

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохраняются все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как наименование о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отключайте автоматические запросы.
Не отключайте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

АРХИВЪ

ЮГО-ЗАПАДНОЙ РОССИИ,

ИЗДАВАЕМЫЙ

КОММИССІЕЮ ДЛѢ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ,

состоящей при Кіевскомъ, Подольскомъ и Волынскомъ Генераль-
Губернаторѣ.

ЧАСТЬ СЕДЬМАЯ,

ТОМЪ III.

Акты о заселеніи Южной Россіи XVI — XVIII в.в.

КІЕВЪ.

Типографія Императорскаго Университета св. Владиміра-Кѣц. О-ва печ. и мел. дѣл.
Н. Т. Корчакъ-Новицкаго, Мeringовская ул. д. № 6.

1905.

АРХИВЪ

ЮГО-ЗАПАДНОЙ РОССИИ

ЧАСТЬ VII

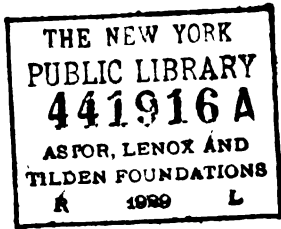
Т. III.

Акты о заселеніи Южной Россіи XVI — XVIII в.в.

КІЕВЪ.

Типографія Императорскаго Университета св. Владиміра Акц. О-ва печ. и изд. дѣла
Н. Т. Корчакъ-Новицкаго, Мeringовская ул. д. № 6.
1905.

Печатано по распоряженію Предсѣдателя Комиссіи для разбора
древнихъ актовъ.

ХРОНІКА
СЛАВЯН
ВЪСХОДЪ

Настоящій томъ Архива Юго-Западной Россіи состоитъ изъ двухъ половинъ, изъ которыхъ въ первой содержится собраніе нѣкоторыхъ актовъ по исторіи южно-русской колонизаціи XVI и XVII вв., а во второй — люстраціи украинскихъ староствъ XVIII в. Редакція первой половины принадлежитъ М. Ф. Владимірскому-Буданову, второй — Вл. Ив. Щербинѣ.

ты о заселеніи Южной Россіи XVI и XVII вв.

Акты, вошедшіе въ первую половину настоящаго тома, составляютъ дополненіе къ тѣмъ, которые уже изданы Кіевскою комиссіею въ двухъ предшествовавшихъ томахъ VII-й части Архива. Сюда вошли: а) Акты люстраціи Кіевского воеводства 1570 года.

б) Нѣсколько актовъ объ основаніи городовъ въ лѣво-бережной (и частію право-бережной) Украинѣ при кор. Стефанѣ Баторіѣ, взятыхъ изъ Литовской метрики, а именно объ основаніи городовъ Переяслава, Лубень и Пирятина ¹⁾.

в) Къ исторіи колонизаціи правобережной Украины относится нѣсколько актовъ частію новыхъ, частію исправляющихъ въ зна-

¹⁾ Документы первой половины этого тома были напечатаны уже нѣсколько лѣтъ тому назадъ, но выходъ ихъ въ свѣтъ былъ задержанъ изготовленіемъ актовъ второй половины тома. Тѣмъ временемъ г. Николайчикъ напечаталъ въ Чтеніяхъ Историческаго Общества Нестора лѣтописца (кн. XIV, вып. III) довольно обширное собраніе актовъ по исторіи колонизаціи лѣвобережной Украины. Въ него вошли два акта, уже напечатанныхъ нами, именно объ основаніи городовъ Лубень и Пирятина (пользуемся этимъ случаемъ для исправленія опіски, сдѣланной переписчикомъ въ грамотѣ объ основаніи гор. Лубень; именно вмѣсто *сво* нужно читать *своолне*; см. стр. 295). Сверхъ того люстрація Кіевского воеводства въ тотъ же промежутокъ времени издана въ *Zródta Dziejowe* (Т. XX). Черезъ это Кіев. комиссія не лишена приоритета, ибо издателямъ *Zród. Dziej.* уже извѣстно было содержаніе нашего еще неизданнаго тома; въ т. XXII-мъ они цитируютъ нашъ томъ, именно помѣщенную въ немъ грамоту на основаніе Переяслава, ссылаясь такъ: „Arch Kij.“ cz. VII, t. 3 (см. стр. 587).

чительной степени тексты актовъ, уже изданныхъ другими. Къ первымъ принадлежатъ: инвентарь Винницкаго зámка 1604 г., заключающій въ себѣ точное указаніе числа дворовъ Винницкаго староства и предупреждающій хронологически всѣ извѣстныя люстраціи XVII в.; грамота кор. Сигизмунда III гор. Богуславу 1620 г. съ прописаніемъ грамоты кн. Януша Острожскаго 1589 г. и съ важными указаніями на права, какія давали колонизаторы первоначальнымъ поселенцамъ въ концѣ XVI в. на Украинѣ, а также на отношенія русскаго населенія къ еврейскому въ украинныхъ городахъ во время разгара колонизаціи.—Къ актамъ, содержащимъ въ себѣ болѣе исправные тексты, относятся люстраціи Кіевская, Овруцкая и Браславская 1616 г.; въ нихъ съ точностію обозначаются годы основанія населенныхъ мѣстъ и числа жителей въ нихъ (чего въ преждеизданныхъ текстахъ не было).

г) Люстраціонный и статистическій матеріалъ, относящійся ко 2-й пол. XVII в., не затронутый еще ни Кіевскою комиссіею, ни другими издателями, представляетъ особый интересъ для рѣшенія вопроса о населеніи центральной части юго-западной Россіи, именно Волини, послѣ переселенческаго движенія народа въ украинскія степи (главный контингентъ переселенцевъ давала Волинь) и послѣ опустошительныхъ войнъ эпохи Хмельницкаго.— Въ настоящемъ томѣ мы помѣщаемъ обширные акты люстрацій и переписей населенія Волини 60-хъ и 70-хъ годовъ XVII вѣка (взятые изъ мѣстнаго Центрального Архива). Эти документы содержатъ въ себѣ драгоцѣнные и подробныя данныя о числѣ и составѣ населенія Волини послѣ громадныхъ переворотовъ въ 1-й пол. XVII в. Здѣсь изслѣдователь найдетъ точныя указанія на численный составъ населенія по отдѣльнымъ городамъ, мѣстечкамъ и селамъ (Перепись дымовъ 1662 г.); по этому же матеріалу легко дать таблицы соціального состава населенія, ибо здѣсь перечисляется и именуется: а) все шляхетское населеніе отъ большихъ магнатовъ до убогихъ шляхтичей, обрабатывавшихъ землю собственными руками; б) перечисляется все приходское духовенство

(православное, униатское и католическое); монастыри и ихъ обитатели-монахи также указаны всѣ; в) исчислено городское и сельское населеніе (мѣщане и крестьяне) и отдѣльно дворовое населеніе вотчиннѣ, съ обозначеніемъ убыли во всѣхъ этихъ классахъ отъ войнъ и неурядицъ (Переписи Владимирскаго повѣта 1678 г. и Луцкаго—1677—1679); г) еврейское населеніе вошло въ особые реестры при тѣхъ же переписяхъ.

Полагаемъ, что факты, содержащіеся въ документахъ послѣднаго рода, дадутъ историкъ немаловажный матеріалъ для изображенія экономическаго и общественнаго строя данной эпохи, а также для выводовъ о вліяніи этого строя на будущую судьбу Рѣчи Посполитой.

Мы же должны бы сосредоточиться на предметѣ уже много лѣтъ назадъ затронутомъ нами, именно, по ходу нашего изслѣдованія исторіи колонизаціи южно-русскихъ окраинъ, намъ предстояло бы перейти къ самому интересному моменту въ этой исторіи, т. е. къ эпохѣ отъ Люблинской уніи до Богдана Хмельницкаго. Среди актовъ настоящаго тома есть нѣсколько такихъ, которые значительно уясняютъ эту эпоху. Но во перв. для полнаго изслѣдованія дѣла изданныхъ документовъ еще недостаточно; громадное количество ихъ, относящееся въ исторіи частно-владѣльческой колонизаціи, лежитъ неизданнымъ въ Главномъ Архивѣ царства Польскаго, въ Литовской метрицѣ и Кіевскомъ Центральномъ Архивѣ, а отчасти и въ другихъ хранилищахъ. До изданія важнѣйшихъ изъ нихъ считаемъ невозможнымъ представить опытъ изслѣдованія столь важнаго явленія, опасаясь навлечь на себя и комиссію (незаслуженныя) обвиненія въ преднамѣренномъ подборѣ фактовъ и выводовъ¹⁾.

¹⁾ Прежде подобныя обвиненія слышались со стороны польской печати, но они давно замолкли и смѣнились признаніемъ научныхъ достоинствъ за изданіями Кіев. комиссіи. Нынѣ въ русской печати иногда неожиданно появляются отголоски тѣхъ же, забытыхъ польскою печатью и

Матеріалъ, изданный по этому предмету (въ томѣ XXI *Zródła Dziejowe*) и состоящій изъ реестра трибунальскихъ дѣлъ за немногіе годы XVI и XVII вв., недостаточенъ: во перв. это только реестръ, а не акты, во вторыхъ множество интереснѣйшихъ явленій, отмѣченныхъ простыми явками и жалобами въ актовыхъ книгахъ Кіевскаго, Волинскаго и Браславскаго воеводствъ, не доходило до главнаго трибунала.

Не смотря на такую недостаточность матеріала, уважаемый польскій ученый, столь много потрудившійся для изслѣдованія вопросовъ о заселеніи Украины, издалъ въ 1897 г. обширную и важную монографію подъ заглавіемъ: „Polska XVI wieku pod względem geograficzno-statystycznym. Ziemia Ruskie. Ukraina (Kijow—Braclaw) (*Zródła dziejowe* T. XXII) ¹⁾. Въ этой большой работѣ авторъ не одинъ разъ переступаетъ за конечную черту XVI в. и переходитъ въ XVII-й в. Можно даже сказать, что почти всѣ интереснѣйшія явленія колонизаціи послѣ Люблинской уніи отмѣчены въ этой книгѣ по источникамъ нач. XVII в., ибо скудость источниковъ конца XVI в. извѣстна. Так. обр. со стороны хронологической упомянутое изслѣдованіе обнимаетъ всю эпоху, о которой намъ предстояло говорить. Со стороны содержанія богатый подборъ фактовъ въ ней не оставляетъ, повидимому, желать ничего большаго (за исключеніемъ, какъ сказано, частно-владѣльческой колонизаціи). Затѣмъ всѣ детали вопроса о колонизаціи охвачены въ этой книгѣ съ полною подробностію и аналитическою точно-

вполнѣ неосновательныхъ, мнѣній. Комиссіи было бы весьма легко дать имъ надлежащій отвѣтъ, если бы въ этихъ замѣчаніяхъ не проявлялось отсутствія элементарныхъ свѣдѣній по южнорусской исторіи; но когда приходится разяснять, что такое козачество, что такое староство, что такое повѣтъ, то полемика становится совершенно бесполезною.

¹⁾ Нѣсколько замѣтокъ по тому же вопросу дано было въ уже въ т. XX *Zródła Dziejowe*; но они совершенно упрядняются большимъ изслѣдованіемъ т. XXII; на него (подъ заглавіемъ „Ukraina“) мы и будемъ ссылаться.

стію: изслѣдованіе коснулось географическаго описанія страны, обороны края и укрѣпленій, способовъ колонизаціи, характера и числа населенныхъ мѣстъ, хозяйства, классовъ общества, видовъ землевладѣнія и географическаго распредѣленія его. Так. обр. названное сочиненіе почти упраздняетъ необходимость новой работы по тому же вопросу съ фактической стороны.

Но исторія заключается не только въ фактахъ; требуются выводы; фактъ есть явленіе мертвое; душу въ него вкладываетъ человѣческая мысль. Съ этой точки зрѣнія никакое совершеннѣйшее историческое изслѣдованіе не можетъ исключить возможность иныхъ выводовъ, другихъ соображеній, въ чемъ и заключается движеніе науки. Пререканія въ этомъ направленіи творятъ науку (разумѣется если они происходятъ между людьми свѣдущими и компетентными, или по крайней мѣрѣ имѣющими нѣкоторыя понятія о предметѣ).

Въ указанномъ отношеніи трудъ уважаемаго ученаго возбуждаетъ не мало вопросовъ и даетъ поводъ къ иной постановкѣ главныхъ рѣшеній.

Въ настоящемъ случаѣ ограничиваемся однимъ, но существеннымъ вопросомъ: *кому (или чему) принадлежитъ главная роль въ дѣль заселенія южно-русскихъ пустынь въ концѣ XVI и нач. XVII в.?* Спѣшимъ оговориться, что мы не приписываемъ и себѣ безусловнаго и окончательнаго рѣшенія дѣла, а ограничиваемся лишь болѣе правильною (на нашъ взглядъ) постановкою его и притомъ весьма не новою.

*Кому принадлежитъ главная роль въ дѣль заселенія Украины
въ концѣ XVI и нач. XVII в.?*

I.

Заселеніе южнорусскихъ степей по обомъ берегамъ Днѣпра и по Бугу въ концѣ XVI и нач. XVII в. представляетъ такую поразительную картину быстрого успѣха, что едва-ли найдется что-либо подобное въ лѣтописяхъ старой Европы. Если сличить видъ пустынь, какой рисуютъ намъ люстраціи второй половины XVI в. съ картами Боплана, на которыхъ эти бывшія пустыни цестрѣютъ цѣлыми группами поселеній (преимущественно по берегамъ рѣкъ), и дополнить показанія Боплана свѣдѣніями, которыя даютъ люстраціи нач. XVII в. ¹⁾, а также лѣтописные источники и мемуары,

¹⁾ „Ukraina“ даетъ слѣд. (конечно приблизительныя) цифры для сравненія.

По люстраціямъ 1545—1652, сельскихъ поселеній было:

въ повѣтъ Мозырскомъ	69
„ Овруцкомъ	75
„ Житомирскомъ	60
„ Винницкомъ	48
„ Браславскомъ	36
„ Чернобыльскомъ	32
„ Остерскомъ	9
„ Кіевскомъ	30
„ Каневскомъ	26
„ Черкасскомъ	8
Всего	393

то невольно спрашиваешь себя: кто двинулъ эти массы въ опасныя безлюдныя пустыни? Искуссная ли рука государственной власти, руководимая дальновидной и мудрой прозорливостью? Или отвага и ловкость частныхъ піонеровъ, вождей и предпринимателей колонизаціи? Или сами массы народа чѣмъ-либо сдвинуты изъ своихъ старыхъ насиженныхъ угловъ въ рискованный порывъ къ невѣдомымъ странамъ? И почему именно въ концѣ XVI в. сразу прорвался этотъ потокъ народа въ степи, тогда какъ раньше шли цѣлыя вѣка (XIV, XV и 1-я пол. XVI), и ничего подобнаго не совершалось?

Почтенный авторъ „Україну“ (какъ и другіе польскіе ученые) даетъ слѣд. отвѣтъ: „Политическая унія 1569 г. составляетъ эпоху въ развитіи колонизаціоннаго движенія, сообщившаго новую жизнь пустынямъ Украйны. Тотчасъ по присоединеніи Волыни и Кіева къ коронѣ (польской) и по снятіи границы этихъ земель отъ

Правда, въ люстраціяхъ пол. XVI в. опущены цѣлыя волости и владѣнія, но за то и въ приведенной таблицѣ не различены села и селища, между тѣмъ терминомъ селище (какъ „городище“, монастырище“) означається *бывшее* поселеніе. Неполнотой страдаютъ и люстраціи нач. XVII в., по которымъ, однако, даются слѣд. цифры:

Около 1625 г. городскихъ и сельскихъ поселеній было въ повѣтахъ:

	всѣхъ	корон.	церковн.	частн.
Овруцкомъ	205	33	42	130
Житомирскомъ	251	12	31	208
Любецкомъ	89	42	—	47
Чернобыльскомъ	100	6	25	78
Кіевскомъ	187	14	67	106
Остерскомъ	42	15	5	22
Бѣлоцерковскомъ	130	73	—	57
Каневскомъ и Корсунъ	96	66	—	30
Черкассскомъ	94	59	—	35
Переяславскомъ	86	30	—	56
Миргородскомъ	32	31	—	1
Винницкомъ	195	17	—	178
Браславскомъ	167	14	—	153
Звенигородшинѣ	40	—	—	40
Всего	1723	412	170	1141

странъ, уже давно принадлежавшихъ Польшѣ, т. е. Червоной Руси и Подоліи, открылись такъ сказать двери для выхода изъ отдаленнѣйшихъ странъ *коренной Польши*. Масса переселенцевъ, которыя до того времени шла главн. образомъ съ сѣвера на югъ, начинаетъ все болѣе и болѣе стремиться отъ запада; бѣлорусско-польское переселенческое движеніе видимо слабѣетъ; перевѣсъ беретъ Червенское, затѣмъ *Мазовецкое и Малопольское*. Инициативу въ дѣлѣ колонизаціи въ первую эпоху беретъ сама *высшая власть государства*. Главной побудительной причиной очевидно служить горячая потребность утвержденія большей безопасности для южныхъ предѣловъ Украины, а не такъ, какъ теперь меркантильно-экономическіе расчеты⁴. Уніа дала и средства для исполненія такой задачи: силу постоянныхъ татарскихъ опустошеній „Литва одолѣть не могла; послѣ же уніи, корона, внеся новыя силы, могла помочь этому болѣе дѣйствительнымъ обр.“

Однако сама власть, взявшая инициативу веденія колонизаціи, тѣмъ не менѣе первою важнѣйшею мѣрою для этой цѣли признала «*роздачу пустынь*», частнымъ лицамъ что и началось съ самаго момента 1569, затѣмъ утверждено рѣшеніемъ сейма при Стеф. Баторіѣ и наконецъ приняло широчайшіе размѣры при Сигизмундѣ III ¹⁾).

Если бы мы предприняли провѣрку всѣхъ этихъ положеній, то намъ пришлось бы пересмотрѣть весь фактической составъ исторіи колонизаціи; а отъ этого мы рѣшительно уклоняемся. Поэтому остановимся только пока на двухъ прямо поставленныхъ вопросахъ: 1) не принадлежитъ ли въ украинской колонизаціи главная роль *польской націи* (въ смыслѣ народности)? 2) Не слѣдуетъ ли наибольшее значеніе приписать *польской государств. власти* (въ отличіе отъ прежней Литовской?)

¹⁾ Ukraina, str. 113—118.

1) При унії 1569 южная Русь была отторгнута от Литвы и присоединена къ Польшѣ. Естественно предположить, что Украина обязана успѣхами колонизаціи послѣ унії (во 2-й пол. XVI и въ нач. XVII в.), именно Польшѣ. Иногда не расчлняя вопроса: въ чемъ именно заключается сила, двинувшая колонизацію— въ свойствахъ ли польской націи, или въ особенностяхъ польскаго правительства и государственнаго строя, говорятъ, что занимающее насъ поразительное оживленіе Украины есть результатъ „могучей и творческой жизненности польскаго начала“¹⁾. Это, нѣсколько мистическое выраженіе, въ позднѣйшемъ трудѣ того же почтеннаго ученаго раскрывается въ опредѣленное слѣд. положеніе: „унія 1569 открыла двери для заселенія Украины поляками (переселенцами Мазовіи и Малой Польши“). Съ этимъ утвержденіемъ, однако, безъ тщательной фактической провѣрки, отнюдь согласиться нельзя. Мы знаемъ, что главнѣйшая масса переселенцевъ двигалась на Украину съ Волны²⁾; знаемъ также, что движеніе переселенцевъ съ сѣвера—изъ Бѣлоруссіи продолжалось въ той же силѣ послѣ унії, какъ и до того времени: напр. въ инвентарѣ имѣнья Касыни въ Минскомъ повѣтѣ 1590 г. находимъ слѣд.: перечисливъ всѣхъ крестьянъ этого имѣнья, инвентарь продолжаетъ: „ты осмь пошли прочь на Русь“³⁾. И это не единственный и не исключительный случай. Наоборотъ, намъ и никому не удавалось найти ни одного указанія на народное переселеніе изъ Мазовіи и Мал. Польши. Отдѣльные лица, именно шляхтичи, конечно попадали на Украину, но не о нихъ идетъ рѣчь въ исторіи переселенія народа.

Но почтенный авторъ „Украину“ точнѣе разливаешь ту же мысль на другихъ страницахъ своей книги;⁴⁾ сюда мы обратимся для исправленія очевидной ошибки.

¹⁾ Zródła Dziejowe. T. V, str. X.

²⁾ См. наше изслѣдованіе: „Передвиженіе южно-русскаго населенія“.

³⁾ Акты Вилен. Коммисіи XIV, № 41.

⁴⁾ Zr. Dziej. XXII, str. 127—130. Ст. 110 и сл.

Авторъ, изображая пути и характеръ бѣгства говоритъ, что переселенцы изъ дальнихъ мѣстъ не прямо перескакивали на Украину, а подвигались постепенно изъ ближайшихъ къ Украинѣ странъ, а на ихъ прежнія мѣста подвигалась затѣмъ слѣдующая за ними волна; прежде всего народъ движется съ Волыни, затѣмъ иногда прямо на Украину попадаютъ люди съ Червоной Руси, иногда изъ Новгородъ-Литовской страны и Подлясья; „съ земель же настоящихъ польскихъ (szczegopolskich) или литовскихъ—*ни разу*“ (z ziem szczegopolskich ani razu¹⁾).

Правда, и здѣсь рѣчь заходитъ объ „открытыхъ дверяхъ изъ Польши на Украину“ послѣ уніи, но сила этого замѣчанія совершенно ослабляется утвержденіемъ, что нѣтъ *ни одного факта* о переселеніи на Украину изъ странъ szczegopolskich. Если предположить, что поляки подвигаются не на Украину, а на ближайшія русскія земли, по мѣрѣ заустѣнія этихъ послѣднихъ отъ бѣгства въ степи, то надо бы фактически утвердить это, чего авторъ Украины не сдѣлалъ, да и мы не беремса сдѣлать. Но если бы и признать это, то дѣло отнюдь не измѣнилось бы: двинулся народъ на Украину съ Волыни, Подлясья, Подолія; кто сзади шелъ за этимъ народомъ, для нашего вопроса совершенно безразлично. Такъ исправляется мысль о польской народности, какъ главной колонизаціонной силѣ на Украинѣ; исправляетъ ее самъ авторъ Украины съ присущею ему добросовѣстностью. Какъ отъ мысли о народной колонизаціи Украины поляками придется отказать, такъ и отъ старинныхъ фразъ о „польскомъ плугѣ“, впервые вскрывшемъ дѣвственную украинскую почву²⁾. О роли въ этомъ дѣлѣ владѣльцевъ (пановъ), между прочимъ—польскихъ, бу-

¹⁾ Ukraina str. 129.

²⁾ См. въ „Кіев. Старинѣ“ 1889, окт. статью г. Неймана: „Старая Брацлавщина“. „Старая басня о мирныхъ приобрѣтеніяхъ польскаго плуга (говоритъ онъ) сводится въ сущности къ тому, что колонизаторы пустырей нападали чаще всего не на пустыя пространства, а поселялись среди мѣстнаго осѣвшаго населенія, которое и прибирали къ своимъ болѣе опытнымъ рукамъ“.

детъ сказано ниже, гдѣ увидимъ, что первенство и въ этомъ принадлежало русскимъ княжескимъ и магнатскимъ фамиліямъ Волыни.

2) И мы вполне согласны признать, что унія 1569 г. играетъ не послѣднюю роль въ дѣлѣ оживленія южно-русской колонизаціи; но важно знать—въ какомъ смыслѣ. Если этого нельзя приписать польской націи, то не слѣдуетъ ли (какъ и говорятъ) приписать особенностямъ польской государственности, въ отличіе отъ прежней—Литовской? Или по крайней мѣрѣ не приписать ли это увеличенію силы отъ слитія двухъ государствъ въ одно? Уніи есть соединеніе Литвы съ Польшою (съ удержаніемъ однако самостоятельности каждой изъ нихъ) и въ этомъ значеніи, казалось, должна была дѣйствительно внести единство и сосредоточеніе силъ для защиты южно-русскихъ предѣловъ, какъ намъ и говорятъ. На дѣлѣ не то: военныя силы остались, какъ и прежде, раздробленными, подъ властію особыхъ гетмановъ, въ обоихъ государствахъ. Въ результатѣ защита южныхъ границъ осталась въ томъ же состояніи, какъ и до уніи. Вспомнимъ печальный 1575-й годъ, когда нашествіе татаръ на всю южную Русь мало уступало знаменитому Менгли-Гирееву погрому и оставило послѣ себя слѣды разоренія на цѣлыя десятилѣтія. Гетм. Жолкѣвскій въ свою жизнь (до 1618 г.) насчиталъ 30 большихъ нападеній, а малыя совершались по 4 и 5 разъ въ одинъ годъ. И это творилось не только въ XVI, но и въ XVII в., спустя 30 и 50 л. послѣ уніи; возьмемъ на выдержку, для примѣра, 1505—1507 годы, когда татары безвыходно хозяйничали на Украинѣ болѣе двухъ лѣтъ и уничтожили гор. Фастовъ, Старосельцы, Ходорковъ, Кодню, Слободище, королевскія волости г. Житомира, Коначевъ и Нещеровъ (близъ самаго Кіева), г. Любартовъ и пр. и пр.¹⁾ Въ 1607 г. татары подъ Бѣлиловкой поразили коронныя войска. Желаящій найдетъ въ Кіевскомъ Ц. Архивѣ

¹⁾ Кіев. Центр. Арх. кн. X, л. 132, 185, 229, 239 об., 264 об., 357—8, 361, 362, 369 об. 375 и пр.

АРХИВЪ Ю.-З. Р. Ч. VII Т. III.

указанія на большія опустошенія 1612, 1615, 1617, 1618, 1626, 1639 г.г. и т. д. Говоримъ это въ тому, чтобы показать, какъ трудно было правительству вести дѣло колонизаціи нормальнымъ образомъ при такихъ условіяхъ, а отнюдь не въ тому, чтобы подчеркнуть несовершенства и неспособность тогдашняго польскаго правительства; напротивъ для открытой борьбы съ столь подвижнымъ народомъ и при такой непосредственной близости Украины къ улусамъ, ничего лучшаго было сдѣлать нельзя. Для борьбы съ такимъ сосѣдомъ требовались инныя—европейскія средства, именно оборона укрѣпленіями, о чемъ и скажемъ сейчасъ, а послѣ упомянемъ, что хотя губительность татарскихъ нападений ослабѣла во 2-й четверти XVII в. но по причинѣ совсѣмъ другой.

Важнѣйшею задачею, лежавшею непосредственно на обязанности правительства, было устройство безопасности для поселенцевъ отъ непріятельскихъ вторженій въ предѣлы колонизируемой страны, чрезъ обезпеченіе границъ укрѣпленіями. Въ люстраціяхъ 1570 г. содержались на этотъ счетъ вполне вѣрныя и достаточныя указанія. Описывая тогдашнее плачевное состояніе украинскихъ замковъ, ревизоры вмѣстѣ съ тѣмъ указывали на то, что можно и нужно сдѣлать. Кіевскій замокъ, по ихъ словамъ, стоитъ на высокой горѣ; въ немъ 7 башенъ и 177 городенъ; весь онъ деревянный, облѣпленный глиною. Въ шпихлерахъ (числомъ 6) долженъ быть провіантъ и интендантскіе склады; но въ трехъ изъ нихъ ничего нѣтъ, а въ остальныхъ только шкуры воловыи выдѣланныя и невыдѣланныя. Ревизоры узнали отъ мѣстныхъ жителей (подвоевода отказался допустить люстрацію), что въ амбарахъ прежде было довольно всякихъ припасовъ, именно зернового хлѣба и мяса; они пожелали узнать, куда все это дѣвалось и кто этимъ распоряжался. Городничій Юрій Подбѣльскій показалъ, что онъ назначенъ на эту должность уже по присоединеніи Кіева къ Польшѣ и принимая ее, не нашелъ ничего въ амбарахъ. Все растратилъ и выдалъ неизвѣстно кому прежній городничій Дѣвочка.

Внутри замка находится 8 построекъ, изъ нихъ комната при кухнѣ сгнила и разрушается, кухня вся сгнила, пивница сгнила и разрушается. Тамъ же стоитъ римскій костель и одна русская церковь.

Въ замкѣ было четыре колодца; всѣ они завалены и испорчены; замокъ не можетъ ими пользоваться, а поправить ихъ некому; теперь съ великимъ трудомъ и расходами везутъ воду снизу, а это можетъ сопровождаться большою опасностію при нападеніи непріятеля.

Въ замкѣ есть двѣ ротмистровскихъ (гарнизонныхъ) корчмы, отъ которыхъ происходитъ большая опасность въ пожарномъ отношеніи.

Тюрьмы для заключенія преступниковъ нѣтъ; арестантовъ сажаютъ въ городныхъ замка, что грозитъ бѣдою отъ пожара и измѣны.

Ревизоры обратили особое вниманіе на мѣстоположеніе Кіевского замка и предложили правительству проектъ мѣръ къ улучшенію его. Замокъ доступенъ для непріятеля съ двухъ сторонъ; именно отъ св. Софіи доступъ къ нему открываетъ гора Здыкавица; съ другой стороны—гора Щекавица обнимаетъ немалую часть замка. По мнѣнію ревизоровъ, это можно поправить; для чего самою лучшею мѣрою было бы основаніе города въ старомъ валу (т. е. Ярославовомъ), гдѣ прежде былъ городъ и замокъ, гдѣ и теперь стоитъ церковь св. Софіи, каменное зданіе которой весьма цѣнно, и другая церковь, тоже очень цѣнная, св. Михаила Златоверхаго съ монастыремъ. Новый городъ могъ бы быть огражденъ парканомъ (острогомъ) по упомянутому валу. Валъ этотъ хорошъ и крѣпокъ; онъ попорченъ лишь въ нѣсколькихъ мѣстахъ; въ немъ и теперь стоятъ каменные ворота, называемыя Золотыми. За валомъ и внутри его много пустыхъ разрушенныхъ церквей; въ нихъ нашлось бы не мало матеріалу, пригоднаго для каменной кладки, если бы было рѣшено строить каменный замокъ.

Таково было состояніе главнаго укрѣпленія въ краѣ; но для безопасности заселенныхъ южныхъ пустынь еще важнѣе были укрѣпленія, хотя и менѣе значительныя, но обращенныя къ самымъ степямъ, именно Черкасы, Каневъ, Бѣлая-Церковь, Житомиръ. Ревизоры нашли ихъ всѣ въ очень незавидномъ состояніи. Черкасскій замокъ лежитъ на горѣ недалеко отъ Днѣпра, тогда какъ городъ (городское поселеніе) во многихъ мѣстахъ сидитъ выше замка. Самый замокъ состоитъ изъ 4 башенъ и 35 городенъ, среди которыхъ стоитъ домъ старосты и ротмистра; всѣ башни и городни погнили и разваливаются. Рядомъ съ замкомъ лежитъ начатый, но брошенный новый замокъ на горѣ за городомъ; тамъ насыпанъ большой валъ на самомъ откосѣ горы; съ другой стороны—большое ровное поле. Этотъ заброшенный новый замокъ грозитъ великою опасностью для существующаго прежняго; если непріятель займетъ новый валъ, то можетъ обратить городъ въ ничто. Если бы новый замокъ былъ достроенъ, то онъ былъ бы много болѣе способенъ къ оборонѣ.

Замокъ Каневскій имѣетъ 4 башни и 27 городенъ. Въ срединѣ замка одинъ только амбаръ, въ которомъ нѣтъ ничего и онъ стоитъ отвореннымъ, а также одна черная изба для драбовъ и одна городская изба. Замокъ доступенъ для непріятеля съ двухъ сторонъ—именно отъ Черкасъ, гдѣ въ окрестныхъ горахъ можетъ укрыться непріятель, и отъ татарскихъ границъ, гдѣ прежде былъ пригородокъ и существуетъ большой валъ, весьма опасный для замка; по мнѣнію ревизоровъ здѣсь слѣдовало бы поставить парканъ и ворота.

Тоже самое замѣтили люстраторы въ Бѣлоцерковскомъ замкѣ, гдѣ также прежде былъ пригородокъ, въ которомъ непріятель можетъ найти опору и который тоже слѣдовало бы укрѣпить парканомъ или въ противномъ случаѣ—заровнять валъ. Въ замкѣ 4 башни и 158 городенъ, но всѣ башни и городни непокрыты, погнили и развалились и потому ни къ чему негодны.

Въ Житомирскомъ замкѣ башенъ четыре и городенъ 34; внутри замка изба казенная („королевская“) бѣлая, старостинская также бѣлая изба, а противъ ней пекарня; затѣмъ двѣ коморы, гдѣ прячуть порохъ и др. припасы.

Наконецъ, Овруцкій замокъ стоитъ на насыпной горѣ, недалеко отъ р. Норини въ небезопасномъ мѣстѣ, пот. что его со всѣхъ сторонъ обошли горы съ большими оврагами. Онъ состоитъ изъ 4 башенъ и 36 городенъ; внутри одна церковь и 9 дворовъ княжескихъ, панскихъ и землянскихъ.

Вотъ всѣ укрѣпленія на Украинѣ въ томъ видѣ, въ какомъ Литва сдала ихъ Польшѣ въ 1569 году. Люстраторы 1570 г. замѣтили, что въ Кіевскомъ воеводствѣ очень много пустыхъ городищъ; если бы ихъ застроить, то это послужило бы къ великой оборонѣ и защитѣ отъ непріятеля, не только для Кіевского воеводства, но и для всей Польши. Списокъ этихъ городищъ былъ составленъ членомъ люстраціонной комиссіи Яномъ Быстриковскимъ для доклада королю, съ указаніемъ, какія изъ этихъ городищъ наиболее удобны для застройки.

Очевидно правительство соединеннаго государства, ясно видя неуспѣшность прежнихъ мѣръ колонизаціи и защиты Украины въ эпоху Литовскаго государства, было снабжено общимъ и правильнымъ планомъ постановки этого дѣла на новыхъ началахъ.

Кромѣ ревизоровъ подобныя же указанія и совѣты на счетъ укрѣпленій Кіева и основанія замковъ въ немъ на другихъ мѣстахъ, дѣлали и стороннія лица, какъ биск. Кіев. Іосифъ Верещинскій въ своемъ „Sposobie osady nowego Kijowa“¹⁾.

Что же сдѣлано въ исполненіе этого плана—въ теченіи слѣдующаго полустолѣтія? Мы имѣемъ въ виду государственныя укрѣпленія, не касаясь частныхъ замковъ, о которыхъ нѣсколько словъ скажемъ ниже. Что касается до Кіевскаго замка, то Кіев-

¹⁾ См. Ukraina, str. 70—74.

скій воевода кн. Кон. Острожскій черезъ 22 года послѣ уніи, именно въ 1592 г. внесъ заявленіе на сеймъ „объ очень плохомъ состояніи города и замка Кіевскаго, а равно и Бѣлоцерковскаго, о нападеніи на городъ и Кіев. замокъ низовыхъ казаковъ и о томъ, что Кіевъ не имѣеть ни укрѣплений, ни оборонительныхъ средствъ; вообще это такія развалины, что непріятель можетъ проникнуть въ него отовсюду, откуда захочетъ. И дѣйствительно, низовые казаки нѣсколько разъ нападали на городъ и Кіевскій замокъ и силою захватили лучшія пушки, порохъ и всякіе артиллерійскіе снаряды и до сихъ поръ ихъ не возвратили. Неисправности въ Кіевскихъ укрѣпленіяхъ таковы, что требуютъ огромныхъ расходовъ и издержекъ для приведенія въ порядокъ; доходовъ же замка едва хватаетъ на содержаніе мѣстнаго уряда; воевода самъ не можетъ и не обязанъ исправлять это (на свой счетъ). Объ этомъ онъ воевода предостерегаетъ Рѣчь Посполитую; чтобы потомъ если сохрани Богъ, произойдетъ какаѣ-либо опасность и несчастный случай, воевода не былъ виновенъ; онъ доноситъ королю и Рѣчи Посполитой, чтобы они позаботились о поправкѣ замка. Для этого онъ проситъ занести его протестацію въ книги“¹⁾. Едва-ли справедливо обвинять князя Острожскаго, въ томъ, что онъ не принялъ такой громаднй расходъ на себя²⁾; государственныя потребности нельзя надѣяться удовлетворять подачками и добровольными пожертвованіями. Заявленіе кн. Острожскаго осталось безъ результатовъ. Такъ наступилъ конецъ XVI в. Въ 1605 г. Кіевскій замокъ сгорѣлъ отъ молніи и только черезъ два года послѣ этого—въ 1607 г. состоялась сеймовая конституція о восстановленіи его; по этой конституціи король обязанъ въ томъ же году приступить къ постройкѣ и вести ее поспѣшно при помощи воеводы Кіевскаго, подданныхъ Кіев. воеводства и мѣстныхъ мѣщанъ³⁾. Однако исполненіе не соотвѣтствовало строгости консти-

¹⁾ Ukraina, str. 62—63.

²⁾ Jbid.

³⁾ Vol. leg. II. 495.

туди: только въ 1616 г. войтъ Ходыка началъ нѣкоторыя работы: была срыта господствующая надъ замкомъ гора Вздыхальница; но когда въ 1618 г. воеводою, на мѣсто Жолкѣвскаго поставленъ слабый Том. Замоискій, а Ходыка лишился должности войта, въ городской же общинѣ взяла перевѣсъ партія сторонниковъ гетмана Сагайдачнаго, то работы надъ замкомъ были прерваны ¹⁾. Въ такомъ состояніи и остался Кіев. замокъ, который, по словамъ Гейденштейна, «не стоитъ названія замка: онъ совсѣмъ заброшенъ и почти совершенно сгнилъ».

Одинъ изъ важнѣйшихъ для обороны южной границы замокъ Каневскій черезъ 30 лѣтъ послѣ уніи, т. е. въ 1598 г. дошелъ до такого состоянія, что потребовалась особая сеймовая конституція, состоявшаяся въ этомъ году, которою постановлено, что купцы всякой національности, вывозящіе наличныя деньги чрезъ границы Кіевскаго воеводства, обязаны платить пошлину отъ 10 зл. по 2 гроша: староста (вн. Ян. Острожскій) будетъ взимать эти деньги въ теченіи 10 лѣтъ и употреблять ихъ на постройку замка ²⁾. Итакъ развалившійся замокъ долженъ былъ ждать еще 10 л., пока соберутъ деньги. „Въ 1622 г. замокъ, повидимому, былъ въ очень неисправномъ состояніи“ ³⁾. Въ другомъ столь же важномъ замкѣ Черкасскомъ въ 1622 г. „постройка вся старая и требуетъ исправленія“ ⁴⁾. Овруцкій замокъ и въ 1629 г. „былъ въ наихудшемъ состояніи“ ⁵⁾.

Вотъ факты, которые мы и авторъ *Украину* беремъ изъ источниковъ, не подлежащихъ сомнѣнію; они показываютъ, что непосредственная дѣятельность государства по охранѣ Украины была очень слаба. Ясное пониманіе задачъ и благія намѣренія остались безъ результата въ теченіи 60—70 лѣтъ послѣ уніи. И нельзя ви-

¹⁾ *Ukraina*, str. 74—75.

²⁾ *Vol. leg.* II, 377.

³⁾ *Ukraina*, str. 81.

⁴⁾ *Ibid.* 83.

⁵⁾ *Ibid.* 79.

нить въ томъ правительство, особенно короля, потому что (благодаря новому государственному строю) государство не имѣло никакихъ или почти никакихъ финансовыхъ и личныхъ средствъ въ своемъ распоряженіи для непосредственнаго веденія колонизаціи.

Авторъ *Україну* не указываетъ никакихъ другихъ мѣръ, какія были приняты правительствомъ послѣ уніи къ развитію колонизаціи; между тѣмъ нѣкоторыя мѣры, не требующія расходовъ и усилій, были принимаемы неоднократно. Дополнимъ эту рѣчь при помощи источниковъ. Заботы правительства о развитіи южно-русской колонизаціи засвидѣтельствованы рядомъ законодательныхъ и административныхъ актовъ разнообразнаго содержанія. Сюда относятся: а) распоряженія о производствѣ люстрацій, украинскихъ повѣтовъ: уже на самомъ сеймѣ 1569 г. была организована и удачно выполнена (1570) люстрація всѣхъ Кіевскихъ староствъ. Послѣдующія попытки до 1616 г. были не столь удачны, хотя сеймъ предписывалъ каждый разъ весьма рѣшительныя мѣры для этой цѣли (съ угрозою штрафа въ 1000 грив. съ неисправныхъ люстраторовъ) ¹⁾. Во всякомъ случаѣ правительство уже изъ люстрацій 1570 г. должно быть хорошо освѣдомлено о состояніи Украйны и о томъ, что нужно сдѣлать для нея (какъ указано выше);

б) мѣры по урегулированію движенія переселенцевъ на Украйну; сюда относятся многочисленныя сеймовыя конституціи противъ побѣговъ крестьянъ (ибо правительство не желало разрушить установившіеся соціальныя порядки въ центральныхъ областяхъ ради заселенія окраинъ и надѣялось, но тщетно, что найдется и безъ того достаточно свободныхъ элементовъ въ населеніи для колонизаціи степей) ²⁾;

в) попытки опредѣлить бытъ новыхъ поселенцевъ по Украйнѣ (въ сеймовыхъ конституціяхъ, королевскихъ грамотахъ и ревизор-

¹⁾ Vol. leg. II, 787, 1281, 1452, 1497; III, 304.

²⁾ Нѣсколько цитатъ приводится ниже.

ских постановленіяхъ); такъ люстраторы 1570 г. въ каждомъ изъ украинскихъ городовъ установили общее подчиненіе мѣщанъ и бояръ старостѣ и ихъ повинности въ отношеніи къ замку, т. е. къ его защитѣ и ремонту; „для лучшаго порядка“ въ городской общинѣ, они въ каждомъ городѣ выбрали присяжнаго войта и при немъ двухъ присяжныхъ мѣщанъ подѣ властію старосты; войтъ обязанъ тщательно наблюдать, чтобы сторожа была постоянно въ форткахъ и воротахъ, и чтобы безъ вѣдома замкового уряда никого не впускали въ городъ и никого не выпускали изъ города. Полевая сторожа должна быть постоянно на обычномъ мѣстѣ; ей мѣщане и бояре обязаны платить, по давнему обычаю, 120 копъ лит. въ годъ. Начальникъ гарнизона (драбовъ)—ротмистръ не долженъ принимать осѣдлыхъ мѣщанъ и ихъ сыновей въ драбы. Староста не имѣетъ права брать пересудовъ (судебныхъ пошлинъ), винъ (штрафовъ), вижоваго (платы приставамъ) и сходваго (пошлины при выходѣ изъ городской общины) свыше положеннаго въ королевскомъ постановленіи; мировыя куницы (пошлины за мировую сдѣлку) платятся въ пользу уряда въ количествѣ 12 грош. только въ томъ случаѣ, если жалоба была уже заявлена уряду. Торговцы, пріѣзжающіе съ товарами, особенно же кіевляне, должны объявлять себя уряду. Мѣщане не имѣютъ права вывозить на Низъ къ козакамъ свинець, олово, порохъ, селитру и другія подобныя вещи. Въ остальномъ мѣщане удерживаются при своихъ стародавнихъ обычаяхъ ¹⁾. Мы не знаемъ въ точности, какими общинными порядками управленія руководствовались жители украинскихъ городовъ до того времени; но не сомнѣваемся, что и тогда въ этихъ городахъ практиковались формы самоуправленія подобныя тѣмъ, какія были общеприняты въ волостяхъ центральныхъ провинцій, т. е. чрезъ выборныхъ и общіе сходы. Теперь же хотя правительство нашло нужнымъ приспособить ихъ къ особенностямъ украинскаго быта, но въ очень слабой степеніи. Вообще же въ

¹⁾ См. № 1.

другихъ актахъ (напр. въ жалов. грамотахъ) правительство стремилось къ установленію на Украинѣ общихъ порядковъ мѣщанскаго и крестьянскаго быта ¹⁾, упуская изъ виду военныя особенности Украины.

г) Мѣры, клонящіяся къ реорганизаціи казачества ²⁾ и къ искорененію его ³⁾.

Нѣкоторыя изъ поименованныхъ мѣръ имѣютъ огромную важность для оцѣнки правительственной дѣятельности въ вопросѣ о колонизаціи; но мы не будемъ входить теперь въ ихъ оцѣнку, имѣя въ виду коснуться ихъ ниже. Пока достаточно сказать, что все это были косвенныя мѣры; непосредственныхъ же, реальныхъ колонизаціонныхъ мѣръ центральное правительство не принимало не только до кор. Стефана Баторія, но и при этомъ энергическомъ государѣ, который лучше и яснѣе всѣхъ государственныхъ дѣятелей Польши понималъ великое значеніе для государства правильной колонизаціи южныхъ окраинъ. Авторъ *Ukrainy*, дѣлая общій выводъ по этому вопросу, справедливо утверждаетъ, что веденіе колонизаціи непосредственно силами государства было *несоласно съ духомъ польскаго госуд. устройства*. Онъ говоритъ: „Система сосѣдняго царства московскаго, практиковавшаяся издавна, т. е. система постояннаго движенія въ глубь степей линиями укрѣпленныхъ засѣкъ, къ несчастію не могла быть примѣромъ (для Польши) уже по самой сущности политическаго строя двухъ государствъ“ ⁴⁾. Государственное начало въ Польшѣ, по мнѣнію этого автора, должно было уступать частному.—Такъ исправляется другая ошибочная мысль, именно о государств. власти какъ главномъ дѣятелѣ украинской колонизаціи,—исправляется при помощи всесторонней добросовѣстности самого автора *Ukrainy*.

¹⁾ См. *ММ* VII, XV, XIX, XXI.

²⁾ 1572—1590 г. Vol. leg. II, 1330—1332.

³⁾ 1593 г. Vol. leg. II, 1402; 1596, 1609, 1613 годовъ.

⁴⁾ *Ukraina*, str. 68.

II.

Существенная особенность государственного строя Польши, действительно, состояла въ преобладаніи силы частныхъ лицъ—гражданъ (высшаго класса) надъ силами государства. Частнымъ лицамъ государство передало и задачу колонизаціи своихъ южныхъ окраинъ, именно а) чрезъ *раздачу пустынь* частнымъ владѣльцамъ въ собственность съ цѣлью заселенія ихъ; б) чрезъ возбужденіе частнаго интереса старостъ на коронныхъ земляхъ, которыя предоставляемы были имъ на пожизненномъ правѣ владѣнія, или на два „доживотья“, съ тою же цѣлью.

Мы уже сказали, что документовъ о частно-владѣльческой колонизаціи издано еще недостаточно, а потому этого предмета коснемся лишь въ той мѣрѣ, въ какой говорятъ о нихъ другіе писатели, не принимая на себя отвѣтственности за выводы.

Раздача земель частнымъ собственникамъ съ цѣлью заселенія ихъ началась съ незапамятной древности. Производилась она и въ Литовскомъ государствѣ. Но какъ главная мѣра колонизаціи она предпринята и предписана закономъ лишь тогда, когда Южная Русь присоединена къ Польшѣ въ 1569 году. Главнымъ инициаторомъ системы раздачи пустынь въ собственность частнымъ лицамъ и въ долговременное владѣніе старостамъ справедливо считаютъ короля Стефана Баторія. Этими мѣрами окончательно подорвана сила (гл. обр. финансовая) государственной власти тѣмъ самымъ государемъ, который выдѣляется изъ всѣхъ королей послѣ-ягеллоновской эпохи своею энергіею и временнымъ поднятіемъ престижа власти. Такой *circulus vitiosus* весьма часто совершается исторіею: для явной пользы государства принимаются мѣры, подкапывающія однако его фундаментъ. Чрезъ раздачу коронныхъ земель частнымъ лицамъ, и именно магнатамъ, навсегда уничтоженъ запасъ средствъ государства и центръ тяжести власти переходитъ въ руки вельможъ.

Итакъ, главнѣйшимъ и успѣшнѣйшимъ средствомъ колонизаціи была признана въ концѣ XVI в. раздача украинныхъ пустынь панамъ и шляхетству. Конституціею сейма 1590 г. „о раздачѣ пустынь, лежащихъ за Бѣлою Церковію“¹⁾, королю дано разрѣшеніе на раздачу не только степей, лежащихъ непосредственно за Бѣлою Церковію (какъ можно было бы думать судя по заглавію ея), но и всѣхъ степныхъ пространствъ на обоихъ берегахъ Днѣпра до Московскихъ границъ. Редакція этой статьи въ Vol leg. очень путанная, а именно она гласитъ: „пространства пустыхъ мѣстъ на пограничьи за Бѣлою Церковію не приносятъ никакой пользы ни государственной, ни частной; слѣдуетъ обратить ихъ къ какой нибудь пользѣ, чтобы они даромъ не пустовали. А потому (говоритъ король), за позволеніемъ и полномочіемъ, дарованнымъ намъ отъ всѣхъ чиновъ сейма, постановляемъ, что мы будемъ раздавать тѣ пустыни въ вѣчную собственность лицамъ шляхетскаго сословія за заслуги намъ и Рѣчи Посполитой, по волѣ и разумѣнію нашему. А именно (отдаемъ) монастырь Терехтемировскій надъ Днѣпромъ, Борисполь съ селищемъ Иванковскимъ, городище Володерецкое съ селищемъ въ Зволосѣ (разумѣется Володарка, древній Ровволожь, въ послѣдующее время—центръ громадныхъ владѣній кн. Збаражскихъ на р. Роси), прозываемымъ Великая Слобода надъ р. Росью и съ Рокитнею надъ тою же рѣкою и съ Рокитною, (sic), тремъ лицамъ согласно съ ихъ привилегіями, а также Горошу и Слепородъ надъ р. Неущею близъ границы Московской“. Если въ этомъ измѣненіи названій и смѣшеніи мѣстностей (частію не имѣющихъ никакого отношенія къ Бѣлой Церкви) не видѣть искаженій текста конституціи, то мы имѣемъ здѣсь яркій примѣръ того, какъ могли какіе то три лица (непоименованныя) вводить въ заблужденіе правительство о дѣйствительномъ протяженіи и состояніи южной территоріи государства.—Мы не знаемъ о какихъ трехъ лицахъ говоритъ конституція, но знаемъ, что на основаніи

¹⁾ Vol leg II, 318.

ея послѣдовала раздача южно-русскихъ степей, кромѣ князей Збарожскихъ, князьямъ Вишневецкимъ, кн. Острожскимъ, кн. Корецкимъ, кн. Ружинскимъ и Даниловичамъ ¹⁾).

Въ пустыняхъ Браสลавщины такая же огульная раздача земли частнымъ лицамъ проявилась между прочимъ въ единовременномъ пожалованіи цѣлаго края одному лицу; именно на сеймѣ 1609 г. состоялось слѣд. постановленіе: „Внесена была просьба къ намъ (говорить король) отъ земскихъ пословъ, чтобы мы, за великія и кровавыя заслуги Валентія Александра Калиновскаго, старосты Винницкаго и Браславскаго, пожаловали ему на правахъ собственности пустыню, называемую Умань, лежащую въ стар. Браславскомъ, въ тѣхъ предѣлахъ ея, въ какихъ она заключается по своимъ урочищамъ, на что мы и соизволяемъ“ ²⁾. Для опредѣленія границъ ея были посланы отъ сейма комиссары, которые составили особый актъ ея описанія ³⁾. Король, который обѣщался выдать грамоту на основаніи донесенія этихъ ревизоровъ, „сообразно съ количествомъ и качествомъ“ степи, пожаловалъ однако ее всю, со всѣмъ ея необозримымъ просторомъ. Это привело потомъ къ дальнѣйшимъ приобрѣтеніямъ Калиновскихъ въ Браславщинѣ, такъ что цѣлая громадная страна попала въ руки одной фамиліи. Уманская пустыня, по указанію ревизоровъ, лежала между двумя татарскими шляхами—Кривошаравскимъ и Удыцкимъ, между р.р. Удычемъ, Бугомъ, Синей Водой, Ятранью и Рабанью. Протяженіе ея комиссары опредѣляли въ 7 миль (эта цифра слишкомъ мала и совершенно не соотвѣтствуетъ указанному географическому протяженію Уманщины).

¹⁾ Щедрая раздача Кіевскихъ земель началась еще раньше конституціи 1590 г. Такъ въ 1581 г. при Стефанѣ Баторіи отдана въ вѣчную собственность Кирику Ружинскому Котельня „cum attentis omnibus“, по ходатайству сенаторовъ и земскихъ полковъ (Vol leg. II, 212). Приводимъ эти случаи только для примѣра, не имѣя въ виду здѣсь опредѣлять полнотью размѣры панской колонизаціи.

²⁾ Vol. leg. II, 468.

³⁾ Арх. Ю. З. Р. Ч. VII, т. I, № XX.

Коронныя земли въ южныхъ степяхъ, переходившія въ руки частныхъ лицъ путемъ законнаго пожалованія, составляютъ лишь небольшую часть сравнительно съ имуществами, прибрѣтенными путемъ *оккупации* безъ всякихъ правъ. Уже люстраторы 1570 г. отмѣтили относительно Кіевскаго воеводства, что во всѣхъ староствахъ этого воеводства, частныя лица захватили и удерживаютъ множество коронныхъ земель (*siła gruntow*), не имѣя на нихъ правъ, такъ что при всѣхъ тѣхъ замкахъ (кіевской земли) шляхта, архимандриты, митрополиты и прочее духовенство греч. церкви, все побрала и заселила (*posiedli*) неизвѣстно по какому праву, ибо правъ своихъ не хотѣли показать намъ¹⁾.

Оккупация пустыхъ земель монастырями и митрополитами есть, однако, капля въ морѣ сравнительно со смѣлыми захватами громаднхъ пространствъ Вишневецкими, Острожскими²⁾, Ружинскими, Даниловичами, Корецкими, Заславскими, Збаражскими³⁾, Потоцкими, Калиновскими и другими менѣе значительными фамиліями.

Разумѣется такой захватъ нельзя бы ставить на счетъ правительства, если бы оно послѣдующими актами, и даже щедрыми, привилегіями не санкціонировало его въ видахъ (мнимой) колонизаціонной пользы.

Особый видъ поощренія частной колонизаціи составляетъ *снятіе зависимаго (леннаго характера)* съ прежнихъ пожалованныхъ имѣній, которыя хотя отчасти подлежали вліянію и власти государства. Эта мѣра примѣнена очевидно ко всѣмъ имѣніямъ—въ Подольѣ и Руси. Еще на сеймѣ 1567 г. было рѣшено роздать на вѣчность опустѣвшія мѣста на Подольѣ съ цѣлію заселенія ихъ. На сеймѣ 1576 г., послѣ новаго опустошенія тѣхъ странъ татарами, было рѣшено отправить комиссаровъ, чтобы они, по осмотрѣ

¹⁾ См. этого тома № 1 стр. 22.

²⁾ См. Арх. Ю. З. Р. Ч. VII, т. I стр. 315.

³⁾ См. Арх. Ю. З. Р. Ч. VII, т. I стр. 295—296 и этого тома стр. 50.

гѣсть, доложили, какія изъ нихъ подлежали раздачѣ¹⁾. Въ той же конституціи 1576 г. было постановлено, что ленными правами должны быть признаваемы на Руси и въ Подольѣ только тѣ, которыя возникли послѣ статута кор. Александра 1504 г. Наконецъ конституціею сейма 1588 года было постановлено, что ни одно изъ имѣній въ воеводствахъ Подольскомъ и Русскомъ не подлежитъ ограниченіямъ по закону „de alienandis bonis mensae nostrae regiae“, т. е. всѣ такія имѣнія могутъ быть предметомъ свободнаго гражд. оборота, за исключеніемъ тѣхъ, о которыхъ уже начался процессъ²⁾.

Въ прежнихъ Литовскихъ воеводствахъ снятіе служебнаго характера съ частнаго землевладѣнія явилось общимъ послѣдствіемъ акта уніи, безъ особыхъ новыхъ распоряженій. Уже въ 1570 г. люстраторы Кіев. воеводства тщетно публиковали во всѣхъ староствахъ, чтобы каждый шелъ предъавлять привилегіи прежнихъ королей, буде ихъ имѣеть, именно по той причинѣ, „что при тѣхъ украинныхъ замкахъ было много такихъ земель и шляхты, которые, кромѣ земской службы, всегда обязаны были выѣзжать при старостѣ противъ непріятеля и оказывать другія услуги замку; теперь же они, опираясь на привилегію, данную при уніи, хотять сравниться со старинною шляхтою и служить съ нею и не хотять отправлять обычныхъ службъ и заявляютъ вообще, что они—вольные люди“³⁾. Въ частности Кіевскіе люстраторы 1570 г. отмѣчаютъ, что служить кіевскому замку некому; старинные Кіевскіе бояре Заушане, показали копію съ королевской грамоты, которою эти бояре освобождены отъ службъ замку, и оставлены при вольностяхъ шляхетскихъ, такъ что они обязаны только земскою общею службою вмѣстѣ съ другими шляхтичами земли Кіевской. Бояре Позняки обязанностію которыхъ было ѣздить на стражу, добывать вѣстей

¹⁾ Vol. leg II, 164.

²⁾ Vol. leg. II, ст. 252.

³⁾ См. этого тома стр. 22.

о непріятеляхъ и увѣдомлять о нихъ замки,—эти бояре „голыми словами объявили, что они освобождены отъ такихъ службъ за дарованною имъ вольностью и привилегією королевскою“. Ревизоры заключаютъ: „къ великой опасности для Кіев. замка, уже некого послать для осмотра шляховъ татарскихъ, не съ кѣмъ отправить письма въ другіе ближайшіе замки; требуется особенная милость и вниманіе его кор. вел-ва чтобы измыслить средства, на какія могли быть содержимы такіе слуги въ замкѣ Кіевскомъ“¹⁾.

Говоря объ Овручѣ люстраторы заявляютъ, что не могли измыслить никакихъ средствъ для поправки замка, потому что король даровалъ привилегіи, которыми паны—шляхта защищаются отъ строительныхъ повинностей“²⁾.

Какъ пожалованіе было источникомъ крупнаго землевладѣнія на Украинѣ, такъ превращеніе служило—боярскихъ владѣній въ свободно—шляхетскія было источникомъ обширнаго развитія мелкихъ шляхетскихъ участковъ. Первое, несомнѣнно болѣе характеризуетъ украинское землевладѣніе, чѣмъ второе; однако и мелкіе участки своею громадною численностію конкурируютъ въ сѣверн. Кіевщинѣ съ крупнымъ землевладѣніемъ. Развитіе этого типа владѣнія для Украины имѣло и соціальныя послѣдствія: бояре, прежде стоявшіе въ тѣснѣйшей связи съ мѣщанами (и вообще свободнымъ населеніемъ повѣтовъ), по отношеніи къ служилымъ обязанностямъ и къ общимъ правамъ на землю, теперь совершенно выдѣляются отъ прочихъ группъ населенія какъ лично такъ и по имуществу; новымъ военнотруженикамъ (козакамъ) сдѣлалось труднѣе примыкать къ городской общинѣ.

Въ отношеніи къ имуществамъ, которыя и прежде состояли въ частномъ владѣніи, государство обнаружило щедрость другаго рода: каждый владѣлецъ, намѣревавшійся построить въ своемъ имѣніи замокъ для защиты отъ татаръ и для привлеченія посе-

¹⁾ См. этого тома стр. 7.

²⁾ См. этого тома стр. 22.

ленцевъ, просиль и каждый безъ исключенія получалъ *право возвести* свое владѣнiе *въ значенiе города* или, по крайней мѣрѣ, *мѣстечка*. Съ дарованiемъ же этого права соединялась передача владѣльцу государствомъ своего верховнаго права суда, повинностей и податей, кромѣ подымнаго и питейныхъ (но съ установленiемъ я для этихъ послѣднихъ долгосрочныхъ льготъ). Выходя изъ рукъ государства, эти права отнюдь не попадали въ руки населенiя; они сосредоточивались въ рукахъ владѣльцевъ. Временно льготы могли соблазнить поселенцевъ, но потомъ и они сами я права ихъ находились въ безусловной власти собственника земли.—Подобныя привилегiи съ цѣлю колонизацiи даны на Украинѣ слѣд. лицамъ: кн. Вишневецкому на основанiе мѣстечка въ Александровѣ на р. Сулѣ 1591 г. ¹⁾, ему же на магдебургское право г. Пирятину, основанному подъ названiемъ Михайлова въ 1592 г. ²⁾; Яцку Бутовичу на основанiе м. Брусилова въ Кiев. воев. 1583 ³⁾; Прокопу Мервицкому—на основанiе м. Искоростина въ Кiев. воев., въ 1589 ⁴⁾; Гнѣвшу Стрижевскому на основанiе города въ Яновѣ ⁵⁾ въ Браславскомъ воев.; Вас. Пашковичу на основанiе гор. Нов. Вышевецъ въ томъ же воевод. въ 1593 г. ⁶⁾. Все это, конечно, составляетъ лишь ничтожную частичку дѣйствительнаго числа пожалованiй, данныхъ въ концѣ XVI и нач. XVII в.

Достигло ли государство щедрою раздачею земель и правъ частнымъ лицамъ предположенной цѣли? Каковъ былъ успѣхъ колонизацiи на частновладѣльческихъ земляхъ? Факты и цифры, повидимому, свидѣтельствуютъ о неимовѣрно-быстромъ и огромномъ успѣхѣ дѣла. Если взять перiодъ отъ 1590 г. (т. е. отъ вышеприведенной сеймовой конституцiи) до 1631 года (до тарифы этого

¹⁾ См. этого тома № XIX.

²⁾ № XXI.

³⁾ № XV.

⁴⁾ № XVIII.

⁵⁾ № XIII.

⁶⁾ XXII.

года), т. е. пространство времени только въ 40 лѣтъ, то необычайное измѣненіе вида прежнихъ пустынь становится поистинѣ невѣроятнымъ. Намъ извѣстны эти пустыни по люстраціямъ половины XVI в., когда въ цѣломъ повѣтъ небольшая горсть населенія частныхъ имѣній ютится вся въ центральномъ городѣ и оттуда совершаетъ временныя экскурсіи въ окрестныя степи для земледѣльской обработки ихъ или чаще для охотничьихъ и рыбныхъ промысловъ, подъ постояннымъ страхомъ потери не только плодовъ труда, но и жизни отъ внезапныхъ наѣздовъ татаръ. Теперь, черезъ 40 лѣтъ, таже страна кипитъ городами, мѣстечками, селами, хуторами. Процвѣтаютъ не только охотничьи промыслы и земледѣліе, но и торговля и ремесла, корчмы, мельницы, кузни, рудокопныя заведенія. Вездѣ есть церкви, многочисленное духовенство обоихъ христіанскихъ вѣроисповѣданій; въ главныхъ городахъ появляются даже просвѣтительныя учрежденія. Мы уже сказали, что фактическій матеріалъ въ значительной степени (хотя и не вполне) подобранъ въ Укгаініе, а потому не представляя другихъ данныхъ¹⁾, сошлемся на выводы этой замѣчательной книги. На стр. 58—59 ея помѣщена общая таблица населенія Украйны около 1625 г. Въ ней показаны слѣд. итоги числа населенныхъ мѣстъ, домовъ и жителей въ степныхъ (прежде пустовавшихъ) повѣтахъ:

	Нас. мѣстъ	домовъ	людей
Житомирскомъ	251	3970	23820
Кіевскомъ	187	3325	37950
Бѣлоцерковскомъ	130	3040	18240
Каневскомъ и Корсун.	96	4630	27780
Черкасскомъ	94	5260	31560

¹⁾ Имѣемъ въ виду въ особенности тарифу 1631 года (Арх. Ю.-З. Р. Ч. VII, т. I, № XVII) и списокъ владѣній Іеремія Вишневецкаго на Украйнѣ, взятый (изъ неизвѣстнаго источника) П. А. Кулишемъ (Ист. возсоед. т. I, стр. 26—27), по которому въ однихъ этихъ владѣніяхъ въ 40-хъ годахъ XVII в. было около 40,000 (39862) домовъ, т. е. приблизительно 200 т. душъ. Само собою разумѣется, что и всѣ эти цифры — приблизительноныя.

	Нас. мѣстъ	домовъ	людей
Переяславскомъ	86	4165	24990
Миргородскомъ	32	850	5100
Винницкомъ	195	25455	152670
Брацлавскомъ	167	22810	136860
Звенигородскомъ	40	2635	21810

Впрочемъ нѣтъ никакой нужды распространяться объ общепризнанномъ фактѣ быстрого распространенія колонизаціи на Украинѣ, между прочимъ на частновладѣльческихъ земляхъ. Но едвали можно считать уже окончательно порѣшеннымъ вопросъ: отъ какихъ причинъ зависѣлъ этотъ замѣчательный фактъ? Насколько слѣдуетъ его приписать владѣльцамъ и какимъ-либо мѣрамъ, ими принятымъ?

Отвѣчая на эти вопросы, мы будемъ придерживаться главн. образ. мнѣнія и соображеній автора *Україну* при помощи имъ же указанныхъ фактовъ, съ присоединеніемъ другихъ.

Само по себѣ развитіе частнаго землевладѣнія не можетъ считаться факторомъ, непременно ведущимъ къ заселенію страны. Въ степяхъ Украины и въ началѣ XVI в. и даже раньше были частные владѣльцы: князья Глинскіе, Байбузы, кн. Домонты, Проскуры и друг. Самый Переяславъ принадлежалъ какимъ то наследственнымъ панамъ. Эти владѣнія обнимали почти всю нынѣшнюю Полтавщину и частію южные предѣлы правобережныя. Однако это не мѣшало такимъ владѣніямъ оставаться пустынею. Вѣдь эти Глинскіе, Домонты и проч. также желали себѣ добра не менѣе своихъ преемниковъ—Вишневецкихъ, Даниловичей, Корецкихъ, Збаражскихъ, Калиновскихъ и Потоцкихъ. Они также должны бы стараться о снабженіи своихъ пустынь населеніемъ. Въ чемъ же разница положенія старыхъ и новыхъ владѣльцевъ Украины? Если дѣло состояло бы въ томъ, что первыхъ было меньше, а вторыхъ (при крайне щедрой раздачѣ государственныхъ земель) несравненно больше, то и въ этомъ не было бы достаточнаго объясненія, ибо

авторъ України справедливо говорить, что лишь крупное землевладѣніе должно быть принимаемо въ расчетъ ¹⁾; только могущественные владѣльцы—князья и паны были въ силахъ принять на себя бремя колонизаціи. А именно:

1. Главнѣйшее основаніе успѣха колонизаціи состояло въ томъ, чтобы обезопасить новыя поселенія отъ губительныхъ вторженій татаръ; а это могло быть достигнуто только чрезъ устройство надежныхъ замковъ-укрѣпленій въ каждомъ имѣніи. Сильные паны, явившіеся съ Волини и изъ Польши, дѣйствительно, будтобы осуществили это условіе ²⁾.

Но въ этомъ-то и позволительно усомниться. Къ сомнѣнію приводятъ два слѣдующ. факта: а) подлинныя историческія свидѣтельства о томъ, что во все теченіе эпохи отъ уніи 1569 года до Б. Хмельницкаго татарскія вторженія въ глубь Украины (до самаго Кіева) продолжались по прежнему почти каждый годъ (какъ мы о томъ уже говорили); при этомъ ни одинъ частновладѣльчeskій замокъ ниразу не выдержалъ осады, кромѣ Фастова—замка кіевскаго бискупа; но и тотъ въ концѣ концовъ былъ взятъ и сожженъ въ 1606 году ³⁾; б) распоряженіе правительства (констит. 1590 г.) о томъ, чтобы при извѣстіи о нападеніяхъ татаръ пушки и другое оружіе вывозить изъ частныхъ замковъ, потому что ими обыкновенно завладѣваетъ непріятель на вящую гибель государства ⁴⁾.

Въ самомъ дѣлѣ громадное большинство частныхъ т. н. замковъ были не болѣе, какъ огороженные тыномъ дворы-резиденціи владѣльцевъ. Самые города и мѣстечки также почти повсемѣстно были деревянные—или рубленныя, или сложенные изъ стоячихъ бревенъ. Замки, болѣе прочныя, составляютъ ничтожное исключеніе; напр.

¹⁾ Ukraina, str. 119.

²⁾ Ukraina, str. 68.

³⁾ Кіев. Центр. Арх. кн. 10, № 255.

⁴⁾ Vol. leg. II. стр. 1329. См. ниже.

намъ извѣстенъ случай, что Аксакъ въ Гуляникахъ основалъ замокъ на самомъ черномъ шляху съ четырьмя каменными башнями, 8-большими деревянными и 15-меньшими. Въ громадномъ же большинствѣ частные замки были совершенно бесполезны для защиты отъ татаръ и годились (и то отчасти и не всегда) для отпора сосѣдямъ-панамъ при постоянныхъ вражескихъ наѣздахъ другъ на друга. Не спасали они и отъ своихъ непослушныхъ поселенцевъ, т. е. козаковъ, которые въ концѣ концовъ снесли ихъ всѣ до единого.

Съ этимъ согласенъ авторъ *Ukrainy*, приводя, какъ и мы, свидѣтельство конституціи 1590 г. о томъ, что такимъ закономъ было предписано тѣмъ, которые желаютъ сохранить свои замки, чтобы они снабжали ихъ людьми, оружіемъ и провіантомъ, въ количествѣ достаточномъ для защиты и сопротивленія неприятелю. А если кто не можетъ, или не хочетъ, или мѣстность не позволяетъ укрѣпить въ той степени, чтобы быть въ состояніи выдержать внезапныя и сильныя нападенія, — замки такихъ владѣльцевъ должны быть разрушаемы и сожигаемы. Гетману коронному дано право сносить и сжигать замки, которые не могутъ противиться неприятелю¹⁾,

2. Другое средство, находившееся въ рукахъ владѣльцевъ, для привлеченія колонистовъ, есть устройство для нихъ экономическаго быта, лучшаго сравнительно съ тѣмъ, въ которомъ они находились на своей родинѣ. Дѣло начиналось съ постановки „столба на волю“. На самомъ столбѣ и въ отдѣльныхъ „патентахъ“ опредѣлялись льготныя условія для новыхъ поселенцевъ; основаніемъ поселеній завѣдывали обыкновенно не сами владѣльцы, а сторонніе люди—„осадцы“. Для привлеченія колонистовъ, во-перв., служили временныя средства, а именно *воля*, т. е. льготы на известное число лѣтъ отъ всѣхъ (или почти всѣхъ) платежей и повинностей.

¹⁾ *Ukraina*, str. 91.

Льгота на Украинѣ давалась многолѣтняя: обыкновенно на 20 л., но часто до 30 (въ Сквирѣ, Крыловѣ), а въ староствѣ Браславскомъ—до 40¹⁾. Иногда при этомъ владѣлецъ приготовлялъ переселенцамъ хаты²⁾, но б. ч. они должны были устраиваться сами. Многіе, предвидя скорую необходимость дальнѣйшаго переселенія (о чемъ ниже), не устраивались вовсе, а проживали въ ямахъ и въ лѣсахъ. Долголѣтняя воля, обыкновенно, не приводила къ прочной осѣдлости: переселенцы заблаговременно до истеченія льготы уходили дальше въ колоніи болѣе южныя или болѣе безопасныя и просторныя: изъ сѣверныхъ повѣтовъ Киевщины въ среднія степныя пространства, изъ среднихъ въ южныя и за Днѣпръ³⁾. Въ самомъ заднѣпровьи продолжалось „мѣстное бѣгство крестьянъ, которые, отсидѣвъ волю, не хотѣли нести тяжелыхъ повинностей“; такъ въ 1618 г., при введѣніи во владѣніе кн. Раины Вишневецкой, крестьяне ея заднѣпровскихъ имѣній, „съ великими жалобами и плачемъ заявляли, что князь панъ (каштелянъ) кievскій, вытягивая неслыханныя денежныя платы, поборы скотомъ, медомъ..., въ конецъ ихъ разорилъ и обратилъ въ нищихъ, почему чуть не половина ихъ разбѣжалась“⁴⁾. Само собою понятно, что владѣльцамъ казалось очень невыгоднымъ призывать новыхъ поселенцевъ на мѣсто сбѣжавшихъ и давать этимъ новымъ долгосрочныя льготы; при такомъ порядкѣ владѣлецъ никогда бы не дождался прочнаго населенія въ своихъ владѣніяхъ и колонизація степей осталась бы бесплодною: населеніе уходило бы все дальше на югъ, ища себѣ невременныхъ (хотя бы и долговременныхъ) льготъ, а полной сво-

¹⁾ См. Ukraina, str. 122.

²⁾ Кн. Конст. Конст. Острожскій, купивши у Дорогостайскихъ Обуховскія имѣнія ихъ, приступилъ къ заселенію такъ: на нѣсколькихъ возахъ привезли старыя хаты, скинули ихъ на берегу р. Красной, затѣмъ привезли ихъ на чужое мѣсто, принадлежавшее сосѣдямъ Трипольскимъ (какъ заявляли потомъ эти послѣдніе)—и дѣлу конецъ; возникла новая слобода (Рѣш. подком. Кіев. суда, ркп.).

³⁾ Ukraina, str. 131—136.

⁴⁾ Ibid. 136—137.

боды, чего многіе и достигали въ запорожскихъ козацкихъ общинахъ. А потому владѣльцы сразу и самостоятельно *вводятъ на Украинѣ прикрѣпленіе крестьянъ*, даже не отсидѣвшихъ еще воли. Авторъ *Украину* приводитъ только одинъ фактъ 1586 года, когда слуги кн. Богуша Корецкаго возвращаютъ силою назадъ крестьянъ, сбѣжавшихъ въ имѣніе кн. Острожскихъ; но въ Вильскѣ (принадлежавшемъ Острожскимъ) мѣстный войтъ съ мѣщанами нападаютъ на слугъ кн. Корецкаго, бьютъ и топятъ, при чемъ гибнетъ 6 шляхтичей, а взятыхъ крестьянъ освобождаютъ¹⁾. Но не этотъ одинъ фактъ, а многія сотни и тысячи такихъ же, повторяющихся ежегодно, можно было нагромоздить здѣсь изъ актовыхъ книгъ между прочимъ по указателю, напечатанному въ XXI т. *Zg. Dziej.* 2); нѣкоторые немногіе изъ нихъ приведемъ ниже.

Введя фактическое прикрѣпленіе, владѣльцы, по минованіи срока льготъ, могутъ не стѣсняться рамками повинностей, установленныхъ первоначальными „патентами“, какъ это и видно изъ приведеннаго сейчасъ акта относительно князей Вишневецкихъ. При начальномъ призывѣ переселенцевъ, дѣйствительно, владѣльцы не скупились на обѣщанія правъ и льготъ крестьянамъ и не говорили о прикрѣпленіи³⁾. Но поселенцы видѣли ясно, къ чему приведутъ неизбежно эти заманчивыя обѣщанія, а потому заблаговременно и предавались бѣгству. Разумѣется, всѣ не могли уйти въ ближайшія къ Запорожью свободныя мѣста; множество оставалось еще на Украинѣ подъ дѣйствіемъ льготъ. Что же будетъ, когда льготы истекутъ, а переселяться уже некуда? Если мы примемъ въ расчетъ, что разгаръ колонизаціи начался въ самомъ концѣ XVI в., и долговременныя льготы (30, 40 л.) истекали въ 30-хъ и 40-хъ годахъ XVII в., то легко поймемъ, почему именно въ эти

¹⁾ *Ukraina*, str. 138.

²⁾ См. *Žg. Dz.* XXI, str. 11, 13, 18, 20, 21, 22, 27, 28, 30, 31, 33, 35, 37, 38 и пр., и пр. и пр.

³⁾ См., напр., патентъ Слупицы, въ „*Кіев. Стар.*“, 1886 г. іюль.

десятиліття почалися общія возстанія крест'янъ и козаковъ, окончившіяся катастрофою 1648 г.

Такъ неудачно було примѣненіе и второго средства для развитія колонизаціи, бывшаго въ рукахъ владѣльцевъ, именно устройства лучшаго економіческаго и соціального быта поселенцевъ на Украинѣ; даже искренно стремившіеся къ тому владѣльцы не успѣли примѣнить и выждать результатовъ этой дѣйствительнѣйшей мѣры.

Говорять еще объ одномъ средствѣ для успѣха частновладѣльческой колонизаціи, о средствѣ не только не нормальномъ, но вполнѣ преступномъ, а именно: приѣмѣ бѣглыхъ воровъ и разбойниковъ и въ укывательствѣ ихъ отъ наказаній: „не малое значеніе (говорить авторъ „Украины“) имѣла безнаказанность, которую гарантировали (владѣльцы) на новыхъ поселеніяхъ преступникамъ всякаго рода, въ чемъ обвиняли даже канцлера Замойскаго“¹⁾. Едва ли по этому поводу можно говорить о *заслугахъ* частныхъ *владѣльцевъ* для колонизаціи Украины.

3. Однимъ изъ употребительнѣйшихъ и сильнѣйшихъ средствъ частновладѣльческой колонизаціи было *насильственное отнятіе* крест'янъ у сосѣдей; возникъ особый классъ людей, профессією которыхъ было похищеніе крест'янъ; это т. н. „выкотцы“; они дѣйствовали и силою и хитростію.

4. Отсутствие внѣшней безопасности и введеніе прикрѣпленія отнюдь не единственныя обстоятельства, которыя могли препятствовать колонизаціи въ эпоху широкаго развитія частнаго землевладѣнія на Украинѣ. Самое это расширеніе частнаго землевладѣнія создало новое условіе *внутренней небезопасности*. Новые владѣльцы, особенно сильные князья и папы, захватывая степныя земли, при совершенной неопредѣленности здѣсь границъ владѣній и правъ на землю, ведутъ между собою непрерывныя войны, отъ которыхъ гибнуть поселенцы десятками и сотнями. „Заселеніе

¹⁾ Ukraina, str. 122.

пустынь... (говорить авторъ Украину) по существу дѣла должно было стать ареною анархическаго проявленія индивидуализма всѣхъ безъ исключенія слоевъ украинскаго общества" ¹⁾). Соглашаясь исполнѣ съ этимъ авторомъ, мы должны только точнѣе опредѣлить, въ чемъ заключается эта „анархія“, при помощи его же соображеній и фактовъ, имъ собранныхъ (съ добавленіемъ нѣкоторыхъ). Споры о владѣніяхъ и границахъ ихъ рѣдко разрѣшались судомъ; вельможи считали для себя позорнымъ судиться съ мелкою сошкою; изрѣдка судились только съ равными; они расправлялись между собою оружіемъ ²⁾). Много фактовъ этого рода подобрано въ томѣ XXI *Zród. Dziej* (въ реестрѣ актовъ трибунала) ³⁾; но ими можно наполнить многіе томы по документамъ Кіев. Центр. Архива; наѣзды владѣльцевъ другъ на друга, какъ извѣстно, совершались очень часто во всѣхъ областяхъ Польши и Литвы; но особенныя обстоятельства Украины (какъ упомянуто сейчасъ) обратили ихъ въ постоянный и т. ск. нормальный порядокъ.

Само собою понятно, какъ это отражалось на поселенцахъ-крестьянахъ и мѣщанахъ. Захвативъ чужую землю, панъ-колонизаторъ счѣшилъ основать новую слободу, чтобы этимъ закрѣпить безправный захватъ: въ 1611 г. Олизаръ Волковичъ, захвативъ у Немиричей Чернеховъ и другія имѣнія, поспѣшилъ основать слободу Селище ⁴⁾). Въ томъ же году кн. Янушъ Острожскій основалъ слободы на земляхъ Фридр. Тышкевича и заселилъ своими крестьянами, переведенными изъ Браславщины. Захватъ произведенъ былъ громадною военною силою въ нѣсколько тысячъ человекъ съ татарами и чемерисами; новыя слободы посажены около самой Махновки (им. Тышкевича), такъ что жители этого мѣстечка, притѣсьняемые со всѣхъ сторонъ, предпочли перебраться сами въ новыя

¹⁾ Ukraina, str. 137.

²⁾ Ibid. str. 141.

³⁾ См. наприм. *Źr. Dz.* XXI, str. 19.

⁴⁾ Рук. Кіев. Центр. Арх. Кн. 12, л. 6 на об.

слободы Острожскаго¹⁾. Вообще, основаніе новыхъ слободъ началось съ разоренія сосѣдей: въ 1609 г. княгиня Софья Ружинская, Вороничъ и др. сожгли въ селѣ Ляховѣ домъ Евст. Тышкевича, разграбили его имущество, а крестьянъ перевели къ себѣ²⁾. Григорій Сокоръ населилъ Трояновское имѣніе; сосѣдъ его Вороничъ въ 1587 г. однимъ ударомъ разрушилъ его колонизаторскіе труды; остались только пустыя хаты³⁾.

Взаимная борьба между колонизаторами приводила не только къ разрушенію колоній, но и избіенію населенія: двое сосѣдей по новымъ—Кіевскимъ владѣніямъ—князья Ружинскіе и князья Корецкіе вели между собою постоянную войну за границы новыхъ поселеній; въ 1609 г. князья Адамъ и Романъ Ружинскіе, княгиня Софья Ружинская и помощникъ ихъ князь Булыга-Курцевичъ напали съ 6 тысячнымъ войскомъ на замокъ въ м. Черемошнѣ (кн. Корецкихъ), взяли его приступомъ, сожгли его и избили множество жителей⁴⁾. Въ 1590 году кн. Ян. Збаражскій послалъ ротмистра Оому Бѣлецкаго на имѣніе Вороничей—Трояновцы, причемъ жолнеры стрѣляли въ церковь и домъ Вороничей, убили двухъ крестьянъ, а 9 человекъ изувѣчили⁵⁾. Разореніе сосѣднихъ городовъ и селъ, избіеніе въ нихъ жителей и ограбленіе ихъ входило прямо въ колонизаторскіе расчеты болѣе сильныхъ пановъ; притѣсняемые крестьяне мелкихъ владѣльцевъ волей-неволей переходили къ обидчикамъ. Такимъ путемъ создавались главнѣйшіе центры колонизаціи на Украинѣ, скорѣе похожіе на таборъ разбойниковъ, жители которыхъ занимались не мирнымъ трудомъ и промыслами, а наѣздами и грабежами по всѣмъ окрестностямъ. Такой разбойничій притонъ созданъ былъ кн. Ружинскими въ знаменитой Котельнѣ и Паволочи, причемъ атаманами были сами князья: сначала Кирикъ, по-

¹⁾ Кіев. Ц. Арх. Кн. 12, л. 168 на об.

²⁾ Ibid. Кн. 11, л. 327 на обор.

³⁾ Ib. Кн. 8, л. 245 на обор.

⁴⁾ Кіев. Центр. Арх. Кн. 11, л. 39 на обор.

⁵⁾ Ibid. Кн. 8, л. 9 н^а об.

томъ Адамъ, Романъ и Софія (а Михайль, слѣдуя тѣмъ же инстинктамъ, сдѣлался атаманомъ на Запорожьѣ); мы уже упомянули о наѣздахъ ихъ на владѣнія кн. Корецкихъ. Наѣзды совершались изъ Котельни, какъ центра, по всѣмъ радіусамъ; испытали это неоднократно Немиричи, мелкіе владѣльцы Котлубаи ¹⁾, довольно сильный сосѣдь Горностай (въ 1585 г. битва между котеленцами въ числѣ нѣсколькихъ сотъ, и подданными Горностая окончилась довольно счастливо; убить лишь одинъ горностаевецъ, но изувѣчены и взяты въ плѣнъ многіе; въ томъ же 1585 г. Ружинскій захватилъ Тулинское имѣніе Горностая и началъ обременять крестьянъ „тяжкими повинностями“ ²⁾). Въ 1588 г. Кирикъ Ружинскій, напалъ на имѣніе Стрыбыля—Ловковъ, вырубилъ лѣсъ, избилъ и поранилъ многихъ крестьянъ ³⁾). Въ 1583 г. тотъ же кн. Кирикъ открылъ войну съ сильными сосѣдами Тышкевичами: большая армія, вышедши изъ Котельни, вступила въ битву съ жителями м. Кодни, изъ которыхъ многіе легли на мѣстѣ, другіе ранены ⁴⁾). Въ 1611 г. слуги и крестьяне кн. Софіи Ружинской разрушили Нехворощу ⁵⁾). Ружинскіе, прославленные грабительствомъ и въ сосѣднихъ государствахъ, однако отнюдь не составляютъ исключенія; это только болѣе ясно обрисовавшійся типъ колонизатора Украины. Такими же приемами не брезгали и наиболѣе уважаемые люди, какъ кн. Констант. Констант. Острожскій, захватившій огромное пространство земли Трипольскихъ и заселившій (ихъ же крестьянами, забранными силою) до десятка колоній по Стугнѣ. И центръ владѣній кн. Збаражскихъ, Володарка не далеко ушла отъ Котельни. Къ такимъ же мѣрамъ колонизаціи прибѣгали и кн. Корецкіе, наслѣдники княг. Анны Корецкой, отличавшейся напротивъ куль-

¹⁾ Ркп. Кіев. Центр. Арх. Кн. 8, л. 11; кн. 8 л. 35; сл. л. 221 и 223.

²⁾ Ркп. Кіев. Центр. Арх. Кн. 8, л. 74, 97 на об., 115 на об. и др.

³⁾ Ibid. листъ 324.

⁴⁾ Ibid. л. 81 на об. и слѣд.

⁵⁾ Кіев. Центр. Арх. кн. 12, л. 386.

турно-христiанскими средствами колонизаціи, подобно Раинѣ Вишневецкой—въ Заднѣпровьѣ. Также воевали съ сосѣдами и Даниловичи въ Корсунѣ, Струси и Калиновскіе въ Браสลавщинѣ.

За крупными владѣльцами шли мелкіе; напр. въ 1638 г. Негребекій основалъ новое поселеніе въ Негребкахъ; но сосѣдь его Кузборскій, собравъ отрядъ изъ своихъ крестьянъ и челяди, напалъ на мѣстечко, избилъ и изувѣчилъ осадцу и крестьянъ¹⁾. Въ 1607 г. Христ. Вiельгорская разорила до основанiя новооснованную Кевличемъ слободу Переметовку²⁾.

Нѣтъ никакой надобности увеличивать число подобныхъ фактовъ; въ *Źródła Dziej. XXI* (какъ сказано) изъ одного указателя дѣлъ въ трибуналѣ почти исключительно такого рода по двумъ воеводствамъ образовался большой томъ. Но мы уже говорили, что для полноты картины частновладѣльческой колонизаціи этого перечня отнюдь недостаточно, что надо ждать изданiя самыхъ актовъ, съ добавленiемъ громаднаго числа документовъ Кіев. Центр. Архива и друг. архивовъ. Впрочемъ въ сущности о характерѣ частно-владѣльческой колонизаціи не существуетъ двухъ мнѣній, и авторъ *Україну*, съ обычною добросовѣстностію, отмѣчаетъ „анархическое“ движеніе ея, признаетъ, что переселенцы (въ виду изложеннаго) не останавливались на первоначально занятыхъ мѣстахъ, а передвигались все дальше; онъ даже полагаетъ возможнымъ обозначить этапы такого передвиженiя, начиная съ Волыни до крайнихъ предѣловъ Заднѣпровья.

Если землевладѣльцы не могли дать защиты поселенцамъ въ своихъ замкахъ отъ нападений татаръ, если они не создавали прочныхъ экономическихъ условій для нихъ, а лишь временныя льготы, не приводившія къ цѣли, если они своею взаимною борьбою разрушали колоніи и истребляли населеніе, то въ чемъ именно за-

¹⁾ Кіев. Центр. Арх. кн. 9, л. 341 на об.

²⁾ Кіев. Центр. Арх. кн. 13, л. 440 на обор.

ключается заслуга ихъ для успѣховъ колонизаціи южно-русскихъ пустынь? Неужели только въ воздвиженіи столба и выдачѣ „патента“ о льготахъ безъ надежды ихъ осуществленія?

Отказываясь (по указанной уже причинѣ) отъ общаго вывода по этому вопросу, мы должны для правдивости и точности картины, отмѣтить и свѣтлые нюансы въ ея общемъ мрачномъ колоритѣ.

1. Быть можетъ въ какой-либо (очень минимальной) степени дѣйствовалъ на первоначальный подъемъ населенія заманчивый призывъ на Украину и обѣщанія льготъ; но конечно, лишь на первыхъ порахъ, пока дѣйствительныя обстоятельства еще не выяснились для соблазняемыхъ. Во всякомъ случаѣ поставимъ и это на вѣсы заслугъ частно-владѣльческой колонизаціи. Съ этого т. ск. началось движеніе.

2. Коренные русскіе владѣльцы сѣверной Украины (сѣв. Кіевщины и Браславщины), владѣвшіе здѣсь землею извѣва, вели дѣло колонизаціи (хотя далеко не всѣ) болѣе правильными приѣмами. Имъ, по крайней мѣрѣ, не предстояло надобности насильничать въ захватѣ земли. Вообще въ дѣйствіяхъ ихъ замѣтно стремленіе къ прочной культурѣ. Таковы въ Кіевщинѣ Горностаи, Аксаки, Проскуры, Тыши-Быковскіе, Бутовичи; въ Браславщинѣ: Слупицы, Красносельскіе, Чечели. Но огромная часть особенно среднихъ и мелкихъ владѣльцевъ должна была уступить свои владѣнія магнатамъ-пришельцамъ.

3. Далѣе изъ пришлыхъ людей надо выдѣлить одну категорію (къ сожалѣнію немногихъ) владѣльцевъ, которой безусловно и безспорно принадлежитъ значительная заслуга въ дѣлѣ водворенія прочнаго заселенія на Украинѣ. Это тѣ изъ свѣтскихъ владѣльцевъ, которые руководились при колонизаціи не только экономическими выгодами, но и высокими моральными задачами; такими были преимущественно женщины. Когда въ 1608 г. кн. Корецкіе приобрѣли древній Растовець, переименованный въ Бѣлиловку, какъ готовое (населенное), но незначительное поселеніе, то прочное гнѣздо здѣсь свила княгиня Анна Корецкая; послѣ татарскаго

опустошенія 1618 года она построила здѣсь замокъ, мужской и женскій православные монастыри, страннопріимницу, въ которой монахи должны были давать пропитаніе убогимъ и возвращающимся изъ татарской неволи. Эта дѣятельность совершенно напоминаетъ подобныя же христіанскіе подвиги благочестія и домостроительства другой русской княгини Райны Вишневецкой въ Задвѣпровѣ. И тамъ и тутъ добрые результаты колонизаціи наступили быстро: Бѣляловка, имѣвшая въ 1631 г. уже 186 домовъ скоро окружилась 27 селами. Но эти проблески христіанской культуры были мимолетны: по роковому совпаденію, дѣти той и другой княгини (Кароль Корецкій и Іеремія Вишневецкій), пошли по другому пути и стали образцами своеволія и насильничества въ дѣлѣ колонизаціи.

4. Наибольшая прочность и правильность приемовъ колонизаціи обнаруживается въ дѣйствіяхъ церковныхъ учреждений, особенно такихъ, какъ Печерскій монастырь и отчасти Николо-Пустыньскій; первый хотя и владѣлъ цѣлыми городами (Васильковъ заселенъ въ 1586 г.), но не привлекая массъ поселенцевъ обѣщаніями, заводилъ собственныя небольшія хозяйства на своихъ древнихъ пустовавшихъ владѣніяхъ; тамъ работали его монахи, слуги и крестьяне; въ сожалѣнію монастырь встрѣтилъ сильное препятствіе оттуда, откуда всего меньше можно было ожидать — отъ замѣстителей кн. К. К. Острожскаго: въ 1587 г. кн. Воронецкій напалъ на монастырскій дворъ въ с. Тыклинѣ, заграбилъ имущество и присвоилъ самый дворъ; затѣмъ напалъ на урочище Насадки, гдѣ работали печерскіе крестьяне, которые были избиты и изувѣчены, а имущество ихъ отнято; тогда же былъ разграбленъ дворъ въ ур. Хотовомъ, а въ урочищѣ Садкахъ пасѣка и мельница¹⁾.

Заслуженною славою прочной колонизаціи пользовался центръ владѣній Кіевскаго католич. бискупа — Фастовъ.

¹⁾ Кіевс. Центр. Арх. кн. 8, л. 238, 243, 251, 268, 304.

III.

Правительство соединенныхъ государствъ послѣ уніи (а для южной Россіи слѣдуетъ сказать: польское правительство), установивъ щедрую раздачу южно-русскихъ степей въ собственность частнымъ лицамъ, тѣмъ не менѣе сознавало, что мѣра эта крайняя, что въ сущности она вредитъ интересамъ государства, т. е. ведетъ къ дальнѣйшему ослабленію его силы. А потому короли, въ особенности Стефанъ Баторій, рѣшили удержать часть государственныхъ земель въ рукахъ короны, но вмѣстѣ съ тѣмъ оживить колонизацію и на такихъ земляхъ дѣйствіемъ частнаго интереса, именно раздать коронныя земли мѣстнымъ старостамъ въ пожизненное владѣніе, или на два „доживотья“, съ обязанностію заселенія. Чтобы староста могъ выполнить такую нелегкую задачу, неподсильную для самого государства, требовалось назначать старостами самыхъ богатыхъ магнатовъ. Староста обязанъ на свой счетъ выстроить замокъ, снабдить его оружіемъ, военными припасами и достаточнымъ гарнизономъ; затѣмъ созвать поселенцевъ — людей, „доброй славы“, т. е. не гультаевъ, не разбойниковъ и воровъ, и не бѣглыхъ крестьянъ, и устроить ихъ на прочныхъ жилищахъ. Само собою разумѣется, что при этомъ владѣлецъ-староста былъ освобождается отъ всѣхъ или почти всѣхъ государственныхъ сборовъ на все время своего владѣнія. Государственныя функціи власти, судъ и управленіе, также поступали въ неотъемлемое право старосты на тотъ же срокъ. По минованіи срока, устроенный край долженъ быть переданъ въ непосредственное вѣдѣніе правительства.

Такая мѣра колонизаціи коронныхъ земель не изобрѣтена была Ст. Баторіемъ, но имъ первымъ примѣнена къ при-диѣпровской и при-бужской Украинѣ. Нѣчто подобное давно практиковалось въ Польской Подоліи.

По изображенной системѣ уступка права колонизаціи старостамъ примѣнена въ 1585 г. къ заселенію мѣстности древняго Переяслава, который сданъ былъ на „два доживотья“ кн. Констан-

тину Острожскому: въ теченіи этого времени князя Острожскіе, по ихъ новому владѣнію, не подлежатъ никакимъ государственнымъ повинностямъ, кромѣ военной, и никакой зависимости отъ государственныхъ органовъ суда и управленія. По минованіи срока страна должна быть возвращена государству со всѣмъ имуществомъ замка, кромѣ движимости, которую получаютъ наслѣдники послѣдняго владѣльца¹⁾. Подобная же концессія дана была еще въ 1578 г. Станиславу Лащу, державцѣ Литинскому, впрочемъ безъ обозначенія правъ колонизатора²⁾.

Но въ сущности всѣ староства и державы воеводствъ Кіевскаго и Браславскаго, а также староства Каменецкое и Хмельницкое перешли на эту систему (безъ специальныхъ привилегій), какъ видно изъ сеймовой конституціи 1601 года о производствѣ новой люстраціи: въ п. 8-мъ этой конституціи содержится слѣдующее постановленіе: Украинскія староства и державы воеводствъ Кіевскаго и Браславскаго, а также Каменецъ и Хмельникъ освобождаются отъ люстраціи и отъ взноса кварты до конца жизни наличныхъ старостъ (*ad vitam modernorum possessorum*). Такому же освобожденію подлежатъ и воеводство Кіевское, которое, какъ извѣстно, соединялось со старостинскими правами въ г. Кіевѣ и тѣхъ немногихъ коронныхъ владѣніяхъ, которыя тянули въ Кіевскому замку. Основаніемъ для такой льготы могли быть только обязанность украинныхъ старостъ защищать и заселять пустынные части своихъ староствъ. Впослѣдствіи пожизненный характеръ владѣнія староствами и вообще частно-правное (ленное) значеніе ихъ утвердилось на всей территоріи Польши за небольшими исключеніями.

Что касается до Украйны, то кромѣ упомянутыхъ выше случаевъ, пожизненные права старосты и осадцы приобрѣтены были колонизаціонными заслугами (мнимыми, или дѣйствительными, прошедшими и будущими) кн. Янушемъ Острожскимъ на Богуславъ

¹⁾ См. № XVI.

²⁾ Арх. Ю.-З. Р. ч. V, т. 1, № XXIII.

„на шляху татарскомъ“¹⁾; Даниловичами на Корсунь, Стеблевъ, Чигиринъ, Даниловъ, Крыловъ, Лысянку и Звенигородъ; Тышкевичемъ — на Нехворощу; кн. Заславскими на Житомиръ: кн. Ружинскими — на Романовку; Аксаками на Гуляники (Мотовиловку); Голубами — на Богачку и Бѣлоцерковку.

Каковы были результаты этой мѣры?

Наблюдаю громадныя и быстрыя успѣхи колонизаціи на коронныхъ земляхъ Украины въ концѣ XVI в., легко придти къ мысли, что государство обязано этимъ именно старостамъ. На этотъ счетъ содержится нѣсколько указаній въ издаваемыхъ нынѣ документахъ, и документахъ, прежде изданныхъ нашею комиссіею. Старосты, несомнѣнно должны были принимать активное участіе въ дѣлѣ колонизаціи. Старостами — колонизаторами приднѣпровской Украины явились, главнымъ образомъ, кн. Острожскіе, кн. Вишневецкіе и отчасти Даниловичи. Нѣкоторые изъ нихъ сами создавали свои староства среди пустынь. Такъ Богуславское староство возникло послѣ того, какъ кн. Янушъ Острожскій „мѣсто Богуславъ... новоосаждати и закладати... почалъ“²⁾. Это начато имъ ок. 1589 г., къ которому относится его грамота въ пользу г. Богуслава (цитируемая королевскою грамотою 1620 г.³⁾).

Еще большею славою колонизатора пользовался знаменитый кн. Константинъ Острожскій; король, поручая ему заселить Перяславъ, свидѣтельствуеть, что онъ кн.—Острожскій на Украинѣ, въ своихъ собственныхъ владѣніяхъ, на мѣстахъ пустыхъ, построилъ съ большими издержками и расходами немалое количество замковъ и именно: Константиновъ, Базилею, Острополь, Любартовъ и другіе, „снабдивъ ихъ оружіемъ, и населилъ города и села“⁴⁾. Если вѣрить буквѣ королевской грамоты, то въ 1585 г. кн. Острож-

¹⁾ Арх. Ю.-З. Р. ч. V, т. 1. стр. 562.

²⁾ См. этого тома № XX.

³⁾ См. № VII.

⁴⁾ См. № XVI.

скому было передано для заселенія „городище, мѣсто *пустое*, называемое Переяславъ“, а при Бопланѣ въ 30-хъ и 40-хъ годахъ XVII в. Переяславъ былъ уже лучшимъ городомъ на Украинѣ и имѣлъ тогда будто-бы до 6 тыс. жителей (по люстраціи 1616 г. въ немъ было 300 домовъ „послушныхъ“). Въ округѣ Переяслава возникли въ XVI в. Березань и Яготинь, м. Гельмазовъ въ 1613 г., м. Быковъ, Яблоновъ въ 1615 г. и Миргородъ, какъ особая посессія. Извѣстную часть заслугъ въ дѣлѣ возникновенія этихъ поселеній надо отнести на счетъ кн. Острожскихъ.

Колонизаторская дѣятельность князей Константина и Януша Острожскихъ развивалась и на другомъ театрѣ тогданнихъ движеній, именно въ правобережной Киевщинѣ: въ самомъ Киевѣ кн. Острожскій основалъ слободу около Софійскаго монастыря. При немъ и кн. Янушѣ заселялась и Бѣлая-Церковь и ея окрестности; самый городъ въ 1616 г. имѣлъ 300 домовъ послушныхъ и 300-же непослушныхъ мѣщанъ (козаковъ); въ округѣ его м. Трилѣсы основано въ 1600 г., и м. Таборъ въ 1616 г.; въ концѣ правленія Острожскихъ, именно въ 1622 г. въ округѣ Бѣлоцерковскомъ было до 35 сель.

Не меньшею извѣстностью въ качествѣ колонизаторовъ пользовались кн. Вишневецкіе, особенно Александръ и Михайлъ, какъ на правомъ, такъ и на лѣвомъ берегу Днѣпра. Имъ приписывается основаніе и заселеніе цѣлаго громаднаго Корсунскаго старства: по просьбѣ кн. Михаила и Александра Вишневецкихъ въ 1584 г. кор. Стефанъ Баторій далъ грамоту на основаніе г. Корсуня. Въ 1589 г. Александръ Вишневецкій выхлопоталъ у Сигизмунда III грамоту (1 мая) на основаніе Чигирина на старомъ городищѣ, гдѣ въ то время была только пустыня¹⁾; въ 1592 г. князь дѣйствительно приступилъ къ постройкѣ замка. Такія колонизаторскія заслуги нашли себѣ тогда же признаніе и высокую оцѣнку у современниковъ: въ 1595 г. Волынское воеводство приказало своимъ

¹⁾ Арх. Ю.-З. Р. ч. V. т. 1 № XXIV.

посламъ на сеймъ „обратитъ вниманіе короля на заслуги кн. Вишневецкихъ, которые начали заселять Украину и построили замки, каковы: Корсунь, Чигиринъ, Иліева Гора“.

Нынѣ мы издаемъ нѣсколько актовъ, свидѣтельствующихъ о колонизаціонной предприимчивости кн. Александра Вишневецкаго на его собственныхъ земляхъ — въ Заднѣпровьѣ, именно акты объ основаніи имъ Лубенъ и Пиратина¹⁾. Но изъ другихъ источниковъ узнаемъ, что во время управленія Каневскимъ и Черкасскимъ староствами тѣхъ же князей Александра и Михаила Вишневецкихъ (а потомъ Януша Острожскаго), быстро идетъ впередъ заселеніе пустынныхъ заднѣпровскихъ частей упомянутыхъ староствъ: здѣсь м. Боровица основана въ 1613 г., Ирклей 1601 г., Мавзалея 1614, Голтва 1615, Кропивна 1616 г., с. Богушовка 1619 г., Константиновъ и Стрововъ въ 1622 г.

Между тѣмъ дѣло развитія колонизаціи въ Корсунскомъ староствѣ продолжалъ послѣ Вишневецкихъ Янъ Даниловичъ. Въ 1615 г. онъ представилъ королю, что между Днѣпромъ и Тясминомъ въ повѣтѣ Чигиринскомъ есть урочище, называемое Крыловъ, гдѣ слѣдовало бы основать городъ²⁾. Съ изволенія короля городъ былъ основанъ; на другой-же годъ (1616 г.) городъ имѣлъ уже 200 домовъ. Около 1611 г. возникла слобода Медвѣдовка или Даниловъ.

Въ Браславщинѣ въ роли колонизаторовъ могутъ быть признаны въ это время старосты: Юрій Струсь, затѣмъ Александръ и Мартинъ Калиновскіе. Успѣхи колонизаціи *при нихъ* выразились въ слѣд.: въ 1616 г. (черезъ 46 лѣтъ послѣ уніи) г. Браславъ имѣлъ 553 дома обывателей всякаго званія (еврейскихъ, шляхетскихъ и мѣщанскихъ), а въ 1623 г. 596 домовъ (въ панской части города, во владѣніи Потоцкаго, въ то же время было 813 дом.). Въ округѣ города между 1600 г. и 1613 г. возникло 11 поселеній,

¹⁾ См. №№ XIX и XX.

²⁾ Арх. Ю.-З. Р. ч. V, т. 1. № XXXII.

при чемъ м. Мачоха отмѣчается именно, какъ поселеніе, заведенное старостою въ 1606 г. Прочія поселенія основаны: м. Гайсинъ въ 1601 г., с. Колотвицы 1601 г., Ястребинцы въ 1600 г. и вновь въ 1609 г., Щуровцы 1611 г., Городница 1613 г., Снитынка 1613 г.; городъ Винница въ 1613 г. возстановленъ *de nova radice* старостою Вас. Алекс. Калиновскимъ; въ 1604 г. оба города старый и новый имѣли 762 дома, а въ 1616 г. 550 дом., въ 1629 г. 787 домовъ. Но въ округѣ Винницы въ 1616 г. оставалось только одно коронное село — Вишенка; всѣ прочія села перешли въ частное владѣніе Калиновскихъ¹⁾. Среди Браславщины возникла новая держава Лѣтинская; м. Лѣтино, по оффиціальнымъ показаніямъ, основано около 1610 г., хотя привилегіи на основаніи здѣсь мѣстечка были получены Станиславомъ Лащемъ еще въ 1678 г.²⁾ Но изъ издаваемого нами реестра 1579 г. видно, что уже тогда, (въ 1579 г.) Лѣтино не только существовало, но имѣло 90 домовъ населенныхъ и 30 пустыхъ³⁾. Въ округѣ м — чка въ 1616 г. находилось 7 сельскихъ поселеній, впрочемъ не новыхъ, а извѣстныхъ въ пол. XVI в.

Таковы видимые успѣхи колонизаціи на коронныхъ земляхъ, совершившіеся, *повидимому*, при участіи старостъ. Но есть факты, заставляющіе ограничить дѣйствительное значеніе старостъ въ этомъ дѣлѣ. Факты эти настолько многочисленны и общеизвѣстны, что намъ достаточно ограничиться лишь ссылкой на нѣкоторые изъ нихъ. Въ 1639 г. король Владиславъ IV назначилъ комиссію для разслѣдованія дѣла объ упадкѣ г. Браслава, который (по словамъ короля) „будучи весьма важенъ для насъ и для Рѣчи Посполитой, какъ ради защиты отъ частыхъ нападений татаръ, такъ и ради

¹⁾ Обращаемъ вниманіе на этотъ примѣръ тѣхъ, которымъ очевидно неизвѣстно, что такое староство въ концѣ XVI и въ XVII в. и которые, смѣшивая повѣтъ со староствомъ, свое собственное невѣдѣніе наивно обращаютъ въ упрекъ изданіямъ комиссіи.

²⁾ Арх. Ю.-З. Р. ч. V, т. 1. № XXIII.

³⁾ См. № II.

полученія государственныхъ доходовъ, опустошенъ до конца притѣсненіями старость и ихъ арендаторовъ, такъ что прежде тамъ было 2000 домовъ (osad), а теперь едва-ли найдется болѣе 200; но и эти послѣдніе рѣшились разойтись до послѣдняго по причинѣ такихъ притѣсненій¹⁾.

Образцемъ пріемовъ старостинской колонизаціи можетъ служить дѣло 1586 г.²⁾ объ основаніи новой слободы въ самомъ городѣ Кіевѣ, около церкви св. Софіи: воевода Кіевскій кн. К. К. Острожскій приказалъ оповѣстить новымъ поселенцамъ, отъ имени короля, волю на 24 года и для этого поставить столбъ на верхнемъ городѣ, около церкви св. Софіи „Мы — убогіе люди (жаловались потомъ колонисты) услышали о такомъ оповѣщеніи и водруженіи столба, сбѣхались изъ разныхъ далекихъ мѣстъ къ этой волѣ, продавши свою бѣдную рухлядь и земли, приняли участки, построились и начали жить такъ, какъ живутъ въ другихъ королевскихъ воляхъ и городахъ, т. е. начали шинковать пиво, медъ и горѣлку“. Воевода и его намѣстникъ — кн. Воронецкій усмотрѣли въ томъ ущербъ арендѣ, получаемой за шинки съ нижняго города (Подола) и начали угрожать, что „волю ту обратятъ въ ничто“, не желая терять 2000 зл., получаемыхъ ими въ видѣ аренды за шинки. По выѣздѣ изъ Кіева воеводы, жена намѣстника его — кн. Воронецкаго наслала на слободу своихъ слугъ, которые отобрали у колонистовъ ихъ движимыя вещи, а самихъ поселенцевъ забрали въ тюрьму на Подоль и затѣмъ выпустили на поруки. Такъ какъ имъ не къ кому было обратиться съ заявленіемъ объ обидѣ, нанесенной имъ, то они заявили ее „слугѣ его корол. мил. Оришевскому гетману Запорожскому“, который обѣщался устно передать о томъ королю (жалоба слобожанъ занесена въ житомирскія книги).

Послѣдній изъ приведенныхъ фактовъ обнимаетъ почти весь вопросъ о свойствахъ старостинской колонизаціи: онъ свидѣтель-

¹⁾ Арх. Ю.-З. Р., ч. VII, I, № XXVII.

²⁾ Арх. Ю.-З. Р., ч. VII, I, № XXXV.

ствуеть, что староста дѣйствительно собиралъ колонистовъ, руководствуясь при этомъ исключительно собственною выгодною; но при неосуществленіи этого интереса, старостинскій урядъ самъ разрушаетъ дѣло рукъ своихъ (разгоняеть слободу)¹⁾; такія распоряженія исходятъ отъ жены замѣстителя старосты (подвоеводы); пригнѣаемые не могутъ найти защиты въ обыкновенныхъ правительственныхъ органахъ, ибо староста (въ данномъ случаѣ мѣстный воевода) и есть высшій провинціальный правитель и въ силу того колонисты должны прибѣгнуть къ казацкой власти (въ данномъ случаѣ — легальной утвержденной правительствомъ).

Воевода, населившій слободу, самъ же ее разоряетъ (руками женщины)! Эта кажущаяся странность объясняется, однако, вполне, если мы припомнимъ основныя черты тогдашней провинціальной власти. Это намъ и покажетъ — могли ли старосты того времени быть полезными колонизаторами, т. е. дѣйствующими въ интересахъ государства.

Объ организаціи старостинской власти и ея задачахъ мы здѣсь не будемъ распространяться, такъ какъ предметъ этотъ выходитъ за предѣлы настоящихъ замѣтокъ²⁾. Для нашей цѣли достаточно лишь напомнить о главныхъ чертахъ старостинскаго

¹⁾ Подобныя же отношенія старость къ колонистамъ можно прослѣдить по всѣмъ городамъ Украины (см. № VII, стр. 60; сл. № V жалобы Овручскихъ мѣщанъ на старость). Въ 1611 г. происходила „битва князей Острожскихъ съ казаками“ подъ Трипольемъ, какъ выражаются акты того времени (Кіев. Цент. Арх. кн. 12, л. 298). Никакой общей казацкой войны или возстанія въ тѣ времена не было; очевидно, это была мѣстная битва старость со своими казаками, т. е. непослушными поселенцами. Не умножая примѣровъ общезвѣстнаго явленія, ограничимся замѣчаніемъ, что борьба населенія съ старостами обостряется въ высшей степени въ концѣ XVI в. и нач. XVII в. (Сл. Кіев. Цент. Арх. кн. 13, л. 1342 и сл.; кн. 10, л. 22 и друг.).

²⁾ Мѣстному управленію Комиссія посвящаетъ особую часть своего Архива (ч. VIII, т. 1 и 2 — Барское староство); въ настоящее время редактируется новый томъ этой части, посвященный именно украинскимъ староствамъ.

управленія данной эпохи. Староства все болѣе получаютъ частный характеръ, между прочимъ именно подъ вліаніемъ колонизаціонной политики (хотя на то были и другія причины, напр., залогъ староствъ, какъ форма государственнаго займа; такъ Винницкое староство было заложено Сигизмундомъ-Августомъ князю Б. Корецкому; залогъ потомъ перешелъ къ Струсямъ, а отъ нихъ къ Калиновскимъ, пока, наконецъ, не былъ переведенъ съ города на села Винницкаго староства). Колонизаціонныя цѣли заставили (какъ мы говорили) установить пожизненное или наслѣдственное (въ ближайшихъ поколѣніяхъ) право старость; наслѣдство могло идти и къ лицамъ женскаго пола; такъ Корсунское староство перешло отъ Яна Даниловича къ женѣ его Софіи, а затѣмъ къ сыну Станиславу. Так. обр., обладателями старостинскихъ правъ могли быть не только женщины, но и несовершеннолѣтніе. Украинскими старостами были б. ч. богатые Волинскіе магнаты—князья, или такіе же паны польскаго происхожденія; они обыкновенно жили или при королѣ въ столицахъ, или въ своихъ родовыхъ замкахъ, лишь изрѣдка наѣзжая въ украинскіе города на короткій срокъ. Они соединяли въ своихъ рукахъ одновременно нѣсколько староствъ (въ 1611 г. вн. Янушъ Острожскій былъ одновременно старостою Владимірскимъ, Черкасскимъ, Каневскимъ и Бѣлоцерковскимъ). При такихъ условіяхъ общее право замѣстительства (т. е. назначеніе старостою кого-либо своимъ подстаростою), практиковавшееся уже давно во всѣхъ частяхъ государства, должно было получить особое развитіе на Украинѣ въ данную эпоху. Подстаростами на Украинѣ бывали иногда люди также изъ большихъ пановъ (вн. Булыга-Курцевичъ въ Бѣлой церкви, вн. Воронецкій—въ Кіевѣ); но чаще всего въ эту роль попадали польскіе шляхтичи, которыми уже тогда Волинскіе князья окружили себя дома—на Волини. Но въ томъ и другомъ случаѣ подстароста, поставленный на время волею патрона, ничѣмъ не связанъ съ мѣстнымъ населеніемъ; имъ можетъ руководить только интересъ скорѣйшей наживы; поэтому острыя отношенія населенія къ старостамъ становились со-

всѣмъ нестерпивыми въ отношеніи къ подстаростамъ ¹⁾—Частный характеръ староствъ даетъ право на отдачу ихъ въ аренду, на что иногда испрашивалось согласіе короля, иногда нѣтъ ²⁾. Арендаторами могли быть лица шляхетскаго происхожденія, но чаще—евреи. Арендаторовъ староства—евреевъ находимъ въ Житомирѣ, Нехворощѣ, Богуславѣ ³⁾, Каневѣ и м. б. въ Переяславѣ. Иногда на такую аренду (евреямъ) испрашивалось и получалось согласіе короля, какъ это было, напр., въ Житомирѣ; въ другихъ случаяхъ, по просьбѣ населенія, король воспрещалъ ее, однако всегда *post factum*, что находимъ, напр., въ грамотахъ городамъ Богуславу и Переяславу; въ грамотѣ Богуславу 1622 г. выражено даже общее запрещеніе: „чтобы никакой жилъ не бралъ ни Богуславъ, ни *другіе королевскіе города* въ аренду“; но одновременный примѣръ Житомира показываетъ на противоположную практику королевской канцеляріи. Какія права передавались контрагентамъ (въ томъ числѣ евреямъ): только ли сборъ доходовъ, или вмѣстѣ съ тѣмъ право управленія и суда (надъ нешляхетскимъ населеніемъ)? Законодательство не даетъ отвѣта; показанія же фактовъ, повидимому, дwoятся: съ одной стороны, иногда арендаторы староствъ именуется арендаторами корчемными; иногда рядомъ съ арендаторомъ-евреемъ есть и подстароста. Съ друг. стор., выраженіе люстраціи Каневскаго староства объ отдачѣ этого и Богуславскаго староствъ еврею „съ винами“, т. е. уголовными штрафами, указываетъ несомнѣнно на судебную дѣятельность арендаторовъ-евреевъ;

¹⁾ См. о подвигахъ кн. Воронцаго въ Кіевѣ Кіев. Центр. Арх. кн. 8, л. 26-й, на об. 238, 243, 251, 266, 304 и др.; дѣйствія его направлены, главн. обр., къ разрушенію (какъ упомянуто) колоній Печерскаго монастыря. О дѣянїяхъ Мышки-Холоневскаго такъ же см. Кіев. Центр. Арх. кн. 13, л. 1063, 1341 и др.; эти дѣянїя состоятъ въ разрушеніи колоній частныхъ лицъ (Вигуровщины, основанной Вигурою и др.).

²⁾ О любопытной тяжбѣ между Рущкимъ, который отдалъ въ аренду Овруцкое староство Немиричу и между Гурскимъ, которому пожаловалъ его король, см. Кіев. Центр. Арх. кн. 13, л. 486 на об., 572.

³⁾ См. № VII.

уголовные штрафы получались судьей. Надо принять въ соображеніе и то обстоятельство, что нерѣдко при арендаторѣ нѣтъ подстаросты; арендованіе евреями корчемъ, мельницъ, мыта и пр. никогда не воспрещалось и не могло бы вызывать такого королевскаго вмѣшательства, какъ въ грамотѣ 1622 г.—Что касается вышеприведенныхъ указаній, противорѣчащихъ этому выводу, то они изясняются легко: не вездѣ и не всегда евреямъ отдаваемы были въ аренду всѣ старостинскія права; конечно гораздо чаще евреи арендовали только корчемные и другіе сборы.

Замѣстительство, аренда и управленіе женщинъ и несовершеннолѣтнихъ едва ли дадутъ право утверждать, что успѣхами колонизаціи Украина обязана государственными соображеніямъ, личной энергіи и жертвамъ старость—могучихъ магнатовъ русскихъ и польскихъ.

Тотъ же результатъ получается и изъ разсмотрѣнія задачъ старостинскаго управленія по отношенію къ колонизаціи и средствъ для ихъ выполненія. Государственныя задачи колонизаціи весьма сложны и серьезны. Люди, взявшіеся за исполненіе ихъ, б. ч. должны были на свой собственный счетъ воздвигать (какъ сказано) цѣлыя крѣпости (замки), вооружать ихъ, содержать военные отряды (гарнизоны), собирать на свой страхъ бродячее населеніе и организовать его въ стройное гражданское общество съ военнымъ, однако, характеромъ, чего требовали условія украинскаго пограничья, а затѣмъ уже доставлять государству какой-либо доходъ, или иную финансовую выгоду.—Мы отнюдь не намѣрены разбирать въ этихъ краткихъ замѣткахъ, подробно, какъ справлялись съ этими задачами украинскіе старосты на пространствѣ 80 лѣтъ; ограничимся замѣчаніемъ, какъ сами тогдашніе старосты понимали задачи своего управленія и для чего они добивались попасть въ старосты.

Мы упомянули выше, что князь-воевода Кіевскій не могъ справиться съ тяжелою задачею поддержки укрѣпленій въ Кіевѣ и Бѣлой Церкви и даже совсѣмъ не призналъ этой задачи своею,

но тотъ же самый князь выпросилъ себѣ привилегію на заселеніе Переяслава, съ условіемъ выстроить замокъ на свой счетъ. Мы знаемъ, что онъ плохо выполнилъ здѣсь свое обязательство ¹⁾; знаемъ, что козаки брали и разрушали украинскіе замки безъ большаго труда. Во всякомъ случаѣ, то, чего онъ не могъ и не хотѣлъ сдѣлать въ Кіевѣ и даже въ Бѣлой Церкви, онъ добровольно взялся выполнить въ Переяславѣ. Очевидно и здѣсь отнюдь нельзя предположить громадную жертву богатаго вельможи въ пользу государства; да и ожидать этого нельзя, ибо трудно большія общественныя предпріятія созидать на пожертвованіяхъ. Очевидно, здѣсь должна быть простая экономическая сдѣлка, предполагающая выгоду для предпринимателя; любопытно только знать, въ чемъ заключалась эта выгода. Староста получалъ пожизненно или на два „доживотья“ право обращать въ свою пользу всѣ государственныя доходы съ арендуемаго староства. Но какіе же это доходы? Доходы ли съ земли, культивированной поселенцами, которыхъ онъ призоветъ и устроить? Таковъ бы и долженъ быть нормальный результатъ правильной колонизаціонной политики.— На дѣлѣ было нѣсколько иначе. Когда незаселенное староство выпрошено у короны, то надо было прежде всего привлечь новыхъ поселенцевъ. Но чѣмъ же ихъ привлечь? Единственно—льготою, освобожденіемъ отъ всѣхъ платежей и повинностей на долгій срокъ, иногда до 40 лѣтъ; а это могло превысить время пожизненнаго права старосты, а мож. быть и права двухъ поколѣній. Очевидно, староста-антрепренеръ колонизаціи не могъ надѣяться вернуть свои издержки и получить прибыль путемъ взиманія нормальныхъ доходовъ съ заселенной и обработанной земли. Въ большинствѣ украинскихъ староствъ люстраціи даже 20-хъ годовъ XVII в. отмѣчаютъ, что дохода нѣтъ никакого, такъ какъ люди еще „не высидѣли воли“. Стало быть у предпринимателя должны были

¹⁾ Гейденштейнъ говоритъ, что „кн. Острожскій замка не выстроилъ“. См. *Źr. Dziej. XXII, str. 85.*

имѣться въ виду другія цѣли, иныя выгоды. Возможно предположить, что имѣлась въ виду собственная—экономическая культура земли на обширныхъ пустыхъ пространствахъ староства, на благодатной украинской почвѣ; но достойно замѣчанія, что старосты на Украинѣ въ концѣ XVI и нач. XVII вв. почти нигдѣ не вели собственнаго хозяйства: въ 1616 г. въ староствѣ Браславскомъ и Винницкомъ нѣтъ ни одного фольварка. „Точно также не имѣли фольварковъ староство Каневское, Переяславское, Черкасское, Богуславское, Бѣлоцерковское и Корсунское“¹⁾; только въ Житомирскомъ есть фольварки. Иногда говорятъ (какъ мы упоминали уже), что дикія украинскія пустыни завоеваны для цивилизаціи „польскимъ плугомъ“. Если бы всѣ старосты (и всѣ частныя владѣльцы) были тогда поляками (чего въ дѣйствительности совсѣмъ не было), то и тогда рѣчь о польскомъ плугѣ была бы праздною: овъ не работалъ еще; да и впоследствии работалъ всегда плугъ южно-русскихъ крестьянъ.

Въ чемъ же заключалась выгода для старосты въ приобрѣтеніи староства? Выгода большая заключалась въ полученіи косвенныхъ доходовъ и главн. обр. съ корчмы: княгиня Воронецкая разогнала кievскихъ колонистовъ, когда эти послѣдніе начали готовить напитки сами для себя. Кромѣ аренды корчемъ, въ доходъ старосты поступала аренда мельницъ, перевозовъ, торговаго и проч., что вмѣстѣ давало, напр., въ Кіевѣ круглую сумму въ 3100 зл., т. е. почти столько же, сколько и корчма. Но это въ Кіевѣ; въ прочихъ городахъ подавляющее значеніе имѣетъ корчма. Въ люстраціи Остерскаго староства 1636 года находимъ слѣд. характерное мѣсто: „въ этомъ староствѣ, сравнительно съ послѣдней люстраціей, прибавились новыя слободы, которыя хотя не отправляютъ никакихъ повинностей и податей до сихъ поръ, но остерская аренда меду, пива, горѣлки, млиновъ и мыть значительно возвысилась въ цѣнѣ, а слѣдов. произошло не малое возвышеніе

¹⁾ Źródła Dziejowe V. L V.

доходовъ; а потому люстраторы соотвѣтственно возвышаютъ и кварту⁴. При отсутствіи всякихъ прямыхъ налоговъ, украинскія староства въ 1622 г. давали слѣд. доходы: Кіевское 4100 зл., Каневское 4000, Переяславское 2000 (только съ корчмы и млиновъ), Корсунское 4998 (изъ того числа съ корчмы и млиновъ 2500), Черкасское 2100, Богуславское 4000, Бѣлоцерковское 3300, Житомирское 2698. Изъ этого видно, что самыми доходными староствами были южныя (кромя Кіевскаго), а именно: Корсунское, Богуславское и Каневское. Въ нихъ оффиціально признаннаго („послушнаго“) населенія было ничтожное количество; большой же (сравнительно) доходъ съ корчемъ и прочихъ арендныхъ статей давало населеніе своевольное, не призванное и не признанное властію старость. Очевидно, староста мало былъ заинтересованъ введеніемъ правильной культуры страны посредствомъ прочно-осѣдлаго населенія¹⁾.

Съ этимъ тѣсно связываются оригинальные приемы колонизаціи и особый подборъ элементовъ населенія. Съ перваго взгляда кажется непонятнымъ, почему всѣ усилія колонизаторовъ направлены къ развитію мнимыхъ городовъ и мѣстечекъ, и очень мало удѣлялось вниманія сельскимъ поселеніямъ. Само собою разумѣется, что здравыя начала заселенія страны хлѣбородной и степной въ государствѣ, искони земледѣльческомъ, указывали какъ разъ обратный путь. Были староства, въ которыхъ существовало нѣсколько городовъ и мѣстечекъ, — и ни одного села (Корсунское староство; въ дѣйствительности и здѣсь было не мало селъ и хуторовъ, но они заведены не старостами, а козаками, и не имѣли никакого отношенія къ старостинской власти и управленію). Первою заботою старосты было выхлопотать прежнему или новому поселенію права мѣстечка; отнюдь нельзя думать, что въ этомъ выразилась заботливость о дарованіи народу благъ магдебургскаго самоуправленія; причина заботъ старосты была проще: въ мѣстечкѣ заводятся торги, ярмарки, рынокъ и шинки. Далѣе кажется стран-

¹⁾ См. *Ukraina*, str. 125.

нымъ, что старосты давали колонистамъ продолжительные сроки льготъ, такъ что ревизорамъ приходилось иногда очень сокращать ихъ собственною властію. Казалось бы, что временный владѣлецъ болѣе заинтересованъ въ назначеніи наименьшихъ сроковъ, чѣмъ государство, которому заселенная страна достанется послѣ него. Однако это такъ, и объясняется опять тѣмъ же главнымъ характеромъ концессионнаго староства: старостѣ надо привлечь тотчасъ же побольше всякаго народа, который дастъ доходъ не земельною рентою, а корчемнымъ доходомъ.

Тюю же чертою колонизаціи объясняется малая заботливость старостъ о надлежащемъ подборѣ элементовъ населенія. Центральное правительство, какъ въ привилегіяхъ старостамъ, такъ и въ общихъ сеймовыхъ конституціяхъ постоянно настаивало, чтобы страна была заселяема надежными и прочными элементами, чтобы между поселенцами не было людей „худой славы“, бѣглыхъ преступниковъ и бѣглыхъ крестьянъ, чтобы новые поселенцы занимались мирными промыслами, а не разгуломъ и легкою добычею въ татарскихъ улусахъ. Однако старостѣ было мало дѣла до отдаленнаго будущаго, ему вовсе было невыгодно относиться со щепетильною разборчивостію къ качествамъ поселенцевъ. Не только бѣглые крестьяне (помимо которыхъ не откуда было и взять новыхъ поселенцевъ), но и всякіе отбросы гражданскаго общества Волыни и Литвы находили себѣ надежный пріютъ въ украинскихъ староствахъ. Слѣдуетъ, однако, замѣтить, что тѣмъ не менѣе главный элементъ населенія, который волею-неволею весь сдѣлался козацкимъ и подборъ котораго совершался помимо усилій и дѣятельности старостъ, вовсе не былъ разбойничимъ и бродяжнымъ.

Повторяемъ, что въ этомъ нѣтъ заслуги старостъ; элементы же, дѣйствительно обязанные своимъ внѣдреніемъ на Украинѣ старостамъ, были: польскій и еврейскій. Они были необходимы для экономическихъ, финансовыхъ, юридическихъ и военныхъ услугъ въ староствахъ. Евреи берутъ въ аренду доходы староства и цѣль староства. Поляки (изъ мелкихъ шляхтичей)—дѣятельные оффи-

ціалісты, опытныя дѣльцы-адвокаты, единственно пригодный матеріаль для укомплектованія гарнизонівъ въ замкахъ. Результаты извѣстны.

Вотъ обстоятельства, которыя заставляютъ нѣсколько ограничить положеніе, что Украина обязана заселеніемъ старостамъ; еще разъ остается открытымъ вопросъ: кому же принадлежитъ главная роль въ дѣлѣ южно-русской колонизаціи.

IV.

Если ни широкое развитіе частнаго землевладѣнія, ни старостинское концессионное управленіе не могутъ быть признаны главною причиною быстро возвышенія колонизаціи на Украинѣ, то естественно спросить, кому же наиболѣе принадлежитъ честь успѣховъ заселенія украинскіхъ пустынь съ конца XVI в. Единственно возможный отвѣтъ на это слѣд.: самому населенію. Оно бѣжало въ украинскія степи, ища свободы, а не временныхъ хотя бы и долгосрочныхъ льготъ. Оно бѣжало вопреки желаніямъ высшей законодательной и правительственной власти, которая всемирно стремилась ограничить побѣги крестьянъ изъ внутреннихъ областей государства и наполнила сборникъ законовъ массою узаконеній о бѣглыхъ крестьянахъ¹⁾. Бѣглое населеніе создавало великія затрудненія для правительства и въ самыхъ степяхъ, составляя здѣсь вольныя общества, именуемыя козачествомъ и лишь въ несравненно меньшей части примыкая къ правительственнымъ центрамъ—староствамъ. Разумѣется, правительство болѣе сильное могло бы овладѣть этимъ движеніемъ въ свою пользу и придать бѣглецамъ организацію сообразную съ интересами государства.

Оставляя въ сторонѣ всѣ другіе вопросы, относящіеся къ главному колонизирующему элементу (его этнографическій и сослов-

¹⁾ См. Vol. leg. II, 975 (констит. 1578), 1448 (конст. 1596) и др.

ный составъ, его экономическій бытъ и занятія на Украинѣ и его отношенія къ государству) сосредоточимъ свое вниманіе только на выясненіи поставленнаго сейчасъ вопроса: кому приписывается въ самыхъ правительственныхъ актахъ главная колонизаторская роль: органамъ ли правительства, владѣльцамъ ли, или самому населенію?

Въ люстраціяхъ первой полов. XVII в. во всѣхъ украинскихъ старостахъ отмѣчается число населенія, подчиняющагося старостѣ („послушнаго“) и указывается б. ч. приблизительное число прочаго— „непослушнаго“ населенія которое и считать было, однако, не легко, да это и не входило въ прямыя задачи люстрацій. Во всѣхъ почти (за немногими исключеніями), показаніяхъ такого рода число „непослушныхъ“ значительно превышаетъ число послушныхъ. При этомъ число непослушныхъ постепенно возрастаетъ по мѣрѣ приближенія къ южнымъ свободнымъ степямъ. Такъ въ Бѣлой Церкви въ 1616 г. отмѣчается послушныхъ 300 домовъ мѣщанскихъ, а непослушныхъ „болѣе 300“; сверхъ того въ люстраціи отмѣчено, что старостинскій урядъ въ особенности жаловался на козаковъ, которые захватили имущества староства и упорно удерживаютъ ихъ. Въ м. Трилѣсахъ тогда же исчислено 130 послушныхъ домовъ и 30 козацкихъ (очевидно непослушныхъ). Ко времени люстраціи 1622 г. въ округѣ Б. Церкви появилось до 35 сельскихъ поселеній (хуторовъ), но люстраторами отмѣчено, что „въ хуторахъ живутъ козаки“, а въ селахъ „мѣщане Бѣл. Церкви имѣютъ свои хутора, съ которыхъ не отправляютъ никакихъ повинностей“. Предположимъ, что послушное городское населеніе призвано старостами (хотя и это подлежитъ сомнѣнію), все прочее болѣе число городского населенія и все населеніе хуторовъ, очевидно, явилось вопреки волѣ старостъ.

Чѣмъ дальше къ югу въ глубь степей, тѣмъ процентъ „непослушныхъ“ становится все больше.

Относительно Богуслава люстрація 1622 даетъ неполнѣе опредѣленное указаніе, что мѣщанъ тогда было болѣе 100; „всѣ остальные—козаки и не исполняютъ никакихъ повинностей“, тонъ

рѣчи показываетъ, однако, что этихъ непослушныхъ было гораздо болѣе; что же касается до сель или хуторовъ (13-ти), то не было въ нихъ „подданныхъ послушныхъ, за исключеніемъ весьма немногихъ, а все козаки“.

Въ гор. Корсунѣ люстрація 1616-го исчисляетъ 200 домовъ послушныхъ мѣщанъ, а непослушныхъ—козацкихъ 1300; люстраторы 1622 ограничились указаніемъ числа послушныхъ домовъ (262), не опредѣляя многочисленнаго количества козацкихъ домовъ.

Въ гор. Чигиринѣ люстрація 1616 показываетъ 50 домовъ послушныхъ мѣщанъ, а не послушныхъ козацкихъ 4500; въ 1622 г. это послѣднее число понизилось до 500. Во всякомъ случаѣ элементъ народной свободной колонизаціи неизмѣримо превышаетъ успѣхи правительственнаго заселенія.

Тоже явленіе замѣчается и въ старыхъ повѣтахъ Каневскомъ и Черкасскомъ: въ гор. Каневѣ въ 1616 было послушныхъ мѣщанскихъ домовъ 150, а всѣхъ домовъ въ городѣ 1500; т. е. только десятая часть населенія подлежитъ власти старосты; остальная масса поселилась помимо воли его. Въ 1622 г. эти цифры измѣняются вновь въ пользу успѣховъ козацкой колонизаціи: изъ общаго числа домовъ 1640 только 140 были послушны. Что касается до сель округа г. Канева, то въ немъ даже и въ 1616 г. не было еще ни одного правительственнаго поселенія, „кромѣ хуторовъ, которыми б. ч. завладѣли козаки, потому что ихъ (козаковъ) числомъ больше, нежели послушныхъ подданныхъ; хотя и мѣщане имѣютъ въ нихъ (этихъ хуторахъ) свои части, но не обязаны платить съ нихъ чего-либо, кромѣ военной службы“. Так. обр. всѣ хутора и села заселены или козаками, или мѣщанами, которые въ этомъ случаѣ являются такимъ же свободнымъ колонизаторскимъ элементомъ. Въ 1622 г. люстрація отмѣчаетъ въ Каневскомъ староствѣ 10 сель, исключительно занятыхъ козаками.

Г. Черкасы въ 1616 г. заключалъ въ себѣ только 150 послушныхъ мѣщанскихъ домовъ, но за то въ немъ было домовъ

козацких не послушныхъ 800, въ 1622 г. число первыхъ понижается до 120, а число вторыхъ возрастаетъ до 1000.

Въ мѣстечкахъ лѣвобережной части Черкаскаго повѣта отношеніе числа послушныхъ мѣщанъ къ числу непослушныхъ въ 1616 и 1622 гг. выражается въ слѣд. цифрахъ.

Послушные	1616 г.	1622 г.	Непослушные	1616 г.	1622 г.
М. Боровица.	50	70	„	100	150
Ирклей	20	50	„	300	400
Голтва	30	50	„	700	230
Кроцивна	30	60	„	60 бол.	300
Манзалѣя	—	—	„	6	10
Богушевка	—	—	„	5	40

Въ новомъ Переяславскомъ староствѣ люстраціи, умалчивая о самомъ гор. Переяславѣ, указываютъ слѣд. цифры относительно мѣстечекъ его округа: въ 1616—въ Яготинѣ послушныхъ 50 и непослушныхъ 50 домовъ; въ Гелмазовѣ первыхъ 40, вторыхъ 100; въ Быковѣ первыхъ 30, а козацкихъ 25; въ Яблоновѣ, первыхъ 50, вторыхъ 30; всего послушныхъ 170 домовъ, а непослушныхъ 205. Сельскихъ поселеній въ этомъ староствѣ въ 1616 г. не было, „кромѣ мѣщанскихъ хуторовъ, которыми, больш. част., завладѣли козаки, которыхъ числомъ больше, нежели подданныхъ послушныхъ“. Въ люстр. 1622 во всѣхъ 25 селахъ или хуторахъ отмѣчается 250 послушныхъ подданныхъ, но прибавляется, что въ этихъ селахъ между подданными живутъ „козаки, которые пользуются грунтами и всякими пожитками, но не оказываютъ никакого послушанія: ихъ болѣе 1000“.

Итакъ во всѣхъ украинскихъ старостахъ, кромѣ староствъ Браславскаго воеводства (гдѣ козачество, какъ явленіе *sui generis*, не развивалось), огромное большинство населенія состоитъ изъ людей, вовсе не подчиняющихся старостамъ.

По лѣтописнымъ источникамъ извѣстно, что съ конца XVI в. и во всю первую полов. XVII-го вѣка города Корсунь, Каневъ,

Черкасы и Переяславъ весьма нерѣдко козачились въ полномъ составѣ, вели открытую войну со своими старостами и государствомъ, и наполнялись тогда громадными массами бѣглецовъ со всѣхъ сторонъ. Тутъ уже странно было бы и говорить о правительственной колонизаціи въ степяхъ.

Иному можетъ показаться все-таки сомнительнымъ, какое отношеніе имѣютъ разряды послушныхъ и непослушныхъ жителей Украины къ вопросу о колонизаціи; эти непослушные не принадлежатъ ли къ тѣмъ поселенцамъ, которые, будучи вызваны и устроены старостами, въ послѣдствіи выломались изъ послушанія у нихъ, оказались?

Такое предположеніе опровергается уже тѣми изъ приведенныхъ мѣстъ люстрацій, въ которыхъ прямо заявляется, что нѣкоторыми частями староства (хуторами-селами) *завладѣли* казаки (они же „непослушные“). Очевидно, что эти люди явились сами, никѣмъ не вызванные и не числились ни въ какихъ реэстрахъ. Въ послѣдствіи часть ихъ, при извѣстныхъ условіяхъ (неудачной войны, личнаго разсчета и т. п.) могли подчиниться старостѣ; эта часть и именовалась мѣщанами, подданными, остальная масса во все теченіе періода до Богдана Хмельницкаго, продолжала жизнь въ козачествѣ. Извѣстно, что въ степяхъ, близкихъ къ порогамъ, собрались огромныя толпы однихъ непослушныхъ козаковъ. Здѣсь уже никто не станетъ говорить о правительственной или частно-владѣльческой колонизаціи.

Мы идемъ дальше и полагаемъ, что почти *все* новое населеніе украинскихъ пустынь явилось первоначально въ качествѣ „своевольныхъ“ поселенцевъ и что раздѣленіе на послушныхъ и непослушныхъ явилось позже, когда среди свободной общины староста поставилъ свой замокъ и учредилъ рынокъ. На это наводятъ слѣд. соображенія.

1. Хронологическія показанія официальныхъ актовъ о времени заселенія какого-либо мѣстечка и о числѣ жителей въ немъ. Напр., м. Кропивна основана якобы въ 1616; но въ этомъ же са-

момъ году, по показанію люстраціи, она имѣетъ 90 домовъ, т. е., около 500 жителей. М. Голтва на другой годъ по основаніи имѣетъ 730 домовъ (т. е. около 3700 жит.). Если свидѣтельство объ основаніи мѣстечка принять буквально, то выходило бы, что въ одинъ и тотъ же годъ объявлено о заведеніи новаго поселенія, что въ этотъ же годъ населеніе разныхъ частей государства успѣло узнать о томъ, успѣло придти на югъ со своими семействами и скарбомъ, успѣло выстроить 90 или 730 домовъ. Такихъ архи-американскихъ чудесъ допустить нельзя. Очевидно Кропивна и Голтва существовали до своего основанія, до 1615 и 1616 г.; а въ эти года староста переименовалъ ихъ въ мѣстечки, завелъ здѣсь мѣщанскіе порядки (корчмы, торги и ярмарки); и вотъ основано населеніе на „сыромъ корню“, на „пустомъ шлиху“, „de nova radice“. Часть населенія принимаетъ новыя условія быта и становится послушною. другая вѣтъ. Пожалуй покажется удивительнымъ, почему даже нѣкоторая небольшая часть согласилась вести бытъ послушныхъ мѣщанъ; но для уясненія этого достаточно припомнить, что принимаемое „послушаніе“ (подчиненіе) было пока мнимымъ: поселенцамъ давалась льгота отъ 20 до 40 л.; „послушные“ на Украинѣ въ 10-хъ и 20-хъ годахъ XVII в. такъ же ничего не платили, какъ и непослушные.

Приведенные примѣры несовпаденія даты основанія мѣстечка съ дѣйствительною его населенностію, не единственные. Въ 1615 Янъ Даниловичъ представилъ королю, что въ Чигиринскомъ повѣтѣ есть пустое урочище Крыловъ, гдѣ бы слѣдовало бы основать городъ. Король разрѣшилъ. На другой годъ (въ 1616) производилась люстрація, при чемъ оказалось, что Крыловъ имѣетъ уже 200 домовъ. Всякій невольно подумаетъ, что въ то время, когда Даниловичъ увѣдомлялъ короля о пустомъ городищѣ, въ немъ было уже значительное населеніе; мнимое, „основаніе“ есть приобрѣтеніе старостою правъ на это населеніе и сообщеніе слободѣ характера мѣстечка. Что такое же значеніе имѣетъ старостинская колониза-

ція и въ Браславскомъ воеводствѣ, на это указываетъ приведенный выше фактъ, относящійся къ м. Литину.

2. Сохранились официальные свѣдѣнія (къ сожалѣнію весьма немногія) о способѣ основанія украинскихъ поселеній. Въ Чигиринскомъ пов. около 1616 г. образовалась слобода Медвѣдовка, переименованная въ г. Даниловъ (вѣроятно по фамиліи Даниловича). По сказанію мѣстныхъ мѣщанъ, это заселеніе произошло такъ: „вольные люди не помѣщались въ главномъ городѣ (Чигиринѣ) и заселили особую слободу на р. Медвѣдовкѣ“¹⁾.

3. Существуютъ косвенныя указанія на то, какъ осторожно надо относиться къ увѣреніямъ, что новый городъ основывается на пустомъ городищѣ или урочищѣ. Такъ въ грамотѣ кн. К. Острожскому объ основаніи Переяслава, говорится, что король передаетъ кн. Острожскому Переяславъ въ тѣхъ предѣлахъ („объѣздахъ и границахъ“), „какъ владѣли имъ наслѣдственные (отчизные) паны“. Какіе это паны? Давно ли они владѣли Переяславомъ? Не знаемъ; но очевидно, если были владѣльцы, и *притомъ владѣли въ опредѣленныхъ границахъ*, то это уже не была пустыня.

Извѣстно, что существуютъ большія недоразумѣнія о времени основанія гор. Кременчуга въ слѣдствіе (мнимыхъ) противорѣчій въ въ источникахъ. Короли Сигизмундъ-Августъ и Сигизмундъ III собирались строить замокъ въ Кременчугѣ; но изъ этого, по свидѣтельству Бѣльскаго, „не выходило ничего“; а между тѣмъ Бопланъ, — называетъ его уже прекраснымъ и удобнымъ для житія городомъ, гдѣ онъ (Бопланъ) въ 1635 г. назначилъ построить замокъ; по люстраціи 1636 этотъ городокъ „лежитъ впустѣ“; а по дневнику Окольскаго 1638 г. здѣсь былъ не только городъ, но и цѣлая Кременчугская волость, гдѣ Остриница запасся лошадьми и разграбилъ городъ. Всѣ такія противорѣчія мы назвали мнимыми, ибо источники говорятъ о двухъ различныхъ матеріяхъ: городъ (посе-

¹⁾ Арх. Юго-з. р. ч. V. т. I. стр. 351.

леніе) былъ (быть можетъ иногда пустѣлъ и вновь заселялся), но ни замка въ немъ, ни „послушныхъ“ жителей не было. Для государства это былъ такой же нуль, какъ курени Запорожской Сѣчи.

Подобное же населеніе, нерегистрованное, не обращенное въ „подданныхъ“ существовало съ древнихъ временъ по всѣмъ городамъ и урочищамъ Днѣпровскаго лѣвобережья (какъ мы уже говорили въ другомъ мѣстѣ). Оно то и сохранило въ Посульѣ въ наименованіяхъ сельскихъ урочищъ и городищъ связь съ древнею—Рюраковскою эпохою. Къ концу XVI в. эти вольные колонизаторы степей неизмѣнно увеличились въ своемъ числѣ и поселенія ихъ въ многихъ мѣстахъ получили официальное признаніе. Такой наплывъ населенія произошелъ бы непременно, если бы на Украинѣ не было не одного пана, ни одного старосты.

Тоже явленіе (но въ степени еще высшей) замѣчается и на частновладѣльческихъ земляхъ. Если не мы, то всякій другой, кто ознакомится съ громаднымъ матеріаломъ, собраннымъ въ Киев. Центр. Архивѣ, несомнѣнно придетъ къ тому же выводу, притомъ вовсе не безпримѣрному въ исторіи (Донскія, Уральскія и Волжскія степи и Сибирскія пустыни колонизовались именно свободными казачьими общинами).

Теперь намъ остается отвѣтить на очень естественно возникающій вопросъ: если населеніе сѣверныхъ и западныхъ повѣтовъ прежняго Литовскаго Государства само устремилось въ южныя степи, то почему этотъ потокъ хлынулъ именно съ конца XVI в.? И что толкало этихъ людей стремиться на явную опасность быть избитыми отъ татаръ или отъ „самовольныхъ пановъ“?

Начать съ того, что украинскія благодатныя степи искони вѣковъ были знакомы жителямъ мѣстъ, обездоленныхъ природою, какова большая часть Бѣлоруссіи. Ежегодно шли оттуда толпы народа на Удай, Сулу, Пселъ, Ворсклу и даже Орель на т. н. „уходы“. Периодически два раза въ году повторялось это движеніе взадъ и впередъ по теченію Днѣпра, Десны, Сожа и пр. То были

временные гости, приходили они для временных промыслов; совершивши обычный цикл рыболовства, охоты и пчеловодства, они возвращались съ добычей опять въ свои глухія лѣсныя мѣста. Нужны очень сильныя причины, чтобы побудить такихъ извѣчныхъ автохтоновъ навсегда переселиться въ опасныя степи.

Но и природная привлекательность южныхъ степей могла увлечь только жителей обездоленной Бѣлоруссіи и Полѣсья, а отнюдь не тѣхъ, кто жилъ въ такихъ же благодарныхъ и плодоносныхъ странахъ, каковы южныя части Волини, Подоля и Червоная Русь. Прежде въ 1-й пол. XVI в. переселенцы и не шли изъ этихъ послѣднихъ странъ на Украину; шли—все Бѣлорусы и Полѣшукы. Послѣ уніи, особенно въ концѣ XVI в. въ приднѣпровскія и прибужскія степи стремятся и Подоляне, и Волинцы и даже Червоноруссы. Значить дѣло не въ одной привлекательности и богатствѣ природныхъ даровъ Украины.

Нѣтъ сомнѣнія, что заманчивыя обѣщанія льготъ со стороны агентовъ украинныхъ старостъ и частныхъ владѣльцевъ могли (какъ сказано выше) на первыхъ порахъ вызвать потокъ переселенцевъ. Но мы видѣли, какъ эти обѣщанія были обманчивы, что переселенцы и въ льготные сроки были прикрѣпляемы, а по минованіи льготъ отягчены поборами. Достаточно было 5—7 лѣтъ, чтобы дѣйствительность украинскихъ порядковъ стала извѣстною на мѣстахъ, откуда манили переселенцевъ; передовыя массы должны были увѣдомить своихъ оставшихся сородичей и земляковъ о томъ, что ждетъ ихъ на Украинѣ, о томъ, что имъ часто приходится жить въ ямахъ, быть въ постоянной опасности крымскаго плѣна или избіенія, быть участниками и жертвами чуть не ежедневныхъ битвъ и взаимныхъ разореній украинскихъ пановъ; въ концѣ концовъ предстоитъ то же прикрѣпленіе. Это должно бы было охладить легкомысленный порывъ въ невѣдомыя страны.

Итакъ что же заставило громадныя массы мирныхъ жителей и извѣчныхъ земледѣльцевъ пуститься сразу съ конца XVI в. въ рискованное движеніе на югъ? Авторъ *Украину*, какъ мы видѣли,

объясняетъ это унією 1569 г., именно тѣмъ, что эта унія отворила ворота на Украину изъ *Польши*; но мы уже говорили, что съ этимъ согласиться никакъ нельзя, не имѣя вовсе свидѣтельствъ о переселеніи на Украину поляковъ (и видѣли, что и самъ авторъ *Украину* согласенъ съ этимъ).

Онъ справедливо утверждаетъ, что основнымъ элементомъ переселенія были крестьяне. Эта вполне вѣрная мысль устраняетъ гипотезу, нѣкогда высказанную П. А. Кулишомъ, что главною составною массою переселенцевъ были бояре и мѣщане. Бояре въ полов. XVI в. суть тѣ же прикрѣпленные крестьяне, но только классъ ихъ болѣе обезпеченный и состоятельный. Было-бы крайне удивительно, если бы не бѣдная голытьба, а люди наиболѣе состоятельные шли въ переселеніе. Мѣщане частно-владѣльческихъ мѣстечекъ ничѣмъ не отличались отъ крестьянъ, а мѣщане городовъ магдебургскихъ не имѣли никакихъ побудительныхъ причинъ мѣнять свою довольно твердо гарантированную свободу на сомнительную жизнь авантюриста. А главное—фактическихъ основаній для этого мнѣнія нѣтъ никакихъ, тогда какъ о переселеніи крестьянъ, въ особенности частно-владѣльческихъ, мы имѣемъ прямыя многочисленныя свидѣтельства, одно изъ которыхъ приведено нами выше. Во всякомъ случаѣ авторъ *Украину* стоитъ здѣсь на вѣрной дорогѣ; но послѣдуемъ за нимъ дальше. Нѣтъ сомнѣнія, говоритъ онъ, что „бѣгство“ доставляло главный контингентъ переселенцевъ на Украину, что оно началось еще при Литовскомъ правительствѣ. Но, продолжаетъ онъ, послѣ уніи и уничтоженія границы, раздѣлявшей дотолѣ Литовскія земли отъ коронныхъ, открылись двери для болѣе широкаго бѣгства изъ воеводствъ уже *коронныхъ польскихъ* (gniazdowo-polskich). Напоръ бѣгства нельзя было уже удерживать никакими конституціями; его подталкивали болѣе всего осадцы, опирающіеся на могущество своихъ пановъ, и поблажки землянъ, которыхъ бѣгство крестьянъ еще не коснулось лично и которые пользовались даже особымъ доходомъ отъ такого движенія—„мимоходчиной“; можетъ быть тогда уже дѣйствовали и „вы-

котцы“—профессиональные агенты бѣгства крестьянъ. „Но было бы (продолжаетъ тотъ же авторъ) очень неосновательно приписывать главную причину бѣгства притѣсненію пановъ. Главную роль въ этомъ играла долготѣнная воля, ожидающая выходцевъ на Украинѣ; нужно быть очень засѣдѣлымъ на своемъ мѣстѣ хозяиномъ, чтобы не подпасть искушенію 20, 30-лѣтней „свободы“, объявленной хотя-бы и въ далекой волости. Отецъ семьи, очевидно, оставался на старомъ грунтѣ, а молодежь?—20, 30 лѣтъ пользоваться свободно панскою землею, кто тутъ не соблазнится“?—Но о соблазнительности (и обманчивости) долготѣнной воли мы уже говорили и авторъ Украину признаетъ, что она не останавливала народъ отъ дальнѣйшаго движенія. На Украину стремилась не только молодежь, оторванная отъ семьи; переселенцы говорятъ, что они, услышавши о волѣ, продали свою бѣдную рухлядь и землю и перешли со всѣмъ скарбомъ изъ разныхъ дальнихъ странъ (см. выше жалобу колонистовъ Софійской слободы въ Кіевѣ).

Итакъ капитальнѣйшій и важнѣйшій вопросъ о южно-русской колонизаціи остается все еще открытымъ, почему съ конца XVI в. население двинулось на Украину массами?

Полагаемъ, что къ рѣшенію его ведутъ два крупныхъ историческихъ явленія, совершавшіяся въ то время за предѣлами Украины. Оба они изслѣдованы и въ главныхъ чертахъ одинаково признаны всѣми изслѣдователями; остается лишь связать ихъ съ вопросомъ о колонизаціи, причемъ мысль о такой связи сама собою напрашивается всякому безпристрастному наблюдателю.

1) Первое изъ явленій, которыя мы имѣемъ въ виду, есть общее прикрѣпленіе крестьянъ, установленное окончательно во 2-й полов. XVI в. Въ другомъ мѣстѣ ¹⁾ мы говорили, что это величайшее историческое явленіе возникаетъ не вдругъ, не въ силу какого-либо общаго закона, а въ слѣдствіе долговременнаго и слож-

¹⁾ „Крестьян. землевладѣніе въ Литовскомъ государствѣ“. Кіевъ 1893.

наго процесса экономическихъ и социальныхъ факторовъ. Какъ въ Польшѣ, такъ и въ Литвѣ начало его относится ко временамъ, гораздо болѣе древнимъ, чѣмъ вѣкъ XVI-й. Но со второй четверти XVI в. въ Литвѣ идея прикрѣпленія сдѣлала уже значительные успѣхи, и общій законъ (Статутъ) могъ уже установить срокъ давности поселенія, какъ основаніе прикрѣпленія. Хотя крестьяне— „отчичи“, т. е. владѣльцы крестьянскихъ участковъ считались уже всѣ людьми „непохожими“, т. е. не пользующимися правомъ перехода, но все еще оставалось не малое количество людей „похожихъ“, бродячихъ. На уменьшеніе этого количества весьма сильно повліяли аграрныя реформы Сигизмунда-Августа (введеніе волочной системы); однако до уніи 1569 г. отнюдь нельзя признать процессъ прикрѣпленія завершившимся повсемѣстно; между прочимъ украинскія волости не подвергались волочному преобразованію; относительно частныхъ владѣній нигдѣ, ни въ какомъ общемъ законѣ не былъ выраженъ принципъ общаго прикрѣпленія крестьянъ. Между тѣмъ Польша далеко опередила въ этомъ Литву; польскій „кметъ“ былъ уже вообще и повсюду признанъ лишеннымъ права перехода. *Унія 1569 года, въ особенности же непосредственное присоединеніе Южной Руси къ Польшѣ послужили окончательнымъ моментомъ въ процессъ прикрѣпленія.* Безъ изданія какого-либо общаго закона о томъ, право, дѣйствовавшее на этотъ предметъ въ Польшѣ, рецепировано и для Руси, какъ нераздѣльной части того-же государства, что доказывается многочисленными конституціями о бѣглыхъ крестьянахъ, изданными по поводу украинской колонизаціи; при этомъ рѣчь идетъ о крестьянахъ вообще, безъ оговорки на счетъ не потерявшихъ права перехода, и безъ различія коронныхъ и частно-владѣльческихъ земель. Во втор. усвоеніе принципа общаго прикрѣпленія и на Украинѣ доказывается тѣмъ, что украинскіе владѣльцы въ концѣ XVI в. ведутъ иски въ судахъ и трибуналѣ о возвращеніи имъ бѣглыхъ крестьянъ, также безъ указанія на какія-либо спеціальныя основанія прикрѣпленія и даже очевидно до истеченія срока дарованной имъ льготы.

Вотъ историческій фактъ огромнаго значенія, который намъ нѣтъ надобности развивать и аргументировать, какъ фактъ признанный и притомъ фактъ общій, лишь соприкасающійся съ нашимъ спеціальнымъ вопросомъ. Намъ остается сказать только, какъ онъ соприкасается съ этимъ послѣднимъ. Почему устремились крестьяне на Украину послѣ униі? Не отъ „притѣсненій“ пановъ у себя дома, какъ справедливо говоритъ уважаемый польскій ученый; паны были разные: одни притѣсняли, другіе нѣтъ; но прикрѣпленіе постигало всѣхъ. Когда открылся поводъ (по желанію самого правительства и приглашенію пановъ) бѣжать, когда ясно опредѣлилось, куда бѣжать, то потокъ переселенія и хлынулъ на Украину. Нѣкоторые владѣльцы внутреннихъ повѣтовъ Волыни и Литвы, конечно, терпѣли отъ этого ущербъ, но за то другіе, запасшіеся лятифундіями на Украинѣ и притомъ самыя сильныя, покровительствовали бѣгству, и удерживали Рѣчь Посполитую отъ рѣшительныхъ мѣръ. Какія надежды и соображенія руководили бѣглецами, если они въ концѣ концовъ убѣждались, что и на Украинѣ застигнетъ ихъ прикрѣпленіе? Многіе, конечно, шли на авось, на соблазнъ долготѣней воли, но цѣлыя массы не могли быть близоруки. Они шли не къ панамъ, не къ старостамъ, шли въ вольныя степи, въ тѣ мѣста, гдѣ не было еще ни пановъ, ни королевскихъ замковъ и лишь временно останавливались около колонизаторскихъ „столбовъ“ (выше было указано, что урочища украинскихъ пустынь были уже населены, когда панъ или староста испрашивалъ привилегію на основаніе въ нихъ, якобы пустыхъ, новаго поселенія). Попавъ и здѣсь подъ власть пановъ, или старосты, они хотя продолжали жить довольно долго въ качествѣ „непослушныхъ“, но затѣмъ уходили дальше на низъ Днѣпра, опять на вольныя степи ¹⁾).

¹⁾ Мы рисуемъ здѣсь не фантастическую картину по догадкамъ, хотя бы и очень вѣроятнымъ. Кромѣ несомнѣнныхъ фактовъ, приведенныхъ выше и касающихся собственно приднѣпровской Украины, у насъ

Остается объяснить, какъ могли они надѣяться при такомъ углубленіи въ степи, спастись отъ татарскихъ нападений и своеобразныхъ битвъ пановъ между собою? Какъ устроить свою жизнь при вѣшной и внутренней небезопасности въ степи?

2) Здѣсь встрѣчаемся съ другимъ явленіемъ также общенациональной важности и также совершавшимися за границами Украины: имѣемъ въ виду образованіе и развитіе Запорожской Сѣчи. Намъ опять нѣтъ надобности говорить о самомъ Запорожьѣ и его исторіи; для насъ важна лишь связь этого явленія съ украинскою колонизаціею. Во перв., само Запорожье могло быть и было послѣднимъ звеномъ для бѣглецовъ, ищущихъ свободы; тамъ эта свобода достигалась въ безграничной степени. Главною задачею Запорожья было не спастись отъ встрѣчъ съ крымцами и ногаями, а напротивъ нападать на нихъ и биться съ ними, не выхлопотывать отъ кого-либо лишній годъ воли, а пользоваться вѣчною свободою отъ повинностей, даже государственныхъ. Но Запорожье было пріютомъ для одинокихъ и безсемейныхъ; а мы уже говорили, что главная масса переселенцевъ состояла изъ людей, не порвавшихъ связи съ семьею и привычками мирной культуры. Эти массы, жившія на (мнимыхъ) коронныхъ и владѣльческихъ земляхъ въ качествѣ непослушныхъ, обзаводясь здѣсь хозяйствомъ, подвергались оустошительнымъ набѣгамъ татаръ наравнѣ съ послушными; здѣсь среди панскихъ и коронныхъ замковъ имъ не долго бы пришлось

предъ глазами достовѣрнѣйшій процессъ образованія козачьихъ общинъ на Дону, Яикѣ и Волгѣ. Послѣ установленнаго бытовымъ обр. прикрѣпленія крестьянъ въ Москов. государствѣ съ конца XVI в. и здѣсь начинается громадный отливъ населенія въ степи; за этимъ движеніемъ по пятамъ шло государство со своими острожками и засѣнками. Разница только въ томъ, что здѣсь не было огульной раздачи земли частнымъ владѣльцамъ, но эта—разница огромная. Представимъ себѣ, что въ XVII в. на Дону Московское правительство насадило бы бояръ и дворянъ съ ихъ крѣпостными среди козачьихъ общинъ; какое броженіе, смуты и борьба явились бы неизбежнымъ результатомъ, когда и безъ этого Стенька Разинъ шелъ истреблять боярство за предѣлами козачьихъ земель?

сохранить свое непослушаніе; рано или поздно имъ предстояло бы войти въ общій строй тогдашнихъ гражданскихъ порядковъ въ качествѣ прикрѣпленныхъ крестьянъ и отчасти мѣщанъ.

Отъ такихъ двухъ опасностей ихъ могла предотвратить только организованная самозащита. Если имъ удастся сомкнуться въ самостоятельныя общества съ военнымъ характеромъ и создать изъ себя классъ населенія, не принадлежащій ни крестьянству, ни къ мѣщанству, ни къ шляхетству, то тогда задача разрѣшена.

Нѣтъ сомнѣній, что „непослушныя“, не признававшіе ни власти старостъ, ни пановъ, создавали сами какой-либо порядокъ въ своихъ поселеніяхъ; полагаютъ (и очень вѣроятно), что они воссоздавали здѣсь привычныя издавна формы общиннаго самоуправления съ присоединеніемъ военнаго характера (по требованію обстоятельствъ); фактовъ у насъ нѣтъ; но иначе жить на Украинѣ было бы невозможно.—Однако такая общинная организація была бы совершенно недостаточна для достиженія внутренней и внѣшней безопасности; каждая община въ отдѣльности представляла ничтожную силу, которую легко сломить и внѣшнему врагу и даже пану. Такія свободныя поселенія были разсѣяны по всей обширной территоріи Украины, черезполосно съ замками, городами и мѣстечками. Дѣло совершенно измѣнится, если такія общины сомкнутся въ общую организацію и притомъ съ опредѣленнымъ военнымъ устройствомъ, съ общею властію.

Въ памятникахъ нач. XVII в. „непослушныя“ иначе называются *козаками*. Этимъ уже указывается на свойства организаціи, принятой непослушными. Однако примѣненіе козацкихъ порядковъ къ разсѣянными общинамъ, занятымъ мирными трудами и промыслами, было бы дѣломъ труднымъ или, правильнѣе, совсѣмъ невозможнымъ, безъ содѣйствія сторонней готовой организаціи.

Была сдѣлана неоднократно попытка со стороны самаго правительства придать городовому козачеству обще-военное устройство въ связи съ общею системою военнаго (государственнаго) управленія. Первая такая попытка была сдѣлана при кор. Сигизмундѣ-

Августъ въ 1572: надъ всѣми козаками (украинными) былъ поставленъ одинъ правитель въ званіи *старшаго* и *судьи* козацкаго (то былъ житель Бѣлой Церкви Янъ Бадовскій, очевидно полякъ); во въ организацію введены далеко не всѣ „непослушные“, а только выбранный короннымъ гетманомъ (Юріемъ Язловецкимъ) отрядъ— „почеть“ на королевскую службу, съ назначеніемъ жалованія изъ королевской казны. Избранные козаки освобождаются отъ власти мѣстныхъ воеводъ и украинскихъ старостъ, ибо они жаловались на всякія притѣсненія отъ этихъ послѣднихъ; въ замѣнъ того надъ ними установлена власть короннаго гетмана, который и ставятъ имъ отъ своей рукой старшаго и судью.

Въ болѣе обширныхъ размѣрахъ подобная правительственная попытка была сдѣлана при Ст. Баторіи. Это не тотъ подложный универсалъ, который приписывается Баторію, а дѣйствительныя мѣры, излагаемыя отчасти въ хроникѣ Пясецкаго. Приблизительно можно возстановить такой видъ этихъ мѣръ: въ пол. 80-хъ годовъ XVI в. при каждомъ изъ украинскихъ замковъ, именно: Черкасахъ, Каневѣ, Бѣлой Церкви, Корсунѣ, Чигиринѣ и Переяславѣ, были составлены изъ козаковъ особые полки, всего 6, подъ начальствомъ выборныхъ полковниковъ. Для общаго управленія (преимущественно для общихъ походовъ) назначенъ одинъ начальникъ, котораго сами козаки начали называть гетманомъ; резиденціей его былъ гор. Терехтемировъ; ему въ мирное время принадлежала апелляціонная власть на приговоры мѣстныхъ козацкихъ судовъ. Въ организацію введено и Запорожье, которое должно было стать укрѣпленнымъ лагеремъ съ постояннымъ гарнизономъ въ 2000 козаковъ.

Что эта организація, очевидно, не удовлетворила козачество, особенно Запорожское, доказательствомъ служитъ фактъ 1585 г., когда Запорожцы утопили въ Днѣпрѣ королевскаго посланца Глу-

¹⁾ Ак. Южн. и Западн. Россіи, т. II, № 149; актъ 5 Іюня 1572 г.

боцкаго, который явился туда съ запрещеніемъ нападать на татарскіе и турецкіе предѣлы ¹⁾. Тоже доказывается и конституціе сейма 1590 г., по которой Запорожцы должны б. выведены изъ Сѣчи, а на ихъ мѣсто поселены другіе „послушные“ подь начальствамъ старшаго и сотниковъ, назначенныхъ короннымъ гетманомъ; городовые козаки отданы подь власть мѣстныхъ (украинныхъ) старость и пановъ (смотря по мѣсту жительства), которые ставятъ надъ ними бурмистровъ, войтовъ и ватамановъ и смотрять, чтобы они самовольно не отлучались на Низъ и не снабжали низовыхъ козаковъ оружіемъ и военными припасами; за неисполненіе распоряженій старость или пановъ и вообще за неподчиненіе власти, старосты, паны и ихъ урядники имѣютъ право (и обязанность) карать смертію. Для общаго надзора за Україною сеймъ назначилъ двухъ дозорцевъ, которые функціонируютъ подь главнымъ руководствомъ короннаго гетмана ²⁾.—Но конституція 1593 г. ³⁾ доказываетъ, что эти распоряженія остались мертвою буквою; а еще болѣе о томъ свидѣтельствуютъ возстанія Косинскаго (1593), Лободы (1594) и Наливайки (1895—6) и конституц. 1596 г. о поголовномъ истребленіи козаковъ ⁴⁾.

Итакъ правительственная попытка соединить въ одну массу и организовать свободныя общины поселенцевъ въ военное сословіе на службѣ государству не удалась; она и не могла удалась, ибо люди, искавшіе свободы, попадали бы подь двойную власть старость (или пановъ) и военного начальства. А это было хуже крѣпостного состоянія.

Но во всѣхъ изложенныхъ правительственныхъ мѣрахъ выступаютъ двѣ черты, имѣвшія для поселенцевъ огромную важность:

¹⁾ Арх. Юг. Зап. Р. ч. III, т. I, № 4.

²⁾ Vol. leg. II. 1330—1332.

³⁾ Vol. leg. II. 1402. По этой конституціи Низовцы объявлены вѣдъ покровительство законовъ.

⁴⁾ Vol. leg. II. 1447.

именно: общая организація свободныхъ поселенцевъ и связь ихъ съ Запорожьемъ. Свободныя общины не желали обратиться въ военныя поселенія подъ властію короннаго гетмана; но общій предводитель имъ былъ необходимъ; они не желали подчиняться бурмистрамъ и войтамъ, поставленнымъ надъ ними панскою или старостинскою властію, но имъ необходимы были органы управления военно-гражданскаго. То и другое они нашли въ Запорожьѣ. Это была готовая ихъ столица; вмѣсто короннаго гетмана, для нихъ былъ готовый предводитель, избранный въ Запорожьѣ, свой собственный гетманъ; Запорожье сообщаетъ имъ готовый типъ управления въ лицѣ атамановъ, сотниковъ, эсауловъ. Запорожье всегда готово защищать ихъ отъ внѣшнихъ и внутреннихъ враговъ.

Въ послѣднихъ годахъ XVI в. общими предводителями казаконъ, выходящими изъ Запорожья, были нелегальные вожди, вожди возстаній противъ государства; но въ первомъ десятилѣтіи XVII в., когда во главѣ ихъ появился Сагайдачный, свободная казацкая организація сдѣлалась настолько сильною и правильною, что само правительство рѣшилось признать этого „гетмана“ наравнѣ и рядомъ съ короннымъ гетманомъ (Жолкѣвскимъ). Продолжительное управление Сагайдачнаго, его мужественная борьба съ татарами и турками, казалось, должны были навсегда, установить прочный порядокъ дѣлъ на Украинѣ. Иногда упрекаютъ польское правительство въ томъ, что оно не признало и не санкціонировало этого порядка навсегда. Но могло ли оно это сдѣлать? *Всѣ* переселенцы Украины пришли сюда искать свободы; всѣ они впоследствии (при Хмельницкомъ) оказались. Панское зевлевладѣніе и старостинское управленіе были при этомъ уже немыслимы. Но уничтожить то и другое государственная власть, конечно, не могла, тѣмъ болѣе, что государственная власть — на сеймахъ и въ сенатѣ принадлежала тѣмъ же Вишневецкимъ, Корецкимъ, Збаржскимъ и пр., о судьбѣ которыхъ шло бы дѣло.

Во всякомъ случаѣ громадное свободное население Украины получило, благодаря Запорожью, общую организацію и сплотилось воедино (хотя и послѣ Сагайдачнаго вожди его были опять нелегальные вожди возстаній: Жмайло, Гар. Трисило, Павлюкъ, Остриница и Гуня и нѣсколько мелкихъ). Въ свою очередь Запорожье постепенно усиливалось, благодаря близости Украины, личными и имущественными средствами; противъ татаръ и внутреннихъ притѣсненій явился надежный оплотъ. Все изложенное происходило въ концѣ XVI и нач. XVII в., т. е. въ эпоху самаго сильнаго колонизаціоннаго движенія.

Вотъ обстоятельства, которыя давали новымъ переселенцамъ на Украину основательную надежду, что ихъ стремленіе достигнуть здѣсь полной свободы и защиты, можетъ получить дѣйствительное осуществленіе. Эта приманка сильнѣе всякихъ обѣщаній долгосрочныхъ льготъ у пановъ, вѣрнѣе всякихъ ухищреній искусныхъ осадцевъ и выкотцевъ, реальнѣе надеждъ на защиту подъ панскими и старостивскими замками.

Толчекъ, вызвавшій переселеніе есть прикрѣпленіе, конецъ и цѣль переселенія — свобода, гарантированная организованною военною силою.

Вотъ общій выводъ, подсказанный дѣйствительными фактами исторіи южнорусской колонизаціи, а не предвзятою (будто бы) нашею схемою. Факты были предъ нашими глазами, много лѣтъ тому назадъ; да они въ общемъ обязательно должны быть извѣстны всякому, не лишенному элементарныхъ свѣдѣній по южно-русской исторіи.

Но не съ такими людьми мы ведемъ теперь рѣчь, а съ уважаемыми и вполнѣ освѣдомленными польскими учеными; такая книга, какъ томъ XXII Zr. Dz. есть громадное и прочное

приобрѣтеніе науки. Не сходится въ общихъ выводахъ свойственно
всякому добросовѣстному изслѣдователю. Мы и сами не выдаемъ
своихъ выводовъ за окончательныя; наука есть сила вѣчно живая
и движущаяся, и да живетъ она!

I.

Люстрація староствъ кїевскаго воеводства 1570 года.

Regestr, albo inwentarz, zamkow jego krolewskiej mosci, miasteczek, włosci y wszystkich pożytkow y powinności do nich należących we wszystkim woiewodztwie kiiowskim, z dostatecznego wywiadowania uczyniony y spisany przez nas Michała Myszkę Warkowskiego, sprawcze moiewodztwa Kiiowskiego y starosty Homelskiego, Jana Bystrzykowskiego, dworzanina krola jego mosci, Szczesnego Harlinskiego, chorążego Kiiowskiego, rewizorow, na tho od jego krolewskiej mosci z seymu walnego Warszawskiego naznaczonych y posłanych, roku tysiąc pięćset siedmdziesiątego.

Naprzod, gdysmy przyiechali do Kiiowa, zamku jego krolewskiej mosci, obesłalim namiesnika pana woiewody kiiowskiego Wasila Raia, aby przed nami pokazał dostateczny inwentarz, iako y z czym iest podan zamek Kiiowski panu woiewodzie Kiiowskiemu, to iest, co w nim było strzelby, prochow y inszey armaty zamkowej, także y w spichlerzach spiże y żywnosci wszelakiej, która zwykła była bywac na tym zamku, tudzież y wszelakich pożytkach y przychodach do zamku należących, tak własnych krola jego mosci, iako y urzędowych y mieskich, y powinności wszelakich stanow do służby krola jego mosci y Rzeczypospolitey należących y powiniących. A iż pan Ray, iako namiesnik jego mosci pana woiewody Kiiowskiego, będąc częstokroc od nas obsyłany y napominany, tego inwentarza przed nami, iako przed rewizorami, pokazac, ani żadnych prowentow y służb powiniących każdych stanow ku zamku Kiiowskiemu oznaymic

nie chciał, ani okazał. My nie mogąc, mieć inwentarza, ani żadney wiadomości od urzędu pana wojewody kiiowskiego, z ktorego snadniey nam było wziąć wszystkie wiadomości pożytkow, przyległości y powinności zamkowych, ileśmy mogli naywięcey, według wiary y powinności swey, z strony od ludzi y przypytywalismy się o pożytkach y powinnościach, zamkowi Kiiowskiemu należących.

Obeyrzenie zamku Kiiowskiego. Ten zamek leży na gorze wysokiey, podaleku od rzeki Dniepru; ma w sobie baszt siedm, między niemi grodzien sto y siedmdziesiąt y siedm; wszystek drzewiany, gliną oblepiony.—Most wysoki przez przekop; wrota wielkie na most; w tych wrociech dział litych trzy, a wierzchu serpentyna iedna. Podle tych wrot wieża albo baszta, która stoi ku Kiiowczu; z obydwu stron rowy; dział na nich litych cztery, serpentynow trzy.

Druga basztha, która stoi na południe ku szwethemu Spassu; na niey dział lanych dwie, serpentynow trzy.

Trzecia basztha stoi ku Szczikawicy; na niey działo iedno, serpentyna iedna.

Czwarta basztha, którą zową „Brona wojewodza“, która stoi na zachod słońca przeciw na niey dział dwie lanych, a na kołach szyn trzech nie masz.

Piąta basztha, która stoi na pułnocy, na niey dział litych dwie.

Szosta basztha, która stoi ku miastu, na ktorey iest zegar zepsowany; na tey działo iedno łyte, a serpentyn dwie.

Siodma, która stoi ku Dniepru y ku miastu, naprzeciw Zdichawicy, serpentyn dwie.

Summa: dział litych jedenascie, a ktoremi kamennemi kulami strzelają cztery; serpentyn dwanascie, ktore nie są dobrze opatrzone; hakownic sto trzydziesci y cztery, dwie zepsowane; kijow spiżanych trzy; knotow dwadziescia trzy.

Skarbnica, gdzie prochy y ołow iest: siekier czterdziesci iedna, a żadney dobrej niemasz; a złomkow osmnascie; swidrow małych 10, a iedem wielki; dlotho iedno; topor ieden; pił tarcicznych dwie, a tych, co węgły rzezą, trzy; osziekow trzynascie; klamer pięć; ha.

kow z kolczy pięć; tołkaczow trzy; wrzecion kaffarowych cztery, żabka iedna, co kaffar chodzi; gozdzow trzy wielkich; cieslicz trzy, piessen dwie; oskarb ieden; skludow żelaznych osm; hakownicz star-ganych trzy; zegadło iedno; ryskalow cztery; hakow do gliny dwa-nascie; zegarowe koło iedno; podosek od dżiła ieden; łyżek żelaz-nych dwie; skoblow trzy; form do dział y hakownic dwadziescia pięć; fasek trzy z gozdzmi gontowemi; siarki pułtory beczki: ołow tablic osm; pułswinkow pięć, a swinia iedna; prętow ołowu pułpięta; zlihtkow cztery; ładunkow szesnascie, mozdierzow dwa małych, a dziurawych dwa; czarka do stempy, co proch tłuką, iedna, dziurawa; kul do dział beczka, w niey cetnarow dwa; k tomu dwie fasce, w ktorich po iednemu cetnaru kul; item kul hakowniczych beczka cetnaruw dwa, żelaznych do dział dwadziescia pięć; ołow, co szwet-hey Zophiey, cetnarow trzydziesci dwa; kul kamiennych sto dwad-ziescia iedna; szrothu żelaznego mozdierz; prochu beczek pięć, po dwa cetnary w beczce; fasek pięć, po iednemu cetnaru w beczce, też prochu.

Item w drugiey skarbnicy: prochu rusnicznego beczek dziesięć; beczka prochu wielka, a pod nią beczek pięć; faski dwie zasie beczek dwie; fasek małych y wielkich; hakownicznego y działnego prochu dwie beczki, a trzeciey połowica. Działo rozerwane, hakow u szpichlerzow szesc; łańcuch u szpichlerzow ieden, u skarbnic zamkow trzy; u skarbnic na drzwiach łańcuch ieden.

Szpichlerze. Szpichlerzow w zamku czterzy: w pierwszym wia-der skorzanych pięcdziesiąt cztery; lina kaffarowa; w drugim szpi-chlerzu skor wołowych sto y dziewięć; w trzecim szpichlerzu skor wyprawnych trzydziesci szesc, a niewyprawnych skor iedenascie; w czwartym szpichlerzu naymniejszey rzeczy niemasz. Item szpichle-rzow także próżnych dwa.

Dowiedzielim się też od tamecznych ludzi, że w tych szpichlerzach było dosyc żywnosci wszelakich, iako zboża, tak legumin y miass, y chcelim wiedziec, gdzie to wyszło, y kto tym, y na iaką potrzebę szafował; ale ten terazniejszy horodniczy Jerzy Podbielski,

ktoremu iuz po przyłączeniu ziemie Kijowskiej do korony polskiej, dano iest horodnictwo, pokazał inventarzem swym, że nic iemu nie podano w szpichlerzach; ale to, co było, pierwszy horodniczy nijaki Dzieweczka, ieszcze za księstwa litewskiego rozszafował y wydał, nie wiemy gdzie.

Gmachy. Gmachy w zamku: w scienie od miasta, dwa wysokie, a sien trzecia. Na dole cztery gmachy, piąta izba wielka y sien; szwetlecza kuchenna ogniła y opadła; kuchnia wszystka zgniła; piwnica zgniła y zapadła.

Koscioł rzymski pusty y odarty; cerkiew ruska iedna.

Na tych gmachach w wielu mieyscach dachy z pobicia opadły, y baszth y ohrodow wiele popsowanych y odartych, ktorych potrzeba wczas opatrzyć y poprawic, aby w nich większa szkoda nie była.

Studnie. W tym zamku studnie cztery są zawalone y zepsowane, dla czego ich zamek używac niemoże, a naprawic ich niemasz kim; gdzie teraz, z wielką pracą y nakładem, aż z dołu wodę do zamku na każdą potrzebę wożą, coby czasu nieprzyziaciela przyscia wielką niebezpiecznosc przyniosło.

Karczmy. Tamże w zamku są dwie karczmy rothmistrzowskie, ktore są ku wielkiemu niebezpieczeństwu dla ognia; to będzie na woli jego krolewskiej mosci, iesli mają bydz, albo nie.

Thurmy. W tymże zamku thurmy, ani żadnego warownego mieysca dla schowania złoczenczow niemasz; zaczym aż w grodniach takowych sadzają, co iest bardzo niebezpieczną dla ognia albo zdrady.

Mieysca niebezpieczne zamkowi. Item przystęp nieprzyziacielow snadny, a zamkowi niebezpieczny, od szwetej Zophiey gora Zdichawica. Item z drugiey strony gora Zczekawica, ktora obeszła niemalą część zamku, ieszcze niebezpieczniejszy zamkowi czasu przygody od nieprzyziaciela; co wszystko za nakładem mogło by się obwarowac y opatrzyć. A naywięcey, gdzieby jego krolewska mosc w wale starym, w ktorym było przedtym miasto y zamek, gdzie ieszcze y teraz stoi koscioł szwetej Zophiey kosztem wielkim zmurowany, y drugi koscioł, dosyc kosztowny, szwethego Michała Złothowirz-

chego z klasztorem, chciał miasto zasadzić, a opatrzyć parkanem, na tym to wale; bo wał jest barzo dobry y mocny, iedno w kilku miejscach zepsowany, w którym ieszcze stoi brama murowana; zowią ją „Złotemi wroty“; tey by ieszcze mógł poprawić snadnie. Kosciółów pustych popsowanych za wałem y w wale kilka, w których niemało materyi zgodzielibysię do muru, iesliby krol jego mosc zamek raczył murowac.

Gora, na ktorey zamek iest, w kilku miejscach a szkodliwie opłynęła y ossunęła się, y codzien tym więcey na duł ziemia z niey opada, zaczym baszthy y horodnie bardzo się pochyliły; gdzie nie będzie prędkiego opatrzenia y porathowania, tedy zamek wrychle walic się musi. A iż ten zamek Kiiowski tak się wali, obala y psuie, nie zaczym innym, iedno że niemasz kim y o czym poprawowac, gdyż zadney włości y iednego człowieka do poprawowania iego niemasz, iedno dwie wioski bardzo nędzne: *Dimidow* a *Piothrowce*, ktore iedno dań miodową powinni: z *Demidowa* miodu kadzi cztery, a z *Piothrowicz*—pułthory; brogow siana kilka, k temu lodu lodownią w zamku nawiesc; a wozow drew dwadziescia pięc przez wszystek rok przywiesc tylko sami piothrowiczanie winni. Przedtym zamek Kiiowski, będąc w wielkim księstwie Lithewskim, zawsze był znowa budowan y poprawowan, k temu spiżą y żywnością wszelaką opatrowan, każdego roku wedle potrzeby z zamkow, z starostw y z włości ruskich y ukrainnych, to iest z *Mohilowa*, *Boryssowa*, z *Zizleczy*, z *Liuboscan*, z *Rohaczowa*, z *Ciecierska*, z *Propeyska*, z *Krzyczowa*, z *Homla*, z *Lubicza*, z *Mozera* y z innych starostw y włości.

Nadto ieszcze osobliwie z skarbu wielkiego księstwa Litewskiego było wielkie opatrzenie pieniędzmi, sukнем y inszym dostatkiem, y z *Mozerskiej* włości daniami miodowemi. Folwarkow żadnych do tego zamku na ostatek y ogrodu niemasz.

Ieziora nad rzeką *Dnieprem*, ktore acz niewielkie, iakośmy od ludzi z strony sprawę wzięli, ale przedsię iakożkolwiek były ku pożytku staroscie tego miejsca, tę więc arendą trzymali rybacy po-

stronni; na iakiey arendzie byli, wywieziec my się dostatecznie nie mogli, gdyż inwentarza, z czym iest zamek podan panu wojewodzie Kiiowskiemu, namiesnik iego Wasili Ray pokazac nie chciał.

Boiare, albo słudzy, do zamku Kiiowskiego należący, zdawna byli Zauszanie, ktorzy kilka o dwadziescia mil od zamku osiadłości swe mają, ktorych bywało dwadziescia cztery koni. Powinnosc ich była, że gdy przeciw nieprzyjacielowi pan wojewoda Kiiowski, albo w niebytnosci sprawca onego mieysca, iechał, oni szathry, namioty stawiali y inną posługę wedle potrzeby. w ciągnieniu przy wojewodzie czynili; ktorzy, gdy byli przez nas rewizorow obwieszczeni, aby sprawę z zwyczajnych y powinnych posług swych nam opowiedzieli, oni przed nami pokazali wypis z ksiąg ziemskich Kiiowskich copią z listu iego krolewskiej mosci, pod pieczęcią ziemską, gdzie ich krol iego mosc od takich posług wyżey mianowanych wyzwalac raczy, zostawuiąc ich przy wolnosciach szlacheckich, że więcey nie mają byc powinni, tylko ziemską pospolitą obronę wespołek z inszemi szlachticzami tey ziemie Kiiowskiej.

Drudzzy boiare Poszniakowie, ci od zamku we trzech milach osiadłości swe mają; tych, iakosmy od inszych sprawę wzieni, była powinnosc na szlaki dla strażey iezdzic za każdym roskazaniem wojewody albo sprawcy onego mieysca; także gdzieby nieprzyjaciel w ziemie wtargnął, pod woysko podiezdzac, z listy, obwieszcziąc przyległe zamki o nieprzyjacielu, iezdzic y insze posługi czynic; ktorych bywało koni cztery. Gdy byli przez nas. rewizorow, obwieszczeni, aby zwykłą swą powinnosc y listy a przywileie swe nam okazali, tego uczynic nie chcieli, iedno tylko gołemi słowy opowiedali, żeby mieli bydz wyzwoleni od takich posług za daną wolnością y przywileiem iego krolewskiej mosci; dla czego, szczyjąc się słowną powiescią, zwykłych posług nie czynią y czynic nie chcą. Na to potrzeba staroscie albo sprawcy onego zamku nauki iego krolewskiej mosci, iakoby się przeciw im zachowac miał. A iż ci boiare, ktorych nie wielka pomoc była, teraz za listami y wolnosciami swemi zwykłych posług nie czynią, iest to na wielkim niebespieczenstwie

zamkowi Kiiowskiemu, że niemasz kogo dla przeiezdzenia szlakow tatarskich posłać, także, kiedy ludzie w ziemie wtargną, pod nich podesłać y listow do inszych przyległych zamkow, dawaiąc znac o nieprzyiacielu, roznosic; k temu strożow dla posług zamkowi ustawicznych też niemasz. Potrzeba łaski a opatrzenia jego krolewskiej mosci, zkądby a za co mieli bydz chowani tacy potrzebni słudzy zamku Kiiowskiemu, gdyż na przestrodze wiele należy o każdym nieprzyiacielu.

Miasto jego krolewskiej mosci Kiiow. Item to miasto leży w dolie pod zamkiem, aż do brzegu rzeki Dniepru z przyiazdu od Polski, począwszy od gory, aż do samego Dniepru, ostrogiem otoczone dosyc nikczemnem, a od rzeki żadnego opatrzenia niemasz, ani ostrogu, co baczyliśmy bydz bardzo ku wielkiemu niebezpieczeństwu miastu y zamkowi, gdys snadnie bez wiadomosci urzędowej, prosto z domu, inszy kupiec wodą do nieprzyiacielskiej ziemie wia-chac może, także też nieprzyiacielskiej ziemie może kupić y każdy wia-chac y wyia-chac, kiedy chce, iako się tego dosyc trafia. A to się wszystko dzieie za nieporządnym miasta osądzeniem, gdyż ani ulicz słusznych niemasz, iedno prosto siedzą, iako w lesie: każdemu się wolno budowac, iako chce y gdzie, na ktorym mieyscu chce; czemu iest rzecz potrzebna zabiezec, aby inakszym porządkiem miasto było budowane, dla lepszego bezpieczeństwa zamkowi.

Przychod zamkowi z miasta należący. Item naprzod kapczyzny z karczm miodowych dawa za listem y przywileiem krola jego mosci, zwykłej arendy w każdy rok, na dwie racie, osmset kop groszy liczby y monety litewskich.

Item myto od ryb, ktore Dnieprem do miasta y gdzie indziej na nyss, statkami wodnemi prowadzą; przedtym, iakosmy się dowiedzieli, kiedy bywało arendowac, czyniło kop litewskich dwiescie na każdy rok, a teraz, iż nie iest na arendzie, k temu iż y czasy bardzo głodne, tedy y połowicy tego nie uczyni.

Item myto, gdy z Moskwy albo z inąd kupcy z towarami przychodzą, to iest: z sukmem, z siermiegami y iedwabnymi rze-

czami, szacując towar za pieniądze, ile uczyni, od każdej kopy zdawna biorą po dwa grosze. To, według starodawnej arendy, czyni w każdy rok kop sto groszy liczby litewskich.

Item myto, zwane poduszczyzua, to jest, kiedy kto przywiezie iakiekolwiek zboże do miasta, przeda,—daie od każdego wozka po groszy pułtrzecia litewskich. To myto, kiedy pokoy od tatar, uczynic może przez rok kop szesc; a kiedy niebezpieczno, y tego nie uczyni.

Item od soli kołomeyki z każdego wozu biorą po trzysta tholp; ktora sol, wedle starodawnego zwyczaju, na kuchnię zamkową idzie. Ten wszystek prowent i pożytki, ktore należą do (zam)ku, pan wojewoda Kiiowski, kiedy obecznie mieszka na Kiiowie, sobie bierze, a w niebytnosci pana wojewody, tedy spawca albo surrogator, ktorego krol iego mosc na miejsce wojewody posyłać raczy, połowice tych wszystkich dochodow ku wychowaniu swemu bierze, a przeciw iemu drugą połowicę tychże prowentow sługa albo namiestnik pana wojewody na pana wojewodę bierze.

Karczma gorzałczana w miescie Kiiowskim, ta, iako ludzie z strony nam powiedzieli y podobieństwem pokazuią, czyni niemaly pożytek mieszanom, około tysiąca kop litewskich; na którą pokazali przed nami przywiley krola jego mosci, że im iest ku ich pożytku od krola jego mosci dano; względem ktorego pożytku, tymże przywileiem są obowiazani, że sami mieszczenie, każdy z nich zbroynie, na koniu, do każdej potrzeby przeciw nieprzyjacielowi, przy wojewodzie albo na ten czas sprawcy ziemie Kiiowskiej, mają wsiadac y iachac. K temu straż polną, na polu przestrzegaiąc nieprzyziaciela, powinni są ustawicznie rok w rok trzymac. Pokazali też przywiley, według ktorego y do tego czasu wszędzie ich zachowuią, że im myta, cła wszelakie we wszystkich panstwach krola jego mosci są odpuszczone; a to wszystko iest im nadano, względem tych posług wyżey opisanych, ktore powinni czynic y ku poprawieniu y lepszemu opatrzeniu miasta Kiiowa. Ale iż oni, iakem sami dostateczną sprawę wzieli, nigdy osobami swymi bydz nie mogą, aby z wojewodą albo

z sprawcą ziemi Kiiowskiej mogli przeciw nieprzyjacielowi iachac, bo się niemało wszyscy handlami bawią, iezdząc do cudzych ziem y panstw jego krolewskiej mosci, że inszy y w rok w domu nie będzie, a co ubożsi w domu zostawiają, że się to czasem trafic może, czasu iakiey trwogi, że ich czasem y trzydziesti koni ze wszystkiego miasta przy woiewodzie do potrzeby nie wyiedzie. Nadto strażę w polu, którą z przywileia powinni, nie dzierzą y iey się zbraniają, iedne tylko pokrywaiąc dosycczynienie powinności swey, na wale bardzo nie podaleku od zamku stroża iednego chowaią, który żadney przestrogi, ani rychley wiadomości o nieprzyjacielu zamkowi y miastu dac nie może.

Za ten pożytek, który maią z karczmy gorzałczaney, gdyż powinności swey dozyc nie czynią mieszcianie Kiiowscy, mogło by bydz zawsze przy woiewodzie, albo sprawcy ziemi Kiiowskiej, żołnierzow zbroynych koni przynaymniey szescdziesiąt, ktorzy na każdą potrzebę przy woiewodzie gotowsi y sposobnieysi bydzby mogli. Nadto y straż w polu na slakach y przechodach nieprzyjacielskich warowniejsza zamkowi y miastu Kiiowskiemu y innym przyległym mogłaby bydz. Co wszystko iest na łasce y woli jego krolewskiej mosci. Item tychże mieszcian Kiiowskich napominalismy, chcąc to miec po nich, aby przed nami okazowali się, iako by mieli przy woiewodzie, albo sprawcy onego woiewodztwa przeciw nieprzyjacielowi wsiadac, gdyż to są powinni, y dla tego im iest nadana ta karczma gorzałczana, z ktorey nic nie płacą.—czego oni uczynic nie chcieli, ani przed nami pokazowali gotowosci swey; gdyż oni, mieszkaiąc pod bokiem nieprzyjaciela panstwa krola jego mosci, winni każdej godziny do potrzeby przy woiewodzie, albo na tenczas sprawcy, iachac, za to nieposłuszenstwo słusznie mieli bydz karani, za wyrokiem jego krolewskiej mosci. Item tychże mieszcian Kiiowskich napominalismy, chcąc to po nich miec, aby przed nami pokazali, gdzie te dochody, ktore maią z karczmy z miasta, podziewaią, bowiem często zwykli czynic, że rozkazuią wszystkiemu miastu pewną summę pieniędzy składać z domow do pospolitey skrzynki, czego żadnym obyczaiem

uczynić nie chcieli; gdyż za takimi przypadkami mogliby w lepszą opatrność miasto przywieść; słuszną, aby jego królewska moc tego dojrzec rozkazać raczyła.

Zamek Mozer. Który, iakom sprawę wzięli, acz osobnego starostę miewał, przed się jednak był pod zwierzchnością zamku Kiiowskiego, bo czasu ziemianie mozerscy ustawicznie wedle potrzeby w Kiiowie dla obrony przeciw nieprzyjacielowi zastawę mieszkawali; poddani k temu zamek Kiiowski budowali y poprawiali, y żywności do niego także odwozili każde; nadto y dań miodową, która kolwiek do Mozera jest, zawsze do Kiiowskiego zamku była dawana.

A iż ten zamek Mozer jest od ziemie Kiiowskiej odrażon, który przy Kiiowie zdawna bywał, przez to nie mogliśmy się pewnych granic między Mozerem a Kiiowem wywiedzieć, ponieważ że w spólnej granicy przedtym bywały.

Słuszną aby panowie posłowie koronni na seymie walnym o tym się przypytywali y domawiali się go, bo na tym niemale niebezpieczeństwo czasu nieprzyjaciela, y czasu pokoju od swych, gdyż iż leży nad portem przy rzece Prrypicy, która w Dniepr wpada, teraz po przyłączeniu ziemie Kiiowskiej do korony Polskiej wszystkie żywności, którekolwiek komiegami y innymi statkami wodnymi prowadzą do Kiiowa, hamują y nie puszczają, zowiąc bydz Kiiow obcą ziemią.

Rewidowanie starostwa Czerkaskiego y przychodów jego. Nayprzód obejrzenie zamku. Ten zamek leży niepoдалeku od rzeki Dniepru, na gorze średnie wysokiej, bo miasto na wielu miejscach wyżej zamku siedzi; ma w sobie baszth cztery a horodzien trzydziści pięć, między któremi dom staroscien y rothmistrzowski; te wszystkie baszthy y horodnie pogniłe y opadłe są.

W baszcie, gdzie wrota są, dwie dziele lane, polne, średnie, całe; na teyże na wierzchu serpentyna jedna.

Item na wtorej baszcie, od miasta, dwie dziele lane, serpentyna jedna cała.

Item na trzeciej baszcie, od miasta, działo lane iedno niemale, serpentyna iedna cała a druga zepsowana.

Item na czwartej baszcie iedno działo lane całe.—Summa dział lanych szesc, serpentyn cztery.

Strzelba. Hakownic naprawnych szescdziesiąt cztery, z prochownicami. Item hakownic nie naprawnych dziesięć, kijow pięć; prochu beczek jedenascie, a dwanasta do połowicy nie pełna; siarki dwie beczki, saletry beczka; kul hakowniczych kop osm; form hakowniczych osmnascie, a działnych trzy; mezdierzow do czynienia prochow dwa; działnych kul pułczwarty kopy, kamiennych dwadzieścia szesc, ołowiannych pułpięty kopy y cztery; rusznicz czterdziesti dwie; hakow żelaznych dwa; dwie wiadrze okowanych do studnie; żelzniki dwa; serpentyn (?); kothwa iedna, do nakręcania dział; obrączy żelazne dwie; ołow sztuk osm, grothow osm.

Niebezpieczeństwa zamkowi y miastu. Zamek, który przedtym poczęto było budowac na gorze za miastem, także opodal od Dniepru y usypano wał niemaly, na samym brzegu gory, a z drugą strone iest pole wielkie, rowne, ten iest na wielkiej przeszkodzie miastu, bo gdzieby go nieprzyziacieli wziąj, musiało by miasto wniwecz się obrocie, w którym mieyscu gdzieby był zamek, z rozkazania krola jego mosci, zabudowan, daleko by był lepszy y obronniejszy, y Dniepr, małym kosztem, mógł by obrocie pod samą gorę.

Miasto Czerkasy. To miasto leży tusz, przy zamku, ostrogiem prostym otoczone, w którym wszystkę jurizdykcyą starosta ma, y kiedy przeciw nieprzyziacielowi, tedy z starostą wyjezdzaia.

Przychod z miasta zamkowi Czerkaskiemu: Z karczmy, którą żyd zdawna arenduie, na każdy rok daie pieniądze kop litewskich czterysta trzydziesti.

Rzeznicy, którzy białą rzeź, powinni od każdego bydłęcia po groszu dac do zamku, co przez wszystek rok uczynic może naywięcej kop litewskich pułtory.

Rybołowowie, każdy dziesiątę rybę ma dac do zamku, według postanowienia nas rewizorow.

Myto, iż ieden starosta w Kaniewie y w Czerkasiach trzyma starostwo, z iednego arendował ie żydowi, tak Czerkaskie y Kaniewskie, wszystko za kop pięćdziesiąt.

Ten wszystek przychod starosta bierze, nie był powinien nic dawac do skarbu krola jego mosci, aż do tego czasu.

Wołosci, ani folwarkow żadnych do tego zamku niemasz, okrom boiar, ktorzy w miescie mieszkają, puthnych; ci też niektore powinności wespoł z mieszczyani czynią.

Postanowienie rewizorow na mieszczyani y puthnych boiar zamku Czerkaskiego. Item naprzod poprawę zamku ustawilismy na mieszczyani y boiar, ktore pan starosta opowiedział bydz do posług zamkowych należące zdawna, ktorych wszystkich przywrocilismy do miasta, żeby wszystkie powinności wespoł z mieszczyani czynili do zamku zwykłe; okrom starodawnych szlachcicow, ktore też nam opowiedział pan starosta, ci niepowinni, iedno służbę ziemską służyć, na cośmy im listy pod pieczęciami naszymi dali. Item widząc bydz rzecz bardzo potrzebną zamkowi, ustawilismy na mieszczyani, iż mają na posługę zamkową na każdy rok dawac dwoch strożow. Item dla porządku lepszego w miescie, obralismy woyta przysięgłego y dwoch przy nim mieszczyani, także przysięgłych, ktorzy mają przedsię bydz pod jurysdykcyą pana starosty; ktory woyt ma pilnie przestrzegac, żeby stroża była ustawicznie w fortkach y w bronach, a iżby przez wiadomosci urzędu zamkowego, nikogo do miasta nie wpuszczał, y zas na wsthecż nie wypuszczał. Ktorem to strożom mieszczyani y boiare zamkowi płacic mają według umowy.

Item straż polna ustawicznie bydz ma na zwykłych miejscach, na którą mieszczyani y boiare mają płacic podług dawnego obyczaju kop sto y dwadziescia litewskich.

Item ostrog około miasta żeby był dobrze zarabian y opatrzon.

Item drabi, służebni ludzie, ktorzy osiadłosci swoje w miescie mają a pożytkow mieyskich używają, tych iedno przy straży zostawilismy.

Item rotlmistrz pieszy mieszczan osiadłych, ani synow ich, nima w draby na zamek przyjmowac.

Item przesudy, winy, wiżowe, schodne niema urząd więcey brac, nad uchwałę jego krolewskiej mosci.

Item kunnicze zmierne, kto się z kim pobiie na biesiedzie, a urzędowi się obzałuie, powinien dwanascie groszy dac, a gdzie się poiednaią do urzędu nie chodząc, nie powinien nic dac.

Item goscie pospolici, ktorzy z towary przyjezdzaia, a zosobna kijanie, maia się urzędowi opowiedac.

Item szwinczow alias ołowow, prochow, saletry y innych rzeczy nie maia mieszczanie kozakom na Niss wywozic; tego urząd zamkowy doglądac ma.

Item przy innych zwyczajach zstarodawnych mieszczan y innych wcale zostawilismy.

Rewidowanie starostwa Kaniewskiego y przyległosci jego.

Item nayprzod oberzenie zamku Kaniewskiego, który nad rzeką Dnieprem leży, ma w sobie baszth cztery, horodzien w nim dwadziescia siedm. Posrzod zamku szpichlerz ieden, w ktorym niemasz nic y otworem stoi; izba czarna drabska, kleć mieyska iedna.

Strzelba. Dział litych spiżanych małych trzy, hakownic dwadziescia dziewięc: arkabuzow małych osmnascie; kijow dwa; prochu hakowniczege beczek pięc; ołowu sztuk siedm; hakow dwa, serpentyń dwa, działo rozerwane iedno; piły dwie, thopor ieden.

Niebezpieczestwo temu zamkowi Kaniewskiemu: z iedney strony od Czerkas ma nieprzyiaciel przystęp do niego przez gory, w ktorych się zakryc może; z drugą stronę od tatarskich granic, gdzie przedtym bywał przygrodek, jest wał bardzo niemały, który iest nawiększey przeszkodzie zamkowi; na tym wale gdzieby parkan był zbudowany y brama postawiona, byłaby wielka obrona zamkowi y trudny prystęp nieprzyiacielowi.

Prowenty zamkowe. Item tych prowentow do zamku żadnych niemasz, bo ani wołosci, ani folwarkow niemasz okrom z mieyskiej

karczmy, z ktorey żyd według dawney arendy daie na każdy rok kop litewskich sto trzydziesci.

Miasto Kaniew. To miasto leży w dole pod zamkiem, ostrogiem otoczone prostym, ktorego zamek z gory wszystkiego broni, wszystko iest pod jurisdycyą starosty, przy ktorym, czasu potrzeby, przeciw nieprzyjacielowi wyiezdzaią.

Item w tem że miescie mieszkają boiare puthni, ktorzy do zamku służyć powinni y z mieszczany wszystkie onera mieyskie też winni czynić.

Pobstanowienie rewizorow na mieszczan y boiar puthnych. Item naypierwey oprawę zamku ustawilimy na mieszczan y boiar, że wszyscy mają spolnie zamku poprawac, y na to przyszłe lato gliną zamek oblepic; a tey powinności nie są winni czynic starożytni szlachcicy, ktorzy też w miescie y przed miastem osiadłosci swe mają, okrom służby ziemskiej woienney y straży polney, te czynic podług dawnego obyczaiu mają. A insi wszyscy boiare y mieszczanie powinność wszelaką mają pełnic, zamek lepic, most robic, przekop kopac.

Item dla porządku lepszego ustawilim woitya y dwoch przysiężnikow przy nim, ktory ma bydz w jurisdycyi zamkowej, pilnie ma doglądać, aby w bronach w fortach ustawicznie straż była, żeby żaden w miasto okrom wiadomosei urzędowej nie był wpuszczon, ani zas na wsthec z wypuszczon.

Item straż polną ustawicznie trzymac mają, na którą mieszczanie z bojarmi powinni są składać, według dawnego obyczaiu.

Item ostrog około miasta ma bydz dobrze oprawiony y opatrzon.

Item draby y insi służebni, ktorzy osiadłosc w miescie mają, ci miastu powinni wszelaką powinność czynic.

Rothmistrze pieszy nie mająją mieszczan, ani synow ich, w służbę drabską przyimowac.

Item winni, przessudy, schodne urząd niema więcey brac, nad uchwałę krola jego mosci.

Item kunice zmierne, kto się z kim pobiie na biesiedzie, a do urzędu przyszedłszy obżałuię, a potym się ziednaią, na urząd winien

dac groszy dwanasie; a gdzie się też poiednają do urzędu nie dochodząc, tedy niewinien kunice urzędowi dac.

Item rzeznicy, którzy bydło białą do przedania, mają od każdego bydłęcia dac staroscie po groszu iednym.

Item rybitwowie także mają dziesiątą rybę na zamek dawac.

Item gosc pospolity zkaąd a z czym przyiedzie, albo odiedzie, ma się urzędowi zamkowemu opowiedziec.

Item insze wszelakie powinności podług dawnego obyczaiu zostawilismy.

Rewidowanie starostwa Białocerkiewskiego. Item nayprzed zamek w Białey Cerkwi leży nad rzeką Rossią w rowni, tylkoz iedną stronę gora nie wielka, y ta nie szkodliwa; gdzie był zamek dobrze opatrzon, trudno się ma nieprzyiaciel zakryc; przed samym zamkiem iest wał, w którym był wprzod przygrodek, zamkowi niebezpieczny, bo się nieprzyiaciel snadniey podeń może podszanowac (sic), gdzieby go krol jego mosć parkanem nie kazał opatrzyc, tedy potrzeba aby był rozsypan.

Ten zamek ma w sobie cztery baszthy, grodzien sto pięcdziesiąt osm; wszystkie baszty y horodnie nie nakryte, pogniłe y opadłe, że się niczemu nie godzą.

Item strzelba zamkowa: dział dwie, iednego koniec upadł, a drugie bardzo słabe; działo iedno bez łoża; hakownic czterdziesi szesc, nie wszystkie naprawne; arkabuzow osmnasie, nie wszystkie też naprawne; prochu do dział beczka iedna, faska prochu też do dział; faska hokownicznego prochu: w fatce hakownicznego prochu rusnicznego faska nie pełna; siarki pułbeczki mnieysze; kul działnych dwadziescia cztery; kul hakownicnych dwiescie, arkabuznych pięcdziesiąt; ołow, w którym iest kamieni dziesięc.

Prowenty zamkowe. Tych żadnych nie masz, bo mają wolności nadane z łaski krola jego mosci mieszcianie y ci boiare, którzy w miescie mieszkają, że im wolne szynki, z których nic nie dają.

Miasto Białacerkiew. To miasto leży blisko zamku, ostrogiem opravione, iest pod jurisdycyą zamkową,

Postanowienie rewizorskie na mieszczany. Item wolności mieszczanskie, podług listów króla jego mości i zachowania, iako na Ukrainie, wszystkim wcale zostawili i przy nich eśmy ich zachowali.

Item k temu też widząc i rozumiejąc rzecz bydz słuszną i przystoyną, iako przy tym zamku ukraińskim ludziom przychodzącym, i ktoby chciał na mieszkanie osieść, takich ludzi, zachowując i przy łasce króla jego mości, wolności im dali na lat dwadzieścia; a urząd zamkowy ma tego pilnie przestrzegać, aby ludzie dobrej sławy i powiesci osiadali.

Item młyn na rzece Rossi pod zamkiem zbudowany, obrociliśmy na trzy części dochody tego młyna, część na potrzeby zamkowe, a część na urzędnika, trzecia część na mielnika, a na żelazo do naprawowania tego młyna z tych trzech części.

Item w baszcie mieyskiej mieszkanie od przyjazdu z Kiiwa mają straż mieć, i te baszty budowaniem opatrywać, także i ostrog około miasta.

Item wrota od Rossi mają mieszkanie stawic, i tho w dobrej opatrności mieć.

Item horodysza i siedliska, kto listu nie pokazał, zaczyn dzierży, do miastam przywrocili, a podatki z tych siedlisz mają mieszkanie zamkowemu urzędowi każdy rok wedle umowy dawać.

Item przessusdy i winy według ustawy króla jego mości ma urząd brać.

Item kunice śmierne, gdy się kto z kim pobić a urzędowi się skarży, a potem się pojedna, winien dać urzędowi groszy dwanaście; a kto też pobić się z kim, a urzędowi nie skarży, pojedna się, taki żaden nie winien nic dać urzędowi.

Item gość pospolity z kąd i z czym przyjedzie, ma się na urzędzie opowiedzieć, tak i na ten czas, kiedy wyiachac ma.

Item od kapszczyzny, iżesmy na ten czas ludzie mieyskie, przez drogość wielką podupadłe i zubożone, wolnemi od dawania iey uczynili, wszakoż te, do nauki jego królewskiej mości zachowujemy, co po nich mieć będzie raczył.

Item insze wolności, ktorekolwiek miasto Białocerkiewskie ma z łaski króla jego mości, według dawnego zwyczaju wcaleśmy zostawili.

Rewidowanie zamku Zytomirskiego. Najprzód zamek Zytomirski, który leży na gorze szczerdnie wysokiej, skalistej, nad rzeką Kamienną; od tegoż zamku niepodaleku idzie rzeka większa Czecierew. Przystęp do niego nieprzyjacielowi snadniejszy od miasta, wszakosz, kiedy by row od rowu do rowu przekopał (sic) snadniejszy mogłby bydz do niego przystęp nieprzyjacielowi.

Item w tym zamku baszth cztery, horodni trzydziesci cztery. Izba królewska biała iedna; piekarnia naprzeciwno; staroscina izba biała, przeciw iey piekarnia; komor dwie, kędy prochy y insze potrzeby chowaią, podkled powow (sic).

Strzelba tego zamku. Działo iedno lithe, serpentynow trzy; hakownic naprawnych pięcdziesiąt szesc, nie naprawnych hakownic trzydziesci szesc; żeleznikow dwa; prochu beczka pełna zaprawna; beczka saletry pełna; prochu rusnicznego pułfaski; dwie faski kul hakowniczych; ołow cztery sztuki; miedzi, co działo zgorzało, sztuk cztery; klin żelazny, co studnią kowali, ieden wielki; kliewczow trzy, pułhakownicze żelaza; lin dwie; prochownic iedenascie prochu pełnych y po dziesięciu kul przy nich.

Prowenty zamkowe. Item inszych prowentow niemasz, tylko z miasta, to est z karczmy y z myta kop trzysta litewskich.

Item dziesiątą część każdego zboża mieszczenie, krorzy rolę maią, powinni dawac do zamku, czego bywa zboża różnego kop pięcdziesiąt.

Item wioska iedna iest do Zytomirskiego zamku w ktorey samiz mieszczenie budowania y rolę swe, iako na ukrainie, maią, z ktorey żadney powinności nie daią, gdyż ią niedawno osadzac poczeli, bo była pustynia.

Item młynow przy tym zamku dwa, ieden na rzece Kamionce iedno koło, a drugi na rzece Czeciorow y o dwu kołach, z ktorych bardzo mały pożytek przyisc może, gdyż w miescie ludzi niewiele, a żarna w domu maią, gdzie sobie do potrzeby zboża mialą.

Ustawa mieszczanom Zytomirskim przez nas rewizorow uczynioną. Item ci, ktorzy mają ubieżesza y osiadłosci z (w) zamku krola jego mosci y w mieście, postanowilismy, aby zamek oblepili wedle potrzeb; baszthę, ktorąsmy niepokrytą zastali, mają nakryc, y dobudowac, także y blanki, ktore wiatr poodzierał, mają naprawic, y coby się ieszcze na potym zepsowało, ci wszyscy mają naprawowac, gdyż to dla swego lepszego bezpieczenistwa czynic się im godzi. Tymże postanowilismy, aby każdego roku w jesieni, kiedy są wolnieysi od swych robot domowych, dwa dni zamku tego Żytomirskiego poprawowali, czego starosta ma z pilnoscia przestrzegac y na żadną inszą potrzebę tych ludzi obracac niema, iedno ku poprawieniu zamku.

Item staroscie (starosta?) onego zamku z tych dochodow, ktore należą zamkowi, ma stroża ustawicznie na zamku miec, a mieszczenie z duchownemi y z boiarskiemi poddanemi, także drugiego stroża na zamku ustawicznie miec mają; ktorzy strożowie każdej nocy mają wołac na baszthach.

Item mieszczenie y ci wszyscy, ktorzy ubieżysza mają, będą powinni, wedle dawnego zwyczaiu ostrog budowac, bramy, forty opatrowac strożą, czego woyt z przysiężniki, ktorycześmy obrali, mają z pilnoscia doglądac. Też y zamkowy urząd ma im tego dopomagac z wielką opatrznoscia.

Item woyt, ktoreśmy obrali, ma bydz wolen od wszelakich robot zamkowych y od rozmiothow mieyskich; tak też miarki od każdego zboża we młynie nie mają brac od niego; tenże woyt ogrody y place przychożem ludziom ma, za wiadomoscia staroscina, rozdawac. Zamkowy urząd bez woyta y przysiężnikow aby żadnego prawa nie sądził; temuż woytowi przessuda trzeci grosz ma bydz z iego przysiężłemi z towarzyszmy, ktorych esmy zostawili.

Item gruntow, lasow, y puszczy, y innych wszelakich pożytkow, aby mieszczenie używali wedle starodawnego zwyczaiu, a szlachta aby się w to nie wstępowali, gdyż nam żaden swych listow pokazac nie chciał, za czym ktory dzierzy blisko miasta grunty, gdyż

to było iawnie obwołano przez woznego na rynku; bo mieszcianie Żytomirscy z wielką obciążliwością uskarżali się, że są ucisnieni od szlachty przez osiedzenie gruntów mieyskich, czegośmy y z podstaroscim wiachawszy doyrzeli, że ich grunty są między szlachtę rozebrane. Postanowilim, widząc że miasto szerzec się nie mogło, aby przy starodawnym używaniu mieszcianie zostali; czego im zamkowy urząd dopomagac ma.

Item żywnoscie wszelakie, to ięst zboża, bydła, miody przasne, aby to wszystko iawnie na rynku przedawano, a w domiech tajemnie aby żaden przedawac nie smiał, pod winą zamkową; a urząd zamkowy niema im krzywdy czynic w kupowaniu wszelakim.

Item co się dotczye młynow, pożytek z nich rozdzielismy na trzy części: iedną miarkę na cieszę, który ustawicznie na zamku ma bydz chowany dla rychleyszey oprawy, gdzie by się co zopsowało; drugą miarkę na urząd zamkowy, a trzecią na młynarza, według dawnego zwyczaiu. A poprawe młyna, żelaza, kamienie y inne potrzeby, spólnie wszyscy opatrywac mają z dochodow młynowych.

Rewidowanie starostwa Owruckiego y przyległości iego. Item nayprzed obeyrzenie zamku, który leży na gorze sypaney, niedaleko rzeki Noriny w mieyscu niebezpiecznym, bo zewsząd gory z rowami wielkimi obeszy go. W tym zamku baszth trzy, brona iedna, horodni trzydziesci szesc, cerkiew iedna, dworow kniazkich, panskich, ziemianskich dziewięć, puszkarnia iedna.

Strzelba. Działo lite iedno, dział litych szesc; hakownic szescdziesiąt siedm; prochu hakowniczego beczułka pełna nie wsbiwana, druga baryłka też pełna; beczulek małych nie pełnych szesc; żelznikow dwanascie; kul dzielnych trzydziesci szesc, kul żelaznych hakowniczych dwiescie, ołowianych kul hakowniczych czterysta; ołowu sztuka cała, ołow sztuk poczętych dwanascie, iakoby cetnarow szesc; forma do działu litego iedna, forma do dział żelaznych iedna; form do hakownic pięć; prochownic czternascie.

Miasto przy zamku po gorach osiadło, ostrogiem otoczone, dosyc niemocne y w mieyscu niedobrym.

Przychod zamku Owruckiego. Pieniędzy gotowych z karczem mieyskich y z myta kop czterysta.

Item pole iest przed zamkiem niemałe pusthe, z ktorego przedtym dawano kop dwadziescia litewskich, kiedy ie orano.

Item młyn na rzece Norynie o dwu kołach, ten żadnego pożytku czynic nie może, bo wszyscy mało mieszcianie w żarnach sobie do potrzeby zboża miela, więcey zbudowan iest dla zamkowej potrzeby.

Item ten dochod, ktorykolwiek iest, starostha bierze, y nic z niego do tego czasu do skarbu krola jego mosci nie dawał.

Ustawa poddanym krola jego mosci w Owruczem. Item porządek albo postanowienie pierwsze około zamku pana wojewody Kiiowskiego zostawilismy, aby każdy swey wieże y horodni, wedle dawnego zwyczaiu, poprawował y budował.

Item boiare zamkowi, popowscy poddani y mieszcianie, ktorzykolwiek w miescie Owruckim przy zamku mieszkaia, maia bydz pod przyssudem zamkowym.

Item panowie szlachta, ktorzy maia poddane swe w miescie, gdzie by się trafiło panu staroscie posłać za poddanym krola jego mosci o uczynienie sprawedliwosci, ustawilismy, aby nie daley jedno do trzeciego dnia nieodwłocznie sprawedliwosc z poddanych swych uczynili.

Item, co się tknie haci y sypania grobli, ci wszyscy, ktorzy są w regestrze mianowani, wedle pierwszego postanowienia pana wojewody Kiiowskiego, będą powinni robic y poprawowac; a pan starosta nię ma ich do inszych niezwykłych robot przymuszac, także też y podstarosci, w niebytnosci pana starosciney.

Item straż do wroth zamkowych, wedle starodawney powinności, dawac maia oprócz tych, ktorzy przed nami listy krola jego mosci pokładali, że są wyzwoleni od takowey powinności, przeciw ktorym listom y wyswobodzeniu ich pan starosta drugie listy nam pokazywał; co

my obaczywszy, do dalszey nauki krola jego mosci odestalismy ich, aby przez dwanasce niedziel staralisy o potwierdzenie tego swego wyzwolenia u krola jego mosci, ktorego gdyby nie otrzymali, to co by przez te dwanasce niedziel zamieszkali, maią nagradzac.

Item ostrog około miasta, wedle starodawnego zwyczaju, maią robic y poprawowac, a ktobykolwiek temu dosyc czynic nie chcial, urząd zawkowy ma do tego przymuszac.

Item w tymże ostrogu baszthy, furty maią bydz dobrze zbudowane, do tych aby byli zamki, a u bram ustawiczna straż. Ci ztrożowie nie maią żadnego goscia do miasta wpuszczac, ani też wypuszczac, aż wprzod opowiedzą zamkowi. A kto ma dom swoy blisko furty, ten ią zamykac y otwierac ma, a zamknąwszy woytowi klucz oddac.

Item zdało się nam bydz za rzecz potrzebną a miastu pożyteczną, aby most, upatrywszy mieysce wyżey haczi, zbudowan był, który maią budowac ci wszyscy, na hacz ktorzy chodzą, a urząd ma im wymierzyc plac budowania, każdemu wedle możnosc iego; tego ma zamkowy urząd pilnie doglądac. Co się tknie mostowego, to będzie na łasce krola jego mosci, iako wielkie będzie raczył postanowic na ludzie postronne.

Item dla lepszego porządku w miescie obralismy woyta y k niema dwoch przysiężnikow, ktorego woyta wyzwolilim, aby we młynie od żadnego zboża swoiego y na potrzebę wlasną iego żadney miary nie brano, także y od wszystkich powinności mieyskich y robot do łaski y woli jego krolewskiej mosci.

Item urząd zamkowy nie ma sądzic żadnego mieszckiego człowieka przez woyta y przyciężnikow, a prsessndu ma isc trzeci grosz na tego woyta.

Item jarmarki y targi ktorzych dni y czasow bywac maią, krol iego mosc listy swemi za prozbą mieszczan oznaczyc będzie raczył.

Item co się tknie żywnosci wszelakich, aby żaden nie smiał na drogach przeymowac, ani w domach tajemnie kupowac y przedawac, a żaden nie ma w dom towarow na przekup kupowac, także

y żywnosci, aż trzeciego dnia (sic), gdy się insi mieszcianie nakupią, pod winą dwóch kop litewskich, która na urząd zamkowy przepada.

Item zamku Owruckiego nie mogliśmy obmyslic żadnego poratowania, ani budowania, gdyż król jego moc raczył obwarować constitutiami y przywilejami, któremi się panowie szlachta bronią y szczyłą od budowania y poprawy zamku, który opatrzenia przedkiego potrzebuie y poprawienia.

Item co się tknie rzeźników, także y tych, co ze wsi przywożą na przedarż do miasta mięsa, aby każdy przedawał przy skorze bydłęcia.

Item co się tknie soli, aby żaden nie śmiał kupować, przezymiając na drogach, iedno gdzie są starodawne składy, a ztąd przynieść znak, gdzie ją kupował y urzędu zamkowemu pokazać ma.

Item we wszystkich tych starostwach jego królewskiej mocy, przy rewidowaniu, wołać woznym rozkazowalim, aby każdy przywilegia swe, którekolwiek mają z łaski przodków jego królewskiej mocy, tudzież y samey osoby jego królewskiej mocy, przed nami okazowali; a to z tej przyczyny, iż przy tych zamkach ukraińnych było dosyć takich ziemian y szlachty, którzy okrom ziemskiej służby zawsze przy starości powinni byli przeciw nieprzyjacielowi wyieżdżać y inne posługi zamkowi czynić; którzy teraz przy innej starożytney szlachcie za tym przywilegiem, za unią danym, chcąc ulieć y równie z niemi służyć, tych posług zwykłych nie czynią y owszem się bydz wolnemi powiadaią.

Nadto więc y siła gruntów króla jego mocy, których na przywilejach nie mają, zabrali y używają, że przy tych wszystkich zamkach wszystko szlachta, archimandryci, metropolici y inne duchowieństwo kościoła greckiego posiadli y pobrali, nie wiemy za iakim prawem, gdyż ich przed nami pokazać nie chcieli.

Item horodzisz w tym wojewodztwie Kiiowskim pustych iest bardzo wiele, które gdzieby były zabudowane, wielka obrona y bezpieczeństwo od nieprzyjaciół stała by się, nie tylko wojewodztwu Kiiowskiemu, ale y wszystkiej koronie Polskiej. Tych liczbę posy-

łami przez towarzysza naszego pana Jana Bystrzykowskiego, bo się wespół z nami temu dobrze przypatrzył, y on będzie umiał dac sprawę jego krolewskiej mosci, ktore z nich są potrzebniejsze ku zabudowaniu.

Ten iest wszystkiek registr y spisanie zamkow, miast y innych przyległości w ziemi Kiiowskiej, przez nas, rewizorow, wyżej mienionych, od kroła jego mosci y Rzeczypospolitey posłanych, z dostatecznego doyrzenia y wywiadowania spisany. Do ktorego, dla lepszego swiadectwa, pieczęci nasze przyłożyliśmy. Dan w Kiiowie, roku tysięcznego pięćsetnego siedmdziesiątego pierwszego, miesiąca maia trzydziestego dnia.

Z książki oryginalney jnwentarza, czyli rewizyi woiewodztwa Kiiowskiego roku 1571, w Archiwum skarbu koronnego znajduiącey się, wypisano y wydano w Warszawie dnia 13-go miesiąca stycznia 1775 roku. Jan Ostaszewski w. kr. I. B. Pieczęć kommissyi Rzeczypospolitey skarbu koronnego.

Изъ архива кїевской комиссіи для разбора древнихъ актовъ.

II.

Реєстръ сбора людей на военную службу изъ королевскихъ имѣній въ воеводствахъ Волинскомъ, Браславскомъ и Кіевскомъ 1579 г.

In palatinatu Kijoviensi, Braclaviensi, Volinensi. Felix Jaszowski. Registr obierania ludzi na służbę woienę z dobr jego krolewskiej mosci z woiedztw z Kijowskiego, Wołyńskiego, z Braclawskiego, w roku tysięcznym pięćsetnym siedmdziesiątym dziewiątym,

Woiewodztwo Wołynskie. *Starostwo Łuckie* (w) woiewodztwie Wołyńskim. Ku temu starosłwu wsi należące:

Wies Krasne. W tey wsi boiar dworzyszcz siedm.

Wies Holeszow. W tey wsi dworzyszcz trzy.

Wies Kolczyn. W tey wsi dworzyszcz piętnasci.

Wies Zphos (sic). W tey wsi dworzyszcz cztery.

Wies Podaycze. W tej wsi dworzysze iedno; w tejże wsi insze dworzysza pan Iwan Czaplicz dzierzy, mieniać ie sobie bydz wiecznością.

Wies Hnidawa. Tę wies dzierzy pan Iwan Czaplicz w summie pieniędzy; w tejże wsi dworzysz dwanascie, a pustych pięć.

Obrani na służbę woiczną ze wsi Kolczyna na imie: Chwedor Czerniewski ieden; ze wsi Hnidawy—Wasko Tereskowicz ieden.

Starostwo Włodzimirskie: Wies Ruszewicze. W tej wsi dworzysz trzy.

Starostwo Krzemienieckie: Wies Pleszowka. W tej wsi włók osiadłych dwadziescia trzy, a pustych włók trzydziescia siedm.

Wies Zaponow. W tej wsi włók osiadłych szesnascie y poł, a pustych włók trzydziesci y poł.

Wies Podleiscze (sic). W tej wsi włók osiadłych dwadziescia cztery, a pustych włók dziewięć.

Wies Dunaiow. W tej wsi włók osiadłych osm y puł, a pustych, co Piotrusza Moskwiczyn dzierzał, jedenascie.

Wies Spikloszyn. W tej wsi włók osiadłych trzydziesci, a pustych włók dziesięć; a pan Rynczewski, sługa pana wojewodzin dzierzy włók dwadziescia, te włoki sam orze.

Wies Czecczinowcze. W tej wsi włók osiadłych dziesięć, a pustych włók osm.

Wies Wiela. W tej wsi włók osiadłych dwadziescia, a pustych włók jedenascie.

Wies Tetelkowicze. W tej wsi włók osiadłych dwadziescia iedna, a pustych włók trzy y puł; a Białokrynicki, sługa pana wojewodzin, dzierzy włók dwadziescia dwie, sam te włoki orze.

W starostwie Krzemienieckim począłem włoki spisowac, a za tym pan wojewoda Braclawski przyechawszy zabronił mi pieszych obierac, mieniać to bydz w summie.

Wojewodztwo Braclawskie. *Starostwo Winnickie. Wies Letinia.* Te wies dzierzy pan Stanisław Lascz Strzemieniecki. W tej wsi ludzi podymia osiadłych dziewięćdziesiąt, a pustych trzydziesci.

Wies Putkowcze. W tej wsi ludzi osiadłych podymia pięćdziesiąt, a pustych pięć; tę też wies dzierzy pan Stanisław Łaszcz Strzemieczki. Na imie z Letiniej obrani na służbę: Kunas Iszayow, Iwan Kleban, Kudyn Awryszow Sdiakowicz, Piotr Siodelnik. Na imie s Putkowiecz obrany na służbę: Raduła Piotroszyn zięć, Borys, Steszko Olimpирinko.

Wsi, które dzierzy pan wojewoda Kijowski:

Wies Woniaczyn. W tej wsi podymia osiadłych cztery, a pustych trzydzięści.

Wies Nowosielcze. W tej wsi podymia osiadłych szesnascie, a pustych dwa. Na imie z Woniaczyna obrani na służbę wojenną: Chwedor Mucha, Iwan Kówał, Michajło Kowalczenko.

Wsi, należące do zamku Winnickiego, które dzierzy pan starosta Braclawski y Winnicki pan Struś:

Wies Chyżincze. W tej wsi podymia osiadłych pięćdziesiąt a pustych dwadzieścia trzy. Na imie z Chyżinczow obrani na służbę: Lewko, Onasko.

Wies Mizakow. W tej wsi podymia osiadłych sto pięć, pustych trzydzięści podymia. Na imie z Mizakowa obrani na służbę wojenną: Szołtan, Fiedor Rinczanko, Michajło Czarenko, Fedoś, Lewko Batenko, Misko, Diniecz Czarenko.

Wies Łuka, którą dzierzy pan Orzewski. W tej wsi ludzi podymia osiadłych pięćdziesiąt. Na imie z Łuki obrani na służbę: Ławryn Kołodynski, Chwedor Kuzminko.

Starostwo Braclawskie. Do tego starostwa niemasz żadney wsi, ieno miasto samo.

Woiewodztwo Kiiowskie. *Starostwo Białocerkiewskie.* Do tego starostwa niemasz żadney wsi, ieno same miasto.

Starostwo Kijowskie. Wsi, które należą do starostwa Kijewskiego:

Wies Demidowcze. W tej wsi ludzi podymia osiadłych osmnascie.

Wies Piotrowcze. W tej wsi ludzi osiadłych podymia dwanascie.

Wies Wyszohrod. W tej wsi ludzi osiadłych podymia dwa.

Wies Siewery. W tey wsi ludzi osiadłych podymia boiar siedm-nascie. Na imie obrani z Demidowicz na służbę woiczną: syn Konczakow na imie Kuryło, Chwieczko Choroszko. Na imie ze wsi Siewrukow obrany na służbę woiczną: Jakub Thumiło.

Wies Jałminka w starostwie Ostrzyczkim w dzierzeniu u pana Żelinskiego, rothmistrza Czerkaskiego. W tey wsi ludzi osiadłych podymia jedenascie. Thy ludzie z tey wioski pana Żelinskiego przydani są do starostwa Kijewskiego na wyprawę tych obranych pieszych.

Starostwo Ostrzyczkie: Wies Bodynkowicze. W tey wsi osiadłych podymia szesc, pusta jedna.

Wies Krechaiow. W tey wsi podymia osiadłych siedm.

Wies Wypelzow, którą dzierzy pan Kłopotzki rotmistrz Ostrzycki. W tey wsi podymia osiadłych trzynascie.

Wies Lithkowicze. W tey wsi podymia osiadłych czternascie. Tych podymia, to iest boiar, ktorzy w miescie y w zamku mieszkają, trzydziesti pięć. Na imie z Lithkowicz obranych na służbę woiczną: Hre(ho)ry Cieciera, Wasyl Mołczan, Ihnat Szemiotow zięć.

Starostwo Kaniewskie. Do tego starostwa niemasz żadney wsi, ieno same miasto.

Starostwo Czerkaskie. Do tego starostwa niemasz żadney wsi, ieno miasto.

Starostwo Lubeczkie. Do tego starostwa iest kilka a dwadziescia wsi, ale mi tam podstarosci nie dopuscił ludzi pieszych wybierac, mieniać to bydz Litwy.

Boiare Zauszanie u pana wojewody Kijowskiego w dzierzeniu.

Wies Dziethkowicze. W tey wsi podymia boiar dwadziescia trzy.

Wies Chodaki. W tey wsi podymia osm.

Wies Kaleczkie. W tey wsi podymia szesc.

Wies Skorathy. W tey wsi podymia pięć.

Wies Niedaszki. W tey wsi podymia osiadłych szesc.

Wies Kleszcze. W tey wsi podymia dwa.

Wies Bawinowcze. W tey wsi podymia trzy.

Wies Skielenie. W tey wsi podymia dziesięć.

Wies Białoszyce. W tey wsi podymia dziesięć.

Wies Wijow. W tey wsi podymia jedenascie.

Wies Iskoroyssczyn. W tey wsi podymia pięć.

Wies Makshimowicze. W tey wsi podymia cztery.

Wies Janowicze. W tey wsi podymia trzy. Na imie ze wsi Chodakow obrany na służbę woienną: Paweł Matkowicz. Na imie ze wsi Janowicz obrany na służbę woienną: Fiedor Kutosznik. Na imie ze wsi Wijowa obrany na służbę woienną: Choma Wijowski. Na imie ze wsi Dziatkowicz obrany na służbę Opanas Prochnacz.

Starostwo Owruczkie. Do tego starostwa wsi należące boiar:

Wies Ossow. W tey wsi podymia boiar dwanascie.

Wies Uszczap. W tey wsi podymie iedno.

Wies Kaleniki. W tey wsi dym iednu.

Wies Bech. W tey wsi podymia dwa.

Wies Pasinki. W tey wsi podymia osm.

Wies Czarnoubowszczyzna. W tey wsi podymia siedm.

Wies Moski. W tey wsi podymia piętnascie.

Wies Kobielin. W tey wsi podymia dwadziescia.

Wies Bielki. W tey wsi podymia pięć.

Wies Kruk. W tey wsi podymia trzy.

Wies Haiewicze. W tey wsi podymia cztery.

Wies Doroczyczy. W tey wsi podymia cztery.

Wies Sierminki. W tey wsi podymia dwa. Co w miescie mieszkaią boiare zamkowi podymia dwadziescia cztery.

Wies Zastawie. W tey wsi podymia dwa.

Wies Zakusiłow. W tey wsi podymia trzy, Baran Hubicz (sic) podymia dwa.

Wies Lewkowicze. W tey wsi podymia siedm.

Wies Nieumierczkie. W tey wsi podymia dziesięć.

Wies Wierpowskie. W tey wsi podymia trzy.

Na imie ze wsi Ossowa obranych na służbę woienną: Czimos Baranowicz, Jakub Waskowicz.

Na imie ze wsi Uszczapa obrany na służbę Uszczap.

Na imie ze wsi Pasinki obrany na służbę Marcin.

Na imie ze wsi Czarnoubowicz obrany na służbę: Elizar Bo-
usson, Mina Brathowicz, Fiedor Zewzyk.

Zamkowi ludzie, ktorzy do zamku robią, podymia dwadziescia;
z tych dwudzicstu podymia obrany na służbę: Szupran Chfalełowicz.

Starostwo Żytomierskie. Boiar podymia dziewięć.

Wies Kothlyn. W tey wsi podymia jedenascie. Na służbę obrany
z boiar na imie Klimuss.

Z rejestru obierania ludzi na służbę woiczną z dobr jego kro-
lewskiej mosci z woiewodztw wyżey wyrażonych, roku 1579, w
Archiwum skarbu koronnego znajdujacego się wypisano y wydano,
w Warszawie dnia 29 miesiaca wrzesnia 1780 roku. Jan Ostaszew-
ski. Pieczęć kommissyi skarbu koronnego.

Изъ архива Кіевскоі комисіи для разбора древнихъ актовъ.

III.

Инвентарь Винницкаго замка. 1604 г.

Inwentarz zamku Winnickiego jego krolewskiej mosci przez
urozonego pana Stanisława Myszkę, dworzanina jego krolewskiej
mosci, y wielmożnego pana Jerzego Strusa z Komorowa, kasztellana
Halickiego, urodzonemu panu Walentemu Alexandrowi Kalinow-
skiemu, Braclawskiemu, Winnickiemu y Zwinogradzkiemu staroscie
do rąk oddane (sic), w roku teraznieyszym tysiacyznym szescsetnym
czwartym, miesiaca septembra jedenastego dnia.

Wprzod opis zamku, iako stoi. Kopiec sypany, wkoło niego
rzeka Boh idzie; na tym kopcu parkan zły ze wszystkich stron;
we srzodku swietlicza iedna, z komorą na przeciwko, gdzie strzelbę
chowaią; podle tego budowania baszta; także od mostu brama.
Ktore przerzeczzone budowania stare, pogniłe y odarte. Most do

zamku idąc zły; komor szlacheckich tamże w zamku do kilkunastu.

Strzelba. Dział spiżanych w łożach okowanych dwie, u iednego dwóch blach około koł, ryf czterech, czopow trzech y panewki do działa, a u drugiego ryf dwóch y czopow dwóch niedostaie. Hakownic z iednych długich, drugich krotszych, wszystkich ogułem czterdziesti szesc.

Aparaty do strzelby. Kul szrotowych oblewanych ołowiem do dział trzydziesti; kul do hakownic szufada; form do hakownic cztery; prochu do dział y hakownic baryła; rucznicznego prochu trzy części baryły.

Insze rzeczy jego mosci panu Halickiemu według inwentarza oddaue, na ten czas, gdy zamek Winnicki przez ogien wniwecz obrocony iest, pogorzały.

Dwor krola jego mosci pod zamkiem. Naprzod wchodząc do tego dworu po lewey ręce domek stary stoi na dwóch szpiżarniach rąbionych. Na gorę idąc schod, na gorze dwie swietlicze, iedna przeciwko drugiej z komorami; daley idąc kuchnia z swietliczą y komorą. Przeciwo wrotom do młyna idąc izba stołowa z sienią, naprzeciwo teyże stołowej izby, podle dworu paniey Goreckiey, w którym swietlicz dwie, komor cztery y piekarnia. Podle tego budowania swietliczka z sienią. Podle tego długiego domu piwnie dwie przykrytych. Nazad idąc ku tymże wrotom skarbiec z sienią; ostrog w okrąg dworu.

Miasto Winnicza. Jest czleka wszystkiego w miescie nowym y starym, na przedmiesciach y dworczu mieszkaiący, z słuźkami y inszemi wszystkimi ogułem rachuiąc (dwory tylko szlacheckie y domy żydowskie wiaływszy), szescset szesdziesiąt ieden, ktorzy więcey nic nie powinni, iedno dzien kosic, drugi zgromadzic, a potym wszystko do zamku, albo dworu zwozic.

Żydowie. Domow żydowskich szescdziesiąt y szesc; każdy z nich z osobna na rok powinien lizkę iednię dac.

Dworow szlacheckich, ktorzy żadney powinności na sobie nie mają, trzydziesci pięc.

Myto Winniczkie, gorzałka etc. To pospóln z Miziakowską arendą y karczmą czyniło kop litewskich czterysta. Ale iż Miziakow przy jego mosci panu Halickim do żywota jego mosci został, tedy teraz więcej ta arenda wszystkich tych myt, karczm y gorzałek Winniczkich iedno kop litewskich dwiescie czterdziesci.

Młyn Winnicki, Ten na potrzebę dworską, abo zamkową, więc y spiże etc. obrocono.

Wioska Wisznia. W niey czleka dziesięc.

Zwinogrodzczyzna pustynia. Tam chodzą ludzie na strzelbę, dają po groszy dwanasie, to zawsze do Winnicy należy. Przy ktorym odbieraniu y oddawaniu byli ich mosc panowie Jan Mikołaj z Brzezia Lanckoronski, Stanisław Grodecki, Marek Chołoiwski, Hrehory Baybuza pisarz grodzki Winnicki y przyrzeczeni ich mosc odbierający y oddawający. Na co ciż wszyscy rękami swemi podpisali y pieczęci swe przycisneli. Actum et datum roku y dnia ktorego wyżey.

Z książki oryginalney inwentarzy sub № 1-mo, roku 1604, w Archivum skarbu koronnego znajduiącey się, wypisano y wydano w Warszawie, dnia 12 miesiąca czerwca, 1781 roku. Jan Ostaszewski.

Pieczęc Kommissyi skarbu koronnego.

Из архива кievской комиссии для разбора древнихъ актовъ.

IV.

Люстрація Кіевскаго замка 1616 г.

Działo się w Kiiowie dziesiątego dnia marca roku tysięcznego szescsetnego szesnastego.

Kiiow miasto. Tego possessorem iasnie wielmożny jego mosc pan Stanisław Zołkiewski wojewoda Kiiowski, ktorego to miasta yz należnosciami iego urodzony pan Michał Myszka Chołoniwski

podwoiewodzy Kiiowski lustracyey nie dopuścił, protestując się imieniem pana wojewody, iż w miescie tym, względem starostwa, pożytkow niemasz żadnych, tylko względem woewodztwa, ktore od lustracyey excipowane, czegośmi też y sami z inkwizycyey mieszczan Kiiowskich dosli. Ktorą protestatią pana podwoiewodzego my przyjąwszy, od lustracyi dobr tych, do woiewodztwa własnie, a nie do starostwa należących, supersedowaliśmy.

Horodnisztwo y kluczictwo Kiiowskie. Tego possessorem szlachetny Stanisław Wigura prawem dożywotnym, od dzisieyszego krola iego mosci sobie danym de data w Warszawie na seymie walnym, w roku tysięcznym szescsetnym siódmym, do ktorego urzędu iego przydano mu dom burgrabski w zamku y połowicę placu y budowania Bohusza Lenkiewicza, przedtym draba rothy Kiiowskiej, y Jana Burbera na gruncie krola iego mosci w miescie Kiiowskim y na place koło Sołonceza y Kiianki, co zdawna wszystko do horodnictwa tego należało, czego y teraz iest w possessyi. Także na to horodnictwo iest sto złotych jurgieltu, ktore mieszczanie kiiowscy za iego kwitem na każdy rok mają mu oddawac. Prawo dobre, lustracyey niepodległe.

Kotyry grunt y młyn na rzece Kotyru. Tego na ten czas possessorem sławetny Denis Martijanowic, mieszczanin Kiiowski, prawem zastawnym od szlachetnego Stanisława Danowskiego, o którą majątność, iż intentował pan Lisowski zadworem sprawę, ktora teraz na rellatiach jego krolewskiej mosci zawisła, nie mógł prawa pokazac, natenczas iednak, uchodząc w tey mierze z skarbem koronnym iakich trudności na potym, opowiedział się z tym przed nami.

Woytowstwo Kiiowskie. Na to woytowstwo ukazał prawo dożywotnie sławetny pan Fedor Chodyka, za wolnym obraniem od mieszczan Kiiowskich, przez krola iego mosci dzisieyszego onemu potwierdzone, de data w Warszawie, roku tysięcznego szescsetnego dwunastego, przy ktorym woytowstwie y wszelakich pożytkach, także prerogatywach woytowskich wcale zostawa, lustracyey nie podlega.

Sianożęc Hawryłowska, alias Kotelnicka. Na tę sianożęc ukazał prawo dożywotnie sławetny Mathwiey Martijanowic, od krola jego mosci dzisieyszego, de data w Krakowie tysiącznego pięćsetnego dziewięćdziesiątego czwartego (roku).

Miłosławiczy, nowa osada. Tey wsi possessorem szlachetny pan Stanisław Wigura, horodniczy Kiiowski y z małżonką swą panią Polonią Czereweyowną, prawem dożywotnym od dzisieyszego krola jego mosci sobie danem, de data w Warszawie, roku tysiącznego szescsetnego trzynastego, tak Miłosławicy wies, iako y na rzekę Supoy y na ostrow Murowiec z ieziorami, sianożęciami y ze wszystkimi naleznościami, według przywileiu krola iego mosci. Iest w niey ludzi osiadłych czterech, ktorzy żadnych podatkow, względem slobody, nie daią. Pożytkow też inszych wioska ta nie czyni, gdyż w niey niemasz nic procz folwarku, który swym obrabia bydłem, zaczym też y quarta trudno ma bydź stanowiona; wszakże, gdy slobodę poddani ci wysiedzą, ze decyzyą panow lustratorow na potym będących, possessorowie quartę dawac będą powinni.

Delatie miasta tego. Przy odprawowaniu lustrathey woiewodztwa Kiiowskiego mieszcianie Kiiowszy opowiedali się przed nami z prawami swemi pewnymi, ktore na kopiey podali w te słowa: Miłosciwi panowie lustratorowie krola jego mosci y Rzeczypospolitey. Wiedząc o tym, że waszmosc nasi miłosciwi panowie od iego krolewskiey mosci y Rzeczypospolitey w sposob lustracyey do woieodztwa Kiiowskiego przyiechawszy tu, do miasta jego krolewskiey mosci Kiiowa wstąpić raczyli, z ubogich mieśc naszych y z powinności y wiernego posłuszeństwa przeciwko iego krolewskiey mosci y Rzeczypospolitey wielce waszmosciow, naszych miłosciwych panow czcim, ważem y szanuiem. A przytym solenniter się waszmosciom naszym miłosciwym panom uskarżamy y protestuiemy na wielebnego oycy Reginalda Karszynskiego, priora, y wszystką bracią oycow dominikanow klasztoru Kiiowskiego świętego Mikołaiia, o wielkie bezprawia, krzywdy, ucisk y ubliżnienie swoje, ktore niesłusznie od nich cierpiem y ponosiem, ktore krzywdy swoje do aktu lustracyey waszmosciom inskrypcyą podaiemy, y aby

wpisane były prosiemy. Nayprzod iż nas ubogich poddanych iego krolewskiey mosci ukrainnych, ze wszystkimi sprawy y sądy naszymi od wszystkich innych sądow przywilejami iego krolewskiey mosci pana naszego zachowających, o lada rzecz mając sąd iego krolewskiey mosci, do sądow ziemskich, grodzkich y trybunalskich wyzywają y niewinnie turbują, y do szkod niemałych przywodzą, rozrywając tym jurisdycyą y znieważając sąd iego krolewskiey mosci. Puszcze y grunty krola iego mosci, koło miasta Kiiowa leżące, ktore z dawnych danin do zamku y miasta iego krolewskiey mosci należały, y w używaniach mieszczkich y zamkowych bywały, poodeymowali, y swemi klasztor-nemi ponazywali. Wiazdu wolnego do puszcze na wycinanie drzewa na budynki y na munitię mieszczką nam zabraniają, y o to grabieży, boie y inne przykrosci działają. Jeziora pewne rybne, blisko miasta leżące, zdawna w używaniu y dzierzeniu mieszczkim będące, odiać usiłują y do swego pożytku przywłaszczają. Myto y cło iakieś wodne z mieszczan miasta krola iego mosci Kiiowskich, ktore wolnosci iego krolewskiey mosci na bezmytne targowane mają y służbę woienną iego krolewskiey mosci y Rzeczypospolitey o swym koszcie czasu potrzeby służą, przeciwko przywilejom y wolnosciom mieszczkim, niesłusznie y gwałtownie wyciągają, za co nas niewinnie hamują, turbują y w sądziech ziemskich y trybunalskich ciemierzą. Miodem, pod praetextem kanonow, przeciwko przywilejom y wolnosciom mieszczkim ku szkodzie arczem iego krolewskiey mosci, pokątnie szynkują, a gdy, wiedle praw mieszczkich, szynki pokątnie zabrac przychodzi, niedopuszczają y zabraniają, y niezmierne za to protestacie na miasto kładąc pozwy w grodzie, ziemstwie y trybunale, turbują y ciemierzą. Na placach swoich klasztornych, w ktore w okręgu samego miasta Kiiowa, koło świętego Jacka leżą, na ktorych ludzie własnych jurisdikcyi iego krolewskiey mosci prawa maydeburskiego mieszczą, swym kosztem pobudowawszysię, a czynsz z placow do klasztoru płacą, jurisdycyą swoją klasztorną nad temi poddanymi iego krolewskiey mosci privata autoritate przywłaszczają. Na ostatek tym poddanym iego krolewskiey mosci budynku ich własnego z placow

ich zniesc y złożyć nie dopuskają y o to nas niezmiernie turbują. Własnych poddanych iego krolewskiej mosci jurisdycyey mieyskiej maydeburskiej, w okręgu samego miasta, nie tylko tych, co na ich placach, ale y co podla tych mieszkają, zbiegami swemi mianując, nas o nich niepodobnie w sądziech grodzkich y trybunalskich turbują, ciemierzą y wyprzysięgac ich usiłują. Na błoniu własnym pospolitym mieyskim Kiiowskim, gdzie z wiekow bydło y konie pastwic się zwykło, bydłu y koniom mieszkim, na których się służba woenna odprawuie, paszey abo pastwiska wolnego przeskadzają, y konie mieszkie, pod pretextem mnimanych iakichsi sianozęci swoich, biorą y grabią. Dochod mistrza kata Kiiowskiego przykładem inszych miast zwykły y należny, to jest po dwa pieniądza z każdepo wozu ze zbożem na targ pospolity, z okolicznych miast y miasteczek przywiezionego, sobie, y na swoy klasztor obrocie usiłują, y o to nas w ziemstwie y trybunale niezmiernie turbują y do szkod wielkich przywodzą. Nas samych, magistrat wszystek, częstokroc łają, sromocą, y despektem a przykrosciami różnemi uprzykrzenie wielkie czynią. Inszych niemało krzywd y przykrych trudności od nich ponosiem, ktorých wszystkich, ktotkosci folgując, zamiecha y przebacza się.

Także przy odprawowaniu lustracyey woiewodztwa tego, urodzony pan Stanisław Sadkowski, namiesnik. Zophiiski, imieniem wielbnego Jozepha Welamena Ruskiego, archiepiskopa metropolity Kiiowskiego, Halickiego y wszystkicy Rusi, przeciwko osobom różnym podał na kopiey protestatią taką: 1-mo: Krzywdy od zamku od jego mosci pana podwoiewodzego: na słobodzie Sopheyskiej metropolcy była cerkiew murowana metropola, świętego Spassa, ktora się obaliła od trzydziestu kilku lat, na ktorým gruncie Spaskiem iest poddany Hryszko, iego mosci oycu metropolitowi należący. Pan podwoiewodzy nie pusczył go teraz do słobody, iako słobodę podawano, y sam na się bierze od tego poddanego czynsz y insze podatki. 2-do: Na teyże słobodzie była cerkiew Wozdwienie Czesnego Krsta, po polsku Podnieszenie Świętego Krzyża; ztamtąd,

kiedy też obaliła się ta cerkiew, przeprowadził się pop na Gurę; po tym popie drugi pop Philipiej mieszkał tamże na Gurze, przy cerkwi świętego Wasyla, świętego Mikołę y cerkiew Podniesienia świętego Krzyża y poddanych, to jest parafią do tych cerkwi przynależące, ale cerkwie należały do metropoliy y w posłuszeństwie y na gruncie jego mosci metropolim były; potym, kiedy te cerkwie spustoszały, dwóch teraz y znaku niemasz, a trzecią cerkiew, świętego Wasyla, jego mosc pan podwoiewodzy odiał, popowi z miasta, teraz niedawno, lat temu dwie, część gruntow pusił, a ostatek na siebie wziął, teraz dzierzy y wszystkie pożytki do tej cerkwi przynależące sobie bierze ku szkodzie wielkiej jego mosci oycy metropolity y cerkwi świętej Zophiey. 3-o: Za Dnieprem, w majątnosciach oycy metropolity w Zażymowie y Pochrebach, pan podwoiewodzy mieszczanom Kiiowskim tak przysądu swego zamkowego, iako y innym, quity dane po trzy grosze za kuszt bierze, to ci, za onemi quitami, wożąc sobie dzwa y insze drzewo, puszcą w niwecz wypustoszeli, a to przez całą zimę wożą; szkoda nieznosna za wypustoszeniem borow. 4-o: Tamże w tych że wioskach stacią iakoz, uullo iure, owsy, siano, kury, gęsi etc., bierze sobie na każdy rok, która się tym sposobem wciągnęła: gdy woiewoda Kiiowski iechał w łowy za Dniepr, a obnocywał w tych wioskach, ubodzy ludzie czym mogli, tym pana woiewdę kontentowali: kury, gęsi, owies dawali; teraz y łowow niemasz y woiewoda nie iezdza, a panowie podwoiewodzy biorą sobie y po ten czas stacią, a metropolit nic nie bierze.

Z mieszczany Kiiowskiemi: 1-o: Jest zwyczaj dawny starowieczny, że popi wszyscy z miasta Kiiowa soborem podczas prazniku, iako się odprawowac zwykło do cerkwi metropoliy Sopheyskiej dla odprawowania nabożenstwa chodzywali, tego popom mieszcianie upornie zabronili, że iuż ta ceremonia starowieczna za niedopuszczeniem ich ustała y odprawowana nie bywa; nadto pod czas tego praznika ludzie przyjezdzią z wamitkami (sic); naiechawszy gwałtownie na grunt metropoliy, pod samą cerkiew świętej Sophiey, grabią y grabierze czynią, o czym protestatia jest uczyniona. Ten pożytek, który

bywał dawany na tę cerkiew świętej Sophiey, na swoje cerkiew obrocili.

Za oycem archymendrytem Pieczarskim: 1-o: Jaż z wieku do monastyra wsi Dubiskiego należący, ociec archimendryt na siebie zabic kazał, iakoż on zabito y używa go, a to w iezierze przy Dniepru, nazwanym Zatoń. 2-o: Temi czasy na tym tygodniu iezioro Rzeczyszcze nazwane w osokorku wywłoczyc kazał, ryby wszystkie pobrał, a wzięto ryb na dwadziescia wozow. 3-o: Tenże Stołpce y Psiutyce, w wieku metropoli grunt, na milę wszecz y wzdłuż gruntu, do maiętnosci swey Chotowa zabrał y inszych gruntow niemało zabrał na wielu mieyscach, do tego sioło Niewesołową na gruncie metropolim będącą, do maiętnosci swey miasteczka Zatyłkowa przywrocil, od sioła Małey Bohaiewki odiał.

Krzywdy od panow szlachty: 1-o: Naprzod pan Krystoph Makarowic oycu metropolitowi dwie wsi, iedna nazwana Michałki, a druga Zarudzie, w niwecz obrocil, poddanych rozegnał, grunty odebrał, konie, bydła wziął u nich, że y teraz te maiętnosci zamiasto pustych są. 2-o: Pan Mikołay Makarowic, ociec iego, od maiętnosci metropoli Meżyłkowicz na cztery mile gwałtownie odiał y na sielisczu Buianiczach wieś na siebie sadzi. 3-o: Od teyże maiętnosci Meziłkowicz pan Stephan Łożka gruntu na dwie mile wzdłuż y wszecz odiał y sioło Sytniki na tym gruncie posadził. Panowie Strybyłowie z wieku maiętnosci y grunty metropole zabrali, to iest Torczyn y Steczko, Torczyn tam osadzili. Ciż panowie Strybyłowie sioło nazwane Bułaki starożytne metropoli wzięli, poddanych rozegnali, ktorzy ieszcze y teraz żywi są po różnych mieyscach, tamże chłopow wypędziwszy innemi osadzili, y gruntu Oblethkowskiego wzięli na szesc mil, y wsi kilka posadzili. 4-o: Tamże od Pocziewki maiętnosci metropoli przeszłego roku pan Wasyl Tysza nad rzeczką Osieczą gruntu więcey niż na milę poprzek, a na trzy mile wdłuż odiał. 5-o: I na tym gruncie nad rzeczką Łowiną panowie Jelczowie w Orobiewiczach, maiętnosci metropoli, miateczko Łomnicę osadzili. Do tego pan Philip Jelec pograbił bydła rogatego czte-

rysta w Orobiewiczach, to przepadło. 6-o: Kniehini Koreczka do majątnosci swojej Lechnikow połowicę gruntu od manastyra wsi Dubickiego odiełi, Manasterzyszc, Hnilieczczyzna, Kalny Łuch, ze wszystkimi pożytkami, izeiory y inuemi, y sielisce Kulikow, to wszystko z gruntami y ze wszystkimi pożytkami. 7-o: Taż księżna jej mosc Koreczka, od majątnosci Jankowicz gruntu odieła na mil dwie y młyn na rzece Wieczy zbudowała. 8-o: Pan Charlinski niebożczyk Szczesny, sioło Bochniewkę, w puszczy leżącą, na własnym gruncie metropolim, po zburzeniu tatarskim, osadził y używa go. 9-o: Z dawnych rewizyi pokazało się, że panowie Tyszowie na własnym gruncie metropolim osadzili majątnosc, naprzod miasteczko Chodorkow, sioło Krzywą, y księżna iey mosc Ruzinska na tymże mieyscu miasteczko Sokolec. Ktore protestatie abyśmy w księgi lustratorskie wpisac roskazali imieniem przerzeczonego oycy metropoli (sic) prosił, cosmy my uczynili.

Przeciwno czemu mieszczanie Kiiowscy, dowiedziawszy się, reprotestowali się w tę słowa: pan woyt, burmistrz y panowie radce miasta krola jego mosci Kiiowa reprotestowali się przeciwno protestatiey przerzeczonego pana Wacława Satkowskiego przed nami lustratory na siebie o zabronieniu iakoby duchowienstwu Kiiowskiemu religiey greckiey odprawowania zwykłego czasow uroczystych nabożenstwa w cerkwie, jurisdictey metropoli należącey, świętey Sofii; także o nieiakies zabranie piw szynkownych przy teyże cerkwi świętey Sophij, uczynionej temi slowy: o to, iż o nich na tey swej protestatiey niesłusznie y niewinnie do aktu naszego z strony zabronienia iakoby odpra(wo)wania nabożenstwa w cerkwie Sophieyskiej przez duchowienstwo Kiiowskie podał, gdyż my iako stanom duchownym żadney zwierzchnosci nie mamy, tak y w porządek y sprawę ich duchowną nie wscibiamy się, ani nabożenstwa duchowienstwu Kiiowskiemu w cerkwie Sophieyskiej nie zabramiamy. Co się tycze napitkow szynkownych, iesliby około tey cerkwie zkadkolwiek przywożone y szynkowane były, tedy iako przed tym zdawna takowych szynkow za prawy swoiemi bronili, tak też teraz

y na potym bronie będziemy, zachowując się wedle praw y wolności swoich, y samey arendy krola iego mosci pana naszego miłościwego, na karczmę Kiiowskie służącey. I prosili, aby ta reprotstatia ich do aktu naszego lustratorskiego przyjęta była, która iest przyjęta.

Także przy odprawowaniu lustracyey woiewodztwa Kiiowskiego wielebny ociec Raphael ihumen zakonu świętego Mikuły Pustynskiego opowiedał się miec do tego manastyra swego prawo na brzegi oba - dwa rzeki Dniepru y na ostrow rzeczony Truchanowski, na ktore to brzegi y ostrow pokazał prawo od świętey pamięci krolow ichmosciow Zygmunta Augusta, ktory danine świętey pamięci Zygmunta starego oycy swego approbuie y sam one ponawia, a potym krol iego mosc świętey pamięci Stephan, także y krol iego mosc pan nasz dzisieyszy aprobiują. W którym prawie krzywdę mieni się miec od miasta Kiiowa, y oswiadcza się w tym, że przewozu bronią na tym brzegu od miasta, y tam jaż swoy z tamtey strony przypuszczają do ostrowu ich y do brzegu, także gdzie oni po obiedwie stronie poddani swoje osadzone zdawna mają. Ktore to prawa ich rewidowawszy, iesli że w uzywaniu dobre są (sic).

Z drugiey stronę ukazali mieszanie Kiiowscy prawo y dekret świętey pamięci krola iego mosci Augusta, którym krol iego mosc pana Kiiowskiego, ktory był na to od krola iego mosci deputowany, zdanie y rozsądek approbowac raczy taki: gdzie był przysądził pan Kiiowski ten ostrow miastu, dworzec tylko tych to zakonnikow świętego Mikuły Pustynskiego y chłopki pewne, tam że osadzone, z ktorych chłopkow tylko procz dworca do ratusza kunice dawac powinność włożył; więc y iezioro Dołobesk przysądził był, y przez sługę swego Bieniasza Manowskiego wiązanie nakazał. Co wszystko krol iego mosc approbował, daniny tę pierwsze z przyczyn w dekrecie pana Kiiowskiego mianowanych zniozszy. Z tych tedy praw obudwoch stron, od krola iego mosci ua ten ostrow nadanych, zwłaszcza iż litispententia między niemi o to zaszła y termin na trybunale woiewodztwa Kiiowskiego przypada, do iego kro-

lewskiej mosci, iako najwyższego praw y danin swoich sędziego, obiedwie stronie o ważność praw odsyłamy, obudwu stron praw nie naruszając.

Także przy odprawowaniu lustracyi woiewodztwa tego, opowiedział się przed nami nabożny ksiądz Jakub od kościoła Ormiańskiego z prawem swoim na młynek Bochdanowski na rzece Sercu, y na niwę, przez którą idzie droga Zytomirska stara, o który mieli prawo przedtym z oycami zakonu Dominika świętego, y za dekretem krola jego mosci na używanie y na nieprzenoszenie na inше miejsce młyna tego przysięgli, y do tych czasow są w possessyi, przy ktorey my ich także zachowuiemy. Opowiedali się też y z drugim prawem na dziewięć dworzysz osiadłych, y na dwa kanony, jeden na Wielkanoc, drugi na Boże Narodzenie, wedle przywileiu onym danego; ktorego przywileiu authenticie nie producowali, tylko kopia onego, gdyż sam oryginał we Lwowie mają w schowaniu u sztrzych Ormiańskich. Iednak, iż są w używaniu tego, tedy przy tym y teraz zostawiają.

Także przy odprawowaniu lustracyi woiewodztwa tego szlachetny Michał Struscinski ukazał confirmacją świętej pamięci krola jego mosci Stephana na przywilej świętej pamięci krola Zygmunta Augusta, ktorym przywileiem, świętej pamięci, krol August approbuie kupno oycu jego Andrzejowi Struścińskiemu, także żenie, dzieciom y wszystkim potomkom jego, czasy wiecznemi służące, to iest na dom w miescie Kiiowie na ulicy zamkowej y na dwie sianożęci, iedną na połowicy, a drugą na Syrcu za świętym Kuryłem; który dom y sianożęc ten to Andrzej Struściński kupił był u Lawona Ostapowicza, z czego żadnych ni do zamku, ni do miasta, powinności pełnić nie ma, iako przywilej ten świętej pamięci krola Augusta szerzey w sobie ma. Ktoremu prawu jego my przypatrzyszy się, dobre bydz znajduiemy, lustratney nie podległe.

Także przy odprawowaniu lustracyi woiewodztwa tego, szlachetny pan Philon Bohuszewic Hulkiwicz opowiedał się z prawem swym, ktore na plac w miescie Kiiowskim leżący między domami

Demessa popowicza y Ophanasa, na Wielkiej ulicy, także y na dwa ogrody, leżące przed bramą miasta Kiiowskiego, ieden po Jacku Chrysznicu, a drugi po tym że Demeszku, iako przywiley szerzey w sobie obmawia, iure caduco po Kaleniku Romanowicu, mieszczaninie Kiiowskim, od świętey pamięci krola Augusta de data w Warszawie, roku tysięcznego pięcsetnego siedmdziesiątego, oycu iego prawem wiecznym dany; co potym krol Henryk na seymie koronatiey w roku tysięcznym pięcsetnym siedmdziesiątym czwartym confirmował. Ktoremu prawu iego my przypatrzyszy się, prawo dobre, y od lustracyey, tak iako y inszych powinności, wolne bydz znajduiemy.

Z książki oryginalney lustracyi wojewodztwa Kiiowskiego roku 1616, w archivum skarbu koronnego znajduiącey się, wypisano y wydano w Warszawie dnia 23 miesiąca stycznia 1774 roku. Jan Ostaszewski.

Pieczczę Kommissyi Rzeczypospolitey skarbu koronnego.

Изъ архива Киевской комиссіи для разбора древнихъ актовъ.

V.

Люстрація Овруцкаго староства 1616 года.

Działo się w Owruczym dnia dwudziestego dziewiątego lutego.

Starostwo Owruckie. Tego starostwa był possessorem sławney pamięci oświecony Michał Korybuth książę Wisniowieckie, który teraz świeżo umarł. Po ktorego śmierci urodzeni Jakub Łasko podstarosci i Adam Łasko pisarz Zytomirscy, zawiadując starostwem tym w niebytnosci pana starosty nowego, lustracyi nie zabraniali, a teraz ieszcze niemasz wiadomosci, kto iest albo będzie starostą.

Miasto Owrucz. W tym miescie domow osiadłych numero trzysta; czynszu ani podatkow nie dają żadnych procz podymnego,

ktorego dają z domu po groszy pułtora, ale to na straż do bram miejskich obracają; na serwarki, iednak, to iest na opravowanie grobel y młynow, także do żniwa y do koszenia po razu w rok powinni.

Rzemiesnicy, ktorych iest po części, ci nic nie powinni, ale to robotami swemi na zamkową potrzebę nagradzają.

Komor iest w miescie trzydziesci, od ktorych dają na rok po groszy piętnascie, uczyni zł. 15.

Młyn ieden o trzech kamieni, który y z karczmą pospołu y z mytami, procz trzeciej miary młynarskiej, per arendam czynią na rok złotych 2000.

Miedzyrzec, miasteczko sloboda. To miasteczko od lat pułtoru osiadło. Iest w nim osiadłości sto, podatkow ani powinności nie oddają żadnych względem slobody, ktorey im pozwolono do lat pewnych.

Młyn ieden o dwóch kamieni y stępy, który dopiero roku tego zbudowano, zaczym ieszcze pożytkow nie czynił żadnych, iednak w drugim roku może uczynic na rok złotych 50. Karczmy, ni myta niemasz żadnego.

Ostrowek wies do starostwa tego należąca. W tey wsi pociągłych numero dwanascie, robią dwa dni w tydzien, czynszu pieniężnego nie dają. Owsa dają po pułmirki valoris grossos quinquedecim, uczyni złotych 6; kapłonow po dwa, ale te podstarosciemu na wychowanie. Folwarczek ieden, ktorego iż czescentia niewilka, tedy się też nie kładzie.

Summa prowentu starostwa tego złotych 2021. A wytrąciwszy jurgieltu złotych trzysta, który na tym starostwie za osobnym krola jego mosci przywileiem ma pan Myszka, komornik krola jego mosci, od czego quarta isc niema, więc też y na urząd podstarosciego na prochy, na ołowy, na strzelbę y na poprawę zamku, ktorey pilnie potrzebuie, na straż, na spiegi, złotych siedmset, zostaię złotych tysiąc siedmdziesiąt ieden; przychodzi quarty od tego złotych dwiescie czternascie, groszy szesc.

Owrupicze z przysiołkami Sołomki y Uchlenice. Tey wsi possessorem urodzony pan Rapał Witowski, łowczy Kiiowski, którą jego mosc, pan Zacharyasz Jałowicki, woyski Krzemieniecki, sekretarz y pisarz krola jego mosci, podawał do lustracyey, mieniać się na to mieć prawo dożywotnie z małżonką swą od krola jego mosci, ktore pokazywał; lecz possessor e contra, mieniać te dobra bydz swoje własne dziedziczne, a nie krolewskie, onych iako dziedzicznych lustrować nie dopuszczał, o co z sobą miał litispendentią za dworem, dokładając do tego, że prawa wszystkie do tey sprawy należące zostawił przy procuratorze u dworu krola jego mosci. My tedy, nie derogując nic prawu z oboiey strony, ani superseduiemy, ani też procedniemy do lustracyi wsi przerzeczony, ale one dla uznania, iesli że to krolewskie, iesli też dziedziczne dobra, na delacie podaiemy y z częścią wsi Kołoczynskiego gruntu, który urodzony pan Casper Perłowski, iako dobra te, z których się służba powinna do zamku Owruckiego zaciąga, do lustracyey podał, a possessor przerzeczony pan łowczy Kiiowski mieni ją bydz dobra ziemskie dziedziczne.

Kosciuszkowszczyzna y sieliscze Łopin, na którym gruncie iest osadzony *Michajłow.* Tey wsi possessorami Kosciukowscy prawem wiecznym, na którą ukazali dekret krola jego mosci dzisieyszego, ktoremu my przypatrzyszy się z naydujemy, iż te dobra są takowe, z których onera do zamku Owruckiego zaciągają się, do których y teraznieysi possessores powinni, wedle dekretu o tym uczynionego, w którym dołożono tego, aby do zamku Owruckiego powinności odprawowali, to iest, aby służbę ordynską służyli, przysądu starosty Owruckiego aby słuchali, przy staroscie Owruckim y namiestniku jego na wojnę aby iezdźili; u zamkowych wrot aby koleją po tygodniu strzegli, gacz stawu zamkowego aby gacili, stacyi podług rewizyi aby podymowali y podwodami y do noclegu odsyłali, iako dekret o tym uczyniony szerzey w sobie ma, czego oni wszystkiego nie zbraniają się, gdyby tylko majątnosc tę wcale trzymać mogli, ktorey im sławney pamięci książę Wisniowieckie starosta Owrucki

odiął, miasteczko Michajłow na tym gruncie osadził; o który to grunt, aby im był nazad przywrocony, prosili. My tedy, ponieważ na tej majątności onera w dekreście jego krolewskiej mości mianowane zaciągają się, które oni odprawować chcą, rozumiemy aby im ta majątność ich dziedziczna Kosciuszkwowszczyzna na uroczysku Łopinu nad rzeką Chraniekówką ze wszystkim tym, iako się w sobie ma, sama przez pana starostę Owruckiego była przywrocona.

Usczapy, Ostrowiec Zalesnicki y rzeka Złytia. Tej wsi possessorem Jeziph, alias Jozeph Usczap, na którą okazał przywilej od świętej pamięci krola Zygmunta Augusta, który attesteuje, iż przodek tego Usczapa na tę wies miał prawo wieczne od świętej pamięci krola Kazimierza, który by mu miał na ten czas zgorzec, iako przywilej jego dokłada, gdy zamek Owrucki gorzał, które prawo żadnych powinności nie miało w sobie tylko służbę służyć woienną, iako y insi ziemianie wojewodztwa Kiiowskiego; a przytym pokazał y mandat od świętej pamięci Zygmunta Pierwszego, tak do pana Krystopha Kmitycza Czarnobelskiego, na tenczas starosty Owruckiego, iako y do inszych na potym będących służyć, którym krol jego mość przyznawa onego bydz od wszelakich powinności wolnym, przy służbie go woiennej równo z inszemi ziemianami Kiiowskimi zostawując; ukazał y dekret także świętej pamięci krola Augusta między przodkiem jego a panem Krystophem Czarnobelskim, wojewodą Kiiowskim, uczyniony, gdzie go krol jego mość, za przyznaniem tego to pana Kmitycza, od juryzdykcji wszelakiej starostow Owruckich wyzwala, de data w roku tysiącnym pięćsetnym czterdziestym czwartym; y inszych przytym dekretow kilka, to iest pierwszy od pana Fryderycha Chlebowicza Pronskiego wojewody Kiiowskiego, de data w Kiiowie, indicta trzeciego; drugi od kniazia Jendrzeia Kapusty, starosty Owruckiego, de data w roku tysiącnym pięćsetnym pięćdziesiątym; trzeci od pana Jozepha Chaleckiego dzierżawce Owruckiego, de data w Wilnie, roku tysiąc pięćset pięćdziesiątego trzeciego; czwarty od pana Hrehorego Alexandrowicza Hotkiewicza, wojewody Kiiowskiego, de data w Kiiowie roku tysiącznego

pięćsetnego pięćdziesiątego osmego. Ktoremi dowiodł, iż zdawna szlachcicem iest wolnym, od oner wszelakich wolnym, jurisdycyi Kiiowskiej rowno z inszemi podległemi. Ktore prawa y dekreta, wyżey mianowane, unią poprzedziły. Pokazał też nakoniec przywilej, od krola iego mosci dziesiyszego pana naszego iemu dany, to wszystko utwierdzaiący y onego od powinności wszelakiey obwalniający, de data w Warszawie na seymie walnym w roku tysiäcznym pięćsetnym dziewięćdziesiątym szostym. Pokazał także y quity tak poborowe, iako y podymne, ktore rowno z inszymi szlachcicami wojewodztwa Kiiowskiego do poborców Kiiowskich oddawał. Czemu wszystkiemu my przypatrzawszy się, possessora przy possessyi dobr tych zachowuiemy, a od lustracyi, albo wkładania iakich powinności nań, superseduiemy, cognitiey to seymowey, iesli by tego była potrzeba, zostawuiąc.

Bechoszczyna. Tey wsi possessorem szlachetny Ioachim Bech, na którą ukazał prawo wieczne od świętey pamięci krola Kazimierza y od Witulta, także y od Zygmunta Pierwszego, ieszcze dobrze przed unią. W ktorych dobrach, gdy był trudniony od panów starostów Owrućkich, tedy za dekretami krola iego mosci dziesiyszego wolnym był uczyniony, iako od jurisdycyi, tak też y od inszych powinności zamku Owrućkiego, de data w Warszawie roku tysiäcznego pięćsetnego dziewięćdziesiątego dziewiętego. Za temi tedy dowodami wszystkimi, dostatecznie ktore pokazywał, znajduiemy te dobra lustracyi y żadney powinności zamku Owrućkiego bydz nie podległe.

Niemierycze, Lenkowcze, Bułakowce, Kubilince, Heiowce. Possessorowie tych wsi pokazali przed nami approbatią od krola iego mosci dziesiyszego na przywilej krola Henryka, ktory approbuie list świętey pamięci krola Kazimierza, a krol Kazimierz Alexandrow Wołodymierowiczow na pewne wolności przodkom ich dane, także y dekretem trybunalskim, między samemi a starostą Owrućkim uczynionem, gdzie ich trybunał od powinności wszelakich zamku Owrućkiego obwalnia; ale iż trybunał tem dekretem dekret krola

jego mosci znosi, co się nam zda rzecz bydz nienależna, a tego dekretu nam teraz strona nie pokazuie, zaczym nie wiedząc go, trudno w tey sprawie uznawac, tedy my, nie mogąc dekretu iego krolewskiej mosci do disquizycyey żadney, ani wątpliwosci, zwłaszcza iesli był z niemi per controversias uczyniony, przywodzic,—onych przy dekrecie, iezli iaki był w tey mierze przez iego krolewską mosc uczyniony, abo więcz do decyzyi iego krolewskiej mosci, albo seymowey to odsyłamy; a zwłaszcza iezli z controversyey stron był dekret, bo ci to possessores powiedrią żeby miał bydz in contumaciam otrzymany.

Ostrow Spaski nad rzeką *Ussą*. Tego ostrowu w połowicy possessorami byli za prawem swoim kupnem od Synhaiowskich Marcin, Jakub, Mikita Pascinicowie sobie, żonom y potomkom swoim służącym, z ktorey połowice ostrowa iest powinosc oddawania pułwiadra miodu miary Owruckiey do cerkwie świętego Spassa, to iest Zhawiciela naszego, w Owruczym będącego, co za possessyi swey oddawali, ale im to teraz czasu niedawnego, przez sławney pamięci ksiązęcia Wisniowieckiego, starosty Owruckiego, gwałtem (iako oni powiadaia) (odjęto?), co protestatiami dowodzą, o co się teraz solenniter protestuia z prawem swoim, ktore na to mają, opowiadaiąc się; eośmy od nich przyięli, y słuszną y prawną bydz rozumiemy, aby im ta połowica ostrowu przywrocona była, zkaąd by oni dań tę miodową oddawali y onera, iesliby iakie były, gdyż przywileiu ich oryginalnego nie widzielismy, odprawowali.

Delatie starostwa tego. Przy odprawowaniu lustrathey starostwa Owruckiego, mieszczenie Owruccy pokazali pred nami przywiley od świętey pamięci krola Augusta, de data Varsaviae, roku tysiãcznego pięcsetnego siedmdziesiątego pierwszego, na dwa jarmarki w rok, ktore po tygodniu ze wszelakimi wolnosciami mają trwac, jeden na Pokrowę Panny Maryey, a drugi na dzień świętego Mikuty ruskich swiat, ktory potym krol iego mosc dziesieyszy pan nasz, de data w Warszawie, na seymie roku tysiãcznego pięcsetnego dziewiedziesiątego piãtego, confirmował. W czym iż po tenczas od

panow starostow y podstarosciech przeszkodę mieli w tym, iż myta od wszystkich kupcow brano przeciwko temuż przywileiowi, zaczym też iarmarki nie bywały, uskarżali się przed nami. Iednak od tego czasu więcey tak od panow starostow, iako też od urzędnikow ich nie ma bydz żadna przeszkoda. A przytym uskarżali się, iż od nich nad zwyczaj dawny od wozu iednego po trzysta tołp soli biorą, czego nigdy przedtym nie bywało, tedy teraz nie powinni będą dawac tylko po iednemu stu od wozy, gdyż y to sami z swoiey dobrej woli za naszą perswazyą postąpili.

Także iż im zabraniano piw, miodu na wesela y krziny warzyc, tedy nie na inszą pottzebę, iedno na taką, będą mieli wolnosc, także na prazniki y kanony taką lidźbą kadzi miodow, iaki był zwyczaj zstarodawna, czego im starosta y urząd iego bronie nie ma.

Także y o tym opowiedali się, iż w zamku tym było hakownic siedmdziesiąt, y iedno działko, uskarżając się, że ich teraz niemasz przy zamku, tylko dziewięć, a działko, ktore, iako powiadaia, sławney pamięci pan starosta przeszły wywoził do maiętnosci swey. Także iż ich przymuszają do straży wiezniow zamkcwych, czego iż zdawna nie powinni, tedy mają bydz od tego wolni. Także y o to, że im nie wolno w młynach cudzych, ani w żarnach mlec, gdy młyny Owruckie nie miał. My tedy teraz żarna (gdyż są z szkodą niemają pożytkow staroscinych y młynarskich) znosimy; we młyniech iednak inszych do starostwa należących, chociaż odległszych, wolno będzie na ten czas, kiedy Owruckie młyny mlec, dla wielkosci, albo dla wyschnienia wody, nie będą, bronie nie mają.

Także przy odprawowaniu lustracyi starostwa tego, opowiediał się nam wielebny ociec Iozaph Mironski, ihumen manastyra świętego Michała Zołotowierchiego z bracią swą, ktory pokazał nam list od świętey pamięci Zygmunta Pierwszego, de data w Wilnie, anno millesimo quingentesimo vigesimo secundo, na pole horodowe, to iest zamkowe, za wałem za probitym, ktore krol jego mosc, na przyczynę pana Jędrzeia Niemierowicza woiewody Kiiowskiego, ku tey cerkwi ihumenowi na on czas Makaryaszowi y po nim będącym ihumenom ku

cerkwi Bożej świętemu Michalowi Zołotowerchemu wiecznie nadał y zakazawszy, aby pan woiewoda y po nim będący, w to się nie wstępowali. O czym ten list z podpisem ręki y pieczęcią iego krolewskiej mosci, a relatią pana Gastultową, szerzey opisuie, co lustracyey nie podlega y przy tym domu Bożym świętego Michała Zołotowierchiego wiecznie zostawa. Także przy odprawowaniu lustracyey starostwa tego, opowiedał się iego mosc pan Adam Olizar Wołczkiewicz z prawem swoim, iż jest w possessyi z dawnych praw swoich kilkunastu poddanych w miescie Owrucym, z ich polami y pożytkami, ktorych y teraz w possessyi trzymając, wszystkie powinności od tych poddanych odbiera.

Z książki oryginalney lustracyi woiewodztwa Kiiowskiego roku 1616, w archivum skarbu koronnego znajduiącey, się wypisano y wydano w Warszawie dnia 23-o miesiāca stycznia 1774 roku. Jan Ostaszewski. Pieczęć kommissyi Rzeczypospolitey y skarbu koronnego.

Из архива кievской коммиссии для разбора древних актов.

VI.

Лiустрацiя Браcлавскаго староства 1616 года.

W woiewodztwie Braclawskim: Starostwo Braclawskie. Starostwa tego possessorem jego mosc pan Walenty Alexander Kalinowski, generał Podolski, Kamieniecki, Latyczowski, Braclawski starosta.

Miasto Braclaw. W tym miescie domow osiadlych iest numero pięćset, ktory dzien ieden do roku kosic powinni; czynsze rozne, wedle maiętnosci daią. Tych, co daią po złotemu iednemu, groszy pułosmu, po trzecienniku owsa, każdy valoris grossos duodecem, iest numero pięćdziesiąt; tych, co po groszy osmnascie, denarow dwanascie, po pułtrzeciennika owsa, iest numero sto; tych, co po groszy pułosma, iest numero dwiescie; ostatek, ktotych iest sto

pięćdziesiąt, różnie wedle majątności z domow płacą. Computando uczyni to wszystko per arendam złotych 450.—Żydow osmnascie, którzy także czynsz, wedle majątności, różnie płacą, ale y ci do arendy należą. Dworow szlacheckich numero czterdziesci, z których pozytki żadne nie idą. Popow numero pięć, którzy nic nie dają. Dziesięcin żadnych, ni powołowszczyzny z dawnych czasow miasto to nie dawało. Summa proventu miasta tego zł. 450.

Maczocha miasteczko. To miasteczko należy do Braclawia, ktore lat temu dziesięć, iako przez jego mosc pana starostę teraznieyszego na tym że gruncie Braclawskim osadzone. Iest w nim ludzi osiadłych numero sto pięćdziesiąt, którzy żadnych nie oddają powinności ratione libertatis, ktorey im było pozwolono do lat czterdziestu.

Wsi, abo slobody do starostwa tego nowo-osadzone przez jego mosc starostę teraznieyszego:

Chorodyncze. Ta wies od lat trzech nowo osiadła; iest w niey podymia czterdziesci, tych, co się lepiej—numero dwadziescia, uboższych—druga dwadziescia; ale ci wszyscy żadnych podatkow nie dają ratione libertatis, ktorey im było pozwolono do lat czterdziestu.

Snitynka alias Samczyńce. Ta wies także od lat trzech osiadła; iest w niey ludzi osiadłych numero piętnascie, którzy nie dają nic, ratione libertatis, ktorey im pozwolono do lat czterdziestu.

Sczurowcze. Ta wies od lat pięciu osiadła; iest w niey ludzi osiadłych trzydziesci, którzy także nic nie dają ratione libertatis, ktorey im pozwolono do lat czterdziestu.

Stawy starostwa tego: Staw jeden niewielki w Chorodyńcach, na rzece Chorodyńcy, nowo zbudowany, może uczynic w trzecim roku złotych czterdziesci; excludendo tertiam partem, uczyni na rok złotych 13, gr. 10.

Młyny: Pierwszy na Boku (sic) pod Braclawiem, w którym kamieni cztery; drugi na Puczowce rzece, tamże o iednym kamieniu; trzeci na Kutkowce rzece, tamże o dwu kamieniu y steporow trzy, ktore per arendam y z karczmą, czynia pospołu na rok złotych

600. Czwarty, pod Maczochą o iednym kamieniu. Piąty tamże, o iednym kamieniu y steporow dwa, może uczynic y z karczmą pospolu na rok złotych 100. Szosty w Chorodyńcach, o iednym kamieniu, może uczynic na rok złotych 20. Siódmy w Czurowcach, o iednym kamieniu, może uczynic na rok złotych 15.

Podymne. Do tegoż starostwa należy podymne wszystkiego wojewodztwa Braclawskiego, za osobnym przywileiem jego mosci panu staroscie od krola jego mosci danym, ktore, powiadaia, iż przedtym czyniło więcey, ale iż teraz wsi niemało spustoszonych przez nieprzyaciela w tym wojewodztwie; tedy nie uczyni więcey citra vel ultra zł. 70. Folwarku w starostwie tym niemasz zadnego.

Summa prowentu starostwa tego y z podymnem zł. 1268, gr. 10. A defalkowawszy na urząd podstarosciego zł. 68 gr. 10, restant floreni 1200; przychodzi quarty od tego złotych 240.

Delatie starostwa tego. Protestatia z strony Maczochy. Po odprawieniu lustracyi starostwa tego w kilka dni szlachety Tomasz Ochrymowski, sługa książąt ich mosciow Zbarażskich, jego mosci pana krayczego y iego mosci pana koniuszego koronnych imieniem, wniosł protestatią, iż miasteczko Maczocha, ktore jego mosc pan starosta Braclawski do lustracyi przy starostwie podał, na gruncie miasteczka Sokolca, książąt jch mosciow Zbarażskich dziedzicznego, iest osadzone, o czym per oblatam tenże, imieniem książąt ichmosciow, podał protestatią, cujus tenor est talis: szlachetny Tomasz Ochrymowsky, sługa oswieconych książąt ich mosciow Zbarażskich, iego mosci pana krayczego, y iego mosci pana koniuszego koronnych, imieniem ich mosciow panow swoich, dowiedziawszy się o tym, iż od iego mosci pana starosty Kamienieckiego y Braclawskiego podana iest do lustracyi przy starostwie Braclawskim Maczocha miasteczko, na gruncie miasteczka Sokolca książąt ich mosciow Zbarażkich dziedzicznego osadzona, o ktory to Sokolec z actiey zadworney od iego mosci pana starosty Kamienieckiego y Braclawskiego ich mosciom intentowany, krol jego mosc z dowodow pewnych, prawo dziedziczne tego miasteczka Sokolca pokazujących, sprawę

na seym odesłać raczył, która do tych czas nie iest skonczona; przetoż ochraniając prawa dziedzicznego książąt ich mosciow, tak na Sokolec, iako y na Maczochę, która na Sokoleckim gruncie, niedawnego czasu, już po zaczęciu sprawy tej o Sokolec, osadzona iest, de nullitate tej lustracyi, która do dobr dziedzicznych nie należy, tylko takie, które są mereliquidi juris regij, imieniem tych to panow swoich, iterum atque iterum protestuie się. Co by był uczynił y zaraz pry tej lustracyi, gdy ją odprawowano, iedno iż żadney wiadomosci o tym książęta ich mosci, iako y sludzy ich mosciow, nie mieli. Tomasz Ochrymowski manu propria.

E contra, urodzony Stanisław Uieski, pisarz grodzki Latyczowski, imieniem jego mosci pana starosty Braclawskiego, swiadczył się, iż nie tylko Maczocha, ale też y Sokolec sam, na gruncie zdawna do Braclawia należącym y w possessyi ta (za) pierwszych ich mosciow panow starostow Braclawskich, iak też y terazniejszego jego mosci pana Walentego Alexandra Kalinowskiego generała Podolskiego, Kamienickiego, Latyczowskiego, Braclawskiego starosty będącym, iest osadzone. Który to grunt sławney pamięci książę jego mosc Zbarazski, wojewoda Braclawski, od Braclawia odiawszy, to miasteczko Sokolec na nim fundował, o co iest litispendentia na seym między ich mosciami; o czym także per oblatam tenże przerzeczony pan Uieski imieniem jego mosci pana starosty podał protestatią tenoris talis: Ex parte autem instigatoris regni ejusque delatoris magnifici Valentini Alexandri Kalinowski, generalis terrarum Podoliae, contra memoratos illustres et magnificos duces a Zbaraz reprotestatum est eo, quod ipsi assertum quendam et illegitimum titulum, quasi haereditarium, ad bona mere regalia oppidum Socolec, nec non ad bona itidem regalia oppidum Maczocha, illegitime sibi usurpaut, eademque utraque bona, uti ad capitaneatum Braclaviensem spectantia et pertinentia, cum lustrationi et praescriptioni constitutionum regni subiaceant, eo quod per memoratos duces a Zbaraz in bona tantum Sokolec, quorum bonorum violenter adempta delator jure agit, temere lustratio impedita et impug-

nata, iterum ex parte instigatoris et delatoris contra memoratos daces est reprotestatum et quod bona oppidi Maczocha, in pacifica possessione delatoris existentia, et omne praetensione haereditatis carentia, eademque lustratio legitime expedita sit deligentia solennisfacta (sic). Stanisław Uieński ręką swą. Ktore protestacie my przyiąwszy, sprawę tę decyzyey jego krolewskiej mosci v seymowey zachowuiemy. A interim iż na tenczas miasteczko to Maczocha iest dzierzenia iego mosci pana starosty Braclawskiego, do lustrowania nam podane, iuz kilka dni przedtym odprawioney, zostawuiemu przy lustracyi przez nas, citra tamen praeiudicium iurium partis utriusque. A zapłatę quarty z samey Maczochy, ktorey iest złotych osm, do decisiey iego krolewskiej mosci suspenduiemy.

Wsi do starostwa tego:

Kutkowka alias Jastrzebince. Tey wsi possessorem pan Adam Humiecki; ktora od lat szesnastu zasiadła, ale ią byli mieszczenie Braclawscy, zbuntowawszysię przeciwko panu staroscie Braclawskiemu, zniesli, y teraz od lat siedmiu znowu zasiadła. Jest w niey ludzi osiadłych numero czterdziesci, ktorzy szesc dni do roku przy panskiey strawie robią. Podatkow żadnych nie daią ratione libertatis, ktorey ieszcze lat piętnascie maią. Stawow dwa, ktore w trzecim roku uczynic mogą złotych trzydziesci; excludendo tertiam partem, uczyni zł. 10. Młyn ieden o iednym kamieniu, ktory tylko na potrzebę domową miele, uczynic może na rok citra vel ultra złotych 10. Summa procentu tey wsi zł. 20; przychodzi od tego quarty zł. 4.

Tiutki. Tey wsi possessorem jego mosc pan Iwan Czerlnikowski, sędzia Braclawski. Jest w niey osiadłych ludzi numero czternascie, podsadkow numero osm; pociągli robią dzień ieden w każdy tydzień do roku. Kur daią po dwie, każdy valoris grossum unum, facit grossos 28. Staw ieden nie spustny. Młyn o iednym kole ieden, ktory per arendam, y z karczmą pospołu, czyni na rok zł. 30. Summa procentu tey wsi zł. 30, gr. 28; przychodzi quarty od tego zł. 6, gr. 5.

Kalutyńce sloboda. Tey wsi possessorem pan Marcin Chrosliński z małżonką swą, za przywilejem krola jege mosci, ktory mu

na osadzenie włosci tey dano; osiadła od lat piętnastu. Iest w niey osiadłych ludzi dwadziescia pięc, ktorzy cztery dni do roku robic powinni: na zażynki, na obżynki, na zakoski y na obkoski po razu. Powinnosci y podatkow żadnych nie dają, racione libertatis, ktorey im pozwolono było do lat trzydziestu. Staw ieden nie spustny. Młyn ieden o iednym kole, ktory na lato nigdy nie miele, y zimie nie zawsze; może uczynic trzecią miara na rok złotych 5. Summa prowentu tey wsi zł. 5; przychodzi quarty od tego zł. 1.

Skorzynce. Tey dzierzawy possessorem szlachetny pan Andrey Chroslnski, woyski Bractawski. Było w niey osiadłych ludzi przedtym czterdziesci, ale teraz po spustoszeniu tatarskim, tylko ich numero cztery, robią dzień na każdy tydzien do roku. Czynszow, ani dziesięcin żadnych nie dają. Staw ieden nie spustny. Młyn ieden o iednym kole, może uczynic na rok złotych 7. Summa prowentu tey wsi zł. 7; przychodzi od tego quarty zł. 1, gr. 12.

Hayszyn miasteczko, sloboda. Tego miasteczka possessorem iey mosc pani Jadwiga księżna Rożyńska-Odrzywolska, ktore pan Swierski, małżonek iey przeszły, za przywilejem krola jego mosci, od lat piętnastu zasadził. Iest w nim ludzi osiadłych sto pięcdziesiąt, ktorzy racione libertatis, ktorey ieszcze do lat piętnastu mają, powinnosci żadnych nie odprawuią. Młyn ieden o dwu koł, stepa trzecia, ktory pospołu yz drugim młynem w Wytwicach czyni na rok złotych sto trzydziesci. Kotłow gorzałczanych trzydziesci, od ktorzych dają na rok per grossos quinquedecem, facit florenos 15. Browar ieden panski, w ktorym wolno każdemu piwo warzyc y miód szyczyc, dawszy od kotła groszy szesc, może to uczynic na rok złotych trzynascie. Summa prowentu miasteczka tego zł. 158.

Witwicze, sloboda tegoż. Ta sloboda tego roku dopiero osiadła. Jest w niey ludzi osiadłych piętnascie, żadnych powinnosci nie odprawuią, racione libertatis, ktorey im pozwolono do lat trzydziestu. Młyn ieden na Huńcze rzece, o iednym kole, ktory do arendy Hayszynskiej należy. Stawek ieden niewielki, może uczynic w trze-

cim roku złotych piętnascie; *excludendo inde tertiam partem*, uczyni na rok złotych 5. *Summa* prowentu tey slobody zł. 5.

Karwowska sloboda tegoż. Ta sloboda tego roku osiadła. Iest w niey ludzi osiadłych numero pięć, ktorzy *ratione libertatis* żadnych nie odprawuią powinności, ktorey im pozwolono do lat trzydziestu.

Summa prowentu dzierżawy tey zł. 163; przychodzi *quarty* od tego zł. 32, gr. 18.

Actum in oppido Litinia sabbatho post festum conceptionis beatissimae virginis Mariae, anno millesimo sexcentesimo decimo quinto.

Litinia miasteczko, sloboda, nowa osada. Tego miasteczka *possessore*m jego *mosc* pan Piotr Łaszcz. Było w nim domow osiadłych przedtym sto trzydziesci, ale teraz, po spaleniu miasteczka lat temu dwa, tylko numero osmdziesiąt osm, ktorzy, *ratione libertatis*, *pożytkow* nie czynią żadnych, ktorey im było pozwolono do lat dwunastu; *expirowało* iuż lat szesc, *restant anni sex*, *post quorum expirationem* do wszelakich oddawania podatkow rowno z *inszemi erunt adstricti*.

Rzemiesnicy. Szewcow numero szesc; krawiec ieden; kusnierzow dwa, kowalow dwa, garnarczow dwa. Pop ieden. Zydow dwanascie, ktorzy *ratione libertatis* podatkow od rzemiosła nie dają żadnych. Słuzkow dwa, ktorzy straż od tatar odprawuią; woyt ieden, *lentwoyt* ieden, ale ci, *ratione servitiorum*, *pożytkow* także żadnych nie czynią.

Litynia Stara, wies. Jest w niey ludzi pociągłych numero *dziewięćdziesiąt*, robią dwa dni w tydzien; *czynszu* dają *per florenum unum, grossos septem, denarios novem, quod computando facit* zł. 112, gr. 15. Zyta po trzecienniku, każdy po groszy piętnascie, *facit* zł. 45; owsa po trzecienniku, każdy *per grossos duodecem, facit* zł. 33. Siana po dwa wozy, każdy *valoris grossos*

quatuor, facit zł. 24. Uboższych iest trzydziesti, robią dzień ieden w tydzień; czynszu daią po groszy osmnascie, denarow dwanascie, facit zł. 18, gr. 20. Zyta półtrzeciennika, valoris grossos septem, denarios novem, facit zł. 7, gr. 15; owsa po półtrzeciennika, valoris grossos sex, facit zł. 6; śiana po iednemu wozu, kazdy po groszy cztery, facit zł. 4; kur wszyscy po iednemu, valoris grossum unum, facit zł. 4; kapłonow po dwa, valoris grossos duos, facit zł. 12.—Dań pociągłi daią z wieprzow w drugim roku dwudziestą, dostawa się iey dziewięćdziesiąt, każdy po złotemu iednemu, czyni złotych dziewięćdziesiąt; excludendo secundam partem, uczyni na ruk złotych 45.—Powołowszczyzna w roku siodmym, dostawasię iey dziewięćdziesiąt, każdy po złotych siedm, facit florenos szesci trzydziesti; excludendo septimam partem, uczyni złotych 90. Summa prowentu tey wsi złotych czterysta ieden, groszy dwadziescia.

Woniaczyn, wies. W tey wsi (*ludzi*) pociągłych iest dwadziescia osm; robią dwa dni w tydzień; czynszu daią po złotemu iednemu, groszy siedm, denarow dziewięć. Computando facit florenos 35. Zyta po trzecienniku, każdy per grossos quinquedecem, facit zł. 14; owsa po trzecienniku, kazdy per grossos duodecem, facit zł. 11, gr. 6; siana po dwa wozy, każdy valoris grossos quatuor, facit zł. 7, gr. 14; kur po trzy, każdy valoris grossum unum, facit florenos 2, gr. 24. Dań z wieprzow w drugim roku dwudziesta, dostawa się iey dwadziescia osm, każdy per florenum unum, facit florenos viginti octo, excludendo secundam partem, uczyni na rok złotych 14.—Powołowszczyzna w siodmym roku, dostawa się iey numero dwadziescia osm, każdy per florenos septem, facit florenos centum nonaginta sex; excludendo septimam partem, uczyni na rok złotych 28.—Uboższych iest numero siedm, ktorzy roboty (w) lecie po dniu w tydzień pomagac powinni.

Summa prowentu tey wsi złotych 112, gr. 14.

Nowoselice, wies. Jest w niey pociągłych ludzi numero iedynascie, robią dwa dni w tydzień do Zwinacza; czynszu daią per florenum unum, grossos septem, denarios novem; facit florenos 13,

gr. 22, d. 9. Żyta po trzecienniku, każdy per grossos quinquedecem, facit zł. 5, gr. 15; owsa po trzecienniku, każdy per grossos duodecem, facit florenos 4, gr. 12; siana po dwa wozy, każdy per grossos quatuor, facit florenos 2, gr. 28; kur po dwa, każdy valoris grossum unum, facit grossos 22. Dań z wieprzow w drugim roku dwudziesta, dostawa się ich numero iedynascie, każdy per florenum unum, facit florenos undecem; excludendo secundam partem, uczyni na rok zł. 5, gr. 15. Powołowczyzna w roku siódmym, dostawasię iey numero iedenascie, każdy per florenos septem, facit florenos septuaginta septem; excludendo septimam partem, uczyni na rok zł. 11. Summa prowentu tey wsi zł. 43, gr. 24, d. 9.

Pułtowie, wies. Jest w niey pociągłych ludzi dwadziescia pięć, robią po dwa dni w tydzień; czynszu daią per florenum unum, grossos septem, denarios novem, facit florenos 31, gr. 7, d. 9; żyta po trzecienniku, każdy per grossos quinquedecem, facit florenos 12, gr. 15; owsa po trzecienniku, każdy per grossos duodecem, facit florenos 10; siana po dwa wozy, każdy valoris grossos quatuor, facit florenos 6, gr. 20; kapłonow po dwa, valoris grossos duos, kur po iedney, valoris grossum unum, facit florenos 2, gr. 15. Dań z wieprzow w drugim roku dwudziesta, dostawa się iey dwadziescia pięć, każdy per florenum unum, facit florenos viginti quinque; excludendo secundam partem, facit fl. 12, gr. 15. Powołowczyzna w siódmym roku, dostawa się numero dwadziescia pięć, każdy per florenos septem, facit florenos centum septuaginta quinque; excludendo septimam partem, uczyni na rok zł. 25. Summa prowentu tey wsi zł. 100, gr. 12, d. 9.

Ilikowie, wies. Jest w niey ludzi pociągłych numero dziewięć, robią dwa dni w tydzień na folwark Pułtowski; czynszu daią per florenum unum, grossos septem, denarios novem; facit fl. 11, gr. 7, d. 9. Owsa po trzecienniku, każdy valoris grossos duodecem; facit florenos 3, gr. 18; żyta po trzecienniku, każdy valoris grossos quinquedecem, facit florenos 4, gr. 15; kapłonow po dwa, valoris grossos duos, kur po iedney, valoris grossum unum; facit florenum 1, gr. 15;

siana po dwa wozy, każdy valoris grossos quatuor, facit florenos 2, gr. 12. Dań z wieprzow w drugim roku dwudziesta, dostawa się iey numero dziewięć, każdy valoris florenum unum, facit florenos novem; excludendo secundam partem, uczyni na rok zł. 4, gr. 15. Powołowszczyzna w siódmym roku, dostawa się iey numero dziewięć, każdy per florenos septem, facit florenos sexaginta tres; excludendo septimam partem, uczyni na rok zł. 9.

Summa prowentu tey wsi zł. 36, gr. 12, d. 9.

Czortki, słoboda. Ta wies lat temu szesc, iako osiadła. Jest w niey domow numero dwanasce, powinności żadnych, ani podatkow nie oddają, racione libertatis, ktorey im pozwolono do lat dwudziesta.

Bruslinowo, słoboda. Ta wies osiadła roku tego. Jest w niey ludzi numero trzydziesci; powinności nie odprawują żadnych racione libertatis, ktorey im do lat dwudziestu pozwolono.

Stawy starostwa tego: Pierwszy staw w Lityniey pod zamkiem, na rzece, rzeczoney Żhar, ktorego spust w czwartym roku czyni złotych 600. Drugi w polu, błotny, ktorego nie przedają dla domowej potrzeby. Trzeci y czwarty na teyże rzece, pod miastem, czynią w czwartym roku złotych 100. Piąty pod Nowosielicami, na teyże rzece, nowo zbudowany, czyni w czwartym roku złotych 250. Szesty pod Pułtowcami, czyni w czwartym roku złotych 500. Siódmy, pod Woniaczynem, nie spustny, ktory na domowy roschod obracają. Ośmy y dziewiąty, pod Ilikowcami, ktore do arendy młynow należą. Dziesiąty pod Bruslinem, na rzece Żhar, nowo zbudowany, czyni w czwartym roku złotych 600. Summa stawow w roku czwartym złotych 2050; a położywszy czwartą część, uczynią na rok zł. 512, gr. 15.

Arenda. Do tey arendy należą młyny, karczmy starostwa wszystkiego, także myto mostowe po groszu od woza, y dwa stawy w Ilikowcach.

Młyny. W Lityniey młynow dwa, w odudwu kamieni trzy; w Woniaczynie trzeci o dwu (*kamieniach*), . . . ¹⁾ stępy trzecie; w

¹⁾ Здѣсь очевидно пропускъ

Pułtowcach piąty o iednym kamieniu; w Ilikowcach szosty o iednym kamieniu, ktore per arendam, y z karczmami pospołu, czynią na rok złotych 900. Folwarkow w tym starostwie trzy, ktorych crescentia iż niewielka, a do tego, iż ludzi niemało zamek ten do obrony potrzebuie, gdyż mieysce niebezpieczne, tedy się, wszystka na wychowanie tak podstarosciego, iako y inszey czeladzi folwarkowey, defalcuie.

Summa prowentu starostwa tego zł. 2111, gr. 8, d. 9; przychodzi od tey quarty zł. 422, gr. 7, d. 12.

Z książki oryginalney lustracyi woiewodztwa Braclawskiego roku 1616, w archivum skarbu koronnego znajduiącey się, wypisano y wydano w Warszawie dnia 8 miesiaca sierpnia 1773 roku. Jan Ostaszewski. Pieczęć kommissyi Rzeczypospolitey skarbu koronnego.

Изъ архива кievской коммисси для разбора древнихъ актовъ.

VII.

Жалованная грамота кор. Сигизмунда III мѣщанамъ гор. Богуслава, съ опредѣленіемъ границъ городскихъ земель отъ староства Бѣлоцерковскаго. 1620 г. дек. 10.

Actum in castro Haliciensi, feria quinta post dominicam judica quadragesimalem proxima, anno domini millesimo sexcentesimo trigesimo nono. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Haliciensia personaliter veniens generosus Venceslaus Wegerski, famulus magnifici Alexandri Dominici Kazanowski, exercituum regni notarij campestris, Bohuslaviensis etc. capitanei, obtulit et exhibuit officio eidem literas infrascriptas sacrae regiae maiestatis, civibus Bohuslaviensibus benigne collatas, sigillo maioris cancellariae regni communitas et manu propria divae olim memoriae Sigismundi Tertij regis Poloniae subscriptas, petens easdem literas à se offerente per modum oblatae suscepi et in acta praesentia inserere admitti, cujus

affectationi officium praesens annuendo, easdem ab eodem, uti sanas et illensas omnique suspicionis nota carentes, suscepit, et in acta sua inserere admisit; quarum literarum tenor sequitur estque talis:

Zygmunt Trzeci z łaski Bożej krol Polski, wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflantskie etc. y Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny krol. Oznaymujemy tym listem naszym wszem wobec y każdemu zosobna, komu to wiedziec należy. niniejszym y na potym będącym. Przysyłali do nas mieszczenie Bohusławscy sławetnych Iwana Szeleszona, na tenczas wojta, y Charytona Brahila, Panasa Klimowicza, sąsiad y bracią swoje, białę nam czołem, abysmy im, iako ludziom ukrainnym, a wiernym poddanym naszym, łaskę naszą krolewską pokazując, dla lepszego porządku, zapomożenia y potężniejszego odporu przeciw nieprzycielowi Krzyża świętego, grunty y wolności ich potwierdzili, za ktoremi się przyczyniali do nas niektorzy panowie radni y urzędnicy koronni. A tak na uniżoną prosbę ich, a przyczynę panow rad naszych, pomienionym mieszczanom Bohusławskim takowe prawa przez sławetnego Iwana Szeleszona, od nas za osobnym przywilejem naszym za wojta im podanego, miłosciwie im podaiemy wiecznemi czasy. Nayprzed potwierdzamy im te grunty do miasta należące, ktore im opisał zeyszły starosta nasz Bohusławski iasniewielmożny xiąże Janusz Ostrogski, kasztelan Krakowski, listem swym z pieczęcią y podpisem uprzejmosci jego, pod datą w potomnym roku tysiąc pięćset osmdziesiąt dziewiątego, miesiąca januarij wtorego dnia. To iest, mianowicie: z iedney strony od Białey Cerkwi poczowszy od wierzchu Olszenice, aż do uscia, ktora wpada w rzekie Ros, na drugą stronę rzeki Rosy do uscia Kotłuiia potoku, aż do wierzchu, od wierzchu Kotłuiia do granicy Nowosielecki, aż do rzeki Hniłego Tykicza (*не пазобп.*), z Hniłego Tykicza do Maydanowa, od Maydanowa do rzeki Borowice, do uscia rzeki Rossy, na drugą stronę rzeki Rossy, do uscia Rudy Chnorostnicy aż do wierzchu Chnorostnicy aż do rzeki Bessaney, do goscina Pereiasławskiego. To iuz się wszystko ma rozumiec y z drugiey

strony od Korsunia, co im ma bydz cale zachowano, y do miasta naszego Bohusławia trzymano. Na ktorych grunciech wolno im pasieki, sianozęci, stawki, folwarki y insze pożytki miec y onych zażywac. Nadto ten-że zeszy jasniewielmożny starosta nasz, drugim listem, z pieczęcią y podpisem swym, pod datą w Tarnowie, w roku tysiącnym pięcsetnym dziewiędziesiątym piątym, miesiąca marca dwudziestego piątego dnia, warował im wolne przedawanie domow swych ieden drugiemu, a odchodne wolnym, a nie zasiedziałym ludziom, nie więcej tylko po groszy dwanascie litewskich dawac; k temu odumarkszczyzny y spadku (sic) po krewnych y powinnych należeć im mają; a gdzieby ich nie stawało, na nas y urząd tameczny przypadać mają. Nadane też są mieszczanom naszym Bohusławskim odnas wolne jarmarki dwa, ieden na świętego Prokopa, a drugi na świętego Dymitra, ktore po ty(go)dniu stac y trwać mają; a targ wolny w tym że miescie ieden w tydzien, w poniedziałek odprawować się będzie; co po wszystkich miesciech naszych krolewskich, duchownych y swieckich obwołac y to wszystko oznaymic, bez ubliżenia wszystkich okolicznych miast. Zaczym na te jarmarki y targi wyżey pomienione (ktore mają bydz koźdemu wolne), wolno będzie wszystkim obywatelom tamecznym panstw naszych, okrom osob tych, ktorym prawo pospolite między dobremi ludźmi przemieszkiwac y sprawy miec zabraniają. Także y kupcom cudzoziemskim do tego miasta Bohusławia ze wszelkimi kupiami y towarami swoimi przyjezdżając handlowac, targowac, przedawac, kupowac y zamieniac (płacąc iednak iż to *myto*?) zagraniczne od wszelkich kupi y towarow swoich). Takież mieszczanie tegoż miasta naszego mają miec wolnosc miod, piwo y insze wszelkie napoje (okrom samey gorzałki), y rzeczy w domach ku żywnosci potrzebne dzierzec, szynkowac, przedawac y dobrowolnie wszelkiemi towarami y kupiami targowac; komory kupieckie sukienne, iatki chlebne, mięsne, rybne, y insze porządki miec y odprawowac, a z tego armatę mieyską, prochi, ołów, budowanie baszt w miescie oprawiac y przyczyniac. Także waźnice, woskoboynią, browary, mostowe, słodownie, y oznice

pobudowac y zażywac. Pomierszczyzny miodowej od każdego wia-
derka miodu, także od kłody miary Kiiowskiej zboż wszelakich, po
dwa pieniądze białe woyt Bohusławski wyżey mianowany y insi,
po nim będąci, brac maią; browary też, słodownie y oznice na
miejskach bezpiecznych, gdzie woyt ukaże im, wolne są y będą
pobudowane do zażywania, do których żydzi wtrącac się y ich za-
żywac nie maią; iednak browar, słodownia y oznica zamkowa wolna
jest starostom y namiesnikom ich przy inszych pożytkach zamkowi
naszemu należących. A iż się nam uskarzali na oppressyą żydowską
roźnemi sposobami, którą z nich y potomkow ich znosząc, tak po-
stanowiamy y roskazuiemy, aby żaden żyd onych, iako y inszych
miaszt naszych krolewskich, arędą nie trzymali y żadnemi pretextami
nie trapił ich gruntow mieyskich folwarkami y paszami wołow y
koni swoich, także przysiewkami, rolami, sianożęciami y stawkami
nie zajmował, a gdzieby w gruncie mieyskim, przez staroste naszego
opisanym y przez nas im potwierdzonych y uprzywileiowanych (sic),
zaięte przez żydow byli, aby prawnie o to się z sobą rosprawili.
To też im waruiemy, aby gorzałki na szynku arędy Bohusławski
od arędarzow starostow naszych zaprzedań kwarte Lwowską cecho-
wane, sprawiedliwie, według uchwały wojewodziny, albo podwoiewo-
dzego zaprzედawana im była, iako po inszych miasztach naszych
krolewskich. A starostowie nasi y namiesnicy ich teraz y na potym
będąci, aby ich w pożytki mieyskie y grabieże żadne niesłuszne nie
wdawali y onym ich żadnemi sposobami nie trudnili y nie czynili.
Ale gdy się do sądy ich, abo namiesnika tamecznego, sprawa jaka
przytoczy, aby one zarazem decydowali, od których iednak wolna
zostaie appellacya do sądu y decyzii naszej krolewskiej. Podwod
też żadnych konnych y wozowych nie będą powinni dawac starostom,
namiesnikom y posłancom ich; tylko za listami naszemi dworzanom,
sekretarzom, komornikom, goncom y posłancom naszym krolewskim.
A iż tam znac iest niemała liczba żydow w miescie naszym Bohu-
sławiu, którzy (iako nam sprawa dana) niemal wszystek rynek y
ulice osiadłszy domami, kramnicami y mniey potrzebnemi budynkami

swemi, także y inszemi wymysłami, w pożytkach ich przekaze rozmaite czynią,—na co zeszlemy kommissarzow .naszych, aby oni tak o zasiedzeniu ich w tamtym miescie, iako o prawie fundacyi, budynkach w mieyscie y na grunciech, jezeli ich mieyskich, czyli też naszych krolewskich, do starostwa tamecznego należących, domami, folwarkami zaiętych, y różnych w handlach z kramnic, w podatkach z gruntow, domow, folwarkow, ku pożytkowi zamkowemu y ku obronie miasta, w odprawowania zwykley straży, parkanu, oprawy mostu y grobel szarwarkami, y inszych słusznych y należnych powinnościach ku zamkowi miastu (sic), różnice ich wszystkie rozoznali y pomiarkowali, abo na uznanie nasze odesłali. Ktorych to wszystkich gruntow, praw, wolności y pożytkow, sobie od nas miłościwie potwierdzonych y nadanych, woyt, mieszczanie y wszystko pospolstwo Bohusławskie, oni sami y potomkowie ich zażywac y z nich się weselic będą wiecznemi czasy, będąc w przystoynym, powinnym, zwykłym y wiernym posłuszenstwie naszym, starostow y namiesnikow tamecznych, od kaźdey nagley y potoczney posługi (sic) odpierania y zastawiania się przeciw poganom y nieprzyjaciółom koronnym, obronie panztw y gruntow naszych krolewskich dzierzawy tey, przykładem mężnych przodkow swych, przy starosciach naszych y namiesnikach ich, z woytem swym stawic się; a na kaźde cwierc roku popisowac się y gotowosc swoią okazywac będą powinni; od ktorego popisu starosta y namiesnik nasz nie brac, ani ich do niepotrzebnych kup (iako znac przedtym bywało) zgromadzac y ciemiężyc winami, abo okupami się ich uciążac, nie maia; od czego teraz y na potym maia bydz wolnemi y bezpiecnemi. Wszakże tym listem przywileiem naszym waruiemy to, iż oni sami y potomkowie ich, uzywaiąc tych wszystkich praw, wolności y pożytkow, powinni są y będą, wedle starodawnego zwyczaiu, za kaźdą wiadomością od straży swey, ktorą teraz trzymaią y zawsze odprawuią, y zkaźd inąd, tak w potocyne pożytki, iako czasu nawalney potrzeby od nieprzyjaciela Krzyża świętego y poganstwa, y swywolnikow wszelakich, przy starosci naszym y namiesnikach ich, wszyscy z woytem

swym, konno y orężno ruszyć się przeciw koźdemu nieprzyjacielowi koronnemu, swywołnikom, z chorągwią swą mieyską, którą nadaiemy, to iest, między brzegami zielonemi, rzeka błękitna, na ktorey trzy skały osobne z krzyżami żółtymi, stawic się według czasu y potrzeby wszelakiey, a na pole woysko (sic) y na kozactwo zbrodne, swywolne, ani sami iezdzic y chodzic, konno y wodą, także przychodniow luznych, kozaków, szpiegow w kozactwo y swawolą wyprawowac, y takich w mieyscie y domach swych przechowywac, konmi, rynsz-tunkami, czołnami, borosznem y żywnością, tak mieszczanie, iak y żydzi Bohusławscy zakładac y wyprawiac nie mają y nie będą po-winni pod winą y karaniem zamkowym, y pod utraceniem tych praw y dobrodzieystw naszych krolewskich y Rzeczypospolitey. Powinnosci te, y ktoreby potym ku dobremu y pozytecznemu Rzeczypospolitey y ich własnemu uchwalone y postanowione byli, mają zachowywac y im dosyc czynic wiecznemi czasy, prawa nasze krolewskie y Rzeczypospolitey y starostow naszych tamecznych, według lustracyi pospolitey, cale tam zachowując y zostawując mocą ninieyszego listu naszego, ktory dla lepszey wiary y pewnosci ręką naszą podpisawszy, pieczęć koronną ku niemu przywiesic wskazalismy. Pisan w War-szawie na seymie walnym koronnym roku od Narodzenia Syna Bo-żego tysiąc szescset dwudziestego, miesiąca decembra dziesiątego dnia, a panowania krolestw naszych Polzkiego XXX, a Szwedzkiego XXVIII roku. Sigismundus rex. Post quod jnductum originale offe-renti in instanti restitutum est. Ex act. cast. capit. Haliciens. extractum.

Подлинный экстрактъ 1639 г. находится у редактора.

VIII.

Люстрація Луцького староства 1660—1663 годовъ.

W województwie wołyńskim starostwo Łuckie.

Juridica. Tego starostwa possessorem iest wielmożny jego m. pan Samuel Leszczyński wojewodzie Cerpski, za konsensem krola jego mosci Jana Kazimierza, de data Varsavia, die nona mensis julij anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo miłosciwie otrzymanym y cessay przez zięcia jego mosci Jerzego Dymitra Korybutha Wiszniowieckiego, na tenczas strażnika koronnego, a terazniejszego wojewody Belskiego, na osobę swoją własną, et Varsaviae in conventionem regni generalis, feria quarta ante festum Sancti Bartholomaei proxima, anno domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo, coram iudicio sacrae regiae maiestatis et actis conventionalibus regni generalis Varsaviensis, zeznana, także y za posesyją urzędownie w toż starostwo wzięta, y na urzędzie grodzkim Włodzimirskim, roku tysięcznego szescsetnego piędziesiątego osmeo, miesiąca septembria trzynastego dnia, zapisaną.

Zamek Łucki. Zamek dziedzinnic na okopi między błoty y rzeką Styr nazwaną, natura loci bardzo obronny, z cegły mурowany, za antecessorow terazniejszego jego mosci pana starosty; blankowania żadnego na murze niemasz, nakrycia na bramie w ktorej mieszkanie bywało, y na basztach wyniosłych, ani na wszystkiey strukturze wysokiego mурowania, gdzie powały wszystkie y sklepy do gruntu upadły; mury także nadwątłone y ledwo nieupadle, w ktorych zacne pokoie y mieszkania bydź mogły y obrona dobra, gdyby te mury, bramy, baszty y mieszkania restaurowane były; strzelby w zamku niemasz, ktora w przeszłych lustracyach była opisana, tylko u czerncow na dzwonnicy działo iedno zelazne, drugie szpizowe działko. Przygroddek przed zamkiem przestran, w ktorym dworow szlacheckich iest bardzo wiele y kamenic, cerkiew Ruska wielka mурowana, gdzie blisko jezuitski koscioł już wymurowali y

skonczyli. Tamże ex apposito ecclesia Cathedralis Luceoriensis cum collegio canonicorum, mury wkoło tego przygodka dobre, do dziedzinca przytknione; brama w przygodku drewniana.

Przez ktore spustoszenie zamku Łuckiego iż wielką szkodę Rzeczpospolita ponosi y obywatele tamozni, czasu trwog y niebezpieczeństwa od nieprzyjaciół koronnych, receptaculum swego niemają. Desolacją tego zamku y o sztelbę in delatis podaiemy, aby Rzeczpospolita, widząc wielką szkodę y dezolacją, temu zamkowi y murom do końca spustoszeć niedopuszczała, y restauracją obmyśliła.

Miasto Łuck. Mieszkanie Łuccy pokazali przywileje swoje sobie od xiążąt jch mosciow nadane, ktoreśmy do akt naszych lustratorskich przyjęli: Privilegium Alexandri ducis Litvaniae et Russiae de data in castris campestribus circa Zastaw, feria sexta post festum sancti Jacobi Apostoli Domini, anno millesimo quadringentesimo nonagesimo septimo ¹⁾). Przywilej Żygmunta Augusta de data w Wilnie tysiąc pięćset pięćdziesiąt drugiego, którym przywilejem na seymie walnym w Wilnie, za namową panow radnych, miasto Łuck od płacenia myta starego po wszystkim panstwie w wielkim xięstwie Litewskim wolne czyni ²⁾).

Przywilej Żygmunta Augusta, de data anno tysiąc pięćset pięćdziesiąt osmego dnia dwudziestego osmego marca w Wilnię, na wolnosc wszelakie towary ogołem, a nie na rozno, tak na wagę iako y na łokcie kupowac od wszelakich kupcow iakichkolwiek y skądkolwiek do miasta przyjezdżających, y żeby żaden z kupcow przyjezdżających niesmiał nikomu inszemu, tak kupcowi, iako przyjezdżającemu gosciowi towarow swoich ogołem y na rozno przedawac, tylko samym mieszczanom Łuckim.

Przywilej krola jego mosci Żygmunta III de data w Warszawie, anno tysiąc szescsetnego, na mostowe na rzece Styrze y Hłuszcze od ludzi kupieckich y inszych wszelakich na targi y iarmarki przy-

¹⁾ Привилегія Александра напечатана въ Арх. ю-з. Р. ч. V, т. I и здѣсь опускается.

²⁾ Эта привилегія въ полномъ видѣ напечатана тамъ-же.

iezdziącach, y od bydła konstytucyą roku tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt osmego approbowane.

Przytym prezentowali confirmacyą pewnego laudum, albo postanowienia, do porządku dobrego miasta urzędu y pospolstwa Łucka, a to dla przyczynienia obrony y strzelby sporządzenia z prowentow y składek tego miasta z zezwoleniem urzędu mieyskiego Luckiego, o czym szerzey w teyże confirmaciy napisano de data w Warszawie dnia siedmnastego miesiāca wrzesnia, roku tysiącznego szescsetnego trzydziestego.

Konfirmacyą zas produxerunt przywiley erectionis seu foundationis miasta Łucka, od Alexandra, niegdy wielkiego xięciā litewskiego, nadanego, a przez krola jego mosci świętey pamięci Zygmunta trzeciego de data in castris ad Marieburgum, die vigesima secunda mensis julij, anno millesimo sexcentesimo vigesimo nono approbowanego y utwierdzonego.

A zatem położyli przed nami confirmationem omnium jurium, wszystkich praw, przywilejow, wolnosc, ozdob y dekretow, przez krola jego mosci Władysława czwartego, de data w Krakowie na seymie walnym szczęśliwey koronacyi dnia piętnastego miesiāca marca roku tysiącznego szescsetnego trzydziestego miłościwie nadaną.

Takowāż krol jego mosc Jan Kazimierz confirmacyą generalną wszystkich praw, swobod, wolnosc, przywilejow, nadania prowentow y pożytkow mieyskich, prerogatyw, wynalezkow, dekretow y zwyczajow mieyskich starodawnych y innych wszystkich listow, tak pargaminowych, iako y papierowych miastu Łuckomu, od krolow ich mosciow polskich y wielkich xiążąt litewskich nadanych, nadaje de data w Krakowie na seymie szczęśliwey koronacyi swoiey, dnia osmego miesiāca lutego roku tysiącznego szescsetnego czterdziestego dziewiętego, tenże krol jego mosc Jan Kazimierz y confirmuie.

Na ostatek, lustracyą roku tysiąc szescset trzydziestego siodmego, dnia dwudziestego czwartego julij przez wielmożnego y urodzonych ich mosci panow Piotra z Zabiczyna Zabickiego kasztelana litewskiego, Samuela Humnickiego, sekretarza krola jego mosci, Jana

Cieszkowskiego, pisarza skarbu koronnego, lustratorów do wojewodztw Ruskich seymem naznaczonych, rękami tych że ich mosciow panow lustratorów podpisaną y pieczętowaną, z xiąg y akt lustratorskich wyiętą, nam prezentowali, przez którą wszystkie prawa y przywileje, miastu Łuckomu nadane, approbantur.

Przy ktorych prawach, wolnosciach, swobodach, przywileiach, funduszach, dekretach, od krolow jch mosciow nadanych y confirmowanych, mieszczan Łuckich ze wszystkim pospolstwem, niwczym onych nienaruszając y owszem one utwierdzając, powagą naszą lustratorską weale zachowuiemy.

Dekret między miastem Łuckiem jego kr. mosci cum tota communitate y z cechami na querele ich podaną, a różnemi jurisdycjami. Uskarżało się miasto, burmistrz z raycami, cechmistrzami y pospolstwem o to, iż domow y dworow w rynku y w ulicach na mieyskim gruncie będących, tak duchownych, iako y szlacheckich, wiele iest, y jurisdycye swoje osbne każdy ma, y tam mieszczanow y rzemieślnikow różnych wiele osadzili, szynki, rzemiosła różne robią, podatkw żadnych niedają y sprawowac się ani w zamku, ani u burmistrzow niechcą. Burmistrzow ich protektorowie znieważają, kiedy iako składkę na podatki Rzeczypospolitey, albo na żołnierza, ktora często bywa postanowią. My, lustratorowie, querele, albo raczey suplikę żalosną, od miasta podaną, pilnie trutynuiąc, dobrze uważwszy, widząc przez te dwory y jurisdycye, ktorych iest bardzo wiele, zkład, iako ex fundo regali, co się ex testimoniis senum fide dignorum pokazało, prowent przedtym do zamku y miasta bywał, dla czego nietylko aukcya ale diminucya kwarty musiała byc, mając in consideratione jura regni, iako statur, sub titulo nobilissimo, w sobie: *nobiles possunt habere domus in civitate, tali ratione, ut ne jurisdictionem civilem devitent et omnia debita onera civilia existis areis et domibus sentientia subeant.* Także konstytucya tysiąc pięćset pięćdziesiątego, folio sexto, wyraznie deklaruje: szlachcie wolno miec domy w miescie, iedno tak, aby jurisdycyi mieyskiey niezbrañiali się, a wszystkie powinności y obowiązki mieyskie z onych

placow y domow podeymowali, do tego konstytucyą tysiąc szescset pięćdziesiąt dziewiątego, która w tey mierze, uważając Rzeczypospolitey summam przez te jurisdycye miast oppressionem, przeszłe konstytucye reassumuie. Przekupiectwa, browarow, szynkow miec zakazuie y wszystkie jurisdycye totaliter znosi. Tedy, inhaerendo aequitati et legibus Regni, widząc tantam audaciam contra leges praescriptas w dobrach jego kr. mosci, przez co miasta niszczeią; zaczym ex diminutione proventus, zkład kwarta ma bydz formowana, diminuitur y kwarta, co się dzieie z wielkim uszczerbkiem skarbu koronnego, injungimus urzędom, starosciemu grodzkiemu y mieyskiemu, aby tacy wszyscy, ktorzy cechom przez swoje handle y roboty żywnosc odeymuią y rowno z miastem podatkow y płace Rzeczypospolitey należących nieprzykładaia się, aby tam wszyscy od miasta odpędzeni byli, y kupiectwa odprawowanie y rzemiosła zabronione były, ktorym protekcyja tak stanu duchownego, iako y szlacheckiego służyć niema, a urząd grodzki y woytowski pod winą sta grzywien, nullo respectu habito, ad primam requisitionem z takich wszystkich exekucyą powinien czynic, gdyż wszyscy juxta leges praescriptas, ktorzy mają sub jurisdictione civili dobra, a quali modo cum civibus onera et jurisdictionem ponosić respectu fundi powinni, co obwinieni, ktorzy mają na gruntach mieyskich domy powinni pełnic sub poena peculatus, quae ex nunc decernitur, et in defectu satisfactionis ac contraventionis moderno decreto pro publicanda et facienda executione ad officium castrense luceoriense remittitur.

Cech krawiecki y kusznierski. Stanąwszy przed nami cechmistrze cechu krawieckiego y kusznierskiego, na imie Jan Kłochowicz y Samuel Truszewicz, pokazali nam konfirmacyą krola jego mosci Zygmunta trzeciego pewnych wolnosc, przez krola jego mosci Zygmunta Augusta cechowi temu nadanych, de data w Krakowie, dnia dwudziestego dziewiątego miesiąca aprila, roku tysiąc szescset dziewiątego; a potym konfirmacyą krola jego mosci terazniejszego Jana Kazimierza de data we Lwowie, dnia osmego miesiąca lutego roku Panskiego MDCLXIII. Pokazali y drugą konfirmacyą także krola

jego mosci teraznieyszego de data we Lwowie, dnia dwunastego miesiąca marca roku Panskiego MDCXIII; którą confirmacją dekret krola jego mosci Zygmunta Augusta, miegzy tymże cechem a zydami luckiemi ferowany, utwierdzac raczy, de data w Wilnie, roku tysiąc pięćset czterdziestego szostego miesiąca aprila osmega dnia.

Produkowali y lustracją autentyczną, roku 1637 w tym miescie Łucku odprawioną, proszący, abysmy one do xiąg naszych przyięli, ktorey iest tenor słowo w słowo takowy: Piotr z Zabiczyzna Zabicki kasztelan Lwowski, Samuel Humnicki sekretarz krola jego mosci, Szczęsny Łayszczewski, Jan Cieszkowski pisarz skarbu koronnego, Ruskiego, Bełzkiego y Wołyńskiego wojewodztw lustratorowie, wiadomo czyniemy, iż, będąc naznaczeni do lustrowania dobr krola jego mosci y Rzeczypospolitey, na instancją sławetnych mieszczan luckich cechu kuszniarskiego y krawieckiego, ten ekstrakt z xiąg naszych lustratorskich wydalismy: Cech kuszniarski y krawiecki produkowali nam lustrationem antecessorow naszych, de data et actu Luceoriae, die vigesima septima mensis junij anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo nono, w ktorey to cokolwiek iest specificatum pro rato przyimuiemy y approbuiemy, zabraniając zydow tutecznym, aby, wedle przywileiow y dekretow krolow jch mosciow świętey pamięci, nieważyli żadnych handlow prowadzić ku przeszkodzie rzemiosła ich, o co forum naznaczymy za dworem jego kr. mosci tym, ktorzyby chcieli contravenire takowey deklaracyi naszey lustratorskiej. Extraktum ex actis lustratorum palatinatus Russiae et datum Luceoriae die vigesima secunda mensis julji anno millesimo sexcentesimo trigesimo septimo. Ktore to prawa y przywileie wszystkie, między inszemi prerogatywami chcąc mieć, aby ten cech krawiecki y kuszniarski żadney od zydow niwczym przeszkody niemiał; tedy y my serio demandamus zydow, aby niwczym prepedycyi temu cechowi nieczynili, ktorego przy tychże prawach y przywileiach zachowując, one powagą naszą lustratorską utwierdzamy.

Cech kowalski. Stanąwszy przed nami, cechmistrze cechu kowalskiego produkowali nam konfirmacją od krola jngo mosci Wła-

dysława czwartego, de data Varsaviae, die vigesima octava mensis julij, anno Domini MDCXXXVII, artykułow pewnych, przez krola jego mosci Zygmunta trzeciego postanowionych w Warszawie na seymie walnym koronnym, dnia dwudziestego drugiego miesiąca lutego roku Panskiego MDCXCIX. Pokazali y confirmacją Vladislai quarti, regis Poloniae, takowych że artykułow de data Varsaviae, die vigesima nona mensis junij anno Domini MDCXXXVIII, przez krola jego mosci Stefana idiomate ruthenico spisanych de data w Warszawie roku 1579; confirmacją krola jego mosci Zygmunta III de data w Warszawie na seymie walnym koronnym, roku tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt szostego miesiąca decembra dwunastego dnia; na ostatek, confirmacją tych wszystkich praw krola jego mosci terazniejszego Jana Kazimierza de data w Warszawie na seymie walnym szescioniedzielnym koronnym, dnia dwudziestego piątego miesiąca marca, roku tysiąc szesćset pięćdziesiąt drugiego.

Ciz cechmistrze uskarżali się na jurisdikcyę tak duchowne, iako y swieckie, że partacze y różni takowego rzemiosła ludzie przeszkody im czynią a do cechu się nieprzykładaiają. Tedy my serio demandamus, aby takowych prepedycyi pomieniony cech kowalski niemiał, a przy tych prawach wolnosciach y przywileiach zachowuiąc, one powagą naszą lustratorską utwierdzamy.

Cech rzeźnicki. Stanąwszy przed nami, cechmistrze cechu rzeźniczego produkowali przywilej krola jego mosci Zygmunta III de data et actu Varsaviae, die 18 mensis martij anno Domini tysiąc szesćset dwudziestego czwartego; ktorym to przywilejem wszystkie punkta, clausuły, artykuły, condycye miłosciwie utwierdzac raczy, a potym confirmacją terazniejszego krola jego mosci Jana Kazimierza; tedy y my, uważywszy prawa ich dobre, niwczym onym niederoguiąc, ani nowych żadnych ciężarow niestanowuiąc, y owszem we wszystkim do przywilejow ich konformuiąc się, wcale zachowuiemy.

A że się uskarżali na różnych rzeźnikow, ktorzy, pod różnemi jurisdikcyami mieszkaiąc, przeszkody im czynią, a do cechu nie-

przykładają się, tedy my serio demandamus, aby takowa in posterum dla zniszczenia cechu prepedycya nie była, y owszem takowych przeszkodników, tak żydowskich, iako duchownych y szlacheckich zabierac pozwalamy.

Cech szewski. Cechmistrze cechu szewskiego, wezwani przed nas, pokazali nam pierwszy przywilej Zygmunta Augusta pierwszego na zbudowanie iatek szewskich w mieście Łucku roku —, miesiąca octobra dziewiętnastego dnia.

Drugi Zygmunta Augusta o też jatki pod stu rublami w Trocech, data lunae octobris dnia dziewiętnastego.

Trzeci przywilej krolowej Bony, do wszystkich mieszczan y żydow miasta Łuckiego y kupcow pisany, aby nieprzywozili z innych miast do miasta Łucka obuwia wszelakiego, y o skory małe cielęce y baranie y kozłowe aby niewykupowali, wina trzy grzywny w tym przywileju 1544 r.

Czwarty przywilej krolowej Bony o postanowienie dwóch komor przez żydow na gruncie szewskim, gdzie obuw przedają, 1544 roku miesiąca septembra dwudziestego pierwszego dnia.

Piąty przywilej krola Stefana o potwierdzenie dekretu kniazia Konstantyna Iwanowicza roku tysiąc pięćset szesćdziesiąt osmego, miesiąca oktobra dwunastego dnia. Konfirmacyą tegoż dekretu kniazia Konstantyna Iwanowicza Ostroskiego roku tysiąc pięćset czterdziestego dziewiątego, miesiąca aprilia czwartego dnia.

Szesty krola jego mosci Zygmunta III o mieysce na jatki; list upominalny roku tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt siedmego miesiąca marca 14 dnia. Konfirmacyą Zygmunta III artykułow cechowych roku tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt siedmego, marca szternastego dnia.

Siodmy krola jego mosci Zygmunta III na pobudowanie jatek w mieście Łucku roku tysiąc szesćset dwudziestego osmego, szostego aprila.

Na ostatek, konfirmacyą krola jego mosci Władysława czwartego na zbudowanie iatek roku tysiąc szesćset trzydziestego piątego

miesiąca lutego. Ktore przywileia przeczytawszy y one dobrze trutynowawszy, ponieważ non repugnant juri communi et aequitati, tedy przy onych prawach, wolnościach, swobodach y przywileiach, od krolow jeh mosciow nadanych, y my zachowujemy, y one powagą naszą lustratorską utwierdzamy.

Cech ciesielski y malarzski. Pokazali przywilej krola jego mosci de data Varsaviae in comitiis regiis generalibus, die 22 martij anno Domini 1628, ktorym in omnibus punctis, articulis, conditionibus, punkta pewne approbowac raczy. Potym konfirmacyą terazniejszego krola jego mosci Jana Kazimierza.

A tak my, onych przy tych prawach, wolnościach y przywileiach zachowując, powagą naszą lustratorską utwierdzamy.

A iż się skarżyli, że malarze, podług przywileiow krolow jeh mosciow temu cechowi, niechcą bydz posłusznemi; tedy a serio demandamus, aby tego in posterum nieczynili, ale zarowno z tymże cechem wszystkie ciężary ponosili, czego urząd mieyski Łucki przestrzegac ma.

Cech rybacki. Produkowali przed nami rybacy zamkowi dekret świętey pamięci krola jego mosci Zygmunta III de data w Minsku, die decima mensis augusti anno Domini tysiąc szescset dziesiątego, ktorym dekret między mieszczany łuckimi a rybakami tegoż miasta approbowac raczy, niegdy wedle listu kniazia Siemiona Jurzewicza, iż do żadnych podatkow z miastem składc y przykładac się niepowinni, będąc tylko samemu zamkowi obowiązani do dawania połniwkow (?) ryb, iako w tymże dekrete mianowano.

A że przed nami skarga na tychże rybakow od mieszczan zachodziła, że na podatki żołnierskie składc y przykładac się niechcą, tedysmy w tey mierze taką decyzyą uczynili, przy dekretach pokazanych zachowalismy rybakow zamkowych y przy lustracyi anni 1637, to iest, że nienależą do podatkow wszelkich na żołnierza y inne składki z miastem, ponieważ do zamku dają połnicotki ryb, z tą iednak przestrogą, aby innych rybakow y rzemieslnikow pod tę

wolność nieprzyjmowali y nieochraniali y innych zaś rybaków wolno będzie miastu zabierać, gdy nie będą posłusznymi miastu.

Ecclesia cathedralis luceoriensis, in arce luceoriensi existens.
Na przełożenie skargi przez mieszczan łuckich przed nami, że ich moc capitulares wiele domów w mieście Łucku trzymają, z których podatku y składek na żołnierza przechodzącego nie dają y do miasta się nie przykładają.

Requisiti o to, capitulares ich moc pokazali fundationem ecclesiae cathedralis, a przy tym privilegium Sigismundi Augusti regis de actu et data Vilnae, die Saturni, pridie feriarum Assumptionis Beatissimae Virginis Matrisque Mariae, a Partu Virgineo millesimo quingentesimo quadragésimo sexto, którym przywilejem między innymi wolnościami dziesięć domów w mieście Łucku pozwala skupić do kościoła katedralnego, lubo od mieszczan, lubo od kogokolwiek, które to domy y osoby w nich mieszkające, od wszelakich podatków y kontrybucji uwalnia y wolnymi czyni czasy wiecznymi, iako o tym przywileju szerzej opiewa; jedynasty dom, na organistę skupiony, także wolny; dwunasty ex fundatione Swidrygały na dwa kanoników także wolny; trzynasta kamienica, od pana Staniszewskiego darowana kościołowi katedralnemu, ta oneribus civilibus subiacere debet. W tymże przywileju wolne łowienie ryb omni genere retium na rzece Styrze, błotach, jeziorach y miejscach wszelakich około Łucka, rybaków od podatków zamkowych y mieyskich y jurisdycji wolnymi czyni, wolny młyn na rzece Styrze nadaje.

Przy tych prawach, przywileju, wolnościach y prerogatywach, kościołowi katedralnemu od królów ich mocjów pobożnie y świątobliwie nadanych, pomienione przed nami oryginały są produkowane, niwczym onych nienaruszając y owszem one utwierdzając, ich moc capitulares w całe zachowujemy y te domy y osoby w nich mieszkające wolnymi bydz od podatków declarujemy.

Przy teyże lustracji manifestacją zaniesli jego moc xiądz Alexander Mogilnicki, kanonik Łucki, sekretarz króla jego mocjów, y wielebni oycowie wikaryowie łuccy o pola pewne Hnidawskie, o

które już w processach prawnych z jego moscią panem kasztelanem bractwawskim zostają, którąśmy do akt naszych lustratorskich przyjęli y per extractum one wydajemy.

Plebania s. Jakoba kościoła w Łucku. Plebanem iest jego mosć xiądz Alexander Mogilnicki, kanonik łucki, sekretarz krola jego mosci, który resignatus od nas za przełożeniem skargi przez mieszczan łuckich na mieszczan y przedmieszczan, którzy w domach do kościoła s. Jakuba należących mieszkają, a podatkw zarowno z mieszczan łuckimi płacic niechcą y niepłacą. Na którą skargę pomieniony x. kanonik pokazał przywilej krola jego mosci Zygmunta Augusta de actu et data Vilnae, feria sexta ante dominicam Rogationum, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quinto, oryginału niepokazał, ale ekstrakt z metryki kancelaryi wielkiej koronney za krola jego mosci Zygmunta III de data Varsaviae, die XXX mensis junij tysiąc szescset szesnastego (roku?) wyięty; którym to przywileiem domy w miescie y na przedmiesciach y około s. Krzyża plebanskie y na przedmiesciu za Głuszcem y u s. Krzyża leżących, tak osiadłe, iako y puste place, one same y osoby w nich mieszkające od wszelakich podatkw y jurisdikcyi uwalnia, oprócz podwod, które powinni, także rybakow na gruncie plebanskim siedzących z wolnym łowieniem ryb na Styrze rzece od exactyi zamkowych y mieyskich y podatkw wszelakich uwalnia tak, iako y katedralnych, y od jurisdikcyi samemu tylko plebanowi podlegac nakazuje.

Kapczyzna do tegoż samego j. mosci xiędza plebana należy, przy tych my prawach, wolnosciach, przywileiach y prerogatywach, niwczym im niederoguiąc y owszem one sacra sanctae trzymając od krolow jch mosciow pobożnie y swiętobliwie nadanych, terazniejszego jego mosci xiędza plebana y po nim następującego wcale zachowujemy, y aby tych wolnosci, tak j. mosć xiądz pleban, iako y podani jego, które są y przywileju oryginalnym nadane y opisane żąywali, tą ninieyszą decyzyą naszą declaruiemy.

Przy teyże lustracyi manifestacyą zaniósł jego mosć xiądz pleban, pokazując mandaty y dekreta krola jego mosci na zniesienie

iatek mięsnych pod kościołem s. Jakuba y inhibicyą na wszelakie budynki blisko s. Jakuba, ktoreby iakie nieuszanowanie albo niebezpieczeństwo ognia mieyscu świętemu przynieśc mogło. Ktorą my manifestacyą do akt naszych lustratorskich przyjęli y one per extractum j. mosci xiędzu plebanowi wydajemy.

Petitum oycow bonifratelow łuckich B. Joannis Dei. Stanąwszy przed nami, jego mosc xiądz Seraphin Koszewicz, przeor konwentu łuckiego świętej Maryi Magdaleny, imieniem wszytkiego conventu swego, przy produkowaniu manifestacyi de data w Łucku, roku tysiąc szesceset szescdziesiąt trzeciego mensis junij siodmego dnia, o poginienie praw uczynioney, przełożył nam, iż mieli cegelnią za Styrem y chałupę, gdzie przedtym figura była, ktorey figury y teraz iest signum. Na co był konsens od jasnie oswieconego niegdę xięcia jego mosci Dominika na Zbarażu y Zasławiu, hrabi na Tarnowie, wojewody krakowskiego, łuckiego starosty. Ktore to wszystkie prawa, że przez nieprzyziaciela potracili y z tych żadnych nie tylko ten grunt, ale y na insze dobra, kościołowi swemu należące, pomieniony j. mosc xiądz przeor niezastał, iako o tym manifestacya szerzey w sobie ma, bona conscientia recognovit, a zatym upraszał nas, abysmy possessyą tego gruntu wznali y utwierdzili. A tak my, stosuiąc się do manifestacyi, a widząc rem justam et piam, ponieważ ten grunt na tenczas wakuje, ani też go zamek uzurpuie, y huie petito in praesentia sui do nas wniesionemu przeciwny był, y owszem recognovit, że in possessione tego gruntu konwent zostawał, przy tymże gruncie zachowujemy, przysądzamy y possessyą jch mosciow uznawamy powagą naszą lustratorską.

Petitum aliud. Jan Franciszek na Lubowicach Lubowicki, kasztelan wołyński, punski starosta, Jerzy z Mrozowic Mrozowicki, pisarz ziemski halicki, Stanisław Makalski, pisarz skarbu koronnego, lustratorowie. Oznajmujemy, iż będąc z seymu na lustrowanie, tak w woiewodztwach Ruskich, iako y Wołyńskich, dobr nayiasniejszego krola jego mosci, pana naszego miłosciwego, naznaczeni, ziachawszy do

miasta jego kr. mosci Łucka y odprawując tę lustracyą, za skargą od poddaney jch mosci szlachetney Anny Korszowieckiego Mikołaiowej Łuchnowiczowey, a corki niegdy Konstantego Jackowicza Korszowieckiego, raycy y mieszczanina łuckiego, od wielebnego j. mosci xiędza Alexandra Mogilnickiego, kanonika y plebana łuckiego, ukrzywdzoney przez jego mosc odjęciem ieszcze w roku 1654 gruntu iey w miescie Łucku, w rynku leżącego, przez antecessoryi iey od roku 1549 prawem kupnym nabytego, pozabieranie y iakoby podcinanie grodzi, wrot y drzewa, w zamknieniu złożonego, y nieużywanie przez lat dziewięć y więcey, przywiedzenie do szkod na tysiąc złotych tym nieużywaniem gruntu, w to niewkładając, z ktorego mogłby, tak ukrzywdzonej, iako y miastu bydz pożytek, pokornie nas upraszając, abysmy tey krzywdy iey niewinnie stały wysłuchawszy, że ten grunt iest poblizu y nieiest, iako jego mosc udaje, ku szkodzie kosciola Bożego, oczema naszymi oglądali. W czym my, chcąc miec dostateczną wiadomosc, na ten grunt wyszedłszy y, za pokazaniem od strony skarżącey, widzielismy, że ten grunt przodem do rynku, a bokami, iednym do ulice, ktora z rynku mimo ten grunt do kosciola ormianskiego idzie, drugim bokiem o grunt ratuszny, a tyłem o ulicę, ktora idzie mimo cmentarz s. Jakoba apostoła do przewozu, na rzece Styrze będącego, idącey opieraiący się leży, z dawnych czasow w uzywaniu antecessorow ukrzywdzoney, y u niey samey do pogorszenia iego będący. Tamesmy ten grunt y insze widziawszy uwazyli to, że ten grunt, chocby y budynek na nim był, nic szkody kosciolowi Bożemu nieprzynosi, gdyż iest ulicami ograniczony. Ale budynki, ktore są z czynszow na cmentarzu blisko kosciola pobudowane ku szkodzie bydz mogą, a drugie za kosciolem, między ktoremi iest y browar Jowosowski, gdzie się często robota odprawuje, w czym my, niewidząc szkody kosciola Bożego, ale ukrzywdzenie y uszkodzenie skarżącey, dalismy iey tę naszą attestacyą, rękami naszymi własnymi podpisawszy y pieczęciami przy pieczętowawszy. A że ta sprawa od jego mosci xiędza Mogilnickiego do sądu assessorskiego iest ukrzywdzoney intentowana et in contu-

maciam stanął dekret, tamże do tegoż sądu odesłaliśmy ią. Działo się w Łucku, anno tysiąc szescset szescdziesiąt czwartego, dnia dwudziestego drugiego miesiąca januarij.

Żydzi łuccy. Wezwani przed nas żydzi łuccy, dla pokazania praw swoich, produkowali naprzod przywilej od krola jego mosci Zygmunta Augusta dany, a przez krola jego mosci Stefana konfirmowany, zawierający w sobie wolności żydom łuckim nadane, którego przywileju tenor iest takowy:

Zygmunt August, z łaski Bożcy krol Polski, wielki xiążę Litewski Ruski, Pruski, Mazowiecki, Zmudzki, Kiiowski, Wołyuski, Podlaski, Inflantski etc. Pan y dziedzic. Wszystkim w obec y każdemu z osobna, komu to wiedziec należy, oznaymuiemy, iż pokazano nam przywilej żydow, w Łucku miescie naszym, ktore na Wołyniu leży, mieszkających, przez ktory, będąc oni ieszcze pod sprawą y zwierzchnością wielkiego xięstwa Litewskiego, zarowno używaią tych wolności, ktorych y sami mieszczanie łuccy, a mianowicie, iż są wolni od płacenia wszelakiego myta wszędzie po wielkim xięstwie Litewskim, a to przez tę przyczynę, iż wszystkie powinności wespołek y z mieszczany zarowne na sobie noszą. Ktory przywilej przerzeczonych żydow my y zwierzchnością naszą krolewską w swey mocy y ważności zostawiamy y zachowuiemy. A y zesmy na blisko przeszłym seymie Lubelskim, za przywrocnieniem wszystkiego Wołynia do Korony Polskiej, mieszczanom samym przerzeczonego Łucka, miasta naszego, z szcudrobliwey łaski naszej dali takowąż wolność od myt y w Koronie naszej od wszelakich rzeczy, towarow kupieckich, tak suchą drogą, iako y wodą, zdało się nam, za przyczyną pewnych panow rad naszych, rzecz słuszna, abysmy też takowąż wolność y żydom łuckim, gdyż wszystkie powinności zarowno z mieszczany podemuia, z łaski naszej dali y pozwolili, iakoż przez ten list nasz niniejszy daimy przerzeczonym żydom łuckim, tak rabanom, iako y karaimom też wolność od płacenia myt y ceł wszelakich w Koronie naszej, ktorąsmy iuż wyżej mianowanym mieszczanom łuckim dali, wymuiąc tylko cło nowe przygraniczne, ktore nam y potomkom

naszym wcale zachowujemy. Co wszem wojewodom, kasztelanom, kniaziom, starostom, dzierzawcom, namiestnikom y wszystkim innym koregokolwiek dostojenstwa, urzędu y stanu ludziom, poddanym naszym, a Korony Polskiej naszej y panstw, wszędy ku niey należących, obywatelom, a zwłaszcza mytnikom naszym, na którychkolwiek miejscach po Koronie y panstwach, ku niey należących, postawionym, tak terazniejszym, iako y napotym będącym, oznaymuujemy wszem w obec y każdemu z nich z osobna, abyscie wszystkie żydy miasta naszego Łucka y każdego z nich, którybykolwiek przepis tego listu za pieczęcią wojewody swego wołyńskiego ukaże, w tey wolności od myt z łaski naszej, szcudrobliwie im daney (iako wyżey napisano iest), we wszem zachowali y zachowac rozkazali, pod łaską naszą, ku ktorey rzeczy świadectwa ten list ręką naszą podpisalismy y pieczęc naszą koronną zawiesic do niego rozkazali. Dan w Warszawie, dwudziestego czwartego dnia miesiąca kwietnia, roku Pańskiego tysiącznego pięćsetnego siedmdziesiątego, a panowania naszego czterdziesti pierwszego. Sigismundus Augustus Rex. Scrip.

Ktory przywilej konfirmuie krol jego mosc Stefan de data we Lwowie, dnia siedmnastego miesiąca czerwca, roku Bożego tysiącznego pięćsetnego siedmdziesiąt osmego, którym przywileiem żydom łuckim prawa y wolności utwierdza y do tychże wolności, których używają Ruskich y Podolskich woiewodztw żydzi, przypuszcza; ktemu żeby im też wolno wszelakimi towary y kupcami kupczyc y pożywienia wszelakiego nabywac, obyczaiem wszelakim pozwala y stanowi, także na zastawy wszelakie dawac, okrom rzeczy koscielnych y krwawych zwyczajem innych miast y żydow wolność czyni, iako to w przywileiu szerzey opisano.

Pokazali przytym kompozycją, albo ugode, przez urodzonych Mikołaiia Zelinskiego kasztelana nadkielskiego, Mikołaiia Małachowskiego sekretarza krola jego mosci, Stanisława Kroczewskiego dworzadina, lustratorow dobr krolewskich, z seymu Lubelskiego anno 1569 naznaczonych, między mieszczany łuckimi a żydami także łuckimi uczynioną y postanowioną, a przez krola jego mosci Stefana de

data w Warszawie na seymie walnym koronnym dnia trzeciego stycznia roku 1580 konfirmowaną; w ktorej to ugodzie o kletki trzy postanowiono, iako się z rewizyi pokazało, aby im bronione niebyły, czego im urząd woytowski y im należący bronie niema. W teyże kompozycyi o połczwarta sta kop litewskich, ktore byli dali żydzi mieszczanom na wyprawienie spolney wolnosci decydują y przysięgę o tę summę nakazują, y z exekucją do urzędu woytowskiego odsyłają. Także podwody, aby wedle przywileju zachowani żydzi byli, a iżby więcey od nich mieszczanie niewyciągali, iedno co na nich koley albo cechę należec ma. Też deklarowali, iżby miasto żydow do wszystkich wolnosci mieyskich zarowno przypuszczali, względem spolney osiadłosci y niesienia wszystkich powinności mieyskich, tak też na obronę y potrzeby wszelakie mieyskie szoszow, albo poborow, iżby przez ich przyznania, wiadomosci y pozwolenia nic nieuchwalali y na nich niewyciągali, a bez nich na znaczne y wielkie potrzeby tych oboich, tak dorocznych, iako też y składowych poborowych pieniędzy wykładac niebędę mogli. A także y do słuchania liczby, iako spolnych mieszczan, na ich miasto przypuszczac, także y do arędy tych procentow mieyskich.

Czwarty przywilej tegoż krola jego mosci Stefana de data Varsaviae in conventione generali Regni, die quinta mensis januarij, anno Domini 1580, żydom łuckim dany, którym przywilej krola jego mosci Zygmunta Augusta utwierdza; także drugi przywilej krola jego mosci Kazimierza żydom wszystkim polskim, w którym artykuły y punkta, iako się sprawowac żydzi wszyscy w Koronie Polskiej mają, są opisane y pod datą Cracoviae, feria secunda ante festum Assumptionis glorios. Virginis Mariae proxima, anno 1453 postanowione, utwierdza. Trzeci przywilej krola jego mosci Stefana konfirmationis omnium jurium judican de data Cracoviae, die vigesima tertia mensis maij, an. 1576. Piąty przywilej krola jego mosci Zygmunta III de data Cracoviae, in conventu Regni generali felicis coronationis, die octava mensis januarii, anno 1588, którym te wszystkie wyżej opisane przywileje krolow jch mosciow y postano

wienia, albo ugody, także wszystkie wolności approbat, confirmat et ratificat, iako o tem szerzzy przywilej confirmationis w sobie sonat. Szesty przywilej krola jego mosci Władysława IV de data Cracoviae, in conventu Regni generalis felicissimae coronationis, die quarta mensis februarij, anno 1633, ktorym także wszystkie przywileja y wolności tak, iako y krol jego mosc Zygmunt, utwierdzac raczy. Siodmy przywilej confirmationis omnium jurium et articulorum per praedecessores reges Poloniae judaeis tam polonis, litwanis, Vollhyniae; quam luceoriensibus concessorum, przez terazniejszego szczęśliwie nam panującego Jana Kazimierza de data Lublini, die 16 mensis julij, anno 1649 miłosciwie dany. Przy ktorych prawach, wolnościach, artykułach, deklaracyach, kompozycyach, ugodach y zwyczajach, niwczym tym przywilejem, od krolow jch mosciow żydom łuckim nadanym, niederogując y owszem one powagą naszą lustratorską utwierdzając, zachowuiemy.

Nad to ciż żydzi łuccy, pokazawszy konfirmacją przez krola jego mosci terazniejszego Jana Kazimierza, pewnych dekretow między mieszczany a żydy łuckimi, przez administratorow starostwa Łuckiego ferowanych prosili nas, abysmy konfirmacją tych dekretow do akt naszych lustratorskich przyjęli y one słowo w słowo wpisali; cosmy na ich prozbę wczynili y do akt naszych przyimuiemy, ktora taka jest: Jan Kazimierz, z Bożey łaski krol Polski, wielkie xięże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflantskie Smolenskie, Czerniechowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny krol. Oznaymuiemy tym listem naszym wszem w obec y każdemu z osobna, komu to wiedziec należy: produkowano przed nami imieniem niewiernych żydow starszych y młodszych y całego zboru rabanskiego y karaimskiego łuckiego listy dwa dekretow, rękami urodzonych Zdisława z Zamoscia Zamoyskiego kasztelana czerniechowskiego, Dymitra Jerzego Korybuta na Zbarażu y Wiszniowcu, xiążęcia Wiszniowieckiego, starosty łuckiego, tudzież Jerzego Godlewskiego podpisane y pieczęciami ich stwierdzone, niwczym niepodeyrzane, y suplikowano nam, abysmy takowe dekreta

powagą naszą krolewską utwierdzili y umocnili, ktorych tenor słowo iest takowy: A naprzod pierwszego: Szczęsny Zbozuy Łayszczewski, podsędek sochaczewski, podskarbi łucki, y ia, Jerzy Godlewski, na ten czas będący zesłany w kraje Wołyńskie od jas. osw. xięcia j. mosci pana woiewody krakowskiego dla postanowienia porządnego w miastach y włościach ktorekolwiek są, tak krolewsczynach, iako dobr dziedzicznych, wiadomo czynimy, iż pokładali przed nami okrzywdzenia swoje żydzi zboru rabanskiego łuckiego, ktore przeciwko dekretom przed nami otrzymanym między sobą, z iedney, a mieszczanami tuteyszemi łuckiemi, z drugiey strony, ponoszą respectu podatkow żołnierskich y inszych kontrybucyi mieyskich, albowiem ile się kiedy żołnierz przytrafi do miasta, tedy mieszczanie, z domow swych powyprowadziwszy się, drogę do onych samych dla podeymowania ich pokazuią. Secundum, iż mieszczanie, domow swych ochraniając, pisarzow częstokroc na to naprawuią, żeby całą chorągiew na ulicy onych stawiali, na co y sami nawodzą na domy onych; przeto tedy my, wysłuchawszy skargi przełożoney przed nas, co się tycze tego nawodzenia pisarzow na domy onych, surowie mieszczanom sami przez się uklinalismy y przykazali, aby się to więcej odtąd na nich niepokazało y żeby tego więcej nieczynili, a gdzieby się też to na nich y napotym pokazac y doswiadczyć mogło, surowie każdego z nich takowego karac obicywalismy; względem zas ich pretensyi, ponieważ więcej żydzi powiadają przez się za wszystkie miasto bydz iednanych żołnierzow, do czego się namniey miasto nieprzykładało, y przez to niemnieysze sobie ukrzywdzenie bydz pretenduią, zlecilismy jego m. panu Hieronimowi Szałayskiemu, burgrabiemu łuckiemu, aby obu stron, ponieważ nam samym czas tego niepozwała, dostatecznie wysłuchawszy, ukrzywdzonym satisfacere nakazał. A za nas y o to imieniem wszystkiego zboru upraszali, abysmy im, iako to pod ten czas zubożałym, przez częste przed nieprzyjacielem koronnym ucieczki, dla snadniejszego zaciągnięcia sobie chleba, obuwie wszelakie prze-

dawac pozwalali. Tedy, weyrzawszy tak na ich utrapienia, iako też niemniej y na to, iż za wymarciem, pod czas powietrza, szewcow obuwi się uboga szlachta y ludzi pospolici dokupic niemogą, że im y ceny złożyć niemogą, pozwolilismy onym tego handlu do uspokoienia tego w oyczyźnie zamieszania od nieprzyaciela y do dalszey declaraciy jas. osw. xięcia j. m. p. woiewody krakowskiego zażyvac, bez wszelakiey onym w tym handlu od cechu szewskiego przeszkody, na co dla lepszey wiary y pewnosci daimy onym to nasze pismo z podpisami rąk naszych. Działo się w Łucku, roku millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, miesiąca junij piątego dnia. Jerzy Godlewski. Locus sigili. Ja, Zdzisław Zamoyski, pod niebytnosc oswieconego xięcia jego mosci Dymitra, syna mego, na ten czas starosty łuckiego, od ktorego bywszy superintendentem y od krola jego m. deputowanym do odbierania tego starostwa, wyczytawszy y uważwszy ten dekret, aprobeie do dalszego experimentu między powodową stroną, albo poki dekret jego kr. mosci, pana n. mił., nienastąpi między niemi. Na co, dla lepszoj wiary, ręką się swą podpisuię y pieczęć przykładam. Dan w Łucku, vigesima junij, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto. Zdzisław Zamoyski, kasztelan czerniechowski. Locus sigilli. Drugiego zas dekretu tenor takowy następuje: Przedemną, Zdzisławem z Zamoscia Zamoyskim, kasztelanem czerniechowskim, iako administratorem starostwa Łuckiego, in absentia na ten czas jas. osw. xięcia j. mosci Dymitra Jerzego Korybuttha na Zbarażu y Wiszniowcu Wiszniowieckiego, starosty tuteyszego łuckiego, pro tunc urgens Reipublicae negotium traktuiącego, za wyraznym uniwersalem j. kr. mosci ordynanssem, za listownemi tegoż xięcia jego mosci affectacyami zostaiącym, gdy roku, miesiąca y dnia wyżey mianowanych, między niewiernemi Dawidem Izraelowiczem, Moszkiem Abramowiczem, Judą Szłomowiczem, Herszem szkolnikiem, żydami starszemi zboru rabanskiego y imieniem zboru karaimskiego powodami, a sławetnemi Mikołaiem Wasilem Kotłunkiem, Janem Złotnikiem, Iwanem Swinką, Iwanem Kochutem, Jarzynką, Pawłem Miedzwiadkim, Prockiem Rzeznikiem, burmistrzami, ray-

cami, cechmistrzami, swym y wszystkiego pospolstwa miasta j. kr. mosci Łucka imieniem, mieszczany tuteyszymi pozwanemi z przywilejow krolow jch mosciow y dekretu kommisarskiego urodzonego j. mosci pana Szczęsnego Zboznego Łayszczewskiego, podsędku sochaczewskiego, podstaroscięgo łuckiego, przypadła sprawa o to, ze pozwan iawnie się sprzeciwiają prawu pospolitemu, przywilejom antiquitus od krolow jch mosciow łaskawie aktorom nadanym y konfirmowanym, iako y dekretem pirwszym y terazniejszym mianowanego j. m. pana podstaroscięgo komisariskim, pociągają y chcą pociągac nad słusznosc y wyrazne prawo do połowicy ciężaru mieyskiego aktorow, czego że też przywileia, dekreta anteriora et loculenter perspecta vetant. Tedy ia, stron wyżey namienionych, powodowey y pozwaney, personaliter suo y wszystkiego pospolstwa nomine kontrowersyi wysłuchawszy, nic nieubliżając przywileiem, lustracyom y ich approbacyom, dekretem komissarskim y, owszem sacrosancte y nienaruszenie chcąc zachowac, tychże aktorow, a medietate ciężaru każdego mieyskiego, iako przywileia y dekreta opiewają, ktore o tym szerzey w sobie mają y ktore ia, pleno in robore et valore in quolibet puncto et paragrapho zachowując, tym moim dekretem utwierdzam, uwalniam, wolnemi czynię. Ale nakazuję, aby actorowie circa beneficium jurium, a mianowicie, przy przywileju świętey pamięci krola jego mosci Stefana zostawiając, część trzecią, iako na nich przynależy, za każdą okazyą ciężar mieyski ponoszącą, ponieważ też gospodarzow żydowskich w miescie tuteyszym więcey nad trzecią część pro tunc przeciw chrzescianskim rachując nienayduie się, wydali bez żadney w tym od pozwanych teraz y napotym turbacyi, ktorey chrescianie pozwan aktorom zadawac pod winami, w przywileiach im służących y dekretach komissarskich założonemi, niemają y nie będą powinni, ktore na stronę sprzeciwiającą się temu dekretowi zaraz wskazuje, za mocą tego terazniejszego konfirmacyi dekretu mego, ktory na affektacyą strony z pieczęcią y podpisem ręki moiey iest wydany. Działo się w Łucku, roku millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, dnia dwudziestego

osmego miesiąca junij. Zdzisław z Zamoyscia Zamoyski, kasztelan czerniechowski. Locus sigilli. Approbiuję ten dekret podpisem ręki moiej: Dymitr Jerzy Korybuth, xiąże na Zbarażu y Wiszniowcu, starosta łucki, m. pr. My tedy, Jan Kazimierz krol, przychylając się do prawa pospolitego y supplikacyi pomienionych żydow za rzecz słuszną byc rozumielismy, abysmy im dekreta wyżey wyrażone powagą naszą krolewską stwierdzili y approbowali. Jakoż we wszystkich ich punktach, artykułach, ligamentach, kondycyach, podług prawa pospolitego, ktore niwczym nie deroguiemy, ale stwierdzamy, approbiujemy, konfirmuiemy y umacniamy, chcąc to mieć, aby ta confirmacya nasza wieczney wagi zostawała, na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć koronną przycisnąć rozkazalismy. Dan w Lublinie, dnia XIII miesiąca wrzesnia, roku MDCLVI, panowania krolestw naszych Polskiego VIII, Szwedzkiego IX roku. Jan Kazimierz krol. Locus sigilli minoris cancellariae regni. Woyciech Gorayski, krakowski, poznanski proboszcz, regent cancellaryi koronney.

A tak my, uważywszy, iż te dekreta, według praw y przywilejow są ferowane a przytym konfirmacyą krola jego mosci utwierdzone, tedy przy wszystkich artykułach, punktach, klausułach y kondycyach żydow łuckich zostawuiemy, y nietylko te dekreta przez administratorow starostwa Łuckiego postanowione, ale y przez samychże starostow Łuckich przeszłych y terazniejszego, między cechami kusznierskim, krawieckim y szewskim, a żydami rabanskimi karaimskimi ferowane, ktore przed nami żydzi pokazali, zmacniamy, utwierdzamy y approbiujemy.

Po pokazaniu praw, przywilejow y dekretow, niewierni żydzi pokazali nam supplikę, skarżąc się na mieszczan łuckich, że im te prawa, od krolow jch mosci onym nadane y dekreta między miastem Łuckiem y żydami łuckimi ferowane, gwałcą y przeciwko tym dekretom w tych punktach praejudicia im czynią.

W pierwszym punkcie, że żołnierzow y posłow przechodzących na żydy mieszczanie nasytają, zkład muszą ponosic; a to przeciwko prawu żydow łuckich się dzieje; w którym punkcie takowa naszą

stanowi się decyzja: ponieważ przy produkowaniu tak wielu przywilejów y praw dekreta administratorów starostwa Łuckiego w tej mierze ferowane, a przez króla jego mości Jana Kazimierza, de data w Lublinie, dnia 13 miesiąca września roku 1656 konfirmowane, żydzi pokazują, ktorými postanawiają, aby, względem podatków na żołnierza y posłów przechodzących, mieszczanie dwie części, a żydzi trzecią część dawali, tedy przy tych dekretach y postanowieniu żydów łuckich zachowujemy y, aby żydzi łuccy trzecią część na takowe podatki y składki na żołnierzy y posłów przechodzących do miasta dawali, deklarujemy.

W drugim punkcie, że żydów mieszczanie łuccy do procentów y przychodów miejskich słuchania y rachunku nie przypuszczają, na co żydzi prawo mają; w tym drugim punkcie takowa decyzja: ponieważ żydzi compositionem seu concordiam per dominos lustratores, z seymu lubelskiego deputatos między miastem a żydy łuckimi postanowioną y uczynioną, a od króla jego mości świętej pamięci Stefana, de data w Warszawie, dnia trzeciego stycznia roku 1580 konfirmowaną, pokazali, w której to kompozycji iest y ten punkt, aby żydzi ze wszystkich procentów miejskich do spólnego rachunku z miastem należeli, tedy przy tej kompozycji żydy łuckie zachowujemy y, aby miasto odtąd do spólnego rachunku wszystkich procentów miejskich y składek na posłów przechodzących albo żołnierzy należelo, deklarujemy.

W trzecim punkcie, że kletki trzy w rynku swoich budowanych według prawa swego mają mieć żydzi łuccy; w którym punkcie mieszczanie łuccy deklarowali się, że o tym prawie ich niewiedzieli, ani tego prawa na te kletki dotychczas przed mieszczany niepokazowali; w którym punkcie taka decyzja: ponieważ w tej zwysz namienionej kompozycji, są te trzy kletki mianowane, żydom łuckim należące, tedy przy tych kletkach trzech żydów łuckich zostawujemy y zachowujemy y, aby im te trzy kletki bronione od miasta niebyły, deklarujemy.

W czwartym punkcie, że im zaciągniętych przez miasto na pilne potrzeby długów niepłacą y płacic niechęcą, osobliwie pokazali

attestacyą sokołowskiego kozaka, którego sami podeymowali, a miasto się do tego nieprzykładało; w tym punkcie takowa decyzja: lubo to miasto twierdzi, że na każdą potrzebę czyniło z żydami składki, ale że attestacya sokołowskiego kozaka, natenczas posła, producitur, z której patet, że kozaków koni szeszdziesiąt u żydów w roku tysięcznym szeszcsetnym szeszdziesiątym pierwszym stało, a miasto się do tego nieprzykładało y składac niechciało, iako to y attestacya sławetnego Kaspra Kubanskiego, burmistrza łuckiego, coram nobis per judeos reproducta, świadczy y opiewa,—tedy medium tey summy, w teyże attestacyi specificowaney, iako to złotych szeszdziesiąt dziewięciu, groszy dwudziestu y iednego medietatem, iako to złotych trzydziesti dziewięć, groszy dwadziescia pięć, pieniędzy dziewięć, aby miasto żydom łuckim zapłaciło za niedziel dwie y realiter oddało pod winą takieyże summy, nakazuie y declaruie.

A in posterum, aby tak mieszczanie na żydów, iako y żydzi na mieszczanow nieskazywali, ani zwodzili tak żołnierzow, iako y posłów przechodzących, jawnie albo potajemnie, tą ninieyszą powagą naszą rozkazuiemy.

Dochody z miasta, do zamku należące. Kapczyzna, którą zdawna na zamek wybierają z każdego domu szynkowego po trzy kopy litewskie, a wpisanego po groszy osmnascie litewskich, co niekażdego roku iednako czyni, bo czasem mniej, czasem więcej domow szynkowych, wedle porachowania z rejestru, uczyniła tego roku in summa fl. 200.

Z ktorey kapczyzny kop pięć litewskich, dekretem trybunalskich ecclesiae cathedralis canonici przysądzonych, defalkowawszy, fl. 12 gr. 15, facit 187 f. 15 g.

Szynk gorzałki zamkowej, wedle przeszłych lustracyi, kładzie się 162 f. 15 g.

Dawano iednak sprawę od j. mc. pana starosty, że tak wiele nieczyni, dla tego że gorzałkę zamkową tylko na ulicy Żydowskiej szynkują y dla tego że miasto jurisdikcyi zamkowej niepodległo, gdzie różne osoby, siła domow skupiwszy, różne sobie jurisdikcye

uzurpują, nietylko się z mieyskich powinności y podatkow wyłamują, co jest z wielką szkodą y zgubą miasta y na co potrzeba osobney j. kr. mosci y Rzeczypospolitey kommissyi, ale iż zamkowych dochodow albo kapczyzny płacic niechęą y w szynku gorzałki przeszkodę czynią.

Targowe od wszelakich rzeczy, wedle przeszłych lustracyi, czyni 100 f.

Z komor kramnych 19, ktore żydzi u mieszczan naymują, płacą z każdej po gr. osmnascie litewskich, facit 14 f. 7 g. 9 d.

Przewoz na rzece Styrze, wedle przeszłych lustracyi, czynił f. 150; ten do arędy przyłączony.

Uskarżano się imieniem j. m. pana starosty, że poddani j. kr. mosci ze wsi Hnidawey od czołnow, ktoremi wożą, do zamku płacili; ktorą wies trzyma j. m. pan Stępkowski, kasztelan bractawski. Do tego promow szlacheckich na teyże rzece kilka, przez ktore dyminucya tego prowentu.

Rzemieslnicy. Cech rzeznicy daje na rok 100 f.; tenże daje mięsa wołowego na rok czwierci 12, po f. 3, 36 f. Cech piwowarski płaci czynszu na rok gr. 75 litewskich, 3 f. 6 g. 4¹/₂ d. Cech kowalski—czynszu na rok ogółem gr. 80 litews., 3 f. 10 g. Cech szewski—czynszu rocznego kop 10 litews., 25 f. Cech krawiecki—czynszu rocznego kop 10 litews., 25 f. Tołoczyny z domow żydowskich rabinowskich 25, ktorzy wrota mają, z każdego domu po gr. 6 litews., 6 f. 7 g. 9 d.; z domow 10, ktorzy tylko forty mają, z każdego płacą po gr. 3 litews.,—1 f. 7 g. 9 d. Z domow karaimowskich 12, ktorzy wrota mają, płacą po gr. 6 litews.,—3 f.; z domow 8, ktorzy tylko forty mają po gr. 3,—1 f. Sianożęć na uroczyszczu, Glincu nazwanym, z ktorey dawano, juxta lustrationem anni 1616, fl. 10, ta zaginęła y dopytac się o niey niemogliśmy.

Summa dochodow z miasta Łucka=668 f., 5 g. 13¹/₂ d.

Wies Holeszow z młynem. W tey wsi poddanych na zagrodach, juxta lustrationem anni 1616, było 8; teraz jest poddanych osiadłych 5, ktorzy robic powinni po trzy dni w tydzien, kurej jednę dac na rok po gr. 3,—15.

Młyn w tej wsi jest o czterech kołach y dwoie budowania: młynskie, ale jeden mielnik; który młyn do arędy gorzałczaney należy; do którego młyna miarki słodowe z miasta oddają, wedle dawnego zwyczaju, czego y terazniejszy j. m. pan starosta jest w używaniu. Mielnik tego młyna w Holeszowie Stefan, Krolikow syn, gruntu ma, na którym może wysiiać macę zboża, trzecią miarę z tego młyna bierze, a dwie na j. m. pana starostę oddaje, na kamienie y żelaza dwa grosze od j. m. pana starosty daia, a trzeci grosz mielnikow. Na tenże młyn oyciec tego mielnika Iwan Krol dał summy zł. trzysta, na co pisma niepokazał żadnego, ale tylko allegavit non probavit, powiadaiąc, że to w księgach grodzkich łuckich ma znalesc. Przy tym młynie y trzeciej mierze y my powagą naszą lustratorską Stefana mielnika zachowuiemy. A że pokazał konserwacyą uczciwym Korolom-młynarzom tego młyna y summy, w oryginalnym przywileju napisaney, ale niespecificowaney na trzecią miarę we młynie holeszowskim, o czym szerzey przywilej krola jego mosci Władysława IV, de data w Warszawie, dnia XXI miesiąca novembra roku 1641 dany, opiewa, tedy y przy tym przywileju y młyna trzeciej mierze terazniejszy mielnik konserwatur.

Stawek jest na rzece Połonce, do tego młyna należący, który żadnego nieczyni pożytku, ledwie na wychowanie może mieć urząd-
nik tameczny.

<i>Urodzay folwarku w Holeszowie.</i>	Urodzay kopy.	Omiot.	Wysiew.	Wikt.	Reata.	T a x a.
Żyta	90	45	9	10	26,	po f. 3=78
Pszenicy	60	30	6	4	20,	po f. 4=80
Owsa	40	20	4	4	12,	po f. 1 ¹ / ₁₅ =18
Tatarki	40	20	4	2	14,	po f. 2=28
Siana wozow 20, po gr. 15,						10
Summa prowentow z tego folwarku facit f. 214.						

Wieś Krasne. W tej wsi, juxta lustrationem anni 1627, było boiarow 8; każdy z nich płacił na rok po f. 10; dziewiąty wozny,

ale ten nic niedawał, tylko posługę dworską odprawował, facit f. 80. Zagrodników było 18: siedmnaście ich, którzy po f. 6, 11 g. 12 d. płacili, a osmnasty f. 3, 11 g. 6 d.—facit. f. 112. Summa z tej wsi była f. 192.

Teraz w tej wsi poddanych iest 14, z których cztery dają po f. 10,—40; a szesc, którzy dają po 7 f. 11 g. 15 g.—45; a cztery, którzy dają po f. 6, 11 g. 5 d.,—26. Do tego po kurze iedney dają; przychodzi kur 14, po gr. 3,—1 f. 12 g. Summa prowentu z tej wsi na rok facit f. 112, g. 12.

Summa summarum prowentow y dochodow, z starostwa Łuckiego sądowego przychodzących na rok, facit flor. 995, 2 g. 13¹/₂ d.

Ztąd wytrąciwszy na pana burgrabiego zamkowego solarium flor. 150, na urzędnika holeszowskiego fl. 15, 2 g. 13¹/₂ d., na inne różne expensa fl. 79, restat summy, od ktorey kwarta do skarbu Rzeczypospolitey na Świątki do Rawy ma byc płacoua y wnoszona, pod winami, w prawie pospolitym o lustracyach y kwarcie opisanemi, na rok facit flor. 750.

Z oryginalney lustracyi wojewodztwa Wołyńskiego, roku 1660 expedyowaney, w archiwum cancellaryi kommissyi Rzeczypospolitey skarbu koronnego kwarcianey znajduiącey się, wypisano y wydano. Dan w Warszawie, dnia 8' miesiāca stycznia 1791 roku. Franciszek Xawery Bleszynski, regent kommissyi Rzeczypospolitey skarbu koronnego, m. pr. (M. II.).

Книга Киев. Ценмп. Архива № 5870.

IX.

Перепись поселеній и дымовъ Волинскаго воеводства при взима-
ніи подымнаго. іюня 7. 1662 г.

Року тысяча шестсотъ шестдесятъ второго. мѣсяца іюня
семого дня.

На уряде вгородскомъ, в замку его кор. мил. Луцкомъ,
передо мною, Томашомъ Савицкимъ, наместникомъ бурграфства и
замку Луцкаго, и книгами нинешними вгородскими луцкими, ста-
новши персоналитеръ, урожоный его мил. п. Миколай Гулевичъ,
поборца воеводства Волинскаго, для вписаня до книгъ нинешнихъ
вгородскихъ луцкихъ подалъ перъ облятамъ регестровъ три выбо-
раня тройга подымнаго през себе, подавающаго, зо всихъ трохъ
поветовъ: Луцкаго, Володимерскаго и Кременепкаго, поветами каж-
дый з особна писаный, о чомъ тотъ реестръ ширей в себе объ-
мвляеть, просечи, абы принятый и до книгъ вписаный былъ; ко-
торого я, урядъ, приймующи читалемъ, и такъ се в себе, напрудь
поветъ Луцкій, писаный маеть.

Regestr wybierania trojga podymnego z powiatu Łuckiego,
przez urodz. j. m. p. Mikołaja Hulewicza Woityńskiego, na seymiku
w Łucku dnia szesnastego augusta w roku tysiąc sześćset sześćdzie-
siąt pierwszym uchwalonego, według kwitu j. m. p. Wacława Za-
horowskiego, przeszłego poborcy wojewodztwa Wołyńskiego.

Думы. Злоты. Groszy.

<i>Arsiczyna</i> części j. m. p. Macija Wąsowskiego.	3	4	24
<i>Alexandrya</i> , miasto, j. m. p. Stefana Woliń- skiego dzierzawy, a dziedziczna j. m. p. woje- wody sędmirskiego, za wykonanym juramentem.	15	24	—

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Arsiczyna</i> część j. m. p. Woyciecha Krzyczkowskiego dożywotnia z dymow dwóch, część <i>Jalowicz</i> dziedziczna z dymow dwóch, część <i>Worszyna</i> z dymow dwóch; in summa	6	9	18
<i>Arestow</i> , wieś j. m. p. Stanisława Janickiego, woyskiego żydaczewskiego, zastawna	5	8	—
<i>Andrzejow y Hubki</i> , miasta dziedziczne, za juramentem wielmożnych j. m. p. Daniłowiczow z dymow osmiu y wsi, należące do tych miast: <i>Berezne, Horodiszcza, Leżana, Polany, Bronne, Bohuszow, Tyszyce, Orłowka, Kniaz, Witkowcze, Borowa, Hołyszow, Dobrywody, Mokwin, Chotyń, Medwedowka, Biłoszowka, Hruszowka, Siedliszcza, Utyнки, Ozierce</i>	30	48	—
<i>Andrusiow</i> , wieś dziedziczna j. m. p. Wędeńskiego, excepto części zastawney paniey Bobrowiczowey, alias Czepkowskiey	4	6	12
<i>Arsenowicz</i> część j. m. p. Jana Berezowskiego *)	2	3	6
<i>Berezolupy</i> j. m. p. Jarosława Pocięja	8	12	—
<i>Bodiaczow</i> j. m. p. Krzysztofa Peretiatkiewicza	2	3	—
<i>Bilcza</i> część j. m. p. Prędoty Pszczółki Wilczopolskiego	1	1	15
<i>Bozow</i> j. m. p. Andrzeja Rakowskiego	10	15	—
<i>Berezolupy</i> j. m. p. Andrzeja Rupniowskiego	2	3	6
<i>Berestow</i> j. m. p. Jana Trzemeskiego	2	3	6
<i>Bohuryna</i> część j. m. p. Andrzeja Roguskiego	1	1	18
<i>Bohuryn i Kuniatkow</i> j. m. p. Alexandra Chrebtowicza, stolnika kijowskiego	1	1	18

*) Въ концѣ перечня селъ на каждую букву находится подпись Гулевича, которую мы вездѣ опускаемъ.

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Bohuryna</i> część s <i>Kuniatkow y Zołudsko</i> , tegoż j. m. p. stolnika zastawne	9	14	12
<i>Borotyn</i> , wieś xięcia j. m. Swiatopołka Czetwertyńskiego zastawna	4	6	12
<i>Bormaki</i> j. m. p. Mikołaja Kazimierza Zestelińskiego, woyskiego braclawskiego	2	3	6
<i>Białego Stoku</i> część j. m. p. Adamowey Białostockiej, sędziny bywszey grodzkiej łuckiej . .	4	6	12
<i>Bieknie</i> , wieś j. m. p. Stanisława Jezierskiego.	3	4	24
<i>Buderaż</i> , wieś j. m. p. Gabryela Trzecieckiego.	8	12	24
<i>Basow Kąt</i> wielm. j. m. p. wojewody sędomiczkiego	33	52	24
<i>Białogrodka</i> , j. m. p. Ulanickiej zastawne miasteczko, z dymow dwoch, <i>Czyżowka</i> z dymow dwoch; in summa	4	6	12
<i>Borku</i> część, wsi j. m. p. Mateusza Czarnowskiego do pokazania kwitu	2	3	6
<i>Borblin</i> j. m. p. Adama Krasickiego.	2	3	6
<i>Bogdaszow</i> j. m. p. Stanisława Janickiego, woyskiego żydaczewskiego	2	3	6
<i>Bureml</i> j. m. p. Stefana Piasoczyńskiego, podstarostego braclawskiego, i j. m. p. małżonki jego	2	3	6
<i>Bakowiec</i> część potomkow j. m. p. Jana Mokosi Bakowieckiego z dymow czterech, a z części wsi <i>Porwancza</i> z dymow dwoch; in summa.	6	9	18
<i>Bruchowicze</i> , wieś j. m. p. Ludwika Puzyny.	12	19	6
<i>Boczanica</i> , wieś j. m. p. Stanisława Brama.	6	9	18
<i>Bronnik</i> część j. m. p. Wacława Bronnickiego	1	1	18
<i>Bronnik</i> , połowica wsi j. m. p. Alexandra Szostakowskiego z Szostakowa	8	12	24
<i>Bereska</i> miasteczka połowica j. m. p. Marcina Czaplica, starościca horodelskiego, za jura-			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
mentem y wieś <i>Studzien</i> ; in summa	27	43	6
<i>Beręska</i> połowica druga miasteczka y wieś <i>Stara</i> także należąca j. m. p. Jarosława Pocięja, chorążęgo uowogrodzkiego; in summa	40	64	—
<i>Bodiaczow</i> wieś y <i>Smykow</i> j. m. p. Halickiego	6	9	18
<i>Buremła</i> część zastawna j. m. p. Dmitra Urszula Rudeckiego	4	6	12
<i>Bokowa</i> część zastawna j. m. p. Jana Mas- kiewiczza ad rationem y do pokazania kwitow	7	11	6
<i>Baraniow</i> j. m. p. Gabryęla Cetnera.	3	4	24
<i>Beresteczko</i> , miasto, za juramentem, dzierżawa j. m. p. Marka Łubienieckiego, z dymow szesciu; <i>Kutrowa. Mirzwa</i> z dymow czterech; in summa.	10	16	—
<i>Brodow</i> , wieś j. m. p. Cieklińskiej	2	3	6
<i>Bokowa</i> część pewna xięcia j. m. Wacława Czterwertęskiego	9	14	12
<i>Boryskowicz</i> część j. m. p. Michała Zło- beckiego	1	1	18
<i>Białogrudka</i> , wieś j. m. p. Jadwiki Rusi- nowskiej	4	6	12
<i>Błudow, Bubnow, Pustomysy, Dziesięciny</i> , dziedziczne dobra wielmożnego j. m. p. Jana Sobieskiego, chorążęgo koronnęgo; in summa.	78	124	24
<i>Burmeszow</i> i <i>Zamlicze</i> , wieś j. m. p. Sta- nięława Iwanowskiego, rotmistrza j. kr. m.	15	24	—
<i>Borszczowka</i> , wieś j. m. p. Helżbiięty Bieleckięj	2	3	6
<i>Bazalja</i> , miasto dziedziczne xięcia j. m. Ale- xandra Janusza Zasławskiego, wojewody krakow- skiego, za juramentum, z dymow czterech, <i>Żerebki</i> z dymu jednęgo, <i>Macharzyn</i> z dymu jednęgo, <i>Klitka</i> z dymu jednęgo, <i>Zozulince Male</i> z dymow dwoch <i>Zozulince Wielkie</i> z dymow dwoch; in summa	11	17	18.

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Brany</i> , wieś zastawna j. m. p. Mikołaja Weleżyńskiego	14	22	12
<i>Bakowiec</i> część j. m. p. Demiana Mokosi Bakowieckiego	1	1	18
<i>Bakowiec</i> część j. m. p. Mikołaja Hrehorowicza Bakowieckiego	1	1	18
<i>Byten</i> , wieś jch m. p. Bałabanow, braci rodzonych	13	20	24
<i>Bystrzyca</i> y <i>Wielka Bystrzyca</i>	10	16	—
<i>Biczal</i> , wieś xięcia j. m. Hieronima Czetwertenskiego y xiężny iey mosci z dymow dwoch, <i>Zciżde</i> z dymu jednego; in summa	3	4	24
<i>Bereznica</i> , wieś j. m. p. Stanisława Gruszewkiego z dymu jednego, <i>Jhrocica</i> z dymow dwoch, a we wsi <i>Dubowcach</i> żadnego dymu niemasz.	3	4	24
<i>Błudow</i> , cała wieś, y część <i>Dziadkiewicz</i> dziedziczne j. m. p. Jana Marciszewskiego	11	17	18
<i>Bielow</i> , miasteczko zastawne, za juramentem j. m. p. Łukasza Olszańskiego, podstolego nowogrodzkiego, y ze wsi <i>Dyakowa</i> ; in summa	48	76	24
<i>Buteyki</i> , wieś, za attestacyą j. m. p. Zahorowskiego, że za exakciey j. m. żadnego dymu niebyło, a teraz z przybyłego.	1	1	18
<i>Bakowiec</i> , część j. m. p. Jana Mokosi Bakowieckiego	1	1	18
<i>Białego Stoku</i> część j. m. p. Alexandra Białostockiego	4	6	12
<i>Białego Stoku</i> sześć oycow zakonnikow monastera Białostockiego	5	8	—
<i>Bereznica</i> , miasto xięcia j. m. p. wojewodzica krakowskiego	15	24	—
<i>Czeremosno</i> j. m. p. Alexandrowey Hulewi-			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
czowey Drozdeńskiej, a terazniejszey Walentowey			
Przymiskiey	5	7	15
<i>Cmien</i> j. m. p. <i>Andrzeja Dołgierda</i> . . .	10	16	—
<i>Curkow</i> j. m. p. <i>Stefana Radłowskiego</i> . .	7	11	6
<i>Czernice</i> , wieś j. m. p. <i>Konstantego Soszeńskiego</i>	10	16	—
<i>Czterwertnia Stara y Zalubeczyn</i> miasteczko, za wykauanym juramentem, y wieś <i>Syszczce</i> xięcia j. m. <i>Wacława Swiatopołka Czterwertnińskiego</i> .	45	72	—
<i>Czterwertnia Nowa</i> , alias <i>Borowicze</i> , mia- steczko jasnie oswieconego x. j. m. <i>Stefana Swia- topołka Czterwertnińskiego</i> , podkomorzego brac- ławskiego, za wykonanym juramentem, wieś <i>Bo- rowicze, Hruziatyn, Kopyl, Hradecha</i> , alias <i>Be- rezna Wola, Hołuzi, Harazdze, Borowno</i> , także część w <i>Poddubcach</i> , przedmieście <i>Łuckie</i> ; z osobna miasteczko <i>Włodzimierzec</i> , wieś <i>Lipna, Staryki, Andrucha, Waronkow, Chinoczy, Duba trzech krain, Radczow, Jezioro, Nowakow, Try- puten</i> ; z osobna z majątności tegoż j. m. zstawn- nych, ze wsi <i>Borochowa, Buzan, Omelna, Hodo- micz, Lipcy, z Lubeczyny y części Rudki, Pe- respy, Lubcza, Misoka, Niemira, Zalisiec</i> ; in summa ze wszystkich majątności	195	312	—
Od potomkow xięcia j. m. <i>Czterwertni- skiego</i> , kasztelana mińskiego, w majątnosci xiążąt jch m. <i>Czterwertnińskich Mikołaja y Alexandra.</i>	2	3	6
<i>Czaplin, Ostruw, Kosmakow y Rzeczyca</i> za- stawne u j. m. p. <i>Jana Olszamowskiego</i> , j. m. p. <i>Stefana Ordycza</i> , panow <i>Marcina y Jana Mi- chowskich</i> ; in summa	9	14	12
<i>Czerniow</i> , wieś j. m. p. <i>Stanisława Sura- dowskiego</i>	10	16	—

	Dymy.	Złoty.	Grosy.
<i>Ceporow</i> , wieś j. m. p. Teodora Bernatowicza.	8	12	24
<i>Czekno</i> , wieś j. m. p. Jana Daniłowicza Czekowskiego z dymow sześciu, <i>Jałowicze</i> z dymow dwóch, <i>Worszyn</i> wieś z dymu jednego; in summa	9	14	12
<i>Czernczyc</i> część dzierzawna j. m. p. Wilczopolskiego.	6	9	18
<i>Czartorysko</i> , miasto dziedziczne wielm. j. m. p. Samuela hrabi z Leszna na Korcu y Czartorysku Leszczyńskiego, łuckiego etc. starosty, za wykonanym juramentem z dymow dziewiędziesiąt, <i>Kozlenicze</i> z dymow dwunastu, <i>Lisow</i> z dymow ośmnastu, <i>Nowosiółki</i> z dymow dwunastu, <i>Osnica</i> z dymow szesnastu, <i>Majunicze</i> z dymow dziewięciu, <i>Police</i> z dymow trzydziestu pięciu, <i>Żołudzko</i> z dymow dziewięciu, <i>Żółkinie</i> z dymow sześciu, <i>Sopaczow</i> z dymow dziewięciu, <i>Sobieszczyce</i> z dymow dziewięciu, <i>Kołoda</i> z dymow czterech, <i>Biała Wola</i> z dymow dziesięciu, <i>Mołczyce</i> z dymow szesnastu, miasteczko <i>Borowa</i> , alias <i>Rafałow</i> , z dymow dwudziestu, miasteczko <i>Lubaczow</i> , alias Andrzejow, z dymow trzydziestu, za juramentem, <i>Barasza</i> wieś z dymow dziesięciu, wieś <i>Babka</i> z dymow sześciu, <i>Budiaki</i> z dymow trzech, <i>Zabłocie</i> z dymow dziesięciu; in summa	335	536	—
<i>Cewelicze</i> , wieś j. m. p. Jana Zahorowskiego, stolnika czernihowskiego	6	9	18
<i>Cewow</i> część j. m. p. Jarosza Rozniatowskiego zastawna	2	3	6
<i>Dublany y Liszna</i> j. m. p. Jana Steckiego.	4	6	12
<i>Dorosince y Kniaz</i> j. m. p. Beydowey . .	12	18	—

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Dróżdnie y Hunczy Brod</i> j. m. p. Floryana Buskowskiego	2	3	6
<i>Dołha Wola y Połowle</i> j. m. p. Andrzeja Dołgierda	30	48	—
<i>Dołge y Boryskowicze</i> j. m. p. Alexandra Grotowskiego	2	3	6
<i>Dubowka y część Wyrbicza</i> j. m. p. Mikołaja Kmity, ordynacyi podległe	5	8	—
<i>Dołek, Rałów, Torgowiszca</i> j. m. p. Jana Szaszewskiego	28	44	24
<i>Drozdén, część Hunczego Brodu y Dołhego</i> j. m. p. Demiana Hulewicza	3	4	24
<i>Dworzec, wieś</i> j. m. p. Zamoyskiego, wojewody sendomirskiego	6	9	18
<i>Duliby</i> j. m. p. Konstantego Hulewicza dziedziczne y zastawne	4	6	12
<i>Dermań, Miezoczyk, Kunin y Korszow</i> przewielebnego j. m. oycy Chmielowskiego, episkopa przemyskiego, archimandryty dubeńskiego y dermańskiego	27	43	6
<i>Dworzec, wieś zastawna</i> j. m. p. Reginy Miączyńskiej	1	1	18
<i>Drozdén y Hunczego Brodu</i> części pewne j. m. p. Daniela y Mikołaja Hulewiczów, synów j. m. p. Alexandra Hulewicza.	3	4	24
<i>Diadkiewicz</i> część jch. m. p. Modliszewsoich małżonków	8	12	24
<i>Dorohobuz, miasteczko, za wykonanym juramentem</i> j. m. p. Alexandra Humienickiego z dymów siedmiu, <i>Drozdów</i> z dymów dwóch, <i>Padolany</i> z dymów dwóch, <i>Horbaków</i> z dymów dwóch, <i>monastyr Dorohobuzki</i> z dymów dwóch; in summa .	15	22	15

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>Dubieńska włość</i> jasnie osw. xięcia j. m. p. wojewodzica krakowskiego, to jest wieś <i>Pohorylce</i> z dymów czterdziestu siedmiu, <i>Raczyn</i> z dymów trzydziestu y jednego, <i>Jwanice</i> z dymów piętnastu, <i>Bozkiewiczce</i> z dymów osmiu, <i>Kosaczów</i> z dymow osmiu, <i>Waskoticze</i> z dymów ośmnastu; z osobna <i>Warkowicze</i> (sic) z dymu jednego, <i>Listwin</i> z dymów piętnastu, <i>Słupno</i> z dymów jedenastu, <i>Olichów</i> z dymów trzynastu, <i>Semiduby</i> z dymów dziewięciu, <i>Studiorka</i> z dymów osmiu, <i>Zniesien</i> z dymów szesciu, <i>Podborzec</i> z dymów szesciu, <i>Torokanów</i> z dymow ośmnastu, <i>Zaluże</i> z dymów czterech, <i>Trostianiec</i> z dymów dwóch; in summa	220	352	—
<i>Dubno</i> , miasto dziedziczne j. m. p. wojewodzica krakowskiego, y przedmiescia <i>Surmicze</i> y <i>Wygunka</i> , do tegoż miasta należące	205	328	—
<i>Dereczyn</i> y <i>Zawidów</i> j. m. xiędza Andrzeja Brzyskiego, kanonika łuckiego	15	24	—
<i>Dobratyn</i> j. m. p. Jana Franciska Lubowickiego, kasztelana wołyńskiego, z dymów czterech, <i>Boruchów</i> z dymu jednego, <i>Pereweredów</i> z dymów dwuch; in summa	7	11	6
<i>Duxin</i> , wieś dziedziczna j. m. p. Stanisława Jełowickiego	11	17	18
<i>Dorohostaje</i> , miasto wielm. j. m. p. Jana Sapiehy, starosty krzemienieckiego, z dymow trzynastu, wieś <i>Stare Dorohostaje</i> z dymow dwudziestu szesciu, miasto <i>Murawica</i> za juramentem z dymow trzynastu, wieś <i>Żebrzynie</i> z dymow osmiu, wieś <i>Czudwa</i> z dymow siedmiu, a z <i>Murawicy</i> miasteczka auctiey(?) z dymow czterech; in summa	71	113	18

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Dobryń</i> , wieś, y <i>Miakoty</i> j. m. p. <i>Mikołaja Janiszewskiego</i>	3	4	24
<i>Dederkał</i> część j. m. p. <i>Dederkałow</i> z dymow dwoch, także z trzeciego zastawnego . .	3	4	24
<i>Dworzec</i> , wieś j. m. p. <i>Jana Zahorowskiego</i> , stolnika <i>czernihowskiego</i>	7	11	6
<i>Diadkiewicz</i> j. m. p. <i>Katarzyny Kozickiej</i> , a z <i>Omclaney</i> zadnego dymu niemasz; in summa .	1	1	18
<i>Deraźnia</i> , miasto xięcia <i>Alexandra Janusza Zasławskiego</i> , wojewodzica <i>krakowskiego</i> , za juramentem	14	22	12
<i>Diadkiewicz</i> część j. m. p. <i>Jakuba Jełowickiego</i> , pisarza ziemskiego <i>krzemienieckiego</i> . .	1	1	18
<i>Dołocze</i> , wieś j. m. p. <i>Skaszewskiego</i> , wojskiego <i>bełzkiego</i>	6	9	18
<i>Fedkowce</i> , wieś j. m. p. <i>Michała Kozubowskiego</i>	10	16	—
<i>Głuchi</i> , <i>Jwankow</i> , <i>Uhole</i> , <i>Zawirów</i> , <i>Burakow</i> , <i>Bukoyma</i> , <i>Berech</i> , majątności j. m. p. <i>Malińskiej kasztelanowey bełzkiej</i> , excepto miasteczka <i>Nowo Malina</i>	20	32	—
<i>Grudek</i> y <i>Obarów</i> , do archimandryi <i>Pieczarskiej Kijowskiej</i> należące, j. m. p. <i>Jana Proskury Suszczańskiego</i> , podczaszego <i>kijowskiego</i> , dzierżawca.	36	57	18
<i>Grudek</i> , do władcyctwa <i>Łuckiego</i> należący, j. m. p. <i>Andrzeja Lubicza Gostyńskiego</i> . . .	5	8	—
<i>Chołoniewa</i> część j. m. p. <i>Alexandra Miszki Chołoniewskiego</i>	3	4	15
<i>Chołoniewa</i> część p. <i>Samuela Miszki Chołoniewskiego</i>	1	1	15
<i>Hrywiatki</i> j. m. p. <i>Michałowey Kałusowskiej</i>	15	22	15

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Hłuska Mała</i> j. m. p. Adama Krasickiego.	15	24	—
<i>Hrymiacza</i> j. m. p, Kołodweja Edwerta, ze żadnego dymu niemasz y nic nie дано.			
<i>Chorin</i> j. m. p. Stefana Wolińskiego.	1	1	18
<i>Choloniowca</i> część j. m. p. Jana Dubiskiego.	2	3	6
<i>Huidawa</i> , dzierzawa j. m. p. Szymona Wę- glińskiego	5	8	—
<i>Hulhocka</i> j. m. p. Macieja Suchodolskiego z dymu jednego, ze wsi <i>Sielca</i> , części <i>Oszczow- skiej</i> z dymow dwóch; in summa.	3	4	24
<i>Hlinek</i> części dwie j. m. p. Stanisława Woy- szyckiego.	2	3	6
<i>Horodlin</i> j. m. xieźda biskupa łuckiego z dymow siedmiu, <i>Boratyn</i> z dymow siedmiu, <i>Bu- jany</i> , <i>Kuty</i> z dymow dziewięciu; in summa	35	56	—
<i>Holatyn</i> j. m. p. Janowej Zasuszewskiej z dymow dwóch, <i>Nowystaw</i> z dymow dwóch, <i>Koł- mowiszczca</i> z dymu jednego; in summa	5	8	—
<i>Haliczany</i> y <i>Zboroszew</i> j. m. p. Marcina Czaplica, starosty horodelskiego	37	59	6
<i>Huszczca</i> , miasto p. Braclawskiego, za jura- mentem do pokazania kwitu, quod rationem	15	24	—
<i>Horodnica Wielka</i> j. m. p. Jana Podniesiń- skiego.	10	16	—
<i>Hłuzowa</i> j. m. p. Jana Draczewskiego	4	6	12
<i>Hrehorowicz</i> część j. m. p. Grodeckich mał- zonkow z dymow czterech, a z części pani Szklińskiej z dymow dwóch; in summa.	6	2	9
<i>Hulucka</i> , miasteczko dziedziczne j. m. p. Hulewicza, za juramentem	4	6	12
<i>Hruszowna</i> , wieś j. m. p. Stefana Bukojem- skiego.	2	3	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy
<i>Horodniczka Mała</i> j. m. p. Bratkowskiego, skarbnika braclawskiego	5	8	—
<i>Hodowicze</i> j. m. p. Marcina Bogusławskiego, in parte dziedziczna, in parte zastawna, a we wsi <i>Turowiczach</i> żadnego dymu niemasz.	3	4	24
<i>Hulaje</i> , wieś dzierzawna j. m. p. Andrzeja Zołkiewskiego	8	12	24
<i>Chorupanie</i> j. m. p. Alexandra Chrynickiego dzierzawy	4	6	12
<i>Hołowina</i> część j. m. p. Wacławowej Hołowińskiej y p. Piotrowey Pruszyńskiej, w ordynacyi będąca	2	3	6
<i>Chołmowa</i> część dzierzawna j. m. p. Alexandra Hulewicza.	10	16	—
<i>Hubina</i> część j. m. p. Alexandra Miączynskiego y Reginy Smykowskiej zastawna	6	9	18
<i>Chorochořyna</i> część jedna j. m. p. Alexandra Stupnickiego?	5	8	—
<i>Horodiszczca</i> część dziedziczna oycy Hrehorego Horodyskiego, protopopy kowelskiego.	3	4	24
<i>Hlinsko</i> , wieś j. m. p. Samuela Chomiaka	4	6	12
<i>Hołowina</i> część pewna dziedziczna j. m. p. Teodora Sewruka, rotmistrza j. kr. m., z dymow dwoch, a z <i>Perekał</i> części dziedzicznej z dymu jednego; in summa 3	4	4	12
<i>Horodyszczca</i> połowica wsi j. m. p. Andrzeja Jełowickiego, woyskiego łuckiego.	4	6	12
<i>Hłuponin</i> , wieś j. m. p. Waleryana Gorskiego.	1	1	18
<i>Cholonowa</i> część j. m. p. Zophiey Sokolowny Rakowskiej	4	6	12
<i>Cholonowa</i> część j. m. p. Iustyny z grabich Sokołowej, sędziny ziemskiej buskiej, z dymów dwunastu, części <i>Wojutyna</i> z dymu jednego; in summa	13	20	24

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>Horochów</i> , miasto za juramentem j. m. p. Ierzego Piotra Wilhorskiego, rotmistrza j. kr. m., z dymów trzydziestu sześciu, y wsi do niego należące: <i>Stary Horochów</i> , <i>Markowicze</i> , <i>Raczyn</i> , <i>Iezierce y Stary Staw</i> ; in summa	86	107	18
<i>Holeszow</i> , wieś j. m. p. Daniela Siostrzewitowskiego	10	16	—
<i>Hołowczyce</i> , wieś j. m. p. Ierzyney Boskiewiczowej z dymów jedenastu, <i>Mantysy</i> z dymu jednego; in summa z dymów dwunastu, według kwitu j. m. p. Zahorowskiego, jednak wzięło się ad rationem tylko troyga podymnego	12	7	8
<i>Chorochořyna</i> część j. m. p. Ostafia Liniewskiego z dymów pięciu, a z części <i>Liniewca</i> z dymu jednego; in summa	6	9	18
<i>Hołuzy</i> , wieś panien zakonnych łuckich	27	43	6
<i>Chorochořyna</i> część j. m. p. Abrama Grabowskiego, czesnika wołyńskiego	4	6	11
<i>Hubin</i> , wieś, do władcyctwa Łuckiego należąca, dzierzawa też p. czesnika	1	1	18
<i>Chrynnik</i> część zastawna j. m. p. Jana Głębockiego	1	1	18
<i>Jasieniniecz</i> część szusta j. m. p. Stefana Jasieninickiego	2	3	6
<i>Jasieninicz</i> część j. m. p. Abrama Sieniuty Radohowskiego, a na części <i>Omelaney</i> żadnego dymu niemasz	1	1	18
<i>Jasieninicz</i> części dwie j. m. p. Kazimierza Tarnowskiego, jedna Romanowska, a druga Matfejowska	5	8	—
<i>Jasieninicz</i> część, nazwana Andrzejowska, j. m. p. Samuela Gedroyca	2	3	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Jabłonna</i> dziedziczna j. m. p. Alexandra Pi- ruskiego, podstolego nowogrodzkiego, y insze zastawne	84	134	12
<i>Januwka</i> j. m. p. Konstantego Soszeńskiego	12	19	6
<i>Jasienuwka</i> j. m. p. Macieja Woronieckiego .	6	9	18
<i>Januwka</i> j. m. p. Adama Krasieckiego y małżonki j. m. za juramentem	5	7	15
<i>Jałowicz</i> część j. m. p. Samuela Dałmata Isaikowskiego, stolnika wołyńskiego, <i>Warszyna</i> część y całej wsi <i>Ostryjowa</i> ; in summa . . .	15	24	—
<i>Iwanczyce</i> , wieś j. m. p. Andrzejowej Wito- nizkiego	4	6	12
<i>Jarostawicze</i> , wieś j. m. p. Franciszka Lu- bowickiego, kasztelana wołyńskiego, z dymów dwu- dziestu jednego, <i>Podlesie</i> z dymów dwóch do po- kazania kwitu	23	34	15
<i>Jankowca, Peremenka, Lubasza, Rokitna</i> y część wsi <i>Cepiewicz</i> , za Horynią będącey, j. m. p. Sewruka osadcy y administratora dóbr Stepańskich y Za- horyskich. a xięcia j. m. Zaslawnskiego, wojewo- dy krakowskiego, dziedzicznych	8	12	24
<i>Jarowica</i> , wieś j. m. p. Bogusława Horaina, pisarza ziemskiego łuckiego, z dymów dziesięciu, <i>Jezioro</i> z dymów pięciu, <i>Cholpniów</i> z dymów sześciu, <i>Ostrowa</i> z dymów pięciu, <i>Czołnica</i> z dy- mów trzech, <i>Babina</i> część z dymów dwóch, <i>Ma- teyki</i> z dymów czterech, a we wsi <i>Czarnyżu y</i> <i>Krasney Woli</i> żadnego dymu niemasz; in summa	35	56	—
<i>Jabłonna</i> y przysiołki, do niey należące, j. m. p. kanclerzyniey litewskiej	21	33	18
<i>Iwanicz</i> część wsi j. m. p. Mikołaja Wrzyszcza.	3	4	24
<i>Iwanicz</i> część j. m. p. Szymona Korbuta .	5	8	—

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Icankowce</i> , alias <i>Zukarówka</i> , [successorów p. Ostafia Piaseckiego,	3	4	24
<i>Icanicze</i> , wieś xiędza Michała Piaseckiego, kaonika dubińskiego	2	3	6
<i>Jarun</i> , miasteczko j. m. p. Błędowskiego .	1	1	18
<i>Hruszowica</i> j. m. p. Stanisławowskiej, a w <i>Korostiatynie</i> niemasz nic	4	6	12
<i>Chorłuka</i> , wieś j. m. p. Woyciecha Kanopki.	1	1	18
<i>Hłobotyńskiej Wulki</i> część dziedziczna j. m. p. Wacława Sewruka z dymów dwóch, a w <i>Choboltowie</i> żadnego dymu niemasz, z części zas <i>Radowa</i> z dymu jednego; in summa	3	4	24
<i>Chorochořyna</i> część jasnie y wysoce przewielebnego j. m. oycy Dyonizego Bałabana, metropolity kijowskiego	5	8	—
<i>Chorochořyna</i> część zastawna y dożywotna j. m. p. Pawła Dołęgowskiego	2	3	6
<i>Hołowina</i> część j. m. p. Jerzyney Boskiewiczowej	4	6	12
<i>Chrynnik</i> część j. m. p. Daniela Stępkowskiego	1	1	18
<i>Hulannik</i> część j. m. p. Seweryna Kopystyńskiego, a na części Rudolfa Wołcza y na części xiędza Dominika Szaniawskiego, żadnego dymu niemasz	1	1	18
<i>Hati</i> część j. m. p. Ierzyney Święcickiej .	3	4	24
<i>Chołoniowa</i> część j. m. p. Tomasza Chołoniowskiego	2	3	6
<i>Horodyszczu</i> wieś cała y wieś <i>Szprachy</i> j. m. p. Jakuba Ciołka Zielińskiego	6	9	18
<i>Chłopotyn</i> , miasteczko oyców jezuitów krakowskich, z dymów dziesięciu za juramentem, a			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
w <i>Berezdowie</i> miasteczku pustynia; <i>Horyszcza</i> z dymów pięciu, a we wsi <i>Berezdowie</i> , <i>Moniatynie</i> , w <i>Prawotyńie</i> , w <i>Szeniowej</i> —pustynia	13	22	12
<i>Kotow y Wolica Kotowska</i> j. m. p. Pawła Siedleckiego dzierzawca	10	15	—
<i>Kutki y druga Chwoszczówka</i> pusta j. m. p. Samuela Kozeńskiego.	1	1	15
<i>Kołpyte</i> j. m. p. Mikołaja Kozeńskiego.	2	3	—
<i>Kobcze</i> j. m. p. Stephanowej Kobeckiej	4	6	—
<i>Kanonicze</i> j. m. p. Alexandra Dołgierda	8	12	24
<i>Krupa y Stawki</i> j. m. p. Krzysztofa Koźłowskiego, dzierzawcy, a dziedziczne pana wojewody sędmirskiego	18	28	24
<i>Korabliszcz</i> część j. m. p. Jana Trzemeskiego.	1	1	18
<i>Korabliszcz</i> część p. Kasprowey Boguckiej.	2	3	6
<i>Kostiuchnowka</i> wieś j. m. pp. Macieja Rochozeńskiego, Drewińskiego, Dołgirda y Wacława Dąbrowskiego	28	40	24
<i>Krasnosiel</i> j. m. p. Pawła Zająca.	2	3	6
<i>Kustyna</i> część j. m. p. Stanisława Zająca.	8	12	24
<i>Krzywicze</i> j. m. p. Jana Hołowinskiego.	5	8	—
<i>Koblin</i> , miasteczko, dzierzawa j. m. p. Stabkowskiego za juramentem	5	8	—
<i>Koszar Stary y Nowy</i> j. m. p. Krasickiego z dymów piętnastu, a ze wsi <i>Horodelca</i> z dymów dwóch; in summa	17	27	6
<i>Karajowicze</i> , wieś j. m. p. Woyciecha Serebryskiego	4	6	12
<i>Kniahinin</i> j. m. xięcia Czetwertynskiego zastawny	1	1	18
<i>Kuniuw</i> , miasteczko j. m. p. Jana Piaso-			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
czyńskiego, starosty nowogrodzkiego, za juramentem z dymu jednego, ze wsiów <i>Pererosłego</i> z dymów dwóch, <i>Zakryniza</i> z dymu jednego, <i>Staryków</i> z dymów trzech, in summa	6	9	18
<i>Kiwirce</i> , połowica wsi j. m. p. Adama Koberckiego	3 ¹ / ₂	5	7 ¹ / ₂
<i>Koniuszki</i> , wieś j. m. p. Mikołaja Welińskiego	5	8	—
<i>Kornin</i> j. m. p. wojewody sędzińskiego z dymów siedmiu, <i>Nowy Dwor</i> z dymów dziewięciu in summa	16	25	18
<i>Kozlin</i> wieś, <i>Żytynki</i> , <i>Remel</i> , <i>Staryki</i> j. m. p. Stanisława Kuberskiego	14	22	12
<i>Kniaża</i> część j. m. p. Alexandra Sokołowskiego.	5	8	—
<i>Kniahinin</i> oyców jezuitów kolegium Ostrogskiego z dymów jedenastu, <i>Ostrow</i> z dymów trzech, <i>Naranie</i> z dymów trzech, <i>Martynow</i> z dymów dwóch, <i>Budiaki</i> z dymów dwóch, <i>Zamłynie</i> z dymów dwóch, <i>Szawarki</i> z dymów dwóch, <i>Wolica</i> z dymów dwóch, <i>Białoberezie</i> z dymu jednego, <i>Ujezdce</i> z dymu jednego, <i>Zarudno</i> z dymów czterech, <i>Spasow</i> z dymów pięciu, <i>Moszczenica</i> z dymów sześciu, <i>Maszkowce</i> z dymów dwóch, <i>Wołoszkowce</i> z dymów trzech, <i>Kurhany</i> z dymów siedmiu, <i>Mohylany</i> z dymów dziewięciu; in summa	65	104	—
<i>Kustyna</i> połowica j. m. p. Kmiecia, stolnika orszańskiego y małżonki jego.	8	12	24
<i>Korsyń</i> j. m. p. Augusta Szczepowskiego	2	3	6
<i>Koszarowa</i> szęść j. m. p. Samuela Kołodzieckiego	2	3	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Koszator Mały</i> j. m. p. Puzowskiego z dymow dwóch, wieś <i>Ilpień</i> z dymu jednego: in summa	3	4	15
<i>Krasitów</i> , wieś j. m. p. Stanisława Osieckiego	6	9	18
<i>Kopyła</i> j. m. p. Jana Strzałki	4	6	12
<i>Kałużowa</i> część j. m. p. Jana Graiewskiego.	6	9	18
<i>Kuczkurowiec</i> część <i>Czernczyc. Łyszczce, Bortyn, przedmieście Łuckie</i> oycow jezuitow łuckich.	11	17	18
<i>Kolczyzna</i> część j. m. p. wojewody czerniehowskiego dzierżawa	9	14	12
<i>Kolczyzna</i> część j. m. p. tegoż wojewody. krolewczyną nazwana	10	16	—
<i>Kurodzwonny</i> oycow zakonników monasteru Hnyskiego	4	6	12
<i>Krupiec</i> , miasteczko za juramentem jch m. pp. Marcyjana y Stanisława Cetnerow dziedziczne, z dymow czternastu, <i>Staryki</i> z dymow dwudziestu, <i>Barania</i> z dymow dwóch, <i>Srybrna</i> z dymow dwunastu, <i>Sitna</i> z dymow szesciu, <i>Michalowka</i> z dymow szesciu; in summa	60	96	—
<i>Krasitów</i> , miasteczko dziedziczne j. m. p. wojewodzica krakowskiego za juramentem. . .	20	32	—
<i>Kołodezna</i> j. m. xiędza Stanisława Czuryła, suffragana łuckiego, z dymow pięciu, <i>Rudiszcza</i> z dymow pięciu; in summa.	10	16	—
<i>Korabliszcz</i> część j. m. p. Jana Strzałkowskiego z dymow pięciu, z <i>Maszczy</i> z dymow czterech, a ze wsi <i>Sujem</i> z dymow trzech in summa.	12	19	6
<i>Klewań</i> , miasto jasnie osw. xiężney Jzabelli z Korca Czartoryskiej, wojewodziny wołyńskiej, z dymow czterdziestu, za juramentem, <i>Koldyrow</i>			

Dymy. Złoty. Groszy.

y <i>Derewienne</i> z dymow czterdziestu, z <i>Ołyczow</i> z dymow dwudziestu, miasteczko <i>Żukow</i> też za juramentem z dymow dziesięciu, wieś <i>Stary Żukow</i> z dymow dwudziestu, <i>Grabow</i> z dymow dziesięciu, <i>Orżow</i> z dymow szesciu, <i>Mszakiew</i> z dymow siedmiu, <i>Susko</i> z dymow siedmiu, <i>Ilża</i> z dymow dwóch, <i>Krasne</i> z dymu jednego, <i>Korczynce</i> z dymow czterech, <i>Moczulany</i> z dymow szesciu, <i>Oleszica</i> z dymow dwóch, <i>Ruda</i> z dymow szesciu, <i>Miodkow</i> z dymow czterech. <i>Smarżow</i> z dymow ośmiu, <i>Nowosiołki Hruszwickie</i> z dymow ośmiu, <i>Humienniki</i> z dymow ośmiu, <i>Janiewiczze</i> z dymow dziewięciu, <i>Tuszebin</i> z dymow dwóch, a to excepto miasteczka <i>Bielowa</i> i wsi <i>Płkoca</i> , ktore w kwiecie przeszłego poborecy p. Zahorowskiego concluduntur, a potem że od posesorow p. Olszańskiego przysły; in summa.	220	352	—
<i>Kniaża</i> część krolewszczyzny jch m. pp. Chomentowskich małżonkow	6	9	18
<i>Kulikow</i> , wieś j. m. p. Telickiey	2	3	6
<i>Kuchar</i> część zastawna j. m. p. Waleryanowej Woronieckiey.	5	8	—
<i>Kuszlip</i> , dzierzawa j. m. p. Stanisława Kamińskiego z dymow dwóch, a wieś <i>Horynka</i> z dymow trzynastu; in summa	15	24	—
<i>Korszów</i> , wieś do Leszniewa należąca, j. m. p. wojewody sędomirskiego.	9	14	12
<i>Kisielin</i> , miasto potomkow j. m. p. Andrzeja Liniewskiego, sędziego ziemskiego łucklego z przybyłemi dymami, za wykonanym juramentem z dymow dwunastu, wieś <i>Dmitrówka</i> , z dymow czterech, <i>Żurawiec</i> z dymu jednego; in summa	17	27	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Kopytków</i> j. m. p. Gawrońskiego	2	3	6
<i>Kolesniki</i> wieś <i>xiedza opata Koronowskiego</i> z dymu jednego, <i>Czerniechow</i> z dymu jednego, a we wsi <i>Wielhoru, Uholcach</i> żadnego dymu nie- masz; in summa	2	3	6
<i>Kosmaczow</i> , wieś j. m. p. <i>Woyciecha Rado-</i> <i>szewskiego</i>	2	3	6
<i>Korostowa</i> jch m. pp. <i>Rostockich</i>	2	3	6
<i>Kobyla y Hnizdyszcz</i> a dzierżawne j. m. p. <i>Stefana Lubienieckiego y Konstantego Sawicza</i> z przybyłych dymow.	2	3	6
<i>Kołonney</i> część j. m. p. <i>Krzysztofa Koziki</i>	5	8	—
<i>Kołpytowa</i> część j. m. p. <i>Zacharyasza Koł-</i> <i>pytowskiego</i>	3	4	24
<i>Koziatyn</i> , wieś j. m. p. <i>Krzysztofa Bieniew-</i> <i>skiego</i>	1	1	18
<i>Krupa</i> , miasto j. m. p. <i>xieżney kanclerzney</i> <i>litewskiey</i> za juramentem z dymow <i>dziesięciu</i> , ze wsi <i>Kotowca</i> z dymow <i>trzech</i> ; in summa . . .	13	20	24
<i>Knichinina</i> część j. m. p. <i>Katarzyny Cho-</i> <i>ruzzkowny Narbutowey</i>	1	1	18
<i>Kunachowce</i> , wieś zastawna j. m. p. <i>Siemasz-</i> <i>kowey</i> z dymów <i>trzech</i> , <i>Butyn</i> z dymów <i>trzech</i> , <i>Polany</i> z dymów <i>dwóch</i> ; in summa	8	12	24
<i>Kudłaczowka</i> , wieś dzierżawna j. m. p. <i>Mi-</i> <i>chała Kozubowskiego</i>	7	11	6
<i>Kaszowka</i> , miasto potomków j. m. p. <i>staro-</i> <i>rosty Szczyrwowskiego</i> a w opiece p. <i>Wędeńskiego</i> będące, za juramentem z dymów <i>dwudziestu</i> , <i>Pod-</i> <i>ryze Wielkie y Małe</i> z dymów <i>czterdziestu</i> szes- <i>ciu</i> , <i>Janiuwka</i> alias <i>Ruda</i> z dymów <i>trzech</i> , <i>Wet-</i> <i>nicze</i> z dymów <i>dwóch</i> ; in summa	71	107	18

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Kostenca</i> część j. m. p. Jana y Romana			
Kosteneckich . . . ,	2	3	6
<i>Krasne</i> , wieś do starostwa Łuckiego należące	14	22	12
<i>Kozin</i> , wieś zastawna j. m. p. Stefana Janiszewskiego z dymów dwóch, a ze wsi <i>Perespy</i> z dymów trzech; in summa	5	8	—
<i>Kołodcz</i> , <i>Zabcze</i> z dymów trzech, <i>Falemicze</i> y <i>Wola Falemicka</i> , <i>Siedmiarki</i> dzierżawa j. m. p. Ostafia Liniewskiego z dymów trzech; in summa	6	9	18
<i>Knichinina</i> część j. m. p. Konstantego Porwanieckiego	2	3	6
<i>Kulikowicze</i> , wieś dzierżawna j. m. p. Woyciecha Janiszewskiego z dymów trzynastu, <i>Komarówka</i> z dymów siedmiu; in summa	20	32	—
<i>Kokorów</i> , wieś p. Michała Iskry	7	11	6
<i>Kaczyna</i> część j. m. p. Stanisława Czermińskiego	1	1	18
<i>Korytna</i> , wieś j. m. p. Stefana Korytyńskiego, w siele <i>Rytkowie</i> żadnego dymu niemasz.	2	3	6
<i>Kołki</i> , miasto, dzierżawa j. m. p. Woyciecha Janiszewskiego	41	65	18
<i>Kołowerti</i> część j. m. p. Nastaziey Kaczanowskiej	1	1	18
<i>Kwirzec</i> , połowica wsi j. m. p. Jana Kobieckiego dziedziczna	3 $\frac{1}{2}$	5	18
<i>Krasne</i> , wieś <i>Stawców</i> y <i>Kolniatycze</i> j. m. p. Jana Zahorowskiego, stolnika czerniechowskiego	17	26	26
<i>Hłodna</i> , wieś dzierżawna j. m. p. sędziego ziemskiego lwowskiego z dymu jednego, <i>Czerniechów</i> z dymów trzech, <i>Hłodka</i> z dymów dwóch, <i>Małaszowce</i> z dymów trzech, <i>Iwaniów</i> z dymów dwóch, <i>Zarudzie</i> z dymu jednego.	12	19	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Kryhołowa</i> , wieś j. m. p. Marcina Gnorowskiego dziedziczna	1	1	18
<i>Kołodienka</i> , wieś j. m. p. Andrzeja Choyackiego, czesnika bielskiego, pułkownika, j. kr. m., z dymów czterech, <i>Złotyjów</i> z dymów siedmiu; in summa	11	17	18
<i>Kołowert</i> j. m. p. Samuelowej Wyszotrawczyney	1	1	18
<i>Korzec</i> , miasto j. m. p. Samuela hrabi z Leszna Leszczyńskiego, starosty łuckiego, a to ad rationem y do pokazania kwitu p. Zahorowskiego złotych sześćdziesiąt cztery. Koreckie włości, do miasta Korca należące, tegoż p. starosty łuckiego, y do pokazania kwitu p. Zahorowskiego	—	96	—
<i>Knerut</i> , wieś j. m. p. Jana Boreyka, sędziego łuckiego, z dymów czterech, wieś <i>Stawiszcz</i> z dymów dziesięciu; in summa	14	22	12
<i>Konstantynów</i> , miasto y włości, do niego należące, j. m. p. Janusza na Ostrogu y Zastawiu hrabi na Tarnowie wojewodzica krakowskiego, dymów dwa, jeden chrześcijański, drugi żydowski, a to bez juramentów jch do wykonania. Ze wsiów zaś, do miasta należących, <i>Michałowiec</i> , do zamku należący, z dymów trzech, <i>Samszynie</i> z dymów trzech, <i>Semerenki</i> z dymu jednego, <i>Kaniówka</i> z dymów pięciu, <i>Kobyła</i> z dymu jednego, <i>Bakłayki</i> z dymu jednego, <i>Laszki</i> z dymu jednego; in summa	18	28	24
A to ad rationem do pokazania kwitu p. Zahorowskiego.			
A w drugich zaś wsiach, do tegoż Kon-			

Dymy. Złoty. Groszy.

stantynowa należących, jako to w *Krasnosielce, Starykach w Ostryłowcach, Swinney, Kuczmince, Molezanoy w Jeziorkowcach, Hryhorowcach, Wolicy y w Hrebieninie, w Piszkowcach, Matkowcach*, do zamku należących, także w tych, co sładzy i inisi trzymają, to jest w *Łazanie, Bahłajach, Pohoryley Małey y Wielkicy, Derkuczach, w Ihnatkach, Szaszkowszczyźnie, Semerękach drugich, Niemirzyńcach, Powertowdyniach, Berekieliniach, Puszutyniach, Nowosiulkach, Saszkach, Motrunkach, Kalamarzynie, Werchniakach, Jeremiowcach, Mytynkach, Ceceniowie, Łahodyniach, Kolczynie Wielkim, Kolczynie Małym Matwiejowcach, Tereszkontcach, Hrychowcach, Bulajowie, Tryskach, Krzemniuczach, Sewrukach, Smorckach, Mazepińcach Czerniatynach dwóch Małym y Wielkim, Napadowie, Butowcach, Kapustynie, Załużu, Kuczowie, Steckach, Prochorowie, Dzieńnikach, Kastencu, Szkarowic Małey y Wielkicy, Maniewicz Małych y Wielkich, Rastowie, Demkowcach, Ohyowcach, Pisaruwce, Koszeli, Swoziniach, Popowcach Samczyncach*, alias w *Bere*, deklarowano od tego j. m. p. Zaslawnickiego, iż od Pilawieckicy, Zbarazskicy, Zborowskicy y Beresteckicy, jako przez nieprzyjaciół funditus zniesiono, tak y teraz żadnego dymu, ani chłopu niemasz, na co wszystko dowód według prawa y laudum być powinien. . — — —

Koniuchy, wieś j. m. p. podkomorzego Łuckiego dziedziczna y insze majątności jego, w wojewodztwie wołyńskim będące; in summa . . .

<i>Koniuchy</i> j. m. p. podkomorzego Łuckiego dziedziczna y insze majątności jego, w wojewodztwie wołyńskim będące; in summa . . .	93	139	15
<i>Litohoszcza</i> j. m. p. Antoniego Kuperskiego	3	3	15
<i>Lipiboki</i> j. m. p. Rudeckiego	2	3	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Luczyce</i> j. m. p. Katarzyny Horodyckiej .	4	6	12
<i>Łuchcze</i> j. m. p. Jana Hołowińskiego . . .	3	4	24
<i>Lisiczy</i> , wies j. m. p. Alexandra Starzyckiego.	5	8	—
<i>Łopawcze</i> j. m. p. Sewerinowej Markowskiej	15	24	—
<i>Zawrów</i> , <i>Mytyszca</i> , <i>Rykanie</i> , <i>Łuczyce</i> , <i>Kukły</i> , <i>Kamieniorwka</i> , majątność j. m. p. Zofiej z Koniecpola Koniecpolskiej, dano braclawskiej kasztelanki, summy	—	65	18
<i>Lubcza</i> część j. m. p. Mikołaja Lubeckiego dziedziczna, a j. m. p. Stanisława Suchaczewskiego zastawna	2	3	6
<i>Liniowa</i> część j. m. p. Adama Zabokrzyc- kiego z powiatu Łuckiego z dymow czterech, a z części <i>Zabokrzyk</i> powiatu Krzemienieckiego, także z dymow czterech; in summa	8	12	24
<i>Łokacze</i> j. m. p. wojewody czernihowskiego dzierzawa	38	70	18
<i>Łaszki</i> , wies zastawna j. m. p. Halickiego .	13	20	24
<i>Łuków</i> , wies j. m. p. Michałowej Zahorow- skiej z dymow szesciu, <i>Susko</i> z dymow trzech; in summa	18	28	24
<i>Leszniow</i> , miasto j. m. p. Stanisława Koniec- polskiego, wojewodzica sędomirskiego	75	120	—
<i>Ludwiszcza</i> , wies j. m. p. Gabryela Woyni- łowicza, półkownika j. kr. m.	4	6	12
<i>Lachowce</i> , miasto j. m. p. Krzysztofa Sieniuty.	17	27	6
<i>Lityna</i> część dziedziczna y druga zastawna j. m. p. Jerzego Lityńskiego	11	17	18
<i>Lityna</i> część j. m. p. Machała Lytyńskiego	6	8	18
<i>Lityna</i> , część y <i>Radowicz</i> p. Piotra Werb- skiego y p. Wacława Smakowskiego.	6	9	18
<i>Łucka</i> , część miasta j. krol. m. od miesz- czan do kapituły y katedry łuckiej Sanctae Tri-			

Dymy. Złoty. Groszy.

nitatis, w okolnym zamku Łuckim będącey, a jch m. xieży pralatom y kanonikom łuckim należącey, to jest z domow jch m., tu w Łucku będących, do kosciola założenia Świętej Troycy należących, z dymow ośmiu, a z domow, do świętego Jakuba kosciola należących, z dymow dziesięciu, za juramentem, in summa.	18	28	24
<i>Łosiatyna</i> część wsi j. m. p. Jana Wołodkiewicza	1	1	18
<i>Lebiedia</i> , wieś j. m. p. Felicyana Tymińskiego.	1	1	18
<i>Lubcze</i> dziedziczne j. m. p. Stanisława Pocięja do pokazania kwitu	27	43	6
<i>Lityna</i> część j. m. p. Stefana Lityńskiego	4	6	12
<i>Liniewa</i> część j. m. p. Łukasza Liniewskiego.	3	4	24
<i>Ludwiszcz</i> część j. m. p. Jana Ludwiskiego y paniey Nastazyi Ludwiskiego Jerzyney Carini- ney dziedziczne.			
<i>Lubcza</i> część zastawna j. m. p. Juszkow- skich	2	3	6
	3	4	24
<i>Lipien</i> , wieś, do klucza Stepańskiego nale- żąca, dziedziczna p. Jerzyney Czaplicowey	5	8	—
<i>Liniewa</i> część j. m. p. Tomasza Liniewskiego.	2	3	6
<i>Łabuń</i> , miasto dziedziczne j. m. p. Jerzego Lubomirskiego, marszałka koronnego, hetmana pol- nego woyska koronnego, starosty Białocerkiew- skiego, z miasta jego dziedzicznego, za wykona- nym juramentem do pokazania jednak kwitu p. Zahorowskiego	37	139	6
Od tegoż j.m.p. marszałka koronnego ze wsiów, do Łabunia należących: ze wsi <i>Mikulina</i> z dymow dwoch, <i>Kochanówki</i> z dymow dwoch, ze wsi <i>Sivini</i>			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
z dymow trzech, ze wsi <i>Nuczpali</i> z dymu jednego, ze wsi <i>Chronicy</i> z dymow dziewięciu; in summa.	17	27	6
<i>Medweże Stare</i> i <i>Nowe</i> j. m. p. Alexandra Dołgierda ,	40	64	—
<i>Małostaw</i> j. m. p. Samuela Wkryńskiego z dymow pięciu, z części <i>Płoskiej</i> z dymow trzech; in summa , ,	8	12	24
<i>Mokre</i> , wieś j. m. p. Mikołaja Snitowskiego, a we wsi <i>Chorowiu</i> pustynia	1	1	18
<i>Mosur</i> , miasteczko za juramentum y włość <i>Hołobska</i> j. m. p. Andrzeja z Dombrowicy Fir- leja; z miasteczka <i>Mosora</i> z dymow piętnastu, <i>Stary Mosór</i> z dymow pięciu, <i>Żukłów</i> z dymow pięciu, <i>Demetianówka</i> z dymow trzech, <i>Hołoby</i> z dymow dwudziestu, <i>Wolczycko</i> z dymow ośmiu, <i>Puhinieć</i> z dymow czterech; in summa.	60	96	—
<i>Malin</i> , wieś j. m. p. Wacława Małyńskiego z dymow trzech, z <i>Zabłociec</i> z dymow trzech y ze wsi <i>Ujścia</i> , dzierżawy jego, do Korca należącej, z dymow trzech; in summa	9	14	12
<i>Michnów</i> wieś dzierżawna j. m. p. Stefana Chomętowskiego	4	6	12
<i>Misków</i> , <i>Jaroml</i> y część <i>Pułhanowa</i> j. m. p. Mikołajowej Markowskiej	16	25	18
<i>Mirohoszczy</i> część y <i>Lipey</i> j. m. p. Woy- ciecha Sknitowskiego.	3	4	24
<i>Mirohoszczy</i> część y <i>Lipey</i> j. m. p. Micow- skiego.	3	4	24
<i>Miłówsz</i> część j. m. p. Gabryela Grotow- skiego.	1	1	18
<i>Miłówsz</i> część dzierżawna j. m. p. Jana Skarbka	12	19	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Miłostawa</i> część dzierżawy j. m. p. Jana Suszczasnkiego-Proskury z dymu jednego, także część <i>Płoskiej</i> z dymu jednego; in summa . . .	2	3	6
<i>Myslin</i> część j. m. p. Władysława Jasińskiego z dymow siedmiu, a z części <i>Krasowa</i> z dymow pięciu; in summa	12	19	6
<i>Młynów</i> , wieś, do włości Koblińskiej należąca, j. m. p. Stefana Korytyńskiego zastawna z dymu jednego, <i>Użynie</i> wieś z dymow czterech, <i>Ozliów</i> wieś z dymow trzech, <i>Perekałów</i> z dymow szesciu; in summa	14	22	12
<i>Miękowce</i> , <i>Baczmanówka</i> j. m. p. Michała Komorowskiego.	6	9	18
<i>Moszczenia Mała</i> j. m. p. Adama Wysokiego dzierżawa	8	12	24
<i>Miatyn</i> , sioło, y w miescie Dubnie do cerkwi świętego Spasa należące j. m. oycy Prokopia Chmielowskiego, episkopa przemyslskiego, archimandryty dubieńskiego	18	28	24
<i>Mikitycze</i> jch m. oycow franciszkanow konwentu Międzyrzeckiego	2	3	6
<i>Mizocze</i> i <i>Bielaszów</i> j. m. p. Adama Radlińskiego dzierżawne	14	22	12
<i>Młodawa</i> j. m. p. Philona Olexyca . . .	1	1	18
<i>Mirohoszczy</i> część y <i>Lipey</i> dzierżawne j. m. p. Adama Radlińskiego, rotmistrza j. kr. m. ,	4	6	12
<i>Myslina</i> część i część <i>Krasowa</i> j. m. p. Jana Pogroszewskiego do pokazania kwitu p. Zahorowskiego	4	6	12
<i>Manaczyn</i> , miasto, dzierżawa j. m. p. Zdisława Zamoyskiego, kasztelana czernihowskiego,			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
a we wsiach, do tego miasta należących: we wsi <i>Jezierzanach</i>	9	14	12
A w <i>Rabijowie</i> w <i>Kusznierowie</i> , <i>Sopówce</i> , <i>Kuryłówce</i> , <i>Fedorach</i> , <i>Bartkowcach</i> , <i>Krzywo-</i> <i>czyńcach</i> , <i>Kłonnach</i> , <i>Pisarówce</i> , <i>Woytowcach</i> , <i>Januszkowcach</i> , <i>Pienkowcach</i> w <i>Korostowey</i> , za kwitem p. <i>Zahorowskiego</i> , poborcy przeszłego, żad- nego dymu niebyło y teraz declarowano, że niemasz.			
<i>Mokre</i> , wieś: j. m. p. <i>Strzeszkowskiego</i> z dymow dwoch, j. m. p. <i>Krzysztofa Oziemskiego</i> z dymow trzech, p. <i>Andrzeja Płuszkowskiego</i> z dymow trzech, j. m. p. <i>Hrehorego Mokrańskiego</i> , z dymu jednego; in summa.	9	14	12
<i>Milcze</i> j. m. p. <i>Michała Jełowickiego</i> , woy- skiego krzemienieckiego, z dymow czterech, <i>Rodki</i> z dymow dwoch; in summa	6	12	18
<i>Mosków</i> , wieś y <i>Przematówka</i> j. m. p. <i>Ro-</i> <i>zniatowskiego</i>	6	9	18
<i>Międzyrzyce</i> , miasto j. m. xięcia na <i>Ostrogu</i> y <i>Zasławiu Zasławskiego</i> , wojewodzica krakow- skiego, za wykonanym juramentem z dymow szesnastu, z połowicy <i>Ostroga</i> z dymow dwunastu, ze wsi <i>Chorowa</i> z dymow pięciu, <i>Rozwałcz</i> z dymow dwoch, <i>Zdobica</i> z dymow dziesięciu, <i>Dołbanów</i> z dymow pięciu, <i>Buszcza</i> z dymow ośmiu; in summa.	58	92	24
<i>Moszczenica Wielka</i> oycow bernardynów dubieńskich	26	41	18
<i>Milatyn</i> , wieś sukcesorow p. <i>Górskiego</i> , z dymow osmnastu, <i>Czerniechów</i> z dymow szesciu, <i>Zawrowo</i> z dymow trzech, <i>Michałkowce</i> z dymow siedmiu, a we wsi <i>Hłuboczka</i> y <i>Zozuliniec</i> żad- nego dymu niemasz; in summa	33	54	12

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Michlin</i> , wieś j. m. p. Hieronima Jełowickiego	12	19	6
<i>Makotert</i> , wieś dzierżawna opiekuńska j. m. p. Stefana Rostka	15	24	—
<i>Moszczenicy</i> część jedna j. m. p. Jana Sołtana y druga część synowca jego p. Wacława Sołtana	3	4	24
<i>Młynowia</i> , wieś j. m. p. wojewodzica Ruskiego dziedziczne, z dymu jednego, a we wsiach zaś <i>Bakotach</i> , <i>Hnidawie</i> , <i>Kochanówce</i> żadnego dymu niemasz	1	1	18
<i>Mielnica</i> , miasteczko j. m. p. Wędeńskiego dziedziczne, z dymow trzydziestu pięciu, ze wsiów zaś <i>Krywlina</i> y <i>Rudki</i> z dymow czternastu; in summa	49	78	12
<i>Matowa</i> część zastawna j. m. p. Jana Markowskiego	3	4	24
<i>Mirków</i> , wieś dziedziczna j. m. p. Michała Miszki Chołoniewskiego, z dymow ośmiu, <i>Werchostawie</i> z dymow szcściu, a ze wsi <i>Chołoniewa</i> zastawnego, z dymu jednego; in summa ad rationem troyga podymnego	15	15	—
<i>Maniów</i> , wieś j. m. p. starosty Horodelskiego, z dymow dwóch, <i>Kotiużymce</i> z dymow trzech; in summa	5	8	—
<i>Mniszyn</i> , wieś do Hoszczy należąca, zastawna j. m. p. Stanisława Zielińskiego	6	9	18
<i>Mołczanów</i> , wieś paniey Janowey Kaszewskiej	4	6	12
<i>Malów</i> i <i>Ochmatków</i> panow Zahorowskich	6	9	18
<i>Międzyrzycz</i> , miasteczko dziedziczne j. m. p. starosty łuckiego, a zastawne p. Tetery, za jura-			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
mentem ad rationem y do pokazania kwitu p.			
Zahorówskiego	22	35	6
Ze wsiów od tegoż p. Tetery zastawnych..	26	41	18
<i>Marynin</i> , miasteczko j. m. p. Wacława Guo- ińskiego, za wykonanym juramentem	2	3	6
<i>Mizoczyk Mały</i> j. m. p. Samuela Petrykow- skiego	3	4	24
<i>Nowystaw</i> wielebn. oyców dominikanów łuc- kich, z dymów trzech, wieś <i>Wierzbajów</i> z dy- mów czterech, <i>Ksorszowia</i> z dymów trzech, z części <i>Pułhanowa</i> z dymów dwóch; in summa .	13	20	24
<i>Nizkowce, Panasowce i Seretje</i> j. m. p. To- masza Dunina-Szpoty	12	20	6
<i>Nieswicz</i> j. m. p. Daniela Stempkowskiego, kasztelana braclawskiego, z dymów osmiu, <i>Cza- ruków</i> z dymów osmiu, <i>Wigurzyce</i> z dymów szesciu; in summa.	22	35	6
<i>Nowystaw</i> wielebnego xiędza Sebastyana Tryjewicza, kantora łycheho, z dymów dziesięcu, wieś <i>Peresopnice</i> z dymów czterech; in summa .	14	22	12
<i>Niemieckie</i> xiędza Mogilnickiego, kanonika łuckiego	3	4	24
<i>Nahoran</i> , wieś xiędza Dominika Molenda dzierzawna	1	1	18
<i>Nawozu</i> połowica zastawna j. m. p. Miko- łaja Kłodnickiego	10	18	—
<i>Nowosiołek</i> część j. m. p. Jerzego Koło- dyńskiego	1	1	18
<i>Nowosiołek</i> część pani Katarzyny Lenkiewi- czowej, a we wsi <i>Kulikowie</i> żadnego dymu niemasz.	1	1	18
<i>Nowosiółki y Kwasów</i> j. m. p. Maryana Kobylińskiego	9	14	12

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Newulne</i> , wieś j. m. p. Michała Wereszczyńskiego	4	6	12
<i>Nowomalin</i> , miasteczko j. m. p. Malińskiego, kasztelanki bełzkiej, za juramentem z dymów dwóch, <i>Głuchy</i> z dymów trzech, <i>Uholye</i> z dymów czterech, <i>Zawizów</i> z dymów dwóch, <i>Bucharów</i> z dymu jednego, <i>Bokuyma</i> z dymów trzech, <i>Bereh</i> z dymów szesciu, a we wsiach <i>Bołotkowcach</i> , <i>Iwaczkanie</i> , <i>Tymonowie</i> , <i>Jankowcach</i> y na części we wsi <i>Zaborolu</i> zastawney żadnego dymu niemasz; in summa	22	35	6
<i>Nawołysek</i> część zastawna j. m. p. Stanisława Sulimowskiego	1	1	18
<i>Nowystaw</i> , sióło j. m. p. Jana Bylewskiego y <i>Dobrzyńskiego</i>	1	1	18
<i>Niemiryczów</i> , miasteczko za juramentem	7	11	6
<i>Nowosiółek</i> części trzy j. m. p. Szymona Pietruszewskiego	4	6	12
<i>Niewirków</i> , wieś zastawna j. m. p. Rokszyckiego z dymu jednego, <i>Lipki</i> z dymów pięciu, <i>Workoszów</i> z dymów czterech; in summa	10	16	—
<i>Nowosiółki</i> , wieś zastawna j. m. p. Łukasza Olszańskiego, podstolego nowogrodzkiego, z dymów pięciu, <i>Nowystaw</i> z dymów sześciu; in summa	11	17	18
<i>Niemowicze y Czule</i> , do klucza Stepańskiego należące	4	6	12
<i>Ostrogskiego</i> proboszcza xiędza Andzeja Sieradzkiego	6	9	—
<i>Okońska Wola</i> p. Alexandra Pruskiego	4	6	12
<i>Olizarowa</i> część j. m. p. Alexandrowey Ładziney	2	4	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Ossowa</i> część jedna j. m. p. Hrehorego Lepietowickiego, a druga część p. Mukańskiego	4	6	12
<i>Ostrow Nowy</i> , miasto, alias <i>Wiszeńki</i> , j. m. xiężney podkomorzyny bracławskiej.	25	40	—
<i>Olexin mały</i> , alias <i>Szpanów Nowy</i> , j. m. p. Alexandra Wilkowskiego, z dymu jednego, <i>Wielkiego Olexina</i> z dymów pięciu, <i>Zozowa</i> z dymów czterech, ze wsi <i>Siennego</i> z dymu jednego; in summa	11	17	3
<i>Ostrogaska włość</i> jasnie wielmożnego p. wojewody sędmirskiego, tak na tey stronie, jako y na tamtey rzeki Hurynia, to jest ze wsi <i>Pluźnego</i> z dymow dziesięciu, <i>Borysowa</i> z dymow szesciu, w <i>Białoszynie</i> pustynia, w <i>Woytowcach</i> pustynia, w <i>Bilczynie</i> pustynia, w <i>Kaliszyńcach</i> pustynia, z <i>Gnoynicy</i> z dymow trzech, <i>Jórkowiec</i> z dymu jednego, z <i>Korytna y Siekierzyniec</i> z dymow trzech, w <i>Radohoszcy</i> , <i>jedney y drugiey</i> , pustynia, y w części <i>Kozina</i> pustynia, z <i>Zakorzec</i> z dymu jednego, w <i>Płoskiey</i> pustynia, z <i>Juszkowiec</i> z dymow dwoch, w <i>Korpiłowce</i> pustynia, z <i>Wiligijey</i> z dymow dwoch, z <i>Komorówki</i> z dymu jednego, z <i>Wielboyna</i> z dymow piętnastu, z <i>Natyszyna</i> z dymow szesciu, z <i>Krzywina</i> z dymow osmiu, w <i>Kolumlu</i> , <i>Krupu</i> , <i>Baraniu</i> , w <i>Łaszy-nowie</i> , w <i>Ubelce</i> , <i>Jwaszkowey Wulce</i> , w <i>Hołowlu</i> , w <i>Korostni y Ponorach</i> pustynia, z <i>Hlinnik</i> z dymow trzech, w <i>Ruwkach</i> , <i>Sknyczy</i> pustynia, z <i>Didawki</i> z dymu jednego, z <i>Płoskiey</i> z dymow trzech, w <i>Sosnowie</i> , <i>Dąbrowie y Narajowie</i> pustynia; in summa	65	104	—
<i>Ostroga</i> , połowica miasta Starego i Nowego			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
j. m. p. wojewody sędmirskiego y przedmiescia, nazwanego <i>Karoliniec</i>	29	46	12
<i>Olizaroua</i> część j. m. p. Macieja Czepow- skiego.	2	3	6
<i>Olizaroua</i> część p. Łukasza Porwanieckiego.	5	8	—
<i>Omelaney</i> część panow Jezierskich małżonków	2	3	6
<i>Olszyn</i> , wies j. m. p. Baltazara Rajewskiego, podkomorzego włodzimirskiego, z dymow dzie- więciu, druga wies <i>Kniahinin</i> z dymow czterech, a na przedmiesciu <i>Łuckim</i> z dymu jednego; in summa	14	22	12
<i>Osmihowicze</i> j. m. p. Jana Janiewskiego z dymow dwudziestu dziewięciu, <i>Sieniacka</i> z dymow dziesięciu, <i>Łowiszczu</i> z dymu jednego; in summa.	40	64	—
<i>Omelany</i> część j. m. p. Jana Malinowskiego.	2	3	6
<i>Okorska</i> część j. m. p. Augustyna Okor- skiego.	2	3	6
<i>Ostróžec</i> , miasteczko, za juramentem j. m. p. Piasoczyńskiego z dymow piętnastu, <i>Omelanik</i> z dymow dwunastu, część <i>Gnidawy</i> z dymow trzech; in summa	30	45	—
<i>Onuszkowicz</i> część dziedziczna j. m. p. Mi- kołaja Danileckiego z dymow dwoch, a w części <i>Zabokrzycach</i> z dymu jednego; in summa . . .	3	4	24
<i>Ostrowa</i> część j. m. xiężney Petronelli Czet- wertyńskiej	5	8	—
<i>Opryłowce</i> wieliebney kapituły łuckiey . .	3	4	24
<i>Olszany</i> , wies j. m. p. Jakuba Wyhowskiego.	6	9	18
<i>Ołyka</i> , srednie miasto j. o. xiężney kancler- zyney w. x. Litewskiego, z dymow dziesięciu, <i>Zaworocie</i> z dymow ze stu y pięciu, <i>Zalegowie</i> z dymow dziewięćdziesiąt y dziewięciu; in summa.	314	502	12

Ołycka wóść teyże xiężney kanclerzyney w. x. L., to jest: *Metelno* z dymow dwudziestu, *Sedczany* z dymow dziesięciu, *Petuszków* z dymow dziesięciu, *Długoszyje* z dymow dwudziestu y czterech, we wsi *Postnikach* żadnego dymu niemasz, *Nosowicze* z dymow piętnastu, *Żorniszcz* z dymow dwudziestu szesciu, *Bakoryn* z dymow sześciu, *Nowosiołki* z dymow osmiu, *Chortupy* z dymow szesnastu, *Palcze* z dymow trzech, *Pokoszczow* z dymow piętnastu, *Oderady* z dymow osmnastu, *Selibera* z dymow szesciu, *Turczyn* z dymow osmiu, *Moszczenica* z dymow czterech, *Cuman* z dymow osmiu, *Karpilowce* z dymow osmiu, *Hrymiacza* z dymow dwoch, *Dern* z dymow pięciu, *Stawek* z dymow pięciu, *Wola Jakubczyc* z dymow dwoch, *Kobla* z dymow trzech, *Kłobuczyn* z dymow sześciu, *Horodyszcze* z dymow pięciu, *Silno* z dymow osmiu, *Berestiany* z dymow piętnastu, *Didicze* z dymow czterdziestu pięciu, *Romaszków* z dymu jednego, *Czemeryn y Chromiaków* z dymow dwunastu, wieś *Dubiszcz* swięż pobudowane z dymow trzech, *Horaniów* z dymow czterech, *Dubiszcz*, alias *Litwa*, z dymu jednego, we wsi *Baszłykach* żadnego dymu niemasz; in summa z tych wszystkich włości. 322 516 6

Obzyr, wieś j. m. p. Alexandra Kuryatowicza Kurcewicza 6 9 18

Ozdiutycze, miasteczko, alias *Nowy Brusilów*, j. m. p. Stanisła Jwanowskiego 14 22 12

Oparypsy, wieś dziedziczna j. m. p. wojewodzica sędomirskiego z dymow siedmiu, *Hlewiatyn* z dymow dwoch; in summa 9 14 12

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Okorska część</i> j. m. p. Zakrzewskiego . . .	1	1	18
<i>Obaraniec</i> , wieś w kluczu Tarnopolskim, j. m. p. Jana Janickiego	2	3	6
<i>Okorska część</i> j. m. p. Prokopa Michała Więckowskiego	4	6	12
<i>Ochłopowa część</i> dziedziczna j. m. p. Pawłowej Hulewiczowej, podczaszyney wołyńskiej, panniey oprawney y dożywotney, wieś <i>Borodczyce</i> , część <i>Białego Stoku</i> y część <i>Chołoniewa</i> y dożywotna część siola <i>Ochłopowa</i> ; in summa . . .	30	48	—
<i>Okorska część</i> j. m. p. Pietraszewskiego . . .	3	4	24
<i>Olbla</i> wieś oyców dominikanów Komieskich . . .	8	12	24
<i>Olizarowa część</i> j. m. p. Bereznickiey . . .	5	8	—
<i>Pruski</i> j. m. p. Krysy	3	4	15
<i>Pudałówka</i> j. m. p. Stanisława Młodzianowskiego . . .	4	6	—
<i>Peremyła</i> połowica, <i>Werbnia</i> y połowica wsi <i>Humniszcza</i> j. m. p. Jerzego Hulewicza . . .	18	27	—
<i>Pęłzy</i> j. m. p. Alexandra Andrzeja Zakrzewskiego.	3	4	24
<i>Podhorce</i> j. m. p. Justyna Hawsowicza Szostakowskiego	3	4	24
<i>Podlisy</i> j. m. p. Stanisławowej Mrowińskiej.	3	4	24
<i>Płoska y Pererosł</i> j. m. p. Piotra Przyłuskiego	10	16	—
<i>Puccza, Bielaszów</i> , a we wsi <i>Derewianczu</i> żadnego dymu niemasz, j. m. p. Stanisława Zajęca	10	16	—
<i>Pbrsk Wielki i Mały</i> j. m. p. Jana y Wacława Siemaszków z dymow ośmnastu, a zosobna z dymu jednego, nabytego dziedzictwem od p. Jerzego Hulewicza; in summa	19	30	12
<i>Peredyłe</i> , wieś j. m. p. Samuela Wkryńskiego.	13	19	24
<i>Porwancza część</i> j. m. p. Gabryela Porwanickiego.	2	3	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Porwańcza</i> część j. m. p. <i>Lukasza Bakowski</i> ego.	9	14	12
<i>Petyhorszczyzna</i> , wieś <i>oyców jezuitów collegium Jarosławskiego</i>	3	4	24
<i>Poworsk</i> j. m. p. <i>Jana Hulewicza</i>	6	12	18
<i>Pieczymbudki Małe</i> j. m. p. <i>Michała Komarowski</i> ego zastawne	1	1	18
<i>Pieczymbudki Wielkie, Czarnokotów y Biesiadki-</i> <i>żadnego dymu niemasz, z Nowostawiec zaś, do ordy-</i> <i>nacyi xiążąt Ostrogskich należące, z dymow dwoch;</i> <i>in summa</i>	4	6	12
<i>Pieczychwost</i> część j. m. pp. <i>Koryckich braci</i>	2	3	6
<i>Pieczyschwost</i> część j. m. p. <i>Hrehorego Strzel-</i> <i>bickiego</i>	4	6	12
<i>Płoskiej wsi</i> część j. m. p. <i>Krystyny Sie-</i> <i>niuciney z dymow trzech, a z części Miłostowa</i> <i>z dymow trzech; in summa</i>	5	9	18
<i>Płoskiej</i> część j. m. p. <i>Pawła Masła za-</i> <i>stawna</i>	2	3	6
<i>Pianie</i> , wieś j. m. p. <i>Franciszka Czarnoc-</i> <i>kiego, podstolego belz., dzierzawa z dymow czte-</i> <i>rech, Załawie z dymow pięciu; in summa.</i>	9	14	12
<i>Perekał</i> część j. m. p. <i>Mikołaja Kniehinin-</i> <i>skiego.</i>	1	1	18
<i>Perekał</i> część dziedziczna j. m. p. <i>Adama</i> <i>Łaska.</i>	2	3	6
<i>Perekał</i> część j. m. p. <i>Stefana Hulewicza</i> <i>Perekalskiego y druga takaż po rodzonym j. m.</i> <i>p. Tomaszu, opiekuńskim prawem podległa</i>	3	4	24
<i>Perepiułki</i> j. m. p. <i>Teodora Wereszczaki y</i> <i>sukcessorów zeszcley j. m. p. Kalińskiey</i>	3	4	24
<i>Podhajec</i> część, alias <i>Wolkowyj</i>	3	4	24

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Perekładowicz</i> część j. m. p. Wacława Holo- wińskiego	2	3	6
<i>Pótutów</i> wieś j. m. p. Stanisława Łaszczu, a we wsi <i>Wołkowcach</i> żadnego dymu niemasz .	1	1	18
<i>Ponebyl</i> j. m. p. Krzysztofa Czaplica z dy- mow dwoch, a część <i>Karpitowki</i> z dymow dwoch; in summa	3	4	24
<i>Pohoryłówka</i> j. m. p. Stanisława Koniecpol- skiego, kaszt. lubacz.	2	3	6
<i>Perekładowicz</i> część j. m. p. Anny Budzińskiej	2	3	6
<i>Perekładowicz</i> część j. m. p. Michała Miń- kowskiego	1	1	18
<i>Pblice</i> , wieś j. m. p. podczaszego Bełzkiego.	7	11	6
<i>Perekładowicz</i> część j. m. p. Wacława Pe- rekładowskiego.	1	1	18
<i>Podłużna</i> , wieś j. m. p. Katarzyny Łaga- nowskiej	2	3	6
<i>Puszkowce</i> j. m. p. Nastazyi Jozefowey Fry- kaczowey.	3	4	24
<i>Piasoczna</i> j. m. oycy archimandryty Milec- kiego z dymow dziesięciu, <i>Skomórow</i> z dymow dwoch, <i>Chołocowo</i> z dymow pięciu, <i>Synów y Pod- synówka</i> z dymow dziesięciu, <i>Wiesniocy</i> . . .	28	44	24
<i>Pieczychwost</i> część arędowna j. m. p. Bar- tosza Rozniatowskiego z dymow trzech, <i>Podbe- rezia</i> część z dymow dziesięciu, <i>Strzelcza</i> część z dymow dwoch, <i>Matsów</i> z dymow pięciu, <i>Smy- ków</i> z dymu jednego, <i>Milatyn</i> z dymow szesciu, <i>Nawkołyski</i> z dymu jednego; in summa . . .	28	44	24
<i>Poddubie</i> , wieś j. m. p. Andrzeja Hulewicza z dymow trzech, <i>Dołha Wola</i> , wieś zastawna z dymow dwoch; in summa	5	8	—

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Płasków</i> wieś j. m. p. Skotnickiego, łowczego czernihowskiego.	6	9	18
<i>Podhajec Mniejszych</i> część, alias <i>Podhajczika</i> , z dzierżawy na ten czas j. m. p. Pawła Sielawy.	1	1	18
<i>Płoskiej</i> część y <i>Nowohoroczyc</i> j. m. p. Jakuba Jełowickiego, pisarza ziemskiego krzemienieckiego.	2	3	6
<i>Płoskiej</i> części trzy y <i>Nowohorodyszcz</i> j. m. p. Hieronima Jełowickiego, podkomorzycza krzemienieckiego z dymow szesciu, zo <i>Zezina</i> z dymow czterech, <i>Stadniki</i> z dymow dwoch; in summa	12	19	6
<i>Paszowej</i> część, dzierżawa j. m. p. Marcina Radziwińskiego, do kapituły Ołyckiej należąca	6	9	18
<i>Podhayce Wyższe i Niższe</i> j. m. pp. Zubaczewskich braci radzonych	10	16	—
<i>Poczajowa</i> część, do manastyru należąca, oyca jhumena monastyru Poczajowskiego	2	3	6
<i>Peremanowka</i> , wieś j. m. p. Łaganowskiej, <i>Jlyaszówka y Nowohoroczyc</i>	11	17	18
<i>Podlisie</i> , wieś j. m. xiędza proboszcza horochowskiego, do probostwa należąca, z części wsi <i>Starego Horochowa</i>	5	8	—
<i>Pułhanowa</i> część j. m. p. Jakuba Orchowskiego z dymow trzech, <i>Domaszewa</i> część z dymow trzech, <i>Łyczek</i> część z dymu jednego; in summa.	7	11	15
<i>Podberezia</i> część j. m. p. Ludwika Młodzianowskiego dziedziczna	15	24	—
<i>Porska</i> część j. m. p. Stefana Lityńskiego	1	1	18
<i>Piszczatyńce</i> , wieś j. m. p. Andzeja Dobryńskiego.	4	6	12
<i>Przedmiescie Łuckie</i> j. m. p. Józefa Ihnatowskiego	5	8	—

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Porwańcze</i> , wieś, części pewne j. m. p. Ostafia Bakowieckiego j. m. p. Samuela Bakowieckiego y j. m. p. Mikołajewicza Bakowieckiego .	3	4	24
<i>Połowla Mała</i> , do władcyctwa Łuckiego należąca, dzierżawa j. m. p. Adama Grabowieckiego, czesnika wołyńskiego.	3	4	24
<i>Podberezie</i> , wieś, tegoż p. czesnika dzierżawa .	3	4	24
<i>Podczerwicze</i> , wieś zastawna j. m. p. Mikołaja Barukowskiego	6	9	18
<i>Półowney</i> część zastawna j. m. p. Moszyńskiej	3	4	24
<i>Pęczca</i> , wieś j. m. p. Stanisława Suchodolskiego, rotmistrza j. kr. m., dzierżawa od xięcia Ostrogskiego	7	11	6
<i>Półonna, Ozdów, Bajów, Ratniów, Korszow, Horki y Horodiszczca</i> , majętnosci j. m. p. Stanisława Kazimierza Bieniowskiego, wojewody czernihowskiego, starosty bohusławskiego; in summa . .	85	136	—
<i>Peremyła</i> część j. m. p. Weleżyński, podczaszyny wołyńskiej, część <i>Humniszcz y Smolaney</i>	8	12	24
<i>Rudka y Woronicze</i> j. m. p. Rudeckiego, podsędka krzemienieckiego	6	9	18
<i>Rohaczów y Karpilówka</i> części p. Andrzeja Horajna	2	4	—
<i>Romanów</i> , wieś j. m. p. Andzeja Firleja z dymów pięciu, <i>Worotniow</i> z dymów szesciu, <i>Zwirów</i> z dymów czterech, <i>Kleczaney</i> z dymów dwóch; in summa	17	27	6
<i>Radohoszczy</i> część j. m. p. Jana Sieniuty Radohowskiego, a na części <i>Kozina</i> żadnego dymu niemasz	1	1	18

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Rożyszcza</i> , miasteczko przewielebnego j. m. oycy metropolity Kijowskiego, za wykonanym juramentem, excypowawszy <i>Dubiszcz</i> , z dymów trzech, <i>Zołobów</i> z dymów pięciu, <i>Topolne</i> z dymów siedmiu, <i>Pożarki</i> z dymów pięciu; in summa	29	46	12
<i>Radoszyn</i> y <i>Wulka Radoszyńska</i> j. m. p. Konstantego Hulewicza	13	20	24
<i>Rykanie</i> j. m. p. Andrzeja Masakowskiego zastawne z dymów trzech, <i>Topolne</i> z dymu jednego, <i>Jahodówka</i> z dymu jednego; in summa	5	8	—
<i>Ray</i> , miasteczka połowica dziedziczna j. m. p. Andrzeja ze Zbaraza Worenieckiego, z dymów ośmiu, a ze wsi <i>Babiego</i> z dymów dwunastu; in summa	20	32	—
<i>Ray</i> miasteczka część za juramentem y część <i>Jasienówki</i> j. m. p. Marcina ze Zbaraza Woronickiego	9	14	12
<i>Rohuzna</i> połowica j. m. p. Macieja Rohozinskiego	9	14	12
<i>Rubcze</i> j. m. p. Rostopczyney, podstoliny nowogrodzkiej, zastawne	4	6	12
<i>Rohuzna</i> wsi połowica także y <i>Wołkowyje</i> , alias <i>Semenówki</i> , j. m. p. Dmitra Rohozińskiego.	8	12	24
<i>Rewuski</i> zastawne j. m. p. Matyasza Czapllickiego	7	11	6
<i>Rohowicze</i> , wieś j. m. xiędza Stanisława Skarzewskiego wolna y zastawna dziedzicznę	3	4	24
<i>Radosiółka</i> , wieś, y inne, do <i>Nowego Zastawia</i> należące, xięcia Alexandra Janusza Zastawskiego, wojewodzica Krakowskiego, z dymow trzech, <i>Suszno</i> z dymow dwoch, a w <i>Nowym Zastawiu</i> y we wsiach <i>Przyluce</i> , <i>Nowym Siele</i> , <i>Tarnowie</i> , <i>Kuz-</i>			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>mincach, Myslatynie, Puzyrkach, Załużu, Białopolu y Symonowie</i> żadnego dymu niemasz.	5	8	—
<i>Radziwiłów</i> , miasto j. m. p. wojewodzica sędomirskiego za juramentem	30	48	—
<i>Rudki</i> część j. m. p. Kukszy y p. Teszczy.	2	3	6
<i>Remczyce</i> wieś, j. m. p. Piotra Opockiego dzierzawa, z dymow trzech, <i>Tryskin</i> z dymow dwoch; in summa	5	8	—
<i>Równe</i> , miasto j. m. p. wojewody sędomirskiego za juramentem	30	48	—
<i>Rusinowego Beresteczka</i> część dziedziczna j. m. p. Jana Zdzitowieckiego.	2	4	6
<i>Rakowiec</i> wieś j. m. p. Ewy Tałałajowej	2	3	6
<i>Rusinowego Beresteczka</i> , części wsi potomków j. m. p. Rafałowej Piaseckiej	2	3	6
<i>Rusinowego Beresteczka</i> część j. m. p. Samuela Chrynickiego	4	6	12
<i>Radowa</i> część j. m. p. Woyciecha Kołaczyńskiego	1	1	18
<i>Radowa</i> część j. m. p. Stanisława Suchodolskiego, rotmistrza j. kr. m.	1	1	18
<i>Rybacy</i> łuckie zamkowe	3	—	24
<i>Rzyszczów</i> , wieś j. m. p. Stefana Hulewicza Perekalskiego y p. Jerzego Horodeńskiego	2	3	6
<i>Radomysl</i> j. m. p. Zahorowskich	8	12	24
<i>Radowicze</i> j. m. p. Pniowskiego, podstarosciego grodzkiego bełzkiego dzierzawa, a dziedzictwo j. m. p. wojewodziny bełzkiej	20	32	—
<i>Szybinne</i> j. m. p. Jakuba y Konstantego Szybińskich	3	4	15
<i>Skurcza</i> część xiędza plebana koreckiego	8	12	—
sz. r. 7, r. 2			9

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Sadów</i> y insze, do niego należące, kapituły łuckiej	24	38	12
<i>Sapożyn y Pohorylica</i> pusta j. m. p. Bene- dykta Kozińskiego.	2	3	—
<i>Sczykiczyn</i> j. m. p. Janowey Bieleckiej. . .	2	3	—
<i>Serchowa</i> część j. m. p. Mikołaja Sieniuty	6	9	18
<i>Swoza</i> część y <i>Oleszkowicze</i> j. m. p. Teodora Susła	7	11	6
<i>Serchowa</i> część j. m. p. Krzysztofa Swirsz- czowskiego	6	9	18
<i>Stadniki y Potowicze</i> j. m. p. Pawła Skot- nickiego	17	27	6
<i>Sielce</i> j. m. p. Mikołaja Osieckiego . . .	12	19	6
<i>Szclin</i> j. m. p. Jana Szymkowicza Szkliń- skiego, łowczego wołyńskiego	10	25	18
<i>Sadek</i> część j. m. p. Alexandra Chrebtowi- cza, stolnika kijowskiego.	2	3	6
<i>Sołpa Wielka, Siencze, a w Morozówce,</i> <i>Chmielowce y Charuczy</i> żadnego dymu niemasz, j. m. p. Pawła Bobrownickiego, podczaszego rawskiego	3	4	24
<i>Serniki</i> , wieś j. m. p. xięcia Czetwertyńskiego	10	16	—
<i>Sucha Wola</i> zastawna j. m. p. Jana Pirus- kiego	6	9	18
<i>Suiemy</i> , wieś część pewna j. m. p. Andrzeja Magnuszewskiego	3	4	24
<i>Skurcze</i> , wieś j. m. xiężney podkomorzyny bractawskiej, <i>Biskupicze. Dziesięciny</i> ; in summa .	55	88	—
<i>Smykowa</i> część j. m. p. Pawła Skarboszew- skiego.	4	6	12
<i>Smykowa</i> część j. m. p. Mikołaja Zabokrzy- ckiego, czesuika bractawskiego.	2	3	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Szpakowa</i> część j. m. p. <i>Woyciecha Piaskowskiego</i>	6	9	18
<i>Sielca</i> część j. m. p. <i>Teodora Humnickiego</i> , podstołego kijowskiego, z dymow trzech, a z drugiej wsi, części <i>Porska, Zastaweczka y Wolki Porskiej</i>	4	6	12
<i>Stawki</i> j. m. p. <i>Gabryela Cetnera</i> dzierżawy z dymow dziewięciu, <i>Studzianki</i> z dymu jednego; in summa	10	16	—
<i>Szelwów</i> j. m. p. <i>Mikołaja Chotonewskiego</i> z dymow osmiu, <i>Zawodyniec</i> z dymow trzech, <i>Granica</i> z dymu jednego; in summa.	12	18	6
<i>Swiszczów</i> zastawny j. m. p. <i>Zbigniewa Lubienieckiego</i>	5	8	—
<i>Serniczek</i> część j. m. p. <i>Szymona Rządewskiego</i>	8	12	24
<i>Sławozysje</i> panien zakonnych łuckich religii ruskiej, przy monasterze Założenia Najswiętszey Panny zostających.	10	16	—
<i>Smordwy</i> część j. m. p. <i>Pawła z Służewa Uchańskiego</i>	4	6	12
<i>Szepel, Wójsicz, Mosty, Wulka Szepelska y Sielce</i> j. m. p. <i>Malhry Grudzińskiego</i> , wojewody rawskiego zastawnych, a p. wojewody wołyńskiego dziedzicznych	32	51	6
<i>Smerdyn</i> , wieś j. m. xiężney podkomorzyny braclawskiej z dymow trzech, <i>Suska</i> część z dymow dziesięciu, <i>Nasaczowicze</i> z dymu jednego, a w <i>Petruszewiczach</i> niemasz nic	20	32	—
<i>Sielce</i> wieś j. m. p. <i>Sanockiej y p. Wileńskiej</i> z dymow dwudziestu, a ze wsi <i>Nawratyna</i> z dymow pięciu; in summa.	25	40	—

	Dymy.	Złoty.	Grosz.
<i>Swiniuchy</i> , miasteczko j. m. p. wojewody ruskiego za juramentem y kwitem p. Zahorowskiego z dymow trzydziestu jednego, <i>Korytnica</i> z dymow jedenastu, <i>Woynin</i> z dymow trzynastu y przybyły dym jeden; in summa.	55	82	15
<i>Smolików</i> , wieś, dzierżawa j. m. p. Piotra Gradowskiego	5	9	18
<i>Szymonów</i> , część <i>Szostakowa</i> dziedziczna j. m. p. Jana Hulewicza, a ze wsi <i>Małostowa</i> zastawney	4	6	12
<i>Suchowice y Radochówka</i> j. m. p. Piasoczyńskiej, podstoliny braćławskiej	36	57	18
<i>Szelów</i> , wieś dziedziczna j. m. p. Jana Hulewicza	3	4	24
<i>Symonowa</i> część j. m. p. Stanisława Gnońskiego	1	1	18
<i>Soszysza</i> j. m. p. Jana Rokickiego z dymow dwóch, wieś <i>Zołobki</i> z dymu jednego; in summa	3	4	24
<i>Szpikołosy</i> , wieś j. m. p. Alexandra Cetnera, kasztelana halickiego, z dymow ośmnastu, <i>Fasów</i> z dymow szesnastu, <i>Kniaże</i> z dymow osmiu; in summa	42	67	6
<i>Sokol</i> , miasto j. m. p. Michała Jałowickiego z dymow pięćdziesiąt y dwóch, <i>Duszcze</i> z dymow osmiu, połowica <i>Smerdynia</i> z dymow czterech, <i>Kobcze</i> z dymow dwóch, połowica <i>Podlis</i> z dymow dwunastu, część <i>Litodoszczy</i> z dymow dwóch, a we wsi <i>Krasitowce y w Starym Sokolu</i> żadnego dymu niemasz	80	129	—
<i>Szumber</i> , wieś j. m. p. Łaganowskiego	2	3	6
<i>Swoz</i> j. m. p. Jana Lubowickiego, kasztelana wołyńskiego	2	3	6
<i>Swiatcze</i> j. m. p. Nowosieleckiego z dymu			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
jednego, <i>Koptewicze</i> z dymu jednego; in summa	2	3	6
<i>Siekierzycze</i> wieś y <i>Wola</i> j. m. p. Ludwika			
<i>Woroszyła</i> ad rationem	2	3	6
<i>Sitowicze</i> , wieś zastawna j. m. p. Wacława			
<i>Siemaszka</i>	7	11	6
<i>Serniczek</i> część j. m. p. Adama Stępkowskiego			
zastawna z dymow siedmiu, a z części wsi <i>Zawrowa</i>			
z dymow trzech; in summa	10	16	—
<i>Smółdyrów</i> , miasteczko j. m. p. Alexandra			
Starzyckiego za juramentem z dymow trzech,			
<i>Suyemiec</i> z dymow dwóch; in summa	5	8	—
<i>Satyńów</i> j. m. p. wojewody sędzińskiego			
z dymow czternastu, <i>Diadkiewicze</i> z dymow siedmiu;			
in summa	21	33	18
<i>Szczurzyzna</i> część j. m. p. Jakuba Orchow-			
skiego.	18	28	24
<i>Siestrzatyn</i> , wieś dziedziczna, do Leszniowa			
należąca, j. m. p. Stanisława Wyżycznego . . .	10	16	—
<i>Starosiel</i> , wieś dzierżawna j. m. p. Woyciecha			
Jamiszewskiego z dymow dziesięciu, <i>Rudniki</i> z			
dymow szesnastu, <i>Sitnica</i> z dymow osmiu, <i>Ras-</i>			
<i>nicze z Sienkami</i> z dymow osmiu, <i>Grudek</i> z dy-			
mow dwudziestu, <i>Manewicze</i> z dymow siedmnastu,			
<i>Karasin</i> z dymow siedmnastu; in summa . . .	96	150	18
<i>Symonowa</i> , część j. m. p. Daniela Hulewicza,			
a w <i>Korostiatynie</i> żadnego dymu niemasz . . .	2	3	6
<i>Stobychwa</i> miasteczko j. m. p. Piotra Rze-			
czyckiego, miecznika wołyńskiego, do wykonania			
juramentu z dymow piętnastu, <i>Werchy</i> z dymow			
dwudziestu szesciu, <i>Obzyra</i> część z dymow dzie-			
więciu; in summa	50	80	—
<i>Stepań</i> , miasto dziedziczne j. m. xięcia Ale-			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
xandra Janusza Zasławskiego, wojewody krakowskiego za juramentem.	7	11	6
<i>Stepańska włość</i> , do miasta należąca, tegoż p. wojewodzica krakowskiego, a dzierżawa xięcia Radziwiłła, kasztelana wileńskiego, <i>Horodec</i> z dymow szesciu, <i>Kryczylsko</i> z dymow szesciu, <i>Wirbcze</i> obiedwie wsi z dymow pięciu, <i>Miecka</i> także obiedwie wsi z dymow czterech, z <i>Korostu</i> z dymow trzech, <i>Cepcewice y Kidry</i> z dymow pół trzecia, <i>Stawek, Usłazno y Uhliszcz</i> z dymow dziesięciu, <i>Złotolin</i> xiędza plebana Stepańskiego z dymow osmiu, <i>Rumeyki</i> p. Chorzewskiego z dymow dwóch; in summa.	46 ¹ / ₂	74	20
<i>Serny</i> wieś y <i>Dorotycze</i> , dziedziczne j. m. p. Gabryela Bohdaszewskiego	10	16	—
<i>Swiszczów y Nadczyce</i> j. m. p. Stefana Korytyńskiego, ad rationem	11	12	—
<i>Strzałkow</i> , wieś, i <i>Wulka Strzałkowska</i> j. m. p. Jerzego Puzyny	5	8	—
<i>Sieliszcz</i> , wieś, z dymow trzech, y <i>Hurby</i> z dymow trzech, majątności Zahoryńskie j. m. p. Krzysztofa Sapięhy, krayczego w. x. Litewskiego; in summa	9	18	—
<i>Starczów, Dymnia, Sałpy, Niewirków</i> , majątności zastawne, do <i>Korca</i> należące, j. m. p. Gąsieckiego, a to ad rationem y do pokazania kwitu	17	18	—
<i>Siedmiarki</i> , wieś, do władcyctwa Łuckiego należąca, dzierżawa j. m. p. Mikołaja Dmochowskiego.	5	8	—
<i>Sielca</i> część j. m. p. Piotra Bagińskiego	1	1	18
<i>Sielca</i> część y wies <i>Uhnów</i> j. m. p. Łukasza Olbieńskiego, czesnika lubelskiego	8	12	24

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Smykowa</i> część j. m. p. Turowey	2	3	6
<i>Serchów</i> , wieś j. m. p. Gabryela Hulewicza z dymow szesciu, <i>Lysin</i> , wieś, z dymow trzech, <i>Cewów</i> z dymow ośmiu; in summa	17	27	6
<i>Tereszkowca</i> połowica j. m. p. Mikołaja Ho- raina y Jerzego Osczowskiego.	10	15	—
<i>Tołpyżyna</i> część j. m. p. Samuela Ostro- gońskiego	2	3	—
<i>Tołpyżyna</i> część y część <i>Chrynik</i> zastawnych j. m. p. Radeckiego	1	1	18
<i>Tołmachów</i> j. m. p. Samuela Kozińskiego	2	3	—
<i>Tołpyżyna</i> część j. m. p. Samnela Drukow- skiego.	1	1	18
<i>Totowicze</i> j. m. p. Anny Wilczkówny	4	6	12
<i>Tahaczyn</i> j. m. p. Waleryana Górskiego	14	22	12
<i>Trostenca</i> część j. m. p. Złotolińskiego	8	12	24
<i>Trojanówka</i> , miasteczko, y wieś <i>Hradyska</i> za juramentem j. m. p. Woyciecha Janiszewskiego dzierzawne	49	78	12
<i>Tereszkowca</i> część pewna j. m. p. Samuela Miężyńskiego y Jana Grabeńskiego y Samuela Rokszyckiego	3	4	24
<i>Torczyn</i> , miasteczko j. m. xiędza biskupa łuckiego	32	54	6
<i>Tynne</i> , wieś j. m. p. woewody sędomirskiego	5	8	—
<i>Trostianiec</i> j. m. p. Maryny z Rohuzna Mas- salskiej z dymów ośmiu, <i>Lyczki</i> z dymów ośmiu; in summa	16	25	18
<i>Tułkowce</i> j. m. x. plebana rowieńskiego	12	18	6
<i>Trysten</i> j. m. p. Jana Janiewskiego, jako opiekuna dóbr p. Waleryana Woronieckiego	2	3	6
<i>Tupały</i> , wieś j. m. p. Jana Mogilnickiego z			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
dymów czterech, <i>Krasnodub</i> z dymu jednego; in summa	5	8	—
<i>Tesowa</i> część oyców zakonników monasteru Huyskiego z dymów dwóch, także oyc Komentarego Pawłowicza, zakonnika tegoż monasteru Huyskiego, z części jego, także y ze wsi <i>Tesowa</i> z dymów dwóch; in summa	4	6	12
<i>Teremne</i> , wieś j. przewielebnego j. m. oycy metropolity kiewskiego, do władcyctwa łuckiego należąca	5	8	—
<i>Tuczyn</i> , miasteczko j. m. p. starosty parcowskiego y p. Błędowskiego za juramentem.	18	20	24
<i>Topola</i> część zastawna j. m. p. Wacława Perekładowskiego, a druga część Wacława Hołowieńskiego, przedtem p. Samuela Perekładowskiego	1	1	18
<i>Taykury</i> , miasto j. m. xiędza opata Koronowskiego z dymów osmiu, wieś <i>Stare Mylsko</i> z dymu jednego, <i>Nowe Mylsko</i> z dymów dwóch, za juramentem wieś <i>Miatyn</i> z dymu jednego, <i>Posiachwa</i> z dymów dwóch; in summa	14	22	12
<i>Trostianka</i> , wieś cała, to jest część j. m. p. Szymona Pietruszewskiego, pisarza grodzkiego łuckiego, p. Jana Pruszyńskiego, p. Samuela Brankiewicza y innych; in summa	10	16	—
<i>Telec</i> , wieś j. m. Macieja Ulatowskiego zastawna	3	4	24
<i>Tołpyżyna</i> część j. m. p. Stanisława Błoińskiego	1	1	18
<i>Tuliczowa</i> część j. m. p. Marcina Pruszyńskiego y p. Jana Igańskiego	4	6	12
<i>Targowica</i> , miasto za juramentem j. m. p. Stanisława Bieniowskiego, wojewody czernihow-			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
skiego, starosty bohustawskiego, z dymów osmiu, <i>Podłóce</i> z dymów dziesięciu, <i>Podhayce</i> z dymów trzech, <i>Rudłów y Białoboki</i> z dymu jednego, <i>Lichaczowka</i> z dymów pięciu; in summa	27	48	6
<i>Tworynicze</i> , wieś j. m. p. Czermińskich małżonków, z dymów dwóch, <i>Rokowicze</i> z dymów dwóch; in summa	2	6	12
<i>Tudorowa</i> część y cała wieś <i>Sieniów</i> j. m. p. Kazimierza Naruszewicza, starosty bułhajowskiego.	10	17	—
<i>Tudorowa</i> część zastawna j. m. p. Stanisława Zieleńskiego	3	4	—
<i>Uhły y Arsonowicze</i> j. m. p. Jakuba Chłocha	9	14	12
<i>Urvena</i> , wieś j. m. p. Adama Krasowskiego, p. Stefana Koziradzkiego, p. Stefana Kryłaszowskiego, y p. Mikołaja Uweńskiego, część pewna	3	4	24
<i>Urynów</i> , wieś j. m. p. Woyciecha Prażmowskiego, chorążego wołyńskiego	7	11	6
<i>Ujezdce</i> zastawne j. m. p. Wincentego Gedroyca	6	12	18
<i>Uscitug</i> , wieś j. m. p. Karola Potockiego	10	16	—
<i>Usteczko</i> , wieś j. m. p. Domaszewskiej, komornikowej krzemienieckiej, z dymów dwóch, <i>Ostrowiec</i> z dymu jednego; in summa	3	4	24
<i>Ujezdce, Toczyweki</i> j. m. p. Piotra Opockiego	8	12	24
<i>Worokomle</i> j. m. p. Kazimierza Krasickiego	12	19	12
<i>Wierzbowa</i> część j. m. p. Woycecha Strobowskiego	2	3	6
<i>Werzbowa</i> część j. m. p. Łukasza Kołodeńskiego	1	1	18
<i>Widert</i> j. m. p. Adama Krasickiego	7	11	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Wołodiy</i> j. m. p. Stanisława Złotnickiego .	1	1	18
<i>Wynanka, Zboroszowa, Kołmów, Wola</i> j. m. p. Niemierzyca, podkomorzego kiowskiego .	8	12	24
<i>Woynica</i> , wieś j. m. p. Daniela Miłkow- skiego	3	6	12
<i>Woskodawy</i> j. m. p. Macieja Bielskiego .	1	1	18
<i>Wierzchowa</i> część j. p. Gabryela Wierchow- skiego	4	6	12
<i>Woronczyn, Korowa Wola y Mężylisk</i> . .	5	8	—
<i>Wielhorce</i> j. m. p. Stefana Jarmulskiego .	2	3	6
<i>Wirzchów</i> j. m. p. Woyciecha Kozłowskiego, część pewna	3	6	12
<i>Wiktorzany</i> j. m. xiędza Alexandra Zamoy- skiego, kanonika łuckiego	2	3	6
<i>Wolborów</i> j. m. p. Adryana Wieszczyckiego, miecznika czernihowskiego	8	12	24
<i>Woronczyna</i> część y <i>Korowej Woli</i> j. m. p. Marka Olewnickiego	5	8	—
<i>Wiczynie</i> , wieś j. m. p. Jerzego Podhorodeń- skiego	10	16	—
<i>Woyhoszcza</i> , wieś j. m. p. Andrzejowe Koszewskiey łowczyney wołyńskiej, <i>Krymno</i> , <i>Bromia</i> zastawne	15	24	—
<i>Woyhoszcza</i> część j. m. p. Michała Hule- wicza	5	8	—
<i>Woliczka</i> j. m. p. Adama Krasickiego . .	20	32	—
<i>Wulka</i> , pod miastem Łuckim będąca, j. m. xięcia podkomorzego braclawskiego	6	9	18
<i>Wyzwa Stara</i> , wieś y miasteczko <i>Wulka</i> j. kr. m. z przedmiesciem należącym	27	44	6
<i>Wigliya</i> , wieś xiężney j. m. p. wojewodziney ruskiej, <i>Tytylkowce, Cecyniów</i> z dymów czterech			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
a we wsiach <i>Szpikolosach, Kołosowej, Pisarzówce, Osnicach y Hałoweńcach</i> żadnego dymu <i>nie</i> masz	4	6	20
<i>Wznosicze</i> , wieś j. m. p. Piotra Omiecińskiego	2	3	6
<i>Wąskowce</i> , wieś j. m. p. Słupskiej . . .	1	1	18
<i>Wyszogrudka</i> , miasteczko j. m. p. starosty pińskiego, z dymów dziewięciu, <i>Ułozynowce</i> z dymu jednego; in summa	10	16	—
<i>Wiszniowca</i> , starego miasta, część j. m. xięcia Konstantego Wiszniowieckiego, z dymów piętnastu, za juramentem, wieś <i>Kwaszówka</i> z dymu jednego; in summa	16	25	18
<i>Wyczółków</i> , wieś j. m. p. Wawrzyńca Ławecznego	3	4	24
<i>Wolica</i> , wieś manastyrska oycy ihumena manastera Zahorowskiego, z dymów dziewięciu, <i>Woszczatyn Monastyrski</i> z dymów dziesięciu; in summa	19	30	12
<i>Werba</i> , wieś j. m. p. Ewy Malińskiej, chorążyny wołyńskiej, z dymów dwóch, <i>Stółpiec</i> z dymów trzech, <i>Białogrodka</i> z dymów trzech; in summa	8	12	26
<i>Wiszniowiec Nowy</i> , miasto z przedmiesciami, <i>Michowem y Zagrodziem</i> nazwanemi, za juramentem, dobra xięcia j. m. Tomasza Wiszniowieckiego, wojewodzica ruskiego, z dymów trzydziestu y dwóch y wsi, to jest <i>Dworiec</i> z dymu jednego, <i>Rakowiec Sredni</i> z dymu jednego, <i>Bielka</i> z dymu jednego; in summa	35	54	—
<i>Wołodkowiec</i> część dzierżawna j. m. p. Krynstyny Słobkowskiej	1	1	18
<i>Wiszniowca</i> część miasta j. m. xięcia woje-			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
wody bełzkiego zajuramentem, z dymów dwudziestu jednego, wieś <i>Kwaczów</i> z dymów pięciu, <i>Czayczyńce</i> z dymu jednego, a we wsi <i>Chryszkowcach</i> , według juramentu, żadnego dymu niemasz; in summa . . .	27	43	6
<i>Wiszniowa</i> , wieś j. m. p. Stefana Korytyńskiego	10	16	—
<i>Wojutyna</i> część j. m. p. Abrama Grabowskiego, czesnika wołyńskiego	3	4	24
<i>Wyszków</i> , wieś j. m. p. Olizara Wołczkiewicza	10	16	—
<i>Welechów</i> , wieś, do Stepania należąca, j. m. p. Alexandra Jukowskiego	1	1	18
<i>Woderady</i> y część <i>Ternek</i> j. m. p. Andrzeja Lubicza Gostyńskiego	3	4	24
<i>Witoniza</i> część arędowna j. m. p. Szymona Piotruszewskiego, pisarza grodzkiego łuckiego . . .	5	8	—
<i>Witoniza</i> połowica wsi zastawna j. m. p. Stefana Staniszewskiego	5	8	—
<i>Wilhor</i> wieś dziedziczna j. m. pp. Wilhorskich	2	3	6
<i>Wojutyna</i> część zastawna j. m. p. Hulewicza, jako y od pp. Sokołów y p. Linczewskiego ad rationem wzięło się	—	5	15
<i>Watyna</i> część j. m. p. Marcina Rogolewskiego.	1	1	18
<i>Watyna</i> część dziedziczna j. m. p. Woyciecha Badowskiego.	1	1	18
<i>Witków</i> , majątność zastawna j. m. Jana Bętkowskiego	4	6	12
<i>Wojutyn</i> j. m. p. Mikołaja Hulewicza, część dziedziczna y zastawą nabyta.	2	3	6
<i>Zalisce</i> j. m. p. Jakuba Wyhowskiego zastawne	6	9	—

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Żurawicze</i> j. m. p. Piotra Stankara, sekretarza j. kr. m.	18	27	—
<i>Zahorowszczyzny część</i> j. m. p. Kazimierza Hrynieckiego	1	1	18
<i>Żalin y wies Wulka Żalińska</i> j. m. p. Kłodweja Edwerta	4	6	12
<i>Załuża część pewna</i> j. m. p. Waleryana Niedzielskiego	1	1	18
<i>Załuże, Krukolec, Bołotowiec y Nosowice</i> j. m. p. Malińskiego, kasztelanowey bełzkiej . .	8	12	24
<i>Zakrynice</i> j. m. p. Marcina Bajkowskiego od dawnego czasu pusta, a teraz z nowoprzybyłego	1	1	18
<i>Zaborol</i> j. m. p. Woyciecha Żegoty, do Równego należąca	5	8	—
<i>Zytyn Wielki, wies</i> j. m. p. Sebestyana Rozniatowskiego	4	6	12
<i>Zajonczołka</i> j. m. p. Putoszyńskiej	2	3	6
<i>Zwiniacza</i> j. m. pp. Jana y Pawła Fali-bowskich	16	25	18
<i>Zaturzec część</i> j. m. xieędza przeora Zaturzeckiego, do kościoła należąca	5	8	—
<i>Zalesce, wies</i> j. m. p. Siestrzewitowskiej, z dymow siedmiu, ze wsi <i>Krasnodubia</i> z dymow pięciu; in summa	12	19	6
<i>Zapadyn, wies</i> dziedziczna j. m. p. wojewody krakowskiego z dymow pięciu, <i>Holiki</i> z dymow trzech; in summa	8	12	24
<i>Zawcze, wies</i> do włości Dubieńskiej należąca, j. m. p. Wasilowey Zawalskiej	4	6	12
<i>Zdemż</i> j. m. p. Maryana Czaplicza, staroscica horodelskiego, dziedziczny	6	9	18

<p><i>Zbaraż</i>, miasto j. m. x. Dymitra Wiszniowieckiego, wojewody bełzkiego, za wykonanym juramentem, z dymow czterdziestu y siedmiu, a ze wsiów, do tegoż miasta należących, to jest: <i>Szlachciniec</i> z dymow dwoch, <i>Łozowa</i> z dymow dwoch, <i>Stolnikowiec</i> z dymow dwoch, <i>Szelpaki</i> z dymow trzech, <i>Szyło</i> z dymow dwoch, <i>Wereszczaki</i> z dymu jednego, <i>Puńkowce</i> z dymow dwoch, <i>Kuśkowce</i> z dymu jednego, <i>Krasnosielce</i> z dymow pięciu, <i>Stary Zbaraż</i> z dymu jednego, <i>Bazaryce</i> z dymow czterech, <i>Czerniechowce</i> z dymow szesnastu, <i>Zarubińce</i> z dymu jednego, <i>Zubianki Małe</i> z dymow dwoch, <i>Zubianki Wielkie</i> z dymu jednego, <i>Mosorowce</i> z dymow pięciu, <i>Zarudnie</i> z dymu jednego, <i>Sieniaskowce</i> z dymow dwoch, <i>Sieniawa Wielka</i> z dymu jednego, <i>Tarasówka</i> z dymow trzech, a we wsiach <i>Plebanowce</i>, <i>Jacowcach</i>, <i>Korszyłowce</i>, <i>Kurnikach</i>, <i>Zaturu</i>, <i>Ochrymowcach</i>, <i>Hryczowcach</i>, <i>Kratowcach</i>, <i>Dobromirze</i>, <i>Huszczankach</i>, <i>Sechowcach</i>, <i>Liszczyncach</i>, <i>Nowym Siele</i>, w <i>Kozarach</i>, w <i>Kapusińcach</i>, w <i>Głęboczku</i>, w <i>Roznoszyńcach</i>, w <i>Stryjowce</i>, w <i>Dorochwiejowcach</i>, do klucza Monaszyńskiego należących, żadnego dymu niemasz; in summa</p>			
103	153		6
<p><i>Zawidów</i>, wieś j. m. p. Mionczyńskiej</p>			
3	4		24
<p><i>Zastaw Stary</i>, miasto j. m. xięcia Janusza Alezandra Zasławskiego, wojewody krakowskiego, z dymow dwoch, excepto żydow, wieś <i>Mokrzec</i> z dymow dwoch, <i>Holiki</i> z dymow trzech; in summa</p>			
7	11		6
<p><i>Zaborowszyczny</i> część j. m. p. Jana Loboza y Andrzeja Petra</p>			
2	3		6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Zmuże</i> , wieś j. m. p. Jana Szklińskiego, łowczego wołyńskiego.	8	13	9
<i>Żuława</i> , wieś j. m. p. Feodora Sewruka, rotmistrza j. kr. m.	1	1	18
<i>Zakrzycko</i> , wieś j. m. p. Gabryela Bohdaszewskiego	13	20	24
<i>Zmireniec</i> j. m. p. Kazimierza Krasieckiego.	2	3	6
<i>Żydyczyn</i> , wieś j. m. oycy Jakuba Suszy, episkopa chełmskiego y archimandryty żydyczynskiego, <i>Rukiniec</i> , <i>Bohołuby</i> , <i>Boremiec</i> , <i>Wasilkowicze</i> , <i>Didowicze</i> , <i>Klepaczów</i> , <i>Nuzel</i> ; in summa	20	32	—
<i>Żornowno</i> , miasteczko, z będącemi w niem haydukami, z dymow jedenastu, y z <i>Borowskich</i> z dymow trzech; in summa.	14	22	12
<i>Żornowno</i> , miasteczko j. m. p. wojewody sędzińskiego, za juramentem, z dymow dwudziestu pięciu, <i>Ulibów</i> z dymow dwoch; in summa	27	43	6
<i>Załuże</i> , wieś j. m. p. Malińskiej, kasztelanki bełzkiej z dymow dwoch, <i>Kruholec</i> z dymu jednego, <i>Bołotowce</i> z dymow dwoch, <i>Nosowica</i> z dymow trzech, a w miasteczku <i>Szumsku</i> , <i>Jelowicy</i> , <i>Letowiczach</i> , <i>Kutach</i> , <i>Woli Kutewskiej</i> , w <i>Stępanowcach</i> , <i>Janowcach</i> , <i>Jaskowcach</i> żadnego dymu niemasz; in summa	8	12	24
<i>Zaborol</i> , <i>Mstyszyn</i> y część <i>Pułhanowa</i> j. m. p. Zofey Charlińskiej, miecznikowey wołyńskiej.	11	17	18
<i>Zalezce</i> , wieś zastawna j. m. p. Jana Siemaszka, rotmistrza j. kr. m., z dymow siedmnastu, <i>Łozy</i> wieś z dymow czterech, <i>Bodeków</i> z dymow czterech; in summa	25	40	—
<i>Zbityn</i> , wieś j. m. p. Andrzeja Zaremby			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
Czempkowskiego z dymow pięciu, <i>Wolica</i> z dymow dwóch; in summa	7	11	6
<i>Zahorce</i> , wieś dzierżawna j. m. p. Samuela Humnickiego	3	4	24
<i>Zurawniki</i> wieś y <i>Wolica</i> j. m. p. Michała Kozubskiego, pułkownika j. kr. m.	15	24	—
<i>Zaturce</i> , wieś j. m. p. Stanisława Czermińskiego, z dymow trzynastu, <i>Wulka Szelwowska</i> , do <i>Zaturzec</i> należąca, z dymow dwóch; in summa.	15	24	—
<i>Zahorów</i> , wieś j. m. p. Jana stolnika czernihowskiego, Stefana podczaszego wołyńskiego y Michała Zahorowskich, z dymow trydziestu, <i>Kremesz</i> z dymow pięciu; in summa.	35	56	—
<i>Zubilno</i> , wieś j. m. p. Andrzeja Hulewicza.	2	3	6
<i>Zbuże</i> , wieś z dymow trzech, <i>Tresteniec</i> z dymow dwóch, wieś <i>Apołot</i> , majątność sukcesorów dóbr zeszłego p. sędziego ziemskiego łuckiego, a to ad rationem y do pokazania kwitu p. Zahorowskiego	6	9	18
<i>Złoczówki</i> część j. m. p. Majewiczów małżonków	2	1	18
<i>Złoczówki</i> część j. m. p. Rafała Budziszewskiego.	5	8	—
<i>Z Ostrowca</i> j. m. p. Bonieckiego	4	6	12
<i>Z Rusinowego Beresteczka</i> j. m. p. Bobdana Jesernickiego	1	1	18
<i>Z Plaszkowki</i> od poddanych j. m. p. starosty łuckiego	6	9	18
<i>Z Grzymałowki</i> j. m. p. Pawła Gawłowskiego.	4	6	24
<i>Z Chryn k</i> j. m. p. Zbrożka	1	1	18
Od j. m. p. Franciszka Czarnockiego, podstolego bełzkiego	5	8	—

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Z Rzyszczo</i> wa od j. m. d. Adama Rzysszczo	2	3	6
Od j. m. p. wojewody kijowskiego z miasta <i>Półonnego Wielkiego Starego y Nowego y Woli</i> za juramentem do pokazania kwitu	105	168	—
Tenże p. wojewoda kijowski ze wsiów, do <i>Półonnego</i> należących, z miasteczka <i>Baraniówki</i> za juramentem z dymow trzech, we wsi <i>Horoskach</i> z dymow trzech, we wsi <i>Bartnikach</i> z dymowdwoch, <i>Nowosielcach</i> z dymow pięciu; in summa	13	20	24
<i>Bilki</i> od j. m. p. Mikołaja Szemeta	5	8	—
Z majątności <i>Bilki</i> od j. m. p. Stanisława Chłopotkiego, skarbnika wołyńskiego	5	8	—
Od j. m. p. gorodniczyney przeszłej łuckiey z części siola <i>Ochłopowa</i>	1	1	18
Od j. m. p. Stefana Kobylńskiego ze wsi <i>Kwasowa</i> , dzierżawy j. m. arendownej	3	4	24
Od mieszczan łuckich z domow ich na jurisdykcyi ratuszney mieszkających, excepto jurisdic	19	30	12
<i>Złoczówka</i> j. m. p. Rafała Budziszewskiego.	2	3	6

Regestry żydowski oddania troyga podymnego z powiatow wszystkich wojewodstwa Wołyńskiego tak się w sobie ma:

<i>Alexandrya</i> od żydow z miasteczka j. m. p. wojewody sędomirskiego	2	3	6
Od żydow z miasteczka xięcia Czetwertynskiego, podkomorzego bractławskiego, <i>Nowa Czetwertnia</i> nazwanego, alias <i>Borowicz</i> za juramentem.	1	1	18
<i>Starego Ostroga</i> miasta od żydów części obudwoch, tak xięcia j. m. p. wojewodzica kra-			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
kowskiego, iako y p. wojewody sędomirskiego za juramentem	5	8	—
<i>Torczyzna</i> miasta od żydow, majątności xiędza biskupa łuckiego, kanonika koronnego, za wyko- nanym juramentem	7	11	6
<i>Ostruwca</i> miasteczka od żydow, majątności j. m. p. Piasoczyńskiego, kasztelana chełmskiego, za juramentem	3	4	23
<i>Kowla</i> miasta od żydow, dzierżawy j. m. p. wojewody ruskiego za juramentem	20	32	—
<i>Starey Czetwertni</i> od żydow miasta, mająt- ności j. m. xięcia Wacława Czetwerzeńskiego za juramentem	3	4	24
<i>Rownego</i> , od żydow majątności j. m. p. wojewody sędomirskiego za juramentem.	6	9	18
<i>Nowego Ostrowa</i> alias Wiszenok od żydow miasta xiężney podkomorzyney bpaclawskiej za juramentem	2	3	6
<i>Ołyki</i> miasta od żydow, majątnoci dziedzicz- ney j. m. p. kanclerzyny w. x. Litewkiego za juramentem	20	32	—
<i>Beresteczka</i> miasta od żydow, dzierżawy na- tęnczas j. m. p. Marka Lubienieckiego za ju- ramentem	2	3	6
<i>Trojanowki</i> miasteczka od żydow j. m. p. starosty łuckiego, a w dzierżawie j. m. q. Jani- szewskiego będącey, za juramentem	1	1	18
<i>Kolki</i> miasta od żydow, majątności p. sta- rosty łuckiego, a w bżierzawie j. m. p. Jani- szewskiego będącey	6	9	18
<i>Rafałowcki</i> miasteczka od żydow j. m. p. starosty łuckiego, za juramentem	3	4	24

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Murawicy</i> miasta od żydow j. m. p. Jana Sapiehy pisarza polnego koronnego	6	9	18
<i>Czartorysk</i> miasto, j. m. p. starosty łuckiego	3	4	24
<i>Dubna wielkiego</i> , od żydow majątności xięcia Alexandra Janusza na Ostrogu y Zaslawiu, wojewodzica krakowskiego, za juramentem . . .	15	24	—
<i>Horochow</i> miasto, od żydow majątności j. m. p. Jerzego Wielhorskiego, rotmistrza j. kr. m. za juramentem.	5	8	—
<i>Swiniuchy</i> , miasto od żydow j. m. p. wojewody ruskiego za juramentem.	4	6	12
<i>Mosora</i> miasteczka od żydow majątności . m. p. Andrzeja Firleja, za juramentem . . .	1	1	18
<i>Lachowce</i> , od żydow majątność dziedziczna j. m. p. Krzystopha Sieniuty, za juramentem . . .	4	6	12
<i>Kisielin</i> , miasto od żydow potomków j. m. p. Andrzeja Liniewskiego, sędziego ziemskiego łuckiego, za juramentem.	8	12	24
<i>Klewań</i> miasto, od żydow majątność j. osw. xiężney Jzabelli z Korca Czartoryskiej ,województwiny wołyńskiej	7	11	6
<i>Kaszówka</i> miasto od żydow, majątności j. m. p. Henrycha z Wysokiego Kaszewskiego kasztelana wiedeńskiego, za juramentem.	5	8	—
<i>Kamień Koszyrski</i> , od żydow majątność dziedziczna panów Krasickich, za juramentem. . .	8	12	24
<i>Hulewki</i> , miasto od żydow majątność p. Jana Hulewicza za juramentem	3	4	24
<i>Sokala</i> , miasta, od żydow majątności dziedzicznej potomków p. Helyasza Jełowickiego za juramentem	4	6	20

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Zucka</i> miasta od żydow j. kr. m., za juramentem, z dymow żydowskich y karaimskiich	40	64	—
<i>Lisniowa</i> miasta od żydow, majętności j. m. p. wojewodzica sędomirskiego, za juramentem	9	14	20
<i>Ptycza</i> , miasto od żydow, j. m. p. xięcia wojewodzica krakowskiego za juramentem	2	3	6
<i>Deraźnia</i> , miasto od żydow j. m. p. xięcia wojewodzica krakowskiego, za juramentem	3	4	24
<i>Torgowica</i> , miasto, od żydow majętności j. m. p. wojewody czernihowskiego za jurameitem.	1	1	18
<i>Międzyrzec Korecki</i> , majętność j. m. p. starosty łuckiego za juramentem.	5	8	8
<i>Stobychwa</i> , miasto ob żydow j. m. p. Rzezyckiego za juramentem	1	1	18
<i>Niesuchoicze</i> , majętność dziedzizna j. m. p. Krzystofa Sapehy podstołego w. x. Litewskiego.	4	6	18
<i>Zokacze</i> , od żydow majętność j. m. p. xięcia Alexandra Janusza, wojewodzica krakowskiego, za juramentem.	8	12	24
<i>Włodzimerz</i> , miasto, z domów żydowskich z dymów siedmnasti y jeden; dym gdzie zyd mieszka takze we Włodimirzu na gruncie szlacheckiem	18	28	4
<i>Turzysk</i> , majętność dziedzizna j. m. p. Alexandra Januza Zasławskiego, wojewodzica krakowskiego	6	9	18
<i>Krzemieniec</i> , miasto j. kr. m. za juramentem	4	6	18
Od żydow miasta Berezniey majętności j. m. x. Radziwila	5	4	24
<i>Korzec</i> , miasto za juramentem	2	3	6
<i>Stepań</i> , majętność dziedzizna xięcia Alexandra Janusza Ostrogskiego, wojewody krakowskiego.	3	4	24
<i>Polonna Wielka</i> j. m. p. wojewody kijowskiego.	3	4	2

Powiat Włodzimierski tak się w sobie ma:

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>Abikowa</i> część j. m. p. Michała Komarow- ckiego	16	25	18
Attestacya j. m. p. Floryanowi Milewskiemu— za attestacyą p. Zahorowskiego, że w części wsi <i>Wierbicznie</i> na części j. m. p. żadnego dymu nie masz			
Attestacya j. m. p. Samuelowi Jakowieckie— mu—za attestacyą p. Zahorowskiego, że na części i. m. p. we wsi <i>Jakowiczach</i> żadnego dymu nie masz.			
Attestacya j. m. p. Pawłowi Stachorskiemu— za attestacyą p. Zahorskiego daną, że na części j. m. p., w siele <i>Litynie</i> będącej, żadnego dymu za przeszłej exakcye nie było y teraz nie masz.			
Attestacya j. m. p. Fryderykowi Liniewskie- mu, że w majątności jego m. w siele <i>Dubnikach</i> żadnego dymu y chałupy, tak za przeszłej exak- cyi. iako y terazniejszey nie było y teraz nie masz			
<i>Bowbly</i> , wieś j. m. p. Anny Siemaszkowej	10	16	—
<i>Borki</i> , wieś j. m. p. Stanisława Olezka z dymów pięciu, <i>Mostyszcza</i> dymow trzech; in summa	8	20	24
<i>Berezowicze</i> j. m. p. Adamowej Biłostoc- kiej, sędziny grodzkiej łuckiej	8	12	24
<i>Babicze</i> j. m. panow Markowckich	1	1	18
<i>Bilicz</i> połowa wsi j. m. p. Alexandra Mo- kosi Bakowieckiego	1	1	18
<i>Budiatycz</i> część j. m. p. Sebastyana Woyny	5	8	—
<i>Budiatycz</i> część j. m. p. Sebastyana Wydźgi	3	4	24
<i>Bużkowicze</i> , <i>Lukowicze</i> , <i>Lysów</i> j. m. p. Fran- ciszka Capskiego pozostałe dobra po p. sędziu ziemskim; in summa.	40	64	—

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>Budiatycz</i> część j. m. pp. Mikołaja y Andrzeja Małyszczynskich	10	16	—
<i>Czerncayce</i> , wieś y dwor we <i>Włodzimiersu</i> j. m. p. Andzeja Sadowskiego	12	19	6
<i>Czesny Chrest</i> , część pewna j. m. p. Balthazara Rajewskiego, podstarosciego włodzimirskiego	10	16	—
<i>Czesnego Chrešta</i> szęć tak dziedziczna, jako y kupna j. m. p. Władysława Liniewskiego . .	7	11	6
<i>Czernczyc</i> część j. m. p. Tomasza Koziki, podstolego wołyńskiego	7	11	6
<i>Czesny Chrest</i> , część pewna j. m. p. Jana Cieszkowskiego	5	8	—
<i>Dziegiow</i> , wieś j. m. p. Jana Steckiego .	5	7	15
<i>Dołhonosy</i> , wieś, dobra j. kr. m. w. posesyi p. Mikołaja Belihockiego	6	9	18
<i>Drozdnie</i> dziedziczne j. m. p. Siemaszka z dymów trzech, <i>Hunczy Bród</i> z dymów dwóch, a w <i>Semerenkach</i> żadnego dymu niemasz; in summa .	5	8	—
<i>Drewina</i> część j. m. p. Kisielów	2	3	6
<i>Demenszczyzna</i> j. m. p. Stefana Hryniewskiego	1	1	18
<i>Dołke</i> , wieś j. m. p. Jerzego Piwa . . .	2 ^{1/2}	3	—
<i>Derewin</i> , wieś j. m. p. <i>Matyaszowey</i> Iwanickiey	12	19	24
<i>Dorohincze</i> , wieś zastawna j. m. p. Mikołaja Dziduszyckiego	14	22	12
<i>Drynów</i> , wieś j. m. p. Piotrowy Radziminiskey	7	11	6
<i>Chryniuw</i> wieś jey mosci paniey Piotrowey Radziminiskey z dymow siedmiu	7	1	6
<i>Hodowica</i> część j. m. p. Jarosza Solikowskiego	1	1	18
<i>Hunczego Brodu</i> część j. m. p. Hulewiasa Drozdńskiego z dymów dwóch, <i>Drusden</i> część z dymów pięciu; in summa	7	11	6

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>Chmielowka</i> , wieś j. m. p. chorążyny nowogrodzkiej z dymów dwunastu, <i>Chmielow</i> z dymów trzech, <i>Podhayce</i> z dymów dwóch; in summa	17	27	6
<i>Hnoyno</i> , wieś j. m. p. wojewodziny brzeskiej, z dymów dziewięciu, <i>Mohilno</i> z dymów jedenasta; in summa	20	32	—
<i>Choboltowey</i> część j. m. p. Symona Kostiuszkiewicza z dymów czterech, część <i>Chobotyna</i> z dymów czterech; in summa	8	14	24
<i>Choboltowey</i> część j. m. p. Jana Maciewskiego	2	3	6
<i>Choboltowey</i> część j. m. p. Andrzeja Radziwińskiego	1	1	18
<i>Cholopezce</i> , wieś j. m. p. sędziny ziemskiej łuckiej	15	24	—
<i>Chmielów</i> , wieś y <i>Podhayce</i> dziedziczne j. m. Jarosława Pocięja chorążego nowogrodzkiego	16	25	18
<i>Choboltowey</i> część dziedziczna j. m. p. Hrehorego Kostiuszkiewicza	6	9	18
<i>Choboltowey</i> część j. m. p. Alexandra Zurkowskiego	2	4	6
<i>Chorów</i> , wieś j. m. p. Stanisława Bieniowskiego, wojewody czernihowskiego, starosty bohussławskiego, z dymów dziesięciu, a ze wsi <i>Zahnie</i> z dymów czterech; in summa	14	22	12
<i>Hajek</i> część j. m. d. Adamowey Budziszewskiej y p. Stefana Potoszyńskiego zastawna . .	11	17	18
<i>Chotaczow</i> , wieś przewiel, xiędza biskupa łuckiego, z dymów dwóch, <i>Rusuw</i> z dymów dwóch, <i>Wierachów</i> z dymów trzech, <i>Zelinów</i> z dymów trzech; in summa	10	13	—
<i>Ilinszczyzna</i> nazwane przedmieście Włodzimirskie, j. m. p. Malchra Piaseckiego dzierzawa	20	32	—

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Iwanicz</i> część j. m. p. Gabryela Wierzchowskiego	12	19	6
<i>Iwanicz</i> sześc zastawna j. m. p. Mikołaja Glińskiego ad rationem y do pokazania kwitu	9	18	—
<i>Janiów</i> , wieś dzierżawna j. m. p. Cłoskowskiego, do kapitły włodzimirskiej należąca .	1	1	18
<i>Jakowicz</i> część j. m. p. Gnoińskiego, nabyta od p. Malchra Olewińskiego	5	8	—
<i>Kluska</i> część y <i>Wolica</i> j.m. p. Anastaziej Kluskiej	7	9	15
<i>Kluska</i> część y <i>Wolicy Kluskiej</i> j. m. p. Simonowej Kluskiej	2	2	—
<i>Kluska</i> część dziedziczna j. m. p. Janowej Grodeckiej	3	4	24
<i>Kluska</i> część y <i>Wolicy Kluskiej</i> j. m. p. Mikołaja Koziernadzkiego	5	8	—
<i>Kluska</i> część j. m. p. Stefana Zeromskiego	1	1	18
<i>Kamień</i> , miasteczko j. m. p. Marcina Krasickiego, podczaszego przemyskiego	30	48	—
<i>Kalinów</i> , wieś j. m. p. Dadziboga Orłowskiego dzierżawna	2	3	6
<i>Kozińszczyzna</i> nazwana, przy Włodzimierzu będąca, dzierżawa zastawna j. m. p. Halszki Wierzchowskiej	5	8	—
<i>Kleczkowce</i> , wieś j. m. p. Franciska Stanisława oycy y Adama Cieszkowskich, Szymona Kleczkowskiego y Samuela Bonieckiego	8	20	24
<i>Kropiwszyczna</i> j. m. p. Domaszewskiej . .	7	11	9
<i>Kluska</i> część y <i>Wolicy Kluskiej</i> j. m. p. Hulewicza z dymów szeci, <i>Tuliczowa</i> z dymow czterech; in summa	10	16	—

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>Kluska</i> sześć y <i>Wulky Kluskiej</i> j. m. p.			
Andrzeja Łyskowskiego	2	3	6
<i>Kowelska włość</i> j. m. p. wojewody ruskiego, do Kowla należąca, tojest: wieś <i>Dubowa</i> z dymów piętnastu, <i>Moszczona</i> z dymów piętnastu, <i>Hoyszyn</i> z dymów osmiu, <i>Bachów</i> z dymów czterech, <i>Werbka</i> z dymu jednego, <i>Ochłopy</i> z dymów dwudziestu y czterech, <i>Bilin</i> z dymów dwudziestu dwoch, <i>Sku-</i> <i>lin</i> z dymów piętnastu, <i>Stębły</i> z dymów dwunastu, <i>Paryduby</i> z dymów dwudziestu pięciu, <i>Klewecko</i> z dymów dziewięciu, <i>Zylów</i> z dymów trzech, <i>Turo-</i> <i>wicze</i> z dymów dwóch. <i>Olszanica</i> z dymów dwóch, <i>Szajmo</i> z dymów osmnastu, <i>Rytki</i> z dymów pięciu, <i>Krasna Wola</i> z dymów dwóch, <i>Noyno</i> z dymów czterdziestu szesciu, <i>Choteszów</i> z dymów czternastu, <i>Kłodnica</i> z dymów trzech, <i>Hodewicz</i> część z dymów siedmiu; in summa	152	403	6
<i>Kowel</i> , maiasto j. m. p. wojewody ruskiego, za juramentem	80	128	—
<i>Koszara Starego</i> część j. m. p. Sebestyana Trembińskiego z dymu jednego, a w <i>Suchey Woli</i> , tamże należącej, z dymu jednego; in summa . .	2	3	6
<i>Kaczyn, Liczynie</i> y <i>Wulka Kaczyńska</i> j. m. p. Jana Szklińskiego, łowczego wołyńskiego . .	25	40	—
<i>Kaczyna</i> część j. m. p. Wiktorzyna Bakowiec- kiego z dymów czterech, <i>Liczyn</i> część dziedzic- zna z dymów czterech; in summa	8	12	24
<i>Kaczyna</i> część j. m. p. Jerzego Wołku . .	4	6	12
<i>Kaczyna</i> część iego mosci pana Stephana Golon- bka Jezierskiego y małżaki iego m. dymow . .	4	6	12
<i>Kołonney</i> część j. m. p. Jerzego Koziki z dymów szesciu, <i>Zaskowicz</i> część z dymów trzech, <i>Mokrca</i> z dymów dwóch; in summa	11	17	18

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>Końno</i> , wieś j. m. p. Orańskiego, podsędka czernihowskiego, z dymów szesciu, z <i>Koñsenszczyzny</i> , gruntu w miescie Włodzimierzy, z dymu jednego; in summa	7	11	6
<i>Koñonney</i> część j. m. p. Szymonowey Koźczyney z dymów pięciu, <i>Zaszkowicze</i> z dymów dwóch, <i>Mokrzec</i> z dymów dwóch; in summa	9	14	12
<i>Lachów</i> , wieś dziedziczna j. m. p. Gabryela Romanowskiego, i inne, to jest <i>Lachów</i> z dymów szesnastu, <i>Szczeniutyn</i> z dymów jedynastu, <i>Wola Zaszkowska</i> z dymów siedmnastu; in summa	44	66	—
<i>Lasków</i> wieś, <i>Oranie</i> y część <i>Woszczatyna</i> j. m. p. Szymona Węglińskiego	12	19	6
<i>Zudzin</i> , wieś j. m. xiężney Zoppiey Lubomirskiej Radziwiłowey, z dymów czterdziestu y część <i>Ambukowa</i> z dymów osmiu; in summa	48	76	24
<i>Zaszkowa</i> część j. m. p. Jakuba Woyny Orańskiego, podsędka czernihowskiego, dziedziczna z dymów pięciu, część wsi <i>Oran</i> z dymu jednego; in summa	6	9	—
<i>Litowiż</i> , miasteczko j. m. xięcia Alexandra Janusza, wojewodzica krakowskiego, dziedziczne, a dzierzawa pani Wilzyney z dymów dwudziestu jednego, <i>Osmiłowicze</i> z dymów siedmiu, <i>Hrybowica</i> z dymów dwudziestu, <i>Liszna</i> z dymów pięciu; in summa	53	87	24
<i>Lubitow</i> y <i>Wolka Lubitowska</i> j. m. p. Jana Kałusowskiego, ad rationem przyszłego podymnego.	15	22	15
<i>Lubitowa</i> część y <i>Wolki</i> j. m. p. Remigiana Moszyńskiego, podstarosciego kowielskiego, a z crwarthey części chłopca; in summa	2	3	6
<i>Miszów</i> , wieś, y inne majątności j. m. p. Marcina Luskowskiego z dymów dziewiędziesiąt			

Dymy. Złoty. Groszy.

osmiu, <i>Sieliszcz</i> z dymów czterdziestu, <i>Borzówce</i> z dymów dziesięciu, <i>Czeremoszanka</i> z dymów osmiu, <i>Bujen</i> z dymów czterdziestu y osmiu, <i>Piaszczana</i> z dymów osmnastu, <i>Serchowicze</i> z dymów szesciudziesiąt siedmiu, <i>Berezowa</i> z dymów dwudziestu, <i>Hrabów</i> z dymów osmnastu, <i>Kruhel</i> z dymów trzydziestu y czterech, <i>Widiut</i> z dymów dwudziestu, <i>Sowin</i> z dymów dwudziestu y dwóch, <i>Zabłotce</i> z dymów dwudziestu trzech, <i>Rakulin</i> z dymów dwudziestu trzech, <i>Serdiatycze</i> z dymów osmnastu, prócz popa, <i>Kozłów</i> z dymów piętnastu, <i>Zajęczyca</i> z dymów trzydziestu, <i>Troscianka</i> z dymów dziesięciu, <i>Dorófiówka</i> z dymów trzech;			
in summa	525	840	—
<i>Męczyc</i> część arendowna j. m. p. Stanisława Woyszyckiego	6	8	—
<i>Mikulicze</i> , wieś, y inne majątności, excepta miasteczek, do Włodzimierza należących, j. m. księdza Pocięja, episkopa włodzimierskiego y brzeskiego; to jest: <i>Mikulicze</i> z dymów dwóch, <i>Petydnie</i> z dymów dwóch, <i>Bożanka</i> z dymów czesciu, <i>Dorohinicze</i> z dymów dwóch, <i>Tyszkowicze</i> z dymów pięciu, <i>Pecykorowy</i> z dymu jednego, <i>Janiewicze</i> w dymów dwóch, <i>Salotwin</i> z dymu jednego, <i>Bielaszów</i> z dymów szesciu, <i>Hruszowa</i> z dymów dwóch, <i>Worona</i> z dymów dwóch, <i>Rokitna</i> z dymów dwóch, <i>Suszczeno</i> z dymów dziesięciu, <i>Hroszowicze</i> z dymów dwóch, <i>Zagrodno Włodzimierskie</i> z dymu jednego; in summa.	49	78	12
<i>Męczyc</i> część j. m. p. Zofiey Lysakowskiej	3	6	12
<i>Myszów</i> , wieś j. m. p. Daniela Siestrzewitowskiego, porucznika j. m. p. starosty łuckiego	18	28	18

<i>Mokrca</i> część dziedziczna y druga zastawna j. m. p. Krzystofa Koziki y p. Stanisławowey Koziczyney; in summa	11	17	18
<i>Marków Staw</i> , wieś j. m. p. Koziczyney	4	6	12
<i>Milanów</i> , miasto j. m. p. wojewody ruskiego	20	32	—
<i>Molników</i> , wieś j. m. p. Jana Zahorowskiego, stolnika czernihowskiego	9	14	12
<i>Mokowicze</i> , część siola <i>Serkiżowa</i> y wieś <i>Leśechów</i> j. m. p. Jana Woynarowskiego, łowczego owruckiego	14	22	12
<i>Mikulicze</i> j. m. p. Alexandra Woronicza, czesnika kijowskiego, rotmistra j. kr. m.	18	28	24
<i>Nesuchoiże</i> , miasteczko, za wykonanym juramentem, j. m. p. Krysztopa Sapiegy, krayczego w. x. Lit. z dymów osmiudziesiąt, wieś <i>Zarycze</i> y <i>Zapnie</i> z dymów dwudziestu y jednego, <i>Dorotyśz</i> z dymów piętnastu; in summa	116	185	18
<i>Nizkinicz</i> część j. m. p. Brasławskiego	6	9	18
<i>Nowosiółki</i> j. m. p. Alexandra Kuryatowicza Kurcewicza	8	12	24
<i>Nizkinicz</i> część zastawna j. m. p. Stefana Krynickiego	3	4	24
<i>Nyry</i> j. m. p. Stanisława Rupniewskiego, excypowawszy z kwitu j. m. p. Wacława Zahorowskiego siola <i>Nowy Dwór</i> , <i>Daswe</i> , <i>Terebe</i> , <i>Serhijów</i>	6	9	18
<i>Nizkinicz</i> część j. m. p. Woyciecha Nasiłowskiego zastawna	3	4	24
<i>Nizkinicz</i> część oyców zakonników, funduszem służąca	4	6	12
<i>Nowy Dwór</i> j. m. p. Maryana Czaplicza, sta-			

Dymy. Złoty, Groszy.

roscica horodelskiego, z dymów dziesięciu, <i>Daswa</i>			
z dymów szesciu, <i>Terebacz</i> z dymów szesciu,			
<i>Sierkizów</i> z dymów czterech; in summa	26	41	18
<i>Ossa</i> , wieś j. m. p. Jana Kurdwanowskiego	3	4	15
<i>Osiekrów</i> j. m. p. Stanisława Kawałow-			
skiego, łowczego kijowskiego	3	4	24
<i>Owadna</i> część dziedziczna j. m. p. Andrze-			
jowej Załęskiej	6	9	18
<i>Obłap</i> część j. m. p. Mikołaja Obłapskiego	1	1	18
<i>Owłoczyn</i> j. m. p. Łukaszowej Owłoczyń-			
skiej	12	19	6
<i>Owłoczyna</i> część j. m. p. Anny Zawadzkiej			
z dymów jedenastu, a z drugiej strony części sioła			
<i>Stawków</i> syna jey z dymów szesnastu; in summa	27	43	6
<i>Owłoczyna</i> część j. m. p. Wacławowej Ow-			
łoczyńskiej z dymów trzech, a ze wsi <i>Stawków</i>			
z dymów czterech; in summa	7	11	6
<i>Obeniz, Sołonicze y Kustycze</i> j. m. p. Krzy-			
stofa Skótnickiego, łowczego czernihowskiego .	30	48	—
<i>Pawłowicz</i> część j. m. p. Mikołaja Olsza-			
mowskiego zastawna	3	4	24
<i>Poryck</i> , miasteczko j. m. p. Jana Wielopol-			
skiego, starosty bickiego, za wykonanym juramen-			
tem, dziedziczne z dymów czterdziestu y wsi,			
do tegoż miasteczka należących: <i>Kłopoczyn</i> z			
dymów dziesięciu, <i>Stare Porycko</i> z dymów dwu-			
nastu, <i>Hrykowicze</i> z dymów czterdziestu, <i>Topili-</i>			
<i>szcza</i> z dymów trzydziestu osmiu, <i>Perestawicze</i>			
z dymów czternastu, <i>Hruszowa</i> z dymów dwu-			
dziestu jednego, <i>Trubki</i> z dymów dwudziestu,			
<i>Kaczków</i> z dymów dziewięciu, <i>Samowola</i> z dy-			
mów szesciu, <i>Worobiniec</i> z dymów dwóch; in summa	112	139	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Pirkowicze</i> , wieś j. m. p. Stanisława Ole- szka	6	9	18
Poddani, do woytowstwa <i>Włodzimirskiego</i> należące, j. m. p. Adama Czarnołożkiego, woy- skiego buskiego, pisarza grodzkiego włodzimir- skiego y wóyta dziedzicznego	2	3	6
Pojezdniczenie, na <i>predmiesciu Włodzimir- skim</i> mieszkający	3	3	6
<i>Podzamcze Włodzimirskie</i> , na którym . .	1	1	18
<i>Parydub</i> część j. m. p. Jarosza Niecewicza	1	1	18
<i>Perewisie</i> , wieś, część pewna zastawna j. m. p. Jana Soszyńskiego, z nowo osadzonych. . .	2	3	6
<i>Przedmiescie Włodzimirskie</i> , nazwane <i>Ry- ławica</i> , y <i>Michałowiec</i> i. m. pp. Czermińskich małżonków	5	8	—
<i>Pawłowicz</i> część, dzierżawa j. m. p. Jana Czernego, z dymów czterech, od p. Stefana Jaro- szyńskiego z części trzecicy nabytey z dymu jednego; in summa	5	8	—
<i>Puzowa</i> część j. m. p. Daniela Puzowskiego z dymów czternastu, a z części <i>Owadna</i> z dymów dwóch; in summa	16	25	18
<i>Rużyna</i> część y <i>Horodelca</i> j. m. p. Jerzego Kostiuszkiewicza	7	11	6
<i>Rużyna</i> część y <i>Osowiec</i> j. m. p. Floryana Łady	16	25	18
<i>Rużyna</i> część j. m. p. Piotra Wrzeszcza .	6	9	18
<i>Rohowicz</i> część j. m. p. Niedobylskiego. .	3	4	24
<i>Rasnow</i> j. m. p. Tomasza Koziki, podsto- lego wołyńskiego, z dymów dwudziestu y trzech, <i>Biskupicze</i> z dymów trzydziestu, <i>Mokrzec</i> z dy- mów dziesięciu, <i>Zaszkowicze</i> z dymów osmnastu; in summa	81	129	18

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>Radowicz</i> część j. m. pp. Horainów braci rodzonych z dymów siedmin, a z części <i>Lityna</i> z dymu jednego; in summa	8	12	24
<i>Radowicz</i> część j. m. p. Samuela Hańckiego	4	6	12
<i>Radowicz</i> część j. m. p. Jacka Olszamow- skiego dziedziczna z dymow czterech, a z zastaw- ney części p. Szmoniewskiego z dymu jednego; in summa	5	8	—
<i>Smidyn</i> , wieś j. m. p. Andrzeja Firleja y małżonki jego, od j. kr. m. nadana, a natenczas w posesyi p. Janiewskiego zostająca	70	112	—
<i>Smidyna</i> część j. m. p. Jerzego Tarnow- skiego	5	8	—
<i>Suchey Woli</i> część pewna j. m. p. Andrzeia Pęskiego z dymow trzech, <i>Stary Koszar</i> z dy- mow siedmiu; in summa	10	16	—
<i>Suchodoły</i> , wieś cała j. m. p. Jana Ciołka Czarnołuńskiego	20	32	—
<i>Swinarzyn</i> j. m. p. Franciszka Gorczyńskiego, dzierzawa z dymow esternastu, <i>Moczulki</i> z dymow trzech, <i>Pinski Mostz</i> dymow dwoch; in summa	19	30	12
<i>Sekun</i> j. m. p. Jana Dostojewskiego	10	16	—
<i>Szystów</i> , wieś, y inne majetności, do konwentu włodzimirskiego ordinis praedicatorum należące, tojest: <i>Szystów</i> z dymow szterech, z gruntu tego mieyskiego, pod klastorem będącego z dymów pięciu, także z gruntu drugiego, nazwanego <i>Bialo- bręgi</i> na przedmiesciu Włodzimirskim będącego, z dymu jednego; in summa	10	16	—
<i>Tuczyn</i> , miasto, y wieś, do niego przynale- żące, j. m. p. Alexandra Janusza Zasławskiego, wojew. krakowskiego; in summa	53	84	24

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Tulczowa</i> część zastawna j. m. p. Jana Moskiewicza	8	12	24
<i>Tworynicz</i> część j. m. p. Jana Skipora	5	8	—
<i>Trubel</i> , wieś j. w. p. Adama Ruczyńskiego	1	1	18
<i>Turyczan</i> połowa wsi, <i>Jahodno y Wulka Turyczańska</i> j. m. p. Samuela Koszewskiego	19	30	12
<i>Turyczany, Duliby y Wulka Dulibska</i> j. m. p. Wilezyńskiego	20	32	—
<i>Turya</i> , wieś zastawna j. m. p. Metelskiego	4	6	12
<i>Tumin</i> , wieś j. m. p. Suchodolskiej ad rationem y do pokazania kwitu	5	8	—
<i>Tuopin</i> , arędowna wies j. m. p. Józefa Branickiego, <i>Izów, Czernihow y wieś. Rokitnie</i>	24	33	8
<i>Twerdynie</i> , wieś, część <i>Molczanowa</i> j. m. p. Adama Podhorodeńskiego	5	8	—
<i>Uchowecka</i> , wieś j. m. p. Michała Kałuzowskiego	26	39	—
<i>Wierzbiczna</i> część, <i>Wulka Hłobotyńska</i> j. m. p. Konstantego Kałusowskiego, a z części wsi <i>Lubitowa</i> z dymow dwóch, z części <i>Wulki Lubitowskiej</i> z dymow pięciu; in summa	10	16	—
<i>Wulka Swoczowska</i> j. m. p. Kpzysztofa Kulczyskiego, skarbnika czernihowskiego, z dymow części, <i>Owloczyna</i> część z dymow trzech; in summa	9	14	12
<i>Werzbiczno</i> wieś j. m. p. Michała Kałuzowskiego y <i>Wulka Lubitowska</i>	4	6	12
<i>Wolochi</i> , wieś, y <i>Wulka Dubieńska</i> j. m. p. Stanisława Oleszka	5	8	—
<i>Werbney Maley</i> część, alias <i>Ochnowicz</i> , j. m. p. Alexandra Morskiego	14	22	12
<i>Włodzimirz</i> , miasto jego krol. m., z dymow ratusznych	14	22	12

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Woszczatyn</i> , dzierżawa j. m. p. Wacława Sokołowskiego	5	8	—
<i>Werbney Małej</i> część, alias <i>Wochnowicz</i> , j. m. p. Pawła Chrzanowskiego	1	1	18
<i>Werzbiczna</i> część j. m. p. Józefa Orańskiego, horodniczego włodzimirskiego	6	9	18
<i>Wykowicze</i> , wieś dziedziczna xięcia j. m. Dymitra Jerzego Wiszniowieckiego, wojewody bełżkiego, z dymow czterdziestu pięciu, <i>Chworostów</i> wieś z dymow dwudziestu, <i>Jakowicz</i> część z dymow dziesięciu; in summa	75	120	—
<i>Werby Małej</i> część j. m. p. Andrzeja Poradowskiego.	1	1	18
<i>Werby Małej</i> część, alias <i>Wochnowicz</i> , j. m. p. Elyaszowej Werbskiej	3	4	24
<i>Wysicy</i> część j. m. p. Hieronima Boguszewskiego	1	1	18
<i>Worczyn</i> , wieś, y część <i>Puzowa</i> j. m. p. Jerzego Piwa zastawne	22	35	6
<i>Woszczatyna</i> część j. m. p. Marka Olewińskiego.	4	6	12
<i>Werby Wielkiej</i> część y <i>Rudy</i> j. m. p. Tomasza Podhorodeńskiego.	14	22	12
<i>Woryszcz</i> część j. m. p. Ostafia Liniewskiego.	24	38	12
<i>Werby Wielkiej</i> połowa dziedziczna y połowa <i>Rudki</i> j. m. p. Gabryela Podhorodeńskiego.	15	24	—
<i>Włodzimierz</i> , alias poddani, do plebanyi należący.	9	14	12
<i>Włodzimierz</i> , alias <i>Kisielowska Góra</i>	1	1	18
<i>Zadyby</i> , wieś dzierżawna j. m. p. Jana Krogulskiego, z dymow osmnastu, <i>Harusza</i> z dymow siedmiu, <i>Zalisie</i> z dymow dwunastu; in summa	37	59	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Załuża</i> część dziedziczna, pod Włodzimierzem będąca, j. m. p. Jana Łychowskiego . . .	1	1	18
<i>Żytanie</i> , wieś j. m. p. Zarzewskiego dzierżawna	14	22	12
<i>Zimno</i> , wieś, y <i>Horyczów</i> j. m. p. Stefana Iwanickiego, miecznika czernihowskiego . . .	24	36	—
<i>Zawałowicze</i> , wieś dziedziczna j. m. p. Mikołaja Zahorowskiego, wielkorządcy łuckiego, z dymow sześciu, <i>Kremesz</i> z dymow pięciu; in summa	11	7	18
<i>Zdziary</i> wieś. j. m. p. Franciszka Czapskiego z dymow piętnastu, <i>Zdziarki</i> z dymow pięciu, <i>Babnów</i> z dymow czterech, <i>Bortnów</i> z dymow czterech; in summa	28	44	24

Powiat Krzemieniecki tak się w sobie ma:

Attestacya j. m. pp. Woyciechowi y Jerzemu Leduchowskiemu na *Kuchmanocze* wieś, że nic niemasz.

Attestacya j. m. p. Kosprowi Kopysteńskiemu, że w *Palachowie* y *Sosnowce* żadnego dymu niemasz.

<i>Andruhy</i> część j. m. p. Teodosa Sulima z dymu jednego, a ze wsi całej <i>Suchawki</i> z dymow trzech; in summa	4	6	12
--	---	---	----

<i>Andruhy</i> z jednej części j. m. p. Konstantego Marcinowicza Andrukskiego.	1	1	18
--	---	---	----

Attestacya j. m. p. Rajewskiemu, podstarosciemu sędomirskiemu, że we wsi *Radoszowce* żadnego dymu niemasz.

Attestacya j. m. p. Krzysztofowi Jlniczowi, że we wsi *Przedniey Andruhy* żadnego dymu niemasz.

Dymy. Złoty. Groszy.

Attestacya pp. Lesznickim, ze wsi *Przedniey Andruhy* żadnego dymu niemasz.

<i>Andruhy</i> część j. m. p. Marka Andruh- skiego.	1	1	18
--	---	---	----

<i>Andruha</i> , wieś j. m. pp. Samuela y Gabryela Lesnickich, część pewna, z dymow dwoch, p. Ste- fana Waderackiego z dymu jednego, p. Andrzeja Krzykowskiego z dymu jednego, ze wsi <i>Przedniey Andruhy</i> p. Mikołaja Andruhskiego, z dymu jednego; in summa	5	8	—
---	---	---	---

<i>Andrzejów</i> , miasto j. m. xięcia Czartoryskiego, wojew. wołyńskiego z dymow piętnastu, wieś <i>Hruska</i> z dymow dwoch, <i>Swiniuchy</i> wieś z dy- mow pięciu, w <i>Korszylówce</i> y w <i>Jeżowie</i> żadnego dymu niemasz, <i>Zwiniacza</i> z dymow dwoch, <i>Ro- zówka</i> z dymow dwoch, <i>Olexin</i> z dymow dwoch, <i>Wilkowiec</i> z dymow dwoch, <i>Dmitrówka</i> z dymow dwoch, <i>Baszuki</i> z dymow szesciu, <i>Łopuszna</i> z dymow osmiu, <i>Horynka</i> z dymow dwoch, <i>Jwań</i> z dymow czterech, <i>Borszczanka</i> z dymow trzech; in summa	55	88	—
---	----	----	---

Attestacya, za attestacyą p. Zahorowskiego,
j. m. p. Koryckiey dana, iż na części jego mosci,
we wsi *Ludwiszczach*, żadnego dymu niemasz.

Attestacya j. m. p. Krzysztofowi Bereżec-
kiemu dana, iż na części jego dziedzicney, wsi
Wyższych Bereżec, żadnego dymu niemasz, za
attestacyą j. m. p. Zahorowskiego.

Attestacya, za attestacyą j. m. p. Zahorow-
skiego, j. m. p. Samuelowi Kołontajowi dana, że
na części j. m., we wsi *Dederkałach*, żadnego
dymu niemasz.

Attestacya j. m. p. Ludwikowi Lisieckiemu, za attestacyą j. m. p. Zohorowskiego, iż pode dworem w miescie Krzemieńcu żadnego dymu niemasz.

Attestacya j. m. pp. Stefanowi y Janowi z Bylicza Gaiimowskim dana, że we wsi *Zaluźce* na części ich żadnego dymu niemasz, tylko siedliszcza.

Bobrowce, wieś j. m. p. podsędkowey krzemienieckiey, z dymow dwoch, *Krutków* z dymow dwoch; in summa 4 6 12

Batków cała wieś j. m. p. Alexandra Batkowskiego 6 9 18

Bortki, wieś j. m. p. Andrzeja Podhorskiego. 2 3 6

Bazarówka j. m. p. Władysława Weleżyńskiego. 3 4 24

Bykowce, wieś j. m. pp. Parulskich . . . 4 6 12

Baymaki j. m. p. Andrzeja Uszaka Knlikowskiego z dymow dwoch, *Wyższe Dederkały* z dymu jednego; in summa. 3 4 24

Bereźec Wyższych część j. m. p. Andruskiego. 1 1 18

Bereźec Wyższych część j. m. p. Samuela Bereżeckiego 3 5 24

Bereh, wieś j. m. p. Jana Deniska, a w części *Andrusie y Mirkowcach* żadnego dymu niemasz; in summa 10 16 —

Bilcze, wieś j. m. pp. Jana y Stefana z *Bilcza* Sasinowskich dziedziczna, a na części zastawney p. Lepietowskiej spadłej, żadnego dymu niemasz 5 8 —

Biała Krynica xięcia Konstantego Wisznowieckiego z dymow dwoch, *Tylaszka* z dymow pięciu, *Uhorsko* z dymow pięciu, *Antonowce* z dymow szesciu, *Stożek* z dymow trzech, *Ode-*

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>radówka</i> z dymu jednego, <i>Zalesce</i> , dzierżawa na ten czas zastawna j. m. p. Lisieckiego, podstarościego krzemienieckiego, z dymow pięciu; in summa	27	43	6
<i>Dederkały</i> , wieś j. m. p. Alexandra Tołsteckiego	1	1	18
<i>Dobrywodka</i> j. m. p. Mikołajowej Serebryskiej	1	1	18
<i>Dworzec</i> wieś j. m. p. Andrzeja Pomorskiego, pisarza grodzkiego krzemienieckiego.	2	3	6
<i>Dytynicze</i> , wieś j. m. p. Adama Radlińskiego, rotmistrza jego kr. m., ad rationem y do pokazania kwitu	4	6	12
<i>Horyń</i> , wieś dziedziczna j. m. p. Alexandra Dąbrowskiego	3	4	15
<i>Hocin, Rytków, Korytno</i> , majątności j. m. p. podkomorzego krzemienieckiego	12	19	6
<i>Jampol</i> , miasteczko, za wykonanym juramentem, j. m. p. Alexandra Frykacza, sędziego grodzkiego krzemienieckiego, z dymow osmiu, wieś <i>Lepiesówka</i> z dymow trzech, <i>Pańkowce</i> z dymow dwóch, <i>Swiatce</i> z dymow dwóch, <i>Drybowa</i> z dymu jednego; in summa	16	25	18
<i>Jaskowce</i> , wieś tegoż p. sędziego grodzkiego krzemienieckiego, z dymow czterech, <i>Jakimowce</i> z dymow trzech, w mieście zaś <i>Krzemieńcu</i> z dymu jednego; in summa	8	12	24
<i>Kozin</i> , miasteczko j. m. p. Andrzeja Firleja, za juramentem, z dymow siedmiu, <i>Żabokryki</i> z dymow szesciu, <i>Sitno y Korpiłówka</i> z dymow pięciu, <i>Jwań</i> z dymow trzech, <i>Czartówka</i> z dymu jednego; in summa	22	35	6

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Krzemieniec</i> , miasto j. kr. m., za juramentem.	10	16	—
<i>Krzemieniec</i> , część, w mieście będąca, xiędza Gwardyana Krzemienieckiego	5	6	12
<i>Kamienica</i> , wieś j. m. p. Andrzejowej Jełowickiej z dymu jednego, <i>Turykowicze</i> z dymu jednego, <i>Zabłotce</i> z dymu jednego; in summa	3	4	24
<i>Kurniki</i> , wieś, dzierżawa j. m. p. Jana Łysakowskiego	2	3	6
<i>Krzemieńskiego starostwa</i> należące dobra xięcia j. m. Karola Czartoryskiego, krzemienieckiego starosty, to jest: <i>Żołobów</i> z dymów trzech, <i>Podlisce</i> z dymów czterech, <i>Saponow</i> z dymu jednego; in summa	8	12	24
<i>Krzemieńscy Zapotoczanie</i> * <i>Lipowicą</i> , z dymów osmiu, a od przedmieszczan, <i>Tunikami</i> przezywających, do <i>zamku Krzemienieckiego</i> należących, z dymów pięciu, za juramentem; in summa	13	20	24
<i>Kordyszów</i> , wieś j. m. p. Ludwika Lisieckiego, z dymów dwóch, <i>Hołybisy</i> z dymu jednego; in summa	3	4	24
<i>Krzemieńskie Podzamcze</i> wszystkich panów Leduchowskich	4	6	12
<i>Liduchowa</i> część pewna dziedziczna j. m. p. Samuela Leduchowskiego	2	3	6
<i>Leduchowa</i> część j. m. p. Mikołaja Sknylbidy Kolcińskiego	1	1	18
J. m. pp. Leduchowscy p. sędzia ziemski krzemieniecki y p. Samuel	65	104	—
<i>Lachowieckie</i> wsi, excepto miasta <i>Lachowiec</i> y <i>Korniec</i> j. m. p. Krzysztofa Sieniuty, to jest: wieś <i>Wariówki</i> , <i>Siwki</i> , <i>Jurowka</i> , <i>Szymkowiec</i> ,			

Dymy. Złoty. Groszy.

<i>Dzwonków, Kurhanki, Żywnikowce, Szaryki, Hulowiec, Zemliniec, Koszczyniec, Woychowa, Choroszowa, Kalitince; in summa</i>	20	32	—
<i>Łosiatyn j. m. p. Rostockiej</i>	4	6	12
<i>Łosiatyna część dziedziczna j. m. p. Hieronima Leduchowskiego</i>	1	1	18
<i>Leszna, wieś j. m. p. Stefana Rostka.</i>	3	4	24
<i>Łozowa, wieś j. m. p. Samuela Bukowskiego, z dymow dwóch, Szlashnie z dymow dwóch; in summa</i>	4	6	12
<i>Leduchow j. m. p. Samuela Leduchowskiego.</i>	2	3	6
<i>Od j. m. p. Michała Leduchowskiego</i>	1	1	18
<i>Łosiatyn j. m. p. Mikołaja Łazniewskiego.</i>	3	4	24
<i>Leduchow j. m. p. Gabryela Ledychowskiego.</i>	5	8	—
<i>Minkowce, wieś, części pewne j. m. p. Alexandra, Piotra y Jana Minkowskich</i>	1	1	18
<i>Nemirów j. m. p. Stanisława Sękowskiego.</i>	1	1	18
<i>Oknin, wieś, j. m. p. Zofiey Zberkowskiej.</i>	1	1	18
<i>Olszanicy część j. m. p. Konstantego Sieniuty</i>	3	4	24
<i>Ożohowce, miasto, za juramentem, j. m. xięcia Dymitra Wiszniowieckiego, wojewody bełzkiego, oprócz óworow szlacheckich, z dymow dwudziestu y trzech; ze włości zaś, do tego miasta należących, to jest: wieś Białozorka Niżnia z dymow trzech, Białozorka Wyższa z dymu jednego, Jankowce z dymu jednego, Hawratyn z dymu jednego, Czesznówka z dymow dwóch, Szybenne z dymu jednego, Medyna, do Zbaraża należącego, z dymow trzech; in summa</i>	35	55	—

A we wsiach: *Koszlakach, Koszławkach, Hlinicy Miałowej, Hlinicy Wierchniej, Hołodkach,*

pod miastem *Gabryeluwce*, *Howratynie drugim*, *Sobkowcach*, *Jachnowcach*, *Kupielu*, *Hołodkach*, *Lewkowcach*, *Maćkowcach*, *Moskalówce*, *Palczyńcach*, *Kolesiu*, *Medosówce*, *Halczyńcach*, *Sobolówce*, *Smoylówce*, *Kozarach*, do *Zbaraża* należących, y na przedmiesciu *Ozohowieckim* żadnego dymu niemasz.

<i>Oknin</i> , wieś, <i>Mały y Wielki</i> j. m. p. <i>Alexandra Frykacza</i> , sędziego grodzkiego krzemienieckiego.	5	8	—
<i>Pererostęgo</i> części y część <i>Olszanicy</i> j. m. p. <i>Wacława Sieniuty</i>	3	4	24
<i>Połonicze</i> wieś zastawna j. m. p. <i>Franciszka Koca</i> , za produkowaną attestacją y za exakciej j. m. p. <i>Jana Kaszewskiego</i> nie było nic, a teraz z przybyłych	2	3	6
<i>Poczajow</i> , wieś j. m. p. <i>Andrzeja Chodnackiego</i> , czesnika bełzkiego, pułkownika j. kr. mosci.	8	12	24
<i>Pereniatyn</i> , miasteczko j. m. p. <i>Samuela Ledochowskiego</i> , z przybyłych.	15	24	—
<i>Ptycza</i> , miasto dziedziczne j. m. p. <i>Jadwigi Rusinowskiej</i> , za juramentem, z dymow dwudziestu, ze wsi <i>Staryków</i> z dymu jednego; in summa.	21	31	18
<i>Postoyna</i> , wieś j. m. p. <i>Stefana Lesniewskiego</i> z dymow trzech, <i>Studzinice</i> z dymow trzech; in summa	5	8	—
<i>Rostoki</i> , wieś j. m. p. <i>Rostockiej</i> , podzędkowej krzemienieckiej, z części zaś p. <i>Urszuli Rostockiej</i> z tychże <i>Rostok</i> , z <i>Horynki Wielkiej y Małej</i> ; in summa.	8	12	24
<i>Rostoki</i> , wieś, <i>Horynka Mała</i> j. m. p. <i>Woyciecha Witwińskiego</i>	5	8	—

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
<i>Ryduml</i> , wieś j. m. p. Stefana Kłańskiego	5	8	—
<i>Rudka</i> , wieś j. m. p. Waleryana Chlebow- skiego.	1	1	18
<i>Rachmanów</i> , miasteczko, y wieś <i>Obycza</i> j. m. p. Remigiana Błądowskiego, za juramentem	4	6	12
<i>Saponowiec</i> , wieś, połowica j. m. p. Jerzego Sadowskiego.	1	1	18
<i>Saponowiec</i> , wieś j. m. p. Hieronima Szałay- skiego.	1	1	18
<i>Stółpiec</i> , wieś j. m. p. Wacława Czczela Nowosielskiego	3	4	24
<i>Suraż</i> , miasteczko oycow jezuitow ostrog- skich, za juramentem, z dymow szesciu, <i>Stary</i> <i>Suraż</i> z dymu jednego, <i>Zinków</i> z dymow dwoch, <i>Torów</i> z dymu jednego, <i>Onoszkowce</i> z dymu jed- nego; in summa	11	17	18
<i>Semenowa</i> część j. m. p. Mikołaja Podwy- sockiego	3	4	24
<i>Szepetyn</i> , miasteczko, za juramentem, dzier- żawa j. m. p. Michała Skornickiego.	2	3	6
<i>Testuchów</i> , wieś j. m. p. Katarzyny Żoraw- nickiej, z dymow trzech, <i>Piszczanka</i> z dymow trzech, <i>Boratyn</i> z dymow czterech, <i>Dobrywódka</i> z dymow trzech; in summa	13	20	24
<i>Taraż</i> , wieś j. m. p. Jana Bieleckiego, sta- rosty płoskirowskiego	3	4	24
<i>Wierzbowiec</i> y <i>Łopuszna</i> j. m. p. Michała Kluńskiego	5	8	—
<i>Worobyówka</i> , wieś j. m. p. Krzysztofowej Lanckorońskiej, kasztelanowej radomskiej	2	3	—
<i>Wiszniowca</i> miasta część, majątność dzie- dziczna j. m. pp. Karola y Władysława Daniło-			

	Dymy.	Złoty.	Groszy.
wiczów, za juramentem, y z przedmieszcza nazwanej <i>Kwaczówki</i> z dymow trzynastu, ze wsiów zaś <i>Peredmirka</i> z dymu jednego, <i>Sniharówka</i> z dymow dwoch; in summa	16	25	18
<i>Zabokrykow</i> część j. m. p. Jana Zabokrzyckiego	2	3	—
<i>Załuża</i> część j. m. p. Kaspra Kopysteńskiego.	2	3	6
<i>Zahayce</i> wieś j. m. p. Andrzeja Jarmolińskiego, z dymu jednego, <i>Matwiejowce</i> z dymow trzech, <i>Melechów</i> z dymow dwoch; in summa	6	9	18
<i>Zahorce</i> , wieś j. m. p. Pawła Pierzekały-Piaseckiego	1	1	18

У тых реестровъ трох поветовъ: Луцького, Володимерского и Кременецького, подъяиси рукъ въ тые слова: Mikołaj Hulewicz z Wojutyna, poborca wojewodztwa Wołyńskiego. Samuel Dołmat Jsaykowski, sędzia ziemski łucki, marszałek sądów skarbowych wojewodztwa Wołyńskiego. Которыежь то реестра вышь менованые, за поданемъ и прозбою вышь менованого подаваючого, а за принятемъ монимъ урядовымъ, вси, з початку ажъ до конца, до книгъ нынешнихъ егродскихъ луцькихъ ест вписано.

Книга Киев. Центр. Архива № 2183, л. 603, № 15.

X.

Перепись населенія Владимирскаго повѣта, по поводу сбора поголовной подати въ 1678 году.

Облята перцептора з двойга субсидии харитативи, презъ ихъ мил. пановъ екземторовъ воеводства Волинскаго а повету Володимерскаго выбраного.

Рокъ тысеца шестсотъ семдесять девятого, месяца октебра двадцеть шестого дня.

На уряде кгородскомъ, в замку его кор. мил. Володимерском, передмъною, Михалом з Любенца Любенецкимъ, буръграбим замку Володимерскаго, и книгами нинешними кгородскими старостинскими, stanowszy oczywiscie, urodzeni jch mość panowie, jego mość pan Marek z Lubienca Lubieniecki y j. m. p. Stefan Jaroszynski. administratorowie dwoyga subsidii charitatiwi wojewodztwa Wołyńskiego a powiatu Włodzimierskiego, laudo publico na seymiku w Łucku, die vigesima quinta junii anno milesimo sexcentesimo septuagesimo octavo, obrani, perceptarz za exactey swoy wybrany dla wpisania do xiąg ninieyszich per oblatam podali, tak się w sobie mający: *Perceptarz dwoyga pogłownego wojewodztwa Wołyńskiego, powiatu Włodzimierskiego, in anno milesimo sexcentesimo septuagesimo septimo, per constitutionem seymu wälnego warszawskiego uchwalonego, a na seymiku, w Łucku, die vigesima quinta junji milesimo sexcentesimo septuagesimo octavo anno, za uniwersałem jego kr. mości,*

naznaczonym, odprawującym się. unanimi consensu, wydać pozwolonego, przez nas, Marka z Lubienca Lubienieckiego y Stefana Jaroszynskiego, laudo publico na tym że seymiku exactorow obranych, exequowany.

Ambukowa sors j. m. p. Komorowskiego, skarbnika bractwask.. excepto samego j. m. z czeladzią w woysku zostającego, od poddanstwa tylko utriusque sexus osob 18, zł. 36.

Ambukowa sors y wies *Ludzin*, do kapituły ołyckiej należąca, dzierzawa j. m. p. Ruwinskiego, excepto samego j. m., z czeladzią do powiatu Łuckiego dającego, od poddanstwa tylko utriusque sexus os. 61, fl. 122.

Berezowicze, sors j. m. p. Balickiego, od osoby samego, jako wdowca, flor. sex, od poddanstwa utriusque sexus osob pięciu zł. dzieśc; in summa zł. 16.

Biskupice, sors p. Grzymały, od samego y małż. złot. dziewięć, od czeladzi roboczey utriusque sexus osob szesciu zł. dwanascie, tamże od dwoch szlachty, komorą mieszkających, p. Strzelbickiego y Sobolowskiego z żonami zł. cztery; in summa zł. 25.

Buszkowice, *Łukowicze*, *Łysow* j. m. p. Stanisława Sawickiego, chorążego mielnickiego, excepto samego j. m. y samey jey mosci y czeladzi szlachty, w wojewodz. Podlaskim dającego, od samego tylko poddantstwa utriusque sexus os. 14, zł. 28.

Butiatycze, sors j. m. p. Woyny, sam z małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob osmnastu zł. tszydziesci y sześć, hospodyn z żoną zł. sześć; in summa, zł. 51.

Butiatycze, sors paniey Andrzejowej Matyszczynskiej wdowy, inkludując y osobę zmarłego małżonka jey mosci, zł. dziewięć, od syna y corki zł. sześć, od czeladzi roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob pięciu zł. dziewięć; in summa zł. 25.

Butiatycze, sors j. m. p. Dawgieły skarbnika lidzkiego, od osoby samego j. m. y urzędu, także samey jey mosci, zł. dwadziescia y siedm, od czeladzi roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob czternastu zł. dwadziescia osm; in summa zł. 55.

Biskupice, do władcyctwa Włodzimirskiego należące, dzierzawa j. m. p. Alexandra Niestroża, od samego j. m. y małżonki zł. dziewięć, czeladnik szlachcic zł. cztery, od czeladzi roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob dwudziestu dwu zł. czterdziesci y cztery; in summa zł. 57.

Bortniow y sors Kołonney y Mokrca j. m. p. Stefana Witonizkiego, excepto samego j. m. y samey jey mosci y czeladzi szlachty, do Łucka dających, od podanstwa tylko utriusque sexus os. 66, zł. 32.

Biskupice wielm. j. m. p. podkomorzego nowogrodz., excepto samego j. m. y z jey moscią y urzędu, od czeladzi roboczey dwornej y poddanstwa utriusque sexus dwudziestu czterech zł. czterdziesci osm, od urzędnika zł. cztery, od popa z żoną zł. sześć; in summa zł. 58.

Bubnow, sors j. m. p. Inirzanskiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, poddany jeden z żoną zł. cztery; in summa zł. 13.

Berezowicz sors j. m. p. Alexandra Meleszka, od osoby samego j. m. z małżonką zł. dziewięć, od czeladzi dwornej roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Biskupicze Małe, do władcyctwa Włodzimirskiego należące, a dzierzawa j. m. p. Kozyrskiego, od osoby samego z małżonką y corką zł. dwanascie, od czeladzi roboczey dwornej utriusque sexus osob dwoch zł. cztery; in summa zł. 16.

Bożanka, do władcyctwa Włodzimirskiego należąca, j. m. p. Pawła Lubienieckiego, od osoby samego j. m. z małżonką zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob siedmnascie zł. trzydziesci y cztery; in summa zł. 43.

Buszkowice — pop wdowiec, bez czeladzi y dzieci dorosłych, zł. 4.

Czesny Hrest j. m. p. Piaseckiego, jako wdowca, zł. sześć, czeladnik szlachcic zł. cztery, od czeladzi roboczey dwornej y poddanstwa utriusque sexus osob czterdziestu y osmiu zł. dziewięćdziesiąt y sześć; in summa zł. 106.

Chobułtowej, sors j. m. p. Łukasza Graznego, od osoby samego małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczej y poddanstwa utriusque sexus osob dwóch zł. cztery; in summa zł. 13.

Chobułtowa —p. Gratowski, komorą mieszkający, zł. 2.

Chmielowa y Podhaiec, sortes zeszłego j. m. p. Karwickiego, miecznika smolenskigo, excepto samego j. m. y samey jey mosci y czeladzi szlachty do wojewodztwa Brzeskiego Litew. oddającego, od urzędnika tylko z żoną zł. siedm, od czeladzi roboczej y poddanstwa utriusque status osob dwudziestu osmiu zł. pięćdziesiąt sześć; in summa zł. 63.

Czerkasy, sors j. m. p. Pniowskiego, podstarościego kowelskiego, excepto samego y małż. j. m. z zamkiem dających, od czeladzi roboczej tylko y poddanstwa utriusque sexus osob siedmu zł. 14.

Chóbułtowej sors j. m. p. Benedykta Kostiuszkiewicza z małż., rodzicilką y bratem zł. osmuascie, od czeladzi roboczej y poddanstwa utriusque sexus osob dwadziescia zł. czterdziesci, pan Dubnicki komorą mieszkający zł. dwa; in summa zł. 60.

Czerkasy —szlachta uboga, ogrody kopająca: p. Samborski y p. Wawrzypiec Kulmanowski z żonami, zł. 6.

Chorostow—p. Sachnowski, komorą mieszkający, zł. 2.

Chrynow j. m. p. Radziminskigo, excepto samego j. m., w woysku zostającego, od czeladnika tylko szlachcica zł. cztery, od czeladzi roboczej y poddanstwa utriusque sexus osob dwadziescia zł. czterdziesci; in summa zł. 44.

Czerkasy—szlachta uboga, na ogrodach mieszkająca: p. Jakub Czerkaski z żoną, zięciem y córką, a drugiego zięcia córką, także paniey Wasilowey Czerkaskiey z synami dwiema żonatemi zł. 11.

Chmielow, sors dzierzawna j. m. p. Łuszkowskiego, a dziedziczna j. m. p. Skaszewskiego, od gospodarza dworskiego y poddanstwa utriusque sexus zł. 40.

Cholopecze, dzierzawa j. m. p. Drzewieckiego, stolnika chełmskiego, excepto samego y małżonki, w Chełmskiej ziemi dającego, od poddanstwa tylko utriusque sexus os. 18, zł. 36.

Chotopecze — p. Smichowski, szlachcic, komorą mieszkający, zł. 2.

Chorow—pop z żoną, zł. 6.

Czerniejow, sors j. m. p. Szymona Chohola, od osoby samego z małżonką y kucharką, zł. 11.

Cewelicze j. m. p. starosty włodzimir., od poddanstwa tylko osob utriusque status dwudziestu pięciu zł. pięćdziesiąt, pop z żoną zł. sześć; in summa zł. 56.

Chotaczow, Rusow, Werchnow, Rohožany y sors Zielinowa, majętnosci jasnie przewielebnego xięcia j. m. episkopa łuckiego, od podstarosciego z żoną zł. piętnascie, od poddanstwa z tych wsi y czeladzi roboczey osob utriusque sexus czterdziestu szesciu zł. dziewięćdziesiąt y dwa, od szlachcica Surewicza, komorą mieszkającego, zł. dwa; in summa zł. 109.

Czerniejow j. m. p. Pawła Obidowskiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, czeladzi y poddanstwa osob trzydziesci, zł. sześćdziesiąt; in summa zł. 69.

Chotaczowski pop Teodor Łozowicki, uti episcopalis, z żoną, zł. 10.

Czeryce, sors p. Horbaczowskiego, z żoną, na ogrodzie mieszkającego, zł. 2.

Czesny Chrest, sors panien Liniewskich minorennium, w opiece j. m. p. Rządewskiego będących, od czeladzi tylko roboczych y poddanstwa utriusque sexus os. 14, zł. 28.

Dołżek y sors *Rastowa* j. m. p. Dominika Szalewskiego, od samego j. m. z małżonką, zł. dziewięć, od czeladzi szlachty osob pięciu zł. dwadziescia, od czeladzi roboczey y poddanstwa utriusque sexus czterdziesci y osm zł. dziewięćdziesiąt y cześć; in summa zł. 125.

Dołżki, Rastow—popow dwoch z żonami, zł. 12.

Demenszczyzna, alias *Koszar*—p. Hryniewski z żoną y parobkiem zł. siedm, p. Chłopicki młodzieniec zł. cztery; in summa zł. 11.

Dziekiow j. m. p. Steckiego, miecznika kijows., excepto osoby samego j. m. y jey mosci, urzędu y czeladzi, do wojewodztwa Kijowskiego dających, od dwornika z żoną y poddanstwa utriusque sexus os. 22, zł. 40.

Dubniki j. m. p. Daniela Siestrzewitowskiego, podczaszego wołynsk., od czeladzi tylko roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob dwudziestu dwu zł. czterdziesci y cztery, od p. Łysakowskiego z żaski mieszkającego zł. dwa; in summa zł. 46.

Dorohonicze, do władcytwa Włodzimirsk. należące, j. m. p. Suryna, lowczego nowogrodz., excepto samego z małż. y czeladzią dworną do wojewodztwa Kijowskiego dającego, od poddanstwa tylko y czeladzi roboczey utriusque sexus os. 7, zł. 14.

Dorohinicze, dzierzawa j. m. p. Stanisława Wrzeszcza, od osoby samego z małż. zł. dziewiec, od czeladzi roboczey dwornej y poddanstwa osob utriusque sexus 36, zł. 72.

Drewin, sors j. m. p. Konstantege Woronicza, excepto samego z małż. w Bełzkiem wojewodz. dającego, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 10, zł. 20.

Drewin, sors j. m. p. Franciszka Cieszkowskiego, podsędka czer-nih. od osoby samego j. m. y od urzędu jedno pogłowne płaćącego zł. piętnascie, od małż. jey mosci zł. trzy, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus trzydziesci y dwóch zł. szescdziesi-ąt y cztery; in summa zł. 82.

Drewin pani Samuelowa Woroniczowa, na ogrodzie mieszka-jąca, zł. 1.

Drewinca sors j. m. p. Jerzego Kisiela, od osoby samego y matki zł. dziewięć, od czeladzi dwornej roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus pięciu, zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Falemicze y Wolka Falemicza xięcia j. m. episkopa łuckiego, od czeladzi dwornej roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus trzydziesci y cztery zł. szescdziesi-ąt y osm, od hospodyna wdowca zł. cztery; in summa zł. 72.

Falemicka Wolka—szlachta z łaski xięcia j. m. mieszkająca: P. Paszkudzki z żoną y czeladzi prostey troygiem zł. osm, tamże p. Żyzniewski z żoną zł. dwa; in summa zł. 10.

Hłuska y Wydert, majętnosci j. m. p. Krzysztofa Bilkiewicza, podstolego starodubowskiego, od osoby j. m., urzędu y małżonki zł. trzydziesci y trzy, od czeladnika szlachcica zł. cztery, od czeladzi roboczey y poddaństwa utriusque sexus osob dwanascie zł. dwadziescia y cztery, od popow dwoch z żonami zł. dwanascie; in summa zł. 73.

Hruszuwka j. m. p. Krzykowskiego, kapitana jego kr. mosci dzierzawa, excepto samego w woysku zostającego, od poddaństwa tylko y czeladzi roboczey osob utriusque sexus 7, zł. 14.

Horodyszcze—pop dziedziczny z żoną zł. dziesięć, od poddaństwa y czeladzi roboczey osob dwunastu zł. dwadziescia y cztery; in summa zł. 34.

Horodyszcze—szlachta uboga: p. Sulistrowski z żoną y parobkiem zł. cztery, p. Żaba z żoną zł. dwa, P. Horodyski z żoną y bratem zł. trzy; in summa zł. 9.

Horodyszcze—pop z żoną, wikary, zł. 6.

Hrytki—j. m. p. Piotr Janowski sam tylko z dworu, excepto wsi, do zamku kowelskiego dający, od osoby samego z małżonką y dzieci dwoyga zł. piętnascie, od czeladnika szlachcica zł. cztery, od czeladzi roboczey prostey osob utriusque sexus czterech zł. osm; in summa zł. 27.

Hodowicze—panowie Żukowie bracia, na włoce siedzące; zł. 8.

Hayki—p. Gorski z żoną, na ogrodzie mieszkający, zł. 2.

Hodowicze, sors j. m. p. Jana Mogilnickiego, excepto samego do ziemi Chełmskiej dającego, od poddaństwa tylko utriusque sexus osob czterech zł. osm, od czeladnika szlachcica zł. cztery; in summa zł. 12.

Horyczow j. m. p. Jana Steckiego, miecznika kijows., od poddaństwa tylko y czeladzi roboczey utriusque sexus os. 15, zł. 30.

Horodelec—p. Liwinowski, przedtem w Stawkach mieszkający, z żoną zł. 3.

Horodelec—p. Ziembrowski z żoną, sochą robiący, zł. 3.

Hayki, sors j. m. p. Pułkoszynskiego, od osoby samego j. m. p. Kromolinckiego, zięcia j. m., z małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczej y poddanstwa osob utriusque sexus pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Hodowicze y czeladź dworu *Turowskiego* j. m. p. Jerzego Boguszewskiego, excepto samego y małżonki, w Bełzkim wojewodzt. dającego, od poddanstwa tylko y czeladzi roboczej dwornej utriusque sexus os. 13, zł. 26.

Horodyszczce—pani Wysokinska, szlachcianka uboga, komorą mieszkająca, zł. 1.

Hayki jey m. pani Budziszewskiej, od osoby samej jey mości wdowy zł. sześć, od poddanstwa osob trzech utriusque sexus zł. sześć; in summa zł. 12.

Horodyszczce, sors p. Perewiskiego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey osob dwoch zł. cztery; in summa zł. 13.

Hubin, majątność j. m. p. Kazimierza Załęskiego, od osoby samego j. m. z panią matką y małż. zł. piętnascie, czeladzi prostey y poddanstwa utriusque sexus osob dwudziestu dwoch zł. czterdziesti cztery; in summa zł. 59.

Janow, dzierzawa j. m. p. Łaniewskiego, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa utriusque sexus osmiu zł. szesnascie; in summa zł. 25.

Jeżow, *Czernikow*, *Rokitnica*, dobra j. m. p. Jozefa Branickiego, od osoby samego j. m. y jego mosci y panny corki, zł. dwanascie, od poddanstwa utriusque sexus y czeladzi roboczej osob czterdziesti osmiu zł. dziewięćdziesiąt sześć, czeladzi szlachty osob dwoch zł. osm; in summa zł. 116.

Jakowice, sors j. m. p. Prokopa Łubianckiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczej y poddanstwa osob utriusque sexus pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Jakowice, sors p. Tyszki, od osoby samego z siostrą zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob utriusque sexus pięciu zł. dziewięć; in summa zł. 19.

Janiewiczze, do władcyctwa włódimirs. należąca dzierzawa j. m. p. podczaszego wołyn., od poddanstwa tylko osob utriusque sexus dziewiętnastu zł. trzydziesti osm, od p. Maszowskiego z żoną, z łaski mieszkającego, zł. pięć; in summa zł. 43.

Ilinszyzna, alias *Wiszniowieczyzna*, dzierzawa zeszłego j. m. p. Bojanowskiego, od osoby samego z małżonką zł. dziewięć, od czeladzi szlachty osob dwoch zł. osm, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus szescdziesiąt y jedney zł. sto dwadziescia y dwa; in summa zł. 139.

Jakowicze, sors j. m. p. Samoela Jakowickiego, od osoby samego z małż. y synem zł. dwanascie, czeladzi prostey osob dwoch zł. cztery; in summa zł. 16.

Iwanicze, sors j. m. p. Jana Steckiego, miecznika kijow., od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 6, zł. 12.

Jakowicze, sors p. Steblowskiego, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey osob trzech zł. sześć; in summa zł. 15.

Iwanicze, sors j. m. p. Marcyana Iwanickiego, czesnika czer-nihow., od osoby samego y od urzędu, jedno tylko pogłowne płacącego, zł. osmnascie, od samey jey mosci zł. trzy, od czeladzi dwornej roboczey osob utriusque sexus piętnastu zł. trzydziesti, od popa z żoną zł. sześć; in summa zł. 57.

Iwanicze—j. m. p. Jan Kisiel od osoby swoiey y małż. zł. dziewięć, od parobka jednego zł. dwa; in summa zł. 11.

Jakowicze sors j. m. p. Bernata Załęskiego od osoby samego y małż. y corki zł. dwanascie, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus osmiu zł. szesnascie; in summa zł. 28.

Tamże od j. m. p. Rosowskiego, w domu jego mosci mieszkającego, y małż. jey mosci zł. dziewięć, od czeladzi prostey osob dwoch zł. cztery; in summa zł. 13.

Jahodno—p. Kazimierz Czarnecki z żoną, komorą mieszkający, zł. 2.

Kowel, dworek j. m. p. Piotra Koryckiego, od osoby samego z małż., z synami dwiema y siostrzencami dwiema zł. dwadziescia y jeden, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus szesciu zł. dwanascie; in summa zł. 34.

Koszar Stary, miasteczko—pop z żoną y oycem zł. dziesięć, pop drugi wdowiec z parobkiem y chłopcem zł. osm; in summa zł. 18.

Kluska, sors pani Kozieradzkiej, wdowy, od osoby samey zł. sześć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus szesciu zł. dwanascie; in summa zł. 18.

Klusk—pop wdowiec sam tylko zł. 4.

Koszar—pop z żoną świętego Hliba, zł. 6.

Kamien Koszyrski—protopopa Bałandy z żoną zł. 14.

Kamien Koszyrski, miasto y zamek j. m. p. Adama Krasickiego, excepto samego i dworu, tylko od podstaroscięgo zł. cztery, osob utriusque sexus z miasta trzydziesci sześć, zł. siedmdziesiąt y dwa; in summa zł. 76.

Koilno—p. Kozłowski z żoną, pługiem swoim tylko robiący, zł. cztery, od czeladzi prostey osob trzech zł. sześć; in summa zł. 9.

Kluska sors y *Wolki Kluskiej* j. m. p. Stefana Szaszewskiego, od urzędnika zł. cztery, od czeladzi prostey dworney y poddanstwa utriusque sexus osob trzynastu zł. dwadziescia y sześć; in summa zł. 30.

Kołodezna, Budyszcz a y dwor Kowelski j. m. xiędza suffragana łuckiego, od czeladzi prostey y poddanstwa utriusque sexus os. 29, zł. 58.

Koszar Stary p. Woyciecha Pęskiego, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od parobka zł. dwa; in summa zł. 11.

Koszar miasteczko Nowy, także sors wsi *Koszara Starego* y sors *Horodelca* j. m. p. Kazimierza Krasickiego wdowca zł. sześć,

od czeladzi szlachty osob pięć, zł. dwadziescia, od czeladzi prostey y poddanstwa osob utriusque sexus czterdziestu siedmiu zł. dziewięćdziesiąt y cztery; in summa zł. 120.

Koszar Stary, sors p. Stanisława Pęskiego, y *Kalinowka*, od osoby samego z małżonką y corką zł. dwanascie, od pani Zaliwskiej matki zł. sześć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob utriusque sexus trzynastu zł. dwadziescia sześć; in summa zł. 44.

Kowel—duchowienstwo ritus graeci: ociec protopopa z żoną y z synem zł. osmnascie, pop Czesnohrestski z żoną zł. dziesięć, pop Wedenowski zł. dziesięć, pop Błahowiszczenski z żoną y parobkiem zł. dwanascie, dyakon z żoną zł. dziesięć; in summa zł. 60.

Kleczkowice sors j. m. p. Alexandra Petrykowskiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladnika szlachcica zł. cztery, od czeladzi dworney roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob dziewiętnastu, zł. trzydziesci y osm, od woytostwa Milanowieckiego y daniny włok kilku w *Kleczkowiczach* zł. trzydziesci pięć; in summa zł. 86.

Kleczkowicze, sors p. Smoniewskiego, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey osob utriusque sexus pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Kleczkowice, sors pani Kleszczewskiej wdowy, na pół włoku mieszkającej, od osoby samey zł. dwa, od parobka y kucharki zł. cztery; in summa zł. 6.

Kowelskiej włosci duchowienstwo ritus graeci; in summa osob dwunastu, zł. dziewięćdziesiąt sześć, od żon y czeladzi, y ich roboczeych osob utriusque sexus dwudziestu y dwa, zł. czterdziesci y cztery; in summa zł. 140.

Kluska sors y *Wolki Kluskiej* j. m. p. Alexandra Wolskiego, od osoby samego, małż. y matki, zł. piętnascie, od czeladnika szlachcica zł. cztery, od czeladzi roboczey poddanstwa osob dwudziestu czterech, zł. czterdziesci y osm; in summa zł. 67.

Kisielin j. m. pani Kunickiej, teraz odjęty swieżo od j. m. p. chorążego mielnickiego, także wies *Dmitrowicze* y *Żurawiec*, excepto

samego j. m., w Podlaskiem wojewod. dającego, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus osmnastu zł. trzydziesci y sześć, od popa z żoną zł. sześć; in summa zł. 42.

Kremesz, dzierzawa j. m. p. Łychowskiego, od osoby samego wdowca zł. sześć, od czeladzi szlachty dwóch zł. osm, od czeladzi roboczey trzech zł. sześć; in summa zł. 20.

Kluska y Wolki Kluskiej sortes j. m. p. Andrzeja Łychowskiego, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus dziewięciu zł. osmnascie; in summa zł. 27.

Kalusow, majątność j. m. p. Steckiego, woyskiego żytomirs., excepto samego j. m. p., do wojewod. Kijowsk. oddającego, od czeladzi roboczey tylko y poddanstwa osob utriusque sexus 15, zł. 30.

Kołonno, sors p. Rytka, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od poddanstwa, z częścią potomkow p. Kosinskiego, osob utriusque sexus dziesięć zł. 29.

Koilno jey m. pani Wacławowey Oranskiej wdowy, od osoby samey jey mosci, jako wdowy, zł. sześć, od czeladnika szlachcica y panny szlachcianki zł. osm, od czeladzi prostey z poddanstwem osob utriusque sexus trzynastu zł. dwadziescia y sześć, pop wdowiec z parobkiem zł. sześć; in summa zł. 46.

Krapiwuszczyna, dzierzawa j. m. p. Sohaka, od osoby samego z małż. y synowicą zł. dziesięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus siedmnastu zł. trzydziesci y cztery; in summa zł. 44.

Kołonney y Żaszkiewicz sortes j. m. p. Jerzego Koziki, excepto samego z małż., w Chełmskiej ziemi dającego, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 16, zł. 32.

Kupieczowski, Jezierzanski y Rokitnicki hospodynowie, dwóch z żonami y jedną corkę wdowca, uti ex spiritualibus bonis, zł. trzydziesci, od szlachty ubogiej, w tych że dobrach mieszkających, dwóch zł. dwa, także od p. Tomaszowica ubogiego z żoną zł. dwa; in summa zł. 34.

Kołonna, sors jey m. pani Szymonowey Kozicznyney, jako wdowy, zł. sześć, od czeladnika szlachcica zł. cztery, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus dziesięciu, zł. dwadziescia; in summa zł. 30.

Koniuchy, Zaszczytow, Kutu, Białopole, Bobicze, Turopin y sors *Berezowicz*, dobra jas. wielm. j. m. p. Stefana Czarneckiego, pisarza polnego koronnego, excepto samego j. m. y urzędu dworu, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus sta dziewięciudziesiąt dziesięciu zł. trzysta dziewięćdziesiąt y osm, od popa wdowca zł. cztery; in summa zł. 402.

Kacyn y Liczyny, sortes j. m. p. Samuela Bakowieckiego, tegoż j. m. sortes, tamże od p. Tyrowskiego y p. Wołka nabyte, excepto samego j. m., w Chełmskiej ziemi dającego, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 30, zł. 60.

Kowel, probostwo j. m. xiędza Cieszkowskiego, proboszcza kowelskiego, od osoby samego j. m. zł. dwadziescia, od czeladzi roboczey y poddanstwa tak ze wsi *Rokitnicy*, jako i na folwarku osob utriusque sexus czterdziestu dziesięciu zł. dziewięćdziesiąt y osm, od p. Bazylego Kosciuszkiwicza z żoną, komorą mieszkającego, zł. dwa; in summa zł. 120.

Kluska y Wolki Kluskiej sortes p. Konstantego Wyszpolskiego, excepto samego, do wojewodz. Kijowsk. dającego, od czeladzi tylko roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob cztery zł. 8; kołonowski pop z żoną (sic).

Kołonna, sors j. mosci pani Nowiszewskiej wdowy, od osoby jey m. zł. sześć, od czeladzi dwornej y poddanstwa utriusque sexus osob pięciu, zł. dziesięć; in summa zł. 16.

Kowel, miasto jas. wielm. j. m. p. Wacława hrabiego Leszczyńskiego, wojewody podlaskiego, starosty kowelskiego, od mieszczan z Kowla osob sto czterdzięci piątego zł. dwiescie dziwięćdziesiąt, od starostwa Kowelskiego y dwóch woytowstw: Kowelskiego y Wyżewskiego, y dzierżawy *Dołhonos* zł. sto trzydziesci; od osob w zamku kowelskim będących: od j. m. p. ekonoma zł. czterdzięci y

sześć, od czeladzi szlachty dwóch, a prostego stanu trzech zł. czternaście, od podstarościego y sędztwa żydowskiego zł. czterdziestu y dwa, od małż. onego zł. trzy, od czeladzi szlachty dwóch a prostego stanu dwóch zł. dwanaście, od pisarza prowentowego zł. osmnastu, od czeladzi prostego stanu osob pięciu zł. dziesięć, od p. Kuczynskiego, urzędnika Werbskiego, y żony onego zł. siedm, od urzędnika Dołhonoskiego, żony y corki onego zł. jedenastu, od p. Rębowskiego, urzędnika Parydubskiego, żony i siostry zł. jedenastu, od Gurskiego, urzędnika Milanowskiego, y żony jego zł. siedm, od młynow, w starostwie kowels. będących, zł. osmdziesiąt. Z włości zaś Kowelskiej, ze wsi *Bilin* od osob pięćdziesiąt y czterech zł. sto y osm, ze wsi *Dołhonos* od osob dwudziestu pięciu zł. pięćdziesiąt, ze wsi *Hayszyna y Krasnowali* osob dwadzieścia dziewięciu zł. pięćdziesiąt y osm, ze wsi *Hodowicz* od osob dwudziestu zł. czterdziestu, ze wsi *Moszczanay* osob czterdziestu sześć zł. dziewięćdziesiąt dwa, z miasteczka *Milanowicz* i wsiow *Żyłowa, Turowicz, Klewecka, Olszanki* osob sto pięćdziesiąt zł. sto trzydziestu, ze wsi *Nuyna y Choteszowa* osob osmdziesiąt y cztery zł. sto sześćdziesiąt y osm, ze wsi *Obłap* od osob osmiudziesiąt trzech zł. sześćdziesiąt sześć, ze wsi *Parydub* od osob osmiudziesiąt dwóch zł. sto szesćdziesiąt y cztery, ze wsi *Okulina y Stebel* od osob siedmiudziesiąt y osmiu zł. sto pięćdziesiąt sześć, ze wsi *Szayna y Hrudek* od osob siedmiudziesiąt y jednej zł. sto czterdziestu y dwa, ze wsi *Werbki, Kłodnice, Bachowa y Dubowcy* od osob osmiudziesiąt y czterech zł. sto szesćdziesiąt y osm, z miasteczka *Wyżwy* y wsi *Starey Wyżwy* od osob stu dwudziestu pięciu zł. dwiescie pięćdziesiąt, ze wsi *Wołoszek y Wolki Dubińskiej* nowonabytych po zesciu nieboszczyka p. Stanisława Oleszka od osob dwunastu zł. dwadzieścia y cztery, ze wsi *Borkow y Mostyszcz* od osob dwunastu zł. dwadzieścia y cztery, od dwóch danin królewsczyzn *Wołoszek y Borkow* zł. szesćdziesiąt; in summa zł. 2651.

Lityn, sors p. Mikołaja Hryniewickiego, od osoby swoyey z żoną zł. 9.

Łokacze, miasto jasn. osw. xięcia j. m. Wisniowieckiego, wojewody krakowsk., hetmana wielk. koronn., a dzierżawa j. m. p. Janiszewskiego, podstołęgo owruckiego,—od osoby podstarościego y małż. j. m. zł. osm, od mieszczan y poddanstwa ze wsiów *Kraszenicz* y *Wymicze* od osob utriusque sexus sta osmiu, zł. dwiescie szesnascie; in summa zł. 224.

Lubliniec—szlachta uboga: p. Daniel Lublinski z żoną matką y czeladzi troygiem zł. dziesięć, p. Paweł Krasowski z żoną y synami dwiema y parobkiem zł. siedm, p. Szymon Domanski wdowiec zł. dwa, p. Lesiecki z żoną y parobkiem zł. pięć, p. Kurmanowicz z żoną zł. cztery, p. Paweł Lublinski, z żoną y parobkiem zł. pięć, p. Mikołay Lublinski z żoną zł. cztery; in summa zł. 37.

Łokacze — hospodin cerkwie spaloney od siebie y żony, zł. 6.

Litowiz, miasteczko, z przysiołkami: *Liszno*, *Osmiłowiczami*, *Hrybowicą* jas. osw. xięcia j. m. Michała Radziwiłła, hetm. polnego wiel. xięś. Lit —od osoby p. podstarościego zł. sześć, od poddanstwa z miasteczka Litowiza z przedmiesciami, zagrodnikami y babą xiędza plebana litowizkiego, od osob utriusque sexus sta pięciu zł. dwiescie dziesięć; od popow trzech z żonami zł. osmnascie, z Liszney od poddanstwa osob utriusque sexus czterdziesci jednej zł. osmdziesiąt dwa; od poddanstwa ze wsi Osmiłowicz osob utriusque sexus czterdziesci zł. osmdziesiąt; ze wsi *Hrybowicze* od poddanstwa y czeladzi folwarkowej osob utriusque status siedmiudziesiąt y dwóch zł. sto czterdziesci y cztery; od paniey Jabłonskiey szlachcianki, w Łitowizu komorą mieszkającey z corką, zł. dwa; pop Hrybowiecki z żoną zł. sześć; in summa zł. 548.

Lubliniec—p. Paweł Lublinski z żoną, komorą mieszkający, zł. 2.

Litina sors j. m. p. Werkia, stolnika czernihow., od osoby samego zł. sześć; od urzędu, według konstytuciey, jedno tylko pogłowne płacącego, zł. dziewięć; od panny curki zł. trzy, od czeladnika szlachcica zł. cztery, od parobka zł. dwa; in summa zł. 24.

Litina sors p. Osmołowskiego z żoną zł. dziewięć; pani Hanska, komorą mieszkająca, zł. dwa; czeladzi roboczey y poddanstwa utriusque sexus szesciorga zł. dwanascie; in summa zł. 22.

Liszna, do Litowiża należąca, od p. Jana Jaroszewskiego, na pułanku mieszkającego, z żoną y parobkiem jednym zł. pięć; p. Odyniec z żoną, komorą mieszkający, zł. dwa; in summa zł. 7.

Litowiż—pani Szczurowska wdowa z curkami dwiema, na ogrodzie mieszkająca, zł. 5.

Litowiż—pani Janiszewska wdowa z curką, komorą mieszkająca, zł. 2.

Litowiż—pan Alexander Jaroszewski z żoną, komorą mieszkający, zł. 2.

Litowiż j. m. xiędza plebana od osoby swey zł. 20.

Zaskow j. m. p. Kazimierza Oranskiego z małż. zł. dziewięć; od p. Trzcinskiego z posierzbem zł. trzy, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus dziesięciu, zł. dwadziescia; in summa zł. 32.

Litina sors p. Jerzego Litinskiego młodzienca, od osoby samego zł. sześć, czeladzi y poddanstwa utriusque sexus osob dwadziescia sześć, zł. pięćdziesiąt y dwa; in summa zł. 58.

Litina sors y *Orszowki* p. Piotra Werbskiego. od osoby samego y małż. zł. dziewięć od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus dziesięciu zł. osmnastu; in summa zł. 27.

Zaskowa sors y *Branie* zeszłego j. m. p. Alexandra Woyny Oranskiego, od osoby samego tylko od j. mosci zł. trzy; od jey mosci panny Jasmianickiey, rodzica mającey, zł. trzy; od p. Korczakowskiego, komorą mieszkającego, zł. jeden; od czeladzi szlachty dwoch zł. osm, od podanstwa utriusque sexus osob trzydziesci pięciu zł. siedmdziesiąt; in summa zł. 85.

Lachowa sors, dzierzawa paniey Dubickiey, od osoby samey tylko, jako wdowy, zł. 6.

Zaskow—j. m. p. Kazimierz Oranski, skarbnik nowogrodz., a dignitate urzędu zł. 12.

Mirowicze—pp. Sołoniecy dwaj bracia z żonami, z łaski xięcia j. m. mieszkający, zł. wszystkiego 3.

Mokrzec sors j. m. p. Brzeskiego, dzierżawa ante p. Krzysztofa Zawadzkiego, od osoby samego y małżonki zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

*Męczyc*e jey mosci pani Janowey Łysakowskiej wdowy, od osoby jey mosci zł. sześć; od paniey Rudnickiey, komorą mieszkającey, zł. jeden; od poddanstwa czeladzi roboczey osob utriusque sexus dwadziescia y dwa zł. czterdziesti y cztery; in summa zł. 51.

Molnikow, dzierżawa jey m. p. Szymanowskiego, excepto samego, do Chełmskiej ziemi od siebie y małżonki dającego, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 8, zł. 16.

Mokrzec sors j. m. p. Mateusza Rozwadowskiego, excepto samego j. m. z małż. do Chełmskiej ziemi dającego, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 10, zł. 20.

Mysliny—szlachta uboga na ogrodach mieszkająca: pp. Wasyl y Gabryel Myslinscy, bracia rodzeni z żonami, y Marcin wdowiec Myslinski, in summa zł. 10.

Mołczanowa y Twerdyn sortes j. m. p. Benedykta Mączynskiego, od osoby samego małż. y rodzica zł. piętnascie, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus osmiu zł. szesnascie; od Rubiszewicza z żoną y czeladnika, komorą mieszkającego, zł. dwa; in summa zł. 33.

Mohiłno, Hnoyno y Smolanka, j. m. p. Karola Dynhoffa, od poddanstwa tylko, excepto dworu, utriusque sexus osob pięćdziesiąt pięć zł. sto dziesięć, od urzędnika z żoną zł. siedm; in summa zł. 117.

Mohylno y Hnoyno, popow dwoch z żonami y parobkiem jednym, zł. 14.

Myszow y sors *Męczyc* j. m. p. Daniela Siestrzewitowskiego, podczaszego wołyns., od osoby j. m. et a dignitate urzędu zł. dwadziescia y cztery, od czeladzi szlachty osob trzech zł. dwanascie; od slachcianki, na wsi komorą mieszkającey, zł. jeden; od p. Mi-

kołaja Siestszewitowskiego, z łaski j. m. we dworku mieszkającego, zł. pięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus osmdziesiąt siedmiu zł. sto siedmdziesiąt y cztery, od poddanstwa Męczyc osob utriusque sexus szesnastu zł. trzydziesci y jeden, od popow z żonami zł. dwanascie; in summa zł. 260.

Markowicze, sors p. Wąsowicza, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Markowicze—p. Rusiecki z małż., dworkiem swym mieszkający. zł. dziewięć; od parobka jednego zł. 2; in summa zł. 11.

Mikulicze—p. Strykowski, komorą mieszkający wdowiec zł. dwa: od kucharki y parobka zł. cztery; in summa zł. 6.

Moczulki j. m. p. Alexandra Małachowskiego, od osoby samego y małżonki zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus dziesięciu zł. osmnascie; in summa zł. 27.

Markostaw j. m. p. Pisarskiego, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus dziesiętnastu zł. trzydziesci osm; in summa zł. 47.

Markowicz sors p. Hanskiego, sam z małż. zł. dziewięć, czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus szesciu zł. dwanascie; in summa zł. 21.

Mokowicze—p. Mirzanowski, w woysku zostający, excepto samego, od małżonki tylko zł. 3.

Mikulicze—dworek p. Kunca, od samego z żoną zł. pięć, od parobkow dwoch y kucharki zł. sześć; in summa zł. 11.

Mokowicze, *Lezechow* y sors *Serbinowa*, dobra j. m. p. Woynarowskiego, lowczego owruckiego, excepto samego, małżonki y dworu, Kijowowi dającego, od czeladzi tylko roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus trzydziestu pięciu zł. siedmdziesiąt, pop wdowiec zł. cztery; in summa zł. 74.

Markowicz, sors j. m. p. Hulewicza Jerzego, od osoby samego młodzienca zł. sześć, od rodzicow w opiece będącego zł. cztery,

od czeladzi roboczey y czeladzi y poddanstwa utriusque sexus osmiu osob zł. szesnascie, pop z żoną zł. sześć; w części zaś, co nowo otrzymał od p. Rosowskiego, od poddanstwa osob utriusque sexus piętnastu zł. trzydziesci; in summa zł. 60.

Mohilno sors j. m. p. Kostiuszkowicza, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey osob dwoch zł. cztery; in summa zł. 13.

Niesuchoieże, miasteczko jch mosciow pp. Sapielow, pop z synem wdowiec zł. 6.

Niesuchoieże (sic) tychże jch mosciow miasto zazyczem, od poddanstwa utriusque sexus osob sta czterdziestu osmiu zł. dwiescie dziewięćdziesiąt sześć, od poddanstwa ze wsi *Eopienki* y *Dorohotyszow* osob utriusque sexus trzydziestu szesciu zł. siedmdziesiąt dwa; in summa zł. 368.

Nuyno, dzierzawa jey mosci paniey Jenczalskiey, od osoby samey z curką zł. dziewięć, od parobka jednego zł. dwa; in summa zł. 11.

Niszkienice, monaster, od zakonnikow trzech zł. sześć, excepto jhumena, ktorego niemają; od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus piętnastu zł. trzydziesci; in summa zł. 36.

Nowosiółek y Werby Małey, alias *Ochnowki*, sortes j. m. p. Jerzego Werbskiego, od samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus 15, zł. 39.

Nawkołycki, dzierzawa j. m. p. Franciszka Wiazdowskiego, od poddanstwa tylko osob 10, zł. 20.

Niskienicz sors j. m. p. Caryny, stolnika trębowelskiego, excepto osoby y urzędu jego mosci, do wojewodztwa Bracławskiego dającego, od czeladnika tylko szlachcica zł. cztery, od poddanstwa osob tylko utriusque sexus 33, zł. 70.

Niskienicz sors j. m. p. Krzysztofa Leszczynskiego, pługiem swym robiącego, od osoby samego z małż. zł. pięć, od czeladzi prostey dworney utriusque sexus osob pięciu zł. dziesięć, in summa zł. 15.

Nowy Dwor cum attinentiis j. m. p. Marcyana Czaplica, podkomorzego kijowskiego, excepto samego j. m. z jey moscią z synem y corkami dwiema, do wojewodztwa Kijowskiego oddającego, od czeladzi tylko roboczey dworney y poddanstwa osob utriusque sexus 136, zł. 230.

Olbla oycow dominikanow *Kamienia Koszerskiego*, excepto samych zakonnikow y sług klasztornych, do Chełma dających, od poddaństwa tylko osob utriusque sexus 12, zł. 24.

Oblap sors p. Ordyńskiego z żoną, pługiem swym robiącego, zł. 9.

Oblap sors p. Horodyskiego z żoną, komorą mieszkającego, zł. 3.

Owłoczyma y Stawków sortes j. m. p. Szymona Zawadzkiego wdowca z synem, od ktorych osob zł. dziewięć; od czeladzi roboczey y poddanstwa osob czterdziesti zł. osmdziesiąt, od popa z żoną zł. sześć, od p. Poradowskiego z żoną, komorą mieszkającego, zł. dwa; in summa zł. 97.

Ossa, dzierzawa p. Baliny, excepto samego, w woysku zostającego, od małżonki tylko zł. trzy, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus trzynastu zł. dwadziescia y sześć; in summa zł. 29.

Ochnowki, alias *Nowa Werba*, sors p. Pawła Chrzanowskiego, od samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Ochnowka, alias *Mała Werba*, jch mosciw pp. Cieszkowskich, excepto samych jcz mosciow, w woysku zostających, od poddanstwa y czeladzi roboczey osob utriusque sexus czterdziestu zł. osmdziesiąt, od p. Romana, komorą mieszkającego, z parobkiem zł. cztery; in summa zł. 85.

Ochnowka—pop z żoną zł. 6.

Osiekrow j. m. p. Kowalewskiego, łowczego kijows., excepto samego j. m. z małż. y od urzędu, do wojewodz. Kijow. dającego, od osoby tylko j. m. p. Zahorowskiego, sędziego ziemskiego włódim., córki y panien dwoch szlachcianek, a dwoch prostego stanu zł. piętnascie, od daniny krolewszczyzny Osiekrowa zł. trzydziesti, od

poddaństwa osob utriusque sexus dziesiątka zł. dwadzieścia; in summa zł. 65.

Ozdiutycze, miasteczko j. m. p. Stanisława Suchodolskiego, łowczego czernihow., od osoby j. m. y samey jey mosci, et a dignitale jedno tylko pogłowne płacącego, zł. osmnascie, od czeladzi szlachty osob utriusque sexus dziewięciu zł. trzydziesti sześć, od czeladzi roboczey dworskiey osob szesciu zł. dwanascie, od poddaństwa osob utriusque sexus czterdziestu pięciu zł. dziwięćdziesiąt; in summa zł. 59.

Osmiłowicze—p. Lewicki, z łaski j. m. p. Ferleja mieszkający, z żoną y synami dwiema zł. 7.

Osmiłowicze y Leniawka potomkow j. m. p. Jana Janiewskiego, od osoby starszego j. m. p. Felicjana Janiewskiego zł. szesc, caeteri minorenes, od czeladzi szlachty dwoch zł. osm, od czeladzi roboczey y poddaństwa utriusque sexus osob czterdziesti siedm, zł. dziwięćdziesiąt cztery; in summa zł. 108.

Osmielowicze—hospodyn z żoną zł. 6.

Owadna sors y Smerdyn, j. m. p. Konstantego Załęskiego, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi raboczey y poddantswa osob utriusque sexus piętnastu, zł. trzydziesti; pop wdowiec z kucharką zł. sześć; in summa zł. 45.

Owadna sors y Mokrca, także dworek we *Włodzimerszu*, j. m. p. Jerzego Małachowskiego podczaszego czernihow. excepto samego, w woysku zostającego, a dignitate pogłowne jedne płacącego, zł. dwanascie, od osoby jey mości zł. try od poddaństwa tylko utriusque sexus, z dworkiem Włodzim., dwudziestu dwu, zł. czterdziesti y cztery; in summa zł. 59.

Owłocsyma sors j. m. p. Mikołaja Pieniążka, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od szeladzi raboczey y poddaństwa osob utriusque sexus dwudziestu y jedney zł. czterdziesti y dwa; in summa zł. 51.

Oranie—pop z żoną zł. 6.

Owłoczyna y Stawkow sortes j. m. p. Michała Lubienieckiego y j. m. p. Franciszka Więckowskiego, excepto samego, w woysku

zostającego, tylko od osoby p. Lubienieckiego z małż. y synem zł. dwanastie, od poddanstwa y czeladzi roboczey osob utriusque sexus trzydziestu y jedney zł. sześćdziesiąt y dwa; in summa zł. 74.

Parydub sors p. Necewicza od osoby samego wdowca zł. sześć, czeladzi roboczey troyga zł. sześć; in summa zł. 12.

Puzow—pop wdowiec zł. 4.

Perewisie, sors j. m. p. Szaszynskiego, od osoby samego y żony zł. dziewięć, od czeladzi roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob siedmiu zł. czternastie; in summa zł. 23.

Poryck Stary—pp. Alexander y Wacław Baranscy z łaski j. m. p. canclerza w. k. mieszkający, zł. 2.

Poryck Stary, dworek j. m. p. Alexandra Wyszyńskiego, excepto samego y samey, w stryżu podstaroscim będącego, od czeladzi tylko roboczey osob utriusque sexus 5, zł. 9.

Pantowicze, sors jey mosci paniey chorążyney nowogrodzkiej, od poddanstwa tylko utriusque sexus osob 6 zł. 12.

Pirkowicze, dobra zesłego j. m. p. Stanisława Oleszka, od osoby onego małżonki zł. dziewięć, od czeladzi szlachty osob utriusque sexus pięciu zł. dwadziescia, od poddanstwa y czeladzi roboczey ze wsi utriusque sexus 22 zł. 73.

Puzow, sors p. Mikołaja Puzowskiego, od osoby samego y żony zł. dziewięć, od poddanstwa y czeladzi roboczey osob siedmiu zł. czternastie; in summa zł. 23.

Plebanowiec y ludzie pod plebanią włodzimirską mieszkający, od osoby j. m. xiędza plebana zł. dwadziescia, od poddanstwa y roboczey czeladzi osob dwunastu zł. dwadziescia y cztery; in summa zł. 44.

Poryck, miasteczko wielm. j. m. p. kanclerza koronnego, cum attinenciis, od p. Omiecinskiego podstarosciego y p. pisarza prowentowego zł. dwanastie, od poddanstwa w miescie z przedmiesciem *Kozincem* y *Michałowcem* y *Kłopotczynem* osob utriusque sexus czterdziestu pięciu zł. dziewięćdziesiąt, od xiędza kapelana zł. dwadziescia, od czeladzi zamkowej troyga zł. sześć, od poddanstwa ze

wsi *Topiliszcz y Hrykowicz* osob utriusque sexus sta zł. dwieście, od poddastwa ze wsi *Starego Porycka, Biestawicz y Worobinca* osob utriusque sexus czterdziestu osmiu zł. dziewięćdziesiąt y sześć, od poddanstwa ze wsi *Hruszowey, Trupkow, Kuczkowa y Samowoli* osob utriusque sexus szescdziesiąt y pięć zł. sto trzydziesci; in summa zł. 554.

Pawłowicz sors j. m. p. Andrzeja Zorzewskiego, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi roboczey dworney y poddanstwa utriusque sexus osob dwunastu zł. dwadziescia y cztery; in summa zł. 33.

Pietydnie y Mikulicze, dzierzawa j. m. p. Jozefa Oranskiego, od osoby samego, małżonki, syna y corki zł. piętnascie, od czeladzi prostey y poddanstwa osob pięciu zł. dziesięć, in summa zł. 25.

Puzow, sors p. Jerzego Wyszpolskiego, excepto samego, do wojewodztwa Kiiowskiego dającego, od małżonki tylko zł. trzy, od czeladzi prostey y poddanstwa osob trzech; in summa zł. 9.

Pawłowicze, sors j. m. p. Stefana Jaroszyńskiego, excepto samego, w woysku zostającego, od osoby tylko paniey małż. zł. trzy, od czeladzi prostey y poddanstwa osob siedmnastu zł. trzydziesci y cztery; in summa zł. 37.

Puzow, sors j. m. p. Alexandra Porwanieckiego, dzierzawa, excepto samego z małż., w powiecie Łuckim dającego, od poddanstwa tylko 4, zł. 8.

Pblice, dzierzawa j. m. p. Kordysza, podczaszego bractaws., excepto samego ze dworem, do wojewodztwa Bractaws. dającego, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 39 zł. 78.

Rokitnica, do władcytwa Włodzimir. należąca, dzierzawa jey mości paniey Petrykowskiey wdowy, od ktorey osoby zł. sześć; tamże od szlachcica, komorą mieszkającego, z żoną, p. Żarnowskiego, zł. dwa, od czeladzi prostey y poddanstwa osob dziewięciu zł. osmnascie; in summa zł. 27.

Rastow, sors p. Samuela Sobotkiewicza, od osoby samego z żoną zł. dziewięć, od czeladzi prostey osob dwoch utriusque sexus zł. cztery; in summa zł. 13.

Radowicze, sors p. Braniewicza, od osoby samego z żoną zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddaustwa utriusque sexus pięciu. zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Rzewuski, dzierżawa j. m. p. Wawrzyńca Niedziałkowskiego. excepto samego y czeladzi, w woysku służącey, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 15 zł. 30.

Rohozany—pop z żoną y matką, uti ex spiritualibus bonis, zł. dwanascie; z tymże pospołu pop Łudziński z żoną y parobkiem zł. osm; in summa zł. 20.

Rudniki—szlachta uboga, na ogrodach mieszkająca, od osob utriusque sexus zł. 5.

Rużyna y Chorodelca sortes p. Załęskiego, od osoby samego z żoną zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob dziesiątka zł. dwadziescia; in summa zł. 29.

Rusnow, dzierżawa j. m. p. Steckiego, woyskiego żytomirsk., excepto samego y dworu, do wojewodz. Kijowsk. dającego, od poddanstwa tylko osob trzydziestu y szesciu utriusque sexus zł. 72.

Radowicze j. m. p. Marka Horaina, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanych osob utriusque sexus dwunastu zł. dwadziescia y cztery; in summa zł. 33.

Radowicze, sors p. Olszamowskiego, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa utriusque sexus osob trzynastu, zł. dwadziescia y sześć; in summa zł. 35.

Radowicze, majątność j. m. p. wojewodzica rawskiego, dzierżawa p. Bystrzanowskiego, excepto samego z żoną, do Bełza dającego, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 25 zł. 50.

Rusowicze, dzierżawa p. Więckiewicza, od osody samego z żoną zł. osm, od czeladzi prostey y poddanych utriusque sexus osob czterech zł. osm; in summa zł. 16.

Rylawica y Michajłowiec j. m. p. podczaszego parnawskiego, od poddanstwa tylko osob dziesięciu zł. 20.

Rohowicz sors p. Marcina Ternawskiego, od osoby samego y

z żoną zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanych utriusque sexus dziewięciu zł. osmnascie; in summa zł. 27.

Rastow, boiarzyn z żoną ubogi zł. 2.

Rużyna y Horodelca sortes j. m. p. Jana Piroskiego, od osoby samego j. m., jako wdowca, zł. sześć, od czeladzi prostey y poddanych utriusque sexus osob dziewięciu zł. osmnascie; in summa zł. 24.

Rastow—p. Woyciechowski komorą mieszka z żoną—zł. 4.

Rokowicze, sors p. Skipora, od osoby samego z żoną zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa utriusque sexus osob cztery zł. osm; in summa zł. 17.

Radowicze j. m. p. wojewodzica rawskiego—pop wdowiec zł. 4.

Radowicze y wieś *Tumin* j. m. p. Mikołaja Piruskiego zeszełego, od ktorego osoby z małżonką y panną Osłowską posażną zł. piętnascie, od czeladzi szlachty osob siedm zł. dwadziescia y osm, od p. Grochowskiego, komorą mieszkającego, zł. dwa, od czeladzi prostey y poddanych w obuch wsiach osob pięćdziesiąt osm zł. sto szesnascie, pop radowicki wdowiec zł. cztery; in summa zł. 165.

Rużyn, majątność j. m. p. jana Horaina, podsędka parnawskiego, od osoby y urzędu jego m. y samey jey m. y daniny *Osowa* zł. pięćdziesiąt y siedm, od czeladzi szlachty osob szesciu zł. dwadziescia y cztery, od czeladzi prostey, haydokow, woznic, kucharow osob pięć zł. dziesięć, od poddanstwa y czeladzi roboczey utriusque sexus osob trzydziesci szesciu zł. siedmdziesiąt y dwa; in summa zł. 72.

Szayno, p. Jaworski y p. Pułozor z żonami y parobkiem jednym, na poł włoki mieszkający, zł. 7.

Smidyn j. m. p. Łazminskiego, połkownika jego kr. mosci, excepto samego w woysku zostającego, od samey jey m. tylko zł. trzy, od panny szlachcianki zł. cztery, od czeladzi prostey y poddanstwa osob utriusque sexus siedmdziesiąt, od daniny królewskiej czyny zł. trzydziesci; in summa zł. 187.

Smidyn, Dworzyszczce Artyszowskie p. Jarosza Necedwicz, od osoby swej y żony y czeladzi prostey dwoyga zł. 13.

Sucha Wola, sors j. m. p. Zakliki y sors *Kosarza*, excepto samego z małż. y czeladzią, w ziemi Przemiskiej oddającego, tylko od poddanych 5 zł. 10.

Smidyn—pop z żoną y parobkiem, uti regalis, zł. 12.

Swoyczow—p. Kozakiewicz od osoby swej y małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa utriusque sexus osob czterech zł. osm; in summa zł. 17.

Sielec j. m. xiądz pleban Sielecki od osoby swej y paraphiej zł. 20.

Swiniuchy wielm. j. m. p. kasztelana bractaws, ze wsiami, przynależytymi od dzierzawy krolewsczyzny zł. sześćdziesiąt, od popa jednego z żoną, drugiego wdowca, uti a regalibus, zł. dwadzieścia; z miasteczka ze dwiema wsiami od poddanstwa utriusque sexus osob osmiudziesiąt trzech zł. sto sześćdziesiąt sześć, od p. Szymańskiego, komorą mieszkającego, zł. dwa; in summa zł. 248.

Suchory—pp. Lichowscy, szlachta uboga, p. Alexander z żoną. p. Marcin Obłapski z żoną zł. 9.

Sikun, dzierzawa zeszłego j. m. Janiszewskiego, łowczego podlaskiego, excepto samego z małż., w powiecie Łuckim dającego, od czeladnika tylko szlachcica zł. cztery, od czeladzi roboczey y poddanstwa osob utriusque sexus trzydziestu osmiu zł. siedmdziesiąt sześć; in summa zł. 80.

Sikun—pop wdowiec, uti regalis, zł. 8.

Szelwów—pani Katarzyna Duchniewiczowa z synem y parobkiem, na pułłanku mieszkająca, zł. 5.

Swiniarzyn y Pinski most j. m. p. Stepowronskiego, od urzędnika tylko z żoną zł. siedm, od czeladzi roboczey y poddanstwa utriusque sexus osob sześćdziesiąt dwóch zł. sto dwadzieścia y cztery, od popa z żoną y parobkiem zł. osm; in summa zł. 139.

Szelwów, sors p. Bilickiego, od osoby samego, w Chełmskiej ziemi dającego, od poddanstwa tylko utriusque sexus zł. 10.

Suchodoły, sors j. m. p. Kazimierza Oranskiego, od poddanstwa tylko zł 40.

Suchodoły j. m. p. Czarnołużskiego, od osoby samego, małżonki y rodzicielki zł. piętnastcie, od popa wdowca z synem żonatym y parobkiem zł. dziesięć, od czeladzi prostey y poddanstwa utriusque sexus osob dwudziestu siedmiu zł pięćdziesiąt cztery; in summa zł. 79.

Suchodoły y Kaczyn, dobra j. m. p. podczaszego Parnawskiego, excepto samego j. m. z małżonką y czeladzią, do powiatu Łuckiego dającego, od poddanstwa tylko z *Szelwowa y Wolki Szelwowskiej*, osob dwudziestu siedmiu zł. pięćdziesiąt y cztery; z *Kaczyna y Wolki Kaczynskiej y Liczyn* od poddanstwa osob dwudziestu zł. czterdziestci, od popa z żoną zł. sześć; in summa zł. 109.

Sołotwin—p. Ostrowski y p. Malczewski z żonami, na ogrodzie mieszkające, zł. 6.

Sielec, wies j. m. p. Marcina Łuszkowskiego, od osoby samego j. m., małżonki, syna y corki zł. piętnastcie, od czeladzie szlachty osob utriusque sexus siedmiu zł. dwadziescia y osm, od czeladzi prostey dworskiej osob trzynastu zł. dwadziescia sześć, od poddanstwa osob utriusque sexus sta pięćdziesiąt trzech zł. trzysta y sześć; in summa zł. 375.

Nawratyn—od poddanstwa osob trzydziestu czterech, zł. 68

Zytanie—wies, od poddanstwa osob sto dwadziescia y trzech, zł. dwiescie czterdziestci y sześć, wies *Chmielowka* — od czeladzi roboczey dworney y poddanstwa y ze wsi poddanstwa osob dziewięćdziesiąt y jednej zł. sto osmdziesiąt y dwa. Wies *Czerczyce* — od popa z żoną y czeladzi troyga zł. dwanaście, czeladzi dworney y poddanstwa osob pięćdziesiąt szesciu, summa zł. sto dwadziescia y cztery. *Chmielow*, 'dziedziczna, od poddanstwa osob dwudziestu trzech, zł. czterdziestci y sześć. Wies *Jnikalicze*—od czeladzi prostey dworskiej y poddanstwa osob sta osmiudziesiąt pięciu zł. trysta siedmdziesiąt y cztery. Wies *Kozłow*—od podstaroscięgo z żoną zł. siedm, od czeladzi prostey

dworney y poddanstwa osob sta y dziewięciu summa zł. dwieście dwadzieścia y pięć. Wies *Zajęczyce*—pop z żoną zł. sześć, od poddanstwa osob sta pięćdziesiąt dziewięciu, summa z popem zł. trzysta dwadzieścia y cztery. Wies *Zabłotce*—od podstarościego z żoną zł. siedm, od popa wdowca zł. cztery, od czeladzi prostey dworskiej y popowskiej y poddanstwa osob trzechset szesciu dziesiąt siedmiu zł. siedmset trzydzieście y pięć. Wies *Bilicze*—Lubecki szlachcic z żoną, komorą mieszkający, z parobkiem zł. cztery, pop z żoną y parobkiem zł. osm, od poddanstwa osob szesciu dziesiąt siedmiu zł. sto czterdzieście sześć. Wies—*Troszcianka* od czeladzi prostey dworney y poddanstwa osob czterdziestu pięciu zł. dziewięćdziesiąt. Wies *Mizow*—od podstarościego z żoną y córką zł. d.iesięć, od p. Ochędowskiego zł. cztery, od popa z żoną zł. sześć, od czeladzi prostey dworney y popowskiej y poddanstwa osob trzechset czterdziestu zł. siedmset. Wies *Serechowicze*—pani Cielecka, komorą mieszkająca zł. jeden, od popa z żoną zł. sześć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob dwóchset czterdziestu czterech summa zł. czterysta dziewięćdziesiąt pięć. Wies *Hrabowo*—od poddanstwa osob szesciu dziesiąt pięciu zł. sto trzydzieści. Wies *Bucen*—od poddanstwa osob sta czterdziestu szesciu zł. dwieście dziewięćdziesiąt dwa. Wies *Kruchel*—od podstarościego z żoną zł. siedm, od poddanstwa osob sta y trzech zł. dwieście trzynastie. *Sieliszczce*—od poddanstwa osob szesciu dziesiąt zł. trzysta dwadzieścia. Wies *Bożowa*—od poddanstwa osob czterdziestci trzech zł. osmdziesiąt sześć. Wies *Czeremszanka*—od poddanstwa osob dwunastu zł. dwadzieścia y cztery. Wies *Piaseczno* od poddanstwa osob czterdziestu jednej zł. osmdziesiąt dwa. Wies *Brudki* królewsczyzna—od poddanstwa osob osmiu zł. szesnastie, od królewsczyzny daniny zł. trzydzieści; in summa czterdziestci sześć. Wies *Widiut*—od podstarościego z żoną zł. siedm, od poddanstwa osob sta czterdziestu siedmiu zł. trzysta y jeden. Wies *Samin*—pop z żoną zł. sześć, od poddanstwa osob sta trzydziestu osmiu, zł. dwieście siedmdziesiąt dwa; in summa ze wszystkich wsiow zł. 5900.

Tachaczyn j. m. p. Michała Gurskiego, młodzienca, od osoby samego zł. sześć, od czeladzi dwornej y poddanych trzydziestu osmiu zł. siedmdziesiąt sześć, p. Ostrzycki, komorą mieszkający, zł. dwa; in summa zł. 84.

Turzysk z przysiołkami xieęcia j. m. wojewody krakowskiego, hetmana w. k., ze wsią *Stawkiem*, *Kulczyne*, *Mirowiczami*, *Sielcem*, *Bobłami*, *Sołoniczami*, *Obenizem*, *Kustyczami*, od osob utriusque sexus dwuchset pięciudziesiąt siedmiu zł. pięćset czternaście; od p. Nadolskiego, komorą mieszkającego, zł. dwa; in summa zł. 516.

Turzyska miasta y włości duchowienstwo—od popow pięciu zł. dwadziescia, od żon y czeladzi onych osob pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 30.

Tarhowiszczce y sors *Rastowa* j. m. p. Stephana Szazsewskiego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi szlachty osob czterech zł. szesnaście, od czeiadzi prostey poddanstwa osob czterdziestu zł. osmdziesiąt; in summa zł. 105.

Torhowiszczce—pop młodzieniec (sic) zł. cztery, od czeladzi roboczey dwoyga zł. cztery; in summa zł. 8.

Turyczan, sors p. Konstantego Suryna, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 3 zł. 6.

Turyczany—od popa z żoną zł. 6.

Tumin—pop wdowiec zł. 4.

Turyczan sors, *Duliby* y *Wolka Dulibska*, j. m. p. Marcyana Iwanickiego dzierzawa, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 40 zł. 80.

Tupały y sors *Krasnodubia* j. m. p. Mogilnickiego, excepto samego z żoną y czeladzią, do ziemie Chełmskiej dającego, od poddanstwa tylko osob jedenastu zł. 22.

Truble—od p. Ruczynskiego wdowca zł. sześć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob dziewięciu zł. osmnacie; in summa zł. 24.

Tuliczow y sors *Lityna* od j. m. Borowskiego z małż. zł. dziewięć; od p. Miłkowskiego, komorą mieszkającego, zł. jeden; od

czeladzi prostey y poddanstwa osob szesnastu zł. trzydziesci y dwa: in summa zł. 42.

Turyczan, Jahodna y Wolki Turyczanskicy sortes j. m. p. Stefana Gostynskiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob szesciu zł. dwanascie; in summa zł. 21.

Tyszkowice—pop z żoną, matką y parobkiem, uti episcopalis. zł. 14.

Tworenicze, sors paniey Skiporowey wdowy, od osoby samey zł. seść, od czeladzi prostey y poddanstwa osob utriusque sexus dziesięciu zł. dwadziescia; in summa zł. 26.

Tworenicz y Rohowicz sortes j. m. p. Macieja Skipora, od osoby samego y małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob czterech zł. osm; in summa zł. 17.

Tworenicz y Rohowicz sortes p. Siateckiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob siedmiu zł. czternascie; in summa zł. 23.

Tworenicz i Rohowicz sortes, p. Marka Lubienieckiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob dwudziestu y jedney zł. czterdziesci y dwa; in summa zł. 51.

Tuliczowa sors j. m. p. Pawła Hulewicza, excepto samego j. m. z dworem, do powiatu Łuckiego oddającego, od poddanstwa tylko y czeladzi roboczey osob piętnastu zł. trzydziesci, od popa z żoną zł. sześć; in summa zł. 36.

Turyczan sors p. Łaganowskiego, od osoby samego z żoną zł. dziewięć, od czeladzi y poddanstwa osob utriusque sexus pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Turyczan y Wolki Turyczanskicy y Jahodna sortes j. m. p. Pawła Czyrminskiego, od osoby jego mości, jako wdowca, zł. sześć, od czeladzi prostey dworskiej y poddanstwa osob szesnastu zł. trzydziesci y dwa; in summa 38.

Uściług wielm. j. m. p. podkomorzego bractaw., excepto samego j. m. z jey m. y czeladzią, do wojewodztwa Bractaw. dającego, od czeladzi tylko prostey y poddanstwa osob szesciudziesiąt

siedmiu zł. sto trzydziści cztery, od popa z żoną zł. sześć; in summa zł. 140.

Uchowick j. m. p. Łaznńskiego, excepto dworu, od poddanstwa tylko 32 zł. 64.

Wyżwa, zamek, dzierżwa j. m. p. Stanisława Bilickiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi szlachty osob czterech, zł. szesnastie, od czeladzi prostey y poddanstwa osob osmnastu zł. trzydziści y sześć, od daniny krolewszczyzny, włok kilka, zł. piętnastie; in summa zł. 76.

Worokomla y Zastawia, tegoż j. m. dzierżawa, od poddanstwa y czeladzi prostey osob czterdziestu pięciu zł. dziewięćdziesiąt, od popa z żoną y parobkiem zł. osm; od szlachcica, komorą mieszka-jącego, zł. dwa; in summa zł. 100.

Worokomla—p. Kobyłski, szlachcic ubogi, z żoną y corką zł. dwanastie, od czeladzi prostey osob dwóch zł. cztery; in summa zł. 16.

Włodzimierz, zameczek jas. przewielebn. j. m. xiędza episkopa włodzimirs., ze wsiami: *Kupieczowem*, *Białoczowem*, *Jezerzanami*, *Suszczynem*, *Kurasinem y Tyszciewiczami*, od osoby samego j. m. et dignitate zł. sześćset, od podstarosciego kupieczowskiego z żoną zł. dwanastie, od poddanstwa y czeladzi roboczey dworney z pomienionych wsiów osob szesciudziesiąt siedmiu zł. sto trzydziści y cztery; in summa zł. 747.

Włodzimierz—ocięc protopopa z żoną zł. czternastie, od czeladzi prostey osob trzech zł. sześć; in summa zł. 20.

Włodzimierz, alias *Zaluże*, dworek p. Wolskiego, od czeladzi prostey 2, zł. 4.

Włodzimierz, alias *Zaluże*, dwor j. m. p. Alexandra Białobrzeskiego, od osoby samego z żoną zł. dziewięć, od p. Hryniewieckiego z żoną, komorą mieszkający, zł. dwa, od czeladzi prostey osob szesciu zł. dwanastie; in summa zł. 24.

Włodzimierz—hospodyn Zapiatnicki od osoby swey z żoną, uti regalis, zł. dziewięć, od czeladzi prostey osob dwóch zł. cztery; in summa zł. 14.

Wołoszki—hospodyn, od osoby tylko samego, uti regalis, zł. 8.

Woykowicz sors dzierzawna p. Wrzyszcza, od poddanstwa tylko y czeladzi prostey osob trzynastu zł. 26.

Wielkiew Werby sors j. m. p. Marcina Podhorodenskiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa z dworkiem włodzi. osob pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Wielkiew Werby sors y *Ruda* j. m. p. Tomasza Podhorożeńskiego, od osoby samego z małż. swą, zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa z dworkiem władz. osob dwunastu zł. dwadzieścia y cztery; in summa zł. 33.

Wierby sors j. m. p. Stefana Cieszkowskiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od chłopca szlachcica zł. cztery, od czeladzi prostey y poddanstwa utriusque sexus osob czternastu zł. dwadzieścia osm; in summa zł. 41.

Wielkiew Werby sors j. m. p. Friderika Podhorodenskiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob dwoch zł. cztery; in summa zł. 13.

Wolka Swoyczowska j. m. p. Kalczynskiego. excepto samego, w Łucku daiącego; od poddanstwa tylko osob pięciu zł. 10.

Woyhoszcza y Krymno dobra j. m. p. czesnika wołyns., excepto samego j. m. cum familia, w powiecie Łuckim daiącego; od poddanstwa tylko utriusque sexus 28 zł. 56.

Worona, do władctwa wołyns. należąca, dzierzawa j. m. p. Biergielewicza, horodniczego czernihowskiego, od osoby samego z żoną y od urzędu, jedno pogłowne płacącego, zł. dwanastie; od od czeladzi prostey y poddanstwa osob dwunastu zł. dwadzieścia y cztery; in summa zł. 36.

Wielkiew Werby sors p. Tarnowskiej, excepto samey iuż sexagesinariam, od czeladzi tylko prostey y poddanstwa os. szesciu zł. 12.

Włodzimierz—kapituła ritus graeci: od popow z żonami dwoch, od trzeciego wdowca zł. 28.

Woryszcza j. m. p. chorążego mielnickiego, od poddanstwa tylko osob utriusque sexus 27 zł. 54.

Woykowicze, Chorostow y sors *Jakowicz*, dobra dzierżawne j. m. p. starosty krupieckiego, excepto samego, w woysku zostającego, od podstarosciego tylko z żoną zł. sześć, od poddanstwa osob z pomocnionych wsiow utriusque sexus czterechset trzydziestu czterech zł. osmset czescdziesiąt y osm, od popow trzech z żonami zł. osmnascie; in summa zł. 887.

Woszczatyn, sors paniey *Gąsęckiey*, od osoby samey zł. 3, od czeladzi prostey y poddanstwa osob siedm zł. czternascie; in summa zł. 17.

Woszczatyn, sors j. m. p. *Chądzińskiego*, od osoby samego z żoną zł. dziewięć, od poddanstwa osob pięciu zł. dziesięć; in summa zł. 19.

Woszczatyn, sors paniey *Żebrowskiey*, od osoby samey wdowy zł. sześć, od czeladnika szlachcica zł. cztery, od czeladzi prostey y poddanstwa osob czternascie zł. dwadziescia ośm; in summa zł. 38.

Worczyn, sors *Puzowa* j. m. p. *Piwa*, od samego z małż. zł. dziewięć, od panny *Janiewskiey* posażney zł. sześć, od panny *Malinowskiey*, komorą mieszkającey, zł. jeden, od czeladzi prostey y poddanstwa osob dwadziescia cztery zł. czterdziesci osm; in summa zł. 64.

Wołowicze, sors j. m. p. *Budziszewskiego*, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey utriusque sexus trzech zł. sześć; in summa zł. 15.

Werbiczno y *Wulka Htubotyńska* j. m. p. *Michała Kałusowskiego*, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladnika szlachcica zł. cztery; od p. *Petysa*, z łaski j. m. mieszkającego, zł. jeden; od czeladzi prostey y poddanstwa osob dwudziestu siedmiu zł. pięćdziesiąt y cztery; in summa zł. 69.

Werby Wielkiey, sors j. m. p. *Ohiza*, excepto samego, w woysku zostającego, od samey tylko jey m. zł. trzy, od czeladzi prostey osob trzech zł. sześć; in summa zł. 9.

Woszczatyna, sors j. m. p. *Sienieckiego*, od osoby samego y małżonki zł. dziewięć, od czeladzi prostey y poddanstwa osob szesciu zł. dwanascie; in summa zł. 21.

Włodzimierz —zameczanie, także ludzi, przy cerkwi Ofiarowania Panny Marię mieszkające, od osob jedenastu zł. dwadziescia dwa; pop teyże cerkwie wdowiec, uti regalis, zł. osm; in summa zł. 30.

Wolica Faszowska, dzierzawa p. Omiecinskiego, excepto samego, od poddanstwa tylko osob dziesięciu zł. 20.

Włodzimierz, Wasilowszyczna y Ostrzec—y poiezdniczy y hospodyn z żoną zł. 52.

Woyhoszcza, sors p. Michała Hulewicza, od poddanstwa tylko osob pięciu zł. 10.

Woszczatyn, sors p. Stupnickiego wdowca, od osoby samego zł. sześć, od czeladzi prostey osob czterech zł. osm; in summa zł. 14.

Włodzimierz—wielm. j. m. p. starosta włodzimirski od osoby swoiey et dignitate capitaneatus zł. sto dwadziescia, od jey m. zł. trzy, od czeladzi szlachty osob siedmiu zł. dwadziescia y osm, od czeladzi dworney osob dziewięciu zł. osmnascie; in summa zł. 169.

Włodzimierz—j. m. p. podstarosci grodzki włodzim. od urzędu podstarostwa zł. dwadziescia y cztery.

Włodzimierz—j. m. p. sędzia grodzki włodz. od urzędu sęstwa zł. dwadziescia y cztery.

Włodzimierz—j. m. p. pisarz grodzki włodzim. od urzędu pisarstwa zł. 36.

Włodzimierz—woytowstwo j. m. p. Wyzpolskiego, excepto samego cum familia, do wojewodztwa Kijows. dającego, od poddanstwa tylko osob dwunastu, zł. dwadziescia y cztery, a ze wsi *Turicy* od poddanstwa osob szesciu zł. dwanascie; in summa zł. 36.

Wolka Swoyczowska — p. Bereżecki, komorą mieszkający, z żoną zł. 2.

Włodzimierz—oycowie jch mość dominikani włodzimirsy: j. m. xiądz pzeor zł. dwadziescia, od zakonników trzech zł. sześć, od czeladzi klasztorney y poddaustwa tak na *Wolce*, jako y *Białych Brzegach*, także pod klasztorem mieszkających y folwarkiem w *Szystowie*, z dworkiem xiędza Gawłowskiego y p. Wolskiego, do

klasztoru należących, osob utriusque sexus trzydziestu szesciu zł. siedmdziesiąt y dwa; in summa zł. 98.

Włodzimierz—j. m. p. Krzykowski od urzędu woytowstwa włodzim. zł. 30.

Włodzimierz, alias *Kozinszczyzna*, p. Wierzchowskiego, excepto samego tylko, od samey zł. trzy, od poddanstwa osob dziewięciu zł. osmnascie; in summa zł. 21.

Wołoszki—p. Pienkowski, komorą z żoną mieszkający, zł. 4.

Wołoszczatyn—pop z żoną bez czeladzi y dzieci dorosłych zł. 6.

Zalesce y Krasnodubie, sortes j. m. p. Alexandra Siestrzewitowskiego, od samego z małż. zł. dziewięć, od czeladnika szlachcica zł. cztery, od czeladzi prostey y poddanstwa osob siedmastu zł. trzydziesci cztery; in summa zł. 47.

Zahorow—monaster, od osoby j. m. xiędza Wołynca ihumena zł. trzydziesci, od zakonnikow osob czterech zł. osm, od kucharza zł. dwa, od czeladzi folwarkowey y poddanstwa ze wsi *Wolicy y Woszczatyna* osob pięćdziesiąt sześć zł. sto dwanascie; in summa zł. 152.

Zimno—od paney Sadowskiej, przy monasterze mieszkającej szlachcianki, zł. sześć; od czeladzi prostey osob dwu zł. cztery; in summa zł. 10.

Zahorow z przynależnościami, dobra j. m. p. Jana Zahorowskiego, sędziego ziem. włodz., od osoby swey et dignitate zł. trzydziesci sześć, od czeladzi szlachty osob dwoch zł. osm, prostey y poddanstwa ze wsi *Zahorowa y Kremeża* osob pięćdziesiąt osmiu, zł. sto szesnascie, ze wsi *Horowa y Wołowicz* osob trzydziestu osmiu zł. siedmdziesiąt sześć; in summa zł. 236.

Zabłotce j. m. p. Łuszkowskiego—od p. Liplanskiego szlachcica, z łaski j. m. p. Łuszkowskiego dworek mającego, excepto samego z żoną, na urzędach w Kryłowie będącego, od czeladzi tylko prostey osob trzech zł. 6.

Zdiary, Zdziarki, Bubnow, dobra j. m. p. Tomasza Czapskiego, od osoby samego, iako młodzienca, zł. sześć; od czeladnika szlachcica zł. cztery, od urzędnika z żoną zł. siedm, od czeladzi prostey y poddanstwa osob pięćdziesiąt osmiu zł. sto szesnascie; in summa zł. 133.

Zadyby, Zalesce y Harusza, dzierżawa j. m. p. Horaina, podstolego pornawsk., excepto samego, z inszey majątnosci dającego, od poddanstwa osob utriusque sexus 46, zł. 22.

Zadybki—pop z żoną zł. 6.

Zamlicze y Bermeszow, dzierżawa j. m. p. Chrzanowskiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi szlachty osob dwuch zł. osm, od czeladzi dwornej y poddanstwa osob dwudziestu pięciu zł. pięćdziesiąt, od popa z żoną zł. sześć; in summa zł. 73.

Żaszkiewiczze, sors j. m. p. Chorzewskiego, podkomorzego nowogrodz., excepto j. m. y jey mosci y urzędu, tylko od p. Nasitowskiego z małż., z łaski j. m. mieszkającego, zł. dziewięć, od czeladnika szlachcica zł. cztery, od parobka jednego zł. dwa; in summa zł. 15.

Zaturzecki konwent, od osoby j. m. xiędza przeora zł. dwadziescia, od kapłana jednego zł. dwa; in summa zł. 22.

Żaszkowicz, sors j. m. p. Szamłowskiego, od osoby j. m. z małż. zł. dziewięć, od czeladi prostey y poddanstwa utriusque sexus osob dwudziestu trzech zł. czterdziesci sześć; in summa zł. 55.

Zimno, dzierżawa j. m. p. Linczewskiego, od osoby samego z małż. zł. dziewięć, od czeladzi prostey dwornej y młynarzow y poddanstwa ziminskiego osob siedmnastu zł. trzydziesci y czery, od p. Popławskiego, komorą mieszkającego, zł. dwa; in summa zł. 45.

Żyszkowski—pop z żoną tylko bez czeladzi zł. 6.

Żaszkiewicz sors j. m. p. Woyciecha Niklewicza, excepto samego z małż., w Chełmskiej ziemi dających, od poddanstwa tylko osob osmiu, zł. 16.

Zieleniowa, sors j. m. p. Prohulskiego, od osoby samego młodzieńca zł. sześć, od czeladzi prostey osob trzech zł. sześć: in summa zł. 28.

Zahorow—pop z żoną y parobkiem zł. 8.

Zarzyce, do *Niesuchierzyc* należące; pop z żoną bez czeladzi zł. 6.

У того перцептара подписи рукъ ихъ мил. пановъ администраторовъ субсидии харитативн двойга в те слова: Marek z Lubienca Lubieniecki, administrator subsidii charitativi wojewodztwa Wołyńskiego, powiatu Włodzimirskiego, manu propria. Stefan Jaroszynski, administrator subsidii charitativi wojewodztwa Wołyńskiego, powiatu Włodzimir., manu propria.

A zas perceptarz subsidii dwoyga od żydow różnych z różnych miast y miasteczek tegoż wojewodztwa y powiatu exequowany, rękami tychże jch mość pp. administratorow subsidii charitativi podpisany, tak się w sobie ma:

Perceptarz dwoyga subsidii charitativi żydow różnych miast y miasteczek powiatu Włodzimirs., eodemque anno przez tychże aktorow exequowany.

Żydzi Włodzimirscy z arędarzami, po wsiach mieszkającemi, y kramarzami, do tegoż kahału należącemi, osob utriusque sexus 93 zł. 186.

Żydzi Kowelscy, także z kramarzami y arędarzami, po wsiach mieszkającemi, do tegoż kahału należącemi, osob utriusque sexus 139 zł. 278.

Żydzi Turzyscy z arędarzami, po wsiach mieszkającemi, osob utriusque sexus 28 zł. 56.

Żydzi Wyżewscy od osob utriusque sexus 15 zł. 30.

Żydzi Niesuchoieszcy od osob utriusque sexus 17 zł. 34.

Żydzi z Kamienia Koszerskiego od osob utriusque sexus 14 zł. 28.

Żydzi Swiniuscy od osob utriusque sexus 10 zł. 20.

Żydzi Porysòcy od osob utriusque sexus 10 zł. 20.

Żydzi Łokaccy z arędarzami, po wsiach mieszkającymi, od osob utriusqu sexus 65 zł. 130.

Żydzi Kisielinscy od osob utriusque sexus 16 zł. 32.

Żydzi Ozdiutyczcy od osob utriusque sexus 6 zł. 12.

У тоєе обляти перцептара подписи рукъ ихъ мил. панов администраторов двойга субсидии харитативи в тые слова: Marek z Lubienca Lubieniecki, administrator subsidii charitativi, wojewodztwa Wołyńskiego, powiatu Włodzimirskiego, manu propria. Stephan Jaroszynski, administrator subsidii charitativi wojewodztwa Wołhyns., powiatu Włodzimirs., manu prapria. Котораже то облята за поданемъ и прозбою вышечменованных ихъ мил. подающих, а за моимъ урядовымъ принятемъ до книгъ нынешних ест записана.

Книга прод. и Киев. Центр. Арх. № 1054, № 456, № 780.

XI.

Перепись населенія Луцкаго повѣта, по поводу сбора поголовной подати въ 1677—1679 год.

Облата перцептара одного поголовного, презъ его мил. пана Палуцкаго, поборцы тогожь поголовнаго повету Луцкаго, своимъ и колеги своего именемъ поданого.

Року тысяча шестсотъ семьдесятъ девятого, месяца ноябра второго дня. На уряде кгородскомъ, въ замку его кор. мил. Луцкомъ, передо мною, Яномъ Бонякевичомъ, наместникомъ бургграфства и замку Луцкаго, и книгами винешними кгородскими Луцкими, *personaliter comparens, urodzony jego mił. pan Jan Pałucki, woyski krzemieniecki, poborca powiatu Łuckiego jednego pogłownego, swoim i urodzonego j. m. pana Bartłomieja Rozniatowskiego łowczego żytomirskiego collegi swego imieniem, dla wpisania do xiąg ninieyszych grodzkich Łuckich* подаѣ per oblatam te compendium perceptu jednego subsidium powiatu Łuckiego, z podpisem ręki swoiey, jako o temże compendium nizey wpisane szczy w sobie obmawia, prosząc, aby przyjęte y do akt ninieyszych ingressowane było. Które ja, urząd (przed sobą), czytałem i tak się w sobie ma:

Compendium perceptu jednego subsidium za exakcyey urodzonych jch mosc. panow Jana Pałuckiego, woyskiego krzemienieckiego, y j. m. pana Bartłomieja Rozniatowskiego, łowczego żytomirskiego, w roku tysiąc sześćset siedmziesiąt siódmym a prima die septembris z powiatu Łuckiego zaczęte y expediowane.

Arestuw j. m. pana Janickiego y rodzzonego j. m., którzy w innym wojewodztwie mieszkaia, poddanstwa z podstaroscim in numero osob siedm zł. 8 y gr. 15.

Andrusiejow, wieś spustoszała j. m. pana Szymona Grudzińskiego—sam j. mość. z małżonką; in numero osob 2 zł. 3.

Alexandrya miasteczko, dzierżawa j. m. pana starosty lwowskiego—podstarosci z żoną, poddanstwa z hospodynem osob osm; in numero osob 10 zł. 11.

Arsynowicze, Kuchary, Berezolupy y Sołpona zruynowana, y *Maykow*, majętnosci xięcia j. m. Andrzeja Swiatepółka Czetwertynskiego, samego jego m. z małżonką p. syn, panna, czeladzi szlachty dwa, urzędnik, czeladzi prostey poddanstwa osob trzydzieści y cztery; in numero osob 43 zł. 50.

Babina część j. m. p. paniey Babinskiej—sama jey m., panna curka, czeladnik szlachcic, poddanstwa osob osm; in numero osob 11 zł. 14.

Babina część j. m. p. Krasnosielskiego, podstolego bractławs., excepto samego, ktory w wojewodztwie Bractławskim, urzędnik z poddanstwem; in numero osob 15 zł. 16.

Berezna, miasteczko ze wsiami, wielm. j. m. p. Mikołaya Daniłowicza, starosty boreckiego, excepto p. Piławskiego dzierżawcy primario, od p. Andrzeja Janiszewskiego dozorczy y od Jwana Zuba, woyta przysiężnego, a z osobna od miasteczka *Berezny* z hospodynem, ze wsi *Berezny*, ze wsi *Horodyszczca*, ze wsi *Tyszycy*, ze wsi *Bohutey*, ze wsi *Knias Siola*, ze wsi *Biłaszowiec*, ze wsi *Druhowcy*, ze wsi *Biłki*, ze wsi *Rudnie*, *Zenczyna*; in numero ze wszystkich tych tenutow z osob pięciudziesiąt czterech, a z wioski *Leżan*, dzierżawy p. Łukowskiego, ze sam w woysku, od samey tylko, od kucharki y poddanego z żoną od osob czterech; in numero osob 58 zł. 62.

Boholube wieś, dzierżawa j. m. p. Jana Tyszkiewiczza Ohyia,—sam jego m. zł. trzy, od czeladzi dwoch zł. dwa; od gospodyni zł. jeden, od parobka zł. jeden, od pastucha zł. jeden, od chłopcow małych czterech zł. dwa; in numero osob 10 zł. 10.

Borodczycze, dworek jego m. p. Jerzego Strzelbickiego—sam z małżonką y curka, czeladzi prostego stanu osob sześć; in numero osob 9 zł. 10.

Błudow, dworek jego m. p. Alexandra Rudnowskiego—sam z małżonką, czeladzi prostego stanu osob trzy; in numero osob 5 zł. 1 y gr. 15.

Behen j. m. p. Balcera Nowosieleckiego rekuperowana od j. m. p. Jcłowickiego od poddanstwa tylko; in numero osob 13 zł. 13.

Babina część j. m. p. Stanisława Heliasza Babinskiego—sam jego mość, czeladzi prostego stanu osob trzy; in numero osob 4 zł. 6 y gr. 15.

Białystok wieś, monastyr tam będący y części, do niego należące—naprzod z monasteru od j. m. p. oycy Atanasego Opackiego, jako jhumena, oycow za się wszystkich osob dwanasce, czeladzi wszystkiej monasterskiej osob siedm, poddanstwa do monasteru należących osob trzydziesci pięć, a na części jey m. paniey Putozszynskity osob sześć, na części zaś w *Liniewce* będących tylże jch mosc. oycow białostockich osob cztery; in numero osob 83 (sic) zł. 97.

Brzuchowicze j. m. p. Andrzeja Pieszczanowskiego—sam z małżonką, czeladnik szlachcic, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob trzydziesci y jedna; in numero osob 34 zł. 37 y gr. 15.

Brany, wieś j. m. p. Stanisława Grabowskiego, czesnika podol.—sam jego m. a titulo nobilitatis z jey moscią swą, czeladzi prostego stanu osob siedm z Rominskim szlachcicem, poddanstwa za się na wsi osob czternasce; in numero osob 23 zł. 25 y gr. 15.

Biłczyne; Woytowce j. m. p. Michała Turskiego—od poddanstwa tylko; in numero osob 3 zł. 3.

Berezotupy Wielkie, wieś j. m. p. Stephana Suchodolskiego, czesnika bełskiego, sam jego mość w Podlaszu od osoby swoiey oddał, od samey tylko jey mości, czeladnik szlachcic, woznic dwoich y inney czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob dwadziescia dziewięć; in numero osob 33 zł. 36.

Bohdaszow, wieś j. m. p. Macieia Korzybia, czesnika lidzkiego—sam jego m. et a titulo dignitatis, czeladnik szlachcic y woznica,

poddanstwa za się na wsi osob z p. Piotrowskim pięć; in numero osob 8 zł. 20 (sic).

Bodziaczow, część jego m. p. Jana Moszaluwskiego zastawu—sam jego m., czeladzi prostego stanu y poddanstwa osob cztery; in numero osob 5 zł. 7.

Byten wieś, część dziedziczna j. m. p. Andrzeja Bałabana—sam z małżonką, czeladzi dwornej prostego stanu z poddanstwem na wsi osob sześć; in numero osob 8 zł. 10 y gr. 15.

Borodczyce y Chołoniow, wsi jego m. p. Wacława Hulewicza—sam jego mość z małżonką, czeladnik szlachcic, czeladzi zas szlachty trzech, panna służebna szlachcianka—osob siedm; itidem czeladzi prostego stanu dwornej z poddanstwem, osob trzydziesti siedm; in numero osob 44 zł. 51 y gr. 15.

Beresteczko y wsi, do niego należące, jasnie wiel. j. m. p. wojewody czernihowskiego, to jest z miasta *Beresteczka* y z przedmieszciami, do niego należącemi, także i ze wsi, to jest: z *Plaszowey*, *Plaszuwki*, z wioski *Ostrowa*, z *Kutrowa* z hospodynem, z wioski *Mierwy*, z poddanstwa. we wszystkich majątnosciach będącego, z panem Marcinem Wierzbickim y hospodynem Kutrowskim; in numero osob 180 zł. 182.

Byten, *Chorochořyna*, *Wojutyna*, *Zychotyna*, części j. m. p. Alexandra Bałabana—sam z małżonką, czeladnik szlachcic, drugi plebejus, poddanstwa y czeladzi prostego stanu osob trzydziesti dwie; in numero osob 36 zł. 43 y gr. 15.

Bereh, wieś j. m. p. Jeła Malinskiego—od poddanstwa z hospodynem; in numero osob 15 zł. 16.

Bukuzyna, wies spustoszona, *Dobratyn*, *Brzochuw*, majątności wielm. j. m. p. Gabryela Silnickiego, kasztelana kamieniecki, podstarosci z małżonką, Michał Krasucki, a poddanstwa ze wszystkich wsiów in numero osob 61 zł. 62.

Błudow, wies y części dziesięciny, dzierżawa j. m. p. Słoniewskiego—podstarosci podhorski z małżonką, czeladnik prostego stanu y poddanstwa na wsi z hospodynem osob sto sześćdziesiąt y siedm.

we wsi *Pustomytach* pan Kłodnicki z żoną y poddanstwa osob osmdziesiąt, we wsi zas *Bubnowie* także z hospodynem osob sto pięćdziesiąt dwie; in numero osob 406 zł. 407 y gr. 15.

Bozow wieś jch mość panien zakonnych Bełzkich, podstarości z małżonką, hospodyn z małżonką y poddanstwa; in numero osob 7 zł. 8.

Bobow, wieś j. m. xiędza Kowalskiego—z części jego jedney, a z drugiey części j. m. xiędza Stacyowskiego, kanonika łuckiego, od poddanstwa tylko z tych części; in numero osob 12 zł. 12.

Boremiec, wieś z dworkiem j. m. p. Jana Ostrowskiego y z dworku Cewowicz będącego—sam pan Ostrowski z małżonką, corek dwie panien, czeladzi prostego stanu osob sześć, we dworku Cewowie osob dwie prostego stanu; in numero osob 9 zł. 13.

Braniow, wieś j. m. p. Gabryela Cetnera, od poddanstwa tylko in numero osob 8 zł. 8.

Borowicze miasteczko, alias *Nowa Czwertnia*—naprzod z dworu sam xiąże jego mość Mikołay Czwertynski, kasztelan minski z małżonką, panna służebna szlachciana, sług dwóch szlachty y pan Jan Woyna, plebeiae, zasie conditionis y poddanstwa w miasteczku *Borowiczach* osob siedm, we wsi *Borowiczach* poddanstwa osob trzy, z części *Hruziatyna* poddanstwa osob cztery, a w miasteczku *Kurczyczach* nad Słuczą żadney osoby niemasz; in numero z hospodynem osob 19 zł. 30 y gr. 15.

Bilska Wola j. m. p. Daniela Siestrzytowskiego, podczaszego wołyńskiego—pan Chrzastowski podstar. z małżonką, poddanstwa na wsi z hospodynem in numero osob 14 zł. 16.

Byten, wieś dziedziczna j. m. p. Stefana Bałabana z małżonką, panna corka y syn, czeladzi dworney y poddanstwa na wsi osob osm; in numero osob 11 zł. 15 y gr. 15.

Bylcze, wieś j. m. p. Prandoty Pszczołki Wilczopolskiego, czesnika parnawskiego, sędziego grodz. włodziimir., i innych adjacantium dzierżawie jego mości—sam jego mość od siebie, iako officialista powiatu Włodziimir., zapłacił a titulo offitii et dignitatis we Włodziimirzu, od samey jey mość tylko swey y panow synow

swoich y jey mości panny corki, czeladzi szlachty dwoch y swieszczennik Smordewski, czeladzi zasie prostego stanu y poddanstwa na wsi, to jest: w *Bylczu* czwartey części, *Smordwy* części czwartey, *Serchowa*, *Sokzykieczynie* (?) zastawney; in numero wszystkich osob 14 zł. 44.

Białystok, z części tam będący j. m. p. Mikołaja Kuckiewicza—sam jego mość w woysku, od samey tylko jey mości, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob pięć; in numero osob 7 zł. 9.

Babie, wies y połowica *Ray* miasteczka, majątności j. m. p. Kazimierza Zbaraża Woronieckiego, sam w woysku z czeladzią swą, od poddanstwa tylko; in numero 6 zł. 6.

Babka wies j. m. p. Samuela Lipńskiego, chorążego żytomirskiego, excepto *Bołuchowicz*, które do inszey odeszło possessyey, naprzod ze dworu sama jey mość, panna służebna szlachcianka, czeladnik szlachcic, poddanstwa na wsi osob osm; in numero osob 15 (sic) zł. 20 y gr. 15.

Bureml j. m. p. Alexandra Meleszka—sam jego mość z małżonką, czeladzi y poddanstwa prostego stanu in numero wszystkich osob 31 zł. 32.

Boruchow wies, część j. m. p. Monieckiego, stolnika kijowskiego—z hospodynem poddanstwa in numero osob 49 zł. 50.

Bielaszow wies, do włosci *Dubienskiey* należąca—od poddanstwa tylko z hospodynem in numero osob 9 zł. 11.

Bakowce wies, część dziedziczna j. m. p. Jana Bakowieckiego—sam z małżonką, czeladzi prostego stann osob dwie; in numero osob 4 zł. 6.

Bureml wies, dworek tam będący j. m. p. Michała Dubiskiego—sam tylko y czeladzi dwoje prostego stanu; in numero osob 3 zł. 3.

Borbin, wies j. m. p. Stefana Piasoczynskiego, kasztelana Brzescianskiego—podstarości z żoną, poddanstwem, hospodynem osob dziesięć; in numero osob 12 zł. 13.

Berestowiec, wies j. m. p. Michała Strzemeskiego—sam jego mość z małżonką, jey mość panna rodzona, czeladnik szlachcic,

osob cztery, poddaństwa zasię na wsi osob siedm; in numero osob 11 zł. 15.

Beresteczko Rusinowe j. m. p. Samuela Rusina—sam jego mość, czeladnik dworny, troje, poddaństwa z hospodynem osob piętnascie; tamże z części jey mosci paniey Piaseckiey wdowy, która już umarła, od poddaństwa tylko osob sześć; in numero osob 27 zł. 30 y gr. 15.

Buszcz, wieś j. m. p. Semplawskiego, czeladnik szlachcic a poddaństwa osob cztery; in numero osob 5 zł. 6.

Babin, Horodyszczce y Bystrzyca, majętnosci j. m. p. Jełowickiego, woyskiego łuckiego—sam jego mość a titulo dignitatis, sama jey mość, czeladzi szlachty trzech, poddaństwa osob dziewięć; in numero osob 14 zł. 20 y gr. 15.

Beresko, miasteczko j. m. p. Zacharyasza Kaszewskiego, tak z części jego mosci, jako i z drugiey części dzierzawney od wielm. j. m. p. Marcyana Czaplica, podkomorzego kijowskiego, także y z części p. Władysława Czaplica, naprzod ze dworu, pan podstarości z żoną, czeladnik szlachcic, czeladzi zas prostego stanu osob cztery, poddaństwa zas na częściach trzech z hospodynem in numero osob 91 zł. 99.

Bukoyma, dworek j. m. p. Wysockiego—sam z małżonką, parobek y kucharka; in numero osob 4 zł. 6 y gr. 15.

Buderaz, wies j. m. p. Trzecieckiego—sam y poddanych troje; in numero osob 4 zł. 6.

Byteń, dworek j. m. p. Rupniowskiego—sam z małżonką; in numero osob 2 zł. 4 y gr. 15.

Broniki j. m. p. Wacława Bronickiego—sam z małżonką, corka, czeladnik szlachcic, poddaństwa osob osm; in numero osob 12 zł. 16.

Bułki, dworek pana Bienieckiego—sam z małżonką, rodzony z małżonką, czeladz prostego stanu in numero osob 5 zł 9 y gr. 15.

Bohdanowszyzna, funditus zniesiona, j. m. p. Pawła Kozieckiego—ode dworu tylko sam z małżonką, czeladnik prostego stanu; in numero osob 3 zł. 5 y gr. 15.

Boczanicza y Broniki, j. m. p. Konstantego Bronickiego—sam z małżonką, czeladnik szlacheć, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob dwadziescia y sześć; in numero osob 29 zł. 33.

Ceporuw wies, dzierzawa p. Bohdanowicza—sam z małżonką, czeladzi osob cztery, od poddanstwa osob piętnascie; in numero osob 21 zł. 23 y gr. 15.

Curkuw, wies j. m. p. Stefana Radlinskiego—sam z małżonką, czeladnik służyły plebejus, szlacheć mieszkający p. Filip Jakowicki, poddanstwa osob sześć; in numero osob 10 zł. 12.

Ciemierzyn wies, osob siedm zł. siedm, ze wsi *Wulki* osob piętnascie zł. piętnascie, ze wsi *Chromiakowa* osob dziesięć zł. dziesięć, ze wsi *Żorniszcz* osob dwadziescia dwie zł. dwadziescia dwa, ze wsi *Posuchowa* osob dziesięć zł. dziesięć; in numero od poddanstwa osob 64 zł. 64.

Czetwertnia Stara, miasto jas. osw. xiążęcia j. m. Wacława Czetwertynskiego, chorążego żytomirs.—naprzod ze dworu sam xiążę jego mość tak a titulo dignitatis, jako też i nobilitatis z xiężną jey mość, od pana syna y jey mość panny corki, panny słuźebney stanu szlacheckiego, czeladzi dwoch, jeden szlacheć Romanowski, a drugi plebeius, czeladzi zas prostego stanu y poddanstwa tak w miasteczku *Czetwertni*, jako i wsiach, do niego należących, to jest *Lyszczu*, *Zalubeczu y Rasnikach* osob dziewięćdziesiąt trzy; in numero z hospodynami dwiema osob 100 zł. 122.

Czarukow y Wigurzytze, majątnosci wielm. j. m. p. Gabryela Stępkowskiego kasztelana bractawskiego, także wies *Szprachy*, dzierzawa na tenczas j. m. p. Jarosza Horodyskiego, a to jest ze wszystkich wsiow z hospodynami dwiema y panem Mikołajem Tchorzewskim in numero osob 90 zł. 93.

Czartorysk miasto y wsi, do niego należące, majątności wielm. j. m. p. Andrzeja z Leszna Leszczynskiego, starosty dubnińskiego—naprzod z miasta *Czartoryska* osob czterdziesci, we wsi *Nowosiołkach* osob dziesięć, excepto inszych, od tey włosci odeszłych wsiey, to jest: *Medweżey Starey i Nowey* z osob piętnastu, tudzież, excepto

części jej mości paniej Kniehyninskiej dworu y samey jej mości, ze *Sminia* osob dziesięć, w *Strazku* osob siedm y w *Budkach* osob osm, a w *Ostrowie y Czaplunie* osob cztery, w *Zarzyczu* osob trzy w *Koslenicach* osob osm, w *Czartorysku* hospodynow trzy, a to excepto samego jego mości pana hrabi y dworu wszystkiego, który do powiatu Krzemienieckiego oddał, in numero tedy tak w *Czartorysku* z hospodynami, jako y poddanstwem na wsiach osob 65, zł. 68.

Czernczyce, wies j. m. p. Piotra Wilczopolskiego—sam jego mosc, czeladzi dworney y poddanstwa na wsi prostego stanu osob dziesięć; in numero osob 12 zł. 14.

Czeknie wies, część jej m. paniej Czekonskiej, podstoliny owruckiej—naprzod sama jej mosc, jako wdowa, czeladzi za się dworney prostego stanu y poddanstwa na wsi osob dziewięć; in numero osob 10 zł. 12.

Czeknie wies y część *Perekal* jch mos. panow Czekonskich—naprzod ze dworu sam jego mość p. Łukasz Czekonski, a w opiece jego mości zostaje pan rodzony jego mości y panien siostr dwie, czeladzi prostego stanu osob trzy, a poddanstwa w *Czekniu* osob dwadziescia szesc, w części zasie *Perekalach* tegoż jego mości osob pięć; in numero osob 34 zł. 44.

Cewowa część j. m. p. Bartłomieja Roźniatowskiego, łowczego żytomirs.—sam jego mosc titulo dignitatis w wojewodztwie Kijowskim persolvit, a titulo nobilitatis od samey jej mości, czeladnik szlacheć; in numero osob 4 zł. 6.

Dorohobuz miasteczko, wies *Horbakow, Podolany*, dziedziczne j. m. p. oboznego koronnego, w zastawie j. m. p. Samuela Modliszewskiego, excepto samego y czeladzi, który w wojewodztwie Kijowskim persolvit; in numero osob 97 zł. 98.

Dołotcze y część *Radohoszczu* j. m. p. Piotra Gradowskiego—sam z małżonką, corka, czeladzi y poddanstwa osob cztery, szlacheć Nowosieliecki ubogi z żoną y drugi szlacheć pan Okuniowski z żoną, ogrod kopaiące; in numero osob 10, zł. 10 y gr. 15.

Drozd część y *Hunczego Brodu* część, dzierżawa pro tune per fortem executionem wzięta, j. m. p. Marcina Bohuszewskiego, na których teraz niemasz jego mości p. Michała Lityńskiego z małżonką y z czeladzią, tylko jedno zostaje jey mosc pani Korycka z kucharką, poddanstwa zasię na obu częściach pięć; in numero osob 7 zł. 7.

Derman wies, do archimandryiey dermanskiej należąca—naprzod ociec jhumen w monasterze, kapłanow dwoch, sługa monasterski w folwarku, hospodyn jeden, poddanstwa osob dziesięć; we wsi zas *Mizoczyku*, we wsi *Kuminie* orda wybrała, we wsi *Korszowie* jedney osoby niemasz, tylko hayduk jeden; in numero osob 15 zł. 31.

Duxin y *Kruhy*, majątnosci j. m. p. Jana Jełowickiego, w ktorey naprzod pan Jan Barciszewski z małżonką, poddanstwa na wsi z hospodynem osob trzydziesci; in numero osob 33, zł. 36.

Dołżek, wies j. m. p. Piotra Szatrawy—sam z małżonką, czeladzi y poddanstwa na wsi osob cztery; in numero osob 6, zł. 8 y gr. 15.

Dubuoka j. m. p. Ludwika Zakrzewskiego—sam z małżonką, od poddanstwa osob dziewięci; in numero osob 11, zł. 13 y gr. 15.

Dorohobuz miasteczko, część do monasteru dorohobuzkiego należąca—naprzod z monasteru osoba tylko jedna duchowna, od jhumena zł. piętnascie, poddanstwa osob siedm; in numero osob 9, zł. 23. Dwor jasnie Wielm. j. m. p. Stanisława-Kazimierza Bieniewskiego, wojewody y generała ziem czernihowskich—naprzod jas. wiel. j. m. pan wojewoda, jey mosc pani wojewodzina z osoby zł. jeden y gr. piętnascie, pani ochmistrzyni zł. dwa, panien szlachcianek dwie zł. cztery, pokojowych szlachty dwuch zł. trzy, praczka zł. ieden, młodz. starzy sługa y małżonka jego, czeladnik, woznica osob cztery zł. pięć y gr. piętnascie, pisarz zł. dwa, koniuszy zł. dwa, kuchmistrz zł. dwa, Łotkowski zł. dwa, pokojowy jeden zł. jeden, pan ekonom, małżonka jego y czeladnik zł. cztery gr. piętnascie. Pan podstarosci, małżonka y czeladnik zł. cztery gr. piętnascie, organista zł. jeden, trębacz zł. jeden, klucznik zł. jeden, kredencez zł. jeden, piekarz zł. jeden, kucharzow trzy zł. trzy, haydukow pięć

zł., pięć, draganow trzynascie zł. trzynascie, woznic piętnascie zł. piętnascie, masztalerz zł. jeden; in numero osob 63 zł. 76 gr. 15.

Dziadkiewicz część y część *Nowosiółek* j. m. p. Andrzeja Strzyżewskiego—od poddanstwa i od pana Barszczewskiego; in numero osob 37 zł. 38.

Diadkiewicz część j. m. p. Alexandra Kułakowskiego—sam z małżonką, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob cześć; in numero osob 8 zł. 10 gr. 15.

Demidowa część dziedziczna, nowonabyta, j. m. p. Alexandra Glinki—Wolskiego—sam jego mość z małżonką, czeladzi dworney prostego stanu osob siedm, a dla zruynowania tey wsi żadnego poddanego niemasz; in numero osob 9, zł. 9 y gr. 15.

Deraznia, miasteczko xięcia jego mosci Radziwiła z przedmiesciem, Usciem nazwanym—poddanstwa prosego stanu z hospodynem in numero osob 15 zł. 17.

Dereczyn y Zawidow, majętnosci kapitulne w dzierzawie j. m. xiędza Franciszka Gosniewskiego, kanonika łuckiego—sam z czeladzią dworną y poddanstwa z hospodynem y panem Andrzejem Gosniewskim; in numero osob 27 zł. 31.

Dobratyna, część j. m. p. Alexandra Dederkała—od poddanstwa tylko; in numero osob 2, zł. 2.

Dublany wies y *Leszna* części wielm. j. m. p. Stefana Czarnieckiego, pisarza polnego—od poddanstwa tylko z podstaroscim y popem; in numero osob 17 zł. 19.

Diadkiewiczze, wies y *Satyjow*, dzierzawa jey mość paniey Porczynstiey—od poddanstwa tylko z podstarosciem, hospodynem; in numero osob 29, zł. 31.

Dern wies, do kapitały olyckiey należąca, także y wies *Stawek*—z Dorni osob trzydziesci, a hospodyn zł. dwa, a ze wsi Stawka poddanstwa osob siedmnascie; in numero osob 49 zł. 50.

Dubno, miasto, majętnosc jasnie osw. xięcia j. m. Duminitka na Zbarażu y Wiszniowcu, hetmana wiel. koronn., z przedmiesciami, do niego należącemi (excepto dworow szlacheckich), osob poddanstwa

utriusque sexus sto siedmdziesiąt y jedna z podstaroscim; tamże we wsiach, do Dubna należących, to jest: we wsi *Iawanci*, *Pohorylcach*, *Raczynie*, *Obhowie*, *Stupnie*, także obojga płci z hospodynami osob sto trzydziestę cztery; excepto szlachty y ich possessyey w tych że wsiach zostających, inkludując do tego z kwitu osoby szlacheckie, mianowicie te: j. m. p. Moszczynskiego z małżonką, czeladzi jego y poddanych osob sześć, tamże pan Popławski z małżonką, czeladzi jego osoba jedna, tamże pani Biesiadowska wdowa y p. Falkowski z żoną, czeladzi osob dwoje; in numero tedy osob utriusque status et sexus z hospodynami tak po wsiach, iako y Dubnia y na *Surmiczach* z protopopą będących osob 305 zł. 322.

Dołhawola z przysiołkami *Półwłami*, *Zielemcą*, *Zupisukami*, majątnosci przewielebney kapituły łuckiey założenia s. Tróycy—podstarosci szlachcic y poddanstwa na wsi; in numero osob 40 zł. 41.

Dubno, miasto, jurysdykcyą probostwa dubińskiego, a posesya j. m. xiędza Złotolinskiego y wiósek, do niego należących, jako *Iwaninicz*, *Trostianca*, od poddanstwa z podstaroscim; in numero osob 19, zł. 19.

Dorosince y Kniaź, majątnosci jey m. paniey Czarnołuskiey, woyskiey ruskiej—sama tedy jey mość z dworem w Bełzie persolvit, podstarosci tylko szlachcic i poddanstwa na wsiach in numero osob 17, zł. 18.

Dołhe, wies dziedziczna jey mosci paniey Jerzynczey Hulewiczowey—sama jey mość, panna corka, czeladnik szlachcic Słotwenski, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob pięć; in numero osob 8 zł. 11 gr. 15.

Dubiszcz, wies j. m. Andrzeja Długopolskiego—sam z jey moscią, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob czternascte; in numero osob 16 zł. 19 gr. 15.

Dołhe, wies dziedziczna j. m. p. Jana Hulewicza sam jego mość w woysku, od samey tylko jey mosci, czeladnik prostego stanu, a poddanstwa na wsi in numero osob 10 zł. 10 gr. 15.

Dziesięcina y część *Skurcza* j. m. xiędza Adama Szczuckiego—od poddaństwa tylko in numero osob 24, zł. dwadziestcia.

Dubno miasto, monaster oycow bazylianow z jurysdykciey jch mosciw—od poddaństwa osob trzydziestci cztery, od monastera sw. Krzyża osob cztery; tamże od monastera panien zakonnych i z wioski, do tegoż monastera należącey, *Podborcow* z folwarkiem, w *Podborcach* będącym, osob trzynastie y z wioski monastera; in numero osob 72 zł. 72.

Dolnego część y część *Boryskowicz*, majętnosci j. m. p. Jana Strzygockiego--od poddaństwa tylko tych wsiey in numero osob 5 zł. 5.

Dorostaje, miasteczko w. j. m. p. Mikołaja Sapięhy, starosty owruckiego, w którym p. podstarosci z małżonką, czeladzi dworney poddaństwa w miasteczku *Dorostajach*, w miasteczku *Murawicy*, we wsi *Dorostajach*, we wsi *Zebrynie*, we wsi *Czadwach*, w miasteczku *Koblinie*, z części *Arsyczyna*, z osobami duchownemi ritus graeci, in numero osob 683 zł. 687.

Dworzec jey mosci paniey Brzuscianskiey—sama, czeladz na wsi osob dziewięć; in numero osob 11 zł. 14.

Dadkiewicz część y *Tuszebina* jch m. pp. Burkackich za juramentem z osob utriusque status in numero osob 7 zł. 14 y gr. 15.

Dobratyna część jego m. p. Strzelnickiego—sam z małżonką, syn, poddaństwa osob trzy; in numero osob 6 zł. 9.

Domaszow j. m. p. Hurka—sam z małżonką, czeladzi y poddaństwa dwanaście; in numero zł. 16 gr. 15.

Drozden część j. m. p. Mikołaja Hulewicza—od poddaństwa in numero osob 5 zł. 5.

Dworzec j. m. p. Grodzickiego—sam z małżonką, poddaństwa osob tr y y czeladnik; in numero osob zł. 6.

Dymen y *Sołpa* do klucza Międzyrzeckiego należą—od poddaństwa osob 6 zł. 6.

Demidow części dwie j. m. p. Morsztyna—sam z małżonką, czeladzi prostego stanu y poddaństwa osob cztery; in numero osob 6 zł. 8.

Fusów, Spikołosy y Kniaze, majątnosci wielm. j. m. p. Cetnera starosty lwowskiego—naprzod we wsi Fusowie, we dworze podstarosci Stanisław Wąsowski z małż., a poddanstwa na wsiach z hospodynem in numero osob 72 zł. 74.

Gnoynica, wies j. m. p. Zmudzkiego—sam z małżonką, czeladnik za sie prostego stanu y poddanstwa osob dwie; in numero osob 6 zł. 8.

Grudek w possessiey j. m. xiędza Szumlanskiego y *Obarow* na ten czas będący j. m. xiędza episkopa lwowskiego—od poddanstwa z czeladzią podworną prostego stanu osob siedmdziesiąt jedna, z osobna od podstarosciego y hospodyna; in numero osob 71 zł. 72.

Glinki, wies j. m. p. Woyszyckiego—sam z małżonką, syn i corka, czeladnik, poddanstwa na wsi osob pięć; in numero osob 10 zł. 12 gr. 15.

Grabowy, Susko, do kapituły ołyckiey należące wsi—od poddanstwa tylko z hospodynem in numero osob 30 zł. 31.

Gnidawa, j. m. p. Maxymiliana Wereszczaki dworek—sam tylko a titulo patronatus z małż. y corka, szlachcic ubogi y czeladzi szlachty dwoch, czeladzi prostey sześć; in numero esob 20 zł. 23 gr. 15.

Gnidawa j. m. p. Andrzeja Węglinskiego—sam jego mość, jako wdowiec, czeladzi szlachty dwoch, czeladzi prostego stanu sześć, poddanstwa osob jedynascie; in numero osob 20 zł. 24.

Chorochozyn, część j. m. p. Joachima Tęgoszewskiego—sam z małżonką, czeladzi dworney y poddanstwa osob trzy; in numero osob 5 zł. 7 y gr. 15.

Chorow j. m. p. Suchodolskiego, łowczego czernihow., z popem; *Pelcza* zruynowana, od poddanstwa tylko in numero osob 30 zł. 31.

Chubkow, miasteczko, y wsi, do niego należące, majątnosci wiel. j. m. p. Ostafia Tyszkiewicza, podkomorzego brzeskiego — naprzod w Chubkowie poddanstwa osob dziesięć, ze wsi *Sieliszcz*, ze wsi *Bystrzyce* osob sześć, we wsi *Mokwinie* osob piętnascie, we wsi *Chotylinie* osob dziesięć, we wsi *Pustomylach* osob dwie, we wsi *Łaotylinie y Medwiedowie* niemasz nic, bo te wsi puste, we wsi *Hoły-*

szuch y Borowey osob sześć, we wsi *Hruszwice* osob cztery; tam ze szlachcic ubogi z żoną ogrod kopaiący; in numero osob 63 zł. 65.

Chocin, wies j. m. p. Stephana Wolinskiego, łowczego bractawskiego—od podanstwa tylko in numero osob 15 zł. 15.

Chołoniow, część dziedziczna y zastawna j. m. p. Myszkii Samuela Chołoniowskiego—sam z małż., synow dwóch y corka, tamże y pan Jan Smolenski, czeladzi za się prostego stanu y poddanstwa na wsi w częściach obudwuch osob trzynastie; in numero osob 19 zł. 24.

Chorochozyn wies, część dziedziczna jch m. pp. Czepowskich małżonkow—ze dworu sami jch mość, a czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osób dziesięć; tamże szlachcianka uboga ogrod, kopiąca pani Stefanowa Zaleska osoba jedna; in numero osob 13 zł. 15.

Chołopy wies, dzierzawa jey mosci paniey Wołodkiewiczowey—sama jey mość, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob dziesięć; in numero osob 11 zł. 13.

Chołpniow, wies arendowna j. m. p. Andrzeja Morsztyna, połkownika jego król. mosci—sam jego mość z czeladzią w woysku, sama tylko jey mość, panna corka jch mosciow, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi z panem Sidorowskim osob dwadziestą pięć; in numero osob 27 zł. 28.

Hołoby, Wołczycha, Uhły, Stary Mosor y Demiatanowka j. m. p. Marcina Bohuszewskiego—sam tylko jego mość, jako wdowiec, pan syn y pan Głogowski podstarosci, y czeladzi dwóch szlachty, prostego stanu osob trzy, poddanstwa za sie y we wszystkich wsiach z hospodynem z małż. y czeladzi troygiem in numero osob 73 zł. 79 grosz. 15.

Huszcz, miasteczko dziedziczne j. m. p. Gabryela Stępkowskiego, kasztelana bractaws., natenczas arendowna j. m. p. Daniela Hulewicza—od poddanstwa z Tołpyszkowiczem osob trzydziestą; tamże od szlachcica, dworkiem mieszkającego, pana Janiszewskiego z małżonką y hospodynem Hoyskim; in numero osob 33 zł. 34.

Hłuponin, Kopytkow, Hołowczyce y Waczkow j. m. p. Gabryela Tenruka Czerkasza—sam w woysku z czeladzią, od samey

tylko jey mosci, od czeladzi stanu szlacheckiego trzech, prostego zas stanu czeladzi y poddanstwa na wsiach osob pięcdziesiąt jedna; in numero osob 55 zł. 58 y gr. 15.

Hoyski monaster—ociec jhumen, braci czterech; we wsi *Koro-dzwonaeh*, do tegoż monastera należący, y części oycy Sosnickiego, na przedmiesciu w *Huszczu* będący, osob dwadziescia; in numero osob 25 zł. 39.

Hulaniki wies, dworki tamże będące, to jest: pan Jan y Konstanty Łosiatynscy, pan Jan z małż., panna corka y parobek, a pan Konstanty tylko z małżonką; in numero osob 6 zł. 4 y gr. 15.

Hulaniki, wies dzierżawna jey mosci paniey Jakowey Radzi-mowskiej—sama tylko panna, corka, kucharka y parobek; in numero osob 4 zł. 5.

Hulaniki wies, części rozne—naprzod od j. m. p. Alexandra Jakimowicza Hulanickiego, który sam tylko, a czeladzi prostego stanu osob sześć; tamże dworek wielebn. oycy Wiktora Hulanickiego, zakonnika monastera Białostockiego, osob dwie tamże, w teyże wsi jey mość pani Grubska wdowa, czeladzi prostego stanu osob osm; in numero osob 18 zł. 20.

Holatyn, *Kołmowiska* y *Załawie* j. m. p. Jana Strzyżewskiego—naprzod ze dworu sam jego mość z małżonką, czeladnik Iwanski szlachcic, panna służebna, parobki, kucharki y dziewczki pięć osob, poddanstwa we wsi *Holatynie* tak na części pana Jana Strzyżewskiego, jako y na części j. m. p. Andrzeja Strzyżewskiego, trzydziesci; we wsi zas *Kołmowiskach* poddanstwa osob piętnascie, tam że szlachta, we wsi *Holatynie* mieszkająca, to jest: j. m. p. Thorzewski z małż., pan Tołstokiewicz z małż., pan Michalewski z małż.; w *Kołmowiskach* zas szlachcic ubogi, ogrod kopiący, Piaskowski z żoną y hospodym z domowemi; in numero osob 67 zł. 69. Ze wsi zaś *Zawala* j. m. p. Strzyżewskiego — naprzod podstarosci p. Sawicki, a poddanstwa na wsi osob cztery, in numero osob 5 zł. 12; in summa tedy ze dworu y ze wsiów 72 zł. 81.

Hulaniki, wies, to jest od p. Andrzeja Apanasowicza Hulanickiego, od p. Konstantego Hulanickiego z małż., czeladnik prostego stanu p. Konstantego; in numero osob 5 zł. 4.

Hulaniki, wies—od jeh mosc pp. Hulanickich niżej wyrażonych, dworkami mieszkających: naprzod jego mość p. Demian z małż. swą, czeladzi prostego stanu osob pięć; także p. Oxenty Hulanicki z małż. y z synowcem, czeladzi osob trzy; pan Fedor Fedorowicz Hulanicki z małż. y macochą; pani Serchowiecka sama, a sam w woysku; pan Andrzej Zacharyaszewicz Hulanicki z małż.; in numero osob 20 zł. 23 y gr. 15.

Hołowina część j. m. p. Alexandra Hołowinskiego—naprzod ze dworu sam jego mość z małż., czeladzi prostego stanu, poddanstwa na wsi, także szlachcic z żoną p. Katuszewicz, z łaski mieszkający; in numero osob 13 zł. 15 y gr. 15.

Hołowin, wies, y część *Krasnego* j. m. p. Michała Hołuba—sam w woysku, od samey tylko, jako też od poddanstwa osob osm; in numero osob 9 zł. 9 y gr. 15.

Hulaniki, wies—z dworku tam będącego od j. m. p. Józefa Alexandra Hulanickiego, sam z małżonką, j. m. p. Hieronim Konstanty Hulanicki, rodzony jego moscia y panienka corka; in numero osob 4 zł. 3.

Hruszwica, wies zruynowana jas. osw. xięcia j. m. Karola Czartoryskiego, podkomorzego generalnego wojew. Krakow.—od poddanstwa tylko in numero osob 20 zł. 20.

Hulcze, wies j. m. p. Michała Żułkiewskiego, podstolego wołyn.—od poddanstwa tylko in numero osob 40 zł. 40.

Holeszow, wies, do starostwa Łuckiego należąca,—od poddanstwa tylko in numero osob 18 zł. 18.

Hunczy Brod y część *Drozden* (excepto części, w *Dołhim* będącej, która do inszey odeszła posessyiey), majętnosci j. m. p. Demiana Hulewicza—sam jego mość z jey moscią, panowie synowie w służbie, czeladzi prostego stanu osob trzy, poddanstwa zasie z obu

częściach osob sześć z Eljaszem Romanowskim; in numero osob 12 zł. 15 y gr. 15.

Hlinsko, wies j. m. p. Adama Radlinskiego—od poddanstwa tylko z podstaroscim; in numero osob 17 zł. 19.

Hodomicze, wies j. m. p. Macieja Korzybia, czesnika ziemie Lidzkiej—od poddanstwa z hospodynem osob dwadziescia cztery, urzędnik z urzędniczką prostego stanu; in numero osob 23 zł. 24.

Horbow, wies dzierżawna j. m. p. Kalinskiego—od poddanstwa tylko in numero osob 18 zł. 18.

Hrehorowicze, część zeszłego j. m. p. Mikołaja Grodeckiego, w possessiey opiekunskiej j. m. p. Mikołaya Zabokrzyckiego, podsędka bractawskiego, będąca—naprzod p. Marcin Zielinski szlachcic, czeladzi prostego stanu y poddanstwa osob siedm, tamże szlachcic ubogi z żoną; in numero osob 11 zł. 12.

Hulaniki, dworki tam będące—naprzod j. m. p. Włodzimierz Kisiel z małż., pan Wacław Swiszcowski z małż. y z matką, jako zdezolowani; tamże jey mość pani Jerzyna Liniewska wdowa uboga, p. Wacław Markiewicz z żoną, szlachcic ubogi, ogród kopiący, ob egestatem nihil contribuit; in numero osob 6 zł. 3.

Hołowka miasteczko j. m. p. Manieckiego, stolnika kijow.,—poddanstwa osob dwadziescia, ze wsi *Poworska* poddanstwa osob dwadziescia sześć, ze wsi *Hruszowki* osob pięć, ze wsi *Bereznicy* osob siedm, ze wsi *Jeziernego* osob cztery, z *Rudy* osob cztery; in numero osob 66 zł. 67.

Humienniki, wies j. m. Kazimierza Porczynskiego—sam z małżonką, czeladzi prostego stanu osob dwie, poddanstwa osob trzydziesci dwie; in numero osob 36 zł. 38 y gr. 15.

Hunczy Brod y Drozdnie, części j. m. p. Pawła Hulewicza—naprzod sam jego m. z jey m. p. syn, Stanisław Łaskowski szlachcic, czeladzi prostego stanu osob jedenasci, poddanstwa na wsi osob trzydziesci: in numero osob 45 zł. 49.

Hułanniki, wies—dworki tam będące: p. Wacław Filonowicz

Hulanicki z małż., pani Chęlpowska sama, a sam w woysku; in numero osob 3, zł. 2.

Haliczany, wies j. m. p. Eliasza Łąckiego, polkownika j. kr. mosci, chorążego ziem pruskich—sam j. m. p. połkownik w woysku, od samey jey mosci, panny służebney szlachcianki, podstarosci szlachcie, czeladzi dworney prostego stanu osob pięć, poddanstwa trzydziesti osm z hospodynem; in numero osob 46 zł. 49 y gr. 15.

Chorłupy, wies zastawna jch mość panienn zakonnych Łuckich reguły Brygitty sw.—naprzod p. Alexander Poradowski, dozorca wsi, z małż y panna corka, czeladzi dworney y poddanstwa na wsi osob pięcdziesiąt jedna z poddanstwem pana Antypowicza; in numero osob 50, zł. 56.

Chorochořyna część j. m. p. Konstantego Putoszynskiego—sam jego mość w woysku, od samey tylko jey mosci y służebney prostego stanu, a od poddanstwa osob pięciu; in numeno osob 7, zł. 7 y gr. 15.

Honczy Brod y Drozdnie, część j. m. p. Daniela Hulewicza—naprzod ze dworu sam jego m. z małż. y pan syn trzeci, poddanstwa za się czeladzi prostego stanu osob szesnascie; in numero osob 19 zł. 22.

Horodniczka y Podliski, majątnosci j. m. p. Peretiatkiewicza, sami jch mość z czeladzią dworną, z poddanstwem na wsiach utriusque sexus et status in numero osob 31 zł. 36 y gr. 15.

Horodnica Wielka j. m. p. Tomasza Hulanickiego—sam jego m. z jey moscią, czeladzi dworney prostego stanu y poddanstwa na wsi in numero osob 30 zł. 34 y gr. 15.

Horochow, miasto wielm. j. m. p. podkomorzego włodziimir.—dwor jego mości: sam jego mość osobą swoją, jey mość pani podkomorzyna, jey m. panna podkomorzanka, jch mość pp. podkomorzycow dwoch, sług tak mężkiey jako y białogłowskiey płci varii status osob pięcdziesiąt siedm, zł. sto pięć. Włosci: miasto *Horochow Stary*, *Horochow*, *Mirkow*, *Wierzchostawie*, *Maykowicze*, *Podberezne*, *Raczyn*, *Jezierce*, *Stary Staw*, *Szclin* osob utriusque sexus

pięćset y dwie; miasteczko *Harainpole, Czornyż, Maliczki, Krasna Wola, Omelno* z hospodynami siedm, z jednym protopopą, z żonami ich osob dwiescie y iedna, in numero poddanstwa utriusque sexus et status y z dworem, krom żydow, osob osmdziesiąt osm; in numero osob 760 zł. 818.

Horodyszczce, wies j. m. p. Jakoba Zielinskiego sam osobą, czeladzi dworney prostego stanu y poddanstwa na wsi osob dwadziescia; tamże p. Bogusławski z małżonką, syn y parobek; także rodzony z małż; tamże p. Radosowski z małżonką y parobek; in numero osob 30 zł. 36.

Hruszko, wies, do klucza Czartoryskiego należąca—od poddanstwa in numero osob 7 zł. 7.

Hałł, wies, y *Watyniec*, majątnosci dziedziczne j. m. p. Jana na Wątynie Putoszynskiego, podczasz. żytom.—sam jego m. z jey m., czeladzi prostego stanu, jako też y poddanstwa z hospodynem osob czterdziesti trzy, a we wsi Watyniu urzędnik z żoną prostego stanu, poddanstwa osob dziesięć; in numero osob 57 zł. 60.

Chorupanie, wies—dworek tam będący jey m. paniey Maryanny Klembowskiej: sama z córką y czeladnik prostego stanu; in numero osob 3, zł. 3.

Hrymiacza, wies—dworek tam będący j. m. p. Krysztofa Łozka: sam w woysku, sama fatis cessit, od panien corek dwoch, od panien służebnych szlachcianek dwoch, czeladzi zasie prostego stanu osob sześć; in numero osob 10 zł. 13.

Chorupanie, wies—dworek y część j. m. p. Pawła Uchanskiego: sam jego mosc, czeladnik szlachcic, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob dziesięć; in numero osob 12 zł. 15.

Chorochozyn, dworek j. m. p. Golimonta: sam w woysku, rodzicielka tylko y małżonka, czeladzi prostey osob cztery; in numero osob 6 zł. 7.

Chrynnik, część j. m. p. Byleckiego—sam jego mość, czeladzi prostego stanu y poddanstwa osob cztery; in numero osob 5 zł. 7.

Charyłuk j. m. p. Kasperowskiego—sam z małż., czeladnik szlachcic, poddanstwa osob dwie; in numero osob 5 zł. 6.

Chołomow, dworek j. m. p. Rozwadowskiego—sam z małż. y syn, czeladzi prostego stanu osob dwie, komornik z żoną; in numero osob 7 zł. 10.

Horodyszcze j. m. Piotra Kulicka—sam z małż., poddanstwa osob dwie; in numero osob 4 zł. 6.

Jabłonne, wies s przynależnościami jch mość xięży kapituły Ołyckiej—w *Jabłonie* poddanstwa osob sześć, w *Hołubey* osob dziewięć, w *Reynowie* osob trzy, w *Jabłonce* osob pięć, w *Kamionce* osob trzy, w *Kazimierce* osob pięć; w tych wszystkich tenukach poddanstwa z hospodynami dwiema y podstaroscim szlachcicem osob 46 zł. 53.

Iwanczyce, wies j. m. p. Stefana Witonizkiego—od poddanstwa tylko in numero osob 33 zł. 33.

Jałowicze y Worsinie, majątności j. m. p. Samuela Dołmata Isaykowskiego, sędziego ziem. łuckiego, od osoby et a dignitate jego mosci, sług szlachty osob trzy, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob szeszedziesiąt dwie; in numero osob 66 zł. 86.

Ilpin j. m. p. Mikołaja Makarowicza—sam w woysku, od samey tylko jey mosci, czeladzi dworney y poddanstwa na wsi, z Łukaszem Szczygielskim szlachcicem, osob dziewięć; in numero osob 10 zł. 11 gr. 15.

Jałowice y Worsun, dziedziczne, a część *Arsyczyna* nabyta, majątnosci j. m. p. Woyciecha Krzyszkowskiego, woyskiego włodziu.—sam jego mość z małż, panna corka, panna Bolanowska, żadney niemająca prowizyey, czeladzi szlachty dwoch, czeladzi prostego stanu osob pięć, a poddanstwa osob trzydziesci cztery; in numero osob 46 zł. 52.

Jankiewicze, Pereminki, Rokitna y Lubasza, majątnosci dziedzicney jas. osw. xięcia j. m. Radziwiła, hetmana wielk. xięst. Lit., do włosci Stephanskich należących, dla nieznosnego zruynowania tych majątnosci, od osob hayduckich in numero osob 8 zł. 8.

Jasienicze y część Omelaney j. m. p. Theodora Sieniuty Radoshoskiego—sam jego mość, rodzicielka jego mosci, Chmielowski, cze-

ladzi prostego stanu y poddanstwa na wsiach osob pięć; in numero osob 8 zł. 11 gr. 15.

Jasienicze, część j. m. p. Stephana Jasienickiego—sam jego mość, czeladnik szlachcic, czeladzi prostego stanu y poddanstwa z hospodynem in numero 7 zł. 11.

Janiewicz, wies dzierzawna j. m. p. Woyciecha z Nasitowa Ostrowskiego—naprzod ze dworu sam j. m. z iey mścię, czeladzi zasie prostego stanu y poddanstwa na wsi osob czterdziecie sześć; in numero osob 48 zł. 51 gr. 11.

Jasienicze, część j. m. p. Kazimierza Tarnowskiego y syna jego mości, pana Kurowskiego, p. Komaradzkiego, także poddanstwa na wsi osob trzynascie; in numero osob 18 zł. 24.

Jarun, miasteczko w possessiey zastawney j. m. p. Błędowskiego—sam z małż, czeladzi prostego stanu osob dwie, in numero osob 4 zł. 6 gr. 15.

Jasienicz część j. m. p. Samuela Gedroycia—sam z małż., czeladzi dwoje prostego stanu; in numero osob 4 zł. 6 gr. 15.

Jarostawicze wies, majętnosc wielm. j. m. p. kasztelana kamieniec.—naprzod p. podstarosci z małż., a poddanstwa z hospodynem in numero osob 117 zł. 117.

Janowka, miasteczko jch mosciow oycow bernardynow—od poddanstwa tylko in numero osob 16 zł. 16.

Jabłonki część, *Podlis* częsc y *Litohoszczy* część j. m. p. Mikołaja Pruskiego—sam jego mość z dworem in proprio districtu w powiecie Włodzimierskiem persolvit, od poddanstwa tylko in numero osob 30 zł. 30.

Jałowicze część y częsc *Kobcza* jch mosciow oycow dominikanow jałowickich zakonu s. Dominika—z obu części od poddanstwa tylko samego in numero osob 15 zł. 15.

Janowka y *Czernica*, przez orde spustoszone majętnosci j. m. p. Stanisława Łazninskiego, skarbnika halickiego, pułkownika jego kr. mosci, z podstaroscim; in numero osob 10 zł. 10.

Jezioro, wies, y inne majętności j. m. p. Bogusława Jana Horaina, sędzię ziem. kijow., excepto majętnosci, ktore w insze po-

sessye od generalnego kwitu j. m. odeszły, jako to: *Chołpniow*, *Bużyny*, *Siekierzycze*, *Wola* y *Babin*, także *Bodiaczowa*—naprzod tedy sam jego mość p. sędzia a titulo nobilitatis et a dignitate zasie do wojewodztwa kijow. persolvit, sama jey mość p. sędzina, jego mość p. sędzic syn jch mosciow, sług zas stanu szlacheckiego, między którymi w kompuciey pan Jan Urbanowicz z małż. osob sześć, czeladzi dworney prostego stanu osob dziesięc z hospodynem, we wsi *Czolnicy* osob dziesięc, we wsi *Ostrowie* osob osm, w *Jarowicy* z hospodynem osob dziesięc; in numero osob 56 zł. 6 gr. 15.

Jaskowce, wies j. m. p. Wacława Hulewicza—sam z małż., czeladzi ludzi prostego stanu y poddanstwa osob 10 zł. 12.

Jankiewiczza, *Rokitna* y *Lubasza* jey m. pani Jasnoborskiey—sama jey mość, czeladnik szlachecc, poddanstwa osob piętnascie; in numero osob 17 zł. 19.

Iwankow, wies j. m. p. Władysława Piaseckiego—sam z małż., kucharka, poddanstwa osob dwie; in numero osob 4 zł. 5.

Jasienuwka, część dzierżawna j. m. p. Piotra Kozickiego—sam z czeladzią w woysku, od poddanstwa tylko in numero osob 4 zł. 4.

Kwasow wies, dzierżawa j. m. p. Michała Obucha—sam jego mosc z jey moscią, pan syn y poddanstwa na wsi osob trzynascie, y pan Jędrzey Mysłakowski z żoną y hospodyn; in numero osob 18 zł. 21.

Krzywin j. m. p. Kostkiewiczza Woyciecha—od poddanstwa tylko in numero osob 6 zł. 6.

Klewań, miasto, y włosci, do niego należące jas. osw. xięcia j. m. Michała na Klewaniu Czartoryskiego, wojewody wołyńskiego—naprzod w miescie Klewaniu osob poddanstwa, także y ze wsi *Kołodzowa* y *Derewianego*, ze wsi *Ołyszowa*, ze wsi *Orszowa*, ze wsi *Itży*, ze wsi *Oleszwy* in numero osob poddanstwa z hospodynem mieyskim Ioanem Melczeniata Przeczyskim z żoną jego y z diakiem, także hospodynem ołyszowskim dwiescie szescdziesiąt sześć, in summa osob utriusque status et sexus, z szlachtą panem Stephanem Kamienskim z małżonką jego y parobkiem, także panem Kleczkowskim z

zoną y z parobkiem y z panem Sienkiewiczem, parą wołów robiącym, osob 274 zł. 282.

Karabliszcz część j. m. p. Alexandra Boguckiego—sam z małż. y bratowa uboga szlachcianka, z łaski mieszkająca, czeladzi y poddanstwa na wsi osob pięć; in numero osob 8 zł. 12 gr. 15.

Karabliszcz część j. m. p. Samoela Zabokrzyckiego, miecznika bractaw.—sam jego mość z małż., czeladzi y poddanstwa na wsi osob pięć, a we wsi *Maszczy* osob dziewięć; in numero osob 16 zł. 18 gr. 15.

Kozlin, miasteczko, *Staryki y Chotenka*, majetnosi dziedziczne wielm j. m. p. oboznego koronnego, a na ten czas possessiey zastawney j. m. p. Kuberskiego będących—sam z małż. y dziewczyna szlachcianka y podstarosci, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob trzydziesci trzy; in numero osob 37 zł. 31.

Kołpytow, część j. m. p. Samuela Rusieckiego—sam z małż., czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob dziewięć, szlachcic ubogi; in numero osob 11 zł. 14.

Krupa, miasteczko, części dwie: jedna j. m. p. Alexandra Lubomirskiego, wojewody krakows., y z drugiej wielm. j. m. p. wojewody sieradzkiego osob trzydziesci cztery, we wsi zas *Kotowie* osob piętnascie, we wsi *Borszczowie* osob dziesięć; in numero tedy w tey włosci z ubogą szlachtą dwiema, ogród kapającemi, to jest p. Felicjonem Dutowiczem podstaroscim z małż. y p. Makłakiem y hospodynem, in numero osob 63 zł. 61 gr. 15.

Krupa, miasteczko, to jest od j. m. xiędza Jana Wierzbiewicza z osoby y a tytuło parochiali, posługacz chłopiec koscielny, czeladzi prostego stanu y poddanstwa osob trzy; in numero osob 5 zł. 17.

Knihynin, wies, y wsi, do niego należące, to jest we wti *Knihyninie* y we wsi *Bodiakach*, we wsi *Martynowie* pustym, które tylko uroczysko propter possessionem specyfikuje się, we wsi *Sawarkach*, we wsi *Zamłyniu*, we wsi *Ostrowie*, we wsi *Białobrzeżu*, we wsi *Zarudziu*, we wsi *Narajowie*, we wsi *Spasowie*, we wsi *Wolicy*,

we wsi *Moszczanicy*, we wsi *Wołoszkowcach*, we wsi *Kurbanach*, we wsi *Mohylanach* z czeladzią prostego stanu w kollegium będącemi; do tego hospodynow trzy; tamże szlachty, różnie po wysz pomienionych wsiach mieszkający, różney kondyciey, to jest szlachcic pługiem robiący w domu swoim, sam z żoną, dzieci czworo osob sześć, od niego zł. dwanaszcie; tamże szlachty, wołow parą robiących, czterech z żonami, z dziećmi osob jedynaszcie zł. piętnaszcie; tamże szlachty, ogrody kopiących, osob siedm zł. siedm; tamże szlachty, na służbie zostający, y żon ich, z łaski tylko mieszkających, osob z żonami sześć zł. piętnaszcie; in numero utriusque status et sexus z hospodynami trzema osob 403 zł. 403.

Kniehynin, wsi połowica, dzierżawa j. m. p. Justyana Rozwalicza Teleckiego—od poddanstwa y od dwoyga czeladzi prostego stanu in numero osob 6 zł. 6.

Krajewicze, wies paniey Teofili Serebryskiey—sama tylko osobą swoją, czeladzi y poddanstwa prostego stanu y podstarosci in numero osob 12 zł. 14.

Kołodcz y Zabcze, tudzież y *Hubin*, dzierżawa j. m. p. Andrzeja Susła—sam jego mość, czeladzi zasię prostego stanu y poddanstwa na wsi z p. Wasilem Boniakiewiczem y p. Heliaszem Telukiewiczem y popami dwiema z żonami in numero 68 zł. 75.

Koninszki, wies j. m. p. Grabowskiego, czesnika podols.—od poddanstwa tylko z podstaroscim in numero osob 15 zł. 16.

Korczyn wies, części dwie j. m. p. Woyciecha Ciborskiego, a druga j. m. p. Wacława Sadowskiego—naprzod sam p. Ciborski z małż., a poddanstwa na częścich obudwuch osob siedm; in numero osob 9 zł. 11 gr. 15.

Koszatow Mały, wieś j. m. p. Woyciecha Buzowskiego—sam jego mość w woysku, podstarosci tylko p. Michał Wankiewicz szlachcic, a ze wsi od poddanstwa osob sześć; in numero osob 7 zł. 9.

Kołpytow wies, częśc dziedziczna j. m. p. Zacharyasza Kołpytowskiego—sam z małżonką y panna rodzona jego mosci, czeladzi

prostego stanu y poddanstwa z hospodynem osob sześć; in numero osob 10 zł. 14.

Kołowert, wies zruynowana, w ktorey żadnego poddanego nie masz, sam tylko j. m. p. Alexander Maliszewski z małż., a czeladzi prostego stanu osob dwie; in numero osob 4 zł. 5.

Krasne wies, do starostwa łuckiego należąca, od poddanstwa osob 18 zł. 18.

Kopyle wies, część j. m. p. Antoniego Kuperskiego—sam z małż. czeladzi dworney prostego stanu osob dwie, a poddanstwa osob sześć; in numero osob 10 zł. 12 y gr. 15.

Krasowa część y *Olizarowa* część j. m. p. Alexandra Łady—sam z małż., Hieronim Charzynski szlachcic, y we wsiach zasię pomienionych, y we dworze Baryłowskim czeladzi y poddanstwa osob dwadziescia jedna; in numero osob 24 zł. 27 gr. 15.

Korzec, miasto y wsi, do niego należące, po znaczney y wielkiej ruinie przez nieprzyiaciela Krzyża świętego, tudziez y od woyska wielk. xięst. Litew. uciemężenie nieznosne z dobr jas. osw. xiążąt jch mosciów Czartoryskich osob pospulstwa pięcdziesiąt dwie; we wsich zas, do Korca należących, to jest we wsi *Babinie*, we wsi *Hołownie*, we wsi *Kryłowie*, we wsi *Kulikczowie*, we wsi *Krasiłowie*, we wsi *Koszeniowie* y we wsi *Sieliczowie*, w tych wszystkich wioskach żadney osoby nie masz. We wsi zas *Pęczynach* osob trzy, we wsi *Kobyłu* osob cztery, we wsi *Hwozdowie* osob osm, we wsi *Piszczowie* osob cztery; in numero tedy ze dwiema hospodynami y podstarosciami utriusque status et sexus osob 71 zł. 74.

Klecko, wies jey mość paniey Stephanowey Kozinskiej—sama tylko jako wdowa, czeladzi dwoje prostego stanu y poddany jeden z zoną; in numero osob 5 zł. 5 y gr. 15.

Kolwyy, *Kotowa Wulka* jas. wielm. j. m. p. wojewody generała ziem czernihow.—od poddanstwa z Kasprem Ostrowskim in numero osob 21 zł. 21.

Kolczyn wies, do władcyctwa Łuckiego należąca—od poddanstwa tylko in numero osob 10 zł. 10.

Knerut, Stawisza y Witkow, dzierzawa j. m. p. Samuela Boreyka—naprzod sam z małżonką, czeladzi prostego stanu y poddanstwa w tych tenutach osob osmnascie; in numero osob 22 zł. 24 y gr. 15.

Karasin, wies j. m. p. Pawła Czernihowskiego zastawna—jako po zgorzeniu dworu y komorek chłopskich y aggrawacyach żołnierskich, od poddanstwa prostego stanu in numero osob 15 zł. 15.

Kostiuchnowki część j. m. p. Marcina Dolanowskiego y p. Samuela Siedleckiego—sam jego mość y z jey moscią panną, czeladnik szlachcic, czeladzi zas prostego stanu y poddanstwa na wsi osob jedynascie; in numero osob 14 zł. 15.

Knaza część j. m. p. Zelinskiego—od poddanstwa tylko in numero osob 6 zł. 6.

Krajow j. m. p. Stanisława Wilgi—od poddanstwa z podstaroscim in numero osob 22 zł. 24.

Krasowka, wies j. m. p. Kazimierza Kmity—sam w woysku od samey tylko jey mosci y od czeladzi, także y od poddanstwa osob siedm; in numero osob 9 zł. 10 y gr. 15.

Korostiatyn, Kosarzew, część Symonowa j. m. p. Daniela Hulewicza—sam z małż., czeladnik szlachcic, drugi plebejus y inszych zas czeladzi y poddanstwa osob trzydziesti dziewięć; in numero osob 43 zł. 45 gr. 15.

Kiwerce, wies j. m. p. Adama Kobeckiego—sam z małż. y czeladnik szlachcic, p. Pryharski szlachcic ubogi, tam mieszkający, czeladzi zas prostego stanu, poddanstwa na wsi osob szesnascie; in numero osob 19 zł. 24.

Kozina część, *Perespy* część y część *Sołowina* j. m. p. Stefana Kazimierza Janiszewskiego—sam z małż., czeladzi prostego stanu osob dwie, z części zasię Perespy od poddanstwa osob dwie; na części *Kozinskiej* y *Sołowinskiej* ob calamitatem temporum nihil constat ad contributionem; in numero osob 6 zł. 8 gr. 15.

Kornin y Kwasilow j. m. p. Dyakowskiego, horodniczego łuckiego—sam z małż. y innych osob poddanstwa prostego stanu; in numero osob 97 zł. 102 gr. 15.

Kołodez, dworek pana Kulzy—sam z małż., syn; in numero osob 3 zł. 3 gr. 15.

Knehynin, wies y *Wołkowyje* j. m. p. Wacława Błomberka—sam z małżonką, z dworem, czeladzią y poddanstwem na wsiach osob 7; in numero osob 9 zł. 13 gr. 15.

Krupa wies y wies *Stawek*, majętnosci jas. wielm. j. m. p. Stefana Leduchowskiego, kasztelana wołyńskiego y podstarosci szlacheic; in numero osob 30 zł. 31; kasztelan wołyn. j. m. p. Stefan Leduchowski a titulo honoris osoba 1 zł. 115.

Kustyn, wies j. m. paniey Anny Kmicicowey, stolniczyny orszanskiej—sama jey mość, pauna corka y p. Swiderski, czeladzi dwornej y poddanstwa na wsi osob siedmnascie; in numero osob 20 zł. 24

Klewań, miasto—od osoby jas. osw. j. m. xięcia Czartoryskiego a titulo palatinatus, także od osoby xiężney jey mosci y wszystkiego dworu in numero zł. 400.

Kolki, miasto, ze włoscią, to jest: *Sitnica*, *Semenki*, *Raznica*, *Starosiele*, *Rudniki* jasnie osw. xięcia j. m. wojewody krakowskiego, hetmana wiel. koronnego, in numero z hospodynami osob 278 zł. 278.

Krasnosiele j. m. p. Zająca—za juramentem, sam z małż., czeladzi prostey, poddanstwa osob dwadziescia jeden; in numero osob 24 zł. 27 gr. 15.

Koryta, wies j. m. p. Rusinowskiego—sam z małż., czeladnik szlacheic, poddanstwa osob 6; in numero osob 9 zł. 12 y gr. 15.

Kosmaczow j. m. p. Radoszewskiego—sam z małż., syn, czeladzi y poddanstwa pięcioro, in numero osob 8 zł. 11.

Klewańskie probostwo j. m. xiądz proboszcz, wikary trzy, czeladzi koscielnych dziesięc; in numero osob 14 zł. 15.

Lisztwin, wies j. m. p. Adama Wysockiego—sam z małż., cerek dwie, pokrewna jedna z łaski mieszkająca, czeladzi dwornej

prostego stanu osob sześć; tamże szlachty ubogiej wygnancow Podola, którzy nil contribuerunt et quietantur, tak od poddanstwa; in numero osob 18 zł. 21.

Zuck, miasto—od j. m. xiędza Mysyrowica, kapłana kościoła ormensekiego, y od pani rodzicielki jego; in numero osob 2 zł. 4.

Lisicze, Chomiakow, Przewłoka, majątnosci panien zakonnych Jarosławskich—od poddanstwa tylko in numero osob 15 zł. 15.

Zuczyn wies, do probostwa Ostrogskiego należąca—podstarosci. y poddanstwa osob osmnascie; in numero osob 19 zł. 19.

Zobaczowka, alias *Niemierowka*, także y wsi, do niego należące, *Kołmow, Wolica, Staryki* y część *Cewowa* j. m. p. Dymitra Zabokrzyckiego, podczaszego wilkomirskiego; także od hospodynow Łobaczowskich y Kołmowskich, tudzież od poddanstwa utriusque status et sexus y z diakiem łobaczowskim; in numero osob 80 zł. 82.

Lubaczowka, dworek pana Tchorzewskiego—sam z małż., czeladzi prostego stanu osob pięć; in numero osob 7 zł. 8.

Zuck, miasto, to jest od j. m. xiędza dziekana łuckiego, j. m. xiędza Sistrzewitowskiego in numero osob 1 zł. 30.

Zuck, jurysdykcyja jch mosciow oycow bonifratelow łuckich założenia Beati Joannis Dei (sic.) osob prostego stanu sześć, a czeladzi roboczey klasztorney osob cztery; in numero osob 10 zł. 10.

Lubitowa, część dziedziczna j. m. p. Bartłomieja Krzykowskiego, kapitana jego kr. mosci—sam z małż., synu trzeci, czeladzi dwornej y poddanstwa na wsi osob czternascie; in numero osob 17 zł. 20 gr. 5.

Zuck, kanonia Łucka—od j. m. xiędza Andrzeja Błockiego, kanonika łuckiego, z osoby jego mości y od kanonicy jednej zł. 18.

Lipa, wies j. m. p. Piotra Lysakowskiego, czesnika wołyńskiego, od poddanstwa y od p. Alexandra Bilskiego, jako ubogiego szlachcica, z łaski mieszkającego, żadnego bydła niemającego, z hospodynem in numero osob 60 zł. 71.

Zuck, kanonia, to jest z osoby j. m. xiędza Alexandra Łoskiego, od kanonicy łuckicy y od oficyalstwa, także od czeladzi y szlachty,

jako też inszey domowey y koscielnych sług in numero osob 11 zł. 32.

Łuckie starostwo, to jest od jas. wielm. j. m. p. Stanisława Kazimierza Bieniowskiego, wojewody y generała ziem czernihow., łuckiego, nosowskiego y bohusławskiego etc. starosty—naprzod z osoby jego mosci y od generalnego wojewodztwa ziem czernihowskich zł. trzysta, a z osobna od starostwa Łuckiego zł. szeszedziesiąt; z części *Kulczyński*y krolewsczyczny, do wielkorządztwa łuckiego należącey, a in possessione tegoż j. m. p. wojewody będącey, od poddanstwa tylko z osob dwudziestu zł. dwadziescia; in summa wszystkiey generaliter kontrybuciey skarbowey zł. 318.

Łuck, to jest dwor jas. osw. xiążęcia j. m. Gedeona Swiatopełka Czetwertynskiego, episcopa łuckiego y ostrogskiego, prototroznego metropoliey kijowskiey—naprzod sam xiąże j. m. a titulo episcopatus, zakonnikow zas tak przy boku xięcia jego mosci, jako y katedrze łuckiey, y w Dubiszczach osob dziesięc, sług stanu szlachetnego, przy buku xięcia j. m. zostających, osob pięc, prostey zas kondyciey czeladzi rozney służby pięc; in numero osob 21 zł. 325.

Łuck, miasto osoblwie od jch mosciow oycow dominikanow łuckich konwentu łuckiego, jako też jurysdykciey jch mosciow, w tymże Łucku będącey, y z wiosek wszystkiey, possessiey jch mosciow tak dziedziczoney, jako y dzierzawney, będących—a naprzod z konwentu a persona patris zł. 10, od kapłanow zł. dziesięc, od zakonnych braci dwanasce, od klaszterney czeladzi y dworney jurysdykciey, jako w *Nowym Stawie*, *Wierzbajowie*, *Korszowcu*, w części *Pułhanowce* tak dziedziczoney, jako y dzierzawney; także w wiosce *Borotynie* y *Borotyńku Małym*, także w części wioski *Jaromla* y *Przedmieście*; in numero tedy osob tak z klasztorem, jako y we wszystkich wsiach mianowanych, także y z specyfikowanemi kapłanami y zakonnikami y poddanstwa z czeladzią, scilicet osob in summa utriusque status et sexus 148 zł. 157.

Lubcze, *Nemir*, *Tychotyn* y *Rudka*, majątności j. m. p. Sebastjana Matuskiego dziedziczne, a zastawne jego mosci p. Jana Kot-

kowskiego—naprzód w Lubczu podstarości z małż., czeladzi dwornej y poddanstwa z hospodynem osob cztery; in numero osob 20 zł. 16.

Łucka kanonya, to jest od j. m. xiędza Franciszka Gosniowskiego, kanonika łuckiego, z osoby y od kanonicy, osoba 1 zł. 18.

Łucka kanonia, to jest od j. m. xiędza Kazimierza Dmoszyckiego, kanonika łuckiego, z osoby y od kanonicy, osoba 1 zł. 18.

Łucka kanonya, to jest od j. m. xiędza Kaspra Staszewskiego, kanonika łuckiego, z osoby jego mości y od kanonicy, osoba 1 zł. 18.

Lubitow y Wolka Lubitowska j. m. p. Wacława Kałusowskiego—sam z małż. y kucharka osob trzy, od poddanstwa osob pięć; in numero osob 8 zł. 10 gr. 15.

Liniewa część j. m. p. Jerzego Liniewskiego—sam jego mość, czeladzi prostego stanu z poddanstwem na wsi osob osm; in numero osob 9 zł. 11.

Ławrowa część y *Horodyszczka* część j. m. p. Jarosza Horodyskiego—sam z małż., panna corka jch mosciow y poddanstwa na wsiach w obu częściach osob osmnascie; in numero osob 22 zł. 26.

Łuck, miasto jego kr. mosci—przez p. Alexandra Antoszewicza, y p. Pawła Juwkowicza, ławnikow y exaktorow mieyskich, od mieszczau z katedralnemi, jezuieckimi, plebanskiemi, w dworach szlacheckich, po cmentarzach, także na przedmiesciu mieszkajęciami; in numero osob 113 zł. 113.

Lemieszow wies, część j. m. p. Alexandra Braszkowskiego, od poddanstwa tylko; in numero osob 8 zł. 8.

Liszney część j. m. p. Franciszka Mikołajowskiego—sam z małż., czeladzi dwornej y poddanstwa na wsi osob dziesięć; in numero osob 12 zł. 14 gr. 15.

Lubitow y Wolka Lubitowska, nabyte dziedzictwem j. m. p. Stefana Wierzbickiego—sam z małżon., synow dwoch, czeladnik szlacheć, czeladzi prostego stanu y poddanstwa osob trzydziesti osm; in numero osob 43 zł. 46 gr. 15.

Ławrow y inne majętnosci jas. wielm. j. m. p. Moryusza-Stanisława Jaskulskiego, kasztelana kijow.—w Ławrowie p. podstarości

z zoną y wyrostek prostego stanu, poddanstwa z hospodynem trzydziesti osm, we wsi *Zuczycach* poddanstwa osob trzydziesti, we wsi *Kuklach* poddanstwa z hospodynem y podstaroscim osob trzydziesti, we wsi *Kamieniusie* osob poddanstwa dwadziescia; in numero osob 181 zł. 186.

Łopawcze, wies j. m. p. Sewerynowey Markowskiej—od samey jey mosci, od p. syna y synowey, czeladnik szlacheic, czeladzi prostego stanu osob pięć, poddanstwa na wsi osob osmnascie; in numero osob 27 zł. 32.

Ławrowa część, *Iserniczek część* j. m. paniey Adamowey Stępkowskiej—sama jey mość, panna corka, czeladzi trzech szlachty, poddanstwa y czeladzi prostego stanu osob dziesięć; w *Serniczkach* poddanstwa osob jedenascie; in numero osob 26 zł. 300 y gr. 15.

Łysin, wies j. m. p. Krzysztofa Hulewicza, łowczego żydaczowskiego—sam z małż. a poddanstwa na wsi osob dwadziescia, in numero osob 22 zł. 24 gr. 15.

Ławrow wies, część *Bakowiec*, część wsi *Mytyszcz*, część wsi *Lipibokow*, część wsi *Cyrynnik*, wies *Czeremoszno*, tamże od jego m. p. Szpinka z dworem y podanstwem jego, ze wsi *Radoszyna*, z *Wulki Radoszynskiej*, z części wsi *Uhowiecka*, z części wsi *Serchowa*, majątnosci wielm. j. m. p. Wacława na Koniuchach Hulewicza, kasztelana braclaw.,—z których to majątnosci, z podstarosciami dwiema, z jedną szlacheianką, także y sługami dwiema jey mosci, to jest: p. Sidorowskim szlacheicem, Jędrzejem Kamienskim szlacheicem, od poddanstwa tylko z pomienioną szlachtą; in numero osob 116 zł. 119.

Lubaczowka, dwor j. m. p. Dymitra na Zabokrzykach Zabokrzyckiego, podczaszego wilkomirskiego—naprzod sam jego mość a titulo dignitatis et nobilitatis z jey moscią, czeladzi szlachty osob osm, panna służebna szlacheianka, czeladzi prostego stanu osob dziewięć; in numero osob 20 zł. 40 gr. 15.

Łyscze, *Dywin*, *Kuczkorowiec* y *Botyn*, majątnosci do kollegium

łuckiego jch mosciow oycow jezuitow societat. Jezu należących,—od poddanstwa tylko z p. Domaradzkiem; in numero osob 52 zł. 52.

Liniewa część j. m. p. Adama Zabokrzyckiego—sam jego mość, panna corka, czeladzi prostego stanu z p. Kulczyckim y poddanstwem na wsi osob osm; in numero osob 10 zł. 12 gr. 15.

Łuck, miasto, to jest od j. m. xiędza Stanisława Dąbskiego, biskupa łuckiego, a persona et titulo episcopatus, osoba 1 zł. 300.

Łuck, miasto, to jest od j. m. xiędza Biedlinskiego, archydiacona łuckiego, z osoby y archydiaconiey, osoba 1 zł. 30.

Łuck, miasto jego kr. mosci, to jest z domow kapłanskich ritus graeci, a naprzod z mieszkania wielebn. oycy Pokrownego, protopopy łuckiego, sam z domowemi osob trzy, excepto mere mendicantibus; z mieszkania wielebn. oycy Przeczyskiego samego, a domowych osob dwie; in numero osob 6 zł. 17.

Liniewa część j. m. p. Stefana Szeplowskiego zastawna—sam z małż., a poddanstwa osob trzy; in numero osob 5 zł. 8 gr. 15.

Łuckie probosstwo, to jest od j. m. xiędza Kowalkowskiego, proboszcza łuckiego y brzeckiego, z osoby et a titulo spirituali, osoba 1 zł. 18.

Łucka kanonia, to jest od j. m. xiędza Nieradzkiego, kanonika łuckiego, z osoby et a titulo spirituali, osoba 1 zł. 18.

Łucka kanonia, to jest od j. m. xiędza Jana Cieszkowskiego, kanonika łuckiego, z osoby jego mosci et a titulo, osoba 1 zł. 18.

Łuck, miasto, to jest od ich mosciow xięży wikaryow katedry łuckiey, z osob jch mosc pięciu, a czeladzi koscielney osob osm; in numero osob 13 zł. 58.

Łyczki, wies j. m. p. Krzysztofa Kulczyckiego—sam jego mość z jey moscią, czeladnik szlachcic, czeladzi dworney prostego stanu y poddanstwa osob osm; in numero osob 11 zł. 14 y gr. 15.

Lomaczanka, Kozlenicze, Krzeczewicze y Kozłowka, posessya jey m. p. Zofiey z Godaczowa Woyciechowey Janiszowskiej matki y ich mość pp. Kazimierza, Bogusława, Mikołaja, Konstantego, Do-

minika Janiszewskich, synow jey mosci, y dwora jch mosci zupełnego jch mosciow; in numero osob 230 zł. 246.

Lisztwin jas. osw. xięcia j. m. p. wojewody krakow., hetm. wel. koron.—poddanstwa tylko y haydukow tam będących in numero osob 15 zł. 15.

Liniewka, Perespy y Słomowa, części zastawne j. m. p. Kotkowskiego—poddanstwa in numero osob 22 zł. 22.

Laszki j. m. p. Cetnera, starosty lwowskiego—podstarosci tameczny y poddanstwa osob dziesięć; in numero osob 11 zł. 12.

Leszniow j. m. p. Jaykowskiego—sam z małż., siostrą, czeladzi y poddanstwa osob trzy; in numero osob 11 zł. 15 gr. 15.

Moszkowy, Peremiłowka, majątnosci j. m. p. Sebestyana Rozniatowskiego—sam jego mość z jey moscią, czeladnik szlachcic, czeladzi zas prostego stanu y poddanstwa na wsiach osob dwadziescia cztery, z popem; in numero osob 27 zł. 30 gr. 15.

Międzyrzec, dzierżawa j. m. p. Dąbrowskiego z p. Strachniewiczem; in numero osob 38 zł. 39.

Mniszyn, wies j. m. p. Gabryela Stępkowskiego, kasztelana bracław.—podstarosci z żoną y p. Barzynowski z żoną, czeladzi y poddanstwa in numero wszystkich osob 12 zł. 12.

Mylsko y Miatyn, majątnosci jey m. p. Zofiey Czołhanskiej—sama jey mość, panna corka, panna służebna prostego stanu y dziewczyna z diadkiewiczową, gospodyni, czeladzi dworney y poddanstwa na wsi osob dwadziescia osm; in numero osob 32 zł. 38.

Miryn y Rudka, majątnosci j. m. p. Andrzeja Jarmolinskiego—sam jego mość, czeladnik szlachcic, czeladzi zas prostego stanu y poddanstwa in numero wszystkich osob 18 zł. 21 gr. 15.

Mosor, miasteczko, spustoszone przez żołnierza y zgorzałe, j. m. p. Woyciecha Porowskiego dzierżawa—sam tylko w mieyskim domu mieszka, od samego z małż. y dziecię jedne, czeladzi prostego stanu osob trzy; in numero osob 6 zł. 9.

Młodawa wies, dzierżawa j. m. p. Jerzego Korowskiego—sam z małż., szlachcic ubogi mieszkający, ogród kopiący, p. Konstanty

Chorkowski z żoną, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob dziewięć; in numero osob 13 zł. 14 y gr. 15.

Moszczanica Wielka, dzierzawa j. m. p. Stefana Dąbrowskiego, ekonoma dobr Dubienschich—jako po zruynowaniu przez Ordę tey wsi od poddanstwa tylko in numero osob 14 zł. 14.

Moczulki, wies j. m. p. Zygmunta Radoczynskiego, porucznika chorągwie j. m. p. starosty kosowskiego, zastawna—sam w woysku, sama tylko y panna corka, czeladnik szlachcic, poddanstwa osob trzynastie; in numero osob 16 zł. 18.

Medkow, wies j. m. p. Benedykta Suchodolskiego—sam z małż., czeladzi dworney y poddanstwa osob sześć; in numero osob 8 zł. 10 y gr. 15.

Mizocz wies y *Piwcze*, majątnosci j. m. p. Adama Radlinskiego, łowczego łukowskiego—naprzod p. podstarosci sam, a poddanstwa osob trzy; in numero osob 4 zł. 5.

Milatyn, *Michałkowce*, *Czerniechow*, *Zawrocie* y *folwark Zozulinski*, majątności j. m. p. Stefana Gurskiego, rotmistrza jego kr. mosci, od poddanstwa z tych wsi z hospodynami dwiema y szlachtą, z łaski mieszkającą, parobkow grunt robiących dwóch z żonami, ogród kopiących dwóch z żonami y p. Kazimierz Wronowski z małż.; in summa z majątnosci wszystkich osob 135 zł. 140 gr. 15.

Mysliny, wies, y część *Krasowa* j. m. p. Władysława Jasin-skiego—sam z małż., czeladzi dworney prostego stanu osob cztery, a poddanstwa w obu częściach osob czterdzieści trzy; tamże p. Kaminski z małż. osobliwie osob dwie; in numero osob 51 zł. 56.

Międzyrzec, miasteczko, y wioski, do niego należący, po znaczney y wielkiej ruinie przez nieprzyjaciela Krzyża sw., tudiesz woyska wielk. xięst. Litew. uciemężenie nieznosne—z dobr. jasnie wielm. j. m. p. Tarła, wojewody sędomirskiego, osob pospolstwa dwadzieścia pięć, na przedmiesciu zas *Zastawiu* osob pospolstwa sześć; we wsiach zasię, do *Międzyrzecza* należących, to jest we wsi *Stółpnie* y *Horodyszczu*, we wsi *Samostrzałach*, z tych mianowanych wiosek osoby żadney niemasz; in numero osob 31 zł. 32.

Moszczanica Mała, dzierzawa j. m. p. Marcina Chłopickiego, nowo nabyta, chorążego znaku xięcia j. m. hetmana wielkiego kor.—sam z czeladzią w woysku, od poddanstwa tylko in numero osob 6 zł. 6.

Mirohoszczu część y Lipey część j. m. p. Micewskiego—sam z małż., czeladnik szlachcic, poddanstwa osob trzy; in numero osob 6 zł. 9 y gr. 15.

Mirohoszcza, wies j. m. p. Szaszewskiego—sam z małż., czeladnik szlachcic, czeladzi prostego stanu y poddanstwa osob pięć; in numero osob 8 zł. 11 y gr. 15.

Mokre, wies j. m. p. Markiewiczza—sam w woysku, od samey tylko z poddanstwa chłop jeden; tamże, w teyże wsi, na części drugiej od jey mosci paniey Oziemskiej osoba jedna; in numero osob 3 zł. 5.

Mirohoszcza, Lipna y Chołmowicze j. m. p. Woyciecha Młodzianowskiego—sam z małżonką, czeladzi prostego stanu, poddanstwa osob sześć, to jest na części *Mirohoszczy*, a zas w *Lipnach y Chołmowiczach* osob osm; in numero osob 16 zł. 18.

Miłuwsze, częśc dziedziczna j. m. p. Wacława Czaplinskiego—sam jego mość z jey moscią, czeladzi dworney y poddanstwa na wsi z części jego mosci p. Trzeszkowskiego z hospodynem osob cztery; in numero osob 6 zł. 8 y gr. 15.

Mielnica, miasteczko, y wies *Krywlin* wielm. j. m. p. Henryka Stanisława z Wysokiego Kaszewskiego, kasztelana wendenskiego—sam jego mość z jey moscią, a titulo nobilitatis, jey mosc panna corka jch mosciow, sług szlachty osob szesc, pani ochmistrzyni z panną szlachcianką, czeladzi prostego stanu y wszystkich utriusque status et sexus in numero osob 89 zł. 109.

Malin, wies j. m. p. Daniela Bratkowskiego, podstol. bractaw.—naprzod a titulo dignitatis sam jego mość, od czeladzi zas prostego stanu y poddanstwa osob sześć; in numero osob 8 zł. 19 gr. 15.

Miłostwa część, Byczal wies, Zwizdzie y Skopiowicze, majątności j. m. p. Jana Hulewicza, pisarza ziem. łuckiego, podstarosciego

krzemieniec.—sam jego m. a titulo dignitatis, sama jey m., czeladnik szlachcic, czeladzi prostego stanu osob siedm; z części *Miłostowa* z hospodynem osob osmnascie; z *Biczala*, *Zwizda* y *Skopiowa* poddanstwa osob dwadziescia; in numero osob 40 zł. 44 gr. 15.

Mirohoszczy część, *Diadkiewicz* część y część wsi *Płoskiey*, majątnosci j. m. p. Jakuba Jełowickiego, pisarza ziem. krzemien.—naprzod od samego j. m. a titulo dignitatis w powiecie Krzemienieckim persolvit, od poddanstwa tylko z podstaroscim in numero osob 45 zł. 46.

Myslin, wies, część j. m. p. Marcina Bogusza, podstol. nowogrodz.—sam j. m. w woysku z czeladzią, sama tylko jey mość w *Dolskim* (sic) wojewodztwie persolvit, od poddanstwa tylko in numero osob 20 zł. 20.

Młynowa część j. m. p. Alexandra Woyny, porucznika j. m. p. starosty owruckiego—sam w woysku z czeladzią, sama tylko jey mość, czeladnik szlachcic, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob sześć; in numero osob 9 zł. 11.

Milcze, *Synow*, *Sołomow*, *Komorow*, *Piasieczna* y inne majątnosci, do monasteru Mileckiego należące, przez żołnierze zruynowane, a naprzod z monasteru sam j. m. oyciec Horain, archimandryta milecki, z osoby swey et a titulo zakonnikow tegoż monastera osob dwanascie, czeladzi z podstaroscim osob pięć, a poddanstwa na wsiach osob czterdziesci; in numero osob 58 zł. 88.

Mszakwy y część *Korczyzna* j. m. p. Bartłomieja Rybskiego—sam j. m. z p. małżonką, czeladnik szlachcic, czeladzi zas prostego stanu osob dziewięć; in numero osob 12 zł. 16 y gr. 15.

Niecieszyn, wies j. m. p. Strzasza—od poddanstwa tylko in numero osob 4 zł. 4.

Niecieszyn, tegoż j. m. p. Strasza ze dworu—sam j. m. z małż. osobliwie zł. 4 y gr. 15.

Nowosiołki, wies j. m. p. Wąsowskiego—sam j. m. y czeladnik szlachcic, czeladzi zas prostego stanu y poddanstwa na wsi osob osm; in numero osob 10 zł. 13.

Nowostawie, Pieczybudy y Pieczybudki Małe y Żołobne j. m. p. Michała Komorowskiego—naprzód j. m. p. Alexander Komorowski z małż. y rodzona jey mość panna, we wsiach zas pomienionych osob czterdziesti pięć; tamże, w *Pieczybudkach Małych*, j. m. p. Adamkiewicz z żoną y gospodyn Nowostawiecki; in numero osob 51 zł. 60.

Nowosiołki jey m. pani Porczynskiej—sama jey mość, czeladzi szlachty trzech, czeladzi prostego stanu osob piętnascie, od poddanstwa osob trzynascie; in numero osob 32 zł. 37.

Nemowicze y Czudel j. m. p. Marcina Radzickiego—podstarosci tameczny, czeladnik szlachcic, czeladzi dworney y poddanstwa w obudwoch wsiach osob szesnascie, a we wsi *Nosiczach* jey mość pani Przyłucka od osoby swey, sam w woysku, od poddanstwa na wsi osob pięć; in numero osob 24 zł. 26 y gr. 15.

Nużel, wies; częśc, do archimandriey Żydyczynskiej należąca, dzierzawa pana Kiszki—sam z czeladzią, także z poddanstwa na wsi, wszystkich generaliter in numero osob 26 zł. 30.

Nowomalin, alias *Hłuchi*, majętność j. m. p. Malinskiego—sam j. m. y poddanstwa osob osm; in numero osob 9 zł. 12.

Nawoz, połowica wsi, dzierzawa protunc j. m. p. Michała Kłodnickiego—sam j. m. z małż., czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob trzydziesti trzy; in numero osob 45 zł. 47 gr. 15.

Nosowicze y Oderady, majętnosci do kapituły ołyckiey—tamże y pan Zakrzewski ogrod kopiący, a to jest: z *Nosowicz* osob osmnascie, ze wsi *Oderad* osob dwadziescia pięć; in numero osob 43 zł. 43.

Niemieckie, wies j. m. xiędza Wyszynskiego, kanonika y plebana łuckiego — podstarosci Krzysztofh Kamienski, na poddan. na wsi osob dwie; in numero osob 8 zł. 8.

Niewolne, wies j. m. p. Michała Wereszczynskiego—sam z małż., czeladzi dworney y poddanstwa osob siedm; in numero osob 9 zł. 11 gr. 15.

Nawoza częśc, *Suska* częśc, *Łukow* wies, y wies *Zahorow*, majętnosci wielm. j. m. p. Stefana na Malowie y Łukowie Zahorow

rowskiego, starosty włodzim.—ze dwiema hospodynami y z podstaroscim, od poddaństwa tylko in numero osob 150 zł. 153.

Nieswicz, wies jey m. pani Danielowey Stępkowskiej, kasztelanowey bractawsk.—sama jey mość, pan syn y panna corka, czeladnik szlachty osob dziesięć, czeladzi prostego stanu y poddaństwa osob czterdziesti osm, a zas w *Okonskiej Woli* poddaństwa osob dwadziescia pięć, podstarosci; in numero osob 86 zł. 98.

Nowosiołki, wies, y część *Boremla* j. m. p. Alexandra Meleszka y j. m. p. Piotra Węglinskiego, za dekretem trybunalskim per executionem wziętey przedtym jey mość paniey Lipnickiey—naprzod tedy sam p. Meleszko z małż. y z dworem swoim do powiatu Włodzim., jako tameyszy incola, persolvit, od poddaństwa tylko z tych wsiey in numero osob 9 zł. 9.

Nieswicz, dworek j. m. p. Kazimierza Grzybowskiiego—sam z małż. y corka, czeladzi prostego stanu osob dwie; in numero osob 5 zł. 6.

Ołyka, włość jas. osw. xięcia j. m. Michała Radziwiła, podkanclerzego wiel. xięst. Litew.: we wsi *Metelnie*, *Ledzchanach*, *Długoszyach*, *Pietuszkowcach*, *Bak...ie*, *Nowosiołkach*, *Turczynie*, *Dydyczach*, *Cumaniu*, *Karpilowie*, *Hryniaczym*, *Jakubczycach*, *Koble*, *Berestianach*, *Sylnie*, *Kłobuczynie*, *Horodyszczu* y we wsi *Pokoszczowie* in numero osob czterdziesti trzy, in summa z hospodynami szescią y podstaroscim cumanskim z małż. jego; in numero osob 659 zł. 666.

Ołyka, miasto jas. osw. xiążęcia j. m. podkanclerzego y hetmana wielk. xiąs. Litew., z dworami szlacheckimi, z połowicy, *Moszczanicy*, części *Turczyna* y *Grzegorzowszczyzny*, do szpitala ołyckiego należących, także z *Zacerszczyzny* y *Browaru Akademickiego* wszystkich generice, z panem Szymborskim szlachcicem, in numero osob 420 zł. 421.

Ostrog, miasto; część jas. osw. xięcia j. m. wojewody bełżkiego, hetmana wielk. koronnego—od poddaństwa tylko z hospodynem in numero osob 50 zł. 51.

Ostrog, miasto; część jas. wielm. j. m. p. oboznego koron. w posessey j. m. p. Sienkowskiego, gubernatora fortecy brodzkiej,—od mieszczan, tam romani, quam graeci ritus, z hospodynem y Kotowiczem, a nowe miasto funditus zeszło y żadney osoby niemasz; in numero osob 42 zł. 44.

Ostrog, miasto — od j. m. xiędza Michała Soleckiego, proboszcza ostrogskiego, od osoby j. mosci zł. dziesięć, a od bakałarza zł. dwa; in numero osob 2 zł. 12.

Ostrog—ostrogski kollegium jch mościow oycow jezuitow: j. m. xiądz rektor zł. dziesięć, a od drugiey braci tegoż kollegium z osob dziesięciu; in numero osob 11 zł. 20.

Ołycki prowontowy pisarz j. m. p. Mikołay Maluszewski z małż., rodzona wdowa, czeladzi prostego stanu osob siedm; in numero osob 10 zł. 12.

Olexin Mały y Wielki y Zozow j. m. p. Stefana Zahorowskiego, starosty włodziń.—naprzod we dworze p. podstarosci z małż. y czeladnik osob trzy, a poddaństwa na wsi osob trzydziesti trzy; in numero osob 38 zł. 43.

Okorska część j. m. p. Jana Wetoniskiego dziedziczna, dzierzawa j. m. p. Witwickiego—od poddaństwa ze wsi osob dwanascie, tamże p. Skrutkowski z żoną, ubogi szlachcic, od ktorego zł. dwa; in numero osob 14 zł. 14.

Okorska częśc j. m. p. Pozniaka—sam z małż., kucharka, parobek, czeladzi dworney prostego stanu y poddaństwa we wsi osob jedenascie; in numero osob 15 zł. 17.

Ołycki infułat, to jest od j. m. xiędza Jana na Witwicy Witwickiego, infułata ołyckiego, od osoby j. m. jedney zł. 1.

Olibow, wies dziedziczna wielm. j. m. p. oboznego koron., dzierzawa j. m. p. Pawła Gadomskiego—od poddanych tylko in numero osob 4 zł. 4.

Obzyr, wies; część jey m. paniey Stefanowey Bukojemskiej—sama jey mość, p. Stefan Tarnopolski szlachcic, czeladzi prostego stanu y poddaństwa na wsi osob dziesięć; in numero osob 12 zł. 15.

Ostrożec, miasteczko, kasztelana chełmskiego—sam j. m. a tytuło tylko nobilitatis, a dignitate do ziemi Chełmskiej satisfactum; od sług stanu szlacheckiego osob pięć, z miasteczka Ostrożca od poddanstwa osob dwadziescia; z wioski zas *Ostrozca* y czeladzi folwarkowej, jako y poddaństwa, osob trzydziesci; ze wsi *Zabłocia*, dzierżawy j. m. p. Okręglieckiego,—sam z małż., czeladzi prostego stanu y od poddanstwa osob cztery z hospodynem; in numero osob 112 zł. 120 (sic).

Omelana, wies; część j. m. p. Mikołaja Jezierskiego—sam z małż., czeladnik szlachcic, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi z hospodynem y diakiem osob dwadziescia; in numero osob 23 (zł. 23?) y gr. 15.

Olibow, wies j. m. p. Wysockiego—naprzod ze dworu sam j. m. z małż., czeladzi dwornej, wyrostek jeden prostego stanu, od poddanstwa na wsi osob dwie; in numero osob 5 zł. 7.

Ochłopow, wies; część jey m. pani Ochłopowskiej—sama jey mość, czeladzi prostego stanu y poddanstwa osob in numero 7 zł. 9.

Olizarowa część j. m. p. Łukasza z Korczmina Porwanieckiego—sam z małż., od poddanstwa s czeladnikiem szlachcicem y s popem osob jedenascie; in numero osob 13 zł. 17 gr. 15.

Ostrow, wies j. m. p. Lubicza Gostynskiego—sam z małż., czeladzie dwornej y poddanstwa na wsi osob dwanascie, y p. Jerzy Tedorowicz; in numero osob 14 zł. 17 gr. 15.

Ochłopow, wies j. m. p. Wacława Małynskiego—sam j. m. y jey mość, syn jey mości y panna, czeladzi prostego stanu osob dziesięć, poddanstwa na wsi osob sześć; in numero osob 20 zł. 23.

Olizarowa część j. m. p. Macieja Czopowskiego—naprzod ze dworu gospodarz prostego stanu, a poddanstwa z gospodynią dworu tamejszego osob siedm; in numero osob 8 zł. 8.

Ozliow, wies j. m. p. Stefana Gorskiego—od poddanstwa tylko in numero osob 20 zł. 20.

Ochmatkow, wies, y część *Symonowa* wsi j. m. p. Zawiszy, rotmistrza jego kr. mosci—sam w woysku z czeladzią, od samey tylko, czeladnik szlachcic, a prostego stanu drugi, poddanstwa osob pięć; in numero osob 8 zł. 12 y gr. 15.

Ochłopowa część j. m. p. Alexandra Ochłopowskiego—sam j. m. z małż. y kucharka prostego stanu; in numero osob 3 zł. 5.

Ostrowek, wies j. m. p. Andrzeja Dowgierda, czesnika czernih.,—sam z małż., panow synow dwoch, czeladzi szlachty osob pięć, czeladzi prostego stanu osob pięć; ze wsi zasię *Ostrowka* poddanstwa z hospodynem osob trzynascie; we wsi *Lubaczowie* poddanstwa osob piętnascie; we wsi *Luzkach* poddanstwa osob dwadziescia; we wsi *Suchey Woli* poddanstwa osob piętnascie; we wsi *Zółkiniach* poddanstwa dziesięć; in numero osob 87 zł. 101.

Orzowa część jey m. pani Anny Pokrzywnickiey—sama jey mość, czeladnik szlachcic, czeladzi dworney y poddanstwa osob czternascie, a we wsi *Chrzanowie* na części teyże jey mosci osob dwie; in numero osob 18 zł. 19 gr. 15

Osnica Mała y Wielka, majątność j. m. p. Jozefa Ihnatowskiego—sam j. m., czeladzi dworney prostego stanu y poddanstwa na wsiach osob dwanascie; in numero osob 13 zł. 15.

Omelanik, wies, y *Gnidawy* część j. m. p. Piaseczynskiego, kasztelanica chełmskiego—sam w woysku, sama tylko, czeladnik prostego stanu y poddanstwa osob trzydziesci, na Gnidawie osob osm; in numero osob 38 zł. 38 y gr. 15.

Ołyka, miasto jch mość xięży kollegiatu ołyckiego—naprzod od kustodiey j. m. xiędza Złotolinskiego zł. dziesięć, j. m. xiędz Dzierżek zł. dziesięć, j. m. xiędz Penitenciusz zł. dziesięć, j. m. xiędz Kancionator zł. dziesięć, j. m. xiędz Łapinski wikary zł. dziesięć, j. m. xiędz Szczipakowicz zł. dziesięć, j. m. xiędz Chełpinski zł. dziesięć, z seminaryum zł. pięcdziesiąt sześć, kantor z żoną zł. dwa, organista z żoną zł. dwa, kucharz zł. dwa, Woyciech woznica z żoną zł. dwa, chłopcow trzech zł. trzy, zakrystyan zł. jeden; in numero osob 20 zł. 158.

Oszczuw, część *Buzowa* y *Tereszkowa* j. m. p. Włodzimierza Hulewicza, podsędka ziem. łuckiego—sam j. m. z jey moscią, czeladzi szlachty dwóch, czeladzi prostey y poddanstwa osob pięćdziesiąt; in numero osob 54 zł. 70 gr. 15.

Pruski (wies?) j. m. p. Mikołaja Karsnickiego zastawna—sam jęgo mość z małż., panien corek dwie, z czeladzią dworną y s poddanstwem generaliter wszystkich in numero osob 24 zł. 28 gr. 15.

Peresopnica y *Nowystaw*, wsi j. m. xiędza proboszcza klewanskiego—od poddanstwa tylko z tych obu wsi; in numero osob 24 zł. 24.

Pluźne y *Wielbuyna*, dzierzawa j. m. p. Stanisława Sękowskiego, do Ostroga należąca—od poddanstwa tylko in numero osob 25 zł. 26.

Petyhorce, wies jch mosciow oycow jezuitow jarosławskich—od poddanstwa tylko in numero osob 20 zł. 21.

Postuyno y *Stadynia* j. m. p. Stefana Ważynskiego, porucznika roty wielm. j. m. p. Stanisława Płoskierowskiego—sam j. m. w woysku z czeladzią, od czeladzi tylko dworney prostego stanu y od poddanstwa in numero osob 37 zł. 37.

Polany, *Bronne* y *Orłuwka*, spustoszałe majętnosci j. m. p. Łazninskiego—podstarosci z żoną, poddanstwa osob dziewięć; in numero osob 11 zł. 12.

Posiahwa, wies j. m. p. Jana z Kubry Kuberskiego—od poddanstwa tylko in numero osob 10 zł. 11.

Penebyl y *Karpiłowka* j. m. p. Stefana Hulewicza—sam z małż., czeladnik szlachcic a poddanstwa na wsi osob dwadziescia jedna; in numero osob 24 zł. 27 gr. 15.

Perepiołki, wies j. m. p. Teodora Wereszczaki, bywszego komornika granicznego powiatu Łuckiego, ponieważ y podkomorstwo wakat; w ktorych to Perepiołkach niemasz nic per calamitates temporum; ze dworu tylko, primario sam j. m. z jey moscią, syn y panna corka, p. Koczbar szlachcic ubogi z małż. y synem, czeladzi prostego stanu osob osm; in numero 15 zł. 24.

Podliski, wies, majątność do probostwa Chorowskiego należąca— od poddanstwa tylko in numero osob 20 zł. 20.

Półonna, wies, y klucz wszystkich, do niej należący, majątność jas. wielm. j. m. p. wojewody czernihów.—naprzód ze wsi *Półonney* z podstaroscim, czeladzi dwornej z hospodynem osob trzydziesci; we wsi *Gurce* pogorzały od nieprzyjaciela, gdzie popa niemasz y dworu, osob sześć; w wiosce *Horodyszczu*, także bez popa y dworu, osob dwadziescia; w *Bojowce*, gdzie pop jest, dworu niemasz, osob czterdziesci; w *Ratniowie* z popem y ze dworem osob dwadziescia; w *Ozdowie y Ozdowce* ze dworem y z popem osob czterdziesci, w *Korszowie* z popem y ze dworem osob piętnascie; in numero osob 171 zł. 176.

Płoskiej części dwie, dziedziczna y zastawna, j. m. p. Stefana Wkryńskiego—sam j. m. w woysku, czeladnik tylko jeden szlachcic y poddanstwa na obu częściach in numero osob 14 zł. 15.

Pieczychwosty, wies jey m. p. Katarzyny Strzelbickjey—sama jey mość, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob siedm; in numero osob 10 zł. 10.

Podhorce, wies; część j. m. p. Macieja Suchorzynskiego—sam j. m., czeladzi dwornej osob trzy; in numero osob 4 zł. 6.

Peremyle y Humniszczu, majątnosci arędowne j. m. p. Wkryńskiego—od poddanstwa osob in numero 45 zł. 45.

Popowicze y Swidniki j. m. p. Pawła Michała Skotnickiego, stolnika owruckiego—podstarosci z małż., czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsiach osob czterdziesci sześć; in numero osob 50 zł. 50.

Peredyle, część *Miłostowa*, wies *Duliby y Rusiwle*, także *Hrywiatki*, majątnosci j. m. p. Konstantego Hulewicza, stolnika wołyńskiego—naprzód sam jego mość a titulo dignitatis, sama jey mość, panow synow dwoch, czeladzi szlachty czterech z p. Sciborskim, czeladzi prostego stanu osob dwie, poddanstwa zasię we wszystkich wsiach; in numero osob 65 zł. 89.

Podhaczyki Małe, dworek j. m. p. Konstantego Podhajeckiego—sam z małż. y parobek; in numero osob 3 zł. 2 gr. 15.

Porwancze, wies; część j. m. p. Stanisława Sonhaczewskiego — sam z małż.; in numero osob 2 zł. 4 gr. 15.

Porsko wies, *Sitowicze*, *Serniki* y części dwie *Rudki* y *Mylska*, majątności j. m. p. Wacława Siemaszka—sam j. m. z jey mością, p. syn, czeladzi szlacheckiego stanu osob trzy; poddanstwa we wsiach wszystkich, to jest: we wsi *Porsku* z hospodynem osob sześćdziesiąt trzy, we wsiach *Sitowiczach* osob szesnascie, we wsiach *Sernikach* z hospodynem osob dziewiętnascie, a części dwóch *Rudki* y *Mylska* z hospodynem osob dwadziescia; tamże w częściach dwóch tegoż j. m., to jest części *Nemina* y części *Tychotyńna* poddanstwa osob; in numero osob 132 zł. 141.

Płoski część y *Miłostowa* część jey m. pani Sieniuciney—sama jey mość, panna corka, czeladnik szlachcic, czeladzi zas prostego stanu y poddanstwa osob dziesięć; in numero osob 13 zł. 15.

Pieczychwosty wies, część *Podberezia*, część *Matowa* y *Smykowa*, część *Strzylcza*, część miasteczka *Milatyna*, dzierzawa arędowna j. m. p. Klunskiego, stolnika nowogrodz., y część *Nawkołysesek*—od poddanstwa tych wsi in numero osob 34 zł. 34.

Pelcza, wies zruynowana przez Orde, za juramentem, w grodzie łuckiem wykonanym, majątność j. m. p. Stanisława Suchodolskiego, łowczego czernihow.—od poddanstwa tylko in numero osob 20 zł. 20.

Porska Wulka, dzierzawa j. m. p. Milewskiego—sam z małż., czeladzi prostego stanu osob trzy, poddanstwa osob dziewięć; in numero osob 14 zł. 16.

Pekatów, wies j. m. p. Stefana Głębockiego—sam z małż., czeladnik y poddanstwa osob dziewięć, in numero osob 12 zł. 15 gr. 15.

Paszowa, wies j. m. xiędza Raczka, kanonika chełmskiego, dziekana ołyckiego—od poddanstwa tylko in numero osob 16 zł. 16.

Płoska y *Pererosle*, majątności jey m. pani Przyłuckiej—od semey jey mosci, czeladnik szlachcic, czeladzi zas prostego stanu y poddanstwa osob sześć; in numero osob 8 zł. 11.

Półonka, wies, do władcyetwa Łuckiego należąca—od poddanstwa tylko in numero osob 26 zł. 27.

Padatówka, wies; dzierżawa j. m. p. Soszynskiego—sam z małż., poddanstwa osob cztery; in numero osob 6 zł. 8 y gr. 15.

Pucerewiwice, wies j. m. p. Mikołaja Sasina Barukowskiego—sam j. m., czeladnik szlachcic, poddanstwa osob dziewięć; in numero osob 12 zł. 17 gr. 15.

Porwancze, wies; część dziedziczna j. m. p. Łukasza Mokosi Bakowieckiego—sam z małż., czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob dziesięć; in numero osob 12 zł. 14 gr. 15.

Podhorce, wies dziedziczna, y część *Kniehynina* j. m. p. Justyana Szostakowskiego—sam z małż., corka, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsiach osob sześć; in numero osob 9 zł. 12.

Poddubie, wielm. j. m. p. Czaplica, podkomorzego kijow., zruynowana od Ordy majętność, pozostatych tylko osob in numero 2 zł. 2.

Podhacie, wies, do klucza Czartoryskiego należąca—od poddanstwa tylko in numero osob 6 zł. 6.

Pianie y Załawie, majetności j. wielm. j. m. p. wojewody czernihowskiego—padstarosci y parobek jeden, a poddanstwa osob dziewięćdziesiąt sześć; in numero osob 99 zł. 100.

Peremyl j. m. p. Wkryńskiego—sam z małż., poddanstwa z popem dwadzieścia jedno; in numero osob 24 zł. 27 gr. 15.

Puhyniec j. m. p. Dłużniewskiego—sam z małż., parobkow dwa; in numero osob 3 zł. 6 gr. 15.

Pereweredow jey m. panny Puzynianki—poddanstwo tylko in numero osob 3 zł. 3.

Porwancze jch mość panow Porwanieckich Gabryela y Andrzeja—z osob utriusque status et sexus, tak od siebie samych, czeladzi prostey y poddanstwa in numero 15 zł. 20.

Perekładowicze j. m. p. Perekładowskiego—sam z małż. y poddanstwa osob sześć; in numero osob 8 zł. 12.

Pałcze j. m. p. Pałuskiego—sam z małż., czeladnik szlachcic, poddanstwa osob dziewięć; in numero osob 12 zł. 15 gr. 15.

Poddubie j. m. p. Hulewicza—sam z małż., poddanstwa z hospodynem osob osm; in numero osob 10 zł. 14.

Płoska y inne majątnosci j. m. p. Jełowickiego, łowczego wołyńskiego—sam j. m. z małż., czeladzi y poddanstwa in numero wszystkich osob utriusque status et sexus 150 zł. 166 gr. 15.

Rumeyki, wies j. m. p. Chorzewskiego—sam z małż., poddanstwa osob cztery; in numero osob 7 zł. 10 gr. 15.

Rowki, wies j. m. p. Adama Dymitrowskiego, towarzysza chorągwie usarskiej jego krol. mosci—sam w woysku, od osob tylko poddanstwa pięciu; in numero osob 6 zł. 8.

Radawa części dwie, dawna y świeżo od p. Czczela nabyta, j. m. p. Wacława Sewruka—sam z małż., czeladzi prostego stanu y poddanstwa osob osm; in numero osob 10 zł. 12 gr. 15.

Radochowka y Suchowce, majątnosci j. m. p. Dymitra Zaborzyckiego, podczaszego wiłkomirskiego — od poddanstwa tylko z obu części z hospodynem Suchowickim in numero osob 76 zł. 78.

Rubcze y część Rohaczewa, także część *Karpiłowki*, majątnosci j. m. p. Kazimierza Bachowskiego—sam z małż., czeladnik jeden szlachcic, prostego stanu osob dwie, poddanstwa osob dziesięć; in numero osob 15 zł. 18 y gr. 15.

Ray, miasteczko, część j. m. p. Marka Lubienieckiego—od poddanstwa tylko, in numero osob 4 zł. 4.

Ruwne, miasto, włość do niego należąca—naprzod p. Krzysztoph Wroblewicz, starosta tego miasta, sam z małż., czeladzi prostego stanu y poddanstwa z miasta *Ruwnego* z hospodynami osob osmdziesiąt; we wsi *Bosowym Koncie* osob trzydzięci, w *Nowym Dworze* osob piętnascie, w *Tynnym* osob sześć; in numero osob 135 zł. 135.

Radomysl, Sucha Wola, Malow y Ochmatkow, majątnosci wielm. j. m. p. starosty włodzimir, z hospodynami y p. Iwickim szlachcicem, tamże p. Piasecki z małżonką, tamże p. Alexander Ligęza z małż., parobek y kycharka, tamże p. Jan Kulczycki z żoną y paro-

bek, tamże p. Bazyli Kulczycki z żoną y parobek, tamże p. Jan Gruszecki z żoną y parobek; in numero osob 188 zł. 192.

Radomysl, dworek pani Płoskiej—sama y parobek; in numero osob 2 zł. 3.

Rzeczyca, wies j. m. p. Stanisława Sawierskiego, chorążego mielskiego—pan Krzysztof Popławski szlachcic z małż., a poddanstwa osob sześć; in numero osob 8 zł. 8.

Rohozno, alias *Matfejowka*; część j. m. p. Jana Glinki Wolskiego—tak na części dawney, jako y teraz successione spadłey—sam j. m. z małż., czeladzi czworo, między ktoremi jeden Mikołay Karpinski szlachcic, od poddanstwa osob dziesięć; in numero osob 16 zł. 19 gr. 15.

Rohozno, alias *Matfejowka* j. m. p. Marcina Krzętowskiego—sam w woysku, od samej tylko jey mosci, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob cztery; in numero osob 6 zł. 5 gr. 15.

Rudka, wies j. m. p. Michała Kosakowskiego—od poddanstwa tylko in numero osob 30 zł. 30.

Rudka, dzierżawa j. m. p. Gieronima Oszczowskiego—sam z małż., p. syn y* czeladnik, a poddanstwa osob pięć; in numero osob 9 zł. 11.

Rowienska plebania, to jest j. m. xiądz Szyszkowski pleban y j. m. xiądz wikary, a czeladzi rozney osob sześć; in numero osob 8 zł. 21.

Ruda y Smarżow, majętnosci jey m. pani Stanisławowey Oleniskiej, podwojewodziney wołyus.—sama jey mość, czeladzi prostego stanu dwornej y poddanstwa osob czternascie, a we wsi *Chrzanowie*, na części teyże jey mosci, osob dwie; in numero osob 18 zł. 19 gr. 15.

Rohozno, wies, to jest szlachta, dworkami tam mieszkająca za summy swe, poddanych jednak nimająca — a naprzod p. Samoel Jabłonowski z małż., czeladzi dwoje prostego stanu; tamze p. Myszkowski z małż., czeladzi dwoje; p. Marcinowski z małż., czeladzi osob troje; we wsi zas *Semenowie* p. Bazyli Łomikowski sam z

małż. y czeladnik jeden; p. Samoel Potylicki, ogrod kopiący, sam z małż.; p. Jędrzejowski z małż. y czeladzi dwoje; in numero osob 22 zł. 23 gr. 15.

Rafałówka miasteczko, wies *Pelży*, wies *Zabłocie*, wies *Mulczyce*, wies *Borowa*, we wsi *Zabłociu drugim*, we wsi *Majuniczach*, we wsi *Kosmakach*, we wsi *Policach*, majątnosci j. m. p. Łukasza Olszanskiego, podstolego nowogrodzkiego, in numero osob od poddanstwa z gospodynami czterma, in numero, 151 zł. 183.

Rożyszczka, miasteczko, y wsi, do niego należące, to jest: *Topolne*, *Zołobow*, *Porażki*, *Dubiszczka*, majątnosci xiędza j. m. władzyki łuckiego—naprzod podstarości szlachcic, a poddanstwa we wsiach osob szeszedziesiąt trzy; ia numero osob 64 zł. 75.

Romaszkowszczyzna y Zarzyce j. m. p. Kazimierza Dubiskiego—sam w woysku z czelad ią, od poddanstwa tylko in numero osob 5 zł. 6.

Rykanie, *Mstyszyn*, część *Topolna* y część *Pułhanowa* z hospodynem, majątnosci jey mosci pani Zofiey Saczkowey, podkomorzyny drogickiey—od poddanstwa tylko in numero osob 96 zł. 98.

Rukinie, wies; dwor j. m. p. Maxymiliana Bułyky—sam z małż., czeladzi dworney prostego stanu osob sześć, siodmy szlachcic; in numero osob 9 zł. 12 gr. 15.

Ray-miasteczka część j. m. p. Alexandra Woronieckiego, pozostałego potomka j. m. p. Marcina Woronieckiego—od poddanstwa tylko in numero osob 2 zł. 2.

Rykanie, wies y dwor tam będący wielm. jey m. pani Saczkowey, podkomorzyny drogickiey, to jest ze dworu tylko: p. Cylicki szlachcic zł. dwa, p. Gostwicki szlachcic zł. dwa, pani Przygodzka szlachcianka zł. dwa, stangryt zł. jeden, foryś zł. jeden, Matyaszko zł. jeden, kucharz zł. jeden, czeladzi zasię prostego stanu osob trzy; in numero osob 10 zł. 13 gr. 15.

Rzyszczoza część j. m. p. Stanisława Podhoreckiego—od poddanstwa a z podstaroscim in numero osob 10 zł. 11.

Sobuwka, wies pusta j. m. p. Andrzeja Silicza—sam z małż.,
czeladzi prostego stanu osob trzy; in numero osob 5 zł. 7.

Siekirzycze y Korytna j. m. p. Mikołaja Brodowskiego—sam
j. m., czeladzi y poddanstwa w obu wsiach prostego stanu osob siedm;
in numero osob 9 zł. 12.

Smołdyrow—wies panien zakonnych klasztoru jarosławskiego,
od poddanstwa, z hospodynem, in numero osob 20 zł. 21.

Stobychwa, miasteczko j. m. p. Pawła Wolskiego, podstolego
kijow.—sam j. m. z jey m., panna Rzeczycka, pani Olszowska och-
mistrzyni, sług dwoch szlachty z żonami, dziewczyna szlachcianka,
czeladzi szlachty dwoch, czeladzi prostego stanu y poddanstwa w
miasteczku osob czterdziesci z hospodynem mieyskim; z części zas
Andruszowa osob siedm; in numero osob 58 zł. 69 y gr. 15.

Sadow, Horzwin y Żukowce, majętnosci przewielieb. w Panu
Bogu jch mość xięży kanonikow kapituły łuckiey—we wszystkich
majętnosciach z p. Pawłem Sokołowskim in numero osob 200 zł. 201.

Sadow, dzierzawa j. m. xiędza Zwierza—od samego j. m., jako
suffragana y kustosza łuckiego, od suffragiey; in numero os. 1 zł. 90.

Sadow, dwor tam będący j. m. p. Łukasza Witwickiego—sam
z małż. y z synem, czeladzi prostego stanu osob szesnascie; in nu-
mero osob 19 zł. 20.

Smolihow wies, dzierzawa tegoż p. Witwickiego, do kapituły
łuckiey należąca—od poddanstwa z p. Stryjowskim szlachcicem in
numero osob 35 zł. 36.

Selibery, wies j. m. p. Wincentego Gedroycia—sam z małż.,
czeladnik szlachcic p. Smolski, czeladzi prostego stanu y poddanstwa
na wsi osob dwanascie; in numero osob 15 zł. 18 gr. 15.

Szylinicz Mały, wies j. m. p. Daniela Olizarowskiego—sam z
małż., czeladzi dwoje; in numero osob 4 zł. 6 gr. 15.

Symonowa część, dworek tam będący j. m. p. Alexandra Sa-
cila Kulikowskiego—sam z małż.; tamże p. Feodor Złotkowski szlach-
cic, a poddanstwa osob trzech; in numero osob 6 zł. 9.

Suima, wies j. m. p. Kierekieszy—sam w woysku, sama tylko, poddanstwa na wsi osob cztery; tamże p. Paweł Myszeniowski, szlachcic ubogi ogrod kopiący; in numero osob 5 zł. 7.

Swisszczow y Nadczycae jey m. pani Katarzyny Korytynskiej—sama jey m., panna służebna szlachcianka, czeladzi dwornej y poddanstwa na wsi z hospodynem osob trzynascie; in numero osob 15 zł. 18.

Sopaczow y Czudelce, w kluczu Rafałowskim będące, dzierzawa j. m. p. Alexandra Suszczewica—od poddanstwa tylko in numero osob 8 zł. 8.

Smykowa część j. m. p. Jana Szczeniowskiego—sam z małż., czeladzi dwornej y poddanstwa osob siedm; in numero osob 9 zł. 11 gr. 15.

Smykowa część j. m. p. Jerzego Gorzechowskiego—sam w woysku, sama tylko y poddanstwa na wsi osob cztery; in numero osob 5 zł. 11.

Szpanowa część j. m. p. Stanisława Sawickiego, chorążego mielnickiego—naprzod podstarosci p. Adam Osinski z małż., czeladzi z poddanstwem hospodynem in numero osob 51 zł. 54.

Stepan, miasto, y włości, do niego należące, to jest z miasta *Stepania* z przedmiesciami y z hospodynami tak mieyskimi, jako y po wsiach będącemi, y Bereznickieni, mianowicie ze wsiow z *Żmidzkow* dwoch, *Werbczow* dwoch, ze wsi *Korostu*, *Cepewicz* obojga, *Skider*, miasteczka *Bereźnicy*, z *Fulna*, z *Rudni Bereznickiej*, z *Horodca Zuzlanego y Stawku*, z *Krycielska*, z *Japołoti*, od bojarzyna; in numero tedy ze wszystkich wyżej mianowanych dobr, także z szlachtą tam mieszkającą y z poddanstwem j. m. xiędza proboszcza stepanskiego y dubienskiego, y z folwarkiem tegoż j. m., y *Konorowką* wioską; in numero osob 362, zł. 372.

Smordwa wies, dzierzawa j. m. p. Adama Radlinskiego, łowczego lukowskiego, rotmistrza jego kr. mosci—naprzod sam p. szepetowski podstarosci y poddanstwa na wsi osob dziesięć; in numero osob 11 zł. 11.

Sminie, wies, do klucza Czartoryskiego należąca, a majątność j. m. p. Jana Szpakowskiego—od poddanstwa in numero osob 10 zł. 10.

Stawki, wies; y *Studzianka*, majątnosci j. m. p. Gabryela Cetnera,—od poddanstwa tylko in numero osob 24 zł. 24.

Szeple, wies y wioski innych, do niego należących, połowica, majątnosci j. m. p. Stefana Witonizkiego -naprzod ze dworu: sam j. m. w woysku, od samey tylko a titulo nobilitatis, czeladzi szlacheckiego stanu obojey płci z podstaroscim osob cztery, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsiach, ex medietate bonorum, to jest we wsi *Szeplu*, *Woysiczu* y *Wulce Woysieckiej* z hospodynem jednym osob pięćdziesiąt pięć; in numero osob 60 zł. 65 gr. 15.

Szeple wies, *Woysicz* y *Wulka Woysicka*, połowica tych wsiew, dzierzawa j. m. p. Jana Jwanskiego—naprzod tedy sam j. m., jako incola powiatu Łęczyckiego, ibidem persolvit, od czeladnika tylko dwornego y od poddanstwa z tych wszystkich wsi z hospodynem in numero osob 56 zł. 57.

Sieniowy, część *Tudorowa* jas. osw. y wielm. j. m. p. Jana-Karola Dolskiego, starosty pinskiego, podczaszego wiel. xięś. Lit.—od poddanstwa in numero osob 29 zł. 29.

Serchow, wies; część j. m. p. Dymitra Zabokrzyckiego, podkomorzego wiłkomir.,—od poddanstwa tylko in numero osob 10 zł. 10.

Sieliszcz, wies; majątność jey m. pani Heleny *Sołomireckiej Sapieżyney*, kracyzncy wiel. xięś. Lit.—od poddanstwa z hospodynem in numero osob 14 zł. 15.

Szpakow, wies; część j. m. p. Michała Piaskowskiego—sam j. m. z małż. y jey m. panna rodzona, czeladnik szlachcic, poddanstwa osob 9; in numero osob 13 zł. 16.

Sławożycze, majątność jch mosciow panow Hulewiczow, Michała y Jana—sami jch mość w woysku, od poddanstwa z podstaroscim in numero osob 10 zł. 10.

Smalawa, wies, dzierzawa j. m. p. Jana Wkryńskiego—od poddanstwa z hospodynem in numero osob 25 zł. 25.

Siedmiorki, Terniki y Podberezie, majątnosci xięcia j. m. Gedona-Swiatopełka Czetwertynskiego, episkopa łuckiego—od poddanstwa (tylko) z pomienionych dobr, z p. Mikołajem Markowskim, jako dozorcą, y z małż. jego, in numero osob 57 zł. 58.

Swoza część, dzierżawa j. m. p. Andrzeja Konstantego Janczynskiego—sam w woysku, od pani rodzicielki tylko j. m., czeladnik szlachcic Jan Sielski y kucharka, a poddanstwa na wsi osob pięć; in numero osob 8 zł. 9 gr. 15.

Swiszców, wies j. m. p. Zbigniewa z Lubienca Lubienieckiego, stolnika wędęńskiego—a dignitate jego mosci, sama jey mość, czeladnik szlachcic y inszych osob dwornych y sielskich prostego stanu osob trzydziesci; in numero osob 33 zł. 45 gr. 15.

Sadki wies, dzierżawa j. m. p. Gabryela Bohdaszewskiego—sam z małż., poddanstwa na wsi osob cztery; in numero osob 6 zł. 8 y gr. 15.

Szapaków, wies; część j. m. p. Dominika Piaskowskiego—sam j. m. z małż., czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi, dla swieżego zruynowania przez nieprzyiaciela Krzyża świętego, tylko osob cztery; in numero osob 6 zł. 8 y gr. 15.

Sopczyn, wies; j. m. p. Benedykta Kozinskiego—sam z małż. dwoje zł. 3.

Sielce, wies; część j. m. p. Dybowskiego—sam z małż., panna mieszkalna uboga, poddanstwa osob sześć; in numero osob 9 zł. 10 y gr. 15.

Sobieszczyce y Kołodyje j. m. p. Małynskiego—poddanstwa tylko in numero osob 10 zł. 10.

Sarny, wies; część j. m. p. Dzierśława Kaszewskiego y j. m. p. Andrzeja Długopolskiego—naprzod p. Zubczyński y poddanstwo na wsi osob sześć; in numero osob 7 zł. 8.

Szybinne wies y część *Podhayczyków*, dziedziczne dobra j. m. p. Konstantego Szybinskiego—za odesciem majątnosci j. m. do dobr y włosci xięcia j. m. hetm. wiel. koron., poddanych tylko z oboygą

majątnosci poddanstwa osób dziesięć, a j. m. sam z małż.; in numero osob 12 zł. 14 gr. 15.

Skurcze, wies, to jest plebaniey skóreckiey, w ktorey j. m. xiądz Adam Szucki, pleban skorecki, kanonik łucki sam, comendarz y wikary, czeladzi zas prostego stanu osob pięć; in numero osob 8 zł. 35.

Smykow wies, z części j. m. p. Mikołaja Zabokrzyckiego poddanstwa tylko z hospodynem osob piętnascie y szlachcic ubogi; in numero osob 16 zł. 16 gr. 15.

Serniczki, wies j. m. p. Szymona z Rzążewa Rzążewskiego—komornika granicznego włodzi—naprzod sam a titulo dignitatis, sama jey mość, jey m. panna Liniewska za mężem, czeladnik szlachcic, czeladzi zas prostego stanu osob dwie, poddanstwa na wsi osob dwadziescia; in numero osob 24 zł. 29.

Szczurzyn, wies, j. m. p. Jana Trypolskiego miecznika lidzkiego, a poddanstwa z hospodynem; in numero osob 16, zł. 17.

Sokul, miasteczko, y wsi, do niego należące, majątnosci jch mosc panow Jełowickich, braci rodzonych—naprzod j. m. p. Michał Jełowicki y j. m. p. Dymitr osobami swemi, czeladnik szlachcic, czeladzi prostego stanu osob dwie, na przedmiesciu zasię poddanstwa z hospodynem osob czterdziesci trzy, a ze wsiow *Podlisek*, *Korczynca*, *Litohoszczy*, *Duszcza y Smordyna*, części jch m. p. p. Jełowickich, poddanstwa z hospodynem osob siedmdziesiąt pięć; in numero osob 118 zł. 25.

Siekirzyc, wies, y *Wulka Siekirzycka*, spustoszałe majątnosci jch mosc panienn zakonnych łuckich—od poddanstwa tylko in numero osob 5 zł. 5.

Serchow, część dziedziczna jey m. pani Alexandrowey Barcirowskiey—od poddanstwa tylko; in numero osob 10 zł. 10.

Skurcze wies, majątność wielm. j. m. p. Mikołaja Sapiehy, starosty owruckiego—podstarosci z żoną y p. Laszcz, a poddanstwa na wsiach osob sto czterdziesci dziewięć; in numero osob 152 zł. 154.

Smykow, wies j. m. p. Skarbaszewskiego Pawła—sam z małż., czeladnik szlachcic, a ze wsiow, to jest tak z części *Smykowa*, jako y ze wsi *Przedmoscia*, poddanstwa osob pięćdziesiąt pięć; in numero osob 58 zł. 71 gr. 15.

Stephanska y Dubienska plebanija—j. m. xiądz Złotolinski; in numero osob 1 zł. 20.

Szostakow, połowica *Bronik*, *Brodow y Makoterty* j. m. p. Alexandra Szostakowskiego—sam z małż., syn, czeladzi szlachty dwoch, poddanstwa osob siedmdziesiąt pięć; in numero osob 80 zł. 85.

Swiszczow j. m. p. Bohdana Bratkowskiego, skarbnika bractł.—sam a titulo dignitatis, sama jey mość, czeladzi y poddanstwa na wsi osob dwanasacie; in numero osob 14 zł. 26 gr. 15.

Szklinia część jey mosc pani Chrąstowskiej, sama jey mość, czeladnik szlachcic, czeladzi prostey y poddanstwa na wsi osob sześć; in numero osob 16 zł. 20.

Strakłow j. m. p. Puzyny y j. m. p. Ilnickiego—sam j. m. z małż., czeladnik szlachcic, czeladzi prostey y poddanstwa na wsi osob sześć; in numero osob 11 zł. 17.

Sudobyszcz jey m. pani Ruszczycowey—od poddanstwa tylko in numero osob 10 zł. 15.

Skryhołowy, dworek p. Filona Andruszewicza, sam z małż. czeladzi osob dwie; in numero 4 zł 5.

Suchowec część jey m. pani Huminskiej—sama jey mość, syn y czeladzi prostego stanu osob cztery; in numero osob 6 zł. 7 gr. 15.

Serniczki część j. m. p. Jezerskiego—od poddanstwa tylko in numero osob 5 zł. 5.

Tutkiewiczze, wies, y w *Rownym* do plebanji należące, poddanstwa j. m. xiędza Kazimierza Szyszkowskiego, plebana rowińskiego in numero osob 19 zł. 20.

Tolmachowa część j. m. p. Samuela Kozińskiego—sam j. m., czeladzi prostey dwoch, trzeci szlachcic, poddanstwa z hospodynem osob piętnasacie; in numero osob 20 zł. 23.

Tuszebina część j. m. p. Stanisława Kaminskiego, sędziego grodz. krzemien.—sam j. m. w Krzemieniu persoluit, od poddanstwa tylko in numero osob 10 zł. 10.

Taykur, miasteczko j. m. p. Kazimierza Aksaka—sam w wojsku, od samey jey mosci, czeladzi prostey osob trzech y podstarosci, poddanstwa na wsi z hospodynem osob czterdziesci; we wsi zas *Mylsku*, części tegoż j. m., poddanstwa osob trzy; in numero osob 48 zł. 50 gr. 15.

Torczyn, miasteczko, do biskupstwa łuckiego należące—od mieszczan chrześcianskich z hospodynem in numero osob 103 zł. 104.

Toczewiki, wies j. m. p. Piotra Opockiego, kasztelana wyslickiego—z p. Szymanskim od poddanstwa tylko in numero osob 6 zł 7.

Tótowicze, wies j. m. p. Mikołaja Sutkiewicza Kmity; z dobr, do ordynacyi Ostrogskich należących—sam j. m. czeladzi szlachty dwoch, jeden z żoną; także y od dwora, w *Stepaniu* będącego, a w *Tatowiczach* poddanstwa osob dwanascie; in numero osob 16 zł. 20.

Tereszow, wies j. m. p. Jerzego Szczeniowskiego—sam z małż. y pani rodzicielka samey jey mosci, czeladnik szlachcic, czeladzi zasię prostey y poddanstwa na wsi osob siedm; in numero osob 12 zł. 13 gr. 15.

Torczyn, miasto, to jest z plebaniey torczynskiey, dzierzawy arędowney j. m. p. Walentego Rokickiego—naprzod sam z małż., a poddani na wsi osob dziesięć; in numero osob 12 zł. 13 gr. 15.

Torczynska włość, do miasta Torczyna należąca, to jest: wies *Stare Siolo*, wies *Litwa*, wies *Kuty*, wies *Bucany*, wies *Boratyn* y wies *Horodyn*—in numero osob 87 zł. 86.

Targowica, miasto, z żydami tam mieszkającymi, wielm. j. m. p. wojewody czernihow.—a naprzod z miasta Targowicy, z żydami z przedmiesciami y z wioskami, do tegoż klucza należącymi, jako to: ze wsi *Podłoziec*, wioski *Podhajec*, z wioski *Rudlowa*, ze wsi *Ostryiowa*, ze wsi *Krasnego*, ze wsiow *Stawrowa*, *Krasnego* y *Kalniatycz*, z hospodynami trzema y szlachcicem Tymczewskim; in numero osob 233 zł. 237.

Tuczyn, miasteczko, y wieś *Pohoryłowka*, majątnosci j. m. p. Krzysztofa Połaskiego zastawna—naprzod sam j. m. na wojewodztwie Poznanskim persolvit, tylko p. Chmielowski szlachcic, poddanstwa z hospodynem osob trzydziesti pięć; in numero osob 36 zł. 38.

Tudorowa część j. m. p. Traczewskiego—sam z małż., czeladzi prostego stanu y poddanstwa osob siedm; in numero osob 9 zł. 11 gr. 15.

Tudorow, majątność j. m. p. Stanisława Bieniewskiego—sam z małż., corka jedna mężatka pani Raytarowska, corek panien dwie, czeladzi prostey y poddanstwa na wsiach osob jedenascie; tamże pani Pysznika osoba jedna, p. Hruszewski szlachcic ubogi z żoną y czeladnik; in numero osob 21 zł. 23.

Tołmachow, część jey m. pani Ledochowskiej, sędziny ziem. krzem., y część j. m. p., Włodzimierza Hulewicza, podsędka łuckiego—od poddanstwa tylko in numero osob 19 zł. 19.

Tesowa część, wies j. m. p. Michała Bratkowskiego—sam z małż. y p. Ludwik Burski szlachcic, czeladzi prostey y poddanstwa na wsiach, to jest w części *Tesowie*, *Chrynowa*, *Jasieniczach*, *Wirchowce* y *Swiszczowie* osob czterdziesti; in numero osob 43 zł. 6.

Tuliczow, wies; część j. m. p. Jakuba Horodyskiego—sam z małż., czeladzi prostey y poddanstwa na wsi osob dwadziescia siedm; in numero osob 29 zł. 31 gr. 15.

Trostianka, wies; część dzierzawna j. m. p. Stefana Suchodolskiego, czesnika bielskiego—od poddanstwa tylko in numero osob 6 zł. 6.

Trostianka, wies; część j. m. p. Stefana Piotruszewskiego—sam z małż., czeladzi prostey y poddanstwa osob siedm; in numero osob 9 zł. 11 gr. 15.

Tołpyżyna część jey mosci pani Samuelowey Teleckiej y części w *Chrynnikach* teyże jey mosci—naprzod sama jey m. a titulo nobilitatis, czeladzi dworney prostey y poddanstwa osob dziesięć; in numero osob 11 zł. 14.

Torokanow, wies j. m. p. Michała—Stanisława Zołkiewskiego, podstolego wołyn.—podstarosci y poddanstwo in numero osob 28 zł. 29.

Tuliczow, wies dziedziczna j. m. p. Jana Iganskiego—sam z małż., czeladzi prostey y poddanstwa na wsi osob czternascie; in numero osob 16 zł. 18 y gr.

Tołpyżyna część j. m. p. Stanisława Zmihowskiego—sam z małż., jako szlachcic prostey possessiey małej, zł. trzy, poddanstwa osob pięciu; in numero osob 7 zł. 8.

Tołpyżyn, wies; część j. m. p. Piotra Stępkowskiego, z dworku tam będącego,—sam j. m. z małż. y chłopiec; in numero osob 3 zł. 4.

Trysten, wies j. m. p. Władysława ze Zbaraża Woronickiego—sam w woysku z czeladzią dworną, tylko czeladz prosta y od poddanstwa na wsi z hospodynem in numero osob 7 zł. 8.

Tełcza, wies j. m. p. Ułatowskiego—sam j. m. w woysku, czeladnik szlachcic, czeladzi prostey y poddanstwa na wsi osob trzy; in numero osob 4 zł. 5.

Trojanowka, miasteczko, y wsi, do niego należące—naprzod z miasteczka poddanstwa osob dwanascie, we wsi *Hrodysku* osob cztery, we wsi *Radzicu* osob trzy z podstaroscim y poddanstwem; in numero osob 20 zł. 21.

Teremne wies, dzierzawa j. m. p. Mikołaja Obodzinskiego, burgrabiego łuskiego—sam j. m. a titulo offitii, jey mość sama, czeladzi prostey y poddanstwa na wsi osob 32 zł. 46 gr. 15.

Tołpyżyna część j. m. p. Jakuba Szybinskiego—sam j. m., czeladzi dworney osob ośm prostego stanu; miasteczko zasię *Mateininie* poddanstwa osob czternascie, a na szęci w *Chrynnikach* nie masz nic, tylko szlachcic jeden ogrod kopiący z żoną, pani Janowa Suchodolska; in numero z hospodynem osob 28 zł. 33 y gr. 15.

Taykurska plebania—j. m. xiądz Czyrski od osoby swey, jako pleban, zł. 10.

Trosteniec j. m. p. Zabokrzyckiego, podczaszego wołynsk.—od poddanstwa tylko in numero osob 20 zł. 20.

Urwenna, dworek y wies tam będące, zruynowana j. m. p. Szymona Łuskiego—sam j. m. z małż. in numero osob 2 zł. 1 gr. 15.

Urcenna, wies; części dwie: naprzod j. m. p. Jana Kryłaszowskiego, a druga j. m. p. Miaszka Piotra—sami jch mosc z małż., czeladzi dwornej y poddanstwa w obu częściach zruynowanych osob cztery; in numero osob 8 zł. 10.

Uholce, wies; dworek tam będący j. m. p. Alexandra Naszczyńskiego—sam z małż., kucharka y parobek osob dwie; in numero osob 4 zł. 6 y gr. 15.

Urwenna, wies; dworek j. m. p. Adama Krasowskiego, szlachcica ubogiego zruynowanego, z małż.; in numero osob 2 zł. 1.

Uscie, wies j. m. p. Wacława Małyńskiego—od poddanstwa tylko in numero osob 6 zł. 6.

Ujezdce, wies j. m. p. Franciszka Kozłowskiego arędowna—naprzod ze dworu, sam j. m. y jey mosc y czeladzi prostey dwoje, a poddanstwa z podstaroscim y hospodynem osob dwanascie; in numero osob 16 zł. 20 y gr. 15.

Ujezdce, wies; dworek tam będący j. m. p. Władysława Gurskiego—sam z małż., czeladzi prostey dwoje; in numero osob 4 zł. 6 y gr. 15.

Uhły, wies j. m. p. Jakuba Chłochola—sam y syn, czeladnik szlachcic, czeladzi dwornej y poddanstwa osob dziesięć; in numero osob 13 zł. 23.

Uhrynowa część j. m. p. Pawła Zorzewskiego, miecznika mozyrskiego—sam j. m. z jey moscia, czeladnik szlachcic, panna służebna szlachcianka, czeladzi prostey y poddanstwa na wsi osob dziesięć; in numero osob 14 zł. 18 gr. 15.

Urwichwosty, wies y folwark tam będący, y wies pusta *Wiktorzany* j. m. p. Alexandra Zielńskiego—sam j. m. y jey mosc, czeladzi dwornej prostey y poddanstwa na wsi osob cztery; in numero osob 6 zł. 8 gr. 15.

Werchy wies, *Obzyr*, *Ruda* y *Hrywa*, w possessiej opiekuńskiej j. m. p. Pawła Wolskiego, podstolego kijows, będące,—naprzod w *Werchach* podstarosci z małżonką, czeladzi prostey y poddanstwa z hospodynem osob siedmdziesiąt cztery; w części wsi *Obzyra* pod-

daustwa osob dwadziescia z hospodynem; z *Rudy* poddanstwa osob sześć, ze wsi *Hrywy* poddanstwa osob osm; in numero osob 108 złot. 114.

Witkow y Podliski j. m. p. Skaleckiego; in numero osob 19 zł. 22 y gr. 15.

Woloszki, wies j. m. p. Stanisława Złotnickiego, czesnika betzkiego, także y części *Glinek*—tylko od poddanstwa in numero osob 10 zł. 10.

Wielhor, Sienne y część Uholec j. m. p. Mikołaja Wielhorskiego, miecznika wołyns—sam z jey moscią et a dignitate, szlachty osob czterech, poddanstwa na wsiach osob siedmdziesiąt jedna, panien mieszkalnysh dwie y panna służebna; in numero osob 80 zł. 98 y gr. 15.

Woskodawy, wies dziedziczna j. m. p. Gabryela Stępkowskiego, kasztelanica bractaw.—z części obudwuch od poddanstwa tylko in numero osob 34 zł. 34.

Wierzchow, wies j. m. Dominika Szaszewskiego, miecznika wołyns. od poddanstwa z hospodynem; in numero osob 14 zł. 15.

Wolczecka Wola y część Kostiuchnowki, majętnosci dziedziczne jęgo m. p. Pruszyńskiego—sam jęgo m. z jey moscią, czeladnik szlachcic, prostey czeladzi osob trzy, osob sześć; we dworze zas j. m. p. Laskowskiego—sam j. m. w woysku, sama tylko jey mość y panna prostęgo stanu; tamże ze dworu j. m. p. Kazimierz Pruszyński sam z jey moscią, czeladnik szlachcic y hospodyn prostęgo stanu osob cztery; na wsiach zas tak *Wolkowickiey Woli*, jako y części *Kostiuchnowce*, poddanstwa osob dziesięć; in numero osob 22 zł. 30 gr. 15.

Warkowicze, wies j. m. p. Theodora Wyhowskiego, woyskiego kijow.—od poddanstwa osob sto pięćdziesiąt sześć y Funakiem (?); in numero osob 156 zł. 158.

Wiła y Szuszkowce, Zahorce y Boromicze, majętnosci j. m. p. Andrzeja Pruszkowskiego, podczaszego chełmsk.—od poddanstwa tylko in numero osob 12 zł. 12.

Woronnicze, wies; dworek tam będący, w którym jey mość pani ka, podsędkowa krzemieniecka sama, czeladzi dworney osob a trzeci Trombnicki szlachcic, poddanstwa na wsi osob dzie- scie, et a titulo dignitatis samey jey mości; in numero osob 27.

Wierzchowsko, wies; część j. m. p. Alexandra Matczynskiego, małż. y syn jeden; in numero osob 3 zł. 6.

Wielicko, wies; część j. m. p. Szymona Przygockiego, jako no- possessora in parva patricula zostającego—sam z małż. in nu- osob 2 zł. 4.

Wielicko, wies, y *Sielce*, majątnosci j. m. p. Stanisława Sucho- go, łowczego czernihow.—od p. Grzegorza Stakowskiego szlach- poddanstwa z hospodynem in numero osob 40 zł. 42.

Vorotniow, *Romanow*, *Żwirow*, *Kleczany*, majątnosci dzie- j. m. p. Piotra Kosakowskiego, czesnika wołyns.—od poddan- ych wsi in numero osob 209 zł. 210.

Watyła część, połowica *Milusz*, tamże częstką *Grotowszczyzna* a, j. m. p. Michała Osieckiego—sam j. m. z jey mością, nik szlachcic, czeladzi prostey osob siedm, poddanstwa w ie osob osmnascie; w *Miluszach*, we dworze, czeladnik szlachcic, i prostego stanu osob trzy, a na wsi poddanstwa w tych że ach osob dziesięć y szlachcic ubogi ogrod kopiący z żoną; ero osob 44 zł. 47 gr. 15.

Voronczyn, wies, majątność j. m. p. Mołodeckiego, miecznika r.—sam z małż. w wojewodztwie Kijows., jako incola, persolvit, adzi tylko prostey y od poddanstwa osob siedm; tamże jey ani Olewiska, od czeladzi y od poddanstwa osob osm; in osob 17 zł. 21.

Wielicka część, wies j. m. p. Jozefa Niemirzycza—od poddan- lko in numero osob 6 zł. 6.

Wierzchowska część j. m. p. Adama Paprockiego,—sam z małż., stwa na wsi osob cztery; in numero osob 5 zł. 8.

Wiszenki, miasteczko jas. osw. xijezney jey mosci Katar Czetwertynskiej, podkomorzyny bractaw.—sama xiężna jey pani ochmistryni szlachcianka, czeladzi prostego stanu osob dziesi z miasteczka zasie *Wiszeniek* od poddanstwa z podstarosci hospodynem trzydziesci dziewięć; ze wsi *Suska* osob osmnasci wsi *Oleszkowicz* od poddanstwa osob cztery, ze wsi *Smerdyna* danstwa osob sześć; in numero osob 78 zł. 83.

Werbnie wies, majątność j. m. p. Jerzego Hulewicza—s małż., czeladnik szlachcic, czeladzi dworney prostego stanu cztery, od poddanstwa osob czterdziesci; in numero osob 47 zł. y gr. 15.

Wyczółkow, dzierzawa j. m. p. Prokopa Czeretowicza—s małż., czeladnik szlachcic, czeladzi prostego stanu y poddan osob czternascie; in numero osob 18 zł. 21 gr. 15.

Worotniow, dwor j. m. p. Piotra Kosakowskiego, czesnika tyńskiego: naprzod sam j. m., a titulo dignitatis, sama jey m. jey mość panna Potocka, panna służebna szlachcianka, czeladki wyrostkow trzech, urzędnik plebejus, kucharz, hayduk, woznic tr owczarz, pastuch, parobek y hospodyn; in numero osob 18 zł.

Włodzimierzec, miasteczko, y włosci, do niego należące: *H zywotka*, *Michałowka*, *Włodzimierzowka* y *Przedmiescie Luckie*, *Wulka*—naprzod od jas. osw. xięcia j. m. Słefana Swiatopółk *Żywotowie* y *Kniażey Krynicy* Czetwertynskiego, chorążego w a titulo dignitatis et nobilitatis zł. osmnascie, od osoby xię jey m. zł. trzy, od sług stanu szlacheckiego utriusque sexus jedenascie, zł. dwadziescia jeden, od czeladzi prostego stanu ob płci osob osmnascie zł. osmnascie. W miescie zasie *Włodzim* y wsiach: *Lipnym*, *Pieczunkach*, *Andruzie*, *Woronkach*, *Lukim*, *noey*, *Dubcy*, *Hraniach* trzech, *Radczynie*, *Jezierze*, *Kanonic* *Osowey*, *Nowakach*, *Hołuziach*, *Michajłowce*, *Borawnie*, *Wł mirowce*, a w przedmiesciu *Łuckiem*, alias *Wulce*, poddanstwa usque sexus dwiescie czternascie, hospodynow dziewięć, zł. dzie in numero wszystkich osob 250 zł. 283.

Woynica, wies jey mosci pani Maryny Danielowey Miłkowskiej—
jey mość, jako wdowa, p. syn y panna rodzona, czeladzi pro-
stanu y poddanstwa na wsi osob siedm; tamże y p. Rajetowicz
s, szlachcic ubogi ogrod kopiący; in numero osob 10 zł. 13.

Watyna część dziedziczna j. m. p. Hieronima Siemaszka—sam
w woysku, od samey tylko jey mosci, czeladzi prostey osm,
danstwa na wsi osob piętnascie; in numero osob 24 zł. 24
15.

Wyszkwow, wies j. m. p. Olizara, podsędka kijow.—poddanstwa
in numero osob 26 zł. 26.

Witoniza część j. m. p. Stefana Witonizkiego, — poddanstwa
in numero tylko osob 13 zł. 13.

Wetnicze, Charusza, część Jabłonki y Dołha Wola, majątnosci
p. Peruskiego—sam j. m. z jey m., czeladzi szlachty osob trzy,
zi prostego stanu y poddanstwa osob pięćdziesiąt sześć; in
o osob 61 zł. 66 gr. 15.

Waraz, wies; z części tam będący j. m. p. Woyciecha Sasina
owskiego—sam j. m. z małż., czeladzi y poddanstwa osob trzy;
in numero osob 5 zł. 7 gr. 15.

Waraz, wies; z części j. m. p. Macieja Dolanowskiego—sam
z małż., kucharka y poddany jeden z żoną, jako po zruyno-
waniu przez ogien od Litwy; in numero osob 5 zł. 5.

Wiszniow, wies, y część *Młynowa* j. m. p. Pawła Brzeskiego,
ka płockiego—sam j. m. w woysku, od samey tylko jey mosci,
służebna szlachcianka y p. Feodor Dubina szlachcic, czeladzi
dworney na wsiach, tak w *Wiszniowie*, jako y na część *Mły-*
osob dwadziescia pięć; in numero osob 28 zł. 32.

Woderady j. m. p. Moszynskiego—sam z małż. y corka, cze-
l, pastuch y kucharka; in numero osob 6 zł. 8 gr. 15.

Watyna część jey mosci pani Dachnowiczowey—sama jey mość,
zi prostego stanu osob cztery, poddanstwa dziewiętnascie; in
o osob 24 zł. 26.

Zarzycko, wies j. m. p. Marcina Czarneckiego, do klucza Rowińskiego należąca—sam j. m. y syn trzeci, a czwarty czeladnik szlachcic, czeladzi prostey osob dwie, a poddanstwa na wsi z hospodynem osob dwadziescia; in numero osob 26 zł. 30.

Zahorowszczyzny część j. m. p. Marcina Lobosa, od którego z peddanstwem zł. 12.

Zwiahel, miasteczko, z wioskami spustoszałemi j. m. p. wojewody krakowskiego—pan administrator szlachcic, poddanstwa z hospodynem czterdziescioro czworo; in numero osob 47 zł. 51.

Zdołbica y Zdołbinow, majątnosci j. m. p. Jana Suszczanskiego Proskury, podczaszego kijow.—podstarosci z poddanstwem in numero osob 29 zł. 30.

Zołoniow, Kołodenka y Bermuki spustoszone, wies j. m. p. Choynackiego, starosty żytom.—p. starosta w woysku, podstarosci tylko y poddanstwo na wsiach—iu numero osob 62 zł. 62 gr. 15.

Zawizow, Bucharow y część Holec, majątnosci j. m. p. Daniela Malinskiego—od poddanstwa tylko in numero osob 25 zł. 25.

Żornowno, miasto dziedziczne j. m. p. oboznego koronnego, a dzierzawa j. m. p. Pawła Gadomskiego, chorążego wilenskiego; podstarosci z poddanstwem, także haydukami, in numero osob 29 zł. 30.

Zajęcuwka, dzierzawa jch mość pp. Putoszynskich, braci rodzonych—naprzod we dworze j. m. p. Stanisława Putoszynskiego: sam j. m. z jey mością, czeladzi dworney prostego stanu osob trzy, poddanstwa zasię na wsi, w obudwuch częściach, osob osm; ze dworu zasię j. m. p. Franciszka Putoszynskiego: od samego j. m. z małż., a z osobna czeladzi dwoje prostey; in numero osob 17 zł. 22.

Zboż y Japolot j. m. p. Stanisława Sawickiego, chorążego miels.—pan Hadziewicz szlachcic, poddanstwa zasię w tych wsiach obu in numero osob 17 zł. 17.

Zukow, miasteczko, y włosci, do niego nalezące, jas. osw. xięcia j. m. Karola na Klewaniu Czartoryskiego, podkomorzego generalnego wojewodztwa Krakowskiego, krzemienieckiego, lanckoronskiego, sniatynskiego etc. starosty—naprod czeladzi prostego stanu zamkowej

wey osob osm, w miasteczku *Żukowie* poddanstwa osob pięć, w miasteczku *Bielowie* osob sto czterdziesti pięć, w wiosce *Bielowie* osob trzydziesti jedna, we wsi *Starym Żukowie* osob sto we wsi *Nowosiolkach* osob dziewięćdziesiąt, we wsi *Nowym Żukowie* osob osmdziesiąt pięć; in numero wszystkich osob 517 zł. 517. *Polpyżyn*, wies; część j. m. p. *Floriana Suchodolskiego*—sam ż. y chłopiec, osob 3 zł. 4.

Żalin y Wolka Żalinska w possessyey j. m. p. *Romanowskiego*—maż, a poddanstwa osob dwanasie; in numero osob 14 zł. 15. *Łytynek y Remle* j. m. p. *Stanisława z Kubry Kuberskiego*—maż, czeladnik szlachcic, czeladzi zas dworney prostego y poddanstwa na wsiach osob dwadziescia dwic; in numero 5 zł. 28.

Żurawicze, majątność dziedziczna j. m. p. *Pawła Sinickiego*, a *Ławka* j. m. p. *Jana Szpakowskiego*—naprzod ze dworu sam osobą swą, panna synowica, p. synowiec, czeladnik szlachcic, plebejus, także czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsiach osob trzydziesti cztery; in numero osob 39 gr. 15.

Żurawicze, wies—od j. m. *xiędza Pawła Nemereckiego*, religii ewangelickiey. y czeladnika jego plebeae conditionis; także od *Michała ubogiego pana Michała Starosielskiego y małż. jego*; in numero osob 4 zł. 5.

Żłoczówka, wies, to jest od szlachty ubogiey, tam mieszkający: *Voyciech Studzinski z małż.*, rodzony onego z małż., czeladzi prostego stanu osob sześć, a siodmy chłopiec sirota; in numero os. 11 zł. 8.

Żeleznica, wies, w kluczu *Międzyrzyckim* będąca, majątność *Jana Szpakowskiego*—sam z małż., czeladnik szlachcic, poddanstwa osob 5 zł. 8 gr. 15.

Żydyczyn, wies, to jest a tytuło archimandryi, zakonnikow y sług monasterskich cztery; we wsi *Żydyczynie*, w wiosce *Łubym*, w wiosce *Klepaczowie* ze dworem, we wsi *Boremcu* poddanstwa utriusque sexus czterdziesti sześć; in numero 52 zł. 82.

Złoczowka, część j. m. p. Jana Piotrowskiego—od poddan tylko z hospodynem in numero osob 36 zł. 37.

Zaborel, wies dziedziczna j. m. p. Saczkowey, podkomor drogickiey, a w possessyi natenczas j. m. p. Obrowskiego—pod stwa na wsi prostego stanu z hospodynem, p. Janem Słupski p. Janem Machoweckim, jako szlachtą ubogą, osob sześćdziesiąt in numero osob 65 zł. 67.

Zmucze, wies; dworek tam będący j. m. p. Mikołaja Konon skiego—sam z małż., czeladzi prostey osob trzy; in numero osob 5 zł. 3.

Zułuże wies, część p. Teodora Łominskiego—sam z małż. ze dworu Dubińskiego, na przedmiesciu będącego, j. m. p. Waleryana Niedzielskiego, z poddanemi; in numero osob 8 zł. 3.

Zalesce y Olszany j. m. p. Jakuba Wyhowskiego—sam z małż. jako kijowianin, do tegoż wojewodztwa persolvit; ze dworu tegoż dwóch czeladzi stanu szlacheckiego, podstarosci, czeladzi prostego stanu y poddanstwa na wsi osob czternascie; in numero osob 16 zł. 3.

Złoczówka, wies; dworek j. m. p. Budziszewskiego—sam z małż. in numero osob 2 zł. 3.

Zubilno, wies dziedziczna j. m. p. Andrzeja Hulewicza—sam z małż. y z domowemi, także czeladz dworna prostego stanu y poddanstwa osob dwanascie; in numero osob 18 zł. 20.

Żołudzko, wies jch mość pp. Dawgiertow—naprzod od j. m. p. Alexandra z osoby j. m. a titulo nobilitatis, a od urzędu w wojewodztwie Kijow. persolvit, od jey mosci małżonki, j. m. Kaczkowskiego jako szlachcica, czeladzi prostego stanu osob cześć; z dziedziczenia j. m. p. Konstantego Dowgierda, w teyże wsi *Żołudzku Wiek* zostającego, od samego j. m. z panią małżonką, corki panny, czeladzi prostey osob pięć, poddanstwa na wszystkiey wsi osob dziesięć in numero osob 17 zł. 33.

Zablotce, część j. m. p. Krzysztopha Zabłockiego—jako ubogiego szlachcica, parą wołów robiącego, od samego z małż. parobek; in numero osob 3 zł. 2.

Żołudzko Małe, wies, w possessyi j. m. p. Jana Lasoty—

z małż., czeladzi prostey y poddanstwa na wsi z p. Krzym Staszowskim osob trzynascie; in numero osob 15 zł. 18.

Żytyn Wielki y Kopsewicze, dzierzawa j. m. p. Marcina Stron—sam in proprio palatinatu persolvit, od poddanstwa tylko osob , w *Kopsewiczach* osob dwie; in numero osob 7 zł. 9.

Żurawniki, wies j. m. p. Michała Żółkiewskiego, stolnika wo—y j. m. p. Jana Wolskiego, porucznika j. m. p. pisarza polnego nego—od poddanstwa tylko z hospodynem in numero osob 30 zł. 30.

Złotolin, wies, część j. m. p. Wacława Złotolinskiego y j. m. proboszcza stepanskiego, plebana dubińskiego, poddanstwa i osob osm; in numero osob 9 zł. 11.

Zaturce, wies z przynależnościami j. m. p. Woyciecha Stani—Czerminskiego, podczaszego parnawskiego—od poddanstwa tylko nero osob 28 zł. 28.

Zboroszw, wies j. m. p. Andrzeja Czaplica—sam j. m. w woysku, tylko, czeladzi prostey y poddanstwa osob czterdziesti cztery; nero osob 45 zł. 45.

J tego compendium percepty podpis ręki w te słowa: Jan ki, woyski krzemieniecki.

Ktoż to compendium percepty za podaniem y prozbą wyż rze—o podawającego, a za moim urzędowym przyjęciem do xiąg ннихъ ест вписаное.

Книга Кіев. центр. арх. № 2205, л. 136—162 об., № 1.

XII.

Перенись еврейскаго населенія Луцкаго повѣта, по поводу сбора вной подаати въ 1678—79 гг.

Року тисеча шестсотъ семдесятъ девятого, месяца ноябра го дня.

На вряде кгородскомъ, въ замку его корол. мил. луцкомъ, о мною, Яномъ Бонякевичомъ, namiestnikiem burgrabstwa

y zamku łuckiego, y xiegami ninieyszemi grodzkiemi łuckiemi, sonaliter stanowszy, urodzony j. m. p. Pałucki, woyski krzemieni poborca powiatu Łuckiego jednego pogłownego, swoim y urodzo j. m. p. Bartłomieja Rozniatowskiego, łowczego żytomir., co swego, imieniem, dla wpisania do xiąg ninieyszich grodzkich łuc podał per oblatam regestr percepty żydowskiey z podpisem swey, o czym tenże regestr niżej wpisany szerzey w sobie obma przyjęty y do akt ninieyszich ingressowany był, którego s takowa: Regestr percepty żydowskiey.

Żydzi miasteczka *Berezny* z osob utriusque sexus; in numero osob 4 zł. 4.

Żydzi *Żornawscy, Satyowscy y Moszkowski*—arędarz; in numero osob 7 zł. 7.

Żydzi z miasteczka *Borowicz*, majętnosci xiążąt jch Czartoryskich, kasztelanow minkich, in numero osob 6 zł. 6.

Żydzi z miasteczka *Torczyzna*—od zboru ich z osob utriusque sexus; in numero osob 25 zł. 25.

Żydzi z miasteczka *Huszczyn*—z osob utriusque sexus in numero osob 10 zł. 10.

Żydzi z miasteczka *Otyki*—od żydow zboru rabanskiego dowskiego in numero osob 150 zł. 150.

Żydzi z miasta *Rownego*, z majętnosci j. m. p. Cetnera, rosty lwowskiego—in numero osob 24 zł. 24.

Żydzi z miasteczka *Krupy*—in numero osob 5 zł. 5.

Żydzi z miasteczka *Alexandriey*—in numero osob 4 zł. 4.

Żydzi z miasteczka *Starey Czetwertni*—in numero osob 6 zł. 6.

Żydzi z miasteczka *Ostrożca*—in numero osob 13 zł. 13.

Żydzi z miasteczka *Zobaczuwki*—in numero osob 10 zł. 10.

Żydzi z miasteczka *Korca*, xiążąt jch mość Czartoryskich-wszystkiego kahału żydowskiego in numero osob z arędarzami 32 zł.

Żydzi z miasteczka *Międzyrzycza*—ze wszystkiego kahału arędarzami, tam będącemi, in numero osob 20 zł. 20.

Żydzi z miasta *Horochowa*, majątnosci wielm. j. m. p. podkogo włodzimirskiego—in numero osob 35 zł. 35.

Żydzi, to jest karaimowie, *Zuccy*—in numero osob 16 zł. 16.

Żydzi z miasteczka *Okonskiej Woli*—in numero osob 6 zł. 6.

Żydzi z miasteczka *Toczyna*—in numero osob 6 zł. 6.

Żydzi z miasteczka *Kolkow*—in numero osob 15 zł. 15.

Żydzi z miasta *Ostroga y Międzyrzyca*—in numero osob 126 zł. 6.

Żydzi z miasteczka *Beresteczka*—in numero osob 44 zł. 44.

Żydzi z miasteczka *Rafałuwki*—in numero osob 6 zł. 6.

Żydzi z miasteczka *Wiszenek*—in numero osob 6 zł. 6.

Żydzi z miasta *Dubna Wielkiego*—od kahału wszystkiego całego in numero osob 118 zł. 118.

Żydzi z miasteczka *Mielnicy*—in numero osob 4 zł. 4.

Żydzi z miasteczka *Kaszuwki*—in numero osob 18 zł. 18.

Żydzi z miasta jego kr. mosci *Zucka*—ze wszystkiego kahału banskiego żydowskiego in numero osob 193 zł. 193.

Żydzi z miasteczka *Murawicy* z arędarzami—in numero os. 20 zł. 20.

Żydzi z miasta *Sokula*—in numero osob 10 zł. 10.

Żydzi z miasteczka *Trojanowki* z arędarzem grodeckim—in numero osob 4 zł. 4.

Żydzi z miasteczka *Huluwki*—in numero osob 4 zł. 4.

Żydzi z miasteczka *Derażney* z karaimami—in numero 6 zł. 6.

Żydzi z miasta *Włodzimierca*—in numero osob 10 zł. 10.

Żydzi z miasta *Czartoryska*—in numero osob 6 zł. 6.

Żydzi z miasteczka *Bereska*—in numero osob 5 zł. 5.

У того реестру перценты подпись руви тыми словы: Јап ки, woyski krzemieniecki.

Которая же то перцента, за подаемъ и прозбою вышъ речо-подаючого, а за моимъ урядовымъ принятем до книг нинешних вписаная.

Книга Киев. центр. архива № 2205, л. 162 об., № 2.

Д о п о л н е н і я.

ХІІІ.

Грамота короля Стефана Баторія п. Гнѣвошу Стрижевскому на право остоянія города въ имѣніи его Яневѣ Браславскаго воеводства. 1578 г. марта 1.

Данина на фундованне мѣста въ Яневѣ Гневошу Стрижевскому.

Стефанъ, Божю милостю, король польскій, великій князь литовскій, русскій, прусскій, мазовецкій, жомойтскій, кievскій, волинскій, подляскій, ифлянтскій, княжа седмиградское и иныхъ. Ознаймуемъ симъ нашимъ листомъ, хто на него посмотритъ, або чучи его услышитъ, нивѣшнимъ и напотомъ будучимъ, кому будетъ потреба того вѣдати: Билъ намъ чоломъ войскій вѣницкій Гневошъ Тмитровичъ Стрижовскій и повѣдилъ передъ нами, ижъ онъ на властномъ отчизномъ кгрунтѣ имѣнья своего, въ воеводствѣ Браславскомъ лежачомъ, на имя Янева (на?) Снивоте, праве на шляхохъ татарскихъ, ву оборонѣ и успокоенью, а убезпеченью оного краю отъ непріятелей, хочеть заложити и збудовати замокъ накладомъ и коштомъ своимъ; одно просилъ насъ, абыхмо, зъ ласки нашої, дозволили ему въ ономъ имѣнью мѣсто садити и тому мѣсту ярмарки, торги, корчмы вольные медовые, пивные и иного вшелякого питья мѣти и тымъ подданымъ его, которые теперъ въ томъ имѣнью его Яневскомъ на Снивотѣ и на кгрунтѣ тамошнемъ мѣшкають и которые новоприходити и осѣдати будутъ, вольность мѣстьскую таковую, яке и мѣсчанове въ иншихъ таковыхъ

гахъ князскихъ, паньскихъ обывателей панствъ нашихъ ужи-
тъ, надали. А такъ мы, зъ ласки наше королевское, размно-
яючи добра всея Рѣчи Посполитое коронное и пожитки под-
ныхъ нашихъ на властностяхъ ихъ, втому кгдажъ дей то на
казъ жадной мѣстомъ и пожиткомъ нашимъ не есть, на чо-
бите Гневоша Стрыжовского то учинили: дозволили есмо ему
гомъ имѣнью его Яневскомъ на Снивотѣ мѣсто садити, ярмарки
въ каждый годъ мѣти: одинъ по велицѣ дни о Святомъ Ни-
русского свята, который бываетъ мая девятого дня, а другій
день свята Трехъ Кролей, а торгъ въ каждый тыждень въ
ницу; и тымъ подданымъ его, которые теперъ суть и которые
кодити и осѣдати будутъ, надаемъ волность вшелякую мѣсто-
ро, яко и въ иншихъ таковыхъ мѣстѣхъ князьскихъ, панскихъ,
овныхъ и свѣцкихъ мають; втому вольно имъ мѣти доущаемъ
домѣхъ своихъ корчмы вольные медовые, пивные и горѣлчаные
ное вшелякое питье, также и вшелякіе товары купецкіе, водлѣ
лого обычаю, безъ шкody пожитковъ нашихъ, шинковати, про-
ти, куповати; и вже на тые ярмарки и торги до того мѣста
ня его Яневского Снивоты вольне будетъ всимъ обывателямъ
ствъ нашихъ хрестьяномъ, жидомъ и купцомъ чужоземскимъ,
сякими куплями и товары своими приѣждчаючи, торговати,
авати и куповати, платечи на него мыто торговое отъ това-
своихъ по тому, яко и въ иншихъ таковыхъ имѣняхъ княз-
скихъ, панскихъ и землянскихъ, духовныхъ и свѣтскихъ, платятъ
выклому обычаю, кромъ переказы головного мыта нашего кро-
кого и пожитковъ нашихъ, и кгда ся трафитъ, въ ярмарки и
и людей приѣждчихъ судити и межи ними справедливость чи-
маеть таковую, которая бы звычайю и праву посполитому
ивна не была и властне разсудку его, прикладомъ уживанья
вое волности иншихъ обывателей тамошнихъ, належала. А тое
ости ему отъ насъ наданое овъ самъ, и его жона, и дѣти и
мки ихъ за симъ листомъ нашимъ вѣчне уживати мають по тому,
и иншіе обыватели земли Волинское и воеводства Браславскаго

таковыхъ волностей зъ ласки нашео уживають. И на то ему дали сесь нашъ листъ, подписавши его рукою нашею коронною, до которого на твердость и печать нашу коронную привѣсити есмо велѣли. Писанъ у Варшавѣ на соймѣ вальномъ коронномъ, лѣта Божого нарочена тысяча пятьсотъ семидесятого, мѣсяца марта первого дня, панования нашего року короля. Подпись руки короля его милости: *Stefanus Rex.*

Лит. метр. I, В. 5, f. 1—2.

XIV.

Вводъ во владѣніе пустыми городищами: Паволочью, Вчорайшомъ, Патокожиномъ, Лукой Остафьевою, Кнежатинимъ, Голубятинымъ и другими урочищами кн. Николая Ружинскаго по дарственной грамотѣ Дмитрія Ельца и жены его и князя Кирика Ружинскаго 1588 мая 12.

Року 1588, месеца мая 16 дня.

Постановившисе на вряде в замку господарскомъ житомъ передо мною Войтехомъ Жовтинскимъ подстаростимъ житомъскимъ, возный земли Киевское шляхетный Ян Войтъковский, висто ку записованью до книгъ, тыми словы сознал, и тое свое на писми под печатью и с подписомъ руки своео подаде. Ян Войтъковский, возный земли Киевское, визнавамъ то на врите моемъ, ижъ року тепер идучого тисеча петсотъ осмьдесятъ осмого, месеца мая дванадцатого дня, будучи мне возному по повелѣнію за очевистымъ росказанемъ пана Дмитра Ельца, писара королевского виевского, и малжонки его милости панее Мари Олизаровны Волчъковича на подане имени в повете Киевскомъ, прозываема Паволочъ дву городище, Носовъ городище, Патокожинъ городище, Вчорайшое городище, Лука Остафьева, Кнежатинъ, Голубятинъ

е в рочища ку тому городищу Паволочи належачие и вси
гы з ревами, з речищами и з всеми пожитками, яко се в
само мает, вгрунтъ пустый, подал и ввезал есми его милость
Миколая Ружинского за дарованем их милости пана Дмитра
и малжонки его милости, и его милости князя Кирика Ру-
ого брата его милости рожоного, тою Паволочю, крунтом
м, отчизным, материстым. А при мне на тот час была шляхта
Станислав Подбелский а пан Василей Жеребило. А так я,
й, подавши тот вгрунтъ его милости, Паволоч, вечными часы,
м есми дал сес мой квит ку записованью до книгъ замку
царьского житомирского под моею печатью и с подписомъ
моее. Писанъ у Житомиру року тисеча пятсот осмьдесят
о, месеца мая шостогонадцать. И просил его милост князь
най Ружинский, абы тое очевистое сознане возного в книги
вие житомирские записано было,—штом записати казалъ.

Кн. кiev. центр. арх. № 8, л. 328.

XV.

Грамота кор. Стефана Баторія Яцку Бутовичу, хорунжему кiev-
на право вторичнаго основанія мѣстечка Брусилова, въ Кіевскомъ
ѣ, разрушеннаго татарами. 1585 г., февр. 17.

Привилей Яцку Бутовичу на основанне мѣстечка Брусилова
устошенню отъ татаровъ.

Стефанъ, Божью милостью, король польскій etc. Ознаймуемы
листомъ нашимъ всимъ вобецъ и вождому зособна, кому
дати належить: повѣдилъ передъ нами урожоный Яцко
ичъ, хоружій земли Кіевское, ижъ онъ, за листомъ и по-
немъ нашимъ, во власномъ имѣнью своемъ, въ земли и
въ Кіевскомъ лежачомъ, названомъ Брусилонъ, забудовавши

там коштомъ и накладомъ своимъ, для отпору непріятелю панствъ нашихъ (замокъ?), при немъ мѣстечко, назвискомъ Брусиловъ, осадилъ былъ; и въ томъ же мѣстечкѣ надали есмо ему были торги и ярмарки и нѣкоторыя волности; которое дей мѣстечко его Брусиловъ, вгды вже почало было не мало людей садить, за вторгненьемъ потрикротнымъ въ панства наши въ там-тые край пограничные непріятельскимъ отъ татаровъ, барзо спустошено, а праве на корень сплюндровано; подданныхъ тамъ того мѣстечка самыхъ и зъ маестностями ихъ въ руки непріятельскія забрано; для чого онъ, знову тое мѣстечко свое Брусиловъ осадити и ву лѣпшему а латвѣйшему запоможенью привести хотечи, воли на дванадцать лѣтъ надати умыслилъ, просечи насъ за то, абыхмо, на то позволивши, для латвѣйшого и способнѣйшого осаженя людьми въ томъ мѣстечку, ярмарки и торги зо всякими волностями, звычайемъ иныхъ мѣсть нашихъ, также право мѣстское майдеборское, а тымъ всимъ обывателемъ, въ томъ мѣстечку Брусиловъ первѣй осѣлымъ а теперь осядающимъ и тамъ мѣшкающимъ, мѣщаномъ волности пивовареня, медусыченя, горѣлки паленя и оныхъ шинкованя, водлугъ звычайю мѣсть нашихъ коронныхъ, здавна осѣдлыхъ и теперь новоосажоныхъ и отъ насъ упривилеиванныхъ, надали, также тежъ солью, воскомъ, скурами, лоемъ и иными вшелякими товарами и куплями якимижъколвецъ мѣщаномъ того мѣстечка его Брусилова въ Корунѣ и панствахъ нашихъ, до ней належачихъ, волно и безмытне торговати, купчить и гандлевать, до выистя воли вышеописаное, позволили и то ему и потомкомъ его особливимъ листомъ нашимъ утвердили и умоцнили, о што се и панове рады наши нѣкоторые, на соймѣ нинѣшнемъ при насъ будучіе, за нимъ до насъ причиняли. А такъ мы, хотечи добра Рѣчи Посполитое и пожитки подданныхъ нашихъ размножити и тамъ тые мѣсца пустые людьми осадить, бачачи слушную прозбу его, зъ ласки наше королевское и за причиною пановъ радъ нашихъ, а особливе маючи взглядъ на спустошене тамъ-того имѣнья Брусилова отъ татаровъ, абы по

вомъ спустошенью ку рихлому осаженю людьми, а ку лат-
ному запоможеню прійти могло, зважа если то на жадной
казѣ мѣстамъ и пожиткомъ нашимъ не будетъ, на то ласкаве
оливши, въ томъ прерѣчноомъ мѣстечкѣ его Брусиловѣ
алисмы и надаемъ тымъ листомъ нашимъ право мѣстьское
майдеборское по тому, яко въ иныхъ мѣстахъ нашихъ господар-
ь; которымъ то правомъ майдеборскимъ писанымъ мѣщане и
вители того мѣстечка, вшелякого рожая люди, передъ войтомъ
оидомъ мѣстскимъ, отъ пана ихъ дѣдичного постановеннымъ, о
нѣкіе рѣчи судити и справоватысе мають; ку тому тежъ на-
тъ и постановыма въ томъ мѣстечку Брусиловѣ ярмарокъ въ
двѣ недѣли на свято¹⁾ . . . а торгъ въ кождый тыждень¹⁾ . . .
рый то ярмарокъ отъ зачатя дня ярмаркового маеть стояти
рѣвати черезъ двѣ недѣли; волю тако жъ вшелякого стану
емъ и купцомъ, зъ якими колвекъ товары и куплями будетъ,
то на тотъ ярмарокъ прїѣздити и на немъ, отъ зачатя того
ярмаркового черезъ двѣ недѣли, безъ вшелякого пренагабанья
никовъ нашихъ волю безмытне торговать, купчить и ганд-
тъ вѣчными часы; надъ то ещо прерѣчныи мѣщане и
вители того мѣстечка Брусилова, которые тамъ осядутъ и
ать будутъ, не будутъ повинни намъ и до скарбу нашего
ного жадныхъ податковъ. кащизнѣ давати и никоторыхъ
нностей полнити до дванадцати лѣтъ воли въ томъ мѣстечку
силовѣ наданое, одно вышепомененый Яцко Бутовичъ, хоружій
и Волинское, и потомкове его, яко съ торговъ и ярмарковъ,
омъ мѣстечку Брусиловѣ постановеныхъ и наданыхъ, вшеля-
доходы и пожитки отъ вшелякихъ рѣчей, товаровъ и куплей
себе брати, такъ и тое волности и право зъ ласки наше в
мѣстечку Брусиловѣ наданыхъ вѣчными часы уживати ма-
а то такъ и тымъ способомъ, яко иные князи, и панове, и
вители панствъ нашихъ короны Полское и великого князства

¹⁾ Пропускъ въ подлинникѣ.

Литовского и земли Волынского таковыхъ правъ и волностей у
вають. А на умоцнене тое рѣчи тотъ листъ рукою на
подписалисмы и печать нашу коронную до него завѣсити роск
лисмы. Данъ въ Варшавѣ на соймѣ валномъ коронномъ,
семнадцатого мѣсяца февраля, року тысяча пятсотъ осмде
пятого, а кролеванья нашего девитого. Stefan Rex.

Литов. метр., запис. корон. (I. B.), кн. 26—27, ff. 253—

XVI.

Грамота короля Стефана Баторія кн. Константину Острожскому
на основаніе и заселеніе гор. Переяславля. 1585 г. марта 6.

Привилей на осажованье мѣста Переяславля, пану воеводу
киевскому даный.

Стефанъ, Божью милостию, король польскій, великій к
литовскій, русскій, прусскій, жомойтскій, мазовецкій, инелян
княжа сед(ми)вгородское. Ознаймуемы тымъ листомъ нашимъ
чинимъ вѣдомыми всѣхъ вобець и каждого зособна, кому кол
то вѣдати належыть, нинѣшнимъ и напотомъ будущимъ: Ба
мы въ панствахъ нашихъ коронныхъ на Украини, при грани
посторонныхъ, досыт немало мѣстець пустыхъ, а ку будова
замковъ и осажованью се людьми пристойныхъ, съ которыхъ
давныхъ часовъ жаденъ пожитокъ Рѣчи Посполитой не приход
але ещо и овшемъ частые, а праве невѣдомыи наязды отъ
пріятелей татаровъ панствамъ нашимъ и подданнымъ, тамъ-т
краюмъ прилегдымъ, зъ шекою Рѣчи Посполитой, бывають
и жъ то есть повинность наша королевская, с хути и мил
нашой, все доброе и пожиточное зъ наболшимъ безпеченств
Рѣчи Посполитое и подданныхъ нашихъ отъ непріятель и т
выхъ ихъ наяздовъ, абы ся завстягнути могли, опатрова
забигати, умыслили есмо тамъ-тны мѣстца пустыи будова

людми осажовати, отъ наяздовъ непріятелскихъ паньствомъ и подданными нашими за помочью Божью оборону чинити и купжиткови всее Рѣчи Посполитое привести; прото бачачи и розуміючи милостивкомъ Рѣчи Посполитой быти изъ давныхъ часовъ, яко за властныхъ предковъ славныхъ старожитной княжецкой фамиліи своее, также и самого въ ней добре заслужоного и до таковыхъ справъ длнностью и вшелякою потежностью способного вирную раду нашу ясневелможного пана Костентина Костентиновича княжати Острозского на Острогу, воеводу кievского, маршалка земли Волынское, дали есмо велможности его и тымъ листомъ нашимъ даемо въ панстви напомъ на Вкраини, за Днѣпромъ, городище мѣстце пустое, называемое Переяславъ, зъ кгрунты вшелякими: зъ городищами, селищами, зъ рѣками, водами, боры, леси, пуци, дубровами, съ полми, сѣножатями, рудами, болотами, потоками, зъ ловы звѣринными, рыбными и всякими пожитки, яко волвееъ теперь и напотомъ могутъ быти названы, именованы и зъ тымъ всимъ, якося зъ давныхъ часовъ тотъ Переяславъ въ широкости кгрунтовъ, объѣздѣхъ, границохъ и пожиткохъ мѣлъ и отъ пановъ отчизныхъ держанъ и жививанъ былъ, ничего намній отъ того Переяславля кгрунтовъ, пожитковъ и всякой здавна къ нему належности намній не уймуючи, позволили есмо и позволяемъ менованому княжати Острожскому въ томъ то Переяславлю замокъ збудовати, мѣста и села людми осаживати, пожитковъ своихъ вшелякихъ собѣ ширити, множити, прибавляти и ихъ водлѣ воли и найлипшаго уподобанья своего уживати; якожъ тымъ всимъ людямъ, при замку въ мѣстѣ оселымъ, зъ ласки нашее надали есмо и надаемъ право нѣмецкое, называемое майдеборское, зо всякою волнностью, порядкомъ и владзою таковою и ничимъ намній неотмѣнно и ни въ чомъ не ублизкаючи, едно яко и въ иншихъ мѣстахъ нашихъ коронныхъ головныхъ, то есть въ Краковѣ и ве Львовѣ подданныи наши уживаютъ и зъ него ся веселятъ; къ тому торги въ каждомъ тыйдню два: оденъ въ понедѣлокъ, а другій въ пятницу; а въ кождый годъ

три ярмарки: одинъ на день святого Василья, то есть на н
лѣто русское, а другій на день святого Микола лѣтнего, а тр
на светую Покрову; и позволили есмо людямъ тымъ, кото
приходити и осѣдати будутъ, также и всякимъ гостемъ, люд
зо всихъ сторонъ приѣждимъ въ ярмарки, въ торги и зав
вшелякими товары купецкими гандлевати, людямъ тамошн
борчмы въ домахъ своихъ, хто похочеть, мѣвати и вшелян
напиткомъ тутошнимъ и чужестороннимъ шинковати водле во
постановенья пререченого княжати Костентина Острозского
вчинили есмо и чинимъ всихъ подданныхъ переяславскихъ волн
отъ вшелякихъ мытъ, поборовъ нашихъ вездѣ въ панствахъ
шихъ коронныхъ и великомъ князствѣ Литовскомъ, на комор
мытныхъ, прикоморвахъ, цехъ, въ мѣстѣхъ и по селахъ наш
господарскихъ, вязыскихъ, панскихъ, шляхетскихъ, духовныхъ
свѣтскихъ, дорогами сухими и водными, отъ всякихъ товар
купецкихъ тутошнихъ и чужоземныхъ, якимъ колвекъ именем
назвискомъ менованныхъ. А обиранье войта и вряду мѣстс
подаванье, воундованье и опатренье ни отъ кого иного б
не маеть, толко отъ менованого княжати Костентина Острозск
онъ обирати, оундовати и подавати и тымъ всимъ владнути м
и воленъ будетъ. Особливе всимъ людямъ такъ мѣщаномъ, яв
волощаномъ, селяномъ, дали есмо, и даемъ волности на тридц
лѣтъ, и вызволяемы ихъ, и чинимы волными ото всихъ подат
таковыхъ, которіи бы колвекъ на соймѣхъ съ причинъ и потр
слушныхъ Рѣчи Посполитой уоалены и постановлены были,
они, яко люди новые, въ пустыхъ а небезпечныхъ краяхъ осѣд
до часу менованого, то есть до тридцати лѣтъ, давати не бу
повинни. Уважаючи тежъ то добре на себе, ижъ преречо
Костентинъ княжа Острозское немалымъ коштомъ и наклад
своимъ на Украини, на мѣстцохъ пустыхъ, въ отчизни свое
на властныхъ кгрунтахъ своихъ отчизныхъ на шляхахъ неп
тельскихъ, куды были звыкли неприятели татарове безвѣстн
невидоме далеко въ панства наши коронныи вторгивати, наеждч

шкоды Рѣчи Посполитой, панствамъ и подданымъ нашимъ чинити, замки, то есть, меновите: Константинъ, Базалею, Острополь, Любартовъ и иншіи знову побудовалъ; дела, стрѣлбою, спижами, всякими потребами добре опатрилъ; мѣста, села поосаживалъ и тымъ немалую безпечность Рѣчи Посполитой, панствамъ и подданымъ нашимъ учинилъ; также и теперь на тую пустыню на Переяславль на збудованье замку опатреньемъ дела, стрѣлбою, спижами, живностью, вшелякими достатки, осаживаньемъ мѣсть и сель, запоможеньемъ кожного чоловіка новоприхожого, хованьемъ уставичнымъ людей уставичныхъ служебныхъ, ѣздныхъ и пѣшихъ для поѣздовъ непріятельскихъ презъ часть не малый, покибы ся люди воундовати и ку оборонѣ способити могли, великій кошть и накладъ учинити и маестности своей властной стратити мусить, чому бы иншій досить учинити про недостатковъ и непотежность свою не могъ або не хотѣлъ; таковую теды хотъ, милость и учинность для пожитку Рѣчи Посполитое хотячи слушне нагородити, тотъ преречоный Переяславль съ тымъ всимъ, яко ся вышей поменилъ, зо всякими пожитки, владностью, яко пану властному дѣдичному належитъ, зъ ласки наше господарское дали есмо и даемъ держати, владнути и яко властности своей уживати сынови преречоного княжати Константина Острозскаго велможному Александрови княжати Острозскому до двохъ животовъ, то есть до живота его самого и по немъ потомкови его, который по немъ зостанеть, также до живота; въ томъ всемъ часѣ, ажъ до двохъ животовъ, обещуемъ и прирекаемъ словомъ нашимъ королевскимъ сами за себе и за потомки наши того Переяславля, замковъ, мѣсть и сель презъ нихъ збудованыхъ и осажоныхъ, кгрунтовъ, а ни жадныхъ пожитковъ и владзы ни въ чомъ себѣ не привлащати, въ нихъ ся вступовати зъ моци держанья своего, а ни тежъ якое колвекъ части малое и великое выймовати и никому иному отдавати, переказы ку намнійшой шкодѣ ни въ чомъ чинити не маемъ и не будемъ; а хот же бы есмо кому што съ тыхъ кгрунтовъ переяславскихъ, тако осѣлыхъ, яко и пустыхъ, дали и при-

вилеємъ нашимъ умоцнили, таковая данина, а ни привилей нашъ ку жадной моци, ку помочи и уживанью тому, кому есмо дали, мѣти не маеть и не будетъ аж до тыхъ двоухъ животовъ; права, вступу и вшелякой владзы зъвирхности наше королевское до того Переяславля и кгрунтовъ и пожитковъ вступуемъ и вживати ни въ чомъ николи не маемъ, кромъ менованыи Костентин княжа Острозское, сынъ его Александеръ и его по немъ zostалый потомокъ повинность подданства послушенствомъ ку намъ, ку службамъ нашимъ и Рѣчи Посполитой чинити и полнити будутъ повинни таковую, яко и зъ иншихъ всихъ добръ и маетностей своихъ отчизныхъ, кромъ тыхъ волностей вышней менованныхъ; а по тыхъ двоухъ животѣхъ тотъ менованный Переяславль зо всеми мѣсты, селы, оселостями, кгрунты и вшелякими пожитками на насъ и на потомки наши спадаеть, спасти и пріити маеть и приходить. Ведже скарбы, маетность, статки, што ся колвекъ рѣчью рухомою назвати и меновати можетъ, то иншимъ потомкомъ zostалымъ, на кого ся правомъ приржонимъ, албо якимъ набытымъ вливати будетъ, волно усе побрати и яко колвекъ хотячи ку пожитку своему привернути и привлащити, того мы а ни потомкове наши и ни хто инший собѣ брати, ку пожитку привлащати; также о кривды, о шреды подданныхъ тамошнихъ, которые если же бы себе за ихъ держанья быти менили, о нихъ мовити и позыскивати мы сами и потомки наши не маемъ и николи не будемъ. А на умоцненье того всего вышейписаного, тотъ листъ рукою нашою подписали есмы и печать нашу коронную до него привѣсити розказали есмы. Данъ у Варшавѣ на соймѣ валномъ коронномъ, дня шостого мѣсяца марца року по Нароженью Сына Божого тысяча пятьсотъ осмдесятъ пятого, а кролеванья нашего року десятого. Stephanus Rex.

Литов. метр., коронныхъ записей кн. 27, л. 377/2—380/1.

XVII.

Дарственная князя Григорія Васильевича Довмонта женѣ его
и Ѳеодоровнѣ Тышанкѣ на имѣнія Мошны, Довмонтовичи и три
ща въ гор. Кіевѣ. 1585 г., мая 22.

Ja, Grzegorz Bazylewicz Dowmont, czynie iawno y wyznawam
na siebie tym listom moim wszystkim w obec y każdemu zo-
mu, komu by tego wiedziec była potrzeba, abo czytając jego
list, niniejszym y napotym będącym, iż co z woli Bożey y
przykazania Jego świętey miłości, a życzliwosci uprzejmey przyja-
cieli moich krewnych, wziął y pojąłem za siebie, w stan święty
matrimonialny, corkę jego mosci pana Teodora Tyszy Bykowskiego pod-
kijowskiego pannę Polonią Teodorownę Tyszankę Bykowskiego,
wyszkając ja w stanie małżeńskim s tą małżonką moią Polonią
Teodorowną Tyszanką Bykowskiego od czasu niemalego, doznając
przeciwko sobie wierney, życzliwey, powoluey y skłonney y
w służby małżenskiey, zdrowie moje pilnie pilnie zawsze opatru-
jąc, za które to wiernosci iey, uczciwosci y skłonne życzliwości
i maternalskie, nadgradzając, one wprzod sobie od niey sposobiąc, daie,
niechcąc y na wieczne czasy nieporuszone iey małżonce moiey miłey,
zapisaniem moim zapisuję, przy żywocie y po żywocie moim, dwie
czasy moje własne oyczyste, y nikomu niczym nie pienne, ani
nie sprzedane tego żadnym sposobem y ni którym zapisem ni w czym
nie podzielone, to iest, przezwane Moszny, Dowmontowicze y trzy
czasy zyszcza w miescie Kijowskim placami leżącemi niepodaleko
od kościoła świętego Mikołay Dobrego, y dwor w miescie Czerkasach,
zawieszane od wszystkich dzieci, od syna, od corki moiey, które z nią
mają małżonką moią więźną Polonią Tyszanką Bykowskiego (sic), wiecz-
nie czasy, a to iest jmienie moje Moszny nad ryeką Dnieprem y
nad ryeką Supoim: zamek z budowaniem y z ludzmi, w tym jmieniu
zawieszane mieszkającemi, pasznią dworną y ze wszystkiemi grontami
matrimonialnymi z polmi, sianożęciami, z lasami, domrowami, borami, z
zawieszanymi y ptaszniemi, z łowy bobrowymi, z rzekami wiel-
kimi y rzeczkami małemi, z młynami, z łązami, z jeziorami y y inszemi

wszelakimi pożytkami, iakimże kolwiek jmieniem nazwane, ku temu jmieniu moiemu z dawnych czasow y teraz należącemi.—Ktore imienie moje leży grontem z iedney strony suhrań z grontem jego krolewskiey mosci miasta Czerkaskiego, a z drugiey strony suhrań z grontem miasta osudarskiego Kijowskiego; tylko zostawując ia sobie ostrow Siekirzyński z sieliszczem Mińkowskim wolnym z iezior, Dnieprzyszczami y ze wszystkimi grontami y krynicami k temu ostrowu należącemi, tak iako się z dawnych czasow ten ostrow sam w sobie y w pożytkach swoich ma. A na drugim mieyscu jmieniu moiem Dowmontowiczach, także nad rzeką Dnieprem leżące, z iedney strony suhrań z grontem Opaczyc. anym, a z drugiey strony suhram z grontem Ruhlyckim, także z ludzmi z danią miodową y groszową, z polmi, sianożęciami, z lasami, z dombrowami, z borami, z łowy zwierzynnymi y ptaszynymi, z gony bobrowymi, z rzekami y stawami, z iazy, z jezior y ze wszystkimi tego imienia y ludzi moich dowmontowskich podatkami y powinnościami, y pożytkami, jako się to imienie moje samo w sobie, w granicach, w obychodziech y w pożytkach swoich, zdawna miało y teraz ma, nie ostawując w tych wszystkich imieniach moich y trzech dworzyszczach w miescie Kijowskim y w dworze, który w miescie Czerkasach, niczego na siebie, y na dzieci, bliskie y powinne krewne moje y ni na kogo inszego, tylko wszystko zupełnie małżonce moiey w ręce zawieozionym, wolno będzie małżonce moiey paniey Poloniey Tyszance przy żywocie moim tymi wszystkimi jmieniami y dworami moiemi, w miescie Kijowskim y Czerkaskim, iak chcący szafowac, bądź wszystkim spełna, albo którą część z nich komo chcący oddać, sprzedać, darować, zamienić y iako naylepiey rozumiejąc, ku naylepszemu a pozytecznieyszemu swemu pożytku obracać, a ia sam, dzieci moje, ktore z nią, z małżonką moją xiężną Polonią Tyszanką mam y mieć będę, tak też bliskie, powinne, krewne moje, w to niczym nie wstempować, jey małżonce moiey w dzierzeniu y uzywaniu, y w szafowaniu, w daniu y przedawaniu tych jmienni moich, y we wszystkich dworzach przekazy niektorey czynić wiecznemi czasy nie mają.

to ja, Grzegorz Dowmont, dał małżonce moiej Poloniei Teo-
nie Tyszance Bykowskiej ten moy list pod moią pieczęcią y
sem własney rękí moicy, pismem ruskim. A przy tym byli y dobrze
wiadomi ludzie zacni, ich mosc panowie przyjaciele moi: jego mosc
Kiryk Ostafiewicz Rużynski, a pan Bohusz Hulkiwicz Hlebowski,
esnik jego mosci oycy metropolity Kijowskiego Sofijski, a pan
an Strybyl, a pan Alexander Worona, a pan Hawryło Bykowski.
z dla lepszey twierdósci tego mego listu prosilem o przyłożenie pie-
częci mosciow panow wszystkich wyżpomienionych; ktorzy za uszną
ewistą prozbą moią uczynić y pieczęci swoje, przy pieczęci moiej,
u memu listu przyłożyli y rękí swie własne podpisać raczyli. Pisan-
ie to, roku od od narodzenia Syna Bożego tysiąc pięćset osmdzie-
iętego, miesiąca maia dwudziestego wtorego dnia. U tego listu ich
panow wyżey pomieiuionych pieczęci y podpis własnych rąk ich:
Grzegorz Dowmont własną ręką. Kiryk Rużynski własna ręką. Bo-
husz Hulkiwicz własną ręką. Bohdan Iwanowicz Strybyl własna ręką.
Alexander Hryhoriewicz Woronicz własna ręką. Hawryło Bykowski
własną ręką.

Кн. кiev. центр. арх. № 2273, л. 223.

XVIII.

Грамота короля Сигизмунда III п. Прокопу Мервицкому на право
владения мѣстечка въ имѣнии его Искоростинѣ на р Ушѣ въ землѣхъ
окрестныхъ. 1589 г., мая 1.

Фундація мѣстечка въ Искоростинѣ Мервицкому.

Жикгимонтъ третій etc.

Ознаймуемъ тымъ нашимъ листомъ всимъ вобецъ и каждому
особно, кому то вѣдати належитъ, нинѣшнимъ и на потомъ буду-
щихъ: Билъ намъ чоломъ шляхетный Прокопъ Мервицкій, оповѣ-
стивъ передъ нами, ижъ онъ на властномъ мѣстечкѣ своемъ въ
окрестности Кіевской надъ рѣкою Ушею во имѣнью Искоростинѣ, для
покоя и безопасности отъ непріятели одного краю, твержу будо-
вни мѣстечко садити, подлугъ права и вольности такое, садити
его, только просилъ насъ, абыхмо тому мѣстечку его Искоро-
стинѣ и помянутымъ мѣщаномъ его тамошнимъ искоростинскимъ

ярмарки, торги и корчмы волные мѣти позволили. Ино мы, в
быти прозбу Прокопа Мервицкого, которую за подданными св
учинилъ, слушную, прихилившись до нее и до права посе
того, дозволили есмо мѣти и симъ листомъ нашимъ дозволяе
надаемъ тому мѣстечку Искоростину и подданнымъ его, кот
въ немъ же осели и впередъ осѣдати будутъ, волные корч
два ярмарки въ каждый рокъ: одинъ на семую субботу, а д
на день нароженья Панны Маріи русскихъ святъ, а торгъ
каждый тѣдень въ пятницу водный для того, абы тые по
ные его собѣ и тому мѣстечку пожитки якіе чинити могл
вжо волно будетъ Прокопу Мервицкому и подданнымъ его и
ростескимъ тые ярмарки и торги въ Искоростинѣ уставити
всѣхъ мѣстахъ нашихъ королевскихъ князскихъ, панск
духовныхъ и землянскихъ, выелигати и то всѣмъ ознай
безъ уближенья иныхъ мѣстъ околичныхъ; на которые
то ярмарки и торги вышейпомененые волно будетъ в
обывателемъ панствъ нашихъ, кромъ особъ тыхъ, котор
право межи добрыми людьми перемешкивати и справы
забороняеть, также купцомъ чужоземскимъ, до того мѣст
Искоростина зо всякими куплями и товарми своими приѣ
ючи, торговати, продовати, куповати и замѣняти, гандли ве
вести и мѣти, заховуючися во всемъ водлугъ права посполи
и статуту земского, а гдѣ бы ся хто въ чомъ праву противи
и выступнымъ быти нашолъ, ино съ такового бождого, вод
того жъ права посполитого и статуту земского, справедли
тамже чинена быти маеть. А тое волности, отъ насъ подданн
Прокопа Мервицкого за прозбою его наданое, онъ самъ и
подданные его и потомки вѣчными часы уживати и всякіе пож
пристойные собѣ въ томъ мѣстѣ прибавляти мають по тому,
ишіе мѣста таковыхъ волностей слушне уживають, варуючи
и жбы Прокопъ Мервицкій и подданные его теперъ и на пото
часы оттолъ на поле военнымъ дѣломъ безъ дозволенья и в
мости гетмана коронного ходити, таже никого выправоват
живности додавати не мають. И на то дали есмо Прокопу М
вицкому и подданнымъ его искоростинскимъ сесъ нашъ листъ

сомъ руки наше, до которого на лѣпшое умоцненье тыхъ
и печать нашу коронную притиснути есмо рассказали: Пи-
въ Люблинѣ, дня двадцать первого мѣсяца мая, року тысяча
тъ осмдесять девятого, а панованья нашего року второго.

Лит. метр. I, В. 9. ff. 53₂—55₂.

XIX.

Грамота кор. Сигизмунда III князю Александру Вишневецкому,
гѣ черкасскому, каневскому и пр., съ дарованіемъ магдебург-
права новооснованному имъ городу въ имѣніи Александровѣ, въ
Кіевской надъ р. Сулою. 1591. янв. 16.

Фунданця мѣстечка въ Александровѣ князю Вишневецкому.
Сигизмундъ третій. Ознаймуемъ тымъ нашимъ листомъ всимъ
и каждому зособна, кому колвекъ то вѣдати належитъ:
вжена передъ нами именемъ уроженого Александра княжати
евецкого, старосты черкасского, каневского, корсуньского и
кого, ижъ онъ, подлугъ правъ и волностей посполитыхъ
етскихъ, во имѣнью своемъ властномъ вѣчистомъ, въ земли
кой надъ рѣкою Сулою лежачомъ, на имя Александровѣ, къ
и къ безпечности панствъ нашихъ коронныхъ, замокъ бу-
и мѣсто садитъ; которому мѣсту корчмы медовые и пивные
и иншіе пожитки надасть; одно прошено насъ, абыхмо право
мборское и порядки мѣстскіе тому мѣсту и подданнымъ его,
ые тамъ теперь суть и потомъ приходити и осѣдати будутъ.
и. А такъ мы, прихилившись до звычайу права посполитого
прозбы, зъ ласки наше королевское; право майдемборское,
окъ и вольность мѣстскую тому мѣсту и мѣщаномъ надаемъ,
ерезъ войта бурмистровъ, радець и иныхъ урядниковъ мѣст-
е, отъ князя Александра Вишневецкаго, а по немъ
потомковъ его уставленныхъ, во всемъ порядне справовано и
ано будетъ; мають мѣщане александровскіе того права

во всіх артикулахъ его уживати и оныхъ во всіхъ спра-
 завжды належне судити и рядити, такъ въ ярмарки и торги
 и подь еждымъ часомъ передь урядомъ своимъ мѣстскимъ.
 въ томъ моцъ и властность зуполную войту, бурмистромъ,
 и всему уряду того мѣста даемъ во всіхъ справахъ судовъ
 въ рѣчахъ кривавыхъ, што подлугъ бегу права майдеборъ
 належитъ, судити, сказывати и винныхъ водле артикуловъ
 права карати; ведже апеляцни слушное до права зверхнего
 Александра Вишневецкого самого и потомковъ не боронячи
 всемъ тымъ прикладомъ, яко оволо того порядокъ въ мѣ-
 головныхъ въ Краковѣ, во Львовѣ и инде въ таковыхъ мѣ-
 заховываетъ; ктому допускаемъ въ томъ же мѣстѣ ратушъ з-
 вати, крамы, вагу, пострыгальню, ятки, лазню и, што болве
 порядку, обыходовъ и пожитковъ мѣстъ привил(ь)еваныхъ нале-
 дати и ремесла цѣховые спорядити. А особливе дозволили е-
 тымъ листомъ нашимъ дозволяемъ князю Александру Вишн-
 кому въ оноу мѣстѣ его уставити два ярмарки въ каждый
 то есть одинъ¹⁾, а другій¹⁾ а торгъ въ каждый
 день, даючи волность въ томъ мѣстѣ купецтва, гандли и
 вести, корчмы медовые и пивные, яко имъ онъ самъ позво-
 держати и речами впелякыми шинковати, подлугъ звычайу и
 ности посполитое; и волно будетъ на ярмарки и торги тамъ
 купцомъ и всимъ людямъ обывателемъ паньствъ нашихъ и
 земцомъ, съ товарами всякими приѣждчаючи, торговати, прод-
 и куповати, платъ на князя Александра Вишневецкого и по-
 ковъ его, чия то повинность несеть, мыто торговое, по об-
 таковыхъ мѣстъ, окромъ перебазы мыта нашего головного
 шихъ теперъ и впередь пожитковъ нашихъ и Рѣчи Поспол-
 А тое волности и пожитковъ князь Александро Вишневецкій
 и потомки и наслѣдки его, яко иншіе обыватели, рыцарство, ш-
 земли Кіевское слушне уживаючи, тое мѣсто свое и мѣщан

¹⁾ Пропуски въ подлинникѣ.

нихъ въ правѣ майдемборскомъ и во всѣхъ волностяхъ и
цкохъ мѣстскихъ заховывати мають, не уближаючи тымъ пра-
потребамъ и пожиткомъ нашимъ Рѣчи Посполитое, также
ильямъ и належностямъ иншихъ мѣсть и мѣстечокъ прилег-
а, а звлаща дедицству, праву вѣчному, на тые добра князя
сандра Вишневецкого и потомковъ его. А особливе варуючи
жъ люде осады оногo мѣста на поле ево (?), ку шкодѣ Рѣчи
олитое, ходити, такъ же выправовати и живности и иншимъ
ати не мають вѣчными часы. А для лѣпшого свядецтва и
ненья тое рѣчи, сесь листъ рукою нашею подписавши,
съ нашу коронную до него привѣсити есмо розказали. Писанъ
аршавѣ, дня шестогонадцать мѣсяца генваря, року отъ На-
нья Исусъ Христова тисеча пятсотъ девятьдесятъ первого,
олеванья нашего року четвѣртого. Sigiſmundus Rex.

Лит. мотр. I, В. 10, л. 31—32.

XX.

Грамота кор. Сигизмунда III о дарованіи льготъ гор. Богуславу
ев. Кіевскомъ, основываемому на коронныхъ земляхъ кн. Янушемъ
жскимъ, воеводою Волинскимъ. 1591 г. іюля 22.

Фундація Богуславья.

Жикгимонтъ трети.

Ознаймуемъ тымъ листомъ нашимъ всѣмъ вовець и каждому
на, кому то вѣдати належить, нинѣшнимъ и напотомъ буду-
и жъ што которое мѣсто Богуславъ въ воеводствѣ Кіевскомъ
рунтѣ напомъ ясневельможный панъ Янушъ княжа Остроз-
воевода волинскій новосажати и закладати, праве на шляку
скомъ, куды тотъ непріятель звыкъ въ панства наши входитьи
оды великія чинити, почаль, што, яко зъ добрымъ Рѣчи По-
тое всее и съ покоемъ оныхъ краевъ, такъ тежъ и съ по-
омъ столу и скарбу нашего за часомъ быти можетъ, мы тогда

такъ тыми вышъ менеными причинами, яко тежъ и слушностью самое рѣчи будучи приведены, то мѣсто Богуславъ осажать прерѣченому осадцы нашему призволили есмо, якожъ и тымъ листомъ нашимъ позволяемъ, хотечи тежъ и порядокъ, яко налѣпшы быти можетъ, въ томъ прерѣченомъ новоосажати зачатомъ мѣстечку нашомъ видѣть, за причину прерѣченого ясневельможного Януша князати Острозского, воеводы волынского, порядокъ вольности, яко и въ иншихъ мѣстахъ нашихъ украинскихъ, з щодробливое ласки наше онымъ наданые, и тому мѣсту нашему Богуславью надаемы и оныхъ также и потомковъ ихъ при тыхъ волностяхъ вѣчне заховать обещуемъ; а зачимъ бы ся болше людей до тое осады мѣста нашего Богуславья сходило, отъ вшелякихъ платовъ и подачокъ, поборовъ чопового на двадцать и девять лѣтъ, отъ даты того листу нашего, плацен(ь)и вызволили есми, якожъ и тымъ нынѣшнимъ листомъ нашимъ, даючи имъ тую вольность, вызволяемъ, позволяючи имъ однакъ при томъ, для снаднѣйшого ихъ поживенья, ярмарки до року одинъ¹⁾, другій¹⁾ и торгъ въ кождый тыйдень одинъ въ день понедѣлковый вѣчне мѣнить и обходить, на которые то помѣнены урочистые ярмарки и торги, за тою волностію отъ насъ наданою, волно будетъ, такъ прерѣченымъ мѣщаномъ Богуславскимъ, яко тежъ людямъ постороннымъ и купцомъ, пріѣждчати и зъ собою гандли чинити, вшелякіе sprawy учтивые людямъ волнымъ купецкимъ служачие отправоват, товары за товары мѣнять, продавать, шинковать безъ вшелякие отъ кого колвекъ переказы и гамованья, то особливе вынявши, ижъ преречоные мѣщане Богуславскіе за старостою своимъ албо намѣстникомъ его повинни будутъ, за ознаменьемъ и розказаньемъ его, на каждую послугу и потребу Рѣчи Посполитое противко неприятеливи коронному и панствъ, до Короны належачыхъ, ѣхати и такъ часу войны, яко и покою, подъ послушенствомъ его быти, и зъ зверхности не выламыватись; даемъ тежъ имъ притомъ войта того жъ

¹⁾ Пропуски въ подлинникѣ.

омененого осадцу и старосту того жъ мѣста зо всеми до-
и пересуды, провентами на тое войтовство и пожитки, ко-
теперь суть и которые бы напогомъ привлащаны явимъ
къ способомъ быть могутъ; кгрунтовъ тежъ, водлѣ по-
вленья границъ стародавнихъ, волное уживанье тые жъ мѣ-
богуславскіе мѣти мають; а по выседзенью тое воли такъ,
евизорове наши, отъ насъ высланые, зъ старостою, который
тъ часть будетъ, постановять, а не иншіе повинности чинити
инити винни будутъ. А для лѣпшое вѣры и певности, тотъ
рукою нашою подписаный, печать нашу коронную привѣсити
зали есмо. Писанъ въ Краковѣ, дня двадцать второго мѣсяца
року Божого тысяча пятьсотъ деветдеят первого, а кроле-
нашого четвертого. Sigiſmundus Rex.

Литов. метр. I, В. 10, f. 50.

XXI.

Грамота короля Сигизмунда III кн. Александру Вишневецкому,
тъ черкасскому, каневскому и пр., съ дарованіемъ магдебургскаго
новооснованному имъ гор. Пирятину, на собственныхъ маотно-
Вишневецкаго, надъ р. Удаемъ въ землѣ Киевской. 1591 года,
ля 9.

Фундація въ Михайловѣ права майдемборского.

Жигмонтъ трети.

Ознаймуемъ тымъ листомъ нашимъ... Далъ намъ справу вель-
ый князь Александръ Вишневецкій, староста нашъ черкаскій,
скій, любецкій и корсунскій, ижъ онъ на урочищу Пира-
а теперь названномъ Михайловѣ, на властной маестности
вѣчистой, въ земли Киевской надъ рѣчкою Удаемъ лежа-
для безпеченья и заслоны панствъ коронныхъ, подлугъ
посполитыхъ, твержу замокъ потребне будуетъ, мѣсто са-
и закладаетъ; и просилъ насъ, абыхмо тому его (мѣстечку) на

урочищу Пиратинѣ названомъ (?) и порядокъ въ немъ, прикладомъ и иныхъ упривил(i)еванныхъ головныхъ мѣсть въ панствахъ нашихъ, спорядити и постановити дозволили; также ярмарки, торги и корчмы надали; купецтва, гандлевъ и иныхъ всякихъ обычаевъ допустили. Прето мы, уваживши въ томъ быти слушати просьбу князя Александра Вишневецкого, старосты черкасского зъ ласки наше королевское, пререченому мѣстечку его Михайлову и подданнымъ его, мѣщаномъ тамошнимъ, вольнымъ людямъ, которые тамъ суть и потомъ приходити и тамъ осѣдати оудуть, право майдембургское и вольность мѣстскую надали, што черезъ войта, бурмистра и радець и иныхъ вридниковъ мѣстныхъ, отъ князя Александра Вишневецкаго, старосты черкаскаго а потомъ отъ потомковъ его, уставленныхъ, во всемъ порядке справовано и держано быти маеть, и вжо оттуль мѣщане михайловскіе права майдембургского во всехъ члонкахъ и артикулахъ его уживати и оныхъ въ рѣчахъ великихъ и малыхъ завжды радиати и судити будутъ сами межи собою и зъ гостми, людми пріѣздчими, такъ въ ярмарки, торги, яко подъ каждымъ часомъ передъ урядомъ своимъ мѣстскимъ, въ томъ моць и властность зуполную теперешнему и напотомъ будущимъ войтомъ, бурмистромъ, радець и всему уядови мѣстскому даемъ во всехъ справахъ судебныхъ и въ рѣчахъ кравыхъ, што подлугъ бѣгу права майдембургского належати будетъ, судити, сказывати и винныхъ, водл артикуловъ того права майдембургского, карати; также апелляціи правное до звершняго права ихъ князя Александра Вишневецкаго, старосты черкаскаго, и потомковъ его боронити укривжоннымъ мають, во всемъ томъ прикладомъ, яко се около того порядка водлѣ помененого права майдембургского, въ мѣстѣхъ нашихъ головныхъ въ Краковѣ, во Львовѣ и инде заховуетъ. Къ тому допущаемъ въ мѣстѣ пререченомъ ратушь збудовати, крамы, ванну, пострыгальню, ятки всякіе, лазню посполитую и што козвекъ по порядку обходовъ и пожитковъ мѣстскихъ належати маеть збудовати и, ремесла цѣховыя спорядивши, порядкомъ иныхъ та

мѣсть, во всемъ ся справовати мають; также дозволили и тымъ листомъ нашимъ дозволяемъ, князю старостѣ черному въ ономъ мѣстѣ его уставити ярмарки два въ каждый т. е. одинъ на день¹⁾, а другій на день²⁾, а въ каждый тѣйденъ, даючи волность въ томъ мѣстѣ егоства, гандли всякія вести и корчмы волныя держати, пит(ь)емми вшелякими шинковати; до которого то мѣста Михайлова, гѣ звычайу волности посполитое. на ярмарки и торги тамошніе мѣ и всимъ людемъ обывателемъ панствъ нашихъ и чужомъ волно, съ товары вшелякими прѣждчаючи, торговати, вати, куповати, платечи на князи старосту черкаского и поего, чїя што повинность нести будетъ, мыто торговое пою таковыхъ мѣсть, окромъ переказы мыта нашего головногонихъ пожитковъ нашихъ. А тое волности и пожитковъ князь андро Вишневецкій, староста черкаскій и потомки его, водлѣ, яко иншіи обыватели рыцарство оногo края, слушне ужили. мѣсто свое Михайлово и мѣщанъ тамошнихъ въ правѣ мбурскомъ и во всехъ волностяхъ и порядкехъ мѣстскихъ, гѣ сего листу нашего, заховати мають; до того тежъ тому жѣ Михайлову симъ листомъ нашимъ до права ихъ надаемъ мѣстскую, гербъ стрѣлу; которою печатью въ томъ мѣстѣ йловѣ урядъ мѣстскій вси sprawy права майдембургского тою печатью печатуючи, вѣчне уживати оное мають. А для лѣпшого и умоцненья тое рѣчи, сесь листъ рукою нашою подписавши, гѣ нашу корунную до него привесити есмо рассказали. Писанъ аковѣ мѣсяца февраля девятого дня, року отъ Нароженья Христова тысяча пятсотъ девяностъ второго, а панованья то року пятого. *Sigiſmundus rex.*

Пит. метр. I, В. 10. f. 62₂—63₂.

) и ²⁾ Пропуски въ текстѣ.

XXII.

Грамота короля Сигизмунда III Василю Шашковичу, хорунжему браславскому, о дарованіи льготъ новооснованному имъ мѣстечку Новые Вышковцы на урочищѣ Ботниковцахъ въ воеводствѣ Браславскомъ. 1592 г. октября 4.

Фундація Новыхъ Вышковецъ.

Къижегимонтъ. Ознаймуемъ тымъ листомъ нашимъ всимъ вобецъ и каждому зособна, кому то вѣдати належитъ, нинѣшнимъ и напотомъ будучимъ: Оповѣдалъ передъ нами урожонный Василей Шашковичъ, хоружый браславскій, ижъ онъ недавныхъ часовъ, заховуючися подлугъ волностей и правъ посполитыхъ на властномъ игрунтѣ своемъ отчизномъ, въ воеводствѣ Браславскомъ лежачомъ, на урочищу Ботниковцахъ здавна названомъ, а теперъ Новые Вышковцы, ку заслонѣ и оборонѣ тамъ тыхъ краевъ замокъ albo твержу будовати и мѣстечко осажати почаль и билъ намъ чодомъ, абыхмо зъ ласки наше господарское, тому мѣстечку и поданымъ его, которые вжо суть и которые тамъ осядутъ, для вспоможенья и снаднѣйшого поживенья ихъ, корчмы волные, ярмарки мѣвать обыходить позволили. Ино мы, ласкаве ся прихилиючи прозбы помененого хоружого нашего браславского, бачачи быть оную слушную и съ правомъ згожачую се, дозволили есмо и симъ листомъ нашимъ дозволяемъ и надаемъ тому мѣстечку Новымъ Вышковцамъ и поданымъ его теперъ и напотомъ будучимъ корчмы волные, ярмарки дорочные два: одинъ ¹⁾ . . . , а другій . . . ¹⁾ и торгъ въ каждый тыждень одинъ въ . . . ¹⁾ волный; для поможенья тыхъ мѣщанъ прудшого, волно будетъ вжо хоружому нашему браславскому и поданымъ его нововышковскимъ тыи ярмарки и торги по всихъ мѣстахъ и мѣстечкахъ нашихъ господарскихъ, духовныхъ, князскихъ, панскихъ публиковати и выеливати казати и оные, безуближенья иншихъ мѣсть околичныхъ, обходити; на которые то

¹⁾ Пропуски въ подлинникѣ.

ярмарки и торги вышей поменены волно будетъ всимъ обывате-
лемъ панствъ нашихъ, также купцомъ чужоземскимъ, до того мѣ-
стечка Новыхъ Вышеовець зо всякими куплями и товарами своими
пріѣждчаючи, торговати, продавати, куповати и замѣняти, гандли
всякія вести, заховуючися во всемъ подлугъ права посполитого;
а гдѣ бы ся хто тому жъ праву посполитому въ чомъ противнымъ
быти оказалъ, ино съ такового кожного тамже справедливость
чинена быти маеть, а тое волности, поданымъ хоружого нашего
браславского нововышковецкимъ черезъ насъ господаря ласкаве
наданое, онъ самъ и тые подданные его и потомки ихъ, прикладомъ
иныхъ таковыхъ мѣстечогъ, вѣчне уживати мають, прибавяючи
себѣ въ томъ мѣстѣ позитки всякіе пристойныя, варуючи то при-
томъ, абы помененый хоружый нашъ brasлавскій и подданные его
нововышковецкіе теперъ и на потомные часы оттуль на поле во-
еннымъ дѣломъ, безъ вѣдомости и позволенья гетмана корунного,
не ходили, никого не выправовали и живности ниякое не дода-
вали. И на то дали есмо хоружому нашему brasлавскому Василью
Шашковичу и подданнымъ его нововышковецкимъ сешь нашъ листъ
и съ подписомъ руки наше, до которого для лѣпшого вѣры и
печатъ нашу корунную завѣсити розказали есмо. Писанъ у Вар-
шавѣ на соймѣ валномъ корунномъ, мѣсяца октября четвертого
дня, року Божого тысяча пятсотъ девяностъ второго, а пано-
ванья нашего року пятого. Sigiśmundus rex.

Литов. метр., записей кор. (I, В.) кн. 10. f. 86.

УКАЗАТЕЛЬ.^(*)

А. Имена личные.

А.

Александръ Владиміровичъ, вн. Кіевскій, 44.

В.

Байбуза Григорій, писарь городскій Винницкій, 30.

Бехъ Іоакимъ, зем. Овруцкій, 44.

Блешинскій Францишекъ-Ксаверій, регентъ государственной финансово́й комиссіи, 88.

Бона, королева польская, 70.

Бутювичъ Лико, хорунжій земли Волинской, 283.

Быковскій Гаврило, зем. Кіевскій, 291.

Быстриковскій Янъ, дворянинъ королевскій, 1.

Бьлокриницкій, посессоръ с. Тетелковиць въ Кременецкомъ староствѣ, 24.

В.

Витовскій Рафаилъ, ловчій Кіевскій, 42.

Витутъ (Витовтъ), великій князь Литовскій, 44.

*, №№ IX—XII не введены въ указатель, такъ какъ содержатъ въ себѣ перечни личныхъ именъ и географическихъ названій, причемъ послѣднія расположены въ алфавитномъ порядкѣ.

- Вишневецкіє князья: Михаилъ*, староста Овруцкій, 40, 42, 45.
— *Дмитрій—Юрій*, воевода Бѣльзскій, 63, староста Луцкій, 79, 81, 83.
— *Александръ*, староста Черкасскій, 293—295.
Виура Станиславъ, городничій и влючничій Кіевскій, 31.
Волкевичъ Олизаръ Адамъ, зем. Овруцкій, 47.
Ворона (или Вороничъ) Александръ Григорьевичъ, 291.

Г.

- Генрихъ*, король Польскій, 44.
Годлевскій Юрій, 79, 80.
Гродецкій Станиславъ, зем. Винницкій, 30.
Гулевичъ-Воютинскій Николай, сборщикъ податей воеводства Волынскаго, 89.
Гулькевичъ Гльбовскій Богушъ, намѣстникъ Софійскій Кіев. митропол. 291.
Гулькевичъ Филонъ Богушевичъ зем. Кіевскій, 39.
Гумецкій Адамъ, зем. Браславскій, 51.
Гумницькій Самуилъ, секретарь королевскій, люстраторъ Луцк. стар. 65, 68.

Д.

- Дановскій Станиславъ*, зем. Кіевскій, 31.
Довмонтъ Григорій Васильевичъ, князь, 289.
— *Полонія Федоровна*, жена предыд. 289.

Е.

- Елецъ: Филиппъ*, зем. Кіевскій, 36.
— *Дмитрій*, 280.

Ж.

- Жеребило Василій*, зем. Кіев. 281.
Жовтинскій Войтехъ, подстароста Житомирскій, 280.

В.

- Забицкій Петръ*, каштелянь Литовскій (sic). 65.
Запоровскій Вацлавъ, сборщикъ податей Волынскаго воеводства, 89.
Замойскій Здиславъ, каштелянь Черниговскій, 79, 81.
Заславскій Доминикъ, кн., воевода Краковскій, староста Луцкій, 74.
Земинскій Николай, каштелянь Надвельскій, люстраторъ воеводства Волынскаго 1569 г., 77.
— *Н.* ротмистръ Черкасскій, посессоръ с. Ямынки въ Остерскомъ староствѣ, 26.

К.

- Казановскій Александръ-Доминикъ*, староста Богуславскій, 57.
Казимиръ Яелловичъ, король Польскій, 44.
Калиновскій Валентій-Александръ, староста Браславскій, Винницкій и Звенигородскій, 28, 47.
Капуста Андрей князь, староста Овруцкій, 43.
Каршинскій Рейнальдъ, пріоръ Доминиканскаго монастыря въ Кіевѣ, 32.
Клюпоцкій, ротмистръ Остерскій, 26.
Клюховичъ Янъ, цехмистръ Луцкій, 67.
Корецкая княгиня, 37.
Кошевичъ Серафимъ, пріоръ Луцкаго монастыря Маріи Магдалины, 74.
Крочевскій Станиславъ, двор. королевскій, люстраторъ Волынскаго воеводства 1569 г., 77.
Кубанскій Касперъ, бурмистръ Луцкій, 85.

Л.

- Лашцевскій Щенный*, люстраторъ, 68, 80, 82.
Ласко: Якубъ, подстароста Овруцкій, 40.
— *Адамъ*, писарь Житомирскій, 40.
Лашъ-Стременецкій Станиславъ, державца Литина, 24.
Лашъ Петръ, зем. Браславскій, 53.

Лешинскій Самуилъ, воеводичъ Цербскій, 63.

Лозка Стефанъ, зем. Кіевскій, 36.

Любовицкій Янъ-Францисекъ, ваштелянь Волинскій, 74.

Ляндскоронскій Янъ-Николай, зем. Винницкій, 30.

М.

Макальскій Станиславъ, писарь короннаго казначейства, 74.

Макарій, игумень Кіевскаго Михайловскаго монастыря, 46.

Макаровичи: Кривофъ и Николай, зем. Кіевскіе, 36.

Малаховскій Николай, секретарь королевскій, люстраторъ воеводства Волинскаго 1569 г., 77.

Миронскій Иоасафъ, игумень монастыря св. Михаила Златоверхъ въ Кіевѣ, 46.

Мошльницкій Александръ, каноникъ Луцкій, 72.

Мрозовскій Юрій, писарь земскій Галицкій, 75.

Мышка Станиславъ, дворянинъ королевскій, 28.

Мышка N, коморникъ королевскій, 41.

Мышка-Варковскій Михаилъ, справца воеводства Кіевскаго, 1.

Мышка-Холоневскій Михаилъ, подвоевода Кіевскій, 30.

Н.

Немировичъ Андрей, воевода Кіевскій, 46.

О.

Оржевскій (Ozzewski), зем. Браславскій, 25.

Острожскіе князья: Константинъ Ивановичъ, 70.

— *Константинъ Константиновичъ*, воев. Кіевскій, 285, 286, 2

— *Янушъ*, ваштелянь Краковскій, 58, воевода Волинскій, 29

— *Александръ Константиновичъ*, 287, 288.

П.

Пащиничи: Мартинъ, Якубъ и Никита, зем. Овруцкіе, 45.

Перловскій Касперъ, зем. Овруцкій, 42.

Подбѣльскій Станиславъ, зем. Кіев. 281.

Поздняки, бояре Кіевскіе, 6.

Пронскій кн. Фридрихъ Гльбовичъ, воевода Кіевскій, 43.

Р.

Рай Василій, намѣстникъ Кіевскаго воеводы, 6.

Ружинская-Одживольская Ядвига, княжна, 52.

Ружинскіе князья: Николай и Кирикъ, 281, 291.

Рутскій Іосифъ-Веніаминъ, митрополитъ Кіевскій, 34.

Рычевскій, посессоръ с. Спиклошина въ Кременецкомъ староствѣ, 24.

С.

Савицкій Томашъ, намѣстникъ бургграфства Луцкаго, 89.

Садковскій Станиславъ, намѣстникъ Софійскій, 34.

Сверскій, зем. Браславскій, 52.

Свидригайло, великій кн. Литовскій, 72.

Сигизмундъ Августъ, король Польскій, 45, 64, 76, 78.

Сигизмундъ Ш, король Польскій, 58, 293, 295, 297, 300.

Стефанъ Баторій, король Польскій, 278, 281, 284.

Струтинскіе: Михаилъ и Андрей, зем. Кіевскіе, 39.

Струсъ изъ Коморова, каштелянъ Галицкій, 28.

Стрыбыли, зем. Кіевскіе, 36, 291.

Стрыжовскій Гнъвошъ Тмитровичъ, войскій Винницкій, 278.

Сымаеескіе, зем. Овруцкіе, 45.

Т.

Тыша, зем. Кіевскій, 36.

У.

Уенскій Станиславъ, писарь гродскій Летичевскій, 50, 51.

Ущанъ Іосифъ, зем. Овруцкій, 43.

Х.

Ходыка Федоръ, войтъ Кіевскій, 31.

Холоневскій Маркъ, зем. Винницкій, 30.

Хотквичъ Григорій Александровичъ, воевода Кіевскій, 43.

Хрослинскіе: Мартинъ, зем. Браславскій, 51.

— *Андрей*, войскій Браславскій, 52.

Ц.

Цешковскій Янъ, писарь короннаго казначейства, 66, 68.

Ч.

Чапличъ Иванъ, посессоръ с. Гнидавы въ Луцкомъ староствѣ.

Чернобыльскій Емитычъ Крыштофъ, староста Овруцкій, 43.

Чермиковскій Иванъ, судья Браславскій, 51.

Ш.

Шашковичъ Василій, хорунжій Браславскій, 300, 301.

Шалайскій Иеронимъ, бурграбій Луцкій, 80.

Шелешонъ Иванъ, войтъ Богуславскій, 58.

Я.

Якубъ, всендзь армянскаго костела въ Кіевѣ, 39.

Яловицкій Захарій, войскій Кременецкій и писарь королевскій.

Янъ-Казимиръ, король Польскій, 79.

Б. Имена географическія.

А.

Александровъ (Лубны), городъ на рѣкѣ Сулѣ, 293.

В.

Бавиновцы, с. Кіевскаго воеводства, 26.

Базалея, городъ, 287.

Беховщина, с. Овруцкаго пов. 44.

Бегъ с. Овруцкаго пов., 27.

Богаевка Малая, с. Кіевскаго воеводства, 36.

Богуславъ, гор. 57—62, 295, 296.

Бодынкловичи, с. Остерскаго повѣта, 26.

Божъ (Бугъ Южв.) р., 48.

Боровица, р. въ Кіевскомъ воевод., 58.

Ботниковцы, урочище въ Браслав. воевод., 300.

Бохневка, с. Кіев. воев., 37.

Браславъ, гор. 47.

Браславское староство, 47.

Брусилловъ, мѣст., 283.

Брусилново, сл. Браславскаго воеводства, 56.

Булаки, с. Кіевскаго воев. 36.

Булаковцы, с. Овруцк. пов., 44.

Буяничы, с. Кіевскаго воевод., 36.

Бѣлая Церковь, гор., 15, 58.

Бѣлки, с. Овруцк. пов., 27.

Бѣлюшцы (Białoszyce), с. Кіев. воев., 27.

В.

Везъ, с. Кіевскаго воев., 27.

Вкрайна (Украйна), страна за Днѣпромъ, 285.

Великая улица въ Кіевѣ, 40.

Веля, с. Кременецкаго стар., 24.

Верповское, с. Овруцк. пов., 27.

Винница, замокъ и городъ, 29.

Винницкое стар., 24.

Витовчи, с. Браслав. пов., 52.

Вишня, с. Винниц. пов., 30.

Владимірское стар., 24.

Вольнское воеводство, 23.

Вонячинъ, с. Браславскаго воев., 25, 54.

Вчорайше, городище въ Кіев. воев., 280.

Выпелзовъ, с. Остерскаго пов., 26.

Вышгородъ, с. Кіевскаго пов., 25.

Вышковцы Новые, урочище, а потомъ мѣстечко въ Браслав. воевод., 300, 301.

Влта, р. въ Кіевскомъ воев., 37.

Г.

Гайсинъ, мѣстечко Браслав. воевод., 52.

Гаовичи (Гаевичи?), с. Овруцк. пов., 27.

Геевцы (сл. предыд.), с. Овруцк. пов., 44.

Глушъ, р. въ Луцкѣ, 64, 73.

Гнидава, с. Луцкаго пов., 24; 86.

Гнилевщина, уроч. при с. Дубицкомъ Кіев. воев., 37.

Голешовъ, село Луцк. стар., 23, 86, 87.

Голубятинъ, урочище въ округѣ Павлочи, 280.

Гомель, гор. 5.

Д.

Демидовъ, с. Кіев. пор., 5.

Демидовцы, с. Кіев. пов., 25.

Днѣпръ, р., 2, 285.

Довмонтowичи, с. въ Кіев. воев., 289.

Долобескъ, озеро близъ Кіева, 38,

Дорочичи, с. Овруц. пов., 27.

Дубицкое село (имѣніе Кіевскаго митрополита) въ Кіевскомъ воеводствѣ, 37.

Дунаевъ, с. Кремен. стар., 24.

Дѣтковичи (Dziethowicze), с. Кіев. воевод., 26.

Ж.

Жижлеца, волость въ Бѣлоруссіи, 5.

Житомиръ, гор. и замокъ, 17.

В.

Вазимовье, с. Остер. пов., 35.

Вакусилowъ, с. Овруц. пов., 27.

Вальсники, с. Овруц. пов., 43.

Варудье, с. Кіев. пов., 36.

Ваславье, с. Овруц. пов., 27.

Ватонъ, озерцо при Днѣпрѣ, 36.

Ватыковъ, м-ко Кіевскаго воев., 36.

Венигородчина, пустыня, 30.

Вгаръ (Zhar), рѣка въ Брас. воев., 56.

Вдыхавица, гора въ Кіевѣ, 2, 4.

Влыня, рѣчка въ Овруц. пов., 43.

И.

Ишковцы, с. Браслав. воев., 55.

Искройшинъ, с. Кіев. воев., 27.

Кс.

- Каневъ, замокъ*, 12, 13.
— *городъ*, 14,
Каневское староство, 26.
Каленики, с. Овруц. пов., 27.
Калютинцы, сл. Брасл. пов., 51.
Кальный Лугъ, уроч. при с. Дубицкомъ Кіевскаго воев., 37.
Каменка, р. въ Житомир. пов., 17.
Кириловскій мон. близъ Кіева, 39.
Кіевъ, гор., 1, 5, 7, 30—40.
Кіевскій замокъ, 2.
Кіевецъ, урочище въ Кіевѣ, 2.
Кіянка, урочище въ Кіевѣ, 31.
Клеши, с. Кіев. воев., 26.
Кнежатинъ, урочище въ округѣ Паволочи, 280.
Кобелинъ (Kobielin) с. Овруц. пов., 27.
Колчинъ, с. Луцк. стар., 23.
Константиновъ, гор., 286.
Корсунь, гор., 59.
Костюковщина, уроч. Овруц. пов., 42.
Котлинъ, с. Житомирскаго пов., 28.
Котлуй р. въ Кіев. воев., 58.
Котырь, р. и урочище въ Кіевѣ, 31.
Краковъ, гор., 285.
Красное, с. Луц. стар., 23, 87.
Кременецкое стар., 24.
Крехаевъ, с. Остер. пов., 26.
Кривая, с. Кіев. воев., 37.
Кричевъ, гор., 5.
Крукъ, с. Овруц. пов., 27.
Кублины, с. Овруц. пов., 44.
Куликовъ, селище (Кіев. митроп.) Кіев. воев., 37.

Кутковка, р. въ Брасл. пов., 48.

Кутковка, или Ястребивцы, с. въ Брасл. пов., 51.

Л.

Левковичи, с. Овруц. пов., 27.

Ленковцы (Левковцы) с. Овруц. пов., 44.

Летиня (Литинъ) с. Винниц. стар., 24, м-ко, 53.

Лехники, имѣніе княг. Корецкой, Кіев. воевод., 37.

Литиня Старая, с. Браслав. воев., 53.

Литковичи, с. Остер. пов., 26.

Ловина, рѣчка въ Кіев. воев. 36.

Ложница, м-ко, Кіев. воев., 36.

Лопинъ, селище, Овруц. пов., 42, 43.

Луки Остафьева, уроч., въ Кіев. воев., 280.

Луки, с. Винниц. пов., 25.

Луцкое староство, 23, 63.

Луцкъ, замокъ и гор., 63, 64.

Любартовъ, гор., 287.

Любечъ, гор., 5.

Любецкое стар., 26.

Любоцаны, волость въ Бѣлоруссіи, 5.

Львовъ, гор., 285.

М.

Майдановъ, уроч. въ Кіев. воев., 58.

Максимовичи, с. Кіев. воев., 27.

Мачеха, м-ко Браслав. пов., 48, 49—51.

Межирѣчь, м-ко Овруц. пов., 41.

Мезилковичи, с. Кіев. воев., 36.

Мизяковъ, с. Винниц. пов., 25, 30.

Милославичи, слоб. около Кіева, 32.

Михайловъ, с. Овруц. пов., 42.

Михайловъ, м.; см. Пирятинъ.

- Михалки*, с. Кіев. воев., 36.
Мошлевъ, гор., 5.
Мозырь, замокъ, 5, 10.
Мошки (Moski) с. Овруц. пов., 27.
Монастырище, им. Кіев. митроп., Кіев. воев., 37.
Москва, г. 7.
Мошны, с. надъ Днѣпромъ, 289.
Муровецъ, островъ (близъ Кіева) 32.

Н.

- Невеселово*, с. Кіев. воев., 36.
Недашки, с. Кіев. воев., 26.
Немеричи (сл. слѣд.), с. Овруц. пов., 44.
Неумерчке (Nieumierzkie), с. Овруц. пов., 27.
Новосельцы, с. Брасл. воев., 25, 54.
Норынъ, р. 19, 20,

О.

- Овручици*, с. Овруц. стар., 41.
Овручъ гор. и замокъ, 19, 40—41,
Овруцкое староство, 40—47.
Оробеевичи, имѣніе митрополіи Кіевской въ Кіев. воев., 36.
Оссовъ, с. Овруц. пов., 27.
Остерское староство, 25.
Островокъ (Ostrowek), с. Овруц. пов., 41.
Островецъ (см. пред.), с. Овруц. пов., 42.
Острополь, гор., 287.
Осычка, рѣчка въ Кіев. воев., 36.

П.

- Паволочь* городище, 280.
Пасинки, с. Овруц. пов., 27.

- ожинъ, урочище въ округѣ Паволочи, 280.
славъ, гор., 284, 285.
славскій гостинець (дорога) въ Богуславскомъ староствѣ, 58.
овцы, с. Кіев. пов., 25.
инъ, иначе Михайловъ, урочище, а потомъ гор. на рѣкѣ
даѣ, 297—299.
вка, с. Кремен. стар., 24.
ы, с. Остер. пов., 35.
ше, с. Крем. стар., 24.
ка, грунтъ (имѣніе) Кіевской митрополіи надъ рѣчкою Осѣч-
ю въ Кіев. воев., 36.
ть рѣка, 10.
йскъ, гор., 5.
ми, уроч. близъ с. Хотова, 36.
вцы, с. Браслав. воев., 25, 55.
ка, р. въ Браславѣ, 48.

Р.

- ая (?), рѣчка въ Кіев. воев., 58.
въ, гор., 5.
о., 15, 16, 58.
Хворосница, рѣчка въ Кіевскомъ воев., 58.
ицы, с. Владимір, стар., 24.

С.

- ицы или Снитынка, с. Брасл. пов., 48.
нки, с. Овруц. пов., 27.
е (Skełenie), с. Кіев. воев., 26.
ты, с. Кіев. воев., 26.
инцы (Skorzunse), с. Брасл. пов., 52.
нка (см. Самчинцы), с. Брасл. пов., 48.
изъ, м. Браслав. пов., 50.
изъ, м-ко, Кіев. воев., 37

- Соломки*, с. Овруц. пов., 41.
Солонецъ, урочище въ Кіевѣ, 31.
Спасскій островъ на р. Ушѣ, 45.
Спиклошинъ, сел. Крем. стар., 24.
Стечко, уроч. Кіев. воев., 36.
Столицы, уроч. близъ с. Хотова, 36.
Стырь, р., 63, 72, 75, 86.
Сула, р., 293.
Супой, р., 32.
Съверы, с. Кіев. воев., 26.
Сърець (Seresc) рѣчка вблизи Кіева, 39.
Сытники, с. Кіев. воев., 36.

Т.

- Тетелковицы*, с. Кремен. стар., 24.
Тетеревъ, р., 17.
Торчинъ, с. Кіев. воев., 36.
Трухановскій островъ близъ Кіева, 38.
Тыкичъ Гнилой, р. въ Кіев. воев., 58.
Тютки, с. Браслав. пов., 51.

У.

- Уленичи*, с. Овруц. пов., 41.
Удай, р., 297.
Украина см. Вкраина, 286.
Ущанъ, с. Овруц. пов., 27, 43.

Х.

- Хижинцы*, с. Браслав. воев., 25.
Ходаки, с. Кіев. воев., 26.
Ходорковъ, м-ко Кіев. воев., 37.
Хородинка, р. въ Брас. пов., 48.
Хородинцы, с. Браслав. пов., 48.
Хотовъ, с. Кіев. воев., 36.

Ч.

чубовщина (Czarnoubowszczyzna) с. Овруд. пов., 27.
сы, замокъ и городъ, 10, 11, 12.
ское староство, 26.
скъ, гор., 5.
овцы, Кремен. стар., 24.
ки, слоб. Браслав. воев., 56.
цы, или Щуровцы с. Браслав. пов., 48, 49.

Щ.

вица, гора въ Кіевѣ, 2, 4.

Я.

ка, с. Остерскаго пов., 26.
чи с. (имѣніе Кіев. митрополіи на р. Вѣтѣ), 37.
чи, с. Кіев. воев., 27.
бинцы, см. Кутковка.

Замѣченныя погрѣшности.

Стр.	Строк.	Напечатано.	Должно быть.
111	3 св.	Molezanoy	Molczanoy,
—	13 —	<i>Пропущено</i>	Rosolowcach.
118	14 св.	kantora-o-lyckiego	kantora olyckiego.
—	1 —	Kobylinskiego	Kobyleckiego.
125	3 св.	Potutow	Potatow.
—	11 св.	Cholocowo	Cholowno.
126	15 —	Peremanowka	Peremorzowka.
—	2 —	Przedmiescie	Przedmoscie.
127	5 св.	Adama	Abrama.
—	8 —	Podczerwicze	Podczerowicze.
128	10 —	Jahodówka	Lagodowka.
132	7 св.	ditodoszozy	Litohoszczy.
133	17 —	dziedziczna	dzierzawna.
134	17 —	Trostenca	Trestenca.
137	3 св.	Bialoboki	Babolow.
138	10 —	Wielhorce	Wielbiez.
—	16 св.	Korowey	Kotowey
—	4 —	Wulka	Wyzwa.
141	11 св.	Bajkowskiego	Bojanskiego.
—	14 св.	Jana	Stanislawa.
142	9 —	153	163.
143	13 св.	Borowskich	Bojarskich.
144	13 св.	Majewiczow	Nocewiczow.
162	10 —	Teodosa	Teodora.
—	4 —	sędomirskiemu	włodimirskiem.
163	13 —	Borszczanka	Borszczow.
—	10 —	jego	jei.
164	5 св.	Gaiimowskim	Satijmowskim.
—	3 св.	Tylaszka	Tylawka.

II

Стр.	.Строк.	Напечатано.	Должно быть.
165	14 св.	Horyn'	Horcin'
166	7 сн.	Skuylbidy	Skuybidy
167	2 —	Hlinicy	Hnilycy
168	16 —	Chodnackiego	Choynackiego
—	11 —	dziedziczne	dzierzawne
169	1 св.	Klanskiego	Kluskiego
170	3 —	Sniharowka	Snihrowka
199	15 —	czeladzi	czeladzi
213	16 сн.	plebeiae,	plebeiae
233	11 —	Koninszki	Koniuszki
295	7 св.	сво (?)	свовольне.
297	12 сн.	1591	1592.

УКАЗАТЕЛЬ

ЛИЧНЫХЪ И ГЕОГРАФИЧЕСКИХЪ ИМЕНЪ

къ 1-му тому актовъ о заселеніи Юго-За-
падной Россіи.

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

I. Имена личныя.

А.

Абрагамовичъ Николай, зем. ¹⁾ кiev. 396.

Августъ, см. Сигизмундъ-Августъ, король.

Августъ II, король польскій, 226.

Азбуа Федоръ, слуга Чернобыльскій 592.

Аксани: Янъ, подвоевода Кіевскій 41.

— Янъ, судья земскій Кіевскій 317, 342, 343.

— Стефанъ, судья земскій Кіевскій 358.

— Михайлъ и Катерина, зем. Кіевскіе 421, 423, 424, 434, 435, 436.

— N зем. Кіевскій 496, 505.

Аксанъ-Стрыжевскій, зем. Винницкій 607.

Александровичъ Янъ, судья земскій Кіевскій, 277.

Александръ, великій князь Литовскій и король Польскій, 31, 38, 48, 52, 63, 74.

Александръ Юрьевичъ, князь, намѣстникъ Городенскій, 31, 32.

Андрей Владимировичъ, князь, 11.

Андріевичъ Герасимъ, зем. Житомирскій, 126.

Андрускіе: N, 220.

— Иванъ, 221.

— Яцко зем. Кіевскій, 381.

Атамановичъ Луцко, слуга Каневскій, 105.

¹⁾ Такая отиѣтка означаетъ: „землевладѣлец“ и „землянинъ“ (дворянинъ), — понятія почти тождественныя.

В.

Бабинські: Геліашъ и Петръ, зем. Кіевскіе, 374.

— N, зем. Кіев. 500.

— N, зем. Винницк., 602, 610.

— N, зем. Каневск., 100.

— N, зем. Луцкій, 157, 162.

— Семенъ Митьковичъ, зем. Волынскій, 66.

— Семенъ, староста Житомирскій, 124, 130, 141.

Бабинская N. 219.

Баврикъ Сильвестръ, монахъ мон. Ник. Пустыннаго, 242.

Баглаи: Петръ и Елена, дочь Федора Базановича, 189, 192.

Багриновскіе, зем. Кіевскіе, 385.

Базановичи: Дмитрій, Звенигородскій казакъ, 185, 190, 192.

— Федоръ Богдановичъ, Звенигородскій казакъ, 185.

— Стофанъ, братъ Федора, 205.

— Гордей, 189.

Байбуза-Кутецкій, землевл. Винницкій, 607.

Байбузы: Григорій, писарь Винницкій, 284.

— Федоръ и Остафей, зем. Черкасск. пов., 315, 316, 398.

Байбузина Анна, зем. Кіев., 382.

Байбузянка Кристина, жена зем. Брацлавскаго Добриловскаго, 456.

Байовскій Зенко, зем. Луцк. пов., 159, 175.

Баналь Александръ-Марцинъ, судья Винницкій, 420.

Баки: Григорій, староста Крѣвскій, 214.

— Федоръ, державца Могилевскій, 77.

Баланиръ, землевл. Мозырк. пов. 368, 625, 644, 646.

Барановскіе: Марко, генераль воеводства Кіев., 43, 46, 64.

— Станиславъ, комисарь для разграниченія староства Бѣлоцерковскаго (1546 г.), 200.

— Янъ, стольникъ Брацлавскій, 451.

— Войцехъ Григорьевичъ, землевл. Остерск. пов., 344.

— NN, шляхтичи околичные, 504.

Басанскій Федко, слуга Каневскій, 105.

- сній Есифъ, врядникъ митр. Кіевскаго, 242.
Малыкъ, слуга городской Черкасскій, 89.
ъ, бояринъ Остерскій, 597.
Юрко, 344, 346. (См. Бѣликъ).
риницкій Войтехъ, зем. Волынскій, 221.
тощіе: Иванъ, зем. Волынскій, 157, 159, 220.
Грицко, зем. Волынскій, 220.
тощяя, зем. Волынская, 220.
ицы, шляхтичи околичные, 504.
сній Николай, державца староства Овруцкаго, 426.
ецкіе: Фалелей, подстаростій Луцкій, зем. Волынскій, 4, 220.
Иванъ, зем. королевскій (1542 г.), 245.
N, зем. Кіевскій, 498.
ицкій Ораинъ, зем. Волынскій, 220.
овскій, шляхтичъ, владѣлецъ мѣст. Гирмановки, 527, 543.
тейскій Михайлъ, зем. Луцкій, 157.
Іакинъ и Павель, зем. Кіев., 394.
N, шляхтичи околичные, 504.
іе: Николай, хорунжій двора королевскаго, 341.
N, зем. Кіевскій, 491, 497.
овскіе: Максиміліанъ и Іустина. зем. Жит. пов., 422.
говскій Валентинъ, войскій (трибунъ) Трешбовльскій, 275, 276.
кій Богданъ, житель г. Луцка, 174.
овскій Алексѣй Гавриловичъ, стольникъ и полковникъ Москов-
скій, 516, 519, 532.
ановичъ-Веевна Иванъ, зем. Кіев., 374.
кій Яцко. зем. Волынскій, 220.
нскій, зем. Волынскій, 219.
иновичъ Андрей, бояринъ Каневскій, 104.
иновичи-Круневичи; Филонъ, Павель, Кондратъ, Семень, Іозефъ,
Филипъ (1568 г.), 222, 224.
шевичи, шляхтичи околичные, 504.
ишо, бояринъ Остерскій, 597.

- Боговитинъ**, бояринъ вел. кн. Свидригайла, 6.
Боговитиновая Павлова, зем. Волынская, 218.
Богувитиновая Николаева, зем. Волынская, 219.
Богуматка Янъ, дворянинъ королевскій, 217.
Богуринскіе; **Кондрать**, зем. Волынскій, 221.
— **Константинъ**, 404.
— **N**, зем. Луцкій, 257.
Богускій Андрей, зем. Волынскій, 221.
Богушевичи: Янъ, житель гор. Луцка, 175.
— **Федоръ**, зем. Кіевскій, 383.
Божем или **Божим**: Янъ, зем. Волынскій, 219.
— **Гаврило**, судья Луцкій, 219, 237, 238.
— **N**, зем. Луцкій, 158, 183.
— **N**, зем. Виницкій, 602, 607.
Божіевичи: **Гаврило** и **Федоръ**, зем. Луцк. пов., 160.
Божій-Печихвоскій **Гаврило**, земскій судья Луцкаго пов., 20, 27.
Божша-Фадюшевскій **Богуславъ**, бискупъ Кіевскій, 387.
Болбасова **Григорьева** писарша Кременецкая, 5, 6.
Болбастъ **Григорій**, зем. Волынскій, 221.
Болобанъ **Василій**, зем. Волынскій, 221.
Болсуны, шляхтичи околичныя, 504.
Бона, королева польская, 243.
Боратынскій **Михно**, зем. Луцк. пов., 159.
Борецкій **Іовъ**, митрополитъ Кіевскій, 382.
Борздый **Іванъ**, бояринъ Остерскій, 597.
Борзобогатый **Олехно**, земл. Луцк. пов., 163, 183.
Боровичъ **Янко**, городничій Луцкій, 165.
Борокъ (**Борекъ**) **Мартинъ-Александръ**, судья Виницкій, 431.
Боруховскій **Яковъ**, земл. Луцкій, 183.
Босьй **Самуиль**, земл. Виницкій, 433.
Ботутяно **Яковъ**, слуга Чернобыльскій, 592.
Брадовичи, Каневскіе жители, 102.
Браницкій, земл. Кіев., 502.

- ніе: Николай, зем. Кіев., 367.
N N, зем. Луцк. пов., 160.
Василій, зем. Луцкій, 157.
авский Федоръ, зем. Чернобыльскій, 588.
евскій, зем. Черкасск. пов., 321.
ицій Василій, зем. Луцк. пов., 161.
вицій Ярошъ, зем. Остерск. пов., 344.
аницная, земл. Кіев., 489.
анская, зем. Кіевская, 505, 506.
евская Софья Литаворовна, 215.
слуга городской Черкасскій, 89.
евскій, земл. Кіевскій, 494.
иць Тыхно Григорьевичъ, посessorъ села Скорупина Бѣлоцерк.
стар., 292.
ніе князя: Александръ, 238.
Дмитрій, 163.
Марья Денисовна, жена князя Дмитрія, 237, 238, 239,
240, 241.
Марія Дмитріевна, жена Колмовскаго, 237, 238, 240.
скій Александръ, зем. Волинскій, 220.
скій, земл. Луцкій, 161.
ичи: Янъ, хорунжій Кіевскій, 262, 263.
Мартинъ, зем. Кіевскій, 373.
Стефанъ, зем. Кіевскій, 381.
N, земл. Кіевскій, 496.
олинь Иванъ, бояринъ Московскій, 548.
Грынъ и Себастьянъ, слуги Каневскіе, 105.
скій Іоаннъ, королевск. секретарь, 419.
евскій Янъ, зем. Кіев. 375, 399.
ніе, зем. Луцк. пов., 160.
къ, бояринъ Житом., 138. (См. Великъ).
стоцїе: Василій, зем. Луцк. пов., 161.
Романъ, житель гор. Луцка, 174.

Бѣлостоцкіе-Огриновскіе, 166.

Бялобжескіе или **Бялобжецкіе**, N, зем. Кіевскій, 489, 491, 492.

— **Николай**, зем. Кіевскій, 398.

Бялошицкій **Иванъ**, земл. Кіевскій, 389.

В.

Вавжинець-Омецинскій, зем. Кіевскій, 411.

Важевичъ **Щенскій**, 66.

Важинскій **Григорій**, зем. Винницкій, 473, 474.

Важный **Петръ**, слуга Каневскій, 105.

Валевскій-Левновскій **Янъ**, намѣстникъ подвоеводства Кіевского, 2

Валеріанъ, бискупъ Виленскій, 214.

Вардевскій **Янъ**, шляхтичъ Житомирскій, 249.

Вардынскій, шляхтичъ околичный, 504.

Варовичъ **N**, зем. Кіевскій, 492.

Васильковская, зем. Кіевская, 492, 499.

Васновскій или **Васьновскій** **Станиславъ**, намѣстникъ староства Жи
41, 256, 417.

Васьновскіе, шляхтичи околичные, 504.

Ватынскій **Семень**, зем. Волинскій, 220.

Вашкевичъ **Иванъ**, зем. Луцк. пов., 164.

Велимонтъ **Станиславъ**, зем. Кіевскій, 394.

Велицкій **Мартынъ**, зем. Волинскій, 221.

Веребеевичъ **Гапонъ**, слуга городской Черкасскій, 89.

Верета **Василій**, дворянинъ королевскій, 217.

Вержбовскій **Николай**, каштелянъ Иновлодзкій, 337.

Вероницкіе, зем. Луцк. пов., 168.

Верховскіе: **Грицко**, **Ивашко** и **Янко** землевл. Луцк. пов., 159.

— **Левко** и **Моисей**, зем. Волинскіе, 221.

Весеничи **Яцко** и **Томило**, зем. Луцк. пов., 160.

Вешнякъ, слуга городской Черкасскій, 89.

- ры или Вигуры:** Станиславъ, зем. Кіевскій, ключникъ и городничій Кіевскій, 365.
- Н,** бояринъ Луцк. пов., 20.
- новскій,** зем. Кіевскій, 499, 506.
- га,** зем. Кіевскій, 497, 505.
- горскіе:** Левъ, зем. Волинскій, 221.
- Михаилъ,** зем. Волинскій, 219.
- Петръ,** зем. Кіевскій, 393. (См. Віельгорскію).
- мъ Станиславъ,** зем. Кіевскій, 392.
- рскій Крыштофъ,** намѣстникъ Барашовскій и Вильскій, 247.
- инскій Юрій,** зем. Волинскій, 221.
- вскій Лукашъ,** подчашій Кіевскій, 337, 355, 358.
- вѣтъ,** великій князь Литовскій, 10
- незскій Михайло,** зем. Волинскій, 218. (См. слѣд.).
- ининскіе,** землевл. Луцк. пов., 161.
- мьскій Янъ,** посессоръ слободы Вичковъ, 288.
- невецкіе князя:** Иванъ, 18, 50.
- Александръ,** 170, 216.
- Константинъ** (1565 г.), 216.
- Дмитрій,** 608.
- Дмитрій-Юрій,** 472, 474, 477.
- Андрей Ивановичъ,** каштелянъ, потомъ воевода Волинскій, староста Любецкій, 19, 33, 216
- Михаилъ,** 367, 368, 380, 386, 387, 396, 397, 402, 404, 405, 406, 407.
- Янушъ,** староста Кременецкій, 369.
- Адамъ,** 397.
- Іеремія,** 461, 462.
- Константинъ** (1631 г.), 365, 366, 368, 386, 387, 393, 402, 404, 405, 406, 407.
- Константинъ-Крыштофъ** (1652 г.), 479.
- Гризелла-Констанція,** урожд. Замоиская, жена Іеремія, 462.
- горскій Александръ,** войскій Луцкій, 337, 355.

Віелгорскіе: Вацлавъ, 'стольникъ Кіевскій, владѣлецъ с. Ялменки
Остерек. пов., 304.

— N, землеп. Луцк. пов., 160. (См. Вильгорскіе).

Владиславъ IV, король польскій, 412, 417.

Владько Ивашко Сацковичъ, писарь королевскій, 37.

Водзиньскій Бонавентура, шляхтичъ Брацлавск. воев., 259.

Возницынъ Прокофій, дякъ Московскій, 547, 548.

Войденъ Миколай, дворянинъ королевскій, 217.

Война: Яковъ, 11.

— Марія, жена Якова, 12.

— N, землевл. Лубенскій, 464.

Войнаровскій, зем. Кіев. 501.

Войниловичъ N, зем. Кіев. 494, 506.

Войничъ Иванъ, зем. Волынскій, 219.

— Федоръ, зем. Волынскій, 218.

Войсецкій или **Войшецкій** Михаилъ, земл. Луцк. пов., 159, 160, 164.

Войтехъ, бискупъ Виленскій, 32.

Войткевичъ Демидъ, зем. Ковельскій, 75.

Волковскіе, шляхтичи околичные, 504.

Воловичъ Янъ-Григорій, староста Слонимскій, маршалокъ королевскій 214.

Володновичъ Потапко, слуга Каневскій, 105.

— N, земл. Кіевскій, 492.

Волотовичъ Иванъ, бояринъ вел. кн. Свидригайла, 6.

Волошко Кондрать, слуга Мозырск., 625.

Волчкевичъ Янъ, конюшій Виленскій, 214.

— Людвигъ, зем. Кіев., 409.

Волчко, судья Володимірскаго, 217, 218, 220.

Волчковичъ Олизаръ, зем. Каневскій, 309, 378.

— Олизаръ-Адамъ, зем. Кіевскій, 123, 147, 149.

Волынецъ Иванъ, зем. Волынскій, 221

Вольскій Янъ, старшина хоругви Волошской (1646 г.), 202.

Вонсовичъ Юрій, слуга Любомірскаго (1546 г.), 200.

Вороны: Ивашко, влад. села Крошни, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 63, 138, 151, 417.

— Андрей Юрьевичъ (1559 г.), 57, 59, 60.

— Олехно, зем. Волынской, 218.

— N, пушкаръ Черкаской, 80.

— Федоръ Яцковичъ, зем. Волынской, 221.

— Николай Гневошевичъ, зем. Киев. пов., 59. (См. Вороница).

Вороницкіе, князя, 168.

— N, земл. Винницкій, 607.

— N, земл. Луцк пов., 161.

— Матушъ, кн. нам. воев. Киев., 253, 254.

— N, жена его, 254, 255.

Вороница: Юхно Ивановичъ, влад. с. Крошни 50, 51, 52, 53, 54, 55.

— Грицко Ивановичъ, влад. с. Крошни (1559 г.), 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 148.

— Александръ, влад. с. Крошни, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 64.

— Грицко и Стецко, зем. Житомирскіе (1545 г.), 126, 147.

— N, дѣти Стецка Вороны, зем. Хмельницкіе и Житомирскіе 138.

— Филонъ, Николай, Федоръ и Василій (1622 г.), 332.

— Яцко и Томило, зем. Луцкіе, 157, 162, 174, 175.

— Гневошъ, земл. Житом. пов., 127, 151.

— Александръ Григорьевичъ (1598 г.), 257.

— Теодоръ (1631 г.), 363.

— Андрей, зем. Киев. (1631 г.), 384.

— Давидъ-Юрій, скарбникъ Киевскій (1640 г.), 417, 418, 419.

— N, земл. Киев. (1683 г.), 493, 500, 507.

— N, шляхтичъ Киев. (1686 г.), 526, 527, 542.

Вороница Овдотья, сестра Ивана Вороница, 49, 50, 51.

— Анна Юрьевна, влад. с. Крошни (1598 г.), 41, 42, 43, 44, 45, 46, 50, 64.

— N, жена Григорія Соколя, 257.

Воронковскій, сотникъ Переяславскаго полка, 546.

Ворыскій Федоръ Яцковичъ, 27, 28.

Ворыскій Грицко Федоровичъ, 27, 28.

Ворыская Марія, жена Федора Яцковича, 27, 28.

Воютинскіе: N, зем. Луцк. пов., 159, 160, 162.

— Гаврило, 164, 218.

Воятынскій Федоръ, земл. Волинскій, 220.

Выговскіе: Стефанъ, шляхтичъ (1742 г.), 225.

— Игнатъ, Гордѣй, Иванъ, Тимошея и Александръ, 400.

— Федоровичи, Давидовичи, Игнатовичи, зем. Кіевскіе, 399.

— N, шляхтичи околичные, 504.

Выйшейтрава, дворянинъ Черкасскій, 80.

Выслоблочиій, зем. Кіев., 505.

Выслободскій, зем. Кіев., 492, 495, 501.

Вышомірскій Янъ, генераль воев. Брацлавскаго, 433, 470, 477, 478, 480.

Вышпольскіе: Данилъ, посессоръ села Вересы (староства Жито-
скаго), 288.

— Янъ, зем. Кіев., 394.

Г.

Гаварецкій, зем. Кіев., 505.

Гавратинскій Сава, тивунъ монаст. Печерск., 243.

Гагинъ Михайло, староста и городничій Мозырскій, 612, 625.

Гаевскій, зем. Кіев., 367.

Галецкій, зем. Каневскій, 311.

Галицынъ (Голицынъ) князь, губернаторъ Кіевскій, 277.

Галчиновскій, земл. Жито. пов., 331.

Ганскій, зем. Кіев., 498.

Гапоненко Михайль, Трипольскій житель, 526, 542, 543.

Гасеницкій Мартинъ, зем. Волинскій, 221.

Гаштольдъ Альбрехтъ Мартыновичъ (см. Краштольдъ).

Гдешинскій Войцехъ, зем. Кіевскій, 377.

Гедининъ, великій князь Литовскій, 103.

Генрихъ, король польскій, 226.

- иъ Щенный, староста Кременецкій (1542 г.), 244.
тъ, зем. Луцкаго повѣта, 55, 163, 164, 175.
дній Ренигянъ, зем. Брацлавскаго воеводства, 431.
скій Евстафій, зем. Кіевскаго воеводства, 202.
іе, шляхтичи околичные, 504.
іе князя: Михаилъ Львовичъ, маршалокъ дворный, державца
Бельзскій, 48.
Иванъ Львовичъ, воевода Кіевскій, 48.
Григорій Борисовичъ, намѣстникъ Овручскій, 38.
ія, княжны, 100.
шевичи, Стоцко и Николай, земл. Житомирскіе, 148.
іе: Романъ, староста Владимирскій 372, 378, 403.
N, зем. Кіевскій, 372. (См. Госсіе).
скіе: Иванъ, Юрій и Олехно, зем. Волынскіе, 219.
днъ Василій Васильевичъ, князь, намѣстникъ Новгородскій,
518, 547.
изна Маркъ, войтъ Ладыжинскій. 472.
инскіе, зем. Кіевскіе, 493.
ня Тимофей, дворянинъ королевскій, 217.
ня-Острозецкій Федоръ, князь, зем. Луцкаго повѣта, 159,
162, 163.
ъ Самуилъ, зем. въ Миргородской администраціи (1650 г.), 465.
Софія, его жена, по первому мужу Колосинская, 465.
на Александровичъ, державца Винницкаго замка, 611.
чикъ Тиша, землевл. Винницкій, 607.
нъ, зем. Кіевскій, 550.
ода, бояринъ Остерекій, 346.
дній, староста Житомирскій, 143.
инскіе, зем. Луцкаго повѣта, 162.
остаева Теофила, зем. Кіевская, 379.
остам: Оникей, землевл. Черныльскій, 24, 588, 589, 592.
Иванъ, воевода Новгородскій, маршалокъ дворный и подскарбій
земскій, 72, 107, 126, 147, 217.

Горностаи: Іеронимъ, воєводиць Брестскій, 42, 44.

— Григорій, староста Каменецкій, 214.

— N, староста Черваскій и Каневскій, 310.

— N, зем. Житомирскій, 126.

— N, зем. Винницкій, 602.

Горовскій или **Горевскій** Щенсний, староста Базалійскій, 280, 2

Горскій (ошибк. вм. Гойскій) Романъ, староста Владимірскій, 372

Госские: Ерофей зем. Волынскій, 164, 221.

— N, зем. Луцкаго повѣта, 160, 183.

— Григорій, зем. Волынскій, 221.

— Романъ, зем. Волынскій, 219, 221.

— Гаврило, хорунжіи Кіевскій (1610 г.), 274, 278, 280, 2

Гошовскіе, шляхтичи околичные, 504.

Грабовецкій Николай, 229.

Грекова, зем. Кіевская, 499.

Грибуновичъ Михайль, зем. Черваскій, 89, 90.

Грибуновичъ-Байбуза Михайль, зем. Брацлавскій, 455.

Григоневаскій зем. Луцкаго повѣта, 161.

Григоревскій Гаврилъ, зем. Кіевскій, 373.

Григоровскіе, зем. Луцкаго повѣта, 159.

Гридюковичъ Степанъ, зем. Мозырскаго повѣта, 628.

Гроновскій Андрей, зем. Кіевскій, 369.

Гроховскій, зем. Кіевскій, 494.

Грузевичъ, зем. Кіевскій, 490.

Груя Самуиль, зем. Брацлавскаго воеводства, 477, 479.

Грынъ, маршалокъ двора (Сигизмунда I) и староста Мерецкій, 7

Губина, жена Станислава, маршалка королевск. 216.

Гуйскій Гаврило, каштелянъ Кіевскій, 378.

Гулевицкій Григорій, священникъ села Большіе Дмитревичи, 525, 1

Гулевичева, земл. Кіевская, 501.

— Романова, земл. Волынская, 220.

Гулевичи: Васко, радн. панъ великаго князя Свидригайла, 9.

— Миско, 6.

ичи: Григорій, хорунжій земли Волинської, 20, 164, 219, 220, 221.
Михайль, зем. Луцькій, 157, 162, 163, 164.
Иванъ, Василій, Гаврило, Юрій, зем. Волинськіє, 219.
N, зем. Луцькіє, 157, 166, 167.
ичъ-Воютинскій, Іозефъ, 420.
евичъ, Филонъ Богусевичъ, зем. Кіевскій, 357.
ициє: Івашко, бояринъ Волинскій, 221.
Прокопъ, бояринъ Волинскій, 221.
ицній, зем. Кіевскій, 497, 506.
ициє Федоръ, и Александръ, зем. Кіевскіє, 405.
ицній, стольникъ Подольскій, 264.
евичи: Иванъ и Оникій, слуги Чернобыльськіє, 592.
Федоръ, зем. Волинскій, 221.
скій Александръ, зем. Кіевскій, 385.
скій, шляхтичъ, 500, 506, 527, 542.
скій Янъ, зем. Винницького повѣта, 474.
Семень и Иванъ, бояре Остерськіє, 346.

Д.

атовичъ Дмитрій, зем. Волинскій, 220.
ловичева Софья, жена воеводи русскаго, 408.
о, зем. Луцькій, 183.
овичъ Николай, зем. Кіевскій, 369.
овичъ или Дашевичъ Остафій, староста Каневскій, 71, 72,
91, 97, 98, 99, 100, 102, 103, 309, 310.
овскій, зем. Кіевскій, 498.
рвало Семень и Иванъ, зем. Волинськіє, 219, 220.
довичъ Степанъ, землевл. Винницкій, 611.
сковичъ Семень, зем. Волинскій, 220.
бинскій Валентинъ, канцлеръ корол. польскаго, 229.
отовна Магдалина, жена кн. Ів. Вишневецкаго, а потомъ кн.
Фед. Чарторыйскаго, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 26, 29.

- Дешмовичъ, бояринъ Остерскій, 346.
Дешковскій Янъ-Богущъ, подстаростій Винницкій, 264, 278.
— N, землевл. Винницкаго повѣта, 602.
Джуся Янъ, землевл. Волинскій, 220.
— Григорій, землевл. Волинскій, 218.
Дзмиъ Янъ, хорунжій Брацлавскій, 420, 421, 443.
Дзунковскіе, землевл. Винницкіе, 266.
Дидковскіе, шляхтичи околичные, 504.
Дидковичъ Остапко, житель Каневского повѣта, 102.
Дмитрій, бискупъ Виленскій, 54, 55.
Добранскій Василій, зем. Черкаскаго повѣта, 315.
Добриловскіе Николай и Кристина, земл. Брацлавскіе, 456.
Довмонтовъ Григорій, князь, 315.
Довмонтова Полонія Тыщанка, жена Григорія Довмонта, 315.
Довойна Станиславъ Андреевичъ, подкоморій королевскій, ст.
Пинскій и Кобринскій, 215.
Довойновичъ Олехно, радный павъ кор. Казимира 11.
Дойвинская Янковая земл. Волинская, 221.
Долгертъ, зем. Кіевскій, 492.
Доликевичъ, зем. Кіевскій, 499.
Домановскій Войцехъ, староста Краснопольскій, 280, 284.
Домарадскій, зем. Кіевскій, 501.
Домбровскіе: Станиславъ, возный Брацлавскаго воеводства, 264
— Петръ, скарбникъ Галицкій, 438.
— N, зем. Кіевскій, 493.
Домонтовъ Василій, князь, землевл. Черкаскаго повѣта, 86, 87.
Домонтова, княгиня, зем. Кіевскаго повѣта, 366 (см. Довмон)
Дорохъ Иванъ. бояринъ Остерскій, 597.
Дохторъ Гришко, слуга горедовой Черкасскій, 89.
Драбовичова-Орельская Олена, зем. Кіевская, 392.
Драбъ: Микита, бояринъ Каневскій, 103, 104.
— Янъ, шинкаръ Каневскій, 105.

- ь: Мартишъ, бояринъ Остерскій, 597.
Станиславъ, бояринъ Остерскій, 597.
N, зем. Каневскій, 100, 101.
Щенепый, слуга городской Черкасскій, 89.
овскій, зем. Кіевск., 494.
инскій Вазеліусъ, писарь вел. княжества Литовскаго, 237, 238.
оевскій, зем. Кіевск., 552.
оровскій, зем. Кіевск., 495.
денскіе: Михайль, зем. Волинскій, 219.
N, зем. Луцк. пов., 159, 160, 162, 163, 166, 168.
довскіе: Богданъ и Семенъ, зем. Волинскіе, 218.
скій-Любецкій Павелъ, князь, подстароста Луцкій, 356.
анинъ-Нягининскій Семенъ, зем. Кіевск., 371.
инскій Федоръ, зем. Волинскій, 218.
нскій, зем. Винницкій, 602, 609.
скій Рафаиль, зем. Кіевск., 409.
чинскій, зем. Винницкій, 607.
авскій Миколай, зем. Волинскій, 218.
овицкій Остафей, князь, 595.
нскіе Федоръ и Никонъ, зем. Кіев воев., 501.
ъ-Вольскій Петръ, епископъ Перемышльскій и канцлеръ коро-
левства (1576 г.), 246.
совъ, городничій Мозырскій, 625.
фъ, зем. Кіев., 498.

Е.

- скій Георгій, зем. Подольскій, 265.
Буноемскій Григорій, зем. Волинскій, 219.
Семенъ, зем. Волинскій, 221.
ицкій или Яловицкій Захарій, зем. Житомир. пов., 229, 336.
ичи, зем. Луцк. пов., 160, 163, 175.
ъ Дмитрій, писарь земскій Кіевскій (1572 г.), 235.

- Ельцы:** Федоръ Ивановичъ, дворянинъ корол., 53, 54, 55.
— N, зем. Каневскій, 100.
— N, зем. Чернобыльскій (1552), 588, 592.
— Константинъ, подстолій Кіевскій, 356.
— N, хорунжій Кіевскій (1686 г.), 551.
— Михайль-Федоръ, хорунжій Кіевскій (1648 г.), 553.
— Ремигянъ, хорунжій Кіевскій, 554.
— Янъ-Вацлавъ, чашникъ Кіевскій, 554.
Ель Михайль, зем. Луцк. пов., 159.
Еничъ, зем. Луцк. пов., 168.
Ерманъ, бояринъ Остерскій, 597.
Есковичъ Богданъ, зем. Мозырск. пов., 628. 645.

Ж.

- Жабонлицій,** зем. Кіев., 501.
Жабокриціе: Николай, подсудокъ Винницкій, 481.
— Стефанъ, зем. Брацлавскій, 447.
— Александръ, чашникъ Брацлавскій, 481.
— Иванъ, зем. Волынскій, 220.
— N, зем. Луцкаго пов., 158, 161.
Жарецкій Янъ, зем. Луцкаго пов., 159.
Жаровицкій Михайло, зем. Волынскій, 220.
Жахи-Нерзановскіе: Иванъ, Лавринъ и Григорій, посессоры
Скорулино (Бѣлоцерковск. стар.), 292.
Желинская Дорота, княгиня, 216.
Желудно Васечко, слуга Каневскій, 104.
Жеребило-Лабунскій Софроній, игумень Кириловск. монастыря, 31.
Жеславскій Криштофъ, зем. Кіевск., 375.
Жештелинскій Николай-Казиміръ, писарь Винницкій, 481.
Жмакъ Федко, зем. Овруцкій, 40.
Жолневскій Станиславъ, воевода Кіевскій, 321.
Жолочевскіе, зем. Луцк. пов., 161.

авницький или **Журовницький** Александръ, ключникъ Луцкій, 219, 237, 238.

ь Омелянъ, житель Каневскій, 94.

ъ (см Зубръ), зем. Кіевскій, 506.

нскіе: Кирикъ, Федоръ и Юрій, зем. Кіевскіе, 368.

вещіе, зем. Луцк. пов., 162.

вницьіе: Александръ (см. Жоравницькій).

Янъ, зем. Волинскій, 219.

В.

дскій Іоаннъ, секретарь королевскій, 230.

рскій или **Завирскій** Юрій, зем. Кіевскій, 280, 284.

ша: Янъ, зем. Кіев., 368, 401.

Іеронимъ, зем. Брацлавск., 455.

Софья, 408.

Н, зем. Кіев. воев., 321.

рецький Богданъ, зем. Луцк. пов., 159.

ровскіе: Василій, каштолянъ Брацлавск., 237, 238.

Янъ Богдановичъ, 23.

Петръ Богдановичъ, маршалокъ королевскій, 17, 20, 23, 26, 27, 28.

Петръ, зем. Луцк. пов., 161, 175 (сл. предьд.).

Александръ Богдановичъ, зем. Волинскій, 55.

Н, зем. Луцк. пов., 160

чинскій Якубъ, зем. Кіевскій, 364.

дъ, слуга Каневскій, 104.

нчовскіе: Лавринъ, ревизоръ королевскій, 344.

Александръ, зем. Кіевскій, 409.

скіе: Семенъ, дворянинъ господарскій, 15.

Іеремія, староста Остерскій, 338, 374.

Н, зем. Кіевск , 500.

Замковичь Микита, слуга Житом., 148.

Замойськіе: Александръ, стражникъ коронный (1647 г.), 462.

— Ефросина, жена его, 462.

— Янъ, графъ, староста Калушскій и Рѣчицкій (1646), 429, 430.

— Здиславъ, подстолій Львовскій (1652), 472.

— Андрей, великій канцлеръ (1766 г.), 246.

Заморенонъ: N, зем. Мозырск. пов., 628, 646.

— N, зем. Чернобыльскій, 587, 588, 590, 592.

— Богданъ, зем. Кіев. пов., 217.

Заройськіе, зем. Новгородскіе, 644.

Заславськіе князья: Кузьма (1552), 175, 183.

— Федоръ, 183.

— Александръ, воевода Брацлавск., стар. Житом. 286, 326, 327.

— Янушъ, воевода Волынскій (1631), 368.

— Домьяникъ, 400.

— Юрій, 403.

Защинскій Мальхеръ, намѣстникъ Вильскій (1598 г.), 258.

Збаражскіе князья: Янушъ, воев. Брацлавскій, 33, 237, 238, 239.

— Александръ Федоровичъ, 27.

— Владиславъ Андреевичъ, справца воеводства Кіевского, держ. Ботоцкій, 216, 242.

— N, 186, 216.

— N, воевода Волынскій.

— Юрій и Крыштофъ, 264, 265, 383

— N, зем. Мозырск. пов., 644.

Зборовськіе: Андрей, графъ Мельштынскій, 410.

— N, житель гор. Луцка, 175.

Збыновскій, зем. Кіев., 550.

Звѣрова, зем. Волынская, 219.

Звѣрь-Тышковичъ, зем. Луцк. пов., 160, 163.

Звягильськіе князья: Василій и Андрей Семеновичи, 341.

Здзетовскій Петръ, намѣстн. подстароства Житом. (1598 г.), 258.

Здзярскій Петръ, зем. Кіевск. 385.

- нговецкій Францисекъ, зем. Кіев., 367.
новичъ Матиашъ, зем. Луцкій, 157.
стелинскій Николай-Казиміръ, коморникъ граничный воев. Брац-
лавскаго, 442.
овещіе Янъ и Лукашъ, зем. Овруць., 426.
евичъ Сидоръ, бояринъ Чернобыльскій, 592.
овичова Рейна, зем. Волынская, 215
новскіе: Павелъ, подстароста Житома., 483, 485.
Янъ, 483.
говскій Петръ, подсудокъ Кіевскій, 294.
гопольскій Петръ, подсудокъ Кіевскій, 277, 289, 307, 311, 313
евскіе: Андрей, подстароста Любецкій, 398.
N, зем. Луцк пов., 159.
вскій Вацлавъ, ловчій Кіевскій, 368, 394.
отаръ Митько, влад. с. Соколовъ въ Звенигородщинѣ, 205. 207.
отовичъ Андрей, бояринъ в. кн. Свидригайла, 9.
отынскій Илья, зем. Волынскій, 220.
ары: Сасонъ, бояринъ, старшій Черноб. замка, 592.
Грышко и Добрыло, бояре Чернобыльскіе, 592.
ъ Юрій, зем. Кіевск 393.
ынъ Иванъ, боярянь Черкасскій, 86, 89, 90
вскій Николай, зем. Кіевск, 369.
вскіе: Вацлавъ, зем. Кіев., 378.
N, зем. Винницкій, 607.

И.

- енки, зем. Кіевскіе, 493.
ицкій Богуславъ, зем. Волынскій, 218.
овъ Алексѣй, священникъ села Демидова, 521, 536.
итичъ Иванко, слуга городской Черкасскій, 89.
ъ Васильевичъ, князь, радный панъ, вел. кн. Свидригайла, 9.
скій Иванъ, зем. Кіевскій, 372.

Ильинскій Василій, намѣстникъ Звягольскій, 247.

Исаенко Богданъ, бояринъ Овруцкій, 426.

И.

Іоаннъ Алексѣевичъ, русскій государь, 513, 516, 517, 532, 546, 547, 548, 549.

Іозефать, архидіаконъ Кіевскій (1572 г.), 236.

Іорданъ Станиславъ, зем. Кіев. воев., 187.

Іосифъ, священникъ Воскресенской церкви въ Кіевѣ, 236.

Іс.

Іадзидловскій Альбертъ, секретарь королевскій, 466.

Іазаринъ N, маршалокъ Луцкій, 6.

— N, зем. Волынскій, 12.

Іазаринъ-Резановичъ, радный панъ вел. кн. Свидригайла, 9.

Іазимиръ Ягелловичъ, кор. польскій, 9, 10, 11, 36, 37, 65, 346.

Іазимирскіе: Криштофъ, бискупъ Кіевскій, 279, 294.

— Петръ, зем. Кіев. воев., 356.

Іазимирскій изъ Биберштайна, Томашъ, 420.

Іаевскій Янъ, зем. Звенигородскій, 206.

Іалениновичи Иванъ и Романъ, слуги Чернобыльскіе, 592.

Іаленскіе, шляхтичи околничные, 383, 504.

Іалиновскіе: Самуилъ, обозный коронный Брацлавскій (1664 г.), 482.

— Оршула, жена его, 482.

— Валентій-Александръ, староста Брацлавскій (1604 г.), 186, 191, 205, 280.

— Елизавета, жена его (1630 г.), 195.

— Адамъ (1629 г.), 186, 193.

— Юрій 194, 201.

— Мартинъ, воевода Черниговскій, гетманъ польный, коронный, (1647 г.), 194, 434, 438, 452, 456, 459, 471.

- Налугиръ Гришко, слуга Кановскій, 104.
Налусовскій Василій, зем. Волынскій, 221.
Наменскій Николай, подстароста Житомирскій, 248.
— Францисекъ, осадчій с. Жадковки, 550.
Нацлеръ Михаилъ, намѣстникъ Смоленскій, 10.
Наллонскій Эразмъ, старшина запорожскаго войска (1661 г.), 209.
Напуста: N, князь, 98.
— Андрей, князь, 214.
Наравай Михаилъ, зем. Луцк. пов., 159.
Нарасова, вдова слуги Каневскаго, 105.
Нарницкій Михно, зем. Волынскій, 218.
Нарповичъ Дышко, бояринъ Остерскій, 597.
Нарницкій Вавжинецъ, зем. Подольскій, 275, 276.
Нарчевскій Адамъ, субдегата подстар. Овруцкаго, 487.
Начовскій Томашъ, 470.
Насневскій Янъ, слуга Алекс. Жабокрицкаго, 481.
Наштавъ (см. слѣд.), воевода Троцкій, 11.
Наштовтъ или Наштольдъ (см. Наштольдъ) Олбрахтъ Мартиновичъ,
воевода Виленскій, 10, 71, 74, 592.
Наштольдтъ, державца Мозырскій 612, 622, 625, 645, 646.
Наштольтова, 622.
Нонцевичъ (см. Гонцевичъ) Юшко, намѣстникъ Смоленскій, 10.
Невличи: Ивашко, бояринъ в кн. Свидригайла, 9.
— Григорій, комиссаръ кор. польскаго, 42, 44, 45, 64, 418.
— Николай, подстароста Житомирскій (1598 г.), 257.
— N, зем. Кіевскій, 494, 506.
Невличъ-Бранинскіе: Николай и Иванъ, зем. Кіев. воев., 363.
Незъкайло Михайло, канцлеръ, 10.
Небловскій Янъ, зем. Черкасск. пов., 89, 90.
Нердановскіе: Лавриятъ, Тихно, Григорій, Елимъ, зем. Кіев. воев.
365, 378.
Нердей (см. Кврдей) Иванъ, зем. Волынскій, 221.
Нехорскій, зем. Кіев., 496.

Кирдем: N, 217.

— Олизаръ, маршалокъ королевскій, комисаръ для разгранч
воеводствъ Кіевского, Подольскаго и Брацлавскаго, 227.

Кирдем Мильскіе: Петръ, маршалокъ королевскій, 15.

— N, зем. Луцк. пов., 163.

Кирдевъ Иванъ, Москвитянь, подстароста Винницкій, 601.

Кисель: Тихно (1552), 27.

— N, зем. Луцк. пов., 169.

— Андрей, зем. Волинскій (1565), 221.

— Адамъ, зем. Кіев воев. 357.

— N, зем. Чернобыльскій, 592.

Кисель-Низнилицкій Григорій, зем. господарскій, Влад. пов., 34

Кишна, староста Владимірскій, 159.

Кишчина Станиславова, воеводина Витебская, 215.

Клеванъ Гришко, слуга городской Черкасскій, 89.

Клещовская, зем. Винницкая, 607.

Кликашевскій Андрей, зем. Кіев., 394.

Климовичъ Мартинъ, зем. Кіев., 373.

Клинская Варвара, зем. Черкасск. пов., 316.

Клопотъ Янъ, служебникъ пана Нарбута, 625.

Клосинскій Янъ, зем въ Миргородской администраціи, 465.

Клюнскій Иванъ, зем. Волинскій, 219.

Кмиты: Дмитрій, староста Житомирскій, 143, 145.

— Филонъ Семеновичъ, владѣл. Чернобыля, староста Орша
(1568 г.), 223.

— N, зем. Волинскій (1565 г.), 217

Кмитичъ Александръ, зем. Винницкій, 602.

Кмитычъ (Кмита) Крыптофъ, зем. Житомирскій, 125, 138, 141

— N, зем. Чернобыльскій, 592.

— Семень, зем. Винницкій (1552 г.), 602, 607, 608.

Кнегининская, зем. Кіевская, 493, 501, 551.

Кнегининскіе, зем. Луцкіе, 158.

Князіе: Федоръ, Микита и Жикъ (?), зем. Винницкіе, 220.

лишніє: Іеремія, Федоръ, Прохоръ и Трофимъ, зем. Кіев.. 395

Н, шляхтичи околичные, 504.

левскій Станиславъ, зем. Кіевскій, 381.

льскій Яць, зем. Кіевскій, 374.

льская Софья, 215.

новичъ Василь, слуга Каневскій, 104.

ръ, зем. Брацлавскій, 205.

на Дмитрій, 33.

Андрей Михайловичъ, князь, 27.

ель Томасъ, пушкарь Черкаскій, 80.

нскіє: Александръ, князь (1552), 162.

Олехно, зем. Луцкаго повѣта, 164.

Михаиль, зем. Луцкаго повѣта, 160, 168.

Михайло Тихновичъ, капт. Луцкій, 17.

Дмитрій, зем. Волинскій, 220.

Н, зем. Луцкаго повѣта, 160.

Михно Гриякевичъ, зем. Житомирскаго повѣта, 50.

Н, зем. Луцкаго повѣта, 159.

Барбара Михайловна, жена князя Юрія Збаражскаго, а потомъ

Андрея Фирлея, 251.

Грицкова, зем. Волинская, 218.

овичъ Олешко, бояринъ Гуляницкій, 219.

овскіє: Бенько, зем. Барскій, 228.

Крыштофъ и Софья, зем. Брацлав., 438, 439, 440, 441.

Александръ, зем. Кіевскій, 508, 513.

бъ, зем. Винницкій, 602.

съ Семенъ, старшій Черкасець, 81.

да Михайль Григорьевичъ, королевскій служебникъ, 213, 214.

енскій Жданъ, зем. Кіевскаго повѣта, 218.

овскій Григорій Еньковичъ зем. Луцкаго повѣта, 236, 238,

240, 241.

дезскіє: Толукъ и Гридко, слуги Каневскіє, 101, 105.

Колонтай Герасимъ, зем. Мозырскаго повѣта, 644.

Колотвиновичъ Панко, Каневецъ, 102.

Колпытовскій Остафій, зем. Волинскій. 218.

Колусовскіе: Иванъ и Гневошъ, 219.

— N, шляхтичъ, 217.

Комаевская Янова, 216.

Комары: Грицко, Донисъ и Жданъ, зем. Винницкіе, 607, 608.

Конаржевскій Геронимъ, подстароста Каменецкій, 276.

Конарскіе: Матисъ, слуга Конст. Острожскаго, 258.

— N, зем. Кіевскій, 551.

Конецпольскіе: Стефанъ, зем. Кіев., 378.

— N, зем. Кіевск. 489, 499, 500, 504, 506, 551.

Концевичъ Ивашко, радный панъ кор. Казимира, 11.

Концкій, зем. Брацл. воев., 444.

Кончаковскій, зем. Кіев., 494.

Копецъ, 217.

Копоть Богданъ, бояринъ Остерскій, 597.

Коробанова, зем. Луцк. пов., 159.

Кордышова Глиняцкая, зем. Винницкая, 607.

Корецкіе князья: N, намѣстникъ Каневскій, 100.

— Богущъ Федоровичъ, староста Луцкій, Брацлавскій, Винницкій и Житомирскій, 20, 53, 54, 55, 56, 57, 131, 310, 598.

— Кароль, каштелянъ Волинскій, 373, 395, 397, 404.

— Анна, княжна, 370.

— N, княгиня, зем. Луцкаго повѣта, 167.

Коржень, зем. Кіевскій, 492.

Корзуны: Ивашко, Мартинъ, Степанъ, Дорофей, Иванецъ (15

Григорій (1751 г.), зем. Брацлавск., 211.

Корицкій (Корецкій ?) Александръ, князь, зем. Волинскій, 211.

Коркошка Федоръ, зем. Кіевскій, 394

— Тимофей, зем. Кіевскій, 409.

Корнява (?), 13.

- Коровай (см. Баровай) Андрей, зем. Волынскій, 221.
- Коровченко Григорій, Кіевскій казацкій полковникъ, 545.
— Игнатъ, сынъ его, 522, 537, 545.
- Королевичъ Кузьма, старшій Чернобыльскаго замка, 587.
- Корсакъ Петръ, староста Остерскій, 595.
- Корчанскій Янъ, слуга бискупа Кіевскаго, 294.
- Корчевскіе: Богданъ и Васько, зем. Житомирскаго повѣта, 127, 147.
— Н, зем. Кіевскій, 493.
— Янъ, зем. Кіевскій, 372.
— Н, зем. Кіевская, 392.
— Василій Семеновичъ, зем. Кіевскаго повѣта, 59, 61.
- Коршовскіе: Сенко, зем. Житомирскаго повѣта, 51.
— Н, зем. Луцкаго повѣта, 356.
- Корбутовичъ Стефанъ, князь, воевода Троцкій, 5.
- Корбутъ Михайлъ, князь, староста Овруцкій, 288. (См. Вишневецкіе).
- Корытенскіе: Михайло, писарь Луцкій, 219.
— Павелъ, братъ его, 219.
— Федоръ и Василій, зем. Луцкіе, 158.
- Корытно, зем. Кіевскій, 488, 550, 552.
- Косаковскій Николай-Казимиръ, подеудокъ воеводства Брацлавскаго, 438.
- Косиловичъ - Конашно, слуга городской Черкасскій, 89.
- Косинская, зем. Луцкаго повѣта, 162.
- Косинскій, зем. Волынскій, 221.
- Космовскій Петръ, зем. Брацлавскаго воеводства, 401.
- Костецкій Александръ, шляхтичъ, слуга Тышкевича, 495.
- Костомаровъ Трофимъ, поручикъ, Московскій подданный, 513, 518.
- Костырка Степанко, слуга Каневскій, 105.
- Костюшмовичъ Богданъ, зем. Волынскій, 220.
— Н, зем. Мозырекій, 644.
- Костюшмовскій Поцей, зем. Кіевскій, 385.
- Котарскій, зем. Кіевскій, 489, 552.

- Котасевичъ** Яцекъ, регентъ маршалковскихъ судовъ вел. княж Литовскаго, 264.
- Котовичи**, зем. Луцкаго повѣта, 168.
- Котужинскій** Николай, подстароста Житомирскій (1651 г.), 466.
- Кохановичъ** Иванъ, слуга Каневскій, 105.
- Коцубъ** Борисъ, зем. Винницкій, 610.
- Коширскіе** (Сангушки) князья: Андрей, староста Луцкій, 153.
— N, зем. Луцкаго повѣта, 164.
- Кошка** Иванъ, зем. Волынскій, 220.
- Кошовскій**, зем. Кіевскій, 497.
- Кошчичи**: Иванъ, зем. Винницкаго повѣта, 607.
— Петръ, зем. Луцкаго повѣта, 162, 183.
— N, зем. Винницкаго повѣта, 610.
- Кравецъ**: Пимоля, Бобрикъ и Азикъ, слуги Каневскіе, 105.
- Краевскіе**: Богданъ, зем. Луцкаго повѣта, 159.
— N, 221.
- Красновскій** Касперъ, дворянинъ королевскій, 217.
- Красновскіе**: N, шляхтичъ, житель села Холмовъ Кіев. пов., 536.
— N, зем. Луцкаго повѣта, 161.
- Крекотемичъ** Яковъ, князь, зем. Луцкаго повѣта, 164.
- Кривицкій** Михпо, зем. Луцкаго повѣта, 159.
- Кривопускъ** Иванъ, шинкаръ Каневскій, 105.
- Крижинъ** Ивашко, дворянинъ королевскій, 39.
- Криницкій** Федоръ, зем. Кіевскій, 369.
- Крокотка**, князь, зем. Луцкаго повѣта, 160.
- Кропотчинская**, княгиня, 220.
- Крошинскій** Иванъ, князь, староста Упитскій, 214.
- Круковскій** Янъ, зем. Кіевскій, 385.
- Круневичи**: Козма, Богданъ, Игнатъ, Онопрей, Зипъ, бояре Чернобыльскіе, 592.
— Казимиръ-Александръ (1637 г.), 225.
- Круневскій** Федоръ, врядникъ Перемильскій, 238.
- Крушъ**, зем. Волынскій, 221.

- Нудрицкій, зем. Кіевскій, 513.
Нузинская Федорова, зем. Волинская, 218.
Нульъ Гаврилловичъ, бояринъ Остерскій, 597.
Нулимовскій Яцко, 472, 473.
Нуниціе: Михайло, зем. Волинскій, 218.
— Андрей, братъ его, судья Кременецкій, 218.
Нурбскій-Ярославскій Андрей Михайловичъ, князь, 233.
Нурганскій Григорій Макаровичъ, возный Кіевскій, 242
Нуровицкій Андрей, зем. Волинскій, 220.
Нурцевичи: Фома, зем. Остерскаго повѣта, 345
— князья: Василій зем. Луцкаго повѣта, 163
— N, зем. Луцкаго повѣта, 170.
Нутравскій (см. слѣд), зем Волинскій, 220.
Нутровскій Микита, зем. Луцкаго повѣта, 158.
Нухмистровичъ Николай, зем. Луцкаго повѣта, 159, 162.
Нуцьборскій, зем. Кіевскій, 507.
Нученевичъ Янъ, возный генераль Кіевскаго, Волинскаго, Брацлавскаго и Черниговскаго воеводства, 508, 511, 513.
Нушнеръ Левонъ, слуга Къневскій, 104.

Л.

- Лабунскій Василій, зем. Луцкаго повѣта, 212.
Лагевницкій Балцеръ, зем. Кіевскій, 393.
Ладовичъ Иванъ, зем. Кіевскій, 369.
Ладъята Александръ, 12
Лазинскій, зем. Кіевскій. 505
Ласкій Михаиль, судья Виницкій, 278, 380.
Ласко: N, столн. Кіевскій, 550.
— Андрей, зем. Кіевскій, 366.
— Адамъ, писарь Житомирскій, 288.
— Якубъ, подстароста Овруцкій, 288.
Ласко-Черчицкій Семенъ, зем. Владимирскій (?), 34.

Лашъ Самуиль, зем. Кіевскій, 375, 384, 406.

Лашъ-Тучалскій, зем. Кіевскій, 375.

Левандовскій Николай; старшина хоругви Волошской (1646 г.),

Левковскіе: N, шляхтичи околичные, 504.

— Теодоръ, намѣстникъ подстароста Овруцкаго, 508, 510.

— Мартинъ, зем. Кіевскій, 394.

Левонувичъ Иванъ, дворянинъ господарскій, Житомир. пов., 61

Ледуховская Софья, жена Яловецкаго, зем. Остерскаго повѣта,

Ледуховскіе: Макаръ, зем. Луцкаго повѣта, 238.

— Гневошъ, зем. Волинскій, 220.

Лемеші: N, зем. Кіевскій, 505.

— Яковъ, зем. Кіевскій, 357.

— Николай, зем. Кіевскій, 501.

Ленневичева, зем. Кіевская, 506.

Ленневичъ, зем. Кіевскій, 501.

Ленскій-Пятничанскій (см. Пятничанскій).

Лесевичи N, посессоры Таращи, бояре Бѣлоцерковскіе, 292.

— Николай, зем. Кіевскій, 387.

Летинскій, зем. Винницкій, 602.

Летковскій Василь, бояринъ Остерскій, 597.

Либа Зенко, слуга городской Черкасскій, 89.

Либоханскіе: Яковъ и Себастьянъ, посессоры Ставища (Бѣлоцерковскіе староста), 292.

Линевскіе, зем. Луцкаго повѣта, 162.

Липенскій Иванъ, зем. Волинскій, 219.

Липленскіе: Янъ и Григорій, зем. Кіевскіе, 366.

Липленская, зем. Кіевская, 401.

Липская зем. Кіевская, 550.

Липскій Іоаннъ, вице-канцлеръ королевскій, 230.

Литевскій Василій, зем. Луцкаго повѣта, 164.

Литинскіе: Иванъ, зем. Волинскій, 218.

— Феодора, зем. Кіевская, 377.

Лиховелденко Якушъ, слуга Каневскій, 105.

- а, зем. Луцкаго повѣта, 161.
ковскіе, зем. Кіев., 394.
ій Станиславъ, польскій полковникъ, житель села Демидова,
22, 536.
Стефанъ, маршалокъ Мозырскаго повѣта, 262, 263, 395.
а, жена предыд., 395.
цій Лука, дворянинъ королевскій, 73.
ій, зем. Кіевскій, 321.
Василій, зем. Мозырскій. 644.
евичъ-Мировицій, зем. Кіевскій, 361.
скій Северинъ, намѣстникъ княжны Острожской въ Чуд-
овѣ, 250.
скій Ленко, зем. Волинскій, 221.
скій Павелъ, зем. Кіевскій, 365.
іе князя: Балтазаръ, 216.
ндрей Андреевичъ, 216
нна Андреевна мать Балтазара, 216.
орота Сергѣевна, 216.
скій Левъ Богушевичъ, возный воев. Кіев., 256, 257.
ичъ Василій, зем. Луцкій, 161.
ичъ Иванъ, зем. Черкасскаго повѣта, 315, 316, 398.
Вратко, зем. Волинскій, 219.
ь Левонъ, слуга Мозырскій, 625.
ь Опанасъ, пушкарь Мозырскій, 615.
іе князя: Иванъ (1565), 216.
ригорій (1590), 36.
митрій (1545), 126
огданъ (1552), 158, 162.
, 162.
, княгиня, 175.
ирскіе: Константинъ, староста Бѣлоцерковскій, 196, 202.
таниславъ, воевода Браковскій и Русскій, 196, 399.
скій Иванъ, зем. Волинскій, 219.

- Люстатинскій** Федоръ, зем. Волинскій, 218.
Лядовичъ Янъ, зем. Кіевскій, 411.
Ляльковичъ Миско, зем. Винницкій, 607.
Лянцкоронскіе: Янъ-Бенько, комисаръ для разграниченія стар. церковскаго, 200.
— Мартинъ, депутатъ трибунала отъ воев. Радомскаго, 420.
— Софья, жена Здислава Замойскаго, 473.
Лясота Юрій, зем. Кіевскій, 357, 389.
Ляховскій Иванъ, зем. Волинскій, 220.
— Семонъ, зем. Луцкаго повѣта, 169.
Ляцкій Иванъ, лѣсничій Подляскій, 214

М.

- Мазепа - Каледынскій** Николай, 293.
Манаровичъ Крыштофъ, зем. Кіевскій, 366, 373.
Максимъ, бояринъ Остерскій, 597.
Малаховскій Іоаннъ, вицекацлеръ королевскій, 261.
Малевичи, бояре Бѣлоцерковскіе, 292.
Малешъ, слуга городской Черкасскій, 89.
Малинскій Николай, зем. Кіевскій, 550.
— N, зем. Кіевскій, 502.
Малинскій-Ело Михайлъ, зем. Волинскій, 219.
Малишъ Іосифъ, намѣстникъ Житомирскій, 46.
Маловецкіе-Новосельскіе, зем. Кіев., 401.
Малюскій, радный панъ кор. Казимира, 11.
Маркевичи: Адамъ, зем. Кіев., 366.
— N, зем. Кіев., 493, 498.
Марновскіе Романъ и Фалелей, зем. Волинскіе, 220.
Масальскіе: Андрей, князь (1565), 221.
— Иванъ, князь, зем. Луцк. пов., 157, 162, 163, 173.
— Богданъ, зем. Волинскій, 219.

- ичинъ Станиславъ, пушкарь Кіевскій, 110.
- евичи: Михайлъ и Павелъ, слуги Чернобыльскіе, 592.
- евскій Семень-Дениско, староста Житомирскій, 44, 46, 248.
- і, бискупъ Виленскій, 10, 11.
- евичъ Ивашко, слуга городской Черкасскій, 89.
- едовскій Якубъ, намѣстникъ гродскій Овруцкій, 412.
- нгородовичъ Семень, намѣстникъ Смоленскій, 10.
- инская, зем. Кіевская, 377
- иниъ Василій, зем. Черкаскаго повѣта.
- оскіе шляхтичи околичны, 385, 395, 504.
- ковичъ, житель гор. Луцка, 175.
- шко Николай, стольникъ Новгородскій, 451.
- но Яць, зем. Кіевскій, 373.
- винскій Іосифъ-Михаилъ, вицерегентъ гродскій Виленскій, 231.
- овскій Андрой, зем. Кіевскій, 382.
- инскіе: Иванъ, зем. Винницкій, 608, 609, 611.
- Романъ. 461.
- Духна, зем. Винницкая, 602, 610.
- ичъ Иванъ, слуга Житомирскій, 148.
- вскій Андрей, буркграбій замка Владимірскаго, 75.
- вскій-Хмара Михайлъ, зем. Черкасскій, 317.
- вскіе, жители гор. Луцка, 175.
- евичъ, зем. Кіевскій, 494.
- овскій, зем. Кіевскій, 494.
- вскій Иванъ, зем. Волынскій, 220.
- вицній Василій, зем. Волынскій, 221.
- новичъ Жданъ, зем. Владимірскаго повѣта, 251, 252.
- дукъ Семень, войтъ Житомирскій, 73.
- вскій Андрей, намѣстникъ подстароства Владимірскаго и бурк-
грабій замка Владимірскаго (1633 г.), 8, 232.
- о, слуга Каневскій, 104.
- овичъ или Митневичъ Андрей, слуга Чернобыльскій, 587, 592.

- Михаилъ Васильевичъ**, князь, радный панъ князя Свидригайла, 9, 12, 13.
- Михалевичъ** Василій, старецъ Овруцкій, 38, 40.
- Михалкевичъ-Заливана** Матвей, бояринъ Овруцкій, 38, 39.
- Михеевичъ** Пацко, слуга Каневскій, 105.
- Михновичъ** Сямонъ, слуга Мозырскій, 625.
- Мишновичъ** Климъ, слуга Житомирскій, 148.
- Мишновскій** Семенъ, зем. Волынскій, 221.
- Могила** Петръ, митрополитъ Кіевскій, 389, 527, 543.
- Моджеевскій**, зем. Кіевского воев., 501, 505.
- Модлишевскій** Лукашъ, зем. Кіевскій, 387, 405.
- Можать** Костя, слуга Каневскій, 104.
- Монтсоховичъ** Богданъ, бояринъ Черноб. замка, 587.
- Мокрейскій**, зем. Винницкій, 608.
- Мокренскій** Демьянъ, возный Влад. пов., 251.
- Молодецкий** Стефанъ, зем. Кіевскій, 401.
- Монвидъ**, или **Монвить**, или **Монивидъ**, вовода Троцкій, потомъ Новгородскій, 6, 10, 11.
- Монтигирдовичъ** Петръ, воев. Новгородск., маршал. зем., 10, 11.
- Монтовтъ** Янъ, зем. Волынскій, 157, 158, 221.
- Монтовтовичи** NN, зем. Волынскіе (1552), 167, 170.
- Мордасъ** Станко, радный панъ кор. Казимира, 10.
- Морозовъ** или **Морозовичъ** Богущъ, бояринъ Каневскій, 98, 99, 100, 102, 104.
- Морштынъ** Якубъ, вовода Сандомирскій, 210.
- Мостовскій**, зем. Винницк. пов., 267.
- Моцейшина**, зем. Винницкая, 608.
- Мочульскіе**: Стефанъ, скарбникъ Черниговскій, гродскій регентъ Овруцскій, 277.
- Потенціана, жена зем. Брацл. Рознятовскаго, 430.
- Мошко-Боршовскій** Валентъ, зем. Луцк. пов., 238.
- Мошновичъ** Нефедко, зем. Жятон. пов., 127, 147.
- Мошновскіе**, шляхтичи околичные, 504.

ицїе: Юрій, зем. Кіевскій, 410.
зем. Кіевскій, 395.
евскій Федоръ Михайловичъ, князь, 66.
евичъ Дениско, радный панъ кн' Свидригайла, 6.
ванъ, зем. Волинскій, 5. 6.
скій Янъ, слуга кн. Мих. Чарторыйскаго, 34.
скій Иванъ, шляхтичъ Житомирскій, 249.
ецъ, стуга Каневскій, 105.
скій Теодоръ, писарь Житом. 332, 336.
коморникъ королевскій, 289.
Ворновскій Михаилъ, каштелянъ Волинскій, 237, 238.
ь, зем. Луцкаго повѣта, 164.
скій Александръ, зем. Кіевскій, 382.

И.

ьникъ Оедоръ, подъячій кіевской приказной избы, 516, 517,
19, 532.
нъ Денисъ и Иванъ, старшіе Черкасцы, 81.
ь Николай Войтеховичъ, державца Мозырскаго замка, 611,
12. 613, 615, 625, 630, 644.
ицїе: И, шляхтичи околичные, 504.
итоній, зем. Кіевскій, 394.
ицїе: Явъ: войскій Брацлавскій, 481, 482.
изавета, 481, 482.
овскіе: И, шляхтичи околичные, 504.
зем. Кіевскій, 374.
льскій Станиславъ, зем. Луцк. пов., 12.
аль Янъ, слуга городской Черкасскій, 89.
евичъ Богушъ, бояринъ Каневскій, 104.
нскій Андрей Ивановичъ, дворянинъ королевскій, 70.
скій, зем. Кіевскій, 494.

Немира-Резановичи: N, зем. Владимирскіе, 9, 10.

— Мацко, братъ предыд., 10

Немира: N, староста Луцкій, 9.

— Митко, племянникъ предыд. 8, 11.

— Станиславъ, зем. Волынской, 217.

Немирина Анна, 12.

Немиричи: Степанъ, владѣлецъ Чернехова, 269.

— Іосифъ, зем. Житош., 127, 147, 149.

— Іосифъ, зем. Черноб. и Мозырск., 588, 628.

— Іосифъ Ивановичъ, судья зем. Кіевскій. (1572 г.), 236.

— Янъ, 217.

— Александръ. 401.

— Юрій, подкоморій Кіевскій, 467.

— NN, воеводици Кіевскіе (1686 г.), 551, 552.

Немировичи: Николай, радный панъ кор. Козимира, 10.

— Андрей, радный панъ кор. Казимира (1452), 11.

— Андрей Якубовичъ, воевода Кіевск. державца Свислоцкій (1531)
69, 70.

— N, державца Мозырскій (1552), 625.

Немирчичъ Стефанъ, подкоморій Кіев. староста Остерск., 359, 364.

Немироскій Артемъ, зем. Кіевскій, 395.

Немѣрьчъ Иванъ, дворянинъ королевскій, 70.

Непитуцій Петръ, зем. Луцкій. 161, 174.

— Рафаилъ, игуменъ мон. Никол. Пустыннаго, 309, 310.

Несвецкіе NN, зем. Луцкаго повѣта, 159.

Нечай Стефанъ. зем. Кіевскій, 364, 490.

Нешевскій Андрей, намѣстникъ староства Овруцкаго, 428.

Новицкіе: Василій, зем. Волынской, 219.

— Евтухъ, 378.

— Игнатій Людвигъ, метрикантъ коронный (1766), 246.

Новоселецкіе: Янъ, 265.

— N, зем. Кіевскій, 497.

Новосельськіе: Оедоръ, зем. Кіевскій, 381.

— N, зем. Кіевскій, 506.

Носиловскій Малхеръ, зем. Кіевскаго повѣта, 217.

— Маріанна, 483.

О.

Сбалжовскій Бартоломей, секретарь королевскій, 338, 355, 375.

Ободенскіе: Николай, зем. Кіев воев., 364.

— Оедоръ, зем. Кіев. воев., 311.

Ободынскій, зем. Кіев, 500.

Оборскіе: Петръ, тивунъ Троцкій, 215.

— N, зем. Луцкаго повѣта, 159.

Образцовъ Левъ Борисовичъ, зем. Волинскій, 27.

Обухова Маруша, зем. Кіевская, 375.

Обухъ, зем. Кіевскій, 494.

Обчинскій Кузьма, зем. Луцкаго повѣта, 238.

Обыма Ходоръ, бояринъ Остерскій, 597.

Овсяникъ Богущъ, дворянинъ господарскій, 25.

Огнискіе князья: Матвѣй, 216.

— N, княгиня, 216.

Одживольскій или **Одривольскій**, староста Жидачовскій, потомъ Винницкій, потомъ канцелярнъ Чернигов., 207, 209, 431, 434, 443.

Оздовскіе, зем. Луцкаго повѣта, 159, 160.

Озчевскіе: Михно, зем. Волинскій, 219.

— Михайло, сынъ его, 219.

Оноиччъ Иванъ, бояринъ Ковельскій, 219.

Онорскіе, зем. Луцкаго повѣта, 160.

Осаковъ, зем. Винницкій, 602, 610.

Олесьичи: Богуфаль, зем. Кіевскій, 366.

— Александръ, 367.

Олексаковскій Гневошъ, зем. Волинскій, 220.

Олехновичи, зем. Луцкаго повѣта, 109.

- Олешко** или **Олескій** Флоріанъ, секретарь и писарь королевскій, во Владим., владѣлецъ села Выползовъ (Остерскаго пов.), 43, 305, 345, 346.
- Олизарова** Федка, старостина Луцкая, 13, 37.
- Олизаровскіе:** Олехно, зем. Волинскій, 220.
— N, зем. Луцкій, 158.
- Олизаръ** Людвигъ. зем. Кіевскій 374.
- Олизаръ-Сынгуръ**, зем. Кіевскій, 409.
— N, 217.
- Олышанжа** Овдотья, жена Алек. Гр Вороны, 257.
- Олышанскіе:** Янушъ Юрьевичъ, воев. Кіевскій, державца Остер.
— Янъ, урядникъ Слободищскій, 61.
— N, зем. Кіевская, 504.
- Омельянскій** Гурко, бояринъ Луцкаго повѣта, 159, 161.
- Онацкевичъ**, зем. Винницкій, 607.
- Онешковичи** Василій и Федоръ, зем Луцкаго пов. 157.
- Онишевичъ**, зем. Кіевскій, 498.
- Онискевичъ** Хацко, бояринъ Остерскій, 597.
- Оранскій** Павелъ, зем. Владимірскій, 34.
- Орельскій-Чеховичъ** Юрій, зем. Кіевскій. 399.
- Орешко**, бояринъ Остерскій, 597.
- Оржыщевскій** Ловко, зем. Волинскій, 219.
- Оришовскій**, гетманъ Запорожскій, 255.
- Орловскіе:** Янъ, зем. Винницкій, 474.
— N, зем. Остерскаго повѣта, 344.
- Осдзитовскій-Драбовичъ** Янъ, зем. Кіевскій, 392.
- Осовицкій** Яцко, бояринъ Ковельскій, 219.
- Оссовскіе:** Михайлъ зем. Луцкаго повѣта, 164.
— Щенный, зем. Кіевскаго воеводства, 411.
- Остиновичъ** Радивиль, радный панъ кор. Казимира (см. Радзивиллы).
- Остиновая** Ганна Николаева, 215.
- Остигъ** Юрій, староста Брацлавскій, 215.
- Остиновичъ** Демидъ, зем. кн. Курбскаго (1571 г.), 233.

Остревскій или **Остріевскій** Матіашъ, зем. Волинскій, 166, 218.

Острожскіе князья: Константинъ Ивановичъ, воевода Троцкій, гетманъ великій, староста Брацлавскій, Звенигородскій и Винницкій, 49, 50, 65, 66, 143, 183, 257, 611.

— Василій Константиновичъ, 160, 163.

— Константинъ Константиновичъ, воевода Кіевскій, маршалокъ Волинскій, 212, 219, 247, 249, 250, 253.

— Янушъ Константиновичъ, воевода Волинскій, каштелянъ Краковскій, староста Бѣлоцерковскій, Каневскій и Переяславскій, 249, 264, 277, 278, 289, 293, 294, 307, 310, 311, 313.

— Сусанна, жена кн. Януша, 249.

Охлоповскіе: Борисъ, зем. Волинскій, 219.

— Якимъ, зем. Волинскій, 220.

Охремовичи, зем. Луцкаго повѣта, 163.

Охримовичи: Стецко, зем. Луцкаго повѣта, 161.

— Михаилъ, зем. Луцкаго повѣта, 175.

Охромовичъ Федоръ, зем. Луцкаго повѣта, 158.

Очосальскій Максимильянъ, судья Винницкій, 438, 458, 461, 481.

Ощовскіе: N, зем. Луцкаго повѣта, 157, 158, 161, 162, 175.

II.

Павловичъ Михайло, зем. Волинскій, 219.

— N, войтъ Каневскій, 94.

Павловскій Самуилъ, зем. Кіевскій, 376.

Павша Михаилъ, подстаростій Житомирскій и Овруцкій, зем. Кіевскій, 67, 68, 425, 491, 492.

— Симонъ, зем. Кіевского воеводства, 357.

Пасочинскій Лавринъ, писарь королевскій (1576 г.), 246.

Пафнутій, епископъ Владимірскій, 13.

Пахола, зем. Кіевского воеводства, 382.

Паць: Николай, бискупъ Кіевскій, 214.

— N, радный панъ кор. Казимира. 10, 11.

- Пашанскій Соловей, зем. Кіевскій, 385.
— NN, шляхтичн околичине, 504.
- Пашкевичъ Федоръ, зем. Кіевскій, 402.
- Пелка Янушъ, зем. Звенигородскій, 206, 209.
- Перекальскіе: Дахно, зем. Волинскій, 220.
— Богданъ, зем. Луцкій, 157, 162.
- Перекладовскій Богданъ, зем. Волинскій, 218.
- Пересеціе: Андрей, зем. Кіевскій, 394.
— Софья, зем. Кіевская, 377.
- Пероцкіе: Омелянъ, Иванъ и Лавринъ, зем. Кіев., 406.
- Першки: Иванъ, Пашко, Дашко, Богданъ, бояре Овруцкіе, 412.
- Песлякъ Стефанъ, зем. Кіевскій, 372.
- Песочинскіе: Стефанъ и Янъ, зем. Винницкіе, 447.
— Якубъ, Казимиръ и Павелъ, 448.
- Петничанскій (см. Пятничанскій).
- Петостовъ, зем. Луцкаго повѣта, 161.
- Петриковичъ или Петрыневичъ Василій, зем. Луцкій, 158, 174.
- Петрицкій Иванъ, бояринъ Гуляницкій, 219.
- Петровскій Станиславъ, подстаростій Луцкій, 4.
- Петръ Алексѣвичъ, гоударь русекій, 513, 516, 517, 532,
547, 548, 549
- Пиво, бояринъ Волинскій, 221.
- Пилецкій Пилицъ, зем. Кіевского повѣта, 243.
- Пилиповскіе: Андрей Степановичъ, подстаростій Житомирскій, 2
— Адамъ и Иванъ, зем. Кіевского воеводства, 363.
- Пищиновъ Левко, слуга Каневскій, 104.
- Піонтновскій Казимиръ, ксендзъ, суперіоръ Житомирской іезу
резиденціи (1735 г.), 41, 256, 417.
- Плетенецкій Елисей, архимандритъ Печерскій, 324.
- Плихта: Николай, зем. Остерскаго повѣта, 307.
— N, зем. Кіевского воеводства, 498.
— Валентинъ, каштелянъ Равскій, маршалокъ трибунала Р
скаго, 356, 411.

- Гина N, зем. Кіевскаго воеводства, 506.
- ю, атаманъ Вильскій, 269.
- евичъ Григорій, зем. Мозырскаго повѣта, 628.
- ице: Александръ и Николай, зем. Кіевскіе, 374
- родьинскій, зем. Кіевскаго воеводства, 501.
- рскій Томашъ, зем. Кіевскаго воеводства, 400.
- ицкій Мацей, зем. Кіевскаго воеводства, 372.
- и: Моисей и Иліонъ, зем. Кіевскаго воеводства, 373.
- N, слуга городской Черкасскій, 89.
- ецъ-Рожиновскій Юрій, 318.
- ъ N, зем. Житомирскаго повѣта, 126.
- N, зем. Чернобыльской волости, 592.
- анинъ Сава, монахъ мон. Ник. Пустын. 242.
- енская Ганна Михайлова, княгиня, 216
- инъ Никита, дьякъ Кіевской приказной язбы, 532.
- о, писарь Луцкій, 6.
- авскій Марко, зем. Кіевскій, 243.
- ичъ Ивашко, зем. Винницкій, 608.
- ице, зем. Луцкіе, 158, 160.
- ицие: Мяхно, зем. Волинскій, 218, 219.
- Иванъ, зем. Волинскій, 221.
- иъ Сенько, зем. Луцкаго повѣта, 160.
- оловскіе: Семенъ, буркграбій Винницкій, 470, 472, 473, 475,
477, 478, 480.
- Ганна, зем. Винницкая, 608.
- говецкій Федко, дворянинъ Житомирскаго повѣта, 50.
- повичи: Еско, Ивашко, Григорій и Андрей Богдановичи, бояре
Черкасскіе, 89.
- Ульяна, въ монашествѣ Олена, зем. Кіевская, 69, 70.
- Опанасъ и Богданъ, ея дѣти, 69, 70.
- й Левъ, дьякъ королевскій, 123 (см Поцей).
- ице: Станиславъ, воевода Бѣльскій, 210.
- Северинъ, зем. Кіевскій, 369.

Потоцкіе: Флоріанъ, зем. Кіевскій, 384

— N, зем. Кіевскій, 493, 550.

Потрохинъ Сениукъ, бояринъ Остерскій, 527.

Поцей Ипатій, митрополитъ Кіевскій, 323.

Прежовскіе или **Презовскіе:** Богданъ, Жданъ, Семень и Васько, зем. Житомирскіе, 127, 147.

— Иванъ, комиссаръ кор. зем. Житомирскій, 42, 44, 51, 55.

— Семень Ивановичъ, зем. Житомирскаго повѣта, 59.

Презовскій Семень, зем. Кіевскаго воеводства, 371, (см. предъид.).

Привередовскіе: Грицко, зем. Луцкаго повѣта, 157, 160.

— Василій, зем. Волинскій, 220.

Прокоповичъ Жданъ, дворянинъ королевскій, 217.

Пролиза Матвей, бояринъ Остерскій, 597.

Пронскіе князья: Семень Глѣбовичъ, староста Житомирскій (1538 г.), 50, 51, 52, 54, 55, 56, 59, 145, 146.

— Фридрихъ Глѣбовичъ, воевода Кіевскій, 165, 183, 293, 587.

— Александръ, стольникъ великаго княжества Литовскаго, староста Луцкій, 36.

Прончейновичъ Грицко, зем. Луцкаго повѣта, 158, 159, 161.

Пронцлова-Деревенецкая Анна, зем. Кіевская, 366.

Проскуры: Тимофей, зем. Кіевскій, 70.

— Юрій, зем. Кіевскій, 392.

— N, подчашій Кіевскій, 551.

Проскура-Суццанскій Оедоръ, писаръ зем. Кіевскій, 294, 309, 315, 343, 358.

Проскуринъ, зем. Чернобыльской волости, 588, 592.

Проскурина, боярыня Каневская, 104.

Прускій Яцко, зем. Луцкій, 158.

Прушинскій зем. Кіевскій, 492, 493.

Пугачъ Васко, бояринъ Ковельскій, 219.

Пузовскій Богданъ Богушовичъ, зем. Волинскій, 219.

Пузына, зем. Кіевскій, 496.

Путивльскій Владиміръ, князь, 86, 97.

нарева, вдова слуги Каневского, 105.
галинскій Станиславъ, зем. Винницкій, 470.
лелпскій Янъ, подстароста Владимірскій, 265.
а Васіянъ, игуменъ Троицкаго больничнаго Кіево-Печерскаго мо-
настыря, 323.
чинскіе: Лавринъ, зем. Остерскаго повѣта, 345.
Казимиръ, зем. Винницкій, 480.
ичанскій (Ленскій), N, зем. Винницкій, 602.
ничанскій) Миско, зем. Винницкій, 602, 609.

Р.

ивилы или Радзивилы: Юрій Николаевичъ, каштелянъ Виленскій,
гетманъ, староста Городенскій (1536 г.), 71, 624, 625.
Николай Юрьевичъ, воевода Виленскій и Троицкій, гетманъ Ли-
товскій, канцлеръ В. К. Литовскаго (1568 г.), 214, 223,
616, 642.
N, воеводичи Виленскіе, 217.
Лавинія, княжна, 409.
инскій, зем. Кіевскій, 500, 507.
вицію, зем. Луцкаго повѣта, 169.
минскіе, зем. Луцкаго повѣта, 160.
шминскіе, зем. Луцкаго повѣта, 159.
ицьинскій Александръ, зем. Кіевскаго воеводства, 357.
мскіе: Константинъ державца Остерскаго замка, 592, 595.
Лавринъ, староста Остерскій, 344, 346.
Михаилъ, староста Остерскій, 342, 344, 346.
сснскій, или Рѣвусскій, или Ржевусскій Станиславъ, подстароста
Винницкій, 420, 431, 438, 447, 451, 455, 459, 475.
ченно, слуга Каневскій, 105.
ичъ Андрей Ларіоновичъ, зем. Кіевскаго воеводства, 354.
евскій, или Рыщовскій, зем. Луцкаго повѣта, 157, 162.
вицію князья, зем. Луцкаго повѣта, 168.

- Роговскій**, зем. Кіевскаго воеводства, 498.
Рогоза Григорій, хорунжій дворный, 217.
Рогозенскіе: Данило, Василій, Дмитръ и Фалелей, зем. Волыа., 21.
Рогозинскіе или **Рогожинскіе**: Данило, зем. Луцкій, 158, 160, 161.
— Мацѣй. 451.
— N, зем. Кіевскаго воеводства, 501.
Рогочевскій Гуторъ, зем. Волынскій, 221.
Родавицкій Василій, зем. Волынскій. 220.
Родневичъ Ипполитъ, зем. Кіевскій, 381.
Родневичева, 395.
Романовская-Некрасовичъ Оксинья, зем. Черкаская, 318.
Рожиновская Маруша Янова Марценковичева, зем. Черкаская. 318.
Розбискій Петръ, ротмистръ Черкаскій, 90.
Рознятовскій или **Рожнятовскій** Андрей, зем. Брацлавскій, 422.
Ронитскій Войцѣхъ, старшина хоругви Волынской, 202.
Рокошъ Станиславъ, зем. Кіевскій, 381.
Романовичъ Семенъ, зем. Кіевскій, 68.
Романовъ Якушка, дьяконъ село Демидова, 536.
Рончковская, зем. Кіевская, 491, 551.
Ростицкій Григорій Болбачъ, зем. Волынскій, 219.
Россудовскіе Александръ и Феодоръ, зем. Кіевскій, 405.
Ротунды Августинъ, секретарь королевскій, войтъ Виленскій, 215.
Рошковскій Янъ, бояринъ Остерскій, 597.
Рудецкій или **Рудицкій** Василій, зем. Луцкаго пов., 158, 160, 161.
Рудницкій Федоръ, зем. Владимірскаго повѣта, 75, 233.
Ружинскіе или **Руженскіе** князья: Михаилъ, 218.
— N Васильева, княгиня, 218.
— N, княжна, 319, 321.
Русановичъ Андрей, зем. Каневскій, 102.
Русинова Яцкова, 220.
Русиновичъ Андрей, житель г. Луцка, 174.
Русины: N, зем. Луцкій, 158.
— Андрей и Федоръ, зем. Волынскіе, 220

- Русолскій Михайло**, зем. Волыньскій, 221.
Рутскій Іосифъ-Веніаминъ, митрополитъ Кіевскій, 324.
Рыкальскій Станиславъ, зем. Кіевскаго воеводства, 361.
Рядняной Андрей, Трипольскій житель, 525, 541.

С.

- Сабестіанскій Бартошъ**, зем. Кіевскій, 373.
Савиничъ Иванъ, старшій Черкасець, 81.
Савицкій Матвей, писарь и секретарь королевскій, староста Мольницькій (1568 г.), 224.
Сагайдачникъ Семенъ, зем. Мозырскаго повѣта, 625.
Садовскіе: Андрей, подсудокъ Брацлавскій, 226.
— Войцѣхъ, 414.
Саковичъ Андрей, радный панъ, кор. Казимира, 10, 11.
Саломениъ Федоръ Васильевичъ, капитанъ Московск. службы, 516, 517, 518, 519, 532, 548.
Самойловичъ Иванъ, гетманъ малороссійскій, 532, 546.
Сангушки, или **Сангушни**, или **Сангушновичи**, князья: **Василій Михайловичъ**, князь Ковельскій, 75.
— Романъ, воевода Брацлавскій, староста Житомирскій, 19.
— Дмитрій, староста Житомирскій, 141, 157, 163.
Салеги: Левъ, капцлеръ, воевода Вилен., гетманъ велик., 123, 403.
— Андрей Павловичъ, воевода Новгородскій, 19, 26.
— N, 217, 490, 503, 552.
— Лукашъ и Павелъ, зем. Кіевскій, 385, 405.
— Янъ и Флоріанъ, 386.
Сачкова, зем. Кіевская, 497, 505.
Сверчъ Станиславъ, пушкарь Винницкій, 601.
Свидригайло Ольгердовичъ, велик. князь, 5, 8, 13.
Свинюскіе: Михаилъ, зем. Луцкій, 158, 160, 163.
— Михаилъ, 25.

- Свинюсная Федора, жена Михаила, дочь князя Федора Михайлова
Чарторыйскаго, 25.
- Свинський Михайль Михайловичъ, 23.
- Свирская Ганна Александрова, княгиня, 215.
- Свирскій Александръ, князь, 216.
- Свищовскіе: Андрей, зем. Луцкаго повѣта, 164.
— Тимофей, зем. Волинскій, 220.
— Симонъ, зем. Кіевскій, 367.
— Н. зем. Луцкіе, 161, 175.
- Свяцкій Щенскій, зем. Кіевскій, 364.
- Себастьяновичъ Иванъ, зем. Кіевскій, 370.
- Себастьянскій Мацей, зем. Кіевскій, 383.
- Сенунскій Михайло, зем. Волинскій, 218.
- Селецкій Федоръ, зем. Луцкій, 158.
- Семашко: Богданъ Михайловичъ, староста Ковельскій, Мелниц
Милевова, Вишовскій и Фалишицкій (1542 г.), 23, 24, 25.
— Богданъ, зем. Луцкій, 158, 161, 162, 175.
— Василій Михайловичъ, судья Луцкаго повѣта, 57, 61, 158,
161, 164, 168, 174.
— Петръ Михайловичъ, зем. Луцкаго повѣта, 24, 157, 161,
164, 168, 174.
- Семашнова Петрова, зем. Волинская, 220
- Семень Юрьевичъ, князь Слуцкій, 211.
- Семецкій Гаврило, зем. Волинскій, 221.
- Сенсеницкій, зем. Кіевскій, 284
- Сенькевичъ Микита, Каневскій житель, 94.
- Сеньскіе князья: NN, 126.
— N, зем. Чернобыльскій, 588.
- Сенюта Федоръ, зем. Волинскій, 220.
- Сенютовичъ Іоанникій, архимандритъ Печерской Лавры, 323.
- Сеправскій Николай, 226.
- Сераліонъ, игумень Вильскій, 362.

- м: Михаилъ, подкоморій Луцкій, 237, 238.
Михайло Федоровичъ, хорунжій земли Волынской, 218.
хорунжій Луцкій, 157, 159, 164, 175.
Михайло Дашко, возный Брацлавскій, 264.
Павель, бояринъ Остерскій, 346.
Михайло I, король польскій и вел. князь Литовскій, 68, 288.
Михайло-Августъ, король, 19, 71, 76, 212, 213, 292, 293.
Михайло III, король, 42, 46, 48, 51, 52, 54, 63, 123.
Михайло Андрей, возный Луцкаго повѣта, 237, 238.
Михайло, 413.
Новицкая Теодора, зем. Кіевская, 372.
Криштофъ, зем. Кіевскій, 378.
Михайло, 490, 506.
Михайло, 294.
Михайло, хорунжій Кіевскій, 419.
Михайло, зем. Кіевскій, 489.
Михайло Митко, зем. Волынскій, 220.
Михайло (Сынгуръ) Иванъ, комисаръ королевскій, 42, 44, 64, 418.
Михайло, радный панъ кн. Свиригайла, 6.
Михайло, зем. Кіевскій, 498.
Михайло Ярошъ, воеводичъ русскій, 216.
Михайло, Остерскій сотникъ, 597.
Михайло: Янъ и Миколай, шляхтичи старства Бѣлоцерковскаго,
406, 401.
Михайло панъ, 217.
Михайло, зем. Кіевскіе, 492.
Михайло Янъ, зем. 280.
Михайловичъ Степанъ, слуга городской Черкасскій, 89.
Михайло, зем. Луцкаго повѣта, 159.
Михайло-Тышкевичева, старостина Черпобыльская, 215.
Михайло-Тышкевичъ Янушъ, писаръ В. К. Литовскаго, 325.
Михайло: N, воевода Новгородскій, 342.
Михайло, 217.

- Скуратовскіе**, шляхтичи околичные, 504.
- Скураты**: Тимофей, Григорій, Сакъ и Иванъ, зем. Кіевскіе, 375.
- Скшешовскій** Войцѣхъ, 229.
- Славинскіе**: Войцѣхъ, зем. Кіевскій, 368.
- Янъ, 380.
- Слезка** Якубъ, зем. Кіевскій, 385.
- Сломинскій** Янъ, намѣстникъ Барашевскій, слуга кн. Констант. Острожскаго, 258.
- Служка**: Иванъ, городничій Кіевскій, 106.
- N, зем. Каевскій, 99.
- N, 217.
- Смолевичъ** Жданъ, бояринъ владычній Луцкій, 174.
- Смолка-Воютинскій**, зем. Волынскій, 220.
- Смыковскій**, зем. Луцкаго повѣта, 158, 161.
- Снѣжинскій** Владиславъ, зем. Кіевскій, 375.
- Сокалскій** (sic) Василій, князь, 218.
- Сокалинскіе** князья: Тимофей, 216.
- NN, зем. Луцкаго повѣта, 156, 162.
- Маріяна Андреевна, 238.
- Соколовскіе**: Янъ, 221.
- N, шляхтичъ, 269.
- Криштофъ, зем. Кіевскій, 384, 403.
- Андрей, 388, 395.
- Іустина, игуменя Кіево-Печерск. мон. 370.
- Сокольскіе** князья: Остафей, подсудокъ Луцкій, 218, 237, 238.
- Василій Солтановичъ, 219.
- Сокоры**: Григорій, зем. Житомирскаго повѣта, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 64, 257.
- Романъ, зем. Кіевскій, 393.
- Сокульскіе** князья: Матвей, зем. Луцкаго повѣта, 164.
- NN, зем. Луцкаго повѣта, 167.
- Сологубъ**, зем. 217.

- ичъ Александръ, зем. Луцк пов., 168.
Богданъ, зем. Кіев., 365.
ксандръ, зем Кіев., 365.
фанъ, 365.
анъ, державца Ляховицкій, 215.
анъ Федоровичъ, судья гродскій Кіевскій, 236.
Александровичъ, маршалокъ королевскій, намѣстникъ Сло-
вскій, 37.
й зем. Кіев., 502.
Юрій, зем. Кіев., 377.
ленсѣвна, царевна русская, 513, 515, 516, 517, 546,
7, 548, 549.
ная, зем. Кіев., 371.
е, или **Ставиціе**: Оникій, зем. Волинскій, 212.
зем. Кіевскій, 491.
каиль, подстароста Овруцкій, 487.
е, службникъ Александра Сенашка, 218
й Федоръ, зем. Кіев., 381.
чъ Костя, слуга Каневскій, 105.
Лавринъ, зем. Кіев., 277, 284.
вскіе: Криштофъ, зем. Кіев., 380.
гръ, 383.
каштелянъ Кіевскій, 185.
Баторій, король польскій, 292, 293.
Федоръ, тивунъ Кіев., 381.
Н, земляне Кіевскіе, 490, 492, 593, 506.
Федоръ козакъ, Трипольскій житель, 525, 541.
й, зем., 497, 506.
Гришко, слуга городской Черкасскій, 89.
за Горайнова, жительница гор. Черкасъ, 89.
и, или **Стрыбыли**, или **Стребели**: Иванъ, зем. Кіев. пов., 55,
61.

- Богданъ Ивановичъ, комисаръ, зем. Житом. пов., 42, 41, 64, 418.
- Иванъ, зем. Житом. пов., 126, 137, 147, 149.
- Даниль, зем. Кіевскій., 364, 376.
- Н, зем. Кіевскій, 500, 506.
- Филонъ, Петръ, Даниль, Остафей и Федоръ, зем. Житом. пов., 41, 332, 334, 363, 400
- Стрибилевая**, зем. Житом. пов., 51, 59.
- Стриневская** Теодора, зем. Кіев., 373.
- Струсы:** Николай, посессоръ староства Любецкаго, 296.
 - Юрій, каштелянъ Галицкій, староста Винницкій и Брацлавскій, 158, 186, 189, 206, 260.
- Стручинскій** Михайль, зем. Остерск. пов., 307, 367.
- Судивой**, каштелянъ Виленскій, 10, 11.
- Судолскій** Стефанъ, зем. Владим. пов., 252.
- Сузмиъ** Иванъ, слуга Чернобыльскій, 592.
- Сулименко** Иванъ, сотникъ мѣст. Воронкова, 525, 541.
- Сулимовскій** Криштофъ, зем. Кіев., 368.
- Сулмирскіе** Петръ и Анна, зем. Брацлав., 452.
- Сурины:** Н, зем. Черноб. вол., 592.
 - Александръ и Николай, зем. Кіев., 392.
 - Петръ, 394.
 - Мартинъ, 492, 493.
 - Вацлавъ, 501.
 - Адамъ, 382.
 - Н, зем. Кіев. пов., 243.
- Суринова**, зем. Кіев., 393.
- Сусло-Жеребило** Николай, зем. Кіев., 379.
- Суходохольскіе:** Бартоломей, писаръ короннаго скарба, 337.
 - Янъ, 265.
 - Станиславъ, 385.
 - Н, зем. Кіев., 501, 504.
- Сушко-Хобратовскій** Богданъ, земскій судья Владимірскій, 31

Сыгавеніе: Михайль, коморникъ Кіевскій, намістникъ староста Овруцкаго, 38, 39, 67, 425.

— Ларіонъ, зем. Кіев., 384.

— NN, шляхтичи околичные, 504.

Сѣминская Катерина, урожденная Струсевна, 470.

Сѣницкій Янъ, зем. Кіев. пов., 284.

Страховскій Иванъ, чашникъ Подольскій, 275, 276.

Т.

Талуевичъ Григорій, зем. Мозырьск. пов., 625.

Таранановскій Юхно, зем. Волынскій, 218.

Тарковскій, зем. Волынскій, 220.

Тарновскій Павелъ, зем. Кіев., 402.

Таруса Петъ (?), дворянинъ королевскій, 217.

Твердынскій, зем. Луцк. пов., 161.

Теребердеевичъ Мишко, слуга Каневскій, 105.

Тижовичи: Левко, слуга городской Черкасскій, 89.

— Степанъ Яцковичъ, бояринъ Черкасскій, 89.

Тишевичъ Семенъ, зем. Волынскій, 220.

Тиши, или Тыши, Бѣмовскіе: Адамъ, зем. Житомир. пов., 147, 148, 457, 361

— Федоръ, зем. Кіев., 402.

— Александра, 404.

— Федоръ и Магдалина, 414.

Тишевичъ, см. Тышовичъ, 17.

Тишовичи, см. Тышовичи: Скуминъ Львовичъ, 15.

Тонаревскій, зем. Кіев., 491, 661.

Томачанокъ Пантелей, слуга Каневскій, 105.

Томачевичъ Сергѣй, бояринъ Овруцкій, 426.

Толкачи, бояре Овруцкіе, 428, 504.

Толчачовъ Романъ, бояринъ Остерскаго пов., 346.

Толстый Федко, слуга Каневскій, 104.

- Точевецкій Янъ**, зем. Кіев., 399.
- Трабская Марія**, княгиня, 341.
- Третякъ**, зем., 217. (см. Тшецякъ).
- Тризна Григорій**, маршалокъ королевскій, 214.
- Трипольскіе**: Фелиціанъ, присяжный сусцентантъ Житом. буркграфства, 73.
- Михаилъ, судья земскій Кіевскій, 225.
 - Михаилъ Дѣдовичъ, ловчій Мстиславскій, коморникъ земскій Кіевскій, 225.
 - N, подстолій Кіевскій (1686 г.), 552.
 - Ѳедоръ, зем. Кіев. воен., 364.
 - Матвѣй, Максимъ, Маркъ и Ѳедоръ, зем. Кіевскіе, 379, 380.
 - Павель, 490, 492, 593, 494.
 - Парфенъ, зем. Луцк., 356, 357.
- Трисна Семенъ**, зем. Кіев. пов., 243.
- Троевскій Александръ**, зем. Кіев, 404.
- Трубачъ Стома**, бояринъ Остерскій, 597.
- Труханъ**, бояринъ Остерскій, 597.
- Тунника Богданъ**, бояринъ Овруцкій, 426.
- Туптало Савва**, Кіев. казацкій сотникъ, 522, 537, 545.
- Турчины**: Иванъ, слуга городской Черкасскій, 89.
- NN, бояре Овруцкіе, 426.
- Тушевская**, зем. Кіевская, 506.
- Тушовскій Войцѣхъ**, подстароста Овруцкій, 413.
- Тшецякъ Криштофъ**, зем. Кіев., 393, 491, 492, 497, 551.
- Тылицкій Петръ**, епископъ Вармонскій, вицекапцлеръ кор. польск., 229.
- Тыша Габріель**, зем. Кіев. (1686 г.), 552.
- N, зем. Кіев., 505, 507.
- Тышкевичъ-Василевичъ**, староста Гомельскій, 214.
- Тышкевичи**: Фридрихъ, посессоръ мѣст. Нехворощи (Кіев. воен.), 42, 44, 123, 277, 278, 284.
- Юрій Васильевичъ, воевода Брестскій, 17.
 - Антоній, зем. Кіев., 406.
 - N, зем. Кіев., 504, 506, 508.
 - Василій, зем. Житом., 126.

вичи или Тишковичи: Василій, староста Мнискій, 15, 162.

Скуминъ-Львовичъ, 15.

Останъ, слуга Мозырскій, 625.

вскій Томашъ, зем. Кіев., 508, 513.

У.

скій Іосифъ, зем. Кіев., 386.

скій, зем. Луцк. пов., 162.

вскій Прокопъ, зем. Луцк. пов., 159, 160.

щевъ, Емельянъ Игнатьевичъ, думный дьякъ Московскій, 531.

скій Антонъ, намѣстникъ буграбства Луцкаго, 322.

вичъ, зем. Кіев., 497, 507.

ичъ, зем. Кіев., 505.

ъ, Юрій Семеновичъ, князь, бояринъ и воевода Кіев., 513,

18, 519, 532, 546, 548.

скій Семень, коморникъ зем. Кіевской (1598 г.), 257, 262.

бояре Овруцкіе, 427.

Никита, слуга городской Черкасскій, 89.

зем. Луцк. пов., 160.

Муликовскій Омельянъ, зем. Волынскій, 220.

вскіе, шляхтичи околичные, 504.

Есифъ, зем. Кіев., 385.

Ф.

вичи, зем. Луцк. пов., 170.

вскій, зем. Волынскій, 220.

вскій Юрій, бискупъ Луцкій и Брестскій, 123.

скій, владыка Луцкій (1430 г.), 6.

скій, владыка Луцкій и Острожскій (1547 г.), 23.

вскіе, или Пилиповскіе: Стецко, зем. Житомирскій, 147.

генанъ, зем. Кіев. (1572 г.), 234, 236.

Фирлей Андрей, зем. Кіев., 399.

Фронцевичъ Николай, староста Мстиславскій, 318.

X.

Халаимъ Андрей, зем. Кіев., 377.

— N, зем. Кіев., 498, 506.

Халецная, жена Есифа, старосты Черкаскаго, 216.

Халецкій Герасимъ Андреевичъ, зем. Житомир. пов., 55, 59, 147, 149.

— N, зем., 217.

Халчинскій Янъ, посессоръ села Воресы (Житомир. стар.), 288.

Харленскіе, или **Харлискіе**: **Щенскій**, зем. Кіев., 370.

— Станиславъ, 372.

— Анна, 399.

— N, зем. Кіев. пов., 243, 497, 507.

— Щенскій, подкоморій Кіев., 236, 257, 262.

Хацко, слуга Каневскій, 104.

Хмара Грицко, зем. Луцкій, 158, 168.

Хмелевскіе: **Федоръ Яковичъ**, 27.

— Матушъ, слуга кн. Мих. Чарторыйскаго, 34.

Хмелецкій Стефанъ, зем. Кіев., 400, 411.

Хмельницкій Богданъ, гетманъ запорожскій, 532.

Хоболтовскій, **Петръ Костюшковичъ**, 26.

Ходаковскіе: N N, шляхтичи околичныя, 504.

— Иванъ, зем. Кіев., 383

— Яцко, 386.

Ходкевичи: **Ермола**, зем. Остерск. пов., 345.

— Анна, зем. Кіев., жена вел. гетмана, 408.

— Софья, жена кн. Мих. Чарторыйскаго, 33.

Холоневскіе: N N, зем. Кіев., 492, 506.

— Марко, Иванъ, Василій и Олехно, зем. Волинскіе, 219, 220.

— N N, зем. Луцкіе, 156, 158, 162, 164.

Холоневскій-Мышна Михаилъ, подвоевода Кіевскій, 321.

вскій Иванъ, городскій судья Владимірскій, 31.
Томко, возный Кіевскій, 254, 255.
евичи: NN, жители Луцка, 175.
ихно, зем. Луцк. пов., 164.
гецкій Янъ, дворянинъ судьи земск. Брацлавск., 264
вскій, радный панъ кн Свидригайла, 6.
евичи: N, зем., 217.
итаворъ: Иванъ Богдановичъ, подскарбій Луцкій, 37.
Петръ Богдановичъ, 24, 25.
елентій, владыка Владимірскій и Брестскій, архимандритъ
ечерск., 234.
агдалина, 215.
Настасья, жена Петра Богд. Хребтовича, дочь кн. Федора Чар-
орыйскаго, 24, 25.
вскіе: Иванъ, зем. Луцк., 237, 238, 240, 241.
ихно (Михаилъ), зем. Луцк., 158, 160, 164, 169.
огданъ, зем. Волинскій, 220
вскіе, или Хрослинскіе: N, зем. Кіев., 494.
артынь зем. Брацлавск. пов., 259.
овичъ Иванъ, державца Черкасскій, 77, 91.
вскій Стефанъ, зем., 226.

Ц.

а, зем. Луцк. пов., 161, 163.
а Катерина, жена Григорія Болбаса, писаря зем. Кременецк., 5.
въ, зем. Кіев., 496, 505, 506.
скій, намѣстникъ кн. Януша Острожскаго, старосты Переяслав-
скаго, 314.
скій Криштофъ, подстароста Житомирскій, 259, 421.

Ч.

овичъ, житель гор. Канева, 102.
бояринъ Каневскій, 102, 103, 104.

- Чалуковскіе**, зем. Луцк. пов., 159.
- Чаллинскій**, или **Чаплицкій**, Матеушъ, писарь Винницкій, 420, 431.
- Чапличч**: Федоръ Кирдіановичъ, зем. Волинскій, 219.
- Иванъ, зем. Волинскій, 219.
 - N, N, земляне Луцкіе, 158.
 - Петръ, Касьянъ, Василій и Никита, 24, 159, 161, 163.
- Чапличъ-Шпановскій**, войскій Луцкій, 4, 5, 20, 27.
- Чарнолозскій** Лавринъ, зем. Влад. пов., 252.
- Чарноцкій** Явъ, намѣстникъ староства Житом., 464.
- Чарторыйскіе**, или **Чарторыйскіе**, князья: Михаилъ Александровичъ, староста Житомирскій, 18, 19, 25, 26, 29, 30, 31, 32.
- Семенъ Александровичъ, 31.
 - Федоръ Михайловичъ, староста Луцкій, 13, 14, 23, 31.
 - Юрій Михайловичъ, 8, 279, 410.
 - Иванъ Федоровичъ, староста Луцкій, 19, 20, 23, 24, 25.
 - Александръ Федоровичъ, воевода Волинскій, староста Луцкій, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 163.
 - Николай, 375
 - Ирина, жена Федора Чарторыйскаго, 21.
 - Марина Александровна, княжна, жена Андрея Павла Чарторыйскаго, 19, 26.
- Чеговскій**, зем. Кіев., 498.
- Чепленковскій** Юрій, зем., Кіев., 411.
- Чернаскій** Федоръ, бояринъ Ковельскій, 219.
- Чернасова**, зем. Кіевская, 404.
- Черленковскій** Сильвестръ, зем. Брацл. воев., 443.
- Черминскій**, владѣлецъ Лисянки, 188.
- Черникъ** Григорій, зем. Кіев., 366.
- Черничскій** Семенъ Ласковичъ, зем. Волын., 26.
- Черный** Гришко, мельникъ, Трипольскій житель, 525, 526, 542, 543.
- Степанъ, слуга Житом., 148.
- Черскій**, зем. Кіев., 490.

- вскій Янъ, зем., Кіев., 382.
вскій Семенъ, зем.: Кіев., 218.
тенскіе, или Четвертинскіе, или Четвертынскіе (—Святополкъ),
князья: Янушъ, 431.
Василій Федоровичъ, 24.
Янушъ, 220.
Матфей и Андрей, 156, 163 167, 182.
Феодора, княгиня, 156.
N жена Андрея, 220.
N, жена Ивана, 221.
вскій Андріанъ, зем. Винницк., 433.
-Новоселецкій Андрей, 414.
и, зем. Луцк. пов., 165,
ичъ Фурсъ, зем. Луцк. пов., 159.
вскій Василій Богдановичъ, конюшій корол.: державца Кричов-
скій и Накельскій, 23.
анна, жена Вас. Богдановича Чижъ и дочь кн. Фед. Мих.
Гарторыйскаго, 23, 24.
овичъ Богданъ, зем. Кіев., 310.
вскій, зем. Волынскій, 220.
ева, зем., 215.
вскій, слуга городской Черкасскій, 89.
ухъ Иванъ, бояринъ Остерскій, 597.
Богданъ, дворянинъ Жит. пов., 50.
вичъ Андрейко, слуга Канев., 105.

III.

- ревская, зем. Винницкая, 607.
вичева Анна, жена двор. Черленковскаго, 445.
вичъ-Долбуновскій Михаилъ, подкоморій Брацлавскій, 226, 227.
льскій Прокопъ, зем. Волынскій, 218.
ъ, бояринъ Остерскій, 597.

- Шепелевы:** Сергій Алексѣвичъ, Московскій генераль, 516.
— Аггей Алексѣвичъ, генераль, 519, 532.
- Шестомошоновъ** Богданецъ слуга Каневскій, 105.
- Шечниковичъ** Петръ, бояринъ Остерскій, 346.
- Шешка** Иванъ, зем. Брацлавскій, 265.
- Шибенскіе**, или **Шибинскіе:** Яцко, зем. Волинск., 220.
— N, зем. Кіев. воев., 501, 505.
- Шило** Гаврила, радный панъ в. кн. Свидригайла, 6.
- Шиловичъ** Олизаръ, староста Луцкій, маршалокъ Волинскій; 37.
- Шимковичъ** Иванъ, зем. Луцк. пов., 160.
- Шишка-Ставецкіе:** Павелъ, зем. Кіев., 380.
— Федоръ, 403.
— Григорій, 404.
- Шалыги:** Купрій, бояринъ Овруцкій, 412.
— Мишко, бояринъ Овруцк., 426.
- Шпаковскій** Василій, зем. Волинскій, 218.
- Шпрасній** Андрей, слуга кн. Мих. Чарторыйскаго, 34.
- Шудовичъ** Михайло, зем., 66.
- Шуйскій**, зем. Кіев., 448, 505, 506, 507, 551.
- Шумбарскіе:** Боговитиць Петровичъ, 65, 66.
— Петръ Боговитиновичъ, 65.
- Шумлянскіе:** N, зем. Кіев., 491.
— Констанцій, 550.
- Шумскій** Степанъ, зем. Волинскій, 218, 219.
- Шутновскій**, городничій Остерскій, 592.

Щ.

- Щаневскій** Семень, зем. Житом. пов., 147 (ошиб. см. Щеневскіе).
- Щеневскіе** Сенько (Семень) и Жданъ, зем. Житом. пов., 127, 15.
— Жданъ Семеновичъ, возный Кіев. воев., 248, 250.
— Григорій и Павелъ, зем. Кіев. воев., 363.
— Иванъ, 376.

Прокопъ, 393.
Федоръ, 393.
ий Станиславъ, зем. Кіев. воев., 394.

Ю.

иль, зем. Волыиск., 217.
ичъ Василій, зем. Луцк. пов., 162
Бенедиктъ, судья Новгор. пов., 25.
князь Слуцкій, 19.
Семеновичъ, князь, воевода Виленскій, 11.
радный панъ кн. Свидригайла, 6.
писарь вел. кн. Свидригайла, 9.
ичъ Василій, зем. Луцк., 157.
вскій Микита, зем. Волыиск., 218.

Я.

скій, зем. Кіев., 501, 507.
ицкій-Бучацкій Юрій, воевода русскій и гетманъ коронный, 311.
ичъ Волчко, зем. Луцк. пов., 162.
скій Яць, намѣстникъ подстароства Овруцкаго, 549.
іе: Гневошъ, зем. Луцк. пов., 168.
л, стольникъ Кіевскій, зем. Остерск. пов., 304, 312, 343, 347.
ахарій, зем. Кіев., 372.
л, зем. Кіев., 500.
и N N, зем. Луцк. пов., 168.
ъ Стань, зем. Луцк. пов., 157.
й Николай, зем. Кіев., 394.
чъ Захарій, бояринъ Гуляницкій, 219.
іе: Войцѣхъ (ксендзь), министр Овруц. резид., 222.
алентинъ, зем. Кіев., 380.
авель, 389.
таниславъ, 402.

- Яновичъ** Станиславъ, староста Жмудскій, 32.
Яночко, слуга Каневскій, 105.
Янушевскій Николай, ротмистръ Кіев., 70.
Янчинскій Грицко, зем. Луцк. пов., 27, 170
Янъ-Казимиръ, король Польскій, 465.
Янъ Юрьевичъ, воевода Троцкій, маршалокъ земскій, 31, 32.
Янъ, ксендзь, плебанъ Крошнискій, 13.
Ярмолинскій, зем. Кіев., 498, 504, 505, 507.
Ярмоль, бояринъ Гуляницкій, 219.
Ярославъ Матвѣевичъ, князь, маршалокъ королевскій, 214.
Ясениціе, или **Ясиниціе**: Яцко, зем. Луцк. пов., 159, 175
— Семень, зем. Волинск., 221.
Ясенскій, зем. Волинск., 217.
Ясинскіе: Юрій, зем. Остерек. пов., 343, 344, 382.
— N, зем. Кіев. воев., 489.
Яцко, бояринъ Гуляницкій, 219.
Яцковичъ Радко, слуга городской Черкасскій, 89.
Яцковскій Лавринъ, зем. Винниц. пов., 602, 608.
Ячмирскій Павелъ, дворянинъ господарскій, 25.
-

Имена Географическія.

А.

- Амь, село Любецкаго стар., Лоегорской волости. Сур., 300.
- Амодь, или Тростянець, гор. въ Брацлавскомъ воеводствѣ, 452.
- Андреевское, село Винницкаго пов. (см. г. Гайсинъ, Ук. Н.) ¹⁾, 266, 267.
- Андреевское, село Мозырскаго пов., 634.
- Андреевское, селище, Брацлавскаго воеводства, 227.
- Андреево, село Житом. пов., 249.
- Андреевщина, село Кіев. воев. (сл. Андреевъ), 434.
- Андреевъ, по польски Енджеіовка, село Кіев. воев., 359, 273, 497
(Чернеховской вол.).
- Андреевна, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 510.
- Андреевщи, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 509.
- Андреевка, село Кіев. воев., 366.
- Андреевичи, село Чернобыльской волости, 588.
- Андреевъ, мѣст. Бѣлоцерковскаго староства (см Антоновка, Звениг. у.,
Ук. Н.), 295. 383.
- Андреевъ, селище Печерскаго мон., Каневского пов., 100.
- Андреевъ, уходъ Черкаскаго пов., 84.
- Андреевъ (см. Ирклѣй), мѣст. Кіев. воев., 366.
- Андреевно, уходъ Каневского пов. 102.

Такая отмѣтка вездѣ означаетъ ссылку на Географ. указатель, изд. Ком-
итетомъ въ 1882 г. подъ ред. И. П. Новицкаго.

В.

- Бабань**, рѣчка въ Уманщинѣ, 204.
Бабининъ, село Кіев. воев., 393.
Бабиничи, с. Кіев. воев. (Овруч. пов.) ¹⁾, 496.
Бабинъ, село Луцкаго пов., 157, 162.
Бабичи, село Луцкаго пов., 169.
Бабичи, село Каневского пов., 308, 504.
Багва, село въ Бѣлоцерковщинѣ, 199.
Багриновичи, или **Багриновцы**, село Мозырскаго пов., 385, 618, 621, 639.
Баевъ, село Луцкаго пов. (см. Баево, Ук. Н.), 159, 160.
Базаръ, мѣст. Кіев. воев., 409, 497. (Овруч. пов.).
Байкувъ. селище Винницкаго пов., на рѣчкѣ Сосонкѣ, 610.
Байраши, мѣст. Кіев. воев., 407.
Бановцы, село Луцкаго пов., 157.
Бановъ, поселеніе Луцкаго пов., 168.
Баножинъ, пустое городище въ Романовской волости, 320.
Баланирево, пустое селище Канев. пов., 98, 98.
Баламутовна, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 502.
Балановна, гор. Винницкаго пов., 474.
Балинъ, село Волынскаго воеводства, 216.
Барановка, мѣст. Кіев. воев. 554.
Бараны, гор. Кіев. воев., 503, 550, 555. (Овруч. пов.).
Барашовна, или **Барушувна**, село Житом. повѣта, 287, 330, 500.
Барахтъ, **Барахты** (или **Петричинъ**), селище Кіев. пов., 391, 527.
Барбинъ, село Луцк. пов., 160.
Бардычи, село Кіев. воев., 357.
Барсуновичи, село Могилевской волости, Печерскаго монастыря, 1.
Барышовъ, мѣст. Кіев. воев. (Переяслав. пов.) 365.

¹⁾ Въ скобкахъ заключены указанія, извлеченныя не изъ актовъ этого ма, а изъ стороннихъ источниковъ.

- на, рѣчка въ Остерскомъ пов., 346.
- нь, мѣст. Кіев. воев., 369.
- нь, село Кіев. воев., 369.
- ни, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 360. 502.
- евъ, селище Мозырскаго пов., 262, 263.
- я, рѣка на границѣ Брацлавскаго воеводства и Барскаго староства, 228.
- въ, с. Кіев. воев. (Житом. пов.), 370, 378.
- яхи, село Любецкаго староства, 297.
- дичи, Безрадичи Старые, городище на рѣкѣ Стугивѣ въ устьѣ рѣчки Тиханой, 390, 524, 525, 539, 540.
- дичи Новые, деревня на р. Стугивѣ, 525, 540.
- родонъ мѣст., Белогородна городище, Белгородъ городъ, 20, 21, 22, 372, 397, 514, 515, 516, 519, 522, 523, 529, 530, 537, 544, 545, 646.
- ь, село Бременецкаго пов., 5.
- ережцы, село на р. Припяти, Чернобыльск. вол., 588.
- ецъ, угодъ Черкасск. пов. (срав. Бѣлый Островъ Ук. Н.), 86.
- и Берёгъ, село Чернобыльск. вол., 588.
- овичи, зем. Черноб. вол., 588.
- овъ, село, Остерск. пов., 306.
- мчевъ, гор. Жит. пов., 126, 133, 278, 281, 500, 503, 504, 510.
- ь, село Луцк. пов. (см. Береги Ук. Н.), 157.
- ецъ, село Луцк. пов. (ср. Вережницы Ук. Нов.), 161.
- ань, мѣст. Кіев. воев. (Переяслав. пов.), 375.
- <п>на, мѣст. Кіев. воев. (Бѣлоцерк. стар.), 384.
- на, село Бѣлоцерковскаго стар., 195, 383.
- на, или Березница, рѣка въ Бѣлоцерковщинѣ, 295.
- овица, рѣчка въ Житом. пов., 62, 419.
- овичи, село Луцк. пов., 169.
- овичи, село Кіев. воев., 504.
- овна, село Кіев. воев., 495.
- ыгъ, озеро въ въ Мозырск. пов., 621.

- Беременицко, хуторъ (осада) при селѣ Ялменкахъ, Остерск. пов.,
Берешки, село Любецк стар., 301, 302.
Беренки, село Кіев. воев., 490.
Берестечко, село Луцк. пов., 158.
Берестово, урочище въ Уманщинѣ, 204.
Берловна, слободка Винницк. пов., 474.
Бернава, болото-урочище въ Романовскомъ округѣ въ Кіев. воев.,
Бернувна, село Житом. пов., 126.
Берши, село Кіев. воев., 394.
Беховщина, с. Кіев. воев. (Овруч. пов.), 395.
Бигаловна, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 509.
Билка, село Овруцк. пов., 487, 491, 496.
Билки, село Кіев. воев., 359, 502.
Биловцы, село, Овруцк. пов., 487, 491, 496.
Бильчани, село Кіев. воев., 500.
Бирлинь, земля Остерск. пов., 344.
Бискупцы, церковная земля Владим. пов. (см. Бискуличи Ру
Ук. Н.), 14.
Бискупичи, село Луцк. пов., 158, 162.
Блажниковщина, или Ноздришь, село Кіев. воев. (Овруч. пов.)
Близовъ, урочище при селѣ Бодзенкахъ, Остерск. пов., 304.
Блиставица, село Кіев. воев., 389.
Блудовъ, село Луцк. пов., 158.
Бобанка, рѣка на границѣ Уманщины съ Звенигородщиной, 205
Бобиничи, село Кіев. воев., 393. (сл. Бабиничи).
Бобичи, село Мозырск. пов. 644.
Бобозани, село Кіев. воев., 504.
Бобринь, рѣчка въ Кіев. пов., притокъ Ирпени (см. Бобрица Ук
523, 529, 530, 537, 545.
Бобрица, рѣчка, притокъ Днѣпра, начинается у Триполья, 526,
Бобрицы, село Печерск. монастыря (ср. Бобрикъ, Ук. Н.), 325
Бобричи, село Овруцк. стар., 488.
Бобровица, мѣст. Остерск. пов., 303, 343, 374.

- Бобровици**, село Мозырск. пов., 634.
- Бобровка**, рѣчка въ Чудновской волости, 258.
- Борисполь**, мѣст. Кіев. воев., 365.
- Борна**, рѣчка въ Кіев. пов.; вытекаетъ изъ Ирпени и впадаетъ въ
нее же, 521, 530, 535, 536.
- Борни**, урочище при с. Бодзенкахъ, Остерск. пов., 304.
- Боровица**, мѣст. Черкасск. пов., 314, 397.
- Боровое**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 502.
- Боровъ**, село Винницк. пов., 609.
- Бородинцы**, село Житом. пов., 249.
- Бородичи** или **Бородьчи**, село Луцк. пов. (см. Борочицы Ук. Н.),
158, 162.
- Бородьчи**, село Печерск. мон., 324
- Борожня**, гор. Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 495, 552.
- Борсуки**, село Печерск. мон. (Оршанск. пов.), 324.
- Боруховъ**, село Луцк. пов., 183.
- Борщоговка**, село Кіев. воев., 490.
- Борщевка**, село Кременецк. пов., 5.
- Борщевка**, селище на рѣчкѣ Борщевкѣ, Кіев. пов. (см. Борщоговка
Ук. Н.), 544, 545.
- Борщевка**, рѣчка въ 5-ти вер. отъ Кіева, притокъ Ирпени (см. Бор-
щоговка Ук. Н.), 528, 544.
- Борщезо**, селище на р. Гуйнѣ, Жит. пов., 129.
- Борщевцы**, село на р. Трубежѣ, Кіев. пов., 120.
- Борщевъ**, село Кіев. пов., 362, 376.
- Борысовичи**, село Мозырскаго пов., 632.
- Борышковичи**, село Луцк. пов., 162.
- Борышковцы**, село, (см. Боришковцы Ук. Н.), 192.
- Бесовка** или **Босувка**, мѣст. на р. Конелѣ въ Звоингородщинѣ, 193.
- Бохенники**, село въ Брацлавскомъ воев., 444.
- Бочама**, рѣчка въ Кіев. пов., впад. въ Ирпень, 522, 537
- Ботра** или **Бояраки**; селище на верховьи р. Веты, 528, 544.
- Брага**, село въ Подиѣстровьи, 192

- Брагинь**, гор. Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 393, 399, 489, 502, 504, 551.
- Браны**, село Луцк. пов., 157, 162.
- Браславль**, гор., 204. 601
- Брестъ**, гор., 49.
- Бровки**, село Кіев. воев., 375, 509.
- Брозне**, село Луцк. пов., 165.
- Бронники**, село, Луцк. пов., 159, 161.
- Броховицы** или **Бруховичи**, село Луцк. пов., 160, 183.
- Брусиловъ**, село Житом. пов., 262, 263, 373.
- Брусиловъ Новый**, гор. Кіев. воев., 386.
- Брыдни**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 491.
- Брылевъ**, село Кіев. воев., 383.
- Бубново** или **Бубновъ**, село Влад. пов., 10, 14, 16, 18, 29, 160.
- Бубновъ**, мѣст. Кіев. воев. (въ нынѣшн. Золотон. у.), 368.
- Бувновъ**, селище Каневск. пов., 99
- Бугаевна**, село Кіев. воев., 369.
- Бугеново**, село Влад. пов., 9.
- Бугъ** (Южный), рѣка, 205, 598, 602, 603.
- Бужковичи**, село Влад. пов. (см. Бушковичи Ук. Н.), 14.
- Бузань**, село Луцк. пов. (см. Бужаны Ук. Н.) 157.
- Бузыновское** селище Черкасск. пов. (см. Бузуковъ Ук. Н.), 86.
- Буки**, село въ Романовской волости, Кіев. воев., 320, 372, 501, 504, 509.
- Буки** или **Струсьгородъ**, имѣнье въ Звенигородщинѣ (см. Буки Уманскаго уѣзда Ук. Н.), 185, 187, 189, 190, 192, 195, 197, 198, 199, 265.
- Букоимы** или **Букоймы**, село Луцк. пов. (см. Бокуйма Ук. Н.), 157, 160, 168, 220.
- Букувцы**, село Луцкаго пов. (см. Букова Ук. Н.), 160.
- Булаговское**, селище Мозырск. пов., 625.
- Булгани**, село Кіев. воев., 362.
- Булгани Новые**, мѣст. Кіев. воев., 362.

- въ, село Житом. пов., 250.
или **Боремль**, мѣст. Луцк. пов. (см. Боромель Ук. Н.), 161,
7, 237, 238, 239, 241.
ы, село Житом. пов., 249.
а, село Владим. пов. (см. Будятичи Ук. Н.), 9, 11.
а, село, Кіев. воев., 375.
село Влад. пов., 12.
село Луцк. пов., 159.
озеро въ Мозырск. пов., 223.
ръчка въ Мозырск. пов., 611, 616, 617, 618, 619.
село Любецк. стар., 297.
мѣст. Перясл. пов., 313.
село Луцк. пов. (см. Бѣличы Влад. уѣз. Ук. Н.).
а, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 509.
ъ, село, Кіев. воев. (Житом. пов.), 509.
ъ, рѣка въ Кіев. воев., 510.
село Луцк. пов. (см. Витень Ук. Н.), 159, 160, 165.
городъ Кіев. воев. (Житом. пов.), 399, 497.
городъ Смоленской обл., 514.
орока, село Кіев. воев., 381, 502.
ерновъ, мѣст., потомъ городъ Кіев. воев., 190, 290, 291,
5, 500, 503, 504, 510, 527, 543.
и, село Кіев. воев., 398.
село Кіев. воев., 383.
а, село Брацлавск. воев., 430.
зна, село Кіев. воев., 396.
а (см. Раствавичи), 396.
село Овруцк. стар., 488.
ежье, мѣстность Черкасск. пов., 86.
ъ, село Кіев. воев., 404, 499, 504.
оо, уходъ Черкасск. пов. (см. Бѣлозерье Ук. Н.), 84, 86.
тъ, село Луцк. пов., 159.
ковна, слободка на р. Пслѣ, 465, 466.

- Бѣлошицы**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.). 389.
Бѣлые Берега, село Кіев. воев. (слич. Бѣлый Березъ Ук.
70, 392.
Бѣрково, пустое селище на р. Стугиѣ, 524, 539.
Бяжовичи, село Кіев. воев., 504.
Бялокуровичи, село Кіев воев., 394, 401.
Бялочицы, село Кіев. воев, 360

В.

- Валы**, селище Каневск. пов., 101.
Ванюжичи, село Мозырск. пов., 641.
Варва, мѣст. Кіев. воев. (на р. Удаѣ), 406.
Варевцы, на р. Уши село Черноб. вол. (см. Варовскъ Ук. Н.),
Варковичи, село Луцк. пов., 159.
Варовичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 369, 491.
Варсицкое, село Мозырск. пов, 616.
Варсичи, село Мозырск. пов., 646.
Варчичи, озеро въ Черкасск. пов, 86.
Василевка, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 509
Василевка, рѣчка, впад. въ Стугну. 524, 538, 532.
Василево, село Черноб. вол., 588.
Васильки, дер. Кіев воев, 393.
Васильковъ, мѣст. Кіев. пов. на р. Стугиѣ, 390, 514, 515,
517, 518, 523, 524, 526, 527, 530, 531, 533, 538,
542, 543, 546.
Ватынъ, село Луцк. пов. (см. Ватицъ Ук. Н.), 162.
Вахнова Гребля, мѣст. Винницк. пов., 479.
Вачковъ, слобода Житом. стар., 288, 331.
Везовна, мѣст. Кіев. воев. (см. Вязовка Ук. Н.), 493, 502.
Везокъ, село Мозырск. пов., 489, 630, 638
Велавскъ, село Кіев. воев. (см. Валавскъ Ук. Н.), 380, 381,
491, 492.

- Веладники** мѣст. или гор. Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 386, 488, 502.
- Веладники Старые**, село Овруцк. пов., 488.
- Велемль**, озеро въ Черноб. пов., 589.
- Великая Дубрава**, село Кіев. воев. 498.
- Великій**, курганъ; въ 3-хъ миляхъ отъ Черкаскаго замка, мѣсто для половой сторожи, 81.
- Великій Боръ**, село Кіев. воев., 397, 389, 507.
- Великій Лѣсъ**, село Кіев. воев., 490.
- Великое**, село Луцк. пов., 159.
- Великое Красное** или **Велькое Красное**, село Луцк. пов., 163, 167, 183.
- Велче**, село Мозырек. пов., 646.
- Вепренъ**, село Кіев. воев. (см. Веприкъ Ук. Н.), 388.
- Вепрингъ**, гор. Кіев. воев., 498.
- Вепры**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 392, 495.
- Вербая**, село Луцк. пов. (см. Вербя Ук. Н.), 168.
- Вербовичи**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 497.
- Вербовна**, село Кіев. воев., 509.
- Вербовцы**, село Кіев. воев., 369.
- Верблозъ**, урочище Винницк. пов., 232.
- Вереновичи**, село Черноб. вол., 588.
- Вереснь**, рѣчка въ Черноб. вол., 590.
- Вересы**, село Жит. стар., 288, 330, 493.
- Вержбовъ**, село Кіев. воев., 375.
- Верковичи**, село Влад. пов., 14.
- Верповцы**, село Кіев. воев., 395.
- Вертекиївка**, село Кіев. воев. (см. Вертикіївка Ук. Н.), 407.
- Верхнячка** (Wirzchnaczka) иначе **Яворовица**, село Винницк. пов. на Уманск. трактъ, 459.
- Верховенна**, рѣка въ Кіев. воев., 509.
- Верховня**, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 406, 509.
- Верховскъ**, село Луцк. пов., 159.
- Верхъ-Болховскій**, село Кіев. воев., 401.

- Вета**, рѣчка въ Кіев. пов., 382, 528, 544.
Вздвигеніе, село Кіев. воев., 362.
Вздыхальня, гора въ Кіевѣ, 108.
Видово, урочище на Днѣстрѣ, 228.
Вилія, мѣст. Кіев. воев., 362.
Вильга, село Кіев. воев., 374.
Вильно, гор., 48, 601.
Вильскъ, городъ Житоин. пов. 126, 149, 256, 258, 269, 273, 332, 507.
Винница, городъ на р. Бугѣ, 598, 601, 603, 604.
Вирлоокъ, село Кіев. воев., 497, 507.
Висневъ, село Луцк. пов., 160.
Витва, рѣчка въ Мозырк. пов., 223.
Витичи, село Кіев. воев., 371.
Витковичи, село Кіев. воев., 502.
Витазовъ, село Кіев. воев., 512.
Витонижъ, село Луцк. пов., 157, 161.
Витятки, мѣстность Овруцк. пов., 40.
Вихторень, село Луцк. пов., 159.
Виць, рѣчка въ Мозырк. пов., 224.
Вишевичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 391.
Вишенки, село Кіев. воев., 390.
Вишневка, село Кіев. воев., 405.
Вишневецъ, мѣст. Волынк. воев., 245.
Вищенкусы, село Жит. пов., 249.
Віельгоры, село Луцк. пов. (см. Вильгоровъ Ук. Н.), 160.
Владиміръ, гор. Волын. воев., 75.
Влодарка или **Володарка**, село Бѣлоцерковск. стар., 296, 38.
Водерады, село Луцк. пов. (см. Одерада Ук. Н.), 160.
Водовичи или **Оводовичи**, село Мозырк. пов., 223, 224.
Водотым, село Кіев. воев., 405.
Войнинцы, приселокъ къ Новому Пикову, 282.
Войниччи, село Луцк. пов. (см. Войница Ук. Н.), 162.

- Войнь-Городище**, селище Каневск. пов., 601.
- Войня**, село Луцк. пов., 157.
- Войсечъ**, село Луцк. пов. (см. Усичи Ук. Н.). 160.
- Войташовна**, мѣст. Кіев. воев., 358.
- Войтковцы**, мѣстность въ Подністровья, 192.
- Войтковщина**, земля въ Ровно, 102.
- Войтовка**, мѣст. Брацл. воев., 470.
- Войтовцы**, село Кіев. воев. 381, 509.
- Войтовцы Великіе**, село Кіев. воев., 510.
- Войшени**, село Луцк. пов. (см. Войсечъ Ук. Н.), 159.
- Волиця**, село Кіев. воев., 363, 372, 510.
- Волиця Менкова**, село Кіев. воев. 509.
- Волиця Стрѣльчинскаго**, приселокъ къ Нсвому Пякову, 282.
- Волицнъ**, село Луцк. пов., 165.
- Волковый или Волковыйня**, село Луцк. пов. 158, 168.
- Волнечъ**, уходъ при Дябир. порогѣ, Черкасск. пов., 84.
- Воловскій**, уходъ Черкасск. пов., 84.
- Вологда**, городъ Московск. госудрства, 601.
- Володарна**, мѣст. Кіев. воев., 383.
- Володина**, гора въ Каневск. пов., 102.
- Волосовичи**, село Мозырк. пов., 618, 639, 643.
- Волосовщина**, земля близъ Ровно, 102.
- Волосовъ**, село Житою. пов., 126, 400.
- Волотвая**, могила въ Остерек. пов., 346.
- Волній Островъ**, уходъ Черкасск. пов., 84.
- Волча**, долина на границѣ Брацлавск. воеводства и Барскаго старства, 228.
- Волчювъ**, городъ Кіев. воев. (Овруцк. пов.). 494, 512.
- Вольницы**, село Житою. пов., 126, 150.
- Вольницы**, село Печерек. мон. въ Новгор. воев. (см. Вольница Ук. Н.), 324.
- Воля Яницкаго**, село Кіев. воев., 409.
- Вонсовичи**, село Кіев. воев., 390.

- Воняки**, село Кіев. воев., 366, 497.
Вонячая, село Луцк. пов., 161, 162.
Вонячинъ или **Вонсячинъ**, село Винницк. пов., 602.
Воробеевцы, селище Брацлав. пов., 610.
Воробье Старое и Новое, село Кіев. воев., 496.
Воробьевка, село Кіев. воев., 359.
Воробьевка или **Товаровъ**, село Каневск. пов., 308.
Воронинъ, село Луцк. пов. (см. Врончинъ Ук. Н.), 157, 161.
Воронково, мѣст. Переясл. полка, 525, 541.
Вороново, село Каневск. пов., 98.
Воропаевъ, село Кіев. воев., 363.
Воротнево, село Луцк. пов., 159, 162.
Ворохобовичи, село Овруцк. пов., 70, 362.
Вороховичи, село Кіев. воев., 497.
Ворскла, пустыня неосѣдлая въ Кіев. воев., 398, 402.
Ворскла, рѣка, 84, 86, 90, 316, 359.
Ворсовка, городъ Кіев. воев., 498, 507, 551.
Вощинцы, лѣсъ въ Винницк. пов., 267.
Воютинъ, село Луцк. пов., 159, 160, 162.
Врытовцы, село Кіев. воев., 367.
Врятинъ, село Влад. пов., 29.
Вчерайше, село, потомъ городъ Кіев. воев. (см. Вчорайше Ук. Н.).
321, 376, 508, 509, 510.
Выговъ, село Кіев. воев., 379.
Выдрица, урочище при селѣ Бодзеникахъ Остерск. пов., 304.
Выбыборъ, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 414, 416.
Выйновъ, озеро въ Черноб. пов., 589.
Вылча, село Печерск. мон., 324.
Выползовъ, село Остерск. пов., 305, 342, 347, 597.
Высокогорье, урочище Кіев. пов., 527, 531, 542.
Высокое, село Кіев. воев., 262, 263, 359, 404, 491, 492.
Вытуповичи, село Кіев. воев., 392, 394, 491, 551.
Высынъ, село Брацлавск. воев., 265.

родъ, село, потомъ мѣст. Кіев. пов., 112, 372, 403, 494,
514, 515, 516, 519, 520, 530 — 533.

ичи, с. Печерск. мон. Овруцк. пов., на р. Тетеревѣ, 120, 496.

во, село Луцкаго повѣта (см. Выжговъ Ук. Н.), 156.

евъ, село Луцкаго повѣта, 159, 168.

иръ, гор. Кіевскаго воеводства, 503.

село Любецкаго староства, 297.

Г.

овна, рѣчка въ Кіевскомъ повѣтѣ, 242.

овцы, село въ Подиѣстровьѣ, 192.

инъ, село Житомирскаго повѣта, 249, 399.

овщина, село Остерск. пов., 343, 344, 345, 355.

ьчи или Гажинъ, село Житомирскаго пов. (см. Хажинъ Ук. Н.),

387, 392.

оновна, село Кіев. воев., 383.

а, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 512.

ны, село Луцкаго повѣта, 162.

село Кіев. воев. (Овруцкаго повѣта), 489.

ское селище, или Гальчинцы село, или Галчинъ городище,

Кыг. пов. (см. Гальчинъ Ук. Н.), 74, 321, 407, 510.

село Кіев. воев., 505.

овичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 490.

овна, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 509, 510.

овщина, островъ въ Мозирск. пов., 644.

овцы, фольваркъ при гор. Житомирѣ, 328.

село Кіев. воев., 551.

ов, селище мон. Николая Пустыннаго, въ 8-ми верст. отъ Кіева,

562, 528, 544.

ово, село мон. Николая Пустыннаго, Кіев. пов. (см. Гвоздовъ

Ук. Н.), 242, 362.

село на Дитирѣ, Печерск. мон., Черноб. вол., 588.

- Гедри**, рѣка въ Остерск. пов., 346.
- Геевичи**, село Кіев воев., 394, 488.
- Генлинъ**, село Остерск. пов., 346.
- Гельмязовъ**, мѣст. Переясл. пов., 312.
- Гирмановна**, мѣст. Кіев. пов., 527, 543, 546.
- Гирмановна**, слободка Кіевск. пов., 527, 546.
- Гирчини**, село въ Романовскомъ округѣ Кіев. воев., 320.
- Гладкевичи**, село Кіев. воев., 394, 427, 498.
- Гладки**, село Моджибожской волости, 275.
- Глебовна**, село Кіев. воев., 379.
- Глебовъ**, село Кіев. воев., 390.
- Глеваха** или **Глевака**, селище на р. Глевахѣ, Кіев. пов., 382, 529, 545.
- Глеваха**, рѣчка въ Кіев. пов., 529, 545.
- Глинка**, село Кіев. воев., 499.
- Глинско**, селище Черкасск. пов., на р. Ворсклѣ, 90.
- Глинскъ**, село Винницк. пов., 277, 280.
- Глубово**, село на Днѣпрѣ. Печерск. мон., Черноб. пов. (см. Глябовъ Ук. Н.), 120, 588.
- Глумча Великая** и **Малая**, села Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 490, 550.
- Глусна**, рѣчка въ Луцк. пов., 165.
- Глуховая**, село Кіев. воев., 361, 467.
- Глуховичи**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 323, 489, 505.
- Глуховъ**, островъ около Радомысля, 234.
- Глушець**, озеро на лугахъ Днѣпровскихъ, на Зазычевь, 520, 534.
- Глушець**, озеро при устьи Припети, въ Чернобыльск. вол., 589.
- Глушець**, село Любецк. стар., 298, 398.
- Глышневичи**, село, Житом. пов., 150.
- Гнездево**, озеро въ Кановск. пов., 99.
- Гнидава**, предмѣстье гор. Луцка, 165, 171, 177.
- Гнилица Овруцная**, рѣчка въ Жит. пов., 258.
- Гнилой Пять**, болото въ Кіев. воев. (см. Гнилопять. Доб. Ук. Н.), 281, 283, 284.

- Гнилурудна, село въ Звенигородщинѣ, 193, 194.
Гоголевъ, мѣст. Кіев. воев., 370.
Гоголевъ, озеро или болото въ Житош. пов., 258, 419.
Годотемль, село Кіев. воев., 382, 501.
Голенищи, село Кіев. воев., 405.
Голечищовъ, селище на р. Гуйвѣ, Житош. пов., 129.
Голешовъ, село Луцк. пов. (см. Голышовъ, Ук. Н.), 173.
Голенцовъ, село Луцк. пов., 181.
Головенчинцы, село Житош. пов., 250.
Головки, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 498, 554, 555.
Головсна, верхъ (оврагъ) Брацл. воев., 265.
Головчичи, село Луцкаго повѣта, 183.
Голое (Нолє), село Кіев. воев., 497, 551.
Гололобовъ, село Луцк. пов., 165.
Голоствѣвъ, хуторъ Кіев. пов. (см. Голосіевская пустынь, Ук. Н.), 544.
Голтва, мѣст. Кіев. воев. 366.
Голубицкое, дворцо Мозырк. пов., 625.
Голубовичи, село Кіев. воев., 494.
Голубовна (см. Черемешки).
Голубѣвичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 370.
Голыши, село Кіев. воев. (Житош. пов.), 555.
Гольщевщина, земля Кансвек. пов., 102.
Голяки, село Кіев. воев. (Житош. пов.), 555.
Голятинъ, село Луцкаго повѣта, 157, 158.
Голячи, село Кіев. воев., 555.
Гомаличи, село Кіев. воев., 489.
Гончарскій, шляхъ въ Винницк. пов. (см. Гончаряха, Ук. Н.), 609.
Горбачи, село Кіев. воев., 359.
Горбаша, село Чернеховск. вол., Жит. пов. (см. Горбаша, Ук. Н.), 269.
Горбовица, село Жит. пов., 249.
Горбовичи, село Мозырк. пов., 633, 638.
Горболовъ, село Кіев. воев., 498, 505, 552.
Гордьнъ, село Кіев. воев., 495.
Гордѣвичи, село Житош. пов., 250.

- Горевна** или **Горенна**, рѣчка, впадающая въ Ирпень въ 3-хъ верст. отъ Кіева, 529, 544, 545.
- Горечовъ**, село Влад. поѣ. (см. Горичовъ, Ук. Н.), 12, 13.
- Горзвинъ**, село Луцк. пов. (см. Горжвинъ, Ук. Н.), 162.
- Горки**, село на р. Припети, въ Пилскомъ пов., 12, 14, 16, 18, 20, 21, 29, 30.
- Горловцы**, селище Черкасск. пов., 90.
- Горностайполь**, мѣст. Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 379.
- Городень**, село Луцк. пов. (см. Городини, Ук. Н.), 161.
- Городище**, селище Каневск. пов., 101.
- Городище** или **Городыще**, село Луцк. пов., 158, 159, 220.
- Городище**, иначе **Трибисовъ**, село Житом. пов., 422, 505.
- Городище старое** въ гор. Кіевѣ, 121.
- Городище Старое и Новое**, села Кіев. воев., 363, 411, 497, 498, 509.
- Городище**, мѣст. Кіев. воев., 371, 554.
- Городищско**, село Житом. пов. (см. Городецкѣ, Ук. Н.), 150.
- Городница**, городъ Кіев. воев., 397, 493.
- Городокъ**, село Луцк. пов., 168.
- Городскъ Новый**, село Кіев. воев., 409.
- Городскъ Старый**, село Кіев. воев., 409.
- Городскъ** (Гороцкѣ) **Новый**, г. Кіев. воев., 409.
- Городъ Новый**, село Кіев. воев., 505.
- Горошечки**, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 361, 501.
- Горошки**, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 360, 501.
- Горуховъ** или **Горыховъ**, село Луцк. пов. (см. Гороховъ, Ук. Н.), 37, 162.
- Гостилловскій**, угодъ Каневск. пов., 102.
- Гостомль**, мѣст. Кіев. воев., 389, 492.
- Гохлуй**, рѣчка въ Бѣлоцерк. стар., 296.
- Гоцинскій**, лѣсъ въ Брацл. воев., 265.
- Грабовицы**, село Луцк. пов., 28.
- Грабово**, село Мозырск. пов. (см. Грабовъ, Ук. Н.), 641.

- Грабовцы, село Житом. пов., 249.
Грабовъ, село Любецк. стар., 297.
Гребенна или Гребень, селище Кіев. пов. (см. Гребенки, Ук. Н.),
526, 527, 528, 531, 533, 542, 543, 546.
Греговичи, село Кіев. воев., 398.
Грезла, рѣчка въ Овруцк. пов., 40.
Грибное, озеро въ Мозырск. пов., 223.
Грибовица, село Влад. пов., 12, 27.
Григорево или Грегоровъ, село Каневск. пов. (см. Григоровъ, Ук. Н.),
99, 309.
Григоровичи, село Луцк. пов., 159.
Григоровна, слободка Кіев. пов., 527, 543, 546.
Григоровна, деревня Брацк. воев., 452.
Гриневскій, хуторъ Кіев. воев., 495.
Гринновское дворище, прозванное Ганусовичи, Мозырск. пов., 625.
Гринновцы, село Брацк. пов., 192.
Гродекъ, городъ Кіев. воев. (см. Халамижъ-Городъ, Ук. Н.), 508,
509, 510.
Груши, могилки Кіев. воев., 281.
Грушки, село Житом. пов., Вильской вол., 269.
Грушовое, озеро въ Черкасск. пов., 86.
Губаревщина, мѣстность въ Кіев. воев., 394.
Губаровичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 393, 489, 504.
Губинскій верхъ (оврагъ) въ воев. Брацлав., 266
Губинцы, село Кіев. воев., 396
Губинъ, село Луцк. пов., 169.
Губинъ, лѣсъ въ Винницк. пов., 266
Губиче, или Губичи, село Любецк. стар., 299, 398.
Гузинцы, городище Житом. пов., 321.
Гуйва, рѣчка въ Житом. пов., 73, 129, 331, 510.
Гулевичи, село Мозырск. пов., 635.
Гулевцы, городъ Брацк. воев., 434.
Гульскъ, село Кіев. воев., 499, 505.

- Гуляники**, городъ Кіев. воев. (пыль Мотовиловка), 316, 317, 318, 358.
- Гуманна**, рѣка въ Брацлавщинѣ, 460.
- Гумелевщина** или **Тростяна**, село Кіев. воев., 362.
- Гуменная**, дуброва въ Винницк. пов., 602.
- Гуменники**, село Кіев воев (Овруцк. пов.), 498.
- Гумовцы** (Гуловцы?), солище на рѣчкѣ Сосонкѣ, Винницк. пов., 610.
- Гунича**, село Кіев. воев (Овруцк. пов.), 492.
- Гурна**, село Брацл. воев., 434.
- Гусна**, рѣчка въ Кіев. пов., 520, 530, 535
- Густье**, село въ Подиѣстровьѣ, 192.
- Гуця**, село Кіев. воев, 554.
- Гучовъ**, село Кіев. воев., 362
- Гущинцы**, село Винницк. пов., 434, 602.

Д.

- Давидки**, село Кіев. воев., 370, 493.
- Даниловка**, селище на р. Бобрискѣ, Кіев. пов., 529, 545.
- Дворища**, село Кіев. воев, 397, 488, 505.
- Девлинъ** или **Дивлинъ**, село Кіев. воев., 364, 467.
- Девички**, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 359.
- Дегтевъ**, село Луцк. пов., 169.
- Дежово**, озеро въ Капеевск. пов., 100.
- Демидово**, **Демидовцы** или **Демидовичи**, село Кіев. пов на островѣ Ирени съ Кіев. стороны, 117, 379, 386, 505, 518, 521, 529, 530, 536, 537, 545.
- Демидовичи**, село мон. Ник. Пустынного, Мозырск. пов, 645.
- Демидовцы**, село Винницк. пов, 602, 609.
- Демковщина**, земля Капеевск. пов., 102
- Денежъ** или **Денечъ**, село Луцк. пов. (см. Озденижъ, Ук Н.), 157, 161.
- Денесовичи**, мѣст. Житом. пов., 57, 59, 60.

- Денеши**, село Житом. пов., 256, 257, 258, 422, 501, 505.
Денисовичи, село Кіев. воев., 491.
Деражичи или **Деряжичи**, село Любецк. стар., 120, 297, 398.
Дердева, селище Каневск. пов., 98.
Деремчины, селище Брацл. пов., 610.
Деремязное или **Деревязное**, селище на рѣчкѣ Красной, 527, 531, 543.
Дерно или **Дерны**, село Луцк. пов. (см. Дернъ, Ук. Н.), 160, 162.
Дерновичи, село Кіев. воев., 482.
Десна, рѣка, притокъ Днѣпра, 119, 121, 344 — 347, 352, 592, 596, 597.
Десница, рѣчка въ Винницк. пов., 608.
Дешковцы, село Винницк. пов. (см. Дашковцы, Ук. Н.), 602.
Дзевичъ, рѣчка, впадающая въ р. Остеръ, 345, 346, 350.
Дзусава Великая, рѣка въ Винницк. пов., 267.
Дивинъ, село Кіев. воев., 386.
Дидиновщина, земля на р. Удаѣ, 102.
Дидковцы, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 385.
Дятковцы или **Дитятковичи**, село Черноб. вол., 379, 588.
Дмитревичи Большіе, село на рѣкѣ Тиханкѣ, Кіев. пов., 525, 539, 540.
Дмитревичи Малые, деревня на р. Тиханкѣ, Кіев. пов. (принадл. Фроловск. мон.), 525, 539, 540.
Дмитровичи, село Кіев. воев., 367, 404.
Днѣпръ, рѣка 77, 78, 84, 85, 86, 89, 90, 91, 97, 98, 101, 103, 110, 113, 514, 515, 516, 517, 518, 519, — 521, 526, 527, 528, 530 — 535, 541, 542, 543, 545, 546, 587, 592, 594, 596.
Днѣстръ, рѣка, 228.
Доблынь, село Кіев. воев., 551.
Добратинъ, село Луцк. пов. (см. Добратинъ, Ук. Н.), 157, 161.
Добратинъ или **Сухолучье**, село Кіев. воев. 379.
Добрейцы, село Печерск. мон., 324.

- Доброселье**, село Кіев. воев., 401.
Добрыни, село Кіев. воев., 358, 501, 505
Довглоды или **Довгляды**, село на р. Припети, Черноб. вол. (см. Довляды, Ук. Н.), 481, 495, 588.
Довгоселье, село Кіев воев. (Овруцк пов.), 499.
Доколе, село Печерск мон. (см Доколя, Ук. Н.), 324
Долгое, село Луцк. пов., 157, 162.
Долженъ, село Винницк. пов. (см. Должокъ, Ук. Н.), 266.
Долженъ, лѣсъ въ Винницк пов., 266.
Долженъ, лѣсъ въ Кременецк. пов., 245.
Долинное, село Брацлавск. воев., 228.
Домановичи, село Мозырск. пов., 633, 638.
Домановъ, село Остерск. пов., 343, 355.
Домолочи, село Кіев. воев., 360.
Демонтовъ, городъ за Днѣпромъ, Черкасск. пов., 315, 367, 495.
Дорогинна, село Кіев. воев., 388, 396.
Дорогинъ, село Кіев. пов., 68, 491, 493, 499, 550
Дорогобужъ, городъ Смоленской области, 514, 515.
Дорогостай, село Луцк. пов (см. Доростай, Ук. Н.), 159.
Дроздны, село Луцк. пов., 160, 162.
Дроново, село Кіев. воев., 362.
Дружия, село Кіев. воев., 367, 495.
Друцкое, село Кіев. воев., 494.
Дубечна или **Дубечны**, село Печерск. мон., Остерск. пов., 120, 390.
Дублинъ, село Кіев. воев., 489.
Дубляны, село Луцк. пов., 158
Дубослей, уходъ Черкасск пов., 84.
Дубровиць, село Влад пов., 9, 11.
Дубрувцы, село Житом. пов., 250.
Дудары, хуторъ Каневск. пов., 311.
Дудичи, село Мозырск. пов., 634.
Дунинъ, село Кіев воев., 512.
Дымерна, село Кіев. воев. (Остер. пов.), 370.

- Дымиръ, мѣст. Кіев. воев., 373, 499, 502, 505, 512, 552.
Дымковцы или Демковцы, село въ Звенигородщинѣ, 205.
Дѣдовъ, мѣст. Кіев. воев. (при р. Припети), 391.
Дятковичи, село Луцк. пов. (см. Додковичи Ук. Н.), 159, 161.

Е.

- Евлаши, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 489.
Ежовъ, село Луцк. пов., 168, 601.
Езерщина, село Кіев. воев. (Житош. пов.), 497, 551.
Еланьскій, угодъ Черкасск. пов., 84.
Еловичи, село Луцк. пов. (см. Яловичи, Ук. Н.), 160
Елче (Jolcza, или Jelcza), село Любецк. стар., 301, 490.
Ельминна, село Остерск. пов., 597.
Ерешки, село Кіев. воев. (см. Ерешовъ, Ук. Н.), 375.
Ержковщина, село Кіев. воев., 364.
Ершики Малые, село Кіев. воев. (см. Ерчики, Ук. Н.), 509.

Ж.

- Жабокрини, село Луцк. пов., 158.
Жабокрички, село Остерск. пов., 306.
Жадки, село Кіев. воев. (Житош. пов.), 501.
Жадковна, село Кіев. воев., 499, 507, 550.
Жанки, село Кіев. воев., 498, 507, 552.
Жаржевичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 391.
Жарни, село Кіев. воев., 509.
Жарцы, село Луцк. пов., 159.
Жаръ, село Кіев. воев., 495.
Жашковцы, село Кіев. воев., 396.
Ждчарки или Ждчары, село Влад. пов., 12, 14.
Жебрицы, село Кіев. воев., 396.
Жезловъ, село Житош. пов., 127.

Железновщина, земля Каневск. пов., 102

Желяне, селище на верховья р. Борщевки, принадл Софійск.
528, 544, 545.

Женевичи, село Кіев. воев., 499.

Жерделевъ или **Жерденовъ Воликій** и **Малый**, иначе **Серд**
села въ Романовскомъ округѣ Житом. пов. (см. Жердели Ук.
74, 129, 321, 509. Вел. Жерделевъ назывался потомъ
лань-городомъ.

Жердь, рѣчка въ Винницк. пов., 232.

Жеревъ, село Кіев. воев., 366, 393, 493.

Жица, рѣка Каневск. пов., 101.

Животовъ, село Брацлавск. воев. (см. Животовка, Ук. Н.), 265.

Жидовна или **Жидово**, озеро въ Остерск. пов., 343, 344.

Жидовскіе Ставки, урочище въ степи на Ольшанскомъ Ржавцѣ,
пов., 527, 531, 542.

Жидовцы или **Матвѣвцы**, село Кіев. воев., 320, 375, 509.

Жиляны, урочище близъ Кіева (сл. Желяне), 373.

Житаны, село Влад. пов., 12, 14, 16, 18, 29.

Житомиръ, городъ, 41, 42, 44, — 47, 51, 52, 54, 55
58, 59, 64, 124, 141, 253, 286, 326, 500,
507, 510.

Жодавлицы, село Житом. пов., 249.

Жолнеровна, село Кіев. воев., (Овруцк. пов.), 490, 552

Жолнинъ, городъ Кіев. воев., (при р. Сулѣ), 386.

Жолобъ, село Кременецк. пов. (см. Жолобы Ук. Н.), 244.

Жолонь, деревня (дворецъ) Кіев. воев., 383.

Жолудева, земля Каневск. пов., 102.

Жолчъ, село Кіев. воев., 394

Жольнь, село Овруцк. стар., 488, 492.

Жоравники или **Журавницы**, село Луцк. пов., 162, 163.

Жорновица, селище Брацлавск. пов. (см. Жорнице Ук. Н.), 6

Жороховъ, село Житом. пов., Вильской волости (см. Зороковъ).

Жоховичи, село Мозырск. пов., 645.

, село Кіев. воев., 551.
или Жукинъ, село Остерск пов., 121, 342, 347, 597.
село (дворъ) Луцк. пов., 162, 183.
островъ, урочище Брацлавск. пов., 211.
и, городъ Кіев. воев., 404.
и Малья, уроч. Винницк пов., 267.
и, село Кіев. воев., 496.
и, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 507.

В.

и или Забилочье, село Кіев. воев., 283, 391, 496.
цы, село Влад. пов., 12, 14.
е, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 498.
и, городъ Кіев. воев., 365, 500, 507.
ское, село Луцк. пов (см. Забороль Ук Н.), 183.
е или Щеневъ или Щенево, село Кіев воев. (Житом. пов.),
7, 363, 376, 393.
село Печерск. мон. на р. Тетеревъ, 120.
олото, село Кіев. воев., 367.
село Кіев. воев., 497, 507.
и, село Остерск. пов., 306, 343, 355.
и, село Кіев. пов., 122.
село Мозырек. пов., 636.
или Загальцы, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 512, 495.
село Луцк. пов., 159.
е или Зазъчаевъ, лугъ между Днѣпромъ и Днѣпровскимъ
ивомъ, подъ сел. Петровичами, 520, 534.
и, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 371, 372, 406.
и, село Овруцк. пов., 487.
село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 490, 491, 551.
и, село Кіев. воев., 374, 494.
и, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 385, 386, 492.

- Западный Затонъ**, озеро въ Черкасск. пов., 84.
Заполье, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 490, 552
Зарубинцы, село Кіев. воев., 403, 501.
Зарудня, село Кіев. воев., 499.
Зарудье, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 498, 512.
Зарѣчье (Zarycze, Zarzeczce), село Винницк. пов., 448, 449.
Заспа, озеро въ Мозырск. пов., 621.
Застава, село Кіев. воев., 357.
Застайна, городокъ на Днѣпрѣ, Кіев. пов., 516, 518.
Зисляи, озеро Черкасск. пов., 84.
Заушане, волость Овруцк. пов. (см. Заушье Ук. Н.), 120.
Захаріяшевна, мѣстечко Брацл. воев., 470.
Защєбло или **Защєблы**, село Кіев. воев., 490, 507.
Збранни, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 492.
Збранковщина, село Луцк. пов., 357.
Зверхнее, озеро при р. Роси Каневск. пов., 309
Звидовча, рѣчка въ Остерск. пов., 346.
Звиждень, рѣчка въ Кіев. пов. (см. Здвижъ Ук. Н.), 262.
Звиногородна (Звенигородка), городъ Кіев. воев., 408.
Звинячая, рѣчка, впадающая въ Роску, 266
Звинячія, два сєлища Житом. пов., 74, 158.
Звинячна, село Кіев. воев., 489.
Зводъ, село Луцк. пов., 174.
Зволево, село Луцк. пов., 162.
Звягль, городъ Луцк. пов., 135, 499.
Згарь, рѣчка въ Винницк. пов.
Згиновщины, село Мозырск. пов., 645.
Згличе, село Любецк. стар., 298
Здолбица, село Луцк. пов., 37.
Здчарни, село Влад. пов. (см. Ждчарки), 12.
Здымирни, село Остерск. пов. (см. Дымерка), 343.
Зеленцы, село Летичевск. пов., 275.
Зеленщина, село Кіев. воев., 360.

- Рогъ, село въ Уманщинѣ, 195.
ды, село Кіев. воев., 510.
ое, городище Влад. пов., 13.
(Жердѣвъ?), село Каневск. пов., 309.
и, село Кіев. воев., 364.
селище на р. Ржавцѣ Кіев. пов., 527, 531, 542, 546.
ы, село Кіев. воев., 396.
и или Зимовищи, село Кіев. воев., 496, 507.
ицы, село Житом. пов., 126.
на, городъ Черкасск. пов. (см. Золотовоша Ук. Н.), 315.
или Золочевъ, село Луцк. пов. (см. Злочевка Ук. Н.),
153.
на, село Кіев. воев., 360.
село Брацл. воев. (при р. Собѣ), 265.
село Кіев. воев., 371.
ици, село Луцк. пов., 159.
и или Жороховъ, село Житом. пов., Вильской вол., 269, 273.
село Бѣлоцерковск. стар. 291.
село Луцк. пов., 157, 161.
и, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 362, 497, 502.
село Кіев. пов. (см. предыд.), 248.
село Кіев. воев. (см. Зубринка Ук. Н.), 361.
село Луцк. пов., 183.
село Кіев. воев., 369.
ли Зугинье, село Остерск. пов., 355, 368.
на, земля близъ Радомысля, 235, 236.
село Влад. пов. (см. Зямяно Ук. Н.), 9, 10, 12, 13, 14.

И.

- Рогъ, Остерск. пов., 345, 346.
ици, село Печерск. мон. Мозырск. пов., 324.
ѣстечко Брацл. воев., 200.

- Иванковичи**, село Кіев. пов., 121.
- Иванковцы**, село на р Трубежѣ Кіев. пов., 120.
- Иванковъ**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 360, 400, 499, 511, 512.
- Ивановичи**, село, или **Ивановское** или **Ивановцы**, селище Жит. пов.,
126, 149, 151, 269, 271, 396, 500.
- Ивановцы**, деревня Брацл. воев., 475.
- Иванчичи**, село Луцк. пов., 167.
- Иваньгородъ**, городъ въ Брацлав. воев., 439.
- Иверская**, рудня Кіев. воев., 503.
- Ивница**, селище, потомъ мѣстечко на гран. Житом. и Кіев. пов.,
129, 410, 510.
- Игнатовцы**, селище Брацл. пов., 610.
- Игнатполе**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 497.
- Игнатовка**, село Кіев. воев., 497.
- Игнатынъ**, село Кіев. воев. (см. Ягнатынъ Ук. Н.), 509.
- Иголковъ**, селище Брацл. пов., 610.
- Изсродъ**, болото въ Остерск. пов., 347.
- Иква**, рѣка въ Кременецк. пов., 246.
- Илашовъ**, селище Житом. пов., 129.
- Илиина**, рѣчка въ Черноб. вол., 590.
- Ильинцы**, село Черноб. вол., 491, 588
- Имѣніе**, село Кіев. воев., 391.
- Инкулы**, двѣ рѣки (см. Ингулъ Ук. Н.), 84.
- Иргачевъ**, село Кіев. воев., 384.
- Ирлей**, мѣст. Черкасск. пов (см. Ирклеовъ Ук. Н.), 314.
- Ирпень**, рѣка, 514, — 518, 520, 521, 522, 523, 526, 528,
530, — 533, 535, — 538, 542, 544, — 548.
- Ирша**, рѣка въ Радомысльск. пов., 235.
- Исайки**, село Кіев. воев. (Богуслав стар.), 393, 501.
- Исаковичи**, село Любецк. стар. Люегорск. вол., 300.
- Исковцы**, село Кіев. воев., 501.
- Искорость**, гор Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 503, 550.

К.

- и, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 491, 550.
ынь, мѣст на р. Росовѣ (sic) Кіев. пов., 383, 527, 528,
31, 533, 542, 543
ь, село Кіев воев., 387.
на, село Каменецк. пов. (см. Кадеовцы Ук. Н.), 275.
и, два села Житом. пов., 250.
овы, два села Брацл. воев., 228.
чанна, рѣчка въ с. Крошиѣ. Жит. пов., 62, 418, 419.
ковичи, село Мозырск. пов., 635.
ковщина, село Кіев. воев., 363.
ая, село Кіев. воев., 383.
дина, село Кіев. воев., 383.
или **Калета**, село Остерек. пов., 343, 355.
вна, село Кіев. воев., 497.
овская гора, въ Кременецк. пов. 245.
въ, рѣка, впад. въ Днѣпръ, 276.
цкій Рогъ, урочище въ Уманщинѣ, 204
ца, мѣстечко Брацлавск. воев., 477.
ца, рѣка въ Брацлавщинѣ, 456.
ца Лѣсная, рѣка въ Житом. пов., 258.
ца Польная (полевая), рѣка въ Жит. пов. 419.
ца. рѣка въ Бѣлоцерковск. стар. (см. Каменка или Камянка
к. Н.), 290.
ца, рѣка въ Житом. пов., 287, 327, 418, 509.
цы, двѣ рѣки Житом. пов. (см. выше: Каменица Лѣсная и
ольная), 54, — 56, 62, 64.
а, мѣст. Кіев. воев., 554, 555.
а, село Житом. пов., 332.
а, село Брацл. воев., 481, 482.
а, селище или мѣст. Каневск. пов., 98, 409.
а, рѣка въ Овруцк. пов., 40.

- Каменка, рѣчка въ Житом. пов., 141.
- Каменногородка или Черна Каменка. село Винницк. пов., 202, 203.
- Каменное, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 674, 500.
- Каменный Бродъ, село Кіев. воев. (Бѣлоц. стар.), 498.
- Каменогорка или Каменогорна Старая, село Винницк. пов., 448, 602, 609.
- Каменское или Каменская. село Любецк. стар., Лоегорской волости. 300, 398.
- Камень, село Житом. пов., 249.
- Камень, городъ Брацлавск. воев., 434.
- Каневъ, городъ, 91, 93 — 97, 101, 103, 307, 308.
- Капчичи, село Мозырск. пов., 631.
- Карабчинъ, село Кіев. воев. (см. Карапчівъ, Ук. Н.), 509.
- Каргашинъ, мѣст. Кіев. воев. (см. Карапинъ, Ук. Н.), 368.
- Карпиловка, село Кіев. воев. (Остер. пов.), 490, 498, 499, 505, 506.
- Карпищеватые (?), уходъ Каневск. пов., 102.
- Касперовка, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 373, 398.
- Кафа, гор. въ Крыму, 103.
- Качалы, село Кіев. воев., 367.
- Качаровна, село Кіев. воев., 496.
- Кашина, земля Каневск. пов., 102.
- Кашутковщина. земля въ Ровно, 102.
- Квачковичи, село Луцк. пов. (см. Квачковъ, Ук. Н.), 160.
- Квичинъ, село Овруцк. стар., 488.
- Кгдень, село Печорск. мон. (см. Гдень Ук. Н.), 120.
- Кердановка, сельцо Кіев. воев., 365, 378.
- Керменчуцкій, уходъ Черкасск. пов. (см. Кременчугъ, Ук. Н.), 84.
- Керносовка, мѣст. Брацл. воев., 470.
- Кешинскій, уходъ Черкасск. пов. (см. Кишинька, Ук. Н.), 84.
- Кірієво, село Житом. пов., 249.
- Кисеровичи, село Кіев. воев., 374.
- Кислинъ, село въ Бѣлоцерковщинѣ, 199.
- Кишинъ, село Кіев. воев., 499.

- А, урочище Бѣлоцерковск. стар., 202.
гор., 64, 91, 96, 106, 112, 119, 243, 254, 321, 347,
50, 362, 376, 380, 513 — 519, 521, 523, 524, 526 —
28, 530 — 533, 537 — 539, 541, 543 — 549, 592.
село Кіев. воев., 502
рѣчка Чернеховской волости, 272.
иначе **Шарогородъ**, мѣст. Брацлавск. воев., 470.
гор. Луцк. пов., 20, 21.
село Кіев. воев., 398.
село Луцк. пов., 160, 162.
или **Клищи**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 378, 493.
село Черкасск. пов., 68.
городъ Овруцк. стар., 488.
гора въ Кіевѣ, 108.
застѣнокъ къ селу Мощоному, Влад. пов., 233.
село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 357, 379, 493.
земля при гор. Житомирѣ. 148.
село Кіев. воев., 489.
село Луцк. пов., 158, 162.
село Кіев. воев., 496.
гора въ Каневск. пов., 102.
село Кіев. воев., 365.
село Кіев. воев., 502.
село Луцк. пов., 162, 163.
село Черноб. вол. на р. Уши (см. Кабаны Ук. Н.), 588
село Луцк. пов., 157, 161.
сая волость, Луцк. пов., 153.
мѣст. Остерск. пов. (см. Кобыжча Ук. Н.), 345.
селище Брацл. пов., 610.
мѣст. Брацл. воев. (сл. предыл.), 475.
село Кіев. воев., 395, 501.
село Мозырск. пов., 646.

- Ковшоватая, село Кіев. воев., 401.
Кодакъ, крѣпость на Днѣпрѣ, 514, 515, 530.
Кодарни, мѣст. Кіев. воев., 361.
Кодаровщина, или Красный Дворъ, село Кіев. воев., 360.
Кодачонъ, селище Кіев. пов. (см. Кодаки Ук. Н.), 527, 544.
Кодачонъ, урочище Кіев. пов., 527, 543.
Кодня, городъ Житош. пов., 126, 407, 500, 505, 510.
Коженцы, село или хуторъ Богуславск. пов., 311.
Кожеховна, селище на р. Бобрикѣ Кіев. пов. (см. Кожуховка)
529, 545
Кожужковецъ или Кожушновичи, село на р. Припети, Черно
388, 588.
Козаричи или Козаровичи, село на р. Ирпени Овручск. пов.
495, 521, 535, 545, 552.
Козарка, гора близъ рѣки Стугны, Кіев. пов., 525, 540, 544.
Козаръ, мѣст. на р. Острѣ, Остерск. пов. (см. Козары У)
343, 345, 355.
Козинки, село Бѣлоцерк. стар., 291.
Козинцы, село Луцк. пов., 183.
Козинъ, село Луцк. пов., 158, 161.
Козловичи, село Мозырк. пов., 490, 629, 637.
Козловичи, село Кіев. воев. (см. Койловка Ук. Н.), 509.
Козловы Ямы, урочище въ Житош. пов., 258.
Козничи, село Луцк. пов., 183.
Козѣвна, слободка Кіев. пов., 527, 543, 546.
Козяровичи, село Кіев. воев. (Овручк. пов.), 379.
Койловъ, село Кіев. воев., 398.
Кокоровъ, село Кременецк. пов. (см. Кокоревъ Ук. Н.), 245
Коленовщина, земля Каневск. пов., 102.
Коленцы или Летковцы Меньшія, село Остерск. пов., 306.
Колинцы, село Кіев. воев., 496.
Колни, село Черногородской вол. Луцк. пов., 183.
Колни, село Кіев. воев. (Житош. пов.), 493.

на или Ковманна, долина на границѣ Брацл. воев. и Барскаго гар. 228.

ъ, село Луцк. пов., 157, 162.

ша, село Кіев. воев., 387.

, село Луцк. пов., 183.

зми, урочище въ Романовской вол. Жытом. пов. (см. Коло-
ежно, Ук. Н.), 319.

евское, Колодыево, Колодыевна, Колодѣвна или Молодіевна,

ло или селище Жытом. пов., 126, 149, 258, 500, 505.

инская земля, въ Ровникахъ на р. Многъ Каневск. пов. (за
нѣпромъ), 102.

ица, село Кіев. воев., 378.

ицы, село Влад. пов., 12.

аевъ или Колтыгаевъ, селище на р. Роси, Каневск. пов., 71,

2, 97, 99, 309.

ъ или Степчичи, село Кіев. воев., 363.

ъ, село Луцк. пов. (см. Кульчинъ, Ук. Н.), 174, 178.

хи, село Кіев. воев., 389, 505.

тинскій уходъ, на р. Сулѣ, Каневск. пов., 101.

вичи, село Мозырск. пов., 641.

вна, село Кіев. воев., 497, 505, 510.

въ. село или мѣст. въ Брацл. воев., 444, 480.

, рѣчка въ Звенигородщинѣ, 191, 193, 194, 205.

а, селище Каневск. пов. (при р. Роси), 100, 310.

пъ, село Кіев. воев., 497.

овская земля, Овручск. пов., 38, 40.

во, селище на р. Стугнѣ (см. Копачевъ, Ук. Н.), 524, 539.

въ или Копачи, село на р. Припети, Черноб. вол., 490, 588.

вщина, село Овручк. стар., 488.

е, село Кіев. воев. (см. Купище, Ук. Н.), 499.

вичи, село Мозырск. пов., 639.

ичи, село Мозырск. пов., 646.

ичи Даленіе, село Мозырск. пов., 646.

- Копцевичи**, село Кіев. воев., 550.
- Копцевщина**, село Кіев. воев., 552.
- Корабчовъ**, городъ Кіев. воев. (см. Караичинъ), 376.
- Корачовъ**, мѣст. Кіев. воев., 357.
- Кореличи** село (?), 19, 21.
- Корени**, село Мозырк. пов., 644.
- Корець**, село Луцк. пов., 158, 162.
- Корма**, село Кіев. воев., 403, 555.
- Корма**, рѣчка въ Житош. пов., 258.
- Корневсній хуторъ**, Кіев. воев., 501.
- Корнинъ**, городъ Бѣлоцерк. стар., 294, 392, 403, 492, 494.
- Коробовщина**, село Кіев. воев., 404.
- Коровинцы**, село Житош. пов., 250.
- Корогоды**, или **Корогодъ**, село Кіев. воев. (Черноб. вол.), 490, 552.
- Королевецъ** (Кенигсбергъ), городъ, 94.
- Королевна**, село Кіев. воев., 497.
- Коропѣ**, или **Коропѣ**, село Остерск. пов., 343, 345, 388.
- Коротковцы**, село Житош. пов., 249.
- Корохажовъ**, село Кіев. воев., 358.
- Корпиловна**, село Житош. пов., 422, 552.
- Корпиловцы**, слобода подъ Кіевомъ, 379.
- Корсунъ**, городъ Кіев. воев., 188, 295.
- Корчевни**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 374.
- Корчевъ**, село Житош. пов., 127, 150.
- Корчовъ**, прозванный **Бежовъ**, село Кіев. воев., 357, 372, 393.
- Коршовъ**, село Луцк. пов., 12.
- Корыстешовъ**, или **Коростешовъ Стар. и Новый**, село Житош. пов.
(см. Коростышевъ Ук. Н.), 126, 135, 138, 151, 409, 497,
502, 505, 510.
- Корытно**, село Луцк. пов., 158.
- Косовка**, село Кіев. воев., 383.
- Косорычи**, село Печерск. мон., Минск. воев. (см. Косаричи Ук. Н.), 324.
- Костень**, рѣчка въ Уманщинѣ, 188.

- Костовцы, село Кіев. воев. (Житоѡ. пов.), 388.
Костюковичи, или Костышновичи, село Мозырск. пов., 387, 637.
Костюшки, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 498.
Коташевичи, село Черноб. вол., 588.
Котель, озеро въ Мозырск. пов., 621.
Котельня, городище, потомъ городъ Жит. пов., 129, 321, 376,
500, 503, 505, 508, 509, 510.
Котенцовъ, селище Брацлавск. воев., 227.
Котерь или Котыръ, рѣчка, впад. въ Ирпень въ 3-хъ вер. отъ
Кіева (см. Котурка, Ук. Н.), 370, 529, 544, 545.
Котиновка, село Кіев. воев., 360.
Котловичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 505, 506.
Котлуй, рѣчка въ Бѣлоцерк. стар., 296, 365, 378.
Котовскіе лѣски въ Жит. пов., 419.
Котуръ, мѣстность по р. Котуркѣ, Кіев. пов., 263.
Котичи, село Мозырск. пов. (см. Кочищо, Ук. Н.), 645.
Котюжинка, село Кіев. воев., 499, 505, 552.
Кохновка, деревня Брацл. воев., 475.
Кочовщина, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 379.
Кочичинъ, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 499.
Кочолы, село Кіев. воев., 495.
Кочоровъ, село Кіев. воев., 373.
Кошлани, село Романовск. стар. (см. Кошляки, Ук. Н.), 320, 385.
Кошоумъ, уходъ Черкасск. пов. (см. Кошевой, Ук. Н.), 84.
Кошеевъ, село Кіев. воев. (см. Кошеевка Ук. Н.), 388.
Коши, село Житоѡ. пов., 249.
Краевъ, село Луцк. пов. (см. Краево Ук. Н.), 159.
Краковъ, городъ, 43, 47, 53, 63.
Красиловка, село Кіев. воев., 410, 488.
Красная, слободка Кіев. пов., 567, 543, 546.
Красная, рѣчка въ Бѣлоцерк. стар. 296.
Красная, рѣчка, впад. въ устье Стугны, 525, 531, 541, 543, 546.
Красная Воля или Ходосовка, село Кіев. воев. (при р. Ветѣ), 404.

- Красная** или **Красное**, предмѣстье Луцка, 165, 171, 180.
- Красно**, городъ въ Брацл. воев., 475.
- Красное**, село Кіев. воев. (при р. Супоѣ), 371, 490, 552.
- Краснополь**, городъ Кіев. воев., (при верх. Тетерѣва), 403.
- Красноселма**, село Житом. пов., 249, 359, 395.
- Красносилье** или **Красноселье**, село Кіев. воев., 397, 489, 505.
- Красные Влоки** или **Красная Влока**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 364, 493, 550.
- Красные Лѣси**, урочище Бѣлоцерк. стар., 202.
- Красный Дворъ**, см. Кодаровщина.
- Красовъ**, село Луцк. пов., 158, 161.
- Кременецъ**, городъ, 244.
- Кремня**, село Кіев. воев., 361.
- Крехаево**, озеро въ Остерек. пов., 306.
- Креховъ**, село Остерек. пов., 306.
- Кречовъ**, село Влад. пов., 12.
- Кривая**, рѣка Влад. пов., 233.
- Кривецъ**, лѣсъ въ Звенигородщинѣ, 191, 195.
- Кривичи**, село Луцк. пов., 159.
- Кривое**, село Кіев. пов., 121, 403, 496, 552.
- Кривошаравскій**, татарск. шляхъ въ Уманщинѣ, 204.
- Кривошинцы**, село Кіев. воев. (при р. Сквирѣ), 509.
- Крикулинъ**, село Луцк. пов., 27.
- Кришичи**, село Мозырск. пов., 644.
- Кропивна**, село Кіев. воев., 501.
- Кропивно**, мѣст. Черкасск. пов. (см. Кропивна Золотовошскаго уѣзда, Ук. Н.), 314, 366.
- Кросница**, село Житом. пов., 332.
- Кросня**, рѣка въ Житом. пов., 418.
- Кротовъ**, село Мозырск. пов., 631, 638.
- Кротыни**, островъ въ Мозырск. пов., 645.
- Крохаевъ**, село Остерек. пов., 307, 342, 597.
- Крошатицы**, городъ Кіев. воев., 494.

- я, село Житом. пов., 41 — 43, 45 — 55, 57, 59, 60, —
4, 127, 135, 138, 150, 237, 256, — 258, 418.
село Любецк. стар., 298.
село Луцк. пов. (см. Крупы, Ук. Н.), 157, 160, 163, 166.
село Луцк. пов., 158.
село Киев. воев., 393.
зна, село Киев. воев., 285, 385, 509.
въ, городъ Киев. воев., 404.
цы, село Киев. воев., 369.
ницы, мѣст. Брацл. воев., 470.
вское, селище въ 8 ми вер. отъ Киева, принадлеж. мон. Ник.
Густыннаго (см. Крюковщина, Ук. Н.), 528, 544.
село Брацл. воев., 481.
ницы, село Подольск. воев., 275.
ецъ, рѣчка въ Киевѣ, 107.
цы, село Киев. воев., 396.
и, село Киев. воев. (Овруцк. пов.), 382, 491, 551.
на, село Киев. воев. (см. Койловъ), 373.
вна, село Киев. воев., 378.
и, село Киев. воев., 502, 550.
въ, село Киев. пов. (см. Куликово, Ук. Н.), 121.
ы, селище Барскаго стар., 228, 396.
а, село Киев. воев., 498.
село Луцк. пов., 160.
село, приселокъ къ с. Здолбицѣ, Луцк. пов., 37.
ы, хуторъ (осада) при с. Ялменкахъ, Остерск. пов., 304.
нй лѣсъ, между Чернеховск. и Вильской волостью, 272.
аны, село Луцк. пов., 158.
въ, городъ Киев. воев., 386.
нй (?), село Житом. пов., 249.
село Киев. воев., 399.
село Луцк. пов., 158.

Нухари, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 368, 498.
Нушовъ, рѣчка Черкасск. пов. притокъ рѣки Ворсклы, 316.

Л.

Лавриновка, село Кіев. воев., 384, 396, 512
Лавровъ, село Луцк. пов., 161.
Ладыжинъ, городъ Брацл. воев. (при р. Бугъ), 472, 473.
Ладыжичи, село на Днѣпрѣ, Печерск. мон., Черноб. вол., 490, 552, 588.
Лазаровка, село Кіев. воев., 373.
Лазновъ или Ласковичи, село Луцк. пов., 158, 169.
Ланновъ, урочище Кіев. воев., 321.
Лаптевское дворище, Мозырск. пов., 625.
Ласки, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 366, 380, 494.
Лебединцы, село Кіев. воев., 509.
Лебединъ, селище Черкасск. пов., 90, 398.
Левковичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 360, 394, 494, 506.
Левковцы, село Черноб. вол. (сл. Левковичи), 394, 588.
Левнищевичи, приселокъ къ с. Печары Печерск. мон., 324.
Лелевъ, село Кіев. воев., 405, 490, 552.
Ленево, село на Днѣпрѣ, Печерск. мон. Черноб. вол. (см. Линево, Ук. Н.), 588
Ленчинъ, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 374.
Лесокъ, угодъ Черкасск. пов. (см. Леевки Ук. Н.), 84.
Летинцы, или Летинъ, село Винницк. пов., 602, 608.
Летковцы или Коленцы, два села Остерск. пов., 305, 342.
Лешна, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 490.
Лещинъ, городъ Кіев. воев. (Житомирск. пов.), 375.
Линевъ, село Луцк. пов., 162.
Липая, село Перемышльскаго пов., 9, 11.
Липая, село Луцк. пов., 158.
Липки, село Кіев. воев., 404.
Липлены или Липляны, село Кіев. воев., 366, 498, 554.

- село Житом. пов., 249.
- село Кременецк. пов. (см. Лишковица, Ук. Н.), 245.
- два озера въ Черкасск. пов., 86.
- ина, село Кіев. воев., за Припетью, 382.
- село Кіев. воев. (при р. Унавѣ), 385, 509.
- село Кіев. воев., 489.
- городище, потомъ мѣст. Бѣлоцерковск. стар. (см. Лысянка, Ук. Н.), 188, 295, 408.
- село Кіев воев., 495.
- вичи, село Мозырск. пов., 616, 646.
- озеро въ Мозырск. пов., 621.
- чи, село Кіев. воев., 506.
- гор. Влад. пов., 10, 12, 14, 20, 21, 22, 27, 34.
- село Черноб. вол., 588.
- рстово, уходъ на р. Сулѣ, Каневск. пов., 102.
- селище Черкасск. пов. въ Звенигородщинѣ, въ 6-ти миляхъ отъ Черкасъ, 90.
- село Луцк. пов., 9.
- верхъ (оврагъ) въ Винницк. пов., 267.
- да, урочище, въ $\frac{1}{2}$ мили отъ Черкасъ, 86.
- село Луцк. пов., 168.
- мѣст. Житом. пов. (см. Левковъ, Ук. Н.), 127, 135, 138, 141, 332, 400, 500, 506.
- гора, село Любецк. стар., 299.
- Старый, село Любецк. стар. Лоегорской вол., 301, 398.
- село Кіев. воев., 375.
- село Кіев. воев. (при р. Унавѣ), 509.
- см. Михайлово.
- село Любецк. стар., 299.
- село Кіев. воев., 499.
- село Кіев. воев. (см. Лапутки Ук. Н.), 495.
- село Кіев. воев., 499.
- село Кіев. воев., 397.

- Лохвица, мѣст. Кіев. воев., 367, 464.
Лубны, городъ Кіев. воев., 102, 402, 462, 464.
Лубянка, село Кіев. воев., 491, 506.
Лугинки, село Кіев. воев. (см. Лугинка, Ук. Н.), 467.
Лугинъ, городъ Кіев. воев. (см. Лугины, Ук. Н.), 360, 467, 493, 502.
Луговики, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 494.
Лугоиды, село Кіев. воев., 495.
Лугъ, рѣка во Влад. пов., 13, 14.
Лужновцы, село Кіев. воев., 396.
Лука, деревня Кіев. воев., 399.
Лукаревскій грунтъ, Остерск. пов., 344.
Лукомль, городъ (см. Лукомье Ук. Н.), 216, 402.
Луньяновичи, уходъ на р. Сулѣ, Каневск. пов., 102.
Лумля, село Кіев. воев., 498, 554.
Луста, могила въ Остерск. пов., 345.
Лутава, село на Деснѣ, Остерск. пов., 199, 343, 345, 382.
Лутаны, или Райгородъ, село Кіев. воев., 359.
Лутчинъ, село Кіев. воев., 359.
Луханы, село Кіев. воев., 489.
Луцкъ, городъ, 26, 29, 36, 153, 237.
Лучичи, село Луцк. пов. (см. Лучицы, Ук. Н.), 159, 168.
Лучичи, село Мозырск. пов. 623, 638.
Лыбедь или Либедь, рѣчка, притокъ Днѣпра. 371, 528, 543, 544.
Лыса Долина, рѣчка, впад. въ р. Гедри въ Остерск. пов., 346.
Лѣсная, село Луцк. пов. (сравни. Лишня, Ук. Н.), 161.
Лѣсники, деревня Кіев. пов. на р. Ветѣ, въ 8 ми вер. отъ Выдуб.
мон., 373, 528, 544.
Лѣшная, село Влад. пов., 11.
Лѣшники, мѣст. Кіев. воев. (см. Лѣсняки, Ук. Н.), 404.
Любартовъ, мѣст. Кіев. воев. (см. Любаръ, Ук. Н.), 399.
Любечъ, городъ, 297, 398, 406, 646.
Любитовъ, село Влад. пов., 157, 161, 165.
Любовичи, село Кіев. воев., 498, 555.

село Кіев. воев., 512.
или Любчо, село Луцк. пов., 37, 162.
, рѣчка въ Кіев пов , впадающ. въ Днѣпръ, 520, 530, 535.
овщина. уходъ на р. Жжець Каневск. пов., 101.
, село Луцк. пов., 160.

М.

овъ лѣсъ, въ Звенигородщинѣ, 188.
мичи, село Кіев. воев., 411, 551.
вна, село Кіев. воев., 363, 509.
въ, мѣст. Кіев. воев., при р. Здвигъ, 367.
но, уходъ на Сулѣ, Каневск. пов , 102.
и, село Луцк. пов. (см. Моковичи Ук. Н.), 169.
овичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов., сл. слѣд.), 494, 506.
овцы, село на р. Бобрини, Черноб. вол., 588.
а, рудка Житом. пов , 74.
Боброевна, рѣчка, впадающ. въ Каменицу Лѣсную, въ Житом.
в., 258.
Россія, 516, 518, 519.
и, село Кіев. воев. (см. Милевщина Ук. Н.), 498.
нъ, село Любецк. стар., 299.
овичи, село Мозырк. пов., 632.
въ, село Кіев. воев., 397.
во, городище Кіев. пов. (см. Малиновъ Ук. Н.), 321.
, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 498, 555.
, село Луцк. пов , 159.
вна, село Кіев. воев., 509.
, село Луцк. пов., 5.
вцы, деревни Каневск. пов., 311.
и, село Житом. пов., 249.
нъ, село Кіев. воев., 405.
, село Кіев. воев., 364.

Мандраль, мѣст. Кіев. воев., 366, 411.

Маневка, село Кіев. воев., 498.

Маньковичи, село Житош. пов. (см. Миньковцы, Ук. Н.), 12

Маньковцы или **Маньковка**, село въ Звенигородщинѣ (см. Маньковцы, Уманск. уѣзда, Ук. Н.), 194, 195.

Марахи, село Кіев. воев., 506.

Марноза Воля, село Кіев. воев. (на р. Унавѣ), 509.

Марновъ Ставъ, село Влад. пов. (см. Марковичи, Ук. Н.), 12, 14.

Мartiновская слобода, Кіев. воев., 591.

Марциновичи или **Мartiновичи**, село Кіев. воев., 395, 409, 49

Масаны, село Кіев. воев. (см. Мосаны, Ук. Н.).

Масоновичи, село Черноб. вол., 588.

Мастѣвичи, село Кіев. воев., 499.

Матвеевичи, село Бременецк. пов., 245.

Матвеевцы или **Жидовцы**, село въ Роман вол., Житош. пов., 320, 492.

Матковщина или **Соболовка**, село Кіев. воев., 361.

Матышевна, селище Кіев. пов., 543, 546.

Матыщи, село Луцк. пов., 157.

Махаринцы, село Кіев. пов., 396.

Махница, земля надъ Десною (Остерск. пов.), 344.

Махновна, мѣст. Кіев. воев., 278 — 280.

Маховцы, село Винницк. пов., 602.

Мачулица, озеро въ Мозырск. пов., 621.

Машовъ, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 490.

Медвенца, рѣка въ Каневск. пов., 101

Медвѣдное, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 387, 492.

Медвѣдовна, мѣст. Корсунск. стар., 408.

Медвѣдовка, рѣка, впадающ. въ Южн. Бугъ, 232.

Межигорскій монастырь Кіев. пов. (см. Межигорье, Ук. Н.), 516, 519, 520, 529, 530, 532 — 534, 544.

- гъ или **Межиречна**, мѣст. (слободка) Овруцк. стар. (Межи-
рка, Ук. Н.), 289, 501, 502.
- о или **Мизяковъ**, село на р. Згари, Винницк. пов. (см. Ми-
овъ, Ук. Н.), 227, 231, 603, 608.
- село Кіев. воев., 385, 395.
- щина, село Кіев. воев., 512.
- о, селище Каневск. пов., 98.
- а, село Мозырск. пов., 262, 263.
- а, земля Каневск. пов., 102.
- а, село Луцк. пов., 158, 165.
- село Луцк. пов., 158.
- чи, село Луцк. пов., 170.
- а, озеро въ Мозырск. пов., 621.
- село Кіев. воев. (см. Мотѣйка, Ук. Н.), 491.
- во, селище Житом. пов., 151.
- щина, угодъ на р. Сулѣ, Каневск. пов., 101.
- о, селище въ Звенигородщинѣ, въ 6-ти миляхъ отъ Чер-
ь, 90.
- щина, земля въ Овруцк. пов., 412.
- ць, село Винницк. пов., 602, 609.
- а, село Кіев. воев., 489.
- а, село Луцк. пов., 169.
- аго село Житом. пов. (см. Меленцы, Ук. Н.), 249.
- вцы, село на Днѣпрѣ, Кіев. пов. (см. Милославици, Ук. Н.), 120.
- ь, болото въ Остерск. пов., 347.
- село Луцк. пов. (см. Милуши, Ук. Н.), 158.
- на, рѣчка, впад. въ Бобрискъ (Бобрицу), въ Кіев. пов.,
9, 544.
- на, селище на р. Милютинкѣ, Кіев. пов., 529.
- вчи или **Минійки**, селище Житом. пов. (см. Мянѣйки, Ук. Н.),
0, 370, 491, 498, 506.
- ичи, село Житом. пов. (см. Манійковичи, Ук. Н.), 127.
- село Кіев. воев., 409, 506.

- Минкова Лука**, урочище Остерск. пов., 596.
- Минниева Воля**, село Кіев. воев., 510.
- Миньковцы**, село Кіев. воев., 509.
- Миргородъ**, мѣст. Кіев. воев. (при р. Хоролѣ), 375.
- Мирновъ**, село Луцк. пов., 158, 160.
- Мирополь**, городъ Кіев. воев. (Житом. пов.), 500, 503, 506.
- Мируковичи**, село Кіев. воев., 386.
- Митковичи**, или **Милновичи**, или **Милевичи**, имѣніе Воронъ,
Полоцкомъ, 58, 59.
- Митовская земля** въ Луцк. пов., 28.
- Михайлово**, или **Лопани**, село Овруцк. стар., 361.
- Михалчичи**, или **Михалки**, село Радомысльской волости (см. Ми
Ук. Н.), 122, 496.
- Михлиевъ** (Мгльевъ?), село Кіев. воев., 382.
- Михновичи**, село Мозырск. пов. при устьѣ р. Бича, 616,
645, 646.
- Мишкевичи**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 493.
- Млиново**, или **Млиновъ**, село Луцк. пов. (см. Млыновъ, Ук. Н.),
160, 167.
- Млыница**, земля Черноб. вол., 588.
- Мнево**, село Печерск. мон. (на Днѣпрѣ), 120, (сл. слѣд.).
- Мниевъ**, село Кіев. воев., Печерск. мон., 320.
- Многа**, мѣст. Кіев. воев., 407.
- Многа**, рѣка въ Каневск. пов., 102.
- Мобильная**, мѣст. Кіев. воев., 364.
- Мовчановъ**, село Влад. пов. (имѣніе Чарторыйскихъ), 14.
- Могильное**, село Луцк. пов. (см. Могильно, Ук. Н.), 168.
- Могичанка**, рѣка, впад. въ Каменицу, Житом. пов., 62.
- Мозковцы**, село Житом. пов., 250.
- Мозырь**, городъ, 611, 612, 516 — 618, 646.
- Моисеевичи Старые и Новые**, села Кіев. воев., 378.
- Моисейки**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 494.

новцы, или Моисейковичи, село Черноб. вол. (см. Моисейки),
72, 588.

ь, село Кіев. воев., 394, 489.

и, село Кіев. воев., 502.

вна, село Кіев. воев., 366.

ицы, или Мократичи, мѣст. Житом. пов., 57, 60, 127,
50, 257.

ищина, село Чернеховск. вол., 269.

ь, село Остерск. пов., 343, 355.

и, село Кіев. воев., 506.

въ, урочище на границѣ Брацл. воев. и Барск. стар., 228.

и, село Житом. пов., Чудновск. вол. (ср. Молоча, Ук. Н.),
49, 497.

овъ, село Кіев. воев., 491.

вское, озеро Черкасск. пов., 86.

ырище, или Манастырище, село Бѣлоцерк. стар. (см. Кисловка,
к. Н.), 296, 401.

ырище, селище Овруцк. пов., 234.

ырище, селище Брацл. воев., 227.

ырище, селище Мозырск. пов., 262, 263.

ырская Лѣшная, село Влад. пов., 14.

искъ, городъ Остерск. пов. (см. Моровскъ, Ук. Н.), 344.

за, рѣка, прит. Днѣстра (см. Мурафа, Ук. Н.), 228.

а, село Луцк. пов., 157.

ричи, село Мозырск. пов., 644.

овка, село Кіев. пов., 381.

а, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.); 554.

на, село Кіев. воев., 509.

а, городъ, 96, 97, 112, 516, 519, 532, 547, 549, 595.

а, рѣчка въ Остерск. пов., 345.

ь, рѣчка въ Кіев. пов., 522, 530, 537.

це, мѣст. Кіев. пов., на р. Ирпени (см. Мостица, Ук. Н.),
22, 530, 537, 545.

Мостици, мѣсто для полевой стражи, въ 3-хъ мил. отъ Черкаст
Мотовилова, мѣст. на р. Стугнѣ, Кіев. пов. (см. Гуляники),
523, 538.

Мохова, село Мозырк. пов., 646.

Моховъ, село Любецъ. стар., Лоегорской вол., 300, 398.

Мохоѣдовичи, село Кіев. воев. (см. Мухоѣды), 400.

Мошны, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 490.

Мошны, уходъ, селище, мѣсто для полевой стражи въ 3-хъ
отъ Черкаст, потомъ городъ, 81, 84, 86, 89, 100, 380

Мощоная, или **Мосчоное**, село Влад. пов. (см. Мощана, Ук. Н.)
76, 233.

Мрынъ, село Остерск. пов. (см. Мринъ, Ук. Н.), 346.

Мстишинъ, село Луцк. пов., 12, 20, 21.

Мураховцы, село Кіев. воев., 498.

Мурашки, рѣка въ Брацл. воев., 228

Мухоѣды, село Кіев. воев., 494.

Мушуровъ, село въ Звенигородщинѣ (см. Мошуровъ, Ук.
205 — 207.

Мхичинъ, или **Умхичинъ**, рѣчка въ Житом. пов., 258.

Мхиченна, рѣчка въ Житом. пов., 419.

Мъзовъ дворъ, Луцк. пов. (см. Миковъ, Ук. Н.), 183.

Мысы, село Кіев. воев., 405.

Мытновце, село въ Звенигородщинѣ, 185, 196.

Мышаловка, селеніе въ 5-ти вер. отъ Выдуб. мон., 528, 544

Мышовъ, село Влад. пов., 28.

Мяколовичи, село Кіев. воев., 502.

Н.

Навлуки, село Кіев. воев., 506.

Навозъ, село на Днѣпрѣ, Черноб. вол. (Печерск. мон.)
389, 588.

Навратинъ, село Влад. пов., 14, 16, 18.

- Нагораны**, село Овруцк. пов., 488.
- Назарово** урочище, при селѣ Бодзенкахъ, Остерск. пов., 304.
- Наливайковна**, село Кіев. воев., 497, 509.
- Намезовна**, село Кіев. воев., 506.
- Напрудье**, село Мозырск. пов., 645.
- Нараставица**, рѣчка въ Кіев. воев., 509.
- Народьчи**, городъ Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 493, 550.
- Невеселово**, село Кіев. пов., 121.
- Негребна**, или **Шелпехово**, село Винницк. пов., 482.
- Неданьчи**, село Кіев. воев., 405.
- Недашки**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 374, 410.
- Недзяково**, село Винницк. пов., 602.
- Недиборы**, село Кіев. воев., 357.
- Незводичи**, село на Днѣпрѣ, Кіев. пов. (см. Незвадичи, Ук. Н.), 120.
- Некраши**, село Кіев. пов. (см. Неграши Ук. Н.), 273.
- Немильна**, село Кіев. воев., 499, 506.
- Немиринцы**, село Житош. пов., 249.
- Нешировна**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 360, 396.
- Нешировъ**, мѣст. Кіев. воев. (см. предыд.), 555.
- Ненасытець**, угодъ на Днѣпровскомъ порогѣ, 84.
- Неродьницы**, село Брацл. воев., 444.
- Неруть**, село Луцк. пов., 158.
- Нерь**, село Луцк. пов., 161.
- Несвезь**, село Луцк. пов. (см. Несвичъ, Ук. Н.), 159.
- Несоловье**, мѣст. Кіев. воев., 408.
- Нетеча**, рудка Житош. пов., 74.
- Нетяга**, урочище Брацл. воев. (см. Нетяги, Ук. Н.), 259, 260.
- Нехороща**, или **Нефороща**, мѣст. Кіев. воев. (Житош. пов. См. Нехвороща, Ук. Н.), 294, 384.
- Нечоговка**, село Овруцк. пов., 488.
- Нещеровъ**, село Кіев. воев., 357.
- Нигловъ**, урочище на границѣ Кіев. и Брацл. воев., 228.
- Никимовичи**, село Кіев. воев., 496.

- Низгурна**, село Кіев. воев., 509.
- Ниноновна**, село Кіев. воев., 368.
- Новаки**, село Кіев. воев., 360, 366, 488, 499, 555.
- Новая Воля Марковская**, село Кіев. воев., 368.
- Новгородъ-Сѣверскій**, городъ, 514, 515.
- Новоселица**, село Кіев. воев. (см. Новоселици, Чигир. у., Ук. Н.),
- Новоселица**, село Бѣлоцерковск. староства, 292.
- Новоселица**, село Винницк. пов. (см. Новоселица, Литин. у. Ук. Н.), 609.
- Новоселка**, село Любецк. стар., 298.
- Новоселки**, село Мозырск. пов., 641, 644.
- Новоселми**, село на Дяѣврѣ, Печерск. мон., Черноб. вол. (см. селки, Остерск. уѣзда, Ук. Н.), 120, 390, 506, 588.
- Новоселки**, село Луцк. пов., 158, 161.
- Новоселми**, селище Кремен. пов. (см. Новоселка, Ук. Н.), 245.
- Новоселки**, село Кіев. воев. (см. Новоселки, Кіев. уѣзда, Ук. 357, 397, 488, 496.
- Новоселми Десенскіе**, село Кіев. воев. (Печерск. мон.), 390.
- Новополье**, село Вильской вол. (см. Новополь, Ук. Н.), 269.
- Новый Гороцкъ**, см. Гороцкъ.
- Новый Ставъ**, село Луцк. пов., 158, 162, 167.
- Нодковый** хуторъ, Кіев. воев., 375.
- Ноздричъ** или **Ноздрижъ**, село Кіев. воев. (см. Блазникови 365, 372, 409, 411, 491, 493, 502, 550.
- Норинскъ**, городъ Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 360, 492.
- Норинь**, рѣчка, лѣвый прит. Уши (см. Норина, Ук. Н.), 590.
- Носовичи**, село Луцк. пов., 160.
- Носовичи**, село Мозырск. пов., 635.
- Носовна**, село Остерск. пов., 346.
- Носовскій** уходъ, Черкасск. пов., 84.
- Носовижъ**, село Остерск. пов., 306.

О.

- Овги, село Перемышльскаго пов., 11.
Овми, село Кіев. воев., 496.
Овчъ, урочище Звенигородск. пов., 188.
Овчъ, село Луцк. пов., 159.
Овчъ, село Кіев. воев., 495.
Овчичи, село Черноб. вол., 409, 494, 512, 588.
Овчъ, село Влад. пов., 169.
Овчъ, село Кіев. воев. (на р. Здвигѣ), 512.
Овды, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 389, 492.
Овцы, селище Винницк. пов., 609.
Овчичи, село Луцк. пов. (см. Овлачимъ Ук. Н.), 168.
Овщина, село Кіев. воев., 492.
Овчъ, городъ, 38, 40, 67, 288, 361, 487, 503, 551.
Озеро на лугахъ Днѣпровскихъ, близъ села Петровичей въ Кіев.
Овчъ, 520, 534.
Овча, село Кіев. воев., 396.
Овчское дворище, Мозырск. пов., 625.
Овчана, село Кіев. воев., 551.
Овчово, селище Каневск. пов., 100, 101.
Овчцы, или Омоговцы, село Кременецк. пов., 5.
Овчичи, село Мозырск. пов., 629, 630.
Овчичи, село Мозырск. пов., 636.
Овчъ, село Луцк. пов., 160.
Овчичи, село Луцк. пов., 169.
Овче, селище Житом. пов., 126.
Овчичи, село Печерск. мон., 324, 388.
Овчичи, село Луцк. пов., 160.
Овчъ, селище Брацлавск. воев., 227.
Овчъ, село Луцк. пов., 160.
Овчъ, село Остерск. пов., 344.
Овчъ, дворъ въ Литвѣ (кн. Чарторыйскихъ), 18.

- Олевскъ**, мѣст. Кіев. воев., 401, 499
- Олексичи**, село Мозырск. пов., 223, 224, 636, 644.
- Олексьевщина**, или **Алексьевщина**, земля близъ с. Крошни. 51
55, 139.
- Оленичи**, село Овруцк. пов., 488.
- Оленковцы**, село Брацл. воев., 227.
- Олеско**, село Влад. пов. (см. Олескъ, Ук. Н.), 12.
- Олешковцы**, село Кіев. воев., 407.
- Олизаровъ**, село Луцк. пов., 158, 161.
- Олта**, мѣст. Черкасск. пов. (см. Голтва), 314.
- Олычьевъ**, озеро Черкасск. пов., 86.
- Ольбѣсовщина**, селище на р. Гуйвѣ, Житом. пов., 129.
- Олька**, мѣст. Луцк. пов., 159.
- Ольсы Великіе**, урочище въ Житом. пов., 258.
- Ольшаница**, урочище въ Бѣлоцерк. стар., 188.
- Ольшаница**, мѣст. въ Звенигородщинѣ (см. Ольшана, Ук. Н.),
- Ольшаница**, рѣка въ Каневск. пов. (см. Ольшанка, Ук. Н.), 10
- Ольшанна**, рѣка въ Кіев. воев., 509.
- Ольшанка**, городъ Бѣлоцерк. стар. (см. Ольшаница, Ук. Н.), 29
295, 392.
- Ольшанка**, село Кіев. воев., 373, 398.
- Ольшка**, село Кіев. воев., 228, 373.
- Омельникъ**, село Луцк. пов. (см. Омеляникъ, Ук. Н.), 157, 16
- Омеляновщина**, село Кіев. воев., 392.
- Омеляная**, или **Омельная**, село Луцк. пов. (см. Омеляны, Ук.
159, 161.
- Омеляны**, хуторъ Остерск. пов., 352 — 354.
- Онбачовъ**, село Брацл. воев., 228.
- Оникіево**, село на р. Уши, Черноб. вол., 588.
- Онишковъ**, урочище въ Винницк. пов., 232.
- Опарипесы**, село Луцк. пов. (см. Опарипсы, Ук. Н.), 158, 161.
- Опары**, село Житом. пов., 272.

- Опачицы**, село въ Чернобыльской вол. (см. слѣд.), 490, 552.
- Опаччинъ**, или **Опоччинъ**, село Черноб. вол. (см. Опачичи, Ук. Н.), 400, 588.
- Ораное**, или **Ораны**, село Печерск. мон. Черноб. вол., 392, 496, 506, 588.
- Ораное**, болото во Влад. пов., 233.
- Оранщина**, село Кіев. воев. (въ Житош. пов.), 509.
- Оревичи**, село Кіев. воев. (при р. Припети), 495.
- Орель**, рѣка въ Черкасск. пов., притокъ Днѣпра, 84.
- Орельскій угодъ**, Черкасск. пов., 84.
- Ореничи**, село Кіев. воев., 392.
- Орицы**, болото во Влад. пов., 233.
- Орловка**, хуторъ въ Брацлавск. воев., 434.
- Орля**, мѣстность по р. Орели, 392, 399, 402.
- Оршикъ**, село Луцк. пов. (слич. Аршичинъ, Ук. Н.), 161.
- Оршининъ**, село Луцк. пов., 157.
- Орынъ**, село Кіев. воев., 392.
- Орѣшки**, село Овруцк. пов., 488.
- Осарыпчи**, село Печерск. мон., 120
- Осетровъ**, селище Каневск. пов., 100
- Осииковъ**, селище Брацл. пов., 610.
- Осмиловичи**, село Влад. (см. Осмиговичи, Ук. Н.), 14.
- Осмичевскій дворъ**, Влад. пов., 251, 252.
- Осинки**, село Кіев. воев., 359.
- Осово**, село Печерск. мон. въ Новгородск. воев., 324
- Осовцы**, село Кіев. воев., 388.
- Осовый лѣсъ**, между Чернеховск. и Вильской волостью, 270.
- Остапы**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 506.
- Остеръ**, городъ, 57, 119, 121, 302, 337, 341, 344 — 346, 350, 374, 592.
- Остеръ**, рѣка, 341, 345, 346, 354, 592 — 594, 596, 608.
- Острица**, могила на Черношъ шляху (см. Острия Могила, Ук. Н.), 281.

- Островокъ**, село Овруцк. стар., 289, 487.
Остроглядовичи, село Кіев. воев., 396, 489, 506.
Острожець, село Луцк. пов., 159.
Острожцы, село Кіев. воев., 396.
Острые Луни, село на р. Трубежъ, Кіев. пов., 120.
Острыевъ, село Луцк. пов. (см. Стрнево, Ук. Н.), 157, 161.
Осъкъ, село Кіев. воев., 405.
Отаровець, лѣсъ въ Брацл. воев., 265.
Отмутъ, уходъ Черкасск. пов. (въ низовьяхъ Днѣпра), 84.
Отчиловичъ, село Мозырк. пов., 645.
Охлопово, село Луцк. пов. (см. Охлоповъ, Ук. Н.), 162, 163.
Охматово, дуброва въ Звенигородщинѣ, 191.
Охматовъ, или **Охматковъ**, село Луцк. пов., 5, 161.
Ошитковичи, село на Днѣпрѣ, Печерск. мон., Черноб. вол. (см. Ошитки, Ук. Н.), 120, 390, 588.
Ошоровичи, село Любецк. стар., 298.
Ощовъ, село Луцк. пов., 161, 162.

II.

- Павелки**, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 385, 509.
Павловичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 373, 498, 555.
Павловская Слобода, село Кіев. воев., 491.
Паволочка, рѣка въ Кіев. воев. (притокъ Раставицы), 509.
Паволочъ, городъ (мѣстечко) Кіев. воев. 321, 376, 500, 503, 508.
Пакула, деревня Кіев. воев., 390.
Палечъ, село Луцк. пов. (см. Пальча, Ук. Н.), 158.
Пальчиновъ, селище Брацл. пов., 610.
Паневцы, село Житом. пов., 249.
Паньковцы, село Кіев. воев. (см. Паньковщина, Ук. Н.), 369.
Папужинцы, село въ Звенигородщинѣ, 207.
Паросовичи, село Печерск. мон., 324.
Паршова, село Овруцк. пов., 488.

- овъ, село Кіев. воев., 405, 490, 552.
им. село Кіев. воев., 509.
во, или Пашевъ, село Луцк. пов., 5, 161.
ки, село Житою. пов., 249.
овъ, село Луцк. пов. (см. Покаловъ, Ук. Н.), 157.
вцы, село Винницк. пов., 608.
евичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 498, 554, 555.
олочная, рѣчка въ Каневск. пов., 101.
олочное, село Кіев. воев. (см. Переволочна, Ук. Н.), 386.
алы, село Луцк. пов., 157, 162.
опъ—Крымскій гор., 103.
омисвѣтъ, село Житою. пов., 249.
ецъ, село Черноб. вол., 588.
ослый, урочище Винницк. пов., 267.
славль, городъ, 312, 368.
арка, село Винницк. пов., 231.
, село въ Любецк. стар., 299.
ное, село Кіев. воев., 406.
оновна, деревня Кіев. воев., 399, 510.
ьскій уходъ, на Днѣпрѣ, 84.
но, или Песочъ, село Луцк. пов., 158, 165.
ница, село Кіев. воев., 382, 394, 492, 501.
ное, село Влад. пов., 12.
ны, или Песчаная, мѣст. Черкасск. пов., 315, 367.
оры, село Брацл. воев., 265.
мая Слобода, село Кіев. воев., 489.
цкая Слобода, село Кіев. воев., 551.
чинъ (см. Барахты), 392.
вичи Старые, селище Кіев. пов. (см. Петровцы, Ук. Н.), 372,
514 — 516, 518 — 520, 530, 535.
вичи Новые, или Петровцы и Петровицы, село Кіев. воев.,
118, 119, 494, 520, 529, 530, 533, 534.
шновцы, село Житою. пов., 250.

- Петрушовичи, село Мозырк. пов., 646.
- Пеховъ, селище на р. Медвѣнкѣ, въ Каневск. пов., 101.
- Пехрыевскіе острова, на р. Тывкчѣ, 191.
- Печары, или **Осово**, село Печерск. мон. (см. Осово), 324.
- Печерско, село Печерск. мон. въ Оршанск. пов., 324
- Печерское, дворець Могилевской вол., 120.
- Печихвосты, село Луцк. пов., 158, 160, 183.
- Пивовъ уходъ, на Днѣпрѣ, мон. Пустыннаго, 86.
- Пиковъ, или **Пиковъ Новый**, мѣст. Кіев. воев. (см. Пиковець, Ук. Н.), 277, 280, 282, 283, 512.
- Пилиповичи, село Мозырк. пов. 641.
- Пилиповичи, Житом. пов., 126, 364, 376.
- Пилиповичи, село Печерск. мон., 496, 506.
- Пилиповичи **Новые**, село Кіев. воев., 363.
- Пилиповцы, село Кіев. воев., 498.
- Пироговичи, село Черноб вол. 494, 588.
- Пирогово, деревня между р. Ветою и Лыбедью, 528, 544.
- Пирожни, село Кіев. воев., 498, 554, 555
- Пирятинская земля, на р. Удаѣ, 102.
- Пирятинъ, городъ Кіев. воев., 386.
- Писаревна, деревня въ Брацл. воев., 434.
- Пищевка, рѣчка въ Житом. пов., 273.
- Пищево, село Житом. стар., 287.
- Піи, село или хуторъ Каневск. пов., 311.
- Плесецкое городище, потомъ мѣст. Кіев. пов., 371, 523, 530, 537, 538.
- Плетенница, уходъ на Днѣпровск. порогахъ (см. Плетенецкій Рогъ, Ук. Н.), 84.
- Плещинское дворище, Мозырк. пов., 625.
- Плиска притокъ Ирпени въ Кіев. пов., 523, 530, 538.
- Плисковъ, село Брацл. пов., 265, 610.
- Плоска, рѣчка (см. Плиска), 427.
- Плоска Руда, рѣчка, впад. въ Трубежъ въ Остерск. пов., 347.

- Плосна Руда, урочище Винницк. пов., 266.
- Плоская, село Кіев. воев. (см. Плоская Слобода, Ук. Н.), 370.
- Плоски, курганъ въ Остерск. пов., 345, 346, 350.
- Плоскій дѣсъ въ Овруцк. пов., 426, 427.
- Плоскій, или Лопушый, верхъ въ Винницк. пов., 267.
- Плоское, болото въ Овруцк. пов., 427.
- Повторцы, село Винницк. пов., 602.
- Погалевъ, село Кіев. воев., 492.
- Погорное, село Кіев. воев., 382.
- Погребище, селяще на Черномъ шляху, въ Брацл. воев. (см. Погребища, Ук. Н.), 227, 265 — 267.
- Погребы, село на Днѣпрѣ, Кіев. воев., 120.
- Подгайцы, или Подгайче, село Луцк. пов., 168, 174, 179.
- Подгонное, село Кіев. воев., 497.
- Подгорцы, село Кіев. воев., 370.
- Подгорье, урочище въ Кіевѣ, 379.
- Подлюцы, село Луцк. пов., 163.
- Подлубцы, или Подлубье, село Кіев. пов., Барашевской вол., 247, 248, 502.
- Подниве, озеро въ Черноб. вол., 589.
- Подолье, страна, 112.
- Подплатковщина, земля на р. Удаѣ, 102.
- Подсычи, или Подсуче, село и урочище Каневск. пов. (см. Подсуче, Ук. Н.), 99, 309.
- Познаховичи, село Любецк. стар., Лоегорской вол., 300, 398.
- Покаловъ, село Луцк. пов., 160.
- Покаловъ, село Кіев. воев. (см. Покаловъ, Ук. Н.), 381, 506, 550.
- Покотилровка, село Кіев. воев., 396.
- Полганы, село Луцк. пов. (см. Пулгавовъ, Ук. Н.), 162.
- Полетневичи, село Мозырск. пов., 644.
- Половецкая, село Бѣлоцерк. стар., 291, 407.
- Половичи, уходъ на р. Сулѣ, Каневск. пов., 102.
- Половня, рѣка въ Кіев. воев., 372.

- Пологачевъ, село Кіев. воев., 492.
Полозовичи, село на Днѣпрѣ, Печерск. мон., Черноб. вол., 588.
Полозы, мѣст. Кіев. пов. (см. Розважъ), 357.
Полонная, село Луцк. пов., 159, 160.
Полонное, мѣст. Житош. пов., 50.
Полотвинъ, село Каневск. пов., 308.
Полоцькъ, городъ, 58.
Полочанская земля, въ Кіев. воев., 357.
Полузора, рѣчка въ Черкасск. пов. (см. Полуозерье, Ук. Н.), 3.
Польшинцы, село Волынскаго воев., 212.
Полѣсье, страна по р. Припяти, 16.
Поникла Долина, урочище на границѣ Брацл. и Барск. стар.,
Попадичи, село Кіев. пов., 121.
Попельна, село Кіев. воев., 509.
Поплавская Руда, рѣчка впадающ. въ Бугъ, 231, 232.
Поповичи, село Луцк. пов., 158, 169.
Поповичи, селище Житош. пов., 151.
Поповичи, село Любецк. стар., Лоегорской волости, 300.
Поповичи, село Кіев. воев., 398.
Поповка, рѣчка въ гор. Острѣ, впад. въ Десну, 342.
Порванецъ, село Луцк. пов. (см. Порванче, Ук. Н.), 158.
Порскъ, село Луцк. пов., 165.
Порѣче, село Печерск. мон. въ Новгород. воев., 324.
Поселичи, село Кіев. воев., 397.
Посельная, село Луцк. пов., 168.
Потаповичи, село Кіев. воев., 381, 492.
Почайна, рѣчка, притокъ Днѣпра, 544.
Почапенцы, или Почапины, село Винницк. пов. (см. Поча
Звенигородск. уѣзда, Ук. Н.), 228, 602, 610.
Почепъ, городъ Черниговск. области, 514, 515.
Предуровцы, село Винницк. пов., 611.
Прежовъ, или Презовъ, или Презевъ, село Житош. пов. (см.
жево, Ук. Н.), 127, 371.

- Прежовъ Старый и Средній** (сл. предыд.), 422.
- Приборцы село**, или **Приборскъ**, городъ при р. Тетеревѣ, Черноб. вол. (см. Приборскъ, Ук. Н.), 494, 551, 588.
- Прибытки**, село Овруцк. пов., 488.
- Привередовичи**, село Луцк. пов. (см. Привередовъ, Ук. Н.), 157.
- Привѣтовъ**, село Житом. пов., 249.
- Прилуна**, или **Пшилугъ**, село Брацл. воев., 227, 265, 266.
- Прилуна**, городъ Кіев. воев., 366.
- Припеть** рѣка, 587, 589, 590, 614 — 616, 619 — 621, 624, 644.
- Приставна**, рѣчка, впадающ. въ Днѣпръ, въ Кіев. пов., при гор. Стайкахъ, 526, 542.
- Пробожнее**, село Брацл. пов., 192.
- Проваль Пустой**, урочище Житом. пов., 258.
- Провалье**, урочище при селѣ Бодзенкахъ, Остерск. пов., 304.
- Провалья**, два озера въ 1-й милѣ отъ Черкасъ, 86.
- Просантновъ**, село Подольск. воев., 276.
- Протазевичи**, село Печерск. мон., 324.
- Протеребы**, село Кіев. воев. (при р. Тетеревѣ), 512.
- Протолчъ** уходъ, въ Запорожьѣ (см. Проточъ, Ук. Н.), 84.
- Прочни**, хуторъ или село Каневск. пов., 311.
- Прусы**, село Луцк. пов. (см. Пруски, Ук. Н.), 162.
- Прушинцы**, село Кіев. воев. (пр. р. Растовицѣ), 396.
- Прыцово**, село Житом. пов., 329.
- Псель**, рѣка. 103.
- Пуковъ**, село Мозырск. пов., 262, 263.
- Пулинъ**, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 378.
- Пупковщина**, село Кіев. воев., 383.
- Путиловичи**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 364, 493.
- Путиловичи**, село Мозырск. пов. (см. предыд.), 635.
- Пухова** слобода, Остерск. пов., 347.
- Пучинъ**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 489, 506.
- Пшигаль** (Przyhal), озеро Остерск. пов., 343.

Пшоинное, село Брацл. воев., 228.

Пясновка, село Кіев. воев., 495.

Пятокъ, или Пятка, мѣст. Житом. пов., 249, 500, 503, 506.

Р.

Рабчинъ, село Кіев. воев., 551.

Радивоновскій угодъ, на р. Тясминѣ (см. Медведовка, Ук.
84, 86.

Раданка, деревня Брацл. воев., 434.

Радинская Слобода, село Кіев. воев., 491.

Радковскій хуторъ, Кіев. воев., 496.

Радовль, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 401, 499.

Радогощъ, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 506.

Радомыское, или Радомысль, село Луцк. пов., 164, 180.

Радомысль, городъ Кіев. воев., 234, 391, 496.

Радошинъ, село Луцк. пов., 159, 165.

Радынъ, село Кіев. воев., 392

Райгородъ, см. Лутаны.

Райки, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 407.

Раковичи, или Раковщина, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.),
263, 493, 499.

Раковна, село Кіев. воев., 370, 491, 551.

Ракошваръ, или Рокошваръ, или Шавулиха, мѣст. въ Звениг
щинѣ (см. Шаулиха, Ук. Н.), 196 — 199.

Ракулинъ, село Влад. пов., 12, 14.

Растовичи, или Бѣлиловка, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 39

Ратнища, село Кіев. воев., 492.

Ратновъ, село Луцк. пов. (см. Ратно, Ук. Н.), 160.

Рафаловка, село Кіев. воев. (см. Рафаловъ, Ук. Н.), 501.

Раховская пустынь, имѣніе Кіев. митрополита, въ Кіев. пов., 12

Рачки, село Житом. пов., 250.

Ращковцы, село Кіев. воев., 396.

- овъ, село Кіев. воев., 394.
- мѣсто для полевой сторожи въ 5-ти мил. отъ Червасъ, 81.
- ръчка въ Мозырск. пов., 223.
- ій угодъ, въ Дняпровск. порогахъ (см. Ревучее, Ук. Н.), 84.
- овна, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 554.
- овъ, селище Каневск. пов., 101.
- ускій лѣсъ, между Чернеховской и Вильской вол., 272.
- о, село Остерск. пов., 307.
- а, село Кіев. воев., 490, 552.
- ецъ, рѣчка въ Кіев. пов., впадающая въ Дняпръ, съ правой стороны, при селищѣ Гребеняхъ (5 вер. ниже Стаекъ), 526, 531, 546.
- ецъ Ольшанскій, рѣчка въ Кіев. пов., 527.
- ецъ, урочище, источникъ р. Лыбеди, 528, 542, 543.
- ецъ, мѣст. Остерск. пов., 343, 355.
- евъ, мѣст. Каневск. пов., 311.
- , село Кіев. воев., 393.
- ница, село Кіев. воев., 395.
- щина, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 394.
- ъ, село Брацл. воев., 444.
- ми и Ровня, Каневскіе уходы, на р. Многъ, 102.
- е, село Луцк. пов. (см. гор. Ровно, Ук. Н.), 163.
- ръчка въ Барскомъ стар., 228.
- евъ, село Луцк. пов., 159.
- мо, село Луцк. пов. (см. Рогозно, Ук. Н.), 158.
- ингъ, село Луцк. пов., 160.
- на Стар. и Нов., городъ Брацл. воев., 475.
- овый. хуторъ Кіев. воев., 399.
- евъ, или Ромевъ, село Кіев. воев. (см. Рожевъ, Ук. Н.), 262, 263, 395, 496, 506.
- це Старое, урочище Винницк. пов., 232.
- ци, село Луцк. пов., 165.
- ы, село Остерск. пов., 306, 343, 347, 371.

- Рожнятовна**, село Брацл. воев., 430.
- Розважъ**, иначе **Полозы**, мѣст. Кіев. воев. (см. **Разважевъ**, Ук. Н.), 357, 512.
- Розвежовна**, село Кіев. воев., 501, 506.
- Розъѣдми**, **Розъѣзна**, село Кіев воев, 490, 552.
- Рокитна**, городъ Бѣлоцерковск. стар. (при р. Рося), 293, 294, 378, 381, 499, 500, 503, 506.
- Романовна**, село въ Звенигородщинѣ (см. Ром. Уманск у., Ук. Н.), 205, 207.
- Романовская** волость, Житош. пов., 125, 135, 137.
- Романовскій** уходъ, за Дняпр. порогами, 84.
- Романовъ**, или **Романовна**, мѣст. Житомир. пов. (см. Романовъ Новогор. Волинск. у., Ук. Н.), 151, 249, 369, 406, 500, 506, 510.
- Романовъ Новый**, село Житош. пов., 249.
- Романчичи**, или **Романчицы**, село Кіев. воев. (при р. Здвижъ), 410, 554.
- Ромковщина**, уходъ на р. Сулѣ, Каневск. пов., 101.
- Росова**, или **Росовъ**, рѣка, Каневск. пов. (прит. Рося), 308, 527.
- Рославль**, городъ Смоленск. обл., 514, 515.
- Рословичи**, село въ 15-ти вер. отъ Кіева, 121, 528, 544, 545.
- Рословна**, рѣчка въ Кіев. пов., 242.
- Росовъ**, рѣчка (см. Росава).
- Росоловна**, село въ Бѣлоцерковщинѣ, 199.
- Росоловцы**, село Кремен. повѣта, 65, 66.
- Росохата**, село или хуторъ Каневск. пов., 311.
- Росохи**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 391, 493.
- Рось**, рѣка, 99, 100, 119, 228, 266, 293, 295, 296
- Рохтичи**, село Черноб. вол. (см. Ротичи, Ук. Н.), 588.
- Рубаный Мостъ**, село въ Бѣлоцерковщинѣ, 199.
- Рублевна**, село Житош. пов. (см. Врублевки, Ук. Н.), 250.
- Руда**, село въ Поднястровьѣ, 192.
- Руда Губинская**, рѣчка въ Винницк. пов., 266.

- Рудавна, рѣчка въ Житомирѣ, 133.
Рудаки, село Кіев. воев., 382, 551.
Рудна, село Луцк. пов., 158, 160.
Рудни, село Кіев. воев., 497.
Рудники, застѣнокъ къ с. Мощоному, Влад. пов., 233.
Рудники, село Житом. пов., 126, 361.
Рудно, слобода Житом. пов., 331.
Рудня Виленская, село Кіев. воев., 502.
— Илинская, село Кіев. воев., 503.
— Кривецкая, село Кіев. воев., 496.
— Лончинская, 502.
— Норинская, село Кіев. воев., 503.
— Разовская, село Кіев. воев., 495.
Рудня, село Кіев. воев., 490.
Рудня Вересна, село Кіев. воев. (сл. Вересы, Ук. Н.), 490.
Рудья Бѣлки, село Мозырск. пов., 618, 641, 643.
Ружинъ, городъ Кіев. воев. (Житом. пов.), 376, 508 — 510.
Ружная руда, урочище Житом. пов., 74.
Русани, село Кіев. воев., 494.
Рухтычи, село Кіев. воев., 495.
Рушовцы, хуторъ Кіев. воев., 489.
Рыдомль, село Кременецк. пов., 5.
Рыдоряны, или Рыдорый (?) Кременецк. пов., 245.
Рынанцы, село Кіев. воев., 501.
Рыжки, село Кіев. воев., 369, 397.
Рыжаны, село Луцк. пов., 157, 161.
Рыпіова долина, въ Кременецк. пов., 245.
Рытвянна, село Кіев. воев., 496.
Рыхты, село Кіев. воев., 360.
Рычовъ, село (?) 216.
Рышавна, село Кіев. воев. (сл. Рышовщина, Ук. Н.), 501.
Рыцковъ, село Луцк. пов., 157, 162.

С.

- Савинцы**, село Кіев. воев., 383.
Савлуки, село Кіев. воев., 497.
Савники, урочище въ Винницк. пов., 232.
Саворцы, или **Саварцы**, село Житом. пов., 250, 382.
Садковна, село Каменецк. пов., 275.
Садовъ дворъ, Луцк. пов., 183.
Сайки, село Кіев. воев., 362.
Сановичи, рѣка въ Канѣвск. пов. (см. Саковица, Ук. Н.), 10.
Салатъ, приселокъ въ Винницк. пов., 608.
Салинцы, село Кіев. воев. (см. Сальницы, Ук. Н.), 407.
Салтановна Малая, селище на р. Стугиѣ, 523, 538.
Салтановна Большая, мѣст. на р. Стугиѣ, 523, 526 — 527, 542, 543.
Сальникъ, село Брацл. воев., 434.
Самара, рѣка, прит. Днѣпра, 84, 99.
Самовицкое, два озера одного имени, при берегѣ Днѣпра въ отъ Черкасъ, 86.
Самуэльполь, слободка Кіев. воев., 379.
Сандръ, урочище на границѣ Брацл. воев. и Барск. стар., 2.
Сапоговъ, село Житом. пов. 249.
Сарнички, село Овруцк. стар., 487.
Сарновичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов., иначе Сарнополь), 38.
Сарнополь, мѣст. (см. Сарновичи).
Сваремле, или **Своромль**, село Печерск. мон. на Днѣпрѣ (пов.), 120, 588.
Свежъ, село Луцк. пов., 178.
Свиднины, село Луцк. пов. (см. Свидники, Ук. Н.), 169.
Свинновъ, озеро между Новыми и Старыми Петровичами, на лугу, въ Кіев. пов., 520.
Свительновъ, село Кіев. воев. то же, что Свѣжилновъ.
Свищево, или **Свищи**, село Луцк. пов. (см. Свищевъ, Ук. Н.), 16.

- озеро въ селѣ Крошиѣ, Житоѣ. пов., 62.
- ьновъ, село, потомъ городъ Остерск. пов. (см. Святильновъ,
к. Н.), 306, 343, 356.
- озеро въ Мозырск. пов., 621.
- ники, село Мозырск. пов., 624.
- чи, село Мозырск. пов., 643.
- село Луцк. пов., 169.
- новна, село Кіев. воев., 509.
- ина, село Кіев. воев. (Житоѣ. пов., см. Силищина), 360.
- село Кіев. воев., 493, 550.
- село Луцк. пов., 159.
- Дужій, Житоѣ. пов., 126.
- село Кіев. воев., 500, 554.
- с. см. Черленковъ
- село Луцк. пов., 158, 165.
- село Житоѣ. пов., 127, 393.
- село Влад. пов., 10, 18, 20, 21, 29, 30.
- вцы, село Винницк. пов., 602.
- село Влад. пов. (см. Сеневка, Ук. Н.), 251, 252.
- мѣст. Кіев. воев. (на р. Сулѣ), 386.
- овна, село Кіев. воев., 399.
- село Кіев. воев., 502.
- на, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 498, 551, 554, 555.
- инъ, село Луцк. пов., 158.
- евъ, см. Жерденевъ.
- ичи, село Луцк. пов., 12, 14, 27, 28.
- село Кіев. воев., 502.
- село Печерск. мон., 120.
- село Луцк. пов., 12, 20, 21.
- и, село Луцк. пов., 158, 162.
- авье, или Серминавье, село Влад. пов., 9, 10.
- евъ, село Кіев. воев., 494.

- Сиверскіе, или Северскіе** уходы (страна по лѣвую сторону по Удаю, Сулѣ, Хоролу и Пелу), 103.
- Сиверы**, земли по р. Ворсклѣ, Черкасск. пов., 315, 316.
- Сивновскій лѣсъ**, въ Брацл. воев., 265.
- Сидоровичи**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 409, 501, 513.
- Силинщина**, село Кіев. воев. (см. Селенщина), 501.
- Сильно**, село Луцк. пов., 183.
- Сингаи**, село Кіев. воев. (см. Сингаи Овр. у, Ук. Н.), 360.
- Синица**. рѣчка въ Уманщинѣ (прит. Роси), 188.
- Синяя Вода**, рѣка въ Уманщинѣ (притокъ Буга), см. Тыки Сияюха, Ук. Н.), 186, 204.
- Ситное озеро**, между селами Нов. и Стар. Петровичами вт пов., 520.
- Сичинская дорога**, въ Овруцк. пов., 40.
- Сичинскій курганъ**, въ Овруцк. пов., 40.
- Снажинцы**, деревня Брацл. воев., 475.
- Снанунце**, село Кіев. воев., 554.
- Скаржиновна**, село въ Брацл. воев. (см. Скаржинцы, Ук. Н.).
- Сквиръ**, городище въ Романовск. округѣ Кіев. воев., потом стечко (см. Сквиря, Ук. Н.), 320, 384.
- Скивировна**, слободка Кіев. воев., 367.
- Склень**, село Луцк. пов. (см. Шклинъ, Ук. Н.), 160.
- Сковышинъ**, село Мозырск. пов., 618, 643.
- Сколововъ**, село Кіев. воев., 501.
- Сколозубы**, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 501.
- Скоморохи**, село Житом. пов., 127, 332, 363, 369.
- Скоморошковскій плесъ**, въ Брацл. воев., 266.
- Скорородна**, мѣст. Кіев. воев., 389.
- Скороденская рудня**, Кіев. воев., 503.
- Скородное, Скородна**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 410.
- Снорулино, или Норовинцы**, село Бѣлоцерковск. стар., 292.
- Снотичи**, село Кіев. воев., 361.
- Сребеличи**, село Овруцк. пов., 488.

- Сирень, село Мозырск. пов., 159.
- Скриголовъ, село Мозырск. пов., на р. Припяти, 621, 537, 638
- Скрылевцы, селище замковое Житомирское, 139.
- Сирыловна, село Кіев. воев., 388.
- Сирьпки, село Кіев. воев., 490.
- Скураты, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 375, 489.
- Слепородъ, мѣст. Кіев. воев. (въ Посульи), 387.
- Слискій приселокъ, къ с. Здолбиць въ Луцк. пов., 37.
- Слободище, село. нотомъ городъ Житоим. пов., 126, 134, 147, 406, 507.
- Слободна, село Печерск. мон. (на Деснѣ), 120.
- Слободна, село Кіев. воев., 397.
- Слободна Пухова, село Печерск. мон., Кіев. воев., 390.
- Слобудна, село въ Барск. стар., 228.
- Слонва, село Луцк. пов. (см. Солонено, Ук. Н.), 158, 160, 169.
- Слуновъ, ловъ (мѣсто охоты) Остерскій, 596.
- Слухово, село Луцк. пов., 157.
- Слуцнъ, городъ. 616.
- Смердзевна, рѣчка въ Остерск. пов., 346.
- Смоленскъ. городъ, 514, 515.
- Смолиговичи, село Черноб. вол. (Овруцк. пов.), 588.
- Смолиговичи, село Мозырск. пов., 645.
- Смоловна, рѣчка въ Мозырск. вол., 223.
- <п>Смолянка, рѣчка въ Остерск. пов., впад. въ Десну, 343 — 346.
- Смъжовъ, село Луцк. пов., 158.
- Снепородонъ, рѣка, притокъ Сулы (см. Слѣпородокъ, Ук. Н.), 102, 103.
- Сновидовичи, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 499.
- Снятинка, селище и село Кіев. пов. (см. Снятынка, Ук. Н.). 388. 523, 530, 538.
- Снятына, мѣст. Кіев. воев. (близъ Фастова), 388.
- Снятинъ, мѣст. Кіев. воев. (на Сулѣ), 405, 407.
- Собечинъ, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 499.

- Соболевка**, село Кіев. воев. (см. Соб. Радом., Ук. Н.), 36
Соболовка, или **Матновщина**, село Кіев воев. (см. Звенигор. у., Ук. Н.), 361.
Совинь, село на р. Роси, въ 3-хъ мил. отъ Канева, 100.
Совичи, село Любецк. стар., 299.
Совка, рѣчка, притокъ Лыбеди, 528, 543.
Совка, деревня Софійск. мон., на р. Совкѣ, 543.
Совяны, село Каневск. пов., 310.
Сониричи, село Мозырск. пов., 623.
Соколецъ, село Кіев. воев., 368, 401.
Сонолковъ, село въ Звенигородщинѣ (сл. Соколовка, См. Ук. Н.), 185, 196, 205, 207.
Соноловичи, село Кіев. воев. (Черноб. вол.), 382, 490, 55
Соноловка, б. м. тоже, что Соколовъ, 195, 496.
Соколовцы, деревня на р. Уши, Черноб. вол., 588.
Соколь, село въ Поднѣстровьѣ, 192.
Сонольно, село Кіев. воев., 396.
Сонольча, село Кіев. пов., 121, 321, 509.
Солдиры, село Житом. пов. (см. Солодари, Ук. Н.), 150,
Соловьевна, село Кіев. воев., 373, 374.
Солотвинь, село Житом. пов., 371, 483, 484.
Солтановна, мѣст. Кіев. воев. (при р. Стугнѣ), 374.
Солтысово, село Луцк. пов. (см. Солтышки, Ук. Н.), 182.
Сомовка, мѣст. Брацл. воев., 477.
Соничи, село Кіев. воев., 398.
Соркляново, селище на р. Роси, въ 5-ти мил. отъ Канева,
Сороковичи, село на Днѣпрѣ, Печерск. мон. Черноб. вол. (кошичи, Ук. Н.), 120, 588.
Сорокопени, село Овруцк. стар., 488.
Сорочицы, селище Брацл. воев. (см. Сорочинь, Ук. Н.), 227
Сосновъ, село Житом. пов. (см. Сосновка, Ук. Н.), 126.
Сосонка, селище Брацл. воев., 227.
Спасово, болото, Остерск. пов., 347.

- нѣ, или Сперышгъ, село Кіев. воев., 489, 551.
- лосы, село Луцк. пов. (см. Шпиколосы, Ук. Н.), 162, 163.
- цкая долина, въ Кременецк. пов., 245.
- ща, урочище на р. Роси, въ Бѣлоцерк. стар., 292.
- ще, село Луцк. пов., 160, 162.
- ще, село въ Романовск. вол., Кіев. воев., 320, 496, 507.
- и, село Кіев. воев. (см. Ставки, Васильк. у., Ук. Н.), 493, 494.
- въ, село въ Чернеховской вол., 269, 360.
- нѣ, село Кіев. воев. (см. Ставокъ, Овруцк. у., Ук. Н.), 358.
- нѣ, село Житом. пов., 126
- овна, или Ставоровна, рѣчка, впадающая въ р. Крошна, въ Житом. пов., 62, 418.
- овъ, село Луцк. пов., 163.
- ь, село Бѣлоцерк. стар., 291.
- и, мѣст. на Дибирѣ, 370, 373, 398, 514 — 516, 518, 526, 527, 531, 533, 541 — 543, 546.
- шевна, село на р. Тетеревѣ, Житом. стар., 287, 329, 409, 494, 512, 551.
- ово, урочище въ Кіев. воев., 321.
- вичи, село Житом. пов., 150, 501, 507, 552.
- дубъ, городъ, 514, 515.
- селье, село Кіев. воев., 498, 510.
- сельцы, село Житом. пов., 126, 367, 393.
- сельцы Малые, село Кіев. воев., 405.
- ий Гороцкѣ (см. Гороцкѣ), 409.
- овичи, село въ Новгор. пов., 10, 12, 18, 19, 21, 29, 30.
- евна, село Кіев. воев., 385.
- евъ, городъ Кіев. воев. (см. Стеблевъ, Канев. у., Ук. Н.), 408.
- ы, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 370, 494.
- ановна, или Стефановна, село Кіев. воев. (см. Степ. Радом. у., Ук. Н.), 366, 502.
- ановское дворище, въ Мозырск. пов., 625.
- ановъ Рогъ, лѣсъ въ Звенигородщинѣ, 191.

- Степуринцы**, село Житош. пов., 249.
- Степчичи**, или **Колчевъ**, село Кіев. воев., 363.
- Столмаховъ**, село Луцк. пов., 160.
- Столня**, село Кіев. воев., 357.
- Столпы**, село Кіев. воев., 507.
- Сторожевый Рогъ**, дуброва при Царской Криницѣ, на Черномъ близъ Махновки, 281, 284.
- Стратіевна**, деревня въ Брацл. воев., 452.
- Страховецкое болото**, между Литовижемъ и Быличами, въ пов., 28.
- Страховъ**, лѣсъ, въ Овруцк. пов., 427.
- Стрехчовъ**, село Кіев. воев., 507.
- Стрибежъ**, село Кіев. воев. (Житош. пов.), 500, 507.
- Стрижевна**, **Стрежевна**, или **Стрыжевна**, село Винницк. Стрижавка, Ук. Н.), 231, 602, 610.
- Строковъ**, село въ Романовск. вол., Кіев. воев., 320, 509.
- Струсьгородъ**, или **Буми**, мѣст. на р. Тыкичѣ, въ Звениг. 185, 187, 189, 190. 192, 195, 197 — 199.
- Стрывское озеро**, въ одной милѣ отъ Черкасъ, 86.
- Стрѣлицовъ**, село Овруцк. пов., 488.
- Стрѣлновъ**, село Кіев. воев., 397.
- Стрѣльское селище**, Мозырк. пов. по обонимъ берегамъ пяти, 644.
- Стрѣльчинцы**, село Подольск. воев., 275.
- Стугна**, рѣка, притокъ Днѣпра, 514 — 518, 523 — 531, 533, 538 — 543.
- Стуговщина**, село Овруцк. пов., 488.
- Студена Вода**, село Житош. пов. (см. Студеница, Ук. Н. 332, 363, 497, 506.
- Ступица**, село Кіев. воев. (см. Ступище, Овруцк. у., Ук. Н.
- Стырты**, село Кіев. воев. (Житош. пов.), 360, 501.
- Стырь**, рѣка, притокъ Припечи, 165, 239.
- Стяги**, село Влад. пов., 9.

- ды, село Кіев. воен., 489.
- евъ, курганъ, въ 6-ти мил. отъ Черкасъ, мѣсто для полевой
сторожи, 81.
- , рѣка, притокъ Днѣпра, 86, 101, 102, 405.
- ца, рѣка на Путивльско́й границѣ, 102.
- олки, или Семиполки, село Остерск. пов., 343, 355.
- й, рѣка, притокъ Днѣпра, 97, 346.
- уновцы, село Винницк. пов. (см. Супруновскій майданъ, Ук. Н.),
602, 610, 611.
- а Воля, село Луцк. пов. (см. Суховоля, Ук. Н.), 163, 181.
- я долина, урочище въ Винницк. пов., 266.
- ня, село Остерск. пов., 343
- лучье, село Кіев. воен., 495.
- и, село Кіев. воен. (Жито́м. пов.), 360, 501.
- аны, село Овруцк. пов., 359, 488.
- нчина, или Силенчина, село въ Чернех. вол., 269, 270.
- уры, село Жито́м. пов., 485.
- ць, или Сырецъ, рѣчка, прит. Почайны, 370, 528, 544, 545.
- овичи, село Мозырск. пов. 634.
- вщина, земля въ Житомирѣ, 148.
- рки, озеро на лугахъ Днѣпровскихъ, близъ с. Петровичъ, въ
Кіев. пов., 520, 534.
- ельниковцы, село Брацл. воєв., 228.
- ашново, село Брацл. воєв., 227.
- ва, городъ Кіев. воєв. (см. Сня́ва, Васи́льк. у., Ук. Н.),
500, 504.

Т.

- ръ, или Таборовна, мѣст. на р. Раставицѣ, Бѣлоцерк. стар. (см.
Таборовъ, Ук. Н.), 290, 400.
- нь, угодъ (Днѣпровскій островъ), 84.
- а, село Кіев. воен., 378.

- Тальна, рѣчка въ Кіев. воев., 188.
- Тарасовичи, село на Днѣпрѣ; Печерск. мон., Черноб. вол. 12
- Тараща, урочище въ Бѣлоцерк. стар., 292.
- Тарговица, мѣст. въ Уманщинѣ (при р. Синюхѣ), 188.
- Тариновичи, село Кіев. воев., 392, 396.
- Татариновка, село Кіев. воев. (сл. слѣд.), 384, 422.
- Татаровичи, село Житом. пов. (сл. предыд.), 150.
- Ташовка, село Кіев. воев., 374.
- Твердынь, село Влад. пов., 161, 252.
- Телепентинъ Рогъ, урочище въ Брацл. воев. (см. Телененки. 1
259, 260.
- Телехтемировъ, или Терехтемировъ, селище Каневск. по
Трактомировъ, Ук. Н.), 97 — 99, 309.
- Тенетилоснїя земли, Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 364.
- Теодоровка, село Кіев. воев. (см. Тодоровка, Ук. Н.), 358.
- Тепсеевъ, селище, на р. Роси, Каневск. пов., 101.
- Терговица, или Торговица, село Луцк. пов. (см. Торговиц
Ук. Н.), 162, 163, 173, 183.
- Теремцы, село на Днѣпрѣ, Печерск. мон., Черноб. вол., 49
- Терехи, или Терешки, Терешковичи, село Кіев. воев., 38
467, 468, 490, 552.
- Терешовъ, село Луцк. пов., 162.
- Термоховна, село Кіев. воев. (см. Термоховка, Радом у., Ук. Н.
- Тесновка, село Кіев. воев., 467, 469.
- Тесновка, рѣчка въ с. Крошиѣ, Житом. пов., 62, 419.
- Тестуховъ, село Луцк. пов. (см. Теслуговъ, Ук. Н.), 158.
- Тетеревка, село Житом. пов. (см. Тетеревъ городъ, Ук. Н.),
- Тетеревъ, рѣка, притокъ Днѣпра, 134, 145, 147, 327, 51
- Тетеринское дворище, въ Мозырск. пов., 625.
- Тетіевъ, мѣст. Кіев. воев. (при р. Роськѣ), 187, 195, 265.
- Тихана, рѣчка, притокъ Стугны, 525, 539, 540.
- Тишовичи, село Влад. пов., 12.
- Тлусте, село Брацл. пов., 192.

- рово, селище Каневск. пов., 100, 308.
- мачевъ, село Луцк. пов., 165.
- конь, село Кіев. воев. (см. Толокунь, Ук. Н.), 495.
- чково, озеро въ Черкасск. пов., 86.
- тый Лѣсъ, село Черноб. вол., 382, 490, 552, 588.
- ховка, ухоть Черкасск. пов., за порогами (см. Томаковка, рѣка, Ук. Н.), 84.
- ль, село Луцк. пов. (сл. Топылье, Ук. Н.), 157.
- рище, или Топорыще, городъ въ Житом. пов. (см. Топорица, Жит. у., Ук. Н.), 126, 150, 494, 507, 552.
- овища, село Влад. пов., 10.
- къ, селище Брацл. воев., 227.
- инъ, село Луцк. пов., 168.
- ы, мѣст. Вилен. воев., 221.
- есы, или Трылесы, мѣст. Бѣлоцерк. стар. (см. Трилѣсы, Ук. Н.) 291, 292.
- уховщина, село Кіев. воев. (по р. Гетереву), 512.
- совъ, или Трыбисовъ, село Житом. пов. (см. Трыбесовъ, Ук. Н.), 127, 422.
- олье, или Триполь, городъ на Днѣпрѣ при устьѣ р. Стугны, 410, 514 — 516, 518, 525 — 527, 530, 531, 533, 538, 541 — 543, 546.
- увичи, село Чернеховск. вол., 269, 359.
- тенна, рѣка Кіев. воев. (на „Букахъ“), 372.
- тянецъ, село (см. Адамгородъ).
- тянка, рѣчка въ Житом. пов. (между Вильскою и Чернехов. вол.), 273.
- цинцы, село Житом. пов., 249.
- новка, или Трояновцы, мѣст. Житом. пов. (см. Трояновъ, Ук. Н.), 57, 59 — 61, 126, 150, 256 — 257, 363, 364, 507.
- ежовка, село Кіев. воев. (при р. Раставицѣ), 509.
- ежь рѣка, притокъ Днѣпра, 343, 346, 347, 354, 596.

- Трубеничи, село Кіев. воев., 512.
Трыбосовъ, селище Брацл. пов., 227.
Трыстенъ, село Луцк. пов., 157, 161.
Тулибле, село Каневск. пов., 99.
Тулиговичи, село Мозырск. пов., 644.
Тулинче, село или хуторъ Каневск. пов. (см. Тулинцы, Ук. Н.), 379.
Туличевъ, село Луцк. пов., 162.
Турновка, село Брацл. воев., 475.
Туровка, село Кіев. воев. (Туровъ, Ук. Н.), 379.
Турчинъ, село Кіев. воев. (Житом. пов.), 498
Туръ, рѣчка въ Мозырск. пов., 117, 618, 620, 624.
Тучинъ, село Луцк. пов., 158.
Тыничъ Угорскій, рѣка, отдѣляющая стар. Бѣлоцерк. отъ Звеницк. уездовъ (см. Тыничъ Горскій, Ук. Н.), 187, 189, 191, 199 — 201.
Тыничъ Гиилой, рѣка, 199.
Тымоновка, или Липовна, мѣст. въ Винницк. пов., 432.
Тышковичи, село Влад. пов., 9, 11.
Тышовъ, село Кіев. воев. (см. Верпа, Ук. Н.), 495.
Тютновщина, село Кіев. воев., 512.
Тясма, или Тясмень, рѣка, прит. Днѣпра, 86, 90, 514.
Тясмень Голый, въ 5-ти мил. отъ Черкасъ, мѣсто для полеводства, 81.
Тясменскій угодъ, 84.

У.

- Углы, село Кіев. воев. (см. Углы, Рѣчицк. у., Ук. Н.), 380, 400, 494, 495, 507.
Угриновъ, село Луцк. пов., 159, 160.
Удаловка, село Кіев. воев., 489.
Удоя, рѣка, притокъ Сулы (см. Удай, Ук. Н.), 102, 113.
Удыцкій татар. шляхъ въ Уманц. (см. Удичъ, рѣка, Ук. Н.), 102, 113.

- нъ, рѣчка въ Бѣлоцерк. стар. (прит. Рося), 293.
ль, грунтъ въ Остерск. пов., 345.
сы, село Кіев. воев., 489.
ха, село Брацл. воев., 475.
нка, рѣчка въ Уманщинѣ, 204.
нская волость, 184.
нская пустыня, 204.
нъ, городъ, 194, 205, 206, 210, 481.
ва, рѣчка, притокъ Ирпени, 509, 523, 530, 538.
нъ, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 496, 512.
хачовъ, село Брацл. воев., 227.
човна, слободка Кіев. воев., 527, 543, 546.
на, рудня Кіев. воев., 503.
упный, затонъ въ Запорожьѣ, 84.
е, село Кременецк. пов., 5.
въ, село Луцк. пов., 162.
ричь, урочище при с. Бодзенкахъ, Остерск. пов., 304.
а, рѣка, притокъ Припечи, 590.
ца, рѣка въ Подольскомъ воев., на границѣ Каменецк. и Лети-
чевск. пов., 276.
миръ, село Кіев. воев. (при р. Ушѣ), 501.
пы, село Кіев. воев., 385.
дцы, село Луцк. пов. (см. Увздець, Ук. Н.), 160.

- евичи, село Луцк. пов., 160.
товна, рѣчка на границѣ Кіев. и Брацл. воев., 188.
товъ, городъ въ Кіев. воев., 294, 387, 495, 507.
оровна, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 382, 555.
оровна, мѣст. Брацл. воев., 470.
евичи, село Кіев. воев. (при р. Здвигѣ), 512.
иповичи, село Кіев. воев. (см. Шилиповичи, Ук. Н.), 234.

Филиповское селище, Житом пов. (см. Пилиповичи, Радом. уѣзда. Ук. Н.), 150.

Фойная, село Мозырк. пов., 638.

Фульштынъ, село Подольск. воев. (см. Фельштынъ, Ук. Н.), 275.

Х.

Хабное, мѣст. Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 410, 491.

Хайча Великая, село Кіев. воев. (Норин. вол.), 492.

Хайча Малая, село Кіев. воев., 492.

Халепецъ, село Кіев. воев. (Кіев. пов.), 367.

Халепле, село Кіев. воев. (Печер. мон.), 496, 505.

Ханевъ, село Кіев. воев., 496, 505.

Ханни, село Кіев. воев., 392.

Хановъ, селище Брацл. пов., 610.

Ханталинская земля, въ с. Крошнѣ, 52.

Ханталинъ, село Житом. пов., 57, 59, 60, 257.

Хапковичи, село Кіев. воев., 505.

Харатановна, село Кіев. воев. (см. слѣд.), 510.

Харитоновна, село Кіев. воев. (см. пред.), 373.

Харлеевна, село Кіев. воев. (см. Харлѣевка, Ук. Н.), 384, 509.

Хвальковъ, селище Брацл. пов., 610.

Хвойники, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 397.

Хворосница, рѣчка въ Житом. пов., 129.

**Хворостный Ругъ (Рогъ), урочище въ Кіев. воев., между Махновею
и Пиковомъ,** 280.

Хворошня, селище Житом. пов., 129.

Хвосница, село въ Овруцк. пов., 356, 401.

Хвосня Великая, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 492.

Хвосня Малая, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 493.

Хвостовичи, село Мозырк. пов., 641.

Хековичи, село Любецк. стар., 298.

Хижинцы, село Житом. пов., 249.

- ь, село Мозырк. пов., 644.
иниъ, село Кіев. воев., 401.
бувна, село Кіев. воев., 495.
плянка, село Овруцк. пов., 488.
планы, село Кіев. воев., 381, 488.
динъ, село Кіев. воев. (Остер. пов.; см. Гяѣдинъ, Ук. Н.), 390.
левка, рѣчка въ Житом. пов., 258.
левъ, урочище между Чернех. и Вильской вол., 272.
отовъ, село Житом. пов., 127.
анъ, или Хобянка, рѣчка въ Мозырк. пов., 223.
ани, дер. Кіев. воев. (см. Ходаки, Овруцк. у., Ук. Н.), 383.
орковъ, пустое селище, потомъ городъ въ Кіев. пов., 121,
361, 402.
оровичи, село Кіев. воев., 378.
орово, селище Каневск. пов., 98, 311.
осовна (см. Красная Воля), село въ 13-ти вер. отъ Кіева, 373,
404, 528, 544.
ники, городъ Овруцк. пов., 488, 505.
мъ, село Кіев. пов., на р. Ирпени (см. Холмъ—урочище, Ук. Н.),
518, 521, 522, 529, 530, 537, 545.
одовна, мѣст. Брацл. воев., 470.
оневъ, село Луцк. пов., 162.
опы, село Луцк. пов., 20, 21.
осна, или Холосное, село Кіев. воев., 501, 505.
ино, уходъ (земля) на р. Сулѣ, 102.
ичи, село Печерск. мон., въ Мозырк. пов., 324.
оль, рѣка, 103.
оль, городъ Кіев. воев., 397.
охоринъ, село Луцк. пов., 157, 161.
ошновщина, земля мѣщанъ гор. Канева, близъ Лубенъ, 102.
иницы, село Печерск. мон., 324.
иновна, или Хотиновцы, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 360, 555.
овъ, село Кіев. пов., 544.

- Хотучины, село Кіев. воев., 505.
Хотѣнчи, или Хотѣновичи, село Житом. пов., 126, 149.
Хохельская Рудня, село Кіев. воев., 503.
Хочинъ, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 401.
Храпновъ, село Овруцк. пов., 488.
Хреготинъ, село Луцк. пов., 169.
Хреницы, село Почерск. мон. (см. Хринники).
Христиновна, село Кіев. воев. (при р. Норынѣ), 491.
Хросница, село Кіев. воев., 360.
Хрушно, село Любецк. стар., 298.
Хрынники, или Хрѣнники, село Луцк. пов. (см. Хринники, У
158, 160, 325.
Хрытково, см. Чарнавна.
Худоровичи, село Брацл. пов., 227.

Ц.

- Царево селище, на рѣчкѣ Саковичахъ въ 8 мил. отъ Канева
Царская криница, на Черномъ Шляху, 281, 284.
Цары, село Кіев. воев., 382, 494.
Цвиркево, село Почерск. мон. въ Оршанскомъ пов., 324.
Цевовъ, село Луцк. пов., 157, 158.

Ч.

- Чабановская земля, на рубежѣ Путивльскомъ, на р. Сулицѣ,
Чавчино селище, на р.р. Гуйвѣ и Хворосницѣ, Житом. пов.,
Чакенщина, село Кіев. воев., 396.
Чалуковъ, село Луцк. пов., 159.
Чапличчи, село или хуторъ Каневск. пов., 311.
Чарнавна, или Хрытково, село въ Романовск. вол., Кіев. воев.
Чартолѣсцы, село Житом. пов., 126, 133.

Чарторискъ, мѣст. Луцк. пов. (см. Чарторійскъ, Ук. Н.), 20 — 22, 29, 32, 34.

Чаруковъ, село Луцк. пов., 20, 21.

Челмище, селище Мозырск. пов., 646.

Червиль, село Кіев. воев., 369.

Червища, село, 10.

Червоная, село Кіев. воев. (Житош. пов.), 407.

Черевачъ, или **Черевачи**, село Кіев. воев. (при р. Ушѣ), 490, 552.

Черевки, село Овруцк. пов., 488.

Черевно, село Кіев. воев., 489.

Черемиски, или **Голубовна**, село Кіев. воев., 396.

Черемошны, или **Черемошна**, селище Брацл. пов., 475, 610.

Черепашинъ, село Кіев. воев., 280.

Чернасы, гор. Кіев. воев., 77, 78, 80, 82, 83, 86, 92, 96, 101, 103, 314, 402, 645, 646.

Черленковъ, село Винницк. пов., 444, 602.

Черленковъ Новый, иначе **Селище**, село Брацл. воев., 444.

Черленковъ, селище на р. Рося, Канев. пов., 100.

Черленгородская волость, Луцк. пов., 165.

Черная Каменна (Чарна Каміонка), село въ Звенигородщинѣ, 184, 196, 198, 202, 203, 209.

Чернеховъ, мѣст. Житош. пов. (см. Черняховъ, Ук. Н.), 127, 269, 271 — 273, 332, 350, 359, 360, 494, 503, 504, 552.

Черниговцы, село Кіев. воев. (при р. Норинѣ), 403.

Черниговъ, городъ, 514, 515, 592.

Черниговское княжество, 344.

Чернигородская волость, Луцк. пов., 183.

Черниновъ, село Кіев. воев., 501.

Чернино, село Остерск. пов. (см. Чернинъ, Ук. Н.), 342, 597.

Черница, село Кіев. воев., 499.

Чернич, село или хуторъ Каневск. пов., 311.

Чернобыль, или **Чарнобыль**, городъ, на р. Припети, 403, 490, 502, 587, 588.

- Черногородка**, городъ, или мѣст. Кіев. пов. на рѣкѣ Ирпени, 388, 495, 504, 523, 530, 538.
- Черногубовщина**, село Кіев. воев. (см. Волсуны, Ук. Н.), 389.
- Черное море**, 514.
- Черноостровская волость**, Подольск. воев. (Летич. пов.), 275.
- Чернорудка**, село Кіев. воев., 509.
- Черный Шляхъ**, дор. татарск. набѣг. 227, 260, 281, 284, 316, 319.
- Черный Лѣсъ**, страна въ низовьяхъ Днѣпра, 514, 515.
- Чернявка**, село Брацл. воев. (?), 265.
- Чернявка**, село Кіев. воев., 406.
- Честный Крестъ** (Ч. Хрестъ), село Влад. пов., 10, 12, 29.
- Четвертия**, село Луцк. пов. (см. Четвертия, Ук. Н.), 161.
- Четыре Могилы**, урочище, въ одной милѣ отъ Винницы, 602.
- Чехово**, при-Днѣпровское озеро, въ $\frac{1}{2}$ мили отъ г. Черкасѣ, 85.
- Чинири**, село Кіев. воев. (см. Чигиры, Ук. Н.), 361, 501.
- Чикеловичи**, село Кіев. воев. (Чернобыльской вол.), 379, 490.
- Чихринъ**, городъ Кіев. воев. (см. Чигиринъ, Ук. Н.), 408.
- Чозовъ**, селище Брацл. пов., 610.
- Чолница**, рѣчка въ Луцк. пов., притокъ Стира, 182.
- Чоповичи**, село Кіев. воев. (Овруцк. пов.), 391, 496.
- Чубинцы**, село Кіев. воев. (при р. Раставицѣ), 509.
- Чудинъ**, село Кіев. воев. (при р. Тетеревѣ), 391, 496.
- Чудновъ**, городъ (мѣст.), **Чудновъ Старый**. Житош. пов., 125, 138, 147, 249, 256, 400, 500, 503, 504.
- Чудновъ Новый**, городъ, 500.
- Чумское**, село Житош. пов., 59.
- Чупковъ**, городъ, снач. Кіев., а потомъ Волынск. воев., 502

III.

Шавулиха, см. Ракошваръ.

Шаравка, село Летичевск. пов., 275.

Шарклановъ, селище Каневск. пов., 310.

- ное, село Кіев. воев. (при р. Ушѣ), 493.
погородская волость, въ Брацл. воев., 430.
погородъ, мѣст. Брацл. воев. (см. Клебань), 470.
пеница, село Кіев. воев., 492.
пыбы, село Овруцк. пов., 487.
понецъ, слобода (воля) Житош. пов., 331.
пенна, село Винницк. пов., 266.
пеличи, деревня на Припети, Черноп. вол., 362, 497, 507, 588.
пело, село Луцк. пов. (см. Шепель, Ук. Н.), 159, 160.
пешевичи, село Житош. пов., 150.
пешни, село Кіев. воев. (при р. Иршѣ), 360, 501.
пестовичи, село Мозырск. пов., 645.
пестрановна, село Кіев. воев., 396.
пестрое, мѣстѣ Печерск. мон. въ Кіев. пов., 120, 391, 496, 507.
пестровщина, земля въ Каневск. пов. около Лубенъ, 102.
пестровщина, село Кіев. воев., 373.
пестровцы, село Кіев. воев., 396.
пестровая, село Кіев. воев., 379.
пестрылы, село Овруцк. пов., 488.
пестрейковичи, село Мозырск. пов., 644.
пестричи, село Мозырск. пов., 634.
пестровщина, село Кіев. воев., 396.
пестровка, рѣчка, у с. Крошни, Житош. пов., 62.
пестромки, село Кіев. воев. (при р. Нормнѣ), 503.
пестротки, село Овруцк. пов., 488.
пестрылы см. Шпили.
пеструново, село Кременецк. пов. (см. Шпановъ, Ук. Н.), 246.
пеструновъ, селище Брацл. пов. (см. слѣд.), 610.
пеструновъ, мѣст. Брацл. воев. (см. предид.), 475.
пеструносы, село Кременецк. пов., 245.
пеструли, село Кіев. воев., 496, 507, 512.
пестручинцы, село Кіев. воев., 382, 509.
пеструхахи, село Луцк. пов., 20, 21.

- Шунаховщина**, уходъ на р. Сулѣ, Каневск. пов., 101.
Шумбаръ, село Кременецк. пов., 219, 245.
Шумскъ, селище, потомъ село Житом. пов. (см. Шумскъ при р. Гни-
лопять, Ук. Н.), 150, 507.
Шучатинъ, село Влад. пов., 12.
Шушебинъ, село Луцк. пов. (см. Тушебинъ, Ук. Н.), 159.

Щ.

- Щенево**, см. Забродье.
Щеневъ, см. Забродье.
Щенковна, село Мозырск. пов., 262, 263.
Щенятинъ, село Влад. пов. (см. Щенютинъ, Ук. Н.), 12.
Щербини, хуторъ Кіев. воев., 489.
Щижовица, гора въ Кіевѣ, 107.
Щоземско, село Житом. пов., 127.
Щуровая, село Кіев. воев., 360.
Щучье, Днѣпровское озеро, въ $1\frac{1}{2}$ мили отъ Черкасъ, 86.

Ю.

- Юлына**, село Житом. пов., 126.
Юркевичи, село Кіев. воев. (см. Юрковичи, Ук. Н.), 505.
Юрковщина, село Овруцк. пов., 488.
Юрковъ Ставокъ, долина въ г. Кіевѣ, 379.
Юровка, селище на верхнемъ теченіи р. Веты, 528, 544.
Юрполь, село въ Бѣлоцерк. стар., 202.
Юрьевичи, пустое село Кіев. воев. (см. Юровка), 121.
Юрьевичи, село Мозырск. пов., 621, 644.
Юрьевка, село Кіев. воев. (см. Юровка), 358.
Юрьевщина, село Кіев. воев. (см. Юровка), 369.
Юсковъ Млинокъ, хуторъ или село Богусл. пов., 311.

Я.

Яблонка, село Кіев. воев. (см. Яб. Радом. у., Ук. Н.), 370, 389, 491, 552.

Яблонковъ, мѣст. Переясл. пов. (см. Яблоневъ, Луб. у., Ук. Н.), 313.

Яворовица, см. Верхнячка.

Яворовчикъ, лѣсъ въ Брацл. воев., 439.

Яворчки, урочище въ Уманщинѣ, 204.

Яготинъ, мѣст. Переясл. пов., 312, 368.

Якберинъ, село Кіев. воев. (при р. Норинѣ), 550.

Якимовичи, село Мозырск. пов., 629, 637.

Яловичи, село Луцк. пов., 169.

Якубовець, село въ Звенигородщинѣ (см. Якубовцы, Ук. Н.), 205.

Якушинцы, село Винницк. пов., 602, 610.

Ялменки Старые и Новые, или **Ялмынка**, или **Ялмуна**, село на р. Десяѣ въ Остерск. стар., 304, 342, 372, 596.

Яловичи, село Луцк. пов., 157.

Ямполь, или **Янушполь**, село Кіев. воев. (см. Янушполь Жит. у., Ук. Н.), 277, 490.

Яневцы, село Винницк. пов., 602.

Яневъ, мѣст. или слобода въ Брацл. воев., 456.

Янковичи, или **Яновичи**, село Кіев. воев., 121, 528, 544, 545.

Янковка, село Житом. пов. (см. Янковцы, Ук. Н.), 422.

Яновка, село Кіев. воев. (см. Яновка Чигир. у., Ук. Н.), 498.

Яново, село Винницк. пов., 610.

Янушполь, см. Ямполь.

Ярешки, село Кіев. воев. при р. Каменкѣ, 509.

Ярилова, селище въ Канев. пов. на р. Роси, 99.

Ярмолинцы, село Каменецк. пов. (см. Ярмолинцы Проскур. уѣзда, Ук. Н.), 275.

Ярова, село Кіев. воев. (см. Юрово, Ук. Н.), 499.

Ярогалочъ, урочище на гран. Брацл. воев. и Барск. стар., 228.

Яровини, село Кіев. воев., 496.

- Ярославицы, или Ярославичи**, село Луцк. пов., 157, 161.
Ярославна, село Остерск. пов., 343, 355, 509.
Ярошовка, село Брацл. воев., 444.
Яселинъ, уроч. за Трубежомъ, ловъ (мѣсто охоты) Остерскій, 596.
Ясеневъ, хуторъ Кіев. воев. (см. Ясени, Ук. Н.), 489.
Ясеничи, село Луцк. пов. (см. Ясеневичи, Ук. Н.), 159.
Ясень. село Печерск. мон., 324.
Ясногородна, село Кіев. пов., 379, 495.
Ятрань, рѣчка, притокъ Роси, составл. границу Кіев. и Брацл. воев.,
188, 204.
Яхимовка, село Кіев. воев., 396.
Яцковцы, село Винницк. пов. (см. Яцковцы, Литин. у., Ук. Н.), 602.
Яшманна, дуброва въ Винницк. пов., 267.

**Люстрації староствъ Кіевского воеводства 1765 и
1789 гг.**

Вторая половина настоящего тома „Архива юго-западной Россіи“ включаетъ въ себѣ люстраціи „королевскихъ вѣвній“ (староствъ) всѣхъ повѣтовъ Кіевскаго воеводства, произведенныя въ 1765 и 1789 г. Большое значеніе люстрацій, какъ историческаго матеріала, признано многими занимающимися исторіею южной и западной Россіи. Многія люстраціи уже изданы и послужили матеріаломъ для научныхъ изысканій. Наибольшее количество люстрацій издано Кіевскою Комиссіею для разбора древнихъ актовъ („Памятники“ т. IV; Архивъ Россіи“ ч. IV т. I; ч. VI, т. I; ч. VII, т. I и II, ч. VIII, т. I и II). Извѣстны также изданія М. С. Грушевскаго въ „Запискахъ науковаго товариства імени Шевченка“, и „Жерелахъ до исторіи України-Руси“ и А. П. Яблоновскаго—„Zródła dziejowe“. Люстраціи изданныя до настоящаго времени относятся къ XV—XVII в. Люстраціи XVIII ст. (ихъ было всего двѣ—1765 и 1789) до печати еще не появлялись, хотя многіе писатели, преимущественно польскіе (Руликівскій, Балинскій и Липинскій, составители „Przewodnika geogr.“) нерѣдко на нихъ ссылались и приводили изъ нихъ статистическія данныя.

Въ настоящемъ томѣ печатаются обѣ люстраціи староствъ Кіевскаго воеводства, первая полностью, а вторая въ извлеченіи. Люстраціи, допущенныя при печатаніи люстраціи 1789 г., вызваны въ нея формою: люстрація эта включаетъ въ себѣ, кромѣ обычныхъ люстраціонныхъ свѣдѣній, подробные инвентари каждого се-

ленія, въ которыхъ приводятся поименные списки всѣхъ дозвѣвъ съ указаніемъ тягла (т. е. рабочаго скота) и повинностей каждого изъ нихъ; всѣ эти данныя, какъ не представляющія особеннаго научнаго интереса, опущены; приведены только общія цифры населенія, рабочаго скота и повинностей; кромѣ того въ подлинныхъ примѣчаніяхъ указаны, на основаніи данныхъ, заключающагося въ инвентаряхъ, всѣ особые разряды жителей (кромѣ обыкновенныхъ „подданныхъ“), а также—повинности, представляющія отклоненіе отъ нормы. Опущены также при печатаніи ценныя въ нѣкоторыхъ люстраціяхъ акты присяги люстраторовъ, старостъ, и другіе документы, имѣющіе чисто формальный характеръ. Обѣ люстраціи печатаются съ подлинныхъ документовъ, хранящихся въ актовыхъ книгахъ Кіевского Центрального Архива и Варшавской Казенной Палаты.

УКРАИНСКІЯ СТАРОСТВА

ПО ЛЮСТРАЦІЯМЪ ХVІІІ в.

Издаваемыя въ настоящемъ томѣ люстраціи относятся къ староствамъ, лежавшимъ въ предѣлахъ кіевскаго воеводства. Староства были распределены неравномерно между тремя повѣтами кіевского воеводства: большая часть ихъ находилась въ кіевскомъ повѣтѣ; въ повѣтахъ житомирскомъ и овручскомъ число королевскихъ уѣздовъ ограничивалось повѣтовымъ городомъ и нѣсколькими ближайшими селами. Въ виду этого, а также и потому, что повѣты житомирскій и овручскій, лежащіе на Волыни, по своимъ географическимъ условіямъ и историческому прошлому представляютъ большія отличія отъ повѣта кіевскаго, обнимающаго значительную часть „Украины“, мы въ настоящемъ очеркѣ будемъ пользоваться только данными, которыя представляютъ люстраціи кіевскаго повѣта.

Староства, расположенныя въ кіевскомъ повѣтѣ, занимали весь левый берегъ Днѣпра отъ Полѣсья на сѣверѣ до „запорожскихъ уѣздовъ“ на югѣ. Это была лучшая и наиболѣе важная часть плодородной кіевской земли, бывшей нѣкогда центромъ политической жизни южно-русскаго племени. Извѣстный Гуго Коллонтай въ одной изъ своихъ рѣчей такъ опредѣляетъ значеніе украинскіхъ уѣздовъ: „Это земля, которая вслѣдствіе ряда несчастныхъ событій утратила своего владѣльца; которая, будучи ничьею, стала общинною собственностью и перешла въ распоряженіе верховной

власти“ *). Судьба этой старинной русской земли, утратившей своего владѣльца, всегда прилекала вниманіе изслѣдователей, которые разсматривали ея исторію съ различныхъ точекъ зрѣнія и приходили часто къ выводамъ діаметрально противоположнымъ. Состояніе края въ концѣ XVIII в., наканунѣ новаго рѣшительнаго поворота въ его судьбѣ, можетъ уяснить многое въ его историческую жизнь.—Попытаемся же, на основаніи имѣвшихся въ нашемъ распоряженіи матерьяловъ, познакомиться съ состояніемъ украинскихъ староствъ въ XVIII вѣкѣ.

Въ прежнее время, въ XVI и отчасти въ 1-й полов. XVII вв., украинскія староства имѣли нѣкоторое значеніе въ политическомъ и стратегическомъ отношеніяхъ. Въ каждомъ старостинскомъ городѣ—какъ можно видѣть изъ люстрацій того времени—былъ укрѣпленный (хотя не очень надежный) замокъ; старосты обязаны были жить въ этихъ замкахъ (хотя б. ч. не исполняли этого) и охранять ихъ, сообщать правительству о чужеземныхъ послахахъ, вести пограничныя сношенія, имѣть начальство надъ войскомъ; имъпоручалась юрисдикція надъ козаками, наблюденіе надъ своевольными людьми и бродягами, надзоръ за торговлею. Въ XVIII в., какъ показываютъ печатаемыя люстраціи, украинскія староства утратили свое прежнее значеніе и обратились въ феодальныя помѣстья, владѣльцы которыхъ смотрѣли на нихъ исключительно съ точки зрѣнія своихъ матеріальныхъ интересовъ. Повидимому эта форма землевладѣнія на Украинѣ предпочиталась даже наследственной собственности. По крайней мѣрѣ, извѣстны случаи добровольной замѣны дѣдичныхъ имѣній на Украинѣ на королевскія въ другихъ мѣстностяхъ такъ и. Рожовъ, бывшее собственностью Игнатія Цетнера, воеводы близкаго, замѣнено въ 1765 на королевское имѣніе Буновъ **); м. Германовка, принадлежавшее Яну Миру, замѣнено въ 1773 г. на старостинское Тышовецкое ***). Украинскія староства находились въ рукахъ предст

*) Mowa księdza Hugona Kollataia podkanclerzego koronnego na sejmowej dnia 10 listopada r. 1791 w Mat eryi Starostw miana, стр. 1. (Библ. Унив. св. Влад.).

**) См. ниже, стр. 152 и 446.

***) См. ниже, стр. 434.

вителей знатныхъ шляхетскихъ фамилій и нерѣдко переходили какъ-бы по наслѣдству къ членамъ одного и того же рода. Такъ, старство Черкасское находилось во владѣннн Сангушковъ, Чигиринское и Корсунское—Яблоновскихъ, Каневское—Потоцкихъ. При этомъ вопреки запрещенію закона, изданнаго еще въ XVII ст., украинскія старства передавались лицамъ женскаго пола. Такъ, старство Таборовское было дано въ пожизненное владѣннн Франциску Догиль Цирвинъ, и женѣ его Францишеѣ, а отъ нихъ перешло къ сыну ихъ Павлу и женѣ его Катеринѣ *); старство Таращанское послѣ смерти пожизненнаго владѣльца Бушовскаго перешло къ вдовѣ его Іоаннѣ, которая отдавала его въ аренду частями разнымъ лицамъ **).

Люстраціи даютъ довольно ясное представленіе о состояннн королевскихъ имѣннн во второй половинѣ XVIII ст. Старостинскіе замки находятся въ большинствѣ случаевъ въ самомъ жалкомъ состояннн. Даже „forteca Rpltey“ въ Бѣлой Церкви содержалась такъ плохо, что въ люстраціи 1765 г. встрѣчается заявленіе коменданта, что она можетъ совершенно разрушиться — „obruetur zewszystkiem“ — если не будутъ приняты мѣры къ ея поддержаннн ***).

Владѣльцы не живутъ въ своихъ старствахъ. Нѣкоторые изъ нихъ занимаютъ высокія государственныя должности, другіе проживаютъ въ Варшавѣ или за-границею (въ люстраціи старства Богуславскаго 1789 г. встрѣчается слѣдующій курьезный фактъ: староста Богуславскій Францишекъ Ржевускій принесъ обычную присягу о неутаеннн доходовъ въ парижскомъ замкѣ передъ совѣтниками и нотаріусами Его Королевскаго Величества. Это было 9 іюля 1789 г.! ****). Имѣнннми управляютъ назначенные старостою губернаторы и комиссары; иногда же имѣннн просто сдаются въ

*) См. ниже, стр. 460.

**) См. ниже, стр. 81 и 220.

***) См. ниже, стр. 86—87.

****) См. ниже, стр. 352.

аренду, полностью или же частями. Владѣльцы и ихъ замѣстители особенно энергично заботятся о расширеніи своихъ владѣній, результатомъ чего являются постоянные пограничные споры и тяжбы; каждая люстрація заканчивается неизбѣжно „деляціею“ (т. е. жалобю), въ которой владѣльцы, а нерѣдко и жители, жалуются на сосѣднихъ владѣльцевъ за наѣзды, отнятіе земель, основаніе на чужой землѣ поселеній. Поэтому границы староствъ не были точно опредѣлены и между владѣльцами велись постоянныя тяжбы, начало которыхъ восходило иногда ко временамъ весьма отдаленнымъ. Такъ нѣкоторыя села, составлявшія прежде собственность кн. Острожскихъ и затѣмъ перешедшія къ кн. Заславскимъ, были захвачены во время малолѣтства владѣльцевъ старостами бѣлоцерковскими и присоединены къ старостинскимъ имѣніямъ *); м. Таборовъ, составлявшее самостоятельное староство, было разорено во время смуть, чѣмъ воспользовались старосты Романовскіе и основали на его мѣстѣ с. Рославицу или Ярославку, а подѣ именемъ Таборовки осталось только предмѣстіе прежняго города **).

Главною задачею люстраціи было опредѣленіе доходовъ староства, половина которыхъ бралась въ казну подѣ именемъ кварталы. Поэтому люстраціи заключаютъ много интересныхъ данныхъ о количествѣ и составѣ населенія и его экономическомъ положеніи.

Общую цифру населенія по люстраціямъ 1765 и 1789 гг. можно видѣть изъ слѣдующихъ таблицъ.

*) См. ниже, стр. 127.

**) См. ниже, стр. 132.

Население по люстрации 1765 года.

Старства.	1 Поддан- ные.	2 Слобо- дяне.	3 Козаки.	4 Свобод- ные.	5 Пустки.	6 Шлихта	Сумма 1—4 рубрикъ.
1 Богуславское . . .	2458	69	52	61	2	—	2640
2. Бѣлоцерковское . .	5349	351	354	168	6	—	6222
3. Германовское. . . .	—	—	—	—	—	—	—
4. Дымирское	148	—	21	—	—	—	169
5. Звенигородское . . .	670	188	64	34	—	—	956
6. Кагарлыкское	124	10	12	3	—	—	149
7. Каневское.	1889	94	110	81	1	—	2174
8. Корсунское	1178	125	88	29	—	—	1420
9. Нехворощское	118	5	16	9	—	—	148
10. Рожовское.	164	—	—	3	—	—	167
11. Романовское	308	12	47	10	—	—	377
12. Синицкое	79	—	7	2	—	—	88
13. Ставицкое	179	2	20	15	—	—	216
14. Строковъ, Буки и Бакожинъ	136	8	—	13	—	—	157
15. Таборовское	25	—	—	—	—	—	25
16. Таращанское	191	2	13	7	—	—	213
17. Трахтамировское . .	118	—	19	11	—	—	148
18. Шаульское	156	28	11	11	—	—	206
19. Черкаское	1804	—	132	112	96	—	2048
20. Чигиринское.	1233	161	296	48	14	—	1738
Итого	16327	1055	1262	617	119	—	19261

Население по люстрации 1789 года.

Староства.	1 поддан- ные.	2 Слобо- дiane.	3 Козаки.	4 Свобо- дные.	5 Пустки.	6 Шляхта.	Сумма 1—4 публичн.
1. Богуславское . . .	3383	—	93	—	—	60	3476
2. Бѣлоцерковское . .	—	—	—	—	—	—	—
3. Германовское . . .	283	—	—	—	—	3	286
4. Дымирское	175	—	5	—	—	1	181
5. Звенигородское . . .	—	—	—	—	—	—	—
6. Кагарлыкское	375	—	—	—	—	—	375
7. Каневское	2220	2	8	—	—	8	2238
8. Корсунское	1567	22	—	1	—	71	1590
9. Нехворощское	174	—	9	6	—	—	189
10. Рожовское	177	—	—	—	—	—	177
11. Романовское	613	—	—	—	—	74	687
12. Синицкое	77	—	—	—	—	—	77
13. Ставицкое	—	—	—	—	—	—	—
14. Строковъ, Буки и Бакожинъ	—	—	—	—	—	—	—
15. Таборовское	47	—	—	—	—	56	103
16. Таращанское	639	—	—	—	—	16	655
17. Трахтамировское . .	—	—	—	—	—	—	—
18. Шаулисское	—	—	—	—	—	—	—
19. Черкасское	2513	—	6	—	—	—	2519
20. Чигиринское	1873	67	38	—	—	—	1940
Итого	14116	91	159	7	—	289	14372

Такимъ образомъ, общая цифра населенія староства кievскаго повѣта по люстраціи 1765 года опредѣляется въ 19261 господарей или дымовъ, а по люстраціи 1789 г.—14373 *). Такое уменьшеніе числа населенія объясняется тѣмъ, что въ люстрацію 1789 г. не вошли данныя о населеніи нѣсколькихъ староствъ. Одно изъ нихъ Бѣлоцерковское—самое значительное изъ украинскихъ староствъ—было уже въ то время дѣдичнымъ имѣніемъ Францишка-Ксаверія Браницкаго; свѣдѣнія о другихъ не внесены въ люстрацію вслѣдствіе споровъ, возникшихъ между старостами и частными владѣльцами (староства шаулисское и звенигородское—см. ниже, стр. 530 и 533). Если изъ общаго числа населенія староствъ въ 1765 г. исключить населеніе шести староствъ, свѣдѣнія о которыхъ не вошли въ люстрацію 1789—7905 чел., а изъ общаго числа населенія староствъ въ 1789 г. исключить населеніе одного вновь образовавшагося староства (Германовскаго)—283 чел., то получимъ слѣдующія цифры населенія староствъ, вошедшихъ въ обѣ люстраціи: 11356 для 1765 года и 14090—для 1789 г. Слѣдовательно за истекшее двадцатипятилѣтіе населеніе увеличилось приблизительно на 24%. Такой значительный приростъ объясняется главнымъ образомъ притокомъ новыхъ поселенцевъ: въ люстраціи 1765 г. упоминается 1055 слободянь, въ люстраціи 1789—91 слоб.; въ люстраціи 1765 г. упоминаются еще „пустки,“ въ люстраціи 1789 г. встрѣчаются уже жалобы на недостатокъ земли.

Населеніе староствъ составляло довольно значительный процентъ общаго количества населенія кievскаго повѣта. По крайней мѣрѣ, относительно 1789 г. мы имѣемъ возможность довольно точно опредѣлить процентъ населенія старостинскихъ имѣній къ общей цифрѣ населенія. Въ одной изъ актовыхъ книгъ Кievскаго Центрального Архива **) сохранилась „Tabella dymow woiewodztwa y

*) На основаніи этихъ цифръ можно вычислить приблизительно общую цифру населенія: для этого данную цифру нужно помножить на 5.

**) К. Ц. Арх. Книга № 432.

powiatu kijowskiego roku 1789 г.; заключающая перечень всѣхъ дѣдичныхъ и духовныхъ имѣній съ указаніемъ числа дымовъ. Общая сумма дымовъ по этому перечню—46550. Если къ этой цифрѣ прибавить приведенную выше цифру населенія королевскихъ имѣній въ томъ же 1789 г. (14373), то получимъ общую цифру дымовъ кievскаго повѣта 60923, при чемъ упомянутая цифра населенія староствъ составляетъ 23,5% всего населенія повѣта. Если же къ населенію староствъ записанныхъ въ люстрацію 1789 г., прибавить населеніе пяти (не считая Бѣлоцерковскаго, данныя котораго вошли къ тарифу дымовъ) староствъ, не занесенныхъ въ нее, по даннымъ люстраціи 1765 г. (всего 1683 ч.), увеличивъ ихъ на 24% (т. е. всего 2091 ч.) и сопоставить полученную цифру съ тарифою дымовъ, то получимъ общую цифру дымовъ въ кievскомъ повѣтѣ 63014, при чемъ окажется, что населеніе старостинскихъ и бывшихъ старостинскихъ имѣній (16464) составляло въ 1789 г. болѣе 26% всего населенія кievскаго повѣта. Цифра эта еще болѣе увеличится если прибавить сюда населеніе упраздненнаго уже староства Бѣлоцерковскаго. Примѣняя тотже приемъ, т. е. увеличивая соответственную цифру 1765 г. на 24% получимъ приблизительную цифру населенія бывшаго Бѣлоцерковскаго староства въ 1789 г.—7706. Отнимая эту цифру отъ суммы тарифа дымовъ, получимъ $46550 - 7706 = 38844$. Прибавляя ту же цифру 7706 къ вычисленной выше цифрѣ населенія староствъ—16464, получимъ цифру населенія всѣхъ настоящихъ и бывшихъ старостинскихъ имѣній кievскаго повѣта въ 1789 г.—24170, которыя составятъ около 40% (39,62) общей цифры населенія повѣта. Само собою разумѣется, что это только приблизительныя цифры, но онѣ даютъ довольно ясное понятіе о количествѣ населенія королевскихъ имѣній.

Населеніе староствъ дѣлится въ люстраціяхъ на слѣдующіи разряды. 1. Самую многочисленную группу составляютъ „подданные“, среди которыхъ встрѣчаются крестьяне и мѣщане; дома ихъ занесены въ люстрацію подъ общимъ названіемъ „*chałup osiadłych*“,

„szlachta do intraty“; въ люстраці 1765 г. они составляютъ 85,5%, въ люстраці 1789—97,1% всего населенія. 2. Слободяне, т. е. новые поселенцы, пользующіеся известное время льготою отъ повинностей; въ люстраці 1765 г. они составляютъ 5,3%, въ люстраці 1789 г.—0,6% населенія. 3. Козаки; въ люстраці 1765 г. они составляютъ 6,9% населенія и свободны отъ всякихъ повинностей; въ люстраці 1789 г.—всего 1,1%, причемъ въ большинствѣ случаевъ несутъ повинности наравнѣ съ крестьянами *). 4. Либергованые, т. е. свободные отъ повинностей (войтъ, асаулъ, десятникъ, обережники и т. п. лица, несущіе известную службу); въ люстраці 1765 г. они составляютъ 3,2% всего населенія, въ люстраці 1789 г. въ большинствѣ случаевъ не выдѣляются изъ общей массы, такъ какъ несутъ повинности наравнѣ съ прочими. Въ люстраці 1789 г. встрѣчается еще одна группа населенія—„rapowie zlachta“ (въ люстраці 1765 г. они отсутствуют); но группа эта очень незначительна—не болѣе 2%. Цифра эта повидимому противорѣчитъ общезвѣстному факту чрезмѣрнаго развитія шляхетскаго сословія въ краѣ, но не слѣдуетъ забывать, что она относится къ однимъ королевскимъ имѣніямъ и къ одному разряду шляхты—иншевой, которая одна только и могла быть занесена въ люстраціи. Во всякомъ случаѣ, малочисленность осѣдлой шляхты показываетъ, что польская колонизація играла незначительную роль въ заселеніи украинскихъ староствъ. Громадное большинство населенія составляли коренные жители края—малорусскіе крестьяне, мѣщане и козаки.

*) Болѣе полныя свѣдѣнія о козакахъ въ украинскихъ староствахъ XVIII в. представлены были мною въ докладѣ на XI археологическомъ съѣздѣ „Послѣдніе слѣды козачества въ правобережной Украинѣ“, опубликованномъ въ Трудахъ съѣзда (III, стр. 90—94).

Кромѣ свѣдѣній о количествѣ и составѣ населенія, люстраціи заключаютъ полное исчисленіе повинностей и платежей населенія. И въ этомъ отношеніи данныя люстраціи 1765 г. значительно отличаются отъ данныхъ 1789 г. Въ люстраціи 1765 г., какъ уже замѣчено выше, встрѣчается довольно значительный процентъ населенія, свободнаго отъ повинностей (либертованные, козаки, слободяне); число ихъ составляетъ около 14% общей массы населенія; въ люстраціи 1789 г. эти разряды составляютъ менѣе 2% населенія, и лица, принадлежація къ нимъ, далеко не всегда свободны отъ повинностей. Вообще въ люстраціи 1789 г. замѣтно стремленіе привлечь къ платежу чинша и несенію повинностей все населеніе: козаки въ большинствѣ случаевъ несутъ всѣ повинности наравнѣ съ крестьянами; войты, асаулы и т. п. лица платятъ чиншъ, а иногда несутъ и повинности; платятъ чиншъ и „попы дизуниты“ занесенные въ люстрацію наравнѣ съ крестьянами; платятъ его и „убогіе“, которые, кромѣ того, обязаны косить сѣно или платить косовое; въ люстраціи Богуславскаго староства встрѣчаются даже „калѣка“, который платитъ 8 злотыхъ чинша и отбываетъ десять „лѣтнихъ дней“ *).

Такъ же измѣняется и размѣръ повинностей, какъ можно видѣть изъ прилагаемыхъ таблицъ.

*) См. ниже, стр. 341 (примѣчаніе).

Староства.	Деньгами.			Работою.				Продуктами.				Сумма.
	Чинш и тршное.	Рялечь.	Квитное.	Пашина и оранка.	Лни лт. не.	Косвое.	Порж- чяна.	Осчть и хмьчь.	Курь, яв- па, грибь.	Мотки.	Дрова.	
1. Богуславское	31060	—	—	—	—	5786	—	3010	—	—	—	39856
2. Бялцкерковское	65980	—	—	1539	—	2386	—	639	—	—	—	70544
3. Германовское	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Дьмирское	1254	—	—	1544	—	—	—	—	29	—	—	3407
5. Звенигородское	7559	—	—	—	—	740	—	578	—	—	—	8677
6. Кагарлыкское	2408	—	—	—	—	295	—	324	—	—	—	3027
7. Каневское	25280	—	—	—	—	10728	—	2867	—	—	—	38875
8. Корсуное	11318	—	—	—	—	—	—	591	—	—	—	11909
9. Нехворощское	669	—	—	1570	—	—	—	—	38	—	—	2277
10. Рожовское	198	—	—	3378	—	—	—	—	79	—	—	4439
11. Романовское	2435	—	—	1232	—	—	—	—	63	—	—	4435
12. Синицкое	1004	—	—	780	—	180	—	—	—	—	—	1964
13. Ставицкое	870	—	—	1531	—	—	—	—	—	—	—	2401
14. Строровь, Буки, Вакожинь	1109	—	—	1345	—	—	—	—	—	—	—	2734
15. Таборовское	144	—	—	166	—	—	—	—	—	—	—	315
16. Таращанское	2080	—	—	748	—	345	—	—	5	—	—	3183
17. Трахтмировское	1773	—	—	—	—	264	—	—	10	—	—	2199
18. Шаулиское	1205	—	—	—	—	198	—	92	70	—	—	1403
19. Черкасское	21423	—	—	—	—	2764	—	—	—	—	—	24187
20. Чигиринское	16030	—	—	1677	—	2571	—	—	—	967	—	21245
Итого	193799	—	—	15730	—	23871	4515	8101	—	1261	—	247277

Староства.	Денгами.				Работою.				Продуктами.				Сумма.
	Чиншъ и травное.	Ряель.	Квитовое.	Паншина и оранка.	Дни: вт- не.	Косвое.	Полорож- чина.	Осыль и хмль: вт.	Куры, яв- ца, грьбы.	Мотки.	Лрова.	Сумма.	
1. Богуславское	41410	—	—	—	13034	10643	—	20369	—	—	—	85656	
2. Белоцерковское	—	—	—	4596	—	1237	644	—	99	99	—	9869	
3. Германовское	3182	132	—	5522	135	—	470	—	196	73	—	9521	
4. Дымирское	3125	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
5. Звенигородское	—	—	—	—	9547	1288	—	1335	—	184	—	23762	
6. Кагарлыкское	11114	294	732	—	7127	4961	—	2364	—	—	840	80081	
7. Каневское	68968	—	526	—	—	—	—	6201	—	—	503	57772	
8. Корсунское	45581	—	—	6743	—	—	828	—	—	—	—	8659	
9. Нехворощское	1101	—	—	4553	486	—	584	142	145	—	—	6234	
10. Рожовское	198	—	—	11857	1911	—	1606	261	152	—	—	24512	
11. Романовское	8474	—	—	—	—	—	—	309	355	—	—	1742	
12. Синицкое	1489	—	—	—	—	255	—	—	—	—	—	—	
13. Ставицкое	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
14. Строковъ, Буки, Бакожинь	—	—	—	1788	99	—	175	—	50	29	—	33431	
15. Таборовское	1290	—	—	2368	—	2292	4394	—	356	266	470	26051	
16. Таращанское	15905	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
17. Трахтмировское	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
18. Шаульское	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
19. Черкасское	35501	—	—	9956	—	7302	2135	—	—	—	—	61610	
20. Чигиринское	31641	—	—	9668	—	6478	—	—	—	1673	653	50113	
Итого	268977	426	1288	57051	25212	41783	10836	30885	1413	2976	2466	449383	

Аренда и другія оброчныя статьи по люстраціямъ 1765 и 1789 года.				
С т а р о с т в а .	1765 года.		1789 года.	
	Аренда	Пасѣки, мельницы, ремесленники.	Аренда.	Пасѣки, мельницы, ремесленники.
1. Богуславское	90737	7807	123080	10650
2. Бѣлоцерковское	175150	21789	—	—
3. Германовское	—	—	10482	1386
4. Дымирское	4800	264	6589	604
5. Звенигородское	20800	1000	—	—
6. Кагарлыкское	2800	600	12390	1581
7. Каневское	48951	3615	85202	5938
8. Корсунское	43470	2126	49495	12712
9. Нехворощское	6100	195	6000	586
10. Рожовское	10350	561	10350	981
11. Романовское	13210	471	23600	2284
12. Синицкое	3350	274	2000	300
13. Ставицкое	4500	601	—	—
14. Строковъ, Буки, Бакожинъ	5900	703	—	—
15. Таборовское	567	36	2700	209
16. Таращанское	7100	720	17821	10469
17. Трахтамировское	6560	530	—	—
18. Шаулиское	5050	599	—	—
19. Черкасское	42800	3342	67254	9674
20. Чигиринское	46450	3022	72600	9010
Итого	538645	48255	489563	66384

Процентное отношеніе различныхъ статей дохода къ общей суммѣ доходовъ по люстраціи 1765 года.

Староства.	Деньгами.			Работою.				Продуктами.				Доходъ отъ статей.	
	Чиншъ.	Ралець.	Квитовое	Панщина.	Дни лѣтн.	Косовое.	Подорожч.	Осыпь.	Курит. п.	Мотки.	Дрова.	Аренда.	Пашки
1. Богуславское	22,1	—	—	—	—	4,1	—	2,2	—	—	—	65,1	0
2. Бѣлоцерковское	24,8	—	—	0,6	—	—	0,8	0,2	—	—	—	65,6	8
3. Германовское	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Дымирское	15,3	—	—	18,2	—	—	6,8	—	—	0,3	—	58,2	1
5. Звенигородское	24	—	—	—	—	2,4	—	1,8	—	—	—	67,8	4
6. Кагарлыкское	37,4	—	—	—	—	4,5	—	5,4	—	—	—	43,5	9
7. Каневское	27,6	—	—	—	—	11,6	—	3	—	—	—	53,4	4
8. Корсунское	19,6	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	75	4
9. Нехворощское	7,8	—	—	18,3	—	—	—	—	—	0,4	—	70,1	3
10. Рожовское	1,3	—	—	23,6	—	—	3,7	—	—	0,5	—	68	9
11. Романовское	13,3	—	—	6,8	—	—	3,7	—	—	0,3	—	73	2
12. Синицкое	18	—	—	14	—	3	—	—	—	—	—	59,9	5
13. Ставицкое	11,8	—	—	20,7	—	—	—	—	—	—	—	60,9	0
14. Строковъ, Буки и Бакожинь	11,9	—	—	14,4	—	—	8	—	—	—	—	63,1	7
15. Таборовское	16	—	—	18	—	—	—	—	—	—	—	61,5	4
16. Таращанское	18,9	—	—	6,8	—	3,8	—	—	—	0,1	—	64,5	3
17. Трахтамировское	19	—	—	—	—	2,8	—	0,9	—	0,7	—	70,5	0
18. Шаулиское	16,7	—	—	2,7	—	—	—	—	—	—	—	69,6	11
19. Черкасское	31	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	60	5
20. Чигиринское	22,3	—	—	2,3	—	3,6	—	—	—	1,3	—	65	4

*) При вычисленіи % отношенія въ настоящей и слѣдующей таблицахъ отдѣльныя статьи дохода даннаго года сравнивались со среднею суммою годового дохода, выведеннаго въ люстраціяхъ по трехлѣтней сложности.

Процентное отношеніе различныхъ статей дохода къ общей суммѣ доходовъ по губерціи 1789 года.

Староства.	Деньгами.			Работою.				Продуктами.				Доходы статьи.	
	Гинтъ.	Ралець.	Квитовое.	Панщина.	Дни лѣтн.	Косовое.	Подорожч.	Осыпь.	Курайт.п.	Мотки.	Дрова.	Аренды.	Паськи и пр.
1. Богуславское . . .	17,7	—	—	—	5,5	4,6	—	8,6	—	—	—	50,9	12,7
2. Бѣлоцерковское . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Германовское . . .	13,9	0,5	—	16,7	—	4,5	—	—	0,3	0,3	2,3	38,9	22,6
4. Дымирское . . .	18,6	—	—	32,8	0,8	—	2,8	—	1—	0,4	—	39—	4,6
5. Звенигородское . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6. Кагарлыкское . . .	29,6	0,7	—	—	25,5	3,4	—	3,5	—	0,4	—	33—	3,9
7. Каневское . . .	38,9	—	0,4	—	—	4—	—	1,3	—	—	0,5	48—	6,9
8. Корсунское . . .	35,2	—	0,4	—	—	3,8	—	4,8	—	—	0,4	38,3	17,1
9. Нехворощское . . .	7,1	—	—	43,6	—	—	5,3	—	0,9	0,9	—	38,8	3,6
0. Рожовское . . .	1,1	—	—	25,5	2,7	—	3,2	—	1,4	0,8	—	57,9	7,4
1. Романовское . . .	17,6	—	—	24,5	3,9	—	3,3	—	0,6	0,7	—	49—	0,4
2. Синицкое . . .	36,6	—	—	—	—	6,2	—	—	—	—	—	49,3	7,9
3. Ставицкое . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Строковъ, Буки и Бакожинъ . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5. Таборовское . . .	20—	—	—	27,8	1,5	—	2,7	—	0,7	0,4	—	42—	4,9
6. Таращанское . . .	28,8	—	—	4,3	—	4,1	7,9	—	0,6	0,5	0,8	32,4	20,9
7. Трахтамировское . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8. Шаульское . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9. Черкасское . . .	27—	—	—	7,2	—	—	1,6	5,1	5,5	—	—	50,9	2,7
0. Чигиринское . . .	23,5	—	—	7,3	—	—	4,3	—	—	1,2	0,3	54,9	8,5

Въ люстраціи 1765 года главный доходъ составляетъ аренда корчемъ, къ которой присоединяются иногда и нѣкоторыя другія арендныя статьи (майданы, мельницы и т. п.). Размѣръ аренды колеблется между 43,5% (ст. Кагарлыкское) и 75% всей суммы дохода (ст. Корсунское), составляя въ среднемъ 64,6%. Въ люстраціи 1789 г. аренда колеблется между 32,4% (ст. Таращанское) и 57,9% (ст. Рожовское) и въ среднемъ составляетъ 44%. Следовательно сумма повинностей и налоговъ крестьянскаго и мѣщанскаго населенія должна составлять въ 1765 г. 35,4% всего дохода староства, а въ 1789 — 56%. Но въ дѣйствительности цифры эти могутъ быть нѣсколько понижены, такъ какъ въ нихъ входятъ и некоторые спеціальныя налоги, которыми облагалось не все населеніе, а отдѣльныя лица занимавшіяся какимъ-либо промысломъ (сѣвчаники, мельники, ткачи); налоги на этихъ лицъ (десятина печеная, варстатовое, коловое и т. п.) помѣщены въ послѣдней графѣ нашихъ таблицъ и составляютъ въ среднемъ—для 1765 г.—4,8%, для 1789—8,8. Поэтому можно принять, что собственно налоги и повинности населенія составляли въ 1765 г.—30,6%, въ 1789 г.—42,2% всего дохода. Увеличеніе размѣра повинностей въ теченіе двадцатипятилѣтія, протекшаго между двумя люстраціями, очевидно ясно можно видѣть изъ сопоставленія среднихъ цифръ обложенія каждого отдѣльнаго хозяйства. Цифра эта для 1765 г. равняется 17,5 злотыхъ для 1789 г.—39,5 злотыхъ. Принимая, согласно таблицамъ Чацкаго*), что цѣна хлѣба въ 1765 г. была въ полтора раза ниже, чѣмъ въ 1789 г. все-таки получимъ значительное увеличеніе повинностей—приблизительно на 30%.

Такое возрастаніе повинностей въ значительной степени объясняется измѣненіемъ формы обложенія. Въ 1765 г. во многихъ староставахъ, преимущественно болѣе значительныхъ (Черкасское, Каневское, Корсунское, Бѣлоцерковское) главную форму обложенія составлялъ чиншъ, средній размѣръ котораго равнялся 12 злотыхъ

*) O litewskich o polskich prawach, II, 249.

чиншу присоединялись нѣкоторые второстепенные налоги—чаще всего косовое и осыпь; въ нѣкоторыхъ старостахъ встрѣчается и панщина (одинъ день зимою и два лѣтомъ). Въ люстраціи 1789 г. рядъ съ чиншемъ, размѣръ котораго въ нѣкоторыхъ старостахъ даже уменьшается сравнительно съ прежнею нормою, встрѣчается панщину, иногда увеличенную до двухъ дней зимою и лѣтомъ, дни лѣтніе, ралець, разныя приношенія натурою (каплуны, грибы, яйца, мотки, грибы, дрова и т. п.). Такимъ образомъ повинности старостинскихъ крестьянъ постепенно приближаются къ повинностямъ крестьянъ дѣдичныхъ имѣній. Въ нѣкоторыхъ люстраціяхъ 1789 г. размѣръ повинностей даже не опредѣляется въ точности; такъ въ люстраціи староста Романовскаго сказано, что подданные несутъ повинности „не регулярно, не соотвѣтственно плу, не соотвѣтственно грунту, который еще и не вымѣренъ, а размѣръ состоятельности и возможности“. Впрочемъ въ люстраціяхъ 1789 г. встрѣчаются и попытки облегчить податное бремя, такъ староста Таращанскій Пясковскій протестовалъ противъ внесенія люстрацію новыхъ небывалыхъ раньше повинностей, мотивируя свой протестъ пограничнымъ положеніемъ староста; староста Корнильскій Станиславъ Понятовскій ввелъ въ своемъ староствѣ „установилъ чинша“ (интересно однако, что сумма обложенія отдѣльнаго хозяйства въ этомъ староствѣ, бывшая въ 1765 г. 10 злотыхъ въ 1789 г. возросла до 37,4 или—вводя известную поправку—24,9).

Не смотря на все болѣе и болѣе ухудшавшееся экономическое положеніе, населеніе королевскихъ имѣній находилось въ лучшихъ условіяхъ, чѣмъ населеніе имѣній дѣдичныхъ. Во первыхъ, повинности были ниже; панщина, гдѣ она существовала, была не болѣе двухъ дней въ недѣлю; въ нѣкоторыхъ же старостахъ она совершенно отсутствовала; во вторыхъ жители были лично свободны и по крайнему размѣру de jure пользовались известными правами: мѣщане имѣли свое выборное управленіе, крестьяне также имѣли свои громады, существованіе которыхъ признавалось и правительствомъ. Доказа-

тельствомъ можетъ служить то, что при установленіи границъ и составленіи инвентарей правительственные люстраторы обращались къ громадамъ; нѣкоторые инвентари составлены исключительно „z indagacyi gromady“—напр. при составленіи люстраціи староства Рожовского въ 1765 г. люстраторы не приняли инвентаря, составленнаго старостою, потому что повинности въ немъ были показаны выше, чѣмъ ихъ опредѣляла громада ¹⁾). Въ прилагаемыхъ къ люстраціямъ „деляціяхъ“ часто встрѣчаются жалобы крестьянъ на сосѣднихъ, а иногда и на своихъ владѣльцевъ. Правда жалобы эти, изложенныя въ очень наивной формѣ, подписанныя „кржижиками“, иногда рисуютъ довольно тяжелое положеніе жалобщиковъ: такъ напр. въ 1789 г. крестьяне староства Нехворощскаго хотѣли установить старую границу своихъ земель, но сосѣдній помѣщикъ, панъ Немиричъ „не допустивъ, сказавъ: „цихо, хлопе, бо шубеница“ а мы зъ плачемъ до своей пани приходили и говорили: ясне-вельможна пани, не добре границу ставять, лучше даймо покій, бо велика кривда“ ²⁾

Въ концѣ XVIII в. начинается постепенное обращеніе староствъ въ наслѣдственныя имѣнія. Постановленіемъ сейма 1775 г. четыре значительнѣйшія староства—Бѣлоцерковское, Богуславское, Каневское и Хмельницкое (въ Подоліи) отданы были въ наслѣдственную собственность королю Станиславу Августу Понятовскому ³⁾, который вскорѣ передалъ староство Бѣлоцерковское великому гетману коронному Франциску Ксаверію Браницкому ⁴⁾, а Каневское и Богуславское—своему племяннику Станиславу Понятовскому ⁵⁾, который вскорѣ приобрѣлъ въ пожизненное владѣніе староства Корсунское и Синицкое. На сеймѣ 1775 г. многія староства были розданы на такъ называемомъ эмфитевтическомъ правѣ

¹⁾ Стр. 152.

²⁾ Стр. 219.

³⁾ Vol. leg. VIII, 209.

⁴⁾ Кіев. Старина 1893 № 4 стр. 161—165.

⁵⁾ Кіев. Старина, 1893 № 5, стр. 322—325.

на 50 лѣтъ, а остальные рѣшено было отдать, на тѣхъ же основаніяхъ тѣмъ кто предложитъ наивысшую плату ¹⁾). Наконецъ вопросъ о старостахъ обсуждался на четырехлѣтнемъ сеймѣ, причемъ представленныя сейму проекты Оссовскаго и Коллонтая сводилась къ окончательному упраздненію староствъ и продажѣ ихъ въ частное владѣніе, но съ сохраненіемъ за мѣстнымъ населеніемъ принадлежавшихъ ему правъ. Особенно горячо отстаивалъ эту мысль Коллонтай. Крестьяне, живущіе на старостинскихъ земляхъ, говорилъ онъ, „это потомки людей, которые заселили эту землю подъ условіемъ извѣстныхъ правъ и вольностей; между ними несомнѣнно есть потомки старинныхъ дѣйствительныхъ ея владѣльцевъ, обладавшихъ ею, пока завоеватель силою не присвоилъ ее: ихъ руки подняли ее до ея настоящей цѣнности и богатства; было-бы величайшимъ насиліемъ нарушить ихъ право собственности, предоставить произволу пришлыхъ владѣтелей ихъ личность, ихъ имущество“ ²⁾).

Вопросъ о старостахъ не былъ рѣшенъ сеймомъ, но крестьянское населеніе съ недоувѣріемъ относилось къ начавшимся реформамъ: оно боялось, что новая организація староствъ, раздача ихъ въ дѣдичтво, поведетъ къ закрѣпленію крестьянское населеніе. Болѣе сочувственно отнеслось къ реформамъ четырехлѣтняго сейма населеніе украинскихъ городовъ. Мѣщане вполне сочувственно отнеслись къ реформѣ городского управленія, надѣясь освободиться отъ притѣсненій со стороны старостинскихъ губернаторовъ и комиссаровъ. Въ люстраціяхъ 1789 г. съ особенною полнотою изложены требованія мѣщанъ м. Богуслава и въ особенности жалобы ихъ на своего старосту Францишка Ржевускаго и его комиссара Жуковскаго ³⁾. Въ актовыхъ книгахъ Кіевскаго Центрального Архива сохранились еще болѣе характерныя жалобы жителей нѣкоторыхъ мѣстечекъ, желавшихъ на основаніи старинныхъ документовъ возстановить у себя выборное городское управленіе; та-

¹⁾ Czacki. O lit. o polsk. prawach I, 251.

²⁾ Kollataj l. с., 189.

³⁾ Стр. 372—405.

ковы напр. жалобы жителей м. Медвѣдовки (прежде г. Даниловъ) на Чигиринскаго старосту Яблоновскаго ¹⁾, жалобы жителей г. Черкасѣ, Ломоватаго и Бѣлзора на Черкаскаго старосту кн. Сагупко ²⁾. Жалобы эти особенно наглядно рисуютъ безправное положеніе мѣщанскаго населенія.

Таково въ общихъ чертахъ содержаніе издаваемыхъ документовъ. Изученіе ихъ приводитъ къ слѣдующимъ выводамъ.

1. Украинскія староства, лежавшія въ кievскомъ повѣтѣ, обнимали центральныя и наиболѣе важныя части древней кievской земли.

2. Польская колонизація этой территоріи была незначительна, и громадное большинство населенія состояло изъ потомковъ исконныхъ жителей края.

3. Украинскія староства, имѣвшія въ XVI и отчасти XVII в. государственное значеніе, въ XVIII в. обратилось въ феодальныя помѣстья, владѣльцы которыхъ преслѣдовали исключительно свои матеріальные интересы.

4. Люстрація 1765 года рисуетъ край въ переходномъ состояніи—населеніе не вполнѣ сложившееся, повинности чрезвычайно легкія.

5. Люстрація 1789 г. представляетъ болѣе опредѣлившіяся отношенія: населеніе значительно увеличилось, но вмѣстѣ съ тѣмъ увеличилась зависимость его отъ владѣльцевъ, повинности также значительно возросли (хотя все еще ниже, чѣмъ въ имѣніяхъ дѣдичныхъ).

6. Реформы четырехлѣтняго сейма съ особенною ясностью обнаружили отрицательныя стороны соціального и экономическаго строя украинскихъ староствъ XVIII в.

В. Щербина.

¹⁾ К. Ц. Архива книга № 126, л. 848.

²⁾ К. Ц. Архива книга № 126, л. 810.

I.

Люстрація староствъ Кіевскаго воеводства в повѣта. 1765.

ustracya dobr królewskich w woiewodztwie y powiecie Kijowskim leżących.

Z mocy konstytucyi na seymie konwokacyi główney Warszawey przez skonfederowane Najiasnieyszey Rzeczypospolitey, to Korony Polskiej y Wielkiego Xięztwa Litewskiego stany, dnia 15 mego maja, roku 1764, w Warszawie uchwaloney, przez nas y pod lustracyą podpisanych, a tąż konstytucyą wyznaczonych ratorów, podług obowiazkow teyże konstytucyi po wykonanym d aktami grodu Kijowskiego dnia pierwszego lutego w roku 1765, rotą w teyże konstytucyi wyrażoną juramencie orządku wyprowadzenia sprawiedliwej z intrat dobr królewskich skarbu rzeczypospolitey kwarty, expediowana y spisana w roku 1765 tenore sequenti:

Starostwo Czerkaskie. Działo się w miescie Czerkasach, dnia 15 mego miesiaca maja, roku panskiego 1765. Tego starostwa posoprem dozywotnim jest jasnie oswiecony xiąże jmc Hieronim guszko, starosta czerkaski.

Zamek Czerkaski. Ten zamek iest na górze wystawiony w blizni Dniepru rzeki. Budowanie tego zamku jest takowe: nayprzodt do zamku przez fosse, przytym moscie za fossą brama z drzewa owego w cyrkuł budowana; pierwsze wrota tey bramy z przytym dwoygiem drzwi zamykaią się, w koło strzelnice; na tey stronie izdebka z oknami bez pieca, gętami pokryta. W srodku

zamku przy bramie po lewey stronie budynek ziemią, to iest darnem przykryty, dla kozakow y aresztantow; wedle tego budynku wozownia pod dranią, podle wozowni szpichlerz na standarach z dębowego drzewa, dranią pokryty, dobry. Po prawey stronie przy bramie stajnia dranią pokryta; na boku, pod palami, izdebka czeladna z alkierzem y kuchnią w sieniach, dranią pobita. Posrodku dziedzińca budynek, to iest rezydencya dla jmci pana gubernatora, z sosnowego drzewa budowany tak: wchodząc w ten budynek ganek, wpół drzewem podbudowany, na tym ganku izdebka z trzema oknami; w samym budynku z ganku sień, z sieni po prawey stronie izba z piecem kaflowym, oknami y dwoma alkierzami, po lewey stronie izba z piecem kaflowym, oknami y garderobą, między temi izbami posrodku w sieniach komora na schowanie; ten budynek dranią starą pokryty. Za tym budynkiem baszta wysoka, nowa z drzewa dębowego, gętami pokryta, tym sposobem budowana: od ziemi lamus, czyli spiżarnia, y lodownia w ziemi, na górze izdebka z oknami dwoma, wkoło tey izdebki ganek; tamże koło budynku loch kopany, drzewem z srodka budowany. Po bokach zamku przy palach, basztek małych dwie, iedna po prawey, druga po lewey stronie, dla straży kozakom wystawione. Ten zamek wkoło palami dębowemi, od bramy nowemi, a daley staremi opalisadowany. Z tego zamku forta ziemna podobieństwem wycieczki do miasta jest wyrobiona, drzewem z srodka wybudowana, z drzwiami dwoma, po pale idąca.

Miasto Czerkasy. To miasto Czerkasy leży nad rzeką Dnieprem; liczy w sobie chałup 455. Z tych: chałup kozackich iest 9, chałup od powinności y czynszu libertowanych numero 15, pustych chałup 9, zostaje się osiadłych chałup do intraty, in numero 422.

Ludzi w miescie Czerkasach osiedli, jeden tylko czynsz płacą; a inszey żadney powinności nie odbywaią y daniny żadney inney nie daią.

Intrata roczna starostwa Czerkaskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Miasto Czerkasy od wyż wyrażonych cha- p osiadłych 422, impotruie do skarbu pos- ssora czynszu	5,076		
Żydów osiadłych w mieście Czerkasach emasz, ale tylko ieden arędarz: ten arędarz ędy karczemney płaci	10,000		
Za maydan salitrzany płaci	400		
<i>Atynencye do starostwa tegoż, z których</i>			
ddani czynsz płacą mniejszy od czynszow eyskich, z przyczyny że po dni dwa z cha- py na pana koszą y też siano zgromadzić y styrty zrzucić ukoszone powinni, dlatego żdy dzień po złotemu 1 do intraty rachue się.			
<i>Wieś Dachnówka.</i> W tey wsi liczy się ałup 20; z tych iedna od powinności y czyn- u libertowana, restat do intraty chałup 19, których importatur czynszu			
	194	24	
Koszą dni 38, dzień à złp. 1, eff	38		
<i>Wieś Ruskopolana.</i> W tey wsi liczy się ałup 159; z tych iest pustek 11, chałup ko- ckich 18, libertowanych 12, restat do intraty ałup 118, z których importatur czynszu			
	1,530	24	
Koszą dni 236, dzień à fl. 1 eff.	236		
Arędy karczemney z wsią Dachnowką	3,556		
<i>Wieś Swiduwek.</i> W tey wsi Swiduwku czy się chałup 104; z tych chałup pustych st 3, kozackich 3, libertowanych od powin- ności y czynszu 6, zostae do intraty chałup 2, z których importatur czynszu			
	1,094	12	
Koszą dni 184, dzień a fl. 1 eff	184		
Arędy karczemney w tey wsi	2,430		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sz- ląg
<i>Wieś Zmahajłowska.</i> W tey wsi liczy się			
chałup 80; z tych, pustek trzy, kozackich cha- łup 2, libertowanych trzy, restat do intraty			
chałup 72, z których importatur czynszu	813		14
Koszą dni 144, dzień a fl. 1 eff.	144		
Arędy karczemney iest	1,188		
<i>Wieś Słoboda Cesarska.</i> W tey wsi liczy			
się chałup 48; z tych iest chałup kozackich 5, libertowanych 9, restat do intraty chałup 34, z których importatur czynszu	435		4
Koszą dni 68, dzień a fl. 1 efficit	68		
Arędy karczemney jest	810		
<i>Wieś Sikawa.</i> W tey wsi liczy się cha- łup 49; z tych jest pustek 5, kozackich cha- łup 5, libertowanych 4, restat do intraty cha- łup 35, z których importatur czynszu			
	384		5
Koszą dni 70, dzień a fl. 1 efficit	70		
Arędy karczemney jest	441		
<i>Miasteczko Białozor.</i> W tym miasteczku liczy się chałup 303, z których jest pustek 11, chałup kozackich 24, libertowanych chałup 18, restat do intraty chałup 250, z których im- portatur czynszu			
	2,836		29
Koszą dni 500, dzień a fl. 1, efficit	500		
Arędy karczemney jest	6,040		
Za maydan salitrzany	400		
<i>Wieś Dubijowka.</i> W tey wsi liczy się cha- łup 61; z tych jest pustka 1, libertowanych chałup 4, restat do intraty chałup 56, z kto- rych importatur czynszu			
	583		11
Koszą dni 112, a fl. 1, efficit	112		
Arędy karczemney jest	1,440		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi
<i>Wieś Chacki.</i> W tey wsi liczy się cha-			
o 80; z tych jest pustek 14, chałup ko-			
tekich 4, libertowanych 3, restat do intraty			
, z których importatur czynszu	721	18	
Koszą dni 118, dzień a fl. 1, efficit	118		
Arędy karczemney jest	1,530		
<i>Wieś Stepanki.</i> W tey wsi liczy się cha-			
o 61; z tych jest pustek 2, libertowanych			
chałup 4, restat do intraty chałup 55, z kto-			
rych importatur czynszu	602	5	
Koszą dni 110, dzień a fl. 1, efficit	110		
Arędy karczemney jest	990		
Za maydan salitrzany	300		
<i>Wieś Buzukow.</i> W tey wsi liczy się cha-			
o 57; z tych jest pustek trzy, kozackich			
chałup 1, libertowanych 2, restat do intraty			
chałup 51, z których importatur czynszu	552		
Koszą dni 102, dzień a fl. 1, efficit	102		
Arędy karczemney jest	1,125		
<i>Wieś Werhuny.</i> W tey wsi liczy się cha-			
o 81; z tych jest pustka 1, kozackich cha-			
łup 9, libertowanych 6, restat do intraty cha-			
łup 65, z których importatur czynszu	904	17	
Koszą dni 130, dzień a f. 1, efficit	130		
Arędy karczemney jest	1,080		
<i>Wieś Neczajowka.</i> W tey wsi liczy się			
chałup 54; z tych jest pustek 8, libertowanych			
chałup 5, restat chałup do intraty 41, z kto-			
rych importatur czynszu	458	10	
Koszą dni 82, dzień a f. 1, efficit	82		
Arędy karczemney jest	990		

	Złote polskie	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Miasteczko Łomowate.</i> W tym miasteczku			
liczy się chałup 116; z tych jest pustek 9, li- bertowana chałupa 1, restat do intryaty chałup			
106, z których importatur czynszu	1,447	28	
Koszą dni 212, dzień a f. 1, efficit	212		
Arędy karczemney wraz z wsiami Chudia- kami y Tałdykami jest	5,140		
Za maydan salitrzany	300		
<i>Wieś Chudiaki.</i> W tey wsi liczy się cha- łup 146; z tych jest pustek sześć, kozackich chałup 10, libertowanych 6, restat do intryaty chałup 124, z których importatur czynszu			
	1,442	5	
Koszą dni 248, dzień a f. 1, efficit	248		
<i>Wieś Tałdyki.</i> W tey wsi liczy się cha- łup 39; z tych jest pustek dwie, kozackich cha- łup 3, libertowanych 3, restat do intryaty cha- łup 31, z których importatur czynszu			
	367	18	
Koszą dni 62, dzień a f. 1, efficit	62		
<i>Wieś Dumńce.</i> W tey wsi liczy się cha- łup 33; z tych jest chałup kozackich 11, li- bertowanych 2, restat do intryaty chałup 20, z których importatur czynszu			
	195	8	2
Koszą dni 40, dzień a f. 1, efficit	40		
<i>Wieś Czerniawka.</i> W tey wsi liczy się chałup 53; z tych jest pustek 4, chałup ko- zackich 6, libertowanych 2, restat do intryaty chałup 41, z których importatur czynszu			
	516	26	2
Koszą dni 82, dzień a f. 1, efficit	82		
Arędy karczemney z wsią Dumńcami	1,575		
<i>Wieś Leśki.</i> W tey wsi liczy się chałup 145, z tych jest pustek 4, kozackich chałup			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
libertowanych sześć, restat do intraty cha-			
113, z których importatur czynszu	1,265	28	
Koszą dni 226, dzień a f. 1, efficit	226		
Arędy karczemney jest	1,665		
Z całego starostwa Czerkaskiego za wolne			
wzięcie ryb w Dnieprze, od rybakow na rok			
importatur	112		
Od rzeźników, których znajduje się w sta-			
rostwie Czerkaskim 15, od każdego przychodzi			
po topionego kamień jeden, czyni kamieni 15;			
z kamienia a f. 12, efficit	180		
Dziesięciny pszczelney z całego starostwa			
Czerkaskiego w roku 1764, pni 532, pień			
z pnia a f. 5, efficit	2,660		
Oczkowego w tym że roku 1764, z tychże			
oczek	390	24	

Młynow w całym starostwie Czerkaskim łądzianych na Dnieprze 72; młynow grobel-
nych w tymże starostwie Czerkaskim na rzece
Dnieprze 5, w których czterech jest po kole
mącznym jednym, y stępnym jednym, a w pią-
ciu koł dwie mącznych a stępne jedno. Z tych
wszystkich młynow, tak łądzianych jako y gro-
belnych, wymiar do aręd karczemnych należy.

Stawow zaś spustnych w tym starostwie
nie ma.

Kozakow horodowych w całym tym sta-
rostwie Czerkaskim jest 60, na tych chałup
rentarskich złożonych idzie 132; ci zaś ko-
zacy chodzą na powinność do obozu woysk ko-

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sz- ląg
ronnych partyi ukraińskiej za ordynansami jchmość panow regimentarzow.			
<i>Intraty rocznej z całego starostwa Czer- kaskiego w roku 1764 in summa jest :</i>	68,930	11	
Z tey summy detruncatur na jmc pana gubernatora czerkaskiego wraz z ordynaryą płaty rubli 80, czyni złotych polskich .	620		
Na jmc pana namiesnika białożorskiego, wraz z ordynaryą rubli 15, czyni złotych polskich	120		} 1,000
Na jmc pana namiesnika łomowackiego wraz z ordynaryą rubli 15, czyni złotych polskich	120		
Na jmc pana leśniczego wraz z ordynaryą rubli 15, czyni zł. pol.	120		
Te płaty wytrąciwszy resztą summy . . .	67,930	11	
Z tey summy kwarty do skarbu koronnego należy	16,982	17	2

Te intraty roku 1764, jako też y expens fundi jmc pan Pęczelski gubernator starostwa Czerkaskiego rotą w konstytucyi seymu konwokacyjnego wyrazoną zaprzysiągł, wyższych zaś lat procentow tenże jmc pan gubernator nie mógł zaprzysiądz, z przyczyny że w tych latach nie był na tey gubernij, dla tego kwarta z procentow roku 1764 jest wyprowadzona.

Delacya tegoż starostwa Czerkaskiego.

Protestował się przed nami lustratorami urodzony Alexandr Pęczelski gubernator starostwa Czerkaskiego, jmieniem Jaśnieoswieconego xięcia jmci Hieronima Sanguszka starosty czerkaskiego pana swojego opowiadając, że dobra miasteczko Borowica do starostwa Czerkaskiego należała, na groncie czerkaskim osadzona, tego dawniejszemi lustracyami, jakoto: w roku 1616 y w roku 162

mediowanemi dowodził, a teraz pomienione miasteczko Borowica, starostwa Czehryńskiego jest przywłaszczone. O ktore dobra swojego wotą prawnie czynić oświadczał, niemniej y to re-strował, że dobra w zwyżwyrażonych lustracyach specyfikowane, za Dnieprem leżące, przedtm do tegoż starostwa Czerkaskiego ynależące, do państwa Moskiewskiego są odebrane. Ktora delacya affektacyą jmci pana gubernatora czerkaskiego jmieniem pana jego wniesioną do akt niniejszych lustratorskich jest adnotowana.

Starostwo Czehryńskie. Działo się w mieście Czehrynie dnia dziesiątego miesiąca maja roku pańskiego 1765. Tego starostwa Czehryńskiego possessorem dożywotnim jest jasnooświecony książę Antoni Jabłonowski wojewoda ponański starosta czehryński. Za się to starostwo gruntami swemi granic moskiewskich. Podległości w tym starostwie powinności odbywają takowe: czynsze płacą poddani różni podług mienia swojego, orzą y koszą dla starosty swego, za nieoranie, od pary łów płacą po grzywien trzy, za niekoszenie siana, także płacą po grzywien trzy. Motkowego każdy poddany (oproc ubogich) płaci poddańskości starosty swego po grzywnie jedney, ktore grzywny ros-kiy monety niżey w liniach na złote polskie redukowane.

Zamek Czehryński. Ten zamek nad rzeką Tasminem, naprzeciwko góry wysokiey za rzeką, Taśminem leżącej (na ktorey quondam zamek y forteca bywała) stoi, wkoło palami dębowemi obstawiony; do tego zamku wrota z tarcie sosnowych zrobione, y fortały y tych że wrotach. W tym zameczku budynek z gankiem, gętami przykryty, w którym izb dwie z alkierzami, na boku także budynek ziemną przykryty, w którym izb dwie y kuchnia pośrodku w sieniach, loch kopany, przykryty drzewem budowany, szpichlerzyk ziemną także przykryty, przykryty słomą pokryta. Niedaleko tego zameczku, w końcu grobli, baszta drewniana, ziemną pokryta, y przy niej dla kozaków.

Miasto Czehryn. Przez to miasto płynie rzeka Taśmin nazwana. W tym mieście niema domow osiadłych, ani domow szynkowych w tym mieście niema, tylko jedna karczma, w ktorey siedzi arędarz.

Intrata roczna starostwa Czehryńskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
W mieście Czyhrynie liczy się chałup osiadłych 108, z których importatur czynszu .	1,114	12	
Kosowego z tych że chałup procz wdow y ubogich	210		
Wołów w tym mieście liczy się par 45, od pary grzywien 3, te grzywiny na złote polskie efficit oranki	108		
Motkowego z tego miasta	82	12	
Arędy karczemney w tym mieście z wsiami Pohorylcami, Rososzyńcami, Jermakami y trzema kotłami salitrzanemi jest	7,150		
Libertowanych chałup jest 2.			
Słobodzianow w mieście Czehrynie, ktorzy mają słobody do lat trzech dosiadywać, jest 5.			

Attynencye do tego starostwa.

<i>Miasteczko Subotow.</i> W tym miasteczku liczy się chałup osiadłych 89; z tych libertowanych od powinności jest 2, restat do intraty 87, z których importatur czynszu	1,132	24	
Kosowego z tychże chałup oprocz ubogich, wdów y kolesnikow	177	18	
Wołów liczy się w tym miasteczku par 55, efficit oranki	132		
Motkowego importatur	70	12	
Arędy karczemney z kotłem salitrzanym jednym	4,250		
Słobodzianow w tymże miasteczku jest 10.			
<i>Wieś Rososzyńce.</i> W tej wsi liczy się			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
chałup 20; z tych jest jedna libertowana, na- leży do intraty 17, z których importatur czynszu	250	12	
Kosowego s tych chałup	40	24	
Wołów liczy się par 12 y woł 1, efficit oranki	30		
Aręda karczemna z tey wsi do Czehryna należy.			
Motkowego importatur	15	6	
<i>Wieś Pohoryłce.</i> W tey wsi liczy się cha- łup 13 do intraty; wolna chałupa 1, z których importatur czynszu	161	18	
Kosowego z tych chałup	31	6	
Wołów liczy się par 7 y woł 1, efficit oranki	18		
Motkowego importatur	10	16	
Aręda karczemna do Czehryna należy.			
Słobodzianow jest 3.			
<i>Wioska Jermaki.</i> W tey wiosce liczy się chałup do intraty 3, z których importatur czynszu	64		
Kosowego importatur	7	6	
Wołów jest par 4, efficit oranki	9	18	
Motkowego importatur	2	12	
Aręda karczemna do Czehryna należy.			
Słobodzianik w tey wiosce jest 1.			
<i>Wieś Tiunki.</i> W tey wsi liczy się chałup do intraty 31, z których importatur czynszu .	408		
Kosowego z tych chałup	74	12	
Wołów liczy się par 19, efficit oranki	45	18	
Motkowego importatur	24	24	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sz ła
Aredy karczemney z wsiami niżej wyrażonemi	4,950		
Libertowana chałupa 1; slobodzianik 1.			
<i>Wieś Adamowka.</i> W tey wsi liczy się chałup do intraty 53, z których importatur czynszu			
	698	12	
· Kosowego z tych chałup	122	12	
Wołow jest par 34 y wuł 1, efficit oranki	82		
Motkowego importatur	42	12	
Libertowana chałupa 1, slobodzianik 1.			
<i>Wieś Kozarki.</i> W tey wsi liczy się chałup do intraty 30, z których importatur czynszu			
	452	24	
Kosowego z tych chałup	67	6	
Wołow jest par 23, efficit oranki	55	6	
Motkowego importatur	24		
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 5.			
<i>Wieś Racowe.</i> W tey wsi liczy się chałup do intraty 24, z których importatur czynszu			
	276		
Kosowego z tych chałup	50	12	
Wołow liczy się par 9, efficit oranki	21	18	
Motkowego importatur	19	6	
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 3.			
<i>Wieś Woytowe.</i> W tey wsi liczy się chałup do intraty 22, z których importatur czynszu			
	270	12	
Kosowego z tych chałup	52	24	
Wołow par jest 10 y wuł 1, efficit oranki	25	6	
Motkowego importatur	17	18	
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 6.			
<i>Wieś Huszczowka.</i> W tey wsi liczy się			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
chałup do intraty 9, z których importatur czynszu	88		
Kosowego z tych chałup	21	18	
Wołów liczy się par 2, efficit oranki	4	24	
Motkowego importatur	7	6	

Libertowana chałupa jedna.

<i>Wioska Kałantajow.</i> W tej wiosce jest tylko jeden poddany, który importuje czynszu	16		
Kosowego	2	12	
Oranki od pary wołów	2	12	
Motkowego	—	24	

Z tej wioski osiadłych poddanych serbi
moskiewscy napadłszy zabrali za granice. Aręda
zwyż wyrażonych wiosek do Tiunek należy.

Młynow na rzece Tasminie w mieście jest 4, w których po
dwie koł mącznych, a po trzecim kole stępnym. W Subotowie
młynkow na rzeczce Subotuwce jest 3, po jednym kole mącznym
y po jednym stępnym mających. W Kałantajowie na rzeczce Taś-
minie młyn 1 z dwoma kołami mącznymi y stępnym jednym. Z
których młynow wymiary do aręd karczemnych należą.

Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
-------------------	--------------	---------------

Miasteczko Medweduwka, z wioskami ni-
żej wyrażonemi do tegoż starostwa Czehryń-
skiego.

W tym miasteczku liczy się chałup do intraty 114, z których importatur czynszu	1,280		
Kosowego z tych chałup	199	6	
Wołów liczy się par 42, efficit oranki	100	24	
Motkowego importatur	84		

	Złote polskie.	Gro- sze.
Libertowauych chałup 7, slobodzianikow 7, pustych chałup 8.		
Arędy karczemney z wsiami Juwkowcami, Truszowcami, Jaskowcami, Chodolijowką, Kapi- tanowką y trzema kotłami salitrzanemi . . .	12,200	
<i>Wieś Juwkowce.</i> W tey wsi liczy się cha- łup do intraty 26, z których importatur czynszu		
Kosowego z tych chałup	289	18
Wołow liczy się par 6 y wuł 1, efficit		
oranki	31	6
Motkowego importatur	15	18
	18	12
<i>Wieś Chodolijowka.</i> W tey wsi liczy się chałup do intraty 52, z których importatur czynszu		
	605	6
Kosowego z tych chałup	84	
Wołow liczy się por 14 y wuł 1, efficit		
oranki	34	24
Motkowego importatur	40	24
Libertowanych chałup 3; slobodzianow 2.		
<i>Wieś Kapitanowka.</i> W tey wsi liczy się chałup do intraty 21, z których importatur czynszu		
	242	12
Kosowego z tych chałup	33	18
Wołow liczy się par 7, efficit oranki	16	24
Motkowego importatur	16	24
Slobodzianik w tey wsi 1.		
<i>Wieś Jaskowce.</i> W tey wsi Jaskowcach liczy się osiadłych chałup do intraty 30, z kto- rych importatur czynszu		
	449	18
Kosowego z tych chałup	64	24

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
Wołów liczy się par 22, efficit oranki .	52	24	
Motkowego importatur	23	6	
Libertowanych chałup 2; Słobodzianikow 3.			
<i>Wieś Truszowce.</i> W tey wsi liczy się cha-			
łup do intraty 32, z których importatur czynszu	380	24	
Kosowego z tych chałup	69	18	
Wołów liczy się par 14, efficit oranki .	33	18	
Motkowego importatur	24		
Libertowanych chałup 2; słobodzianikow			
2, pusta chałupa 1.			
<i>Wieś Nowosielica.</i> W tey wsi liczy się			
chałup do intraty 74, z których importatur			
czynszu	930	12	
Kosowego z tych chałup	151	6	
Wołów liczy się par 38, efficit oranki .	91	6	
Motkowego importatur	56	24	
Libertowanych chałup 3, słobodzianikow			
12, pustych chałup 5.			
Arędy karczemney w tey wsi z kotłem			
jednym salitrzanym	3,000		

Młynow w miasteczku Medwedowce na rzece Medwedowce jest 3, po iednym kamieniu mącznym y po jednym kole stępnym mających. Tamże na rzece Taśminie młynow 4, po dwie kół mącznych y po jednym kole stępnym mających.

We wsi Nowosielicy młynow 2, po jednym kole mącznym y po iednym kole stępnym mających, z których wszystkich młynow wymiar do aręd karczemnych należy.

Złote Gro- Sze-
polskie. sze. lagi.

Miasteczko Kryłów z wsiami niżej wyrażonemi do tegoż starostwa Czehryńskiego.

To miasteczko Kryłów przeryna rzeka Taśmin nazwana, y dzieli to miasteczko na dwie części: jedna część należy do starostwa Czehryńskiego, a druga część, większa, jest w ręku Moskiewskich.

W części do starostwa Czehryńskiego należącey, liczy się chałup do intraty 22, z których

importatur czynszu	249	18
Kosowego z tych chałup	50	12
Wołów liczy się par 11 y wuł 1, efficit oranki	26	12
Motkowego importatur	17	18
Arędy karczemney z kotłem jednym salitrzanym	2,150	

Libertowanych chałup 2.

Wieś Lipowe. W tej wsi liczy się chałup do intraty 18, z których importatur czynszu .

232		
Kosowego z tych chałup	43	6
Wołów liczy się par 12, efficit oranki	28	24
Motkowego importatur	14	12

Słobodzianikow jest 15.

Arędy karczemney w tej wsi Lipowym z wsiami Woronową y Podorożną jest . . .

3,150

Wieś Woronowka. W tej wsi liczy się chałup do intraty 48, z których importatur czynszu

565	18	
Kosowego z tych chałup	112	24
Wołów liczy się par 27, efficit oranki	64	24

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Motkowego importatur	38	12	
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 6. <i>Wieś Podorożna.</i> W tej wsi liczy się cha- łup do intraty 40, z których importatur czynszu	485	18	
Kosowego z tych chałup	96		
Wołów liczy się par 24, efficit oranki	57	18	
Motkowego importatur	32		
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 4. <i>Wieś Kałabarek.</i> W tej wsi liczy się cha- łup do intraty 30, z których importatur czynszu	335	6	
Kosowego z tych chałup	67	6	
Wołów jest par 13 y wuł 1, efficit oranki	32	12	
Motkowego importatur	24	24	
Arędy karczemney jest	900		
Libertowanych chałup 4, slobodzianow 7. Młyn w Kryłowie na rzece Taśminie jest jeden z jednym kamieniem mącznym y kołem jednym stępnym.			
W Kałabarku młyn jeden o jednym ka- mieniu mącznym y jednym kole stępnym.			
W Woronowce młynow łodzianych na rzece Dnieprze jest dwa. Wymiar z nich do aręd karczemnych należy.			
<i>Miasteczko Borowica,</i> z wsiami niżej wy- rażonemi do tegoż starostwa Czehryńskiego.			
To miasteczko nad rzeką Dnieprem; liczy się w nim chałup do intraty 109, z których importatur czynszu	1,730		
Kosowego z tych chałup	220	24	
Wołów liczy się par 90 y wuł 1, efficit oranki	217	6	
Архивъ Ч. VII, т. III.			2

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Motkowego importatur	85	18	
Arędy karczemney w Borowicy z wsiami: Topiłową, Bużynem, Szabelnikami, Tarasową y Czapliszczami za jednym kontraktem	8,700		
Libertowanych chałup 3, slobodziani- kow 4.			
<i>Wieś Topiłowa.</i> W tey wsi liczy się cha- chałup do intraty 38, z których importatur czynszu	627	6	
Kosowego z tych chałup	84		
Wołow jest par 33, efficit oranki	79	6	
Motkowego importatur	30	12	
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 8.			
<i>Wieś Bużyn.</i> W tey wsi liczy się cha- łup do intraty 54, z których importatur czynszu	940	24	
Kosowego z tych chałup	127	6	
Wołow liczy się par 46 y wuł 1, efficit oranki	111	18	
Motkowego importatur	43	6	
Libertowanych chałup 2, slobodzianikow 28.			
<i>Wieś Szabelniki.</i> W tey wsi liczy się cha- łup do intraty 67, z których importatur czynszu	1,134	12	
Kosowego z tych chałup	146	12	
Wołow par jest 57 y wuł 1, efficit oranki	138		
Motkowego importatur	53	18	
Libertowanych chałup 2, slobodzianow 8.			
<i>Wieś Tarasowka.</i> W tey wsi liczy się chałup do intraty 25, z których importatur czynszu	284	24	
Kosowego z tych chałup	55	6	
Wołow liczy się par 9, efficit oranki	21	18	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Motkowego importatur	20		
Libertowanych chałup 2; slobodzianow 6.			
<i>Wieś Czapliszczka.</i> W tej wsi liczy się cha- do jntraty 33, z których importatur czynszu	334	12	
Kosowego z tych chałup	76	24	
Wołów liczy się par 16 y wuł 1, efficit			
nki	20	12	
Motkowego importatur	26	12	
Libertowana chałupa jedna, slobodzianow 13.			
Aręda karczemna tych wiosek do mia- czka Borowicy należy.			
Młynow łodzianych w Borowicy na rzece Dnieprze jest 7, z których wymiar do arędy karczemney należy.			
W całym starostwie Czehryńskim dziesię- ć pszczelney w roku 1764, pni 424, pien szuąc a fl. 5, efficit	2,120		
Oczkowego z tychże pasiek w roku tymże	696	24	
Od rzezników czehryńskich łojowego	28		
Od rybakow Borowickich za wolne łowie- ryb w rzece Dnieprze	128		
Od rybakow Kryłowskich za wolne ło- wie ryb w Dnieprze	49	18	
<i>Kozakow</i> w tym starostwie Czehryńskim in numero 116, na których chałup inwen- tarycznych złożonych idzie dwiescie dziewiędziesiąt cztery in numero 296.			
Ci kozacy horodowi chodzą do obozu woyska kozackiego za ordynansami panow regimenta- rnych na powinność woieną.			
<i>Jntraty roczney</i> z całego starostwa Czeh- ryńskiego w roku 1764 in summa jest	70,725	22	

2*

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Z tey summy detrunkuie się na jmc pana gubernatora Czehryńskiego kapitulacyi roczney wyznaczoney złotych polskich	300		
Ordynarya dla tegoż jmci pana gubernatora Czehryńskiego na kwotę pieniężną redukowana wynosi złotych polskich	230		
Na jmc pana dyspozytora Medwedowskiego kapitulacyi roczney wyznaczoney złotych polskich	400		
Ordynarya dla tegoż na kwotę pieniężną redukowana wynosi złotych polskich	175		
Na jmc pana administratora Czehryńskiego kapitulacyi roczney złotych polskich	200	1,956	
Ordynarya dla tegoż na kwotę pieniężną redukowana czyni złotych polskich	155		
Na jmc pana dyspozytora Kryłowskiego kapitulacyi roczney złotych polskich	200		
Ordynarya dla tegoż na złote redukowana czyni złotych polskich	155		
Na jmc pana leśniczego kapitulacyi roczney złotych polskich	80		
Ordynarya dla tegoż na kwotę pieniężną redukowana, czyni złotych polskich	61		
Te kapitulacye y ordynarye 1,956 złotych polskich wynoszące detrunkowawszy restat summy 68,769	22		
Należy z tey summy kwarty do skarbu koronnego	17,192	13	

Ta kwarta z procentow roku 1764 wyprowadzona, z przyczyny że jmc pan gubernator tego starostwa przez odmienność nowego starosty, juwentarzow dawniejszych lat niemiał, oprócz roku 1764, z ktorych procentow intrate roczną, inwentarzem specyfikowaną,

jmć pan Jozef Świętochowski, gubernator starostwa Czehryńskiego rotą w konstytucyi wyrażoną y expens fundi zaprzysiął.

Delacya tegoż starostwa Czehryńskiego.

Protestował się przed nami lustratorami urodzony Jozef Świętochowski gubernator starostwa Czehryńskiego jmieniem JO xięcia Jmci Antoniego Jabłonowskiego, woiewody Poznańskiego, starosty Czehryńskiego, pana swojego, opowiadając że starostwo Czehryńskie z attynencyami, nieznosne ponosi krzywdy od woysk rosyiskich nowoserbskich, przez założenie w bliskosci starostwa Czehryńskiego y pod samym miastem Czehrynem, nowych slobod swoich; z których slobod, w grunta Czehryńskie upornie wdzierała się y one przywłaszczają, lasy wycinają, łąki koszą y wypasają, na wsie starościńskie najężdżają y poddanych własnych starościńskich zabierają; jakoż wies Kałantaiow nazwaną zniszczyli, poddanych wszystkich z bydłem y chudobą onych zabrawszy, na swoje slobody Nowoserbskie zaprowadzisz, poosadzali, a tylko chałupy puste w Kałantajowie zostawili. Ż drugiey zas strony też starostwo Czehryńskie, od dobr Żabotyńa JO. xięcia jegomosci Stanisława Lubomirskiego, woiewody Braclawskiego, mocno jest w gruntach lasach y sianożęciach scisnione, osobliwie miasteczko Medwedówka, przez odebranie do tych że dobr Żabotyńa lasow, gruntow, sianożęci jest ukrzywdzone, a z tych przyczyn, ludzie z tych dobr Medwedowki rozchodzić się muszą. Ktora delacya na affektacyą urodzonego jmc. pana gubernatora Czehryńskiego jmieniem pana swojego wniesiona do akt lustratorskich adnotowana jest. Z strony zaś JO. xięcia jmc Stanisława Lubomirskiego woiewody Braclawskiego, dobr klucza Żabotyńskiego dziedzica, urodzony Jozef Wąż, tychże dobr ekonom., protestował się opowiadając, że pomienione dobra, klucz Zabotyński, rzeką Tasminem y innemi rzeczami w niżej nadmienionej tranzakcyi specyfikowanemi są ograniczone, a dobra miasteczko Medwedowka y inne w tych że gruntach y ograniczeniu zabotyńskim zostaje. Pokazował nato ekstrakt autentyczny rewizyi dobr Żabotyńskich w roku tysiąc sześćset sześćdziesiątym

pierwszym expedyowany, y domawiał się, że pomienione dobra do starostwa Czehryńskiego nienależą, ale są dobra ziemskie y do klucza Żabotyńskiego należące. Na ostatek oświadczywszy y to, że o te dobra Medwedowę JO. xiąże Lubomirski wojewoda Braclawski prewną w przeswietnym trybunale koronnym czyni prozekucyą o adnotowanie tey deklaracyi do akt terazniejszey lustracyi prosił.

Starostwo Zwinogradskie.

Działo się w Zwinogradzie dnia drugiego miesiąca czerwca, roku 1765.

Tego starostwa Zwinogradzkiego possessorem dożywotnim jest W. jmc pan Felix Sołtyk starosta Zwinogradzki, puszczone jest w possessyą arędowną kontraktem od tegoż wielmożnego Sołtyka starosty Zwinogradzkiego, wielmożnemu Jakubowi Korycinskiemu łowczemu Owruckiemu. Poddani w tym starostwie powinności odbywają takowe: czynsz płacą podług mienia swojego, dają osypy żytnie, owsiane y jaglane, y po daniu jednym koszą dla pana swojego.

Zamek Zwinogradzki. Ten zamek nad rzeką Tykiczą pobudowany, wkoło palami dębowemi opalissadowany. Budowanie w nim jest takowe: wjeżdżając do tego zameczku wrota z furtą, przy wrotach kurdygarda, to jest izba dla kozaków y niewolników, ziemią przykryta y na niey basztka dla straży kozackiey. Po prawey stronie przy wrotach izba y kuchnia, ziemią przykryta; naprzeciwko wrot budynek mający po obydwóch stronach po iedney izbie z alkierzem, w sieniach spiżarnia, budynek ten łubami nakryty; przy tym budynku piekarnia z komorą, łubami przykryta, w sieni loch drewniany w ziemi; na drugiey stronie budynku szpichlerz z altanką dębowy dla obrony od haydamaków postawiony, gętami pokryty stajnia z wozownią dębową, ziemią pokryta.

Miasteczko Zwinogradka. To miasteczko leży nad rzeką Tykicz nazwaną; żydow w tym miasteczku osiadłych niema, tylko jedna karczma y w niey arędarz.

Jntrata roczna starostwa Zwinogradzkiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
W tym miasteczku Zwinogradzie liczy się do intraty chałup 134, z których importatur czynszu	1,638	12	
Za osyp żytni miarek, to jest osmuch 55, osmucha à fl. 1, efficit	55		
Za osyp owsiany osmuch 55, osmucha iedna à gr. 12, efficit.	22		
Za osyp jaglany osmuch 25, osmucha iedna à fl. 2, efficit	50		
Kosowego efficit	126		
Wolnych chałup 5, slobodzianikow 2.			

Atynencye do tego starostwa.

<i>Wieś Stebne.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 55, z których importatur czynszu	515	6	
Za osyp żytni osmuch 19, osmucha à fl. 1, efficit	19		
Za osyp owsiany osmuch 19, osmucha à gr. 12, efficit	7	18	
Za osyp jaglany osmuch 7, osmucha à fl. 2, efficit	11		
Kosowego z tej wsi efficit	62	12	
Libertowanych chałup 3, slobodzianow 10.			
<i>Wieś Jerki.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 69, z których importatur czynszu .	857	18	
Za osyp żytni osmuch 39, osmucha à fl. 1, efficit	39		
Za osyp owsiany osmuch 39, osmucha à gr. 12. efficit	15	18	
Za osyp jaglany osmuch 12, osmucha à fl. 2	24		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Kosowego z tey wsi efficit	99	6	
Libertowanych chałup 3, słobodzianow 22.			
<i>Wieś Ihnatowka. W tey wsi liczy się cha-</i>			
łup do intraty 33, z ktorych importatur czynszu	350	12	
Za osyp żytni osmuch 15 y miarkę 1, osmucha à fl. 1, efficit	15	15	
Za osyp owsiany osmuch 15 y miarkę 1, osmucha à gr. 12, efficit	6	6	
Za osyp jaglany osmuch 2, osmucha à fl. 2, efficit	4		
Kosowego z tey wsi efficit	39	18	
Libertowanych chałup 3. Słobodzianow 19.			
<i>Wieś Bohaczowka. W tey wsi liczy się</i>			
chałup do intraty 44, z ktorych importatur czynszu	488		
Za osyp żytni osmuch 24, osmucha a fl. 1, efficit	24		
Za osyp owsiany osmuch 24, osmucha à gr. 12, efficit	9	18	
Za osyp jaglany osmuch 4, osmucha à fl. 2, efficit	8		
Kosowego z tey wsi efficit	49	6	
Libertowanych chałup 5. Słobodzianikow 26.			
<i>Miasteczko Kalneblota. W tym miasteczku</i>			
liczy się do intraty chałup 118, z ktorych im- portatur czynszu	1,378	12	
Za osyp żytni osmuch 55 y miarkę 1, osmucha a fl. 1, efficit	55	15	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Za osyp owsiany osmuch 55 y miarkę 1, osmucha a gr. 12, efficit	22	6	
Za osyp jaglany osmuch 15, osmucha a fl. 2, efficit	30		
Kosowego efficit	130	24	
Libertowanych chałup 2. Słobodzianow 28.			
<i>Wieś Nowosielica.</i> W tey wsi liczy się chałup do intraty 97, z ktorych importatur czynszu	1,061	18	
Za osyp żytni osmuch 37, y miarkę 1, osmucha a fl. 1, efficit	37	15	
Za osyp owsiany osmuch 37 y miarkę 1, osmucha a gr. 12, efficit	15		
Za osyp jaglany osmuch 8, osmucha a fl. 2, efficit	16		
Kosowego z tey wsi efficit	92	12	
Libertowanych chałup 3. Słobodzianikow 27.			
<i>Wieś Wierzbowiec.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 72. z ktorych importatur czynszu	907	6	
Za osyp żytni osmuch 50 y miarkę 1, osmucha a fl. 1, efficit	50	15	
Za osyp owsiany osmuch 50 y miarkę 1, osmucha a gr. 12, efficit	20	6	
Za osyp jaglany osmuch 4, osmucha a fl 2, efficit	8		
Kosowego z tey wsi efficit	85	6	
Libertowanych chałup 7. Słobodzianikow 14.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Hulaypole.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 28, z których importatur czynszu			
	215	6	
Za osyp żytni osmuch 5, osmucha a fl. 1, efficit			
	5		
Za osyp owsiany osmuch 5, osmucha a gr. 12, efficit			
	2		
Kosowego z tej wsi efficit			
	31	6	
Libertowana chałupa 1. Słobodzianow 29.			
<i>Wieś Łotoszowa.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 20, z których importatur czynszu			
	147	18	
Za osyp żytni osmuch 4 y miarkę 1, osmucha a fl. 1, efficit.			
	4	15	
Za osyp owsiany osmuch 4 y miarkę 1, osmucha a gr. 12, efficit			
	1	24	
Kosowego z tej wsi efficit			
	24		
Libertowanych chałup 2. Słobodzianow 11.			
Arędy karczemney w całym starostwie Zwinogradzkim za jednym kontraktem			
	20,800		
Dziesięciny pszczelney z całego starostwa Zwinogradzkiego pni 189, pień a fl. 5, efficit			
	945		
Oczkowego z tych że pasiek efficit			
	56		
Intraty roczney w całym starostwie Zwinogradzkim w roku 1763, in summa			
	30,682	9	
Z tej summy detrunknie się na jmé pana gubernatora Zwinogradzkiego, administratora Kalnobłotzkiego y lesniczego wraz z ordynaryjami na kwotę pieniężną wyredukowanemi, in summa			
	1,138		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
Tę kwotę 1,138 zł. na kapitulacye y or- dynarye dyspozytorom wytrąciwszy, restat summy	29,544	9	
Z ktorey summy należy do skarbu ko- ronnego kwarty in summa	7,386	2	$\frac{3}{4}$

Ta kwarta z intraty roku sredniego, to iest roku 1763 ad mentem konstytucyi wyprowadzona, ktora intratę inwentarzem podanym specyfikowaną wiel. Jakub Korycinski łowczy owrucki, dzierżawca starostwa Zwinogradzkiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł, jakoteż y expensa gruntowe.

Młyny w starostwie Zwinogradzkim.

Młynow w Zwinogradce na rzece Tykiczu 4: dwa młyny o dwóch kołach mącznych y stępnym jednym, a dwa o jednym kole mącznym y stępnym jednym. Młynow tamże na rzece Zwinogradce o jednym kole mącznym y jednym stępnym.

Młynow w Stebnym na rzece Tykiczu dwa, na rzece Stebniance jeden; te trzy młyny mają po jednym kole mącznym y po jednym stępnym.

Młyn we wsi Jerkach na rzece Szpole 1, o jednym kole, mącznym y o jednym stępnym.

Młyn we wsi Jhnatowce na rzece Szpole 1, o jednym kamieniu mącznym, y o kole stępnym.

Młynow we wsi Bohaczowce na teyże rzece dwa, po jednym kole mącznym y po jednym stępnym mających.

Młynow we wsi Kalnobłotach na rzece Tykiczu trzy, po jednym kamieniu mącznym y po kole stępnym mających.

Młynow we wsi Nowosieliczy na rzece Kalnobłotce dwa, po jednym kamieniu mącznym y po kole stępnym mających.

Młyn we wsi Wierzbowcu jeden, o kamieniu mącznym y o kole stępnym.

Młyn we wsi Łotoszowey na rzece Tykiczu jeden o jednym

kamieniu mącznym y o kole stępnym. Wymiar z tych młynow do arędy mależy.

Kozaków horodowych w starostwie Zwinogrodzkim jest in numero 25, na których kozaków chałup inwentarskich od powinności wolnych złożonych jest in numero 64; ci zas kozacy chodzą do obozu woyska koronnego partyi ukraińskiej na powinność woienną za ordynansami WW. PP. regimentarzew.

Słobody nowe w starostwie Zwinogrodzkim, ktore ieszcze intraty żadney do skarbu staroscinskiego nie czynią.

Słoboda Jurkowka. Tę słobodę osadza jmc pan Franciszek Podarzewski za prawem od W. Jakuba Korycinskiego łowczego owruckiego, dzierzawcy starostwa Zwinogrodzkiego w roku 1762, do lat szesciu danym. Jest w tey słobodzie osiadłych słobodzianow 51, y młyn o kamieniu jednym y kole stępnym.

Słoboda Rosochowata. Tę słobodę osadza imc pan Antoni Mirecki, za prawem od tegoż W. Jakuba Korycinskiego łowczego owruckiego dzierzawcy starostwa Zwinogrodzkiego, w roku 1761, na lat osm danym. Jest w tey słobodzie osiadłych słobodzianow 31 y młyn o jednym kamieniu mącznym.

Słoboda Kołodyste. Tę słobodę osadza jmc pan Alexander Łada Walicki, za prawem oo W. Sołtyka starosty Zwinogrodzkiego danym, ktorego prawa j. p. Walicki nam nie ukazał. Jest w tey słobodzie osiadłych słobodzianow 46.

Słoboda Brodeckie. Tę słobodę osadza jmc p. Felician Laskowski, za prawem od W. Sołtyka starosty Zwinogrodzkiego w roku 1762, na lat sześć danym. Jest w tey słobodzie osiadłych słobodzianow 92 y młyn o kamieniu jednym mącznym y kole stępnym.

Słoboda Lisicza Bałta (Bałka?). Tę słobodę osadza W, jmc p. Rufin Korycinski mieczn. czern. za prawem od W. Sołtyka starosty Zwinogr, w roku 1760 na lat trzydziesti danym. Jest w niey osiadłych słobodzianow 9. Ta słoboda leży przy samey granicy Nowoserbskiej.

Słoboda Petrufiowskie nazwana, przy teyże granicy, za tym że prawem, na lat tyleż, od tegoż W. starosty Zwinogrodzkiego, temuż W.

Korycińskiemu do osadzenia dana. Jest w tej slobodzie slobodzia-
now jeden.

Sloboda Piaseczna. Tę slobodę osadza jmc p. Kulczycki, za
prawem od W. Jakuba Korycińskiego, łowcz. owruc., dzierżawcy
starostwa Zwinogr. w roku 1762, na lat sześć danym, jest w niej
osiadłych slobodzianow osmiu.

Sloboda Wereski. Tę slobodę osadza W. Jakub Koryciński,
łowczy owrucki, dzierżawca starostwa Zwinogrodzkiego, za prawem
od W. Sołtyka starosty Zwinogrodzkiego w roku 1760 do wyscia
lat dwudziestu na osadzenie danym. Jest w tej slobodzie osiadłych
slobodzianow dwudziestu. Tej slobody osadczy nazwiskiem Andrzej,
Pogurski opowiadał przed nami lustratorami, że do tej slobody
Wereski nazwaney ieszcze dwie uroczyska: Daszki y Kwaczynce
należą, ktore: Kwaczynce do Lisianszczyzny, a Daszki do Smilansz-
czyzny odebrane y przywłaszczone są; przytym uskarżał się y o to,
że też sloboda Wereski krzywdy znaczne w gruntach swoich od
Smilanszczyzny, mianowicie od dobr Olszaney ponosi.

Sloboda Zielezniakow. Tę slobodę osadza jmc p. Borowski za
prawem od W. Sołtyka starosty Zwinogr. na lat trzy do osadzenia
danym. Jest w tej slobodzie osiadłych slobodzianow 20 y młyn
na rzece Tykiczu o jednym kamieniu mącznym y kole stępnym.

Delacya starostwa Zwinogrodzkiego

Przy lustracyi starostwa Zwinogrodzkiego stanowszy przed
nami lustratorami ur. Stefan Pluta, gubernator, woyt y ludzie
gromadzczy tegoż starostwa Zwinogrodzkiego, imieniem W. Sołtyka
starosty Zwinogrodzkiego żaląc się opowiadali w te słowa: Jz to
starostwo Zwinogrodzkie granice swoje mające, znaczne krzywdy od
dobr kollateralnych, awulzye gruntow, wsiow osiadłych, tudzież y
od woysk zagranicznych Nowoserbskich, ponosi, iakoto: Olchowiec,
Wodzianiki, Kobylak, Ryzanowka, Nizinowka y Nemoroz, wsie
osiadłe do starostwa Zwinogronzkiego należące, w possessyi daw-
niejszych starostow Zwinogrodzkich y terazniejszego będące, JO.

xiąże jmc Jabłonowski, wojewoda Nowogrodzki, do dobr Lisianszczyzny w swoją passessyą odebrał y przywłaszczył; dyspozytorowie tegoż klucza Lisianskiego JO. xiążęcia jmc Jabłonowskiego wojewody Nowogr. lasy, gronta własne zwinogrodzkie odbierają, slobod osadzac niedopuszczają; slobodę Jezierna nazwaną, w gruntach starostwa Zwinogrodzkiego osadzoną spalili y zniszczyli. Z drugiey strony też starostwo Zwinogrodzkie granicę swoją z dobrami Umanszczyzną JW. Potockiego wojewody Kijowshiego po rzekę Uhorski Tykicz nazwaną mającę, od tych że dobr ponosi w gruntach swoich krywdę przez odebranie dó Umańszczyzny uroczyska Hłuboczka nazwanego, zdawna do starostwa Zwinogrodzkiego należącego y osadzenie na tym uroczysku slobody. Z trzeciey strony od dobr Smilanszczyzny JO. xiążęcia jmc Lubomirskiego wojewody Braclaw. że połowe wsi Tarasowki, y siedlisko Daszki do tych że dobr Smilanszczyzny przywłaszczono, y slobodę Okniny nazwaną, na gruncie starostwa Zwinogrodzkiego osadzono. Naostatek, że roty Nowoserbskie zagraniczne rosyiskie w lasy starostw Zwinogrodzkiego gwałtownie, z liczbą y forsą znaczną ludzi zboynych wpadają, one wycinają y pustoszą, lesniczych lasow pilnujących łapają, bija y w niewolę zagranicę biorą, sianozęci starostwa Zwinogrodzkiego, nad rzeką Wisią będące, iedne wypasają, drugie na swoy pożytek koszą y siana zagranicę zabierają. Ktora delacya, imieniem W. Sołtyka, starosty Zwinogrodzkiego do akt niniejszey lustracyi jest przyjęta, na żądanie strony odpowiadającej.

Starostwo Szawuliskie.

Działo się w miasteczku Szawulisę dnia dziesiątego miesiąca czerwca, roku pańskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywotnim iest W. jmc pan Onofry Burzynski starosta Szawuliski; poddani w tym starostwie powinności odbywają takowe: czynsz płacą podług mienia swojego, koszą po dniu jednym, osypy żytnie y jaglane dają proporcjonalnie podług mie-

nia swojego y ciągła; te osypy są do arędy przydane arędarzowi, a za to aręda powiększona, dla tego tu w likwidacyą nie wchodzą.

W tym miasteczku Szawulise zamku y dworu dobrego niemasz, tylko budynek dla pana dyspozytora z dwiema izbami y alkierzem; stajnia na boku, częstokołem ostawiona, słomą pokryta; ogrodzenia koło tego dworku niema żadnego.

Żydow osiadłych w tym miasteczku Szawulise niema, tylko karczma jedna, w ktorey arędarz siedzi.

To miasteczko Szawulich leży nad rzeka Tykicz nazwaną.

Intrata roczna starostwa Szawuliskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
<i>Miasteczko Szawulicha.</i> W tym miasteczku			
liczy się do intraty chałup 51, z ktorych im- portatur czynszu	378	12	
Kosowego z tego miasteczka efficit	56	12	
Libertowanych chałup 2, pustka 1. Za maydan salitrzany na kocioł 1	200		
Arędy karczemney z wsią Bierzynką y Onufryiową, do ktorey osypy przydane	4,100		
<i>Wież Bierzynka</i> do tegoż starostwa. W tey wsi liczy się do intraty chałup 96, z ktorych importatur czynszu			
	721	18	
Kosowego z Bierzynki efficit	108		
Libertowanych chałup 9, pustka 1. Słobodzianow 2.			
<i>Wież Wesoly Kąt.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 9, z ktorych importatur czynszu			
	105	13	
Kosowego z tey wsi efficit	33	18	
Arędy karczemney	950		
Dziesięciny pczelney z tego starostwa w roku 1763, pni 112, pień a fl. 5, efficit	560		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Oczkowego z tychże pasiek w tym że roku	39	18	
Intraty roczney w całym tym starostwie Szawuliskim w roku 1763 in summa	7,253	1	
Detrunkuie się z tey summy dla jmc pana dyspozytora szawuliskiego solarium wy- znaczono złotych polskich 200	363	24	
Ordynarya dla tegoż na kwotę pieniężną wydrukowana czyni złotych polskich 83 gr. 24			
Dla pana leśniczego pensyi zł. pol. 80 .			
Tę kwotę 363 zł. pol. y gr. 24 dla dys- pozytora y lesniczego detrunkowawszy restat summy	6,889	7	
Z ktorey summy należy do skarbu koron- nego kwarty	1,722	9	$\frac{3}{4}$

Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku sredniego ad mentem konstytucyi iest wyprowadzona; którą intratę inwentarzem, podanym specyfikowaną ur. Antoni Kuklinski, kommiszarz starostwa tego rotą w konstytucyi wyrażona zaprzysiągł; tudzież y na expensa gruntowe.

Mlynow w tym starostwie Szawuliskim na rzeczce Tykiczu jest trzy: dwa z dwoma kamieniami mącznymi y stępami, a jeden o jednym kamieniu z stępami; wymiar z nich do arędy karczemney idzie.

Kozakow w starostwie Szawuliskim iest 11, na których od powinności libertowanych chałup inwentarskich idzie 11; ci kozacy są postanowieni dla obrony gruntow tego starostwa, ktore w sporze cum collateralibus zostaią.

Słobody w starostwie Szawuliskim.

Słoboda Onopryjowka, w ktorey jest chałup osiadłych słobodzianow 26; ta słobodka żadney ieszcze nie czyni intraty, procz arędy karczemney do miasteczka Szawulichy przyłączoney.

Słoboda Juzefowka, w tey było ludzi kilkunastu osiadłych; tych ludzi serby zabrali za granicę wszystkich.

Delacya starostwa Szawulskiego.

Zalili się przed nami lustratorami urodzeni Antoni Kukliński kommissarz starostwa Szawulskiego, woyci y gromady tegoż starostwa swym y wielmożnego Onofrego Bierzyńskiego, starosty szawulskiego imieniem, opowiadając, iż to starostwo Szawulskie od dobr kollateralnych, jako to, od dobr Lisianszczyzny JO. xiążęcia jmcu Jabłonowskiego, woiewody Nowogrodzkiego z iedney, y od dobr Umanszczyzny JW. Potockiego, woiewody Kijowskiego, z drugiej strony znaczne krzywdy ponosi w grontach swoich własnych, zdawna do starostwa tego należących y w używaniu będących, a to przez to że grunta, lasy, sianożęci, siedliska, pasieczyska, częścią do Umania, a naywięcey do Lisianki podbierano y przywłaszczono, y coraz więcey odbierają. Z tey przyczyny, nie tylko osiadłość ludzi powiększyć się nię może, ale y dawniejsza osiadłość roschodzić się musi, dla znacznego ujęcia gruntow tego starostwa.

Starostwo Korsuńskie.

Działo się w mieście Korsuniu dnia czternastego czerwca roku pańskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywotnim iest JW. Roch Jabłonowski, kasztelan Wislicki, starosta korsuński. W tym starostwie poddani powinności odbywają takowe: czynsz płacą podług mienia swojego, dają przy tym osypy: żytni y owsiany. Kosić chodzą, ale tylko na sufficiencyą panow dyspozytorow starostwa Korsuńskiego y woyska partyi Ukrainskiej, za powinnością przechodzącego. Osyp owsiany od JW. starosty korsuńskiego ustąpiony iest jchmc panom dyspozytorom tegoż starostwa in vim ordinarij: dla tego tenże owsiany osyp od intraty y kwarty detrunkowany niżej.

Zamek Korsuński. Zamek ten jest wkoło wałem kwadratowym z czterma rądelami zdawna osypany; wkoło tego zamku fosa głę-

boka zdawna rznęta y palami dębowemi po wale wkoło opalisadowany. Wjeżdżając do tego zamku most z zwodem, brama w końcu mostu z strzelnicami dla obrony nowo wystawiona; w tey bramie izdebka dla kozaków, na tey bramie izba z alkierzem y garderobą; na tey izbie, to iest na drugim piątrze, pomieszkanie letnie, tarciami wyszalowane. W srodku zamku budynek, to jest pomieszkanie dla jnci pana gubernatora z dwoma izbami y dwoma alkierzami, stary, łubem pokryty, na boku kuchnia z piekarnią, y przy niey chałupa dla kozaków, szpichlerz stary, stajnia y wozownia dawnego także budowania. Furta z tego zamku podobieństwem baszty nowobudowana, w tey furcie, alias baszcie, pomieszkanie dla kozaków na dole y na gorze, z strzelnicacami dla obrony od hultajow ukraińskich; studnia była koło tey furty dawna zawalona reparacyi potrzebująca.

Miasto Korsuń. To miasto Korsuń leży nad rzeką Rosią na wzgorku; w tym mieście są żydzi osiedli; ci żydzi trunkami nie szynkują, tylko czynsz za posiedzenie płacą.

Intrata roczna starostwa Korsuńskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
W tym mieście Korsuniu jest żydow osiadłych 17, od których importatur czynszu			76
W tymże mieście chałup do intraty liczy się 172, z których importatur czynszu			1,624
Za osyp żytni osmucha 72, osmucha a fl. 1, efficit			72
Arędy karczemney w Korsuniu z maydanem salitrzanym na kotłów sześć			15,200
Chałup libertowanch 2.			

Attynencye do starostwa tegoż.

Wieś Harbuzyn. W tey wsi liczy się do intraty chałup 61, z których importatur czynszu 513 18

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Za osyp żytni osmuch 23 y puł, a fl. 1, efficit	23	15	
Arędy karczemney	1,332		
Chałup libertowanych 2.			
<i>Wieś Nabutow.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 43, z których importatur czynszu	339	6	
Za osyp żytni osmuch 15 y puł, osmucha a f. 1, efficit	15	15	
Arędy karczemney	792		
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Neterebka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 54, z których importatur czynszu	508		
Za osyp żytni osmuch 27 y puł, osmucha a f. 1, efficit	27	15	
Arędy karczemney	792		
<i>Miasteczko Sachnowka.</i> W tym miasteczku liczy się do intraty chałup 77, z których importatur czynszu	635	6	
Za osyp żytni osmuch 31 y cwierć 1, osmucha a f. 1, efficit	31	7	1
Arędy karczemney	1,620		
Libertowana chałupa 1.			
<i>Wieś Browachy.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 49, z których importatur czynszu	384		
Za osyp żytni osmuch 14, osmucha a f. 1, efficit	14		
Arędy karczemney z wsią Kornelowką .	2,456		
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Kornelowka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 69, z których importatur czynszu	764		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Za osyp żytni osmuch 39, osmucha a f. 1, efficit	39		
Aręda do Browach należy.			
<i>Wieś Kiczynice.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 25, z których importatur czynszu			
	215	6	
Za osyp żytni osmuch 9 y ćwierci 3, osmucha a fl. 1, efficit	9	22	1
Arędy karczemney	560		
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 2.			
<i>Wioska Hnojenki.</i> W tej wiosce chałup jest do intraty 4, niedawno osiada, z tych cha- łup importatur czynszu			
	16	24	
Arędy karczemney	324		
Chałupa libertowana osadczego 1.			
<i>Wieś Sotniki.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 66, z których importatur czynszu			
	756		
Za osyp żytni osmuch 40 y ćwierć 1, osmucha a fl. 1, efficit	40	7	1
Arędy karczemney	1,248		
Libertowanych chałup 4, slobodzianow 3.			
<i>Wieś Moryńce.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 49, z których importatur czynszu			
	405	18	
Za osyp żytni osmuch 19 y puł, osmucha a fl. 1, efficit	19	15	
Arędy karczemney	984		
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 7.			
<i>Wieś Sytniki.</i> W tej wsi liczy się do in- traty chałup 24, z których importatur czynszu			
	210	12	
Za osyp żytni osmuch 8, osmucha a fl. 1, efficit	8		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Arędy karczemney	624		
Chałupa libertowana 1, slobodzianow 2.			
<i>Wieś Wyhrajow.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 33, z których importatur czynszu	522	12	
Za osyp żytni osmucha 15 y miarkę 1, osmucha à fl. 1, efficit	25	15	
Arędy karczemney z wsią Niechworoszczą	3,844		
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 5.			
<i>Wieś Niechworoszcz.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 14, z których importatur czynszu	140		
Za osyp żytni osmucha 6 y puł, osmucha a fl. 1, efficit	6	15	
Chałup libertowanych 1, slobodzianow 11.			
<i>Wieś Samorodnia.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 15, z których importatur czynszu	131	6	
Za osyp żytni osmucha 6 y puł, osmucha à fl. 2, efficit	6	15	
Arędy karczemney	480		
Chałupa libertowana 1; slobodzianow 2.			
<i>Wieś Piski.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 47, z których importatur czynszu .	609	18	
Za osyp żytni osmucha 33 y puł, osmucha a fl. 1, efficit	33	15	
Arędy karczemney	990		
Libertowana chałupa 1; slobodzianow 16.			
<i>Wieś Dacki.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 27, z których importatur czynszu .	294	12	
Za osyp żytni osmucha 15 y puł, osmucha a fl. 1, efficit	15	15	
Arędy karczemney	1,078		
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 9.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Miasteczko Kwitki.</i> W tym miasteczku			
liczy się do intraty chałup 121, z których im- portatur czynszu	1,044		
Za osyp żytni osmuch 41 y puł, osmucha			
a fl. 1, efficit	41	15	
Arędy karczemney	3,744		
Libertowanych chałup 2, slobodzianow 12.			
<i>Wieś Sieliszczu.</i> W tey wsi liczy się cha- łup do intraty 36, z których importatur czynszu			
	336		
Za osyp żytni osmuch 15, y cwierci 3, osmucha a fl 2, efficit	15	22	1
Arędy karczemney	1,206		
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 7.			
<i>Wieś Jurkińce.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 21, z których importatur czynszu			
	244	24	
Za osyp żytni osmuch 14, osmucha f. 1, efficit	14		
Aręda do Taraszczy należy, niżej.			
Libertowana chałupa 1; slobodzianow 5.			
<i>Wieś Prutylce.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 6, z których importatur czynszu			
	69	18	
Za osyp żytni osmuch 4, osmucha à fl. 1, efficit	4		
Aręda do Taraszczy należy.			
Slobodzianow 7.			
<i>Wieś Taraszcza.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 38, z których importatur czynszu			
	331	6	
Za osyp żytni osmuch 4 y puł, osmucha a fl. 1, efficit	14	15	
Arędy karczemney z wsiami Jurkińcami y Prutylcami	2,118		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
Libertowana chałupa 1, słobodzianow 6.			
<i>Wieś Pietruszki.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 36, z których importatur czynszu	352	24	
Za osyp żytni osmuch 18, osmucha a fl.			
1, efficit	18		
Arędy karczemney	1,242		
Libertowana chałupa 1.			
Słobodzianow 10.			
<i>Wieś Suchyny.</i> W tej wsi liczy się cha-			
łup do intraty 63, z których importatur czynszu	677	6	
Osypu żytniego ta wieś w tym roku nie			
dała, bo grad wybił zboża.			
Arędy karczemney	1,836		
Libertowana chałupa 1, słobodzianow 3.			
<i>Wieś Karaszynka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 28, z których importatur czynszu	176		
Za osyp żytni osmuch 7, osmucha a fl. 1, efficit	7		
Arędy karczemney	1,000		
Libertowana chałupa 1, słobodzianow 18.			
Dziesięciny pszczelney z całego starostwa			
Korsuńskiego pni 390, pień a fl. 5, efficit .	1,950		
Oczkowego z tych że pasiek efficit .	176	24	
Intraty roczney w starostwie Korsuńskim			
w roku 1763 in summa	57,508	15	
Z tej summy detrunknie się dla jmc			
pana gubernatora starostwa Korsuńskiego płaty			
rubli 125, co uczyni złotych polskich 1,060.			
Za dwa pułbeczki miodu dla tegoż jmc	1,444		
p. gubernatora wyznaczonych zł. pol. 224.			
Na jmc pana administratora Piszczkańskiego			
rubli 15, czyni złotych polskich . 120			
Dla jmc pana leśniczego zł. pol. 100			

Złote Gro- Sze-
polskie. sze. łągi

Przytym owies osypowy ciż panowie dyspozytorowie, y siano na potrzebę ukoszone biorą, z którego owsa y siana sufficiencyą przechodzącemu woysku zastępując ludzi starostwa Korsuńskiego daią; dla czego jako do intraty nie wchodził, tak y tu nie detrunknie się.

Detrunkowawszy kwotę wyż wyrażoną 1,444 zł. pol. na zapłatę dyspozitorom starostwa Korsuńskiego restat summy 56,064 15

Z ktorey summy należy do skarbu koronnego kwarty 14,016 3 2¼

Ta kwarta z intraty roku sredniego to jest roku 1763, ad mentem konstytucyi jest wyprowadzona; którą intratę ur. jmc p. Antoni Suchodolski, kommissarz starostwa Korsuńskiego, inwentarzem, podanym specyfikowaną rotą w konstytucyi wyrażoną y expensa fundi zaprzysiągł.

Młyny w starostwie Korsuńskim.

Młynow pod miastem Korsuniem na rzece Rosi 15, w których kamieni 17 y stęp 15.

Młynow we wsi Harbuzynie na rzeczce Harbuzynce 1, w tym kamień 1 y stępy.

Młyn we wsi Wyhraiowie na rzece Rosi 1, o dwóch kamieniach y stępach.

Młyn we wsi Dackach na rzeczce Sakawicy 1, o jednym kamieniu y stępach.

Młynow we wsi Kwitkach na rzeczce Liswinie 5, w których kamieni 5 y stępy.

Młynow we wsi Tarasowce na rzeczce Sakawicy 2, w tych kamieni 2 y stępy.

Młyn we wsi Pietruszkach na rzeczce Liswinie 1, o kamieniu 1 y stępach.

Młynow we wsi Sieliszczach na rzeczce Sakowicy 2, po kamieni dwa y stępy mających. Z których młynow wymiary do aręd karczemnych należą.

Kozakow w całym starostwie Korsuńskim iest in numero 57, na których chałup osiadłych od powinności wolnych idzie in numero 88. Ci kozacy chodzą do obozu woyska koronnego partyi Ukraińskiej, za ordynansami WW-ch panow regimentarzew.

Delacya starostwa Korsuńskiego

Żalili się przed nami lustratorami mieszczanie y obywatele starostwa Korsuńskiego, opowiadając, że od dobr kollateralnych, tak dziedzicznych ziemskich, iako y krolewskich starostwa Bohusławskiego, wielkie w gruntach starostwa Korsuńskiego mają ukrzywdzenia. Jakoto, od dobr Tahańczy; że z kozakami na grunta starostwa Korsuńskiego do dobr Sotnik, Moryniec, Pisek y Nechworoszczy z dawnych czasow należące naieżdżają, grunta odbierają, orać y kosić odywatelom starostwa Korsuńskiego nie pozwalają, czego przedtym nigdy nie bywało, dopióro rok czwarty, iako takie krzywdy czynić zacząć miano. Z drugiey strony od dobr Smilanszczyzny JO. xięcia jnci Lubomirskiego, woiewody Bracł. znaczną mieć ma awulsyą grontow też starostwo, jakoto: od miasteczka Kwitki nazwanego w starostwie Korsuńskim leżącego, sianozęci y y pola zasiane, tudzież lasy: Carowski y Bayrakow nazwane, y inne mieszczan korsuńskich z dawnych czasow zażywane y do starostwa Korsuńskiego należące, odebrać y do Smilanszczyzny przywłaszczyć miano. Budę to jest maydan potaszowy w gruntach starostwa Korsuńskiego, między wsiami Kwitki y Sieliszcza nazwanemi postawić, y przytym przywłaszczeniu grontow mieszczan y obywatelow starostwa Korsuńskiego bić, pługi onym zabierać miano. Z trzeciey strony starostwo Bohusławskie, mianowicie jehmć pp. kommissarze y gubernatorowie starostwa Bohusławskiego od dobr wsi Pisek starostwa Korsuńskiego, więcey iak na milę gróntow korsuńskich lasow, stepow, sianozęci, futor Bezbachow y wieś Moska-

lenki od starostwa Korsuńskiego, do starostwa Bohusławskiego odebrać y na tychże grontach slobody: Janówkę y Romeyki nazwane posadzać mieli. Z czwartey strony: że JO. xiąże jmc Jabłonowski woiewoda Nowogrodzki, wsie Jabłonówkę, Hłuszki, Koszmakow y połowę Steblowa, do starostwa Korsuńskiego z dawnych czasow należące, jakoteż sianożęci, stawy, futory y pasieczyska obywatelow starostwa Korsuńskiego do Lisianki przywłaszczyć miał.

Remissa do przeswietney Kommissyi Skarbu Koronnego.

Wsie Jabłonówkę, Koszmakow, Hłuszki y część Steblowa po tey stronie rzeki Rosi leżącą do starostwa Korsuńskiego podług lustracyi dawnych y intromissyi na JW. Jabłonowskiego kasztellana Wislickiego, starostę korsuńskiego w pomienione wsie vigore przywileju od Nayasnieyszgo Króla jmc Polskiogo Augusta Trzeciego wziętey w aktach grodzkich Żytomierskich 1760 anno, die 4-ta februarij zapisaney należące, a w dzierzeniu ad praesens JO. xięcia jmc Jabłonowskiego woiewody nadwornego prawem (wiedzieć nie mogliśmy) jakowym będące, gdyśmy lustrować za powodem wyżey wyrażonych dokumentow zjechali: jmc pan Jan Czaykowski gubernator klucza Lisiańskiego dobr JO. xięcia woiewody Nowogrodzkiego, tey lustracyi nie dopuscił, mieniać tylko słownie bez dokumentow, że pomienione wsie mają bydź dziedziczne JO. xięcia jmc Jabłonowskiego woiewody Nowogrodzkiego; a tak my lustratorowie wyż wyrażonych wsi Jabłonowki, Koszmakowa, Hłuszek y części Steblowa nie zlustrowawszy, wiadomości o prowencie z nich nie wziowszy, odiechać musieliśmy. A zatym też wsie wyżwyrażone względem niepoddania onych pod lustracyą, do przeswietney Kommissyi Skarbowey Rzeczypltey dla rezolucyi skuteczney odsyłamy.

Starostwo Kaniowskie.

Działo się w mieście Kaniowie dnia dwudziestego drugiego miesiąca czerwca, roku pańskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywotnim iest JW. jmc pan Ignacy Łocki kasztellanic Lwowski, starosta Kaniowski. Poddani w tym starostwie powinności odbywają takowe: płacą czynsz podług mierzy swojego, płacą osyp żytni podług ciągła y koszą dla starosty tego. Mieszczanie kaniowscy po pułsążnia siana, a zaś po wsiach mieszkańce ludzie po sążniu. Niektorzy zaś obywatele starostwa po czynsz generalny płacą, dla tego już nie koszą. A jeżeli ktoś z ludzi do kosowicy należący nie koszą, ci z miasta za pułsążnia po pułrubla, a z wsiow za sążeń po rublu płacą.

Zamek Kaniowski. Zamek ten stoi na gorze z iedney strony Dniepru, y nad tymże Dnieprem. Budowanie tego zamku takowe: wchodząc do tego zamku mostek przez fossę niegłęboką; w końcu mostu brama z drzewa dębowego budowana, do zamknięcia bramy wrota drwiste; na teyże bramie izba z alkierzem, z oknami trzema; w środku zamku przeciwko bramy budynek duży, do którego wchodząc ganek duży, z ganku sień, z sieni po prawey ręce izba stołowa z alkierzem duża; na tym budynku, na drugim końcu izdebek dla pomieszkania dwie, jedna po prawey, druga po lewey ręce, y kaplica z gankiem na boku na tymże budynku. Ten budynek gętami pobity, staynia wielka z drzewa dobrego budowana. Lodownia—na tey lodowni komórka budowana, szpichlerz duży z drzewa dobrego budowany. Staynia druga niewielka. Dla jmc pana gubernatora pomieszkanie takowe: izba duża z alkierzem y dwoma pokojami. Kuchnia wielka z izbą wielką y komorą, pod iednym dachem kryciem. Zamek ten w koło palami opalisadowany, a po bokach między palami rądele na jzbicach podbudowanych dla obrony od ataków ukraińskich.

Miasto Kaniow. To miasto Kaniow leży nad rzeką Dnieprem w dole między wysokimi górami; płynie przez to miasto potoczek wielki, na którym młynkow niewielkich iest kilka. W tym mieście Kaniowie mieszka osiadłych żydow 30, którzy dają czynsz za mieszkanie. Dworow zamkowych w tym mieście dwa y domow zamkowych z stayniami dwa.

Intrata roczna starostwa Kaniowskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
W tym miescie Kaniowie żydow osiadłych liczy się 30, od których importatur czynszu	188		
W tymże miescie liczy się do intraty cha- łup chrześciańskich 179, z których importatur czynszu	2,008		
Za osyp żytni importatur	72		
Kosowego z tego miasta (oproc z liberto- wanych chałup, ubogich czynszowych y krama- rzow), ktorego płaćą po zł. 4	304		
Arędy karczemney z przedmieściem Sielec nazwanym y wsią Jabłonowem	12,465		
Libertowanych chałup, to iest: woyt, przy- sięźni, assawuli, ubodzy, mielnicy, bednarze in numero 19.			
Młynkow w Kaniowie na Potoczku 7, bay- dacznych na Dnieprze 4, na Tamaryney grobli 1, z tych wymiary do arędy karczemney należą.			
<i>Sielec, Przedmiescie Kaniowa.</i> W tym przedmieściu liczy się do intraty chałup 39, z których importatur czynszu	392		
Za osyp importatur	20	24	
Kosowego z tego przedmieścia ktorego płaćą (oproc z libertowanych y ubogich) po zł. 4, efficit	80		
Libertowana chałupa 1.			
Attynencye do tego starostwa z tych płaćą kosowę po rublu.			
<i>Wieś Jabłonow.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 31, z których importatur czynszu	392		
Za osyp importatur	36	24	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
Kosowego oprócz libertowanych ubogich szowych, efficit	216		
Libertowanych chałup 2.			
<i>Wieś Rżawiec Wielki.</i> W tey wsi liczy się inraty chałup 45, z których importatur szu	476		
Za osyp importatur	64		
Kosowego, ktore płacą po rublu efficit	304		
Arędy karczemney, z wsiami Rżawcem ym, Pilawą, Stepance Małe y Wielkie, Kras- ółką, Tulincami y Kowalami	6,876		
Libertowanych chałup dwie, pustka 1.			
Młynow 4, dwa o dwóch kołach mącz- a y stępnym, a dwa o jednym kole mącznym ępnym.			
<i>Wieś Rżawiec Mały.</i> W tey wsi liczy się inraty chałup 35, z których importatur szu	400		
Za osyp importatur	57	18	
Kosowego z tey wsi efficit	240		
Libertowanych chałup 2.			
<i>Wieś Pilawa.</i> W tey wsi liczy się do in- chałup 26, z których importatur czynszu	160		
Za osyp importatur	8		
Kosowego z tey wsi efficit	64		
Libertowana chałupa 1.			
Młyn 1, w którym kamieni mącznych 2; iar z tego młynu do arędy należy, ktora awcem wsią wyrażona.			
<i>Wieś Kowale.</i> W tey wsi liczy się do in- chałup 32, z których importatur czynszu	384		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Za osyp importatur	73	18	
Kosowego z tey wsi efficit	248		
Libertowana chałupa jedna.			
<i>Wieś Stepańce Wielkie.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 61, z których importatur czynszu			
	700		
Za osyp importatur	108	24	
Kosowego z tey wsi efficit	416		
Libertowanych chałup 2, slobodzianow 2.			
Młyn na rzece Rasawie 1 z dwoma kołami mącznymi y stępnym jednym; wymiar do arędy należy, która idzie z Rżawcem.			
<i>Wieś Stepańce Małe.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 22, z których importatur czynszu			
	288		
Za osyp importatur	46	12	
Kosowego z tey wsi efficit	176		
Libertowana chałupa 1.			
Slobodzianik 1.			
<i>Wieś Krasnosiołka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 53, z których importatur czynszu			
	520		
Za osyp importatur	59	6	
Kosowego z tey wsi efficit	384		
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 8.			
Młynow na rzece Szandrze 2, po jednym kamieniu mącznym mających; wymiar z nich do arędy, która płacie się z Rżawcem.			
<i>Wieś Tulince.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 72, z których importatur czynszu			
	1,336		
Za osyp importatur	136		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- laci.
Kosowego z tey wsi efficit	512		
Słobodzianow w tey wsi dwa.			
<i>Wieś Litwiniec.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 31, z ktorych importatur czynszu	348		
Za osyp importatur	49	18	
Kosowego z tey efficit	224		
Libertowanych chałup 4.			
Arędy karczemney z wsią Troszczynem .	1,404		
<i>Wieś Troszczyn.</i> W tey wsi liczy się			
do intraty chałup 34, z ktorych importatur			
czynszu	472		
Za osyp importatur	67	6	
Kosowego z tey wsi efficit	240		
Libertowanych chałup 2.			
<i>Wieś Hruszow.</i> W tey wsi liczy się do in-			
traty chałup 52, z ktorych importatur czynszu	900		
Za osyp importatur	70	12	
Kosowego z tey wsi efficit	360		
Arędy karczemney w tey wsi z wsią Med-			
wedowką	1,548		
Libertowanych chałup 4.			
Młyn na rzece Szandrze 1, o jednym kole			
mącznym.			
<i>Wieś Medwedowka.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 27, z ktorych importatur czynszu	528		
Za osyp importatur	60	24	
Kosowego z tey wsi efficit	216		
Libertowana chałupa 1.			
Młyn na rzece Szandrze 1, o jednym ka-			
mieniu mącznym; wymiar do arędy karczemney			
należy.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Sieliszczce.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 41, z których importatur czynszu	428		
Za osyp importatur	60	24	
Kosowego z tej wsi efficit	304		
Libertowanych chałup 2.			
Arędy karczemney z wsią Stndencem	1,944		
Młyn baydaczany na Dnieprze o jednym kamieniu; wymiar do arędy.			
<i>Wieś Studeniec.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 19, z których importatur czynszu	252		
Za osyp importatur	22	12	
Kosowego z tej wsi efficit	120		
Libertowana chałupa 1.			
<i>Wieś Ficzczałniki.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 47, z których importatur czynszu	800		
Za osyp importatur	84	24	
Kosowego z tej wsi efficit	328		
Libertowanych chałup 2.			
Arędy karczemney w tej wsi ze wsiami Czernyszami y Trosciancem	2,016		
<i>Wieś Czornysze.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 37, z których importatur czynszu	448		
Za osyp importatur	54	12	
Kosowego z tej wsi efficit	256		
Libertowana chałupa 1, slobodzianik 1.			
<i>Wieś Troscianiec.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 29, z których importatur czynszu	296		
Za osyp importatur	38	12	
Kosowego z tej wsi efficit	160		
Libertowana chałupa 1, slobodzianow 2.			
Młyn na rzece Bobrycy o jednym kamieniu.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Buczak.</i> W tej wsi liczy się do in- traty chałup 23, z których importatur czynszu	280		
Za osyp importatur	36	24	
Kosowego z tej wsi efficit	56		
Arędy karczemney, z wsiami Pszeniczn- i y Iwankowem	2,052		
Młynow baydacznych na Dnieprze 2, po nym kamieniu mącznym mających; wymiar nich do arędy karczemney należy.			
Libertowana chałupa jedna.			
<i>Wieś Pszeniczniki.</i> W tej wsi liczy się intraty chałup 33, z których importatur czynszu	408		
Za osyp importatur	46	12	
Kosowego z tej wsi efficit	216		
Libertowanych chałup 2.			
<i>Wieś Iwankow.</i> W tej wsi liczy się do traty chałup 36, z których importatur czynszu	332		
Za osyp importatur	28	24	
Kosowego z tej wsi efficit	232		
Libertowana chałupa 1.			
Młyn baydaczny na Dnieprze 1, z kamie- nem 1.			
<i>Wieś Bobryca.</i> W tej wsi liczy się do in- traty chałup 67, z których importatur czynszu	792		
Za osyp importatur	102	12	
Kosowego z tej wsi efficit	432		
Libertowanych chałup 2.			
Arędy karczemney z wsią Hlinczą	1,368		
Młynow dwa po jednym kamieniu mącz- nym mających; wymiar z nich do arędy			
АРХИВЪ Ч VII, т. III.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Hincza.</i> W tej wsi liczy się do in-			
traty chałup 15, z których importatur czynszu	176		
Za osyp importatur	24		
Kosowego z tej wsi efficit	112		
Libertowana chałupa 1.			
<i>Wieś Kuryłowka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 63, z których importatur czynszu	944		
Za osyp importatur	134	22	
Kosowego z tej wsi efficit	480		
Libertowanych chałup 2, slobodzianow 2.			
Arędy karczemney w tej wsi ze wsiami			
Sieniawką y Bereznikami	2,430		
Młyn na rzece Rasawie 1, o dwóch ka-			
mieniach y stępach; wymiar do arędy.			
<i>Wieś Sieniawka, nowoosiadła.</i> W tej wsi			
liczy się do intraty chałup 13, z których impor-			
tatur czynszu	144		
Za osyp importatur	32		
Kosowego z tej wsi efficit	96		
Slobodzianow w tej wsi 25.			
<i>Wieś Berezniaki.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 22, z których importatur czynszu	424		
Za osyp importatur	51	6	
Kosowego z tej wsi efficit	168		
Libertowana chałupa 1.			
<i>Wieś Pije.</i> W tej wsi liczy się do intraty			
chałup 62, z których importatur czynszu	720		
Za osyp importatur	92	24	
Kosowego z tej wsi efficit	440		
Libertowanych chałup 2, slobodzianik 1.			
Arędy karczemney z wsią Kościańcem	2,178		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Kościaniec.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 21, z których importatur czynszu	280		
Za osyp importatur	33	18	
Kosowego z tej wsi efficit	152		
Libertowanych chałup 2.			
<i>Wieś Mikołajówka.</i> W tej wsi liczy się			
do intraty chałup 179, z których importatur			
czynszu	2,722	12	
Za osyp importatur	264		
Kosowego z tej wsi efficit	1,224		
Libertowanych chałup 5, slobodzianow 4.			
Arędy karczemney w tej wsi z wsiami			
Makiedonami y Pruckami	6,048		
Młynow 2, grobelny 1 y wietrzny 1.			
<i>Wieś Makiedony.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 71, z których importatur czynszu	1,040		
Za osyp importatur	155	6	
Kosowego z tej efficit	480		
Libertowanych chałup 2; slobodzianow 3.			
Młynow 2, po jednym kamieniu mącznym			
mających.			
<i>Wieś Prucki.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 31, z których importatur czynszu	352		
Za osyp importatur	40		
Kosowego z tej wsi efficit	248		
Libertowanych chałup 3, slobodzianik 1.			
Młynow 2 po jednym kamieniu mącznym			
mających.			
<i>Wieś Masłówka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 88, z których importatur czynszu	1008		
Za osyp importatur	155	6	

4*

Złote Gro- Sze-
polskie. sze. łagi.

Prowent kosowego z tej wsi do intraty nie wchodzi, bo co ukoszą siana tej wsi obywateli, to siano częścią na sufficyencyą jmcii pana gubernatora starostwa Kaniowskiego, częścią dla przechodzącego żołnierza dysponowane.

Arędy karczemney w Masłowce z wsiami Matwijówką y Lazorcami 3,474

Chałup libertowanych 2, slobodzianow 2.

Młynow 3 o trzech kołach mącznych y stępnym na rzece Rasawie.

Wieś Matwijówka. W tej wsi liczy się do intraty chałup 40, z których importatur czynszu 856

Za osyp importatur 100 24

Kosowego z tej wsi efficit 296

Libertowana chałupa 1, slobodzianow 14.

Młynow na rzece Rasawie po jednym kole mącznym y stępnym mających dwa.

Wieś Łazorce. W tej wsi liczy się do intraty chałup 28, z których importatur czynszu 440

Za osyp importatur 68 24

Kosowego z tej wsi efficit 200

Libertowana chałupa 1; slobodzianow 3.

Miasteczko Potok. W tym miasteczku liczy się do intraty chałup 73, z których importatur czynszu 1,420

Za osyp importatur 161 18

Prowentu kosowego w tym miasteczku niemasz.

Arędy karczemney w tym miasteczku z wsią Czaplami 3,024

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
Libertowana chałupa 1, słobodzianow 14.			
<i>Wieś Czaple.</i> W tey wsi liczy się do in-			
traty chałup 13, z których importatur czynszu	224		
Za osyp importatur	8		
Kosowego z tey wsi efficit	104		
<i>Wieś Hryszczyńce.</i> W tey wsi liczy się			
intraty chałup 67, z których importatur			
czynszu	760		
Za osyp importatur	78	12	
Kosowego z tey wsi efficit	440		
Libertowanych chałup 2.			
Arędy karczemney	1,440		
Młyn na rzece Bobricy o jednym kamieniu 1.			
<i>Wieś Potapce.</i> W tey wsi liczy się do in-			
traty chałup 32, z których importatur czynszu	400		
Za osyp importatur	60	24	
Kosowego z tey wsi efficit	200		
Arędy karczemney	684		
Słobodzianow w tey wsi 9.			
Wymiary z młynow w tych wszystkich			
siach będących, do aręd karczemnych należą.			
Dziesięciny pszczelney z całego starostwa			
aniowskiego in anno 1763, pni 633, pień a			
5, efficit	3,165		
Oczkowego z tychże pasiek w tymże roku			
1763, efficit	370		
Od rybakow za wolne łowienie ryb w			
rzece Dnieprze importatur	80		
Intraty roczney w całym starostwie Ka-			
łowskiem w roku 1763 in summa	91,599	18	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi
Z tej summy detrunknie się dla jmc pana gubernatora starostwa Kaniowskiego zło- tych polskich	1,200.		
Ordynarya dla tegoż na kwotę pieniężną wyredukowana czyni zł. polskich 648, gr. 24.			
Dla jmc pana administratora pensyi roczney z ordynaryą złotych polskich	100.	2,401	18
Dla jmc pana leśniczego pensyi z ordy- naryą złotych polskich	240.		
Dla pisarza skarbowego wraz z ordyna- ryą złotych polskich	212, gr 24.		
Tę kwotę 2,401 zł. pol. y groszy 18 na zapłacenie dyspozitorom starostwa Kaniowskiego wytrąciwszy, restat summy		89,198	
Z ktorey summy należy do skarbu koron- nego kwarty		22,299	15

Ta kwarta z intraty roku szredniego, to jest, roku 1763 ad mentem konstytucyi wyprowadzona, którą intratę inwentarzem podanym specyfikowaną ur. Jgnacy Nowicki gubernator starostwa Kaniowskiego rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł. Jakoteż y expensa fundi.

Kozakow w całym starostwie Kaniowskim jest in numero 102, na ktorych chałup od powinności y czynszów wolnych, z ktorych ciż kozacy wychodzą, idzie in numero 110. Ci kozacy horodowi chodzą do obozu woyska koronnego partyi ukraińskiej na powinności wojenne za ordynansami WW. regimentarzow.

Delacye podczas lustracyi tego starostwa podane.

W czasie lustrowania starostwa Kaniowskiego ur. Jozef Wikliński dobr miasteczka Tahanczy gubernator przybywszy do Kaniowa, imieniem W. Marcina Swieykowskiego starostwa Braclaw-

skiego, dobr tychże miasteczka Tahańczy cum attinentiis, dziedzica, oswiadczał przed nami lustratorami, że wsie Pilawa, Stepańce y Rżawiec nie są natury dobr królewskich, ale natury dobr ziemskich, prawem dziedzicznym przez poczynione pro titulo haereditatis tranzakcyę, W. Marcinowi Swieykowskiemu, staroscie braclawskiemu służące, y że niedawno w roku 1740, wspomnione dobra przez wycisnienie z possessyi dawniejszych dziedzicow, JW. Mikołaj Potocki, przeszły starosta Kaniowski od dobr ziemskich miasteczka Tahańczy, do dobr królewskich starostwa Kaniowskiego przywłaszczyc miał, o ktore dobra process tak w sądach ziemskich był, iako y w trybunale toczyć się ma. Pokazował ur. Wielkiński dekret między JO. xiążętami Radziwiłłami wojewodami Trockimi małż. z iedney, a JW. Mikołajem Potockim starostą Kaniowskim, z drugiej strony w roku 1741 w sądach ziemskich Kijowskich agniti fori czynic o expulsyą nastąpiiony; potym ekstrakt lustracyi z akt grodzkich kijow. in ordine ułożenia podatku kotłowego expedyowaney; na ostatek manifest roku terazniejszego 1765, w Lwowie od w. Marcina Swieykowskiego stoł. Bracl. de avulsis od dobr Tahańczy do starostwa Kaniowskiego uczyniony, y protestował się w ten sposob, że te wyż wyrażone dobra do starostwa Kaniowskiego należec nie mają, domawiając się, aby y lustracyi terazniejszey nie podlegały, naostatek aby to oswiadczenie do lustracyi terazniejszey adnotowane było, dopraszał się.

Przeciwno tey protestacyey imieniem wielm. Swieykowskiego stoł. braclaw. niby o przywłaszczeniu dobr ziemskich do starostwa Kaniowskiego, ur. imć pan Jgnacy Nowicki gubernator starostwa Kaniowskiego, imieniem JW. Jgnacego Potockiego starosty Kaniowskiego pana swojego, reprotestuując się wnosil y opowiadał, że wsie Rżawiec, Pilawa y Stepańce nigdy nie były dobrami ziemskimi, ale zawsze, ab aevo ieszcze nim posiadały grunta onych puste, były dobrami królewskimi do starostwa Kaniowskiego należącemi; pokazował na to lustracyą w roku 1622 expediowaną, w ktorey lustracyi wyraznie wieś Rżawiec specyfikowana jest; wsie

zaś Pilawa y Stepańce w pozniejszych latach w gruntach y granicach własnych starostwa Kaniowskiego wieś Pilawa, Stepańce y inne osiadłe, y już lustracyom dawnym (mianowicie wieś Rżawiec) podpadała, tak do starostwa Kaniowskiego z dawnych czasow należeli y teraz należą. A wiel. Swieykowski upornym sposobem przestępując granice swoje, tytuł dziedzictwa dobr pomienionych królewskich formować sobie ma, na co y dokumenta być mają, opowiadał. Ktorey odpowiedzi imieniem JW. Potockiego starosty kaniowskiego, tenże ur. Nowicki gubernator starostwa Kaniowskiego o adnotowanie podobnie dopraszał się.

Podczas teyże lustracyi starostwa Kaniowskiego urodz. Jozef Sasin stanowszy przed nami lustratorami, imieniem wiel. Stanisława Szczeniowskiego podczaszego żytomirskiego, starosty trachtamirowskiego, dobr Chodorowa cum attinentiis dziedzica, opowiedział, że wieś, grunta y uroczyska, tak do starostwa Trachtamirowskiego, jako też grunta y uroczyska ziemskie do Chodorowa należące, wiel. Szczeniowskiego podczaszego żytomirskiego starosty trachtamirowskiego dziedziczne, a od starostwa Trachtamirowskiego dożywotne, do starostwa Kaniowskiego mieszczanie y starostowie kaniowscy dawnieysi, poodbierać y na uroczyskach wieś poosadziwszy od imienia swego nazywac mieli, iakoto wieś: Hruszow, Masłowkę, Tulince, Czaple, Łazorce, Potapce, Piszczalniki, Sieniawkę, Czornysze, Medwedowkę, Pije, Prucki, Makiedony, Szandrę, Mikołaiówkę, Potok do starostwa Kaniowskiego, dobra ziemskie dziedziczne, do Chodorowa należące przywłaszczyc mieli; tudzież od dobr królewskich starostwa Trachtamirowskiego wieś: Piszczalniki, Buczak, Iwankowska Przystań y inne do starostwa tegoż Kaniowskiego ciż mieszczanie y dawnieysi starostowie kaniowscy poodbierac y poprzywłaszczać mieli. Naostatek wnosil ten że urodz. Jozef Sasin, imieniem wiel. Szczeniowskiego podczaszego żytomirskiego, że pomienione dobra królewskie do starostwa Kaniowskiego należeć nie mają, a dziedziczne, y lustracyi podlegac nie powinny; y domawiał się o adnotowanie tey delacyi.

Na którą delacyą ur. Jgnacy Nowicki, gubernator starostwa Kaniowskiego, imieniem JW. Jgnacego Potockiego starosty kaniowskiego y mieszczan kaniowskich, takim odpowiadał sposobem: iż wsie y grunta, które w protestacyi wiel. Szczeniowskiego podcz. żytomirskiego wyrażone niby za dziedziczne mianowane, nigdy do Chodorowa dobr ziemskich nie należeli, ale zawsze z wieków do starostwa Kaniowskiego należeli, y teraz należą; probował tego lustracyą w roku 1622 expedyowaną, że też wsie do starostwa Kaniowskiego należały y lustracyom dawnym podpadały, iako dobra królewskie. Na drugą zaś kategorią protestacyi tegoż wiel. Szczeniowskiego, tenże ur. Jgnacy Nowicki gubernator starostwa Kaniowskiego, odpowiadając wnosił, że starostwo Kaniowskie starostwu Trachtamirowskiemu, żadney awulsyi gruntow y wsi nigdy nie uczyniło, y te wsie, które niby od starostwa Trachtamirowskiego, do starostwa Kaniowskiego (jak opowiadał imc p. Sasin) odebrać miano, tą lustracyą wyżey wyrażoną do starostwa Kaniowskiego zdawna bydź należącemi pokazywał. Owszem żalił się tenże ur. Nowicki gubernator starostwa Kaniowskiego, kilka wsi odebrać miano.

Te delacye pro et contra wnoszone, na żądanie stron, do lustracyi terazniejszey są adnotowane.

Starostwo Trachtamirowskie.

Działo się w miasteczku Trachtamirowie, dnia 30 miesiąca czerwca, roku Pańskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywotnim jest wiel. jmc pan Stanisław Szczeniowski podczaszy żytomirski starosta trachtamirowski. W tym starostwie poddani powinności odbywają takowe: płacą czynsz podług mienia swojego, dają chmił po osmacę, kosić chodzą po dwa dni, lub też kosowę płacą po grzywien trzy, gdy kosić nie idą y motkowe płacą.

Zamku w tym starostwie Trachtamirowskim niemasz, tylko dworeczek dla pana dyspozytora takowy: izba z alkierzem, naprze-

ciwko piekarnia, komora z chrustu grodzona y staynia takąż, słomą ponakrywane.

Miasteczko Trachtamirow. To miasteczko leży nad rzeką Dnieprem pod górą, na trakcie do Perejasławia, miasta zadnieprskiego, idącym, y nad przewozem perejasławskim moskiewskim, z ktorego przewozu w. starosta trachtamirowski żadnej niema intraty, bo prom moskiewski chodzi. Żydow osiadłych w tym miasteczku niemasz, ani domow szynkowych, tylko jedną karczma, w ktorey arendarz siedzi.

Intrata roczna starostwa Trachtamirowskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
W tym miasteczku Trachtamirowie liczy się do intraty chałup 27, z ktorych importatur czynszu	804		
Za chmiel z tego miasteczka efficit	20	24	
Kosowego efficit	62	12	
Od rybakow trachtamirowskich za łowienie ryb w Dninrze importatur	16		
Arędy karczemney z wsiami Manastyrkiem y Zarubińcami	3,680		
Chałup libertowanych 3; motkowego z miasteczka Trachtamirowa nie płacą, tylko z wsiow.			

Attynencye do tego starostwa.

Wioska Manastyrek. W tej wiosce liczy się do intraty chałup 7, z ktorych importatur czynszu

Za chmiel importatur	4	24
Kosowego efficit	4	24
Motkowego importatur	4	24
Libertowana chałupa 1.		

Wieś Zarubińce. W tej wsi liczy się

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi
do intraty chałup 8, z których importatur czynszu	96		
Za chmiel importatur	6	12	
Kosowego efficit	19	6	
Motkowego efficit	6	12	
Libertowana chałupa 1.			
<i>Wieś Hrehorowka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 27, z których importatur czynszu	348		
Za chmiel efficit	21	18	
Kosowego efficit	64	24	
Motkowego importatur	21	18	
Arędy karczemney z wsią Zarabińcami .	1,360		
Libertowanych chałup 2.			
<i>Wieś Bukryn Wielki.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 15, z których importatur czynszu	117	18	
Za chmiel efficit	10	12	
Kosowego efficit	31	6	
Motkowego importatur	10	12	
Arędy karczemney	640		
Młyn o jednym kamieniu.			
<i>Wieś Bukryn mały y Koleszyszcza.</i> W tych wsiach liczy się do intraty chałup 18, z których importatur czynszu	200		
Za chmiel efficit	14	12	
Kosowego efficit	43	6	
Motkowego efficit	14	12	
Arędy karczemney	400		
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Romaszki.</i> W tey wsi liczy się do in- traty chałup 16, z których importatur czynszu	188		
Za chmiel efficit	12	24	
Kosowego efficit	38	12	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Motkowego efficit	12	24	
Arędy karczemney	480		
Libertowanych chałup 3.			
Młyn o kamieniu jednym; wymiary z młynow tego starostwa do aręd karczemnych należą.			
Dziesięciny pszczelney z całego starostwa Trachtamirowskiego w roku 1763, pni 99, pień a fl. 5, efficit	495		
Oczkowego w tymże roku z tych że pasiek eff.	34	24	
Intraty roczney z całego starostwa Trachtamirowskiego w roku 1763 in summa	9,305		
Detrunkuiąc z tey summy na zapłacenie panom dyspozytorom y lesniczemu tego starostwa pensye, tudzież ordynarye na kwotę pieniężną wyredukowane, zł. pol. . 1,021 gr. 18.)	1,021	18	
Tę kwotę 1,021 zł. pol. y gr. 18 dla panow dyspozytorow detrunkowawszy, restat summy	8,283	12	
Z ktorey summy należy do skarbu koronnego kwarty	2,070	25	1½

Ta kwarta z intraty roku sredniego, to iest roku 1763 ad mentem konstytucyi wyprowadzona. Ktorą intratę inwentarzem podanym specyfikowaną ur. Jozef Sasin, kommissarz starostwa Trachtamirowskiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł, tudzież y expensa gruntowe wyż wyrażone.

Kozakow w tym starostwie Trachtamirowskim jest in numero 19; ci kozacy bywają w obozie woyska koronnego partyi ukraińskiej na powinności za ordynansami WW. panow regimentarzow.

Delacye w tym starostwie.

Gdyśmy przystępowali do lustracyi starostwa Trachtamirowskiego ur. Ignacy Nowicki gubernator starostwa kaniowskiego stanowszy

przed nami lustratorami, imieniem JW. Ignacego Potockiego starosty kaniowskiego pana swiego uskarżał się opowiadając że wieś Bukryn, Koleszyszcza y Romaszki z dawnych czasow do starostwa Kaniowskiego należące, y w gruntach tegoż starostwa sytuowane, jeszcze na ten czas, kiedy dobra Trachtamirow był w dzierzeniu kozakow zaporozkich, y do czercow trachtamirowskich należał, ciż czercy upornym sposobem od starostwa Kaniowskiego odebrać mieli y do Trachtamirowa z gróntami y uroczyskami przywłaszczyc; pokładał przed nami lustracją w roku 1622 expediowaną z tym napisem: wieś Bukryn, Koleszyszcza y Romaszki do starostwa Kaniowskiego należące czercy trachtamirowscy po smierci JO ziążenia Janusza Ostrogskiego kasztelana krakowskiego do Trachtamirowa odjeli. Po ktorey protestacyi tak konkludował, że pomienione wieś Romaszki, Bukryn y Koleszyszcza, jako do starostwa Kaniowskiego z dawnych czasow należały y lustracją do tegoż starostwa Kaniowskiego przyznane,—tak nie do starostwa Trachtamirowskiego, ale do starostwa Kaniowskiego należeć y teraz powinny, o co y process ma bydz zaczęty.

Z strony zas wiel. Stanisława Szczeniowskiego podczasgo żytomirskiego starosty trachtamirowskiego urodz. Iozef Sasin wnosil y opowiadał, że dobra wieś: Romaszki, Koleszyszcza, Bukryn Wielki y Mały, lubo lustracyi dawney starostwa Kaniowskiego podpadały y pod teraznieyszą lustracją starostwa Trachtamirowskiego podane są; przecież nietylko że do starostwa Kaniowskiego, ale y do starostwa Trachtamirowskiego nienależec mają, mianował ie bydz dobrami ziemskimi y do Chodorowa należącemi; dokumentow na to nie ukazał, tylko intromissją w roku 1747 wziętą w te dobra wiel. Szczeniowskiego starosty trachtamirowskiego, opowiadał że inne dokumenta u wiel. Szczeniowskiego być mają. Te opowiadanie na affectacją tegoż ur. Sasina do lustracyi teraznieyszey adnotowane jest.

Starostwo Kahorlickie.

Działo się w starostwie Kahorlickim dnia czwartego miesiąca lipca roku pańskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywotnym iest JW. Jan hrabia Tarnowski starosta kahorlicki. Poddani w tym starostwie powinności odbywają takowe: płacą czynsz podług mienia swojego, dają osyp y kosic chodzą po dni dwa dla starosty swego. W tym starostwie Kahorlickim dworek dla imc p. dyspozytora takowy: budynek z izbą y piekarnią, na boku w sieniach izdebeczka mała, komora na podwórzu y stajnia. Te obudowanie częstokołem ogrodzone.

Miasteczko Kahorlik. To miasteczko leży w dole nad rzeczką Kahorlik nazwaną; w tym miasteczku żydow osiadłych niema, tylko karczma, w ktorey siedzi arędarz.

Intrata roczna starostwa Kahorlickiego.

	Złote polskie	Gro- sze	Sze- łagi
W tym miasteczku Kahorliku liczy się do intraty chałup 93, z ktorych importatur czynszu	1,768		
Za osyp jaglany doynic 28 y miarka 1; doynica a flor. 8, efficit	226		
Kosowego z tego miasteczka efficit	220	24	
Arędy karczemney w Kahorliku z wsią Słobudką	2,800		
Libertowanych chałup 2, słobodzianow 6, kozakow in numero 12.			
Stawkow spustnych 2, ktore czynią intraty na rok rubli ośm, numero 8, efficit	64		
Na tych stawkach młynow 2 po jednym kamieniu mających; z tych młynkow wymiar do arędy karczemney należy.			

Wieś Słobudka do Kahorlika. W tey wsi

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
liczy się do intraty chałup 31, z których im- portatur czynszu	640		
Za osyp jaglany doynic 12 y miarka 1; doynica a fl. 8, efficit	98		
Kosowego z tey Słobudki efficit	74	12	
Libertowana chałupa 1, słobodzianow 4. Dziesięciny pszczelney w tym starostwie Kahorlickim w roku 1763 pni 100, pień a fl. 5, efficit	500		
Oczkowego z tych pasiek w tymże roku	36	24	
Intraty roczney w tym starostwie Kahor- lickim w roku 1763, in summa	6,428		
Detrunkuje się z tey summy dla jmc pana dyspozytora kahorlickiego kapitulacya pieniężna y ordynarya dla tegoż na kwotę pieniężną wy- redukowana złotych polskich	275.		
Tę kwotę zł. pol. 275 na zapłacenie panu dyspozytorowi y na ordynaryą wytrąciwszy, restat summy	6,153		
Z ktorey summy należy do skarbu ko- ronnego kwarty	1,538	7	1½

Ta kwarta z intraty roku sredniego to jest roku 1763, ad mentem konstytucyi jest wyprowadzona; którą intratę inwentarzem podanym specyfikowaną ur. Antoni Staszewski, kommissarz starostwa Kahorlickiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł; oraz y expensa gruntowe wyżey specyfikowaną.

Delacye w tym starostwie zaszele.

Przy lustracyi tego starostwa Kahorlickiego stanowszy przed nami lustratorami ur. Antoni Staszewski kommissarz, woyt y gro- mada starostwa Kahorlickiego, żalac się opowiadali, że to

starostwo Kahorlickie od stron kollateralnych gruntami swojemi z gruntami starostwa Kahorlickiego tyczących się, w gruntach swoich znaczne krzywdy y awulsye ponosic ma. Jako to: od starostwa Bohusławskiego, do ktorego grunta y uroczyska starostwa Kahorlickiego dekretami (jak wnosil jmc pan Staszewski) przysądzone po rudę Lipowiec nazwaną y po rzekę Rasawe (jak opowiada ta gromada) ciągnące się, dyspozytorowie starostwa Bohusławskiego poodbierać y na onych slobody poosadzać mieli. Z drugiej strony WW. Woroniczowie, WW. Hołowinscy y inni, grunta tegoż starostwa Kahorlickiego, Suchim Kahorlickiem, Rudą Hniłuszą, rzeczką Horochowatką (iak opowiadali) determinowane, do dobr swoich ziemskich poprzywłaszczac mieli. Ktorego uzalania tenże urodz. Staszewski o adnotowanie do lustracyi dopraszał się.

Pod czas teyże lustracyi starostwa Kahorlickiego ur. Jozef Sasin, stanowszy przed nami lustratorami, imieniem wiel. Stanisława Szczeniowskiego podczaszego żytomirskiego, opowiadał, że grunta ziemskie dziedziczne wiel. Szczeniowskiego podcz. żytom. acz do Rżyszczowa należące po rzeczkę Horochowatkę (iak opowiadał imc pan Sasin) ciągnącesię, do też starostwa Kahorlickiego przywłaszczyc miano, y futur iakiś na tymże gruncie przez wiel. Szczeniowskiego podcz. żytom. postanowiony, ludzie starostwa Kahorlickiego znieść mieli; potym domawiał się, aby ten grunt y z niego proveniencyę (ktorych żadnych nie widzieliśmy, bo grunt pusty) do lustracyi terazniejszey nie wchodził.

Na ktore opowiadanie ur. Antoni Staszewski imieniem JW. hrabi Tarnowskiego, starosty Kahorlickiego odpowiadał: że grunta po rzeczkę Horochowatkę ciągnącesię, zawsze ab aevo et origine gruntami królewskiem i do starostwa Kahorlickiego należacemi byđz maia, y że w te grunta wiel. Szczeniowski podcz. żytom. tym pretextem wspierać się ma, że wiel. Szczeniowski podcz. żytomierski JW. hrabi Tarnowskiemu, staroście kahorlickiemu w dobrach swoich las mający we wsi Ulanikach winnicę postawić y lasu do niy pozwolic miał, a JW. hrabia Tarnowski starosta kahorlicki,

wiel. Szczeniowskiemu podczaszemu żytom. wzajemnie, w stepie kahorlickim, nad rzeczką Horochowatką futor postawić miał pozwolić, dla wypasienia bydeł, do tego czasu, do którego by winnicy y lasu JW. hrabia używał. Z ktorego pretextu teraz wiel. Szczeniowski podczaszy żytomierski tenże futor y grunta przy nim będące, kahorlickie, za swoje dziedziczne przywłaszczać ma.

Starostwo Bohusławskie.

Działo się w mieście Bohusławie, dnia dziewiątego miesiąca lipca, roku pańskiego 1763.

Tego starostwa possessorem dożywotnim jest JO. Jan-Klemens Branicki, kasztelan krakowski, hetman wielki koronny, starosta Bohusławski.

Puszczone jest toż starostwo ad praesens w dzierżawę arędowną W. jmc panu Janowi Korzeniowskiemu, kapitanowi regimentu piezszego buławy wielkiej koronney. Poddani w tym starostwie powinności odbywają takowe: płacą czynsz podług proporcji mienia swojego; koszą po dni dwa, ktore dwa dni kosowicy rachują się podług zwyczaju praktykowanego, po grzywien trzy, to jest po złotych 2 y groszy 12. Ktorzy mają stawy y stawki swoje, płacą stawszczyznę za wolne w nich łowienie ryb. Mielnicy od koła płacą kołowe po rublu, to jest po zł. 8; daią przytym wszyscy osyp żytni podług proporcji ciągła. Te wszystkie daniny w liniach niżej wyrażone na kwotę pieniężną zredukowane.

Zamek Bohusławski. Ten zamek stoi nad rzeką naprzeciwko rynku bohusławskiego, palami dębowemi wkoło ponad fosą opalisdowany, na wale zaś parkanem dębowym z strzelnicami, pod daszkiem z gontow dębowych wkoło oparkaniony. Do ktorego zamku wjazd od miasta, gdzie nayprzed roгатka, to jest szlagmant dębowy zwodzony, od ktorego do bramy droga z oboch stron opalisdowana. Brama z drzewa dębowego gontami pobita, w ktorey wrota podwoyne, w pięć rzędow gwoździami żelaznemi zbijane, w gorze na biegunach, w dole na czopach z ryfami żelaznemi osadzone; w teyże

bramie po prawey stronie komorka do schowania z drzwiami, na tey bramie izdebka z drzewa dębowego w węgieł budowana, do ktorey wschody z podworza; wkoło tey izdebki ganek z strzelnicami z dyłow dębowych podbudowany. W środku zamku budowanie takowe: z bramy idąc po prawey ręce kurdygarda z drzewa w węgieł budowana, z sienią y drzwiami, w ktorey piec kaflowy na przecie żelaznym poruinowany; przy niey turma na aresztantow bez okna, naprzeciwko izba z alkierzem, z oknami prostemi y piecem kaflowym; w sieni między kurdygardą y izbą, komorka. Ten budynek darnem pokryty. Lochow dwa w ziemi drzewem wybudowanych. Kaplica z drzewa dębowego między parkanem wybudowana, z podłogą y oknami trzema; na tey kaplicy buynica wielka z strzelnicami, gętami pobita, z kopułą na wierzchu. Budynek dla pomieszkania duży, gontami pobity, przed którym ganek z mostkiem, z ganku sień z drzwiami zatyłkowemi; z sieni po lewey ręce izba z piecem kaflowym, z tey izby drugi pokoik z oknami, bez pieca, z ktorego pokoiku po prawey ręce y po lewey—gabinety. Naprzeciwko z sieni po prawey ręce izba druga duża z alkierzem y garderobą, spiżarnia z drzewa dębowego budowana, gętami pobita y lodownia w niey głęboka, drzewem z środka w ziemi wybudowana. Piwnic dwie, drzewem z środka wybudowanych, darnem pokrytych; kuchnia z drzewa rzniętego budowana ze spiżarnią, łubeni pokryta. Budynek ekonomiczny z drzewa w węgieł stawiony dawny, w którym z sieni, po lewey ręce izba z alkierzem; z tego alkierza izdebka z komorką; naprzeciwko przez sieni piekarnia. Wozownia z drzewa budowana z drzwiami podwuynemi, stayni dwie y mała trzecia, dranią pobite; w końcu stayni, niedaleko bramy spichlerz o dwóch piątrach budowany, dobry; na tym szpichlerzu izdebka z oknami bez pieca, w koło izdebki ganek, dranią pobity. Wposrod dziedzińca studnia w kwadrat, drzewem ocembrowana, dranią pobita, podobieństwem altanki obudowana, w ktorey do ciągnięcia wody jest koło y wiadro okowane. Furta z zamku na tyle budowana, podobieństwem baszty, na ktorey buynica z strzelnicami; na rogach

zamku y parkanu basztek jest dwie o dwóch piątrach budowanych z strzelnicami, gontami pobitych.

Miasto Bohusław. To miasto leży nad rzeką Rosią, na gorze, wkoło palami dębowemi opalisadowane. Do tego miasta bram wjezdnych trzy: iedna na wjezdzie od Białey Cerkwi, druga na wjezdzie od Kaniowa, trzecia na wjezdzie od Korsunia; z przyjazdu zaś od czwartej strony, z za Rosi, most na izbicach, na którym moscie zwud na łańcuchach żelaznych. W rynku ratusz mieyski z izbami, alkierzami y szpichlerzem, dranią pobity. Prosto tego ratusza pośród samego rynku baszta o dwóch piątrach, z drzewa rzniętego w cyrkuł budowana, gontami pobita, z strzelnicami dla obrony miasta.

Intrata roczna starostwa Bohusławskiego.

Złote	Gro-	Sze-
polskie.	sze.	łagi.

W tym mieście Bohusławiu liczy się osiadłych żydow 123, którzy płacą czynsz za chałupy y za kramnicy, kramarze, ktorego podatku importatur	952	
--	-----	--

Chałup chrześciańskich osiadłych w tymże mieście Bohusławiu z przedmieściami liczy się 382, importuią czynszu	3,756	
---	-------	--

Z tegoż miasta Bohusławia kosowego efficit	796	24
--	-----	----

Za osyp żytni osmuch 417, osmucha a gr. 24, efficit	333	18
---	-----	----

Stawszczyzny importatur	82	
-----------------------------------	----	--

Pokoleszczyzny od mielnikow importatur	256	
--	-----	--

Arędy karczemney w mieście Bohusławiu z wsiami Roskopińcami y Tiunkami	30,848	
--	--------	--

Chałup libertowanych 6, to jest woyt, przysiężni y assawuli, słobodzianow 4, pustek 2.

Młynow pod miastem Bohusławem na rzece Rosi jest in numero 11, koźdy o dwóch kołach mącznych y z stępmami; wymiar z nich do arędy należy.

Złote Gro- Sze-
polskie. sze. lagi.

Attynencye do tego starostwa.

<i>Miasteczko Medwin.</i> W tym miasteczku		
liczy się do intraty chałup 157, z których		
importatur czynszu	3,220	
Kosowego efficit	582	12
Za osyp żytni osmuch 388, osmucha a		
gr. 24, efficit	310	12
Stawszczyzny importatur	122	12
Pokoleszczyzny od mielników importatur .	36	
Arędy karczemney	4,469	
Chałup libertowanych 4, slobodzianow 5.		
Młynow na stawach 3, w każdym koło		
mączne 1, y stępy; wymiar z nich do arędy idzie.		
<i>Wieś Krasnohorodka.</i> W tey wsi liczy się		
do intraty chałup 13, z których importatur		
czynszu	144	
Kosowego efficit	28	24
Za osyp żytni osmuch 18, osmucha a gr.		
24, efficit	14	12
Arędy karczemney	401	
Chałupa osadczego 1 wolna, slobodzianik 1.		
<i>Wieś Baranie Pole.</i> W tey wsi liczy się do		
intraty chałup 38, z których importatur czynszu	608	
Kosowego efficit	84	
Za osyp żytni osmuch 36, osmucha a gr.		
24, efficit	44	24
Arędy karczemney	1,286	
Libertowana chałupa 1.		
<i>Wieś Dmytrenki.</i> W tey wsi liczy się do		
intraty chałup 31, z których importatur czynszu	292	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Kosowego z tej wsi efficit	69	18	
Za osyp żytni osmuch 35, osmucha a gr.			
25, efficit	28		
Stawszczyzny importatur	56	24	
Pokoleszczyzny od mielników importatur .	36		
Arędy karczemney	1,680		
Chałup libertowanych dwie; młynow 3 na stawach, każdy z kamieniem 1 y stępami; wymiar z nich do arędy idzie.			
<i>Wieś Kieydanowka.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 77, z których importatur czynszu			
	832		
Kosowego z tej wsi efficit	177	18	
Za osyp żytni osmuch 103, osmucha a gr. 24, efficit	82	12	
Stawszczyzny importatur	86	12	
Pokoleszczyzny od mielników importatur .	12		
Arędy karczemney	2,115		
Chałup wolnych 2, slobodzianow 1; młynek na stawku 1, z kamieniem 1 y stępami; wymiar z niego do arędy należy.			
<i>Wieś Bijowce.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 110, z których importatur czynszu			
	1,644		
Kosowego z tej wsi efficit	264	24	
Za osyp żytni osmuch 204, osmucha a gr. 24, efficit	163	6	
Stawszczyzny importatur	40		
Pokoleszczyzny od mielników importatur .	56		
Arędy karczemney z wsią Moskalenkami y siedliskiem Momołami	4,363		
Chałup wolnych 3, slobodzianow 2.			
Młynow na rzece Rosi 2, na stawku 1, in numero 3.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Moskalenki.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 30, z których importatur czynszu	380		
Kosowego z tey wsi efficit	67	6	
Za osyp żytni osmuch 46, osmucha a gr.			
24, efficit	36	24	
Pokoleszczyzny importatur	24		
Aręda do Bijowiec należy.			
Chałupa libertowana 1; slobodzianow 5.			
Młyn na rzece Rosi 1, z dwoma kołami			
mącznemi y stępnym 1.			
<i>Siedlisko Momoły.</i> W tym siedlisku jest			
chałup 3, z których importatur czynszu	24		
Kosowego efficit	7	6	
Za osyp osmuch 3, a gr. 24, efficit	2	12	
<i>Wieś Deszki.</i> W tey wsi liczy się do in-			
traty chałup 26, z których importatur czynszu	432		
Kosowego z tey wsi efficit	79	6	
Za osyp żytni osmuch 53, osmucha a gr.			
24, efficit	42	12	
Stawszczyzny importatur	4	24	
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur	24		
Arędy karczemney	1,084		
Chałupa libertowana 1, slobodzianik 1.			
Młyn o dwóch kamieniach y stępach na			
Rosi 1.			
<i>Wieś Chochutwa.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 45, z których importatur czynszu	564		
Kosowe z tey wsi do arędy przydane.			
Za osyp żytni osmuch 70, osmucha a gr.			
24, efficit	56		
Stawszczyzny importatur	10	12	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Pokoleszczyzny importatur	76		
Arędy karczemney	1,501		
Chałupa libertowana 1; młynow na rzece Rosi 3, każdy z dwoma kamieniami y stępami; wymiar z nich do arędy idzie.			
<i>Wieś Jaciuki.</i> W tey wsi liczy się do in- traty chałup 35, z których importatur czynszu	356		
Kosowego z tey wsi efficit	79	6	
Za osyp żytni osmuch 44, osmucha à gr.			
24, efficit	35	6	
Stawszczyzny importatur	55	6	
Aręda niżej z wsią Isaykami. Chałup libertowanych 2.			
<i>Wieś Isayki.</i> W tey wsi liczy się do in- traty chałup 147, z których importatur czynszu	1,638		
Kosowego z tey wsi efficit	316	24	
Za osyp żytni osmuch 201, osmucha a gr.			
24, efficit	160	24	
Stawszczyzny importatur	71	6	
Arędy karczemney razem z wsią Jaciukami Chałup libertowanych 2, slobodzianow 2.	4,759		
<i>Wieś Roskopińce.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 55, z których importatur czynszu	596		
Kosowe do arędy bohusławskiej przyłą- czone.			
Za osyp osmuch 72, a gr. 24, efficit	57	18	
Stawszczyzny importatur	83	6	
Pokoleszczyzny od mielnikow, importatur	24		
Aręda z tey wsi do arędy bohusławskiej wchodzi.			
Chałupa libertowana 1, slobodzianik 1.			

Młyn na rzece Rosi z dwoma kamieniami y stępami jeden; wymiar z niego do arędy buhusławskiej idzie.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Dybińce.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 112, z ktorych importatur czynszu	1,136		
Kosowego z tey wsi efficit	244	24	
Za osyp żytni osmuch 142, a gr. 24, efficit	113	18	
Stawszczyzny importatur	8		
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur .	24		
Arędy karczemney z wsiami: Borodaniem y Czaykami	3,826		

Chałupa libertowana 1, słobodzianow 2.

Młyn na rzece Rosi jeden z dwoma kamieniami y stępami; wymiar z niego do arędy idzie.

<i>Wieś Borodanie.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 28, z ktorych importatur czynszu	304		
Kosowego z tey wsi efficit	64	24	
Za osyp żytni osmuch 37, osmucha a gr. 24, efficit	29	18	
Chałupa libertowana 1, słobodzianik 1.			
Aręda karczemna z Dybińcami.			

<i>Wieś Czayki.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 17, z ktorych importatur czynszu	160		
Kosowego z tey wsi efficit	40	24	
Za osyp żytni osmuch 20, osmucha à gr. 24, efficit	16		
Stawszczyzny importatur	4		
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur .	24		
Aręda idzie z Dybińcami.			
Chałupa libertowana 1; młyn na rzece			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Rosi z dwoma kamieniami y stępami 1; wymiar do arędy.			
<i>Słoboda Lutery.</i> W tey słobodzie jest do intraty chałup 9, z których importatur czynszu	76		
Kosowego z tey słobody efficit	16	24	
Za osyp żytni osmuch 9, a gr. 24, efficit	7	6	
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur .	16		
Arędy karczemney	520		
Chałupa osadczego libertowana 1, słobodzianow 8; młyn na Rosi z jednym kamieniem y stępami jest jeden; wymiar z niego do arędy.			
<i>Wieś Misayłowka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 123, z których importatur czynszu	1,328		
Kosowego z tey wsi efficit	271	6	
Za osyp żytni osmuch 159, a gr. 24, efficit	127	6	
Stawszczyzny importatur	27	6	
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur .	24		
Arędy karczemney	3,348		
Chałup libertowanych 2; młyn na Rosi jeden z dwoma kamieniami y stępami.			
<i>Wieś Karapisze.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 249, z których importatur czynszu	2,908		
Kosowego z tey wsi efficit	573	18	
Za osyp żytni osmuch 355, a gr. 24, efficit	284		
Stawszczyzny importatur	32		
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur .	36		
Arędy karczemney	5,707		
Chałup libertowanych 3, słobodzianow 5. Młynow na stawach 3, po jednym ka-			

Złote Gro- Sze-
polskie. sze. łgi.

mieniem mącznym, y stępy mających; wymiar z nich do arędy karczemney należy.

Wieś Pustowoyty. W tey wsi liczy się do intraty chałup 72, z których importatur czynszu

	828	
Kosowego z tey wsi efficit	153	18
Za osyp żytni osmuch 95, a gr. 24, efficit	76	
Stawszczyzny importatur	40	
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur .	36	
Arędy karczemney z wsią Karandyńcami	2,927	

Chałup libertowanych 2, slobodzianik 1.

Młynow na stawach 3, każdy z jednym kamieniem y stępami, wymiar z nich do arędy idzie.

Wieś Karandyńce. W tey wsi liczy się do intraty chałup 30, z których importatur czynszu

	296	
Kosowego z tey wsi efficit	62	12
Za osyp żytni osmuch 34, a gr. 24, efficit	27	6
Stawszczyzny importatur	32	24

Aręda z Pustowoytami.

Chałupa libertowana 1.

Wieś Zielonki. W tey wsi liczy się do intraty chałup 149, z których importatur czynszu

	1,976	
Kosowego z tey wsi efficit	352	24
Za osyp żytni osmuch 246, a gr. 24, eff.	196	24
Arędy karczemney	3,662	

Chałup libertowanych 2, slobodzianow 5.

Wieś Rasawa. W tey wsi liczy się do intraty chałup 88, z których importatur czynszu

	944	
Kosowego z tey wsi efficit	204	
Za osyp żytni osmuch 116, a gr. 24, efficit	92	24
Stawszczyzny importatur	8	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Pokoleszczyzny importatur	48		
Arędy karczemney z wsią Szupikami	3,555		
Chałup libertowanych 3, slobodziańow 5. Młynow na stawach 3 po jednym kamie- niu y stępy mających; na rzece Rasawie młyn 1, z dwoma kamieniami y stępami.			
<i>Wieś Szupiki.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 38, z których importatur czynszu	448		
Kosowego z tey wsi efficit	91	6	
Za osyp żytni osmuch 56, a gr. 24, efficit	44	24	
Stawszczyzny importatur	32	24	
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Mironowka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 75, z których importatur czynszu	1,024		
Kosowego z tey wsi efficit	175	6	
Za osyp żytni osmuch 128, a gr. 24, efficit	102	12	
Stawszczyzny importatur	24	24	
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur .	36		
Arędy karczemney	2,179		
Libertowanych chałup 3, slobodziańow 9. Młynow 2, jeden z dwoma kamieniami y stępami, drugi z jednym kamieniem y stępami.			
<i>Wieś Basze.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 25, z których importatur czynszu	336		
Kosowego z tey wsi efficit	57	18	
Za osyp żytni osmuch 42, a gr. 24, efficit	33	18	
Stawszczyzny razem z wsią Juchnami .	118	12	
Arędy karczemney z wsią Juchnami	2,177		
Chałupa wolna 1, slobodziańik 1.			
<i>Wieś Juchny.</i> W tey wsi liczy się do in-			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
traty chałup 10, z których importatur czynszu	108		
Kosowego z tej wsi efficit	21	18	
Za osyp żytni osmuch 13, a gr. 24, efficit	10	12	
Aręda karczemna z Baszami.			
<i>Wieś Tuniki.</i> W tej wsi liczy się do in-			
traty chałup 18, z których importatur czynszu	176		
Kosowe z tej wsi do arędy bohusław-			
skiej idzie.			
Za osyp żytni osmuch 22, a gr. 24, efficit	17	18	
Stawszczyzny importatur	4		
Aręda karczemna z Bohusławiem.			
Chałupa libertowana 1, slobodzianik 1.			
<i>Wieś Wachutyńce.</i> W tej wsi liczy się			
do intraty chałup 16, z których importatur			
czynszu	184		
Kosowego z tej wsi efficit	38	12	
Za osyp żytni osmuch 23, a gr. 24, efficit	18	12	
Stawszczyzny importatur	12		
Aręda karczemna niżej z wsią Hulami			
specyfikuje się.			
Libertowana chałupa 1.			
<i>Wieś Hule.</i> W tej wsi liczy się do intraty			
chałup 59, z których importatur czynszu	752		
Kosowego z tej wsi efficit	136	24	
Za osyp żytni osmuch 93, a gr. 24, efficit	74	12	
Stawszczyzny importatur	6	12	
Arędy karczemney z wsią Wachutyńcami	2,132		
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 2.			
<i>Wieś Mykitiany.</i> W tej wsi liczy się			
do intraty chałup 36, z których importatur			
czynszu	480		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Kosowego z tey wsi efficit	84		
Za osyp żytni osmuch 59, a gr. 24, efficit	47	6	
Stawszczyzny importatur	8		
Arędy karczemney	1,045		
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Jachny.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 62, z których importatur czynszu	676		
Kosowego z tey wsi efficit	141	18	
Za osyp żytni osmuch 80, a gr. 24, efficit	64		
Stawszczyzny importatur	13	6	
Arędy karczemney	1,816		
Chałup libertowanych 2.			
<i>Wieś Olchowiec.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 103, z których importatur czynszu	1,376		
Kosowego z tey wsi efficit	237	18	
Za osyp żytni osmuch 166, a gr. 24, efficit	132	24	
Stawszczyzny importatur	56		
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur .	24		
Arędy karczemney, z wsiami: Semihora- mi, Teptijowką, Radkami	5,337		
Chałup libertowanych 2, słobodzianik 1.			
Młyn na rzece Rosi 1, z dwoma kamie- niami mącznymi y stępnym kołem 1.			
<i>Wieś Semihory.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 66, z których importatur czynszu	740		
Kosowego z tey wsi efficit	153	18	
Za osyp żytni osmuch 91, a gr. 24, efficit	72	24	
Stawszczyzny importatur	20	24	
Chałup libertowanych 2, słobodzianow 6.			
<i>Wieś Teptijowka.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 20, z których importatur czynszu	240		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Kosowego z tej wsi efficit	43		6
Za osyp żytni osmuch 30, a gr. 24, efficit	24		
Stawszyny z wsią Radkami importatur .	27		6
Chałupa libertowana 1.			
<i>Siedlisko Radki.</i> W tym siedlisku jest			
chałup 4, z których importatur czynszu	48		
Kosowego z tej wsi efficit	9		18
Za osyp żytni osmuch 6, a gr. 24	4		24
Aręda karczemna z wyżej wyrażonemi wioskami do Olchowca idzie.			
Dziesięciny pszczelney z całego starostwa Bohusławskiego w roku 1763, pni in numero 895, pień a fl. 5, efficit	4,475		
Oczkowego z tych że pasiek w tymże roku	441		18
Za subarendowanie maydanow dwóch w Bohusławiu y Medwinie salitrzanych	1,200		
Intraty roczney w całym starostwie Bohu- sławskim w roku 1763 in summa			139,380
Detrunknie się z tej summy: dla jmc			
pana gubernatora starostwa Bohusławskiego pen- syi z ordynaryą wraz wyznaczoną złotych pol- skich			2,000.
Dla jmc pana pisarza prowentowego tegoż starostwa złotych polskich	600.		3,800
Dla p. dyspozytora medwińskiego zł. p. 300.			
Dla p. dyspozytora karapiskiego zł. p. 200.			
Dla p. dyspozytora bijowieckiego zł. p. 200.			
Dla p. dyspozytora zielenkowskiego zł. p. 200.			
Dla p. leśniczego tegoż starostwa zł. p. 300.			
Tę kwotę 3,800 zł. pol. na zapłacenie kapitulacyi pp. dyspezytorom starostwa Bohu-			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
sławskiego, wyznaczonych wytrąciwszy, restat summy	135,580		
Z ktorey summy należy do skarbu ko- ronnego kwarty	33,895		

Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku sredniego ad mentem konstytucyi wyprowadzona. Ktorą intratę roczną inwentarzem podanym specyfikowaną W. jmc p. Jan Korzeniowski, kapitan regimentu pie-szego buławy wielkiej koronney, dzierżawca starostwa Bohusławskiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł, niemniej z gron-tową expensą.

Kozaków w całym starostwie Bohusławskim jest in numero 52. Ci kozacy horodowi bywają w obozie woyska koronnego partyi ukraińskiej za ordynansami WW. panow regimentarzow na powin-nosciach.

Słobody nowe w starostwie Bohusławskim, ktore żadney ieszcze intraty do skarbu starostwa Bohusławskiego nie czynią.

Słoboda Lipowiec. Tę słobodę osadza wiel. Jan Korzeniowski, dzierżawca starostwa Bohusławskiego, za prawem od JO. Branickiego, kasztelana krakowskiego, starosty Bohusławskiego w roku 1765, na lat ośm danym; jest w niej słobodzianow 24.

Słoboda Janowka. Tę słobodę osadza jmc p. Dobrzański za prawem od tegoż, w roku tymże 1765 na lat cztery danym; jest w tey słobodzie słobodzianow 31.

Słoboda Szubina grobla. Tę słobodę osadza jmc pan Pulikowski, za prawem od tegoż, w roku 1764, dnia 22 septembris, na lat 8 danym; iest w tey słobodzie słobodzianow 16.

Słoboda Matwijowka. Tę słobodę osadza jmc p. Romeyko, za prawem od tegoż w roku 1764, na lat siedm danym; jest w niej słobodzianow 5.

Z tych wszystkich słobod żadney ieszcze intraty y prowentu niemasz do skarbu starościńskiego. Po wyściu lat w prawach wysz-

rzeczonych opisanych, prowent do skarbu starostwa Bohusławskiego importować się będzie.

Delacye w tym starostwie podane.

W czasie lustrowania starostwa Bohusławskiego stanowszy przed nami lustratorami ur. Jozef Sasin, imieniem wiel. Stanisława Szczeniowskiego, podczaszego żytomirskiego, dobr Rzyszczowa dziedzica, protestował się y opowiadał, że dobra wsie Karapisze y Zielonki mają bydź dobrami ziemskimi do Rzyszczowa należącemi, wiel. Szczeniowskiego dziedzicznemi, a do starostwa Bohusławskiego nie należącemi; przeto wnosił tenże ur. Sasin, aby te dobra (iako ziemskie) lustracyi nie podpadały. Dokumnntow na to nie ukazał, tylko opowiadał, że u wiel. Szczeniowskiego podczaszego żytomirskiego znajdować się mają.

Przeciwno ktorey delacyi od wiel. Szczeniowskiego podcz. żytomir. podaney, wiel. Jan Korzeniowski, kapitan regimentu pieszego buławy wielkiej koronney, dzierżawca starostwa Bohusławskiego, reprotestując się, a wsie Karapisze y Zielonki do starostwa Bohusławskiego należące probując, stanowszy przed nami lustratorami, starożytnych mieszczan starostwa Bohusławskiego z pradziadow, dziadow swoich (jak twierdził) w mieście Bohusławie zasiędziałych wypytawszy, tak opowiedział, że wiel. Szczeniowski upornym sposobem wsie Karapisze y Zielonki z dawnych czasow do starostwa Bohusławskiego należące sobie przywłaszczyć chce, z przyczyn nąypierwoy: że przestępując od Rzyszczowa grunta starostwa Kaniowskiego y starostwa Kahorlickiego y inne, do grontow starostwa Bohusławskiego sięgać ma. Potym tenże W. Korzeniowski opowiadał, że pomienione wsie Karapisze y Zielonki, nigdy od wieku y osiadłości swoiey inszemi dobrami nie byli tylko królewskimi, do starostwa Bohusławskiego po dawniejszych lustracyach osadzonymi, a iak mają wiadomość od przodkow swoich, ciż mieszczanie bohusławscy, że przed lat stokilkadziesiąt lub więcey, mieszczanie y obywatele starostwa Bohusławskiego dawni na tych gruntach,

gdzie pomienione wsie Karapisze y Zielonki osiadły, siana koszywali y pasieki swoje miewali; a nigdy z wieku ani w używaniu tych gruntow, jeszcze pustych, przeszkody, ani o wsie na nich osiadłe, od nikogo odezwę nie bywało, aż teraz o własność starostwa Bohusławskiego. Tego opowiadania mieszczan bohusławskich, wielm. Jan Korzeniowski, dzierżawca starostwa Bohusławskiego o adnotowanie do iustracyi domawiał się.

Starostwo Taraszczańskie.

Działo się w miasteczku Taraszczy dnia 29 miesiąca lipca, roku Pańskiego 1765.

To starostwo Taraszczańskie po śmierci wiel. Buszowskiego starosty taraszczańskiego, jest ad praesens w possessyi wiel. Joanny Buszowskiej, żony jego, za przywileiem od nayiaśnieyszego Augusta Trzeciego króla polskiego na osoby oboygą wiel. Buszowskich małżonkow ad vitae tempora danym.

W tym starostwie poddani powinności odbywają takowe: jedni płacą czynsz podług mienia swojego większy, a pańszczyzny nie robią y motkow nie przedzą; drudzy płacą czynsz mnieyszy y pańszczyzny robią na tydzień po dniu jednym na rok przedzą z przędziwa dworskiego. Wszyscy zaś koszą po dni dwa. Te powinności na kwotę pieniężną redutowane y w liniach niżej wyrażone.

Zamek Taraszczański. Ten zameczek leży nad rzeczką Hłuboczkiem, w koło palami ostawiony. Wjeżdżając do tego zameczku, brama z drzewa ciesanego budowana, nieskończona, bez wierzchu. W środku zamku obudowanie takowe: budynek duży z dwoma izbami y z dwoma alkierzami; drugi budynek niedaleko bramy, z izbą, alkierzem y komorą w sieniach. Lochow kopanych drzewem z środku wybudowanych dwa. Szpichlerzyk niewielki jeden. Staynia y wozownia pod jednym nakryciem w węgiel budowane nowe.

Miasteczko Taraszcza. To miasteczko leży nad rzeczkami: z iedney strony Kotłujem, z drugiej Hłuboczkiem idącemi.

Intrata roczna starostwa Taraszczańskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
W tym miasteczku liczy się do intraty chałup chrześcijańskich osiadłych 78, z których importatur czynszu wszystkiego ogólnie . . .	984		
Pańszczyzny eff. dni 1,092, dzień a gr. 6, eff.	218	12	
Kosowego z Taraszczy efficit . . .	120		
Żydów osiadłych w miasteczku Taraszczy jest 26, ktorzy inszego podatku nie dają, tylko do arędy płacą od kotła jednego po zł. 18; dwóch zaś żydów za posiadilne po złotych 4.			
Arędy karczemney w Taraszczy . . .	3,900		
Młynow w miasteczku Taraszczy jest cztery, to iest: na rzeczce Hłuboczku pod zamczkiem ieden, z kamieniem jednym; na stawie drugi, z kamieniem jednym y stępami; na rzece Kotłuju dwa młyny po jednym kamieniu, y stępy mające; piąty stupnik z foluszami na rzece Hołubcu; pokoleszczyzna z tych młynow od mielnikow razem z czynszem płaci się.			
Wymiar z tych młynow do arędy karczemney należy.			
W tym miasteczku Taraszczy chałup libertowanych jest 3, slobodzianow 2.			
<i>Wieś Lisowicze y Dubickie do Taraszczy.</i>			
W tych wsiach Lisowiczach y Dubickim liczy się do intraty chałup 113, z ktorych importatur czynszu ogólnie od wszystkich . . .	1,096	12	
Pańszczyzny dni 2,652, dzień a gr. 6, eff.	530	12	
Kosowego z tych dwóch wsi efficit . . .	225	18	
Motkow przedziwych 51, motek a gr. 6, efficit . . .	10	6	

Złote Gro- Sze-
polskie. sze. łagi.

Arędy karczemney z tych wsi razem	3,200		
Chwałup libertowanych 4, to jest stawni- czy, wóyt, assawuła y leśniczy.			
Młynow w Lisowiczach jest in numero 6, po jednym kole mącznym mających; stupnik z foluszami siedmy. Z tych młynow pokoleszczyzna razem z czynszami płaci się; wymiar z nich do arędy idzie.			
Dziesięciny pszczelney z całego starostwa Taraszczańskiego w Roku 1763, pni in numero 90, pień a fl. 5, efficit			
	450		
Oczkowego z tychże pasiek w tymże roku	81	6	
Za dwa stawy, na których spusty były w roku 1763	179	6	
Intraty roczney w tym starostwie Ta- raszczańskim w roku 1763 in summa	10,995	12	
Detrunkuiąc z tej summy dla jmci pana gubernatora t raszczańskiego solarium roczne wyznaczone, wraz z ordynaryą na kwotę pie- niężną wyredukowaną zł. pol. . 429 gr. 18.)	429	18	
Tę kwotę zł. pol. 429, gr. 18, na zapła- cenie pensyi roczney z ordynaryą p. guberna- torowi taraszczańskiemu wytrąciwszy, restat summy	10,565	24	
Z ktorey summy procentowey należy do skarbu koronnego kwarty	2,641	13	1 ¹ / ₂

Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku sredniego ad
mentem konstytucyi jest wyprowadzona; którą intratę inwentar-
zem podanym specyfikowaną, ur. Pawłowski, gubernator starostwa
Taraszczańskiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł, tudzież
y expens gruntowy.

Kozaków w tym starostwie Taraszczańskim jest in numero 13

Uroczyska y futory do Taraszczy należące.

Krzywa Rzeczka, Łysa Gura, Suchi Jar, Łobodyna Grobla; Łozowata Grobla, Mochowo Jezioro, Berezowy Hay, Krymlid, Storożowa Mohyla, Szpaczycha, Budziański las, Chryszczate Jary, Obapol, Cecyli, Hliniszczce, Hryszkowszczyzna, Szyłow Sad y Moskalow Jar.

Te wszystkie uroczyska puste nie osiadłe y żadnego procentu y intraty nie czynią.

Delacye tego starostwa.

Przy lustracyi tego starostwa Taraszczańskiego, postanowiwszy się przed nami lustratorami ur. Gąsper Jeruzalski kommissarz, mieszczenie, y gromada starostwa Taraszczańskiego zalili się y opowiadali, że temu starostwu Taraszczańskiemu granice mającemu, strone kollateralne, znaczne awulsye gruntow, nawet y wsi poczynic miały jako to: wiel. Olizar starosta sinicki do dobr wsi Koszowatey od Taraszczy grunta przez moc y violencyą odebrać miał, tak dalece, że w wielkiej szczupłości gruntow od Koszowatey Taraszcza zostawać ma. Z drugiey strony dwie wsie Bereziankę y Wowniankę Wielką, tudzież uroczysko Sucha Wownianka nazwane y inne siedlisko do starostwa Taraszczańskiego z dawnych czasow należące, w grontach tegoż starostwa osiadłe y sytuowane, do starostwa Białocerkiewskiego przez moc, niedawne, po śmierci niegdy wiel. Buszowskiego starosty Taraszczańskiego odebrano; ktore wsie, to jest, Bereziankę, wiel. Koryciński łowczy owrucki trzymac ma. a Wownianka do Białey Cerkwi należec. Tych wsi należność do starostwa Taraszczańskiego ur. Jeruzalski probując pokładał naypierwey oblatę confirmacyi prawa od nayiasnieyszego Iana—Kazimierza krola polskiego w roku 1661 urodz. Lisiewiczowi na dobra Taraszcze z specyfikacyę granic taraszczańskich służącego; potym oblatę przywileju od nayiasnieyszego krola jnci Augusta Trzeciego wiel. Buszowskim małżonkom na

dobra Taraszczę cum attinentiis, danego, pokładał oblatę tradycyi tychże dobr Taraszczy cum attinentiis z mocy wyżej wyrażonego przywileju y listu podawczego expediowanej, tudzież possessyą w Taraszczę, Lesiewieze, Bereżiankę, Wowniankę y siedliska inne wiel. Buszowskiej już po śmierci wiel. Buszewskiego starosty Taraszczańskiego małżonku iey służącą, y domawiał się o adnotowanie tak tej delacyi, jako y wyż wyrażonych dokumentow do lustracyi terazniejszey.

Podczas teyże lustracyi sławetny Matwiy Żołud, obywatel starostwa Taraszczańskiego, w dobrach wsi Lesiewiczach, do Taraszczy należącey, mieszkający opowiadał przed nami, że futor Mołodckie nazwany w gruntach teyże wsi Lisowiez leżący, przez antecessorow iego kupiony, a po nich na tegoż Matwii Żołudia spadać mający, do Koszowatey przez moc odebrać y przywłaszczyć miano; ukazywał nam na to kopią przywileju od najyasniejszego Jana Kazimierza krola polskiego w roku 1666 Wasylowi Żołudowi y potomkom jego, na wolność tego futuru od stanowisk noclegow y pokarmu żołnierzow danego u opowiadał, że oryginał tego przywileju niegdy w. Buszowski starosta Taraszczański wziąć miał.

Starostwo Białocerkiewskie.

Działo się w mieście Białey Cerkwi dnia drugiego miesiąca sierpnia roku Pańskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywotnym jest JW. Jerzy Mniszek, marszałek nadworny koronny starostwa Białocerkiewskiego.

W tym starostwie poddani powinności odbywają takowe: płacą czynsz podług mienia swojego, prócz czynszu dają osypy, koszą siano na sążnie, płacą podroszczyznę, ludzi którzy mają stawki płacą stawszczyznę y płutna ordynaryjne importują z swego przędziwa po pazem pięć od wołu uprządłszy. Tym powinnościom, to jest, osypu, motkow, podroszczyznie, kosowicy, wsie in corpore starostwa Białocerkiewskiego będące nie wszystkie generalnie podlegają, tylko która wies, jako powinność odbywać może—odbywa. Ktore

to powinności na kwotę pieniężną wyredukowane, co z ktor y wsi importuję się, iako też y intraty pieniężne przy każdej wsi w leniach nieżey wyrażone. Są też w tym starostwie futory, za ktore ludzie też futore pro commodo sui trzymając placą do skarbu starościńskiego.

Forteca Rzeczypospolitey białocerkiewska nad rzeką Rosią jest sytuowana, wałem wkoło wysokim z czterma rądelami osypana, palami dębowemi mieyscami we trzy, mieyscami we dwa rzędy ostawiona; fossa koło tey forticy, ze trzech stron, a z czwartey strony rzeka Ros, popod samą forticą płyni; wjazd do tey forticy od miasta, do ktorey wieżdżając bram trzy, to jest: pierwsza brama drewniana, wpół tylko budowana niedokonczone y nienakryta, stara, przed fosami od miasta z szlagmantem, od tey bramy ciągnosię pale ponad fosą. Za tą bramą przygrodek, to jest plac rowny, za ktorym jest wał niewielki; między tym wałem druga brama także drewniana stara, bez wierzchu, za tą bramą most przez fosę z zwodem popsutym, łańcuchi porwane, wałcu nad zwodem niema. Za tym mostem brama trzecia w wale wysokim, niby podziemna już do samey forticy; tamże na boku tey bramy przed fosą, to jest nad rzeką Rosią rądel osobny, duży. W srodku forticy plac obszerny. Budynki tak dla jmc p. kommandanta, iako też dla imc pp. officerow y inne na obwachu, dla gemeynow y kordygarda stare, popsute, poobalane, dachi na nich połamaue, a inne przybudynki słoma ponakrywane. Kaplica stara, dach na niey popsuty stary. Cekawz w ziemi, ten już psuiesię, woda w niego pod czas deszczu zacieka, drzewo w srodku gnić zaczyna, tak zwierzchu, iako y zewnątrz reparacyi potrzebuie. Armat żelaznych na rądelach y po wale stojących jezt sztuk 25; koła rod niemi y lawety pogniłe, potrucliałe; pod każdą armatę koł y lawetow nowych potrzeba; mozdierzow żelaznych dwa. Wycieczki z tey forticy poprzed wał idące, iakoteż y forta popod wałem do miasta, reparacyi potrzebiują. Studnia w fossie, za wałem zawalona. Wały koło tey forticy poosypywalisę, pale mieyscami pogniłe y potrucliałe. Ta forteca wielkiej potrze-

buie reparacyi bram, mostow, palow, fos y wałow, jako też y budynkow wewnętrznych. Przy opisanu tey fortecy jmc p. Michal Karbowski komendant, pod tenczas teyże fortecy domawiał się o adnotowanie dla wiadomości Rzeczypospolitey tego: że ta forteca jak jest w dobrym miejscu dobrą dyspozycyą fortyfikowana, w kraju pogranicznym ukraińskim dla Rzeczypospolitey potrzebna, tak za czasem obrucetury zewszystkim, jeżeli około reparacyi bram, mostow, wałow y innych fortyfikacyi starania nie będzie.

Zamek białocerkiewski starościński.

Ten zamek stoi na równym placu, niedaleko fortecy, w bliskosci rzeki Rosi, w koło palami ostawiony. Wieżdżając do tego zamku brama z drzewa dębowego ciesanego budowana, zstrzelnicami; w tey bramie wrota podwoyne na biegunach y kunach żelaznych; na tey bramie izdebka gętami pobita, wkoło tey izdebki ganek z strzelnicami. W srodku zamku obudowanie takowe: po lewey ręce idąc z bramy w zamek, przy samey bramie kurdygarda z izbą dużą dla infanteryi nadworney starościńskiej y komorek dwie dla arestantow; tamże blisko oficyny, w ktorych z sieni, po lewey ręce izba z alkierzem y po prawey ręce izba z alkierzem y garderobą. Wode tych officyn cekawzik mały dla amonicyi nadworney zamkowej starościńskiej, z drzewa dębowego, darnem, to jest ziemią pokryty. Loch murowany. Budynek, to jest gubernia, w ktorey z sieni izba sreduia duża; z tey izby po lewey stronie izdebka z alkierzem, po prawey stronie także izdebka z alkierzem; ten budynek gętami pobity. Wode tego budynku, to jest guberni, kuchnia dla i. p. gubernatora z izbą y spiżarnią; w tey kuchni komin murowany nad dach; spiżarnia osobliwa z drzewa ciesanego budowana, gętami pobita. Budynek duży gętami pobity, to jest dwor dla rezydencyi JW. starosty z drzewa rzniętego stawiony, wkoło wapnem tynkowany, do ktorego wchodząc sień, z sieni sala, z sali po lewey ręce pokojow trzy y kancelarya, po prawey ręce pokojow dwa y kaplica; w tych wszystkich pokojach y sali podłoga heblowana ćwiekami

żelaznemi przybijana. Drzwi jedne podwojne snycerską robotą z zamkami francuzkiemi, drugie pojedynkowe taką robotą y z takimiż zamkami; piece kaflowe; stajnia duża, gętami pobita z przegrodami; wozownia stara, dranią pobita; magazyn stary, z drzewa dębowego ciesanego stawiony. Budynek dla i. p. pisarza prowentowego, z gankiem, gętami pobity, z ganku sień, z sieni po lewey stronie izb dwie z alkierzem, po prawey zaś stronie izba z alkierzem y spiżarnią. Studnia kopana, drzewem dębowym rąbiona, przy ktorey wał z korbami dla ciągnięcia wody. Budynek dla pisarza magazynowego gętami pobity, w którym izba z alkierzem, piekarnia, spiżarnia y komorka; kuchnia nowa dla p. pisarza prowentowego, z drzewa rzniętego budowana, ziemią zwierzchu, to jest darnem ukryta, z dwoma izbami; budynek przy tey kuchni z drzewa ciesanego stawiony nowy, gętami pobity, z izbami. Przy tym budynku y wodle samey bramy po prawey ręce kordygarda kozacka z komorą dla aresztantow, gętami pobita; przy tey kordygardzie lochow kopanych dwa. Za tym zamkiem, za palami nad rzeką Rosią stajnia duża, w kwadrat z drzewa ciesanego budowana, gętami pobita, z gorką na słupach przed drzwiami; przy teyże stajni osobliwie budowana masztarnia, gętami pobita.

Miasto Białocerkiew. To miasto leży nad rzeką Rosią, palami wkoło po wale niewielkim, miasto te opasującym, opalisadowane. Do tego miasta bram wjezdnych dwie. Sądzi się to miasto prawem magdeburskim, a urząd magdeburski od wszelkich danin y powinności wolny jest. W tymże mieście Białocerkwi dworkow różnych z pozwolenia jurisdikcyi zamkowej y samego JW. starosty Białocerkiewskiego, na wyznaczonych przez urząd mieyski placach pobudowanych, jest in numero 28, z których dworkow żadney intraty do skarbu JW. starosty białocerkiewskiego niema.

W tymże mieście Białocerkwi WW. OO. jezuiti za konsensem starostow białocerkiewskich pod tytułem missyi mieszkają, mają rezydencyą murowaną, kościół drewniany naprzeciwko fortocy

od wjazdu. W mieście zaś obdwachi, jako y w bramach warty, ludzie nadworni starościńscy trzymają.

Intrata roczna starostwa Białocerkiewskiego.

Złote	Gro-	Sze-
polskie.	sze.	łagi.

W mieście Białey Cerkwi jest osiadłości, to jest osiadłych chałup chrześciańskich inwentarskich 474, oprucz urzędu mieyskiego, wóyta y burmistrza, z liczby zaś tych chałup od powinności wolnych y czynszu, to jest poborców mieyskich, cechmistrzów, na usługę mieyskiej y zamkowej będących ludzi jest 39; zostają tedy do intraty chałup inwentarskich 435, z których importatur czynszu . 2,502

Chałup zaś tych, w których mieszkają żołnierze z fortecy Białocerkiewskiej y nadworni starościńscy, a z nich żadney daniny y czynszu do skarbu starościńskiego nie dają, jest in numero 38.

Żydów osiadłych w mieście Białey Cerkwi mających swoje pomieszkania jest in numero 233. Ci żydzi podatki, tak kotłowe, jakoteż za kramnice y inne, dają do arędy karczemney białocerkiewskiej.

Arędy karczemney w mieście Białey Cerkwi z wsią Czerkasem y maydanem salitrzanym, tudzież z podatkami żydowskiemi . 30,000

Z tegoż miasta Białey Cerkwi od ludzi stawszczyzny importatur 4

Młynow pod miastem Białocerkwią na rzece Rosi jest trzy; młyn za miastem na stawie Rodku nazwanym 1; na stawie Nazarow

nazwanym młyn 1 y prochownia; z tych młynów pokoleszczyzny mielnicy nie płacą.

Atynencye do starostwa Białocerkiewskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Szemrajówka.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 134, z których importatur czynszu	1,320		
Podoroszczyzny z tey wsi efficit . . .	160		
Pokoleszczyzny od mielników importatur .	72		
Stawszczyzny importatur	32		
Za osyp żytni czet. 93 y cwierci 2, czet- weryk a gr. 24, efficit	187		
Za osyp owsiany czet. 94 y cwierci 2, czetweryk a gr. 24, efficit	75	18	
Arędy karczemney	2,500		
Chałup libertowanych 2.			
Młynow na rzece Rastawicy 3, wymiar z tych młynow do arędy idzie.			
<i>Wieś Dulickie.</i> W tey wsi liczy się do in- traty chałup 36, z których importatur czynszu			
	410	12	
Podoroszczyzny importatur	56		
Pokoleszczyzny importatur	48		
Stawszczyzny importatur	2	12	
Chałup libertowanych 2.			
Aręda karczemna z wsią Barachtami.			
Młynow na rzece Rastawicy 2.			
<i>Wieś Ruda.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 44, z których importatur czynszu .			
	396	24	
Podoroszczyzny importatur	64		
Arędy karczemney	800		
<i>Wieś Matiusze.</i> W tey wsi liczy się do in- traty chałup 82, z których importatur czynszu			
	682	12	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Podoroszczyzny importatur	80		
Pokoleszczyzny importatur	40		
Stawszczyzny importatur	52		
Arędy karczemney z wsiami Chrapaczami, Hłuszkami y Skrebeszami	4,000		
Chałup libertowanych 2. Młynow na rzece Rastawicy 2. <i>Wieś Truszki.</i> W tey wsi liczy się do in- traty chałup 99, z których importatur czynszu	1,010	12	
Podoroszczyzny importatur	144		
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur	48		
Arędy karczemney	3,900		
Stawszczyzny importatur	24		
Chałup libertowanych 2. Młyn na rzece Rastawicy 2. <i>Wieś Bezpieczna.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 50, z których importatur czynszu	316		
Aręda karczemna z wsią Barachtami idzie. Chałupa pusta jedna. <i>Wieś Piszczyki.</i> Wóytowstwo. W tey wsi liczy się do intraty chałup 50, z których im- portatur czynszu	1,013	18	
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur z wsią Bezuhlakami	24		
Stawszczyzny importatur	40		
Arędy karczemney z wsiami Bezuhlakami, Kamionką y Drozdami	4,500		
Chałup libertowanych 2. <i>Wieś Bezuhlaki.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 18, z których importatur czynszu	350		
Aręda karczemna z Piszczykami. Młyn na stawie jeden.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Kamionka seu Fursy.</i> W tej wsi			
liczy się do intraty chałup 38, z których impor- tatur czynszu	286		12
Podproszczyzny importatur	40		
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	8		
Aręda karczemna z Piszczykami.			
Chałupa libertowana 1.			
Młyn na rzece Kamionce 1.			
<i>Wieś Napraszuiki.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 23, z których importatur czynszu	507		6
Stawszczyzny importatur	16		
Aręda karczemna z wsią Połowecką.			
Chałupa libertowana 1.			
Młyn na hati 1.			
<i>Wieś Drozdy.</i> W tej wsi liczy się do in- traty chałup 64, z których importatur czynszu			
	1,336		
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	24		
Aręda karczemna z wsią Piszczykami.			
Chałup libertowanych 3,			
<i>Wieś Mazepińce.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 22, z których importatur czynszu	400		
Stawszczyzny importatur	4		
Aręda karczemna z wsią Hrebionkami.			
<i>Wieś Połowecka Wielka.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 101, z których importatur czynszu			
	1,788		
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	40		
Arędy karczemney z wsią Naprasnikami .	4,100		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Chałupa libertowana 1.			
Młyn na stawie 1.			
<i>Wieś Połowecka Mała.</i> W tej wsi liczy się do intryty chałup 113, z których importatur czynszu	2,154	12	
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	48		
Arędy karczemney z wsią Krasnolisem	2,000		
Chałupa libertowana 1.			
Młynow na stawach jest dwa.			
<i>Wieś Krasnolis.</i> W tej wsi liczy się do intryty chałup 62, z których importatur czynszu	1,084		
Stawszczyzny importatur	8		
Chałupa libertowana 1.			
Aręda karczemna z wsią Połowecką.			
<i>Wieś, quondam miasto, Trylisy.</i> W tej wsi liczy się do intryty chałup 136, z których importatur czynszu	1,506	12	
Podoroszczyzny importatur	144		
Pokoleszczyzny importatur	24		
Stawszczyzny importatur	56		
Arędy karczemney z wsiami Piwniami, Korolówką, Pilipówką, Kiszczyńcami, Kożankami, Zubarami, Jachnami, Olszanką, Ostryikami, Birukami, Kłoczkami y Kożennikami	24,000		
Chałup libertowanych 2.			
Młyn na rzece Kamionce 1.			
<i>Wieś Piwnie.</i> W tej wsi liczy się do intryty chałup 24, z których importatur czynszu	202	12	
Podoroszczyzny importatur	40		
Pokoleszczyzny importatur	32		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Stawszczyzny importatur	32		
Aręda karczemna z Trilisami.			
Chałup libertowanych 2.			
Młyn na stawku 1.			
<i>Wieś Koroluwka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 22, z których importatur czynszu	200		
Podoroszczyzny importatur	32		
Stawszczyzny importatur	4		
Aręda z Tulisami.			
<i>Wieś Filipowka.</i> W tej wsi liczy się			
do intraty chałup 19, z których importatur			
czynszu	202	12	
Podoroszczyzny importatur	40		
Aręda do Trylis.			
<i>Wieś Kiszczynice.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 44, z których importatur czynszu	511	6	
Podoroszczyzny importatur	40		
Stawszczyzny importatur	16		
Aręda z Trilisami.			
Libertowana chałupa 1.			
<i>Wieś Koźanki.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 39, z których importatur czynszu	444	24	
Podoroszczyzny importatur	31	6	
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	48		
Chałup libertowanych 2.			
Aręda z Trilisami.			
Młyn na rzece Kamionce 1.			
<i>Wieś Zubary.</i> W tej wsi liczy się do in-			
traty chałup 14, z których importatur czynszu	232		
Aręda karczemna do Trylis.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Jachny.</i> W tej wsi liczy się do intraty			
chałup 21, z których importatur czynszu	211	6	
Podoroszczyzny importatur	32		
Stawszczyzny importatur	9	18	
Aręda z Trylisami.			
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Palaniczyńce.</i> W tej wsi liczy się			
do intraty chałup 61, z których importatur			
czynszu	672		
Podoroszczyzny importatur	80		
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	16		
Za osyp żytni czet. 36, czetweryk a fl. 2,			
efficit		72	
Aręda karczemna z Hrebionkami.			
Chałup libertowanych 2, slobodzianik 1.			
Młyn na rzece Kamionce 1.			
<i>Wieś Kowalówka.</i> W tej wsi liczy się			
do intraty chałup 67, z których importatur			
czynszu	792		
Podoroszczyzny importatur	120		
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	24		
Za osyp żytni czetw. 38, czetw. a fl. 2,			
efficit		76	
Aręda karczemna z Hrebionkami.			
Chałupa libertowana 1, slobodzianik 1.			
Młyn 1.			
<i>Wieś Ustymówka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 55, z których importatur czynszu	593	18	
Podoroszczyzny importatur	72		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Stawszczyzny importatur	4		
Za osyp żytni czetwerykow 35, czetw. a fl. 2, efficit		70	
Aręda karczemna z Hrebionkami.			
Chałupa libertowana 1, slobodzianik 1.			
<i>Wieś Sydory.</i> W tey wsi liczy się do in-			
traty chałup 49, z których importatur czynszu .	569	18	
Podoroszczyzny importatur	32		
Stawszczyzny importatur	20		
Za osyp żytni czetw. 12, czetw. a fl. 2, efficit		24	
Aręda z Hrebionkami.			
Chałup libertowanych 3, slobodzianow 3.			
<i>Wieś Hrebionki.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 86, z których importatur czynszu	1,965	18	
Pokoleszczyzny importatur	12		
Stawszczyzny importatur	40		
Arędy karczemney z wsiami Mazepińcami, Pałaniczycami, Kowalówką, Ustymówką, Sydo- rami. Saliwonkami, Połohami, Błoszczyńcami, Tomikowkń, Nowojanowem			
			12,300
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 2.			
Młyn 1.			
<i>Wieś Saliwonki.</i> W tey wsi liczy się			
do intraty chałup 48, z których importatur czynszu		1,160	
Stawszczyzny importatur		36	
Aręda karczemna z Hrebionkami.			
Chałupa libertowana 1, slobodzianik 1.			
<i>Wieś Pińczuki.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 92, z których importatur czynszu			1,952

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Stawszczyzny importatur	44		
Arędy karczemney	3,000		
Chałup libertowanych 2, slobodzianik 1. <i>Wieś Chrapacze.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 24, z których importatur czynszu	408	24	
Stawszczyzny importatur	4		
Aręda karczemna z Matiukami. <i>Wieś Hłuszki.</i> W tej wsi liczy się do in- traty chałup 20, z których importatur czynszu	324		
Aręda karczemna z wsią Matiukami. <i>Wieś Skrebesze.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 57, z których importatur czynszu	1,088		
Stawszczyzny importatur	36		
Aręda karczemna z Matiukami. <i>Wieś Foločy.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 47, z których importatur czynszu .	537	18	
Podoroszczyzny importatur	64		
Stawszczyzny importatur	20		
Aręda karczemna z Hrebionkami. Chałupa libertowana 1, slobodzianow 3. <i>Wieś Olszanka Wielka.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 77, z których importatur czynszu	1,636	24	
Pokoleszczyzny importatur	24		
Stawszczyzny importatur	40		
Aręda karczemna z Trylisami. Chałup libertowanych 2. Młyn na stawie jeden. <i>Wieś Trostynka.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 45, z których importatur czynszu	1,175	6	
Pokoleszczyzny importatur	16		
Архивъ Ч. VІІ, т. ІІІ.			7

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Stawszczyzny importatur	16		
Arędy karczemney	1,400		
Chałupa libertowana 1.			
Młynow na rzece Trostynce 2.			
<i>Wieś Barachty.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 103, z których importatur czynszu	2,040		
Pokoleszczyzny importatur	24		
Stawszczyzny importatur	36		
Arędy karczemney z wsiami Dulickim, Bezpieczną y Pohrebkami	7,000		
Chałupa libertowana 1.			
Młynow na rzecze Barachtiance 3.			
<i>Wieś Kodak.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 69, z których importatur czynszu	1,220	12	
Stawszczyzny importatur	8		
Arędy karczemney	2,225		
Chałup libertowanych 2.			
<i>Wieś Mytnica.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 34, z których importatur czynszu	684		
Arędy karczemney	10,000		
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Pohrebce.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 60, z których importatur czynszu	995	6	
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	10		
Aręda karczemna z Barachtami.			
Chałup libertowanych 2. Młyn na rzece Barachtiance 1.			
<i>Wieś Husaczowka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 78, z których importatur czynszu	1,169	6	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi
Pokoleszczyzny importatur	24		
Stawszczyzny importatur	28		
Arędy karczemney z wsiami Matiaszowką, Hrehorowką	3,800		
Chałup libertowanych 2. Młyn na rzece Krasney 1.			
<i>Wieś Matiaszowka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 26, z których importatur czynszu	396		
Aręda karczemna z wsią Husaczowką.			
<i>Wieś Hrehorowka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 39, z których importatur czynszu	632		
Pokoleszczyzny importatur	24		
Stawszczyzny importatur	30	12	
Aręda karczemna z wsią Husaczowką. Chałup libertowanych 2, slobodzianik 1. Młyn na rzece Krasney 1.			
<i>Wieś Błoszczyńce.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 50, z których importatur czynszu	588		
Podoroszczyzny importatur	24		
Pokoleszczyzny importatur	24		
Stawszczyzny importatur	54		
Aręda karczemna z wsią Hrebionkami. Chałup libertowanych 1, slobodzianow 2. Młyn 1.			
<i>Wieś Ostryiki.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 80, z których importatur czynszu	797	18	
Podoroszczyzny importatur	80		
Stawszczyzny importatur	52		
Aręda karczemna z Trylisami. Chałupa libertowana 1, slobodzianik 1.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Tomiłowska.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 35, z których importatur czynszu	262	12	
Podoroszczyzny importatur	24	24	
Stawszczyzny importatur	4	24	
Aręda karczemna z Hrebionkami.			
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Nowojanow.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 11, z których importatur czynszu	110	12	
Aręda karczemna z wsią Hrebionkami.			
Chałupa libertowana 1.			
Młynow na rzece Uziniu 2.			
<i>Wieś Biruki.</i> W tey wsi liczy się do			
intraty chałup 34, z których importatur czynszu	264		
Podoroszczyzny importatur	32		
Stawszczyzny importatur	24		
Za osyp żytni czetw. 16 y puł, czetw. a			
fl. 2, efficit	33		
Za osyp owsiany czetw. 33, czetw. a gr.			
24, efficit	26	12	
Aręda karczemna z Trilisami.			
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Kłoczki.</i> W tey wsi liczy się do in-			
traty chałup 12, z których importatur czynszu	80		
Podoroszczyzny importatur	8		
Za osyp żytni czetw. 3 y puł, czetw. a			
fl. 2, efficit	7		
Za osyp owsiany czetw. 11, czetw. à gr.			
24, efficit	8	24	
Aręda karczemna z Trylisami.			
Słobodzianow jest 5.			
<i>Wieś Kożenniki.</i> W tey wsi liczy się do in-			
traty chałup 42, z których importatur czynszu	264		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Podoroszczyzny importatur	36		
Pokoleszczyzny importatur	128		
Stawszczyzny importatur	20		
Za osyp żytni czetw. 15, czetw. a fl. 2, efficit	30		
Za osyp owsiany czetw. 37, czetw. a gr. 24, efficit	29	18	
Aręda karczemna z Trylisami.			
Chałupa libertowana 1.			
Młynow na rzece Rosi 4.			
<i>Wieś Nastaszka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 163, z których importatur czynszu	2,260		
Pokoleszczyzny importatur	72		
Stawszczyzny importatur	152		
Arędy karczemney	5,000		
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 4.			
Młyn (na rzece Nastaszce 2, a na Trockim młyn 1) jest trzy.			
<i>Wieś Sewerynowka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 114, z których importatur czynszu	1,368		
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	34		
Arędy karczemney	2,500		
Chałup libertowanych 3, slobodzianow 4.			
Młyn na stawku 1.			
<i>Wieś Płoska Dolina.</i> W tej wsi liczy			
się do intraty chałup 61, z których importatur czynszu	668		
Arędy karczemney	1,000		
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 33.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Potijowka.</i> W tej wsi liczy się do in- traty chałup 87, z których importatur czynszu	1,586		
Pokoleszczyzny importatur	12		
Stawszczyzny importatur	88		
Arędy karczemney	3,800		
Chałup libertowanych 2, slobodżianow 7. Młyn 1.			
<i>Wieś Poprawka.</i> W tej wsi liczy się do in- traty chałup 33, z których importatur czynszu	432		
Arędy karczemney	1,200		
Chałupa libertowana 1, slobodżianow 2, chałup pustych 3.			
<i>Wieś Bojarka.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 54, z których importatur czynszu	572		
Podoroszczyzny importatur	40		
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	16		
Arędy karczemney z maydanem salitrza- nym y wsiami: Pohyblak, Kamiennybrod y Ryd- koduby	3,500		
Chałup libertowanych 2. Młyn na rzece Tykiczu 1.			
<i>Wieś Pohyblak.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 43, z których importatur czynszu	428		
Podoroszczyzny importatur	20		
Aręda karczemna z wsią Bojarką. Chałup libertowanych 2, slobodżianow 5.			
<i>Wieś Ridkoduby.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 14, z których importatur czynszu	136		
Podoroszczyzny importatur	8		
Stawszczyzny importatur	4		
Aręda karczemna z wsią Bojarką.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Chałupa libertowana 1, slobodzianow 4.			
Młyn na rzece Tykiczu 1.			
<i>Wieś Kamiennybrod.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 32, z których importatur czynszu	288		
Podoroszczyzny importatur	16		
Pokoleszczyzny importatur	24		
Stawszczyzny importatur	8		
Aręda karczemna z wsią Bojarką.			
Chałupa libertowana 1, slobodzianow 6.			
Młyn 1.			
<i>Wieś Żydowska Grobla y Kurowińce.</i> W			
tych wsiach liczy się do intraty chałup 72, z			
których importatur czynszu	816		
Podoroszczyzny importatur	64		
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	40		
Arędy karczemney z maydanem y wsią			
Żurawlichą	2,600		
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 12.			
Młyn na rzece Tykiczu 1.			
<i>Wieś Pobereże.</i> W tej wsi liczy się do in-			
traty chałup 12, z których importatur czynszu	144		
Arędy karczemney	200		
Slobodzianow w tej wsi 8.			
<i>Wieś Długa Grobla.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 15, z których importatur czynszu	164		
Arędy karczemney	200		
Chałupa libertowana 1, slobodzianow 4.			
<i>Wieś Szuszkowce.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 10, z których importatur czynszu	80		
Arędy karczemney	100		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Szubine Stawy.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 16, z których importatur czynszu			
	160		
Podoroszczyzny importatur	12		
Arędy karczemney	400		
Chałupa libertowana 1, slobodzianow 10.			
<i>Wieś Wełnianka.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 56, z których importatur czynszu			
	672		
Podoroszczyzny importatur	80		
Pokoleszczyzny importatur	8		
Stawszczyzny importatur	16		
Arędy karczemney	900		
Chałupa libertowana 1, slobodzianow 16.			
Młyn na stawie 1.			
<i>Wieś Kosiakowka.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 29, z których importatur czynszu			
	328		
Podoroszczyzny importatur	16		
Arędy karczemney	1,300		
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 25.			
Młyn na rzece Tykiczu 1.			
<i>Wieś Towstérohy.</i> Ta wies niedamno osiadła liczy w sobie chałup osiadłych 16, z których podatkow jeszcze żadnych nie dają do wyścia slobody, tylko dziesięcina pszczelna y aręda karczemna, ktorey arędy w tej wsi			
	160		
<i>Wieś Berezianka.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 49, z których importatur czynszu			
	404	24	
Podoroszczyzny importatur	40		
Arędy karczemney	800		
Chałup libertowanych 2.			
Młyn na Żyhałowym 1.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Żurawlicha.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 48, z których importatur czynszu	588		
Podoroszczyzny importatur	32		
Aręda karczemna z wsią Żydowską Groblą. Chałup libertowanych 2, slobodzianow 9.			
<i>Miasto Stawiszcz.</i> To miasto z jednej strony palami ostawione. Brama wjezdna jedna; z drugiej strony wjazd bez bramy. Zameczek w tym mieście wkoło palami ostawiony, tym sposobem budowany. Brama nowa z srtzelnicami, gętami pobita; na wierzchu tej bramy izdebka. Dwor, to jest budynek gętami pobity, w nim pokojow 2, z alkierzami y garderobą. Piekarnia z izbą dużą y spizarnia. Izba przy bramie dla kozakow y arezstantow. Kościołek drewniany przy zamku y plebania dla jmci xiędza proboszcza. W tymże mieście z przedmieściami jest osiadłych chałup chrześciańskich 238, z których libertowanych chałup jest 7, to jest: woyt, burmistrz, pisarz mieyski, cechmistrze y assawuli; chałup kozackich 46, slobodzianow 2; restat do intraty chałup 183, z których importatur czynszu	1,646	12	
Podoroszczyzny importatur	144		
Pokoleszczyzny od mielnikow importatur .	72		
Stawszczyzny importatur	82	12	

Żydow osiadłych w tymże mieście Stawiszczach jest in numero 61; ktorzy żydzi podobnie jak w mieście Białey Cerkwi kotłowe y inne podatki swoje płacą do arędy karczemney; ale więcey jest slobodzianow, ktorzy nic nie dają.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Arędy karczemney w mieście Stawiszczach Młynow pod miastem Stawiszczami na rzece Tykiezu jest 3.	5,000		
<i>Wieś Poprużna.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 51, z których importatur czynszu	600		
Podoroszczyzny importatur	36		
Stawszczyzny importatur	28		
Arędy karczemney z wsiami Stanisław- czykiem y Bratczykową Groblą	1,600		
Libertowanych chałup 2, slobodzianow 6.			
<i>Wieś Fediukowka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 74, z których importatur czynszu	854		
Podoroszczyzny importatur ²	56		
Arędy karczemney	1,800		
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 11. Młyn jeden.			
<i>Wieś Stanisławczyk.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 26, z których importatur czynszu	252		
Podoroszczyzny importatur	8		
Aręda karczemna z wsią Poprużną. Chałup libertowanych 2, slobodzianow 4.			
<i>Wieś Heysycha.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 59, z których importatur czynszu	572		
Podoroszczyzny importatur	32		
Stawszczyzny importatur	26	12	
Arędy karczemney	900		
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 17.			
<i>Wieś Rozumycha.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 41, z których importatur czynszu	444		
Podoroszczyzny importatur	16		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Arędy karczemney	1,000		
Chałup libertowanych 2, slobodżianow 19.			
<i>Wieś Mniszchowa.</i> W tey wsi liczy się do			
intryaty chałup 103, z ktorych importatur czynszu	1,064		
Podoroszczyzny importatur	64		
Stawszczyzny importatur	16		
Arędy karczemney	1,200		
Chałup libertowanych 3, slobodżianow 17.			
<i>Wieś Skibina Grobla.</i> W tey wsi liczy się			
do intryaty chałup 58, z ktorych importatur			
czynszu	748		
Pokoleszczyzny importatur	8		
Arędy karczemney	3,000		
Chałup libertowanych 2.			
Młyn na stawie 1.			
<i>Wieś Horodyszcze.</i> W tey wsi liczy się do			
intryaty chałup 40, z ktorych importatur czynszu	424		
Podoroszczyzny importatur	32		
Arędy karczemney	600		
Chałupa libertowana 1, slobodżianow 20.			
<i>Wieś Sniżki.</i> W tey wsi liczy się do in-			
tryaty chałup 53, z ktorych chałup jedni czynsz			
dają, drugzy pańszczyznę robią, czynszu im-			
portatur	110	12	
Pańszczyzny robią na tydzień 88, a na			
rok robią dni 4,576, dzień a gr. 6, efficit .	915	6	
Pokoleszczyzny importatur	16		
Stawszczyzny importatur	4		
Arędy karczemney	1,400		
Chałup libertowanych 2.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Woynarowka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 70, z których importatur czynszu	556		
Pańszczyzny robią na tydzień dni 60,			
na rok robią dni 3,120, dzień a gr. 6, efficit.	624		
Arędy karczemney	800		
Chałupa libertowana 1.			
<i>Wieś Bratczykowa Grobla.</i> W tej wsi liczy			
się do intraty chałup 24, z których importatur			
czynszu	340		
Podoroszczyzny importatur	8		
Aręda karczemna z wszą Popruzną.			
Słobodzianow jest 2.			
<i>Wieś Ostra Mohiła.</i> W tej wsi liczy się			
do intraty chałup 11, z których importatur			
czynszu	116		
Arędy karczemney	240		
Słobodzianow jest 6.			
<i>Wieś Janiszowka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 35, z których importatur czynszu	320		
Arędy karczemney	2,000		
<i>Wieś Brylowka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 76, z których importatur czynszu	840		
Arędy karczemney	2,100		
Chałupa libertowana 1, słobodzianow 15.			
Młynow na rzece Tykiczu 1.			
<i>Wieś Jabłonowka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 54, z których importatur czynszu	428	24	
Podoroszczyzny importatur	40		
Pokoleszczyzny importatur	76		
Stawszczyzny importatur	12		
Arędy karczemney	1,625		
Chałupa libertowana 1.			

Złote Gro- Sze-
polskie. sze. łągi.

Młynow 2, jeden na rzece Rosi, drugi na rzece Skwirze.

Wieś Chwesiury. W tej wsi liczy się do intraty chałup 20, z których importatur czynszu 161 6
Podoroszczyzny importatur 16
Aręda karczemna z wsią Pilipczą.
Chałup libertowanych 2.

Wieś Szczerbaki. W tej wsi liczy się do intraty chałup 20, z których importatur czynszu 148
Podoroszczyzny importatur 16
Aręda karczemna z wsią Pilipczą.

Młyn na rzece Rosi jeden. Pokoleszczyzna z niego nie płaci się jeszcze, bo nowo wystawiony.

Wieś Fastowka. W tej wsi liczy się do intraty chałup 29, z których importatur czynszu 300
Podoroszczyzny importatur 12
Aręda karczemna z wsią Pilipczą.
Chałupa libertowana 1, słobodzianow 2, pustka 1.

Wieś Sorokotiahy. W tej wsi liczy się do intraty chałup 35, z których importatur czynszu 277 18
Podoroszczyzny importatur 16
Aręda karczemna z wsią Pilipczą.
Chałup libertowanych 2.

Wieś Bakały. W tej wsi liczy się do intraty chałup 19, z których importatur czynszu 153 18
Podoroszczyzny importatur 18 12
Stawszczyzny importatur 4
Aręda karczemna z wsią Pilipczą.
Chałup libertowanych 2.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Hłuboczka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 15, z których importatur czynszu	179	6	
Podoroszczyny importatur	8		
Stawszczyny importatur	12		
Aręda karczemna z wsią Pilipczą.			
Młyn jest jeden, z którego pokoleszczyna			
jeszcze nie płaci się, że nowowystawiony.			
<i>Wieś Pilipcza.</i> W tej wsi liczy się do in-			
traty chałup 27, z których importatur czynszu	204		
Podoroszczyny importatur	24		
Pokoleszczyny importatur	32		
Stawszczyny importatur	16		
Arędy karczemney z wsiami Chwesiurami,			
Szczerbakami, Fastówką, Sorokotiahy, Bakały,			
Hłuboczka, Olszanką Małą	9,000		
Chałupa libertowana 1, slobodzianik 1,			
pustek 2.			
Młyn na rzece Rosi jeden.			
<i>Wieś Olszanka Mała.</i> W tej wsi liczy się			
do intraty chałup 84, z których importatur			
czynszu	1,406		
Stawszczyny importatur	24		
Aręda karczemna z wsią Pilipczą.			
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 3.			
Młyn na rzece Rosi jeden.			
<i>Wieś Korżowka.</i> W tej wsi liczy się do			
intraty chałup 23, z których importatur czynszu	400		
Stawszczyny importatur	8		
Arędy karczemney			
	400		
Chałup libertowanych 2, slobodzianow 8.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Czerkas.</i> W tej wsi liczy się do in- traty chałup 42, z których importatur czynszu	364	24	
Stawszczyzny importatur	8		
Podoroszczyzny importatur	52		
Pokoleszczyzny importatur	8		
Aręda karczemna z miastem Białocerkwią. Chałup libertowanych 2. Młynek na stawku 1.			
<i>Wieś Jeziezna.</i> W tej wsi liczy się do in- traty chałup 49, z których importatur czynszu	608		
Arędy karczemney	3,000		
Chałup libertowanych 2, słobodzianow 6.			
<i>Wieś Bechowa Grobla.</i> Ta wieś niedawno osiadła liczy w sobie chałup 25, z których in- traty jeszcze niema, mają slobody dosiadywać, tylko arędy karczemney z tej wsi importatur	200		
<i>Wieś Horodyszcze drugie.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 25, z których importatur czynszu	200		
Arędy karczemney	100		
Słobodzianow jest kilkadziesiąt.			
Za subarędowanie futorow czterech w tym starostwie Białocerkiewskim będących, trzech niedaleko wsi Pinczukow, a czwartego niedaleko wsi Kodaka, importatur	820		
Dziesięciny pszczelney z całego starostwa Białocerkiewskiego w roku 1763, pni 2,000, pień a fl. 5, efficit	10,000		
Oczkowego z tychże pasiek w tymże roku	806	24	
Za ukoszonego siana za skarb z całego			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
starostwa Białocerk. sążni 600, sążeń a fl. 8, efficit	4,804		
Za wyrobionego płótna na skarb z wsiow starostwa Białocerk. arszynow 2,266, arszyn a gr. 12, efficit	906	12	
Łojowego od rzezników importatur	65		
Z stawow spustnych w roku 1763 spuszc- zonych	72		
<p>W tym starostwie Białocerk. jest huta niedawnemi czasy zawiedziona y nie na długo trwać może, która do intraty w porządku wyprowadzenia z niey kwarty, nie jest liquidowana, z przyczyn, że trzeba by na expensa y potrzeby do teyże huty znaczną summy kwotę z intraty gotowej detrunkować, więc tylko pańszczyzna z wsi Snizek y Woynarowki do tey huty na rok dni 7,696 wychodzącą po groszy 6 wyrachowaną do intraty dla wyprowadzenia kwarty jest aplikowana.</p>			
Intraty roczney z całego starostwa Bia- łocerk. w roku 1763 in summa	266,166	12	
Z tey summy detrunkują się solaria po- stanowione: dla i. p. gubernatora starostwa Bia- łocerkiewskiego wraz z ordynaryą zł. pol. 1,110.			
Dla jmci pana pisarza prowentowego tegoż starostwa wraz z ordynaryą złotych polskich 778.			
Dla jp. gubernatora stawiskiego zł. p. 200.			
Dla jp. leśniczego zł. p. 120.			
Dla p. stawniczego zł. pol. 100.			
Dla p. namiestnika Rotkowskiego wraz z ordynaryą wyznaczoną na kwotę pieniężną zre- dukowaną złotych polskich 223.	3,526		
Dla p. namiestnika szemrajowskiego zł.p.100.			
Dla tychże i. pp. dyspozytorow star. Biało- cerk. siana sążni 40, sążeń a fl. 8, eff. zł. p. 320.			
Dla tychże miodu pułbeczkow wyznaczo- nych 4; pułbeczek rachując po czerwonych złotych ośm, efficit złotych polskich 576.			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Tę kwotę 3,526 zł. pol. na zapłacenie pp. dyspozytorom starostwa Białoceckiego wytrąciwszy, resztę summy	262,640	12	

Z ktorej summy należy do skarbu ko- ronnego kwarty	65,660	3	
---	--------	---	--

Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku sredniego ad mentem konstytucyi wyprowadzona. Którą intratę roczną inwentarzem podanym specyfikowaną wiel. Szymon Ryłski, stolnik czerwonogrodzki, gubernator starostwa Białoceckiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł, oraz y expens fundi.

Kozaków horodowych w całym starostwie Białoceckim jest in numero 156, na których kozaków chałup inwentarskich od czynszow wolnych z całego starostwa Białoceck. złożonych idzie in numero 354. Ci kozacy za ordynansami WW. panow regimentarzew w obozie partyi ukraińskiej na powinnościach bywają.

Słobody w starostwie Białoceckim na fundamencie praw od jasniewielmoznego Jerzego Mniszcha marszałka nadwornego koronnego starosty Białoceckiego danych różnym imsciom, też słobody osadzającym, z wolnością do lat, w tychże prawach wyrażonych, nowo osiadające. Z których niżej wyrażonych słobod jasniewielmożny Mniszech starosta Białocecki żadney intraty niema ieszcze do skarbu swego. Po wyszłych latach wolności, w prawach wyrażonych, intrata jw. staroscie białoceckiemu, y kwarta skarbowi koronnemu należeć będzie powinna.

Słoboda Czupyra. Tę słobodę osadza wiel. Jakub Koryciński łowczy owrucki, za prawem od jw. Mniszcha marszałka nadwornego koronnego starosty Białoceck.; ktorego prawa tenże wiel. Koryciński nam nie ukazał, tylko opowiadał, że to prawo od jw. starosty Białoceckiego na osadzenie tej słobody dane, do lat pewnych ieszcze nie expiowało. Jest w tej słobodzie osiadłych słobodzianow kilkadziesiąt.

Słoboda Rużki. Te słobodę osadza tenże wiel. Korycinski łowczy owrucki, za prawem od tegoż jw. starosty białocerkiewskiego. Prawa tego także wiel. Korycinski nie ukazał, powiadając podobnie, że temu prawu y słobodzie jeszcze lata w tymże prawie wyrażone nie wyszły.

Słoboda Teterowka. Ta słoboda osiada za prawem od tegoż jw. starosty Białocerkiego die prima januarij 1765 roku z pozwoleniem do lat pięciu danym; jest w tej słobodzie osiadłych słobodzianow 45.

Słoboda Rypki. Ta słoboda także osiada za prawem od tegoż jw. starosty Białocerk. dnia pierwszego januarij roku 1759, z pozwoleniem słobody do lat pięciu danym; jest w tej słobodzie słobodzianow osiadłych 43.

Słoboda Nahurna. W tej słobodzie jest osiadłych słobodzianow kilkadziesiąt, osadca tej słobody prawa nam nie ukazał, a zatem niema wiadomosci do wielu lat ma ta słoboda wolności.

Słoboda Basteczki. W tej słobodzie jest osiadłych słobodzianow kilkadziesiąt, do wielu lat mają wolności wiedzieć nie można ponieważ osadca tej słobody, prawa na osadzenie danego nie ukazał.

Słoboda Krasławka. Tę słobodę osadza jmc p. Szczucki za prawem od jw. Mniszcha starosty Białocerk. die tertia januarij 1762 anno z pozwoleniem wolności do lat szescin danym; jest w tej słobodzie słobodzianow osiadłych 52.

Słoboda Krasnepole. Tę słobodę osadza jmc p. Tynowski, za prawem od tegoż jw. starosty białocerk. die 1-ma januarij 1762 anno, z wolnością do lat pięciu pozwoloną danym; jest w tej słobodzie słobodzianow osiadłych 16.

Słoboda Winograd. Tę słobodę osadza jmc. p. Macewicz, prawa nam, od jw. starosty białocerkiew. na osadzenie tej słobody danego nie ukazał, a zatem niema wiadomosci do wielu lat prawo tej słobodzie służy; ma być w niej osiadłych słobodzianow kilkadziesiąt.

Słoboda Bosuwka. Tę słobodę osadza jmc. p. Rayko, za prawem od jw. starosty Białocerk. na osadzenie oney die 15 aprilis 1762, z wolnością do lat szesciu danym; jest w tej słobodzie osiadłych słobodzianow 53.

Słoboda Popowka. Tę słobodę osadza jmc p. Sławinski za prawem od tegoż jw. starosty Białocerkiego die 1-ma januarij, 1762 anno z wolnością do lat pięciu danym; jest w tej słobodzie osiadłych słobodzianow 30.

Słoboda Wotyłowka. Tę słobodę osadza jmc p. Czechowski za prawem od tegoż jw. starosty białocerk. die 1-ma januarij 1762 anno, z wolnością do lat szesciu danym; jest w tej słobodzie osiadłych słobodzianow 50.

Słoboda Czaplinka. Tę słobodę osadza jmc p. Domanski, za prawem od tegoż jw. starosty białocerkiew. dnia 24 januarij 1760 anno, z wolnością do lat pięciu danym; jest w tej słobodzie osiadłych słobodzianow 30.

Słoboda Sucha Wełnianka. Tę słobodę osadza jmc p. Skarzynski, za prawem od tegoż stty białocerk. die 30 februarij (?) 1762 anno, z wolnością do lat szesciu danym; jest w tej słobodzie osiadłych słobodzianow 13.

Słoboda Jasionuwka. Tę słobodę osadza jmc p. Burkat, za prawem od tegoż jw. starosty białocerkiew. die 1-ma januarij 1762 anno z wolnością do lat siedmiu danym; jest w tej słobodzie osiadłych słobodzianow 29.

Słoboda Wesoly Kut. Tę słobodę osadza jmc p. Gaudzinski, za prawem od tegoż jw, starosty białocerkiew. die 1-ma januarij 1762 anno, z wolnością do lat siedmiu danym; jest w tej słobodzie osiadłych słobodzianow 42.

Delacye różne od stron różnych pro et contra, przy lustracyi starostwa Białocerkiewskiego podane.

Delacya nomine jw. starosty białocerkiewskiego.

W czasie lustracyi starostwa Białocerkiewskiego wiel Szymon Rylski stolnik czerwonogrodzki, gubernator starostwa Białocerk., stanowszy przed nami lustratorami, imieniem jw. Ierzego Mniszcha marszałka nadwornego koronnego, starosty białocerk., po wniesionej

illacyi, takową podał inscriptis delacyą: że jw. Mniszech starosta białocerkiew. od objęcia starostwa tego, corocznie daje do fortecy palow 500; robocizny do wystawienia tychże palow, y na inne potrzeby do teyże fortecy wychodzi dni kilkaset; w ktorey fortecy dla ww. kommendantow rezydencya sumptem własnym jw. starosty wystawiona, y ex parte kuchnia y piekarnia. tudzież inne rezydencye dla ichmę pp. officerow, stancye swoje w miescie mających, ile ich jest w garnizonie, dla wszystkich te stancye, w miescie będące sumptem jw. starosty Białocerkiew. reparować się muszą, dając także żelaza, szyby, kafle y robotnika. Za dezertyerami z garnizonu zawsze kożący jezdzą y szukają, y co tydzień kozak poczty wozi. Pod żołnierzy garnizonowych, ile jaka będzie komenderowka, podwozy zawsze starostwo Białocerkiew. daje; do armat garnizonowych potrzeby niektore ex re jw. starosty białocerk. opatrują się. Inne robocizny, tak dla woyska w polu stojącego, iako y konsystencye zimowe nie są zbronne; przez co jw. starosta białocerk. chcąc utrzymać poddanstwo, z należących sobie prowentow allewicyą poddanstwu czyni. Chcąc zaś utrzymać całość tego starostwa, jw. starosta Białocerk. a principaliter ubezpieczenie miasta Białoycerkwie a potym y kupcow (gdyż wkrótce po objęciu tego starostwa przez jw. Mniszcha, marszałka nadworn. koron., haydamacy wpadłszy w Białocerkiew, zrabowali) rekrutowac kazał infanteryą, która zrekrutowana nie dla priwaty, ale pro securitate miasta, dotąd sumptem jw. starosty białocerk. extat, trzymając obdwach w miescie, wartę w bramie y kurdygardzie, gdzie niewolnik oddawany bywa zewsząd. A zatym, aby nayiasmeysza Rzeczpospolita na to wszystko, jako y expens ten, do lustracyi nie przyięty wzgląd mieć raczyła; wiel. gubernator starostwa Białocerkiewskiego imieniem jw. starosty Białocerkiew. o wpisanie tey podaney delacyi do lustracyi dopraszał się.

Delacya druga imieniem tegoż podana.

Tegoż czasu stanowszy przed nami lustratorami wiel. Jakub na Korycianach Korycynski lowczy owrucki, jw. Jerzego Mniszcha mar-

szafka nadwornego koronnego, starosty białocerk., co do spraw y interessow prawnych starostwa Białocerkiewskiego umocowany, imieniem tegoż jw. starosty białocerk. opowiadał y tę inscriptis podał delacją: iż doczytał się w dokumentach prawnych integritatem starostwa Białocerkiewskiego probujących tenże wiel. Korycinski, że od tego starostwa Białocerkiew. są dobra, jedne niby przez przywileje odpadłe, a drugie *violenter et praetextuose* od niżej wyrażonych osob odebrane, y do ichże *possessyi* bezprawnie przyłączone. Nayprzod dobra Taborow; teń a *corpore* starostwa Białocerk. odpadł, a *possessores* Taborowa, seu Taborowki, nie mając na to względu, że *portionem* starostwa Białocerk. *participant*, mianowicie wiel. Cyryna jeszcze o wies Biesieczną, mieniać ją bydź przemiesciem Taborowa *inquietat*, y do Rastawki seu Jarosławki bierzesię, którą wiel. jmc p. Ozga starosta romanowski *possidet*, a według ograniczenia starostwa Białocerkiewskiego do Białey Cerkwi należeć powinna. Także pasieczysko Koszowatyce e *corpore* starostwa tegoż uu. Czerniszom nadane, teraz zowiąc się Koszowata, tak się rozszerzyło to pasieczysko Koszowatyce, że większym się od klucza starostwa Białocerkiew. uczyniło, albowiem na gruncie starostwa Białocerk. wies Bereziankę Wielką y wies Krutehorby WW. Młodcecy, *possessores* *antecedanei* Koszowatey zasadzili, a teraznisi *possessores* WW. Olizarowie podkomorzowie włodziwirscy małżakowie, daley się w grunta starostwa Białocerk. ludziom swoim koszowieckim wdzierać, *wiolencye* y zabory czynic *permittunt*. Także dobra Łysianka e *corpore* starostwa Białocerk. odpadłe, granicę po rzekę Bużankę mieć powinny, ktorych dobr panem JO. Jabłonowski wojewoda Nowogrodzki. Jego dyspozytorowie słobodę na tey stronie rzeki Bużanki, przez ur. Buderadzkiego za prawem jw. starosty białocerk. osadzoną, w nocy napadłszy spalili; o co y *process* zaszły na stronie pozwanej przewidziony, grunta iednak spokojnie używać nie dopuszczają. kiedy y roku teraznieyczego 1765, młyn na rzece Hniłym Tykiczu nazwany, za Kamiennym Brodem, od lat kilku zabudowany, urodz. Czaykowski, gubernator Lysianski, w nocy naj-

chawszy z kozakami spustoszył, porąbał, koła y co mógł z tegoż młyna spalić—popalił, żelaza pozabieżał, dobra Ochmatow zdawna do starostwa Białocerkiewskiero należące y w granicy tegoż starostwa będące, klucz Tetyiowski (ktorego teraz dziedzicami WW. Leduchowscy starostowie włodziemierscy) do siebie przywłaszczyl y na groncie starostwa Białocerk. za tymże Ochmatowem wjes Pobuyną, Krasny Kąt y inne slobody haeredes ante acti JOO. Sanguszkowie zazadzie kazali; ktore jurisquaesitores klucza Tetijowskiego trzymaia. Wies Szkarawka y Młodeckie przedtym Rozdołozew zowiace się urodz. Rafałowi Berezowskiemu, przez JO. Janusza Ostrogskiego starostę białocerk. wypuszczone, pod same miasto Białocerkiew gruntami podpieraiące, teraz podobno militariti constitutione dla szlachty woiewodztwa Kijowskiego lata; qui fuit ante hostium in possessione (na zawsze te wieś uu. Jan y Mikołay Skarzewsky manasterzyszczem circa lustrationem 1616 anni dziedzicznemi bydz mienili, a prawo na to nie pokazywali), do tych czas w possessyi WW. Młodeckich zostae z wielką przeszkodą miastu Białeycerkwi. Na ostatek gdy. jw. Firley kasztelan Bełzki, dziedzic klucza Obuchowskiego, klucz swoy Obuchowski wkrotce post constitutionem anni 1590 ograniczał, to tylko woyt y mieszczenie białocerkiewscy na tym rozgraniczeniu stawali y actualitatem przyznawali, a od Rokitney nikt inny cum suo jure nie popisywał się; a teraz te grunta, na ktorych slobody, jako to: Krzysztofowka y Futor Jankow, nowo nazwany Janow za prawem wiel. Karwickiego danym, niby do Rokitney należeć powinne, do gruntow klucza Obuchowskiego, do wsi Hermanowki y innych przypieraią, ktore grunta slobodami osadzone, za swoje bydz mienil y przyznawali, woyt y mieszczenie białocerkiewscy. Dekret zaś trybunalski lwowski roku 1765, między wiel. Karwickim regentem koronnym z jedney a wjel. Jakubowskim stolnikiem owruckim y innemi z dzugiey strony ferowany, uchylil powagi dekretow trybunału koronnego Lubelskiego, jednego—roku 1759, drugiego—roku 1763 ferowanych, z ktorych kondescensye expediowane sublatofundamento suum robur miec nie powinne, a przez te dobra Rokitno,

Olszanica, Sawarka, Szarki, Teleszowka, Wincentowka, Zytne, Gory, Romaszki, Bakomowka, Sucholisy, Serotyńce, Srzeniawa, Olexyjowszczyzna, Ostrow, Puchaczowka, Trockie, Czernin, Buda, Krzywe, Futor Olexijow, Ułaszowka, Bołkun las z innemi lasami bez wszelkiej probacyi od starostwa Białocerkiew. Słobody WW. y uu. ichmc pp. Czepielowskiemu, Kamienskiemu, Podgurskiemu, Lopatynskiemu, Cieszkiewiczowi, ex opposito starych wsiow (z wielką przeszkodą onych że) y wielebnemu protopopie Wizerskiemu, parochowi Rokitnianskiemu, wiel. regent koronny ponadawał, o co intentowana sprawa do sądow assessorskich, jako też y o inne wyrażone awulsa offert suum jure experiri nie zaniechać. Co ut innotescat Reipublicae pro integritate starostwa Białocerkiewskiego. tey delacyi podaney o wpisanie do terazniejszey lustracyi tenże wiel. Koryciński łowczy owzucki dopraszał się.

Delacya od Taraszczy.

Przy lustracyi starostwa Białocerkowskiego urodz. Kasper Jeruzalski starostwa Taraszczańskiego kommiszarz postanowiwszysię przed nami lustratorami imieniem wiel. Baszewskiej, dobr Taraszczy cum attinentijs possessorki, domawiał się, aby wsie Bereziańka, Wełnianka y Sucha Wełnianka słoboda, jako do starostwa Taraszczańskiego należą, a zaś do starostwa Białocerkiewskiego niedawno praetextuose odebrane, tak y w lustracyą tegoż starostwa Białocerk. wnieść przez podanie nie miały; aby też lustracya niebyła in praejudicium starostwu Taraszczańskiemu y przyznaniem tych że wsi Bereziańki, Wełnianki y słobody Sucha Wełnianka nazwaney do starostwa Białocerk. ostrzygał, sobie pro integritate starostwa Taraszczańskiego y o adnotowanie tego ostrzeżenia y pilnosci prosił.

Replika na tę delacyą od starostwa Białocerkiewskiego.

Na którą delacyą wiel. Szymon Rylski stolnik czerwonogrodzki, gubernator starostwa Białocerkiewskiego, przytomny będąc tak replikował, iż starostwo, czyli tenuta Taraszczańska e corpore starostwa Białocerkiew. seorzivo jure dana była, ktorey potym tenutariuszowie

urodzeni Kadkiewicz y Ostrowski objazd czyniąc przy ustąpieniu jeden drugiemu wierzchowinę rzeczki Boiarki pro termino ad quem determinowali, zostawiwszy za wierzchowiną Boiarki grunta do starostwa Białocerkiew. należące, która Boiarka ciągnąc się daley wpadła w rzekę Hniły Tykicz; htorą rzeką Boiarką y jey wierzchowiną, Berezianka Mała, Wełnianka y Sucha Wełnianka są osadzone, jakoteż y druga Berezianka Wielka y wieś Krutehorby pro attinentijs do Koszowatey (alias pasieczyska Koszowatyce nazwanego, e corpore starostwa Białocerkiew. odpadłego) wzięło za rzeką Boiarką z tey strony od Białeycerkwi leżące do starostwa Białocerk. należec powinno. A nadto że wiel. Buszewska staroscina Taraszczkańska w prawie niegdy wiel. Buszewskiemu jey małżonkowi służącym niema wyrażenia wsiow Bereziarki y Wełnianki, tylko usurpative wiel. Baszewski starosta Taraszczanski zaczął był osadzac; potym za remonstracyą objazdu od antecessorow jego tenutarinszow Taraszczy, ktorzy pro termino ad quem wierzchowinę Boiarki oznaczyli, od osadzenia dalszego odstąpił, y starostwo Białocerk. te wioski (nie słusnie od wjel Buszewskiey pretendowane) na własnym białocerkiewskim gruncie osadziło. Czego chcąc dowiesć offert suum principalem jw. Mniszcha marszałka nadworn. koron. starostę białocerk. przez kommissyą jako inter bona regalia remonstraturum, avulsa vero Bereziankę y Krute horby jure vindicaturum. Ktorą repliką, wraz z swoią delacyą propter effectum recuperationis avulzorum et firmam positionem Bereziarki Małej y Wełnianki wyrażoną do terazniejszey lustracyi wpisac prosił.

Delacya nomine JWW. Brzostowskich podsk. W. X. L.

Przed nami lustratorami starostwa Białocerkiewskiego lustrującymi postanowiwszysię urodz. Antoni Kulesza imieniem jw. Michała na Dąbrowicy, hrabi, y Kazimiry z Oginskich Brzostowskich podskarbich W. X. Lit. małżonkow, dobr Klucza Torczyckiego cum attinentijs dziedzicow praecavendo juribus haereditariis ty.n-że jw. podskarbich, aby pod terazniejszą lustracyą dobra ziemskie wsie Szczer-

baki, Chwesiury, Chwastowka, Jezierna, Sorokotiahy, Janiszowka, Woynarowka, Sniżki, Skibina Grobla, Horodyszczce, część Stawiszcz, Ostrey Mogiły y Huta niedawno wystawiona, jw. Brzostowskich dziedziczne, na aroczyskach dawnych y gruncie Torczykiem circa annum 1750 osadzone y ad corpus starostwa Białocerkiewskiego (niwy) siłą mocą przez jw. starostow białocerkiewskich przyłączone, po jw. xiążętach Wiszniowieckich jure naturae na jw. Brzostowskich spadłe, działem roku 1750, w Wiszniowcu między consukcessorami tychże jo. xiążąt Wiszniowieckich nastąpionym, przez schedę oddzielone do klucza Torczyckiego należące nie podpadały oświadczać, deklarując, że ubi de jure venerit, jw. Brzostowcy; wspomnionych dóbr dziedzictwo dokumentami ewinkować będą. Ta delacya na kopij podana za prozbą urodz. Kuleszy jest wpisana.

Replika na tę delacyą od starostwa Białocerkiewskiego.

Przy podaniu tey delacyi wiel. Szymon Rylski stoln. czerwono-
nogradzki, starostwa Białocerkiew. generalny gubernator, będąc
przytomny, imieniem jw. Mniszcha, marszałka nadwornego koron-
nego, starosty białocerk. ex re et interesse starostwa Białocerk,
tak replikował, y opowiadał. Iż między dobrami Antonowem, Wo-
łodarką y Torczycą jo. xiążąt Wiszniowieckich z jedney, a dobrami
krolewskimi, starostwem Białocerk. za possessyi jo. Lubomirskiego,
podczaszego koronnego, starosty białocerk. z drugiey strony, jest
granica przez niegdy jw. Jakuba Sobleskiego, starostę krasnostaw-
skiego, z oboch stron uproszonego pełnomocnego przyjaciela, w
roku 1636, miesiąca octobris szesnastego dnia postanowiona y zna-
kami naturalnemi et signis metalibus oznaczona. Zaczym te wszyst-
kie wsie: Chwesiury, Sorokotiahy, Szczerbaki, Chwastowka, Jezierna,
Janiszowka, Woynarowka, Sniżki y Huta są w groncie białocer-
kiewskim, do wpadającey Koziey Rudki w Rawę Zaszskowską, gdzie
się skończyła granica Torczycka z Białocerkwią. Osadzone zaś za
tą Kozią Rudką Horodyszczce nad Rawą Zaszskowską a powyżey

Skibina Grobla leżące, z grontem Tetijowskim granicę mają. Żadna tedy wieś z pretendowanych y wyż wyrażonych nie jest zabudowana w groncie Torczyckim, tylko w grontach własnych starostwa Białocerkiewskiego. Co wszystko dokumentami y znakami granicznymi dowieść deklarował w czasie rozjazdu granicznego, y owszem wiel. Kazimierz Walicki, dzierżawca klucza Torczyckiego nie obserwując rectilinium et signa metalia przechodząc, sianożęci białocerkiewskie gwałtownie kosi, y lasy w Dąbrowie y Jezierney wycina; klucz zaś Tetijowski dobra Ochmatow (ktorego Rawa Zaskowska wpadająca w Horski Tykicz do starostwa Białocerkiewskiego jako signum naturale et metale oddziela) do siebie appropriando pro attinentia przyłączył, a z dodr Ochmatowa, jako do starostwa Białocerkiewskiego należącego, w roku 1640 jo. Lubomirski starosta białocerk. dymy wypłacał, co donosząc, replikując na delacyą wyz wyrażoną wpisać do lustracyi prosił.

Delacye nomine jw. metropolity Kijowskiego.

Także w czasie teyże lustracyi w Białecerkwi agitującej si przed nami lustratorami postanowiwszy się osobiscie przewielebny w Bogu jmc xiądz Jan Kosciuszko prokurator metropolij. dziekan radomyslski, imieniem jw. jmci xiędza Feliciana Wołodkiewicza arcybiskupa metropolity kijowskiego y całej Rusi, protestował się y tę napisaną podał delacyą w tym: iż dobra Petryczyn, alias Barachty z przyległościami swemi z dawnych wiekow archimandryi Pieczarskiej kijowskiej dziedziczne, przez woyny kozackie y krwawe w koronie polskiej zamieszanie, kiedy y Kijew od oyczyzny odpadł, z possessij teyże archimandryi wysliznetysię, jww. starostwie Białocerkiewsey przeszli, jako y terazniejszy jw. Jerzy Mniszech marszałek nadworny koronny, starosta białocerkiewski, one przez potencyą swoją do starostwa Białocerk. przywłaszczyli y aplikowali; a tak przywłaszczyszy, na grontach tychże dobr Petryczyna czyli Barachtow, tak dawne wioski y slobody będące, iako y ad praesens

nowe kolonie, mianowicie: wies Pinczuki, Kodak, Mytnicę, Pohrebce, Olszanka, Saliwenki, Skrebesze, Husaczowka, Hrehorowka, Matiaszowka, Słobudka, Luczka, Futor Roguckiego, ad praesens Wincetowka, Trostynka, Ostryiki, Nowojanow, Syrotyńce, siedlisko Kożeniki, Tomitowka, Teleszowka, Błuszczynce, Kłoczki, Biruki, Futor Grekow pod Ostryikami y inne poosadzane, sobie do tegoż starostwa Białocerk. podciągneli y do tychczas trzymają; o co process przez terazniejszego jw. jmci xiędza metropolitę kijowskiego y antecessorow jego ciągnął się y ciągnie, y że też dobra klucz Barachtiański cum suis attinentiis w dawne lustracye nie wchodziły, do starostwa Białocerk. nie należały, tak aby terazniejsza lustracya starostwa Białocerk. prawom jw. metropolity kijowskiego nic nie naszkodziła, niniejszy manifest y pilność imieniem jw. metropolity kijowskiego, do akt lustracyi terazniejszey podał tenże przewielebny jmc xiędz Kosciuszko, prosząc onego o wpisanie do lustracyi terazniejszey.

Replika na tę delacyą od starostwa Białocerkiewskiego.

Na którą delacyą imieniem jw. jmci xiędza metropolity kijowskiego podaną, wiel. Ryłski starostwa Białocerk. gubernator, imieniem jw. Mniszcha marszałka nadwornego koronnego, starosty białocerk. ex interesse et pro integritate tegoż starostwa Białocerk., tak explikował się y dokumentami rocznymi y granicznymi dowodami (gdzie z prawa należeć będzie) probowac oswiadczył się: że dobra Barachty, Pinczuki, Kodak, Mytnica, Pohrebce, Olszanka, Saliwonki, Skrebesze, Husaczowka, Hrehorowka, Matiaszowka, Błuszczynce, Kłoczki, Biruki, Futor Grekow y inne, jako są na własnych gruntach starostwa Białocerk. osadzone, et in interrupta a saeculis possessione privilegiatorum possessorum zostaiące, do dzierżenia spokojnego jw. marszałkowi nadwornemu koronnemu, staroscie Białocerk. podane, tak ażeby sinistro delatio partis deferentis jakowey in post nie uczyniła w jakimkolwiek sądzie permowencyi et in quaestionem pomienionych dobr nie podała, oswiadczał powtornie jw. starostę białocerk. o to jure agere velle et proprietatem bonorum regalium per-

omnes juris gradus probare. Ktorey delacyi tenże wiel. Ryłski una cum reprobatione o adnotowanie do niniejszey lustracyi domawiał się.

Replica druga na też delacyą od w. Karwickiego.

Naprzeciwko teyże delacyi nomine jw. jmci xiędza metropolity kijowskiego, stanowszy wiel. Jozef Karwicki regent koronny, dziedzic klucza Rokitińskiego protestował się, że w delacyi swoiey jw. metropolita dobra wsie Teleszowkę, Wincentowkę, Futor Grekow, Futor Syrotyn acsi mieniąc bydź metropolitanskie, wyraził, ktore na gruntach Rokitińskich są osadzone.

Replika trzecia przeciwko teyże delacyi od jw. Turnowskich.

Także urodz. Antoni Staszewski gubernator klucza Wasilowskiego jw. hrabiów Tarnowskich, dziedzicznych, protestował się przeciwko teyże delacyi jw. metropolity kijowskiego, że pana jego dziedziczną wieś, Słobodką nazwaną acsi do fundusza metropolij kijowskiej należąca położył, ktora wieś, jako własua jww. hrabiów Tarnowskich tak to jawnie wyprobują dokumentami.

Delacya od w. Karwickiego, regenta koronnego.

Stanowszy oczewisto przed nami lustratorami wiel. Jozef Dunin Karwicki, regent koronny, dobr. majątności Rokitiańskiej z przyległościami dziedzic, takie opowiadanie uczynił y one napisane na kopij podał, iż tam ałętność jego dziedziczna Rokitna z przyległościami ma granicę z starostwem Białocerkiewskim po rzekę Uzin, a po drugiej stronie Rosi według dawnego używania, wsie osiadłe na gruntach Rokitiańskich jakoto: Srzeniawa, Ostrow, Prusy, Ułaszowka, Krzywe, Czernin, słoboda Puhaczowka, słoboda Budy Szawarka, Suchowce seu Sucholisy, futor Syrotyn, młyn Trockow y inne roku terażniejszego zaczynające się osiadać, słobody są wiel. regenta koronnego, aby pod. lustracyą podciągane nie były,

ostrzegął sobie, o co y sprawa graniczna intentowana wkrótce ma być zakończona. Także do tej majątności y las Bołkun należeć ma.

Replika na się delacyą od starostwa Białocerkiewskiego.

Przy podaniu delacyi od wiel. Karwickiego, regenta koronnego, przytomny będąc wiet. Szymon Rylski, stol. czerw., gubernator starostwa Białocerkiewskiego przeciwko teyże delacyi imieniem jw. Mniszcha marszałka nadwornego koronnego starosty białocerk. pana swojego odpowiadając y replikując tak odpisał: Że dobra Szeniawa, Ostrow, Prusy, Ułaszowka, Krzywe, Czernin, Puhaczowka, Ruda, Sawarka, Sucholisy, Syrotyńce, Młyn Trocki y inne w manifestach y prawnych terminach wyrażone, zawsze należały y należeć powinny, od początku swego osadzenia ad corpus starostwa Białocerkiewskiego y używaniu nie czyjemu nie podpadały, procz przeszłych starostow białocerkiewskich. A zaś dobra Rokitno y Olszanica questionatam haereditatem zawsze mające, nigdy za rzekę Roś, a primo sui praetextuoso possessore, to jest jo. xiąże Ostrogski przy lustracyach ad velle et libitum sui mienił byź dobra Rokitno, Olszanicę y część lasu Bołkuna, a teraz jw. Karwicki regent koronny, cały las Bołkun usurpativo titulo appropriuje y w nim rzeczkę granicą być mianując, nie chce zważyć, że tej rzeczki Uzin od wierzchowiny zaczowszy wielorakie rozchodzą się potoki, bo pominowszy pierwsze meliorem eligendo partem ostatnią odnogę pod Błoszczyńcami będącą, pro limite sumpsit naturali, y za takowym duktem imaginative uformowanym, wiele gruntu krolewskiego z wsiami na nim będącemi przywłaszczył, et sine ullo documento, wyrzeczzone dobra pro attinentiis sibi adscivit, z których znaczny prowent, bo circa 50000, corocznie wynikającey intraty suo usui aplikuje, procz nowoosiadłych slobod, a przez to tak jw. marszałka nadworn. koron. privilegiatum possessorem, jakoteż skarb koronny nie pomału pokrzywdził, w czym luculentius toczący się w sądach assessorskich (jako in foro competenti) process świadczyć będzie. A zatym in nullo fundamento, pretendowany od jw.

Karwickiego, regenta koronnego titulus haereditatis praedictorum bonorum, aby pro nullo reputandus, puki sprawiedliwa od sądu assessorskiego nie nastąpi decyzya, na ktore wniesienie nim dowody prawne y probacye okazane będą, tantisper adnotowania niniejszey delacyi tenze wiel. Rylski, gubernator ztarostwa Białocerk, żądał.

Delacya od W. Jakubowskieyo stol. owruckiego.

Tegoż czasu lustracyi starostwa Białocerk. wiel. Jozef Jakubowski, stol. owrucki jeden z sukcesorow Surynowskich przed nami lustratorami osobiście stanowszy na delacyą wiel. Jozefa Karwickiego, regenta koronnego podaną, odpowiadając taką podał delacyą: Iż wiel. Karwicki regent koronny, nie jest żadnym dziedzicem dobr Rokitney, Olszanicy y ich attynencyi, bo te dobra są własne dziedziczne Surynowskie na wiel. Jakubowskiego y innych konsukcessorow po Duchnie Surynownie spadłe, ktorych dobr proprietatem roku 1518 dekret j. kr. mości, między Duchną Surynowną a urodz. Sienkiewiczową ferowany oświadcza, gdy j. kr. mość teyże Duchnie Surynownie dobra Rokitno, Olszanice, Sieliszcze, Dmitrowicze, Morulin y do nich należące przysądził attynencye, niemniej toż na Rosi Kotłujow y las Bołkunow. Ktoremu dekretowi insistendo wiel. Jakubowski, stol. owrucki oświadczał, że te dobra są Surynowskich sukcesorow dziedziczne, na ktorych gruntach, jeżeli jaka osiadła słoboda, w czasie rozgraniczenia approbatis uti certis et indubitatis haeredibus Surinowianis pokaże się, a teraz aby dobra pomienione Rokitna, Olszanica y inne, tam in jure originali specyfikowane, jako y do nich należące attynencye do lustracyi nie wchodziły domawiał się y o wpisanie tey podaney delacyi prosił.

Replika na tę delacyę od starostwa Białocerkiewskiego.

Na którą delacyę od wiel. Jakubowskiego stol. ovr. y replikę przeciwko delacyi wiel. Karwickiego regenta koronnego podaną,

wiel. Szymon Ryłski, starostwa Białocerk. gubernator, imieniem jw. Mniszcha marszałka nadwornego koronnego, starosty Białocerk. takimi replikował słowami: Ponieważ dekret trybunałski lwowski roku terażniejszego 1765, między stronami wyżej wyrażonemi, ferowany, obydwie strony uznał nieprobujące się, jedną stronę, co do Rokitna, drugą—co do Olszanicy; a te dobra jednego zawsze miały pana, jako różne świadczą dokumenta. Zaczyn gdy jeden drugiemu obstat, dla uspokojenia praetensyi obydwóch stron et propter bonum pacis eorundem, aby najjaśniejsza Rzeczpospolita providendo integritati bonorum regalium, dobra Rokitno y Olszanica do starostwa Białocerkiewskiego zkađ odebrane, przyłączyć raczyła.

Delacya druga od w. Karwickiego reg. koron.

Podczas teyże lustracyi stanowszy przed nami lustratorami wiel. Karol Dunajewski łowczy latyczowski imieniem jw. Karwickiego regenta koron., dziedzica dobr Rokitny y Olszanicy z attynencyami na delacyą odpowiedzi przez wiel. Szymona Ryłskiego stol. czerwonogr. gubernatora starostwa Białocerkiewskiego, imieniem jw. Jerzego Mniszcha marszał. nadworn. koron. starosty białocerk. do akt lustratorskich taką podał odpowiedź, iż wiel. Ryłski nie wiedząc dziedzicznego prawa na dobra Rokitno, Olszanicę z attynencyami jw. Karwickiemu regentowi koron. jure quaesito służącego, które te dobra originaliter od stanow Rzpltey na seymie roku 1590 urodz. Krzysztofowi Kosinskiemu, a od Kosinskiego xiążęciu Wiszniowieckiemu, a od Wiszniowieckiego, xiążęciu Januszowi Ostrogskiemu, kaszt. Krakowsk. resignowane, a per influxum sanguinis devenit do jo. xiążęcia jmci Sanguszka marszał. nadwor. W. X. Lit. y do jw. Karwickiego ad praesens tych dobr dziedzica, dostałysię, y gdy te dobra w tenczas konstytucyą nadane były puste, a potym przez dziedzicow pomienionych w rozległosciach swoich; po obydwóch stronach rzeki Rosi osiadły, których dobr Rokitińskich y Olszańskich attynencye y grunta, y same te dobra starostwa Białocerk. częścią stante minorennitate xiążat Zasławskich successorow xiążę-

cia Janusza Ostrogi, a potym stante hostilitate Chmielnickiego do starostwa Białocerk. popodbijane, jako dokumentami granicznymi w czasie rozgraniczenia dowiedziono będzie. A że wiel. Ryłski gubernator białocerkiewski wyraził, że te dobra Rokitnianskie 50000 intraty roczney wynoszą; to bydz nie może; ponieważ przy tradycyi urzędowej z dekretu trybunalskiego sam że wiel. Ryłski tych dobr inwentarze mający w swojej dyspozycyi wiel. officialiscie na kondescensyi podał; ktore zlikwidowane officiose y połowy nie wynoszą do pięciudziesiąt tysięcy, jako tradycya urzędowa z dekretu trybunalskiego następną w sobie obmawia. A tak dobra Rokitnianskie, żadney krzywdy skarbowi Rzpltey nie przynoszą. gdyż są ziemskie dziedziczne jw. Karwickiego regenta koron. I prosił tenże wiel. Dunajewski, aby ta odpowiedz do lustracyi była przyjęta y wpisana.

• *Na tę delacyą od starostwa Białocerkw. odpowiedź.*

Na tryplikowaną delacyą nomine wiel. Jozefa Karwickiego regenta koron. przez wiel. Dunajewskiego podaną, wiel. Ryłski gubernator starostwa Białocerk. tak odpowiedział: że dobrze wiadomy jest, co ktore dobra czyniły, w tych leciech od starostwa Białocerk. odpadłe y odebrane, y dla lepszego fundamentu y poparcia repliki delacyi pierwszey, summaryusz intraty roczney odebranych spisawszy, do inwentarza podał.

Delacya nomine hrabiow Tarnowskich.

Także w czasie lustracyi tegoż starostwa Białocerkiew. stannowszy oczewiście urodz. Antoni Szaszewski gubernator klucza Wasijlowskiego, przedtym de dobr Obuchowa należących jw. Jana Amor hrabi Tarnowckiego dziedzicznych takie uczynił opowiadanie: iż wsie, Matiaszowka, Husaczowka y Hrehorowka są na gruncie Obuchowskim zasadzone y do starostwa Białocerkiewskiego przyłączone, ktorym wsiom ażeby terazniejsza lustracya w czasie rozsądenia się nie przyrosła uszczerbku imieniem jw. hrabi Tarnowskiego pana swojego ostrzegął.

Replika na tę delacyą od starostwa Białocerkiewskiego.

Na którą delacyą przy podaniu oneyże wiel. Rylski, gubernator starostwa Białocerk. będąc przytomny imieniem jw Mniszcha marszał. nadworn. koron. starosty białocerk. pro integritate tegoż starostwa, tak odpowiedział: iż te dobra, Hrehorowka, Husaczowka y Matiaszowka, nigdy nie należały etiam ante hostium do klucza Obuchowskiego, albowiem granica Obuchowska y dukt przez wiel. podkomorzego kijow. niegdy wiel. Filona Woronicza ze starostwem Białocerkiewskim expediowany, tych wsiow Hrehorowki, Husaczowki y Matiaszowki nie przyłącza, a zatym jw. hrabia Tarnowski nullam ina do tych dobr praetensionem et praetextum.

Starostwo Sinickie.

Działosię w miasteczku Sinicy dnia 28 miesiąca sierpnia, roku panskiego 1765.

Tego miasteczka Sinicy possessorem dożywotnim jest jw Konstanty Olizar podkomorzy włodzimierski, starosta Sinicki.

To miasteczko Sinica leży za rzeką Rosią, y nad samą tąż rzeką Rosią; po drugiey stronie tego miasteczka płynie rzeczka Sinica. Do tego miasteczka Sinicy attynencyi y wsi żadnych niema teraz; dwor w tym miasteczku nad rzeką Rosią, palami ostawiony leży, w nim obudowanie takowe: Budynek duży z izbą y alkierzem, naprzeciwko piekarnia, także z alkierzem, szpichlerzyk y stajnia. Poddani w tym miasteczku Sinicy powinności odbywają takowę: robią panszczyznę na tydzień po dniu jednym y czynsz do tego płacą podług mienia swojego, koszą siano po dni dwa y one bez panszczyzny zrzucają.

Intrata roczna starostwa Sinickiego.

Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
-------------------	--------------	---------------

W tym miasteczku Sinicy liczy się do intraty chałup 79, z których importatur czynszu 1,004

АРХИВЪ Ч VII, т. III.

	Złote polakie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Pańszczyzny na tydzień wychodzi dni 75, a na rok wychodzi dni 3,900, dzień a gr. 6, efficit za pańszczyznę	780		
Kosowego rachując po grzywien 3, efficit	180		
Arędy karczemney	3,350		
Dziesięciny pszczelney w roku 1763, pni 50, pień rachując a fl. 5, efficit za dziesięcinę	250		
Oczkowego z tychże pasiek, w tymże roku efficit	22	12	
Chałup libertowanych w Sinicy 2, kozac- kich chałup 7.			
Intraty roczney w tym starostwie Sinickim w roku 1763 in summa	5,586	12	
Detrunkując z tey summy dla jmci p. dyspozytora sinickiego solarium y ordynaria na kwotę pieniężną wyredukowana	240		
Tę kwotę zł. pol. 240, z intraty roczney 5,586 y gr. 12, na zapłacenie p. dyspozyto- rowi wytrąciwszy, restat summy	5,346	12	
Z ktorey summy intratney przychodzi do skarbu koronnego	1,336	18	

Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest, roku sredniego ad mentem konstytucyi wyprowadzona, którą intratę roczną inwentarzem podanym specyfikowaną urodz. Roch Sobieszczanski komissarz tychże dobr, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł niemniej y expensa gruntowe.

Młynow w tym miasteczku Sinicy jest 3; z ktorych młynow na rzece Rosi będących, mielnicy pokoleszczyznę wraz z czynszem płacą, a wymiar z nich do arędy karczemney należy.

Delacya tego Starostwa.

Podczas lustracyi tego starostwa Sinickiego urodz. Roch Sobieszczanski komissarz y gromada sinicka przed nami lustratorami stawszy, opowiadali, że starostwo Bohusławskie grunta sinickie, z dawnych czasow do Sinicy należące, dawniey odebrawszy, wsie Karapisze y Lutery na nich osadziło y one sobie przywłaszczyło, et teraz powtornie grunta już pod samym miasteczkiem Sinicą leżące, toż starostwo Bohusławskie odbiera, y tychże gruntow ludziom sinickim używac niedopuszcza.

Także starostwo Białocerkiewskie z drugiey strony grunta po samą rzekę Roś odebrało, y slobodę Chrustuwka nazwaną do starostwa Sinickiego należącą (z ktorey slobody y podymnego podatek miasteczko Sinica po dziś dzien podług lustracyi wdztwa Kijowskiego, w porządku płacenia podymnego expediowaney płacić musi), toż starostwo Białocerkiewskie sobie przywłaszczyło, a teraz ta sloboda przysła do possessyi wiel. Karwickiego regenta koronnego. Ktorych krzywd starostwu Sinickiemu od stron poczynionych, urodz. Sobieszczanski kommissarz o adnotowanie do lustracyi upraszał.

• **Starostwo Taborowskie.**

Działo się w Taborowie dnia 31 miesiaca sierpnia roku 1765. Tego starostwa possessorem dożywotnim jest wiel. Franciszek Dogil Cyryna, sędzia ziemski nowogrodzki, starosta taborowski.

Gdyśiny przystępowali do lustracyi starostwa Taborowskiego, przed podaniem onego pod lustracyą, wiel. Kazimirz Dogil Cyryna, wiel. Franciszka Cyryny sędziego ziemskiego nowogr., starosty taborowskiego syn, imieniem tegoż opowiadał, y tę inscriptis podał do akt lustracyi teraznieyszey delacyą, że to miejsce y ta osiadłość, gdzie się teraznieysza zaczyna lustracya, nie jest miejscem samym miasteczka Taborowa, alias Taborowki, ale jest przedmiesciem tego miasteczka. To zaś miejsce, gdzie przedtym miasteczko Taborow, czyli Taborowka osiadłe było, a per hostilitatem spustoszałe, ex

opposito w gurze nad rzeką Rastawicą leży, y zamczysko stare wa-
łem dawnym osypane jest. To starostwo po dawniejszych possesso-
rach przywilejem od najjasniejszego krola jnci polskiego Augusta
Trzeciego, w roku 1744, dnia 24 augusti, cum attinentiis wiel.
Franciszkowi Dogil Cyrynie, sędziemu ziem. nowogr. nadane jest;
z ktorey tenuty nastąpiły expulsye, tak przez niegdy jw. Steckiego
kasztelana kijow., jako też w pozniejszym czasie przez wiel. Ożgę
starostą romanows. y odebranie tey tenuty Taborowskiey cum
attinentiis, to jest wsiami Zołotuchą y Kamienną Groblą od wiel.
Cyryny, starosty taborows. Po przysadzeniu zaś ludzi na tym
gruncie, gdzie przedtym miasteczko Taborow było, nazwano tenże
grunt naypierwey wsią Rastawicą, a potym Jarosławką. Czego
probnąc wiel. Kazimirz Cyryna ukazywał nam process o to, y
dekreta assessorskie na kommissyie wypadłe w zysku reindukcyi w
też dobra, alias grunt Taborow cum attinentiis y oddania onych
w possessyą wiel. Franciszkowie Cyrynie sędziemu ziem. nowogr.,
staroscie taborowskiemu, a z mocy tych dekretow assessorskich,
dekreta komissarskie, na gruncie Taborowka między okopami dawnemi
expediowane reprodukowal, ktoremi dekretami tenże grunt na którym
przedtym miasteczko Taborow było, a teraz wies osiadła Rastawica
y Jarosławka po expulsyach nazwana jest, praeviis inquisitionibus,
o n zwisku pomienionego gruntu Taborowem czyli Taborowką (jak
dawno nazwany) uznany jest, y w possessyą wiel. Franciszkowi
Cyrynie sędziemu ziem. nowogr., staroscie taborows. na fundamencie
przywileju, intromissyi, listow podawczych, tradycyi, possessyi,
inquizycyi y innych dokumentow, temiz dekretami, pomieniony grunt
Taborow; a na nim osiadła wies pierwey Rastawica, a potym Jaro-
sławka nazwaną, z wslami Kamienną Groblą y Zołotuchą nazwanemi
podany, y jako przez expulsyą pomienionę dobra od wiel. Cyryny
starosty Taborowskiego odebrane, tak kalkulacya y zapłacenie pro-
wentow pro re wiel. Cyryny z majątnosci pomienionych przez wiel.
Ożgę y innych branych, a przez tegoż wiel. Cyrynę, przy pomienionych
dekretach zaprzysiężonych nakazane, jako o tym szyrzey process w

sobie obmawia, dokumenta rzecz całą ewinkuią y wiel. Cyrynę, sędziego ziem. nowogr. w possessyi tenuty Taborowa cum attinentiis utrzymuią; ktore attynencye mianowicie Kamienna Grobla y Zolotucha zdawna do starostwa Taborowskiego należące wyżej wyrażonym expulsiyi sposobem do Skwiry y starostwa Romanowskiego, przez wiel. Ożgę starostę Romanows. przywłaszczone, a do starostwa Taborowskiego wyżej wyrażonemi dekretami przysądzone y inwentarzem przy tradycyi spisany podane, do tychczas w dzierżeniu tegoż wiel. Ożgi starosty Romanows. jeszcze zostaią, a podług wyż nadmienionych dokumentow do starostwa Taborowskiego należą y należeć powinny; przez którą takową tenutą, wsi pomienionych y przywłaszczenie gruntow taborowskich do Skwiry wiel. Ożga, starosta romanows., lasy do Taborowa należące zdezolował y wyciąc dopuścił. Toż starostwo Taborowskie ma swoje inne jeszcze przynależytosci, jako to wieś Biepieczna nazwana, która pod samą Taborówką alias przedmiesciem Taborowskim, blisko, jakby jedna osiadłosc ex parte starostwa Białocerkiewskiego osadzona; która wieś jako na gruncie starostwa Taborowskiego osadzona, tak do starostwa Taborows. nie zaś do starostwa Białocerkiewsk. należeć ma; w którą wieś y possessyą roku 1754 dnia 12 octobris na osobę wiel. Franciszka Cyryny sędziego ziem. nowogr. starosty Taborows. wziętą ukazywał. O co y process tak z jo. xięciem jmc Jabłonowskim, wojewodą Rawskim przeszłym jako y z jw. Mniszchem marszał. nadworn. koron. terazniejszym, starostami Białocerkiewskimi w sądach assessorskich zaczęty toczyć się ma. Także wsie Czubince y Olszanka, czyli Rohuzna, maią bydź na gruncie starostwa Taborowskiego osadzone w possessyi jo. xięcia jmci Lubomirskiego w-dy Bracławsk. będące, o ktore manifest w roku 1758, od wiel. Franciszka Cyryny starosty Taborowskiego uczyniony produkował y inwentarz przy tradycyi tenuty Taborowskiej w roku 1749 spisany, wsie Czubince y Olszankę seu Rohuznę do tenuty Taborowskiej przyznawaiący z ostrzeżeniem reindykacyi onychże. Tenże wiel. Kazimierz Cyryna produkował y domawiał się, aby ta delacya na początku lustracyi Taborowki, czyli przedmiescia

Taborowskiego wpisana była, dla wiadomości, że to miejsce y osiadłość nie jest Taborówką seu Taborowem, ale jest przedmieście Taborowskie, gdzie terazniejsza agituiesię lustracya.

Po ktorey zapisaney delacyi inwentarz (z tytułem przedmiescia Taborowskiego) do lustracyi podał. Ta wieś Taborowka, czyli (iak opowiadał y opisał wiel. Kazimierz Cyryna) przedmieście Taborowskie, jest nad rzeka Rastawicą sytuowane; dworek w nim izba z alkierzem y piekarnia naprzeciwko. Poddani w tey wsi Taborowce, czyli przedmiesciu Taborowskim powinności odbywaią takowe: jedni daią czynsz podług mienia swego; a drudzy robią panszczyznę, y tak czynszowi, iako y panszczanni, z przędzywa dworskiego przędą po motku na rok.

Intrata roczna z Taborowki.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łogi.
W tey wsi Taborowki, czyli przedmieściu Taborowskim liczy się do intraty chałup 25, z ktorych importatur czynszu	144		
Pańszczyzny na tydzień wychodzi dni 16, a na rok wychodzi dni 832, dzień a gr. 6, efficit	166	12	
Motkow przędzą 26, motek a gr. 6, efficit	5	6	
Arędy karczemney	567	20	
Dziesięciny pszczelney z Taborowki pni 6, pień a fl. 5, efficit za dziesięcinę	30		
Oczkowego z tychże pasiek	6	2	
Intraty roczney z Taborowki czyli przedmiescia Taborowskiego w roku 1763 in summa	919	10	
Z tey intraty detrunkując się na zapła- cenie p. dyspozytorowi taborowskiemu solarium wraz z ordynaryą na kwotę pieniężną wyredu- kowaną złotych polskich 130.	130		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Tę kwotę 130 zł. pol. na zapłacenie p. dyspozytorowi taborowskiemu wytrąciwszy, re- stat summy	789	10	
Z ktorey intraty należy do skarbu koron- nego kwarty	197	10	

Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku sredniego ad mentem konstytucyi wyprowadzona; którą intratę roczną inwentarzem podanym specyfikowaną wiel. Kazimirz Cyryna staroscic taborowski od wiel. Franciszka Cyryny starosty taborowsk. oycy swego do attentowania tey lystracyi zesłany, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł, tudzież y expensa fundi.

Młyn w Taborowce, czyli przedmiesciu Taborowskim na rzece Rastawicy jeden, z ktorego wymiar do arędy karczemney należy.

Starostwo Romanowskie.

Działo się w Romanowce dnia drugiego miesiąca wrzesnia roku panskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywotnim jest wiel. Antoni z Oszy Ożga starosta romanowski. To miasteczko Romanowka nad rzeką Unawa nazwaną sytuowane; dwor w tym miasteczku Romanowce także nad samą rzeką Unawą zbudowany; izba z alkierzem y spiżarnią, piekarnia z komorką, szpichlerz y staynia. Do tegoż starostwa Romanowskiego miasteczko Skwira, w odległej pozycyi mieysca leżące, należy z attynencyami. W tym starostwie Romanowskim poddani powinności odbywają takowe: jedni płacą czynsz, podług mienia swojego, drudzy panszczyznę robią, przytym płacą podobroszczyznę, y motki z dworskiego przedziwa przędą po jednemu motku. na rok. Zydow osiadłych w miasteczku Romanowce niema.

Intrata roczna starostwa Romanowskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
W tym miasteczku Romanówce liczy się po intraty chałup 60, z których importatur czynszu	220		
Pańszczyzny na rok wychodzi dni 2,828, dzień rachując a gr. 6, efficit	567	18	
Podoroszczyzny importatur	190	12	
Motków na rok przędą 43, motek rachując a gr. 6, efficit za motki ,	8	18	
Arędy karczemne z wsią Czerniawką	2,800		
Chałup libertowanych 5, to jest assawuła, gumienny, woźny y leśnicze. Chałup kozackich 9.			
Młynów na rzece Unawie 2, z których wymiar do arędy należy.			

Attynencye do tego starostwa.

<i>Wieś Czerniawka.</i> W tej wsi liczy się do intraty chałup 15, z których importatur czynszu	190		
Pańszczyzny na rok wychodzi dni 264, dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyznę	52	24	
Podoroszczyzny importatur	17	18	
Motków na rok przędą 4, motek a gr. 6. efficit			24
Stawszczyzny za wolne łowienie ryb w stawie importatur	36		
<i>Miasteczko Skwira.</i> W tym miasteczku liczy się do intraty chałup 124, z których importatur czynszu	881		
Pańszczyzny na rok wychodzi dni 2,104, dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyznę	420	24	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Podoroszczyzny importatur	933	18	
Motków na rok przędą 117, motek a gr.			
6, efficit	23	12	
Arędy karczemney	6,960		
<i>Żydow osiadłych w tymże miasteczku Skwirze liczy się 51; chałup pustych żydowskich 8; ci żydzi podatki swoje dają do arędy karczemney Skwirskiej.</i>			
<i>Chałup chrześcijańskich libertowanych jest 3; slobodzianow jest 7; chałup kozackich 38.</i>			
<i>Młynow w miasteczku Skwirze 2, wymiar z tych młynow do arędy idzie.</i>			
<i>Wieś Jarosławka. W tej wsi liczy się chałup 20, z których importatnr czynszu</i>			
	27		
<i>Pańszczyzny na rok wychodzi dni 1,056, dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyzuy</i>			
	211	6	
Podoroszczyzny importatur	56		
Motkow przędą na rok 17, motek a gr.			
6, efficit	3	12	
Arędy karczemney	1,100		
<i>Młynow na rzece Rastawicy 2, wymiar z nich do arędy karczemney idzie.</i>			
<i>Wieś Zolotucha. W tej wsi liczy się chałup 37, z których importatur czynszu</i>			
	488		
<i>Pańszczyzny niemasz, wszyscy czynsz płacą.</i>			
Podoroszczyzny importatur	35	6	
Arędy karczemney wraz z wsią Kamienną Groblą	1,900		
<i>Wieś Kamienna Grobla. W tej wsi liczy się do iutraty chałup 35, z których importatur czynszu</i>			
	389		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Pańszczyzny niema, bo wszyscy czynsz płacą,			
Podoroszczyzny importatur	27	6	
Motków na rok przędą 9, motek a gr. 6, efficit za motki	1	24	
Aręda karczemna z wsią Zołotuchą. Chałup libertowanych 2, slobodzianik 1. Młynow jest 2, wymiar z nich do arędy idzie.			
<i>Wieś Kazimirówka.</i> W tey wsi liczy się chałup 17, z których importatur czynszu	240		
Pańszczyzny niema, wszyscy czynsz płacą.			
Podoroszczyzny importatur	25	18	
Motków przędą na rok 9, motek a gr. 6, efficit za motki	1	24	
Arędy karczemney	450		
<i>Wieś Filipy, alias Demontowka.</i> W tey wsi osiedli byli pilipowcy, których ze moskale wybrali, teraz zaczęli osiadać chrześciance, jest już osiadłych slobodzianow 4; więc intraty żadney jeszcze niema z tey slobody po wybra- niu pilipowcow.			
Za spust stawu w Skwirze w roku 1763 spuszczany, było intraty	280		
Dziesięciny pszczelney w roku 1763, pni 28, pień rachując a fl. 5, efficit	140		
Oczkowego z tychże pasiek w tymże roku	15	18	
Intraty roczney w starostwie Romanow- skim w roku 1763 in summa efficit	18,094	12	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi
Z tey intraty detrunkują się pensye roczne y ordynarye tu na kwotę pieniężną wyprodukowane, dla jmci p. gubernatora skwirskiego y pp. dyspozytorom trzem, w tymże starostwie będącym, zł. pol. 1,445 y gr. 15 wynoszące.	1,445	15	

Tę kwotę 1,445 zł. pol. y gr. 15 dla pp. dyspozytorów tego starostwa detrunkowawszy, restat summa 16,648 27

Z ktorey summy intraty przychodzi do skarbu koronnego kwarty 4,162 6 2¹/₄

Ta kwarta z intraty roku 1764 jest wyprowadzona bo dawniejszych lat inwentarze przez zajazd spalone; którą intratę inwentarzem podanym specyfikowaną, urodz. Antoni Kobylinski komisarz starostwa Romanowskiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiądł, jako też wyż wyrażone expensa gruntowe. Kozaków w całym tym starostwie Romanowskim jest in numero 46.

Delacye w tym starostwie podane.

Przy lustracyi starostwa Romanowskiego mianowicie tenuty dobr miasteczka Skwiry do starostwa Romanowskiego należącej, wiel. Kazimierz Dogil Cyryna, wiel. Franciszká Dogil Cyryny sędziego ziem. nowogr. starosty taborows. syn, przed nami lustratorami, dobra Skwirę lustrującemi, imieniem tegoż wiel Franciszka Cyryny starosty taborows. oycy swojego, przychilając się do delacyi pierwszey na groncie starostwa Taborowskiego do lustracyi tegoż starostwa Taborows. podaney, takową na gruncie miasteczka Skwiry drugą podał pilność domawiając się y ostrzegając sobie, aby terazniejsza lustracya starostwa Romanowskiego nie była in praejudicium et detrimentum starostwu Taborowskiemu, y aby nie była przyznaniem dóbr wsi Kamienny Grobli, Zołotuchi y Jarosławki czyli Rastawki na gruncie y miejscu tym, gdzie przedtym miasteczko Taborow było sytuowane, osadzoney; ktore wsie Kamienną Groblę, Zołotuchę, Jaro-

sławkę do starostwa Taborowskiego należącemi, dekretami assessorskiemi dawnemi, y roku terażniejszego w sądach assessorskich zyskanym dekretem, podobnie z nakazaniem kalkulacyi z wsiów pomienionych dzierżawy do tegoż starostwa Taborowskiego przyznaniem bydź twierdził, z mocy ktorego ostatniego terażniejszego dekretu kommissya sprowadzona ma bydź w porządku oddania wsiów pomienionych do possessyi wiel. Cyryny, y przyłączenia do starostwa Taborowskiego. A zatym onus solutionis quartae, quae et quanta z wsiów pomienionych Kamienny Grobli, Zołotuchi y Jarosławki nazwaney ad inventa apparuent, wiel. Franciszkowi Cyrynie, staroście taborowskiemu, oycu swojemu post effectuationem dekretu assessorskiego y po odebraniu wsi pomienionych zamawiał.

Delacya od starostwa Romanowskiego.

W czasie lustracyi starostwa Romanowskiego ur. Antoni Kobylinski kommissarz y gromady tegoż starostwa Romanows., tak z miasteczka Romanowki, jakoteż y z miasteczka Skwiry opowiadali, że to starostwo Romanowskie wielkie ma krzywdy w gruntach swoich od stron kollateralnych, mianowicie: miasteczko Romanowka od wiel. Proskurow dobr ziemskich Korninских ukrzywdzona, że grunta do teyże Romanowki z dawnych czasow należące, de dobr swoich Korninских poodbierali y co raz więcej odbierają, siana na łąkach romanowskich koszą, zboża zabierają y ludzi romanowskich z własnych ich gruntow spędzają, biją y używać onych nie dopuszczają, o co częste bitwy, a czasem y zabójstwa ludzi bywają. Także miasteczko Skwira do tegoż starostwa Romanowskiego należące, ze trzech stron w gruntach swoich, z dawnych czasow należących ma mieć krzywdę, to jest od miasteczka Wołodarki jw. Mniszchowej podkomorzyny Litewsk., ktore te dobra Wołodarka pod samo miasteczko Skwirą grunta, siłą-mocą, upornym sposobem odebrało, y pod samą Skwirą granicę sobie oznacza; z ktorych gruntow toż miasteczko Wołodarka ludzi skwirskich spędza, bije y używać onych nie dopuszcza.

Z dzugiey strony od dobr Pawołockich jo. xięcia jmci Lubo-
mirskiego wwdy braclaws., a z trzeciey strony od starostwa Biało-
cerkiewskiego, znaczne awulsye gruntow ponosić ma, a z tych
przyczyn, tak z Romanowki, iako y z Skwiry ludzi porozchodzić się
mieli. Ktorego opowiadania gromad, y swiego wniesienia tenże
urodz. Kobyliński o wpisanie do lustracyi teraznieyszey prosił.

Starostwo Stawiskie.

Działo się w starostwie Stawiskim dnia dziewiątego miesiąca
wrzesnia roku panskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dozywotnim jest jw Jan Stecki
kasztelanic kijowski starosta Stawiski. Ta wieś Stawiszcza jest
sytuowana nad rzeczką Kamionką nazwaną. Poddani w tym starostwie
Stawiskim powinności odbywają takowe: jedni płacą czynsz podług
mienia swiego, drudzy panską robiją po dniu na tydzień, płacą
y stawszczyznę ze wsi ogólnie po złotych polskich 100.

Intrata roczna starostwą Stawiskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi
<i>Wieś Stawiszcza.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 41, z których importatur czynszu	180		
Stawszczyzny importatur	100		
Pańszczyzny na rok dni 2,046, dzień a			
gr. 6, efficit	409	6	
Arędy karczemney	1,100		
Chałup libertowanych 3, kozackich cha- łup 8.			

Młyn na rzece Kamionce o jednym kamię-
niu y stąpach.

Atynencye do tegoż starostwa.

<i>Wieś Kossłaki.</i> W tey wsi liczy się do in- traty chałup 16, z których importatur czynszu	48		
---	----	--	--

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Stawszczyzny importatur	100		
Pańszczyzny na rok dni 792, dzień a gr.			
6, efficit za pańszczyznę	158	12	
Arędy karczemney	800		
Chałup libertowanych 2.			
Młyn na rzece Unawie o dwóch kamie- niach mącznych y stępami.			
<i>Wieś Żydowce.</i> W tey wsi liczy się do in- traty chałup 72, z których importatur czynszu	218		
Stawszczyzny importatur	100		
Pańszczyzny na rok dni 3,894, dzień a			
gr. 6, efficit za pańszczyznę	778	24	
Arędy karczemney	1,800		
Chałup libertowanych 5, to jest woźny, assawuła y leśnicze.			
Słobodzianik 1. Kozackich chałup 11.			
Młyn na rzece Unawie o dwóch kamie- niach mącznych z stępami.			
<i>Wieś Jerczyki.</i> W tey wsi liczy się do in- traty chałup 20, z których importatur czynszu	68		
Stawszczyzny importatur	100		
Pańszczyzny na rok dni 924, dzień ra- chując a gr. 6, efficit za pańszczyznę	184	24	
Arędy karczemney wraz z wsią Czerniawką	800		
Chałup libertowanych 2; kozacka cha- łupa 1; słobodzianik 1.			
Młyn na rzece Unawie z dwoma kamie- niami y stępami.			
<i>Wieś Czernawka.</i> W tey wsi liczy się do intraty chałup 30, z których importatur czynszu	356		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Pańszczyzny ludzie nie robią, wszyscy czynsz płacą.			
Stawszczyzny także w tej wsi niema.			
Aręda karczemna z wsią Jerczykami.			
Chałup libertowanych 3.			
Dziesięciny pszczelney w całym starostwie Stawiskim w roku 1763, pni 9, pień a fl. 5, efficit	45		
Oczkowego z tychże pasiek efficit	56	15	
Intraty roczney w tym starostwie Stawiskim w roku 1703 in summa	7,402	21	
Detrunkują się z tej summy dla ichmć pp. dyspozytorow starostwa Stawiskiego, to jest dla jmc p. dyspozytora stawiskiego y żydowieckiego solaria y ordynarye na kwotę pieniężną wyredukowane wynoszące zł. pol. 561 gr. 8.	561	8	
Tą kwotę zł. pol. 561, gr. 8 na zapłacenie pp. dyspozytorom starostwa Stawiskiego detrunkowawszy, restat summy	6,841	13	
Z ktorey summy należy do skarbu koronnego kwarty	1,710	10	2 ¹ / ₄
Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku sredniego ad mentem konstytucyi wyprowadzona. Ktorą intratę inwentarzem podanym specyfikowaną urodz. Marcin Bukojemski kommissarz starostwa stawiskiego, rotą w konstytucyi wyrażoną, zaprzysiągł, oraz y grun- Sową expense			
Kozakow w tym starostwie Stawiskim horodowych, jest in numero 20. Ci kozacy chodzą do obozu partyi ukraińskiej, za ordynansami WW. regimentarzow.			

Delacya tego starostwa.

Podczas tey lustracyi starostwa Stawiskiego urodzony Marcin Bukojemski kommissarz tego starostwa opowiadał przed nami lustratorami, y tego opowiadania o zapisanie do lustracyi domawiał się iż to starostwo Stawiskim in giuem od stron kollateralnych jest pokrzywdzone w gruntach swoich, jakoto z jedney strony do starostwa Białocerkiewskiego, z drugiey do klucza Pawołockiego, z trzeciey zaś strony naywięcey do klucza Korninskiego dobr WW. Proskurow, grunta tego starostwa Stawiskiego y wsi do niego należących poodbierano, ktorych grontow ludziom starostwa Stawiskiego używać niedopuszczając, bić y kaleczyć onychże mają, przez co ciż ludzie starostwa Stawiskiego w insze państwa rozchodzą się z przyczyny odebranych grontow.

Remissa do Prześwietney Kommissyi Skarbu koronnego.

Wsie Stroków y Buki, dawne lustracye świadczą, że były dobrami królewskimi y lustracyom tymże dawniejszym, jako to: roku 1616 y roku 1622 expediowanym podlegały; teraz te wsie są w possessyi jo. xiążęcia jnci Stanisława Lubomirskiego, wojewody Braclawskiego. Gdyśmy tedy pomienione wsie Stroków y Buki, na fundamencie v za powodem tychże dawnych lustracyi, lustrować y teraz chcieli, wiel. Jaroszewsz, kommissarz dóbr jo. xcia jnci Lubomirskiego, wojewody Braclawskiego, mieniąc pomienione wsie Stroków y Buki bydź dobrami ziemskimi jo. xiążęcia Lubomirskiego, wojewody Braclawskiego dziedzicznymi, pod lustracyą onych nie podał, y prawa tak o naturze tychże wsi oznaczającego, jakoteż vigore którego też dobra w possessyi jo. xiążęcia Lubomirskiego, wojewody Braclawskiego zostają, nie pokazał, słownie tylko też wsie Stroków y Buki dobrami ziemskimi, do klucza Pawołockiego należącymi allegował.

Starostwo Dymirskie.

Działo się w miasteczku Dymirze dnia 13 miesiąca wrzesnia roku panskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywoćnim jest jw. Eustafi Potocki, generał artylleryi litewskiej, starosta dymirski.

Poddani w tymże starostwie powinności odbywają takowe: płacą czynsz, podług mienia swego y panszczyzny robią na tydzień w zimie po dniu jednym, a latem po dni dwa (ktore to dni letney panszczyzny na reparacyę przez połowę są detrunkowane y do intraty y kwarty nie liquidowane) Płacą ciż poddani podorożczyznę, dają dań miodową podług proporcji mienia y motki z dworskiego przedziwa przedą, po jednemu na rok.

Zamek Dymirski. Na rownym mieyscu stoi, nad rudą; w koło tego zameczku fosa, y palami w koło opalisadowany. Wjeżdżając do tego zamku, brama nowa, na tey bramie izdebek dwie; w srodku zamku budynek stary, w którym pokoiow cztery y lamus. Piekarnia y kuchnia, szpichlerz, staynia, wozownia y studnia na dziedzińcu. Wedle ktorego zamku przed bramą dworek nowy z dwoma izbami y dwoma gankami, palami ostawiony, dla rezydencyi jmc. p. gubernatorowi pobudowany.

Intrata roczna starostwa Dymirskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Miasteczko Dymir.</i> W tym miasteczku jest osiadłych żydów 10, od których importatur czynszu			24
Chałup chrześciańskich osiadłych liczy się do intraty 121, z których importatur czynszu			947
Pańszczyzny na rok dni 6,372, (prócz letniey, ktora się detrunkowała na reparacye), dzień rachując a gr. 6, efficit	1,274	12	
АРХИВЪ Ч VII, т. III.			10

	Złote polskie	Gro- sze.	Sze- łagi
Dani miodowej dają belcy 30, kwart 4 y puł, belec miodu rachując a fl. 7 efficit za miód	182	9	
Motków przędą na rok 119, motek a gr. 6, efficit za motki	23	24	
Arędy karczemney w miasteczku Dymirze razem z wsią Kotiużanką y Rudnią	4,800		
Wieś Kotiużanka. W tey wsi liczy się do intraty chałup 27, z których importatur czynszu Pańszczyzny na rok dni 1,352, dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyznę	307		
Dani miodowej dają belcy 11 y puł kwarty, belec miodu rachując a fl. 6, efficit za miód	270	12	
Motkow przędą na rok 26, motek a gr. 6. efficit za motki	66	9	
Podoroszczyzny tak z miasteczka Dymira, jako y wsi Kotiużanki importatur	5	6	
Kołowego od mielników importatur	580		
Intraty roczney w tym starostwie Dymirskim w roku 1763 in summa	16		
Detrunkuje się z tey intraty na zapła- cenie jmc. p. gubernatorowi dymirskiemu sola- rium y ordynaria na kwotę pieniężną wyredu- kowaną złotych polskich	8,496	12	
Tę kwotę 510 zł. pol. y gr. 12 na za- płacenie p. gubernatorowi dymirskiemu detrun- kowawszy, restat summy	510	12	
Z ktorey summy należy do skarbu koron- nego	7,986		
Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku średniego, ad mentem konstytucyi wprowadzona, którą intratę iuwentarzem poda-	7,996	15	

nym specyfikowaną, urodz. Wysocki, gubernator starostwa Dymirskiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągi, jako też y expensa gruntowe.

Młynów w tym starostwie na rzece Zdwizy dwa, po jednym kamieniu mącznym y stępy mających; wymiar z tych młynow do arędy karczemney idzie.

Jest w tym starostwie Rudnia, z ktorey intrata razem z arędą karczemną dymirską wyrażona, na ktorey Rudni reparacją panszczyzna wyrażona letnia detrunkowana jest przez połowę. Jest też w tym starostwie y Huta, z ktorey prowent do intraty w porządku wyprowadzenia z niey kwarty nie jest likwidowany, z przyczyny że trzebaby z gotowey intraty na potrzeby do tej huty detrunkować więcej, niżeli z teyże huty kwarty mogłoby się wyprowadzić.

Kozakow w tym starostwie Dymirskim jest in numero 21, na ktorych chałup, od powinności libertowanych idzie 21. Ci kozacy są postanowieni dla obrony gruntow starostwa Dymirskiego, ktore w kłotni cum colleteralibus o gronta zostaie.

Delacya tego starostwa.

W czasie lustracyi tego starostwa Dymirskiego, urodz. Wysocki gubernator starostwa Dymirskiego opowiadał przed nami lustratorami, iż to starostwo Dymirskie in girum jest scisnione od stron kollateralnych w gruntach swoich, jako to: od dobr metropolij kijowskiej; od dobr klucza Przyborskiego WW. Niemiryczow, od dobr Demidowa WW. Steckich. Ktore to dobra stron kollateralnych, grunta starostwa Dymirskiego znakami granicznymi różnemi, dystyngowane y z dawnych czasow do tegoż starostwa Dymirskiego należące y w używaniu dawnym będące, z uroczyskami różnemi poodbierali y sobie upornym sposobem poprzywłaszczali y coraz więcej gruntow dymirskich przywłaszczac mają.

Słoboda w starostwie Dymirskim.

Ta słoboda dana jest jmc p. Zerebile od jw. Potockiego generała arbylleryi litewskiej, starosty dymirskiego w roku 1764 z wolnością na lat 10; ma swoją pozycją nad rzeką Kamionką. Osiadłości jeszcze w teyże słobodzie niema.

Starostwo Niechworoskie.

Działo się w miasteczku Niechworoszczy dnia 23, miesiąca wrzesnia, roku panskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywotnim jest wiel. jmc p. Kazimierz Wykowski starosta niechworoski.

Poddani w tym starostwie powinności odbywają takowe: robią panszczyzne, zimie na tydzień po dniu jednym, a latem na tydzień po dni dwa; płacą podoroszczyznę y stawszczyznę, przędą motki z przędzywa, dworskiego, po dwa motki na rok. Niektorzy zas ludzie w tym starostwie czynsz generalny dają.

Zamek Niechworoski. Na gorze wysokiej nad rzeką stoi, w koło palami dębowemi opalisadowany; wkoło tego zamku fosa. Wieżdżając do tego zamku wrota, a daley ku budynkom mostek niewielki przez fosę, z poręczami. Budowanie w tym zamku wewnątrz takowe; budynek duży, w którym pokoiow cztery, to jest po prawey ręce dwa y po lewey—dwa, z garderobami, a w srodku sala, na drugim zaś piętrze sala duża, z gankiem. Pod tym budynkiem lochow muryowanych dwa z kratami żelaznemi. Officyn dwoje; jedne officyne poprawey ręce, drugie po lewey.

Miasteczko Niechworoszcz. Leży nad rzeką Pustochą; żydow osiadłych w tym miasteczku niema, tylko jedna karczma.

Intrata roczna starostwą Niechworoskiego.

Złote	Gro-	Sze-
polskie.	sze.	łagi

W tym miasteczku liczy się do intraty

Złote Gro- Sze-
polskie. sze. łągi

chałup 69, z których pańszczyzny wychodzi na rok dni 5,360, dzień a gr. 6, efficit za pańszczyznę

1,072

Podoroszczyny z czynszem ogulnie porachowaney, tudzież y pokoleszczyny od mielnikow importatur

389 12

Stawszczyny importatur

132

Motkow przędzionych wychodzi 134, motek rachując a gr. 6, efficit za motki

26 24

Arędy karczemney

3 600

Chałup libertowanych 4; chałup w których mieszkają ubodzy y nic z nich nie dają, jest 2; slobodzianow jest 2.

Młyn w Niechworoszczy na rzece Pustocha nazwaney jeden, w którym kamienie dwa y stępy.

Atynencye do tego starostwa.

Wieś Kryłowka. W tey wsi liczy się do intraty chałup 35, z których pańszczyzny wychodzi na rok dni 2,410, dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyznę

482

Podoroszczyny ogulnie z czynszem porachowaney importatur

222

Motkow przędzionych wychodzi 57, motek rachując a gr. 6, efficit za motki

11 12

Arędy karczemney

1,750

Chałup libertowanych 3; chałup w których mieszkają ubodzy y nic z nich nie dają 2; slobodzianik 1.

Młyn w Kryłowce na rzece Kryłoweczce 1, w którym kamień jeden y stępy.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
<i>Wieś Kotowka.</i> W tej wsi liczy się do in-			
traty chałup 6, pańszczyzna z jednej tylko			
chałupy idzie, z innych czynsz płacą.			
Pańszczyzny na rok wychodzi dni 80,			
dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyznę	16		
Motków wychodzi 2, motek a gr. 6. ef-			
ficit za motki		12	
Czynsz z chałup 5, importatur	58		
Arędy karczemney	750		
Chałup libertowanych 2, to jest leśniczy			
y osadczy; slobodzianów 4.			
Młyn w Kotówce na rzece Pustocha zwa-			
ney jeden, w którym kamieni mącznych 2,			
y stępy.			
Dziesięciny pszczelney z starostwa Nie-			
chworoskiego pni 11, pień a fl. 5, efficit	55		
Oczkowego z tychże pasiek efficit	8	12	
Intraty roczney w starostwie Niechworo-			
skim w roku 1763 in summa	8,573	12	
Detrukują się z tej summy za wybu-			
dowanie karczmy nowey wjezdney z drzewa			
kupowanego zł. pol.	200		
Dla jmc. p. dyspozytora niechworoskiego			
solarium y ordynaryą na kwotę pieniężną wy-			
redukowaną wynoszące zł. pol.	260	774	
Dla p. dyspozytora kryłowskiego solarium			
y ordynarya na kwotę pieniężną wyredukowana			
wynosząca zł. pol.	254		
Dla p. leśniczego zł. pol.	60		
Tą kwotę zł. pol. za wystawienie karczmy			
y na zapłacenie pp. dyspozytorom tego staro-			
stwa wytrąciwszy, restat summy	7,799	12	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
Z ktorey summy należy do skarbu koron- nego kwarty	1,949	25	1½

Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku sredniego ad-
mentem konstytucyi wyprowadzona. Ktorą intratę inwentarzem poda-
nym specyfikowaną urodz. Tarkowski, kommissarz starostwa Nie-
chworoskiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł, oraz wyż
wyrażone expensa gruntowe.

Kozakow w tym starostwie Niechworoskim jest in numero 16,
na ktorych chałup inwentarskich od powinności wolnych idzie in
numero 16. Ci kozacy są postanowieni dla obrony gruntow sta-
rostwa Niechworoskiego, że w controwersyach jest wkoło z stronami
o grunta.

Delacya starostwa tego.

Pod czas lustracyi starostwa Niechworoskiego, opowiadał przed
nami lustratorami urodz. Maciej Tarkowski kommissarz tegoż sta-
rostwa, iż to starostwo Niechworoskie znacznie jest ukrzywdzone
w gruntach swoich, przez poodbieranie onychże do dobr kollateralnych,
jakoto: z iedney strony do dobr Andruszowki wiel. Burzynskiego
chorążego owruc., z drugiey strony oo dobr Pawołówckich wsi Cha-
łaimgrodka, z trzeciey strony do dobr wsi Kamienia y innych wiel.
Tyszkiewicza podstolego brzeskiego—litewskiego, grunta starostwa
Niechworoskiego upornym sposobem poodbierano y do dobr swoich
poprzywłaszczano, na ktorych gruntach, od starostwa Niechworoskiego
odebranych, jako to wiel. Burzyński chorąży owruc. wieś osadziwszy,
jeszcze daley w grunta tegoż starostwa Niechworoskiego wpierać się
ma, przywłaszczając one do wsi przez siebie na odebranych od tegoż
starostwa Niechworoskiego gruntach osadzoney, y tym sposobem
gruntow Niechworockich, ludziom niechworoskim używać niedopuszczać
mają. A z tey przyczyny ludzie z z starostwa Niechworoskiego w
insze panstwa rozchodzie się muszą. Ktorego opowiadania imieniem

wiel. Wykowskiego starosty niechworoskiego, o wpisanie do lustracy terazniejszey tenże urodzony Tarkowski domawiał, na ostatek dołożył, że temuż starostwu y od dobr miasteczka Czerwoney, tak w polach, ako y zarosłach krzywdę czynia.

Remissa do Przeswietney Kommissyi Skarbowey Koronney w kategorii lustracy dóbr Rożowa y innych.

Gdyśmy zjachali na gront dobr miasteczka Rożowa cum attinentijs, przed tym dobr ziemskich, a teraz z mocy konstytucyi seymu konwokacyi generalney w roku przeszłym 1764, die septima maj w Warszawie agitować się zaczęłym (titulo: pozwolenie zamiany dobr krolewskich Bunowa y innych, za dobra Rożow y inne wiel. wwody Bełzkiego dziedziczne) nastąpioney, y naturę dobr krolewskich za dobra Bunow y inne, przedtym krolewskie, a teraz ziemskie zamienionych, dla zlustrowania tychże dobr Rożowa z niektórymi do niego attynencyami w porządku postanowienia z intrat tychże dobr Rożowskich do skarbu koronnego kwarty. Ponieważ gotowości takiej, jaka ad hunc actum bydz powinna nie zastaliśmy inwentarzow specyfikowanych intraty dobr Rożowskich z podpisem rąk ww. kommissarzow do expediowania tey zamiany konstytucyą wyżej wyrażoną wyznaczonych, podanych sobie nie mieliśmy, a zaś podane inwentarze przez jmc. p. komissarza dobr jw. wwody Bełzkiego do lustracy z indagacyą gromad nie konfrontowały się, bo większe z inwentarza, nizeli z indagacyi pokazywały się intraty. Przeto my, lustratorowie ob praemissa od zaczętey lustracyi dobr Rożowa y wsi do niego należących, do rezolucyi Przeswietney Kommissyi Skarbu Koronnego Nayiasniejszey Rzeczypospolitey odsyłamy.

Кн. кiev. центр. Арх. № 76, л. 592—644.

II.

Люстрація імѣній Строковъ, Буки и Бакожинъ, въ Кіевскомъ воеводствѣ и повѣтѣ. 1766.

Wsie Strokow, Buki y Bakożyn nazwane w woiewodztwie y powiecie Kijowskim leżące.

Tych wsiow Strokowa, Bukow y Bakożyna jest uprzywileiowanym possessorem JO. xiąże jmc Stanisław Lubomirski woiewoda Braclawski.

Te wsie mają swoje położenie nad rzeką Rastawica nazwaną, z miasta Pawołoczy, do rzeki Rosi płynącą. Poddani w tych wsiach osiedli jakowe powinności do intraty possessora odbywają, niżey pod każdą wsią opisane, w leniach na kwotę pieniężną redukowane wyrażone.

Intrata roczna wsi Stroków.

Złote	Gro-	Sze-
polskie.	sze.	łagi.

Wies Stroków. W tey wsi poddani powinności odbywają takowe: jedni płacą czynsz podług proporcji imienia swego, a drudzy robią pańszczyznę tygodniową, to jest: piesi tak zimą, jako y latem robią pańszczyzny na tydzień po dniu jednym, a ciągli latem na tydzień po dni dwa, a zimą po dniu jednym, przytym płacą ciągli podorożczyznę, a stawszczyznę wszyscy, podług proporcji imienia swego.

Liczy się w tey wsi Strckowie do intraty chałup siedmdziesiąt cztery nr. 74, z ktorych importatur czynszu

965

Pańszczyzny letney wychodzi na tydzień

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
dni 82, a przez niedziel 23, wychodzi dni 1,886; dzień rachując a groszy 6, eff. za pańszczyznę letnią	377	6	
Pańszczyzny zimowey wychodzi na tydzień dni 48, a przez niedziel 29, wychodzi dni 1,392; dzień rachując a gr. 6, eff. za pańszczyznę zimową	278	12	
Podoroszczyzny z tej wsi importatur	152	15	
Stawszczyzny z teyże wsi importatur	275		
Pokoleszczyzny od mielników razem z czynszem importatur	117		
Dziesięciny pszczelney z teyże wsi Stro- kowa pni 19, pień rachując a fl. 5, efficit za dziesięcinę	95		
Oczkowego z tychże pasiek efficit	4	12	
Ardy karczemney w teyże wsi Strokowie Słobodzianow w tej wsi jest 4.	2,950		
Wolnych od powinności chałup, to jest: leśnicze, assawuła y na usłudze dworskiej bę- dących 10.			
Intraty roczney w Strokowie	5,214	14	15
Młynow w Strokowie na rzece Rastawicy jest trzy; dwa o dwóch kamieniach mącznych z stępami y foluszami, a jeden o jednym ka- mieniu z stępami y foluszami.			
Dwór w Strokowie: izb z alkierzami dwie, szpichlerz, piekarnia y stajnia.			
<i>Wsie Buki y Bakożyn tamże.</i> W tych poddani powinności odbywają takowe: jedni płacą czynsz podług mienia swojego, drudzy pańszczyznę robią, to jest tak ciągli, jako y			

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
piesi na tydzień latem po dni dwa, a zimą po dniu jednym; płacą podorożczyzną; stawszczyzny zaś w tych wsiach nie płacą.			
W tej wsi Bukach liczy się do intraty chałup 46, w Bakożynie chałup do intraty liczy się 16.			
Pańszczyzny z tych obydwóch wsi na tydzień wychodzi dni 92 latem, a przez niedziel 23 wychodzi dni 2,116, dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyzną letnią	423		6
Pańszczyzny zimowej na tydzień wychodzi dni 46, a przez niedziel 29 wychodzi dni 1,334, dzień a gr. 6, eff. za pańszczyzną zimową	266		24
Czynszu z wsiów Buków y Bakożyna na rok importatur	144		
Pokoleszczyzny od mielników bukowskich y bakożyńskich wraz z czynszem importatur	146		
Podoroszczyzny tak z Buków, jako y Bakożyna na rok importatur	127		15
Dziesięciny pszczelney z Buków y Bakożyna pni 12, pień a fl. 5, efficit za dziesięcinę	60		
Oczkowego z tychże pasiek eff.	5		18
Arędy karczemney w Bukach z Bakożynem	2,950		
Słobodzianów w Bukach 3, assawuła od powinności wolny 1; w Bakożynie słobodzianik jeden, leśniczy 1, y przysiężny 1, od powinności wolni.			
Intraty roczney w Bukach y Bakożynie	4,123		3
W Bukach młynów na rzece Rastawicy jest 3, jeden o dwóch kamieniach mącznych z			

Złote Gro- Sze-
polskie. sze łagi

stępami, a dwa o jednym kamieniu mącznym z stępami y foluszami.

W Bakożynie młynów na teyże rzece dwa, jeden z dwoma kamieniami mącznymi y stępami, drugi z jednym kamieniem mącznym z stępami y foluszami. Z tych młynow, jakoteż y Strokowskich wymiar do aręd karczemnych, a pokoleszczyzna na skarb possessora idzie.

Intraty roczney w tey dzierzawie, to jest: Strokowie, Bukach y Bakożynie in unum skomputowawszy jest in summa

9,337 18

Z tey symmy prowentowey in unum skomputowaney na zapłacenie pp. dyspozytorom dwom: Strokowskiemu y Bukowskiemu, to jest p. dyspozytorowi Strokowskiemu pensyi roczney, wraz z ordynaryą na kwotę pieniężną wyredukowaney zł. pol. 302 gr. 16

605 2

Panu dyspozytorowi Bukowskiemu pensyi roczney y ordynaryi na kwotę pieniężną zredukowaney podobnież zł. pol. 302 gr. 10

Tę kwotę zł. pol. 605, gr. 2, na zapłacenie pp. dyspozytorom wytrąciwszy, restat summy

8,732 16

Z ktorey summy należy do skarbu koronnego

2,183 4

Tę intratę roczną z dobr Strokowa, Bnkow y Bakożyna zł. pol. dziewięć tysięcy trzysta trzydziesti siedm y groszy osmnascie, jakoteż y expens gruntowę na zapłacenie panom dyspozytorom sześćset pięć zł. pol. y groszy dwa, inwentarzem y regerstrem podane jp. Michał Jasiński pisarz prowentowy dobr Pawołówkich, rotą w konstytucyi proiektowaną zaprzysiągł. Na reparacyę grobel y młynow.

ponieważ expens nie była podana y nie zaprzysiężona, dla tego nie się tu nie detrunknie, tylko szarwarki na te reparacye aplikowane są.

Dwor w Bukach takowy: izba z alkierzem y naprzeciwko izdebka; kuchnia, piekarnia, szpichlerzow dwa y staynie dwie.

W Bakożynie dworu niemasz, tylko zamczysko stare, wałami osypane nad rzeką Rastawicą.

Tę kwartę wyżey wyrażoną dwa tysiące sto osmdziesiąt trzy zł. pol. y groszy cztery z intrat rocznych, wsiow Strokowa, Bukow y Bakożyna wyprowadzoną JO. xże jmc Lubomirski wojewoda Bracl., uprzywileiowany tych dobr possessor, dwiema ratami marcową y septembrową quotannis do skarbu koronnego wypłacać obligatur..

Delacya nomine JO. xcia jmc Lubomirskiego wojewody Braclawskiego,

Przy lustracyi dzierzawy dobr pomienionych, wsiow Strokowa Bukow y Bakożyna j. p. Michał Jasienski pisarz prowentowy dobr klucza Pawołockiego, imieniem JO. xiążęcia jmc Stanisława Lubomirskiego wdy Braclawskiego, dobr klucza Pawołockiego dziedzica, pana swojego protestował się temi słowy: Iż lubo JO. xiąże jmc Lubomirski wda bracl. dobr klucza Pawołockiego dziedzic, dobra wsiow Strokow, Buki y Bakożyń nazwane, pod lustracyą teraznieyszą poddał, y kwartę z nich wyprowadzoną do skarbu koronnego płacić obliguie się, że jednak dziedzictwo dobr pomienionych Strokow, Buki y Bakożyn nazwanych ubi de jure venerit dowodzić y probować będzie, ninieyszą protestacyą ostrzega sobie, aby teraznieysza lustracya nie była przeszkodą y tamą in tractu probandae terristrigittatis dobr pomienionych. Ktorego ostrzeżenia y protestacyi ten że j. p. Jasienski dla wiadomosci stanom Rzpltey o adnotowanie do lustracyi teraznieyszej domawiał się.

Lasow te dobra swoich nie mają, procz zarosli y zapustow, do których pilnowania lesnicze wyżey wyrażeni są od intraty y powinności uwolnieni, aby tych zarosli y zapustow nie pustoszo.

Tę lustracyę przez nas lustratorow prawem seymu convocationis

wyznaczonych expedyowaną rękami własnymi podpisujemy. Jozef Sikorski, czesnik nowogrodzki, pisarz grodzki żytomirski, lustrator mp. (Печать).

Mi.-Wiktor Iliński, miecznik wysz, lustrator mp. (Печать).

Кн. Киев. ценсп. арх. № 77, л. 1022—1023.

III.

Люстрація м. Рожева, Київскаго воеводства и повіта. 1766.

Miasteczko Rożów. To miasteczko Rożów leży nad rzeką Zdwyż nazwaną, było po części opustoszone. teraz zaś żydzi budować się zaczynają z domami wjezdniemi. Dwór, alias zameczek w tymże miasteczku Różowie takowy: wkoło palami dębowemi ostawiony, nad samą rzeką, Zdwyż nazwaną, niedaleko grobli na niej będącej wybudowany. Wjeżdżając do tego zameczku wrota, alias brama, przeciwko których wrot budynek stary, dranią pobity, z izbą, alkierzem y komórką; izba kuchenna druga, osobno wybudowana na boku, niedaleko ktorey izby wozownia, z drzewa ciosanego budowana, z komórką; przy tej wozowni y przy wrotach gurka o dwóch piątrach z drzewa ciosanego budowana; na dole w niej lodownia y komora, na gurze zaś pomieszkanie z alkierzem, izba y wkoło ganek; loch za budynkiem, drzewem zewnątrz budowany. Za tym zameczkiem, to jest za polami nad rzeką Zdwyż nazwaną, browar skarbowy.

Specyfikacya osiadłości y intrat, tak miasteczka Różowa, jako y wsi do niego należących.

Intrata roczna dóbr Różowskich.

Złote	Gro-	Sze-
polskie.	sze.	łagi.

W mieście Różowie jest osiadłych chałup

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- lągi.
chrześcijańskich 70, domów żydowskich 9. Od żydowskich domów 9, czynsz na rok importatur	70		
Od mieszczan chrześcijańców z chałup 13, na rok importatur czynszu	140		
Za pańszczyznę letnią od przedmieszczan rozowskich z chałup 55 przez niedziel 23 po dni 2, dni 2530 wynoszącą, dzień jeden rachując a gr. 8, facit	674	20	
Za pańszczyznę zimową przez niedziel 29 po dniu jednym, dni 1,595 wynoszącą, dzień 1 a gr. 8, facit	425	10	
Za zaorki, oborki, zażynki, obżynki, zakoski, obkoski, zagrabki, ograbki, wynoszących dni 440, dzień rachując a gr. 6, facit	88		
Za motkow wynoszących in N: 110, motek rachując a gr. 8, facit	29	10	
Podoroszczyny od przedmieszczan ciągłych importatur na rok	116		
Czynszu od mielnika różewskiego import.	32		
Arędy karczemney w mieście Różowie importatur	4,500		
Wuyt od powinności wolny jest 1.			

Attynencye do Różowa.

Wieś Niebylica. W tey wsi jest osiadłych chałup trzydzieści dziewięć, z tych wolny od powinności wszystkich wuyt jest jeden, zostaje do intraty chałup trzydzieści ośm, z których pańszczyzny na rok, letney wychodzi dni 1,748, dzień rachując a gr. 8, facit

466 4

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Za pańszczyzną zimową dni 1,102 wyno- noszącą, dzień rachując a gr. 8, facit	293	26	
Za zaorki, oborki, zażyńki, obżyńki, za- kóski, obkóski, zagrabki, ograbki, dni 304 na rok wynoszących, dzień jeden rachując a gr. 6, facit	60	24	
Za motków przedzionych 76, motek rachu- jąc a gr. 8, facit za motki	20	8	
Podoroszczyzny od ciągłych poddanych importatur	154		
Arędy karczemney z tey wsi	1,100		
<i>Wieś Sitniaki.</i> W tey wsi Sitniakach jest osiadłych chałup czterdzieści ośm; wuyt od po- winności wolny jeden, zostaje do intraty chałup 47, z których za pańszczyzną letnią dni 2,162 wynoszącą, rachując dzień a gr. 8, facit	576	16	
Za pańszczyzną zimową dni 1,363 wyno- szącą, dzień rachując a gr. 8, facit	363	14	
Za zaorki, oborki, zażyńki, obżyńki, za- kóski, obkoski, zagrabki, ograbki, dni 376 wy- noszące, dzień rachując a gr. 6, facit	75	6	
Za motków przedzionych 94, motek a gr. 8, facit	25	2	
Podoroszczyzny od ciągłych poddanych importatur	286		
Arędy karczemney z wsią Komorowką y rudnią Komorowką	4,650		
<i>Wieś Komorowka.</i> W tey wsi jest tylko poddanych 2, od tych za pańszczyzną letnią dni 92 wynoszącą, dzień rachując a gr. 8, facit	24	16	
Za pańszczyzną zimową dni 58, dzień rachując a gr. 8, facit	15	14	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Za zaorki, oborki, zażynki, obżynki, za- grabki, ograbki, dni 16, dzień a gr. 6, facit .	3	6	
Za motków 4 przedzionych, motek rachu- jąc a gr. 8, facit za motki	1	2	
Podoroszczyzny importatur	16		
Rudnia przy tey wiosce, z ktorey aręda wyżey do Sitniakow idzie przydana.			
<i>Wieś Żmurowka.</i> W tey wiosce jest osiad- łych poddanych 8, od których za pańszczyznę letnią dni 322, dzień rachując a gr. 8, facit :	85	26	
Za pańszczyznę zimową dni 203, dzień rachując a gr. 8, facit	54	4	
Za zaorki, oborki, zażynki, obżynki, za- kóski, obkoski, zgrabki, ograbki od poddanych 7, po dni 8, dni 56, dzień a gr. 6, facit . .	11	6	
Za motków przedzionych 14, motek a gr. 8, facit	3		
Podoroszczyzny z tey wsi importatur . .	12		
Czynszu od mielnika żmurowskiego pań- szczyzny nie robiącego importatur	26		
Arędy karczemney w Żmurowce	100		
Dziesięciny pszczelney od poddanych klucza Różowskiego, inwentarzem podano nam lustra- torom na rok przychodzącey pni 10, pień jeden rachując a fl. 5, facit	50		
Oczkowego z tychże pszczół	15		
Za dań miodową z barci alias ostrowów, od których to barci z pszczołami będących, płacą bartnicy po zł. 1	100		
Za spust stawu w Różowie będącego na			

Архивъ Ч VII, т. III.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
rzece Zdwyż nazwaney, przychodzący intraty na rok rozrzuconey podano	300		
Za spust stawu na rudni Komorowskiej będącego intraty rozrzuconey na rok podano	130		
Za pułszesta kamienia łoju topionego od arędarzów y rzeźników rożewskich należącego, kamień jeden a fl. 12, podano	66		
Intraty roczney w dobrach miasteczku Rożowie y wsiach Nebylica, Sitniaki, Komo- rowka z rudnią y Zmuruwka nazwanych, do tegoż Rożowa należących, przez podany inwen- tarz y indagacyą pokazało się in summa	15,160	26	
Z tey intraty roczney detrunkując na za- płacenie jmc. p. gubernatorowi rożowskiemu pensyi roczney złotych polskich	200		
Ordynarya dla tegoż jmc p. gubernatora na kwotę pieniężną wyredukowana, wynosząca złotych polskich	136		
Tę kwotę zł. pol. 336 na zapłacenie jmc p. gubernatorowi rożowskiemu wytrąciwszy, re- stat summy	14,824	26	
Z ktorey summy przychodzi do skarbu ko- ronnego kwarty	3,706	26	

Tych dobr Rożowa y wsi do niego należących Nebylicą, Sitniaki, Komorowka z rudnią y Zmuruwka nazwanych, wyżej opisanym prawa sposobem z natury dobr ziemskich na Krolewskie zamienionych, jako jest uprzywileiowanym possessorem JW, Jgnacy Cetner wda bełzki, tak kwartę z nich do skarbu koronnego należącą quotannis wypłacać tenebitur, dwiema ratami: marcową y septembrową. Że zas dobra pomienione jeszcze w roku 1764 w krolewskie zamienione są, y kwarta z nich do skarbu koronnego w roku 1766, od raty

marcowey poczowszy, być powinna płacona, lecz że jeszcze też dobra w czasie do generalney lustracyi wszystkich krolewsczym oznaczonym dla przyczyn skutecznie w porządku poznania tych dobr Rożewskich intraty y wyciągnięcia z niey do skarbu koronnego kwarty nie były zlustrowane, a zatym si et inquantum kwarta z dobr Rożewskich należąca półroczna, ratą marcową w roku terazniejszym 1766 do skarbu koronnego Rzeczypltey nie jest wypłacona, więc onę wraz z ratą septembrową w roku terazniejszym 1766 następującą JW. Ignacy Cetner wda był. dobr Rożewa z attynencyami possessor privilegiatus zypełnie za rok cały należącą wypłacić obligatur. Lubo prawo seymu convocationis obowiązało, aby podawające osoby dobra pod lustracyą jutratę roczną, zaprzysięgały, jednak intraty roczney dobr Rożewskich jmc p. gubernator rożewski nie zaprzysięgł, z przyczyny, że niedawno, przed nastąpić mającą terazniejszą lustracyą w swoję dyspozycyą te dobra objął, y nie jest pewnie wiadomy de quantitate et qualitate intraty roczney z dobr Rożewa y attynencyi do niego należących.

Co się zaś sciąża do lustrowania łanow wybranieckich lubo prawo seymu konwokacyjnego zaleciło nam wszystkim lustratorom łany wybranieckie (gdzie się znajduią) lustrować y zapłacenie z nich łanowego do skarbu koronnego ostrzedz. Że jednak w wdztwie Kijowskim łany wybranieckie nie znajdowały się, a zatym y płacenie z nich łanowego w tym kraju praktykowane nie było. A lubo w dobrach Bunowie y innych przedtym krolewskich, a teraz ziemskich, na zamiane za dobra Rożow y inne; przedtym ziemskie, a teraz krolewskie obroconych, łany wybranieckie czyli sołtyskie trzy (jako świadczy akt zamiany) znajdowały się; tę z przyczyny nastąpioney zamiany, do dobr Rożewskich przeniesione, wymierzone y in usum wybrańcom, czyli sołtysom przykładem prawa pro satisfactione łanowego oddane bydz powinny. Ponieważ też łany sołtyskie w dobrach Rożewskich nie wymierzone y jeszcze nie znajduią się, przeto dopełnić w tym prawu pomienionemu, co do funkcyi lustratorskiej sciążającemu się w porządku zlustrowania łanow wybranieckich czyli sołtyskich

y ostrzeżenia z nich płacenia łanowego nie mogliśmy. Lubo jednak WW kommissarze zamianę dobr Bunowa y innych, za dobra Rożew y inne czyniący aktem kommissyi swoiey czyli zamiany, nam lustratorom wymierzenie łanow sołtyskich trzech po zł. pol. sto do skarbu koronnego in vim łanowego importujących, zostawili, z dołożeniem zalecenia, abysmy też łany wymierzili, wyznaczili sołtysow, osadzeli y z nich łanowe ostrzegli. My zaś, lustratorowie, nie mając wiadomości o istocie y obszernosci łanow sołtyskich w dobrach zamienionych będących, jakowe bydz powinny; przytym że w dobrach Rożewskich ile poliskich, więcej jest lasow niżeli pol, preto my, lustratorowie, łanow sołtyskich proventibus non damnificemur. JW. Jgnacy Cetner wda bełzki, dobr Rożewskich privilegiatus possessor prowent łanowego z trzech łanow sołtyskich na dobra Rożewskie przenieść się powinnych, zł. pol., trzysta wynoszący, dwiema ratami: marcową y septembrową przy płaceniu kwarty quotannis, poki łany sołtyskie wymierzone y sołtysi na nich osadzeni nie będą, wypłacać tenetur do Skarbu Koronnego.

Opisanie młynow, Rudni y Huty Rożewskich.

Młyn w Rożowie na rzece Zdwyż nazwaney jeden, w którym kamieni mącznych dwa. Tamże na teyże rzece stupnik z stępami y foluszami; który młyn y stupnik do arędu Rożewskiej należą.

Rudnia Komorowka nazwana na rzece Komorowce, z naczyniem rudeńskim wszelkim zelaznym y drewnianym; intrata z niey wyżej wyrażona z wsią Sitniakami.

W tymże starostwie Rożewskim, niedaleko Komorowki huta prosta, to jest na proste szkło założona, z ktorey huty jeszcze żadney intraty niema.

Tę lustracya, dobr Rożewa z attynedcyami, z mocy wyżej wyrażoney Kommissyi ekonomiczney Rzeczypltey Skarbu Koronnego deklaracyi zakończywszy, jeden ony exemplarz do grodu własnego sposobem sobiat, a drugi exemplarz do teyże Kommissyi ekonomiczney skarbu koronnego podając, rekami własnemi podpisujemy. Józef Sk

korski czesnik nowg. pisarz grodzki zytomierski, powiatow Kijowskiego y Żytomirskiego lustratoroz mp. (*Печать*).

Mikołaj Wiktor Ilinski miecznik wyszg. lustrator powiatow Kijowskiego y Żytomirskiego mp. (*Печать*).

Кн. Киев. центр. арх. № 77, л. 1271—1272.

IV.

Люстрація староствъ Житомирскаго повѣта Киевскаго воеводства, 1765.

Lustracya dobr krolewskich w woiewodstwie Kijowskim a powiecie Żytomierskim leżacych.

Z mocy konstytucyi na seymie konwokacyi generalney w Warszawie przez skonfederowane najiasnieyszey Rzpltey, to jest korony Polskiej y wiel xięstwa Litewskiego stany, dnia siodmego maja roku 1764 uchwaloney, przez nas niżej pod lustracyą podpisanych, a tąż konstytucyą na lustrowanie dobr krolewskich, starostw, do powiatow: Kijowskiego, Żytomierskiego lustratorow, podług obowiązkow teyże konstytucyi po wykonanym w grodzie Kijowskim dnia pierwszego lutego w roku teraznieyszym 1765 rotą w teyże konstytucyi wyrażoną juramencie, w porządku wyprowadzenia sprawedliwey z intrat dobr krolewskich do skarbu Rzeczypltey kwarty, expediowana y spisana w roku 1765, tenore sequenti:

Starostwo Żytomirskie grodowe.

Działo się w miescie grodowym J. K. Mci Żytomierzu dnia pierwszego octobris roku pańskiego 1765.

Tego starostwa possessorem dożywotnim jest JW. Jan Kajetan Ilinski starosta grodowy Żytomierski. W tym starostwie Żytomierskim

mieszczanie żytomirscy, jako też y po wsiach do tego starostwa należących mieszkający ludzie, powinności odbywają takowe: jedni płacą czynsze podług mienia swojego, a drudzy robią panszczyznę—piesi po dniu iednym na tydzień, a ciągli po dni dwa na tydzień, płacą podoroszczyznę z miasta Żytomierza, przędą motki z przędzy dworskiego po dwa motki na rok y dań miodową dają, ktorzy mają swoje ostrowy y barcie.

Zamek Żytomierski. Ten zamek na gorze wysokiej, nad rzeką Kamionką nazwaną stoi, palami dębowemi przez większą połowę opalisadowany y wałem dawnym od miasta osypany. Wjeżdżając do tego zamku most przez fosę głęboką drewniany stary, reparacyi, albo nowej restawracyi potrzebujący. Za tym mostem wchodząc w zamek brama drewniana, z drzewa ciesanego nowowypudowana, w ktorej bramie kurdygarda dla aresztantów. Po drugiej stronie komorka, dla inkarceratów y wieża in fundo głęboka drzewem z srodka wybudowana; na tey zaś bramie wieża gurna z drzewa rzniętego budowana, w ktorej wieży izdebek dwie z alkierzami; między temi izdebkami srodkiem sionki y ganki po obydwóch stronach; drzwi w tych izdebkach y alkierzach na zawiasach żelaznych, piec kaflowy w jedney izdebce, a druga nieskonczona; brama, a na niey wieża gętami pobita. Wewnątrz zamku budynek duży gętami pobity, do ktorego wchodząc ganek, a na tym ganku izdebka, z ganku sieni, a z sieni po lewey ręce izba duża z alkierzem, sądowa; piec w tey izbie kaflowy, komin murowany szafiasty, a poprawey stronie w tym że budynku, naprzeciwko izby sądowej pokoiów dwa z gabinetami.

Miasto Żytomierz, na gorze nad rzeką Kamionką nazwaną y niedaleko rzeki Teterow zwaney sytuowane. Z jedney strony tego miasta jest wał dawny, niewielki usypany. Sądzi się to miasto prawem magdeburskim, a urząd magdeburski od wszelkich danim i powinności wolny. W tymże mieście Żytomierzu kościołów jest trzy; to jest kościół Kathedra kijowska murowana, drugi WWOO. jezuitów murowany; trzeci kościół drewniany nowej fundacyi WWOO. Bernardynów, na przedmiesciu. WWOO. jezuitów jurysdykcyą swoją w tym

ze mieście Żytomierzu mający za konsensem od najyasniejszego Augusta Wtorego w roku 1724, a WWOO. bernardyni, za konsensem od najyasniejszego Augusta Trzeciego w roku 1761, monarchow polskich danemi fundują się. Dla bezpieczeństwa zaś publicznego, z obowiązku prawa starostom grodowym służącego, garnizon przez JW Iana Kajetana Jlinskiego starostę zytomirskiego zrekrutowany w mieście Żytomierzu extat.

Dworki w mieście Żytomierzu.

Dworkow w mieście Żytomierzu jest in numero 24 jakoto: Dworek niegdy JW Woronicza kasztelana kijowskiego; dworkow wiel. Trzeciaka chorążego kijowskiego dwa; dworek wiel. Choieckiego chorążego zytomir., dworek wiel. Potockiego podstolego zytomir.; dworek wiel. Trzeciaka czesnika kijowsk. dworek wiel. Sikirskiego pisarza grod. zytomir.; dworek wiel. Kamińskiego czesn. zytom.; dworek. wiel. Choieckiego stolnika lwowskiego; dworek wiel. Suszczewicza łowczego lidzkiego. dworek wiel. Wyhowskiego skarbnika kijows dworek wiel. Synhaiewskiego namiesnika grods zytomirsk., dworek wiel. Kalenskigo namiesnika grod. kijow., dworek wiel. Kamińskiego czesn. nowogr; dworek wiel. Dunajewskiego łowcz. latyczow.; dworek wiel. Jlinskiego mieczn. dobrzyn.; dworek wiel. Suszczewicza mieczn. nowogrod.; dworek wielm Bohdanowiczow chorążycow kijowskich; dworek wiel. Proskurow podczaszycow kijow.; dworek wiel. Wołynieckiego horodniczycza zytomir.; dworek WWOO. bernardynow zytomirskich; dworek wiel. Bohdanowicza horodn. zytomir.; dworek jnci p. Jurkowskiego palestranta grodzkiego zytomir.; dworek skarbowy dla j. p. sekretarza poczty wdztwa Kijowskiego. Te dworki, jedne są za przywilejami najyasniejszych regnantow polskich, a drugi za konsensem JWW starostow zytomirskich w mieście Żytomierzu budowane, jak powiadano. Praw zaś na wyżey wyrażone dworki nam nie pokazywano.

Intrata roczna starostwa zytomirskiego.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sza- łagi.
W tym mieście Żytomierzu liczy się do intraty osiadłych chałup chrześcijańskich 120, z których importatur czynszu	566		
Podoroszczyzny importatur	403	15	
Pańszczyzny na rok wychodzi dni 8,632, dzień rachując a gr. 6, eff. za pańszczyznę	1,726	12	
Motkow przedzionych na rok 268, motek rachując a gr. 6, efficit za motki	41	18	
Dani miodowej mieszczanie zytomirscy dają na rok belcy 56 y kwart 2, belec miodu rachując a fl. 6, efficit	337	6	
Żydów osiadłych tak w domach szynkow-nych wjezdnych, jako y w małych zatyłko-wych w mieście Żytomierzu liczy się 86, od których posiadlszczyzny importatur	1,000		
Osobliwie zaś od kramarzów za kramnice y od piekarzów czynszu importatur	650		
Arędy karczemney	12,000		
Chałup od powinności wolnych, tak na usłudze dworskiej, jak y mieyskiej będących ludzi, tudzież woźnych, leśniczych jest in numero 25, slobodzianów 6.			

Attyencye do tego starostwa.

Wieś Staniszwoka y Słobudka tamże. W tey wsi Staniszwocce y Słobudce liczy się do intraty chałup 68, z których tylko pańszczyznę robią y motki przędą.

Pańszczyzny na rok wychodzi dni 5,616, dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyznę 1,123 6

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Motkow przedzionych 116, motek a gr. 6, efficit za motki	23	6	
Arędy karczemney z wsią Psyszczami y promem	3,400		

Chałup od powinności wolnych jest 5.

Wieś Psyszczce. W tey wsi osiedli byli pilipowcy. Ci pilipowcy importowali do skarbu starościńskiego czynszu zł. p. 190. Których pilipowców że moskale wybiwali, teraz zaczęli osiadać katolicv. Jest w tey wsi osiadłych slobodzianów 27, którzy slobodzianie, intraty do skarbu starościńskiego nie czynią, prócz arędy karczemney, która razem z arędą Staniszowską wyrażona.

Wieś Waćków. W tey wsi liczy się chałup 43, w ktorey wsi więcej czynszowych niżeli pańszczanych.

Czynszu z tey wsi importatur	760		
Pańszczyzny na rok wychodzi dni 468, dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyznę	93	18	
Arędy karczemney	1,200		

Wieś Hazynka. W tey wsi liczy się do intraty chałup 22, z których importatur czynszu

Pańszczyzny na rok wychodzi dni 1,768, dzień rachując a gr. 6, efficit	353	18	
---	-----	----	--

Motkow przedzionych 37, motek a gr. 6, efficit za motki	7	12	
--	---	----	--

Arędy karczemney	700		
----------------------------	-----	--	--

Chałup wolnych od powinności 2, pustka jedna.

Wieś Baraszowka. W tey wsi liczy się do

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
intraty chałup 25, w ktorey wsi ludzie wszyscy na czynszu siedzą.			
Czynszu z tey wsi importatur	255		
Arędy karczemney		600	
Słobodzianow w tey wsi jest 2.			
<i>Wieś Sokołowa Gura słoboda.</i> Ta wieś niedawno osiadać zaczęła, jest w niey osiadłych słobodzianow 23, ktorzy intraty jeszcze nie czy- nią do skarbu starościńskiego, dla nie wyszły jeszcze słobody; w przyszłym roku 1766 za- cząć się ma importancya intraty z teyże słobody.			
Dziesięciny pszczelney z całego starostwa żytomirskiego pni 4, pień a fl. 5, efficit	20		
Oczkowego z tychże pasiek efficit	55	15	
Rudnia, Stara nazwana na rzece Teterewi, ta czyni na rok intraty	977		
Rudnia Nowa nazwana na rzece Ka- mionce, ta czyni na rok intraty	900		
Rudnia Baraszowska, ta czyni na rok in- traty	800		
Była y czwarta rudnia w Staniszwce, ta już skassowana, na miejscu ktorey młyn jest nowo wybudowany. Te rudnie (jak powiadają rudnicy) niedługo trwać mają, z przyczyny, że już rudy w gruntach żytomirskich niestaje, z cudzych gruntow rudy na żelazo arędarze tych rudeni kupować muszą.			
Intraty roczney w starostwie żytomirskim w roku 1763 in summa	28,039		6

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Detrunkują się z tej summy dla jmc p. gubernatora, administratorów y leśniczych tego starostwa pensye roczne y ordynarye wyznaczone, na kwotę pieniężną redukowane wynoszące zł. pol.	1,826		3
Za wybudowanie młyna nowego na kamieniu trzy detrunkuje się zł. pol.	200		
Za poraymowanie y wyreparowanie grobel, na których młyny y rudnie stoją, które groble powódź psuje, detrunkuje się zł. pol. 300	2,606		3
Za prom nowy do przewozu w Stanisławce, wytrąca się zł. pol.	100		
Za most nowy w Żytomierzu na trakcie złotych polskich	30		
Na reparacyą mostu zamkowego zł. p. 150			
Tę kwotę zł. pol. 2,606, gr. 3, na wyż- wyrażone expensa fundi wytrąciwszy, restat summy	25,433		3
Z ktorey summy należy do skarbu ko- ronnego kwarty	6,350		8

Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku średniego, ad mentem konstytucyi wyprowadzona, którą intratę inwentarzem podanym specyfikowaną, jakoteż y expensa fundi w. Piotr Dybowski czesn. mał., kommissarz starostwa żytomirskiego, rotą w konstytucyi wyrażoną zaprzysiągł.

Młyny w starostwie Żytomierskim.

Młynów pod miastem Żytomierzem jest trzy, to jest: młyn Iwana Mięlnika nazwany, na rzece Kamionce, o jednym kamieniu mącznym z stępami y foluszami.

Młyn Romana Siłki na teyże rzece niżej z jednym kamieniem mącznym, stępami y foluszami.

Młyn na rzece Teterewi z trzema kamieniami mącznymi, z stępami y foluszami.

Młyn w Stanisławce na rzece Teterewi, gdzie rudnia była, nowowbudowany, w którym kamieni mącznych trzy.

Młyn tamże, w Stanisławce, nowo budować się zaczęty na miejscu starego młyna, który woda w roku 1762 wyniosła.

Tamże w Stanisławce przewóz do Żytomierza na rzece Teterewi, do którego przewozu prom nowy, teraz zrobiony; z którego przewozu intrata z arzędą karczemną Stanisławską importuje się.

Budy potaszowe w starostwie Żytomierskim.

Bud potaszowych w starostwie Żytomierskim jest dwie: jedna buda Korytna, a druga Kotłowa; z których bud procent do intraty w porządku wyciągnięcia do skarbu koronnego kwarty, nie jest likwidowany; gdyż ten procent towarem leśnym byź zwierzdzoną (sic), a konstytucya, z mocy ktorey teraznieysze agitują się uchwalone lustracye, towary leśne do kwarty uchyliła.

Kategoria garnizonu y zamku Żytomirskiego.

Zamek Żytomirsky wyżej na początku lustracyi in esse opisany, do którego most stary reparacyi, a bardziej nowoy restawracyi potrzebuje; na ten z potrzeby prędkiy onego reparacyi, a bardziej nowoy restawracyi, dla bezpiecznego przechodu publicznego do zamku zytomirskiego WW. sędziom y obywatelom wdztwa Kijow., na sądy zieżdzaiącym się, z intraty detrunkowałosię już zł. poł. 150. Brama zaś nowa, a na niey wieża dokonczenia, budynek w zamku w którym agituią się sądy reparacyi; a że ten zamek palami przez większą połowę, to jest z trzech stron ostawiony, z czwartey strony dokonczenia y stawienia palami, potrzebuią; zgoła całego zamku reparacya potrzebna, jakoto, poprawienia około niego foss y wałów

tudzież wybudowania w nim budynkow, ponieważ jeden tylko w zamku budynek, wyżey na początku opisany, w którym agitować się zwykły sądy. Garnizon w mieście Żytomierzu z obowiązku prawa propter securitatem publicam przez JW. JIńskiego starostę żytomir. zrekrutowany jest, w którym liczy się osob z officierami, gommeynami, dobozami y fayframami 39. Na ten garnizon wyprowadzony podanym rejestrem expens do lustracyi teraznieyszey, in summa zł. pol. 21246, y gr. 21.

My zaś lustratorowie stosując się do konstytucyi z mocy ktorey teraznieysze nastąpiły lustracye, te kategorye opisanego zamku żytomirskiego, y onego reparacyi, tudzież garnizonu w mieście Żytomierzu będącego, z wyrażeniem będących w nim osob liczby, y expensy ad decisionem, gdzie należeć będzie odsyłamy.

Delacye różne od stron różnych podane.

Delacya od starostwa Żytomirskiego.

Gdyśmy lustrowali starostwo Żytomierskie postanowiwszy się przed nami lustratorami u. Bazyli Czerleniowski imieniem JW. Jana Kajetana JIńskiego starosty żytomirskiego y mieszczan tegoż starostwa takowe czynił uzalenie, opowiadając iż to starostwo Żytomierskie in girum w gruntach y lasach swoich znaczne ma pokrzywdzenia od dobr ziemskich y innych kollateralnych,—jakoto: od dobr Lowkowa, Leszczyna, Skomoroch, Deneszow, Kamionki, Wyszpola, Trokowicz, Studenicy y innych, ktorych dobr dziedzice y possessorowie, grunta tegoż starostwa Żytomirskiego odbierają, y do dobr swoich przywłaszczają. Przytym opowiadał tenże u. Czerleniowski, że wies Weresy ad praesens w possessyi y dzierzawie JW. Jana Steckiego kasztelanicz kijowsk. starosty Stawiskiego będąca, è corpore starostwa Żytomirskiego jest oderwana, a podług dawnych y świeżych dokumentow do starostwa Żytomirskiego należała, y teraz należeć powinna, o którą wies y process do sądow assessorskich, jako ad forum tej sprawie competens intentowany jest. WW. OO. karmelici berdycz.

grunta starostwa żyt. do wsi Skomoroch przywłaszczwszy, one ludzmi osadzili.

Delacya WW. OO. jezuitow żytomirskich.

Podczas teyże lustracyi starostwa Żytomirskiego postanowiwszy się oczewisto przed nami lustratorami przewielebny w Boga jmc xiądz Tomasz Micinski superior rezydencyi żytomierskiej Societatis Jesu swym y całego zgromadzenia teyże rezydencyi imieniem żaląc się, odowiadał temi słowy: iż grunta, pola, lasy, sianożęci y uroczyska po dobr wsi Kroszni niewątpliwe, y possessyi ziemskiej WW. OO. jezuitow żytomier. podległe, przywilejami y nadaniami nayiasniejszych krolow polskich wzmocnione y potwierdzone nieustajęcemi processami przez W. Woronowiczow in ante dziedzicow, a potym przez rezydencyą żytomierską WW. OO. jezuitow interrupte et ad hujusque, tak z dawnemi JWW starostami żytomirskimi, jakoteż z teraznieyszym, JW. Ilinskim starostą żytomier. po różnych subseliach prosequowanemi wsparte y ewinkowane, tenże JW. starosta y mieszczanie żytomierscy, bez dowodow prawnych przez moc y potencyą swoią odbierają, lasy pomienione wycinają y pustoszą, z gruntow ziemskich pożytki biorą, siedliska pod nazwiskami sobie upodobanemi osadzają. Zeby tedy jakowego prejudicium lustracya teraznieysza dobrom ziemskim rezydencyi żytomierskiej Societatis Jesu nie przyniesła słownie ostrzegłszy, y takową inscriptis delacyą podawszy proprietate fundorum praedictorum gdzie sprawa należeć będzie, tenże przewielebny jmc xiądz superior dowodzić oswiadczał y proził o wpisanie podaney tey delacyi do teraznieyszey lustracyi.

Replika na tę delacyą od starostwa Żytomierskiego.

Na którą delacyą u. Bazyli Czerleniowski plenipotent JW. Ilinskiego starosty żytomierskiego imieniem odpowiadając, replikę napisaną podał in eo tenore: Iż wielebna rezydencya żytom. Societatis Jesu chcąc rozprzestrzenić w gruntach siedlisko Krosznie, prawu ziemskiemu podległe, in corpore starostwa Żytomirskiego sytuowane,

a w possessyi swojej będące, oświadczyła przez delacyą swoją, jakoby pola, lasy, łąki, sianozęci y uroczyska do dobr wsi Kroszni należące, przywilejami nayiasniejszych krolow polskich nadane y potwierdzone, niemniej processem, dawniejszemi y terazniejszemi czasy ewinkowane, bez dowodow prawnych, przez moc y potencyą JW. Ilinski starosta Żytomirski odbiera, do starostwa Żytomirskiego przywłaszcza, y na gruntach Krosieńskich slobody osadza, co przeciwko dokumentom swoim y samey słusznosci oświadczyła. Ponieważ taż rezydencya zytomiarska Societatis Jesu na więcey uroczysk y gruntow w starostwie Żytomierskim leżących żadnego prawa sobie służącego niema, tylko szczegolnie na jedne siedlisko Krosznie, jako dekret seymowy między niegdy JO. xięciem jmcią Januszem z Ostroga Zasławskim wojewodą Wołyńskim, starostą zytomiarskim z jedney, a W. Alexandrem Woroniczem, tegoż siedliska Kroszni in ante dziedzicem z drugiey strony, roku 1606 die octava aprilis, w Warszawie ferowany, swiadczy, process zaś wszelki przez ktory rezydencya zytomiarska Societatis Jesu innych attynencyi y uroczysk do Kroszni niby należących ewinkowanie wspomina, ten jako in nullo negotio był otrzymany, dekretem trybunalskim koronnym Lwowskim między JW. Ilinskim starostą zytomirskim z jedney, a taż wielebną rezydencyą zytomiarską Societatis Jesu z drugiey strony, roku teraznieyszego 1765, die 21 maji we Lwowie ferowanym sine paenis skaszowany, y tylko podług dekretu seymowego wyż dè actu wyrażonego, jedne siedlisko Krosznie, è corpore starostwa zytomirskiego żadnych uroczysk y siedlisk nie przyłączając, do Kroszni tym że dekretem trybunalskim odgraniczyć nakazano. A zatym ne praejudicet quidquam proprietati fundorum capitaneatus Żytomiriensis porrecta per residentiam zytomiriensem Societatis Jesu delatio, contra eandem nomine illust. mści Ilinski capit. zytom. tum et incolarum zytomiriensium praesentem responsionem et reprotestationem porrexit prosząc o wpisanie oney do lustracyi.

Delacya WW. OO. karmelitow Berdyczow.

W czasie teyże lustracyi u. Jozef Polanowski imieniem całego zgromadzenia WW. OO. karmelitow Bosych konwentu Berdyczowskiego, dobr wsi Skomoroch gruntami o granicę z dobrami starostwem Zytomierskim będących dziedzicow opowiadał temi słowy, iż JW. Ilinski starosta zytomier., czyli bardziey mieszczanie y pospolstwo starostwa zytomier. przestąpiwszy granicę, znaki oney y używanie od wiekow zasze, z krzywdą wyżwyrażonych dobr ziemskich wsi Skomoroch część wielką gruntow, pól y sianozęci Skomoroskich, do dobr starostwa zytomier., a mianowicie wsi Staniszwki do tegoż starostwa należącey przywłaszczywszy, pożytki wszelkie z onych biorą. A zatym ostrzegał tenże u. Polanowski pro re konwentu Berdyczowskiego, aby wpisanie wsi Staniszwki w lustracyą w odzyskaniu gruntow dziedzicznych Skomoroskich do teyże Staniszwki przywłaszczonych, konwentowi Berdyczowskiemu nie przyniosło praejudicium; o ktore grunta konwent Berdyczowski ubi de lege competent prawnie czynic oswiadczył, y prosił o zapisanie tey delacyi.

Replika na tę delacyą od starostwa Żytomirskiego.

Przeciwno ktorey delacyi u. Bazyli Czerleniowski imieniem JW. Ilinskiego starosty zytom. takową podał odpowiedź: Jż WW. OO. karmelici Rosi konwentu Berdyczowskiego, lubo oswiadczyli przez delacyą swoją, jakoby JW. Ilinski starosta zytom., mieszczanie y pospolstwo starostwa Żytom., przestąpiwszy znaki graniczne, grunta acsi należące do dobr ziemskich wsi Skomoroch z znaczną krzywdą konwentu Berdyczow. do dobr starostwa Zytomierskiego wsi Staniszwki przywłaszczyc mieli co przeciwnie w swoim doniesieniu wyrazili; owszem sami WW. OO. karmelici Berdyczowscy, nie uważając na starodawną granicę, ktora zaczywszy od pięty Łowkowskiej y Lesyczynskiej do samey rzeki Huywy przypiera, a rzeką Huywą daley starostwo Żytomier., tak od wsi Skomoroch, jako y innych dobr grunta swoje ma odgraniczone, tą rzekę Huywę,

naturalną granicę WW. OO. karmelici Berdyczowscy przestąpiwszy per vim, na drugiej stronie za Huywą rzeką na gruntach starostwa Żytomirskiego, do wsi Staniszwki należących, chałup kilkanastce osadzili, na tym mieyscu gdzie in ante była sloboda Wielka nazwana, do starostwa Żytemier. należąca, y toż osadzenie podobnież Skomorochami nazwali; a wieś Skomorochi po tamtej stronie rzeki Huywy ma swoją sytuacją y pozycją, jako lustracye annorum 1616 et 1622 dostatecznie swiadczą, że grunta starostwa Żytomier. do samey Huywy rzeki znaku naturalnego granicy żytomier. (za którą wieś Skomorochi sytuowane) przypieraia, y że wspomniane osadzenie po tej stronie rzeki Huywy na gruncie żytomierskim, gdzie przedtym sloboda Wielka była osadzona, a per hostilitatem spustoszała, do starostwa Żytomierskiego należąca, praetextuosé WWOO. karmelici w grunta starostwa Żytomierskiego, przestąpiwszy rzekę Huywą, znak naturalny granicy żytomier., wpieraią się. In quibus praemissis delacyą imieniem JW starosty żytomier. teraznieyszą sposobem protestacyi z reprotestacyą podawszy, oswiadczył JW. Ilinskiego starosty Żytomir. memorata avulsa fundorum regalium capitaneatus Żytomier. gradibus juris recuperaturum, prosząc tej delacyi z reprotestacyą do lustracyi o wpisanie.

Delacya W. Kalenskiego namiesnika grodsk. Kijowsk.

Tegoż czasu lustracyi starostwa Żytomirsk. W. jmc p. Mikołay Jeskiewicz z Kalińskich na Peresieczynie Kaleński, namiesnik przysięgły grod. generału wojewódstwa Kijowsk., opowiadał przed nami lustratorami, y napisaną podał nam delacyą w te słowa: Iż tak plac przed miastem J. Krol. mci Żytomierzem, Zubowski nazwany, na Zarowiu będący daniną wieczną niegdy u. Andrzejowi Peresieckiemu, więcey stu pięćdziesięciu lat od nayjaśniejszego monarchi polskiego nadany et post fata onegoż successivo jure na ur. Stefana Peresieckiego naturalnego successora spadły, a potym przez tegoż niegdy ur. Stefana Peresieckiego na osobę u. Kalina Sokołowskiego per donationem in castro Żytomiriensi anno 1664 die 16 augusti

recognitam zbyty y przedany, jakoteż inne place, grunta, pola w trzech rękach między polami in meditullium starostwa Żytomirsk. będące, oraz sianożęci, ogrody, pastewniki, sady y pasieczyska, stawki y sadzawki, przez różne osoby, różnemi prawami ur. Peresieckim zbyte, y w dom onych że ściągające się, a naostatek, przez successorów ex capite et destirpe tegoż ur. Kalina Sokołowskiego pochodzących na osobę W. Kaleńskiego, namiesnika grodzk. kijowsk. jure terrestri resignowane przez dawniejszych JWW. starostów y mieszczan żytomiersk. abusive przywłaszczone, do tychczas JW. Jan Kajetan Iliński praesentaneus starosta żytom. (w mały tylko częstce oderwawszy prawie połowę sadu na folwarku, przy Potoczku będącym spokojnie zostawując) nullo jure possidet, wszelkie pożytki z tych że gruntów, pól, sianożęci y innych attynencyi do Peresieczczyzny ściągających się, W. Mikołaja Kaleńskiego, namiesnika grodzk. kijow. unice et singulariter concernere powinny, poodbierał violenter et hujusque odebrane trzyma, ac per potentiam sui z własności tegoż W. Kaleńskiego excesse nabytey wyciska (jako o tym liczne protestacye y urzędowe wizye świadczyć będą), w czym pilność swoją w terażniejszym lustracyi czasie oświadczywszy, przyrzekł przez niniejszą delacyą podaną prawnie avulsorum fundorum terrestrium y krzywđ swoich dochodzić y windykować, et in foro competenti z JW. Ilińskim, starostą żytomierskim de praemissis agere. Ktorą delacyą takową podawszy, o zapisanie oney do lustracyi in tenore ejusdem dopraszał się.

Delacya druga tegoż W. Kaleńskiego.

Tegoż czasu tenże W. Kaleński, namiesnik grod. kijow. powtorną delacyą drugą, podał in tenore tali: Iż lubo dworek onego podany jest między innemi dworkami do lustracyi starostwa Żytomierskiego, a że tenże dworek przy mieście Żytomierzu sytuowany na fundamenzie donacyi od ur. Stefana Peresieckiego w roku 1664 die 16 augnsti, w grodzie żytomierskim, na osobę ur. Kalina Sokołowskiego zeznaney, a potym per successores legitimos tegoż ur.

Kalina Sokołowskiego in anno 1762 na osobę W. Kaleńskiego resignowany, y na dziedzicznym gruncie osadzony y restawrowany, komplancją w roku 1764 między JW. Ilińskim, starostą żytomir. z jedney, a tymże W. Kaleńskim z drugiey strony spisana potwierdzony. Przeto aby onoribus quibusdam in post nie podpadał; prawo swoje wyżey opisane okazując pilność pomienionego dworku in prae-missis podaną delacją uczynił, żądając oney o wpisanie do lustracyi.

Replika na te obydwie delacye od starostwa Żytomirskiego.

Naprzeciwno delacyom od W. Kaleńskiego, namiesnika grod. kijowsk. podanym, ur. Czerleniowski imieniem JW. Ilińskiego, starosty żytomierk. odpowiadając, temi odpisał słowami: Iż W. Kaleński, namiesnik gr. kijowski, lubo oświadczył przez delacją swoją, jakoby plac pod miastem J. kr. mci Żytomierzem będący, y do niego w trzy ręce pola y łąki in corpore starostwa Żytomierskiego należące, prawu ziemsk. podległe, a niedawno przez siebie nabyte, tak dawnieysi JW. starostowie żytomierscy y mieszczanie per vim jurisdatorom onego odebrać mieli, jako y terazniejszy JW. Iliński, starosta żytomierski, tenże plac ze wszystkimi do niego przynależnościami possidet, y tylko na części onegoż placu wystawienie dworku dopuścił y ten pod lustracją dla mającego się brać z onego podatku podał, co contra evidentiam tenże jmc oświadczył. Ponieważ żadnego prawa y dokumentu na tenże grunt ante constitutionem anni 1569 swoim jurisdatorom in ante et per consequens y sobie służącego nie produkował, prócz jedney donacyi anno 1664, na jakoweści grunta przy mieście J. kr. mci Żytomierzu sytuowane, która jako od wątpliwych jurisdatorow nabyta, wątpliwa jest, y żadnego waloru mieć nie powinna; ponieważ jurisdatorowie W. Kalińskiego żadnych gruntow nie mieli przy mieście J. kr. mci Żytomierzu, nie używali y za dawniejszych starostow. A zatym sinistra delatione sui W. Kaleński niesłuszne uczynił uzalenie; komplancją zaś jakowości lubo się W. Kaleński od terazniejszego JW. starosty

żytomierskiego ad importunam submissionem podpisana zaszczyca, ta jest manifestem zamiesionym annihilowana. Ażeby tedy przez podaną jmei p. Kaleńskiego, namiesnika grod. kijow. delacją grontom królewskim nie nastąpiła praejudicium pro integritate gruntów starostwa Żytomirskiego, taką imieniem JW. starosty żytomirskiego do lustracyi terażnieyszey pilność y odpowiedź podał.

Delacya od W. Wyhowskiego, skarb. żytom.

W czasie teyże lustracyi u. jmc p. Stanisław Kirkor. imieniem W. Michała Wyhowskiego, skarb. żytomiersk., przed nami lustratorami stanowszy, takowe w pilności tegoż W. Wyhowskiego czynił oświadczenie y w te słowa: Iż JW. starosta żytomierski nie mając bacności y względów na prawa y przywileje od najjaśniejszych monarchów polskich, prawem dziedzicznym na dworek w Żytomierzu z gruntami y sianożęciami do niego należącemi antecessorom W. Michała Wyhowskiego, a jurisdatorom jego służące y onemu sprawiedliwie należące, tenże dworek w lustracyą starostwa Żytomierskiego indebite podał. Które podanie ażeby prawom W. Wyhowskiego służącym nie przyniosło praejudicium, pro re tegoż W. Wyhowskiego, pilnością ninieyszą względem wpisania dworku pomienionego w lustracyą prawem dziedzicznym W. Wyhowskiemu służącego, uczynioną, ostrzegał. Ktorey pilności o zapisanie do lustracyi domawiał się.

Replika na tę delacyą od starostwa Żytomierskiego.

Na tę delacyą ur. Bazyli Czerleniowski ex re starostwa Żytomierskiego, imieniem JW. Ilińskiego, starosty żytomierskiego tak odpowiadał: Że lubo W. Wyhowski, skarb. żytom. oświadczył, iż dworek w mieście Żytomierzu będący, z gruntami u sianożęciami, antecessorom onego, niby prawem dziedzicznym od najjaśniejszych monarchow polskich nadany y służący in praejudicium do lustracyi z innemi dworkami JW. Iliński, starosta żytom. podał. Jednak tenże W. Wyhowski nulliter pomienione uzalenie swoje uczynił, po-

nieważ żadnego prawa na tenże dworek sobie y antecessorom swoim służącego nie pokazał. Która to delacya W. Wyhowskiego ne praejudicet fundis regalibus capitaneatus Żytomiriensis, te w pilności gruntow starostwa Żytomierskiego pro integritate onychże, imieniem JW. starosty żytomierskiego odpowiedź wpisać do lustracyi dopraszał się.

Dzierżawa dóbr wsi Weresów.

Wieś Weresy.

Działo się we wsi Weresach dnia ósmego octobris roku pańskiego 1765.

Ta wieś Weresy jest w dzierżawie JW. Jana Steckiego, kasztelana kijowskiego, starosty stawiskiego.

W tey wsi Weresach poddani powinności odbywają takowe: jedni płacą czynsz, a drudzy pańszczyznę robią, w zimie na tydzień po dniu jednym, a latem na tydzień po dni dwa.

Intrata roczna wsi Weresów.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
W tey wsi liczy się do intraty chałup osiadłych 52, z których importatur czynszu	306		
Pańszczyzny wychodzi na rok dni 2,920, dzień rachując a gr. 6, efficit za pańszczyznę	584		
Arędy karczemney	1,000		
Dziesięciny pszczelney z tey wsi pni 6, pień rachując a fl. 5, efficit	30		
Oczkowego z tychże pasiek eff.	7		
Chałup od powinności wolnych 3.			
Słobodzianów w tey wsi jest 2.			
Młynek w Weresach jeden o jednym kamieniu.			
Intraty roczney w tey wsi Weresach w roku 1764 in summa	1,927		

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Detrunkuje się z tey summy na zapła- nie p. dyspozytorowi weresowskiemu pensji roczney, tudzież y ordynarya na kwotę pie- niężną wyredukowana, kwotę wynoszącą złotych polskich 265 gr. 16	265	16	
Tę kwotę zł. pol. 265 y gr. 16 na za- płacenie p. dyspozytorowi weresowskiemu wy- trąciwszy, restat summy	1,661	14	
Z ktorey summy przychodzi do skarbu ko- ronnego kwarty	415	11	

Ta kwarta z intraty roku 1763, to jest roku średniego, ad
mentem konstytucyi jest wyprowadzona. Ktorą intratę ur. jmc p.
Marcin Bukojemski, kommissarz JW. dzierżawcy dóbr wsi Weresów
inwentarzem podawszy, jakoteż y expensa gruntowe zaprzysiągł.

Delacya tey dzierżawy.

Przy lustracyi tey dzierżawy wsi Weresów ur. Marcin Buko-
jemski opowiadał dla zapisania w lustracyą, że ta wieś Weresy
mocno jest ściśniona pszez odebranie bezprawne gruntów, lasów y
sianożęci do dóbr innych, jakoto: z jednej strony do starostwa
Żytomierskiego, z drugiej strony do dóbr ziemskich klucza Czer-
niechowskiego, WW. Niemieryczow, z trzeciej strony do dóbr wsi
Horodyszczu, WW. Olizarow, przez co w każdym roku ludzie przy-
ciśnieni uchodzić muszą, a przez to w intracie pomnieyszenie bywa.

Delacya od starostwa Żytomierskiego.

W czasie teyże lustracyi dzierżawy dóbr wsi Weresów, sta-
nawszy przed nami, lustratorami, ur. Stefan Rostowski, palestrant
grodu żytomierskiego, imieniem JW. Jana Kajetana Ilińskiego, sta-
rosty żytomierskiego opowiadał, że ta wieś Weresy należy y należeć

powinna ad corpus starostwa Żytomierskiego, jako z dawnych czasów należała; na co pokładał dokumenta takowe, jakoto: Inwentarz starostwa Żytomierskiego y wsiów do niego należących iln anno 1608, die 30 januarii spisany. Lustracyą starostwa Żytrmierskiego, in anno 1616 nastąpioną. Posseseyą w miasto Żytomierz, Weresy y inne wsie do niego należące JO. xiążęciu Zaslawskiemu, staroście żytomier. służącą in anno 1617, die 29 martis w aktach grod, żytomier. zapisaną. Tudzież lustracyą powtórnią in anno 1622, die 23 februarii, przez WW. lustratorów expediowaną. Potym przywiley od nayjaśnieyszego Jana Kazimierza, regnanta polskiego, JW. Krzysztofowi Tyszkiewiczowi in anno 1649 die 3 martis na starostwo Żytomierskie dany, y possessyą temuż JW. Tyszkiewiczowi w starostwo Żytomierskie y wsie do niego należące, jakoto Weresy y inne, anno eodem, die 24 decembris w aktach grod. żytomier. zapisaną. Niemniej manifestacyą urodz. Stefana Korczyńskiego urzędnika, alias dyspozytora weresowskiego, przeciwko ur. Podhajeckim in anno 1652 die decima februarii, imientem JW. starosty żytomier. uczynioną. Naostatek przywiley in corporationis od nayjaśnieyszego Augusta Trzeciego, regnanta polskiego JW. Janowi Kajetanowi Ilińskiemu, staroście żytomier. in anno 1757, die 22 decembris na pomienioną wieś Weresy ad corpus starostwa Żytomierskiego dany, oraz y mandat J. kr. mci od JW. starosty żytom. po JW. Steckiego, kasztelanica kijow., starostę stawiskiego na sądy zadworne assessorskie, anno 1759 die decima julii wydany. Na fundamencie ktorzych dokumentów o tę wieś Weresy JW. Iliński, starosta żytomierski, z JW. Janem Steckim, kasztelanicem kijow., starostą stawiskim, dōbr wsi Weresów possessorem, w prawnych zostaje terminach, jakoteż o violencye y krzywdy, ktore corocznie starostwo Żytomierskie od dōbr Weresów ponosi. Ktorey takowey delacyi tenże urodzony Rostowski o zapisanie do lustracyi teraznieyszey domawiał się.

Summaryusz kwarty z intrat dóbr królewskich w powiecie Żytomierskim będących, do Skarbu Koronnego należącey.

	Złote polskie.	Grosze.	Sze- łagi.
W starostwie Żytomierskim intraty rocz- ney in summa złotych polskich	28,039	6	
Z tey intraty detrunkuje się	2,606	3	
Restat summy	25,433	3	
Należy z tey summy do skarbu koron- nego kwarty	6,358	8	$\frac{3}{4}$
W dzierżawie Weresowskiey intraty rocz- ney in summa zł. pol.	1,927		
Z tey intraty detrunkuje się	265	16	
Restat summy	1,661	14	
Należy z tey summy do skarbu koronnego kwarty	415	11	
In summa z powiatu Żytomirskiego kwarty złotych polskich	6,773	19	$\frac{3}{4}$

Ta kwarta in unum skomputowana sześć tysięcy siedmset siedmdziesiąt trzy zł. pol., groszy dziewiętnaście y trzy ćwierci szeląga wynoszaca sposobem prawem opisanym, to jest, za poprzędzającym wszędzie przez każdego inwentarze do lustracyi podawającego, na rzetelne spisanie intrat z dóbr królewskich y na sprawiedliwe podanie gruntowych expens przed nami lustratorami, rotą konstytucyą projektowaną wykonaniem przysięgi z intrat dóbr królewskich w powiecie Żytomierskim sytyowanych jest wyprowadzona. Którą kwartę JW. starostowie y possessorowie dóbr królewskich, każdy podług ułożenia taryfy terażnieyszey lustratorskiey po wypadley od przeświet. kommissyi skarbowey koronney na to deklaracyi dwiema ratami, marcową y septembrową quotannis do skarbu koronnego nayiaśnieyszey Rzeczypospolitey wypłacać tenebuntur.

Tę lustracyą za poprzedzającym ad mentem legis przez nas Inustratorów w grodzie kijowskim wykonanym rotą w konstytucyi seymu konwokacyjnego wyrażoną juramencie, podług opisu teyże konstytucyi expediowaną do akt własnego grodu, sposobem oblaty my lustratorowie, podając, rękami własnemi podpisujemy.

Józef Sikorski, czesnik nowogrodzki, pisarz grodzki zytomierski
Inustrator mp. (M. II.)

Mikołaj Wiktor Iliński, miecznik wyszgodzki lustrator mp.
(M. II.)

Kn. Kies. цемп. арх. № 246, л. 1707—1713.

V.

Люстрація староствъ Овруцкаго повѣта Кіевскаго воеводства, 1765.

*Oblata lustracyi wojewodztwa Kijowskiego, a w szczególności powiatu
Owruckiego.*

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiątego piątego, miesiąca octobris, ósmego dnia. Na urządzie grodzkim, w zamku J. kr. mci Owruckim przedemną, Józefem Łysogórskim, namiesnikiem grodzkim owruckim y księgami ninieyszemi grod. owruck. comparens personam liter W. Jan Stecki, sędzia grodzki owrucki, kommissarz do lustracyi starostw powiatu owruckiego, seymem coronationisznaczony, tę lustracyą starostw powiatu owruckiego przez siebie y spółkolegę swego expediowaną ratione introcontentorum do akt grodzkich owruckich per oblatam podał de tenore sequenti. Działo się na groncie dóbr miasta J. kr. mci Owruca dnia dziewiętnastego septembris, roku tysiąc siedmset sześćdziesiątego piątego. My, Stanisław Dunin Wąsowicz, stolnik nowogrodzki, starosta dierzkowski,

ostatnie wynosiło summy zł. pol. dziewiętnaście tysięcy trzysta y Jan Niepomucen z Steczanki Stecki, stolnikowicz żytomierski, lustratorowie wojewódstwa Kijowskiego y powiatu Owruckiego et quidem, ja, Stanisław Dunin Wąsowicz, stolnik nowogrodzki, konfederacją generalną Warszawską seymu convocationis, ja zaś, Jan Stecki, stoln. żytom. konstytucją seymu coronationis, roku tytiac siedmset sześćdziesiątego czwartego, do lustracyi starostw w powiecie Owruckim sytuowanych wyznaczeni, czyniąc zadosyć prawu przez konstytucją seymu konwokacyjnego, roku tytiac siedmset sześćdziesiątego czwartego wypadłemu, co do urzędu naszego należy, y należyć będzie chcąc wypełnić, zjehawszy się najpierw do grodu Owruckiego dla wykonania przysięgi którąśmy na rothę konstytucją seymu convocationis opisaną przed temiż grod. owruckimi aktami (jako świadczą dokumenta de deligentia uczynione) wykonali; po którym wykonanym na dzień dzisiejszy przybywszy jurysdykcją naszą lustratorską seymem convocationis umocnioną re-assumowawszy, oraz JW. starostów, gubernatorów y dyspozytorów starostw y królewszczyzn, w tym że powiecie sytuowanych, do produkowania inwentarzów, registrów ad cognoscendam quantitatem intrat, prowentów et qualitatem y wszelkich dochodów z tychże starostw obwieściwszy, nayprzód starostwo owruckie lustrować zaczęliśmy.

Miasto Owrucz.

Tego starostwa jest possessorem JW. jmc p. Franciszek z Zagorzyc y Szelechowa, na Bużanach y Pietranie Zagórski, starosta owrucki, porucznik znaku husarskiego woysk koronnych, na fundamencie konsensu od najjaśniejszego króla jmc Augusta Trzeciego W. Jerzemu Olszańskiemu, staroście owruckiemu na osobę JW. Franciszka Zagórskiego, podstolego wołyńskiego, roku tytiac siedmset czterdziestego szóstego, die prima decembris w Warszawie danego, a zaś tegoż roku, die nona decembris, ad acta grodu łuckiego, jakoteż y do akt grodzkich owruckich tytiac siedmset czterdziestego siódmego roku, die vigesima julii per obla-

tam podanego. Vigore ktorego konsensu za uczynioną cessayą od JW. jmc p. Jerzego Olszańskiego, starosty owruck. anno millesimo septingentesimo quadragésimo sexto, die nona decembris w Łucku, y tegoż roku dnia y miesiąca przed aktami grod. łuckimi zeznaną, a do akt grod. owruckich roku tysiąc siedmset czterdziestego siódmego die vigesima nona julii per oblatam podaną w też starostwo owruckie cum attinentiis JW. jmc Franciszek Zagórski, starosta owrucki intromittował się, jako świadczy in castro ovručen. zeznana possessya, anno millesimo septingentesimo quadragésimo septimo, die quinta augusti.

Osiadłość miasta Owrucza y innych wiosek do niego należących.

W mieście Owruczu chałup osmdziesiąt żydowskich, między którymi trzy tylko wjezdne domy są; mieszczan zaś chrześcian sześćdziesiąt chałup. We wsi Ostrowie chałup dwadzieścia cztery; w Szwabach y Jakimowcach—szesnaście; w Sarninkach—jedynaście; w części Biłek—dziesięć; w Krukach—dwie, w Tuninkach—dziewięć, w Korczuwkach—pięć, w Haptarach—dziewięć, w Hawryłowskiem futorze—trzy, w Piechockiego futorze—jedna, w Zaskowym futorze—trzy, w Moszeńskiego futorze—trzy znajduje się chałup.

Summaryusz intraty starostwa Owruckiego cum attinentiis:

Za pola puste złotych sto pięćdziesiąt dziewięć, za kunicy złotych trzydzieści siedm, za korzenne trzysta złotych; kołowego od mielników osmdziesiąt złotych; służba Zaliwaków zł. sto, służba Husarów zł. sto pięćdziesiąt siedm, groszy piętnaście, służba Komarowiczów zł. dwadzieścia, służba Pierzków zł. sto dwa, groszy dziesięć; wieś Szwab y Jakimowce zł. sześćdziesiąt, futor Korolewki zł. dwadzieścia, wieś Kruki trzydzieści zł., część wsi Biłek siedmdziesiąt zł., wieś Sarninki osmdziesiąt zł., wieś Ostrów czterysta ośm zł. Za dziesięcinę zboża pro intermedio anno zł. sześćdziesiąt pięć. Arędy karczemney inkludując żydów wszystkich mieszkających, tudzież wioski wszystkie do niey należące, przez trzy lata

trzydzieści trzy zł. groszy dziesięć; ktorey summy biorąc trzecią część na rok średni, uczyni sześć tysięcy czterysta czterdzieści cztery zł., groszy trzynaście. Summa integralis proventus wynosi ośm tysięcy sto trzydzieści trzy zł., groszy ośm. Expens fundi na czterech pachółków mieyskich, bez ktorych miasto y zamek żadnym sposobem dla ustawicznych tumultów, bicia żydów w mieście, przez co żydzie osiedzić się nie mogą, z strawnym, barwą y suchedniami, rachując na każdy rok sześćset osmdziesiąt cztery zł. Dla ur. gubernatora miasta, jako y dawniej bierał z ordynaryą czterysta zł. Na plenipotentą, które y przez te lata mając w pieczołowitości interessa starostwa Owruckiego, które starostwo zewsząd ustawicznemi ściśntone oppressyami w odrywaniu gruntow, czynieniu najazdów. tumultów y innych krzywd, bierał po zł. dwieście, jako świadczą kapitulacye produkowane, więc y my uważając nieochybnio dla utrzymania dóbr tego starostwa potrzebę w expens przyjmujemy zł. pol. dwieście. Summa expensy tysiąc dwieście osmdziesiąt cztery zł. Te expense potrąciwszy, summy generalnego procentu ośmiu tysięcy stu trzydziestu trzech zł. groszy ośmiu, szeląga jednego, resat summa, z ktorey kwarta płacona do skarbu Rzpltey być powinna, sześć tysięcy osmsset czterdzieści dziewięć y groszy ośm, szeląg jeden; provenit tedy kwarta do skarbu Rzpltey corocznie wypłacać się powinna zł. pol. tysiąc siedmsset dwanaście, groszy dziewięć szeląg jeden y trzy ćwierci, dico zł. tysiąc siedmsset dwanaście, groszy dziewięć, szeląg jeden y trzy ćwierci. Po ktorego procentu to tudzież expensy gruntowey wyexaminowaniu y wyprowadzeniu y ułożeniu ur. jmc p. Michała Piaseckiego, gubernatora starostwa Owruck. do wypełnienia juramentu circa porrectionem inventarii et regestrorum proventum et expensas fundi enucleatum dopuściliśmy; ktory na rothę konstytucyi generalney konfederacyi Warszawskiej jurament wykonał. A że rudnie, z ktorych jedna na rzece Zerewiu nic w swym gruncie nie mająca rudy, bo o ośm mil do oney dowozić muszą rudę, druga meszna z przyczyny niedostatku rudy wprędce skassowana będzie, do starostwa

Owrucek. należące, pod imię leśnego towaru w konstytucyi konwokacyjnej wyrażonego podpadają, więc my na wzór dawniejszych, to jest millesimi sexcentesimali primi et millesimi sexcentesimali quadragesimali septimi konstytucyi, które od lustracyi wolne uczynili radnie pod opisanie zaś konstytucyi konwokacyjnej (vigore cuius praesens peragit actus lustrationis) y tytuł towaru leśnego też radnie podpadać uznaliśmy, y one od kwarty płacenia na skarb Rzeczypospolitej wolne osądziliśmy.—Pszczoly, ponieważ w lasach tutejszych tylko w barciach znajdować się zwykły, z których według dzierżenia y wielości gruntu, mieszczanie dań miodową do zamku owruckiego dawali, a to dla niepunktualnego oddawania, tudzież ustawicznej przez to kłutni, do zł. pol. trzechset wylikwidowana, do skarbu pieniędzmi oddawana była; któreśmy płacenie za dań miodową w summaryusz intraty rocznej starostwa Owruckiego wpisać chcieliśmy. A gdy urodzony jmc p. Piasecki, gubernator starostwa, imieniem JW. starosty owruckiego czyniący twierdził y uznawał, iż ta dań miodowa koniecznie leśnym towarem (bo pasiek w kraju tutejszym niema) nazwać się powinna, a w konstytucyi konwokacyjnej specificie wyrażenia, jakie leśne towary lustrowane być nie mają, dołożonego nie ma. Ten prowent miodowy, jakoteż zł. pol. trzysta, korzenne nazwane, dla bytności JW. starostów na kuchnię z dobrej woli mieszczan owruckich postąpione, jednak w summaryusz intraty rocznej, też korzenne przez nas wpisane y likwidowane, z których czyli do skarbu Rzpltey kwarta ma być płacona, do decyzji prześwietnej kommissyi skarhowzy koronnej odsyłamy.

Zabudowanie zamku Owruckiego.

Izba stara, gdzie się sądy agituja, z przybudowaniem po jednej stronie, dwoma pokojami we środku sieni, a naprzeciwko izba, także z alkierzem stara; przeciwko ktorego alkierza ex opposito komórka mała pusta, od miasta, a zaś od rzeczki Norenia, dwa, jeden blisko drugiego stojące spiklerzyki, jeden z nich obrócony na archivum xiąg grod. owruc., drugi na złożenie rzeczy różnych.

Ku bramie zamkowej idąc, z alkierzem izba, niedawno zabudowana, we środku sieni z kuchnią, a przeciwko piekarnia z przybudowaną na boku spiżarką, potym naprzeciwko xięży dominikanów kościoła y ogrodu brama niedawno wystawiona, gontami pobita, nawierzchu ktorey porządnie wystawiona wieża, sama z izbą jedną we środku będącą y dwoma pobocznemi pokoikami, z których jeden łączy się z piecem izby średniej, a drugi z osobną; a wyżej na drugim piętrze izba jedna bez pieca. Na dole zaś z obydwuch stron dwójakie ciemne zabudowanie, jedne teraz dla złożenia rzeczy, a drugie na turmę obrócone. Przy teyże bramie stajnia. Zamek ten cały na górze wyniosłej między dwoma drogami sytuowany, to jest jedną od Zaruczaju rzeki do miasta, drugą w bok lewy, przykrą, popod same kollegium xięży jezuitów owruckich ku konwentowi xięży dominikanów popod dwoma mosty, dla wygodniejszego przechodu od zamku owruckiego wystawionemi, ciągnącą się, wraz z sobą, w okrągu, w samym rynku miasta stykającemi się znajduje. — Oprócz osiadłości w mieście tak żydów, jakoteż y chrześcian w inwentarzu wyrażonych, znajdują się różne, tak klasztorne, jakoteż y szlacheckie dwory, dworki y budynki, niedawno w jurysdykcyą obrócone, o które w assessoryi dotychczas nie zakończony toczy się process. —

Rozległości gróntów do starostwa owruck. należące, tudzież uzalenie się o czynione krzywdy w tychże gruntach.

Podług dawniejszego używania y lustracyi z jedney strony, to jest za rzeką Noryniem grunta do starostwa Owruck. należące nierównie daley rozciągali się, teraz zaś, jak pamięć starych ludzi dawniejszego używania dotykać się może, tudzież lustracye dawniejsze świadczą to do folwarku oyców jezuitów tylko przedtym villagium swoje mającego, tudzież wsiów sąsiedzkich Chwośni Wielkiej y Małej, Kosciuszek, Potapowicz y starostwa Szołomeckiego oderwaną, samego pola oprócz lasów y sianożęci od wsiów Ostrowa, Szwabów y Jakimowców, do starostwa Owruck. przedtym y teraz należących na

korcy terazniejszey nowey miary ośmset. Przystąpiwszy zaś grunta od Owruca Wielko-Chwosięskie y Kościuszkowskie, wieś Sarninki do starostwa Owruckiego należące, także podług dawniejszych granic swoich oryginalnemi dokumentami okazujących się w grontach, polach, lasach y sianozęciach, niemniej drzewach bartnych, od wsiów Wielkiej y Małej Chwośni oraz y Moszków nieznośną ponosi krzywdę; y daley w tęż samą stronę, za rzeką Norynią pominowszy gronta Moszkowskie, Niewhodowskie, Potapowickie y Hoszowskie, między dobrami Ihnatpołem, Pełczą, Bondarami, Waskiewiczami, Michajłówką znajduje się o mil cztery od zamku y miasta Owruca nad rzeką Zerewią rudnia, Zerewską nazwana, rudy swey nie mająca, do której dla niedostatku ściśnionych zewsząd grontow ruda, aż o mil ośm dowozi się, y o tęż same rudnie jeszcze dotychczas nie zakończony w assessorji z possessorami Hoszowa y Waskowicz toczy się process; Norzyńsk zaś y Potapowicze nie już o samą rudnię, ale o grunta do niey należące, w różnych sądach prawną czynią prosekucyą.—Do tegoż zamku y miasta Owruca o mil cztery za miastem Wielebnikami o mile, znajduje się część wsi Biłki, w inwentarzu osiadłością wyrażona, tudzież futor Kruki nazwany, między Kobylinem y Chayczą leżący, do starostwa Owruckiego należący. Na' drugą zaś stronę grobli mieyskiej na rzece Noryni będącej, ku Czerepinowi, Klińcowi, Pieszczanicy y Moczulni, ponad Łukiszkami szachownicą ciągną się grunta y pola, częścią Szwabów y Jakimowców, a większą częścią mieszczan y bojar owruckich, między ktoremi znajduje się niemało grontów do Czerepina, Pieszczanicy y Moczulni przywłaszczonych; od tych zaś grontów mimo Pieszczanice y Moczulnie, aż do korczuwek, do starostwa Owruckiego należących ku rzece Mzniowi y Hrezli ciągną się także pola, gronta do wyż rzeczonych rzeczek, z obydwóch stron przypierające z Dumieńskimi y Redczycami swoje zayście mające, a z tamtąd po nad samą Kierdany wioską xięży Bazylianów owruckich, do której także wiele grontów przywłaszczono y młyn na groncie y przy brzegu mieyskim y chałupa mielnikowa są wysta-

wione gronta y pola do starostwa Owrućk. należące ciągną się ku Tuninkom, a od Tuninek mimo Dunińskich y wieś Mzeń do Haptarów, a od Haptarów do Mikietów, Tołkaczów y Makarowiczów, którzy nie tylko z pod zamkowej jurysdykcji wybierają się, ale też niemało grontów poprzywłaszczali, a inne poprzędali y pozawodzili, a z tamtąd do Staszków y Redczyców wkoło grentów miejskich leżących y w one wdzierających się, gdzie między Staszkami y Redczycami, tudzież Mikietami y Tołkaczami futor Moszeński z kilku chałupami do starostwa Owrućkiego należący znajduje się, a od tego futuru grunt wciąż do samych Hładkiewicz ciągnie się y przypiera do błota Lozowatego y Rudawiny rzeczki, a z tamtąd w prawey stronie Książpol z polami y sianożęciami, cały do starostwa Owrućkiego z dawnych czasów y teraz należący zostawując, ciągnie się do Witiatek, teraz w sporze między Jackiewiczami, Hładkiewiczami y Czerniehowu raz (sic) Bohowiczami a starostwem Owrućk. będących, od których Witiatek, aż do wsi Jackiewicz, między dwoma rudkami do starostwa Owrućkiego należące ciągną się grunta y środkiem drugiey rudki bliżey folwarku Jackiewickiego, na tym mieyscu gdzie jest przejazd do folwarku Jackowickiego kończą się y samym środkiem oddzielają się, y tymże samym błotem, to jest środkiem onego do rzeki Norynia przeciwko samego Ostrowa kończą się; które to błoto, tak przedtym, jako y teraz spokojnie używa się po połowie, to jest, od Jackiewicz do Jackiewicz, a zaś od miasta Owrućka do mieszczan y bojar owrućkich.— Te tedy grunta w bliżkości miasta około leżące w używaniu teraźniejszy będące opisawszy, a osiadłość całych attynencyi osobliwym inwentarzem podawszy, dalsza specyfikacya grontów do starostwa Owrućkiego należących tak się wyraża: Z drugiey strony miasta, to jest ku granicy Litewskiey, pominowszy Mzeń y Hrezlę, bory, lasy, sianożęci, drzewa bartne, czerteże, pola w jedną stronę o mil pięć ku Wystupowiczom y Skorodnemu, a drugą—o mil siedm ku Muchoidom ciągną się y graniczą, w pośrodku ktorych grontów, oprócz futurów pustych y rożnych siedlisk, jakoto Kamionki, w kon-

trowersyi z W. Pawszami będących znajduje się rudnia Meszna y ta dla wybraney y wyniszczoney rudy nad lat kilka stać nie może; tudzież futor Piechockiego, blisko teyże rudni wystawiony. Które to gronta y w tym mieyscu nie zupełnie w spokojnym używaniu zostają, ponieważ oprócz W. Pawszów, którzy do Kamionki, na fundamencie nabycia od Tołkaczów interessują się, przez W. Trypolskich, Dumińskich, Staszkiwiczów, Redczyców, niemniej bojarów, od juryzdykcyi zamkowej wybijających się, to jest, Tołkaczów, Maszarowiczów, Mikietów, Perszków, niemniej bazylianów owruckich y attynencyi starostwa Owruckiego dzieje się krzywda. W samym zaś mieście Owruczu, oprócz innych ichmościów naywięcey juryzdykcyami swojemi osiadają gruntów ichmć xięża bazylianie owrucy y jezuici, tudzież osobliwie w tym czasie W. Trypolska, sędzina ziemska kijowska, którzy gdyby w jedną juryzdykcyą swoje złączyli, miast by troje w proporcji terażnieyszego do starostwa Owuckiego należącego osadzili. A nadto ichmć xięża bazylianie owrucy, którzy pod dekret swoy kontumacyalny całe starostwo podciągając, wiele placów tak w mieście, jakoteż pól y gruntów w okrągu miasta niesłusznie y niesprawiedliwie osiadają, y jeszcze więcey zagarną y osieść usiłują. Po opisanu wyżej wyrażonym, że w konfederacyi generalney Warszawskiej convocationis, jest dołożono, abyśmy, my, naznaczeni lustratorowie expensa y potrzebę takową, jako w starostwie grodowym wynikać będzie, opisali, więc my widząc opadły zamek w szczupłości mieysca sytnowany drewniany, dla akt zaś grodzkich mizerni zbyt, drewniane komórki, które przypadkiem ognia, tudzież swywolnych ludzi umysłom sine ulla securitate snadnie zniszczone być mogą; a prowent starostwa Owruckiego tak dla czynienia wykucy super convictis, nie mając nadwornych ludzi, jako y do ufundowania zamku y murowanego sklepu na akta dla szczupłości intryaty wystarczyć nie może, przeto my o obmyślanie sposobu na ten expens y potrzebę wyciągającego ad decisionem status odsyłamy.

Wieś Szołomki w wojewódstwie Kijowskim a powiecie Owruckim leżąca, z folwarkiem, młynem, karczmą nad rzeką Noryniem położone.

Tey krolewsczyny possessorem jest JW. Woyciech Jełowicki obozny polny litewski starosta szołomecki vigore consensus ad cedendum od najjasnieyszego Augusta Trzeciego krola Polskiego W. Szymonowi Olszańskiemu podczaszemu trembowl. do ustąpienia Szołomek in rem et personam W. Woyciecha Jełowickiego starosty nowosielskiego roku tysiãcznego siedmsetnego pięćdziesiątego czwartego, dnia dwudziestego dziewiątego sierpnia w Warszawie datowanego, którego oblata millesimo septingentesimo quinquagesimo quinto anno, die septima martii in castr. owruck.. tudzież vigore zapisu cessionis od tegoż W. Olszańskiego temuż W. Jełowickiemu na tęż wieś Szołomki, roku tysiãcznego siedmsetnego pięćdziesiątego piątego, die decima februarji w Łucku zeznanego, a per oblatam do akt grodzkich owruckich die septima martii podanego anno eodem, niemniej na fundamencie zapisaney possessyi pomienioną wieś Szołomki w grodzie Owruck. roku, miesiąca y dnia tegoż. W tey wsi osiadłości poddanych czterdziestu dwóch znajduje się; z tych woyt jeden, drugi przysięzny, na usłudze dworskiej będące, od wszelkich podatków y powinności są wolni. Kowal, mielnik, krawiec czynsz tylko dają. Dzień ciągły podług zwyczaju kraju tu-teyszego, po groszy sześć. Z teyże osiadłości corocznie wynosi czynszyku zł. sześćdziesiąt siedm, groszy jedenaście, szelągów dwa; lnu powisem osmdziesiąt dwie y puł, po groszy dziesięć powismo; owsa czterewyków pięćdziesiąt dziewięć, po zł. jednym czterewyk; chmielu czterw. dwadzieścia dziewięć, po złotemu jednemu czterewyk; kur czterdzieści, po groszy sześć kura; za piątek babskich od chałup trzydziestu trzech, liczbą po groszy trzy piątek rachując. A lubo aręda wsi Szołomek, z rudnią przedtym złączona, w przeszłych latach po tysiãcu czterechset zł. pol. intraty czyniła, do ktorey poddanych czterech y dni pańszczyzny siedmset pięćdziesiąt należało;

a że jeszcze w roku tysięcznym siedmsetnym sześćdziesiątym czwartym, dla niedostatku zgoła rudy w groncie Szołomieckim nieznaną się skassowana y zniszczona została, po której skassowaniu, aręda karczemna wsi Szołomek do dziewięćset zł. pol. z usilnym przysła defalkowana staraniem. Więc my, uważając stan tych dóbr podupadłych naprzykład podanego kontraktu w roku przeszłym o też arędę karczemną spisanego równo na trzy lata ostatnie po dziewięćset zł. pol. likwidując na rok średni zł. pol. dziewięćset postanawiamy. Oczkowego, to jest od ula pszczoł, według dawnego tu zwyczaju, ponieważ poddani Szołomeccy po groszy piętnaście płacili, a te płacenie nie jednakową pewność tego procentu przez te trzy lata ostatnie czyniło, a zatem my y z położonych regestrów y uczynioney indagacyi uważywszy na te trzy lata ostatnie do summy stu trzydziestu siedmiu zł. pol, wynoszący redukowaliśmy; z której część trzecią biorąc pro intermedio anno wynosi na rok czterdzieście pięć y groszy dwadzieścia.

Summaryusz intraty wsi Szołomek. Pańszczyzna ciągła z pieszym jednym równie sześćset trzynaście zł., groszy ośmnaście likwidowana; czynszyku sześćdziesiąt siedm zł. groszy jedenaście; za len dwadzieścia siedm zł. groszy piętnaście; za owies pięćdziesiąt dziewięć zł.; za chmiel dwadzieściadziewięć zł.; za kury ośm zł.; za piątki babskie zł. siedmdziesiąt dwa, groszy ośmnaście; za oczkowe pszczelne pro intermedio anno czterdzieści pięć zł., groszy dwadzieścia. Arędy karczemney na rok dziewięćset zł. Summa summarum tysiąc ośmset dwadzieścia dwa. Expens fundi dla jmc p. podstarościego teyże wsi, wraz z ordynaryą zł. pol. sto pięćdziesiąt. Wytrąciwszy pomieniony expens na zapłacenie p. podstarościewi z ordynaryą sto pięćdziesiąt zł. pol. ex procentu integralis summae wsi Szołomek, restat zł. pol. tysiąc sześćset siedmdziesiąt dwa, groszy dwadzieścia dwa y pół. Z której summy na każdy rok provenit kwarta do skarbu Rzpltey, przez mc p. possessora wypłacić się mająca, to jest po zł. pol. czterysta

ośmnaście groszy pięć, szelągów dwa, dico zł. czterysta ośmnaście, groszy pięć, szelągów dwa. Po którego to prowentu, tudzież y expensy gruntowey wyexaminowaniu, wyprowadzeniu y ułożeniu, urjmc p. Jakuba Radziszewskiego, dyspozytora wsi Szołomek do wypełnienia juramentu circa porrectionem inventarii et regestrorum proventum enucleantium dopuściliśmy. A lubo przy wypełnieniu juramentu tenze ur. dyspozytor więksey expensy na utrzymanie spraw w różnych sądach toczących się, z racyi ustawicznych zewsząd y okolicznie od sąsiadów kłótni, zaborów, najazdów czynionych domawiał się y dopraszał się. My jedno względ mając super tenuissimos tey królewsczeyny proventos, postrzegając zmniejszenia kwarty, to jest prowentu dla Rzeczypospolitey należącego, tą prośbę y żądanie imieniem JW. jmc p. oboznego czyniącego do prześwietney kommissyi skarbowey odsyłamy. Do tey wsi Szołomek założona niedaleko słoboda, Szołomecka nazywająca się, na której poddanych czterech, pułtora roku już siedzących, mają slobody do lat pięciu naznaczoney; żadney powinności usque ad determinium tych lat odbywać nie mają, y dlatego ad liquidationem proventuum poiągani być nie mogli; po których lat wyjściu swoje odbywać będą należytości. Na siedliskach zaś pustych Uhlanicy, pod wsią Bondarami, włoki rozdzielone na poddanych Szołomeckich, y Bazorowce pod wsią Hoszowem, pola y sianożęci do dworu wsi Szołomek, do których te siedliska należą, zażywają.

Wioska Sirkowszczyzna w wojewódstwie Kijowskim a powiecie Owruckim, bez folwarku, z młynkiem, karczemką y winniczką bardzo mizernemi.

Tey królewsczeyny possessor W. jmc p. Antoni Trypolski, sędzia ziemski kijowski, na fundamencie przywileju w Warszawie anno millesimo septingentetimo quinquagesimo septimo, die trigesima januarii datowanego, od najjaśnieyszego Augusta trzeciego, salvo onere dwóch tysięcy zł. pol. na teyże królewsczeynie extendente miłościwie danego y konferowanego w aktach grodzkich

owruckich eodem anno, die quarta augusti oblatowanego possessyą roku y miesiąca tegoż, dnia zaś siedmnastego w grodzie przerze-
czonym owruc. zeznaną, intromittował się. W tey królewsczynie
osiadłości poddanych pietnastu, którzy pańszczyzny nie robią, tylko
czynszu dają po zł szesnaście, po osmacie owsa, a florenis quatuor
osmaka; po powismie lnu, po groszy dziesięć powismo; kur po dwoje—
po groszy sześć kura. Woyt zaś, dla usługi tey królewsczyny tylko
osmaki owsa nie daje. Z tey osiadłości jeden poddany do lat dwóch,
drugi do roku jednego, w których latach dopiero onym kończą się
słobody, od wszelkich wolni są czynienia powinności. Te wyżwyr-
żone powinności, ponieważ we trzech latach ostatnich czynią pro-
wentu, et quidem czynszu czterysta trzydzieści y dwa zł. pol. Za
owies dziewiędziesiąt sześć zł. pol.; za len zł dziewięć, za kury zł.
dziesięć groszy dwadzieścia cztery; arędy czterysta czterdzieści cztery
zł. Z którey summy, biorąc trzecią część, wynika prowentu pro inter-
medio anno et quidem czynszu sto czterdzieści cztery zł. Za owies
trzydzieści dwa zł., za len trzy zł., za kury trzy zł., groszy ośm-
nascie; arędy karczemney sto czterdzieści osm zł. Summa integralis
efficit trzysta trzydzieści zł., groszy ośmnascie. A ponieważ konsty-
tucyą roku tysięcznego pięćsetnego ośmdziesiątego dziewiątego, dwa
tysiące summy oneris Reipublicae na teyże wsi Serkowszczyźnie jest
przyznaney, tudzież przywilegiami od nayiasniejszych królów różnym
possessorom jako y terażniejszemu W. possessorowi, na te summe
dwa tysiące zł. pol. jest potwierdzenie, przeto my zapatrzywszy się
na położone dowody, tey że summy zwyczajną prowentlencyą od
summy dwóch tysięcy zł. pol., dwieście ex summa integralis proventus
dla W. possessorora na coroczny onego prowent wytrącamy. Ex reviduo
zaś relicte, to jest zł. pol. stu trzydziestu, groszy ośmnastu, restat
kwarta do skarbu Rzpltey y corocznie wypłacyć się powinna zł.
pol. trzydzieści dwa, groszy dziewiętnascie y puł. Po którego to pro-
wentu wyexamenowaniu, wyprowadzeniu y ułożeniu, tudzież wytrą-
coney od summy wyżwyrżoney prowizyi ur. Jankowskiego, admi-
nistratora tey królewsczyny do wypełnienia juramentu przy podaniu

inwentarza dopusciliśmy; który na rothę w konfederacyi generalney warszawskiej couvocationis opisaną jurament wykonał.

Miasteczko quondam Międzyrzycz w wojewodstwie Kijowsk. a powiecie owruck. nad rzeką Uszą leżące.

Tey królewsczyzny jest possessorem W. Józef Sikorski pisarz grod. żytom. na fundamencie przywileju od najjaśniejszego Augusta Trzeciego krola polskiego, temuż W. Sikorskiemu, roku tysiąc siedmset pięćdziesiątego ósmego, die decima secunda aprilis w Warszawie miłościwie konferowanego, per oblatam zaś do grodu owruc. anno eodem, die decima quarta junii podanego, tego gróntu najmniejszej nie zażywa cząstki. Ta królewsczyzna na fundamencie lustracyi w roku tysiącnym sześćsetnym dwudziestym drugim in libro originali w Warszawie znaydującej się, miała osiadłości sto poddanych, którego y ograniczenie w zapisie cessionis od JW. jmc p. Samuela Laszcza straznika koron., starosty owruc., urodz. jmc p. Woyciechowi z Rusina Tuszewskiemu roku tysiąc sześćset trzydziestego dziewiątego, die decima quinta julii, in castro kijow. zeznanym, a zaś tysiąc sześćset czterdziestego die vigesima januarii in actis terr. kijow. tudzież millesimo septingentesimo sexagesimo primo, in castro owruc., die decima octava augusti per oblatam podanym wyrażone w te słowa: Poczowszy ad rzeki Uszy, mimo Didkowicze po za uroczysszem Nihilowiec nazwanym, aż po rzekę Żerew do rudni Wyszniey, z tamtąd po nad rzeką Chrapaczówką mchem mimo granice słobudki Połczyński na Wielki Kamień mimo Uszczapów bojar, przez rzekę Usz, ztąd ku Hłubokiey Dolinie, mimo Wośkówce do drogi Bechowskiej, z tamtąd zaś tą drogą mimo Bechę idąc ku Paszynom po potok Doliny Ostrowa Spaskiego granicy z Paszynami aż do rzeki Uszy, a z drugiey strony Uszy az po granice Tatarynowską y Didkowską ze wszystkimi ludźmi, grontami; tedy podanie W. jmc. p. Sikorskiego pisarza grod. żytom, na fundamencie położonych tych y innych dokumentow zakonnotowawszy, lubośmy lustrować chcieli. A gdy tak przez zaczęty process, jako y z wiadomości

postoronnych ludzi dowiedziono jest, iż tego całego grontu, Międzyrzecz nazwanego, przez odebranie gwałtowne ur. Waskowscy, Uszczapowscy, Kostiuszkowie zazywają, my zaś nie mając mocy in quaestiones jurium wdawać się o grónt tego Międzyrzyczca, na któren zjecha- liśmy, prześwietną kommissya skarbową uwiadomiamy. Którą to naszą lustracją w tym powiecie Owruc. zakończywszy dla lepszey wagi y waloru przy przycisnioney pieczęci rękami własnymi podpisujemy, u tey lustracyi przy pieczęciach dwóch na laku czerwonym przycisnio nych podpisy rąk takowe: Stanislaw Dunin Wąsowicz stoln. nowogr. starosta Dzierz. mp. Jan Nepomucen Stecki mp. Któratio Lustracya za podaniem y prozbą wyżwyrażonego W. podawającego, a za moim urzędowym przyjęciem, wszystka, z początku aż do końca słowo w słowo, jak się w sobie ma, do xiąg niniejszych grod. owruc. jest jngrossowana. Z któрых xiąg y ten wypis pod pieczęcią grod. Owruc. jest wydany,

Pisany w zamku Jkmcı owruckim.

Кн. кiev. центр. Арх. № 325S, л. 623—630.

VI.

Инвентари староствъ Киевскаго воеводства, 1789 (*въ извлеченіи*).

Inwentarze starostw wojewódstwa Kijowskiego, roku 1789.

Tabella Królewszczyn w wojewódstwie y pow. Kijowskim leżących od Prześw. Kommissyi Skarbu Koronnego do Prześw. Kommissyi powiatu Kijowskiego przesłana.

Powiat Kijowski.

Starostwo Czerkaskie cum attinentiis.

Starostwo Czenryńskie cum attinentiis.

Starostwo Zwinogrodzkie cum attinentiis.
Starostwo Szawuliskie cum attinentiis.
Starostwo Korsuńskie cum attinentiis.
Starostwo Kaniowskie cum attinentiis.
Starostwo Kahorlickie cum attinentiis.
Starostwo Bohusławskie cum attinentiis.
Starostwo Taraszczańskie cum attinentis.
Starostwo Sinnickie cum attinentiis.
Starostwo Taborowskie y wieś Jarosławka cum attinentiis.
Starostwo Romanowskie y Stawiskie cum attinentiis.
Starostwo Dymirskie cum attinentiis.
Starostwo Niechworowskie cum attinentiis.
Dzierzawa Hermanówka cum attinentiis.
Miasteczko Rozów cum attinentiis.
Wsie Stroki (sic), Buki, Bakożyn cum attinentiis.
Wieś Szanderówka *) cum attinentiis.**)

Z oryginalnych Manualów Kwarcianych y Justracyi 1765 r.
wypisano. — Dan w Warszawie dnia 27 czerwca 1789 roku.

<i>M. II.</i>	Fr. Xawery Bleszyński, Regent
(pieczęć Kommissyi RP. Skarbu Koronnego).	Kwarciany Kommissyi Rzpłtey Skarbu Koronnego.

1. Староство Нехворощкое.

Działo się na groncie dóbr m. Niechworoszczy w wojewódstwie
y powiecie Kijowskim położonych, roku 1789 dnia 17 m. lipca.

W przytomności ur. jmc. panów Jana Fiszera, Joachima Ka-

*) Приписано Starostwo Szawuliskie.

***) Приписано Starostwo Owrućkie, fol 1027.

mińskiego, Jana Iwanickiego y innych różney kondycyi ludzi, tudzież przy bytności generała wojew. kijowskiego y innych, opatrz nego Piotra Buraczkowskiego.

My kommissarze powiatu Kijowskiego y do lustracyi starostw y wszelkich królewsczyzn z środka kommissyi tegoż powiatu obrani y rotą w konstytucyi 1764 pod tytułem kwarta sprawiedliwa na mocy prawa seymu y roku terażnieyszych o lustratorach królewsczyzn nastąpionego nakazaną (jako do dzieła terażnieyszego niżej przyłączonych od kommissyi pow. Kijow. wydany z dzieł excerpt świadczy) przysięgli lustratorowie, roku y dnia wyżej na akcie wyrażonych na rozpoczęcie dzieła lustratorskiego prawem oznaczonego zjechawszy, ponieważ rządca tegoż starostwa, dla niewiadomości o zasłym na lustracyą starostw prawie, żadney gotowności, ani od panów swoich przysięgi przystaney niema, przeto obwieszczenie do wszystkich starostw powiatu Kijowskiego z tegoż miasteczka, oznaczając do gotowości termin, rozesławszy, wstrzymaliśmy się do zamierzonego czasu od dzieła lustracyi. A gdy powtórnie do tegoż m. Niechworoszczy na czas w obwieszczeniu przeznaczony, to jest 30 tegoż miesiąca przybywszy od pomienionego rządcy też same wymówki y nadto, iż na odezwę swoją niema od panów swoich starostwa Niechworowsk. posiadaczów żadney wiadomości, przeto my po dwukrotnym beczynnym tegoż starostwa przejeździe do Taraszczańskiego starostwa udaliśmy się.

Поднучу: Mich. Głębocki, Sz. Jakubowski, Fr. Goszczycki.

Działo się na gruncie dóbr J. kr. mci miasteczka Niechworoszczy w dzierżeniu JWW. Ignacego y Maryanny z Rudzińskich Karniewskich, małżonków, stolnikowstwa ziemi Rożańskiej, starostów niechworowskich będącego, dnia 24 miesiąca września roku 1789.

My niżej przy ukończeniu dzieła tego podpisani lustratorowie, przez zupełny komplet kommissyi seymowey pow. kijowskiego, za poprzedzającym, wykonanym przez nas podług rot y w konstytucyi r. 1764 juramentem lustratorom przepisaney na dniu 22 roku y miesiąca terażnieyszych w Żytomierzu przed tąż kommissyą pow.

Kijow., na wniesienie JW. Karniewskiego, stolnika rożańskiego orderu Św. Stanisława kawalera y kommissarza teyże ziemi rożańskiey do kommissyi pow. Kijowskiego z przełożeniem podobnie włożoney na niego funkcyi kommissarskiey obowiązku y blisko kończącego się czasu prawem zawierzonego, a odległego na powrót do dopełnienia swoich obowiązków mieysca, z pośrodku tychże kommissarzów pow. Kijowskiego wyznaczeni, na grunt tuteyszy zjehawszy y dzieło na nas włożone stosownie do prawa r. 1769 w paragrafie 5 pod tytułem Bezpieczeństwo podatków z dóbr królewskich rozpoczynawszy—do złożenia nayprzód inwentarzów z lat trzech, jako-to r. 1786, 1787 y 1788, poddaństwo, wszelkie ich powinności y opłaty pieniężne, czynsze, danie y daniny, arędy karczemne y wszelki jako tylko bądź rodzaju prowenta dochody y użytki w sobie za wierzać mogące, oraz tabele dymów y ludności, nad to stawienie się gromad w tey dzierzawie starostwa Niechworoszczyńskiego osiadłych dla wyexaminowania praw ich y powinności przez JW. starostę niechworow. przystąpiliśmy; a gdy tenże JW. Ignacy Karniewski starostwa niechworowskiego dzierzawca inwentarze tegoż starostwa z lat trzech, jako do m. Niechworoszczy y wsiów do niego należących Kryłówki, Kotówki y Żerdelów od siebie podpisane złożył, a do sprawdzenia takowychże inwentarzów y oblikwidacyi kwotów gromady tegoż starostwa przed nami stawił, przeto my, lustratorowie, po wyexaminowaniu gromad stawionych y ścisłym złożonych inwentarzów obrachowaniu, zgodne bydź z sobą y sprawiedliwie znalazłszy, a z tych trzechletnią intratę do summy zł. pol. 46,375 gr. 8, 1 szel. wyprowadziwszy średnią podług prawa roczną intratę do zł. 15,458 gr. 12 szel. 5 wynalazłszy, a z tey na ofiarę dla woyska grosz podług prawa z starostwa tegoż należący się do summy zł. pol. 7,729 gr. 6 szel. 2 wylikwidawszy od wyżey wspomnionego JW. Ignacego Karniewskiego dzierzawcy starostwa tegoż przepisaną prawem na wierne podanie intraty wykonaną przed nami przysięgą przyjęliśmy. Co się zaś tyczy złożenia tabel dymów y ludności, gdy te już dawniey w zupełney

kommissyi powiatu swego przez tegoż są złożone y zaprzysiężone, przeto na tym przestawszy się do objechania gruntów, lasów y granic pomienionego starostwa przystąpiliśmy, a nayprzód.

Wziąwszy termin od pierwszego kopca nad rzeką Huywą między wioską Żerdelami y wsią Kamieniem na połowie usypanego, od tegoż kopca częścią zaroślami brzozowemi y dębowemi, częścią polami, idąc kopcami ku zachodowi słońca do granicy nad miasteczkiem Czerwoną y pod toż miasteczko przez rzekę Hworośnią, którą przeszedłszy powyżey wioski Kotowki wprzód przez czahary trochę uszedłszy, daley polami roboczemi blisko młyna Czerwońskiego, do Czerwoney (*не проумано*) przez pole do drogi z Halczyna do Czerwoney idącej, którą przeszedłszy koło wsi Zabary zwaney JW. Bierzyńskiemu, podkom. żyt. przyznaney, ztamtąd, jakoby z północy ku wschodowi, do rzeki Hworośni, którą staw Halczyński przeszedłszy na siedlisko zniesioney słobody w widłach Rzeczek Hworośni y Huywy, przy brzegu której ku wschodowi na rzece Huywie jest groblisko ziemne do tamtey strony gruntów Halczyńskich przyparte, z tuteyszego brzegu stanowisko bywszego młynu y znaki upustu starego. Od tego miejsca zwracając przyko na połdnie rzeką Huywą między las Halczyński y zapust niechworowski płynącą do grobli wsi Chalaimegródką y młyna tamże będącego tąż rzeką idąc przeciw wody po pod samą wieś Zerdele, w prawey ręce leżące, teyże rzeki do grobli y młyna Zerdelowskiego przy brzegu swoim będącego, odtąd tąż samą rzeką przychodzi się do kopca, który za termin a quo wyżey wzięliśmy; które ograniczenie nastąpiło przez urząd komorniczy na dniu 1 października r. 1788 na mocy dekretu sądów zadwornych w r. 1787 zapadłego, przy którym objeździe gruntów obserwowaliśmy w tem starostwie niemal połowa gruntu muiey do używania sposobnego y piaszczystego, tak koło Niechworoszczy samey, jako y koło każdej wsi, zapustami brzozowemi gęstemi y w wielu miejscach dębowemi dosyć wyniosłemi jest zajęta, które to zapusty, choć jeszcze do zabudowania nie są zdolne, przy dobrej jednak konserwacyi tak jak

dotąd (iż jest widzieliśmy) mogą być na gruntową potrzebę osiadłości tegoż starostwa dostateczne, których konserwacya ostrzegłszy leśniczego y sześciu pobereźników od intraty starostom jedynie końcem strzeżenia pomienionych zapustów wyłączyliśmy. Reszta zaś gruntu do zasiewów lubo jest szczupła w proporcji osiadłości, ziemia jednakże jest dobra y rodzajna. Nadto dopełniając przepisu prawa obowiązków na lustratorów terazniejszych włożonych, gdy do summ konstytucyami na starostwach zabezpieczonych przy likwidacyi intrat przyznanego procentu od nich wyłączać jest zabroniono, lubo na starostwie Niechwor. konstytucyą seymu r. 1774 y 1776 w nadgrode kosztów na funkcyje publiczne przez ś. p. Kazimierza Wyhowskiego, kasztelana wyszgrodzkiego, starosty niechwor. przez tegoż łożonych zł. pol. 100,000 na starostwie Niechworow, modo hypothece z ustanowieniem po pięć od sta od tey summy procentu, a w moc teyże z uwolnieniem od opłaty skarbowi koronnemu pułtorey kwarty temuż y jego sukcesorom jest przyznana, zabezpieczona y obwarowana, gdy jednak często wspomniona konstytucya seymu terazniejszeo o ubezpieczeniu podatków z dóbr królewskich, z mocy której niniejsze dzieło jest expedyowane. jako jest wyżej wyrażono, przy lustracyach starostw od takowych summ przyznaných procentów wyłączać lustratorom nie dozwala, ale tylko w celu dalszego urządzenia stanów seymujących takowe summy przy lustracyach zanotowac każe, przeto nie potrącając ustanowionych od summy zł. p. 100,000 na starostwie Niechwor. sukcesorom ś. p. wyżej wspomnionego Wyhowskiego, kaszt. wyzgrodzkiego zabezpieczoney y od niey ustanowionego procentu od intraty w gurze wylikwidowaney y wyrażoney, takową tylko summę zł. pol, 100,000 konstytucyami na tym starostwie przyznaną y sposobem zastawu zabezpieczoną adnotujemy. Nadto wniesienia do nas lustratorów tak od JW, Ignacego Karniewskiego, stolnika rozańskiego, kaw. ord. Św. Stanisława, tegoż starostwa dzierzawy y jako y od gromad włościan niechwor. względem poczynionych krzywd od scienników na piśmie złożone do aktu naszego dzieła

tak jak są nam podane przyłączamy, którego jeden exemplarz przez nas podpisany na gruncie zostawiwszy, drugi podobnie sporządzony do Prześw. Kommissyi Skarbu Koronnego wraz z Instracyami starostw wojewódstwa Kijowskiego odesłać się tąd mianemi do kommissyi powiatu Kijowskiego bierzemy.

X. Michał Potocki, lustrator. Dominik Rybiński, lustrator.
Dominik z Pruszyzna Pruszyński, lustrator.

Opisanie budynków w starostwie Niechworoszczkim, jakoto: zamku, folwarków, młynów, winnic, 9 octobris 1789 uczynione.

Zamek czyli dwór w Niechworoszczy na górze wysokiej, do którego wjeżdżając brama, między dwoma słupami z drzewa dębowego w puł otwierająca się na biegunach drewnianych z zakrętkami drzewnianemi do zamykania, w około zaś tego zabudowania parkan z częstokołów po pod górą zabudowany, ze wszystkim tak brama, jako y parkan nowego stawienia wymagają. Po prawey stronie wjeżdżając na dziedziniec z bramy *magazyn*. Ten z opulek sosnowych nowo zabudowany, do którego wchodząc drzwi z tarcic sosnowych wpół otwierające się na zawiasach y hakach żelaznych z zamkiem y klamką francuzkiemi do zamykania; podłoga y powała z tarcic sosnowych ułożone, dach gontami pobity. Idąc dalej po prawey stronie lodownia, do której drzwi na zawiasach y hakach żelaznych z wrzeczadzem y skoblami żelaznemi, dach nad tą słomą posyty. Daley po nad fossą idąc, pomost na fossie z dylów częścią dębowych, częścią sosnowych ułożony z poręczami po obydwóch stronach. Daley idąc od mostu po prawey stronie *zabudowanie kuchenne*. To z drzewa dębowego w węgły zbudowane, do którego wchodząc drzwi z tarcic sosnowych na zawiasach y hakach żelaznych z klamką y wrzeczadzem żelaznemi, w sieniach kulessa (?) zbudowana y gliną wylępią; okien w sieniach 4, komin od kuchni chrustem opłutany, gliną wylepiany y nad dach wyprowadzony, z kuchni drzwi do izby kuchenney z tarcic sosno-

wych. na zawiasach y hakach żelaznych z wrzeciędzem y skoblami; piec jeden kaflowy, drugi piekarski z kominem do siennego czyli kuchennego wyprowadzonym, okien dwa, podłogi niemasz, powała z tarcie sosnowych ułożona. Z teyże izby drzwi do alkowy podobne pierwszym z wrzeciędzem y skoblami do zamykania; okno jedno, podłogi niemasz, powała z tarcie sosnowych ułożona. Wychodząc z izby kuchenney wprost drzwi do drugiej izby z tarcie sosnowych na zawiasach y hakach z klanką y wrzeciędzem y skoblami żelaznymi; w teyże izbie komin szafiasty z cegły murowany; piec kaflowy o dwóch skrzyniach na fundamencie murowanym, izbą y alkierz grzejący; do którego drzwi pojedyncze z tarcie sosnowych na zawiasach y hakach z wrzeciędzem, skoblami z zaszczepką żelaznymi do zamykania; podłogi tak w izbie jako y alkierzu niemasz, powała z tarcie sosnowych ułożona; okien tak w izbie jako y alkierzu znajduje się 4; dach nad tym zabudowaniem słomą posyty. Daley wprost ku zachodowi letniemu idąc — *rezydencya* pańska. Ta z drzewa sosnowego częścią w węgły, częścią w słupy zabudowana, na fundamencie wkoło murowanym, gliną w około oblepiona; do której wchodząc ganek wzdłuż ciągnący się na słupach wspierający się, z którego drzwi do sieni wpół otwierające się, stolarskiej roboty, na zawiasach y hakach z zamkiem y klanką francuskimi; w tychże gruby do pieców murowane z dźwiczkami do zamykania drewnianemu, kominy zaś nad dach wyprowadzone; w sieniach okien dwa dużych znajduje się, podłoga z gliny, powała z tarcie sosnowych ułożona; w tym całym zabudowaniu znajduje się pomieszkania, jakoto: sala jedna w srodku na sam zachód letni prospekt mająca, pokojów cztery, narożnikow (?) dwa: do których to pokojów drzwi z tarcie sosnowych stolarskiej roboty wpół otwierające się na zawiasach y hakach z zamkami y clamkami francuzkimi pobielanemi; podłogi z tarcie sosnowych ułożone, suffity zaś płócienne do jednego narożnika od północy będącego, drzwi ze dworu pojedyncze do lochu czyli piwnicy na zawiasach y hakach żelaznych w wrzeciędzem y skoblami żelaznymi, y loch także pod tymże zabudowaniem znajduje

się. Pieców w tych pokojach znajduje się trzy z kafi białych dużych o trzech skrzyniach—jeden w sali z kominem szafiastym, drugi od północy, podobny jak w sali, pokoje dwa grzejący z kominkami jednym kapiastym a drugim szafiastym, trzeci piec, drugie dwa pokoje grzejący ku południowi będące, podobnie z kominkami dwoma jak y pierwsze. Okien tak w sali jako y pokojach samych tylko znajduje się czternaście- nr. 14, te wszystkie okna tak w pokojach jako w sieni wpółotwierające się, na zawiasach y haczykach z zaszczepkami y haczykami żelaznymi do zamykania oprócz dwóch w narożnikach będących, które są pojedyncze; przy tych zaś oknach wszystkich, tak pokojowych, siennych, jako y narożniczych okiennice dobre na zawiasach y hakach z przedami czyli śróbami żelaznymi do zamykania. Dach nad tym pomieszkaniem włoski, gontami pobity, jednakże te zabudowanie już jest niebezpieczne do mieszkania gdyż już stare y sprochniałe.

Officyna na południe stojąca, ta z drzewa w węgły zbudowana, do której wchodząc drzwi pojedyncze z tarcic sosnowych na zawiasach y hakach z wrzeciędzami y skoblami żelaznymi, w sieniu podłoga z tarcic ułożona, komin od grub nad dach wyprowadzony. W tych officynach pokojów dwa z alkierzami dwoma y spizarką jedną znajduje się, do których drzwi z sieni wchodząc pojedyncze na zawiasach y hakach żelaznych, z zamkiem y klamkami francuzkiemi; pieców dwa kaflowych na fundamencie murowanym o dwóch skrzyniach, izby y alkierze ogrzewające, z kominkami dwoma; drzwi do alkierzy podwojne na zawiasach y hakach pobielanych z zamkami francuzkiemi, do spizarni zaś drzwi pojedyncze na zawiasach y hakach z skoblem y wrzeciędzami żelaznymi. Okien w tym zabudowaniu znajduje się sześć, a siódme w spizarni słuczone, te są pojedyncze y otwierają się na zawiasach y haczykach z okiennicami do zamykania Dach słomą posyty. Za tą officyną, miejsce sekretne.

Folwark w Niechworoszczy będący. Ten z drzewa tartego w węgły zbudowany do którego wchodząc ganek z podłogą ułożoną na słupach wspierający się. Drzwi do sieni z tarcic sosnowych na

zawiasach y hakach z zasuwą drewnianą jedną y drugą żelazną. Z sieni drzwi do izby mieszkalney pojedyncze z tarcic sosnowych na zawiasach y hakach z klamką y zaszczepką zelaznemi. Z teyze izby drzwi do drugiej w pół otwierające się, na zawiasach y hakach z zamkiem francuzkim; w tychze garderobek dwie z drzwiami pojedynczymi na zawiasach y hakach z zamkami ordynarnemi. Piec jeden kaflowy, obie izby ogrzewający; kominów dwa szafiastych, do siennego wyprowadzonych. Okien w obóh izbach y garderobach sześć, w pół otwierających się na zawiasach y haczykach z okiennicami do zamykania. Podłoga y powała z tarcie sosnowych ułożone, z drugiego pakoju drzwi podwójne z zamkiem francuzkim na zawiasach y hakach zelaznych, do średniego, w sieniach będącego. W tym pokoju prócz juz wyrażonych drzwi jednych jeszcze znajduje się troje—z sieni jedne pojedyncze z zaszczepką y klamką, drugie do ogrodu, podobneż ze wszystkim, z zasuwą żelazną, trzecie do izby podwójne obok piekarni będącey; te wszystkie na zawiasach y hakach. Piec jeden kaflowy., dwie izby ogrzewający z kominkami dwoma murowanemi do siennego wyprowadzony. Okien w obóh izbach znajduje się cztery. Podłogi y powały z tarcie sosnowych ułożone. Obok teyze izby piekarnia czyli czeladnia izba, do której wchodząc z sieni drzwi pojedyncze na zawiasach y hakach z klamką żelazną y zaszczepką takąż; w teyze piec jeden kaflowy a drugi piekarski z kominem do siennego wyprowadzonym; z teyze izby drzwi do szpizarni w rogu będącey na zawiasach y hakach z wrzeczadzem y skoblami do zamykania. Okno w szpizarni jedno, w piekarni dwa znajdują się. Podłogi tak w szpizarni jako y w izbie niemasz, powała zaś z tarcie sosnowych ułożona; dach słomą posyty nad tym całym zabudowaniem. Wjezdżając zaś na przedmieście po lewey stronie *loch* na nabiął, do którego drzwi z tarcie dąbowych w pół otwierające się na biegunach drewnianych z wrzeczadzemi dwoma y skoblami do zamykania, ten z drzewa dębowego w około zabudowany ziemią z wierzchu zaś darnem czyli ziemią nakryty. Obok tegoż lochu po lewey stronie *staynia* dla koni z chrustu pleciona,

w środku zaś żerdziami brzozowemi wokoło ogrodzona, do tej wrota z tarcic dąbowych w pół otwierające się na biegunach drewnianych z drabinami y żłobami, podłogi zadney niemasz; dach słomą po szyty, na sochach wspierający się. Daley idąc *rayschuł* w około ogrodzona żerdziami y gałęziami brzozowemi obstawiona z wszelkimi do teyże należącemi potrzebami y instrumentami; do tej drzwi w pół otwierające się na biegunach drewnianych z tarcic sosnowych w połączenie (?) do zamykania. Przy teyże obok *staynia* dla ogierów y koni; ta z drzewa tartego w słupy zabudowana, do której drzwi z tarcic sosnowych na biegunach drewnianych w pół otwierające się; w teyże drabiny, żłoby y kłódki dla koni znajdujące się; okien dwa po końcach stayni, w których szyby szklane dla widoku dawane, pomost dla koni stania ułożony z dylów, dach słomą posyty, z gankiem wchodząc do stayni na słupach wspierających się. Daley idąc *staynia trzecia* częstokołami ogrodzona, zła ze wszystkim y na nic nic zdatna. Daley *obora*, której część jedna zreparowana, reszta zaś nowego stawienia potrzebuje *Gumno*, to częścią płotem z chrustu, częścią pomiędzy ogrodami znajduje się, w którym *szopa* pod dachem tylko dla schowania sprzętów gospodarskich znajduje się, tamże kłonia czyli *stodoła* dla młócenia zboża, ta zła y reparacyi potrzebuje. *Szpichlerz* wielki; ten z drzewa sosnowego w węgły zbudowany; do tego wchodząc drzwi z tarcic sosnowych na zawiasach y hakach żelaznych z wrzeciędzem y skoblami żelaznemi, drzwi po końcach tegoż szpichlerza z zasowami drewnianemi; podłoga y powała z tarcic sosnowych ułożone; zasieki y wschody na górę, dach słomą posyty. *Szpichlerz* drugi mniejszy z drzewa brzozowego w węgły zbudowany z drzwiami z tarcic sosnowych na zawiasach y hakach z wrzeciędzem y skoblami do zamykania; podłoga y powała z tarcic sosnowych ułożona. Dach słomą posyty. Wychodząc z gumna na dziedziniec folwarku po lewey stronie tegoż *kurnik* dla drobiu, w którym chlewków dwa znajduje się z drzwiczkami y wszelkimi do tegoż należącemi potrzebami; ten z chrustu pleciony, dach słomą posyty. Daley *pralnia*,

która pomiędzy palami w ziemię bitemi słomą oplataną y gliną oblepioną, sień zaś z chrustu pleciona; do tej wchodząc drzwi dębowe na biegunach drewnianych. W izbie okien dwa małych; piec piekarski z kominem z chrustu plecionym y gliną wylepionym do siennego wyprowadzony. Podłogi niemasz, powała z tarcic ułożona; dach słomą posyty. Dalej *sadz* dla karmienia wieprzów, którego chlewków dwa y szopa z chrustu pleciona dla drobiu y sprzętów gospodarskich chowania. Przed temiż chlewkami *lamusik* dla składania różnych sprzętów gospodarskich z drzewa olchowego częścią, a częścią brzoźowego zbudowany; drzwi do tego z tarcic sosnowych na biegunach drewnianych z wrzeciędzkiem y skoblami do zamykania; dach słomą posyty.

Karczma w Niechworoszczy. Ta z kręglaków brzoźowych w węgły zbudowana z izbami dwoma—jedną od zajazdu, a drugą na tyle będącemi y alkierzem jednym; okien w pierwszej izbie dwa, a w drugiej jedno znajduje się z okiennicami do zasuwania; w tejże sień zajezna z drzewa takiegoż zbudowana, dach słomą posyty. Ta cała karczma zła, już się wałaca, nowego stawienia potrzebuje.

Młyn w Niechworoszczy na rzece Niechworoszcz stojący o dwóch kładkach; ten z drzewa dębowego częścią, a częścią sosnowego w węgły budowany, w których kamieni do mliwa po dwa znajduje się, lecz tak młyn, pogrodki y całe narzędzia złe, nowego stawienia wymagające. Przy tymże grobla sypana, częścią ziemią, a częścią piaskiem.

Winnica stara o dwóch kotłach — jednym do zacierania, a drugim do pędzenia gorzałek, w której częścią słomą, a częścią faszyną opalają; lecz ta już zła y mało na co zdatna. Przy tej postawiona nowa, słomą oplataną y gliną wylepioną, kosztem teraźniejszego dzierżawcy postawiona, lecz jeszcze nie dokończona. Dach słomą nad tą posyty.

Folwark w Kryłówece, do którego wjeżdżając na dziedziniec brama w pół otwierająca się na biegunach drewnianych z tarcic

sosnowych, zła, między parkanem z częstokołów ogrodzonym y płotami ogrodowemi. Pomieszkanie zaś folwarczne stare, złe y z gruntu nowego stawienia potrzebuje. Ohlewków 4 z chrusta plecionych z drzwiami z tarcie sosnowych na biegunach drewnianych in anno 787 zabudowane, nad temi dach słomą posyty, obora—y ta in anno 787 w kwadrat zabudowana z wszelkiemi do teyże należącemi chlewkami. Przy teyże szopa z chrustu, na sochach zabudowana, przy której stajenka z drzwiami, żłobami y drabinami. Daley *kurnik* z czterma chlewkami dla drobiu różnego z chrustu zabudowany, do których y drzwiczki z tarcie sosnowych znajdują się; w tymże kurniczku sernik stary na jednym słupie wspierający się. *Loszek* dla konserw y nabiału w ziemi drzewem obudowany z drzwiczkami do tegoż należącemi y zamknięciem, z wierzchu zaś ziemią przykryty. Drugi obok tegoż, a piekarni w końcu—pusty, ze wszystkiem pierwszemu podobny. *Wołownia* częścią z częstokołu, częścią z chrustu zabudowana; w tey drzwi z tarcie sosnowych, z jaskami y podłogą ułożoną; ta zła y na nic zdatna. *Lamusik* stary dla wygody administratora; do tego drzwi z tarcie sosnowych z wrzeciędzemi y skoblami; niemniej z zasuwą drewnianą do zamykania. Powąły niemasz, podłoga z dylów ułożona; dach słomą pokryty. *Gumno*, na tymże wchodząc *szpichlerz* o dwóch schowaniach y dwoyga drzwiach osobnych, po końcach będących. Ten z drzewa brzozonego w węgły zabudowany, do którego drzwi z tarcie sosnowych na zawiasach y hakach z wrzeciędzami, skoblami do zamykania; podłogi z tarcie sosnowych ułożone; powąła w jednym tylko ułożona; zasieki w tymże dla zsypania zboża znajdują się; dach słomą posyty Tamże *szopa* z chrustu zabudowana, zła, na nic zdatna. *Stodoła* z drzewa brzozonego w węgły zabudowana; ta zła, wałaca się, stawienia nowego wymaga.

Karczma w Kryłówce. Ta z drzewa częścią olchowego, częścią brzozonego w węgły zabudowana, z izbą jedną y alkierzem drugim, z oknami dwoma y sienią; przy teyże zabudowane jaski wałace się, nowego stawienia potrzebuje. *Lamusik* przed tąż z drzewa

czyli krąglaków brzozowych w węgły zabudowany dla schowania różnego, który już zły y na mało co zdatny.

Winnica tamże z drzewa podobnegoż jak y karczma zabudowana, z kotłami dwoma—jednym zacieralnym, a drugim gorzałczanym, która częścią słomą, częścią faszynami ogrzewa się y opala. Dach nad tą dranicami pobity; lecz y ta zła y na nic zdatna. Nowego stawienia potrzebuje.

Młyn w Kotówce na rzece Horoszczy będący o dwóch kłatkach, w którym w jedney kamieni do mielenia dwa znajdują się, a w drugiey stępy na tłuczenie prosa y folusz znajdują się. Te obydwie klatki stare, złe, rozwalające się, na które już jest przygotowany materiał wszelki do stawienia nowego, kosztem terażniejszego dzierżawcy, JW. Stolnika Karniewskiego o mil sześć sprowadzony y kupiony. Tamże grobla częścią z ziemi sypana, częścią chrustem układana, zła y niebezpieczna, reparacyi potrzebuje. Tamże poniżej grobli rów rznięty grabarską sztuką nowo, kosztem terażniejszego dzierżawcy już wyżej namienionego, którego szerokości na pułtora sążnia, a długości na kilkadziesiąt.

Karczma tamże pusta, stara o jedney izbie y komorze, przybudowanej z drzewa czyli krąglaków brzozowych, sień zaś z chrustu przybudowana; ta zła, rozwalająca się y na nic zdatna. Tamże przed tą karczemką *lamusik* z krąglaków olchowych w węgły zabudowany z dachem słomianym, zły.

Młyn w Zerdelach, na Huywie rzece będący. Ten z drzewa dębowego w węgły zabudowany, w którym znajduje się kamieni dwa do mielenia zboża y stęp sześć do tłuczenia prosa, któryto tak młyn, jako y pogrodki nowego stawienia potrzebuje. Grobla przy tymże częścią z ziemi, częścią z chrustu sporządzona y służy dwie; lecz tak grobla, jako y służy reparacyi znaczney wymagają.

Inwentarz starostwa Niechworowskiego.

Osiadłość miasta Niechworoszcz: pańszczanych 81, czynszowych—12, kozaków*) 7, pobereżn. 4; w. Żerdeły: pańszcz. 6, czynsz. 4; w. Kryłówka: pańszcz. 47, czynsz. 7, pobereżn. 2, kozaków 2;**) w. Kotówka: czynsz. 17.

Intrata m Niechworoszcz: dni ciągłych 76, 60, 62;***) pieszych 80, 102, 102; czynsz 498, 416, 518; podoroszczyzna 426, 416, 438; dań miodowa 28, 26, 34; kapłuny 87, 89, 90; jaja kopy 14, 15, 15; motki 174, 178, 180. W. Żerdeły: dni ciągłych 6, 6, 6; pieszych 6, 6, 6; czynsz 60, 60, 80; podoroszczyzna 34, 34, 34; kapłuny 7, 7, 7; kury 7, 7, 7; jaja kopa 1 sztuk 10, id. id.; motki 14, id., id. W. Kryłówka: dni ciągłych 66, 64, 62; pieszych 29, 24, 30; czynsz, 168, 138, 133; podor. 402, 342, 358; kapł. 44, 46, 48; kury 44, 46, 48; jaja 7, 7, 8; motki 88, 92, 96. Wiece Kotówka: czynsz 445, 370, 360; dań miodowa 7, 9, 1 11; kapłuny 3, 4, 4; kury 3, 4, 4; jaja 30, 40, 40; motki 6, 8, 8.

Opisanie powinności poddanych starostwa Niechworowskiego diebus 7-bris 1789 anno na gróncie zwerifikowane y spisane.

Każdy poddany starostwa Niechworowskiego prócz w leniach wyrażonych powinności szarwarki w każdym miesiącu jeden pro bono publico, czym każą odbyć powinien. Dni zahalnych czyli letnich-dwanascie kozdy do roku odbyć powinien; oborki, zakoski, obkoski,

*) Козаки въ м. Нехворощи: Orzel Ataman, Kondrat Keryluk, Iwan Kobczuk, Tymosz Netiaha, Harasym Swies, Trochym Oryszczuk, Hrusko Pasiuk. Первые два свободны отъ повинностей: 3—6 платять чиншь по 30 zł и дають по 1 каплуну, 1 куриць, 10 яиць. 2 мотка; послѣдній работаетъ панщину 2 дня, платитъ подать 2 zł. и даетъ такую же дань каеъ предыдущіе.

**) Козаки въ с. Крыловѣ: Hrusko Nahumiuk—30 zł. чиншу и дань; Jakim Ogurkowski—свободенъ отъ повинностей.

***) Цифры эти относятся къ тремъ послѣдовательнымъ годамъ—1786, 1787—1788.

zagrabki, ograbki, zażyńki, obżyńki y tłok cztery, to jest dwie mokrych a dwie suchych, mokre zaś za konsolacją dworską odbywać się mają, od których powinności żaden gospodarz tak czynszowy jako y pańszczęny nie jest wolny. Piesi zaś, że nie mają zaprzężeń, zaorki, oborki czym każą piesio odrobić powinni. Proso wszyscy tłuc powinni, wiele się go może na gróncie znajdować, a w przypadku niewystarczenia wszystkim prosa krupy robić są obowiązani. Kapustę sadzić y onaż podlewać dopóki się nie przyjmie powinni y opleć też każdy góspodarz jest obowiązany, tak czynszownicy, jako y pańszczęnni. Konopie y len, ile tylko grónt folwarku zarodzić może, gromady to wszystko w czasie przyile tylko żwoitym uchodzić, a urządziwszy podług sprawiedliwej próby przez wóyta y przysięgłych, uczynionych od dworu oddać powinni. Póisetki bielić wszystkich ogółem w zwyczaju jest tak czynszujących jako y pańszczęnnych. Tkacze od warstatu po jednym pułsetku na rok do skarbu wyrobić powinni, a w niewyrobieniu onychże warstatowepo do skarbu zapłacić każdy powinien po zł. 3, gr. 15. Pańszczęznę każdy odrabia czym który ma dni dwa na tydzień, tak pieszy, jako y ciągły. Podoroszczynny płacą od każdego woła po zł. 4, a pieszy po zł. 2. Kapłona y kurę jedną każdy tak pieszy jako y pociężny oddają, jaj dziesięć y motków dwa wyprząc z włókna dworskiego powinni. Mielnicy w starostwie będący czynsz płacą y każdego kamienia wieprza jednego z dworu danego karmią a ukarmionego do dworu oddać powinni.

Zbiór trzechletniej intraty dzierżawy Niechworożskiej w r. 1789, spisany (30—31).

1788 rok		Robiących		
			zł. pol.	gros.
}	}	}	Od 74 ciągłych na tydzień dni 2, co uczyni ogółem dni 148, a na rok wynosi dni 7696 à gr. 15	3,848
			Od tychże zaorków, oborków dni 2, a na rok dni 148 à gr. 15	74
			Od czynszujących 11 zaorków, oborków dni 2, a na rok dni 22 à gr. 15	11

		zl. pol.	gros.
Należących.	Od pieszych letnie dni od 74, ciągłych y 11 czynszowych po dni 8, a na rok dni 680 à gr. 12	272	
	Od pieszo robiących 53 na tydzień dni 2, co uczyni ogółem dni 106, a na rok dni 5,512 à gr. 12.	2,204	24
	Od tychże dni letnich należy do każdego 10 na rok dni 530 à gr. 12	212	
	Za kapłonów czynszowych sztuk in № 141 a gr. 15	70	15
	Za kur czynsz. sztuk in № 141 a gr. 10	47	
	Za jaj kop 23 sztuk 40, kopa à gr. 20	15	20
	Za motków sztuk 282 à gr. 15	141	
	Czynszu od poddanych rocznego	1,172	8
	Podorozczyzny od tychże	862	
	Dziesięciny pszczelney pni 25 à gr. 7	175	
	Oczkowego od pszczół pni № 20 à gr. 15	10	
	Za ukarmienie wieprzów dworskich od mielników № 8, à fl. 8	64	
	Warstatowego od tkaczów in № 8 od każdego półsetku rachują od wyrobionego à fl. 3, gr. 15	63	
	Stawszczyzny (gdyż stawy nie zwykli spuszczać) podług spustu 1765 od poddanych 127 à fl. 2	254	
Arędy karczemney w całej dzierżawie	5,800		
Robiących.	Od 65 ciągłych na tydzień po dni 2, co uczyni ogółem dni 130, a na rok dni 6,760 à gr. 15	3,380	
	Od tychże zaorków, oborków dni 2, a na rok dni 130 à gr. 15.	65	
	Dni letnich od tychże po 8, na rok 520 à gr. 12	208	
Summa		15,296 zł. 7 gr.	

		zł. pol.	gros.			
1787 ROK.	Należy.	Od czynszujących 11 zaorków, oborków po dni 2, a na ryk dni 22 à gr. 15	11			
		Należy od tychże dni letnich pieszych po 8, a na rok dni 88 à gr. 12.	35	6		
		Od pie szo robiących 66 na tydzień po dni 2, co uczyni ogółem 132 a na rok 6,864 a gr. 12	2,745	18		
		Od tychże dni letnich należy od każdego po 10, na rok dni 660 à gr. 12	260			
		Za kapłonów czynszowych sztuk 146 à gr. 15	73			
		Za kur czynszowych sztuk 146 à gr. 10	48	20		
		Za jaj kop 24 sztuk 20 kopa à gr. 20	16	6 ² / ₃		
		Za motków sztuk 292 à gr. 15	146			
		Czynszu rocznego z poddanych y szlachty	1,040	8		
		Podorozzczyzny od tych poddanych	792			
		Dziesięciny pszczelney pni 23 à fl. 7	161			
		Oczkowego od pszczoł pni 12 à gr. 15	6			
		Warstatowego od tkaczów № 20 od wyrobionego pułsetku jednego à fl. 3 gr. 15	70			
		Stawszczyzny	254			
		1788 ROK.	Należy.	Za ukarmienie wieprzów od mielników ut supra à fl. 8	64	
Arędy karczemney w cały dzierzawie	6,000					
Od 65 ciągłych na tydzień po dni 2, co uczyni ogółem dni 130, a na rok dni 6,760 à gr. 15	3,380					
Od tychże zaorków, oborków dni 2, a na rok dni 130, a gr. 15	65					
Od tychże dni letnich pieszych 8, a na rok dni 520 à gr. 12	208					
		Od czynszujących 11 zaorków, oborków po dni 2, a na rok dni 22 à gr. 15	11			
				Summa 16,879 zł. 28 ² / ₃ gr.		

1788 K O L.

Od tychże dni letnich pieszych należy 8, a na rok dni 88 à gr. 12	zl. pol.	gros.	} Summa 15,699 zł. 2 ² / ₃ gr.
	35	6	
Od pieszo robiących 69 po dni 2 na ty- dzień, co uczyni ogółem dni 138, a na rok 7,176 à gr. 12	2,870	12	
Od tychże dni letnich pieszych należy od każdego po dni 10, a na rok 690 à gr. 12	276		
Za kapłonów czynszowych sztuk 179 à gr. 15	74	15	
Za kur czynszowych sztuk 179 à gr. 10	49	20	
Za jaj kop 24 y sztuk 50, kopa à gr. 20	16	16 ² / ₃	
Za motków sztuk 298, à gr. 15	149		
Czynszu rocznego od poddanych y szlachty	1,092	8	
Podorożczyzny od tychże poddanych	830		
Dziesięciny pszczelney pni 31 à fl. 7	217		
Oczkowego od pszczół	36	15	
Warstatowego od tkaczów in N ^o 20 od wytobionego każdego półsetka jed- nego à fl. 3 gr. 15	70		
Stawszczyzny	254		
Za ukarmienie wieprzów dworskich od mielników à fl. 8	64		
Arędy karczemney z całej dzierżawy	6,000		
<i>Summa ogólna</i>	46,375	8 ¹ / ₃	

	Summa z trzech lat.		Summa ogólna.		Summa średnia		Summa ofiary.	
	zl. pol.	gr.	zl. pol.	gr.	zl. pol.	gr.	zl. pol.	gr.
Zbiór summ trzech- letnich.	1786	15,296 7						
	1787	15,379 28 ² / ₃	46,375	8 ¹ / ₃	15,458	8 ⁵ / ₁₈	7,729	6 ² / ₁₈
	1788	15,699 2 ² / ₃						

Деляции.

a) *старосты.*

Dopełniając przepisów prawa, kiedy to nakazało, aby do wyprowadzenia intrat z dóbr Rzeczypospolitey wyznaczeni lustratorowie o wszelakie czynione tym dobrom przez sąsiadujących pokrzywdzenia badali się skargi y zażalenia przyjmowali, w celu zapewnie nie innym, tylko aby te dobra bądź w granicach, bądź w dochodach uszkodzonemi nie były, jakich doświadczam, wyjawiam jak nayrzetelniej y naysumienniej.

Dzierżawa Niechworoska ma opisane swoje granice y te dekretem sądu relacyjnego 1596 zatwierdzone; przez dwa prawie wieki doświadczać zabierania gróntów własnych tey dzierżawy przez sąsiadujących. Possessorowie oney dawnieysi taką niesprawiedliwość na samym zanaszaniu do akt publicznych skarg kończyli wydarzenie, dla mnie nieszczęśliwie stało się, że dokończenie processu granicznego mnie się dostało, własnego majątku 7,000 straciłem, abym moją stratę z dochodów tey dzierżawy odzyskał, szczupłość gróntów ograniczona żadney mi nie czyni nadziei.

Już tey dzierżawy w roku przeszłym nastąpiło ograniczenie, chociaż JW. Bierzyński, podkomorzy żytom. przy rozległości gróntów został się, przecież tey dzierżawy krzywdzić nie przestaje podniesieniem grobli w Andruszowce świeżo łąki Niechworoskie nad Huywą będące ze wszystkiem zatopił, a W. Iwanowski, skarbnik Latyczowski Hałaimgrodek posiadający, chcąc ludzi z obcych wsi do młyna Żerdełowskiego dla mliwa jeżdżących, zwrócić do swego młyna Hałaimgrodeckiego, gościniec starodawny do młyna Żerdełowskiego idący w czasie terażniejszey lustracyi zakopał. Ja z tego młyna rocznego dochodu zł. pol. 700 będącego zaprzysiągłem, przez zakopanie tego gościńca zupełnie z takowego dochodu wyzuty jestem.

Ninieysze zażalenie podpisem ręki mojej stwierdzam

J. Karniewski.

б) *громады*

Jaśnie prześwietna Komisia!

My, gromada starostwa Niechworoskiego zanosimy żal do Najjaśnieyssey Komissyi. Ponieważ siedzimy bez prawa, ale słyszeliśmy prawo starostwa Niechworoskiego, ponieważ użytki posiadających antycesorów naszych po Tatarski most, po Neteczu, po Czortowu Rudu do werszyny Bojarky, do seliszcza Ozeran, do Synioho Oзера, do Rudy Łypiąky, do werszyny Kobylioi Rudy, do werszyny Usti.

Majemo krywdu od JW. Byrynskocho, podkomoroho Żytomirskocho, ze swoimy hreblami stopyw hrebleiu Halczyńskoio młyn y hrebli kolo kamianoio hory, ale toy młyn y osewli stopluie druhoio hrebleiu Andruszowskoio, wsi sinożaty stopyw wyrażonych ludzi. Sinożaty Kowskocho Leska, Olexynoho Kłyma и т. д. (всего 49 именъ).

Ponieważ assesoria dekretem nakazała my zy szlachami starymy Czerwoneckim y Niechworoskim kopcy wysypaly, chtiły my pokazaty, de schodyty na stariji szlachy, ale JW. Pan Nemirycz ne dopustyw, skazaw: cicho chłopie, bo szubienica, ale tam postawyly, de samy chotily, w tyi pory nasz JW. Pan odichaw do żywawkowec my ne znaiemo czerez szczo, a my z płaczem do JW. swoiei Pani prychodyły y howoryły JW. Pani ne dobre hraniciu stawlat, luszcze daymo pokij, bo welyka krywda.

JW. Pan Grocholsky futor Hrycka Bubona własny ktoriі ieszcze sukcesorowe y donyni iest, a JW. Pan Grocholsky pry nim nasadził liudzi wies nazywaiąc się Moszkowczyki, na które uroczyska y drugi możemy przysięgać.

Podpisuiem się ymionami y nazwiskami.

Слѣдуетъ 12) подписей и при нихъ знаки ⊕, между прочимъ есть подпись Kindrat Kyryluk (козакъ).*

*) Mykita Petruk, Lesko Zahrebielny, Dmytro Martyniuk, Kindrat Kyryluk, Lesko Muzyczuk, Chwedko Hrobownik, Lesko Olexyn, Jwan Semeniuk, Jwan Babinkin, Wasyl Zacharków, Pawło Bohinkin, Dmytro Hołod.

2. Староство Таращанское.

Działo się na gróncie dóbr m. Taraszczy w wojewódstwie y powiecie Kijowskim położonym r. 1789 dnia 3, miesiąca sierpnia.

W przytomności różnych osób y ur. Józefa Spendowskiego, gubernatora, Jana Rzepieckiego, leśniczego taraszczańskich, tychże Kudrzyckiego y Iwanickiego; tudzież przy bytności generała wojewódstwa Kijowskiego y innych opatrznego Piotra Buraczkowskiego.

My kommissarze na mocy prawa Seymu y roku terażniejszych do lustracyi wszelkich dóbr królewskich obrani, lustratorowie, zapatrzwszy się na tabelle królewszczyzn w województwie y pow. Kijowskim leżących, wyszczególniającą, od Prześwietney Kommissyi Skarbu Koronnego do Prześw. Kommissyi powiatu Kijowskiego przesłaną, do dóbr starostwa Taraszczańskiego, mianowicie do miasta Taraszczy zjehawszy o rozpoczęciu dzieła swego przez woźnego prawnie zawiadomiliśmy y złożenia praw, czyli przywilejów do dóbr starostwa Taraszczańskiego służących, inwentarzów, dochody wszelkie ogólnych dóbr tegoż starostwa zawierających (pod niebytność uprzywilejowanego possessora) przez rządców nakazaliśmy. Ponieważ roku 1765 dnia 24 miesiąca lutego w Warszawie od Najjaśniejszego Króla Jmci polsk. St. Augusta P. N. M. W. Joannie Buszewskiej, starostwa Taraszczańskiego dożywotniey possessorce do zbycia prawa na osobę JW. Mikołaja Piaskowskiego, podkomorzego Krzem. dany konsens; roku tegoż, dnia 29 listopada przed aktami grodzkimi Łuckimi od teyże w Buszewskiej na osobę tegoż Piaskowskiego miasta Taraszczy, wsiów Lisowicze, Dulickie, Bereżanka, Wełnianka Wielka, y przysiołków Sucha Wełnianka, Krzywa Rzyczka, Łysa Góra, Suchy Jar, Łebedyna Grobla, Łozowata Grobla, Mochowe Jezioro, Berezowy Hay, Krymlit, Storozowa Mohiła, Spaczycha, Budziaski Las, Kreszczaty Jary, obopól Cecyli, Hleniszcze, Hruszkowszczyzna, Szyłów sad, Moskalów Jar zwany y inne przyległości w województwie y powiecie Kijowskim leżące, zeznane ustąpienie; roku tegoż dnia 4, miesiąca

grudnia w Warszawie dany do JW. podskarbiego y Rady Ekonomiczney Koronney, kommissarzów do wysłania dla podania starostwa Taraszczańskiego na osobę JW. Piaskowskiego od Najjaśniejszego Króla JMci St. Augusta Polskiego, P. N. M. list; roku, miesiąca y dnia tychże do Kommissyi Rzpltey Skarbu Koronnego na podanie starostwa Taraszczańskiego dworzaninowi w Warszawie dany, list; r. 1766 miesiąca lutego 1 dnia przez dworzanina kommissyi Rpltey Skarbu Koronnego na osobę JM. Piaskowskiego, wyzrzonego starostwa podanie; roku, miesiąca y dnia tychże przez tegoż dworzanina roku tegoż spisany inwentarz; roku y miesiąca tychże dnia 8 w dobra pomienione przed aktami grodz. Kijowsk-przez woźnego zeznana possessya; r. 1773 miesiąca września dnia 11 w Warszawie datowany od Najjaśniejszego Króla JMci St. Augusta Polskiego P. N. M. na osobę Joanny z Szaniawskich Piaskowskiej, podkom. Krzemienieckiej, JW. Mikołaja Piaskowskiego małżonki dożywotniego dzierżenia starostwa Taraszczańskiego wy dany przywilej, pierwey w r. 1773 dnia 11 miesiąca września w akta grod. Kijow. sposobem oblaty wniesiony ur. Józef Spendowski z rzeczy w. Szolayskiego, sędziego pogranicznego braclawskiego prawa arędownego od tradycyjnego posiadacza na miasto Taraszcze z przedmieściami y wsiami Lisowicze y Siedleckiego stoboda zwanemi gubernator imieniem JW. Mikołaja y Joanny Piaskowskich, podkom. krzem. małżonków, złożywszy o naturze praw do posiadania starostwa Taraszczańskiego służących nas zawiadomiwszy, oraz rejestra biercze r. 1787 y 1788 przez ur. Plonskowskiego (?) w latach pomienionych od różnych tradytorów posiadacza podał. A gdy nayprzód dni letnich dziewięć umieszczonych w pomienionych inwentarzach znajdujemy, a Prześw. Kommissya pow. Kijow. przepisem swoim dni pomienionych dziesięć zamierzyła, powtóre podług podawczego przez dworzanina inwentarza roku wyżey 1766 dnia 1 miesiąca lutego w porządku reprodukcyi praw wymienionego, motków z przedziwa dworskiego uprząć się należących umieszczonych nie wiemy, ani kur, jaj przez possessorów bez liczby y

płaty dotąd branych, do intraty przy sprzedaży na dziedzictwo łączyć się podług zwyczaju w-wa y powiatu powinnych, pomienione inwentarze nie obejmują, y lubo ur. Spędowskiego, jako w dobrach pryncypalnych starostwa znajdujacego się do spisania dokładniejszych inwentarzów całego starostwa obowiązaliśmy, gdy jednak tenże z rzeczy W. Szłoyskiego, sędziego pogranicznego braclawskiego od W. Zarzyckiego praw tradycyjnych różnym osobom słuzących nabywcy, arędownego jednorocznego possessora, będąc miasta Taraszczy z przedmieściem, tudzież wsi Lisowicz z przysiółkiem Siedleckiego sloboda zwanym jednorocznym rządcą, a resztę wsiów jakoto: Berèziankę Małą W. Zarzycki, Wełniankę Małą W. Zawrocka wdowa, Wełniankę Wielką, Potoki y Mikołajówką W. Plackowski, komornik graniczny lwowski, Jusków Róg JW. Temberscy-Domieccy, Mołodecki, Czerniawski, a od tego m. Tomasz Borowicki aices gerent grod. Kijow. że posiadają, nam doniósł y nienależnością, do urządzenia dokładnych tegoż starostwa inwentarzów wymówił się, a wymienieni posiadacze, nie raz od nas wzywani, od tey czynności upornie uchylają się—przeto my stawienie się mieszczanom, chrześcianom y żydom, oraz ich celnieyszym osobom, tudzież gromadom y onych woynom wsiów starostwa zleciwszy z przybyłych przed nas do ułożenia dokładnego, sposobem ziemiańskim inwentarza y postrzegania, aby żaden rodzaj przychodów przy sprzedaży na dziedzictwo używany nie był opuszczony, przystąpiliśmy. Po sporządzonym zaś inwentarzu z przyłączeniem dni jednego do dziewięciu letnich przez possessorów w rubrykach inwentarzów nam podanych domieszczonych, aby uczynił dziesięć dni, przepisem Prześw. Kommissyi powiatu Kijowskiego co do liczby y ceny oznaczonych, niemniey przyjęciem dawniey zwyczajnego jednego na każdego człowieka pieszego y ciągłego w pasm 20 z przędziwa dworskiego urządź się mającego motka, oraz z dołożeniem daniny jaj y kur przez possessorów bez liczby y płaty dotąd branych, do sprzedaży na dziedzictwo dóbr podług zwyczaju województwa y powiatu łączyć się zwykłych od ciągłego kur po dwie

y jaj po dziesięć, a po jedney kurze y po jaj pięć od pieszego wybierać się, lub ceną w inwentarzu wyrażoną opłacać się powinny. A lubo W. Józef Spędowski ekstrakt przysięgi w roku terażniejszym 1789 dnia 29 miesiąca lipca przed aktami grodz. Warsz. przez JW. Mikołaja Piaskowskiego, starostę Taraszczańskiego wykonanej przed nami złożył, gdy jednak nie będąc od tegoż JW. Piaskowskiego prowentów starostwa Taraszczańskiego rządcą, na nieutajenie intrat Skarbu Koronnego zabierać się nie może do przysięgi. Przeto my nie chcąc mieć nie utwierdzonego przysięgą inwentarza z miasta Taraszczy Ilka Naluszenka y Andrya Kustowskiego, mieszczan Iwana Bidnego, wojta przedmieyskiego, z Lisowicz Ilka Koladę, wojta z Siedleckiej słobody, Karpa Szewca wojta z Potoków, Pawła Sawczęka, wojta z Berezianki Małej, Pawła Łazaręka, wojta z Wełnianki Małej, Chędka Bednarza, wojta z Wełnianki Wielkiej, Iwana Czuchliba, wojta z Juskowego Rogu, Stepana Wojta, z Mikołajówki Hrycka Wowka, zabierających się do przysięgi na rzetelność z dóbr starostwa Taraszczańskiego dochodów inwentarzem z wyznań ich y całej przy nich będącey gromady opisanych, jako z posiadania dóbr królewskich y poddaństwo właścicieli wysłuchać postanowiliśmy, którego inwentarza taka następnie osnowa.

Inwentarz starostwa Taraszczańskiego.

Miasto Taraszcza. Domy gospodarskie: rynkowe chrześcijańskie*) 16, żydowskie 31**); zatylne—chrześcijańskie 14, żydowskie 41. Prowent pieniężny: płacowego od mieszczan zł. 1,818; kotłowego od tychże zł. 851, gr. 15; lasowego od rzemieślników zł. 94, gr. 15; dziesięciny pszczelney z pasiek pni 11 à fl. 7—zł. 77; oczkowego zł. 4, gr. 15.

Przedmieście Taraszcza: Osiedłości 132***); ciągła—woły 121,

*) Въ томъ числѣ: 1 koleśnik, 1 szwiec, 1 konował.

***) Въ томъ числѣ: szkolnik, szmuklerz, woskoboy.

***) Въ томъ числѣ: mielników 6, tkaczów 12, garczarz 1, bednarz 1, szewc 1.

konie 4. Letnie dnie: ciągłych z przedm. Taraszczy 126, szacując każdy po gr. 15, wynosi zł. polsk. 63. Piesznych dni 1,154 à gr. 12 licząc każdy—zł. 461, gr. 18. Czynszu zł. 2,898. Podoroszczyzny zł. 889. Kosowego zł. 512. Lasowego zł. 342, gr. 15. Pokamiennego od mielników zł. 80. Warstatowego od tkaczów zł. 24. Za drew powinnych fur 252 à gr. 7¹/₂ rachując zł. 63. Kur danych sztuk 191 à gr. 10—zł. 63, gr. 20. Jaj sztuk 955 po szelągu jednym zł. 10, gr. 18, szel. 1. Za przedzenie motków 115 z przedziwa dworskiego w pasem 20 po gr. 15 licząc zł. 57, gr. 15. Za dziesięciny pszczelney pni 49, pień po zł. 7 licząc—zł. 343. Oczkowego zł. 29. Arędy karczemney, składającey się z szynku ogólnego tronkami w domie skarbowym brania wódki y innych tronków na wesela, krzciny y potrzeby przez przedmieszczan tylko u arendarza, y z amerni ręczney zł. 2,800. Z taxy rzeźnickiey z włączeniem w to lasu używania pod jeden kociół do palenia wódki—zł. 500. Z młynów sześciu, łącząc do każdego młyna używania lasu na kotłów pięć do palenia wódki zł. 8,442. Z łowienia całorocznego w stawach pełnych taraszczańskich y wsi Lisowicz ryb przez arendarza tylko zł. 500. Co uczyni całkowitey summy z przedmieścia Taraszczy zł. 18,073, gr. 26, szel. 1.

Wieś Lisowicze. Osiadłości 168 *). Ciągło: woły 180; konie 4 Expresse z wsi Lisowicz: dni letnich ciągłych 156, po gr. 15 licząc każdy, zł. 78; pieszych dni 1,484, po gr. 12 dzień rachując, zł. 593, gr. 18. Czynszu zł. 3,967, gr. 12. Podoroszczyzny zł. 1,204. Lasowego zł. 115, gr. 15. Kosowego zł. 656. Pokamiennego od mielników zł. 48. Warstatowego od tkaczów zł. 26. Drew powinnych fur 312 po gr. 7¹/₂—zł. 78. Kur danych 242 po gr. 10—zł. 80, gr. 20. Jaj sztuk 1,210 po szelągu jednym, jaja—zł. 13, gr. 13, szel. 1. Za motków przedzenie z przedziwa dworskiego 151 po gr. 15 zł. 75, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 93 po zł. 7—zł. 651; oczkowego zł. 31.

*) Въ томъ числѣ ткачѳвъ 13, миелниковъ 5.

Słoboda Siedleckiego.) Osiadłości 16. Ciągło: woły 1; konie—. Z słobody Siedleckiego: dni letnich ciągłych 2 à grosis 15—zł. 1. pieszych dni 128 po gr. 12 dzień—zł. 51, gr. 6. Czynszu zł. 231. Podoroszczyzny zł. 59, gr. 15. Lasowego zł. 35. Kosowego zł. 52. Pokamiennego od mielnika zł. 16. Warstatowego zł. 6, od tkaczów. DREW POWINNYCH FUR 4 à grosis 7½—zł. 1. Kur danych sztuk 14 à grosis 10—zł. 4, gr. 20. Jaj danych sztuk 7 à solido uno—gr.—23 szeląg 1. Za prędenie motków z przedziwa dworskiego w pasm 20, sztuk 10 à grosis 15—zł. 5. Dziesięciny pszczelney pień jeden à fl. 7—zł. 7.

Wieś Potoki. Osiadłość 38**). Ciągło: woły 5, konie—. Z wsi Potoków dni letnich ciągłych 10 po gr. 15—zł. 5; pieszych dni 360 à grosis 12—zł. 144. Czynszu zł. 567. Podoroszczyzny zł. 150, gr. 15. Lasowego zł. 68. Kosowego zł. 148. Warstatowego od tkacza jednego zł. 2. DREW POWINNYCH FUR 20 po gr. 7½—zł. 5. Kur danych sztuk 42 à gr. 10—zł. 14. Jaj sztuk 210 à solido uno zł. 2, gr. 10. Motków 36 à grosis 15, zł. 18. Dziesięciny pszczulney pni 5 à fl. 7—zł. 35.

Arędy karczemney z tych trzech wsi, składającey się z szynku tróńkami wszelkimi, młynów siedmiu y używaniem lasu na kotłów 10 do palenia wódki—zł. 6,500. Ogólney summy wynosi zł. 15,747, gr. 2, szel. 2.

Wieś Berezianka mała. Osiadłość 57***). Ciągło: woły 82; konie—. W wsi Bereziance małej dni letnich ciągłych 76, po gr. 15 każdy szacując zł. 38; pieszych 474 po gr. 12 każdy zł. 189, gr. 18. Czynszu zł. 1,561. Podoroszczyzny zł. 528, gr. 15. Kosowego zł. 220. Warstatowego zł. 12. Za wywiezienie dREW ROKO. wych z lasów starościńskich fur 152, każdą furę licząc po gr. 7½—zł. 38. Kur danych sztuk 93, każda po gr. 10—zł. 31.

*) Tkaczów 3, mielników 2.

***) Tkacz 1.

****) Tkaczy 6.

Jaj sztuk 465 po szelągu 1 jajo—zł. 5, gr. 5. Za motków z przędziwa dworskiego uprzedzenie 49 po gr. 15 motek—zł. 24, gr. 15.

Arędy karczemney z szynku trunkami wszelkimi, młyna jednego przy Siedleckiego slobodzie będącego y lasu używania do kotłów czterech—zł. 2,000. Ogólney zaś summy wynosi zł. pol. 4,647, gr. 23.

*Wieś Wełnianka mała.**) Osiadłość 26. Ciągło: woły 26; konie 5. Dni letnich ciągłych 22, dzień szacując po gr. 15—zł. 11; pieszych 198 po gr. 12—zł. 79, gr. 6. Czynszu zł. 630. Podoroszczyzny zł. 224. Kosowego zł. 88. Warstatowego od tkaczy zł. 4. DREW POWINNYCH fur 4 po gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 11. Kur danych sztuk 33 po gr. 10 kura—zł. 11. Jaj sztuk 165 po szelągu jednym—zł. 1 25. Motków 20 po gr. 15—zł. 10. Dziesięciny pszczelney pni 2, po zł. 7—zł. 14, oczkowego zł. 2.

Arendy karczemney z szynku wszelkimi tronkami y używaniem lasu pod kotłów 2 do palenia wudki—zł. 500. Ogólney summy wynosi zł. 1,586, gr. 1.

Wieś Wełnianka wielka. Osiadłość 77**). Ciągło: woły 103; konie 1.

W wsi Wełniance Wielkiej dni letnich ciągłych 84 po gr. 15 każdy zł. 42; pieszych 596 po gr. 12—zł. 238, gr. 12. Czynszu zł. 2,002. Podoroszczyzny zł. 644. Kosowego zł. 272. Pokamiennego od mielnika zł. 16. Warstatowego od tkaczy zł. 8. DREW POWINNYCH fur 168 po gr. 7 $\frac{1}{2}$ każda—zł. 42. Kur danych sztuk 110 po gr. 10 każda—zł. 36, gr. 20. Jaj sztuk 550 po szelągu jednym zł. 6, gr. 3, szel. 1. Motków 64 po gr. 15—zł. 32. Dziesięciny pszczelney pni 29 po zł. 7 pień—zł. 203; oczkowego zł. 10.

Arędy karczemney z szynku trónkami wszelkimi składające się z młyna jednego y używaniem lasu do kotłów 4 do palenia wudki—zł. polsk. 2,000. Ogólney summy zł. 5,552 gr. 15, szel. 1.

*) Tkaczy 2.

***) Tkaczy 4, mielnik 1.

*Wieś Jusków Róg. Osiadłość 73 **) (въ томъ числѣ Jchmc PP. Szlachty 16). Ciągła woły 53 (у шляхт. 14), konie—. Dni letnich ciągłych 48, po gr. 15 zł. 24; pieszych 512 po gr. 12 zł. 204, gr. 24. Czynszu zł. 1,489, gr. 12. Podoroszczyzny zł. 458, gr. 15. Lasowego zł. 18. Kosowego zł. 224. Warstatowego od tkaczów zł. 6. DREW POWINNYCH fur 96 po gr. 7¹/₂—zł. 24. Kur danych sztuk 80 po gr. 10—zł. 26, gr. 20. Jay sztuk 400 po szelągu jednym sztuka—zł. 4, gr. 13, szel. 1. Motków 53 po gr. 15, zł. 26, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 16 à fl. 7, zł. 98; oczkowego zł. 6, gr. 18.

Arendy karczemney z szynku trunkami wszelkiemi y używaniem lasu na kotłów 4 do palenia wudki zł. 1,800. Ogólney summy zł. polsk. 4,410, gr. 24, szel. 1.

*Wieś Mikołajówka. Osiadłość 38 **).* Ciągło: woły 24; konie—. Dni letnich ciągłych w wsi Mikołajówce 38 po gr. 15 każdy 19 pieszych 312 po gr. 12. zł. 124, gr. 24. Czynszu zł. 742. Podoroszczyzny zł. 238. Kosowego zł. 140. DREW POWINNYCH fur 76 po gr. 7¹/₂—zł. 19. Kur danych 54 po gr. 10 każda—zł. 18. Jay sztuk 270 po szelągu jednemu—zł. 3. Motków 35 po gr. 15—zł. 17, gr. 15

Arendy karczemney z szynku trónkami wszelkiemi y używaniem lasu pod kotłów 3 do palenia wudki—zł. 2,221, gr. 9.

Osiadłość.	Ciągło.		Zbiór rocznych intrat starostwa Taraszczańskiego 1788 r.	Summa.	
	Woły.	Konie.		Złote.	Gr.
234	121	4	Miasto y przedmieście Taraszcza	20,919	11
222	186	4	W s i e. { Lisowicze z przyległemi Berezianka mała Wełnianka mała Wełnianka wielka Jusków Róg Mikołajówka	15,747	2
57	82			4,647	23
26	26	5		1,586	1
77	103	1		5,552	15
73	53			4,410	24
38	25			2,221	9
727	596	14		Summa Summarum	55,084

*) Tkaczy 3. **) Ubogi 1.

Powinności poddanych starostwa Taraszczańskiego.

1-mo. Każdy poddany osiadły w starostwie Taraszczańskim w roku jednym dni letnich dziesięć, to jest pieszą, a ciągły dni dwa ciąglem ośm pieszą odrobią.

2-do. Placowe, czynsz, podoroszczynę, lasowe, kotowe y inne pieniężne daniny średnich dni października wypłacać mają.

3-tio. Kosić za podatek kosowego dni dwa, te zgromadzić złożyć y do dworu zwieść, lub gdy kosić nie będą tedy po zł. 4 zapłacić są obowiązani.

4-to. Motek jeden z przedziwa dworskiego w pasem dwadzieścia na motowidło siedmiopiędzone każdy z poddanych w roku wyprząść y do dworu oddać ma.

5-to. Tkacze od warstatu pulsetek w arszynów 50 co roku z przedzy dworskiej robić mają, albo od warstatu po zł. 2 wypłacać.

6-to. Drzew fur cztery każdy ciągły poddany z lasów taraszczańskich w roku na potrzebę dworską, wywieźć powinien.

7-mo. Kur dwie, jaj dziesięć ciągły poddany, a pieszy kurę jedną y jaj pięć w roku raz do dworu oddać jest obowiązany.

8-vo. Z pszczoł piędziesiąt dawać mają, a oczkowego od zbywającego pnia jednego nad dziesiątą po gr. 15 corocznie płacić powinni będą.

9-no. Szarwarków dwanaście na utrzymanie grobel, młynów, oraz na potrzeby folwarczne mają być obrócone w roku jednym, y ciągły ciąglem, a pieszy pieszą odbywać ma.

M. Głębocki, wojsk. owrucki, kommisarz y lustrator starostw w powiecie Kijowskim.

Szymon Tadeusz Jakubowski, miecznik powiatu Owruckiego, kommissarz y lustrator starostw w województwie y powiecie Kijowskim.

Franciszek Goszczyński, komornik ziemi kijowski, powiatu Kijowskiego, kommissarz y z tym powiatu do dóbr królewskich obrpny lustrator pinro trzymający.

A po odebraniu ekstraktem przysięgi w roku terażniejszy 1789, dnia 29 lipca przed aktami grodzkimi Warszawskimi przez JW. Mikołaja Piaskowskiego, star. Taraszczańskiego wykonanej, uznaniu inwentarza starostwa Taraszczańskiego za dokładny, podpisem rąk naszych utwierdzeniu y tegoż inwentarza na gróncie miasta Taraszczy, miejscu starostwa pryncypalnym, na niezmnieszenie y nieutajenie intrat Skarbu Koronnego przysięgi przez osoby w protokole dzieła naszego wypełnienin z ogólney summy zł. p. 55,084, gr. 26, szel. 2. intraty roczney—połowę, to jest zł. pol. 27,542, gr. 13, szel. 1 przy JWW. Piaskowskich, starostach Taraszczańskich, małżonkach zostawujemy—a drugą połowę zł. pol. 27,542, gr. 13, szel. 1, aby ciż do Skarbu Koronnego Rzeczy Pospolitey w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość wypłacali nakazujemy. Działo się w zamku Taraszczańskim dnia 14 sierpnia 1789 roku (*nodnucu*).

Opisanie stanu miasta Taraszczy z przyległościami.

Miasto Taraszcza z przedmieściem leży w wiłach między rzeczkami jedną Kotłujem a drugą Hłuboczkiem czyli Hołubcem zwanym. Na rzeczce Kotłuju młynów 3, w pierwszym kamień jeden y stępy, kól wodnych dwa; w drugim kamieni dwa y stępy, kól wodnych trzy; w trzecim kamien y stępy, kól wodnych dwa; na rzeczce Hłuboczku czyli Hołubcu młynów 3, każdy o jednym kamieniu, kól wodnych trzy. Toż miasto Taraszcza z przedm. ma cerkiew jedną. Wieś Lisowicze, wioski Siedleckiego Słoboda y Potoki są zasadzone, idąc w górę od Taraszczy nad rzeczką Kotłujem. W Lisowiczach na teyże rzeczce młynów 2, o kamienia jednym y stępach, kól wodnych cztery. Daley w górę postępując na teyże rzeczce młynów 6, z których do wsi Lisowicz y wiosek Sł. Siedleckiego y Potoków należących, jeden jest przyłączony do Berezianki małej; w tych sześciu młynach po jednym kamieniu y po jednym kole wodnym znajduje się. Ta rzeczka Kotłuj bierze początek z pól

starostwa. W teyże wsi jest cerkiew. Wieś Berezianka mała siedzi nad rzeczką Berezianką, z pól starostwa Taraszczańskiego ciągnącą się, na której młyna żadnego niemasz, tylko stawek dla wygody wsi, dworek y cerkiew znajdujają się. Wieś Wełnianka Wielka znajduje się nad rzeczką Sucha Wełnianką zwaną, z gróntu starostwa ciągnącą się, na której młyn nowy, o dwóch kamieniach y stępach, kól wodnych trzy. W teyże wsi dwór, stodoła częstokołem ogrodzona y cerkiew. W. Wełnianka mała, położona nad rzeczką Gniłą Wełnianką, bez młyna, tylko stawek dla wygody wsi, dworek y stodoła, częstokołem ogrodzona. Wieś Jusków Róg leży nad rzeczką z kryniczysk z lasów starostwa ciągnących się, na której rudą stawków 2 dla wygody wsi, dworek y stodoła częstokołem ogrodzona y cerkiew. Wieś Mikołajówka mieści się w Suchim Jarze nad rudką z lasów ciągnącą się, na której grobelka dla wygody wsi.

Opisanie lasów.

Lasy objeżdżając sami gdzie dostąpić mogliśmy woidzenia, a w których miejscach dla wielkich gór, jarów y gęstwin objeżdżać nie mogąc z położoney sztuki geometrycznej mapy z rzeczy JW. Piaskowskiego, podkomorzego Krzemienieckiego w porządku podziału między mieszkańców starostwa Taraszczańskiego y pól, oraz sianozęci przez ur. Galijowskiego udziałaney doszliśmy przez siebie y reprezentacyą łeżoż ur. Geometry, iż jest lasu czarnego starego w starostwie Taraszczańskim przez większą część mili, a w mnieyszey części mili znajduje się równy zamiar trojakiemu gatunkowi drzewa, to jest dębina do budowy gruntowej zdatna, dębina tylko na sam opał sposobna y sośniina do budowy przydatna. Lasu czarnego młodego, gęsto zarosłego tak z widzenia jako y doniesienia ludzi lat jedynaście lub dwanaście mającego, jest trzy ćwierci mili sposobem geometrycznym wynalezionych, na którym miejscu będący las stary na potasz dla JW. Piaskowskiego przed wyżey wspomnionemi latami

został wyrobiony. Grónta tego starostwa orne są u czarney niektóre, a mieyscami w czarney niby glinkowatey ziemi, ale dosyć urodzayne. Plan zaś tych gróntów więcey gurzysty, a mniej równy.

Opisanie budowli miasta Taraszczy.

Zamek z rynku idąc w równey plancie stoi, a od rzeczki Hłuboczka y stawu na nim, oraz młyna będących, a od drogi do tegoż młyna idącey na górze wysokiey wałem obtoczony, na którym palisada dębowa stara, a od wjazdu brama y na niey mieszkanie Dwór po lewey ręce, alkierz y garderóbka, po prawey pokoy y alkierz, kuchnia, staynia, wozownia y piekarnia. Całe to obudowanie bardzo stare y opadłe, stajenka nowa. Loch z drzewa budowany, dobry.

Frańciszek Goszczyński, komornik ziemi kijowskiey, kommissarz powiatu Kijowskiego, y z tegoż powiatu do dóbr Królewskich obrany, lustrator. To opisanie jako piuro trzymający, podpisuję mp.

Delacya mieszczan y poddanych taraszczańskich.

My gromady miasteczka y przedmieścia Taraszczy, wsiów Lisowicz, Wełnianki Wielkiey y Małey, Bereziianki Małey, Juskowego Rogu, Mikołajówki czyli Starey Budy, przysiołków Potoki czyli Nowa Buda y Siedleckiego Słobody zwanych, do miasteczka tegoż y starostwa Taraszczańskiego należących—na mocy prawa w roku terażniejszym 1789 zapadłego, krzywdy dóbr Najjaśniejszego Pana naszego ogulne, a nas mieszkańców szczególnie przez sąsiedzkie dobra od lat dawnych wyrządzone okazać y donieść dozwalającego, zapatrzywszy się na czas oo tego ustosowany zażalenia, kiedy dla zlustrowania intrat tegoż starostwa Taraszczańskiego zjechałych JWW. U. Panów Dobrodziejów widzimy, takowe nasze o oderwaniu gróntów naszych podajemy zażalenie y w ten sposób.

Las czarny y dębowy na Łysej Górze do wsi Kierdun od wsi Stepka blisko tryangułu wypadający do rzeki Ukłuy po nad Suchi Jar zwany ciągnący się do pułmili wzdłuż, a do ćwierci mili wszerz; a przez rzekę Kotłuy przeszedłszy na zachód słońca, zostawując w lewey ręce Krzywą rzekę zwaną aż do wierzchowiny teyże; częścią pole, częścią lasy czarne, a od wierzchowiny Krzywey rzeki, prosto lasem czarnym, zostawując po lewey ręce Moskałów Jar, aż poza uroczysko y las Koleśniki zwane, a ztamtąd poza uroczysko Ułaszowkę, gdzie Szytów czyli Szyłów Jar w lewey ręce znajduje się, lasem czarnym poza Ułaszowkę mimo uroczyska Gliniszczu zwanego w lewey ręce zostać powinno, do uroczyska y dębrowy Chreszczate Jary zwane, a ztamtąd do uroczyska Ruzki poza Leybin futor y Krągłe jezioro, gdzie złączyła się sciana—grónta, lasy y sianożęci, sady, futory w tey scienie do starostwa Taraszczańskiego należące na $1\frac{1}{2}$ mili długości, a szerokości $\frac{1}{2}$ mili miejscami $\frac{1}{4}$ mili włość Biało—Cerkiewska oderwała; ztąd na południe obróciwszy się, jarem do Rudy Płoska zwaney, gdzie przychodzi szlak B—C. stary do Stawiszcz—przez Żurawliski stary młyn idący; a tey Rudy środkiem aż do połączenia się rzeką Cecylią zwaną—równie pola, sianożęci, zostawując y dębowy las w lewey ręce na $\frac{1}{2}$ mili wzdłuż a $\frac{1}{4}$ wszerz, a miejscami więcej do włości B—C. oderwano; takż w gróntach starostwa Taraszczańskiego uroczysko Jusków Róg całkiem Biała Cerkiew pół wsi z większą częścią lasem y sianożęciami, od lat 14 odebrała.—Uroczysko Hruszki zwane daley po obydwóch stronach rzeki Cecylji aż do połączenia tey rzeki z Tykiczem Gniłym, tą rzeką ku wschodowi zimowemu obróciwszy się pod wieś Korowiniec, a stanąwszy w odległości takiej od tey wsi Korowiniec, by ją widzieć można było, równie grónta do teyże włości B—C. od lat 14 odebrano.—Obróciwszy się zaś na północ prosto pod grónta Korowinieckie tak, żeby idąc Korowiniec zawsze widno było, aż do rzeki Gniła Wełnianka, a po przejściu tey, jako nayprościej, do uroczyska Wysokiej Góry zwanego, zostawując te całkiem w scienie Taraszczań-

skiej, a ztamtąd prosto na Zajęczy Jar, gdzie teraz Guzuwka, do których ściana Koszowska przypiera,—równie włość B—C. na $\frac{1}{2}$ mili wzdłuż y tyleż wszecz od lat 18 jedno, 15 drugie, 10—8 y 6 resztę od wsiów Wełnianek W. y M. grónta y sianożęci poodbierała—począwszy od Zajęczego Jaru, to jest przypierającej ściany Koszowskiej y idąc prosto przez Dębinę, Wełnianka Sucha zwane, gdzie teraz Słoboda Dubowa czyli Guzeńska, od strony Koszowskiej zasadzona do rzeki Berezianki, do której z drugiej strony uroczysko Szpaczycha zwane przychodzi, a te rzeki Brzeżiankę przeszedłszy w lewey ręce uroczysko Szpaczychę zostawiwszy wprost Dembino w górę do Strożowej Mogiły zwanej postępując, na której mogile dembów 3 starych stawało, do wyższych Krymek y plesa rzeczki Bojarki; nad którym słoboda druga Staniszwka czyli Wasiutyńskiego Iwana,—takoz przez Koszowate zasadzona; a te rzeczkę przeszedłszy prosto do uroczyska Berezowy Hay, do wierszyny rzeki Ukluja przypirając, a po nad tę rzekę Ukluj, na której wieś Łubianówką osiadła przez pole y las aż do miejsca, gdzie las czarny y dembowy, od teyże góry po słobodę Stepek przypiera—włość Koszowska gróntów, lasów, sianożenci na 2 mile wzdłuż a wszecz na $\frac{1}{2}$ mili y więcey, częścią od lat 30—24, a szczególnie od lat 20—15—10 y 6 gwałtownie podrywała y miasteczko Taraszczka w sposobie do życia nayszczególniej upadło z wynalazku JW. possessora dóbr star. B—C. iść nietylko z włości B—C. nikogo z żadnym zbożem stanowiąc warty po traktach pod same miasto Taraszczka nie dopuszczają; ale nawet z innych dóbr produkta różne do wożących tamnią y dla swoich arędarzów odbierają, a jarmarki w dzień ten sam gdy w Taraszczy zwykły bywać na zniszczenie tych po wsiach włości B—C. poformowali, jako to w Wolszanie, o milę jedną, w Nastaszce, w temże ciągu w Bojarce; nie dosyć na tym, ale jeszcze niezważając na czas krytyczny a wiadome y niepraktykowaney drożyzny, gdy wydarzyło się któremu z starostwa Taraszczkańskiego, tak z chrześcian jako y żydów w bułkach chleba kupiwszy do domu własnego od-

wozić, ten odbierali ludzie nadworni, utrzymujący staxe (?) bez żadney nagrody. A na prześladowanie z samey żolendzi chleb poddaństwo włości B—C. w miasto Taraszcza chcąc zyskiwać więcy z niepraktykowanego chleba niezli my z zwykłego.—Te tedy przykrości przedstawwszy nie ubliżą JWW. Panów Dobrodziejów z obowiązku podług uchwały prawa a wiadomą Kommissyą Skarbu Koronnego dla powścignienia wszystkich z scinników nam poddanym przykrości przynoszących, co gdy dopełniono będzie zostaniem w stanie dostateczniejszym dopełniać obowiązki na nas włożone, na które podanie żądamy łaskawey rezolucyi jako nayniżsi podnóżkowie Pańscy. (*Подпису: 66 мѣщанъ и крестьянъ и 8 евреѣвскихъ*).

Opisanie cerkiew y erekcyi w starostwie Taraszczańskim.

Roku 1789 dnia 15 augusti, w czasie lustracyi starostwa Taraszczańskiego, z woli Najjasniejszych Seymujących Stanów nakazaney, niżej wyrażony Biało Cerkiewski dziekan z kapłanami swemi podrządny w temże starostwie Taraszczańskim mieszkającymi stanąwszy osobiście przed JWW. Delegowanemi dokumenta (jakić być mogły ad manus) zabezpieczające fundusze cerkiewne y swobody parochów produkował y summatym one zebrawszy do akt lustracyi podał, jak następuje:

1-mo. Cerkiew Taszczańska pod tytułem Św. Jerzego Męczennika, której gdy pierwiastkowa erekcyja wywiezioną została przez kapłana za granicę, podług późniejszego nadania od W. Buszewskiego, starosty Taraszczańskiego wielebnemu Eustrat. Romanowskiemu w r. 1750, dnia 2 marca w Łysinie uczynionego służyć powinno pole Semena Sydorenka, miejsce na pasiekę za małą Berezianką w Dębinie, futur z sadkiem, y nadto sadek drugi koło polany przezwaney Płoszczy, tak też stawków dwa—jeden między sadkami Kiryłowym, Myszczenkowym y Myszkowym ziemcem, drugi na Dubowce wyżey Kiryłowego, Myszczenkowego warowane są także zwykłe stanowi duchownemu w tym nadaniu swobody, jakoto wolne mlewo bez czerhi, niepociąganie do arędy, nie-

dawanie dziesięciny pszczelney y tym podobne, pod kondycją zostawiania zawsze jak dotąd in unione sacra.

2-do. W. paroch Lisowicki x. Jakób Pomazański święcony od JW-go Wołodkowicza okazał prezentą od JW. Piaskowskiego, podkomorzego Krzem., starosty Taraszczańskiego w r. 1769 dnia 24 januarii w Dubnie sobie napisaną, która go do cerkwi w Lisowiczach będącey pod tytułem Narodzenia Nayśw. Maryi Panny prezentując, utrzymuje wyraźnie przy używaniu dawnym swobod, wolności, stawku, sadu, gruntów, sianozęci pod obowiązkiem zostawiania zawsze, jak dotąd in sacra unione, jako ten dotąd y używa, a w szczególności co do pola po dni 30 we trzy ręce, in summa dni 90, sianozęci na kosarzów 40, na którey razem futor y pasieka mieści się.

3-tio. W. paroch Juskorozski x. Jakób Kowalewski, święcony od JW. Horbackiego okazał prezentę od JW. Piaskowskiego, starosty taraszczańskiego w r. 1779, dnia 12 augusti w Warszawie sobie napisaną do cerkwi teyże nowoerygowaney pod tytułem Św. Michała, y oraz osobną erekcyą, która mu, przy warunku zostawiania zawsze in sacra unione, zabezpiecza używanie gróntów we trzy ręce dni 60 i sianozęci na kosarzów 30, tudzież stawek, pasieczysko, miejsce plebanalne, tok, ogród y potrzebne przybudowanie nieszczuple oznaczone. Z tego jednak gróntu do B—C. znaczną część oderwano y parochowi używania wolnego zabroniono.

4-to. W. paroch Wełniański, x. Konstanty Horkowski, święcony od JW. Wołodkowicza okazał erekcyą cerkwi swojej służącą od JW. Piaskowskiego, starosty taraszczańskiego nadaną, która ubezpiecza y nadaje wiecznemi czasy używanie pola we trzy ręce po dni 20, sianozęci na kosarzów 30; tudzież stawek, plac potrzebny dla zabudowania się wygodnego y inne zwykłe swobody y wolności, pod kondycją zostawiania zawsze jak się należy in sacra unione.

5-to. Cerkiew Mało-Bereziańska, założona za konsensem JW. Wołodkowicza, exdotowana zaś od JW. Piaskowskiego, starosty Ta-

raszczańskiego we trzy ręce po dni 20, sianożęć na kosarzów 30 y inne zwykłe swobody y wolności ma warowane przy kondycji zostawania in sacra unione.

X. Michał Rubanowicz, sekretarz katedralny Metr. Kijow,
Dzn. Biał., rządca cerkwi Taraszczańsk. mp.

3. Староство Черкасское.

Działo się na gróncie miasta Czerkas w wojewódstwie y powiecie Kijowskim położonych roku 1789, dnia 21 sierpnia.

My kommiszarze y lustratorowie na mocy w wyższych dziełach wyrażoney na grónt wyzey pomienionych dóbr zjehawszy rządcom starostwa Czerkaskiego złożenie prawa posiadania y inwentarzów w latach prawem zamierzonych nakazaliśmy, a ponieważ W. Antoni Pruszyński, podczaszy kijowski imieniem JOX. Jmć Sanguszka wojewody wołyńskiego roku 1762 dnia 11 miesiąca sierpnia w Warszawie datowany od Najjaśniejszego Króla Jmć Polskiego Augusta Trzeciego JOX. Jmć Józefowi Sanguszkowi dawniejszemu staroście czerkaskiemu do zbycia pomienionego starostwa na osobę JOX. Jmć Heronima Sanguszka, brata tegoż rodzonego dany, na mocy którego roku tegoż 1762 w sam dzień Przemienienia Pańskiego, to jest dnia 6 sierpnia przed aktami grodzkimi Piotrkowskiemi od JOX. Jmć dawniejszego starosty na osobę terazniejszego zeznane ustąpienie składu y o prawnym dożywotnim posiadania przez JOX. Jmć wojewodę wołyńskiego, a ur. Adam Mianowski, pisarz całego starostwa inwentarz w latach 1786, 1787 y 1788 podaje. Przeto do sprawdzenia dochodów w nich zawierających się przystąpiliśmy ustanawiając w ten sposób.

Inwentarz starostwa Czerkaskiego.

Miasto Czerkasy. Osiadłość 561.*) Ciągło: konie 62; woły 705. W mieście Czerkasach dni letnich ciągłych 588 po gr. 15—zł. 294; pieszych 4,642 po gr. 12, zł. 1856, gr. 24. Czyszu zł. 7,276, gr. 15. Podwodnego zł. 422, gr. 20. Kosowego zł. 925, gr. 22¹/₂. Warstatowego zł. 122. Szewskiego zł. 273. Rybackiego zł. 144. Za dziesięcinnych pni z pasiek 127 po zł, 7—zł. 889; oczkowego zł. 64. Za żyta osepnego od gromady korców 218 po zł. 6—zł. 1,308. Arędy karczemney zł. 15,784. Summy ogólney wynosi 29,359, gr. 21¹/₂.

*Wieś Dachnówka.**)* Osiadłość 61 (въ томъ числѣ „пор,“ даюциѣ только очковое). Ciągło: konie—; woły 83. W wsi Dachnówce dni ciągłych 74 po gr. 15 zł. 37; pieszych 526 po gr. 12, zł. 210, gr. 12. Czyszu zł. 738, gr. 15. Podwód zł. 47, gr. 20. Rybackiego zł. 22. Za dziesięciny pszczelney pni 16 po zł. 7, zł. 112; oczkowego zł. 25. Za żyta osypowego od gromady korców 23, garcy 16 po zł. 6—zł. 141. Aręda karczemna do m. Czerkas jest przyłączona. Summy ogólney wynosi zł. 1,564. gr. 17.

*Wieś Swidowek.***)* Osiadłość 95. Ciągło: konie 1, woły 107. W wsi Swidowku dni letnich ciągłych 98 po gr. 15—zł. 49; pieszych 822 po gr. 12, zł. 328, gr. 24. Czyszu zł. 1,102, gr. 15. Podwodnego zł. 66. Kosowego zł. 318, gr. 15. Tkackiego zł. 30. Szewskiego zł. 18. Rybackiego zł. 18. Dziesięciny pszczelney pni 72, po zł. 7—zł. 504; oczkowego zł. 83. Osypu żytniego korcy 32, garcy 12,

*) Есть 2 козака до арѣды черкаскаея—Кырык Пелценко и Иван Пелценко—первый платитъ зл. р. 4 ткацкого, второй—ничего. Убогих 18, старzec 1, sąsiadow 2 платятъ чиншъ зл. 3 гр. 15 или 7; также *otec Alexander* пор чыпш зл. р. 7, podwodnego гр. 10.

**) Карпо Нгечановски, пор, платитъ только зл. 4 очкового.

***) Кырыло стару пор, платитъ чиншъ зл. 14; Онушко млоду пор, только з пасiek. 1 sąsiad чыпшу зл. 7.

po zł. 6—zł. 194, gr. 7 $\frac{1}{2}$ Arędy karczemney zł. 2, 998, gr. 51. Summy ogólney wynosi zł. 5,710, gr. 16 $\frac{1}{2}$.

*Wieś Zmahayłówka.**) Osiadłość 93. Ciągło: konie 4, woły 119. W wsi Zmahayłówce dni letnich ciągłych 110 po gr. 15—zł. 55; pieszych 810 po gr. 12—zł. 324. Czynszu zł. 1,123, gr. 15. Podwodnego zł. 71, gr. 20. Kosowego zł. 318, gr. 15. Tkackiego zł. 22. Szewskiego zł. 3. Rybackiego zł. 40. Dziesięcinnych pni 8 po zł. 7—zł. 56; oczkowego zł. 17, gr. 15. Osypu żytniego korców 35 garc. 12 po zł. 6—zł. 212, gr. 7 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney zł. 1,750. Summy ogólney wynosi zł. 3,993, gr. 12 $\frac{1}{2}$.

Wieś Ruskopolana. Osiadłość 192.***) Ciągło: konie 19, woły 255. W wsi Ruskopolanie dni letnich ciągłych 228 po gr. 15—zł. 114; pieszych 1,652 po gr. 12, zł. 660, gr. 24. Czynszu zł. 2,530, gr. 15. Podwodnego zł. 152, gr. 20. Kosowego zł. 654, gr. 15. Tkackiego zł. 38. Szewskiego zł. 27. Pni dziesięcinnych 137 po zł. 7—zł. 959; oczkowego zł. 47. Osypu żytniego 77 korcy, garc. 20, po zł. 6—zł. 465, gr. 22 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney zł. 3,800. Summy ogólney wynosi zł. 9,449, gr. 6 $\frac{1}{2}$.

*Wieś Słoboda Cessarska.****) Osiadłość 106. Ciągło: konie—; woły 220. W wsi Słobodzie Cessarskiej dni letnich ciągłych 158 po gr. 15—zł. 79; pieszych 862 po gr. 12, zł. 344, gr. 24. Czynszu zł. 1,715. Podwodnego zł. 106, gr. 10. Kosowego zł. 357. Warstatowego zł. 34. Szewskiego zł. 3. Rybackiego zł. 12. Dziesięcinnych pni 17 po zł. 7—zł. 119; oczkowego od resztujących pni zł. 16. Osypu żytniego korców 56, garc. 28 po zł. 6, zł. 347, gr. 7 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney zł. 2,006, gr. 15. Summy ogólney wynosi zł. 5,139, gr. 26 $\frac{1}{2}$.

*) Ubogich 2 (чиншъ, Рора 2 (Мосіеу рор и Андрей рор) не платятъ ничего.

***) Ubogich 3 (чиншъ, а въкоторыи у дни летние).

****) Ubogich у зебраków 2 (платить чиншъ zł. 3, gr. 15 или 7, а одинъ зебракъ вмѣсто чинша ткackіе zł. 4).

Wieś Heronimówka. Osiadłość 13. Ciągło: konie—; woły 10. Expresse dni letnich ciągłych 8 po gr. 15—zł. 4; pieszych 112 à gr. 12—zł. 44, gr. 24. Czynszu zł. 119. Podwodnego zł. 7, gr; 10. Kosowego zł. 42. Dziesięciny pszczelney 14 à fl. 7, zł. 98. oczkowego zł. 4. Żyta korc. 3, garc. 12, à fl. 6, zł. 20, gr. 1½. Arędy karczemney zł. 250. In summa eff. zł. 589, gr. 11½.

Miasteczko Białozor. Osiadłość 333.*) Ciągło: konie 18, woły 507. W miasteczku Białozorze dni letnich ciągłych 394 po gr. 15, zł. 197; pieszych 2,736 po gr. 12, zł. 1,094, gr. 12. Czynszu zł. 4,665, gr. 15. Podwodnego zł. 265, gr. 10. Kosowego zł. 1,092. Tkackiego zł. 132. Szewskiego zł. 69. Rybackiego zł. 445, gr. 25. Dziesięcinnych pni 137 à fl. 7—zł. 959; oczkowego zł. 42. Osypu żytniego korc. 138, garc. 16, po zł. 6—zł. 831. Arędy karczemney zł. 6,965. Summy ogólney wynosi zł. 16,758, gr. 2.

Wieś Dubijówka. Osiadłość 65;**) ciągło: konie 1, woły 38. W wsi Dubijówce dni letnich ciągłych 112 po gr. 15—zł. 56; pieszych 528 po gr. 12—zł. 211, gr. 6. Czynszu zł. 1,050. Podwodnego zł. 66, gr. 10. Kosowego zł. 224. Tkackiego zł. 10. Szewskiego zł. 6. Za dziesięcinnych pni 11 po zł. 7—zł. 77. Oczkowego zł. 19. Osypu żytniego korc. 35, gar. 8 po zł. 6—zł. 211, gr. 15. Arędy karczemney zł. 1.485. Summy ogólney wynosi zł. 3,416, gr. 1.

Wieś Chacki. Osiadłość 94; ciągło: konie 1, woły 159. W wsi Chackach dni letnich ciągłych 130 po gr. 15—zł. 65; pieszych 810 po gr. 12—zł. 324. Czynszu zł. 1,333, gr. 15. Podwodnego zł. 84, gr. 10. Kosowego zł. 329. Tkackiego zł. 38. Szewskiego zł. 12. Dziesięcinnych pni 10 po zł. 7—zł. 70; oczkowego zł. 21.

*) Ubogich 9 (чѣпшъ, а нѣкоторые и дни летние); żydów 2 (чѣпшъ zł. 7), porów 2 (не платятъ, только одинъ съ пасѣки zł. 4). Въ Бѣлздорѣ есть два *kozaki do arędu białozorskiej* (Stecko Zawertayło у Fedor Zawertayło.) не несущіе никакихъ повинностей,

**) ubogi 1.

Osypu żytniego korc. 43, garc. 20 po zł. 6—zł. 261, gr. 22¹/₂. Aręda do wsi Stepanek należy. Summa ogólna zł. 2,538, gr. 17¹/₂.

Wieś Stepanki. Osiadłość 62.*) Ciągło: konie 2, woły 100. W wsi Stepankach dni letnich ciągłych 80 po gr. 15—zł. 40; pieszych 520 po gr. 12—zł. 208. Czynszu zł. 864, gr. 15. Podwodnego zł. 52, gr. 10. Kosowego zł. 210. Tkackiego zł. 16. Szewskiego zł. 9. Pni dziesięcinnych 16 po zł. 7—zł. 112; oczkowego zł. 23, gr. 15. Osypu żytniego kor. 27 po zł. 6—zł. 162. Arędy karczemney razem ze wsią Chackami zł. 3,520. Summy ogólney wynosi zł. 5,217, gr. 10.

Słoboda Gerdynowka (Jrdynowka). Osiadłość 7. Ciągło—. W słobodzie Jrdynówce dni letnich pieszych 30 po gr. 12—zł. 12. Czynszu zł. 56. Podwodnego zł. 1, gr. 20. Kosowego zł. 10, gr. 15. Dziesięcinnych pni 6 po zł. 7—zł. 42. Osypu żytniego garcy 20, korzec po zł. 6—zł. 3 gr. 22¹/₂. Arędy karczemney wraz z mostowym zł. 2,843. Summy ogólney wynosi zł. 2,968, gr. 27¹/₂.

Wieś Neczajówka. Osiadłość 49. Ciągło: konie—, woły 71. W Neczajówce dni letnich ciągłych 64 po gr. 15—zł. 32; pieszych 426 po gr. 12—zł. 170, gr. 12. Czynszu zł. 619, gr. 15. Podwodnego zł. 40. Kosowego zł. 171, gr. 15. Tkackiego zł. 12. Szewskiego zł. 6. Pni 51 à fl. 7—zł. 357; oczkowego zł. 12, gr. 15. Żyta korcy 19, garcy 28 à fl. 6—119, gr. 7¹/₂. Arędy karczemney zł. 2,230. Summy ogólney wynosi zł. 3,770, gr. 4¹/₂.

Wieś Bozuków. Osiadłość 32; ciągło: konię—, woły 54. W wsi Bozukowie dni letnich ciągłych 42 po gr. 15—zł. 21; pieszych 278 po gr. 12—zł. 111, gr. 6. Czynszu zł. 455. Podwodnego zł. 27, gr. 20. Kosowego zł. 112. Pni dziesięcinnych 19 po zł. 7—zł. 133; oczkowego zł. 6. Osypu żytniego od gromady korcy 15, garcy 12—zł. 92, gr. 7¹/₂. Arędy karczemney zł. 642, gr. 15. Summy ogólney wynosi zł. 1,600, gr. 18¹/₂.

*) Въ Степанкахъ есть однѣхъ *kozak* do arędy *Gerd. słobody* *dodany*, Semen Makucha. Uboga 1.

Wies Werhuny. Osiadłość 102*) Ciągło: konie—, woły 219. W wsi Werhunach dni letnich ciągłych 156 po gr. 15—zł. 78; pieszych 844 po gr. 12.—zł. 337, gr. 18. Czynszu zł. 1,698. Podwodnego zł. 105, gr. 20. Kosowego zł. 350. Tkackiego zł. 22. Dziesięcinnych pni 84 po zł. 7—zł. 588; oczkowego zł. 32, gr. 15. Osypu żytniego korców 57 à fl. .6—zł. 342. Arędy karczemney zł. 1,500. Summy ogólney uczyni zł. 5,053, gr. 23.

Miasto Łomowate. Osiadłość 156**). Ciągło: konie 1, woły 282. W miasteczku łomowatym dni letnich ciągłych 200—zł. 100; pieszych 1,330 po gr. 12—zł. 532, czynszu zł. 2,369, gr. 15. Podwodnego zł. 142, gr. 20. Kosowego zł. 535 gr. 15. Tkackiego zł. 40. Szewskiego zł. 33. Dziesięcinnych pni 82 à fl. 7—zł. 574; oczkowego od resztujących pni zł. 33, gr. 15. Osypu żytniego korc. 77, garc. 12, po zł. 6—zł. 464, gr. 7 $\frac{1}{2}$. Aręda karczemna do wsi Chudiak jest przyłączona. Summy ogólney wynosi zł. 4,824, gr. 27 $\frac{1}{2}$.

Wies Chudiaki. Osiadłość 138***). Ciągło: konie—; woły 278. W wsi Chudiakach dni letnich ciągłych 196 po gr. 15—zł. 98; pieszych 1,134 po gr. 12—zł. 453, gr. 18. Czynszu zł. 2,212, gr. 15. Podwodnego zł. 135. Kosowego zł. 462. Warstatowego zł. 56. Szewskiego zł. 57. Dziesięciny pszczelney pni 15 à fl. 7,—zł. 105; oczkowego zł. 22 $\frac{1}{2}$. Osypu korc. 73, garc. 12, à fl. 6, zł. 440, gr. 7 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney w Łomowatym, Chudiakach y Tałdykach zł. 7,674. Summy 7. zł. 11,715, gr. 25 $\frac{1}{2}$.

Wies Tałdyki. Osiadłość 44****). Ciągło: konie —, woły 80. W wsi Tałdykach dni letnich ciągłych 56 po gr. 15—zł. 28; pieszych 354 po gr. 12, zł. 141, gr. 18. Czynszu zł. 612, gr. 15. Podwodnego zł. 38. Kosowego zł. 143, gr. 15. Tkackiego zł. 18. Szew-

*) Uboga 1. (чиншъ зл. 7).

***) Ubogich 2, żyd 1—платятъ только чиншъ (по зл 7): одна uboga—зл. 3, gr. 15).

****) Żyd 1 (Berko Крамарз); ubogich 2 платятъ только чиншъ. Поп Назар не платятъ ничего.

*****) Въ Талдыкахъ есть одинъ козакъ—до арёды, ничего не платятъ.

Архивъ Ч VII, т. III.

skiego zł. 3. Dziesięciny pszczelney pni 8 à fl. 7—zł. 56. Osypu żytniego korcy 20, garc. 4 po zł. 6—zł. 120, gr. 22¹/₂. Aręda karczemna do wsi Chudiak przyłączona. Summy ogólney wynosi zł. 1,161, gr. 10¹/₂.

Wież Leśki. Osiadłość 198*) Ciągło: konie 3, woły 427. W wsi Leśkach dni letnich ciągłych 296 po gr. 15—zł. 148; pieszych 1,644 po gr. 12,—zł. 657, gr. 18. Czynszu zł. 3,374. Podwodnego zł. 205. Kosowego zł. 675, gr. 15. Dziesięcinnych pni 36 po zł. 7—zł. 252; oczkowego zł. 28, gr. 15. Osypu korców 112, garc. 24 po zł. 6, zł. 676, gr. 15. Arędy karczemney zł. 4,440. Summy ogólney wynosi zł. 10,576, gr. 3.

*Wież Dumińce**)*. Osiadłość 49; ciągło: konie—, woły 87. W wsi Dumińcach dni letnich ciągłych 66 po gr. 15—zł. 33; pieszych 394 po gr. 12—zł. 157, gr. 18. Czynszu zł. 731, gr. 15. Podwodnego zł. 45, Kosowego zł. 161. Tkackiego zł. 26. Dziesięcinnych pni 75 po zł. 7—zł. 525; oczkowego zł. 26. Żyta korców 23¹/₂ po zł. 6—zł. 141. Arędy karczemney zł. 1.100. Summy ogólney wynosi zł. 2,946, gr. 3.

*Wież Czerniawka***)*. Osiadłość 63; ciągło: konie 1, woły 96. W wsi Czerniawce dni letnich ciągłych 76 po gr. 15—zł. 38; pieszych 524 po gr. 12—zł. 209, gr. 18. Czynszu zł. 854. Podwodnego zł. 52, gr. 10. Kosowego zł. 210. Tkackiego zł. 22. Szewskiego zł. 46. Osypu korcy 27 po zł. 6—zł. 162. Arędy karczemney zł. 1,441 Summy ogólney wynosi zł. 3,394, gr. 28.

*) Ubogi 1; Pop Hregory нечего не платить, sieroty 2 (чиншь 7 zł, dni letnie).

***) Въ томъ числѣ ubogich 3 (платять только чиншь. zł. 3, gr. 15 или 7.)

***) Въ томъ числѣ ubogich 3 (тоже).

Summaryusz intryaty roczney na rok 1788 w starostwie Czerkaskim.

Osiaćność.	Ciągło.			Summa.		
	Woły.	Konie.		Złote.	Gr.	
561	62	705	Miasto Czerkasy.	29,359	27 ¹ / ₂	
61	—	83	W s i e. {	1,564	11	
95	1	107		Dachnówka	5,710	16 ¹ / ₂
93	4	119		Swidowek	3,993	12 ¹ / ₂
92	19	258		Zmahajłówka	9,449	6 ¹ / ₂
13	—	10		Ruskopolana	589	11 ¹ / ₂
106	—	220		Heronimówka	5,139	26 ¹ / ₂
333	18	507	Słoboda Cessarska	16,758	2	
65	1	138	M i a s t e c z k o Białozor	3,416	1	
94	1	159		Dubijówka	2,538	17 ¹ / ₂
62	2	100		Chacki	5,217	10
7	—	—		Stepanki	2,968	27 ¹ / ₂
49	—	71		Gerdynówka	3,770	4 ¹ / ₂
32	—	54		Neczajówka	1,600	18 ¹ / ₂
102	—	219	Bozuków	5,853	23	
156	1	282	Werhuny	4,824	27 ¹ / ₂	
138	—	278	M i a s t e c z k o Łomowate	11,715	25 ¹ / ₂	
44	—	80		Chudiaki	1,161	10 ¹ / ₂
98	3	427		Tałyki	10,576	3
63	1	96		Łeski	3,394	28
49	—	87		Czerniawka	2,946	3
			Dumińce			
			Bednarskiego za robienie naczyń czołnów y ułów	348	25	
			Polesiecznego czyli myśliwego od polujących	281	15	
			Kołowego z młynów y grobel od kamieni 9 à fl. 8	72		

			Za chmielu od utrzymujących pa- sieki woreczków 229, licząc na korzec jeden woreczków 3, a korzec podług tary wojew. kijowskiego à fl. 1		
				76	10
2,513	113	4,000	Summa intraty w roku 1788	132,527	27 ^{1/2}

Poddanych powinności starostwa Czerkaskiego y zwyczaję zachować się powinny.

1-mo. Każdy poddany osiadły w starostwie Czerkaskim w roku jednym dni letnich dziesięć, to jest pieszy pieszą, a dni dwa ciągly ciągłem, ośm zaś pieszą odrobiją.

2-mo. Czynn, podwodne y inne daniny pieniężne w średnich dniach października wypłacać mają.

3-tio. Kosić za kosowe w samym m. Czerkasach dzień jeden, a zaś w innych wsiach y miasteczkach dni dwa, te zgromadzić, zstozżyć y do dworu zwieźć, lub gdy kosić nie będą, wtedy za dzień jeden po zł. 1, gr. 22^{1/2}, a zaś za dni dwa po zł. 3, gr. 15 zapłacić są obowiązani.

4-to. Tkacze warstatowego po zł. 2 od warstatu; szewce od roboty butów po zł. 3; którzy zaś skóry wyprawiają, po zł. 6, rybacy łowiące rybę w Dnieprze włokiem każdy po zł. 2, a Białozorze jeziornego po gr. 20, od włoków zaś jeziornego po zł. 7 corocznie zapłacą.

5-to. Z pasiek dziesiąty pień dawać mają, a od zliczków reszujących od dziesięcinnych pni po groszy 15 płacić będą w roku.

6-to. Osypu żytniego pieszy garcy 4, pojedynk garcy 8, parowy garcy 6, potrójny garcy 24, poczwórny korzec jeden, pługowy korzec 1 garcy 16 oddadzą.

7-mo. Drew po fur dwie każdy ciągly poddany z lasów czerkaskich do arędy co rok odwiezie.

8-vo. Szarwarków 12 na utrzymanie reparaacy gróntowej mają

być obrócone w roku jednym, a te ciągły ciąglem, a pieszý pieszą odbęda.

Zbiór ogólnych intrat starostwa Czerkaskiego, z lat trzech złożonych inwentarzów prawem 1789 r. oznaczonych na gróncie tychże dobr wyrachowany.		
		S u m m a.
		Złote gr.
W roku 1786 złotych pol.	114,033, gr. 25 ¹ / ₂	
w roku 1787 " "	125,075, gr. 7 ¹ / ₂	
w roku 1788 " "	132,527, gr. 27 ¹ / ₂	
Summa Summarum	371,637 gr. 1 ¹ / ₂	
Z tey summy podług prawa średniey intraty wynosi		123,879 d.3
Za dworki ur. JPP. Wiklińskiego, Pecyny y Piory w inwentarz nie umieszczonych		84
Summa Summarum		123,963 d.3

Expresse summy zł. pol. sto dwadzieścia trzy tysiące, dziewięćset sześćdziesiąt trzy y denarów trzy.

A po odebraniu ekstraktem przysięgi w r. 1789 dnia 30 lipca przed Aktami Grodzkimi Łuckimi przez JO. Jmé Hieronima Lubartowicza Sanguszka, wojewody Wołyńskiego, starosty Czerkaskiego wykonaney y uznaniu inwentarza starostwa Czerkaskiego za dokładny podpisami rąk własnych utwierdzamy.

M. Głębocki, wojski owrucki, kommissarz y lustrator starostw w powiecie Kijowskim.

Szymon Tadeusz Jakubowski, miecznik powiatu Owruckiego, kommissarz y lustrator starostw w województwie y powiecie Kijowskim.

Franciszek Goszczyński, komornik ziemi kijowskej, powiatu Kijowskiego, kommissarz y z tegoż powiatu do dóbr królewskich obrany lustrator piuro trzymający.

Ponieważ zaś ur. JP. Pan Adam Mianowski, podskarbi tegoż starostwa, przysięgę wyżej wyrażoną pryncypała swego składający, uczynił dosyć prawu przed nami, przysięgę na niezmnieszenie y nieutajenie intrat Skarbu Koronnego wykonał, przeto z ogólney summy zł. 123,963 y denarów 3 pol. inwentarzami intraty roczney podług prawa wynalezioney, połową, to jest zł. pol. 61,981, gr. 15 y denar 1½, przy JOX. Jmć Sanguszkę, wojewodzie wołyńskim, dożywotnim starostwa Czerkaskiego zostawujemy.

Drugą połowę zł. pol. 61,981, gr. 15 y denar 1½, aby tenże Jmć Heronim Lubartowicz Sanguszko, wojewoda wołyński, starosta Czerkaski do Skarbu Koronnego Rzeczy Pospolitey w czasie prawem przypisanym corocznie na przyszłość wypłacał, a na rok dzisiejszy co do opłaty całkowitey intraty, regułę prawa dopełnił zalecamy.—Oraz aby lasów nikomu na opał, budowlę y inne zdatości nieprzedawano—od pożarów zawsze, osobliwie na wiosnę, palenia w tychże lasach strzeżono y na gróntach ponad rzekami Dnieprem y Tasminem, piaskiem zasypanych, też lasy zasiewauo—nakazujemy. Dan w Czerkasach 25 septembris 1789.

(Подпису твое).

Opisanie granic starostwa Czerkaskiego.

Od Dniepru pod nazwiskiem Konoplanka do drogi Moszeńskiej ponad rowem czyli rozdołem, częścią wodą zalany a częścią suchym w bliskości Leybinych Buhrów przez las zapustowy do drogi z Swidowka do Moszyn idącej granice sięgnie, od tey drogi drożyną małą przez brod Kudryn, piaskiem dawno od tegoż Kudry wyspany, do ostrowu zwanego Kudrowszczyzną (gdzie zostaje czarnego lasu nowozapuszczonego y lipiny bardzo starey, na której na znak granicy krzyże są wyrąbowane); przez ten ostrów Kudrowszczyzna idąc dalej drogą starą pół rzeczonoego ostrowu dzieląc, teraz dla błot przyjechać nie mogącą do młynka na Jrdyniu bę-

dącego, nazwanego Czerneczy na grobli Tamara, od tego młynku do góry idąc Jrdeniem do Wowczy Hati, to jest do zaczęcia swego nurtu Jrden z oboch stron y na Jrdeniu las olchowy—starey olszyny, zarosły mocno, struchlały, na nic nie zdorney. Moszczeńszczyzna z tey strony płynącej rzeczki Jrdenia, o ostrowy zwane Suchy Żub, Kudrowszczyzna, Parchomowszczyzna w spór czyniąc graniczy od tego rzeczzonego młynku Czerneczy zwanego w górę Jrdenia do Wowczy Hati z jedney, a od Ruskopolany do Dubijówki z drugiey strony las wzdłuż na całą milę, a szerz zaś na $\frac{3}{4}$ mile sosnowy nic nie zdezolowany znajduje się, od Dubijówki zaś do mostu niżej wspomnionego las bardzo rzadki sosnowy w zapustach różnych od Wowczy Hati, wyżej rzeczoney gdzie Jrdeń rzeka strumień swoy gubi, błotem tylko niewielkim zaliwa, jest kryniczka na środku tego błota y ta na obydwie strony nurt swóy puszczając jedną stronę do rzeczzonego młynu czernczego, drugą zaś stronę do mostu będącego pod Smiłą na Jrdeniu (bo ta rzeczka na odwrót z Krzynczki w inszą stronę idąc też ma nazwisko), od mostu do wsi Hackiek, płynąc tenże Jrdeń po drodze Zalewki, wieś Smilańską, z Hackiek do Stepanek, z Stepanek do Buzukowa po za ostrowem do starostwa Czerkaskiego należącym Backwic zwanym, gdzie między Buzukowym Czerkaskim y Buzukowcem Smilańskim łącząc się Jrdeń z Staśminem (sic) granice prowadzi, od Buzukowa Jrdeń nazwisko swe gubi a Taśmin idzie do Werhun, z Werhun do Neczajówki, z Neczajówki do Duminieć, ztąd do Czerniawki po pod Chodyliówkę, zasypawszy brzeg starostwa Czerkaskiego y zacząwszy od Buzukowa rzeczone wsie przy nich wielka część gruntu od Smilańszczyzny wyżej, a od Medwedowszczyzny niżej granicę ciągnie pod Chodylijówką, Taśmin całkiem zostaje w gróntach Medwedowskich, a granicę suchą po za karczmą do starostwa Czerkaskiego niedaleko zapustu Łomowackiego brzożowego do Dniepru rzeki po pod Sahonówką, także wieś Czerkaską od starostwa Czerkaskiego granicę się odwodzi, rzeką Dnieprem do góry, już idąc do Łomowatego, do Chudiak, Tałydk,

Lesiek, gdzie ostrowy po żeredelo Ułodów zwane do Łomowatego należą, z Lesiek do Słobody Cesarskiej, ztąd do Smahajłówki, gdzie także ostrowy Tendra, Zapatok, Białowod do słobody Jsma-hajłówki (*sic*) należą, od Dniepru do wsiów Łomowatego rzeczonych szeroko na ćwierć mili, długo na półtory mili, wiele piaskiem zasypawszy od moskiewskiej strony graniczy z (*sic*) Mahajłówki do Czerkas, od których Czechowy ostrów duży, niżej z tej strony, a przeciwko y wyżej Czerkas ostrowy Korczowatey, Królewiec na tamtej stronie Dniepru będące do starostwa Czerkaskiego należą. Z Czerkas do Dachnówki, gdzie ostrów Wasilica, z Dachnówki do Swidowki, gdzie ostrowy Duboslia, Sturyk czyli Reun y Sendziów, do Czerkas należące Dniepr na sobie mając, starostwo od Mało-Rossyi graniczy. Z Swidowka Dniepr zalawszy wodą grónta Swidowkę do ostrowa Konoplanka, którzy dawniej do starostwa należał, a teraz do Moskwy dla zwrotu Dnieprskiego nurtu na naszą stronę przyłączony do suchej granicy od Moszyn pod nazwiskiem Konoplanka Dniepr z góry odgranicza.

Opisanie budynków dworskich w mieście Czerkasach dworskich.

Dwór nad rzeką Dniepr zwaną, fossą wkoło okopany na wzgórkę stojący, palami obudowany dębowemi, a po części nowemi sosnowemi. Wjeżdżając na dziedziniec most na fossie y bramka drewniana, gętami pobita; na drugim piętrze izdebka bez pieca, dwa okna mająca. Koło tej bramki na lewey stronie izba dla *kosaków* y żołnierzy na dwoje przepierona, dranią pobita; na drugim piętrze izdebka bez pieca, dwa okna mająca, w alkierzu jedne a w izbie trzy mający; dalej w tęż stronę szpiczlerz na sztandarach nowo zabudowany, gętami pobity; koło tego w bliskości officyna na wschód frontem stojąca, mająca cztery przepierzenia, dwoje sionek y cztery izdebki wchodzielnych do zatylnych y frontowych budynków; każdy ze czterech budynków ma po okien trzy, a w izdebkach czterech po oknie jednym; pod tą officyną od północy loch murowany, sześć przepierzeń małych, a siódme duże,

każdy z nich osobne drzwi z zamknięciem mający. Od bramki prosto na północ budynek mieszkalny z drzewa sosnowego w węgły, front na południe z nawzukami (?) czterema po oknie jednym y gankiem jednym; tudzież z galeryjką czyli poddaszem z tyłu; nad gankiem z frontu izdebka bez pieca, trzy okna, z tyłu nad poddaszem druga takąż, dwa okna mająca z sufitem z tarcic y podłogą, gontami pokryty; po bokach od zachodu y wschodu wchód po pod gankami na słupach drewnianych do sieni niżej opisanych czyniący, wchodząc po pod ganek na filarach murowanych do sieni, gdzie w prawą stronę budynków trzy y w lewo tyleż—jeden facon z obu stron; w pierwszych izbach dwa okna, w drugich jedno, w trzecich także dwie okna mające y drzwi w ostatnich do sieni, w obydwóch sieniach kuchenki niewielkie y naprzeciwko drzwi do mieszkalnych budynków po dwa pokoiki, a w tych w izbie dwa, a w alkierzu jedno okno mające. Z tych sieni wychód na dwór pod ganki na słupach drewnianych y za kuchniami spizarnie do składu legominy. Między temi obudowaniami z ganku murowanego wprost przez sieni sala, jeden tylko wchód czyli drzwi y okien cztery na poddasze rzeczzone w tyle mająca. Od wschodu tego zabudowania w rogu furtka czyli wycieczka po pod ziemię drzewem nowo zabudowana. Od tey furtki daley officyna druga, frontem przeciwko pierwszej wystawiona, dranią pobita. Wchodząc od zachodu we drzwi z lewey strony sieni—budynek mieszkalny z alkierzem; w alkierzu jedno okno, a w izbie trzy mająca; z prawey strony na przeciwko piekarnia takąż z alkierzem y okien tyleż co y w pierwszej; w środku sieni kuchnia dwa okna mająca, z obydwóch stron w tyle alkierza dwie spizarki nie wielkie na legominy. Od tey officyny daley ku bramie staynia y wozownia niewielkie do szpichlerzu front mające. Druga także staynia do bramki blisko przyległa, frontem na północ zabudowana, w tyle budynku mieszkalnego. Kaplica nowa, z drzewa rzniętego, dranią pobita; przy tey kaplicy blisko lodownia z spizarnią na wierzchu y ganek przybudowany z tyłu. Krynica w środku dziedzińca na słupach ośmiu, gontami sta-

remi przykryta. Dworek z bramą dla kommandanta z drzewa rzniętego w węgły z gankiem na słupach zabudowany, z prawej strony wchodząc w sieni izba z alkierzem y garderobkę; w izbie trzy, w alkierzu y garderobie po jednym oknie; przeciwko piekarnia także z trzema oknami, ściel z tarcic dranią przykryty. Magazyn z szopami czterma od polu, po jednej ścianie z drzewa ciesanego w słupy zabudowany; w rogu jednej szopy szpichlerz do zsypywania y drzwiczki niewielkie do toku wchód czyniące. Gumno płotem chruścianym ogrodzone, w środku którego stodoła z drzewa w węgły budowana, snopkami przykryta.

Dachnówka. Budynek mieszkalny z drzewa, w węgły budowany, dranią pobity; wchodząc do sieni z prawej strony izba z alkierzem, w alkierzu jedno, w izbie trzy okna mająca. Z alkierza spiżarnia niewielka, na przeciwko przez sieni piekarnia z trzema oknami y spiżarnia z oknem jednym. Szpichlerz stary, dranią pobity, podłogą z deszczek mający, na troje przepierzony. Gorzelnia z krąglaków w węgły zabudowana, dranią pobita w środku z lodownią czyli izbą dwa okna mającą y drzwi na tył wychód czyniąc.

Białosor. Dwór nad jeziorem dylami w słupv, częścią zabudowaniem innym oparkaniony. W środku budynek z gankiem na słupach w węgły zabudowany, dranią pobity. Wchodząc do sieni z prawej strony izba mieszkalna z alkierzem, w alkierzu jedno, a w izbie trzy okien mająca. Z alkierza drzwi do garderóbki, na przeciwko piekarnia, także z alkierzem y tyleż okien mająca, tarcicami powała y podłoga ułożona. Stajnia z wystawą z drzewa w słupy zabudowana, dranią przykryta. Przy tej stajenka, przez jedną pokrywę przybudowana. Szpichlerz nowy na sztandarach, dranią przykryty. Z tyłu budynku szopa czyli wozownia, słomą pokryta. Z jeziora Białozorskiego przekopany kanał y młyn zabudowany w r. 1789 o trzech kamieniach.

Jankówka, folwark. Budynek mieszkalny, na wschód frontem stojący, z gankiem, dranią pobity; z prawej y lewej strony o izbie y alkierzu; w izbach po trzy, w alkierzach po dwa okien mający;

w sieniach szpieżarka na tył wybudowana. Staynia z gankiem, nad którym izdebka z oknem jednym, dranią przykryta. W środku z prawey strony szpichlerz z dwoma zasiekami. Stadnica nowa, częścią z drzewa tartego, a częścią ciesanego w słupy od połu ścianami zabudowana. Od wschodu wrota; koło tych z obydwóch stron staynie niewielkie; a w rogach dwa szpichlerze z wystawami na zsypanie folwarcznego zboża z podłogą y powałą z tarcic, Gumno żerdziem wokoło obudowane, w środku którego stodoła z drzewa tartego zabudowana, słomą poszyta; w rogu jednym tej stodoły komora z dylów z powałą takąż przybudowana.

Dubijówka. Budynek ogrodzony wkoło częstokołem, dranią pokryty, frontem na południe stojący; do którego wszedłszy w sieni z prawey strony izba mieszkalna z alkierzem; w alkierzu jedno, w izbie trzy okien mające; naprzeciwko piekarnia duża z oknami czterema. Staynia, wozownia, pod jednym słomą nakrytem dachem, częstokołem ogrodzona.

Łomowate. Dwór, którego dziedziniec wkoło dylami w słupy obudowany. Wjeżdżąc przez bramkę niewielką, na lewey stronie budynek z drzewa tartego, frontem na południe, z gankiem na słupach, dranią pokryty; z lewey y prawey strony o izbie y alkierzu, w izbie po jednym, w alkierzu po dwa okien mający; na lewey stronie z izby wprost drzwi do garderóbki, w której okien dwa y szpiżarnia niewielka z jednym oknem. Ex opposito tego budynku szpichlerz na sztandarach, trzy przepierzenia mający z drzewa w słupy zabudowany, z wystawą, dranią pokryty. Staynia y wozownia z drzewa w słupy pod jednym dranią pokryciem. Loch pod pokryciem drani, w ziemi dylami obstawiony. Obora chrustem grodzona, słomą miętą pokryta. Gumno wozinami czyli żerdzią ogrodzone. W środku stodoła z drzewa tartego; w słupy zabudowana, słomianemi snopkami poszyta.

Werhuny. Dwór z drzewa tartego, w słupy bndowany z gankiem na słupach, dranią pokryty. Z prawey strony izba mieszkalna z alkierzem, w alkierzu jedna, a w izbie trzy okien mające;

z alkierza do garderobki jedno okno y drzwi, na tył wychód czyniące. Naprzeciwko piekarnia z alkierzem, w alkierzu jednym, a w izbie trzema oknami. Naprzeciw budynku stajnia y wozownia pod jednym, dranią pokrytym dachem. Między stajnią y budynkiem wprost od wrót szpichlerz na sztandarach, na troje przepierzony, dranią pokryty; w tyle chlewy z chrustu plecione, słomą przykryte. Koło stajni loch z dylów zabudowany.

Słoboda Cesarska. Dwór, którego dziedziniec płotem chruścianym ogrodzony; w środku tego dziedzińca budynek mieszkalny z drzewa, w słupy zabudowany, dranią pobity, z gankiem na słupach. Wszedłszy do sieni kuchenkę w sobie mających, drzwi do pokoju z lewej strony, gdzie izba, alkierz y garderóbka, dwa ostatnie budynki po jednym, a w izbie dwa okien mające. Z garderoby drzwi na dwór pod wystawę budynkową na słupach zbudowaną. Naprzeciw, z prawej strony, w sieniach budynków trzy, sposobem pierwszych budowane, wszystkie powałę y podłogę z tarcic mające. Szpichlerz z wystawą na słupach z drzewa w węgły zabudowany, na trzy przypierzenia dzielący się, dranią pokryty. Loch w ziemi, z ścianami dylami obudowanymi ostawiony.

W tymże starostwie znajduje się miast trzy: Czerkasy, w których cerkiew dwie; Białozor, w którym cerkiew dwie; Łomowate, w którym cerkiew jedna w mieście, a drugą na przedmieściu budują. Wsiów zaś jest po jedney cerkwi mających 15, jakoto: Dachnówka, Swidówek, Ruskopolana, Dubijówka, Chacki, Stepanki, Buzuków, Werhuny, Neczajówka, Czerniawka, Chudiaki, Tałydy, Leski, Słoboda Czerkaska, Zmahajłówka, a dwie wioski: Gordynówka y Dymińce cerkiew nie mają. Nad jakimi uroczyskami, rzeczkami y rzekami to starostwo rozpołożone, świadczy wyż opisanie granic, większą jednak częścią leży ponad Dnieprem, od którego piaskiem wcale nie mało pól zasypał, ale w środku całej osiadłości starostwa znajdują się grónta ziemi czarney y żyzney niemało, a reszta jest gruntu mierney dobroci. Lasu sosnowego (jak wyżej w opisanu granicy wyrażono jest) znajduje się wzdłuż

na milę, a wszysz na $\frac{3}{4}$ mili, zdatnego na budowanie baydaków y na inne wyróbki towarów leśnych. Lecz że młynów na baydakach na rzece Dnieprze do intraty należących jest dosyć; na który y inne gruntowe zabudowania ledwo tenże las wystarczy.

Jest las dębowy jeden, niezdatny oprócz na gospodarskie potrzeby y opał, a drugi młody, przed kilku latami zapuszczony.

W tym starostwie, na zapytanie nasze, ani od mieszczan przeciwko starości, ani od tegoż przeciwko mieszczanom nie podano nam delacyi.

Franciszek Goszczyński... to opisante podpisem stwierdzam.

Opisanie cerkiew, w starostwie Czerkaskim znajdujących się.

W mieście Czerkasach	cerkiew	2.
We wsiach	Dachnowce	1.
	w Swidowku	1.
	w Ruskopolanie	1.
	w Dubijówce	1.
	w Białożorze	1 (?)
	w Chackach	1.
	w Stepankach	1.
	w Buzukowie	1.
	w Werhunach	1.
	w Werhunach	1.
	w Neczajówce	1.
	w Czerniawce	1.
	w Chudiakach	1.
	w Taldykach	1.
w mieście	Łomowatym	1 (?)
we wsiach	Leskach	1.
	w Słobodzie Czerkasy	1.
	w Zmahajłówce	1.

Frańciszek Goszczycki, komornik ziemi Kijowskiej, lustrator Królewsczyzn, pióro trzymający to opisanie cerkiew podpisuje mp.

4. Староство Чигиринское.

Działo się na gróucie dóbr miasta Czeheryna w zamku czeheryńskim, roku 1789, dnia 29 sierpnia.

Kommissarze z mocy wyżey w poprzednionych dziełach wyrażoney zjechawszy do miasta Czeheryna, starostwa Czeheryńskiego stołecznego, woźnemu, opatrzonemu generał. wojew. kijow. y innych Piotrowi Burakowskiemu rozpoczęcie dzieła swego ogłosić rozkawszy do złożenia praw, za któremi toż starostwo jest posiadane y inwentarzów czyli regestrów trzechletnich dochodów całego starostwa od r. 1786, 1787 y 1788 wybieranych, niemney skazania extractu przysięgi przez JOX. Jmć kasztelana krakowskiego podług prawa wykonaney rządców starostwa obowiązaliśmy. A ponieważ r. 1757, dnia 5 listopada w Warszawie od Najjaśnieyszego Króla Jmc Stanisława Augusta Trzeciego JOX-ciu Jmć Janowi Kajetanowi Jabłonowskiemu, wojewodzie braclawskiemu do ustąpienia starostwa Czeheryńskiego na osobę JOX. Antoniego Jabłonowskiego, wojewody poznańskiepo wydany konsens, którego z między trzech oblat, to jest w metrykach kancellaryi mnieyszey W. X. Lit. y w xięgach Trybunału Koronnego Lubel. y w metrykach kancellaryi mnieyszey Kor., czwarta w grodzie Żytomierskim r. 1764 dnia 8 marca oblata. Roku 1758, dnia 14, miesiąca listopada w Warszawie przed xięgami kancellaryi mnieyszey W. X. Lit. od tegoż na osobę JOX. Antoniego Jabłonowskiego, wojewody poznańskiego na starostwo Czeheryńskie zeznane ustąpienie, którego r. 1764, dnia 8, miesiąca marca w grodzie Żytomierzu ostatnią oblata ur. Jgnacy Skipar złożywszy o dożywotnim JOX. Jabłonowskiego, kasztelana krakowskiego, też starosty czeheryńskiego posiadaniu nas zapewnił, regestra z lat prawem zamierzonych podał,—przeto my do sprawdzenia tychże regestrów y urzędzenia w starostwie Czeheryńskiem jak naysprawiedliwszych dochodów przystąpiliśmy, które są w tey osnowie.

Inwentarz starostwa Czeheryńskiego.

Miasto Czeheryn. Osiadłość 138*); ciąгло 178: Expresse z m. Czeheryna: dni letnich 858, dzień szacując po gr. 12—zł. 343, gr. 6. Czynszu zł. 2,429. Groszowego zł. 65, gr. 3. Motkowego zł. 98. Oranki zł. 206, gr. 11. Kosowego zł. 472, gr. 15. Rybackiego zł. 227, gr. 15. DREW POWINNYCH FUR 178 po gr. 7¹/₂—zł. 44, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 75 po zł. 7 pień—zł. 525; oczkowego zł. 117, gr. 15. Kołowego zł. 50. Łojowego zł. 42. Lasowego zł. 233. Arędy karczemney zł. 9,000. Ogólney summy wynosi zł. 13,853, gr. 20.

Wieś Charson. Osiadłość 22; ciąгло 49. Dni letnich 186, dzień każdy po gr. 12—zł. 74, gr. 12. Czynszu zł. 411. Groszowego zł. 13, gr. 2. Motkowego zł. 21. Oranki zł. 41, gr. 24. Myśliwego zł. 7 Kosowego zł. 77. DREW POWINNYCH FUR 40 à gr. 7¹/₂ fura—zł. 10. Kołowego od mielnika zł. 21. Ar. karczemna wraz z Janiczum idzie. Summy ogólney wynosi zł. 676, gr. 8.

Wieś Szabelniki. Osiadłość 95**); ciąгло 143. Dni letnich 682 po gr. 12 dzień jeden—zł. 272, gr. 24. Czynszu zł. 1,072. Groszowego zł. 49, gr. 19. Motkowego zł. 78. Oranki zł. 163, gr. 6. Kosowego zł. 332, gr. 15. Rybackiego zł. 7. DREW POWINNYCH FUR 143 po gr. 7¹/₂ fura jedna—zł. 35, gr. 22¹/₂. Dziesięciny pszczelney

*) Въ томъ числѣ 17 хозяевъ (или 20 человекъ) козаковъ, несущихъ всѣ повинности наравнѣ съ другими подданными (только послѣдніе 6 не возятъ дровъ): Wasyl Siczowy—attaman; Jakow y Prokop Kostecki, Hrycko Kowal z synem. Jakim Iwona, Martyn Iwonczenko, Wasyl Siczowy, Semen Kowalenko, Jaków y Danilo Korobki, Prokop Korobka, Choma Skiczko, Miron Berowik, Semen Zam-sza, Chwedor Burbyka, Chwedor Hołubniczy, Hrycko Sirko, Hrycko Soroka, Klim Skiczko.—2 pobereznika.

***) Въ томъ числѣ 7 (или 9) козаковъ, несущихъ всѣ повинности: Fedor Nazarenko, attaman; Semen Klímenko, Hrycko Bołbot, Trochim Lega; Wasyl, Iwan y Mikola Nazary, Iwan Bednarz. Duszczycha wdowa.

pni 53 po zł. 7 pie7—zł. 371; oczkowego zł. 28. Lasowego zł. 8, Arędy karczemney zł. 2,300. Oguiney summy wynosi zł. 5,347, gr. 26 $\frac{1}{2}$.

Wieś Buśyn. Osiadłość 46; ciągło 70. Dni letnich 326, po gr. 12 dzień—zł. 130, gr. 12. Czynszu zł. 998. Groszowego zł. 24, gr. 16. Motkowego zł. 36. Oranki zł. 65, gr. 19. Kosowego zł. 161. Rybäckiego zł. 17, gr. 15. Drew fur 70 po gr. 7 $\frac{1}{2}$ fura —zł. 17, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 4 à fl. 7—zł. 28; oczkowego zł. 12, gr. 15. Kołowego zł. 84. Lasowego zł. 8. Arędy karczemney zł. 1,500. Ogulney summy zł. 3,083, gr. 2.

Wieś Tarasówka. Osiadłość 47*); ciągło 66. Dni letnich 410 po gr. 12 dzień jeden—zł. 164. Czynszu zł. 770. Groszowego zł. 24, gr. 16. Motkowego zł. 45. Oranki zł. 73, gr. 15. Myśliwego zł. 70. Kosowego zł. 164, gr. 15. Rybackiego zł. 45, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 6 à fl. 7—zł. 42; oczkowego zł. 9. Drew powinnych fur 66 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 16, gr. 15. Lasowego zł. 8. Arędy karczemney zł. 1,600. Ogulney summy wynosi zł. 3,032, gr. 21.

Wieś Czapliszczka. Osiadłość 52**); ciągło 66. Dni letnich 436 à gr. 12 szacując każdy dzień, eff. zł. 174, gr. 12. Czynszu zł. 892. Groszowego zł. 26, gr. 16. Motkowego zł. 47. Oranki zł. 68, gr. 9. Kosowego zł. 178, gr. 15. Rybackiego zł. 42. Drew powinnych fur 66 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ licząc—zł. 16, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 8 à fl. 7—zł. 56; oczkowego zł. 51, gr. 15. Kołowego zł. 42. Lasowego zł. 8. Arędy karczemney zł. 2,000. Summy ogólney wynosi zł. 3,603.

*) Въ томъ числѣ козаковъ 5 (или 6), несущихъ всѣ повинности: Іван Куца з synem, Петро Костецкі, Нерасум Реслерусія, Кірюло Тукало, Кірюло Попраха.

**) Въ томъ числѣ козаковъ 9 (несущихъ всѣ повинности): Нрусчуха wdowa з synem, Wakula Нрусаяенко, Іван Нерасуменко, Іван Szuchwak, Omelko Toropenko, Olexa Popruha, Іван Taraszczenko, Trochim Kasapenko, Onistar Umowca (sic).

Wieś Podorożne. Osiadłość 47; Ciągło 48. Dni letnich ciągłych 430, dzień po gr. 12—zł. 172. Czynszu zł. 636. Groszowego zł. 21, gr. 6. Motkowego zł. 46. Oranki zł. 58, gr. 10. Myśliwego zł. 28.*) Kosowego zł. 161. Rybackiego zł. 63. DREW fur 48, fura po gr. $7\frac{1}{2}$ —zł; 12. Dziesięcinnych pni 15 po zł. 7—zł. 105; oczkowego zł. 16. Kołowego zł. 21. Arędy karczemney wraz z Woronówką zł. 2,300. Summy ogólney wynosi zł. 3,639, gr. 16.

Wieś Woronówka. Osiadłość 27; ciągło 36. Dni letnich 244, dzień po gr. 12 każdy,—zł. 97, gr. 18. Czynszu zł. 400. Groszowego zł. 13, gr. 10. Motkowego zł. 27. Oranki zł. 44, gr. 26. Myśliwego zł. 42. Kosowego zł. 94, gr. 15. Rybackiego zł. 108, gr. 15. DREW rokowych fur 36 po gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 9. Kołowego od mielnika zł. 21. Lasowego zł. 8. Aręda karczemna wraz z Podorożnym idzie. Summy ogólney wynosi zł. 865, gr. 24.

Wieś Lipowe. Osiadłość 63; ciągło 75. Dni letnich 494 po gr. 12 dzień szacując—zł. 197, gr. 18. Czynszu zł. 1,127. Groszowego zł. 29, gr. 9. Motkowego zł. 54. Oranki zł. 84, gr. 7. Myśliwego zł. 28. Kosowego zł. 217. Rybackiego zł. 87, gr. 15. DREW fur 75 po gr. $7\frac{1}{2}$ fura, zł. 18, gr. $22\frac{1}{2}$. Dziesięciny pszcz. pni 6 po zł. 7—zł. 42; oczkowego zł. 22. Lasowego zł. 32. Arędy karczemney z miastem Kryłowem, wsiami Wiatrówką, Kałabarkiem, Andruszówką zł. 6,500. Summy ogólney wynosi zł. 8,439, gr. $11\frac{1}{2}$.

Miasteczko Kryłów. Osiadłość 26; ciągło 26. Z m. Kryłowa dni letnich 206, dzień szacując po gr. 12—zł. 82, gr. 12. Czynszu zł. 338. Groszowego zł. 10, gr. 28. Motkowego zł. 23. Oranki zł. 39, gr. 28. Kosowego zł. 84. Rybackiego zł. 31; gr. 15. DREW powinnych fur 26 po gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 6, gr. 15. Aręda karczemna wraz z Lipowym. Ogólney summy wynosi zł. 624, gr. 9.

Wieś Wiatrówka. Osiadłość 20; ciągło 24. Dni letnich 180, po gr. 12 licząc każdy dzień—zł. 272. Groszowego zł. 9, gr. 2. Motkowego zł. 20. Oranki zł. 33, gr. 10. Kosowego zł. 70. Ry-

*) Отъ двухъ поданныхъ по zł. 14

backiego zł. 45, gr. 15. DREW powinnyCH fur 24 à gr. 7¹/₂ licząc każdą furę—zł. 6. Dziesięciny pszczelney pni 8 po zł. 7 pień—zł. 56; oczkowego zł. 33 Kołowego zł. 21. Lasowego zł. 16. Aręda karczemna z Lipowym. W rok summy ogólney wynosi zł. 653, gr. 27.

Wieś Kałabarek. Osiadłość 34; ciągło 38. Dni letnich 300 po gr. 12 dzień jeden—zł. 120. Czynszu zł. 469. Groszowego zł. 15, gr. 6. Motkowego zł. 33. Oranki zł. 51, gr. 25. Kosowego zł. 115. Rybackiego zł. 70. DREW powinnyCH fur 38, po zł. 7¹/₂—zł. 9. gr. 15. Dziesięciny pszczelney pień 1—zł. 7; oczkowego zł. 3. Kołowego zł. 42. Lasowego zł. 16. Aręda karczemna wraz z Lipowym. Summy ogólney zł. 952, gr. 1.

Wieś Andruszówka. Osiadłość 16; ciągło 16. Dni letnich 148, po gr. 12 szacując każdy dzień—zł. 59, gr. 6. Czynszu zł. 208. Groszowego zł. 6, gr. 28. Motkowego zł. 16. Oranki zł. 21, gr. 22. Kosowego zł. 56. DREW powinnyCH fur 16 po gr. 7¹/₂ licząc każdą furę—zł. 4. Aręda karczemna wraz z Lipowym. Ogólney summy wynosi zł. 371, gr. 26.

Wieś Kołontajów. Osiadłość 19, ciągło 20. Dni letnich 178 po gr. 12 licząc dzień jeden—zł. 176. Czynszu zł. 264. Groszowego zł. 8, gr. 24. Motkowego zł. 19. Oranki zł. 23, gr. 22. Kosowego zł. 66, gr. 15. Rybackiego zł. 31, gr. 15. DREW powinnyCH fur 20 à gr. 7¹/₂—zł. 5. Lasowego zł. 8. Arędy karczemney zł. 1,000. Ogólney summy wynosi zł. 1,494, gr. 6.

Wieś Tiunki Osiadłość 28 ciągło 36. Dni letnich 252, dzień à gr. 12 szacując,—zł. 100, gr. 24. Czynszu zł. 400. Groszowego zł. 13, gr. 10. Motkowego zł. 28. Oranki zł. 33, gr. 18. Kosowego zł. 98. DREW powinnyCH fur 36 à gr. 7¹/₂—zł. 9. Dziesięciny pszczelney pni 3 à fl. 7—zł. 21; oczkowego zł. 3. Arędy karczemney zł. 700. Summy ogólney wynosi zł. 1,406, gr. 22.

Wieś Adamówka. Osiadłość 60; ciągło 102. Dni letnich 508, po gr. 12 licząc każdy dzień,—zł. 203, gr. 6. Czynszu zł. 1,034 Groszowego zł. 33, gr. 2. Motkowego zł. 58. Oranki zł. 86,

gr. 12. Kosowego zł. 203. DREW fur 102, à gr. 7¹/₂, zł. 20, gr. 15. Dziesięcinnych pni 12 po zł. 7—zł. 84; oczkowego zł. 11. Arędy karczemney zł. 2,000. (Пропущено: Summy ogólney zł. 3,733, gr. 5.

Wieś Racowe. Osiadłość 37; ciąгло 56. Czynszu generalnego*) zł. 1,182. Groszowego zł. 20. Oranki zł. 20, gr. 10. Kosowego zł. 129, gr. 15. Rybackiego zł. 59, gr. 15. DREW fur 56 po gr. 7¹/₂—zł. 14. Dziesięciny pszczelney pni 8 à fl. 7—zł. 56; oczkowego zł. 29, gr. 15. Arędy karczemney zł. 700. (Пропущено: summy ogólney zł. 2,210, gr. 25.

Wieś Kozarki. Osiadłość 47, ciąгло 91. Dni letnich 412, dzień po gr. 12, zł. 164, gr. 24. Czynszu zł. 875. Groszowego zł. 29, gr. 5. Motkowego zł. 47. Oranki zł. 97, gr. 9. Myśliwego zł. 28**). Kossowego zł. 164, gr. 15. DREW fur 91 po gr. 7¹/₂—22, gr. 22¹/₂. Dziesięciny pszczelney pni 24 po zł. 7 pień zł. 168; oczkowego zł. 19. Lasowego zł. 16. Arędy karczemney zł. 1,300. Ogulney summy wynosi zł. 2,931, gr. 15¹/₂.

Wieś Wuytówce. Osiadłość 33, ciąгло 52. Dni letnich 260 po gr. 12 licząc—zł. 104. Czynszu zł. 595. Groszowego zł. 18, gr. 12. Motkowego zł. 29. Oranki zł. 54, gr. 20. Kosowego zł. 112. Rybackiego zł. 178, gr. 15. DREW fur 52 po gr. 7¹/₂—zł. 13. Dziesięciny pszczelney pni 8 à fl. 7,—zł. 56; oczkowego zł. 10. Arędy karczemney zł. 2,000. Summy ogulney zł. 3,170, gr. 17.

Wieś Huszczowka. Osiadłość 11; ciąгло 4. Dni letnich 86 po gr. 12—zł. 34, gr. 12. Czynszu zł. 124. Groszowego zł. 3, gr. 14. Motkowego zł. 9. Oranki zł. 8, gr. 24. Kosowego zł. 38, gr. 15. Rybackiego zł. 10, gr. 15. DREW fur 4 po gr. 7¹/₂—zł. 1. Aręda karczemna wraz z Czecherynem. (Пропущено: ogulney summy zł. 229, gr. 20.)

Wieś Rosoczyńce. Osiadłość 37, ciąгло 39. Dni letnich 274 po

*) Dnie letnie i motkowe въ этомъ селѣ не существуютъ.

** Отъ 2-хъ подданныхъ по zł. 14.

gr. 12—zł. 109, gr. 18. Czynszu zł. 553. Groszowego zł. 15. gr. 19 Motkowego zł. 31. Oranki zł. 53, gr. 15. Myśliwego zł. 42. Kosowego zł. 129 gr. 15. Rybackiego zł. 73, gr. 15. Drew fur 39 po gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 9, gr. $22\frac{1}{2}$. Dziesięcinnych pni 19 à fl. 7—zł. 133; oczkowego zł. 17, gr. 15. Lasowego zł. 239. Arędy karczemney zł. 1,200 (Пропущено: ogólny summy zł. 2,606, gr. $29\frac{1}{2}$).

Słobodwa Mordwa. Osiadłość 28; ciągło 34. Dni letnich 248 à gr. 12—zł. 99, gr. 6. Czynszu zł. 368. Groszowego zł. 12, gr. 8. Motkowego zł. 28. Oranki zł. 50, gr. 27. Kosowego zł. 98. Drew fur 34 à gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 8, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 12 à fl. 7—zł. 84; oczkowego zł. 21. Arędy karczemney zł. 600. (Пропущено: Summy ogólny zł. 1,369, gr. 26).

Wieś Pohorylce. Osiadłość 22, ciągło 14. Dni letnich 212 à gr. 12 dzień—zł. 84, gr. 24. Czynszu zł. 256. Groszowego zł. 8. gr. 16. Motkowego zł. 22. Oranki zł. 19, gr. 3. Myśliwego zł. 28. Kosowego zł. 77. Rybackiego zł. 56. Drew fur 14 à gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 3, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 20 à fl. 7—zł. 140; oczkowego zł. 11. Lasowego zł. 21. Arędy karczemney zł. 1,000. (Пропущено: Summy ogólny zł. 1,726, gr. 28).

Wieś Truszowce. Osiadłość 80, ciągło 100. Dni letnich 692 po gr. 12—zł. 276, gr. 24. Czynszu zł. 1,142. Groszowego zł. 37, gr. 13. Motkowego zł. 77. Oranki 131, gr. 28. Kosowego zł. 273. Drew powinnych fur 100 po gr. $7\frac{1}{2}$ fura—zł. 25. Dziesięciny pszczelney pni 18 po zł. 7—zł. 125; oczkowego zł. 18. gr. 15. Arędy karczemney zł. 1,800. Ogulney symmy zł. 3,907, gr. 20.

Wieś Juwkowce. Osiadłość 46, ciągło 50. Dni letnich 394 à gr. 12 każdy szacując—zł. 157, gr. 18. Czynszu zł. 599. Groszowego zł. 19, gr. 19. Motkowego zł. 44. Oranki zł. 73, gr. 8. Kosowego zł. 161. Drew fur 50 à gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 12, gr. 15. Dziesięciny pni 40 à fl. 7—zł. 98; oczkowego zł. 5. Kołowego od mielnika zł. 21. Arędy karczemney zł. 1,600. (Пропущено: Summy ogulney zł. 2,791).

Część miasta Mėdwedówki. Osiadłość 43, ciągło 33. W części

miasteczka Medwedówki dni letnich 360 po gr. 12—zł. 144. Czynszu zł. 517. Groszowego zł. 16, gr. 15. Motkowego zł. 39. Oranki zł. 52, gr. 16. Kosowego zł. 147. DREW POWINNYCH FUR 33 po gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 8, gr. $7\frac{1}{2}$. Dziesięciny pszczelney pni 10 à fl. 7—zł. 70; oczkowego zł. 9. Kołowego zł. 21. Arędy karczemney zł. 1,500. (Пропущено: Summy ogólney zł. 2,524, gr. $8\frac{1}{2}$.)

Część Wereszczak wyższych. Osiadłość 50; ciągło 63. Z Wereszczak wyższych dni letnich 446, dzień po gr. 12 szacując, wynosi zł. 178, gr. 12. Czynszu zł. 755. Groszowego zł. 25, gr. 5. Motkowego zł. 50. Oranki zł. 71. Kosowego zł. 175. DREW fur 63 à gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 15, gr. $22\frac{1}{2}$. Dziesięciny pszczelney pni 13 à fl. 7—zł. 91; oczkowego zł. 7, gr. 15. Arędy karczemney zł. 3,500. (Пропущено: Summy ogólney zł. 4,768, gr. $24\frac{1}{2}$.)

Część Wereszczak niższych. Osiadłość 9, ciągło 10. Z Wereszczak niższych dni letnich 80, dzień każdy a gr. 12—zł. 32. Czynszu zł. 132. Groszowego zł. 4, gr. 12. Motkowego zł. 9. Oranki zł. 12, gr. 15. Kosowego zł. 31, gr. 15. DREW fur 10 à gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 2, gr. 15. Arędy karczemney zł. 100. (Пропущено: Summy ogólney zł. 323, gr. 27.)

Słoboda Sosnówka. Osiadłość 46, ciągło 133. Dni letnich 310 à gr. 12—zł. 124. Czynszu zł. 1,340, gr. 15.*) Motkowego zł. 38. Oranki zł. 105, gr. 15. Kosowego zł. 161. DREW fur 133 à gr. $7\frac{1}{2}$ każdą furę szacując—zł. 33, gr. $7\frac{1}{2}$. Lasowego zł. 176. Arędy karczemney roczney zł. 3.200. (Пропущено: Summy ogólney zł. 5,178, gr. $7\frac{1}{2}$.)

Wieś Cwitna. Osiadłość 97, ciągło 154. Dni letnich 850, po gr. 12 dzień—zł. 340. Czynszu zł. 1,632. Groszowego zł. 54, gr. 12. Motkowego zł. 97. Oranki zł. 167. Kosowego zł. 339, gr. 15. DREW fur 154 po gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 38, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 20 à fl. 7—zł. 140; oczkowego zł. 12, gr. 15. Lasowego zł.

*) Groszowego въ этой слободѣ нѣтъ.

323. Arędy karczemney zł. 4,000. (Пропущено: Summy ogólney zł. 7,142, gr. 27).

Wieś Janicz. Osiadłość 67, ciągło 101. Dni letnich 516 à gr. 12 dzień—zł. 206, gr. 12. Czynszu zł. 1,165. Groszowego zł. 35, gr. 14. Motkowego zł. 58. Oranki zł. 120, gr. 5. Myśliwego zł. 14. Kosowego zł. 227, gr. 15. DREW POWINNYCH FUR 101 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 25, gr. 7 $\frac{1}{2}$. Dziesięciny pszczelney pni 5 à fl. 7—zł. 35; oczkowego zł. 18, gr. 15. Kołowego zł. 21. Lasowego zł. 219. Arędy karczemney roczney zł. 4,200. (Пропущено: Summy ogólney zł. 6,545, gr. 8 $\frac{1}{2}$.)

Wieś Subotów. Osiadłość 126; ciągło 188. Dni letnich 1,008 à gr. 12—zł. 403, gr. 6. Czynszu zł. 2,188. Groszowego zł. 65, gr. 23. Motkowego zł. 113. Oranki zł. 206, gr. 15. Kosowego zł. 434. Rybackiego zł. 528. DREW FUR 188 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 47, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 51 à fl. 7—zł. 357; oczkowego—zł. 47, gr. 15. Kołowego zł. 63. Lasowego zł. 387. Arędy karczemney zł. 4,000. Summy ogólney zł. 8,839, gr. 14.

Wieś Nowosielica. Osiadłość 104, ciągło 128. Dni letnich 772 à gr. 12 licząc każdy dzień—zł. 308, gr. 24. Czynszu zł. 1,768. Groszowego zł. 48, gr. 12. Motkowego zł. 85. Oranki zł. 143, gr. 3. Kosowego zł. 360, gr. 15. Rybackiego zł. 115, gr. 15. DREW POWINNYCH FUR 128 à gr. 7 $\frac{1}{2}$. zł. 32. Dziesięciny pszczelney pni 14 à fl. 7—zł. 98; oczkowego zł. 32, gr. 15. Kołowego od mielników zł. 189. Lasowego zł. 178. Arędy karczemney zł. 4,000. Summy ogólney zł. 7,398, zł. 24.

Wieś Borowica. Osiadłość 107, ciągło 175. Dni letnich 952 à gr. 12 szacując każdy—zł. 380, gr. 24. Czynszu zł. 1,787. Groszowego zł. 59, gr. 17. Motkowego zł. 107. Oranki zł. 140, gr. 12. Kosowego zł. 374, gr. 15. Rybackiego zł. 28. Rokowych dREW FUR 175 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 43, gr. 22 $\frac{1}{2}$. Dziesięciny pszczelney pni 32 à fl. 7—zł. 220; oczkowego zł. 17, gr. 15. Kołowego zł. 21. Arędy karczemney zł. 3,800. Summy ogólney zł. 6,983, gr. 15 $\frac{1}{2}$.

Wieś Mudrówka. Osiadłość 27, ciągło. 50 Dni letnich 236, każdy

à gr. 12, zł. 94, gr. 12. Czyszu zł. 480. Groszowego zł. 16. Motkowego zł. 27. Oranki zł. 40, gr. 24. Kosowego zł. 94, gr. 15. Rybackiego zł. 21. DREW POWINNYCH FUR 50 à gr. $7\frac{1}{2}$ —szacując każdą furę—zł. 12, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 20 po zł. 7 każdy—zł. 140; oczkowego zł. 5. Arędy karczemney zł. 1,200. Summy ogólney zł. 2,131, gr. 6.

Wieś Topiłówka. Osiadłość 53; ciągło 77. Dni letnich 482 po gr. 12 kazdy licząc—zł. 192, gr. 24. Czyszu zł. 848. Groszowego zł. 28, gr. 8. Motkowego zł. 53. Oranki zł. 57, gr. 18. Kosowego zł. 185, gr. 15. Rybackiego zł. 7. DREW fur 77 à gr. $7\frac{1}{2}$ licząc każdą furę—zł. 19, gr. $7\frac{1}{2}$. Dziesięciny pszczelney pni 7 à fl. 7—zł. 49; oczkowego zł. 6. Arędy karczemney zł. 1,500. Summy ogólney zł. 2,940, gr. 12.

Wieś Chudoliówka. Osiadłość 61, ciągło 95. Dni letnich 546, dzień po gr. 12—zł. 218, gr. 12. Czyszu zł. 992. Groszowego zł. 33, gr. 2. Motkowego zł. 61. Oranki zł. 76, gr. 24. Kosowego zł. 213, gr. 15. Rybackiego zł. 35. DREW fur 95 à gr. $7\frac{1}{2}$ szacując—zł. 23, gr. $22\frac{1}{2}$. Dziesięciny pszczelney pni 36 po zł. 7 pień szacując—zł. 252; oczkowego zł. 14, gr. 15. Lasowego zł. 144. Arędy karczemney 2.500. Summy ogólney zł. 4,564, gr. $\frac{1}{2}$.

Słoboda Krasnopolie (слѣдуетъ списокъ слободянь Краснополя: 1787 г.—12 человекъ; 1788—7 и 1789—1 и другихъ мѣстъ: въ Чигиринѣ 1 слоб. 1788; въ Крыловѣ 1 того же года; въ Вѣтровкѣ 3 того же года; въ Калабарку—1 тоже; въ Войтовомѣ 1—1787; въ Росошинцахъ 2 тоже; въ Мордвѣ 5 тоже; въ Новоселицѣ 1 тоже; въ Яничѣ 1—1788; въ Цвѣтной 8 тоже; въ Трушовцахъ 1—1787; въ Верещакахъ вышнихъ 2—1788; въ Сосновкѣ 28—1788). Ta słoboda Krasnopolie zwana z innemi słobodzianami w starostwie Czehryńskim osiadłemi, jak są wyżej wyrażeni, dotąd jeszcze żadney nie czynią intraty, dla niewyszłych lat trzech słobody, tymże wolno bez żadney opłaty dawania y powinności odrabiania siedzieć przyrzeczonych.

Zbiór rocznych ogólnych intrat starostwa Czechryńskiego 1788 roku.

Osiadłość.	Ciągło.		Summa.			
			Złote.	Gr.	Szel.	
138	178	Miasto Czecheryn.	13,853	20		
22	40	W s i e.	Charson	676	8	
95	143		Szabelniki	5,347	26	1 1/2
46	70		Bużyn	3,083	2	
47	66		Tarasówka	3,032	21	
52	66		Czapliszcza	3,602	22	
47	48		Podorożne	3,639	16	
27	36		Woronówka	865	24	
64	75		Lipowce	8,439	11	1 1/2
26	26		Miasteczko Kryłów	624	9	
20	24	W s i e.	Wiatrówka	653	27	
34	38		Kałabarek	952	1	
16	16		Andruszówka	371	26	
19	20		Kołontajów	1,497	22	
28	36		Tiunki	1,406	22	
60	102		Adamówka	3,733	5	
37	56		Racowe	2,210	25	
47	91		Kozarki	2,931	15	1 1/2
33	52		Wuytówce	3,170	17	
11	4		Huszczowka	229	20	
37	39		Rososzyńce	2,606	29	1 1/2
28	34	Mordwa	1,369	26		
22	14	Pohorylce	1,726	28		
80	100	Truszowce	3,907	20		
46	50	Juwkowce	2,791			
43	33	Część miasta Medwedówki	2,524	8	1 1/2	

Os.	Ciągło		Złote.	Gr.	Szel.	
50	63	W s i e	Część Wereszczak wyższych	4,868	24	1 $\frac{1}{2}$
9	10		Część Wereszczak niższych	323	27	
46	133		Sosnówka	5,178	7	1 $\frac{1}{2}$
97	154		Cwitna	7,143	27	
67	101		Janicz	6,345	8	1 $\frac{1}{2}$
127	188		Subotów	8,839	14	
104	128		Nowosielica	7,358	24	
107	175		Borowica	6,983	15	1 $\frac{1}{2}$
27	50		Mudrówka	2,131	6	
53	77		Topiłówka	2,946	12	1 $\frac{1}{2}$
61	95	Chudolijówka	4,564		1 $\frac{1}{2}$	
Z futuru 1-go nad rzeczką						
Jrklijem przez czerców monasteru						
Mikołajowskiego trzymanego za						
pozwoleniem zwierzchności sta-						
rościńskiej czynszu			140			
Z futuru 2-go przez czerców						
monasteru Motreńskiego za pozwo-						
leniem teyże zwierzchności między						
wsiami Cwitną y słobodą Krasno-						
polem czynszu			100			
Z futuru 3-go przez czernice						
trzymanego monasteru Czehryń-						
skiego za pozwoleniem teyże						
zwierzchności starośc. czynszu .			50			
1,873	2,631					
Summa Summarum			132,223	19	1 $\frac{1}{2}$	

Expresse summy roczney 1788 roku z starostwa Czehryńskiego złotych polskich sto trzydzieści dwa tysiące dwieście dwadzieścia trzy groszy, dziewiętnaście y pół grosza.

Powinności poddanych starostwa Czehryńskiego.

1-mo. Każdy poddany osiadły w starostwie Czehryńskim w

roku jednym dni letnich dziesięć pieszy, a ciągły ordynaryjny czynszowy ośm pieszą odrobnią, generalni zaś czynszowi żadnych dni letnich odrabiać nie mają.

2-do. Czynsz, groszowe, motkowe, oranka, myśliwe, rybackie, kołowe, łojowe y lasowe średnich dni października wypłacać są obowiązani.

3-tio. Za podatek kosowego wszyscy poddani kosić dni dwa, te zgromadzić, zstozzyć y do dworu zwieźć; lub gdy kosić nie będą, tedy po zł. 3, gr. 15 zapłacać.

4-to. DREW po furze jednej od ciągła jednego poddany ciągły z lasów czehryńskich do dworu na opał w roku wywieźć powinien.

5-to. Z pszczoł pień dziesiąty dawać mają, a oczkowego od zbywającego pnia jednego nad dziesięć po gr. 15 corocznie płacić powinni będą.

6-to. Szarwarków dwanaście na utrzymanie grobel młynów, oraz na potrzeby folwarczne mają być obrócone w roku jednym, a te ciągły ciągłym, a pieszy pieszą odbędzie.

7-mo. Poddanych starostwa Czehryńskiego odrabiać powinności w leniach wyrażonych do dziedzicznych dóbr klucza Medwedowskiego zwierzchność starościńska pociągać nie ma, ale te na grontach własnego starostwa odrabiać każe.

8-vo. Arendarze karczemni szynku trunków w całym starostwie Czehryńskim trzymające żadnych punktów do kontraktów nie mają, oprócz z trunkami miarą sprawiedliwą y ceną przyzwoitą, szynkować są obowiązani.

Zbiór ogólnych intrat starostwa Czehryńskiego z lat trzech złożonych inwentarzów, prawem 1789 roku oznaczonych na gróncie tychże dóbr wyrachowany.

w roku 1786 zł. pol.	114,056, gr. 24
w roku 1787 „	115,338, gr. 1
w roku 1788 „	113,477, gr. 1
Summa Summarum	342,871, gr. 26.

	Złote	Gr.
Z tey summy podług prawa średnie intraty wynosi	114,290	18 ² / ₃
Podług prawa w uskutecznienu naszym będącego y ustawy Kommissyi powiatowey rachując na intratę <i>kozaków</i> y innych poddanych w usłudze gruntowey zostających stosownie z poddanemi powinność odbywającemi	4,696	14
Za dnie letnie podług ustawy teyże Kommissyi na wszystkich poddanych dodaney jak w leniach wyrażono	6,033	18
Podług zwyczaju w teyże Kommissyi używanego do kosowego z średniey intraty wypadającego, opłacanego przez poddanych starostwa Czehryńskiego po zł. 2, gr. 12, dodajem zł. 1, gr. 3, efficit	1,120	2
Podług teyże Kommissyi Powiatowey do oczkowego średniey intraty wypadającego a przez poddanych starostwa Czehryńskiego od jednego pnia pszczoł po gr. 10 opłacanego dodajem po gr. 5— wynosi	163	21
Z futorów trzech za pozwoleniem zwierzchności starościąnskiey przez czerców y czernice trzymanyh	290	
Z młynów czterech y folusznika niepołożonyh do intraty dodajem	92	
Z wsi Sosnówki do tegoż starostwa Czehryńskiego należącey za prawem starosty na osadstwo nadanym od JOX. starosty ur. Choynowskiemu poruczniku kawaleryi narodowey dotąd posiadaney	5,178	7 ¹ / ₂
Summa Summarum efficit	131,864	21¹/₂

Expresse summy roczney zł. pol. sto trzydzieście (?) tysięcy, ośmset sześćdziesiąt cztery, groszy dwadzieścia jeden, szelągów dwa y puł szeląga.

A po odebraniu ekstraktem przysięgi w roku terażniejszym

1789 dnia 1 lipca przed Aktami Grodzkimi Kosteńskimi przez JOX. Jmć Antoniego z Pruss Jabłonowskiego, kasztelana krakowskiego, starostę Czehryńskiego wykonaney y uznaniu inwentarza starostwa Czehryńskiego za dokładny podpisami rąk naszych utwierdzamy.

Подпису тѣхъ: M: Głabocki, Szymon Tadeusz Jakubowski, Franciszek Goszczycki.

Ponieważ zaś ur. JP. Ignacy Skipor, kommissarz tegoż starostwa przysięgą wyż wyrażoną swego pryncypała składający, a ur. JP, Franciszek Choynowski, porucznik kawaleryi narodowej w woysku koron., wsi Sosnówki za prawem od tegoż JOX. Jmć na osiadłość teyże Sosnówki danym dotąd posiadacza, czyniąc zadosyć prawu przed nami przysięgą na niezmnieszenie y nieutajenie intrat Skarbu Koronnego wykonali,—przeto z ogólney summy zł. 131,864 gr. 21¹/₂ intraty roczney podług prawa wynalezioney połowę, to jest zł. 65,932, gr. 10, den. 2¹/₃ przy JOX. Jmć Jabłonowskim, kaszt. krak. dożywotnim starostwa Czehryńskiego posiadaczu zostawujemy. Drugą połowę zł. pol, 65,932, gr. 10, den. 2¹/₃, aby tenże JOX. Jabłonowski, kaszt. krakowski, starosta Czehryński do Skarbu Koronnego Rzpłtey w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość wypłacał, a na rok dzisieyszy co do opłaty całkowitey intraty reguły prawa dopełnić obowiązujemy.

A że gromada wsi Sosnówki złożyła przed nami na piśmie dnia 15 września miesiąca y roku dziś idących pod bytność naszą teyże wsi za podpisami rąk swych suplikę, przeto my tąż suplikę na mocy prawa w uskutecznieniu terażnieyszey czynności będącego do dzieła naszego przyjąwszy, niezeli na żądanie sprawiedliwości w krzywdach poddanych dóbr królewskich od Przćświetney Kommissyi Skarbu Koronnego będą wynalezione środki, tym czasem zalecamy rządowi starostwa Czehryńskiego, aby lasu na opał y bupowlą, poddanym wsi Sosnówki, oraz pól y sianozęci, niemniey na obudowanie folwarku y karczmy, winnicy y młynów nie bronili,

winami za lasu do tych potrzeb użycie poddanych y biciem nie uciemieźali, oraz aby lasów nikomu na opał, budowłą y inne zdatości za granicę nie przedawano; od pożarów zawsze, a osobliwie na wiosnę palenia w tychże lasach strzeżono y na grontach po nad rzekami Dnieprem y Taśminiem piaskiem zasypanych też lasy zasiewano pod winami w prawie wyrażonemi nakazujemy. Dan w Czehrynie dnia 17, miesiąca września 1789 r.

(Поднучу множе).

Opisanie położenia starostwa Czeheryńskiego.

Miasto Czeheryn po obydwóch stronach rzeki Taśmina bliżnim zwanego, niedaleko granicy Nowoserbskiej od starostwa Czerkasiego, w gruncie piaszczystym, a od dóbr klucza Medwiedowskiego dziedzicznych JOX. Jabłonowskiego, kaszt. krak., teraznieyszego starosty po pod górąmi leży; ma cerkiew trzy, młynów na rzeczce Taśminie trzy, kół mliwnych siedm, stępne ósme, foluszne dziewięte. Gubernia Czehryńska położona niedaleko pomienionych młynów. Przeszedłszy groblę ku stronie Nowoserbskiej znajduje się góra wysoka, w prawey ręce nad stawem. naprzeciwko gubernii są na teyże znaki obronnego czasów najazdu tureckiego zamku, teraz z gruntu obwalonego.

Wsie—Woytowce ma cerkiew, Haszczowka, Adamówka ma cerkiew, Kozarki mają cerkiew, Racowe ma cerkiew, Andruszówka, Kołatajów ma młyn o jednym kole na odnocze z Taśmina idącej y w tenże wpływający, Kałabarek ma cerkiew y młyn o jednym kole na rzece Jmbeku, a drugi na teyże niedokończony jest, wiatrówka ma młyn na rzeczce Taśminiu z brzegu polskiego o jednym mliwym kole, które ponad tymże Taśminem w pewney odległości w gróncie więcey piaszczystym niżeli żyznym w bliskości od siebie położone, przy tych las sosnowy, do budowli gospodarskiej na opał zdalny, przeróbkami pól przerywający się mil koło dwóch pasmem w różney szerokości ciągnący się znajduje się.

Wsie Lipowe ma cerkiew y dwa młyny wietrzne, Woronówka, Podorożna ma cerkiew y młyn łodny na Dnieprze, Tarasówka ma cerkiew y młyn takiz tamże, Bużyn ma cerkiew y młyn jeden z sadem kamieni, a drupi foluszny. Łodne na Dnieprze te leżą nad Dnieprem w płaskach, koło których kawał boru y zapusty młodego dębowego y brzozowego lasu są.

Wsie Czapliszcze, ćwierć mili od Dniepru, mają cerkiew; Tunki mają cerkiew, Szabelniki mają cerkiew, w teyże od Dniepru odległości Borowica ma cerkiew; te cztery wsie mają po jednym młynie łodnym na Dnieprze.

Mudrówka o pół ćwierci mili, a Topiłówka, mająca cerkiew przy odnocze Borowiczka zwaney, od Dniepru ciągnący się. Ostoje od tegoż znajdują się po pod górą do Taśmina idącą; z tych wsiów Topiłówka gróntami swemi do ściany starostwa Czerkaskiego przytyka. Przeszedzszy na Taśminie będącą groblę w Czeherynie y udawszy się w prawą rękę, po lewey stronie zaś, rachując granicę Nowoserbską, znajduje się wieś Janicz, w jarze nad rzeczką Janiczką, na teyże młyn o jednym kole, ma cerkiew, w gróncie czarnym, urodzaynym leży, ma las dombrowny prawie około siebie, a opodal las czarny ciągnie się wskróz ponad granicą dóbr dziedzicznych klucza Medwedowskiego. Przy teyże wsi jest Cherson słoboda przy teyże dobroci gruntu położona, ma młyn na teyże rzeczce o jednym kamieniu.

Wieś Cwitna pod lasem Dombrownym, w bliskości granicy Nowoserbskiej leży, ma cerkiew, młynów wietrznych trzy w gróncie żyznym, ma czarnego lasu niemało. Słoboda Krasnopolie nad samą polską granicą, naprzeciwko wsi Nowoserbskiej Kniaży, od lat dwóch osadzająca się w stepie, w gróncie żyznym.

Wieś Sosnówka, słoboda w jarze nad gołym Taśminem leży w wierzchowinie stawu dawniey malowany zwanego, zkąd granica starostwa między dobrami dziedzicznymi klucza Medwedowskiego znajduje się. Wsie Wereszczaki, to jest część niższych Wereszczak

czyli Krasnopolie y wyższych Wereszczak; w tych potym rzeczonych jest cerkiew, leży nad Taśminem suchym.

Wieś Sobotów nad Taśminem bliźnim ma cerkiew dwie, z tych jedna za Chmielnickiego murowana nadruynowana, przez gromadę Sobotoską oporzadzona; ma młynów dwa na rzeczce Sobotówce o jednym kole, a trzeci w lesie nad Rudą Kuzowcą także o jednym kole; ciągnie się las ten około Cwitney.

Wieś Nowosielica powyżej Sobotowa nad tymże Taśminem, ma cerkiew y młynów 9 o jednym kole na rzeczce Nowosielicy zabudowanych; koło tej las wyżej wspomniony idzie; leżą te obydwie wsie w gruncie żyznym. Wieś Juwkowce pod czarnym lasem w jarze, ma cerkiew y młynek o jednym kole na rudce z lasu ciągnącej się. Medwedówki część do Taśmina bliźniego przytyka nad rzeczką Medwedówką, w tenże wpadającą położona, ma cerkiew y młyn jeden, znajdują się w takimże gruncie.

Wieś Chodolijówka po drugiej stronie Taśmina bliźniego od ściany Czerkaskiej, ma cerkiew, leży w gruncie piaszczystym bliżej ku Czeherynowi nad Taśminem. Wsie Truszowce mają cerkiew, Pohorylce mają cerkiew y Rozsoszyńce. Leżą w gruncie piaszczystym, koło których las sosnowy na opał gospodarskiej budowli zdatny, wąsko ku Czeherynowi ciągnie się.

Mordwa słoboda w stepie nad jarem, Mordwa zwanym, zaszadzona.

Opisanie granicy starostwa Czeheryńskiego.

Dekretem przez kommissarzów od JKMcI wyznaczonych roku 1781, dnia 30 kwietnia od dóbr dziedzicznych klucza Medwedowskiego zamierzonev jest takie. Zaczyna się taż granica koło słobody Sosnówki w jarze nad Taśminem gołym w wierzchowie stawu dawniej malowany zwanego y ciągnie się przez dombrowę w jar do Taśmina suchego y przeciw płynieciu idąc, przez Wereszczaki niższe czyli Krasnopolie tymże Taśminem ponad Taśminką słobodą do klucza Medwedowskiego należącą, przez Wereszczaki jarem aż

do wierzchowiny, gdzie Taśmin suchy poczyna się, a przez las czarny kopcami postępując aż do dwóch złączonych potoków rzucając w prawą jeden potok Janicz zwany, drugim przeciw płynieciu idąc aż do jaru suchego y tymże jarem do Krynicy y sadu Homonowego z Lubomirki, wsi klucza Medwedowskiego, przyszedłszy prostą linią przez jar y przechodząc aż do sadu Procka, poddanego wsi Matwijówki, dalej przez jar do błota szerokiego, grzązkiego, Potok zowiącego się, przez Nowosielicę do Taśmina ciągnącego się, przeszedłszy przeciwko futuru futuru Semena Horbania w lewey stronie leżącego, dalej dombrową, a przyszedłszy jarek w lesie czarnym linią prostą aż do sadku Martyna Hanczarenka, a potym strumyk do Juwkowiec z lasu ciągnący się, oraz drogą z Hołowkówki do tychże Juwkowiec idącą przyszedłszy w lewey stronie rzucając na tymże strumyku groblę y stawek z futorem, wszedłszy na górę przez sad Trochima Horbaczenka aż do drogi z Juwkowiec do mielnik idącej, tę przestąpiwszy przez lasek gęsty mały do rzeczki Ozeninki z lasów Motreneńskich idącej y tąż rzeczką za spadkiem wody idąc aż do uścia Ozeninki w rzeczkę Medwedówkę do Taśmina bliźniego idącej y tymże Taśminem biegowie (?) wody postępując do grobli na tymże Taśminie bliźnim będącej, a przestąpiwszy środkiem tegoż Taśmina aż do pięty starostwa Czerkaskiego, gdzie ex opposito popod wsią rzeczka Luberczyk w tenże Taśmin bliźni wpada.

Opisanie ostrowów na Taśminie, poczynszy od Kryłowa.

Ostrów Sportyn nazywający się powyżej wsi Wiatrówki drzewem różnym zarosły.

Ostrów Kołomyjczyn do grobli Bondarowa przypierający się różnym drzewem zarosły.

Ostrów Pratwa nazywający się do Machnowego jeziora przypierający, na którym dosyć drzewa różnego.

Ostrów Korynny duży powyżej Pratwy, drzewem zarosły.

Ostrów Hrebinników powyżej wsi Andruszówki drzewem różnym zarosły.

Ostrów Czerneczy, na tym kawał sianożęci y drzewa różnego dosyć.

Ostrów Wowczy, na którym drzewa różnego dosyć znajduje się.

Ostrów Zielony między Sobotowem y Nowosielicą, olszyną zarosły.

Ostrów Zielony między Sobotowem y Nowosielicą, olszyną zarosły.

Ostrów Jaremiszyn powyżej wsi Nowosielicy, na nim sianożęci kawał y łągu, albo zarosli.

Ostrów Berezów między Truszowcami y Medwedówką, na nim sianożęć y kawał dębiny niedorodney.

Opisanie ostrowów na Dnieprze w starostwie Czerkaskim.

Ostrów, nazywający się Hryńców, naprzeciw Kryłowa, na którym kawał sianożęci, wierzb y łązy dosyć.

Ostrów Kołodowy poniżej wsi Lipowe, na którym sianożęci kawał y łązy dosyć.

Ostrów Prosered naprzeciw wsi Lipowe, na którym same łązy

Ostrów stary Woronowski zwany między wsiami Woronówką y Lipowym, same wierzb y łązy.

Ostrów Prosered duży, poniżej Woronówki, łążą zarosły.

Ostrów Oparczyn czyli Bilów nazywający się, ćwierć mili długości naprzeciw wsi Woronówki, na którym sianożęci dosyć, miejscami łążą zarosły.

Ostrów Mały Kobylni nazywający się naprzeciw wsi Czapliszcz, na tym same łązy. Ostrowek mały Sibir między wsiami Bużynem y Tarasówką, łążą zarosły.

Ostrów Wasków powyżej wsi Bużyna, na którym kawał sianożęci.

Ostrów Zaton nazywający się, dosyć obszerny, przeciwko wsi Borowicy, na tym dosyć sianożęci.

Ostrów Wiezysko nazywający się naprzeciwko wsi Topiłówki, na którym sianożęci y łoży dosyć.

Las dębowy y czarny więcey jak na dwie mile między wsiami ciągnący się na różny wyrobek towarów leśnych sposobny.

(*Подпись*—Fr. Goszczyński etc).

Деляція.

Nota do JJWW. Kommissarzów wojewódstwa Kijowskiego. Ustawy Najjaśniejszey Rzpltey skonfederowanych Stanów uniwersałami przez Kommissyą tytuło Bezpieczeństwo podatku z dóbr królewskich całemu narodowi ogłoszone podług brzmienia tychże uniwersałów w punkcie piątym, pozwalającym zupełney mocy JJWW. lustratorom od PP. Kommissyi wojewódzkich obranym poznania wszelkich sporów, krzywd, y skarg od kogo bądź zanesionych, dają nam powód tak interessa pomnożenia intraty z dóbr królewskich y Rzpltey jako z czucia krzywd naszych podania niniejszey noty, którą w takowych wyszczególnieniem wyrazach.

Gromada Sosnowiecka starostwa Czehryńskiego, mając pokrzywdzenia od zwierzchności tegoż starostwa, jakoto naypryncypalnief niedopuszczenia na nowo zabudowanie się lasów właściwych starościńskich, gdy którego w lesie zastają, biją, siekiery zabierają, woły, za które wyręczając płacimy rubli dziesięć, nareszcie każą nam za kwitami chodzić o kilka mil y kilka dni znietrzymy y napróżną powracamy—toż samo gdy pojedziemy na potrzeb folwarku, winnicy, karczmy, napróżną powracamy y gdy jay narąbiemy (?), to do półkownika Łazarewicza odwozimy.

Takoż nie dawano nam używania pól, łąk po pod samą wsią bito nas śmiertelnie. chudobę naszą zabierali y do Medwedówki o kilka mil zapędzali po niedziel 2—3 trzymali, nawet drób nasz zabierali, siano pokoszone zabierali, zboża z własnych starościńskich gróntów, a z dziedzicznych dozwolali; to gdyby nie mieliśmy takowych prepedycyi dotychczas zebrałoby się do dwóchset gospo-

darzów. Dość na tym od początku przyzwu naszego na słobodę aż do tej pory doznajemy. W których to dezyderyach naszych dopraszamy JJWW. panów dobrodziejów, ażebyśmy więcej tych krzywd nie cierpieli y wolność mieli na użytek nasz własny w lasach wszelkiego zabudowania, takż pól y łąk nie było zbronięno.

Z takowych przełożeń naszych uznać należy oczewistość uszkodzenia dochodów Rzpltey, co dowodami wspierać y przekonywać jesteśmy zawsze nieodmowni nie tylko przed wami JJWW. Kommissarze, ale y przed seymującym stanem żądają tylko, aby czwice nasze o dobro publiczne y zyskanie sprawiedliwości w krzywdach naszych bezwzględnie nie zostały.

Dan w Sosnówce 15 jl., 1789 roku. (*11 nodnuceŭ cz* ⊕: Fedor Salyj, Wasyl Mytrycin, Dmitro Mulyk, Onufry Szewc, Jakow Naptota, Jusko Diadiaurenko; Wasyl Słonina, Lesko Pohrebny, Semen Babicz, Kiryło Szewc, Sawka Maydannik).

5. Староство Каневское.

Działo się na gróncie dóbr miasta Kaniowa, do starostwa Kaniowskiego należących, roku 1789, dnia 29 września.

My kommissarze y lustratorowie do lustracyi królewsczyzn z środka Kommissyi powiatu Kijowskiego z mocy prawa Seymu te-
raźniejszego 1789 wybrani, zjehawszy na grónt dóbr na początku dzieła wyrażony, zarządzającym starostwem Kaniowskim stawić się y prawa do tegoż ściągające się złożyć nakazaliśmy. A ponieważ ur. Ignacy Mianowski, subdelegat grodzki Winnicki roku 1774 dnia 12 sierpnia w grodzie Kijowie na mocy prawa od Najjaśniejszego Króla Jegomości Polskiego, Stanisława Augusta, pana naszego miłościwego, na osobę JW. Jana Potockiego, kasztelanica

lwowskiego w dobra starostwa Kaniowskiego ze wszystkimi onego przynależnościami zapisaną possessyą, r. 1782, dnia 7 januarii przed aktami kontraktowemi Dubieńskimi od tegoż JW. Jana Potockiego, starosty kaniowskiego na osobę JOX. Jegomości Stanisława Poniatowskiego, przedtem generała leytenanta woysk koronnych, a terażniejszego podskarbiego Wielkiego W. Xięstwa Litewskiego zeznane ustępcze starostwa Kaniowskiego prawo złożywszy y o dożywotnim do zeyścia z tego świata JW. Jana Potockiego przez JOX. Jegomości Poniatowskiego, podskarbiego W. X. Lit. w prawie królewskim posiadaniu nas kommissarzów zawiadomiwszy, okazując prawo 1775 r. na karcie 87 pod tytułem: Wdzięczność Najjaśniejszemu Królowi Jegomości, iż Rzeczpospolita starostw cztery: Białocerkiewskie, Bohusławskie, Kaniowskie y Chmielnickie Najjaśniejszemu Królowi Jegomości Polskiemu, Stanisławowi Augustowi, Panu naszemu miłociwemu y successorom krwi tegoż Najjaśniejszego Pana na dziedzictwo oddała, a Najjaśniejszy Pan przez dyplomatyczną wieczystą darowiznę roku 1777, dnia 18, miesiąca sierpnia w Warszawie daną, roku y miesiąca tychże dnia 19 do Akt Metryki Koronney Mniejszey Kancellaryi w sposób oblaty wniesioną, a w tymże roku do akt własnego powiatu grodzkich kijowskich dnia 8, miesiąca listopada także w oblatą podaną, JOX. Jegomości Stanisławowi Poniatowskiemu, Podskarbiemu Wielkiemu W. X. Lit. rezygnował, y że starostwo Kaniowskie z innemi wyżey pomienioną konstytucyą wyszczególnionemi są ziemskiej natury zapewnił; niemniej że JOX. Jegomość Poniatowski, Podskarbi Wielki W. X. Lit. z mocy posiadania prawa dożywotniego królewskiego od JW. Jana Potockiego nabytego, do zeyścia jego winien jest podług konstytucyi roku y seymu terażniejszych połowę dochodów starostwa Kaniowskiego, a po zgasłym zeyściu tegoż JW. Jana Potockiego, jako z dóbr ziemiańskich grosz dziesiąty ofiary obywatelskiej do Skarbu Koronnego opłacać, tłumaczy się, przeto, co przynależy natury dóbr Kaniowskich na przeszłość ziemskich y dochodu z nich do Skarbu Koronnego opłacać się podług prawa

zwykłego, jako ten rodzaj podatku naszej władzy nie podlega, tak przy mocy JOX. Jegomości Podskarbiego Wiel. W. X. Lit., prawem ubezpieczoney zostawiwszy w porządku ustanowienia z dóbr tychże teraz prawu dożywotniemu Królewskiemu podległych dochodów przystępując, nakazujemy złożenie inwentarzów czyli registrów trzech lat: 1786, 1787 y 1788 roku. A ponieważ ur. Fedor Jaczewski, kommissarz JOX. Jegomości Podsk. Wiel. W. X. Lit. one złożył, przeto do zabrania intrat sposobem w prawie wyrażonym przystąpiliśmy w ten sposób.

Inwentarz starostwa Kaniowskiego.

*Inwentarz miasta Kaniowa. Żydzi**) (ulica Rynkowa do cerkwi domów 8; ulica Rynkowa od traktierni domów 4; ulica Zatylna domów 29)—domy rynkowe y uliczne 12, zatylnie 29; czynsz zł. 464; kwitowe zł. 6, gr. 12.—Chrześcianie**): liczba gospodarzów 225 (y żyd 1); ciągło 78. Prowent pieniędzy: W mieście Kaniowie od żydów y chrześcian czynszu zł. 4,307.***) Kwitowego zł. 62, gr. 24.****) Kołowego zł. 245. Lasowego zł. 416, gr. 15. Kosowego zł. 721. Dziesięcinnych pni 7 po zł. 7 licząc za każdy—zł. 49; oczkowego zł. 10, gr. 15. Żyta korcy 52, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 316, gr. 15. Owsa korcy 82, po zł. 2 korzec—zł. 164. Drew fur 106 y pół, fura po gr. 7¹/₂ licząc—zł. 26, gr. 18, denarów 13¹/₂. Arędy karczemney z miasta Kaniowa zł. 8,000. Summy ogólney wynosi zł. 14,318, gr. 27, den. 13¹/₂.)

*) Въ числѣ евреевъ rabin 1, szkolnik 1.

**) Miasto Kaniów y przedmieście Sielec Kaniowski. Въ счетъ не вошли Jmc Pp szlachty 8 человекѣ. Въ числѣ християнѣ названы свободные отъ налоговъ: wojt, burmistrz, 3 przysięжных, pisarz, instygator, a изъ шляхты gubernator y rotmistrz, Mielników 12, bednarzy 3, koleśników 7, szewcy 25, kowali 16; pobeżników 4, assawulów 2. ubogich 10, ubogich 10; zbiegły 1 (Kiryło Pimen—uciekł). Всѣ платять.

***) Od żydów 464; od chrześcian zł. 3,843.

****) Od żydów zł. 6, gr. 12, od chrześcian zł. 56, gr. 12.

Wieś Kościane. Liczba gospod. 29;*) ciąгло 31. Expresse w wsi Kościanem czynszu zł. 766, gr. 15. Kwitowego zł. 8. Lasowego zł. 17, gr. 15. Kosowego zł. 89, gr. 15. Dziesięciny pszcz. pni z pasiek 28, pień po zł. 7 licząc—zł. 196; oczkowego zł. 3. Żyta korcy 10 po zł. 6 korzec zł. 60. Owsa korcy 14, garcy 24, po zł. 2 korzec— zł. 29, gr. 15. DREW fur 30 po gr 7¹/₂—zł. 7, gr. 15. Arędy karczemney zł. 700. Summy ogólney wynosi zł 1,877, gr. 15.

Wieś Jabłonów. Liczba gospod. 56**), ciąгло 83. W wsi Jabłonie czynszu zł. 1,760, gr. 15. Kwitowego zł. 18, gr. 24. Lasowego zł. 17, gr. 15. Kosowego zł. 190. Dziesięciny pszczelney pni 50, po zł. 7 pień—zł. 350; oczkowego zł. 7. Żyta korcy 26, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 160, gr. 15. Owsa korcy 36, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 72, gr. 15. DREW fur 85 y pół, po gr. 7¹/₂ fura, zł. 21, gr. 11¹/₂. Arędy karczemney zł. 3,290. Summy ogólney wynosi zł. 5,888, gr. 57¹/₂.

Wieś Rżawiec. Liczba gosp. 16,***) ciąгло 41. W wsi Rżawcu czynszu zł. 1,039, gr. 15. Kwitowego zł. 14, gr. 24. Kołowego zł. 35. Lasowego zł. 31, gr. 15. Kosowego zł. 151, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pień 1—zł. 7; oczkowego zł. 3. Żyta korcy 15, garcy 16, po zł. 6 korzec—zł. 92. Owsa osypowego od gromady korcy 20, garcy 24 po zł. 2 korzec—zł. 41, gr. 15. DREW fur

*) Въ томъ числѣ одинъ козакъ Нгуско Нордijenko, несущій всѣ повинности наравнѣ съ подданными Assawul. poboreźnik; garbarz, bednarz, ubogi 1— всѣ платять.

**) Въ Яблунувѣ 6 козаковъ: Iwan Zyromel, и Anton Pleczenko названы *kozak przysiężny*, Andrey Czołobitenko, Ostap Jarwisz, Semen Podhaunu и Lennik—просто козакъ. Въ томъ же числѣ селѣ есть *por duczyni* Andryj Podhaunu, платящій чиншъ и квитовое. Тамъ же *арендаторы корчелные христiane* Jaków Karpenko и Iwan Kolowiczenko. Ubogi 1. Есть woyt, assawul, przysiężny poboreźnik, bednarz, kowalі 2—несутъ всѣ повинности.

***) 2 слободзянъ; 4 шляхтича; assawul, przysiężny, Xnik (dziesięćnik) wśow 2, mielnik, kowal.

55 y pół po gr. $7\frac{1}{2}$ —zł. 13, gr. $26\frac{1}{2}$. Arędy karczemney zł. 1,200. Ogólney summy wynosi zł. 2,630, gr. 20, den. 4 y pół.

Wieś Stepańce. Liczba gosp. 127*); ciągło 218. Czynszu zł. 4,245, gr. 15. Kwitowego zł. 47. Lasowego zł. 24, gr. 15. Kosowego zł. 423. Dziesięciny pszczelney pni 39 po zł. 7 pień—zł. 273, oczkowego zł. 18, gr. 15. Żyta korcy 65, garcy 8 po zł. 6—zł. 391, gr. 15. Owsa korcy 86, garcy 16 po zł. 2—zł. 173. Drew fur 238 y pół à gr. $7\frac{1}{2}$ licząc każdą furę—zł. 59, gr. 19. Arędy karczemney zł. 7,500. Ogólney summy wynosi zł. 13,155, gr. 19.

Wieś Pilawa. Liczba gospod. 37**); ciągło 56 (1 słobod.). W wsi Pilawie czynszu zł. 1,099. Kwitowego zł. 12, gr. 12. Kosowego zł. 122, gr. 15. Oczkowego zł. 1, gr. 15. Żyta ospywego korcy 14, garcy 16, po zł. 6 korzec—zł. 40. Drew fur 51, po zł. $7\frac{1}{2}$ —zł. 12, gr. $22\frac{1}{2}$ Arędy karczemney zł. 2,800. Co uczyni ogólney summy zł. 4,175, gr. $4\frac{1}{2}$.

Wieś Sieniawka. Liczba gosp. 39***) y żyd 1 nowo buduje się. Czynszu zł. 1,207, gr. 15. Kwitowego zł. 14. Kosowego zł. 127. Dziesięciny pszczelney pień 1—zł. 7; oczkowego zł. 2, gr. 15. Osypu żyta korcy 17, garcy 8 à fl. 6—zł. 103, gr. 15. Owsa korcy 23, garcy 8, à fl. 2—zł. 46, gr. 15. Drew fur 55 y pół, po gr. 7 y pół—zł. 13, gr. 26 y pół. Arędy karczemney zł. 3,200. Ogólney summy wynosi zł. 4721, gr. $26\frac{1}{2}$.

Wieś Jemczycha. Liczba gospod. 76,****) y żyd 1; ciągło 119. W wsi Jemczysie czynszu zł. 2,338. Kwitowego zł. 26. Kosowego

*) *Козаковъ* 4: Jaków Tkaczenko, Wasyl Frand, Andryj Brandzia, Tyszko Sumacz, несуть всѣ повинности. Слободзянъ 4. Шляхтичей 7. Войт, assawulów 2, przysiężny, kowali 2, szewc.

***) *Есть assawul, przysiężny; 1 słobodzianik*

****) *Есть assawul, пр. ysiężny.*

*****) *Въ томъ числѣ козаковъ (несущихъ всѣ повинности) 4: Onysko Zahoralko, Nawtyło Rampuszka, Miron Prosenko, Pilip Zuk. Слободз. 1. Przysiężny assawul, Xnik, pobereźnik sam służy.*

zł. 247. Dziesięciny pszczelney pni 4 à fl. 7 pień—zł. 28; oczkowego zł. 12, gr. 15. Żyta korcy 35, garcy 24, à fl. 6 korzec—zł. 214, gr. 15. Owsa korcy 48, garcy 8 à fl. 2—zł. 96, gr. 15. Drew fur 133 y pół, po gr. 7 y pół—zł. 33, gr. 11 y pół. Arędy karczemney zł. 3,000. Summy ogólney wynosi zł. 5,995, gr. 26¹/₂.

Wieś Kozin. Liczba gosp. 97;*) ciągło 211. W wsi Kozinie czynszu zł. 3,895, gr. 15. Kwitowego zł. 33, gr. 12. Lasowego zł. 35. Kosowego zł. 332, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 21 à fl. 7 —zł. 147: oczkowego zł. 25. Osypu żyta korcy 59, garcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 355, gr. 15. Owsa korcy 82 po zł. 2—zł. 164. Drew fur 195 à gr. 7 y pół—zł. 48, gr. 22 y pół. Arędy karczemney zł. 4,000. Ogólney summy wynosi zł. 9,036, gr. 19 y pół.

Wieś Masłówka Liczba gosp. 113;**) ciągło 121. Czynszu zł. 2,894, gr. 15. Kwitowego zł. 36, gr. 24. Kosowego zł. 367, gr. 15. Dziesięcinnych pni 7 po zł. 7—zł. 49; oczkowego zł. 26, gr. 15. Żyta osypowego korcy 46, garcy 16, po zł. 6 korzec—zł. 279. Owsa korcy 62, garcy 24, po zł. 2 korzec—zł. 125, gr. 15. Drew fur 156, à gr. 7¹/₂—zł. 39. Arędy karczemney zł. 4,000. Summy ogólney wynosi zł. 7,817, gr. 24.

Wieś Potok. Liczba gosp. 130;**) ciągło 271. W wsi Potoku

*) Въ томъ числѣ козакоѣ (несущ. всѣ повинности) 15: Дмитро Кирьченко z bratem, Chwedor Smuhoj, Chwedor Moysa, Ihnat Jastrub, Kiryło Posternak, Kondrat Gaszchenko, Roman Uniaczenco, Petro Morhun « br., Mykita Zinzchenko, Kiryło Siro-macha, Matwiy Boberenko, Wasyl Iwaszchenko, Hrycko Strytniczenco, Hrycko Kowal, Hrycko Nahornu, u 1 слободзянкѣ. Przysiężny, assawul, bednarzy 2.—2 razem siedzą: Wasyla Piwowara dzieci y Wasyl zięc Mauborodow).

**) Въ томъ числѣ козакоѣ (несущихъ всѣ повинности) 5: Ostap Krasinczenko, Konon Tkasz, Hrycko Iszchenko, Artem Hajworoński, Petro Klymenko Слободз. 1, шляхтичъ 1. Ubogich 14. Woyt, przysiężny poboreźnik—всѣ платять.

***) Въ томъ числѣ козакоѣ (несущихъ всѣ повинности) 15: Mykita Nakoneczny, Andryj Semeniaka, Nestor Wołoszyn, Fedor Pluźnik, Rudko Łazorenko, Filon Storczowenko, Kost Hrabicz, Jaków zięc Kostiów, Fedor Ilenko, Andryj Szatylo, Jarosz Winniczenco, Anton Buhrenko, Prokop Dwirnick, Olexa Zamnyborszcz, Denys Sulyma. Шляхтичей 2. Слободз. 1. Ubogich 7. Woyt, assawul, sąsiad 1, bez chaty 1 (платить чиншъ zł. 7).

czynszu zł. 5,295, gr. 15. Kwitowego zł. 41, gr. 24. Lasowego zł. 14. Kosowego zł. 419, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 26 po zł. 7 pień—zł. 182; oczkowego zł. 13, gr. 15. Żyta osypoweg. korcy 80 po zł. 6 korzec—zł. 480. Owsa korcy 113, garcy 16 po zł. 2 korzec—zł. 227. Drew fur 211 y pół, po gr. 7 y pół fura—zł. 52, gr. 26 y pół. Arędy karczemney zł. 8,500 z wsią Korytyszczami. Ogólney summy wynosi zł. 15,226, gr. 5 y pół.

Wieś Korytyszcze. Liczba gosp. 28;*) ciągło 34. Czynszu zł. 861. Kwitowego zł. 7, gr. 24. Kosowego zł. 91, Xciny pni 5, po zł. 7 pień—zł. 2. Żyta korcy 12 garcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 73, gr. 15. Owsa korcy 18, garcy 24 po zł. 2 korzec—zł. 37, gr. 15. Drew fur 33 po gr. 7 y pół fura—zł. 8, gr. 7 y pół. Aręda karczemney wraz z wsią Potokiem. Ogulney summy wynosi zł. 1,116, gr. 1¹/₂.

Wieś Mikołajówka. Liczba gosp. 134;**) ciągło 220. Czynszu zł. 4,634. Kwitowego zł. 44, gr. 18. Kołowego zł. 35. Lasowego zł. 21. Kosowego zł. 446, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 16 po zł. 7—zł. 112; oczkowego zł. 14, gr. 15. Żyta korcy 69 garcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 415, gr. 15. Owsa korcy 97, garcy 8 po zł. 2 korzec—zł. 194, gr. 15. Drew fur 91 gr. 220 y pół po gr. 7 y pół—zł. 55, gr. 4. Arędy karczemney zł. 5,500. Summy ogulney zł. 11,472, gr. 21, den. 13 y pół.

Wieś Makiedony. Liczba gosp. 64;**) ciągło 147. Czynszu zł. 2,663, gr. 15. Kwitowego zł. 23, gr. 6. Kołowego zł. 210. Lasowego zł. 14. Kosowego zł. 219. Dziesięcinnych pni 22 à fl. 7—zł. 154; oczkowego

*) Въ томъ числѣ шляхт. 1, слободз. 1. Ubogi 1. Przysiężny.

**) Въ томъ числѣ *козаковъ* (несущихъ всѣ повинности) 7: Iwan Dąbrowa, Semen Syriczenko, Iwan Talawin, Махум Kardasz, Nawryło Haman, Iwan Burdasz, Sirosztan. Слободз. 3. Есть kaleka żebrak, платяція чиншъ 7 и kwit. zł. 6 gr. и недзна żebraczka—czynsz zł. 3, gr. 15, kwit. gr. 6 и kosowego zł. 1. Ubogich 8. Wóyt, assawula, przysię ny, всѣ платять. Mielnik, szewców 3.

***, Въ томъ числѣ *козаковъ* (несущихъ всѣ повинности) 3: Anton Szarpilo, Daniło Illaszenko, Lukian Szapowalenko. Ubogich 4. Mielnikow 5.

zł. 42, gr. 15. Żyta korcy 41 garcy 16 po zł. 6 korzec—249. Owsa korcy 57, garcy 8 po zł. 2 korzec—zł. 114, gr. 15. DREW fur 139 y pół po gr. 7 y pół fura—zł. 34, gr. 26 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney, zł. 3,000. Ogólney summy zł. 6,724, gr. 17 y pół.

Wieś Prucki. Liczba gosp. 26;*) ciągło 42. Czynszu zł. 854. Kwitowego zł. 8, gr. 18. Kołowego zł. 35. Kosowego zł. 84. Oczkowego zł. 10. Żyta osypowego korcy 12, garcy 16 po zł. 6 korzec—zł. 75. Owsa korcy 18 po zł. 2 korzec—zł. 36. DREW świętecznych fur 45 po gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 11, gr. 7 $\frac{1}{2}$. Aręda karczemna wraz z Makiedonami. Ogólney summy zł. 1,113, gr. 25.

Wieś Futor. Liczba gosp. 83;**) ciągło 133. Czynszu zł. 2,785. Kwitowego zł. 27, gr. 6. Kołowego zł. 35. Kosowego zł. 280. Dziesięciny pszczelney pni 10 po zł. 7—zł. 70; oczkowego zł. 23. Żyta korcy 39 po zł. 6—zł. 234. Owsa korcy 54, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 108, gr. 15. DREW fur 126 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ fura—zł. 31, gr. 15. Arędy karczemney zł. 2,200. Summy ogólney zł. 5,794, gr. 6.

Wieś Tulińce. Liczba gospod. 57;***) ciągło zł. 89. Czynszu zł. 1,897. Kwitowego zł. 17, gr. 24. Lasowego zł. 7. Kosowego zł. 185; gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 8 po zł. 7—zł. 56; oczkowego zł. 13. Żyta korcy 26, garcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 157, gr. 15. Owsa korcy 37, garcy 24 po zł. 2 korzec—zł. 75, gr. 15. DREW fur 81 à gr. 7 y pół fura—zł. 20, gr. 7 y pół. Arędy karczemney zł. 1,500. Summy ogólney zł. 3,929, gr. 16 $\frac{1}{2}$.

*) Въ томъ числѣ козажъ (несущій всѣ повинности) 1: Махум Чоменко. Ubogich 3. Assawula.

**) Въ томъ числѣ козаковъ (несущихъ всѣ повинности) 5: Лукіан Войко, Мукіта Јасенко, Lewko Sarana, Іван Поповичъ, Макар Нласзценко. Слободъ 1. Ubogich—педъных 15. Wóyt. assawul, праузієжну: мієлник (всѣ платять).

***, Въ томъ числѣ козаковъ (несущихъ всѣ повинности) 3: Wolodko Łubianenko, Оранас Nasulycz, Ілко Курупичъ. Поп Szambarski платять чиншъ и квитовое. Шляхтичъ—тоже. Ubogich y педъных 11 (всѣ платять чиншъ) Праузієжну, X—niki 3, pobereznik. Koleśnik 1.

Wieś Czapple. Liczba gosp. 9*), ciąгло 3. Czynszu zł. 112. Kwitowego zł. 2, gr. 12. Kosowego zł. 24, gr. 15. Żyta osypowego korzec 1, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 10, gr. 15. Owsa korcy 2 po zł. 2 korzec—zł. 4. DREW fur 4 y pół po gr. 7¹/₂ fura—zł. 1, gr. 4. Arędy karczemney zł. 100. Ogulney summy zł. 254, gr. 16.

Wieś Berezniachi. Liczba gosp. 26;**) ciąгло 47. Czynszu zł. 913, gr. 15. Kwitowego zł. 9, gr. 12. Kosowego zł. 91. Dziesięciny pni 9 à fl. 7—zł. 63; oczkowego zł. 3, gr. 15. Żyta korcy 14, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 88, gr. 15. Owsa korcy 19, garcy 24 po zł. 2 korzec—zł. 39, gr. 15. DREW fur 51 à gr. 7 y pół fura—zł. 12, gr. 22 y pół. Arędy karczemney zł. 700. Summy ogólney zł. 1,921, gr. 4 y pół.

Wieś Potapce. Liczba gosp. 34;***) ciąгло 72. Czynszu zł. 1,340, gr. 15. Kwitowego zł. 12, gr. 12. Kołowego zł. 35. Kosowego zł. 119. Dziesięciny pszczelney pni 2 à fl. 7 pień—zł. 14; oczkowego zł. 6. Żyta korcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 121, gr. 15. Owsa korcy 29 po zł. 2 korzec—zł. 58. DREW fur 73 y pół po gr. 7¹/₂—zł. 18, gr. 11¹/₂. Arędy karczemney zł. 1,200. Summy ogólney zł. 2,924, gr. 23¹/₂.

Wieś Łazurce. Liczba gosp. 35;****) ciąгло 53. Czynszu zł. 1,102, gr. 15. Kwitowego zł. 11, gr. 24. Lasowego zł. 7. Kosowego zł. 119. Dziesięciny pszczelney pni 10 à fl. 7—zł. 70; oczkowego zł. 6. Żyta korcy 17, garcy 8, po zł. 6 korzec—zł. 103, gr. 15.

*) Въ томъ числѣ зебрак и 2 ubogich—платяць чиншъ и квитове; а убогіе и косовое.

**) Въ томъ числѣ козакъ 1: Олеха Перевертало. Assawul, прусиєнцу.

***) Въ томъ числѣ козакоевъ (песущихъ всѣ повинности) 4: Artem Negruj Choma Horbenko, Тумозъ Норта и Карпо Третета. Ubogich 3 (чиншъ zł. 7, квитовое gr. 6, kosowe zł. 3, gr. 15). Mielnik. 1.

****) Въ томъ числѣ козакъ 1—Wasył Kiszka. Ubogich 4 (чиншъ, квитовое, косовое). Три арендаря—христіанина: Ilko Wilchowenko, Тумозъ Крамаренко и Marko Oleszczenko (отбывають всѣ повинности).

Owsa korcy 23, garcy 16 po zł. 2 korzec—zł. 47. DREW fur 58 y pół à gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 14, gr. 19. Arędy karczemney zł. 600. Summy ogólney zł. 2,081, gr. 15.

Wieś Hruszowa. Liczba gosp. 44 *); ciągło 85. Czynszu zł. 1,634, gr. 15. Kwitowego zł. 16, gr. 12. Kołowego zł. 196. Kosowego zł. 24, gr. 15. Lasowego zł. 150, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 4 à fl. 7 pień—zł. 28; oczkowego zł. 22, gr. 15. Żyta korcy 24, garcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 148, gr. 15. Owsa korcy 34 po zł. 2 korzec—zł. 68. DREW fur 90 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 22, gr. 15. Arędy karczemney zł. 1,800. Summy ogólney zł. 4,111, gr. 12.

Wieś Medwedówka. Liczba gosp. 33 **); ciągło 65. Czynszu zł. 1,218. Kwitowego zł. 11. Kołowego zł. 35. Kosowego zł. 108, gr. 15. Oczkowego zł. 7, gr. 15. Żyta korcy 17, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 106, gr. 15. Owsa korcy 24, garcy 24 po zł. 2 korzec—zł. 49, gr. 15. DREW fur 66 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ każdą furę szacując—zł. 16, gr. 15. Arędy karczemney zł. 1.000. Summy ogólney zł. 2,552, gr. 15.

Wieś Czornyszów. Liczba gosp. 33 ***), ciągło 48. Czynszu zł. 1,018. Kwitowego zł. 11, gr. 6. Lasowego zł. 3, gr. 15. Kosowego zł. 101, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 4 à fl. 7—zł. 28; oczkowego zł. 8, gr. 15. Żyta korcy 15, garcy 16 po zł. 6 korzec—zł. 93. Owsa korcy 21, garcy 16 po zł. 2 korzec—zł. 43. DREW fur 52 $\frac{1}{2}$ po gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 13, gr. 4. Arędy karczemney zł. 800. Summy ogólney zł. 2,120, gr. 10.

Wieś Piszczalniki. Liczba gosp. 45 ****); ciągło 53. Czynszu

*) Въ томъ числѣ 1 *mielnik* и *kozak*—Anton Pompa. 1 ubogi, 1 żyd, 2 шляхтича. Assawul, przysiężny, pobereźnik—всѣ платять. Mielnikow 6 (считая и казака), kowali 2, szewców 2.

**) Въ томъ числѣ *козакоев* 2: Махум Ochrimenko и Lesko Klerka Assawul, przysiężny pobereźnik, mielnik 1, ubogich 5. Всѣ платять.

***, *Козакоев* 2: Matwiey Lohwin, Hrycko Petrenko. Assawul, przysiężny pobereźnik, szewc 1. Ubogich 3.

****) Służy 1. Szewców 4. Ubogich y pędznych 6—всѣ платять чиншъ и квитовое, а ubogie и косовое. Слободз. 1, ничего не платить.

zł. 1,172, gr. 15. Kwitowego zł. 14, gr. 18. Lasowego zł. 28. Kosowego zł. 143, gr. 14. Dziesięciny pszczelney pni 4 po zł. 7—zł. 28; oczkowego zł. 12, gr. 15. Żyta korcy 18, garcy 16 po zł. 6 korzec—zł. 111. Owsa korcy 24, garcy 24, po zł. 2 korzec—zł. 49, gr. 15. DREW fur 67 $\frac{1}{2}$ à gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 16, gr. 26 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney zł. 700. Summy ogólney zł. 2,276, gr. 14 $\frac{1}{2}$.

Wieś Troszczyń. Liczba gosp. 35 *); ciągło 44. Czynszu zł. 1,032, gr. 15. Kwitowego zł. 11, gr. 12. Kołowego zł. 35. Lasowego zł. 31, gr. 15. Kosowego zł. 115, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 9 à fl. 7—zł. 63; oczkowego zł. 5, gr. 15. Żyta korcy 15, garcy 8, po zł. 6 korzec—zł. 91, gr. 15. Owsa korcy 22, garcy 16, po zł. 2 korzec—zł. 45. DREW fur 57 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ licząc każdą furę,—zł. 14, gr. 7 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney 1.400. Summy ogólney zł. 2,845, gr. 4 $\frac{1}{2}$.

Wieś Pszeniczniki. Liczba gosp. 59 **), ciągło 81. Czynszu zł. 1,767, gr. 15. Kwitowego zł. 21. Lasowego zł. 196. Kosowego zł. 203. Dziesięciny pszczelney pni 27 po zł. 7 pień szacując—zł. 189; oczkowego zł. 21. Żyta korcy 27, garcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 163, gr. 15. Owsa korcy 37, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 74, gr. 15. DREW fur 111 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ szacując każdą furę—zł. 27, gr. 22 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney zł. 1,600. Summy ogólney zł. 4,263 gr. 7 $\frac{1}{2}$.

Wieś Buczak. Liczba gosp. 20, ***) y żyd 1; ciągło 10. Czynszu zł. 479, gr. 16. Kwitowego zł. 5, gr. 12. Kołowego zł. 7. Kosowego zł. 70. Dziesięciny pszczelney pni 6 à fl. 7—zł. 42. Żyta korcy 6 po zł. 6 korzec—zł. 36. Owsa korcy 10 po zł. 2 korzec

*) *Бозаковъ 2* (Mykita Ostapów, Tereszko Hrebennik). Assawula. Mielnik. Szewców 5. Nędanych 2. Всѣ платять.

**) *Бозаковъ 2* (Iwan Szewc, Maxym Zoltonoh). *Pop dyzunit* (Daniel Dyunit)—платить чиншъ zł. 21, квитовое gr. 6, kosowego zł. 3 gr. 15. Przysiężny. poberecznik, kowali 2, koleśników 4, szewców 2, dziegciarz 1; ubogich 4. Всѣ платять.

***) Przysiężny; mielnik, ubogi.

—zł. 20. DREW fur 15 à gr. 7½ fura—zł. 3, gr. 22½. Arędy karczemney zł. 500. Summy ogólney zł. 1,103, gr. 19½.

Wieś Hincze. Liczba gosp. 22*); ciągło 18. Czynszu zł. 500, gr. 15. Kwitowego zł. 7. Lasowego zł. 63. Kosowego zł. 77. Dziesięciny pszczelney pni 7 à fl. 7—zł. 49; oczkowego—zł. 4, gr. 15. Żyta korcy 8, garcy 8, po zł. 6 korzec—zł. 49, gr. 15. Owsa garcy 11, korcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 22, gr. 15. DREW fur 27 à gr. 7 y pół fura—zł. 6, gr. 22 y pół. Arędy karczemney zł. 420. Summy ogólney zł. 1,199, gr. 22 y pół.

Wieś Studeniec. Liczba gosp. 39**); ciągło 42. Czynszu zł. 1,029. Kwitowego zł. 13, gr. 18. Lasowego zł. 21. Kosowego zł. 136, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 14 à fl. 7—zł. 98; oczkowego zł. 3. Żyta korcy 16, garcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 100, gr. 15. Owsa korcy 22, po zł. 2 korzec—zł. 44. DREW fur 57 à gr. 7 y pół—zł. 14, gr. 7 y pół. Arędy karczemney zł. 700. Summy ogólney zł. 2,159, zł. 25 y pół.

Wieś Siedliszcze. Liczba gosp. 41***); ciągło 46. Czynszu zł. 1,116, gr. 15. Kwitowego zł. 13, gr. 12. Kołowego zł. 161. Lasowego zł. 14. Kosowego zł. 140. Dziesięciny pszczelney pni 9 à fl. 7—zł. 63; oczkowego zł. 14. Żyta korcy 17, po zł. 6 korzec—zł. 102. Owsa korcy 23, po zł. 2 korzec—zł. 46. DREW fur 52 y pół, à gr. 7 y pół—zł. 13, gr. 3, den. 13½. Arędy karczemney zł. 1,200. Summy ogólney zł. 2,883, den. 3½.

Wieś Bobryca. Liczba gosp. 64****); ciągło 74. Czynszu zł. 1,757. Kwitowego zł. 20, gr. 12. Kołowego zł. 98. Lasowego zł.

*) Przysiężny, pobereźnik; garbarz, koleśnik, bednarz, szewców 3, ubogich 2—всѣ платять.

***) *Козакъ* 1 (Petro Kołod), assawul, przysiężnych 2, pobereźnik; kow 1, szewców 2, ubogich 2, шляхт. 2 (всѣ платять; шляхт. только чиншъ и квитовое).

****) *Козакъ* 1 (Махум Buhay). Assawul, przysiężny; mielników 3, szewców kowal; ubogich 3; slobodz. 1.

*****) *Козакъ* 1 (Ihnat Kocza; рядомъ стоить Andrey Kocza, козакомъ не названный); pobereźnik, kowal 4, mielników 3, ubogich 9.

24, gr. 15. Kosowego zł. 210. Dziesięciny pszczelney pni 10 po zł. 7 pień—zł. 70; oczkowego zł. 24, gr. 15. Żyta korcy 27 po zł. 6 korzec—zł. 162. Owsa korcy 38 po zł. 2 korzec—zł. 76. Drew świętecznych fur 90 po gr. 7 y pół fura—zł. 22, gr. 15. Arędy karczemney zł. 2,230. Ogólney summy zł. 4,694, gr. 27.

Wieś Hryszczyńce. Liczba gosp. 54 *); ciągło 61. Czynszu zł. 1,330. Kwitowego zł. 19, gr. 6. Kołowego zł. 35. Lasowego zł. 45, gr. 15. Kosowego zł. 175. Dziesięciny pni 7 po zł. 7 pień—zł. 49; oczkowego zł. 17. Żyta osepowego korcy 24, garcy 8, po zł. 6 korzec—zł. 145, gr. 15. Owsa korcy 29 po zł. 2 korzec—zł. 58. Drew świętecznych fur 82 y pół po gr. 7 y pół fura—zł. 20, gr. 19. Arędy karczemney zł. 2,100. Ogólney summy zł. 3,994, gr. 25.

Wieś Trościaniec. Liczba gosp. 37 **); ciągło 55. Czynszu zł. 1,102, gr. 15. Kwitowego zł. 12, gr. 18. Kołowego zł. 35. Lasowego zł. 21. Dziesięciny pszczelney pni 3 po zł. 7 pień—zł. 21; oczkowego zł. 6, gr. 15. Żyta korcy 16, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 100, gr. 15. Owsa korcy 23, garcy 16, po zł. 2 korzec—zł. 47. Drew świętecznych fur 70½ po gr. 7½ fura—zł. 19. Arędy karczemney zł. 1,400. Ogólney summy zł. 2,886, gr. 7½.

Wieś Kuryłówka. Liczba gosp. 64 ***); ciągło 112. Czynszu zł. 2,404, gr. 15. Kwitowego zł. 21, gr. 18. Lasowego zł. 7. Kosowego zł. 217. Dziesięciny pszczelney pni 7 po zł. 7 pień—zł. 49; oczkowego zł. 6. Żyta osypowego korcy 31, garcy 16 po zł. 6

*) Assawul, Xnik y pobereźnik, przysiężny; mielnik, kolesnik, szewców 3 garbarzy 2; ubogich 3 (сюда же можно огнести одного изъ garbarz ей, о которомъ сказано garbarz w sąsiadach и который платитъ только lasowego zł. 7). Alexander Dysunit, Pop платитъ чиншъ zł. 7 и kwitowego gr. 6.

**) Assawula, pobereźnik, przysiężny, bednarz ubogich 3. Iwan Piekun plugowy, grónt za którego Tymosz Salo oplaca w Kozinie. Tymosz Salo z synem w Kozinie имѣеть 12 воловъ и платять чиншу zł, 182)

***) Казаковъ 2. (Jakim Hluszko, Mikola Piweń); pop Dysunit Kalinowski. Assawul, przysiężny, pobereźnik; kowal; ubogich 4. Шлахт. 4.

korzec—zł. 189. Owsa korcy 46 po zł. 2 korzec—zł. 92. DREW fur 102, po gr. 7¹/₂ fura—zł. 25, gr. 15. Arędy karczemney zł. 2,100. Ogólney summy zł. 5,111, gr. 18.

Wieś Kowali. Liczba gosp. 36 *); ciągło 70. Czynszu zł. 1,386. Kwitowego zł. 12, gr. 12. Lasowego zł. 7. Kosowego zł. 126. Dziesięciny pszczelney pni 10 po zł. 7 pień—zł. 70; oczkowego zł. 12, gr. 15. Żyta korcy 20, garcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 124, gr. 15. Owsa korcy 29, garcy 24, po zł. 2 korzec—zł. 59, gr. 15. DREW fur 69 po gr. 7 y pół fura—zł. 17, gr. 7 y pół. Arędy karczemney zł. 700. Ogólney summy zł. 2,515, gr. 4 y pół.

Wieś Litwiniec. Liczba gosp. 45 **); ciągło 47. Czynszu zł. 1,214, gr. 15. Kwitowego zł. 13, gr. 24. Lasowego zł. 52, gr. 15. Kosowego zł. 154. Dziesięciny pszczelney pni 18 po zł. 7 pień—zł. 126; oczkowego zł. 16, gr. 15. Żyta osypowego korcy 18 po zł. 6 korzec—zł. 108. Owsa korcy 25, garcy 16 po zł. 2 korzec—zł. 51. DREW świętecznych fur 57 po gr. 7 y pół fura—zł. 14, gr. 7 y pół. Arędy karczemney zł. 1,400. Ogólney summy zł. 3,150, gr. 16 y pół.

Wieś Pię. Liczba gosp. 62 ***); ciągło 105. Czynszu zł. 2,068, gr. 15. Kwitowego zł. 21, gr. 12. Kołowego zł. 35. Lasowego zł. 7. Kosowego zł. 185, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 10 po zł. 7 pień—zł. 70; oczkowego zł. 20. Żyta korcy 31, garcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 190, gr. 15. Owsa korcy 43 po zł. 2 korzec—zł. 86. DREW świętecznych fur 114 po gr. 7 y puł fura—zł. 28, gr. 15. Arędy karczemney zł. 2,100. Ogólney summy zł. 4,812, gr. 12.

Wieś Dudary. Liczba gosp. 37 ****), ciągło 29. Czynszu zł.

*) Казакъ (Наврыло Zahorayków zięć). Assawul, Xników 2, pobereźnik; kowal (одинъ изъ Xników), ubogich 3—по обыкновенію всѣ платять.

***) Assawula, Xników 2; pobereźnik; szewców 4, koleśnik garbarz; ubogich 6— всѣ платять (даже ubogi y staru—платить zł. 7 czynszu и gr. 6 kwitowego)

****) Козакъ (Jakow Bezhenko), pobereźnik, ubogich 9 (даже kaleka и żebrak— платять czynsz zł. 3, gr. 15; квитовое gr. 6); szewc 1, mielnik 1.

*****) Słobodzanów 4; ubogich 7 и двѣ вдовы (платять по zł. 21 czynszu).

759. Kwitowego zł. 9, gr. 24. Kosowego zł. 91. Dziesięcinny pień 1—zł. 7, oczkowego zł. 3. Żyta korcy 10, garcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 64. gr. 15. Owsa korcy 15, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 30, gr. 15. Drew fur 31¹/₂ po gr. 7¹/₂—zł. 7, gr. 26¹/₂. Arędy karczemney zł. 300. Ogólney summy zł. 1,273, gr. 5¹/₂.

Wieś Janówka. Liczba gosp. 17; ciąгло 24. *Od osypu y powinności wolna.* Czynszu zł. 490. Kwitowego zł. 5, gr. 18. Dziesięcinnych pni 3, po zł. 7—zł. 21; oczkowego zł. 1. Arędy karczemney zł. 210. Ogólney summy zł. 727, gr. 18.

Zbiór rocznych intrat starostwa Kaniowskiego 1788 roku.

Chrzęćcianie.	Z y d z i.	Ciąгло.		S u m m a.			
				Z ł o t e.	Gr.	Den.	
225	41	78	Miasto Kaniów.	14,318	27	13 ¹ / ₂	
29		31	W s i e.	1,877	15		
56		83		Kościaniec	5,888	5 ¹ / ₂	
46		41		Jabłonów	2,630	20	4 ¹ / ₂
37		56		Rzawiec	4,175	4 ¹ / ₂	
127		218		Pilawa	13,155	19	
39	1	53		Stepańce	4,721	26 ¹ / ₂	
76	1	119		Sieniawka	5,995	26 ¹ / ₂	
97		211		Jemczycha	9,036	19 ¹ / ₂	
113		120		Kozin	7,817	24	
130		271		Masłówka	15,226	5 ¹ / ₂	
28		34		Potok	1,116	1 ¹ / ₂	
134		220		Korytyszcze	11,472	21	13 ¹ / ₂
64		147		Mikołajówka	6,724	17 ¹ / ₂	
26		42		Makiedony	1,113	25	
83		133	Prucki	5,794	6		
57		89	Futor	3,929	16 ¹ / ₂		
			Tulińce				

Chr.	Zyda	Ciągło		Złote.	Gr.	Den.	
9		3		254	16		
26		47		1,921	4 ¹ / ₂		
34		72		2,924	23 ¹ / ₂		
35		53		2,081	15		
44		85		4,111	12		
33		65		2,552	15		
33		48		2,120	10		
45		53		2,276	14 ¹ / ₂		
35		44		2,845	4 ¹ / ₂		
59		81		4,263	7 ¹ / ₂		
20	1	10	W s i e	1,163	19 ¹ / ₂		
22		18			1,199	22 ¹ / ₂	
39		42			2,159	25 ¹ / ₂	
41		46			2,883	—	13 ¹ / ₂
64		74			4,694	21	
54		61			3,994	25	
37		55			2,886	7 ¹ / ₂	
64		112			5,111	18	
36		70			2,515	4 ¹ / ₂	
45		47			3,190	16 ¹ / ₂	
62		105		4,812	12		
37		29		1,273	5 ¹ / ₂		
17		24		727	18		
2,258	44	3,190		Summa Summarum	176,919	1 —	

Expresse intrat rocznych w roku 1788 starostwa Kaniowskiego złotych polskich sto siedmdziesiąt sześć tysięcy, dziewięćset dziewięćnaście, grosz jeden.

Powinności poddanych starostwa Kaniowskiego.

1-mo. Czynszu generalnego każdy gospodarz pługowy rubli trzynaście, poczwórny rubli dziesięć, potrójny rubli siedm y pół

parowy rubli pięć, pojedynk y pieszy rubli trzy średnich dni października wraz z kwitowym od ciągłego po groszy dwanaście, od pieszego po groszy sześć należącym corocznie do dworu płacić obowiązany.

2-do. Ciż poddani ciągli y piesi kosić dni dwa, to siano zgromadzić, zstozyc y na miejsce od zwierzchności dworskiej wyznaczone zwieźć, albo w nieodkoszenie siana pieniędzmi zł. 3, gr. 15 tęż powinność zaspokoją.

3-tio. Poddani pasieki mające, pszczoł pień dziesiąty w naturze oddać, lub pieniędzmi zł 7 w porze jesienney wraz z oczkowym od pnia jednego zliczków po groszy piętnaście w każdym roku płacić powinni będą.

4-to. Osypu zbożowego, ciż poddani—pługowy żyta korzec jeden, garcy szesnaście, owsa korcy dwa; czwarowołowy żyta korzec jeden, owsa korzec jeden, garcy szesnaście; potrójny żyta garcy dwadzieścia cztery, owsa korzec jeden; dwuwołowy żyta garcy szesnaście, owsa garcy szesnaście; piesi żyta garcy ośm, owsa garcy szesnaście opłacie czynszów w każdym roku oddawać mają.

5-to. Drew świątecznych od pary wołów fur trzy z lasów starościńskich, a pojedynków dwóch na odwiezienie fur trzech, podobnie sprząszy się. Ci zaś, którzy więcey nad parę wołów mają, jednak fur trzy tylko na potrzebę dworską w każdym roku odwiozą.

6-to. Rzemieślnicy oprócz potrzeby swojej robiące, to jest bednarz y kolesnik rubli srebrnych dwa, kowal w lesie starościńskim węgle palący rubla jednego, a kupujący węgle zł. 3, gr. 15, garbarz rubla jednego, szewc zł. 3, gr. 15 lasowego opłacają.

7-mo. Z młynów grobelnych rubli trzy, a na stawach wiejskich zabudowanych rubli pięć, z dniewnych łodzianych—rubla jednego każdy mielnik kołowego opłaca.

8-vo. Reperacją gróntową to jest utrzymanie karczem, winnic grobel, młynów, mostów, dróg każda wieś kolejną sporządza dwunastu dniami szarwarkowemi w roku kazdym odbyć się mają-

cemi, do czego wywóz drzewa y kłód z lasów wolny, za wydanemi jednak do lesnictwa kwitami.

Zbiór ogólnych intrat starostwa Kaniowskiego z lat trzech złożonych inwentarzów, prawem 1789 roku oznaczonych na gróncie tychże dóbr wyrachowany.

w roku 1786 zł. pol.	154,756, gr. 25
w roku 1787 „	164,777, gr. 10
w roku 1788 „	161,292, gr. —
Summa Summarum	480,826, gr. 5.

	Złote.	Gr.
Z tey summy podług prawa średnie intraty wynosi	160,275	11d.18
Podług prawa w uskutecznienu naszym będącego y ustawy Kommissyi powiatowey rachując na intratę kazaków y innych poddanych w usłudze gruntowey zostających stosownie z poddanemi powinność odbywającemi	13,627	11
Podług zwyczaju w teyże Kommissyi do oczkowego średniey intraty wypadającego, opłaconego przez poddanych starostwa Kaniowskiego od jednego pnia pszczoł po gr. 10, dodajem po gr. 5, efficit	360	20
Arędy z hamerni ręczney w inwentarz nie wchodzący	420	
Rabinowszczyzny od kahału	270	
Poleśniczego od polujących w starostwie Kaniowskim	210	
Z wsi Dudarów do tegoż starostwa Kaniowskiego należący za prawem JOX. starosty wydanym Oxentemu, rotmistrzowi nadwornych kozaków	1,273	5 d. 9
Z wsi Janówki w possessyi p. Tyszkowskiego, porucznika kawaleryi narodowey zostający za prawem osadztwa nadanym od JOX. starosty	727	18
Summa Summarum efficit	177,164	6 d. 3

Expresse zł. pol. sto siedmdziesiąt siedm tysięcy, sto sześćdziesiąt cztery, groszy sześć, denarów trzy.

A po odebraniu ekstraktem przysięgi w roku terażniejszym 1789, dnia 26 czerwca przed aktami grodzkiemi Warszawskimi przez JOX. Jmć Stanisława Ciołek Poniatowskiego, podskarbiego W. X. Lit., starostę kaniowskiego wykonaney y uznaniu inwentarza starostwa Kaniowskiego za dokładny podpisami rąk naszych utwierdzamy.

Подпису также: M: Głęboki, Szymon Tadeusz Jakubowski, Franciszek Goszczycki.

Ponieważ ur. Jmć pan Teodor Jaczewski, stolnik nowogrodski, kommissarz tegoż starostwa przysięgą wyż wyrażoną swego pryncypała składający, czyniąc zadosyć prawu przed nami przysięgą na niezmnieszenie u nieutajenie intrat Skarbu Koronnego wykonał, przeto z ogólney summy zł. 177,164, gr. 6, den. intraty roczney podług prawa wynalezioney połowę, to jest zł. 88,582 gr. 3, denarów 1½, przy JOX. Poniatowskim, podsk. W. X. Lit. dożywotnim starostwa Kaniowskiego posiadaczu zostawujemy. Drugą połowę zł. pol. 88,582, gr. 3, den. 1½ aby tenże JOX. Poniatowski, podskarbiego W. X. Lit., starosta Kaniowski do Skarbu Rzpltey w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość wypłacał, a na rok dzisiejszy co do opłatv całkowitey intraty regule prawa dopełnił nakazujemy, oraz aby lasów nikomu na opał, budowlę y inne zdatności nieprzedawaną: od pożarów zawsze, a osobliwie na wiosnę palenia w tychże lasach strzeżoną pod karami w prawie wyrażonymi.

Dan w Kaniowie 5 octobris, 1789 anno.

(Подпису также).

Opisanie granic dóbr kaniowskich

1-mo. Od rzeki Dniepru pomiędzy manasterek Kaniowski y wieś Piekary, alias od uroczyska Horodyszczka zwanego, nad rzeką wspomnioną położonego, przez las czarny do mogił, bliźnic na polu oranym leżących; od tych do Rassawy rzeki, której część ku wsi Powstwinowi, należący do Tahańczy; od wyż wspomnionego Horodyszczka graniczy się Kaniowszczyzna od klucza międzyrzyckiego.

2-do. Od Polstwina wsi Tahańskiej rzeką Rassawą w górę do wpadnięcia rzeki Tahańczy z lewey strony przypadającej z dóbr Tahanieckich płynącej, od złączenia się wspomnioney rzeki palami oranemi do mogiły rozkopaney, przy której łączy się grónt Bohusławszczyzny, y to jest granica od wsi palstwina do mogiły rozkopaney y to jest granica od wsi Polstwina do mogiły rozkopaney od dóbr dziedzicznych tahanieckich, które wspierają się podług swych dokumentów po Rassawie aż do ściany Bohusławskiej.

3-tio. Od rozkopaney mogiły linja graniczna od Orana przez rzekę Rassawę na lewey stronie Mironówka Bohusławska, na prawey Kozin Kaniowska, wsie nad tąż rzeką położone do mogiły Mironowskie zwanych na Krotowe bałki wraz trakt Białocerkiewski stepem czystym do Ostrey Mogiły, przy której łączą się dobra Chodorowskie alias Demowszczyzny od wyż wyrażoney rozkopaney mogiły aż do Ostrey po lewey stronie dobra Bohusławskie, przy prawey Kaniowskie.

4-to. Od Ostrey mogiły do karczmy piweckiey, od karczmy piweckiey traktem na Meteline Krynice, od tey traktem na zapust Lubaczów zwany, daley ponad rzeką Lubaczew do szpilu wałka, którym wałkiem ponad rzeką sianożęciami do drugiey Rudki na młynek popa Chodorowskiego, do którego młynku od Ostrey mogiły po lewey stronie dobra Demowszczyzna y Chodorowskie, po prawey Kaniowskie.

5-to. Od młynku popa Chodorowskiego rudą ponad Dudary słobodę na Bohatyrowe laski, przez wierzch rudy Dąbrową ku

Czerwonemu Kamieniu na Suche Stawki, od których w wierzch Kamłatychi uroczyska, dalej polem na drożynę, mało tąż drożyną do Dołzka uroczyska, przez dąbrowę na Brasinie pasiekę, ztąd przez Czarny laszek potokiem do uroczyska w stępu, od tego ługami do uroczyska, zwanego Wielkie Gardło z rzeką Dnieprem łączącego się, do którego to uroczyska od młynka popa Chodorowskiego dobra Kaniowskie rozgraniczają się od dóbr dziedzicznych Trachta-mirowskich y Hrehorówki.

6-to. Od uroczyska Wielkie Gardło rzeką Dnieprem z płynieniem oney do uroczyska Horodyszczu w 1-ym punkcie wymienionego odgraniczają się dobra Kaniowskie od Mało-Rossyi.

1-mo.

Na rzece Dnieprze przeciwko wsi Siedliszcza znajduje się kępa czyli ostrów, na którym znajdują się cztery jeziora y łąki chłopskie.

2-do.

Łasy Kaniowskie, położone w jednym miejscu, to jest nad rzeką Dnieprem, rozciągają się między Kaniowem y wsią Jabłonowem szczupłe, nie wynoszą nad włok 150, zruynowane mocno, a szczególnie przez zagranicznych, którym oprzeć się gdy siły nie było, wywożono tysiące fur, a teraz w tak nikczemnym stanie znajduje się ten las, że ledwo wystarcza na potrzeby gospodarskie wsiów; wymieniony las nie znajduje się więcej przez zapusty młodego lasu y czaharów.

3-tio.

Grónta dóbr kaniowskich dwojako być mogą uważane, to jest: wsie, leżące nad rzeką Rassawą mają grónt piaszczysty, równie wsie nad Dnieprem mają grónt po części piaszczysty, ale mocno górzysty, że w miejscach ledwie dostępne. Wsie we środku dóbr leżące grónt mają dobry y urodzajny. Obwodu mil szesnaście całej Kaniowszczyzny.

Opisanie sytuacji miasta Kaniowskiego y wsiów do starostwa należących.

1-mo. Miasto Kaniów leży nad rzeką Kaniówką y Dunaycem łączącemi się z Dnieprem, ma cerkiew drewnianych parafialnych dwie, szkołę murowaną z klasztorem xięży Bazylianów, przy których jedna cerkiew drewniana, w której nabożeństwo Bazylianie odprawują, druga murowana, zruynowana.

2-do. Wieś Jabłonów leży nad jarem Suchym Jabłonów zwanym, ma cerkiew jedną drewnianą.

3-tio. Wieś Rżawiec zwana, leży nad Rassawą rzeką cerkwi nie ma.¹

4-to. Wieś Pilawa leży nad Rassawą rzeką, cerkiew ma jedną.

5-to. Wieś Stepańcze, leży nad Rassawą rzeką, cerkiew ma jedną, drugą budują.

6-to. Wieś Jamczycha, nad Rassawą rzeką, cerkiew teraz budują.

7-mo. Wieś Kozin nad Rassawą rzeką, cerkiew teraz budują.

8-vo. Wieś Masłówka nad rzeką Rassawą, cerkiew ma jedną.

9-no. Wieś Sieniawa nad rzeką Rassawą, cerkiew ma jedną.

10-mo. Wieś Futor nad Szandro rzeką, ma cerkiew jedną.

11-mo. Miasteczko Potok nad rzeką Suchym Kahorlikiem, cerkiew ma jedną.

12-mo. Wieś Korytyszczka nad rzeką Suchym Kahorlikiem zwaną, niema cerkwi.

13-mo. Wieś Mikołajówka nad rzeką Suchym Kahorlikiem cerkiew ma jedną.

14-mo. Wieś Makiedony nad rzeką Szandrą, cerkiew ma jedną.

15-mo. Wieś Prucki nad rzeką Szandrą, cerkwi niema.

16-mo. Wieś Medwedówka nad jarem Suchym bez nazwiska y cerkwi.

17-mo. Wieś Hruszów, nad rzeką Łubaszowem, cerkiew jedna.

- 18-mo. Wieś Tulińce, nad rzeką Szandrą, cerkiew ma jedną.
19-mo. Wieś Czaple, nad rzeką Szandrą, cerkwi niema.
20-mo. Wieś Berezniaki, nad rzeką Berezniaki, cerkiew teraz budują.
21-mo. Wieś Potapce, nad rzeką Kaliczanką, cerkiew jedna.
22-do. Wieś Łazarce, nad rzeką Kaliczanką, cerkwi niema.
23-tio. Wieś Piszczalniki, nad rzeką Szandrą, cerkiew ma jedną.
24-to. Wieś Czornysze, nad rzeką Czornyszą, cerkiew ma jedną.
25-to. Wieś Pszeniczniki y Iwanków nad rzeką Pszeniczniki zwaną, cerkiew jedna.
26-to. Wieś Glinńce, nad rzeką Glinńce, cerkwi niema.
27-to. Wieś Buczak, nad rzeką Dnieprem, cerkwi niema.
28-to. Wieś Studeniec nad rzeką Studeniec, cerkwi niema.
29-to. Wieś Siedliszczce nad rzeką Dnieprem, cerkiew ma jedną.
30-to. Wieś Bobryca nad rzeką Bobrycą, cerkiew ma jedną.
31-mo. Wieś Hryszczyn nad rzeką Hryszczyn, cerkiew ma jedną.
32-do. Wieś Trościanice nad rzeką Trościanice, cerkwi niema.
33-tio. Wieś Kuryłówka nad rzeką Kaliczanką, cerkiew jedna.
34-to. Wieś Kowale nad rzeką bez nazwiska, cerkwi niema.
35-to. Wieś Litwiniec nad rzeką bez nazwiska, cerkiew jedna.
36-to. Wieś Kościaniec nad jarem Suchym Kościaniec jedna.
37-mo. Wieś Janówka nad rzeką Suchy Kahorlik, cerkwi niema.
38-mo. Wieś Pije nad rzeką Szandrą, cerkiew ma jedną.
39-no. Wieś Dudary, sloboda nad rzeką Dudary, cerkwi niema.
40-mo. Wieś Troszczyn nad rzeką Troszczyn, cerkwi niema.

Деляція.

Monaster opatstwa Kaniowskiego, ile z wiadomości dziejopisów russkich jest, początkowie zafundowany od Wołodara syna Wsewolda książęcia Perejasławskiego, około roku 1097, a zwyczajem książąt russkich dosyć przyzwoicie był opatrzony y wyposażony. Roku 1321 Giedymin książę Litewski Kijow z całą okolicą w rządy objął,

poźniej nieco, bo w roku 1433 kościoły rzymskie, biskupi w Kijowie nastąpili y wiara Święta zaczęła kwitnąć w tych okolicach, a tem mocniej w roku 1471, gdy król Kazimierz Kijów do Polski przyłączył y w wojewódstwo z okolicami zamienił, wątpić przeto nie należy, że y w Kaniowie, ile do tegoż wojewódstwa należącym, wiara Święta katolicka początek swóy y wzrost wzięła. A jako zwyczajem jest pobożnych ludzi udzielać majątków swoich dla chwały Boga; tak owego daru y monaster kaniowski od mieszkańców tutejszych był uczestnikiem. Które to ofiary czyli nadania aby t. m. gruntowniejsze zostały, przywilejami od Najjaśniejszych Królów polskich dwoma, to jest od Jana Kazimierza pierwszym w r. 1652, dnia 15 marca w Warszawie, drugim w r. 1661 d. 20 lipca w Warszawie na seymie wolnym, jako ekstrakty z metryk koronnych wyjęte świadczą, trzecim od Michała Korybuta, roku 1670, dnia 16 miesiąca marca na seymie walnym w Warszawie za zezwoleniem totius Reipublicae na wieczność dla tegoż monasteru Kaniowskiego potwierdzone zostały. Tych zaś nadań tak przed rewolucją Chmielnickiego (jako świadczy list roku 1646, dnia 3 oktobra w Wiszniowcu pisany od Jaśnie oświeconego xięcia jmci ś. p. Jeremiasza Michała Korybuta Wiszniowieckiego pod ten czas starosty Kaniowskiego do rządców tegoż, aby monasterowi w używaniu nadań żadnych przeszkód nie czynili), jako i po rewolucyi na mocy zaszyłych przywilejów dopiero wspomnianych monaster opatstwa Kaniowskiego aż do inkurzyj tatarskich spokojnie używał. Po tych zaś częstych, a mianowicie w roku 1695 nastąpioney, gdy tenże monaster został do szczytu zruynowanym (czego świadkiem jest cerkiew murowana do dziśdzien opustoszała). Po zakończeniu chociaż wszystkiego, wszelako monaster już przestał być wszelakich nadań posiadaczem przez włączenie onych od dawna tak do starostwa jako y dóbr dziedzicznych klucza Międzyrzyckiego aż do dnia dzisiejszego. A lubo monaster nie był już w stanie odtąd utrzymywać tu na miejscu opata, prócz zakonników kilku z jałmużny tylko żyjących, z tym wszystkim opaci kaniowscy za przywi-

lejami Najjaśniejszych Królów polskich (dawniejszych, których to przywileja wraz z innemi oryginalnemi dokumentami tegoż monasteru za wzięciem w niewolę tatarską posłów, jako świadczy przywilej Michała Kurybuta, króla wywzmiankowany, poginęły) jako to Jmć X. Teodory Rudnicki roku 1724 za przywilejem Najjaśniejszego Augusta, JX. Sylwester Rudnicki od Najjaśniejszego Augusta Trzeciego, roku 1746, J. X. Atanazy Szeptycki od tegoż Króla r. 1750, JX. Joachim Spędowski, r. 1764 od Najjaśn. Stanisława Augusta teraz szczęśliwie panującego, JX. Innocenty Matkowski r. 1775 przywilejem tegoż Najjaśn. Pana, w innych klasztorach na urzędach zakonu dla samey pamiątki byli utrzymywani. Ja drugi po ostatniej rzezi Umańskiej, w roku 1781 zostawszy zaszczycony prawem na toż opatstwo mieszkać tu zacząłem, a widząc potrzebę konieczną szkół publicznych w temtu zakątnym mieyscu, dla wygody obywatelów szkoły drewniane (bo dziś już murowane, oraz mieszkania dla possessorów wygodne kosztem JOX. Jmć Podskarbiego W. X. Lit. dziedzica Kaniowa są wyfundowane) własnem staraniem wybudowałem, y przez lat trzy nauczycielów zakonnych sprowadziwszy, kosztem utrzymywałem; w roku dopiero 1784 Kommissya Prześw. Edukacyjna za przełożeniem potrzeby tych szkół w tem tu mieyscu odległem od innych publicznych, a niemożność utrzymania onych z siebie, ile bez żadnego dochodu opatstwo mający, przyjmąwszy te szkoły pod opiekę swoją pensją zł. pol. 3,550 na nauczycielów zakonnych trzech y metra języka niemieckiego, oraz inne potrzeby szkolne łaskawle wyznaczyć raczyła; które to wyznaczenie, aczkolwiek jest szczupłe, z tym wszystkim miłość dobra powszechnego w czynieniu posługi publiczney resztę nadgradza. I prócz tego tenże monaster kaniowski niema innych swoich stałych żadnych dochodów, a zaś nadania uprzywilejowane jedne mniej znaczące jakoto: futory dwa, sianożęć itt. chociaż są do starostwa Kaniowskiego ułączone, ale mieysce onych świadczenia dobroczynne JOX. Jmć dziedzica zastępują. Drugie zaś w znaczniejszych pożytkach, mianowicie wsie Babicze y Mulczyce z pewnemi przynale-

żytościami zdawna do klucza Międzyrzycznego, dziś dziedzictwa JOX. Jmé Potemkina są zagarnione. Przeto w czasie lustracy ni-nieyszey WW. lustratorom na mocy prawa oraz obowiązków zaprzy-sięzonych, te przełożenia monasteru aby do aktu swego przyjęli, podałem z prośbą izby Prześw. Kommissyi Skarbu Koronnego z wrodzoney ku Chwale Bożey gorliwości y chęci dobra publicznego z edukacyi młodzi narodowey (co jest moim nayszczególnieyszym zamiarem) wypływającego, do odzyskania wsiów Babicz y Mulczyn od monasteru kaniowskiego odjętych y do klucza Międzyrzycznego dziedzictwa wyż wzmiankowanego przywłaszczonych, ustawieniem się skutecznego do Prześwietnych Skonfederowanych Starów przemoc dać raczyła. Do czego zaiste nie duch ryzyku osobistego, lecz chęć nayszczersza stać się użytecznym w powszechności do zadanego opa-trzenia jest mi powodem.

Dan w Kaniowie 1789 roku, dnia 27 septembra.

Bonifacy Fizykiewicz, bazyljan, opat kaniowski.

6. Староство Korsунское.

Działo się na gróncie dóbr miasta Korsunia, do starostwa Korsuńskiego należących, roku 1789, dnia 9 października.

Kommissarze do lustracyi królewsczyz z środka kommissyi powiatu kijowskiego z mocy prawa Seymu terażnieyszego 1789 wy-brani zjehawszy na grónt dóbr miasta wyżey pomienionego toż dzieło rozpoczynając woźnemu gener. wojewódstwa Kijowskiego y innych opat. Piotrowi Buraczkowskiemu ogłosić y stronom dobrami Korsuńskimi zarządzającym stawić się y prawa służące złożyć na-kazaliśmy. A ponieważ ur. Ignacy Mianowski, subdelegat grodzki Winnicki roku 1759, dnia 18, miesiąca sierpnia od świętey pamięci Augusta Trzeciego, Króla Polskiego na starostwo Korsuńskie z przy-

ległościami JW. Rochowi Jabłonowskiemu, kaszt. Wiślick. w Warszawie dany przywilej, którego jedna w grodzie Sanockim w sobotę na zajutrz uroczystości Św. Mateusza Apostoła y Ewangelisty, to jest dnia 22 września roku tegoż, druga w roku 1760, gnia 4, miesiąca marca przed Aktami Grodzkimi Żytomierskimi oblata, roku 1774, dnia 3 września z ziemstwa Kijowskiego z opisaniem w nim ekstraktu z Akt Metryk Koronnych korszensu od Najjaśn. Króla Jmć Polskiego Stanisława Augusta, szczęśliwie nam panującego, JW. Rochowi Jabłonowskiemu, kaszt. Wiślick. do zbycia starosty Korsuńskiego na osobę JW. Józefa Jabłonowskiego, kasztelanica Wiślick. syna jego wyjęty. Extrakt roku 1785, dnia 1, miesiąca czerwca z xiąg metryk koronnych; ekstrakt z opisaniem prawa ustępnego przed aktami ziemskimi pilzniensk. roku r. 1778, dnia 23 września roburowanego od JW. Józefa Jabłonowskiego, starosty Korsuńskiego na osobę JOX. Jmć Poniatowskiego na ten czas generała leyt. woysk Koronnych, a terazn. podsk. W. X. Lit. oblatę złożywszy o dożywotnim przez tegoż JOX. Jmć podskarb. W. X. Lit. dóbr Korsuńsk. prawem Królewszcz. posiadaniu zawiadomił y ur. Teodor Jaczewski, kommissarz dóbr wymienionych trzyletnie inwentarze, to jest r. 1786, 1787 y 1788 złożył, przeto do zebrania intrat sposobem w prawie wyrażonym przystąpiliśmy w ten sposób:

Inwentarz starostwa Korsuńskiego.

Miasto Korsuń. Żydzi 34.*) Chrześcianie: poddani 201;**)
szlachta 23. Woły robocze 229. Expresse w mieście Korsuniu od
żydów y chrześcian czynszu zł. 5,453. Kwitowego zł. 70, gr. 18.
Kosowego zł. 535, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 36 po zł. 7

*) Всѣ платять чиншъ отъ зл. 7 до 14, кромѣ 9 слободзian и одного названнаго ubogi bez sposobu.

**) Въ томъ числѣ burmistrz, woźny, pocztmayster, pobereźnik; pop Dyzunit; mularzy 5 (изъ нихъ одинъ fabrykant), masztalerz, fabrykantów 5, zegarmistrz, mielników 13, krawców 3, szewc 1, rękawicznik 1, ubogich 17—всѣ платять чиншъ и квитовое; ничего не платить стражъ palacowu y слободzianik.

licząc za każdy pień—zł. 252; oczkowego zł. 5. Żyta osypowego korcy 67, garcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 403, gr. 15. Owsa korcy 98, garcy 8 po zł. 2 korzec—zł. 196, gr. 15. Drew fur 171, po gr. 7 $\frac{1}{2}$ fura—zł. 42, gr. 22 $\frac{1}{2}$. Dni roboczych z siekierami od mielników 676 po gr. 12 dzień—zł. 260, gr. 12. Arędy karczemney zł. 10,500. Summy ogólney wynosi zł. 17,729, gr. 7.

Wieś Nabutów. Liczba gosp. 46;*) woły robocze 54. Czyszu zł. 1,127. Kwitowego zł. 15. Kosowego zł. 150, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 2 à fl. 7—zł. 14. Żyta osypowego korcy 19, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 118, gr. 15. Owsa korcy 27, garcy 24 po zł. 2—zł. 55, gr. 15. Drew świątecznych fur 54 à gr. 7 y pół—zł. 13, gr. 15. Arędy karczemney zł. 1,200. Ogólney summy wynosi zł. 2,694.

Wieś Harbuzyn. Liczba gosp. 44;**) szlachta 4: woły robocze 68. Czyszu zł. 1,270, gr. 15. Kwitowego zł. 16, gr. 12. Lasowego zł. 17, gr. 15. Kosowego zł. 140. Dziesięcinnych pni 5 po zł. 7—zł. 35; oczkowego zł. 7, gr. 15. Żyta osypowego korcy 21, garcy 16, po zł. 6 korzec—zł. 29. Owsa korcy 27, garcy 16, po zł. 2 korzec—zł. 55. Drew świątecznych fur 63, à gr. 7 y pół fura—zł. 15, gr. 22 y pół. Od mielników roboczych z siekierami dni 52 po gr. 12 dzień—zł. 20, gr. 24. Arędy karczemney zł. 1,200 Summy ogólney wynosi zł. 2,907, gr. 13 y pół.

Słoboda Harbuzynska. Liczba gosp. 18;***) woły robocze 7 Czyszu zł. 248, gr. 15. Kwitowego zł. 4, gr. 24. Kosowego zł. 59, gr. 15. Żyta korcy 5, garcy 16, à fl. 6 korzec—zł. 33. Owsa korcy 7, garcy 16 à fl. 2—zł. 15. Drew fur 7, po gr. 7 y pół—zł. 1, gr. 22 y pół. Arędy karczemney zł. 400. Summy ogólney wynosi zł. 762, gr. 16.

Wieś Netrebka. Liczba gosp. 62****); szlachta 2; woły robo-

*) Ubogich 4—всѣ платять.

**) Mielnik 1, ubogich, 3; słobodz. 2.

***) Ubogich 2, słobodz. 1.

****) Mielnik, kowal, garbarzy 2; ubogich 4.

cze 104. Czynszu zł. 2,033, gr. 15. Kwitowego zł. 21, gr. 18. Lasowego zł. 21. Kosowego zł. 206, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 15 à fl. 7 pień—zł. 105; oczkowego zł. 3, gr. 15. Żyta osypowego korcy 31, garcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 190, gr. 15. Owsa korcy 43, garcy 24, po zł. 2 korzec—zł. 87, gr. 15. Drew świętecznych fur 94 po gr. 7¹/₂ fura—zł. 23, gr. 15. Od mielników dni 52, po gr. 12, zł. 20, gr. 24. Arędy karczemney zł. 2,000. Ogólney summy wynosi zł. 4,713, gr. 12.

Wieś Sachnówka. Liczba gosp. podd. 82 *); szlachta 4 **); woły robocze 123. Czynszu zł. 2,586, gr. 15. Kwitowego zł. 27. Lasowego zł. 161. Kosowego zł. 266. Dziesięciny pni 2 à fl. 7—zł. 14; oczkowego zł. 15. Żyta korcy 39, po zł. 6 korzec—zł. 234. Owsa osypowego korcy 58, garcy 8 po zł. 2 korzec—zł. 116, gr. 15. Drew fur 114 à gr. 7 y pół fura—zł. 28, gr. 15. Arędy karczemney zł. 2,400. Summy ogólney wynosi zł. 5,848, gr. 15.

Wieś Browachi. Liczba gosp. 56 ***); woły robocze 63. Czynszu zł. 1,494, gr. 15. Kwitowego zł. 15, gr. 18. Kosowego zł. 189. Dziesięciny pszczelney pni 33, à fl. 7 pień—zł. 231; oczkowego zł. 19. Żyta korcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 144. Owsa korcy 38 po zł. 2 korzec—zł. 76. Drew fur 63, po gr. 7¹/₂—zł. 15, gr. 22¹/₂. Arędy karczemney zł. 1,000. Summy ogólney zł. 3,184, gr. 25¹/₂.

Wieś Kornelówka. Liczba gosp. 76 ****); szlachta 7; woły robocze 99. Czynszu zł. 2,152, gr. 15. Kwitowego zł. 26, gr. 12. Lasowego zł. 63. Kosowego zł. 252. Dziesięciny pszczelney pni 11

*) Въ томъ числѣ колеśników 10, garbarz, *pop* Andryj Jaremenko (czynsz zł. 14, kwit. gr. 6). Ubogich 2. Słobodz. 1. Всѣ, кромѣ слободз. платятъ чиншъ.

**) Въ томъ-же положеніи, какъ *pp.* szlachta (т. е. на одномъ чиншѣ) и Niemcy kolon.—всего 3 хозяина.

***) Въ томъ числѣ *żebrak* даеъ чиншъ zł. 7 и квитов. gr. 6 и *ubogi*—чиншъ zł. 7 квитов. gr. 6, kosowe zł. 3, gr. 15.

****) *Łukian pop*—od osypu wolny (но платитъ чиншъ zł. 14 и квитове gr. 6); kowal, mielnik, koleśników 3, ubogich 4 всѣ платятъ чиншъ, даже *Awramicha wdowa*, kaleka платитъ zł 7).

à fl. 7—zł. 77; oczkowego zł. 37. Żyta korcy 32, garcy 16, po zł. 6 korzec—zł. 195. Owsa korcy 47, garcy 16, à fl. 2—zł. 95. DREW świętecznych fur 84 po gr. 7¹/₂ fura—zł. 21. Od mielników dui 52 po gr. 12 dzień—zł. 20, gr. 24. Arędy karczemney zł. 1,200. Ogólney summy wynosi zł. 4,139, gr. 21.

Wieś Kiczynce. Liczba gosp. 30*); szlacht. 1; woły robocze 38. Czynszu zł. 787, gr. 15. Kwitowego zł. 10, gr. 12. Lasowego zł. 182. Kosowego zł. 98. Dziesięciny pszczelney pni 4 po zł. 7 pień—zł. 28, oczkowego zł. 1, gr. 15. Żyta korcy 13, po zł. 6—zł. 78. Owsa korcy 18, garcy 16 po zł. 2—zł. 37. DREW fur 36, à gr. 7¹/₂ licząc każdą furę—zł. 9. Arędy karczemney zł. 1,000. Ogólney summy wynosi zł. 2,231, gr. 12.

Wieś Hnojenki. Liczba gospod. 22**); szlachta 1; woły robocze 21. Czynszu zł. 535, gr. 15. Kwitowego zł. 6, gr. 24. Lasowego zł. 17, gr. 15. Kosowego 73, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pień 1 —zł. 7; oczkowego zł. 3. Żyta korcy 8, garcy 16 à fl. 6—zł. 51. Owsa korcy 13, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 26, gr. 15. DREW fur 18, po zł. 7¹/₂—zł. 4. gr. 15. Arędy karczemney zł. 700. Ogólney summy wynosi zł. 1,425, gr. 9.

Wieś Sotniki. Liczba gospod. 70***); szlachta 6; woły robocze 129. Czynszu zł. 2,453, gr. 15. Kwitowego zł. 26, gr. 6. Lasowego zł. 38, gr. 15. Kosowego zł. 234, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 16, pień po zł. 7 licząc—zł. 112; oczkowego zł. 10, gr. 15. Żyta korcy 38 po zł. 6 korzec—zł. 228. Owsa korcy 53, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 106, gr. 15. DREW fur 118 po gr. 7¹/₂—zł. 106, gr. 15. (?) Arędy karczemney zł. 2,000. Summy ogólney wynosi zł. 5,239, gr. 6.

*) Koleśników 11 (одинъ изъ нихъ и kowal), kowali 2 (одинъ и koleśnik) Ubogich 2 (одинъ pogożaly) всѣ платять чиншъ.

**) *Арендарь—христіанина:* Нгуско Буć arędarz od powinności wolny (но даєть czynsz zł. 75. kwitowego gr. 12), garbarzy 2 szewc 1—платять всѣ повинности.

***) Hrehory *por unit—wolny* (но платить чиншъ zł. 35, квитов gr. 12 и dzies. pszczelney); kowali 2, koleśników 2, garbarz, szewc; ubogich 2

Wież Samorydnia. Liczba gospod. 30*); woły robocze Czynszu zł. 693. Kwitowego zł. 9. Lasowego zł. 17, gr. 15. Kosowego zł. 98. Dziesięciny pszczelney pni 2, po zł. 7 pień—zł. 14; oczkowego zł. 8. Żyta korcy 10, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 64, gr. 15. Owsa korcy 16, garcy 8 po zł. 2 korzec—zł. 32, gr. 15. DREW fur 24, po gr. 7½ fura,—zł. 6. Dni roboczych od mielników 52, po gr. 12 dzień licząc—zł. 20, gr. 24. Arędy karczemney zł. 700. Ogólney summy zł. 1,663, gr. 9.

Słoboda Samorydniańska. Liczba gospod. 27**); woły robocze 21. Czynszu zł. 528, gr. 15. Kwitowego zł. 8. Lasowego zł. 7. Kosowego zł. 87, gr. 15. Żyta korcy 10, garcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 61, gr. 15. Owsa korcy 14, garcy 16 po zł. 2 korzec—zł. 29. DREW fur 21 y pół po gr. 7 y pół fura—zł. 5, gr. 7½. Arędy karczemney, zł. 700. Ogólney summy zł. 1,226, gr. 22 y pół.

Wież Sytniki. Liczba gosp. 26***); woły robocze 44. Czynszu zł. 833. Kwitowego zł. 8. Lasowego zł. 7. Kosowego zł. 77. Dziesięciny pszczelney pni 6 po zł. 7—zł. 42. Żyta osypowego korcy 12, garcy 16 po zł. 6 korzec—zł. 75. Owsa korcy 18 po zł. 2 korzec—zł. 36. DREW świętecznych fur 40 po gr. 7½—zł. 10. Arędy karczemney zł. 900. Ogólney summy zł. 1,988.

Wież Moryńce Liczba gosp. 38****); szlachta 3; woły robocze 67. Czynszu zł. 444, gr. 15. Kwitowego zł. 14, gr. 12. Lasowego zł. 17, gr. 15. Kosowego zł. 126. Dziesięciny pszczelney pni 10 po zł. 7—zł. 70; oczkowego zł. 6, gr. 15. Żyta korcy 18, garcy 8, po zł. 6—zł. 109, gr. 15. Owsa korcy 24, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 48, gr. 15. DREW fur 56 à gr. 7½ fura—zł. 14. Arędy karczemney zł. 1,400. Summy ogólney wynosi zł. 2,950, gr. 27.

* , Koleśnik, mielnik; słobodzianik.

**) Kowal; kaleka; słobodzianik.

***) Garbarz, kaleka; słobodzianów 3.

****) Assawul, przysiężny; bednarz, szewc, ubogi—несутъ всѣ повинности. Одинъ подд. Iwan Sinilo-wydany za złodzieystwo do Sokolówki. Арендарь христ. (вѣроятно выкрестъ)—Stepan Krzyżanowki.

Wieś Piszki. Liczba gosp. 46 *); szlachta 5; woły robocze 69. Czynszu zł. 1,335, gr. 15. Kwitowego zł. 18, gr. 6. Kosowego zł. 147. Dziesięciny pszczelney pni 4 à fl. 7—zł. 28; oczkowego zł. 9, gr. 15. Żyta osypowego korcy 19, garcy 16, po zł. 6 korzec—zł. 117. Owsa korcy 24, garcy 16 po zł. 2 korzec—zł. 49. Drew fur 51 po gr. 7 $\frac{1}{2}$ —gr. 12, gr. 22 $\frac{1}{2}$. Od mielników z siekierami dni 52, po gr. 12 dzień—zł. 20, gr. 24. Arędy karczemney zł. 300. Summy ogólney wynosi zł. 3,035, gr. 22.

Wieś Wyhrajów **). Liczba gosp. 75, szlachta 4; woły robocze 131. Czynszu zł. 2,478. Kwitowego zł. 24, gr. 18. Kosowego zł. 248, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 30 à fl. 7—zł. 210. Żyta korcy 39, po zł. 6 korzec—zł. 234. Owsa korcy 57, garcy 16 po zł. 2 korzec—zł. 115. Drew świętecznych fur 117 à gr. 7 y pół fura—zł. 29, gr. 7 y pół. Od mielników dni roboczych 52, po gr. 12 dzień—zł. 20, gr. 24. Arędy karczemney zł. 3,000. Summy ogólney zł. 6,360, gr. 4 $\frac{1}{2}$.

Wieś Niechworoszcz. Liczba gospod. 29 ***); szlachta 1; woły robocze 36. Czynszu zł. 766, gr. 15. Kwitowego zł. 9, gr. 6. Lasowego zł. 21. Kosowego zł. 98. Dziesięciny pszczelney pni 4 po zł. 7—zł. 28; oczkowego zł. 10, gr. 15. Żyta korcy 13, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 82, gr. 15. Owsa korcy 19, garcy 8 po zł. 2 korzec—zł. 38, gr. 15. Drew fur 36 à gr. 7 $\frac{1}{2}$ fura—zł. 9. Arędy karczemney zł. 1,000. Summy ogólney zł. 2,063, gr. 6.

Wieś Suchiny. Liczba gosp. 98 ****); woły robocze 139. Czynszu zł. 2,964, gr. 15. Kwitowego zł. 30, gr. 12. Lasowego zł. 560. Kosowego zł. 329. Dziesięciny pszczelney pni 10 à fl. 7—zł. 70;

*) Assawula, przysiężny; arędarz *христианинъ* (выкрестъ?) Махум Крзузановски, mielnik; ubogich 2, kalek 2.

**) Assawul, przysiężny; mielnik; ubogich 3.

***) Przysiężny, kowal, szewców 4—платять всѣ повинности; kaleka и bez sposobu платять чиншъ (1-й zł. 7 2-й zł. 3, gr. 15).

****) Wóyt, assawul, przysiężny, koleśników 29—несутъ всѣ повинности kalek 3 и uboga 1—платять чиншъ zł. 7 и квитов. gr. 6.

oczkowego zł. 11. Żyta korcy 47, garcy 8, po zł. 6 korzec—zł. 283, gr. 15. Owsa korcy 71, garcy 24, po zł. 2 korzec—zł. 143, gr. 15. Drew fur 139 à gr, 7 y pół fura—zł. 39, gr. 22 y pół. Arędy karczemney zł. 2,000. Summy ogólney wynosi zł. 6,426, gr. 19 y pół.

Wieś Sieliszczce. Liczba gosp. 60*); woły robocze 81. Czynszu zł. 1,781, gr. 15. Kwitowego zł. 18. Lasowego zł. 147. Kosowego zł. 189. Dziesięciny pszczelney pni 9 po zł. 7 pień—zł. 63; oczkowego zł. 17. Żyta korcy 26, garcy 8, po zł. 6 korzec—zł. 157, gr. 15. Owsa korcy 40, po zł. 2 korzec—zł. 80. Drew fur 73 à gr. 7 y pół—zł. 18, gr. 7 y pół. Od mielników z siekierami dni 156 po gr. 12—zł. 62, gr. 12. Arędy karczemney zł. 2,100. Summy ogólney zł. 4,633, zł. 19 y pół.

Wieś Taraszczka. Liczba gosp. 56**); woły robocze 80. Czynszu zł. 1,736. Kwitowego zł. 16, gr. 6. Lasowego zł. 98. Kosowego zł. 189. Dziesięcinnych pni 11 à fl. 7—zł. 77; oczkowego zł. 11, gr. 15. Żyta korcy 26, garcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 160, gr. 15. Owsa korcy 4, garcy 16, po zł. 2 korzec—zł. 83. Drew fur 74 à gr. 7 y pół—zł. 18, gr. 15. Od mielników z siekierami dni 52, po gr. 12—zł. 20, gr. 24. Arędy karczemney zł. 1,400. Summy ogólney zł. 3,810, gr. 15.

Wieś Daćki. Liczba gosp. 60***); woły robocze 107. Czynszu zł. 2,082, gr. 15. Kwitowego zł. 19. Kosowego zł. 185, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 21, po zł. 7 pień—zł. 147. oczkowego zł. 7. Żyta korcy 31, garcy 8 (пропускъ); owsa korcy 45, garcy 24 po zł. 2 korzec—zł. 91, gr. 15. Drew fur 97 po gr. 7¹/₂ fura—zł. 24, gr. 7¹/₂. Dni mielnickich 104, po gr. 12—zł. 41, gr. 18. Arędy karczemney zł. 1,400. Ogólney summy zł. 4,185, gr. 25¹/₂.

*) Przysiężny; koleśników 6, mielników 3; garnczarzy 18 (одинъ изъ нихъ и assawul) несутъ всѣ повинности, Ubogich 3.

***) Przysiężny, assaul; mielnik, bednarzy 3; koleśników 2; ubogich 2.

***) Przysiężny, mielników 2; ubogich 5.

Wieś Prutylce. Liczba gosp. 21 *); szl. 1; woły robocze 36. Czynszu zł. 749. Kwitowego zł. 6, gr. 18. Kosowego zł. 66, gr. 15. Dziesięciny pni 7 po zł. 7 pień—zł. 49; oczkowego zł. 3. Żyta osypowego korcy 10, garcy 16, po zł. 6 korzec—zł. 63. Owsa korcy 16, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 32, gr. 15. Drew fur 30 po gr. 7 y pół fura—zł. 7, gr. 15. Arędy karczemney zł. 600. Ogólney summy wynosi zł. 1,547, gr. 3.

Wieś Turkińce. Liczba gosp. 28 **); woły robocze 34. Czynszu zł. 763. Kwitowego zł. 8, gr. 24. Lasowego zł. 28. Kosowego zł. 91. Dziesięciny pszczelney pni 3 po zł. 7 pień—zł. 21. Żyta korcy 10, garcy 24 po zł. 6 korzec; owsa korcy 16, garcy 24, po zł. 2 korzec—zł. 33, gr. 15 (*sic*). Drew fur 28 po gr. 7½ fura—zł. 7. Mielnickich dni 52 po gr. 12—zł. 20, gr. 24. Arędy karczemney zł. 700. Ogólney summy zł. 1,737, gr. 18.

Wieś Pietruszki. Liczba gosp. 48 ***); szlachcic 1; woły robocze 85. Czynszu zł. 1,655, gr. 15. Kwitowego zł. 15, gr. 24. Lasowego zł. 28. Kosowego zł. 157, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 6 po zł. 7 pień—zł. 42; oczkowego zł. 8, gr. 15. Żyta osypowego korcy 25, garcy 16 po zł. 6 korzec—zł. 153. Owsa korcy 37, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 74, gr. 15. Drew fur 79 po gr. 7 y pół fura—zł. 19, gr. 22 y pół. Dni mielnickich 52 po gr. 12—zł. 20, gr. 24. Arędy karczemney zł. 1,800. Ogólney summy zł. 3,975, gr. 10 y pół.

Wieś Kwitki. Liczba gosp. 180****); woły robocze 274. Czynszu zł. 5,656. Kwitowego zł. 58, gr. 24. Lasowego zł. 189. Koso-

*) Przysiężny; uboga.

***) Przysiężny; mielnik; koleśników 2. Naum *pop* na Dodyrękowce, wolny od osypu y powinności (платить чиншъ zł. 35 и квитовое gr. 12).

****) Przysiężny, assawul; koleśników 2, mielnik—несуть всѣ повинности. Kaleka y uboga платятъ чиншъ и квитовое.

*****) Burmistrz, przysiężny, assawulów 2; koleśników 8, mielników 5 (одинъ изъ нихъ (kował) bednarzy 2, kował, snycerz, pluźnik—отбываютъ всѣ повинности. Ubogich 7, kalek 5—чиншъ, квитовое. Słobodzianik—ничего.

wego zł. 570, gr. 15. Dziesięcinyh pni 20, po zł. 7 pień—zł. 140 oczkowego zł. 17. Żyta korcy 82, garcy 16 po zł. 7 (?) korzec—zł. 495. Owsa korcy 124, garcy 8 po zł. 2 korzec—zł. 248, gr. 15. DREW świętecznych fur 246 po gr. 7 y pół fura—zł. 61, gr. 15 Dui mielnickich 260 po gr. 12 dzień—zł. 104.

Arędy karczemney zł. 4,200. Ogulney summy wynosi zł. 11,740, gr. 9.

Słoboda Pilipońska. Liczba gosp. 30 *). Czynszu zł. 525. Kwitowego zł. 9, gr. 24. Kosowego zł. 91. Dziesięciny pszczelney pien 1—zł. 7; oczkowego zł. 4. Żyta korcy 12, garcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 63, gr. 15. Owsa korcy 16, po zł. 2 korzec—zł. 32. DREW fur 34, po gr. 7 $\frac{1}{2}$ —zł. 8, gr. 15. Arędy karczemney zł. 1,120, gr. 24. Summy ogulney zł. 1,871, gr. 18.

Wieś Karhaszyn(a). Liczba gosp. 31 **); szlachta 2: woły robocze 33. Czynszu zł. 787, gr. 15. Kwitowego zł. 9, gr. 24. Kosowego zł. 105. Oczkowego zł. 3. Żyta osypowego korcy 11, garcy 16, po zł. 6 korzec—zł. 69. Owsa korcy 17, garcy 8, po zł. 2 korzec—zł. 34, gr. 15. DREW fur 27 po gr. 7 $\frac{1}{2}$ fura—zł. 6, gr. 22 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney zł. 2,200. Ogólney summy wynosi zł. 3,236, gr. 10 $\frac{1}{2}$.

Buda Taraszczańska, gosp. podd. 31, y *Huta Taraszczańska*, gosp. podd. 15. Arędy karczemney***) w Budzie y Hucie Taraszczańskiej zł. pol. czterysta dziewięćdziesiąt, №. f. 490.

Buda Staro-Browarska, gosp. podd. 22, y *Buda Nowo-Browarska*, gosp. podd. 24. Arędy karczemney****) w Starey y Nowey Budzie Browarskiej jest zł. 400.

*) Wóyt (Pankrat Abrasimow) отбываетъ всѣ повинности; вдова—чиншъ и квитовое; słobodz. 3 - ничого.

**) Przysiężny—несеть всѣ повинности. Mielnik—только чиншъ и квитовое. Ubogich 2; чиншъ, квитовое и косовое.

***) Во всѣхъ графахъ инвентаря пробѣлы (очевидно всѣ повинности свелены были къ фабричному труду людей вольныхъ).

****) Тоже.

Zbiór rocznych intrat starostwa Korsuńskiego 1788 roku.

Chłopi.	Szlachta.	Żydzi.	Ciągło.		Summa.		
					Złote.	Gr.	
201	23	34	229	Miasto Korsuń	17,729	7 ¹ / ₂	
16			54	W s i e	Nabutów	2,694	
44	4		68		Harbuzyn	2,907	13 ¹ / ₂
18			7		Słoboda Harbuzynska	762	16 ¹ / ₂
62	2		104		Netrebka	4,713	12
82	4		123		Sachnówka	5,848	15
56			63		Browachi	3,184	25 ¹ / ₂
76	7		99		Kornelówka	4,139	21
30	1		38		Kiczyńce	2,231	12
22	1		21		Hnoienki	1,426	9
70	6		129		Sotiuki	5,239	6
30			30		Samorodnia	1,663	9
27			21		Słoboda Samorodniańska	1,226	22 ¹ / ₂
26			44		Sytniki	1,988	
38	3		67		Moryńce	2,950	27
46	5		69		Piszki	3,035	22 ¹ / ₂
75	4		131		Wyhrajów	6,360	4 ¹ / ₂
29			36		Niechworoszcz	2,063	6
98			139		Suchiny	6,426	19 ¹ / ₂
60			81		Sieliszcze	4,633	19 ¹ / ₂
56			80		Taraszcze	3,810	15
60			107	Dacki	4,185	25 ¹ / ₂	
21	1		36	Prutylce	1,577	3	
28			34	Turkińce	1,737	18	
48	1		85	Pietruszki	3,975	10 ¹ / ₂	
180	7		274	Kwitki	11,740	9	

Chłopi	Bal.	Zya.	Ciągło		Złote.	Gr.
30				Wsie. {	Słoboda Piliponska	1,871 18
31	2	32	Karaszyzna		3,236 10	
			Buda y Huta Taraszczańska.		490	
			Buda Stara y Nowa Browachska		400	
1560	71	34	2201	Summa Summarum .	114,248	18

Expresse intraty roczney złotych polskich sto czternaście tysięcy dwieście czterdzieści ośm—groszy ośmnastie—N: f. 114,248 gr. 18.

Powinności poddanych starostwa Korsuńskiego.

1-mo. Czynszu generalnego każdy gospodarz pługowy rubli trzynaście, poczwórny rubli dziesięć, potrójny rubli siedm y pół, parowy rubli pięć, jednowołowy rubli $2\frac{1}{2}$; pieszy r. 2 średnich dni października wraz z kwitowym od ciągłego po groszy dwanaście, a od pieszego po groszy sześć należące corocznie do dworu płacić obowiązany.

2-do. Ciż poddani ciągli y piesi kosić dni dwa, to siano zgromadzić, zstozyc y na mieysce od zwierzchności dworskiej wyznaczone zwieźć, albo w nieodkoszenie siana pieniędzmi zł. 3, gr. 15 też powinność zaspokoją.

3-tio. Poddani pasieki mające, pszczoł pień dziesiąty w naturze oddać, lub pieniędzmi zł 7 w porze jesienney wraz z oczkowym od pnia jednego zliczków po groszy piętnaście w każdym roku płacić powinni będą.

4. Osypu zbożowego ciż poddani—pługowi żyta korzec 1, garcy 16, owsa korcy 2; czworowołowy żyta korzec 1, owsa korzec 1, garcy 16; potrójny żyta garcy 24, owsa korzec 1, dwuwołowy żyta garcy 16, owsa garcy 24; jednowołowy żyta garcy 16, owsa garcy 16; piesi żyta garcy 8, owsa garcy 16, przy opłacie czynszów w każdym roku oddawać mają.

5-to. Drew świątecznych każdy poddany ciągło mający po furze jedney od wołu na potrzebę dworską w każdym roku odwiezie.

6-to. Rzemieślnicy, oprócz potrzeby swojej robiący, to jest bednarz y koleśnik rubli srebrnych dwa, kowal w lesie starościńskim węgle palący rubla jednego, a kupujący węgle zł. 3, gr. 15, garbarz rubla jednego, szewc zł. 3, gr. 15 lasowego opłacają.

7-mo. Mielnik każdy młyn mający na rok każdy dni 52 z siekierą, gdzie dwór każe, odbędzie albo za dzień jeden nieodbyty po gr. 12 zapłaci.

Reparacją gruntową, to jest utrzymanie karczem, winnic, grobel, młynów, mostów, dróg każda wieś kolejno sporządza dwunastu dniami szarwarkowemi w roku każdym odbyć się mającemi, do czego wywóz drzewa y kłód z lasów wolny za wydanemi jednak do leśnictwa kwitami.

Zbiór ogólnych intrat starostwa Korsuńskiego z lat trzech złożonych inwentarzów, prawem 1789 roku oznaczonych na gróncie tychże dóbr wyrachowany.

w roku 1786 zł. pol.	124,086, gr. 27
w roku 1787 „	131,647, gr. 6
w roku 1788 „	106,731, gr. 3
Summa Summarum	362,465, gr. 6.

	Złote.	Gr
Z tey summy podług prawa średniej intraty wynosi	120,821	22
Podług prawa w uskutecznienu naszym będącego y ustawy Kommissyi powiatowej rachując na intratę kozaków y innych poddanych w usłudze gruntowej zostających stosownie z poddanemi powinność odbywającemi	6,627	11
Podług zwyczaju w teyże Kommissyi do oczkowego średniej intraty wypadającego, opłaconego przez poddanych starostwa Korsuńskiego od jednego pnia pszczoł po gr. 10, dodajem po gr. 5, efficit .	173	5

	Złote.	Gr.
Arędy z hamerni ręczney w inwentarz nie wchodzący	210	
Rabinowszczyzny od kahału	180	
Poleścicznego od polujących w starostwie Korsuńskim	140	
Arędy karczemney z Budy y Huty Taraszczańskiej w starostwie Korsuńskim	490	
Arędy karczemney z Budy Nowey y Starey Browachskiej ditto	400	
Z futuru w gruntach korsuńskich będącego przez czerców monasteru Nabutowskiego za pozwoleniem zwierzchności starościńskiej Korsuńskiej trymanego	108	
Summa Summarum efficit	129,150	12

Expresse złotych polskich sto dwadzieścia dziewięć tysięcy, sto pięćdziesiąt y groszy dwanaście.

A po odebraniu ekstraktem przysięgi w roku terażniejszymi 1789, dnia 26 czerwca przed Aktami Grodzkimi Warszawskiem przez JOX. Jmć Stanisławe Ciołek Poniatowskiego, podsk. W. X. Lit., starostę Korsuńskiego wykonaney y uznaniu inwentarza starostwa Korsuńskiego za dokładny podpisami rąk naszych utwierdzamy.

Подпису также: M: Głębocki, Szymon Tadeusz Jakubowski, Franciszek Goszczycki.

Ponieważ ur. Jmć pan Teodor Jaczewski, stolnik nowogrodski, kommissarz tegoż starostwa przysięgą wyż wyrażoną swego pryncypała składający, czyniąc zadosyć prawu przed nami przysięgą na niezmnieszenie u nieutajenie intrat Skarbu Koronnego wykonał, przeto z ogólney summy zł. 129,150, gr. 12, intraty roczney podług prawa wynalezioney połowę, to jest zł. 64,575 gr. 6, przy JOX. Jmć Poniatowskim, podsk. W. X. Lit. dożywoćnim starostwa Korsuńskiego posiadaczu zostawujemy. Drugą połowę zł.

polskich 64,575, groszy 6, aby tenże JOX. Poniatowski, podskarbiego W. X. Lit., starosta Korsuński do Skarbu Rzpltey w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość wypłacał, a na rok dzisiejszy co do opłatv całkowitey intraty regule prawa dopełnił nakazujemy, oraz aby lasów nikomu na opał, budowlę y inne zdatności nieprzedawaną; od pożarów zawsze, a osobliwie na wiosnę palenia w tychże lasach strzeżoną pod karami w prawie wyrażonemi.

Dan w Kaniowie 24 octobris, 1789 anno.

(Подпису мое).

*Opisanie granic pewnych y używania liniii doczesney starostwa
Korsuńskiego z sąsiadami.*

1-mo. Poczyna się granica starostwa Korsuńskiego na uroszysku, zwanym Jar Nalewayków, położonym między wsią Suchinami, należącą do starostwa Korsuńskiego, a drugą wsią Moryńcami Smilańską w miejscu tym, gdzie się łączy jar, Łaczyn zwany, oddzielający grónta wsi Suchin od wsi Szenderówki, w tym miejscu usypane są trzy kopce, jako wschodzie trzech gróntów, to jest Korsuńskiego, Smielańskiego y Szenderowskiego; od którego miejsca trzech kopców różnemi uroczyskami objętemi, dekretem kommissarskim, zapadłym w r. 1785, dnia 20 kwietnia do wpadnięcia samego rzeczki Olchowca w rzekę Roś, którą z płynieniem oneyże na dół do wylotu rzeczki Dziezowej z rzeki Rosi, y w tym miejscu przez kommissją roku wspomnionego usypane są dwa kopce, jeden na gróncie korsuńskim wsi Nabutowa, drugi na gróncie Śmielańskim wsi Derenkowca od wyż wspomnionych trzech kopców aż do wylotu Dziezowej rzeczki idąc, grónta korsuńskie po lewey stronie, a po prawey Śmielańskie.

2-do. Od wylotu rzeczki Dziezowej z rzeki Rosi tąż rzeką Rosią na dół do miejsca tego, gdzie się zaczynają łąki Sachno-

iweckie na prawey stronie Rosi położone, które zajmując do wsi Sachnówki aż do wpadnięcia jaru Chwozczowego, z lewey strony rzeki Rosi w ługi, na których jest linja przecięta od dóbr międzyrzeczyckich od punktu wytku rzeczki Dziezowey z Rosi aż do złączenia się jaru Chwozczów po prawey stronie grónta wsi Drabówki, po lewey Korsuńskie.

3-tio. Od punktu linij wspierającej w lewey brzeg Rosi według dyrekcyi prostey jaru Chwozczowego tąż linją y środkiem jaru Chwozczów do wierszyny onegoż, od której wierszyny przez drogę z Sachnówki do Korobijówki lasem czarnym do uroczyska Chłodney Krynicy, u której przypierają dobra dziedziczne Tahanieckie. Od wyż wspomnionego punktu do Krynicy chłodney po lewey stronie dobra Międzyrzeczyckie, po prawey Korsuńskie.

4-to. Od Chłodney Krynicy lasami czarnemi liniją wyciętą długim przeciągiem idąc na pola do uroczyska Topielec niższy zwanego, od którego do jaru Iwki y tymże jarem przez szlak Tahaniecki z Korsunia do drożyny małej polami na górę do mogiły bez nazwiska, od której mogiły poza las Szewluzyn na małą drożynę, którą na wierszynę łąki popa z Hulak, daley do jaru Lepielów zwanego, którym jarem do wierszyny Rokit Niechworoskich, czyli rzeki Niechworoszczy graniczy się po lewey stronie Korsuńskie starostwo od dóbr dziedzicznych Tahanieckich.

5-to. Od wierzchowiny rzeczki Niechworoszczy, tąż rzeczką Niechworoszczą na dół aż do ujścia oney w rzekę Roś, od ujścia wspomnionego na dół rzeką Rosią z płynieniem oney do wału wielkiego z prawey strony przypadającego; a oddzielającego dobra Bohusławskie od dóbr Steblowskich od wierzchowiny rzeczki Niechworoszczy do wspomnionego wału bez nazwiska rozgranicza się starostwo Korsuńskie od Bohusławla.

6-to. Od wału na dół rzeką Rosią do uroczyska Łamana góra zwanego, od którego okopem wielkim, ciągnącym się częścią lasami aż do uroczyska Hudiowszczyzna zwanego, od tego do rzeki Pohrebnyki w miejscu tym, gdzie wielki wspomniony wał tąż rzeczką

przechodzi, którą na dół do złączenia się z rzeką Rosią, którą od miejsca złączenia się na dół z płynieniem teyże rzeki do uroczyska Babine Czerewo przypadającego z prawey strony, od tego uroczyska po nad jarem Białoszapczynym w gróntach Korsuńskich położony do grobli Pedenowa zwaney na rzece Sakawicy, od tey grobli linią prostą odoraną do traktu Złodzieyski zwanego, którym traktem nie mały przeciąg uszedłszy do wierszyny jaru Dołżek, od tey tymże Złodzieyskim traktem do drożyny małej, którą drożyną w lewą, a trakt wspomniony do Stebłowa w prawą puściwszy do wierszyny jaru Kuryszkiew zwanego, od tey wierszyny w prawą po nad wspomnionym jarem gróntami Taraszczy wsi Korsuńskiej do wałku, tym wałkiem mały kawałek uszedłszy ku lasowi Czarnemu, po pod tym że lasem przykro w lewą do małej drożyny, którą drożyną ciągnącą się lasem Czarnym na łąki wsi Taraszczy, które łąki jako własne taraszczzańskie teyże wsi zostawując po pod Czarnym lasem w prawey stronie po nad drożyną małą, idącą na groblę Pawła Machnenka, poddanego Szenderowskiego, do której grobli od wału wyż wspomnionego, a odgraniczającego dobra Stebłowskie od Bohusławszczyzny po prawey stronie wciąż dobra dziedziczne Stebłowskie po lewey Korsuńskie starostwo.

7-mo. Od grobli Machnenkowej na rzeczce Bakuńce położoney, tąż rzeczka w górę przeciw płynienia oney do samey wierszyny, od której do wierszyny łąk Suchińskich, od tey wierzchowiny łąk lasami czarnemi do trzech kopców w pierwszym punkcie opisanych.

Rozległość starostwa Korsuńskiego.

Figura rozległości starostwa Korsuńskiego jest nieregularna, której wokoło wynosi na mil dzlewieć; rozległość licząc na kwadratową miarę, którą tu nazywam włoką Chełmińską, tych być może do trzech tysięcy, kładąc w masę tę y lasy, czego wiadomość będzie wkrótce dokładna z rozmiaru zaczętego w roku te-
raźniejszym, a który dąży do uczynienia porządku między włościanami koniecznie potrzebnego.

Lasy.

Lasy korsuńskie były znaczne, jak pokazują wypalone miejsca na potaż przez poprzedników JO. dzisiejszego possessora, który jako we wszystkim mieć żąda porządek, tak ten urządzony dla pilnowania lasów z liczby znacznej officialistów leśnych, czyni nadzieję przyjscia tymże lasom do wzrostu, których opisanie jest następujące.

1-mo. Las czarny, zwany Carowski, leży między wsiami za Rosią położonemi, to jest Suchinami, Taraszczą, Sieliszczem Carewym y Pietruszkami, długi jest na milę, szeroki na ćwierć mili.

2-do. Las czarny Browaski, leży między wsiami Browachami Sachnówką, Kiczyńcami y Hnojenkami, długi na milę, szeroki na półtóry ćwierci mili.

3-tio. Dąbrowa, Wyhrajowska zwana, rościąga się pół mil długości y tyleż szerokości, którey dąbrowy część znaczna Stebłów pretenduje.

4-to. Oprócz wymienionych lasów jest wiele małych przylasków, które są w projekcie na wydział włościanom do wyrobku na pola, gdyż tych na ludność jest za mało, takowe przylaski, jako żadnego pożytku nie czyniące na pola czyste wyrobić się udecydują.

Opisanie lokacyi miasta Korsunia y wsiów do niego należących.

1-mo. Miasto Korsuń położone na lewym boku rzeki Rosi a prawym rzeczki Korsuńki, w samym schodzie tychże rzek. Że to miasto potrzebne dla swoich osobliwości opisania przydłuższego nad inne miejsca, przeto sposobem tym opisuje się.

Korsuń miasto założone przed pięcią laty, ma domów muryowanych kształtnych dwadzieścia pięć, ulice obszerne różnemi figurami regularnemi przecinane, wiele ozdoby temu miastu dają. Rynek rozległy podługowatego kwadratu, którego trzy boki formują domy murywane, czwarty okop wysoki w kwadrat z fossą głęboką, kształt

forteczki mający, w którym okopie dom duży gubernatora z officynami y magazynem murowanym. Nayosobliwszey uwagi w mieyscu tym są ostrowy czyli kępy formowane przez rzekę Roś. Naypierwsza z tych kęp jest Ostrów zwana, na którą wchodzi się z miasta przez most; ta kępa zabudowana jest cała, bo jest pałac murowany na dwa piątra, w którym znajduje się pokojów dwadzieścia sześć, z salą długą łokci trzydzieści, szeroka dwadzieścia, wysoka przez obydwa piątra; officyn murowanych trzy, w których pokojów ogólnie znajduje się do czterdziestu; stajen murowanych dwie, długości po sto łokci; wszystkie te zabudowania wyszczególnione, kształtnie będąc uregulowane, czynią miły widok tej kępy, z której przewóz jest na drugą kępę, zwaną ostrów Denis. Na tym ostrowie dość obszernym, założony jest ogród figury piękney z pomieszkaniem ogrodnika, oranżeryą y figurnią oprócz tych wielkich dwóch kęp jest innych mniejszych do pięciu bez nazwisk, które oddzielają się od siebie Rosią rzeką, różnemi korytami skalistemi biegnącą y czyniącą wielki szum przez ciśnienie się skałą. Jeszcze w tym mieyscu znajduje się dom doktora, przy którym apteka y łazaret wielki, mający sal trzy na przyjęcie chorych z całych dóbr JOX. podskarbiego, który przez ustanowienie tego domu daje dowód prawdziwego serca ludzkiego ku swym poddanym, cerkiew na przedmieściu za Korsunką unicka jedna, a w mieście ad interim kaplica, bo cerkiew sama murowaną bydź ma. Co się wszystko lepiej objaśnia z mapy przyłączoney, geometrycznie zrobioney miasta Korsunia na końcu tego dzieła *).

Wsie położone po lewey stronie rzeki Rosi.

2-do. Wieś Harbuzyn y słoboda Harbużyńska, leżą nad rzeką Harbuzynką, cerkiew jedna, unicka.

3-tio. Wieś Nabutów, nad rzeką Rosią leży, cerkwi nie ma, należy parafia do monasteru korsuńskiego, nieunickiego.

*) Въ книгѣ сохранился прекрасно выполненный планъ м. Корсуна.

4 to. Wieś Neterebka, nad rzeką Rosią, cerkiew unicka.

5-to. Wieś Sachnówka, nad rzeką Rosią, cerkiew unicka.

6 to. Wieś Browachy, nad jarem bez nazwiska, cerkiew unicka.

7-mo. Wieś Kornelówka, nad rzeczką bez nazwiska, cerkiew unicka.

8-vo. Wieś Kiczyńce, nad rzeczką bez nazwiska, cerkwi niema.

9-no. Wieś Hnojenki, nad rzeczką bez nazwiska, cerkwi niema.

10-mo. Wieś Sotniki, nad rzeczką Kamionką, cerkiew unicka.

11-mo. Wieś Samoridnia y słoboda Samoridniańska, leżą nad rzeką Korsunką, cerkwi nie mają.

12-mo. Wieś Sytniki, nad rzeczką Korsunką, cerkwi niema.

13-mo. Wieś Moryńce nad rzeką Korsunką, cerkwi niema.

14-mo. Wieś Piszki nad odnogą rzeczki Niechworoszczy, cerkiew unicka.

15-mo. Wieś Niechworoszcz, nad rzeką Niechworoszczą, cerkwi niema.

16-mo. Wieś Wyhrajów nad rzeką Wyhrajową, cerkiew unicka.

17-mo. Buda stara y nowa Browaska nad rzeczką bez nazwiska, cerkwi niema.

Wsie położone po prawey stronie rzeki Rosi.

18-mo. Wieś Suchiny, nad jarem Suchym, cerkiew nieunicka.

19-mo. Wieś Sieliszcze Carewo, nad rzeką Sakawią, cerkiew nieunicka.

20-mo. Wieś Taraszcz, nad odnogą rzeki Sakawicy, cerkiew nieunicka.

21-mo. Wieś Dacki, nad rzeczką Sakawicą, cerkiew nieunicka.

22-do. Wieś Prutylce, nad rzeczką Sakawicą, cerkwi niema.

23-tio. Wieś Turkińce, nad rzeczką bez nazwiska, cerkiew nieunicka.

24 to. Wieś Pietruszki, nad rzeką bez nazwiska, cerkiew unicka.

25-to. Wieś Kwitki nad rzeką Listwiną wielką, cerkiew nie-unicka.

26-to. Wieś Karaszyna, nad rzeką Rosią, cerkwi niema.

27-to. Wieś słoboda Pilipońska nad rzeką Listwiną wielką, cerkwi niema.

Co do gróntów dobroci.

Grónta w całym starostwie są w powszechności dobre, jednakże grónta wsiów położonych po prawey stronie rzeki Rosi lepsze są od gróntów wsiów, leżących po lewey stronie rzeki teyże.

(*Подпись*: Fr. Goszczynski).

Delacya starostwa Korsuńskiego w czasie lustracyi tegoż starostwa od Stanów Rzeczy Pospolitey wyznaczonym lustratorom dnia 19 października 1789 roku padana.

Osobiście postanowiwszy się ur. Jmć pan Ignacy Mianowski imieniem JW. Józefa Jabłonowskiego, starosty korsuńskiego y JOX. Jmć Stanisława Ciołek Poniatowskiego, podskarb. W. X. Lit., orderów różnych kawalera, toż starostwo za prawami sobie służącemi posiadającego; oraz mieszczan y włościan tegoż starostwa—takowy przeciwko JJOO, Franciszce Wiktoryi z xiążąt Korybutów Woronieckich, wojewodzinie nowogrodzkiej wdowie matce, y Augustowi Dobrogostowi synowi, xiążętom Jabłonowskim, dóbr klucza Stebłowskiego dziedzicom podaje delacyą: Iż ciż obżałowani, jak świadczy delacya w lustracyi starostwa Korsuńskiego roku 1765 na gróncie dóbr Korsunia dnia 14 czerwca robioney, dnia 31 grudnia tegoż roku do Akt Grodskich Kijowskich sposobem oblaty wniesioney imieniem JW. Rocha Jabłonowskiego, starosty Korsuńskiego przeciwko JOX. Jabłonowskiemu, wojewodzie nowogrodskiemu, dóbr klucza Stebłowskiego dziedzicowi podana—który oderwawszy wsie Hłuszki, Kosmaków, Jabłonówką, attynencye starostwa Korsuńskiego, dawnemi lustracyami jako królewskie zajęte, one nienależycie do dóbr klucza Stebłowskiego przyłączył.—Po śmierci zaś tegoż pozostała xiężna

województwa Nowogrod. wdowa matka y August Dobrogost syn JOX. Jabłonowski, użytek prawnie starości korusińskiego z oderwanych attynencyi należący na swoje obracają dobro; o co manifest imieniem tegoż JW. Rocha Jabłonowskiego dnia 22 kwietnia 1771 roku przed xięgami Grodz. Kijow. przeciwko xiążęciu Jmć wojewodzie Nowogr. uczyniony: iż on przedając starostwo Korusińskie JW. Rochowi Jabłonowskiemu chociaż y wsie wyż wyrażone jako attynencye starostwa Korusińskiego w kontrakcie wyraził, lecz jednak tych w possessyą nie oddał; wspiera possessya też na rzecz JW. Rocha Jabłonowskiego tegoż roku dnia 10 maja do dóbr rzeczonych w Aktach Grod. Kijow. zeznana niewątpliwey należności starosty korusińskiego dowodzi; process na koniec w sądach za dwornych assessorji koronney przeciwko pozostałej y successorowi JOX. Jabłonowskiego, uprzywilejowanego starosty korusińskiego, oraz JOX. Jmć Stanisława Poniatowskiego, podsk. wielk. W. X. Lit. (gdzie wzysku ustąpienia z dóbr pomienionych y onych jako attynencyi starostwa Korusińskiego do tegoż starostwa wraz z kalkulacją przywrócenia na pozwanych utrzymana została kondemuata) intentowany o sprawiedliwej pretensyi objaśnia; nieuspokoiwszy rzeczy tej, która bez rezolucyi podług praw starostwa przepisanych zostać nie powinna, owszem że za ziemskie bez żadnych dowodów y praw mianując wbrew wszelkiej słuszności odważyli się ciż xiążęta, dziedzice stebłowskie, już to przez zarządzających dobrami swemi, oraz possessorów tegoż klucza stebłowskiego, grónta niewątpliwe starostwa Korusińskiego od roku 1782 kwestyonować, y też do dóbr swoich stebłowskich gwałtownie przywłaszczają. Chociaż zaś przez starostę korusińskiego, mieszczan y włościan wprzód do sądów ziemskich kijowskich ciż xiążęta dziedzice stebł. zapozywani byli, w ciągu zaś tegoż processu względem spokojnego używania gruntów z JO. xiężną nastąpiła była komplancya, a na mocy teyże przez przyjaciół tak od starosty korusińskiego, jako też dziedziców stebł. determinowane było używanie, y tegoż lenją na gróncie położoną odznaczone zostało, przecież xiężna Jeymć wojewodzina

Nowogr. transakcją przez siebie dobrowolnie zrobioną po odornym używaniu zerwawszy wróciła się znowu do wiolencyi, któremi mieszczan y włościan starostwa Korsuńskiego (wdzieraniem się w ich własne grónta, przez ich antecessorów w mieście Korsuniu, w wsiach Karhaszynie, Dackach y Taraszczy mieszkających od naydawniejszych czasów spokojnie używane, zabieraniem wołów, koni, zbóż, sian) krzywdziła; uciążywszy zaś różnemi przykrościami mieszczan nadmientonego starostwa znowu do processu w sądach ziem kijow. rozpoczętego wróciła się, gdzie ze terminu od starcsty korsuńskiego po xiążąt Jabłonowskich o winy za niedotrzymanie komplnacyi y uskutecznienie oneyże nie przyjęto, ale w sprawie zakwestyonowania gróntów, które zawsze przez obywatelów, mieszczan miasta Korsunia oraz włościan attynencyi starostwa Korsuńskiego używane były, na zapozwanie X. Jabłonowskich odpowiadać kazano y w tym wskazano na grónt zjazd dla wyprowadzenia inkwizycyi, po wyprowadzeniu których manifest imieniem posiadaczów starostwa Korsuńskiego w r. 1786 dnia 22 lutego przed Aktami Grod. Kijow. naprzeciw X. Jabłonowskim zanesiony dokładnie wszystkie objął wiolencye. Na wyniesiony za tym termin ciż dziedzice stebł. zwlekając oddanie sprawiedliwości mieszczanom y włościanom starostwa Korsuńskiego, nakoniec taż X. wojewodzin nowogr. sama przez się niezliczonych narobiwszy włościanom starostwa Korsuńskiego krzywd y wiolencyi w r. 1787 jakby w rząd dobra klucza stebł. JOX. wojewodzcicowi nowogr. synowi swemu powierzyła, ten zaś mniej dbania mając na prawo owszem że poniżając, jak świadczą manifesta przeciwko temuż w xiegach grod. kijow. zanesione: pierwszy r. 1788 dnia 5 stycznia o najazd lasów starostwa Korsuńskiego z kozakami, tych pusztozenie, gróntów kwestyonowanie, ludzi rozpędzanie y zabieranie, więzienie y bicie y grabienie; drugi roku tegoż dnia 13 marca podobnież o najazd przez samego xiążęcia Jmc w-ca Nowogr. po kozacku przebranego z kozakami y strzelcami pieszemi gróntów wyhrajowskich, nigdy nie kwestyonowanych, y tamże do ludzi strzelanie, zasadzek pod wsią robienie,

leśniczego z starostwa Korsuńskiego objeżdżającego swojej luce powierzone grónta przy zdybaniu się z nim łajanie, przechwałków różnych tak na tegoż leśniczego, jako y poddanych starostwa Korsuńskiego czynienie; także na gróntach wsi Korhaszyny przez samego tyle razy wspomnionego xiążęcia, tak wołów, siekier y innych rzeczy włościan teyże wsi, jako też y samych ludzi zabieranie; trzeci roku tegoż dnia 4 czerwca o pustoszenie lasów aktualnie do starostwa Korsuńskiego należących y tamże tegoż starostwa ludzi chociaż na ich własnym gróncie zdybanych grabienie, bicie, łajanie y więzienie. Po tych wszystkich gwałtownościach, manifestami trzema wyż wytkniętymi dokładnie opisanvch, W-ny Jaczewski, dóbr JOX. Jmć podsk. ztarostwa Korsuńskiego posiadacza kommissarz, chcąc zapobiedz upadkowi poddaństwa starostwa Korsuńskiego, do którego wszystkie xiążęcia wojewodzica kroki zmierzały, w sposobie przyjacielskim imieniem JOX. podsk. na dniu 22 lipca tegoż r. 1788 w Stebłowie zapisał komplancję, którą z obóh stron obrawszy do umiarkowania sporów o grónta wynikających przyjaciół, na to zezwolili, iżby dla zachowania sąsiedskiej spokojności ciż przyjaciele doczesną położyli linję między starostwem Korsuńskim y dobrami ziemskimi kluczem Stebłowskim, utrzymanie którey do czasu formalnego rozgraniczenia zachować się miało. Na czas więc oznaczony, kiedy przyjaciele z obojey strony na grónt zjechali, xiąże Jmć W-c Nowogr. nieprawne swe pretensye utrzymać starając się, pomimo wszelkich oczewistości tych gróntów, które nigdy do dóbr Stebłowskich nie należały, owszem przez włościan starostwa Korsuńskiego w spokojnym zawsze zostawały używaniu, gdy koniecznie przyznania sobie doczesnego dopominał się, a kommissarz dóbr JOX. Jmć podsk. takowey pretensyi ile na krzywdę starostwa Korsuńskiego przy samych dowodach y słuszności utrzymując się dosyć uczynić nie chciał, xiąże Jmć W-c jak świadczy manifest tegoż roku dnia 8 października przed xięgami grod. kijow. zanesiony z ludźmi. 300 uzbrojonemi na grónta wsiów Dacek y Taraszczy napadłszy, wszystkie jarzyny y siana poddanych wsiów nadmienionych

w kopach będące, których było kop 1,700 na podwoły wraz z sobą przypędzone z całego klucza Stebłowskiego zabrał, drugie, których zabrać nie mógł, popalił.—Piąty manifest 20 marca 1789 roku w grodzie Kijow. o spustoszenie lasu starostwa Korsuńskiego przez nasłanie podwód z dóbr klucza Stebł. przy konwoju zbroy-nym kozackim, y wyrąbywanie drzewa co najlepszego, tegoż do swoich pomienionych dóbr wywożenie; szósty tegoż roku dnia 27 czerwca o napadnienie przez samego xiążęcia Jmć W-ca przebra-nego po kozacku młyna wyhrajowskiego y tameyszego mielnika gwałtownie w areszt wzięcie, niemniey y innych ludzi w tymże manifestie po imionach własnych wyrażonych powiązanie y powią-zanych dzień y noc (przewiozłszy ich na swój grónt) w areszcie trzymanie, ludzi włóścian z starostwa Korsuńskiego na różnych miejscach własnych gróntów do tegoż starostwa należących, nigdy nie kwestyonowanych, to jeszcze przez antecessorów swoich używa-nych, z tychże gwałtowne spędzanie, niemiłosierne aż do ostatniego skaleczenia bicie, y tak tychże ludzi samych, jako ich dobytek, pługi, żelaza y naczynia różne, niemniey skóry, korzuchy y inne rzeczy zabieranie, o czynienie gwałtowne przez siebie duktu na gróncie Korsuńskim y pod tę porę kozakom swoim do włóścian vyhrajowskich strzelać kazanie, którym nie tylko dzieci, ale nawet y starzy ludzle mieszkający we wsi Wyhrajowie przestraszeni z do-mów swoich w lasy uciekać przymuszeni zostali.—Niemniey o strze-lanie z harmat do leśniczego JOX. podskarb. własne objeżdżającego grónta, o gwałtowne przy strzelaniu z harmat y ręczney strzelby zamywanie stada JOX. Jmć podsk. na własnym gróncie starostwa Korsuńskiego pasącego się, o spalenie na tymże miejscu chałupy y innego zabudowania od lat kilku dla staduików stado pasących wystawionego, y tychże stadników z całego majątku zrabowaniu.— Siódmy tegoż roku dnia 25 lipca o zabranie znaczku kozackiego na gróncie nigdy niekwestynowanym starostwa Korsuńskiego będącego, y o spalenie przez wypuszczenie rakietów tamże kurzenia kozackiego, o zabranie pod tąż porę różnych sprzętów, co wszystko sam w

swojej osobie z przybranemi w broń ludźmi JOX. W-c czynił.— Ósmy tegoż roku dnia 7 sierpnia o napadnięcie przy zebraney kupie zbrojney swoich nadwornych ludzi przez samego xiążęcia W-ca na grónta do starostwa Korsuńskiego należące zdawna y nigdy nie kwestyonowane, tam do włóścian wsi Dacek attynencyi starostwa Korsuńskiego z broni ręczney, pod którą miał ludzi kilkaset, oraz z harmat sześciu kartaczami y kulami żelaznemi po funtów trzy wążącemi przez godzin kilka, ulokowawszy się na własnym y nigdy od x-cia W-ca niepretendowanym gróncie, bo na sianożęci Berezowego, mieszkańca wsi Dacek bezprzestanne do poddanych starostwa Korsuńskiego strzelanie, Mykite Kijka y Olexę Czabarę na śmierć na ich własnym gróncie wsi Dacek zabicie, Semena Suszka y innych wielu poddanych śmiertelne poranienie, wielu poddanych w areszt zabranie, nad temiż znęcanie się; do W. Jaczewskiego do wsi Dacek jadącego z harmat y broni ręczney właśnie jak na zabicie, bo kule ludzie z nim będący przed y za W nym Jaczewskim we wsi Dackach na ziemi zdeymowali, strzelanie; zbóż ozimych y sian poddanym wsiów Dacek y Taraszczy zabranie.—Dziewiąty roku tegoż dnia 24 sierpnia o napadnięcie tegoż JOX. Jmé W-ca kozaków na pasiekę Kiryła Szudczenka w Radczyńcu stojącą na gróncie korsuńskim nigdy nie kwestyonowanym y tamże w chałupie okien y drzwi wybijanie, zabranie pieniędzy tegoż pasiecznika jako y różnych sprzętów gospodarskich, niemniey y odzienia różnego.—W tych zaś dwóch zarządzania swego latach, to jest 1788 y 1789 x-że W-c Nowogr., dopełniwszy miarę bezprawia różnego rodzaju, już to przez rabunki poddanych starostwa Korsuńskiego, a w dobrowolnych drogach y w ich własnych domach, wsiów napadanie, chałup palenie, majątków wydzieranie, ludzi na śmierć zabijanie, kaleczenie, więzienie, koni, wołów, sian, zbóż zabieranie, gróntów własnych starostwa Korsuńskiego odrywanie, tychże prywatne odrywanie, lasów pustoszenie, nayusilniey o to stara się, iżby to, co przedsięwziął do końca unikając od rozprawy sądowniczey na poddanych starostwa Korsuńskiego ziścił. Ażeby więc z okoliczności tych, które

się wyżej pomieniły y są aktualnie prawdziwemi JW. starosta y JOX. Jmé podsk. jako posiadacz starostwa Korsuńskiego (jeżeli poddani zniszczeni, odarci z wsiów przez doświadczanie niesłychanych gwałtów przez x cia W-ca wypędzeni zostaną), w intracie teraz dla Skarbu Koronnego Rzeczypospolitey ustanowionej y płacić się mianey niecierpleli uszczuplenia, o zaradzenie w przyszłość spokojności poddaństwa Korsuńskiego dopraszają się.

Żalili się włościanie wsiów Netrebki, Sachnowki, Browach, attynencyi starostwa Korsuńskiego, a to przeciwko dziedzicowi dóbr klucza międzyrzyckiego, dawniey JJ. OO. książętom Lubomirskim, a terażnieyszemu JOX. Potemkinowi o to: iż JOX. Xawery Lubomirski, wszedłszy w śluby małżeńskie z JW. Rzewuską, chorążanką Litt. y objąwszy klucz M ki z dzieła pomiędzy bracią nastąpionego na schedę JW. Rzewuskiej przypadły w swoją possessyą, jak świadczą skargi przeciwko tymże—pierwsza r. 1785 dnia 28 stycznia przed więgami grod. kijow. z prezentą—druga roku tegoż dnia 15 kwietnia w Aktach Grod. Żyt.—trzecia roku 1786 dnia 22 lutego y pozew roku tegoż dnia 27 czerwca w więgach grod. kijow. zeznany lasy starostwa Korsuńskiego nigdy nie kwestyonowane do roku 1785 spokojnie przez włościan attynencyi starostwa Korsuńskiego używane pustoszył, najeżdżał, właścicielow odpierał, zaciosy w znak granicy prywatne robił, y taśmy formował, ludzi z wołami, końmi zabierał, więził. Na przykład którego JOX. Potemkin przez rządów dóbr M-ch sianożęc Sachnowiecką w roku terażnieyszym wykosił y tey używania poddanym Sachnowieckim niepowrócić oświadczył.

Tą delacę imieniem y na mocy plenipotencyi JW. Józefa Jabłonowskiego, uprzywilejowanego starosty korsuńskiego oraz JOX. Jmé Stanisława Poniatowskiego P. W. W. X. Lit. tychże dóbr posiadacza podpisuje.

Ignacy Mianowski mp.

Imieniem mieszczan starostwa Korsuńskiego tą delacę podpisuje Sawka burmistrz Sachnowiecki ⊕.

7. Староство Синицкое.

Roku teraśniejszego 1789 dnia 9 listopada.

My kommissarze y lustratorowie prawem seymu y roku teraz idących obrani na grunt wsi Sinicy zjehawszy ponieważ urodzony Markiewicz, gubernator sinicki, roku 1786, dnia 2 sierpnia w Bohusławiu datowaną między JW. Leonardem Olizarem, podkomorzicem wołodzimirskim, imieniem JW. Konstantego Olizara, podkomorzego wołodzimirskiego oycy swego czyniącym z jedney, a ur. Badynim imieniem JOX. Stanisława Poniatowskiego, podskarbiego W. X. Lit. czyniącym z drugiey strony dożywotnich prowentów od JW. Konstantego Olizara, starosty sinickiego na rzecz JOX. Poniatowskiego, podsk. W. X. Lit. ustępczą komplancyą, oraz trzech jat prawem zamierzonych inwentarze składa; przeto do rozstrząśnienia tychże przystąpiliśmy y z onych ściśle trzyletni dochód, a z tego średnią intratę z średniey zaś połowę intraty na Skarb Koronny wynaleźliśmy y tego starostwa dzieło ukończyliśmy w ten sposób następujący.

Inwentarz starostwa Sinickiego.

Wieś Sinica. Osiadłość 77*); ciągło 116: Czynsz zł. 1,487, gr. 15. Kosowe zł. 255, gr. 15. Aręda karczemna zł. 2,000. Z pasiek: pień 10-ty 38; oczkowe zł. 38, gr. 41.

*) *Kozakow 2* (Sydor Chwesak, Karpo Moryna), wóyt, assawul, przysiężny; ubogich 4; послѣдніе платять только чиншъ зл. 3, gr. 15; всѣ же прочіе несутъ повинности, т. е. чиншъ, косовое, а у кого есть пасѣки—десятины и очковое.

Zbiór intrat rocznych z starostwa Sinickiego 1789 roku.				
		S u m m a.		
		Złote	gr.	
Intrata:	{	Czynszów jak w rubryce wyrażono	1,487	15
		Kosowego	225	15
		Dziesięciny pszczelney pni 38 po zł. 7	266	—
		Oczkowego	41	—
Arędy karczemney z wyszynku trunków, młynami dwoma na rzece Rosi, trzecim na rzece Sinicy będącemi, wywozem drzew po furze jednej od ciąga z najętego lasu, przez arędarza y koszeniem siana po dniu jednym przez tychże poddanych co po bliskości na najętej łące		2,000	—	
Summa Summarum efficit . . .		4,050	—	

Expresse złotych polskich cztery tysiące pięćdziesiąt.

Powinności poddanych starostwa Sinickiego.

1-mo. Każdy poddany w starostwie Sinickim osiadły w roku jednym czynsz generalny w lenjach wyrażony średnich dni października opłacać ma.

2-do. Za podatek kosowego kosić dni dwa, to siano zgromadzić, zstżyć y do dworu zwieźć, lub gdy kosić nie będzie, tedy zł. 3, gr. 15 zapłacić jest obowiązany.

3-tio. Z pszczół pień dziesiąty dawać, a oczkowego od zbywającego pnia jednego nad dziesiąty po groszy piętnaście corocznie płacić powiuen będzie.

4-to. Szarwarków 12 w utrzymanie grobel, młynów, oraz na potrzeby folwarczne mają być obrócone w roku jednym, a tę ciąglę ciąglem, a pieszy pieszą odbywać ma.

5-to. Drewno każdy poddany ciąglę po furze jednej od ciąga

z najętego lasu arędarzowi do kontraktu w rok wywieźć; kosić siano dzień jeden, to zgromadzić, stożyć y zwieźć ciągli powinni.

Zbiór intrat ogólnych starostwa Sienickiego.

w roku 1786 zł. pol.	4,356, gr. 17 ¹ / ₂
w roku 1787 „	4,599, gr. 10
w roku 1788 „	3,764, gr. 15

Summa Summarum 12,720, gr. 12¹/₂.

	Złote.	Gr.
Z tey summy podług prawa średniej intraty wynosi	4,240	4 ¹ / ₂
Podług prawa w uskutecznienu naszym będącego y ustawy Kommissyi powiatowej rachując na intratę kozaków y innych poddanych w usłudze dworskiej zostających stosownie z poddanemi powinność odbywającemi	171	15
Podług zwyczaju w teyże Kommissyi używanego do kosowego opłaconego przez poddanych starostwa Sienickiego po zł. 2, dodajem po zł. 1, gr. 15	100	15
Podług teyże Kommissyi do oczkowego przez poddanych starostwa Sienickiego od jednego pnia pszczół po gr. 10 opłaconego dodajem po gr. 5, wynosi	13	15
Summa Summarum efficit	4,525	19¹/₂

Expresse złotych polskich cztery tysiące pięćset dwadzieścia pięć, groszy dziewiętnascie y pół szeląga.

A po odebraniu ekstraktem przysięgi w roku terażniejszym 1789, dnia 26 czerwca przed Aktami Grodzkimi Warszawskimi przez JOX. Jmć Stanisława Ciołek Poniatowskiego, podsk. W. X. Lit., posiadacza dóbr starostwa Sienickiego wykonaney y uznaniu inwentarza starostwa Sienickiego za dokładny podpisami rąk naszych utwierdzamy.

(*Hodnucu*: Głębocki, Jakubowski, Goszczynski).

Ponieważ zaś ur. Jan Markiewicz, gubernator tegoż starostwa przysięgą wyż wyrażoną swego pana składający, czyniąc zadosyć prawu przed nami przysięgą na niezmnieszenie y nieutajenie intrat Skarbu Koronnego wykonał, przeto z ogólney summy zł. pol. 4,525 gr. 19 y pół szeląga podług prawa wynalezioney połowę, to jest zł. pol. 2,262, gr. 24, denarów $10\frac{1}{2}$ przy JOX. Jmć Poniatowskim, dożywotnim starostwa Sinickiego posiadaczu zostawujemy. Drugą połowę zł. pol. 2,262, gr. 24, den $10\frac{1}{2}$ aby tenże JOX. Jmć Poniatowski do Skarbu Koronnego Rpltey w czasie prawem przypisanym corocznie na przyszłość wypłacał, a na rok dzisiejszy co do opłaty całkowitey intraty regule prawa dopełnił, nakazujemy.—Dan w Sienicy dnia 9 novembris 1789 anno.

(Поднучу мнѣ.)

Opisanie starostwa Sinickiego sytuacji.

Wieś Sienica położona nad rzeką Rosią, w której dwór, izba z alkierzem w prawey ręce, a naprzeciw piekarnia, które budowanie snopkami poszyte; stajnia z częstokołów zrobiona, słomą pokryta.

Cerkiew jedna. Młynów dwa na Rosi, a trzeci na rzeczce Sienicy, która wieś Sinica w gróncie czarnym urodzaynym, ale od sąsiad ściśnionym.

Delacya od tenutaryusza królewsczyny Sienicy y tey włościan w czasie lustracyi przez Seym wyznaczoney dnia 3 listopada w roku 1789 podana.

Przedtem miasteczko, a teraz wieś Sienica dawniejszych czasów większą osiadłość miała, póki grónta swoje spokojnie posiadać mogła, późniejszych zaś czasów, gdy sąsiedzkie dobra też wieś ściśnęły y grónta y lasy zagarnęły przy szczupłym bardzo a y tym niespokojnym używaniu gróntów zostają, przeto JW. Konstanty Olizar, podkomorzy włódimierski, uprzywilejowany dożywotni tych dóbr possessor y pospólstwo tey wsi Sienicy JWW. lustratorom

podają zażalenie swoje, iż JW. Józef Młodecki, podkomorzy JKMci orderu Św. Stanisława kawaler, dóbr miasteczka Koszowatey z przyległościami lenny posiadacz, nie zwracając na dawną wiolencję y krzywdę przez zabranie gróntów sienickich, coraz więcej pokrzywdzenia czyni, nową słobodę, Stepek nazwaną nad rzeczką Bołkuniem osadziwszy, tyle gróntów sienickich zabrał, ile cała ta wioska potrzebowała. Dowodem jest, że na tey rzeczce Bołkunie pod samym Stepiem grobla y staw był erekcyonalny cerkwi sienickiey, od której grobli daleko jest odparta. Sienica miała przedtem las swój od rzeczki Bołkuna do Pichilowey polany, na uroczysko Kopanki do mogiłek, a daley do Zołotowego jaru, a od wierzchowiny tego jaru aż do rzeczki Procycha zwaney, gdzie w kraju lasu przedtem sieniccy poddani swoje pasieki mieli, łąki kosili, a pod samym lasem pola swoje orali temi czasy. JW. Młodecki nie tylko od tey dawney granicy ich odpiera, ale nawet ku wsi samey Sienicy ludzi swoich koszowackich nasyła, y poddanym sienickim pola orne odbjera, zamiaru nawet swego w tym nie mając, jeżeli jednego roku taśmę prywatnie zrobi y niby używanie udeterminuje; drugiego roku z tego samego mieysca pługi spędzać każe y dla swoich poddanych do wsi Stepka pola odbiera. Takie uszkodzenie wsi Sienicy JW. Młodecki uczynił, że dwóch tysięcy dni orania pola odebrał przemocą y do dóbr Koszowate przyłączył. Prócz tego las co tylko Sienica miała od dawnych czasów zabrał, że teraz dwór sienicki pola ani lasu niema, y poddani bardzo mało posiadają, przez co wiele poddanych z tey wsi zeszło. O te wyżey wyrażone wiolencye jest process prawny w grodzie Kijow. rozpoczęty, w r. 1779 dnia 12 maja wydany był pozew od JW. Olizará, podsk. Włodz. po JW. Młodeckiego, dóbr Koszowatey posiadacza, o poczynione wiolencye zabierania gróntów Sienickich, z którego w tym sądzie wypadł dekret między stronami temi na zjazd urzędu swego lub urzędnika na inkwizycję y udecydowanie wiolencyi na grónt wyznaczający w roku tymże dnia 15 julij, zapadły y powtórnny dekret w tymże grodzie Kijow. w r. 1786, miesiąca aprilis 12 dnia, podobnyż zjazd

do dóbr Sienicy wyznaczający, po których to dekreтах sądu zupełnego zjazd urzędu wicesgerencjalnego pod dniem 22 lutego w roku 1784 po licznych prorogacyach zapadły sprawę tę znowu odesłał do sądu zupełnego, y tak dotąd nie są powrócone gwałtownie zabrane przez JW. Młodeckiego grónta. Tu tylko wyraża się ten ostatni process, ale powyższe transakcye, które teraz na gróncie nie znajdują się, albowiem są u plenipotenty JW. Olizara, w czasie sprawy więcey okazać dowodów na stronę tej królewsczyny Sienicy służących.—Jan Markiewicz, namiestnik sienicki, podpisuję się. Niżej wyrażeni z gromady Sienickiey podpisując się kładziemy znaki krzyża św.

(candyemz 6 nodnuceü cz ⊕).

8. Староство Богуславское.

Działo się na gróncie dóbr miasta Bohusławia w wojew. y powiecie Kijowskim położonych w zamku tamteyszym roku terażniejszego 1789, dnia 25 października.

My kommissarze y lustratorowie do lustracyi królewsczyny z środka kommissyi powiatu kijowskiego na mocy prawa Seymu y roku terażniejszych wybrani na grónt dóbr na początku dzieła wyrażonych zjehawszy zarządzającym starostwem Bohusławskim prawa do tegoż ściągające się okazać uznaliśmy, a ponieważ ur. Jan Żukowski, komornik ziem. Halicki, kommissarz starostwa roku 1766 dnia 11 junii w Warszawie od Najjaśniejszego Stanisława Augusta Króla Polskiego, Pana Naszego Miłościwego JO. Janowi Klemensowi Branickiemu, kasztellanowi krakowskiemu dany przywilej tegoż roku w grodzie Brańskim we wtorek po święcie Św. Franciszka Wyznawcy od JO. Branickiego, kaszt. krakow. JW. Franciszkowi Rzewuskiemu, teraz exmarszałkowi koronnemu na toż starostwo

ustąpienie roku 1773 dnia 21 sierpnia w grodzie Halickim obłąta roku 1767 dnia 12 januarii w grodzie Kijow. z rzeczy JW. Rzewuskiego w dobra starostwa Bohusławskiego zapisaną possessyą złożywszy o dożywotnim posiadaniu JW. Rzewuskiego, exmarszałka koron. nas zawiadomiwszy—przed nami Ignacy Mianowski, subdelegat grodzki winiicki, plenipotent JOX. Jmć Stanisława Poniatowskiego, podsk. W. X. Lit. stawił się y okazał prawo 1775 na karcie 87 pod tytułem: Wdzięczność Najjaśniejszemu Królowi Jmci, iż Rzecz Pospolita starostw cztery: Białocerkiewskie, Bohusławskie, Kaniowskie y Chmielnickie—Najjaśniejszemu Królowi Jegomości, Stanisławowi Augustowi, Panu naszemu Miłosciwemu y successorom krwi tegoż Najjaśniejszego Pana na dziedzictwo oddała, a Najjaśniejszy Pan przez dyplomatyczną wieczystą darowiznę r. 1777 dnia 18, miesiąca sierpnia w Warszawie daną, roku y miesiąca tychże, dnia 19 do akt metryki koronney mniejszey kancellaryi w sposób obłąty wniesioną, w tymże roku do akt własnego powiatu grodz. Kijow. dnia 8 miesiąca listopada także w obłąte, podaną JOX. Jmć Stanisławowi Poniatowskiemu, podsk. W. W. X. Lit. rezygnował y że starostwo Bohusławskie z innemi wyżey pomienioną konstytucyą wyszczególnionemi są ziemskiey natury zapewnił; niemniej że JOX. Jmć Poniatowski, podsk. W. X. Lit. z mocy praw wyżey wzniankowanych po zgasłym życiu Jw. Rzewuskiego, terażniejszego starosty Bohusławskiego winien jest, jako z dóbr ziemiańskich grosz dziesiąty ofiary obywatelskiey do Skarbu Koronnego opłacać—przeto w przynależy natury dóbr Bohusławskich na przyszłość ziemiańskich y dochodu z nich do Skarbu Koronnego opłacać się podług prawa zwykłego, jako ten rodzaj podatku naszey władzy nie podlega, tak przy mocy JOX. Jmć Póniatowskiego, podsk. W. X. Lit. prawem ubezpieczoney, zostawiwszy w porządku ustanowienia z dóbr tychże teraz prawu dożywotniemu królewskiemu podległych, dochodu przystępując nakazujemy z inwentarzów czyli regestrów trzech lat 1786, 1787 y 1788 roku przez ur. Jana Żukowskiego, kommissarza starostwa złożenie, a ponieważ one zło-

zył, przeto do zebrania intrat sposobem w prawie wyznaczonym przystąpiliśmy w ten sposób:

Inwentarz starostwa Bohusławskiego.

Miasto Bohusław. Osiadłość żydów: domy gospodarskie 100 *), kramnice 19 **), Osiadłość chrześcian (z przedmieściem Korsuńskim y Zarosskim y osiadłość lwki)—457 ***). woły 150. Expresse dni letnich ciągłych od przedmieszczan 116 po gr. 15 szacując każdy—zł. 58; pieszych 3,084 po gr. 12—zł. 1,233, gr. 18. Czynszu zł. 4,153. Kosowego zł. 1,120. Stawszczyzny zł. 79, gr. 13. Kołowego od mielników zł. 312. Dziesięciny pszczelney pni 60 po zł. 7 licząc pień—zł. 420; oczkowego zł. 29. Zyta osypowego korcy 283, garcy 6, po zł. 6 korzec—zł. 1,699, gr. 4. Arędy karczemney z wyszynku trunków, do którey należą mostowe, browar miodowy, woskoboynia, waga, od rzeźników gabella y młyn jeden na rzece Rosi z wolnym kurzeniem gorzazki na kotłów sześć we wsi Isaykach—zł. 25,790. Ogólney summy wynosi zł. 34,894, gr. 5.

Wieś Teptyjówka. Osiadłość 33 ****); woły 20. Dni letnich ciągłych 18 po gr. 15 szacując każdy—zł. 9; pieszych 302, po gr. 12—zł. 120, gr. 24. Czynszu zł. 344. Kosowego zł. 105. Stawszczyzny zł. 24, gr. 12. Dziesięciny pszczelney pni 4 po zł. 7 pień—zł. 28;

*) Съ нихъ чиншу (отъ зл. 3. гр. 15 до зл. 10)—зл. 668.

**) Съ нихъ чиншу зл. 143, гр. 15 (отъ зл. 3, гр. 15, до зл. 14). Между владѣльцами крамницъ на первомъ мѣстѣ JP. Szelest, półkownik.

***); Въ томъ числѣ wóyt, ławników 4—даютъ чиншъ, и нѣкоторые спеціальныя налоги—косовое, пчельная десятинна; wóyt gromadzki—dni letnie, czynsz kosowe, osur; тѣ-же повинности несутъ 5-й ławnik, а также przysięжныхъ 2, assawulów 2, poboreźnik, wóznny; одинъ чиншъ даютъ generalnych 9, szlachta 19 (между ними одинъ Kawiński—до transportów używany). Въ Ивкахъ пзъ 8 хозяевъ 5 Ивченковъ; изъ нихъ два названы *козаками*, но отбываютъ всѣ повинности. На поляхъ инвентаря есть приписка Semen Kapustenko z Misajłówki *placi*.

****) Wóyt; poboreźnik—несутъ всѣ повинности; szlachcie.

oczkowego zł. 3, gr. 15. Żyta osypowego korcy 28, garcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 172, gr. 15. Arędy karczemney z młynem jednym na Rosi, wolnym pędzeniem gorzałki na kotłów dwa y wywozem drew przez poddanych po furze jednej od ciąga—zł. 1,760. Summy ogólney wynosi zł. 2,567, gr. 6.

Wieś Tuniki. Osiadłość 33, woły 18. Dni letnich ciągłych 14, po gr. 15 szacując każdy—zł. 7; pieszych 296, po gr. 12—zł. 118, gr. 20. Czynszu zł. 328. Kosowego zł. 109, gr. 15. Stawszczyzny zł. 4, gr. 20. Dziesięciny pszczelney pni 19 po zł. 7 pień—zł. 133; oczkowego zł. 6, gr. 15. Żyta osypowego korcy 28, garcy 24 po zł. 6 korzec—zł. 172, gr. 15. Arędy karczemney z wyszynku trunków, wywożenia drew przez poddanych od ciąga po furze jednej y kurzeniem gorzałki na kociół jeden w Jaciukach—zł. 800. Summy ogólney zł. 1,678, gr. 17.

Wieś Szupiki *). Osiadłość 42; woły 48. Dni letnich ciągłych 30, po gr. 15 szacując każdy—zł. 15; pieszych 340 po gr. 12—zł. 136. Czynszu zł. 526. Kosowego zł. 126. Stawszczyzny zł. 17, gr. 18. Dziesięciny pszczelney pni 50 po zł. 7 pień—zł. 350; oczkowego zł. 14. Żyta korcy 43, garcy 4, po zł. 6 korzec—zł. 258, gr. 22¹/₂. Arędy karczemney z wyszynku trónków, wywozem drew przez poddanych po furze od ciąga, młynem jednym na Rosi, kurzeniem gorzałki na kotłów dwa—zł. 1.600. Ogólney summy wynosi zł. 3,043, gr. 10¹/₂.

Wieś Basze. Osiadłość 24 **), woły 14. Dni letnich ciągłych 14, po gr. 15 szacując każdy—zł. 7; pieszych 226 po gr. 12—zł. 90, gr. 12. Czynszu zł. 248. Kosowego zł. 84. Stawszczyzny zł. 12. Dziesięciny pszczelney pień 1—zł. 7; oczkowego zł. 1. Żyta korcy 22, garcy 9, po zł. 6 korzec—zł. 133, gr. 20 y szelągów 2. Arędy

*) Wóyt, pobereźnik, assaul, kozaków 4 (Jaków Matwyenko, Harasko Węgrukenko, Iwan Klimenko, Demian Matwijenko; пятыя Kalenik Krawiec отмѣченъ в помос до козака) odbyвають всѣ повинности. Szlachcic—платить чиншъ.

**) Wóyt—несеть всѣ повинности.

karczemney z połową młyna na Rosi, wolnym kurzeniem gorzałki na kocioł jeden y wywozem drew przez poddanych po furze jednej od ciągiła—zł. 1,000. Summy ogólney wynosi zł. 1,583, gr. 2²/₃.

Wieś Chochotwa. Osiadłość 61 *); woły 44. Dni letnich ciągiłych 34, à gr. 15 szacując kazdy—zł. 17; pieszych 526 po gr. 12—zł. 210, gr. 12. Czynszu zł. 667. Kosowego zł. 192, gr. 15. Stawszczyzny zł. 10, gr. 28. Kołowego zł. 40. Dziesięciny pszczelney pni 11 po zł. 7 pień szacując—zł. 77; oczkowego zł. 7. Żyta korcy 55, garcy 11, po zł. 6 korzec—zł. 332, gr. 2. Arędy karczemney z wyszynku trónków różnych, używaniem lasu do palenia gorzałki na kotłów trzy z wywozem drew przez poddanych po furze od ciągiła y młynem jednym na Rosi zł. 2,720. Summy ogólney zł. 4,273, gr. 27.

Wieś Deszki. Osiadłość 41 **), woły 44. Dni letnich ciągiłych 28, po gr. 15 dzień—zł. 14; pieszych 352 po gr. 12,—zł. 140, gr. 24. Czynszu zł. 536. Kosowego zł. 133. Stawszczyzny zł. 6, gr. 20. Kołowego od mielników zł. 24. Dziesięciny pszczelney pni 19à fl. 7—zł. 133; oczkowego zł. 9, gr. 15. Żyta korcy 40, garcy 31, po zł. 6 korzec—zł. 245, gr. 24, szel. 1. Arędy karczemney z wyszynku trunków, młynem na Rosi, wywozem drew po furze jednej od ciągiła y kurzeniem gorzałki na kotłów dwa zł. 1,800. Ogólney summy wynosi zł. 3,042, gr. 23, sz. 1.

Wieś Bijowce. Osiadłość 153 ***), woły 126. Dni letnich ciągiłych 76 po gr. 15 szacując każdy—zł. 38; pieszych 1,254, po gr. 12—zł. 501, gr. 18. Czynszu zł. 1,650. Kosowego zł. 465, gr. 15.

*) Wóyt, kozak (Stepan Wirczenko) несуть всё повинности. Szlachta 2—платять чиншъ.

**) Wóyt i pobereźnik несуть всё повинности; szlachcianka i generalny—чиншъ и спеціальн. (съ мельницъ, пасѣкъ).

***) Wóyt, assawulów 2, pobereźnik, dozorca pasiek; kozaków 9 (Andrey Hurowenko, Iwan Charczenko, Andrey Tychorijeko, Trochym Hluszczenko, Marko Lubenczenko, Danilo Chymenko, Artem Kondratenko, Nawryło Tychorijenko, Pana-Tychorijenko)—несуть всё повинности, Szlachcie платитъ чиншъ.

Stawszczyzny zł. 49, gr. 22. Kołowego od mielników zł. 114. Dziesięciny pszczelney pni 63 po zł. 7—zł. 441; oczkowego zł. 27, gr. 15. Żyta korcy 140, garcy 28, po zł. 6 korzec—zł. 845, $7\frac{1}{2}$, Arędy karczemney z młynem jednym na Rosi, wywozem drew przez poddanych od ciągła po furze jednej y używaniem lasu do kurzenia gorzałki pod kotłów cztery—zł. 3,520. Summy ogólney zł. 7,652. gr. 17.

Wieś Kieydanówka. Osiadłość 112*); woły 116. Dni letnich ciągłych 66, po gr. 15 szacując każdy—zł. 33; pieszych 1,014, po gr. 12,—zł. 405, gr. 18 Czynszu zł. 1,344. Kosowego zł. 374, gr. 15. Stawszczyzny zł. 83, gr. 24. Kołowego od mielników zł. 12. Dziesięciny pszczelney pni 45 à fl. 7 pień—zł. 315; oczkowego zł. 15, gr. 15. Żyta korcy 118, garcy 19, po zł. 6 korzec—zł. 711, gr. 17. Arędy karczemney z wyszynku trunków, młynami dwoma—jednym na Rosi, drugim na rzece Medwinie—używaniem lasu do kurzenia gorzałki pod kotłów trzy y wywozem drew przez poddanych po furze jednej od ciągła—zł. 3,360. Summy ogólney wynosi 6,654, gr. 29.

Wieś Dmytrenki. Osiadłość 48**); woły 28. Dni letnich ciągłych 22, à gr. 15 szacując każdy—zł. 11; pieszych 408, po gr. 12—zł. 163, gr. 6. Czynszu zł. 508. Kosowego zł. 150, gr. 15. Stawszczyzny zł. 48, gr. 8. Kołowego zł. 36. Dziesięciny pszczelney pni 7 à fl. 7 —zł. 49; oczkowego zł. 22. Żyta ospyowego korcy 43, garcy 27 po zł. 6 korzec—zł. 361, gr. 17. Arędy karczemney z młynem jednym na rzece Medwinie, używaniem lasu do kurzenia gorzałki na kotłów dwa y wywozem drew przez poddanych po furze jednej od ciągła—zł. 2,000. Summy ogólney zł. 3,349, gr. 16.

Miasteczko Medwin Osiadłość 366***); woły 450. Dni letnich

*) Wóyt. pobereźników 3, assawul, kozaków 4 (Mykita Krykun, Hrycko Pscenko, Hrycko Krykunenko, Daniło Woytenko) несутъ всѣ повинности.

**) Wóyt—несеть всѣ повинности. Szlachcie платить чиншъ.

***) Wóyt, gumieny, assaulów 2, pobereźników 7, kozaków 8 (Wasyl Deysenko, Mikoła Jurczenko, Klim Smalarz, Chwedor Koltunencko, Iwan Salatenko, Hordiey

ciągłych 304 po gr. 15 szacując każdy—zł. 152; pieszych 2,886 po gr. 12—zł. 1,154, 12. Czynszu zł. 4,605. Kosowego zł. 1,106. Staw-szczynny zł. 151, gr. 16. Kołowego od mielnika zł. 12. Dziesięciny pszczelney pni 193 po zł. 7—zł. 1,351; oczkowego zł. 132. Żyta osypowego korcy 389, garcy 18, po zł. 6 korzec—zł. 2,3 9, gr. 11, szel. 1. Arędy karczemney z dwoma młynami—jednym na Rosi, a drugim w Medwinie, tudzież wolnym pędzeniem gorzałki na kot-łów sześć y wywozem drew przez poddanych po furze jednej od ciąga—zł. 6,080. Summy ogólney wynosi zł. 17,064, gr. 9¹/₃.

Wieś Mitajówka. Osiadłość 44;*) woły 18. Dni letnich ciągłych 16 po gr. 15 rachując każdy—zł. 8; pieszych 304 po gr. 12—zł. 121, gr. 18. Czynszu zł. 444. Kosowego zł. 112. Żyta osypo-wego korcy 29, garcy 15 po zł. 6 korzec—zł. 176, gr. 24¹/₃. Arędy karczemney z młynem jednym na Bojarce, wolnym pędzeniem gorzałki na kotłów dwa y wywozem drew przez poddanych od ciąga po furze jednej—zł. 1,600. Ogólney sumy zł. 2,462, gr. 12 y szeląg 1.

Wieś Krasnohorodka. Osiadłość 30**); woły 24. Dni letnich ciągłych 14 po gr. 15 szacując każdy—zł. 7; pieszych 266 po gr. 12—zł. 106, gr. 12. Czynszu zł. 334. Kosowego zł. 98. Staw-szczynny zł. 22, gr. 10. Kołowego od mielnika zł. 24. Dziesięciny pszczelney pni 10, po zł. 7 licząc za każdy pień—zł. 70; oczkowego zł. 5. Żyta osypowego korcy 28, garcy 24 po zł. 6 ko-rzec—zł. 172, gr. 15. Arędy karczemney z młynem jednym, wol-nym kurzeniem gorzałki na dwa kotły y wywozem drew przez pod-

Koltunenکو, Tymosz Saczenko, Kuźma Dacenko), dozorca sian; woźny—отбывають всѣ повинности. Szlachta (5) платитъ чиншъ; также Paweł pop Dyuznit, o ktoromъ отмѣтка генералу. При м. есть sloboda Stara Buda, всѣ хозяева которой числомъ 23 платятъ небольшой чиншъ (зл. 4), въ томъ числѣ и wóyt.

*) Wóyt и assawul—несутъ всѣ повинности. Рр. szlachta (8) платятъ только чиншъ.

**) Wóyt несетъ всѣ повинности. 2 шляхтича платятъ чиншъ (по зл. 7).

danych od ciąglika po furze jednej—zł. 1,600. Summy ogólnej wynosi zł. 2,439, gr. 7.

Wież Baranie Pole. Osiadłość 59*); woły 58. Dni letnich ciąglikich 48 po gr. 15 szacując każdy—zł. 24; pieszych 502 po gr. 12—zł. 200, gr. 24. Czynszu zł. 697. Kosowego zł. 175. Dziesięciny pszczelnej pni 7 à fl. 7—zł. 49; oczkowego zł. 14. Żyta osypowego korcy 56, garcy 25, po zł. 6 korzec—zł. 340, gr. 20²/₃. Arędy karczemnej z młynem jednym na Rosi, wolnym kurzeniem gorzałki na kotłów dwa y wywozem drew przez poddanych od ciąglika po furze jednej—zł. 2,400. Ogólnej summy wynosi zł. 3,900, gr. 14²/₃.

Wież Jaciuki. Osiadłość 48**); woły 48. Dni letnich ciąglikich 42 po gr. 15 każdy—zł. 21; pieszych 388 po gr. 12—zł. 152, gr. 6. Czynszu zł. 556. Kosowego zł. 150, gr. 15. Stawszczyzny zł. 74, gr. 18. Dziesięciny pszczelnej pni 40 po zł. 7 pień—zł. 280; oczkowego zł. 35. Żyta korcy 48, garcy 5, à fl. 6 korzec—zł. 288, gr. 28¹/₃. Arędy karczemnej z młynem jednym na Rosi, wolnym kurzeniem gorzałki na kotłów dwa y wywozem drew przez poddanych od ciąglika po furze jednej—zł. 1,800. Summy ogólnej wynosi zł. 3,358, gr. 17¹/₃.

Wież Isayki. Osiadłość 155***); woły 154. Dni letnich ciąglikich 88, po gr. 15 każdy—zł. 44; pieszych 1,332 po gr. 12—zł. 532, gr. 24. Czynszu zł. 1,917. Kosowego 497. Stawszczyzny zł. 25, gr. 16. Dziesięciny pszczelnej pni 120, po zł. 7 licząc—zł. 840; oczkowego zł. 50, gr. 15. Żyta osypowego korcy 153, garcy 3 à fl. 6—

***) Wóyt, assawul несутъ всѣ повинности Szlachcic—чиншь

***) Wóyt, pobereźnik, kozak (Kiryk Naumenko) несутъ всѣ повинности.

*) Wóyt, assawul, kozaków 15 (Petro Martynenko, Jaków Chwedorenko, Korniej Martynenko, Musiej Ulasenko, Demko y Petro Matwijenki, Chwedor Klimenko, Michajlo Hudyrenko, Łukian Popowicz, Klim Panasenko, Łukian Danylenko, Ostap Danylenko, Trochim Wasylczenko), kozaków do arendy 2 (Pilip Kislak, Petro Danylenko)—несутъ всѣ повинности. Szlachta 2 y generalny 3 (между ними пор Дузанит Ciurupenko)—чиншь.

zł. 918, gr. 17. Arędy karczemney z młynem na Rosi, kurzeniem gorzałki na kotłów cztery y wywozem drew przez poddanych od ciągła po furze jednej—zł. 4,200. Ogólney summy wynosi zł. 9,025, gr. 12.

Wieś Lutary. Osiadłość 21*); woły 2. Dni letnich ciągłych 2 po gr. 15 szacując każdy—zł. 1; pieszych 178 po gr. 12—zł. 71, gr. 6. Czynszu zł. 170. Kosowego zł. 63. Dziesięciny pszczelney pień 1—zł. 7; oczkowego zł. 1, gr. 15. Żyta osypowego korcy 13, garcy 21, po zł. 6 korzec—zł. 81, gr. 28¹/₃. Arędy karczemney z połową młyna na Rosi y wolnym kurzeniem gorzałki na kociół jeden—zł. 800. Summy ogólney wynosi—zł. 1,195, gr. 19¹/₃.

Wieś Czayki. Osiadłość 36**); woły 20. Dni letnich ciągłych 14 po gr. 15 szacując każdy—zł. 7; pieszych 336 po gr. 12—zł. 134, gr. 12. Czynszu zł. 364. Kosowego zł. 122, gr. 15. Kołowego od mielników zł. 24. Żyta osypowego korcy 32, garcy 11, po zł. 6 korzec—zł. 194, gr. 2¹/₃. Arędy karczemney z połową młyna na Rosi, wolnym kurzeniem gorzałki na dwa kotły y wywozem drew przez poddanych od ciągła po furze jednej zł. 2,000. Summy ogólney wynosi zł. 2,845, gr. 29¹/₃.

Wieś Borodanie. Osiadłość 47***); woły 38. Dni letnich ciągłych 26 po gr. 15 szacując każdy—zł. 13; pieszych 434 po gr. 12—173, gr. 18. Czynszu zł. 524. Kosowego zł. 154. Dziesięciny pszczelney pni 9, à fl. 7 pień 63; oczkowego zł. 9, gr. 15. Żyta osypowego korcy 45, garcy 9, po zł. 6 korzec—zł. 271, gr. 20²/₃. Arędy karczemney z połową młyna na Rosi, wolnym kurzeniem gorzałki na kotłów dwa y wywozem drew przez poddanych od ciągła po furze jednej zł. 1,580. Summy ogólney zł. 2,788, gr. 23²/₃.

Wieś Dybińce. Osiadłość 125****); woły 54. Dni letnich ciągłych

*) Wóyt—всѣ повинности. Szlachta (2)—чиншъ

***) Wóyt, assaul—всѣ повинности.

****) Wóyt, assaul, poborca, kozak (Petro Pszenycznenko)—всѣ повинности.

*****) Wóyt, assaul, pobereźnik, kozak (Petro Wasylczenko)—всѣ повинности. Szlachta (2)—чиншъ.

36 po gr. 15 szacując każdy—zł. 18; pieszych 1,084, à gr. 12—zł. 433, gr. 18. Czynszu zł. 1,182. Kosowego zł. 388, gr. 15. Stawszczyzny zł. 14, gr. 2 Kołowego od mieluików zł. 24. Dziesięciny pszczelney pni 58 à fl. 7—zł. 406; oczkowego zł. 29. gr. 16. Żyta osypowego korcy 99, garcy 8, à fl. 6 korzec—zł. 595, gr. 15. Arędy karczemney z połową młyna na Rosi, wolnym kurzeniem gorzałki na kotłów cztery y wywozem drew przez poddanych od od ciągała po furze jednej—zł. 3,600. Ogólney summy wynosi zł. 6,691, gr. 5.

Wieś Roskopińce. Osiadłość 59*); woły 32. Dni letnich ciągłych 24 po gr. 15 szacując każdy zł. 12; pieszych 536 po gr. 12—zł. 214, gr. 12. Czynszu zł. 590. Kosowego zł. 192 gr. 15. Stawszczyzny zł. 36, gr. 10. Kołowego od mielników zł. 24. Dziesięciny pni 6 à fl. 7—zł. 42; oczkowego zł. 7, gr. 15. Żyta osypowego korcy 51, garniec 1, po zł. 6 korzec—zł. 306, gr. 5²/₃. Arędy karczemney z młynem jednym na Rossi, wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki pod kociołków dwa y wywozem drew przez poddanych po furze od ciągała—zł. 2,320. Ogólney summy wynosi zł. 3,744, gr. 27.

Wieś Misayłówka. Osiadłość 133;**)) woły 171; konie 25. Dni letnich ciągłych 84, po gr. 15 szacując każdy—zł. 42; pieszych 1,126 po gr. 12—zł. 450, gr. 12. Czynszu zł. 1,667. Kosowego zł. 416, gr. 15. Stawszczyzny zł. 26, gr. 2. Dziesięciny pszczelney pni 79 à fl. 7 pień—zł. 553; oczkowego zł. 28. Żyta osypowego korcy 143, garniec 1, po zł. 6 korzec—zł. 858, gr. 5²/₃. Arędy karczemney z młynem jednym na Rosi, wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki pod kotłów cztery y wywozem drew przez

*) Wóyt, assaul, kozak (Demko Babenko) несутъ всѣ повинности.

*) Wóyt, assaul, pobereźnik, kozaków 6 (Mina Diaczenko, Махум y Martyn Kapustenki, Semen Kapustenko, Mykita Diaczenko, Omelko Diaczenko, Несзурор Дорохан)—несутъ всѣ повинности. Есть еще „вольные люди“ (Jaków Gruszecki—*wolny*, Wasyl Jwczenko *wolny*, dozorca pasiek; но и они несутъ всѣ повинности. Szlacht. 2 чиншъ. Kaleka—чиншъ 8 и dni letnie; pieszy 10.

poddanych po furze od ciąga—zł. 4,480. Ogulney summy wynos zł. 8,521, gr. $4\frac{2}{3}$.

Wieś Karapysze. Osiadłość 265;*) woły 333; konie 57; Dni letnich ciągłych 184 po gr. 15 szacując każdy—zł. 92; pieszych 2,166 po gr. 12—zł. 866, gr. 12. Czynszu zł. 3,400. Kosowego zł. 770. Staw-szczynny zł. 30, gr. 11. Kołowego od mielników zł. 24. Dziesięciny pszczelney pni 87 każdy pień po zł. 7—zł. 609; oczkowego zł. 64, gr. 15. Żyta osypowego korcy 273, garcy 4, po zł. 6 korzec—zł. 1,638, gr. $22\frac{2}{3}$. Arędy karczemney z trzema młynami na rzeczce Rassawie, z wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki na sześciu kotłach y wywozem drew przez poddanych od ciąga po furze—zł. 7,200. Ogólney summy wynosi zł. 14,695, gr. $2\frac{1}{3}$.

Wieś Szubina grobla. Osiadłość 70**); woły 40; konie 2. Dni letnich ciągłych 52 po gr. 15 szacując każdy—zł. 26; pieszych 588, po gr. 12—zł. 235, gr. 6. Czynszu zł. 788. Kosowego zł. 224. Dziesięciny pszczelney pni 8 po zł. 7 pień—zł. 56; oczkowego zł. 7, gr. 15. Żyta osypowego korcy 66, garcy 4, po zł. 6 korzec—zł. 396, gr. $22\frac{2}{3}$. Arędy karczemney z młynem jednym na rzeczce Rassawie, wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki na kotłach dwóch y wywozem drew przez poddanych po furze jedney od ciąga—zł. 2,200. Summy ogólney wynosi zł. 3,933, gr. $13\frac{2}{3}$.

Wieś Pustowóly. Osiadłość 89,***) woły 130; konie 18. Dni letnich ciągłych 72, po gr. 15 szacując każdy—zł. 36; pieszych dni 768, po gr. 12—zł. 307, gr. 6. Czynszu zł. 1,283. Kosowego zł.

*) Wóyt, assaulów 2, pobereźników 3, dozorca siana, kozaków 12 (Dmytro Błoszczyński, Josyp Ochrymenko, Jarmola Januszenko, Wasyl Kapszuk, Iwan Sytnik Iwan Juchymenko, Isko Jucha, Onysko Kołomyjczenko, Semen Kołomyjec, Petro Nedyba, Ihnat Neczypijenko, Roman)—Sytnik несутъ всѣ повинности. Szlachta 6-чиншъ.

**) Wóyt, gumienny, assaulów 2—всѣ повинности. Szlachta—чиншъ.

***) Wóyt, assaul, kozaków 6 (Stecko Zabolotni, Zacharko Kirpicz, Kirylo Szauda, Tyszko Szulha, Sydor Krasnoliski)—несутъ всѣ повинности. Szlachcic-чиншъ.

294. Stawszczyzny zł. 28, gr. 6. Kołowego od mielników zł. 24. Dziesięciny pszczelney pni 23 po zł. 7 pień—zł. 161; oczkowego zł. 24. Żyta osypowego korcy 105, garcy 21 po zł. 6 korzec—zł. 633, gr. 28¹/₃. Arędy karczemney z dwoma młynami na rzeczce Rassawie, wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki na kotłach trzech y wywozem drew przez poddanych od ciągała po furze jedney zł. 3,040. Summy ogólney zł. 5,831, gr. 1¹/₃.

Wieś Zielonki. Osiadłość 172;*) woły 263; konie 25. Dni letnich ciągłych 152, po gr. 15 szacując zł. 76; pieszych 1539 po gr. 12 każdy—zł. 615, gr. 6. Czynszu zł. 2,396. Kosowego zł. 556, gr. 15. Stawszczyzny zł. 5, gr. 10. Kołowego od mielników zł. 24. Dziesięciny pszczelney pni 65 po zł. 7 pień—zł. 455; oczkowego zł. 64, gr. 15. Żyta osypowego korcy 207, garcy 24, po zł. 6 korzec—zł. 1,246, gr. 15. Arędy karczemney z dwoma młynami, jednym na rzeczce Kahorliku, a drugim na Rasawie, z wolnym używaniem lasu od kurzenia gorzałki na kotłach czterech y wywozem drew przez poddanych od ciągała po furze jedney—zł. 4,400. Ogólney summy wynosi zł. 9,839, gr. 1.

Wieś Lipowiec. Osiadłość 48**), woły 76; konie 8. Dni letnich ciągłych 56, po gr. 15 szacując każdy—zł. 28; pieszych 424 po gr. 12—zł. 169, gr. 18. Czynszu zł. 680. Kosowego zł. 168. Kołowego od mielników zł. 12. Dziesięciny pszczelney pni 27, każdy pień po zł. 7—zł. 189; oczkowego zł. 29. Żyta osypowego korcy 61, garcy 3, po zł. 6 korzec—zł. 366, gr. 17. Arędy karczemney z dwoma młynami na Rasawie, wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki na kotłach dwóch y wywozem drew przez poddanych po furze jedney od ciągała—zł. 2,000. Summy ogólney wynosi zł. 3,642, gr. 5.

*) Wóyt, assaulów 2, gumienny, kozaków 9 (Chwedor Osadczenko, Jewtuch Romanenko, Andrey Osadczenko, Jaków Romanenko, Maxym Bahlay, Korniej Matyaszenko. Semen Szałachta, Ławryn Ławryniec, Hrycko Jaremenko starszy (a Hrycko Jaremenko młodszy не казакъ)—всѣ повинности.

**) Kozak Dawid Paryskura - плуговый несеть всѣ повинности,

Wieś Rasawa. Osiadłość 116 *); woły 103, konie 4. Dni letnich ciągłych 84, à gr. 15 szacując każdy—zł. 42; pieszych dni 1,026 po gr. 12—zł. 410, gr. 12. Czynszu zł. 1,328. Kosowego zł. 367, gr. 15. Stawszczyzny zł. 8. Kołowego od mielnika zł. 12. Dziesięciny pszczelney pni 33, każdy pień po zł. 7—zł. 231; oczkowego zł. 17. Żyta osypowego korcy 112, garcy 27, po zł. 6 korzec—zł. 677, gr. 2. Arędy karczemney z młynem jednym na rzece Rassawie, wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki na kotłach czterech y wywozem drew przez poddanych po furze jednej od ciąga—zł. 4,000. Summy ogólney wynosi zł. 7,092, gr. 29.

Wieś Mironówka. Osiadłość 83 **), woły 135. Dni letnich ciągłych 80, po gr. 15 kazdy dzień—zł. 40; pieszych 820 po gr. 12—zł. 328. Czynszu zł. 1,255. Kosowego zł. 290, gr. 15. Stawszczyzny zł. 8. Kołowego od mielników zł. 12. Dziesięciny pszczelney pni 18 à fl. 7 pień—zł. 126; oczkowego zł. 47, gr. 15. Żyta osypowego korcy 106, garcy 12, po zł. 6 korzec—zł. 637, gr. 4. Arędy karczemney z dwoma młynami—jednym na Rasawie, drugim na Buteni, wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki na kotłów cztery y wywozem drew przez poddanych po furze jednej od ciąga zł. 3,800. Ogólney summy wynosi zł. 6,544, gr. 4.

Wieś Wachtuńce. Osiadłość 22 ***), woły 13, koń 1. Dni letnich ciągłych 10 po gr. 15 szacując każdy—zł. 5; pieszych dni 180, po gr. 12—zł. 72. Czynszu zł. 219. Kosowego zł. 66, gr. 15. Stawszczyzny zł. 13, gr. 18. Dziesięciny pszczelney pni 3, każdy pień po zł. 7—zł. 21; oczkowego zł. 2. Żyta osypowego korcy 17,

*) Wóyt, assaul, gumienny; rybak, kozaków 2 (Wasył Jacenko, Wasył Zahorodni), наконецъ Lemko Rybak „kolny“—несутъ всѣ повинности.

***) Wóyt, assaulów 2, pobereźnik—всѣ повинности.

***) Wóyt, pobereźnik—всѣ повинности. Павгъло Berezka buduє się—платить чиншъ зл 7. ставцизны gr. 20.

garcy 8 po zł. 6 korzec—zł. 103, gr. 15. Arędy karczemney zł. 700. Ogólney summy wynosi zł. 1,202, gr. 18.

Wieś Hule. Osiadłość 63;*); woły 67; konie 7. Dni letnich ciągłych 42; piaszych dni 538 po gr. 12—zł. 215, gr. 6. Czynszu zł. 732. Kosowego zł. 182. Stawszczyzny zł. 18, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 31, po zł. 7 każdy pień—zł. 217; oczkowego zł. 17. Żyta osypowego korcy 59, garcy 21, po zł. 6 korzec—zł. 357, gr. 28¹/₂. Arędy karczemney z młynem jednym na Rasawie, wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki na kotłach dwóch y wywozem drew przez poddanych po furze od ciąгла—zł. 2,080. Ogólney summy wynosi zł. 3,840, gr. 19¹/₂.

Wieś Mikitiany. Osiadłość 39**); woły 57; koń 1. Dni letnich ciągłych 34, po gr. 15 szacując—zł. 17; piaszych dni 306 po gr. 12—zł. 122, gr. 12. Czynszu zł. 505. Kosowego zł. 108, gr. 15. Stawszczyzny zł. 4. Dziesięciny pszczelney pni 31, po zł. 7—zł. 217; oczkowego zł. 14. Żyta osypowego korcy 41, garcy 22, po zł. 6—zł. 250, gr. 4. Arędy karczemney z młynem jednym na Rosi, wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki na dwa kociołki—zł. 1,440. Summy ogólney wynosi zł. 2,678, gr. 1.

Wieś Karandyńce. Osiadłość 33***); woły 54; konie 6. Dni letnich ciągłych 34 po gr. 15 szacując zł. 17, piaszych dni 296 po gr. 12—zł. 118, gr. 12. Czynszu zł. 486. Kosowego zł. 101, gr. 15. Stawszczyzny zł. 20, gr. 10. Dziesięciny pszczelney pni 18 każdy pień po zł. 7—zł. 120; oczkowego zł. 5, gr. 15. Żyta osypowego korcy 39, garcy 17, po zł. 6 korzec—zł. 237, gr. 5²/₃. Arędy karczemney z młynem jednym na Rosi, wolnym używaniem lasu na kurzenie gorzałki na kociót jeden y wywozem drew przez poddanych po furze od ciąгла zł. 1,100. Ogólney summy wynosi zł. 2,194, gr. 7²/₃.

*) Wóyt assaul, pobereźnik, kozak (Mikita Krywowiaz)—всѣ повинности.

**) Wóyt, kazaków 4 (Jakow Matwijenko, Iwan Demenko, Omelko Iwachnenko, Michajło Matwijenko)—всѣ повинности.

***) Wóyt, pobereźnik, kozak (Olexa Jakimenko)—всѣ повинности.

Wieś Jachny. Osiadłość 78 *); woły 43. Dni letnich ciągłych 32 po gr. 15 szacując—zł. 16; pieszych dni 648 po gr. 12—zł. 259, gr. 6. Czynszu zł. 754. Kosowego zł. 217. Stawszczyzny zł. 17, gr. 8. Dziesięciny pszczelney pni 3 a fl. 7—zł. 21; oczkowego zł. 10, gr. 15. Żyta osypowego korcy 60, garcy 12, po zł. 6 korzec—zł. 362, gr. 7 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney z młynem jednym na Rosi, z wolnym używaniem lasu do kurzenia gorzałki na kotłach dwóch y wywozem drew przez poddanych po furze od ciąga—zł. 2,600. Ogólney summy zł. 4,257, gr. 6 $\frac{1}{2}$.

Wieś Semihory. Osiadłość 85 **); woły 48. Dni letnich ciągłych 44 po gr. 15 szacując—zł. 22; pieszych dni 726 po gr. 12—290, gr. 12. Czynszu zł. 832. Kosowego zł. 241, gr. 15. Stawszczyzny zł. 31, gr. 6. Dziesięciny pszczelney pni 40, po zł. 7 pień—zł. 280; oczkowego zł. 40. Żyta osypowego korcy 66, garcy 27, licząc korzec po zł. 6—zł. 401, gr. 2. Arędy karczemney z młynem jednym na Rosi, wywozem drew przez poddanych po furze od ciąga, kurzeniem wolnym gorzałki na kotłów dwa—zł. 2,320. Summy ogólney zł. 4,458, gr. 5.

Wieś Moskalenki. Osiadłość 63***); woły 46. Dni letnich ciągłych 26 po gr. 15 szacując—zł. 13; pieszych dni 544 po gr. 12—zł. 217, gr. 8. Czynszu zł. 680. Kosowego zł. 185, gr. 15. Kołowego od mielników zł. 24. Dziesięciny pszczelney pni 11, każdy pień po zł. 7—zł. 77; oczkowego zł. 5. Żyta osypowego korcy 54, garcy 20, po zł. 6 korzec—zł. 327, gr. 22 $\frac{1}{2}$. Arędy karczemney z młynem jednym na Rosi, wolnym kurzeniem gorzałki na kotłów dwa, wywozem drew przez poddanych po furze od ciąga—zł. 2,200. Ogólney summy zł. 3,729, gr. 25 $\frac{1}{2}$.

*) Wóyt, assaul, pobereźnik—всѣ повинности.

**) Wóyt, assaul, pobereźnik—всѣ повинности.

***) Wóyt, pobereźnik, dozorca sian, kozak (Iwan Oleszczenko)—всѣ повинности.

Wieś Janówka. Osiadłość 78 *); woły 38. Dni letnich ciągłych 32 po gr. 15 szacując dzień—zł. 16; pieszych dni 688, po gr. 12 —zł. 275, gr. 6. Czynszu 769. Kosowego zł. 220, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 6, każdy pień po zł. 7—zł. 42, oczkowego zł. 16, gr. 15. Żyta osypowego korcy 30, garcy 58, korzec po zł. 6—zł. 354, gr. 18²/₃. Arędy karczemney z młynem jednym na rzece Rosi, wywozem drew przez poddanych, wolnym kurzeniem gorzałki pod kotłów trzy y wywozem drew po furze od ciągle—zł. 2,720. Summy ogólney zł. 4,413, gr. 24¹/₂.

Wieś Olchowiec. Osiadłość 118 **); woły 76. Dni letnich ciągłych 66, po gr. 15 szacując—zł. 33; pieszych dni 990, po gr. 12 —zł. 396. Czynszu zł. 1,181. Kosowego zł. 315. Stawszczyzny zł. 62, gr. 6. Dziesięciny pszczelney pni 48, każdy pień po zł. 7—zł. 336; oczkowego zł. 34, gr. 15. Żyta osypowego korcy 92, po zł. 6 korzec—zł. 552. Arędy karczemney z młynem jednym na Rosi, wolnym kurzeniem gorzałki na kotłów trzy y wywozem drew przez poddanych po furze od ciągle—zł. 3,280. Summy ogólney wynosi zł. 6,186, gr. 21.

Wieś Jachny. Osiadłość 87 ***); woły 48. Dni letnich ciągłych 34, szacując po gr. 15 dzień—zł. 17; pieszych dni 536 po gr. 12 --zł. 214, gr. 12. Czynszu zł. 768. Kosowego zł. 199, gr. 15. Dziesięciny pszczelney pni 11, każdy pień po zł. 7—zł. 77; oczkowego zł. 5, gr. 15. Żyta osypowego korcy 58, garcy 7, po zł. 6 każdy korzec—zł. 349, gr. 10. Arędy karczemney z połową młyna na Rosi, kurzeniem gorzałki na kociół jeden, wywóz drew po furze od ciągle przez poddanych—zł. 1,190. Ogólney summy wynosi zł. 2,820, gr. 22.

*) Wóyt, assaul, gumienny, dozorca sian--всѣ повинности. Szlachta 2---чиншь

***) Вpromoc wóytowi (но wóyt не названъ) assaulów 2, gumienny, pobereżnik pasiecznik (повидимому dozorca pasiek), kozak (Michajło Michajlik;—всѣ повинности.

***) Osadczy (*Isko Kowalenko*), assaul przysiężny, *kozaków* 2 (Włas Szwiec и *Piatycha z synami*)--всѣ повинности. Szlachcic 1---чиншь. Но вромѣ того есть 27 чиншевиковъ, платящихъ всего по зл. 4. Встрѣч. еще 2 podd. съ фамилією Kozak.

Zbiór intrat rocznych 1788 roku starostwa Bohusławskiego.

Osiadłość.	Ciągło.			Summa.		
	woly.	konie.		Złote.	Gr.	Szel.
100			Z miasta Bohusławia od żydów	811	15	
457	150		Ditto od chrześcian	34,894	5	
33	20		Teptyjówki	2,567	6	
33	18		Tunik	1,678	17	
41	48		Szupików	3,043	10	
24	14		Baszów	1,582	2	2
61	44		Chochotwa	4,273	27	
40	44		Deszek	3,042	23	1
153	126		Bijowiec	7,652	17	2
112	116		Kieydanówki	6,654	29	
48	36		Dmitrenek	3,349	16	
366	450		Medwina	17,063	9	1
44	18		Mitajówki	2,462	12	1
30	24		Krasnohorodki	2,439	7	
59	58		Baraniego Pola	3,900	14	2
48	48		Jaciuków	3,358	17	1
155	154		Isajek	9,025	12	
21	2		Lutar	1,195	19	1
36	20		Czajek	2,845	29	1
47	38		Borodan	2,788	23	2
125	54		Dubiniec	6,691	5	
58	32		Roskopiniec	3,744	27	2
132	175	25	Misaytówki	8,521	4	2
264	333	57	Karapysz	14,695		2
70	44	2	Szubinney grobli	3,933	13	2
89	130	18	Pustowóytów	5,831	10	1
171	263	25	Zielonek	9,839	1	

Osiadłość	Ciągło.			Summa.		
	woly.	konie.		Złote.	Gr.	Szel.
48	76	8	Lipowca	3,642	5	
116	103	4	Rassawy	7,092	29	
94	135	5	Mironówki	6,544	4	
22	13	1	Wachutyniec	1,202	18	
63	67	7	Hulów	3,840	19	1
39	57	1	Mykitian	2,678	1	
33	54	6	Karandyniec	2,194	7	2
78	43		Jachnów	4,257	6	1 ¹ / ₂
85	48		Semihor	4,458	5	
65	46		Moskalenek	3,729	25	2
78	38		Janówki	4,413	24	2
118	76		Olchowca	6,186	21	
87	48		Juchnów	2,820	22	
			Od kahału Bohusławskiego rabinowszczyzny	900		
			Od rzeźników za łóy	30		
			Od rzemieślników lasowego	1,083	18	1 ¹ / ₂
			Z huty arendy karczemney	800		
			Za maydan saletrzany z Mied- wina	1,000		
			Z browaru piwnego propina- cyjnego zysku	5,855	13	
			Z hamerni wodney y ręczney z młynów trzech na skarb trzymanych, które daw- niey do arędy mieyskiej należały	1,855	23	1 ¹ / ₂
				3,181	4	
3,743	3,263	150	Summa Summarum .	235.638	11	2

Expresse złotych polskich dwa kroć (?) trzydzieści pięć tysięcy sześćset trzydzieści ośm, groszy jednaście y szelągów dwa.

Powinności poddanych starostwa Bohusławskiego.

1-mo. Każdy poddany osiadły w starostwie Bohusławskim, w roku jednym dni letnich dziesięć, to jest pieszy pieszą, a ciągły dni dwa ciągłym a ośm pieszą odrobią.

2 do. Czynnysz, stawszczyzna, kołowe y inne daniny pieniężne średnich dni października opłacać mają.

3-tio. Za podatek kosowego kosić dni dwa, to siano zgromadzić, zstozzyć y do dworu zwieźć, lub gdy kosić nie będzie, tedy zł. 3, gr. 15 zapłacić są obowiązani.

4-to. Z pszczoł pień dziesiąty dawać, a oczkowego od zbywającego pnia jednego nad dziesiąty po groszy piętnaście corocznie płacić powinni będą.

5-to. Osypu żytniego pieszy garcy 23, parowy y potrójny korzec 1, garcy 16, poczwórny korcy 2, garcy 5, a pługowy korcy 2, garcy 28 w rok oddadzą.

6-to. Szarwarków 12 w utrzymanie grobel, młynów, oraz na potrzeby folwarczne mają być obrócone w roku jednym, a tę ciągły ciągłym, a pieszy pieszą odbędą.

7-mo. Tkacze z całego starostwa Bohusławskiego za podatek warstatowego podług dawnego zwyczaju worów korcowych 200 do prowentu starościńskiego oddać mają lub w nieoddaniu po złotemu jednemu za każdy zapłacać.

8-vo. Każdy poddany ciągły po furze jednej od ciągła arendarzowi do kontraktu co rok wywiezie.

Zbiór ogólnych intrat starostwa Bohusławskiego z lat trzech złożonych inwentarzów prawem 1789 roku oznaczonych na gróncie tychże dóbr wyrachowany.

w roku 1786 zł. pol.	208,574, gr. 16
w roku 1787 „	201,676, gr. 6
w roku 1788 „	210,956, gr. 23

Summa Summarum 621,207, gr. 15.

	Złote.	Gr.
Z tey summy podług prawa średniey intraty wynosi	207,069	5
Podług prawa w uskutecznienu naszym będącego y ustawy Kommissyi powiatowey rachując na intratę kozaków y innych poddanych w usłudze dworskiej zostających stosownie z poddanemi powinność odbywającemi	6,966	26szl 2
Za dni letnie podług ustawy teyże Kommissyi na wszystkich poddanych dodaney, jak w lenjach wyrażono	13,022	12
Podług zwyczaju w teyże Kommissyi używanego od kosowego; ópłacanego przez poddanych starostwa Bohusławskiego ciągłych po zł. 2, gr. 14, pieszych zł. 2, gr. 12, dodajem do ciągłego po zł. 1, gr. 1, a do pieszego po zł. 1, gr. 3, wynosi	3,264	2
Podług teyże Kommissyi do oczkowego przez poddanych starostwa Bohusławskiego od jednego pnia szczół po gr. 10 ópłacanego dodajem po gr. 5, wynosi	221	15
Od tkarczów za worów 200 corocznie do procentu starościńskiego za podatek warstatowego dawanych, nie umieszczonych w inwentarzu, rachując każdy po zł. 1, wynosi	200	

	Złote	Gr.
Z wsi Juchnow, do tegoż starostwa Bohusławskiego należącej za prawem dożywotnim JW. starosty nadanym, przez Szelesta półkownika dotąd posiadanej	2,820	22
Summa Summarum efficit	233,564	22szl.2

Expresse złotych polskich dwa kroć trzydzieście trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt cztery, groszy dwadzieścia dwa y szelągów dwa

A po odebraniu ekstraktem przysięgi w roku terażniejszym 1789, dnia 9 lipca przez JW. Franciszka Rzewuskiego, orderów polskich kawalera w zamku paryzkim przed konsyliarzami y notaryuszami JKM. łacińskim językiem wykonanej, po francusku wydanego (którego oblata w grodzie Latyczowskim dnia 26 miesiąca sieronia roku teraz bieżącego nastąpiła) y uznaniu inwentarza starostwa Bohusławskiego za dokładny podpisami rąk naszych utwierdzamy.

(Hodnucu: Głębocki, Jakubowski, Goszczyński).

Ponieważ zaś ur. Jmć pan Jan Żukowski, komornik graniczny Halicki, rządca generalny dóbr starostwa Bohusławskiego, wyż wyrażoną przysięgą swego pryncypała składający, czyniąc zadosyć prawu przed nami przysięgę na niezmnieszenie y nieutajenie intrat Skarbu Koronnego wykonał, przeto z ogólney summy złotych pol. 233,564, gr. 22, szel. 2 intraty roczney podług prawa wynalezioney połowę, to jest zł. 116,782, gr. 11, szel. 1 przez JW. Franciszku Rzewuskim dożywotnim starostwa Bohusławskiego posiadaczu zostawujemy.

Drugą połowę zł. pol. 116,782, gr. 11, szel. 1, aby tenże JW. Rzewuski, starosta Bohusławski do Skarbu Koronnego Rzeczy Pospolitey w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość wypłacał, a na rok dzisiejszy co do opłaty całkowitey intraty regule prawa dopełnił nakazujemy, oraz aby lasów nikomu na opał, budowlę y inne zdatności nie przedawano, od pożarów zawsze, a

osobliwie na wiosnę palenia w tychże lasach strzeżono pod winami w prawie wyrażonemi nakazujemy.

Dan w Bohusławiu, die 7 novembris 1789 roku.

(Подпису также.)

Opisanie miasta Bohusławia y zabudowań wszelkich w tym starostwie.

Kościół Bohusławski obrządku rzymskiego w r. 1777 z drzewa sosnowego w kostkę oprawionego z dwoma wieżami na podmurowaniu wystawiony. Ten kościół ma suffit, tarcicami sosnowemi wybity, biało malowany, zewnątrz w koło takież tarcicami oszalał wany. Którego kościoła wzdłuż jest łokci (пробѣлъ), wszerez (тоже) próc kruchty, mającey wzdłuż łokci (тоже), wszerez (тоже). W tym kościele wewnątrz są ołtarze trzy: jeden w presbyterium wielki, a dwa ołtarze mniejsze po bokach, snycerskiey roboty. Chór, organki, ambona, ławki. Przy tymże kościele z jedney strony zakrystya, z drugiey kościelne depozitorium. Cały cmentarz obwiedziony jest murem. Dzwonnica na słupach dębowych z wiązaniem ciesielskim, gętami jako y kościół pokryta. Przy tym kościele jest xiądz curam animarum trzymający, którego parafia rozciąga się w całym starostwie Bohusławskim, Sienickim y kluczu Koszowackim podług rozporządzenia zwierzchności duchowney. Kościół ten kosztem swoim wystawił JW. Franciszek Rzewuski, exmarszałek koronny, Bohusławski starosta, xiędzu przy kościele będącemu y organiście pensyę płaci.

W tym mieście cerkwi ruskiego z rzymskim zjednoczonego obrządku znajduje się dwie, a trzecia cerkiew takiegoż obrządku na przedmieściu za rzeką Rosią, przy których kapłani za prezentami JW. starosty Bohusławskiego.

Czwarta cerkiew blisko Bohusławia nad Rosią na miejscu wyniosłym skalistym była XX. Bazylianów unitów, którą w czasie

rewolucyi krajowej opuścili XX. Bazylianie, albowiem z tych dwóch xięży zakonników buntownicy zabili, a drudzy już utrzymać się nie mogli, gdzie pod tę porę wprowadzili się czercy zagraniczni, za których mieszkania też cerkiew dawna zgorzała.

Zamek Bohusławski.

Ten zamek stoi nad rzeką Rosią naprzeciwko rynku Bohusławskiego, fosą obwiedziony, na wale parkanem z drzewa wystawionym, daszkiem pokrytym oparkaniony. Do którego zamku wjazd od miasta y brama z drzewa dębowego wybudowana, gętami pokryta z wrotami dębowemi. Na tey bramie izdebka z drzewa takiegoż y komórka dla schowania rzeczy. W tym zamku dom nowo-wymurowany z cegły na jedno piętro z suterynami po jedney, a po drugiey dwoma lochami, długości na łokci 53, szerokości na łokci 22; w którym po jedney stronie pokojów trzy, po drugiey pokojów tyleż, sala y kredens na górę schody, gdzie jeszcze pod dachem mają być mieszkania. Ten dom jeszcze wewnątrz nie jest dokończony.

Officyna z drzewa budowana; po jedney stronie od miasta, w której pokojów trzy po lewey ręce z przychodu, po prawey izba z alkierzem, z tyłu komórka, gdzie komin jeden cały murowany na dach wyprowadzony; drugi z drzewa wiązany tylko nad dachem murowany.

Po drugiey stronie od Rosi officyna druga, gdzie izba z alkierzem z jedney, a z drugiey piekarnia z izdebką, w środku kuchnią murowaną z wyprowadzonym na dach kominem.

Koło tey kuchni szpichlerz z drzewa budowany, lodownia z drzewa wybudowana.

Koło bramy izdebek dwie z drzewa budowane dla kozaków y aresztantów.

Stajen dwie—jedna wielka nad wałem od Rosi, druga mała bliżey bramy; te stawnie snopkami w glinie moczonemi pokryte. inne zaś budynki wyżey wyrażone wszystkie gętami pobite.

Loch w ziemi rznęty, dylami obłożony.

Jama na arezstantów w ziemi wyrobiona, drzewem wżrąb wyłożona.

W środku zamku studnia, drzewem dębowym ocembrowana, na nowo przerobiona, nad którą dach drewniany y koło z wiadrem okutym do ciągnięcia wody.

Za tym zamkiem y ulicą po pod tenże idącą od miasta officyna do tegoż zamku należąca, na osobnym placu zabudowana, w której po jedney stronie pokojów większych dwa, małych pokojków dwa; po drugiey stronie pokój wielki jeden, drugi mały, o ścianie którego kredens y komórka. Nad sienią pod dachem komórka, z którą łączy się ganck, Kominów dwa murowanych na dach wyprowadzone w sieniach z przychodu; z tyłu do izdebek po prawey stronie komin cały murowany większy z grubą, po drugiey stronie komin mały od pieca na dach wyprowadzony. Dach gątami pobity.

Budynek stary mieszkalny, dranią pokryty, mający w sobie izb dwie z komórką.

Kuchnia z drzewa sosnowego budowana z izbą y komórką, kominów dwa—jeden od kuchni, drugi od izby murowane.

Przy teyże officynie budynek, słomą z gliną pokryty dla kozaków, z komórką.

Staynia y wozownia z drzewa budowana pod jednym dachem, słomą z gliną pokryta, przy której szpiclerzyk z drzewa gątami pobity ogrodzone.

Staynia osobna dla koni kozackich, słomą pokryta.

Loch mały, dylami obłożony.

Te zabudowania z jedney strony dylami, a z drugiey częstokołem ogrodzone.

Domy skarbowe w mieście Bohusławiu.

Ratusz murowany, w r. 1784 wystawiony, długości ma łokci (пробѣль) szerokości łokci (тоже) z wystawą, gątami pokryty z kominami dwoma nad dach wyprowadzonymi; w jedney stronie izba

wielka do szynku, po drugiey stronie izba z alkierzem, komora, sieni dwoie, w środku komora na skład gorzałki. W tymże loch murowany z schodami.

Ratusz drugi drewniany, gontami kryty, w nim izb dwie— jedna dla szynku, druga dla gościa, gontami pokryty. Przy którym stajnia dranicami pokryta. Loch z drzewa budowany. Kuchnia pod jodnymże dachem przy ratuszu.

Budynek koło bramy Białocerkiewskiej na lazaret wystawiony, mający izbę z alkierzem po jednej stronie dla felczera kosztem starościńskim utrzymywanego; po drugiey takż izbę y alkierz dla chorych, przy tymże komórka. Budynek ten z drzewa wystawiony, słomą pokryty.

Karczma wieczna nad rzeką Rosią za miastem koło mostu, z drzewa budowana, mająca izbą z alkierzem dla szynkarza sieni z stajnią dla gościennych. Przy tey karczmie pod górą loch murowany z szyją y komórką dla składu drewnianą.

Most na rzece Rosi na palach dębowych z poręczami z drzewa sosnowego, wyłożony pomośnicami z drzewa tartego dylami, mający długości łokci (пробѣлъ), szerokości łokci (тоже), w r. 1786 po zniszczeniu dawniejszego mostu od powodzi wystawiony.

Rynek miasta.

Miasto Bohusław położenie swoje ma nad rzeką Rosią ku południowi, po pod którą z strony od zachodu słońca płynie rzeczka Bohusławką zwana y wpada w Roś za bramą Biało-cerkiewską. Z drugiey strony od wschodu poza bramą Korsuńską otacza parow głęboki, którym woda soczy się y wpada w Roś. Rynek tego miasta zabudowany domami drewnianymi, gętami pobitemi. Mieszkańcami tych domów są po mniejszey części katolicy, a po większey żydzi. W środku rynku kramnice murowane w jedney linji pod jednym dachem, gętami pobitym, pomalowanym, których kramnic jest

ośmnaście*), przez kupców żydów posiadane. Te kramnice w roku 1784 pogorzały ogniem przypadkowym, skarb starościński wystawił murowane kramnice, któremi koszt włożony powrócił.

To miasto było dawnych czasów w koło opalisadowane, ale przez dawność palisady pogniły y poopadały.

Bram trzy—jedna od Korsunia, druga od Białej Cerkwi, trzecia od Kaniowa, z drzewa dębowego budowane, dawne, przebudowane dwie y dachem gętami pokrytym, trzecia kaniowska pod dranicami nie przestawiana.

Zabudowanie nad Rosią

Budynek dla pisarza propinacyjnego, gętami kryty z kominami na dach wyprowadzonymi, ma w sobie z jedney strony izbę y komór dwie, z drugiey strony izba y komora, drzwi, okna, piece zupełnie porobione.

Magazyn murowany na dwa piętra, mający długości łokci 68, szerokości łokci 20, gętami kryty; w nim podłoga, schody na górę y zasieki dla zsytywawia zbóża z tarcic porobione; okna niewielkie z gratami żelaznymi dokoła podawane. Pod tym magazynem sklepów murowanych dwa; w jednym zakamarków cztery, w drugim jeden. W całym magazynie y sklepach drzwi fasowane podwójne na zawiasach y krukach, okute z zamkami wewnętrznymi.

Obok suszarnia na zboże z cegieł wymurowana, słomą kryta z piecami na spodzie wymurowanymi w sposobie zagranicznym.

Browar z drzewa wybudowany, gętami kryty z pięcią kominami na dach wymurowanymi, w końcu jednym izba z komorą, daley horna murowane, suszarnia na sód, porządnie zrobiona z piecem w spodzie wymurowanym. Izba do roszczenia sόδu z piecem ordynaryjnym. Izba druga dla ochłodzenia piwa, gdzie kiłsztochi stoją. W górze nad tym browarem pod strychem skład na zboże z tarcic na słupach z pomostem danym.

*) Не считая крамницы полковника Шелеста.

Przeciwko budynku pisarza propinacyjnego jest loch ordynaryjnie w ziemi wykopany.

Od ulicy stajnia z chrustu niewielka w słupy wybudowana y słomą nakryta. Całe te browarne y magazynowe zabudowanie wkoło częstokołem ogrodzone z wrotami do wjazdu.

Budynek dla pisarza hamernianego z drzewa ordynaryjnie postawiony, słomą kryty, mający izb dwie y komorę zewnątrz y we wnątrz omaszczony z drzwiami, oknami zupełnie porobionemi.

Hamernia nad rzeką Rosią z drzewa wybudowana, gętami kryta, w niey izba z komorą, daley piece do szmekowania y wygrzewania miedzi z cegieł wymnrowane, z kotłami wodnemi do dymanie miechów y do kowadeł zupełnie porobione.

Naprzeciw tey hamerni szopa z drzewa postawiona na skład węgla y gontami pokryta.

Budynek przy hamerni dla maystra kotlarzów prostym sposobem wystawiony y słomą nakryty, a drugi podobnyż temu obok stancyi pisarza hamernianego, na dwojo przepierzony, słomą kryty, z kominem na dach wyprcwadzonym.

Ogród na kępie przeciw browaru, w którym kwatery w sposobie ogrodnickim porobione, drzewem różnym owocowym posadzone w koło ogrodzony, z wrotami do wchodzenia.

Gorzelnia we wsi Chochutwie z drzewa wybudowana y gontami kryta, wewnątrz horna do kotłów z cegieł pomurowane. Kadkarnia dylami ogrodzona y komora na skład surowców zrobiona. W tyle za gorzelnią karmniki dla świń karmiących się, z drzewa porobione. Do tey gorzelnii woda na trąbniki rynwami z krynic sprowadzona. Loch z ziemi na skład gorzałek wykopany y dylami ocembrowany.

Gorzelnia druga pod lasem za wsią Chochutwą, podobnież z drzewa wybudowana, gętami kryta, w niey horna do kotłów z cegieł murowane. Kadkarnia ścianą odgradzona y komora do zsypywania surowców z drzwiami ordynaryjnemi. W tyle chlewy dla świń ordynaryjnie postawione, słomą kryte. Szopa jedna dla wołów, a

druga na skład pojazdów y różnych rekwizytów w prostym sposobie postawiona y słomą kryta. Loch duży w ziemi wykopany na skład gorzałek, dylami ocembrowany z drzwiami na biegunach z zaszcypką y probojami. Budynek mieszkalny dla pisarza gorzelnianego, z drzewa wybudowany, słomą kryty, z kominem na dach wyprowadzonym, w nim izba z komorą y piekarnią, podobnie z komorą. Drzwi, okna, piece, kominki zupełnie porobiony. Szpichlerz do zsytywania zboża osypowego, słomą kryty z drzewa wybudowany, w którym zasięki z dylów porobione. Budynek mały dla rzeźnika ordynaryjnym sposobem zestawiony y słomą nakryty.

Cegelnia za miastem Bohusławiem, u której szop na słupach słomą krytych trzy do strychowania cegły, w tych doły do mięszania gliny porobione y tarciami ocembrowane. Pieców do palenia cegły dwa—jeden większy, drugi mniejszy, z cegieł wymurowane, dranicami kryte. Chałupa dla strycharza z drzewa po prostu stawiona y słomą nakryta.

W folwarku Medwińskim.

Budynek mieszkalny dla namiestnika, z drzewa ordynaryjnie postawiony, słomą kryty, z kominem nad dach, w nim izba, komora y piekarnia, z drzwiami, piecami, oknami ordynaryjnie porobionemi.

W tyle kuchnia niewielka z drzewa wybudowana, z kominem nad dach wyprowadzonym.

Szpichlerzyk mały, z drzewa, słomą kryty, z drzwiami na biegunach z zaszcypką y probojami.

Staynia y chlew w prostym sposobie wybudowane z wrotami na biegunach, słomą kryte.

Idąc ze dworu przez ulicę gumno z drzewa postawione y słomą kryte, w nim tok z gliny ubity y wrota podwójne na biegunach.

Obok tego gumna szpichlerz z drzewa, słomą kryty, w nim podłoga y zasięki z tarcic porobione, drzwi na biegunach z zaszcypką żelazną y probojami.

W folwarku Karapyskim.

Budynek mieszkalny dla namiestnika, słomą kryty, ma w sobie izbę, komorę y piekarnię. Okna, drzwi, piece y kominki w ordynaryjnym sposobu porobione.

Loch w ziemi wykopany y dylami ocembrowany.

Daley staynia z chrustu niewielka, w słupy na sochach postawiona y słomą nakryta.

Obok tej stayni sieczkarnia z drzewa wybudowana, słomą kryta, w niej na dole koło do kręcenia wołami, a w górze lada do rznienia siczki, porządnie zrobiona y okuta. W koło tego zabudowania częstokołem ogrodzono.

Przy tym folwarcznym zabudowaniu koniusznia, wkoło częstokołem ogrodzona z bramą do wjazdu. Budynek dla koniuszego z drzewa, słomą kryty z kominem nad dach; w nim izba mieszkalna y piekarnia; drzwi, okna, piece zupełnie porobione. Staynia duża z drzewa, słomą kryta, w niej podłoga z dylów z żłobami, drabinami y przeorynami, należycie uporządkowana. Stadnica z drzewa z wystawami na słupach, słomą kryta. Szpichlerz do zsywania furazu dla koni y zasięki z dylów porobione. Studnia ocembrowana z żurawiem do ciągnięcia wody, gdzie krypy są porobione dla pojenia koni.

W futorze Zakarapyskim.

Budynek mieszkalny dla namiestnika z drzewa, słomą kryty, w nim izba, komur dwie, piekarnia y izdebka, a w sieniach kuchenka; komin nad dach wyprowadzony; drzwi, okna, piece ordynaryjnie porobione.

Drugi budynek stary, z drzewa wybudowany, słomą kryty, w nim izba y komora.

Sernik nowo postawiony na słupach.

W tyle, za drugim budynkiem staynia niewielka z chrustu, słomą pokryta.

Naprzeciw starego budynku izdebka mała z drzewa postawiona z drzwiami ordynaryjnemi.

Obok budynku mieszkalnego szpichlerz niewielki z drzewa zbudowany y słomą nakryty.

Lochów w tym zabudowaniu w ziemi wykopanych znajduje się dwa do konserwy mleczny y warzywa.

Krowiarnia z drzewa słomą kryta, w niey podłoga z dylów y w środku żłoby z drabinami porobione.

Gumno w tyle za budynkiem mieszkalnym z drzewa, słomą kryte, z tokiem ubitym z gliny, w nim zasieki do zsypywania zboża z drzewa porobione. Wrót podwóynych z tarcic na biegunach troje.

Za tym gumnem szpichlerzyk niewielki, z dylów, słomą kryty, z podłogą wewnątrz y z zasiekami do zsypywania zboża.

Chlewy dla świń y zagrody dla bydła y owiec, stare y popadałe, słomą kryte.

Budynków w prostym sposobie postawionych, słomą krytych dla pastuchów folwarcznych znajduje się dwa.

W Szubiney Grobli.

Gumno z drzewa, słomą kryte, w którym tok z gliny ubity y w końcu zasieki z drzewa porobione.

W folwarku Zielonkowskim.

Budynek mieszkalny dla namiestnika stary, słomą okryty z wystawą na słupkach, w nim izba, komora y piekarnia; piece, kominy, okna, drzwi poprostu zrobione.

W tyle szpichlerzyk mały, z drzewa wybudowany, słomą okryty z drzwiami ordynaryjnemi.

Staynia stara, słomą kryta, z wrotami na biegunach z tarcic.

Szopa z chrustu w słupy na sochach, słomą okryta.

Szpichlerz z drzewa budowany, słomą kryty, w nim podłoga y zasieki do zsypywania zboża, z dylów porobiona.

W futorze Mironowieckim.

Szopy dla koni w kwadrat na sochach pobudowane y słomą kryte, tamże stajnia nowowybudowana z chrustu y słomą nakryta. Budynków dwa dla pomieszkania stadników z drzewa ordynaryjnie postawione z dachem słomnianym.

W folwarku Olchowickim.

Budynek mieszkalny dla namiestnika, stary, słomą okryty, z kominem nad dach wyprowadzonym; w nim izba z komorą y komórką; naprzeciw piekarnia z komorą; drzwi, okna, piecā zupełnie porobione.

W końcu budynku wozownia z chrustu, słomą okryta z wrotami z tarcic na biegunach.

Szpichlerzyk niewielki z drzewa wybudowany, słomą okryty; w nim podłoga y zasięki z dylów porobione; drzwi ordynaryjne z klamką y zaszczepeką.

Obok szpichlerzyka stajnia na sochach z chrustu wybudowana y słomą nakryta.

Loch w tyle za budynkiem w ziemi wykopany y ocembrowany. Lodownia podobnie w ziemi wykopana y chrustem zwierchu opleciona.

W futorze Janowieckim.

Budynek mieszkalny nowo z drzewa wybudowany, słomą kryty, z kominem nad dach wyprowadzonym; w nim izba z komorą, naprzeciw piekarnia y komora, a w środku kuchenka. Piece, kominy, okna zupełnie porobione.

Loch w ziemi dla konserwy nabiału nowo wykopany y dylami ocembrowany.

Gumno, częstokołem ogrodzone na sochach, słomą okryte, z tokiem z gliny ubitym y z wrotami z tarcic.

Szopa na sochach dla składu naczynia folwarcznego, słomą okryta.

Szpiczlerzyk niewielki z drzewa, słomą kryty z zasiekami y pomostem z dylów.

Drugi budynek stary mieszkalny, słomą kryty, ma w sobie izbę, komorę y piekarnię.

Tamże przy tym budynku loch w ziemi nowo wykopany y dylami obłożony.

(*Hođnucu*: Głębocki, Jakubowski, Goszczyński).

Opisanie dóbr starostwa Bohusławskiego, w jakim są położeniu.

Miasto Bohusław leży nad rzeką Rosią y rzeczką Bohusławką, w téż rzekę Roś poza miastem wpadającą. Rzeka Roś płynie od zachodu ku wschodowi słońca; na tey rzece przy brzegach skalistych są młyny, gdzie woda dla tychże młynów jarami utrzymuje się. Na rzece zaś Bohusławce żadnych młynów nie ma, tylko stawki małe mieszkańców tych dóbr znajdują się.

Wyżey Bohusławia od zachodu słońca od granic Biało-Cerkiewskich biorąc, wieś Bohusławska z jedney strony Rosi od strony południowej Borodanie zwana, niżey zaś wieś Dybińce, a z drugiey strony od północy nad brzegiem Rosi wieś Lutary, a niżey, na przeciw Dybiniec ku miastu leży wieś Czayki.

Nížey miasta Bohusławia po nad Rosią leżą wsie od strony południowej Chochutwa, Deszki, z drugiey zaś strony północney leży Teptyjówka, wioska o kilkaset kroków od brzegu Rosi nad potoczkiem, z samych krynic płynącym, niżey zaś przy granicy z starostwem Korsuńskim mianey leży nad Rosią wieś Bohusławska, Moskalenki zwana. Od miasta aż ku tey wsi Moskalkom młyny na miejscach sposobnych na Rosi znajdują się.

Miasteczko Medwin, przyległość Bohusławska, leży nad rzeczką Medwinka zwaną od południa ku wschodowi płynącą. Na tey rzece

są stawki małe przy samej osiadłości, niżey Medwina przez powiększenie wody z kryniczysk y młyny utrzymują się.

Wsie Krasnohorodka od zachodu, a niżey tey ku wschodowi wieś Mitajówka leży nad rzeczką Bojarką zwaną, która jak teraz w wierzchowinie swojej dobra Koszowate z Bohusławszczyzną, a niżey Biało-Cerkiewskie z Bohusławskimi graniczy; na tey rzeczce są młyny jedne do dóbr Bohusławskich, drugi do Biało-Cerkiewskich należące.

Wieś Baranie pole od granicy Koszowackiey leżąca nad kryniczyskiem y potoczkiem Baranie pole zwanym.

Wieś Isayki y Jaciuki nad potoczkiem z gór tamże blisko wsi poczynającym się, woda ta mała jest, na niey stawki mieszkańców isaykowskich. Młyna żadnego na tey stronie nie ma.

Wieś Dmitrenki nad potoczkiem Rosochowaty zwanym leży; ten potok w rzeczkę Medwinką od Medwina płynącą wpada.

Wieś Kieydanówka leży nad rzeczką Rassawką zwaną, której początek od krynicy w lesie Bohusławskim, Bezodnia zwaney, wpada ta woda w rzeczkę Chorobrę—ta zaś Chorobra płynie z gruntów stebłowskich aż do Rosi wpada, w którą także rzeka Medwinka niżey stawu Bohusławskiego, Czerniczym zwanego spływa y z tą łączy się.

Wies Biejowce nad rzeczką Biejowka zwaną, niedaleko tey wsi z jaru Momotowego poczynającą się, leży, ta rzeczka o kilkoro stojan pod Moskalenkami, w rzekę Roś wpada.

To całe położenie wyżej opisane jest z strony południowej za rzeką Rosią.

Druga zaś strona Bohusławszczyzny od północy y wschodu niżey opisuje się.

Rzeka Rasawa zwana początek swój mająca od gruntów, teraz przez Kahorlik posiadanych, płynie przez grónta y dobra Bohusławskie ku Dnieprowi, niżey Bohusławskich przez starostwo Kaniowskie, to jest od strony północney ku południowej, daley ku wschodowi spływ swój ma.

Nad tą rzeką od wierzchołiny wieś Bohusławska, Szubina Grobla, a zdawna Szubaniówką zwana leży; niżej tej wsi wieś druga Bohusławska Karapysze, trzecia wieś Rassawa, piąta wieś Mironówka leży, na której rzece są młyny przy groblach y stawach na tej rzece będących.

Zielonki wieś Bohusławska z dobrami Kaniowskiemi granicząca, nad rzeczką Kahorlik mokry zwaną leży.

Wyżej zaś wieś Lipowiec Bohusławska nad tą samą rzeczką od ściany Kahorlickiej sytuowana.

Rzeczka ta od granicy moskiewskiej, a niżej przez Kahorlik, Lipowiec y Zielonki płynąca, niżej teyże wsi Zielonek w rzekę Rassawę wpada y z nią się łączy.

Wieś Basze y Juchny bliżej Bohusławia miasta leżące nad rzeczką Butenią mokrą zwaną leżą — Ta rzeczka blisko tych wiosek z kryniczysk z gór poczyna się.

Wieś Szupiki nad tą samą rzeczką jest sytuowana.

Wieś Karandyńce nad potoczkiem w tej samej wsi poczynającym się, a w rzeczką Butenie wpadającym.

Wieś Wachutyńce nad osobnym potoczkiem z kryniczysk tamże poczynającym się w tą Butenie wpadającym ma swoje położenie.

Wieś Hule nad Potoczkiem między górami płynącym, a w tą Butenię mokrą wpadającym leży.

Wieś Mikitiany, nad potoczkiem w Butenie suche wpływającym leży.

Wieś Jachny na wierzchołinie Suchey Buteni sytuowane, która do sucha Butenia y jar ciągnie się do rzeki Rasawy.

Wieś Semihory między wyniosłemi zgórkami nad wierzchołiną rzeczki, tamże poczynającej się, Olchowiec mokry zwany, leży.

Wieś Olchowiec niżej Semihor nad tą samą rzeczką leży. Ta rzeczka od północy ku południowi płynąc wpada w rzekę Roś pod Moskalenkami.

Janówka, wieś Bohusławska, od granicy y ściany z starostwem Korsuńskim będącej nad Rudą, czyli rzeczką Chworośnicą, a teraz

Niechworoszcza przerwana leży; ta rzeczka wyżej Janówki blisko wsi poczyna się między dobrami Bohusławskimi a starostwem Korsuńskim oznacza granice podług dawnego dokumentu, wpada w rzekę Roś pod Moskalenkami.

Opisanie rozległości gróntów y lasów w starostwie Bohusławskim.

Dobra te mają w sobie rozległości pól ornych, łąk, licząc w ogół stawy, błota, bagna y miejsca nieużyteczne na morgów 160,838. Lasu dębowym, jasionowym, brzostowym, grabowym, klonowym, lipowym, brzozowym, olchowym etc. drzewem zarosłego, do budowy y wszelkich potrzeb zdatnego posiadają te dobra w ogół zebranego morgów 18,084. Zapustów dębowych, brzozowych y różnego rodzaju drzewa te dobra mają morgów 7,514. Prócz pól y lasów wyżej wyrażonych nie kładą się tu pola, łąki, lasy przez sąsiad zakwestyonowane.

Hodnuci Franciszek Goszczynski etc

Opisanie granic Bohusławskich.

Starostwo Bohusławskie od wschodu słońca graniczy z Taraszczą, gdzie grónta Bohusławskie, mianowicie wsi Mykitiany, Olchowiec łąkami Sokalnia zwanemi, do gróntów klucza Tahanieckiego dóbr dziedzicznych JOX. Stanisława Poniatowskiego, podskarbiego W. W. X. Lit. przypierają. Tey granicy czyli ściany Bohusławskiej z Tahańczą jest w przeciągu sznurów geometrycznych 130. Od wschodu słońca, ku południowi udając się, grónta Bohusławskie z gróntami starostwa Korsuńskiego stykają się, których ściana od wierzchowiny Rudy, Chworońnica czyli Niechworoszcz zwaney, tą samą Rudą czyli rzeczką poniżej wodą napełnioną (gdzie y stawki poddanych starostwa Bohusławskiego znajdują się) aż do rzeki Rosi, w którą też Ruda czyli rzeczka Chworońnia wpada. Tey ściany Bohusławskiej z Korsuńską jest w przeciągu długości sznurów geometrycznych 180.

W tym miejscu jest wieś Bohusławska, Janówką zwana, blisko wierzchowiny rzeczki Chworośnicy położona, niżej zaś przy samym uściu tej rzeczki w rzekę Roś wieś także Bohusławska, Moskalenki nazywająca się leży. Te wsie obydwie po tej stronie wymienionej rzeczki sytuowane. Naprzeciwko tych wsiów, niżej Janówki o staj kilkoro na drugiej stronie rzeczki Chworośnicy leży wieś starostwa Korsuńskiego, Piszki zwana. A dalej przy samym uściu rzeczki Chworośnicy naprzeciw Moskalenek na drugiej stronie nad tą samą rzeczką jest wieś Korsuńska Niechworoszcz nazywająca się.

W tej całej ścianie gruntów Korsuńskich z Bohusławskimi żadnej sprzeczki niema, ponieważ obydwie strony granicę utrzymują podług dokumentu 1589 roku, to jest przywileju locationis starostwa Bohusławskiego.

Granica Bohusławska od dóbr Stebłowskich ku linii południowej udając się, a między zachodem y południem poczyna się ściana od uścia Rudy czyli rzeczki Chworośnicy albo Niechworoszczy w rzekę Roś; po drugiej stronie tej rzeki Rosi gróntu Bohusławskie, a mianowicie wsi Bijowice do wału od Rosi ku Kieydanówce ciągnącego y jaru Morozów zwanego. Którego przeciągu będzie od uścia Chworośnicy do wału sznurów geometrycznych 40. Dalej od rzeki Rosi w prawą stronę powracając ku południowi ściana między Stebłowem a Bohusławszczyzną w sporze będąca, idąc od wału do błota Starahać zwanego (które błoto jarem od spadu wody ze wsi Bohusławskiej Kieydanówki ciągnie się), będzie w przeciągu sznurem geom. 115. Od tego miejsca, to jest błota Starey Hacı powróciwszy ku zachodowi słońca w prawą idąc pomiędzy gróntów Białocerkiewskich wsiów Kieydanówki y Dmytrenek z jednej, a Stebłowskich z drugiej strony do punktu, to jest błota y rzeczki poniżej stawu Bohusławskiego Czerniczyn zwanego, będącego ciągną się; która ściana mieć będzie długości sznurów geometrycznych w łokci 75—110. Od tegoż punktu nad błotem ustanowionego na drugą stronę przeszedłszy w róg pola lwana Czerniczynego, poddanego dmytreńskiego, włości Bohusławskiej w przeciągu długości

jest sznurów geom. 11. Dalej w prawą stronę obracając się niwą rzeczonoego mielnika ku lasowi nad młynem Czerniczyn zwanym Bohusławskim będącemu na sznurów geom. 12. Tu w prawey stronie jest grobla y młyn bohusławski Czerniczyn zwany; od tey ściany od rogu pochyloney linji w prawą biorąc odległy na łokci 397. Od tego pola idąc prosto ku południowi krajem lasów bohusławskich do jaru Kaniowcowego naprzeciw miasteczka Bohusławskiego, Medwin zwanego leżącego naprzeciw tego obwodu wieś Stebłowska Szczerbaszyńce leży. W tey linji przeciągu będzie sznurów geom. 90. Dalej idąc pomiędzy grónta Bohusławskie m. Medwina popod las z prawey, a dóbr Stebłowskich wsi Szczerbaszyniec polem z lewey strony, obróciwszy się trochę ku wschodami do punktu od wierzchowiny jaru Woskoboynikowego zwanego poddanego Medwińskiego w gróntach Medwińskich leżącego na łokci 2,475 w lewą stronę biorąc odległego, w przeciągu tey linij sznurów geom. 49. Od tego punktu w prawą ku południowi obróciwszy się ku wsi Chizyńce do dóbr lisiańskich należący do drogi z Medwina do Chizyniec idący, gdzie granica dóbr Bohusławskich z dobrami stebłowskiemi conczy się; w tym przecięgn będzie sciany sznurow geom 43.

Granica M Medwina starostwa B-kiego z dobrami klucza Lisianskiego. Od drogi z Medwina do Chizyniec idący w prawą znacznie obrociwszy się ku zachodowi na 4,300 łokci, znowu ku południowi idzie sciana Dobr Bohusławskich z lisianskiemi do drogi z Rydkodub ku Medwinowi ciągnący się, długości sznurow geom 157. Z tego miejsca w prawą obrociwszy się do roskopaney mogiły ku rzece Tykiczowi leżący gdzie konczy granica z dobrami lisianskiemi sznurow geom 55. Między temi dobrami uzywanie gruntow spokojne zachowuje się, w jednym tylko mieyscu jest spor na kilka dni orania.

Granica dalsza Bohusławska od Medwina z dobrami Białocerkiewskimi od Mogiły Roskopaney udawszy się w prawą ku zachodowi do błota niedaleko będącego na łokci 2,250 odległego, po nad tymże błotem jeszcze więcej w prawą udając się do grobli y młyna na rzeczce Bojarce będącego. W tym przeciągu sznurow geom 63. Od

tego miejsca w górę tąż rzeczką Bojarką granica między dobrami Bohusławskimi a Biało-Cerkiewskimi utrzymuje się, lubo tu były spory o grónta, ale te przez kompromis między stronami zasły zaspokojone zostały. Nad tąż rzeczką wsie Bohusławskie Mitajówka y Krasnohorodka leżą w przeciągu długości w tym miejscu granicy nierówno, ale za spławem rzeki idącey sznurów geom. 160.

Granica między Bohusławiem y Koszowatą.

Obróciwszy się ku północy różnie idącą linją, ku prawey to lewey stronie, utrzymując dawne używanie, pomiędzy wsią Zakułyńcami, Koszowacką, a z strony Bohusławskiej m. Medwinem y wsią Baranim Polem, idąc polem ornym, a daley lasem dębowym, dąbrową, łąkami, gdzie miejscami y orne pola, daley w! dąbrowie znajdują się, do rzeczki Sienicy, w przeciągu tey granicy będzie sznur. geom. 380.

Granica Bohusławska z wsią Sinicą królewsczyzną.

Od drogi z Dybiniec do Koszowatey idącey, ku północy udawszy się po nad łąką nad Sienicą rzeczką do Bohusławia należąca, przechodzi się na drugą stronę rzeczki Sienicy, gdzie od drogi wymienioney do tego punktu odległości łokci 3,700. Na drugiej zaś stronie rzeczki biorąc linją używanie gróntów między Borodaniami, wsią Bohusławką a Sienicą do rzeczki Rosi będzie. Tey ściany sznur. geom. 150.

Granica Bohusławska z Biało-Cerkiewką od rzeki Rosi.

Ku północy udawszy się po drugiej stronie rzeki Rosi od błota Urwichost zwanego, idąc pomiędzy pola, a daley krzaki, mijając gościniec z Olszaney do Bohusławia ciągnący się przez zapust brzozowy, dębowy, a daley stepem do Użijowego jaru. Sciana ta w przeciągu swoim ma długości sznurow geometrycznych 300.

Granica między dobrami Bohusławskimi a kluczem Rokitno zwanym

Od Użijowego jaru pomiędzy grónta wsiów Karapisz, Szubiney grobli do Bohusławia należących, na prawey stronie będących z jedney, a wsiów Olszanic, Wincentówki, Teleszówki z drugiey strony, po lewey ręce leżących, idąc ku ścianie Kahorlickiey y wierzchowinie rzeki Rassawy, tey ściany jest długości sznur. geom. 190. Tu lubo były spory o granicę od Bohusławia z dobrami Biało-Cerkiewskimi y Rokicińskimi, ale przez komplanacyę między stronami dla używania spokojnego doczesnie są ułatwione.

Opisanie granicy między Bohusławiem a Kahorlikiem królewsczyzną.

Od wierzchowiny Rassawy wyżej Szubiney grobli wsi Bohusławskiej, biorąc się ku wschodowi słońca, stepem równiną, używanie chociaż sprzeczne utrzymując, ku granicy wsi Prociek powyżej jaru Lipowieckiego, cały ten jar zostawując w granicy Bohusławskiej do wierzchowiny, z której woda wpada do stawku lipowieckiego, na łokci 1,420 do końca wsi Lipowca odległej, gdzie niedaleko wieś Zanudówka niedawno osadzona do Kahorlika należąca leży y do tych gróntów przypiera. Tey ściany sznurów 185.

Granica między Bohusławsczyzną a Proćkami, wsią ziemską W-nego Hołowińskiego.

Od tego miejsca ponad jar ku zachodowi ciągnący się nierównym ciągiem do szlaku Halczański zwanego—sznur. geom. 94; od szlaku tego do jaru, którym potok ku wsi Zielonkom spływa sznur. geom. 22. Przeszedłszy przez ten potok w górę ku wschodowi słońca stepem prostą linią do gościńca z Rzeszczowa ku Zielonkom siągnącemu się do granicy dóbr Kaniowskich, która już do tego gościńca przypiera w przeciagu sznurów 61. W tym miejscu lubo była sprzeczna granica, lecz dla spokojnego używania strony

między sobą zrobiły komplanację docześnie tylko trwać do rozgraniczenia formalnego mającą.

Granica między Bohusławskimi a Kaniowskimi dobrami.

Od tego miejsca, gdzie się kończy granica z Prockami ku południowi idąc tąż drogą z Rzeszczowa ciągnącą się pokąd prostą linią idzie się, w tym przeciągu sznur. geom. 75. Z tego punktu w lewą ku wschodowi powróciwszy stepem idzie granica między Zielonkami, wsią Bohusławską a Potokiem, wsią Kaniowską; w tym przeciągu granicy sznurów geom. 27. Dalej stepem w lewą ku wschodowi dla załamania linii od jaru Krotowej bałki, zostawując ten jar w gróntach Bohusławskich sznur. geom. 123. Od tego punktu w lewą stronę daley załamaną trochę linią, a potem wprost ku południowi, udając się stepem pomiędzy grunta po prawey wsiów Bohusławskich Zielonek y Rassawy, po drugiej stronie w lewą wsiów Potoka y Kozyna do Kaniowa należącej, równym ciągiem do rzeczki Rassawy idzie granica, w długości swojej w tym mieyscu sznurów geom. 19, a od rzeki Rassawy, poniżey wsi Mironówki y punktu od grobli teyże wsi na łokci 7,310 w prostey linii odległego, przez błota y olszynę przeszedłszy, daley stepem w lewą udając się ku wschodowi, a potym linią na stronę południową, pochylającą się między gróntami z prawey wsiów Bohusławskich Mironówki, Mykitian, Olchowca, a lewey wsi Kaniowskiej Kozyna aż do granicy Tahanieckiey, gdzie mogiła wielka rozkopana widzieć się daje; długości duktu tego sznurów geom. 200.

Подпись Franciszek Goszczynski etc.

Desyderya Szl. Magistratu y wszystkich mieszczan w ogólności miasta JKMcI Bohusławia względem krzywd tak przez Jaśnie Wielmożnego Franciszka Rzewuskiego, starosły Bohusławskiego, orderów polskich kawalera, jako też przez jego zwierzchność namiesniczą miastu Bohusławowi przeciwko prawom, przywilejom ich wolności y prerogatywom poczynionych w tymże mieście podczas lustracji roku 1789 dnia 26 oktobra w punktach swych spisane y Wielmożnym lustratorom wojewodstwa Kijowskiego z uzaleniem posłane.

Mieszczanom bohusławskim Najjaśniejszy Zygmunt, Król polski przywilejem fundacyjnym ostatnim roku 1620 dnia 10 decembra w Warszawie na seymie podług opisanja granic przez JOX. Janusza Ostrogskiego, na tenczas starostę Bohusławskiego, r. 1589, dnia 2 januarji w Połonnym, potym r. 1595, dnia 25 marca w Tarnowie danego, wolności wszelkie nadał y dziedzicami gróntów do miasta należących uczynił, a chociaż w r. 1775 Najjaśniejszemu Stanisławowi miłościwemu Panu y Królowi terażniejszemu starostwo Bohusławskie poszło w dziedzictwo, jednakże ten Pan miłościwy, jako oyciec miastu temu we wszystkich punktach ten przywiley utwierdził y przy wszystkich wolnościach y prorogatywach w przywileju wyrażonych mieszczan bohusławskich utrzymał, owszem tymże przywilejem swoim konfirmacyjnym r. 1778, dnia 28 stycznia w Warszawie wydanym większych wolności przydał y urząd magistracki ustanowił, niemniej do rządu się Magdeburskie podał prawidła. Lecz JW. Rzewuski czyli jego namiesnicza zwierzchność, sprzeciwiając się przywilejom y prawom ich wolności w lat kilka, potym nayszczególniej r. 1785 wiele krzywd czynić prawa przywileju uwłaszczać zacząwszy dotychczas nie przestaje, których krzywd punkta są następujące.

1-mo. Gdy mieszczanie nakaz Najjaśniejszego Monarchy w aprobacie wyrażony chcąc wykonać obrałi wóyta, wysadzili ławników, aby sprawiedliwość ukrzywdzonym y porządek w mieście

czyniony był, urodzony Zukowski, kommissarz bez przekonania najsłuszniejsze wyroki wywraca y groźnemi rozkazy do odmiany ustraszonych urzędników przynagła; jest wprawdzie pozwolona przywilejem appellacya od sądu mieyskiego do pośredniczego namiestniczego, gdyby równie przesądzający dekreta namiestnik miał przysięgą sumiennie obowiązane, nie takby łatwo odmieniał wyroki; już wóyt jeden zubożony uciśnieniem starościńskich rządów podatkami z sędziego w poczet pańszczyznę robiących obrócony jest; ustraszony tym przykładem, niejeden woli zdaleka widzieć cudzy, niż wyniesieniem na godność gotować swóy upadek nieszczęśliwy; otóż jak Monarchów przywileja tymże nadane wolności przemoc starościńska za nic ma, co obszerniey pod liczbą drugą w Manifestie jest opisano.

2-do. Roku 1785 krytyczny ognia przypadek z przyczyny nieochędożnego żydowstwa wynikły zniszczył na rynku mieszczańskie kramnice, musiało znosić miasto krzywdę cierpliwie, aby nie obruszyć żydów, mających łaskę u wielmożnego kommissarza, lecz ta cierpliwość to sprawiła, że na placach pozostałych W. kommissarz wymurował kramnice y te nie mieszczanom, którzy choć dziedzićcami placów tych byli, kupić jednak chcieli y drożey dawali, ale żydom, przeciwko przywilejom (że żyd żaden mieyskich gróntów zajmować nie powinien) sprzedał, resztę placów szopą zajął; proszących o ulżenie niesprawiedliwosci narzuty czyni, soli, gorzałek szacunkiem niesprawiedliwym; te środki do zguby miasta y inne wynayduje, jako obszerniey w Manifestie pod liczbą drugą.

3-tio. Pomimo locyą miasta za przywilejem y prawami sianożęci, młyny, które zwierzchność starościńska odbiera, żydom aręduje, na placach własnych mieszczanom budować zabrania, na przedmieście umykać się rozkazuje; podatki nigdy nie praktykowane dawać przymusza; opłaty nieprawne narzuca; rzeczy zabiera; exekucye od żydów stanowi,—jak chce tak uciemieża, jako Manifest niżej pod liczbą trzecią obszerniey wyraża; chociaż mieszczenie list napominalny od JW. kanclerza Wiel. Koronnego do zwierzch-

ności zamkowej, aby nie krzywdziła podali, jednak nie uważając ani słuchając, tym bardziej jeszcze do usług kozackich przynaglać zaczęła.

4-to. Pod niebytność w domu Sl. Sawkowicza, wójta, rządcy starościńscy kozaków na dom nasłali, małżonkę tegoż do oddania przywileju oryginalnego miastu służącego przymusili y odebrali, przywróciwszy potem pod karami milczenie nakazywali, y srodze W. kommissarz groził; w takich tedy przypadkach żądają u Najjaśniejszego Tronu y Rzeczypospolitey o bezpieczeństwo praw y przywilejów swoich.

5-to. W-ny Jan Żukowski, kommissarz, nie uważając na wzgląd y gorliwość samego Najjaśniejszego Monarchy szczęśliwie wszystkim panującego; który przywilejem swoim jurysdykcyą wójtowską y ławniczą ustanowił; wielbiąc dobrodzieystwo Naymiłociwszego Monarchy mieszczanie obrać osoby do urzędu zgodne r. 1786, dnia 20 junii umyślili; W-ny Żukowski oprócz wójta, ławników y pisarza, który częścią dla szkody po dwakroć wyrządzoney z niebaczności swey, częścią dla obcych interesów, których bardziej pilnował, a o mieyskich zapominał, i że z urzędu wiernym być winien był podług prawa oddalić, a innego sposobniejszego y wiadomszego prawa obrać chcieli, tenże W-ny Żukowski więcej ważąc swój prywatny interess, niżli publiczny pożytek y uszczęśliwienie miasta nie dozwolił, przez co dotychczas porządku niemasz; obszerniey w Manifestie pod liczbą czwartą położonym żalą się mieszczanie.

6-to. Przywilejami grónta miastu Bohusławowi dziedzictwem nadane, a lustracyami tak roku 1616 y roku 1622 zapadłemi z oznaczeniem około ich granic, na których to gróntach dziedzicznych mieszczanom folwarki czyli futory mieć y osiadłości osadzać, młyny, stawy zajmować, sianożęci, pasieki mieć, winnice, browary budować y innych pożytków wynajdować wolność dana, ale JW. Rzewuski, starosta, y W. Żukowski, kommissarz, na gróntach dziedzicznych mieyskich y folwarkach dawnych nowo wsie poosadzali

na niszczenie mieszczan, pod lustracją r. 1765 bez wiedzy mieszczan podciągnąć dopuścili, gdzie y w tey lustracyi folwarki mieyskie Karapisze y Zielonki nazwane za grónta mieyskie przyznane od lat stu do mieszczan należące do prowentów starościńskich przyłączyli.

7-mo. Moc przywilejów z pod władzy wszelkicy zwierzchności starościńskiej wyłączyła, a pod zwierzchność y jurysdykcyą wóyta y ławników prawem Magdeburskim większością głosów w dzień poniedziałkowy po niedzieli środopostney obranych podała, y do sądzenia tak juris jako y facti z wolną apelacyą do assessoryi koronney mocy udzieliła, ale przemoc starościńska nie tylko sprawy potoczne między pospółstwem y osoby pospolite, ale też samych urzędników magistrackich sądzi do zamku pociągać, wykładami obciążać, więziębić, krzywdzić, tak że z miasta mieszczanie uchodzić muszą.

8-vo. Trunków tak krajowych, jako y zagranicznych szynkowania, handlowania wolnego towarami wszystkiemi, tak sukmem, materyami, jako chlebem, mięsem, rybami y innemi użytecznemi towarami, ale nawet wosnice y woskoboynie mieć y od wagi akcyzę y mostowego odbierać, do miasta browary, słodownie, oznice wolno wystawiać, ale zwierzchność zamkowa mieszczanom zabrania, a żydom pozwala.

9-no. Wóytowi samemu od miary miodowey y od kłody targowego y jarmarkowego za zboża po dwa pieniądze brać akcyzy za prawem uprzywilejowanym pozwolono, ani do miasta ani do wóyta, ale na zamek od mieszczan nawet samych żydzi wydzierają.

10-mo. Żydom arędę trzymać starościńską, piwem y gorzałką szynkować przywilejem zakazano, ale tylko samym mieszczanom arędować u starosty pozwolono, y z tey kategorii sprawy wynikające starościńskiej zwierzchności rozsądzać dano moc; ale dwór żydom piwo y gorzałkę arędować, a mieszczan choć są pewnieyszemi y nie tylko że więcej dawali z góry za arędę jak żydzi, ale nawet gorzałki taniej szynkować mieli, oddalił, a żydom za arędował.

11-mo. Aby żydzi gróntów mieyskich pod żadnym pretextem nie zajmowali, a naybardziej w rynku, y aby na te placy, na których mieszkają przywileja y fundacyę okazali, czyli na mieyskim, czyli na starościńskim gróncie, przywilejami nakazano,—jednakże grónta mieyskie nieprawnie za przemocą dworską nie tylko po futorach, nawet w samym miaście y rynku odbierają y dziedzicznymi czynią.

12-mo. Do trunków wszelkich szynku zabroniwszy, a żydom zaarędowawszy, grónta, placy odebrawszy, na kupno każdego niepraktykowane opłatę włożywszy, jurysdykcyą Magdeburgską ucisniwszy, aby żadney sprawy do sądów Najjaśniejszey Assessoryi nie wynosili, częścią groźbą lub obietnicami, zgody nigdy nieusku-tecznionej zwierzchność starościńska zapobiegała.

13-tio. Chociaż wolny handel bez żadney daniny prowadzić prawo pozwoliło, przecież W. Żukowski ująwszy tey wolności magistratowi, nie tylko wszystkie cechy rzemieślników pod zamkową jurysdykcyą podciągnął, ale nawet po folwarkach mieyskich, a w całym mieście trunki, mięso, chleb, ryby, sól y inne towary żydom dla spomożenia ich, a zniszczenia mieszczan ceną nadzwyczajną ustanowiwszy poarędował, na mieszczan opłatą wielką włożył y tak ucisnął, że ani ryby, ani soli, ani świec, ani szkła, ani dziegciu, ani siana, ani owsa y żadnego towaru chrześcianom w domu trzymać y sprzedawać nie można, tylko za opłatą pierwey do arędy żydowskiej.

14-to. Browarów, winnic, woskoboynie, słodownie bez opłaty budować y bez danin niezwyuczaynych używać nie wolno, mostowe zaś przywilejami samym mieszczanom przyznane, żydom mieszczanie nawet sami do arędy płacić muszą nieszczęśliwi.

15-to. Na własnych gróntach mieyskich futorach mieszczanie stawy, sianożaci, młyny u poddanych swoich po folwarkach mieyskich siedzących kupować muszą y na to prawa nie od magistratu ale od namiestników zamkowych przynagleni są brać y opłacać namiestnikom ciężko muszą, które młyny y grónta potym namiestnicy

przez mieszczan kupione odbierają y innym oddają dla swego wziętku, jako biorą 10-ty grosz.

16-to. W. Żukowski żydów od podatków powszechnych uwalnia, mieszczan zaś do wożenia suromh, robienia sałhanów na pańszczyznę ich przymusza y podwoły prawem zakazane brać każe, aby z imienia wolności mieszczan wyzuł, uniwersałów do Rzpltey od Kommissyi y Monarchów przysłanych nie okazuje y o ich wiedzieć nie dopuszcza, ale w zamku zatrzyma.

17-mo. Sam Żukowski place, domy, młyny dziedziczne mieyskie nawet za prawem JW. Rzewuskiej, starościny sprzedaje y komu się podoba sprzedawać każe y przymusza, y sam prawa ap. probuje, pieniądze gwałtem narzuca, a sprzedane znowu odbiera y komu innemu oddaje, albo dla krewnych swoich utrzymuje, albo też znowu sprzedaje.

18-vo. Mieszczan przeciwko prawu przywilejom wolności tak obarczył y poniżył, że kozaków wystawiać, a niechających naywiększą opłatą uciemieża y niszcza, jako pod liczbą 5 manifest świadczy.

19-no. Nie mogąc znosić Magistrat sl. m. Bohusławia przemocnych krzywd tak w gróntach y w granicach ich, jako też w rządach miasta zapozwał tak JW. Rzewuskiego, starostę, jako też JW. Branickiego w grónta m. Bohusławia upierającego się, niemniej W. Jana Żukowskiego, kommissarza y żydów do Assessoryi Koronney o powrócenie gróntów y nagrodzenie krzywd czynionych, o przywrócenie wolności jurysdykcyi Magdeburgskiej y zyskał dekret na kommukacyą r. 1787, dnia 28 grudnia w Warszawie zapadły r. 1788, die 28 novembris w grodzie Kijowskim oblatowany, ale y na to nie uważając W. Żukowski krzywdzić nie przestaje.

20-mo. Lubo mieszczanie r. 1788 dnia 19 kwietnia rezolucyą pod liczbą 7 wpisaną od departamentu policyi w Warszawie wydaną r. 1788, dnia 28 novembris w grodzie Kijowskim oblatowaną podali w te wyrazy:

1-mo. Zaleca rezolucya, aby JW. starosta y jego namiestnicza władza na zażalenie mieszczan Bohusławskich explikowali się.

2-do. Aby uciążliwości poprzestał y nic nad prawo y przywileje nie wyciągał, a spokojnie rozprawy oczekiwał.

3.tio. Aby o wszelkich rządach, dochodach, wydatkach y potrzebach miasta do departamentu policyi raportował.

4-to. Aby o uniwersałach do miasta przepisanych nie tylko sam dopełniał, ale nawet miasto przestrzegał. W. Żukowski przeciwny, nieposłuszny nie tylko nie explikował się na zażalenie y uciążliwości nad przywilej krzywd czynić nie przestał, o uniwersałach miasta nie przestrzegał, ale nawet nie dając wiadomości mieszkańcom z krzywdą onych lustrować miasto kazał.

21-mo. W. Żukowski osypów dla taniości zboża oczekując drożyzny przez lat 10 nie odbierał, gdy się doczekał drożyzny zboża, bo korzec do zł. 10 ceny przyszedł, na zubożenie mieszczan za lat dziesięć dawać, jeszcze miarą niesprawiedliwą, jakoby mającą garcy 16, jak powinno być, ale garcy 22 wynoszące odbiera.

22-do. Od młynów miejskich należało po zł. 7 od koła, teraz płacić każe po zł. 10, jak manifest obszerniej pod liczbą 8; miosznika w tydzień po dni 6 pańszczyzny odbywać przymusza.

23-tio. Od wozu nawet próżnego podczas jarmarku wiosennego po gr. 3 jarmarkowego, od wozów ładownych y od mieszczan bohusławskich gr. 15 brać każą. Uniwersałami y resolucją rady nieustającej jarmarkowe zakazane brać żydom dozwolił.

24-to. W. Żukowski żydom dał władzę taką, że nie tylko po domach, mieszczan pospolitych, ale nawet urzędników—żołnierzy, officerów kwaterują, którzy domy staynie podług upodobania przedstawiać każą, chociaż prawo w domach urzędników żołnierzom kwaterować nie dozwoliło, ale nawet aby sami urzędnicy dla żołnierzy po miastach wolnych kwatery rozdawali mocy udzieliło, przemoc zamkowa więcey mogąc niżeli prawa y przywilej monarchów ustanowił, żydom y szkolnikom miastem rządzić daje moc.

25-to. Dla umiarkowania pretensyi zażądał W. Żukowski za pośrednictwem JW. wojewody, aby officyałści od stron wyrządzeni do Bohusławia zjechali, ale to jedynie na wyniszczenie mieszczan

czyni, bo gdy z wielkim kosztem officyalistę sprowadzili, W. Żukowski na terminie swego officyalisty nie stawił, stał się przeto przyczyną utraty y expensy dla mieszczan na kilkadziesiąt czerwonych złotych, nie tylko dla sprowadzonego officyalisty, ale nawet jeżdżąc do Żytomierza y Warszawy, na trzydzieści tysięcy mieszczanie utracili.

26-to. W r. 1775 podatek podymnego z m. Bohusławia w summie zł. pol. 2,024 przez władzę namiestniczą starościńską półroczną ratą podany, takową summę każdego roku zupełnie mieszczanie oddawali, w terażniejszym roku zawiadomieni są z kwitów z komory Cudnowskiej wydanych, iż z m. Bohusławia nie więcej raty półroczney płacić należało, jak zł. pol. 1,633, gr. 15, a zł. 390, gr. 15 W. Żukowski, kommissarz od r. 1775 corocznie przybiera.

27-mo. Roku 1788 za furaz dla woyska rossyjskiego przez mieszczan bohusławskich podług przepisów kommissyi furazowey do magazynu rossyjskiego dostawiony W. Żukowski podług kwitów od magazynu rossyjskiego dla m. Bohusławia odebranego furazu z kassy JW. Prota Potockiego starościca Guzowskiego mieszczanom bohusławskim sprawiedliwie należący dotąd nie oddaje, jako manifest obszerniej pod liczbą 11.

28-vo. Prawo na seymie warszawskim w roku teraz idącym nakazało, aby miasta wolne lustracyą kominowego y ludności podług przepisu praw podawali; zamkowa zwierzchność obowiązana mieszczan w tym ostrzegać, lecz przeciwnie jakie tylko uniwersały, dyspozycye do m. Bohusławia przychodziły, te w zamku zatrzymywano, a co gorszego jak nayprędzey inwentarz starostwa Bohusławskiego spisawszy nie uwiadomiwszy do magistratu y do miasta, razem y miasto wolne do kommissyi wojewodskiej nienależnie podała y zaprzysiędz dysponowała, a gdy magistrat podług prawa y wolności zaczął lustrować W. Żukowski, kommissarz za uwiadomieniem od szkolnika magistratowi zabronił, grożąc urzednikowi lustrującemu, że w skórę weźmiesz, dodał y to powiedział przed

W. lustratorami, że W. Żukowski nie kazał, to ja odpowiem, bo ten doradza jurysta, który od was y odemnie chce wydrzeć.

29-no. Żałę się mieszczanie miasta JKM. Bohusławia przeciwko JW. staroście y zwierzchności zamkowej jego namiestniczey, iż ciż mieszczanie, mając czułość tak o swoje grónta własne dziedziczne, jako też y JW. starosty, niemniey dobra powszechnego strzegąc ocalenia, a mając wyraźne granice gróntów swych dziedzicznych od gróntów Biało-Cerkiewskich oddzielające tak dostatecznie, że do dnia dzisieyszego oczewiste są znaki, bo samemi rzekami, które rzeki y dziś nazwiska swoje y dawne nurta utrzymują, to jest od Białey-Cerkwi począwszy, od wierzchu Olszanice do ujścia, która wpada w rzekę Roś, na drugą stronę rzeki Rosi do ujścia Kotłuja potoku aż do wierzchu, od wierzchu Kotłuja od granicy Nowosielskiej aż do rzeki gniłego Tykicza, wniz gniłego Tykicza do Maydanowa, od Maydanowa do rzeki Borowicy do ujścia rzeki Rosi; na drugą stronę rzeki do ujścia Rudy Chworośnicy aż do wierzchu, od wierzchu Chworośnicy aż do rzeki Rasawy do gościńca Perejasławskiego to wszystko y z drugiey strony od Korsunia y około podług przywilejów ma swoje granice, gdy od Białey-Cerkwi w te ich grónta dziedziczne wdzierać się y granice wyrażone przechodzić zaczęto, zapozwali JW. Branickiego, hetmana wielkiego koronnego do sądów assessorskich koronnych, y w r. 1787, dnia 28 grudnia wypadł dekret na komunikacyę, W. Żukowski mimo woli mieszczan r. 1787, dnia 22 augusti na zgubę mieszczan ich własnych gróntów z JW. hetmanom w. koronnym uczynił komplanacyę y więcey jak na mil pięć wzdłuż, a wszertz na milę dobrowolnie y samowładnie odstąpił y kopce posypać dopuścił.

30-mo. Handel po cerkwiach prowadząc miedy skarbowe na cerkwie y kanony narzuca ceną nadzwyczajną, podług której ceny nie mogąc mieszczanie tey kwoty wypłacić, muszą nieszczęśliwi czyniąc zadosyć handlowi W. Żukowskiego dokładać swojemi.

31-mo. Skóry szewcom y krawcom także narzuca ceną najo-
droższą, a nie chcącym jeszcze drożey y niemogących wypłacić
ezekwować, grabić, uciskać y do zguby przywozić każe.

32-do. Oświadczają się mieszczanie Bohusławscy przed Naj-
jaśniejszym Tronem y Rzpltą, iż gdyby Monarcha m. Bohusław
od rządów JW. starosty uciążliwych nchyliwszy, grónta przez tegoż
oderwane przywrócił, prowenta z młynów y całego miasta do
miasta przyłączył, tedy jaki tylko prowent zechce, włoży Najja-
śniejszy Monarcha y Rzplta takie miasto z ochotą obowiązuje się
płacić, choćby połowę albo trzy części z intrat mieyskich do Skarbu
importować ofiaruje—byleby od przemocy JW. starosty y uciążli-
wego jarma niewoli miasto wyzwolone było, do której zwierzchność
zamkowa przywozić usiłuje.

Te uzalenia spisawszy, magistrat miasta JKM. Bohusławai u
nóg JW. lustratorów Kommissyi Prześwietney wojew. kijow., jak
najpokorniejsze proźby składa, aby do Najjaśniejszego Tronu y
Stanów Najjaśniejszey Rzpltey na Sejm zgromadzonych w War-
szawie podane były *najpokorniey prosimy*.

Zacharyasz Sawkowicz, wóyt; Teodor Wierzbicki, ławnik;
Монсей Красуцкіѳ; Stepan Ciurupa, ławnik, Іванъ Кибалѳупъ
(Іванъ Кибалѳуз); Ihnat Klimenko, ławnik; Grzegorz Zanuda
ławnik; Hryhorij Harenih ⊕.

1-mo.

*Oblata przywileju od Najjaśniejszego Stanisława Augusta, Króla
Polskiego, confirmationis mieszczanom bohusławskim łaskawie kon-
ferowanego.*

Roku tysiąc siedmset siedemdziesiątego ósmego, miesiąca julji
pierwszego dnia.

Na urzędzie grodzkim w mieście JKM. Żytomierzu przedemną
Franciszkiem Kazimierzem Chojeckim, chorążym podwojewódzym

sądowym generaln. wojew. Kijow. y xiegami ninieyszemi grodz Kijow. comparens personaliter, ur. JP. Piotr Mianowski ten przywilej confirmationis przywileju lokacyjnego starostwa Bohusławskiego w postanowieniu urzędu wóytowskiego y ławniczego w mieście Bohusławiu od Nayjaśn. Stanisława Augusta, Króla polskiego P. N. M. nadpisem ręki JKMcI y sekretarskiej przy pieczęci mnieyszej koronnej na massie w puszcze mosiężney na sznurku jedwabnym czerwonym ze srebrem przerobionym zawieszistey, dobrom bohusławskim na papierze stemplowanym jedno czerwonożłotowym łaskawie konferowany, ad akta praesenta castrensia Kijow. per oblatam podał w ten sposób:

Stanisław August, z Bożey łaski Król Polski, W. X. Litewski, Ruski, Prus., Mazowec., Żmudz., Kijow., Wołyn., Podol., Podlas., Infl., Smol., Siewier. y Czerniach., oznajmujemy ninieyszym listem naszym wszem w obec y każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, iż produkowany był przed Nami przez Panów Rad przy boku Naszym będących przywilej miastu Bohusławowi w wojewodztwie Kijow. leżącemu przez Nayjaśn. Zygmunta Trzeciego, przodka naszego dany, z akt metryki Koronnej ekstraktem wyjęty, ograniczenie lokacyjnych gróntów Bohusławskich oraz nadanie swobody wolności mieszczanom bohusławskim w sobie zawierający. Zygmunt Trzeci, z Bożey łaski Król Polski etc. oznajmujemy tym listem Naszym wszem wobec y każdemu z osobna komu to wiedzieć należy ninieyszym y na potem będącym. Przysłali do Nas mieszczanie bohusławscy sławetnych Iwana Szeleszona, natenczas wóyta y Charytona Brahiła, Panasa Klimowicza sąsiad y bracia swoje, bijąc Nam czołem, abyśmy im jako ludziom ukraińskim, a wiernym poddanym Naszym łaskę Naszą Królewską pokazując, dla lepszego porządku, zapomożenia y potężniejszego odporu przeciw nieprzyjacielowi Krzyża Sw. grónty y wolności ich potwierdzili, za któremi przyczyniali się do Nas niektórzy panowie radni y urzędnicy koronni; a tak my na unizoną prośbę ich, a przyczyną panów rad Naszych pomienionym mieszczanom bohusławskim takowe

prawa przez Sław. Iwana Szeleszona od Nas za osobnym przywilejom Naszym za wóyta im podanego miłościwie nadajemy wiecznemi czasy. Nayprzód potwierdzamy im te grónta do miasta należące, które im opisał zesły starosta nasz bohusławski JOX. Janusz Ostrogski, kasztel. krakow. listem swym z pieczęcią y podpisem uprzejmości jego pod datą w Połonnym r. 1589, miesiąca januarii 2 dnia, to jest mianowicie z jedney strony od Białey-Cerkwi począwszy od wierzchu Olszanice aż do uyscia, która wpada w rzekę Roś, na drugą stronę rzeki Rosi do uyscia Kotłuja potoku aż do wierzchu, od wierzchu Kotłuja, od granicy Nowosielskiej aż do rzeki Guńłego Tykicza do Maydanowa, od Maydanowa do rzeki Borowice do uyscia rzeki Rosi, na drugą stronę rzeki Rosi do uyscia rudy Chworośnicy aż do wierzchu, od wierzchu Chworośnicy aż do rzeki Rasawy, do gościńca Perejasławskiego. To już się ma rozumieć wszystko y z drugiey strony od Korsunia, co im ma być całe zachowano y d miasta naszego Bohusławia trzymano, na którycho gróntach wolno im pasieki, sianozęci, stawki, folwarki y insze pozytki mieć y onych zażywać; nadto tenże JW. starosta nasz drugim listem z pieczęcią y podpisem swym pod datą w Tarnowie w roku 1595, miesiąca marca, 25 dnia warował im wolne sprzedawanie domów swych jeden drugiemu, a odchodne wolnym a niezasiedzałym ludziom nie więcey, tylko po gr. 12 litewskich dawać, któremu od umarszczyzny y spadki po krewnych y powinnych należeć im mają. Nadane też za tym mieszczanom Naszym bohusławskim od Nas wolne jarmarki dwa—jeden na św. Prokopa, a drugi na św. Dymitra, które po tygodniu stać y trwać mają, a targ wolny w tymże mieście jeden w tydzień w poniedziałek odprawować się będzie, co po wszystkich mieściech Naszych Królewskich duchownych y świeckich obwołać y to wszystko oznaymić bez ubliżenia wszystkich okolicznych miast, zaczym na te jarmarki y targi wyżey pomienione (które mają być każdemu wolne), wolno będzie wszystkim obywatelom tamecznym państw Naszych (okrom tych, którym prawo pospolite między dobremi ludźmi przemieszkiwać y sprawy mieć

zabrania) także y kupcom cudzoziemskim do tego miasta Naszego Bohusławia z wszelkimi kupiami y towarami swojemi przyjeżdżać y odjeżdżać, handlować, targować, sprzedawać, kupować y zamieniać (płacąc jednak cła zagraniczne od wszelkich kupi y towarów swoich); tak też mieszczanie tegoż miasta Naszego mają mieć wolność miód piwo y insze wszelakie napoje (okrom samey gorzałki) y rzeczy w domach ku żywności potrzebney dzierżeć, szynkować, sprzedawać y dobrowolnie wszelakimi towarami y kupiami targować, komory kupieckie sukienne, jatki chlebne, mięsne, rybne y insze porządki mieć y odprawować, a z tego armatę mieyską, proch y ołów, budowanie baszt mieyskich odprawiać y przyczyniać; także waźnice, woskoboynia, browary, mostowe, słodownie, oznice pobudować y zażywać, pomierszczyzny miodowe od każdego wiaderka miodu, także od kłody miarney kijowskiej zbóż wszelakich po dwa pieniądze białe wóyt bohusławski wyżey mianowany y inszy po nim będący brać mają. Browary też y słodownie y oznice na mieyscach bezpiecznych, gdzie wóyt ukaże im, wolne są y będą pobudowane, do zażywania których żydzi wtrącać się y ich zażywać nie mają, jednak browar, słodownia y oznica zamkowa wolna jest starostom y namiestnikom ich przy inszych pożytkach zamkowi Naszemu należących. A iż się Nam uskarzali na opressyą żydowską różnemi sposobami, którą z nich y potomków ich znosząc, tak postanawiamy y rozkazujemy, aby żaden żyd onych, jako inszych miast Naszych Królewskich arędę nie trzymał y żadnemi pretextami nie trapił, gróntów ich mieyskich folwarkami, paszami wołów y koni swoich, także pasiekami, rolami, sianożęciami y stawkami nie zajmował, a gdzieby na gróncie mieyskim przez starostę naszego opisanym y przez Nas im potwierdzonym y uprzywiljowanym zajęte przez żydów były, aby prawnice o to się z sobą zasprawili; to teraz im warujemy, aby gorzałka na szynku arędy bohusławskiej od arędarzów starostw naszych zaprzędana kwartą lwowską cechowaną sprawiedliwie, według uchwały wojewodziny lub podwojewodziego zaprzędawana im była, jako po inszych miastach

Naszych Królewskich; a starostowie nasi y namiestnicy ich teraz y napotym będący, aby ich w pożytki mieyskie y grabieże żadne niesłusznie nie wdawali, y onymi ich żadnymi sposobami nie trudnili y nie czynili, ale gdzie do sądu ich albo namiestnika tamecznego sprawa jaka przyłączy, aby one zarazem decydowali, od których jednak wolna zostaje apellacya do sądu y decyzji Naszey Królewskiej. Podwódtęż żadnych konnych y wozowych nie będą powinni dawać starostom, namiestnikom y posłańcom ich, tylko za listami Naszemi dworzanom, sekretarzom, komornikom, goncom y posłańcem Naszym Królewskim. Asz (*sic*) tam znać jest niemała liczba żydów w mieście Naszym Bohusławiu, który (jako Nam sprawa dana) niemał wszystek rynek y ulice osiadłszy swemi domami, kramnicami y mniey potrzebny budynkami, także y inszemi wymysłami w pożytkach ich przekazy rozmaite czynią, na co zeszlemy kommissarzów Naszych, aby oni tak o zasadzeniu ich w tamtym mieście, jako o prawie fundacyi, budynkach w mieście y na gróntach—jeśli ich mieyskich czyli też naszych Królewskich do starostwa tamecznego należących, domami, folwarkami najętych y co z nich w handlach z kramnic, w podatkach z gróntów, domów, folwarków ku pożytkowi zamkowemu y obronie miasta w odprawowaniu zwykłej straży parkanu, mostu oprawy y grobel szarwarkami y innych słusznych y należnych powinnościach ku zamkowi y miastu różnice ich wszystkie rozeznali y pomiarkowali, albo na uznanie Nasze odesłali; których to wszystkich gróntów, praw, wolności y pożytków sobie od Nas miłościwie potwierdzonych y nadanych wóyt, mieszczanie y wszystko pospólstwo bohusławskie oni sami y potomkowie ich zażywać y z nich się weselić będą wiecznymi czasy, będąc w przystoynym, powinnym, zwykłym y wiernym posłuszeństwie Naszym; starostów y namiestników tamecznych do każdej nagłej y potoczney posługi odpierania y zastawienia się przeciw poganom nieprzyjaciołom koronnym obronie państw y gróntów Naszych Królewskich dzierżawy tey przykładem mężnych przodków swych przy starostach Naszych y namiestnikach ich z wóytem swym

stawić się, a na każdą ćwierć roku popisywać się y gotowość swoją pokazywać będą powinni; od którego popisu starosta y namiestnik Nasz nie brać, ani ich do niepotrzebnych kop jako znać przedtym bywało) zgromadzić y ciemieżyć winami albo okupami się ich ucieżać nie mają, od czego teraz y napotym mają być wolnym y bezpiecznym. Wszakże tym listem przywilejem Naszym warujemy to, iż oni sami y potomkowie ich używając tych wszystkich praw, wolności y pożytków powinni są y będą wedle starodawniego zwyczaju za każdą wiadomością od straży swey, którą teraz trzymają y zawsze odprawują y zkad inąd tak w potoczne potyczki, jako y czasu nawalney potrzeby od nieprzyjaciela Krzyża świętego y pogaństwa, y swawolników wszelakich przy starości Naszym y namiestnikach ich wszyscy z wóytem swym konno y orężno ruszyć przeciw każdemu nieprzyjacielowi koronnemu y swywołnikom z chorągwią swą mieyską, którą im nadajemy, to jest między brzegami zielonemi rzeka błękitna, na której trzy skały osobne z krzyżami złotemi, stawić się według czasu y potrzeby wszelakiey, a na pole w woysko y na kozactwo zbrodne swawolne, oni sami jeździć y chodzić konną y wodą, także przychodniów luźnych kozaków, szpiegów (?) na kozactwo swą wolą wyprawować y takich w mieście y w domach swych przechowywać, końmi, rysztunkami, czułunami, borosznem y żywnością tak mieszczanie jako y żydzi bohusławscy zakładać y wyprawiać nie mają y nie powinni będą pod winą y karaniem zamkowym y pod utraceniem tych praw y dobrodzieystw Naszych królewskich y Rzpltey. Powinności te y któreby potym ku dobru y pożytecznemu Rzpltey y ich własnemu uchwalone y postanowione były, mają zachowywać y im dosyć czynić wiecznemi czasy. Prawa Nasze Królewskie y Rzpltey y starostów Naszych tamecznych według lustracyi pospolitey, wcale tam zachowując y zostawując mocą niniejszego listu Naszego, który dla lepości wiary y pewności ręką Naszą podpisawszy, pieczęć koronną ku niemu przywiesić rozkazaliśmy. Pisan w Warszawie na seymie walnym koronnym roku od narodzenia Syna Bożego 1620, miesiąca decembra 10 dnia, a pano-

wania Królestw Naszych Polskiego trzydziestego trzeciego, a Szwedzkiego dwudziestego siódmego roku. Sigismundus Rex.—Chrystophorus Rakowiecki mp. y suplikowano Nam jest, abyśmy nie tylko zwyżwyrażony przywilej co do granic, jarmarków, targów y praw mieyskich stwierdzili y ponowili, ale wspomniane miasto Bohusław dla Nas y successorów Krwi Naszey na seymie 1775 r. w dziedzictwo obrócone ile pograniczne jurysdykcyą sądową opatrzyli.— My więc Stanisław August Król, przychylając się do prośb takowych przerzeczony przywilej lokacyjny we wszystkich punktach y wyrazach jak jest w sobie utwierdzamy y ponawiamy. Mocą którego wolne handle, rzemiosła, robienie y szynkowanie likworów krajowych y zagranicznych (oprócz gorzałki krajowej y piwa) ciż mieszczanie mieć będą, a nadto chcąc mieć to miasto Bohusław z innemi miastami koronnemi y względem jurysdykcyi wewnętrzney mieyskiej zrównane, urząd wóytowski y ławniczy w nim postanawiamy y dzień poniedziałku naypierwszego po środopostney niedzieli roku terażniejszego z pośrodku obywatelów elekcyi wóyta na wóytowstwo, a sześciu ławników na ławnikowstwo przez pospólstwo tegoż miasta z większością wotów zachodzić mianey wyznaczamy.— Obrany więc wóyt w przytomności zwierzchności swojej urząd swój do roku y co rok tak obierany, a ławnicy raz obrani aż do śmierci sprawować będą; gdy zaś który z ławników umrze, ławnicy do siebie innego z mieszczan większością wotów przybierać będą.— Mieć będzie tenże urząd wóytowski y ławniczy pisarza przysięgłego do sądów y suscepty w prawie uczonego; a tak powagą naszą postanowiony urząd mieyski bohusławski wóytowski y ławniczy mocen będzie nie tylko rządów wewnętrznych y zewnętrznych zachowania y utrzymywania, ale y spraw juris et facti, tudzież kryminalnych, zdarzających się prawem Magdeburgskim (jako tegoż miasta lokacyjnym) sądenia, wolną apellacyą do jurysdykcyi zamkowej bohusławskiej, a od tey pośredniczey do sądów Naszych assessorskich koronnych, ale w sprawach cywilnych taxę zł. 500 wynoszących, a w sprawach kryminalnych wszystkich każdemu uciążonemu się

być rozumiejącemu zostawiwszy. Któren przywiley dla lepszej wiary pewności ręką Naszą podpisany, pieczęcią koronną utwierdzić rozkazaliśmy. Pisan w Warszawie dnia 28, miesiąca stycznia, roku pańskiego 1778, panowania Naszego czternastego roku. U tego przywileju podpisy takowe: przy pieczęci Stanisław August, król L. S. Jan Kornecki. kor. x-twa, Infl. JKMci y pieczęci mniejszey kor. sekretarz, mp. za sprawą y przełożeniem JW. Jmć Jana na Warklanach, Pretach hrabi Borchy, podkancl. kor. starosty zapieczętowano znajduje się w aktach potwierdzenie przywileju lokacyjnego y postanowienie urzędu wóytowskiego y ławniczego w mieście Bohusławiu w wojew. Kijowskim leżącym.—Który to przywiley słowo w słowo jak się w sobie ma do xiąg niniejszych grod. kijow. jest zapisany, z których y ten wypis pod pieczęcią grod. kijow. jest wydany. Pisany w mieście JKM. Żytomierzu. Czytał Wrszczewski AR,—Jerlicz Rg. k.

2.

*Manifestacya sławetnych mieszczan bohusławskich przeciw JW.
Rzewuskiemu y innym.*

Roku 1785, miesiąca augusti, 9 dnia.

W roczki sądowe gr. kijow. od dnia 11 julii r. wyż na akcie wyrażonego w Żytomierzu sędzić się zaczęte—przedemną, Janem Stańskim, chorążym żytom., podwojewódzym sądowym grodzkim, generała wojewódstwa Kijowskiego, orderu Sw. Stanisława kawalerem y xięgami niniejszemi gr. kijow. przyszedłszy osobiście sławetni Zacharyasz Sawkowicz, Moyżesz Krasucki y Ignacy Wcłoszynenko swym y innych mieszczan y przedmieszczan m. Bohusławia imieniem czyniący przeciwko JW. Franciszkowi Rzewuskiemu, staroście bohusławskiemu y ur. Janowi Żukowskiemu, kommisarzowi jego, uciążliwie rządy swoje sprawującemu, skarżą się przywiley od Najjaśn. Zygmunta Trzeciego, Króla Pol. mieszczanom bohusł. na wolność dany, a od panującego utwierdzony Monarchy przeświadczaiby powinien JW. starostę bohusławskiego o swobodach miey-

skich y utrzymywać przedsięwzięcia jego gwałtowy przynieść zamierzające. Atoli ta łaskawa dobroczynność Monarchów nie zastania ich od ucisku, ani ochrania od ciężaru przemocą rządów starościńskich nakładanego; powstają wszędzie z gróntów y upadkn obalone miasta; przychodzą do swoich wolności, wygrzebawszy oney ślady z swoich rozwalin, cieszą się swych swobód słodyczą (*sic*), a skarżący się mieszczenie bohusławscy patrząc się na przywileja, pamiątkę dobroczynnych królów w domach złożone swoich, nie mogą pojąć, dla czego tych łask użyć mając, sobie przecięte cierpieli przez lat kilka krzywdy swoje, patrzali ślady mienieni bojaźnią y żalem na wyciskających od siebie niezwykle daniny, pomimo praw zasłone czekali; azali to złe nie przeszło się (*sic*) samo, lecz ich powolność żadney nie sprawiła odmiany takiego gatunku pożytku. Przywileja pozwalają onym w skardze tey opisywać nie sądzą za rzecz potrzebną, kiedy to z jasnego onych wyrazu dokładnie o nich dowiedzieć się można, krzywdy tylko same domieszczają z mocy praw wyrażonych, handel wszelki do miasta należący żadney przeszkody od starosty mieć nie powinien, atoli skarżący się z towarów swoich opłatę do Skarbu JW. starosty wnosić przymuszeni, z placów swoich wygodnych zegnani, w kątach tulając się ziemnych, widząc prac swoich y uczciwych zabiegów stratę, jarmarki na prośbę dozwołone miastu, jemu korzyści swoje przynosić powinny, lecz dwór starościński przywłaszczając je sobie niesłusznie miasto odpycha; Najjaśniejszego Monarchy w aprobachie wyrażony nakaz wykonali: natychmiast mieszczenie obrali wóyta, wysadzili ławników, aby ukrzywdzeni nagrodę, wykraczający słuszne odbierali ukaranie, lecz ciż potym, kiedy ur. Jm. pan Żukowski, kommissarz nie z przekonania sprawiedliwości najsłuszniejsze wyroki przesądza, wyraca y z groźnemi rozkazy do odmiany onych ustraszonych urzędników przynagla; jest wprawdzie przez przywilej pozwolona apellacya od sądu mieyskiego, lecz gdyby równie przesądzający dekreta mieyskie związane mieli przysięgą sumienie, nie takby łatwa w wyrokach następowała odmiana. Już więc wóyt nie przykszył sobie tego ro-

dzaju niesprawiedliwości starościńskich rządów, y zubożony podatkami, złożywszy urząd, policzony z sędziego w poczet robiących starościę pańszczyzną został, a zrażony każdy tym przykładem, woli zdaleka widzieć nieszczęście swoje, siedząc w domu, niżeli wyniesieniem się na urząd niechybnie y blizkie dla siebie gotować upadki. Otóż zamiar Monarchów, aby mieszczenie wolni sprawiedliwością z pomiędzy siebie wybraną godzili skargi swoje, upada; y przez wtrącenie się ludzi starościńskich przeszkodę cierpi.—Krytyczny przypadek ognia z niechędożnego wynikły żydowstwa, zniszczył na rynku stojące mieszczańskie kamienice; zniosło tę krzywdę miasto, aby nie oburzyć żydowstwa, mającego przystęp u kommissarza, a zatym zemsty sposoby; lecz toż za skutek tego, oto pozostałe place z pod kramnic im pan kommissarz zabiera, resztę placu szopą dla żydów zajmuje, y kawałka ziemi, gdzieby mieszczenie z towarem mieścić się mogli, nie zostawia, proszącym o zwolnienie tej niesprawiedliwości odgrazaniem wydaje odpowiedzie; czynsze, dziesięciny, narzuty soli y gorzałek szacunkiem nayniesprawiedliwszym, miarą naynierzetelniejszą. Są to środki do zubożenia miasta y wyzucia go z ostatnich majątku zabytków. Te krzywdy y tysiąc innych, które jawnie czasu sprawy na gróncie się odkrywają, podają do wiadomości publiczney skrzywdzeni—Nayjaśniejszego Króla, Pana M-go wsparcia y praw pomocy żądać oświadczają.—Comparentes pisać nieumiejący Zacharyasz Sawkiewicz, Moyżesz Krasucki, Ignacy Wołoszynenko.— Z których xiąg y ten wypis pod pieczęcią gr. kijow. jest wydany. Pisany w mieście JKM. Żytomierzu. Czytał Zalewski a. gr. Jerlicz regent grodzki kijowski, d. 24 września 89 roku wydano. L. S.

3.

*Manifestacya sławetnych mieszczan bohustawskich przeciwko JW.
Rzewuskiemu y innym.*

Roku 1785, miesiąca aprilis, 14 dnia.

W roczki etc... (какъ въ № 2) osobiście przyszedłszy ur. Alexander Stopczański imieniem mieszczan y przedmieszczan JKM. Bohusławia przychylając się do dawniejszych manifestów przeciw rządcom miasta tego żalił się w ten sposób y o to—iż obżałowani, wiedząc dobrze, jakowemi prawami toż miasto względem wolności, sobie służących zaszczyca się y jakowe w powszechności y w szczególności każdy mieszkaniec posiada grónta, przecież pomimo tegoż miasta lokacyą, nie mając względu na przywileje y wszelkie prawa temuż miastu służące, grónta mieyskie, łąki, młyny, nawet y place w rynku samego miasta będące odbierać y na tych mieyscach różne budynki wystawiać, one żydom, przeciwko przywilejom temuż miastu służącym arędować, a mieszczanom budowli zabraniać y im na przedmieście umykać się, do podatków nigdy niepraktykowanych przynaglać, y te za użyciem exekucyi dworskiej nawet przez zabieranie y sprzedawanie podług onych taxy dobytków wybierać y tym podobne nieprawne opłaty narzucać, y inne krzywdy w czasie sprawy okazać się miane czynić y skuteczniać przedsięwzięli y dopełnili, o które żalący sie do namiestniczey JKM. jurisdycyi skargę wniósłszy, chociaż list od JW. kanclerza WK. do władzy zamkowej napominalny uprosili y on że tey oddali, przecież to pismo ze względu na to wszystko, zamiast uwolnienia ciężaru, bardziej ciężyc przedsięwzięło, bo mieszczan prócz niezwykłych podatków do Skarbu wyciskanych do stawienia swoim sumptem kozaków przymusza, kwaterowanie officerów regimentu millicyi nadworney JKM. konsystencyę w tym mieście mających, luboby powszechnym miasta tego nakładem utrzymywać należało, jak wszyscy żalący się gotowość przyjęcia tych obowiązków otwarcie przed

zwierzchnością zamkową oświadczali, przecież wspomnieni rządcy jako tytułem niewiadomo jednego z liczby mieszczan nie gdzie indziej, jak tylko w domu Moyzesza Krasuckiego własnym jeśliby nie było gdzie się wszystkim mieścić najęcie innego pomieszkania sobie nakazując do kwaterowania obowiązują. Kozaków do domu szl. Sawkowicza pod niebytność jego nastali, aby przywilej lokacyjny oryginalny temu miastu służący odebrali, którzy małżonkę do oddania tego przymusili. Na te y na inne krzywdy pod karami na osobach nawet ścigać się mającemi milczenie nakazując, tak uciążeni obywatele m. Bohusławia widząc w niebezpieczeństwie osoby y majątki swoje szukać u Najjaśniejszego Tronu pewney sprawiedliwości y bezpieczeństwa swego, oraz krzywd sobie poczynionych w przyzwoitym sądzie dochodzić ofiarują się salwe powiększenia tego manifestu sobie zostawując. Alexander Stopczański, mp. z których xiąg y ten wypis pod pieczęcią grod. kijow. jest wydany. Pisan w mieście JKM. Żytomierzu. Czytał Zaleski August. Jerlicz RGK. 29 września 1789 roku wydano.

4.

*Manifestacya sławetnych mieszczan bohusławskich przeciwko
W. Żukowskiemu, kommissarzowi bohusławskiemu.*

Roku 1786 miesiąca junii, 12 dnia.

Na urz. grod. w mieście JKM. Żytomierzu przedemną, Antonim Wirskim, miecznikiem sanockim, regentem przyięgłym grodskim generaln. wojew. kijow. y xięgami ninieysz. gr. kijow. do urzędu przyszedłszy osobiście sławetny Moyzesz Krasucki y Ignacy Klimenko, mieszczanie miasta JKM. Bohusławia swym y całego miasta tego imieniem przeciwko ur. Janowi Żukowskiemu, rzecznego miasta y starostwa kommissarzowi żalą się y manifestują w następujące sposoby y o to—oycowska Najjaśniejszego Stanisława Augusta, szczęśliwie teraz, a day Boże najdłużey panującego nam Króla około powszechnego dobra gorliwość, gdy y m. Bohusław

tego udziałem dobrodzieystwa zaszczyca, te prócz praw nadanych wolności y swobody dla tego mieszkańców zabezpieczających, iżby y sprawiedliwość przystoynie administrowaną y wewnętrzny porządek miasta tego dobrze utrzymywany, y spokojność zwykła między obywatelami zachowane były, ponowiając przywilej miastu temu służący jurysdykcyą wóytowską y ławniczą ustanowiła. Mieszczanie bohusławscy wielbiąc takowe dobrodzieystwa Najjaśniejszego Króla, a razem y oycza obrać osoby do urzędu tego w czasie prawem przeznaczonym umyśli, który zamysł nim do skutku doprowadzić mieli, stosując się do przepisu prawa obwieścić o tem ur. obżałowanemu, jako rządce swemu uznali być istotną potrzebą, od którego listowne odebrawszy pozwolenie, gdy na terminie przypadającym żalącym się elekcyą pomienioną załatwić przyszło, ur. Rykowski, rzeczonoego miasta gubernator zaleceniem ur. obżałowanego do assistencyi temu aktowi obowiązany zjechał y swey przytomności ubliżył, a tak y prawo bez exekucyi y chęć Najjaśniejszego Króla bez skutku y zamiary mieszczan bez satysfakcyi zostały. Dzieło to zwierzchności zamkowej aczkolwiek dało poznać dobrze mieszkańcom miasta tego, że przemoc możniejszych z prywaty osobistej pochodzą za częstokroć y ważność publicznego interesu znosi, atoli mając wzgląd na maxymę ową (kto zgodę lubi, poróżnienia unika) ten na wszelkie przypadki obojętnym spoziera okiem pomimo miotania, na to żałośnie przy cichey spokojności czekali na przybycie ur. obżałowanego, iżby się przeświadczyli istotnie jeśli tym sporem ur. gubernator przodkuje rozporządzenie ur. kommissarza, za przybyciem więc tego do miasta Bohusławia przekładając słownie potrzebę uformowania takowego urzędu, gdy z dawniejszych ławników liczby kilku jużto przyczyny podeyrzenia o złamaney wierności, do której zachowania wykonaniem przysięgi obowiązani byli, która się na tym naywięcey zasadza, iżby posłuszeństwo dla urzędu y tajemnice miastu pożyteczne jak nayściśley zachowane były, częścią dla nieprzystoynych dzieł y osoby ich własne y powagę urzędu czerniących, które ztąd ludziom nayznamajomsi byli,

że się ci znajdując na miejskach nieprzyzwoitych przez zbyteczne użycie trunków straciwszy przytomność, kłótnie y swary z rozlicznymi osobami wszczynali, jużto dla doświadczoney w wielu przypadkach y zayściach niezdatności wyłączyć chciano, oraz pisarza częścią dla szkody po dwakroć przez miasto pomienioney, którą zrządzała strata z niebaczości tegoż pochodząca, częścią dla obcych zabaw, któremi się ten zatrudniając, częścią przypominał o interesach miasta, które pełnić y z prawą y z urzędu winien oddalić usiłowano; ur. Żukowski ceniąc więcej osobisty pożytek, jak szczęśliwość miasta, pomimo względu na poprzednicze listowne zezwolenie swoje, na obranie wójta tylko samego wołą mieszczan przyjmował, ławników zaś y pisarza odmieniać nie dopuszczał, stojąc tylko przy prawie, które ławników przy urzędzie do śmierci zachowanych mieć chce, a żadney na to uwagi nie mając, że toż samo prawo z tych ludzi nigdy bronić nie może, o te y o insze krzywdy, jaśniej w ciągu sprawy okazać się miane, wzmiankowani mieszcianie bohustawscy jak nayuroczyściey żalą się y manifestują, ofiarując się w sądzie sobie przyzwoitym o to prawnie czynić, oraz salwe polepszenia manifestu tego sobie zostawując. Moyżesz Krasucki, pisać nie umiejący krzyżyk ręką swą położył †, Ignacy Klimenko, krzyżyk ręką swą położył †. Z których xiąg y ten wypis pod pieczęcią gr. kijow. jest wydany. Pisany w m. JKM. Żytomierzu. Czytał Zaleski. AGK. Jerlicz RK. 9, 29 września 89 wydany.

5.

*Manifestacya mieszczan bohustawskich przeciwko JW. Rzewuskiemu
zanimiona.*

Roku 1787, miesiąca maja, 23 dnia.

W roczki etc... (какъ въ № 2) przyszedłszy osobiście sławetny Ignacy Klimenko w mocy plenipotencyi sobie na dniu 15 m. maja daney w aktach niniejszych oblatowaney, swym y sławetnych Za-

charyasza wóyty, Jana Hadziajna, Stepana Ciurupy, Stepana Turczyntenka, Hrycka Zanudy, Mikołaja Wołoszynenka, ławników; Moyżesza Krasuckiego, Ignacego Wołoszynenka, Teodora Wierzbickiego, Martyna Horodenka, Iwana Peretiatka, Iwana Snycerza z pospółstwa y wszystkich mieszczan y przedmieszczan miasta JKM. Bohusławia imieniem—mając przy sobie przywilej tak Zygmunta Trzeciego w roku 1620; dnia 10, m. decembra w Warszawie na seymie walnym kor. dany, jako y tegoż przywileju nowym przywilejem w r. 1778, dnia 28, m. stycznia od Najjaśniejszego Stanisława Augusta już po zapadłej konstytucyi darowania od Rzpltey na osobę Nay—go Króla y krwi Jego w dziedzictwo starostwa Bohusławskiego potwierdzenie y lustracyą tak r. 1616, jako r. 1622 zapadłe, przez które to przywileja nie tylko grónta miastu temu Bohusławowi, na których lokowane y fundowane jest, są opisane y im w wieczne dziedzictwo używania wolnego oddane, a to z oznaczeniem wyraźnych tych gróntów granic (уложение). Te mając przy sobie przywileja y lustracye toż samo stwierdzające, żałę się y manifestują, a nayprzód JW. Fr. Rzewuskiemu, staroście bohusławskiemu y W. Janowi Żukowskiemu, komornikowi sanockiemu y kommissarzowi tegoż starostwa, tudzież przeciwko JW. Xaweremu Branickiemu, hetm. w. kor. y W. Janowi Korzeniowskiemu, kapitanowi regimentu pieszego buławy wielkiej, podczas lustracyi w r. 1765 przypadłej tegoż starostwa Bohusławskiego possessorowi, y tak przeciwko mieszkańcom po wsiach niby przez lustracyę w roku jako wyżej 1765, a w samey istości po futorach czyli folwarkach mieyskich, nakoniec przeciwko całej synagodze żydowskiej y każdemu z osobna, mieszkającym w m. Bohusławiu w ten niżej opisany sposób—iż nayprzód JW. Rzewuski wraz z W. Żukowskim nie tylko że na gróntach mieyskich, granicami Najjaśniejszych Monarchów wyż wzmiankowanemi oznaczonych y wolnych dla mieyszczan na osadzenie folwarków, na budowanie młynów, na trzymanie pasiek, robienia sian, zasiewania y zbierania zbóż y innych potrzebnych uzytków, folwarki dawne mieyskie w osiadłości y wsie

starościńskie poobracali y nowe tym sposobem porobili, y te na ponizenie przywilejów królewskich y zniszczenie mieszczan pod lustracyą 1765 podciągnąć y bez żadney wiedzy mieszczan przez W. Jana Korzeniowskiego pod te czasy possessora dozwolili; ale nawet w tey samey lustracyi folwarki Karapisze y Zielonki nazwane za grónta mieyskie przyznane, iż od stu kilkadziesiąt lat mieszczenie według opiewu (*sic*) praw swoich mieli wolne pasieki y sian ro bienia y folwarków budowania, do prowentów starościńskich przyłączyli; a co naywiększą nawet po przywileju dziedzicznego Monarchi Nayjaśnieyszego Stanisława Augusta w r. 1775 zapadłym nic nie uważając, tak lustracye wyż wzmiankowane w r. 1616 jako y 1622, które wyraźnie oznaczają, iż mieszczenie bohusławscy nic a nic od gróntów, pól, sianozęci, folwarków y co tylko przy folwarkach być może, jako to młyny y iune użytki dawać nie powinni, a jednakowoż jeszcze z tey ledwie nie tysięczney części, bo tak wiele pod prowent starościński zagarnięto, nie tylko że gdy z mieszczan który za swóy krwawy grosz kupi młyn albo futer czyli folwark, lub plac w mieście lub za miastem, co wszystko dsiedziczne ich być powinno, to y od tego kupna dziesiąty grosz do zamku starościńskiego, wbrew idąc prawu Zygmunrowskiemu, y tym się nie kontentując, na każdy rok tak od folwarków na tych gróntach zbudowanych, jako od młynów y innych użytków, jako od pól sianych y sianozęci, nieznośny czynsz y daninę nienależną nakładają, y nałożoną przez naysurowszą exekucyę wymagają, a nie dosyć że sam zamek grónta mieyskie zabrał, ale y innym zabierać nie zabrania, nie dopuszczając mieszczan, aby z swojemi prawami stanęli, dla czego wyż wzmiankowani wóyt, ławnicy y pospólstwo żalą się y manifestują y przeciwko JW. Branickiemu, hetmanowi W. K., iż on wiele gróntów prawdziwie bohusławskich pod sobą trzyma z krzywdą przywilejów królewskich, tak jako y przeciwko W. Janowi Korzeniowskiemu, kapitanowi reg. pieszego, a possessoru w r. 1765 arędy bohusławskiej, iż on, nie mając żadney mocy gwałcenia dawnych lustracyj, utwierdzonych przywi-

lejami Monarchów grónta mieyskie, prowenta starościńskie, folwarki mieszczan wsiami y osiadłościami nazywając podał y zaprzysiągł, nic a nic nie dając znać mieszczanom, aby z przywilejem Zygmunta y z dawnieyszemi stanęli lustracyami; te ponosząc skrzywdzenia w gróntach y granicach swoich wyż wyrażeni wóyt y ławnicy y całe pospólstwo bohusławskie żałę się y manifestują, a postępując daley y mając jurisdycyę z prawa Magdeburgskiego przez przywiley Nayjaśnieyszego Zygmunta y Stanisława Augusta dziedzica sobie pozwolonę, wyjmującą ich od wszelkicy jurisdycy przeciwko zgwałceniu tegoż prawa tewtońskiego żałę się y uskarżają, a to w ten sposób, iż tak JW. Rzewuski starosta, jako szczególniey W. Żukowski, kommissarz nie tylko że wolney przez tyle lat nie dopuszczali elekcyi wóyta y ławników y innych urzędników mieszczan, nie tylko że wszystkie sprawy na ponizenie uprzywilejowaney Magdeburyi do zamku podciągnęli y wykładami y grzywami obciążali (не пасобрано) prawie mieszczan z miasta y z ich gróntów dziedzicznych spędzić, wielu więzić y bić nawet odważyli się, iż uchodzić z miasta musieli, a innym zabraniając y zapobiegając, aby żadna sprawa, jak y ta o przywileje ninieysza do sądów assessorskich nie wynosiła się; a to sposobami proźb lub groźby, lub obiecanej niby zgody, a nigdy nieuskutecznionej, y tak uciemieżywszy rzeczonych mieszczan y przedmieszczan co do gróntów granicy y jurisdycy Magdeburgskicy jeszcze w samym sposobie życia y sądenia w mieście naywymyślnieysze skrzywdzenia uczynili, zabroniwszy wolności wszelkich handlów y na każde kupno daniny niesłychane postanowiwszy odebrali wszelki szynk trunków tak krajowych, jako y zagranicznych, lubo wyraźnie w obydwóch przywilejach szynki trunków są pozwolone oprócz gorzałki w Zygmuntownskim, a piwa w Nay—go, dziś panującego, a w lustr. 1622 tylko po zł. 1 y po miarce owsa szynkarze winni są płacić, a co do gorzałki y piwa, że tylko sami mieszczanie arędownać to od starosty powinni, ani zvd ani żadna osoba y to bez żadney grabieży y cenę y miarę koronnę na ten czas lwowską, a przecież JW.

starosta y W. Żukowski, sprzeciwiając się tak wyraźnemu prawu y żydom arędy zaprzędawali tak w mieście, jako y na miejskich folwarkach y teraz sami propinacją swoją tak piwa jako y gorzałki ceną trunków nigdy nie słychaną w naszym kraju uchwaliwszy jedynie na zubożenie ludzi postanowili, na wszystkie przedayne rzeczy czyli w kramach czyli na rynku, nawet od samych kramów opłatę nieznośną nałożyli, lubo wolny bez żadney daniny handel jest przywilejami królewskimi obwarowany; rzemiosła wszystkie y cechy, jatki mięsne, chlebne, rybne albo całkiem zniesione dla mieszczan, albo opłatą nieznośną obciążone, tak dalece, że ani świecy, ani dziegiu, ani soli, ani szkła, ani żadney rzeczy w domu mieć y sprzedawać nie można, tylko opłaciwszy się do arędy żydowskiej lub zamkowej, a cóż mówi pozwolona akcyza wóytowi miejskiemu od miodów wyrażonych y od kłody, targowe y jarmarkowe nigdy miastu nie dawano, ani wóytowi, ale na zamek czyli arędę od samych mieszczan czyli przedmieszczan wybierano; woskoboynie, browary, winnice, słodownie ani budować bez opłaty, ani ich zażywać bez niezmiernych danin nigdy nie jest wolno, ale ze wszystkiego opłaty nieznośne ponosili mieszczanie; mostowe samym mieszczanom przez przywileja przyznane na zamek obrócone w arędę poszło; sposób niszczenia mieszczan y porównania ich z poddanymi starościńskimi, jeżeli jakich albo lustracyami, albo przywilejem jakim okaże JW. starosta, wynależli dawania prawa solarzom, czyli mieszkającym na terazniejszych niby wioskash, a w samey rzeczy na folwarkach miejskich, a tym samym poddanym miejskim, nie starościńskim na młyny, futory, pola, łąki, stawki y tegoż wszystkiego moc dawali sprzedawać, a tak nieszczęśliwi mieszczanie swoje u poddanych kupowali y na te jeszcze prawa od namiestników starościńskich opłacać ciężko musieli; żydami nie tylko po folwarkach miejskich osadzone karczmy, ale w mieście samym, a co największa w rynku wszystkie placy miejskie na żydowskie domy y kramnice obrócone, tak dalece, że chleba (?) w nayostatniejszych kątach mieszczanie zostawać mogą, y po zgorzeniu, gdy ciż mieszczanie

chcieli murować kramnice na placach miejskich, W. Żukowski nie dopuścił im tego, ale najpierwey szopy na zaarendowanie kupcom podczas jarmarku wystawił, potym zebrawszy sumę z aręd szop wymurował kramnice dla żydów. Żalą się y manifestują wyż wyrażeni wóyt, ławnicy y całe pospólstwo miasta Bohusławia przeciwko niewiernym żydom, iż oni, mając wyraźny rozkaz w przywileju Najjaśniejszego Zygmunta, aby okazali fundusz y prawo budowania się w mieście y na jakim placu, czyli na królewskim, do starosty należącym, czyli na miejskim zostają, y co z tych placów miasto pomocy tak straży miasta, jako y budowania baszt, mostów y innych potrzebnych y pożytecznych rzeczy miastu przynoszą, nic z tego dotychczas nie uczyniwszy, nie tylko dawniey nienależnie osiadając grónta miejskie, nie tylko w mieście ale nawet y folwarki y młyny budujących się, dziedzicami czyniąc, że tak zażywania jak y sprzedaży sobie prawo przywłaszczyli, a tym samym zniszczyli mieszczan, ale y teraz skarżą się co raz bardziey wszystkie prawie place w mieście w rynku y po wsiach najpierwszych obsiedli, niszcząc y dostatku gubiąc mieszczan, prawdziwych dziedziców, a to wszystko z dozwolenia y owszem przemocy W. Żukowskiego y zwierychuości zamkowej, że nawet żydów uwalnia od ciężarów powszechnych, a na samych mieszczan zwala, y usiłując zgubić imię uprzywilejowania mieszczan bohusławskich, którzy tylko na publiczną posługę Rzpltey są fundowani, tych na kozaków zamkowych, na pańszczyznę, na wożenie suromli, lub podwody wyraźnie zakazane są przywilejami, zażywać przymusza y wygania, aby y z fortun, y z dobytków, y z imienia nawet miejskiego ich wyzuc, a żydom y chłopom siełańskim prawo swoje, kasując prawo Monarchów na wolność y dziedzictwa nadaje; uniwersały od Prześw, Kommissyi nigdy miastu do wiadomości uie były oddawane, ale tylko w zamku, tak, że mieszczanie o nich ani wiedzieli, ani słyszeli; o te y tym daleko większe skrzywdzenia w szczególności wszystkim mieszczanom, obywatelom m. Bohusławia wyrządzone, jako to sławetn. Moyżeszowi Krasuckiemu, iż nie mając żadney mocy pociągnięcia takiego miesz-

czanina do sądów zamkowych przez ur. Waleryana Rykowskiego nie tylko sądzić niesprawiedliwie, ale przez dwie niedziel właśnie jak gdyby złoczyńcę w turmie więzić y założone grzywny naysurowiej exekwować rozkazał, a na dom sławetniejszego Zacharyasza Sawkowicza, wóyta mieyskiego kozaków w niebytności jego nasłał, aby przywilej oryginalny Najjaśniejszych Monarchów odebrali; jako ciż kozacy małżonkę sław. woyta do wydania przymusili, o które skrzywdzenia tak sław. wóyt, jako y sław. Krasucki osobne zaniesli manifesta; a sław. Ihnatowi Wołoszynenkowi Pawlińskiemu, który mając prawa od urzędu bohusławskiego wraz z Grzegorzem Zanudenkiem kupienia młyna na rzece Rasawie z dwoma chatami, ten młyn y chaty za 150 rubli zapłacił, co sam W. Żukowski aprobował, lecz wkrótce W. Żukowski po rubli 10 z tego gróntu czynszu dawać kazał, potym ten czynsz do rubli 50, nakoniec do rubli 60 podwyższył, a tym się nie kontentując, kozaka opatrywać y wystawiać kazał, czym pomienionego Ihnata Pawlińskiego do tego stopnia przyprowadził, że pozbyć się musiał gróntu, młyna y chat, za co mu rubli 600 dawano, a mając jeszcze domowstwo pomieniony Pawliński, na które miał dokument od samey JW. starościny Rzewuskiej wolnego y spokojnego posiedzenia, y to domowstwo JW. Żukowski odebrał, a siostrze stryjeczney oddał bez żadnego rozeznania bliskości krwi y successyi, a gdy już pomieniony Pawliński nie miał gdzie mieszkać, najął dom za rubli 40, lecz y z tego W. Żukowski wygnał go, osadzając tam szynk skarbowy, a obiecawszy zwrócić dane 40 rubli nigdy nie zwrócił; a z Antonim Złotnickim y jego successorami Tychonem y Tymoszem, synami tak nayniesprawiedliwiej postąpił sam W. Żukowski; po kilka razy molestował y namawiał zmarłego Antoniego Złotnika, aby grónt od pana Gradowskiego kupił, zabezpieczając, co nigdy nie będzie od niego y successorów jego odebrany, zmagął się pp. Antoni dając przyczynę tak z osoby p. Gradowskiego, jako y nie chcąc się wyniszczyć w zapłaceniu tyle, bo 50 rubli, lecz nakoniec przynaglony zapłacił w prędcę p. Gradowskiemu przy W. Żukowskim, dając

pieniądze, a prawo na grónt y grónt odbierając; pusty prawie był grónt, zmarły Antoni przyłożył starunku y kosztu na wydoskonalenie tego gróntu y przyprowadzenie ku naylepszemu pożytkowi, bo y stawek zajął y ogród ogroził y sad zasadził, y rowem sianożęć oberznął; gdy się to stało, że w ogrą przyszedł do rubli 600, a to dla wydanych pieniędzy na jego oprawę, w ten czas W. Żukowski odsyła w dom pp. Antoniego rubli 50, a z gróntu ustępować każe, jako też y tak uczynił—grónt dla pokrewney swojej odebrał, prawo wydał y tylko rubli 50 gwałtem narzucił; a Ihnatowi, trzymającemu arędę po wsiach y wypłacającemu się co do szeląga z arędy do zamku, zaległych do 300 rubli długów na siełanach odbierać zabrania, lubo w kontrakcie miał dołożono—do wybierania długów miała być exekucya dodana. Z Iwanem zaś Peretiatkiem takie zkrzywzenia dopuszczał, że on, nawet przez dokument JW. Rzewuskiej, starościny bohusławskiej, a pierwey przez dokument JW. Hetmana Branickiego, bywszego starosty, za prace podjęte y azardy na usługach Rzpltey uganiania się za haydamakami uwolniony był od wszelkich danin, czynszów, podatków, młyn y dom mając, W. Żukowski jednak niezważając na przywileja monarchów targnął się y na dokumenta tak JW. hetmana jako y swojej własney pani y temuż Peretiatkowi y czynsz płacić pierwey po zł. 76, a teraz kozaka dawać y dziesięcinę pszczelną y od młyna 2 miarek do arędy żydowskiej, trzecię tylko dla niego zostawiwszy wybierać rozkazał, co uczynić musi. Toż uczynił z sławetnym dzisiejszym wóytem, że choć pierwey niesłusznie po zł. 200 od dziedzicznego młyna oprócz czynszu rubli 12 dawał, teraz y czynsz y z młyna dziedzicznego dwie miarki żydowi, a tylko trzecia sław. wóytowi pozwolona. A Feodora Wierzbickiego, który nie tylko że kiedy na publiczney licytacji zbankrotowanego Aarona Detyny domowstwo otaxowane przez urząd bohusławski zostało, sam niewierny Aaron przez sąd zwierzchności zamkowej za zbankrotowanego dłużnika uznany y rzeczy jego wszystkie do taxy urzędu odesłano, wtenczas wyżwspomnioney Wierzbicki sumnę według

ceny licytacji za domowstwo rubli 60, a za kramnice r. 100 dał, ale od tey że zwierzchności zamkowej tey zapłaty y prawa na domowstwo y kramnice zapłacone potwierdzenie, opłacone jednym czerwonym złotym z podpisem gubernatora na stemplowanym papierze, zachowując wszystkie uroczystości kupna y prawa swojego, pozyskał—W. Żukowski nie zważając na zamkową nawet powagę, y co do osądzenia Aarona za zbankrotowanego dłużnika, y co do potwierdzenia prawa urzędu mieyskiego kupna domu y kramnic, po półroku domowstwo y kramnice odebrał, a wydane 160 rubli bez żadney prowizyi, która ile mieszczaninowi handlującemu, koniecznie być powinna wyznaczona, y to jeszcze takim sposobem, że jeszcze więcej 15 rubli miał straty, odebrać wyznaczył. A takowe y tym podobne wszyscy w powszechności y każdy z osobna poniesione pokrzywdzenia uzalivszy się, zostawując sobie w dalszym czasie moc poprawy y powiększenia zażaleń swoich, skarżą się y manifestują się. Comparens Ignacy Klimenko pisać nie umiejący krzyżyk ręką swą położył †. Z których xiąg y ten wypis pod pieczęcią gr. Kijow. jest wydany. Pisany w m. JKM. Żytomierzu. Czytał Korzeniowski mp. Correxi R. G. K. Dnia 28 novembris 1788 roku L. S.

6.

Oblata dekretu assessoryi koronney między JW. Rzewuskim y innemi z jedney a mieszczanami bohusławskimi z drugiey strony zapadłego.

Roku 1788 miesiąca novembris, 28 dnia.

W roczki sądowe gr. kijow. od dnia 11 roku y miesiąca wyż na akcie wyrażonych w Żytomierzu sędzić się zaczęte--przedemną, Walentym Ciołek Zieleńskim, sędzią grodzkim, generału wojewódstwa Kijowskiego, y xięgami ninieyszemi gr. kijow. osobiście stawający ur. Jan Moklak ten dekret assessoryi koronney między JW. Rzewuskim a JW. Branickim y innemi autentycznie wydany na papierze srebrnogroszowym pisany do Akt Gr. Kijow. w oblatę

podał, w te słowa: Stanisław August, z Bożej łaski Król Polski, W. X, Lit. etc. oznajmujemy niniejszym listem Naszym wszem w obec y każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy—iż zapozwani byli przed Nas y sądy Nasze zadworne assessorskie koronne listem pozwu mandatu Naszego ur. Franciszek Rzewuski, starosta Bohusławski, Jan Żukowski, komornik halicki, tegoż starostwa Bohusławskiego kommisarz, W-ny Franciszek Xawery Branicki hetman wielki koronny, tudzież cała synagoga y wszyscy żydzi w m. Bohusławiu mieszkający z sprawy niżej wyrażoney na popieranie ur. instygatora koronnego y jego donoszących—sławetnych wóyta, ławników y całego pospólstwa m. Bohusławia powodów, do widzenia y przysłuchania się pozwanych do powrócenia jurysdykcji Magdeburgskiej a uchylenia namiestniczey, do niezbronięcia wolney elekcyi w roku każdym, według przepisu przywilejów, urzędników mieyskich przynaglic, za poczynione niesprawiedliwe pociągania do zwierzchności zamkowej, a ztąd tyle wynikłych pokrzywdzeń w grzywnach, więzieniu, a nawet biciu ukarać, do powrócenia wszystkich gróntów według granic w przywileju Zygmunto wskim spisanych y wolności w tymże przywileju mieszczanom na tych gróntach bez żadney opłaty y daniny budowania folwarków, młynów, stawów, stawków, pasiek, zajmowania sadów, ogrodów, wyrabiania gróntów, koszenia siana y innych użytków gróntowych do oddania wszystkich osiadłości, które dawniey y teraz na gróntach mieyskich będące pozwani do prowentów starościńskich podciągnęli; do uchylenia lustracyi tak w r. 1616, jako 1622 zapadłych, otóż w r. 1765 nieprawnie sporządzoney bez wiedzy mieszczan z zatarciem lustracyi samą lustracyą r. 1765 przez pozwanych uczynioney, folwarki Karapiszce y Zielonki za folwarki mieyskie uznane, do oddania ich miastu przymusić, wolne budowanie browarów, winnic, słodowni y ich używanie, mostowe y prowent wóytowi mieyskiemu od kłody zbóż mierniczey y od wiadra miodowego nakazać, rozdawanie praw zamkowych na jakieskolwiek grónta mieyskie jakimkolwiek osobom odtąd uchylić, a dawne zkasować, wszelkie podatki, czynsze, pańszczyznę

znieść, a wolność w domach, gróntach, folwarkach, młynach y innych użytkach zostawić, szynki tróneków wszelkich bezopłatne przywrócić, a arędę gorzałki y piwa samym mieszczanom oddać, propinacę znieść nakazać y przymusić, jatki mięsne, chlebne, rybne wolne utrzymać, cechom, kramom y wszelkim kupcom wolność oddać, zostawując ich przy rozporządzeniu wóyty y ławników, na żadną rzecz arędy nie stanowić, dawne poznosić, kalkulacyą od naydawniejszych lat, a mienowicie od r. 1778, w którym przywilej Najjaśniejszego Stanisława Augusta, dziedzicznego Pana te wszystkie wolności potwierdził y umocnił, czynić nakazać, a mieszczan przy posługach tylko publicznych Rzpltey zostawić, W-go zaś Branickiego, w. h. k. do powrócenia gróntów y osiadłości na nich według granic przez przywilej Najjaśniejszego Zygmunta opisanych przynaglić y kalkulacyę z trzymanyh prowentów uczynić rozkazać, synagogę niewiernych żydów, w Bohusławiu mieszkających, do ustąpienia z placów rynkowych y publicznych ulic y kramów jako na gróncie mieyskim będących przymusić do okazania, jakim prawem w tym miasteczku są pozwani przywileja y fundusze (*sic*) y do pomocy we wszystkim miasteczku, a niewyłamowania się z pod zwierzchności obowiązków y ciężarów mieyskich przynaglić, y do nagrodzenia przez pozwanych krzywd y szkód, które miasteczko okaże przymusić, słowem cokolwiek na stole może być rozsądzono zaspokoić, a na gróntowe pretensye komnissyi wyznaczyć y to, co prawo y sprawiedliwość wymagać będzie, postanowić, jako o tym pemieniony pozew y jego zeznanie pod dniem 5 miesiąca czerwca roku przeszłego 1787 przed xięgami grod. kijow. uczynione, jaśnie w sobie opiewa. Na dzisiejszym tedy terminie pomienionego pozwu słusznie przypadającym, gdy strony, to jest ur. instygatorowie koronni y ich donoszący, zacnie sławetni burmistrz, radni, wóyt, ławnicy y całe pospólstwo m. Bohusławia powodowie przez ur. Stanisława Rutkowskiego, ur. zaś Franciszek Rzewuski, starosta bohusławski, kawaler orderów polskich, tudzież ur. Jan Żukowski, komornik halicki, tegoż starostwa kommissarz, także W-ny Fr. X. Branicki.

h. w. k. pozwani przez ur. Cypryana Sowińskiego przed nami y sądami naszymi stawali, tego terminu pilnowali.

My z panami radami y w prawie biegłemi naszymi co do powództwa m. Bohusławia przeciwko ur. Fr. Rzewuskiemu, starostwa Bohusławskiego uprzywilejowanemu possessorowi wyniesionego, komunikacją dokumentów na wzajem stronom z ostrzeżeniem wszelkich dobrodzieystw z prawa służących podług ordynacyi 1764 r. dozwalamy; a co się tyczy powództwa tegoż miasteczka przeciwko W-mu Fr. X. Branickiemu, h. w. k. staroście przedtym Białocerkiewskiemu a teraz dziedzicowi, o zabor jakoby gróntów od m. Bohusławia y onych do innych dziedzin tego W-go hetmana przywłaszczenie, wydanego na wniesioną przez tegoż W-go hetmana excepcyę fori, niemóźdz zyskać z tego rejestru komunikacyjnego rezolucyi na teraz uznajemy—mocą niniejszego naszego dekretu, na co dla lepszey wiary pieczęć koronną przycisnąć rozkazaliśmy. Działo się w Warszawie w pałacu Rzpltey w piątek, to jest dnia 28, m. grudnia r, Pańskiego 1787, panowania Naszego XXIV roku. U tego dekretu w oblatę podanego podpis rąk tak JW. kanclerza koronnego, jako też y pisarza assesorskiego przy pieczęci wielkiej koronney takowe: Hyacynt Małachowski, k. w. k. za sprawą y przełożeniem JW. Jmci pana Hyacyntha hrabi na Łęcz z Małachowicz Małachowskiego, kanclerza wiel. koron., Rodoszyckiego, Grodeckiego, Sanickiego etc. starosty—Jędrzey Przedziecki S. JKM. assessor, pisarz L. S. Dekret na komunikacyę między m. Bohusławiem z jedney, a ur. Rzewuskim, starostą bohusławskim z drugiey strony. Który to dekret słowo w słowo jak się w sobie ma, do xiąg nin. grod. jest zapisany.

7.

Oblata rezolucyi od departamentu policji Rady Nieustającej na podany memoriał od mieszczan bohusławskich wyszłej.

Roku 1787, miesiąca novembris, 28 dnia.

W roczki etc... (какъ въ № 6) Jan Makłak tę rezolucję od departamentu policji Rady Nieustającej na podany memoriał od mieszczan bohusławskich podpisem ręki W-go Kaczyńskiego przy pieczęci mniejszej koronney stwierdzony z przyłączonym arkuszem papieru ceny grosza srebrnego do akt gr. kijow. w oblatę podał w te słowa: Departament policji w Radzie Nieustającej mając sobie podany memoriał od miasta JKM. Bohusławia z różnemi na rząd tamtejszy namiestniczy zażaleniami, komunikującego urzędowi zwierzchność starościńska nad tymże miastem sprawującemu, a z przyłączonych do tegoż memoriału dokumentów, mianowicie przywileju Nay-go Pana w r. 1778 przez samegoż ur. Rzewuskiego starostę bohusławskiego wyjednanego, z dawniejszey rezolucji departamentu swego pod dniem 18 novembris r. 1787 zaszłej, toż miasto do sądu przyzwoitego odsyłającej, tudzież zapadłego in consequenti pod dniem 28 septembris r. przeszłego 1787 dekretu na komunikację asses. koron. dochodząc, że zaskarzone uciążliwości jeżeli są w istocie dopełniane, nie są dziełem ur. starosty bohusławskiego, tylko namiestniczego rządu jego y że o też uciążliwości sprawa w sądzie królewskim na mocy praw y wielorakich rezolucji do miast królewskich wyszłych jest rozpoczęta, z tych więc powodów, tenże departament policji żąda od urzędu starościńskiego bohusławskiego:

1-o. Aby na komunikowane zażalenia explikował się nieodwłocznie;

2-do. Aby zaskarzonych uciążliwości, jeżeli te są w istocie poprzestał, nic nad prawa y przywileje miastu Bohusławowi słu,

zące od tegoż miasta nie wyciągał, y spokojnie sądowej rozprawy oczekiwał;

3-tio. Aby tymczasem o sposobie rządzenia się, dochodach, wydatkach y potrzebach tegoż miasta, o których dep. policyi z prawa wiedzieć powinien, raportował y wszelkie inne dyspozycye, w uniwersałach do miast przepisane, nie tylko sam dopełniał, ale y dopełnienia przez miasto przestrzegał.

Aby zaś także obywatele miasta Bohusławia z powodu rozpoczętego processu nie zuchwalili się przeciwko zwierzchności starościńskiej, lecz w skromności y spokojności sądowego czekali wyroku tenże departament nakazuje y o gotowej exekucyi woyskowej na sprzeciwiających się temu nakazowi ostrzega. Dan w Warszawie na sessyi departamentu policyi, dnia 19 m. kwietnia 1788 roku. U tej rezolucyi w oblatę podanej podpis ręki mar. nadwor, kor. przy pieczęci mniejszey koronnej takowy: Korczyński m. n. k. L. S. Która to rezolucya słowo w słowo jak się w sobie ma do ciąg grodzkich kijowskich zapisana.

8.

Oblata manifestacyi imieniem mieszczan bohusławskich przeciwko JW. Rzewuskiemu, starości y innym.

Roku 1788, miesiąca listopada, 28 dnia.

W roczki etc... (каръ въ № 6) ur. Jan Peńczyński imieniem sławetnego Zacharyasza Sawkowicza, wóyta, Stepana Ciurupy, Jana Chozaiina, Ihnata Klimenka, Theodora Wierzbickiego, Grzegorza Zanudy, Stefana Turczynenka, ławników y innych mieszczan bohusławskich czyniący te przeciwko JW. Fr. Rzewuskiemu, exmar. koron., Wiel. Janowi Żukowskiemu, kommissarzowi dóbr starostwa Bohusławskiego podaje do akt zażalenie o to, iż JW. starosta bohusławski y jego kommissarz W. Żukowski, nie poprzestawszy na poprzedniczych, poczynionych mieszczanom bohusławskim krzywdach, o które ciż mieszczani użalili się, ale co raz więcej do zniszczenia

mieszczan bohusławskich wynajduje sposobów; jako tenże JW. starosta bohusławski, nie zważając na rezolucję dep. policyi rady nieustającej, zlecający temuż JW. staroście, aby mieszczanom bohusławskim poprzestał krzywdy czynić różne, ale oczekiwał rosprawy sądowej, osypy należące do skarbu, tenże JW. starosta dla taniości zboża, oczekując drożyzny, przez lat dziesięć od mieszczan bohusławskich nie odbierał, teraz zaś, gdy się doczekał drożyzny na zboże, to jest korzec żyta po zł. 10, czyniąc tylko na zubożenie mieszczan, osypy z lat dziesięciu oddawać każe, co jeszcze, że y miarą niesprawiedliwą, zamiast mającą w sobie garcy 16, jako powinno być, to garcy 22; z młynów zaś miejskich przody należało po zł. 7, teraz zaś płacić każą po zł. 10; myto od każdego wozu nawet od próżnego podczas jarmarku wjezdnego po gr. 3, jarmarkowego zaś od wozów żydowskich y od mieszczan bohusławskich po zł. 1 brać każą y inne krzywdy JW. starosta bohusławski mieszczanom bohusławskim wyrządza, a zatym tak o sprzeciwienie się rezolucyi depart. pol. Rady Nieust. jako też y uniwersałowi Komisji Skarb. Koron. wybierania jarmarkowego, nie pozwalającemu, o poczynione mieszczanom bohusławskim krzywdy użaliwszy się, zostawując wolność polepszenia tej skargi prawną czynność zapowiada Jan Penczyński, z których xiąg y ten wypis pod pieczęcią grod. kijow. jest wydany. Pisan w m. JKM. Żytomierzu. Czytałem Chodorkowski mp. Correxii Wirski, regent gr. kijow. L. S.

9.

Manifestacya sławetnych mieszczan bohusławskich przeciwko JW. Żukowskiemu K. G. H. do Akt Ziem. Kijow.

Roku 1789, miesiąca października 1 dnia.

W roczki sądowe ziemskie kijowskie od dnia 1, miesiąca września, roku na akcie wyrażonych w Żytomierzu sędzić się (zaczęte), przedemną Hilarym Lubicz Chojeckim, sędzią ziem. kijow. y xięgami ziem. kijow. przyszedłszy osobiście sławetny Zacharyasz Sawkowicz

wóyt, Stepan Ciurupa, Mykita Korlenko, Grzegorz Zanuda, Teodor Wierzbicki, ławnicy swym y szlachtetnego Moyżesza Krasuckiego, Jana Peretiatka, Grzegorza Haranina mieszczan miasta JKM. Bohustawia swym y wszystkich mieszczan y przedmieszczan miasta tego imieniem przeciwko W. Janowi Żukowskiemu, komorn. gran. halick., kommissarzowi, jako też Waleryanowi Rykowskiemu, guber. dóbr starostwa Bohusławskiego, żalą się y manifestują w następujący sposób: iż W. obżałowany, utrzymując przez lat kilka sam od siebie propinację gorzałki, gdy w r. 1788 podał do wiadomości publiczney, iż daje propinację wódki, jako też inne prowenta mieyskie zamysła puścić w arędę konkurującym przez podniesienie lustracyi; na to mieszczenie bohusławscy przez wzgląd na stan y prerogatywy prawem sobie zabezpieczone, jako też naydawnieysze prejudykata y praktyki, że przed laty kilka utrzymywali arędę gorzałki, miodu y innych trunków, niemniej prowentów wszelkich mieyskich, choć nieprawnie, prócz gorzałki przywilejami lokacyjnym y konfirmacyjnym excypowaney, do intrat starościńskich przyłączonych, że się jednak takowey przemocy ile dawnym zwyczajem wzmocnionej, bez uznania y decyzji sądowey szlachtetni żalącey się opierać się nie mogli, ten uszczerbek cierpliwie znosić przymuszeni byli, wystali z pomiędzy siebie kilku mieszczan z proźbą do W. Żukowskiego kommissarza, aby oni nad innych konkurentów do tey licytacyi bliższymi byli, ile że pignus responsionis z ich majątków W. obżałowanemu dobrze był wiadomy, nadto doświadczenia dawnieysze o ich rzetelności w wypłaceniu summ kontraktami zajętych, tegoż W. obżałowanego zupełnie przekonali, a lubo deputowani, dopełniając instrukcyi sobie od mieszczan danej, uprzedzili W. obżałowanego tym zapadnieniem, iż jeżeli arędę na gorzałkę y inne prowenta mieyskie mieszczanom pozwoliło nie wyższą cenę w gatunku należytych miarą sprawiedliwą Królewską, jak tylko kwarta w zimie po gr. 40, na wiosnę zaś po złotemu szynkowana będzie; przecież nie sprawiło to najmnieyszego względu u W. obżałowanego, albowiem choć oświadczył wprzódy W. obżałowany deputowanym, że

jak tylko przystąpi do licytacji, tak natychmiast da o tym znać mieszczanom, przecież, pomimo wiadomości tych, żydów do arędy przypuścił, kontrakty podawał, sam natychmiast z Bohusławia wyjechał, zaczęła zaraz chciwość żydowska szukać zysku w majątkach nędznych mieszczan bohusławskich, nasyłali arędarze na domy szl. Zacharyasza Sawkowicza wóyta, Stepana Ciurupy, Theodora Wierzbickiego, Grzegorza Zanudy, ławników y innych wielelicznych mieszczan, szafarzów z kozakami zamkowemi, kiedy o to w samą Wilję Świętą Bożego Narodzenia szperali po szpichlerzach, górach, komorach, lochach, ażaliby gdzie nie znaleźli ukrytey gorzałki, nie na szynk, bo żaden z mieszczan bohusławskich, unikając kłótni żydowskiej, żadnym trónkiem nie szynkuje, ale na potrzebę domową ze strony sprowadzoney, szukali sposobu zyskania na rzecz swoją konfiskaty y sztrafu żądali usilnie, zapatrzowali się na okropny widok jęczących, w niewoli brząkających kaydanami, bijących kamienie mieszczan; jakoż dokonali ten zamiar, kiedy u szl. Theodora Wierzbickiego zastawszy w jego własney izbie podczas zapust szafarz z kozakami spust wódki pozostałej od beczek na handel hurtowej skupionej y za granicę wyprowadzić mianey, zabrali te; nadto u sław. Jana Chasiaina, ławnika, zastawszy gorzałkę z arędy bohusławskiej wzięte, te zabrali. a lubo szl. Wierzbicki dopraszał się ur. Rykowskiego o nakazanie powrócenia oney, przecież mu ur. Rykowski tego względu odmówił, y z tym go tylko odprawił zyskiem, że nayzelżywszemi słowami skrzywdził, pogróżki półroczney niewoli, kaydan y bicia kamieni miotając. Rzeczeni przeto mieszczanie bohusławscy, zapobiegając dalszemu bezpieczeństwu swemu, od takowych gwałtów, na licznych już osobach spełnionych, wiedząc oraz, iż się to wbrew prawom y przywilejom miastu temu służącym dzieje, kiedy ich władza namiestnicza starościńska przymusza brać na potrzebę swoją gorzałkę za niezwykłą cenę, bo po zł. pol. 2 w arędzie bohusławskiej, że żydów nad mieszczan przekładając, tym gorzałkę y wszelkie prowenta mieyskie w arędę puściła, o takowe więc krzywdy jak nayuroczyściey żalą się, manifestują, oha-

rując się o to w sądzie przyzwoitym prawnie czynić, oraz salwę polepszenia manifestu tego sobie zostawując Teodor Wierzbicki, Stefan Ciurupa, Zacharyasz Sawkowicz, wóyt, krzyż podpisał †. Hryhory Zanuda †, Mykita Korlenko, krzyrzykiem podpisał się †. Z których xiąg y ten wypis pod pieczęcią WW. sędziego y pod sądka ziem. wojew. pow. Kijow. jest wydany. Pisany w m. JKM. Żytomierzu. Czytał Kościecki, mp. N, Borowicki, L. S.

10.

Manifestacya sławetnych mieszczan bohusławskich przeciwko ur Żukowskiemu K. G. H. uczyniona.

Roku 1789, miesiąca oktobris 1 dnia.

W roki etc... (какъ въ № 9) sławetni Zacharyasz Sawkowicz, wóyt, Stepan Ciurupa, Teodor Wierzbicki, Grzegorz Zanuda, Mykita Korlenko, ławnicy swym y sławetnego Moyzesza Krasuckiego, Jana Peretiatka, Grzegorza Haranina, mieszczan miasta JKM. Bohusławia y wszystkich mieszczan y przedmieszczan miasta tegoż imieniem przeciwko W. Janowi Żukowskiemu, komorn. gran. halick. kommissarzowi dóbr star. Bohusławskiego żalą się y manifestują w następujący sposób: iż gdy w r. 1785 krytyczny przypadek ognia zniósł kramnice drewniane własnym kosztem mieszczan wybudowane w rynku miasta Bohusławia będące, mieszczanie, znając się być z mocy przywilejów swoich właścicielami pozostałych gróntów, poszli po radę do W. Żukowskiego, czyli na tych gróntach nowe kramnice drewniane budować, czyli też dla mocniejszego bezpieczeństwa innych budowli murować im należy; a gdy W. obżałowany na tą propozycję mieszczan odpowiedział w te słowa: szczęściem to jest JW. starosty, a waszym nieszczęściem, że kramnice zgorzały, być to nie może; abyście wy swoje budowali kramnice, skarbowy jest grónt, więc odtąd y kramnice skarbowe będą. Tą odpowiedzią przymusił mieszczan bohusławskich, iż z pomiędzy siebie wysłali delegatów z prozbą do Najjaśniejszego Majestatu o protekcyę od ta-

kowe przemocy, którzy wzięwszy list napominalny od JW. Okieckiego, biskupa poznańskiego, kanclerza pod ówczas koron. do W. obżałowanego, aby w najmniejszym punkcie nie uwłaczał prawom y przywilejom, sławetnym żalącym się służącym, a żadney ulgi nie poznawszy w uciążliwym administratorskim rządzie, przymuszeni zostali wysłać powtórnie delegatów do Warszawy w r. 1786, gdzie ciż delegaci odebrali list wtóry napominalny od JOX. Jmć Stanisława Poniatowskiego P. W. X. L. dziedzica dóbr włości Bohusławskiej, a gdy y ten najmniey nie ulepszył losu uciśnionych żalących się, za powziętą więc wiadomością o przybyciu JW. Stępskiego, w-dy kijowskiego do Żytomierza udali się mieszczanie z proźbą do niego, iżby kommissyę porządkową dawniey mieszczanom wprawdzie przymuszno zaskutecznił; niemożności pana tego zadosyć uczynienia proźbom pod ciężarem srogię niewoli jęczących mieszczan bohusławskich, z tey przyczyny pochodząca, iż będąc pod ówczas zajętem publiczną funkcją kommissarza skarbowego, który przymuszony był spieszyć nieodwłocznie do Warszawy na kadencją septebrową sądów skarbowych, kazała przestać na zdaniu JW. wojewody, aby W. Żukowski wraz z mieszczany stawił się do Żytomierza końcem wymówienia naocznie krzywd y uciążliwości przez obżałowanego mieszczanom zrzędzonych, o którego by JW. wojewoda obleźnie tymczasem napomniał, iżby od żalących się nad prawa y przywileja ich nic nie wymagał; stało się, stawał W. Żukowski z mieszczany przed W. wojewodą, który nie mogąc przekonać dowodów krzywd przez mieszczan ponoszonych, zażądał od JW. wojewody, iżby z ramienia swęgo zesłał officyalistę na grónt dla wyrowadzenia indagacyi z mieszczan; chętnie na to pozwolił JW. wojewoda kijowski y deputował W. Mianowskiego o. g. g. kijow. z strony W. Żukowskiego żadanego, zaś z strony mieszczan W. Gromnickiego wicereg. gr. kijow. udeterminował, zjechał na umówiony termin W. Gromnicki, ale WW. Mianomskiego y Żukowskiego nie było, została zatym delegacya JW. wojewody być prózna y bezskuteczna. Zuosząc z umartwieniem mieszczanie takowy zawód przy

wydatku na sprowadzenie officyalisty uczynionym, do kilkadziesiąt czerwonych złotych wynoszącym, a czego wszystkiego był istotnym y jedynym sprawcą W-ny obżałowany, uznali być konieczną potrzebą wysłać po trzeci raz deligatów do Warszawy; ci przybywszy poszli z proźbą do JW. wojewody kijow. szukając w potężney jego protekcyi dla siebie y współmieszkańców swoich wsparcia; pan ten chociaż dobrze czuł krzywdę y niewolę mieszczen żalących się, chociaż przeświadczony był tylu dowodami o uciążliwym rządzie W. obżałowanego, nieprzystając jednak być miłośnikiem zgody, wezwał do siebie W-go Uruskiego, szambelana JKM. a plen. generalnego JW. Rzewuskiego, starosty bohusławskiego, radził y prosił, iżby mieszczenom, (praw) dobrowolnie przywilejami określonych korzystać pozwolił, nie wchodząc w processa prawne, które niewątpliwie pociągają za sobą istotne wyniszczenie nędznych podatkami zubożonych ludzi; przyrzekał W. Uruski JW. wojewodzie y delegatom podówczas będącym, że za przyjazdem swoim do Bohusławia w m. maju r. 1787 postara się przywrócić mieszczenom to wszystko, co im prawa ich ostrzegają, zapewniając, że JW. starosta nic nie żąda z tego, co tylko jest wyjątego z praw jemu służących, a tymczasem oświadczył chęć wiadomości żądań mieszczen bohusławskich, dość że znaczną ujmą prorogatyw y swobód miastu temu należących podali delegaci żądania, przyjąwszy te W. Uruski wyprawił delegatów z słodką nadzieją przyszłych wolności, dodając, że y kramnice za staraniem W. Żukowskiego wymurowane nikomu innemu, jak tylko samym mieszczenom bohusławskim y nie wyższą ceną, jak tylko jak się koszt JW. starosty okaże, trzema ratami w przeciągu lat trzech wypłacić miano, sprzedane będą. Przybył na czas udeterminowany W. Uruski, ale nic z sobą nie przyniósł, coby jakową ulgę sprawić mogło w biednym żalących się stanie; po wyjeździe jego natychmiast W. Żukowski kramnice żydom zaszprzedał; przymuszeni zatym zostali szl. żalący się zostawić drogę pokory, a udać się na drogę sprawiedliwości, podnieśli sprawę do sądów zadwornych jako JW. Rzewuski staroście y W. obżało-

wanemu, dopiero się początki otworzyli processu, a już żalący się mieszcianie bohusławscy do dwudziestu kilku tysięcy zł. polskich ponieśli straty; wiadome były pobudki do tego, albowiem zapatrując się na przywileje, tak liczne dobrodziejstwa dla ich żalących się ostrzegające, zapatrując się oraz na inne miasta Królewskie w sło-dkiej wolności y slobodach kwitnące, musieli zachęcić się do usilnego starania o zrzucenie jarzma niewoli przemocą na karki swoje włożonego, nie oszczędzając na to zdrowia y majątków własnych; nie tajne są także te przyczyny, albowiem tylu napomnieniami o przyszłych wolnościach zapewnieni, tylekrotne do Warszawy, do Żytomierza odprawiwszy podróży, musieli szl. żalący się na to wszystko znaczne łożyć koszta, o takową więc krzywdę swoją rzeczeni mieszcianie bohusławscie jak nayuroczyściey w pilności skarżą się y manifestują. Zacharyasz Sawkowicz krzyżykiem podpisał się †. Teodor Wierzbicki, Stefan Ciurupa, Grzegorz Zanuda krzyżykiem podpisał się †. Mykita Karlenko krzyżykiem podpisał się †. Z których xiąg y ten wypis pod pieczęciami WW. sędziogo y podsądka ziem wojew. y pow. kijow. jest wydany. Pisany w m. JKM. Żytomierzu. Czytał Katiużyński mp. Borowicki mp. L. S.

11.

Manifestacya mieszczan bohusławskich przeciwko JW. Rzewuskiemu, staroście bohusławskiemu.

Roku 1789, m. Oktobris. 2 dnia.

Przed aktami ninieyszemi ziem. kijow. y przed nami Alojzym Kajetanem Borowickim, namiestnikiem ziem. kijow. przyszedłszy osobiście sławetny Zacharyasz Sawkowicz, wóyt, Teodor Wierzbicki, Moyżesz Krasucki swym y Stefana Ciurupy, Mikołaja Wołoszyna, Grzegorza Zanudy, Iawników, Moyżesza Krasuckiego, Jana Peretiatka, Grzegorza Haranina, Mykity Karlenka, mieszczan miasta JKM. Bohusławia y wszystkich mieszczan y przedm. imieniem miasta tego przeciwko JW. Fr. Rzewuskiemu, orderów polskich

kawaler., staroście, W. Janowi Żukowskiemu, komor. gr. halick., kommissarzowi, ur. Waleryanowi Rykowskiemu, gubernatdrowi bohuszawskiemu żalą się y manifestują w następujący sposób: Iż sławetny żalący się od r. 1775 wybierając podatek podymnego z m. Bohuszawia w summie zł. pol. 2,024 przez władzę namiestniczą starościńską na półroczną ratę podaney, y teyże takową sumę w zupełności każdego roku oddając, gdy się w czasie terażniejszym przeświadczyli z kwitów od komory Cudnowskiej z opłaconego kominowego wydanych, iż nie należy od m. Bohuszawia więcej do zapłacenia kominowego półroczney raty, jak tylko zł. pol. 1,633, gr. 15, a zaś zł. 390, gr. 15 W. Jan Żukowski, kommissarz dóbr bohuszawskich pewne pomimo woli y wiadomości JW. starosty bohuszawskiego nieprawnie y niesłusznie od r. 1775 wymusza y wymuszoną kwartę przy sobie zatrzymuje; niemniej należytość za furaz w r. 1787 dla woyska rossyjskiego ustanowiony przez mieszczan bohuszawskich zupełnie podług przepisów kommissyi furazowej złożony y do magazynu rossyjskiego dostawiony, tenże JW. Żukowski, kommissarz podług kwitu od magazynu rossyjskiego na rzecz m. Bohuszawskiego odebranego furazu z kassy JW. Prota Potockiego, star. guzowskiego odebrawszy y tey nawet żalącym się sprawiedliwie należący się dotąd nie oddaje y o takowe zatym krzywdy tak w wymaganiu y odbieraniu z m. Bohuszawia nad przepis prawa kominowego, jako też w zatrzymaniu należytości za furaz żalącym się naniesienie y inne wielokrotne uciski, ciż żalący się przeciwko obżałowanym jak nayuroczyściey użalają się. Zacharyasz Sawkowicz, wóyt bohuszawski, krzyżykiem podpisał się †. Teodor Wierzbicki, Moyżesz Krasucki, po russku podpisał się. Z których xiąg y ten wypis pod pieczęciami WW. sędziego y podsądka ziem. wojew. gener. kijow. jest wydany. Pisany w m. JKM. Żytomierzu, Legit Kosiński, mp. Borowicki, mp. L. S.

12.

Manifestacya st. mieszczan bohusławskich w pilności uczynioney.

Roku 1789, miesiąca oktobris, 2 dnia.

Przed aktami etc... (какъ въ № 11) sławetny Moyżesz Krasucki, Zacharyasz Sawkowicz, Teodor Wierzbicki, Hryhory Zanuda, swym y wszystkich mieszczan miasta JKM. Bohusławia imieniem postrzegając całości (praw) swoich przychyliwszy się do prawa y manifestów poprzedniczych, zapobiegając wszelkimi (sposobami) uszkodzenia wynikające napotym, mającemu te w pilności uczynił oświadczenie, iż gdy prawo na seymie warszawskim w roku teraz idącym ustanowiło to, aby miasta wolne przywilejami y prawami sobie służącemi zaszczycające się, podatku wszelkiego, jako to kominowego, podymnego y ludności do kommissyi wojewodskiej y powiatowey same tabele podali, ale że wspomniane miasto nie mogło podać z tych przyczyn, iż tak jest od zwierzchności dworskiej i starościńskiej obarczone, że uniwersałów żadnym sposobem obowiązujących o tym prawie mieć nie mogli, przez co zwierzchność JW. starosty bohusławskiego, uprzedzając mieszczan tabeli kominów, ludności y innych intrat podała y z tey przysięgła, a to bez żadney wiadomości mieszczan bohusławskich, więc aby takowe podanie y zaprzysiężenie miasta wolności przywilejów prawom ich nic nie szkodziło y aby napotym w całości swojej nie mieli od wspomnionego starosty ucisków, jako też przed Najjaśnieyszym Monarchą y Rzpltą prawom ich nic nie ubliżało, ani przeszkadzało, iż to nie z żadnego uporu, albo niedbalstwa, albol też opieszałości jakowey, tylko z niewiadomości y uprzedzenia, o którym uprzedzeniu dworskim dowiedziawszy się w Żytomierzu, natychmiast dla przestrogi y bezpieczeństwa, że kiedyby na szkodę mia ta y mieszczan y ich wolności było uczyniono temu wcześniej, zapobiegając y powtóre zostawując wolność polepszenia tey skargi manifestują się Teodor Wierzbicki, Moyżesz Krasucki,

Zacharyasz Sawkowicz †, Hryhory Zanuda krzwyżkiem podpisał się †. Z których xiąg y ten wypis etc. (КАКЪ ВЪ № 11).

ODPOWIEDŹ

od JW. Franciszka Rzewuskiego, exmarszałka koronnego, starosty bohusławskiego, na memoriał od mieszczan bohusławskich do JWW. lustratorów w czasie lustracyi starostwa Bohusławskiego, z mocy ustawy Seymowej odprawującej się, podana dnia 3 miesiąca listopada 1789 roku.

Mieszczanie bohusławscy, mając w ręku swoich przywilej locationis miasta Bohusławia, przez niegdyś xięcia Janusza Ostrogskiego, starostę bohusławskiego w r. 1589 nadany, a przez Najjaśniejszego Zygmunta Trzeciego, Króla Polskiego w r. 1620 aprobowany, w którym są granice opisane y wolności miastu nadane, rozumieją y wnoszą sobie, że ich ten przywilej od zwierzchności starościńskiej wylacza, że grónta starostwa całego do nich należą, iż oni mają pożytki z miasta brać y na siebie obracać, domy, młyny, pola, łąki posiadać, a nikomu z tych nie płacić, y w tey ufności całe pospólstwo nie tylko w mieście, ale y opodal miasta mieszkające zakłuczają, przeciwko zwierzchności dworskiej fomentują y zgorzenia dla wieyskiego pospólstwa czynią, z nich pieniądze pod pretextem prawności wyciągają, manifestacye do akt publicznych przeciwko starości y rządcom dóbr bohusławskich pełne fałszu, opisań nieprzyzwoitych uszczypliwych niesłusznie zanoszą. Ażeby więc tak podchlebne tłómaczenie wzmiankowanego przywileju mieszczanom bohusławskim y w czasie terażniejszey lustracyi nie dawało powodu do przywłaszczenia sobie nad prawo powszechne zbytkującej wolności, mieyscu y osobom nie przyzwoitey, JW. starosta bohusławski odpowiada, jako niżej wyrazi się.—Nayprzód, co się tyczy artykułu opisania granic przez x. Janusza Ostrogskiego dla miasta Bohusławia, mieszczanie bohusławscy tak tłumaczą, że grónta w obwodzie tych granic będące należeć mają do miesz

czan, co mylnie jest, albowiem w czasie rewolucyi krajowej, gdy pod ten czas lud, z osiadłości swoich przez inkursye nieprzyjacielskie rozpedzony został, xiążę Janusz Ostrogski, opisując granice starostwa Bohusławskiego, nie miał komu więcey podać tey wiadomości o granicach, jak tylko mieszczanom, którzy łatwiey niżeli włościanie po wsiach w mieście utrzymać y wychować się mogli. Do których grónta przez takowy wniosek należeć nie mogą, tylko do całego starostwa należą. Co zaś do wolności w przywileju wyrażoney szynkowania trónkami zagranicznemi, trzymania towarów wszelkich, temi handlowania, brania prowentu z woskoboyni, browaru, słodowni, mostowego, pomierszczyzny od miodu, od miary zboża, to lubo dobrodzieystwem było dla mieszczan, wszelako tenże przywilej za takowe dla nich wyrażone wolności obowiązuje mieszczan do usługi krajowej, i z tego ażeby mieli armatę mieyską, proch, ołów, baszty budowali. Prócz tego obowiązani byli mieszczanie stawić się do kaźdey nagłej y potoczney posługi, odpierania y zastawienia się przeciw poganom, nieprzyjaciołom koronnym, obronić państwo y gróntów Królewskich. Powinnością ich było przy starostach albo ich namiestnikach popisy co ćwierć roku czynić y gotowość swoją ku stawieniu się przeciwko nieprzyjacielowi kraju okazywać. Jeżeli tedy jakiegokolwiek wolności były mieszczanom bohusławskim nadane, był też y obowiązek na nich włożony takowey usługi, bo natenczas okoliczności y potrzeba krajowa wyciągała, gdy zaś w późniejszych czasach Rzplta insze rozporządzenie poczyniła, y mieszczanie bohusławscy wojskowych usług nie czynią za cóż mają tych wolności używać, nie pełniąc już takowych obowiązków? Na ostatek, gdyby przyszło trzymać się y przywileju wyżej wytkniętego, można to powiedzieć, iż mieszczanie bohusławscy całkiem go utracili, albowiem Najjaśniejszy Zygmunt Trzeci, Król Polski, dając przywilej miastu nakazał mieszczanom, ażeby na zbrodnie swywolne ani sami jeździć lub chodzić nie wazyli się, ani swoich ludzi luźnych, kozaków, nie wyprawiali y takich w domach swoich nie przechowywali, żywnością ich nie opatrywali, pop

winą y karaniem zamkowym y utraceniem tych praw y dobrodziejstw,—a że mieszczanie bohusławscy tyle razy już przeciwko temu prawu wykraczali: albowiem jeszcze za Najjaśniejszego Jana Kazimierza, Króla Polskiego w czasie rewolty Chmielnickiego z buntownikami dawnieysi wiąźali się y terażnieysi niedawnemi czasy w r. 1768, gdy pospólstwo ukraińskie buntowało się, mieszczanie bohusławscy do rabunków, rzezi szlachty y żydów przykładali się, a przeto wierności swojey Najjaśniejszemu Królowi y Rzpltey nie dotrzy-
mali, przeto utracili prawo szczyć się przywilejem wolności y dobrodziejstw w tym prawie wyrażonych. A nadto gdy lustracya starostwa konstytucyą seymową w r. 1765 była, nieprzyjęto im wolności takowych, z uszczerbkiem dochodów publicznych pretendowanych. Tą nadzieją nadto podchlebną sobie uwidzeni mieszczanie bohusławscy rozpoczęli process w assessoryi z JW. starostą o powrócenie sobie gruntów przez wsie do starostwa należące zasiadłych, o przyznanie sobie wolności, dochodów przez przywilej nadanych, czego pozyskać nie mogą. Kosztowny ten ich process dał okazyę niektórym korzystania prywatnego; kilkunastu mieszczan, zebrawszy się podobno bardziej dla zebrania pieniędzy niezeli wyprawowania mniemaney wolności, sekretnie pobudzali całe pospólstwo, a mianowicie majątniejszych, nie tylko w mieście Bohusławiu y na przedmieściach, ale y po wsiach, aby składkę pieniężną czynili; jakoź to stało się, że więcey 30,000 zł. pol. zebrali, co od pospólstwa wyłudźili, y jedne roztracili, a drugie przy sobie zostawili. Nawet na imię miasta waźyli się zaciągnąć dźlugu w Kijowie do 2,000 rubli, a gdy przyszło oddawać, musieli nową składkę majątnieysi uczynić y na rekwizycyę wierzycielom z Kijowa zachodźzącą wypłaćić; z tych zaś jako y wszelkich zebranych składek zwierzchności starościńskiej rachunków zdać nie chcą, chociaź prawo powszechnie mieszczan do zdawania kalkulacyi, co do nich wchodzi, przed starostą obowiaźuje. A gdy zwierzchność starościńska, utrzymując porządek sprawiedliwościi (y) dochody tak dla skarbu Rzpltey, jako y starościńskie w tych dobrach, niedopuszcza zuchwałego mieszczanom

postępowania przeciwko rządowi y niszczenia prowentów, oni to za jakoweś gwałcenie prawa poczytają, jak w swoich memoryałach, manifestach piszą. Nayprzód co się tyczy jurysdykcyi, jeżeli zwierzchność starościńska rozkazuje spokojność zachowywać, zuchwających do aresztu bierze, czyni to nayprzyzwoiciej, trafia się, że albowiem jedni drugich w własnych domach napadają, biją, y samegoż urzędu mieyskiego nie słuchają, jakżeby to zwierzchność zamkowa zmilczeć mogła? Co zaś do opłacenia podatków albo odbywania jakich powinności, gdy mieszczenie niektórzy prócz gróntów w mieście będących po wsiach starostwa trzymają pola, łąki, młyny, a niektórzy chłopci wiejscy po wsiach swoje chałupy y grónta mając y w wiejskich inwentarzach będąc, pobudowawszy domki w mieście, dla takowychże wolności pozyskania, do miasta cisną się,—zwierzchność starościńska jeżeli takowy czynsz od nich bierze, jak wiejscy ludzie płacą, albo usługę na kozactwie odbywają, mieszczenie y takowych pod wolność mieyską podciągają. Uskarżają się mieszczenie, że przez starostę zmurowane kramnice w mieście rozdane są żydom, nic się tu zdrożnego nie stało, bo żydzi kupcy towarami sukienkami, jedwabniami, żelazniami, korzenniami handlując, takowych potrzebowali. Mieszczenie zaś katolicy handlów takowych nie mając, na cóżby mieli kramnice murowane zajmować? Własność zaś placów próżno sobie przyznają, bo y dawniejsze kramnice drewniane, które w tym mieyscu ogniem przypadkowym zgorzały, były żydowskie, kupców kramarżów handlujących. Mieszczenie dziedzicami gróntów mieyskich daremnie tytułują się, gdy oni sami y też grónta poszły w daninę dziedzictwa przez ustawę seymową 1775 r. y są pod prawem ziemskim dziedzica terażniejszego. Takowym nadęci duchem wolności mieszczenie ważyli się y to wyrazić w memoriale swoim, że starosta na ich gróntach wieś Karapisze y Zielonki osadził, że mimo ich w kompanacyą o granice wszedł z JW. Branickim h. w. k., co bynajmniej do nich to nie należy. JW. Rzewuski, jako starosta, doczesną zawarł ugodę o używanie gróntów spokojne, ani te wsie, ani grónta do nich bynajmniej nie należą

y należeć nigdy nie mogą. Skarżą się o odjęcie młynów, tych kto kolwiek z poddaństwa jest właścicielem, bierze z wymiaru zboża od mlewa miarę trzecią; dwa zaś do arendy należą, z których prowent do skarbu starościńskiego wchodzi, a z tego dochód y skarbowi publicznemu podług praw ustawy seymowej daje się. Trunki arędującym tylko wolne są do szynkowania, jako to gorzałki, piwo, bo te do intraty ogólnej wchodzi, czyliż mogą przywłaszczać to sobie, żeby wolność trzymania y szynkowania tych trónków daremnie mieli? Z których prócz dochodu starościńskiego czopowe opłaca się. Mieszczanie ci, chcąc tym, okazawszy swoją pretensyę do starosty y rządów jego wystawić, zmyślonych y fałszywych, umyślnie na ukształcenie wynalezionych pretensyi, nabierali zaskarżeń. Jakoby ur. Żukowski, mając namiestniczą władzę od JW. starosty przywilej oryginalny odebrał, co opacznie udają, bo w nich że samych znajduje się, y to dowodem jest, gdy sami mieszczanie ten sam przywilej przed JWW. lustratorami w tym czasie produkowali. Udają jakoby prowent starościński dziesięć lat czekając osypów, dopiero, gdy podrożało zborze, odbierał—co zmyśloną rzeczą jest, albowiem sami zawodząc oddawanie osypu powinnygo zwłoczą z roku w rok, y w czasie przyzwoitym nie oddają. Ważyli się y to wyrazić tak uszczypliwie na ur. Żukowskiego, jakoby ich place, domy sprzedaje, albo przedawać przymusza, co nigdy w samey rzeczy nie jest, a jeżeli który zadłuży się y grónt jego albo dom konfiskacie podpadnie, nie może być tak nieczuła zwierzchność, żeby nie miała sprawiedliwości y porządku przyzwoitego zachować. Skarżą się, jakoby podymnego po zł. 490, gr. 15 na rok miasto więcey od skarbu publicznego płaci, a nie chcą prawdy wyrazić dla czego: z poddaństwa niektórzy ze wsiów do miasta popprzenosili się, na których, że liczba chałup y ludności ubyła we wsiach, a w mieście przyczyniła się, przeto powiększył się na nich... podatku kominowego, którzy za ułożeniem przez samychże z pospółstwa wyznaczonych płacą, z tego nic na skarb starościński nie bierze, ale poborcy tyle tylko wybierają, co skarbowi Rzpltey oddają. Że zadosyć prawu

czyniąc od starosty podana została ludność y liczba domów Przesławietney Kommissyi wojewodskiej w roku terażnienszym, nic się zdrożnego nie stało, że przy podaniu z całego starostwa y liczba domów mieyskich w szczególności podług swojey klasyfikacyi jest wyrażona; mieszczenie bohusławscy nie mogą sobie przywłaszczać, żeby to do nich samych należeć miało, co tylko miastom wolnym pryncypialnieyszym służy.

Na ostatek, skracając tę odpowiedź, to się wyraża do inszych ich skarg tak obszernie napisanych y po kilkakrotnie powtarzanych, że te są opaczne y bardziej złośliwego postępowania skutkiem. Znany jest publiczności JW. Rzewuski starosta, że poddaństwa ani mieszczen nie krzywdzi, owszem pragnie ich do uszczęśliwienia, jako użytecznego krajowi ludu. Nie mogą nie przyznać y ciż sami tak niewdzięczni ludzie, jakie czynił dla nich łaski, albowiem kiedy rok karystyjny w kraju tym 1787 nastął, kiedy pospólstwo w niedostatku żywności będące, przez nieurodzay zboża, żołądźnią zieliskiem, zasilając głód swój, żywić się zaczęło, JW. Rzewuski rozkazał skupować zboża w Podolu y do Bohusławia sprowadzać y na żywność tey potrzebującym, z magazynu swego dawać w starostwie, jakoż zasileni takim zapomożeniem wielu y z mieszczen przeżyli ten czas nieszczęśliwy, za co nie pretądował żadney nagrody.

Fałszywe tedy te doniesienia mieszczen bohusławskich jak u JW. lustratorów, tak u Stanów Rzpltey spodziewa się, że nie znaydą wiary, a nayrzetelnieyszą prawdą przekonani zostaną.

Imieniem JW. Rzewuskiego podpisuję się Jan Żukowski, mp.

Memorial od żydów kahału miasta Bohusławia JKM. do JW. lustratorów, przez Seym do lustrowania starostw wyznaczonych, w czasie lustracyi starostwa Bohusławskiego podany dnia 28, miesiąca października, roku 1789.

Mieszczenie bohusławscy imieniem miasta Bohusławia podali na nas skargę do JW. panów, jakoby my ich place w mieście

Bohusławiu zabrali, w handlach przeszkodę czynili y przeciwko ich prawom postępowali, na co odpowiadając z naygłębszą pokorą o wysłuchanie y przyjęcie naszego usprawiedliwienia się upraszamy.

Od naydawniejszych czasów zaszczycony łaskawie prawami, przywilejami od Nayjaśniejszych Monarchów panujących y Najjasniejszey Rzpltey Polskiej, naród żydowski w Polsce mieszkający został y nas, potomków swoich, w tey części kraju, gdzie w m. Bobusławiu nasze mieszkanie mamy, handle prowadzimy y podatki publiczne opłacamy.

Nie należałoby mieszczanom bohusławskim powstawać na nas, y żydów z miasta chcieć rugować, bo do tego żadnego prawa nie mają, gdy Najjasniejsza Rzplta w kraju swoim pozwoliła nam mieszkać y podatek publiczny na nas włożyła, przecież ci mieszczenie, opacznie prawo miastu tłumacząc, więcey, niżeli im należy przywłaszczają sobie.

Wszakże, prócz podatków mieyskich osobno na nas włożonych, jesteśmy krajowi użyteczni, gdy produkta krajowe z Polski za granicę w cudze państwa wywozimy, a za nie inne kupieckie towary do Polski wprowadzamy. Od których cło do skarbu publicznego płacimy y krajowi wygodę czynimy. Nie sprzeniewierzyliśmy się nigdy, ani zdrady żadney przeciwko Naywyższemu Rządowi nie uczynili.

Nie powinnyby nam mieszczenie bohusławscy zazdrościć tego, że arędy karczemne w starostwie tym trzymamy. Wszakże y im zwierzchność mieyscowa puszczać aręd nie odmawia. Jakoż trzymanywali z miasta y ze wsiów katolicy, ale to w ten czas cisnęli się do aręd, kiedy lepsze czasy upatrywali dla siebie, kiedy bywał obfity urodzay zboża, a gdy chybiły urodzaje y trudniejsze nastęło trzymanie aręd, odstrychnęli się od nich mieszczenie, a my, nie wymawiając się y nieszczęśliwością czasu, corocznie trzymamy.

W handlach zadnych mieszczenie od nas przeszkody nie mają, my z zagranicznych miast rozmaite towary sprowadzamy, temi handlujemy, czego żaden z katolików nie czyni. Kramnice muro-

wane posiadamy, bo te skarb starościński swoim kosztem wystawił, a my, którzy handlem kramnym bawimy się, powróciwszy wydane na wystawienie onych pieniądze, zostaliśmy tychże właścicielami, a mieszczenie kramnic pomienionych kupować nie chcieli.

Wnoszą mieszczenie, że my ich place posiadamy, co opacznie jest, bo my własne swoje domy y kramnice w tym mieście mieliśmy, owszem mieszczenie niektórzy place nasze zabrali y nas mocno skrzywdzili, albowiem gdy bunty pospólstwa w Ukrainie w r. 1768 nastąpiły, musieliśmy domy y majątki nasze zostawić, a sami z życiem w bezpieczniejszy kraj uchodzić; pod tę to porę staliśmy tak nieszczęśliwymi, że nie tylko od haydamaków postronnych, ale y od samychże mieszczen tutejszych łapani y prześladowani, oraz z majątku odarci zostali. A gdy się bunty y rzeź uśmierzyła, powróciwszy dó Bohusławia, ani domów, ani majątku nie zastaliśmy; domy jedne popalone, drugie rozebrane zostały, y chociaż poznawaliśmy niektóre rzeczy z rabunku u mieszczen bohusławskich y kołatali do zwierzchności, upraszając o sprawiedliwość, po którą y do samego ś. p. JW. Branickiego, kaszt. krak. h. w. k., Bohusławskie starostwo na ten czas posiadającego, udawaliśmy się, pokazywaliśmy dowodnie szkodę naszą rejestrem spisaną, gdzie wynosiło na zł. pol. dwa kroć ośmdziesiąt y cztery tysiące majątku po żydach w mieście przez buntowników zabranego, przecież zwłoczono nam tę sprawiedliwość, której y dotąd nie pozyskaliśmy; a przecież mieszczenie, tak srogo nas skrzywdziwszy, jeszcze swoją pretensyę do nas rościć y na nas teraz powstawać; do naysprawiedliwszych względów JWW. panów dobrodziejów udajemy się, pokornie prosząc, aby już mieszczenie upomnieni przynajmniej zostali, ażeby zuchwałych pogróżek na żydów nie czynili, do których tak są przyzwyczajeni, że częstokroć w mieście po ulicach zuchwale grożą nam, iż z miasta nas wypędzą, przez co wstręt jest kupiectwu, które pożytek mieyscu temu, co więcej—jeszcze skarbowi publicznemu czyni; dobroczynne względy JWW. Panów wielbić, krajow użytecznemi być, zawsze starać się będziemy.—(Поднучу но ереуцку.)

Delacya od JW. Franciszka Rzewuskiego, exmarszałka kor., starosty bohusławskiego, przeciwko JOO. Wiktoryi z książąt Woronieckich Jabłonowskiej, wojewodzinie nowogrodzkiej, matce, y JO. xięciu Angustowi Jabłonowskiemu, rotmistrzowi kawaleryi nadworney, synowi, dziedzicom y possessorom dóbr Steblowa, w czasie lustracyi starostwa Bohusławskiego, przez Seym wyznaczoney, dnia 4 listopada roku 1789 podana.

Między dobrami starostwem Bohusławskim a Steblowem jest spór o granice w całej ścianie, te dobra dzielącey. Dziedzice dóbr Steblowa z przyległościami JOO. xiężna Wiktorya z Woronieckich Jabłonowska, wojew. Nowogr. matka y książę August Jabłonowski, wojewodzie Nowogr. syn, nie zważając na granice, przywilejem locationis dla dóbr bohusławskich jeszcze przed daniną od Rzpltey dóbr Steblowa dla ur. Fedora Wyhowskiego opisane, a przez dawniejszych dziedziców Steblowa zatarte, niszczone, nawet te grónta, które już sami dziedzice Steblowa dawnieysi dla Bohusławia zostawali, teraznieysi daleko przestępują, lasy, łąki, pola orne, pasieczyska, stawy, w naydawniejszym już używaniu będące, zabierają. A mianowicie książę Jmć August Jabłonowski, zaciągawszy kilka set ludzi zbroynych nadwornych, tych do ustawicznych wiolencyi używa, stając obozem z temi ludźmi na gróntach bohusławskich, coraz w głąb z tych gróntów posuwa się; pola chłopów, którzy od niepamiętnych czasów z przodków swoich w używaniu niewątpliwym y spokojnym byli, przez zbroynych ludzi zabiera, nawet zboża w stogach złożone w ich gumnach tymże poddanym wsiów Dmytrenek, Kieydanówki zabierać kazał. Lasy wycina, pustoszy, swoim poddanym całego klucza Steblowskiego wywozić dozwala, na ostatek w pień też lasy bohusławskie właściwe gwałtownie wycinać y palić popioły na potaż każe, które to lasy obsaczywszy ludźmi zbroynemi ani przystępu wzbronięcia nawet wizyi urządzoney czynić nie dopuszcza, bije, kaleczy y pilnujących pobereźników, leśniczych

z lasów gwałtownie zabiera y więzi. A lubo JW. Rzewuski, ex-marszałek kor., uprzywilejowany tych dóbr possessor, udaje się do prawa y świętey sprawiedliwości, gdy o takowe najazdy, gwałtowności, kwestyonowanie gróntów xięcia Jabłonowskiego, współdziedzica z matką swoją y possessora dóbr Steblowa do sądów grodzkich kijow. zapożywa, xiążę Jmć stawić się nie chce do sądu; w takowym processie przez dwa lata JW. Rzewuski dwie kondemnat na JOX. Jabłonowskim otrzymał y dalej process kontynuje. Takowey dyfferencyi w gruntach bohusławskich więcey dwóch mil będzie w długości, a szerokości po kilka tysięcy po kilkaset łokci od dziedziców Steblowa czynioney być okazuje się. O co zażalenie w czasie terażniejszey lustracyi zanosi.

Z mocy specyjalney plenipotencyi przez JW. Rzewuskiego przed aktami metryki koron. w Warszawie dnia 14 kwietnia r. 1783 zeznaney podpisuje się

Jan Żukowski.

Delacya od possessora uprzywilejowanego starostwa Bohusławskiego przeciwko JW. Janowi hrabiemu Tarnowskiemu, staroście Kahorlickiemu.

JW. Fr. Rzewuski, exmar. kor., bohusławski starosta, chcąc utrzymać podług praw dawnych, a mianowicie przywileju locationis miasta Bohusławia z przyległościami w r. 1620 przez Nay-go Zygmunta Trzeciego, Króla Polskiego na seymie Warszawskim aprobowanego, granice y przyległości starostwa Bohusławskiego, oświadcza to przed JWW. lustratorami, do lustrowania starostw z mocy prawa w r. terażniejszym 1789 zapadłego wyznaczonemi, iż dobra wieś Kahorlik, na gróntach bohusławskich ulokowana będąc, z przyległościami swemi niedawnego czasu odjęta została od starostwa Bohusławskiego y za osobnym przywilejem poszła w possessyę JW. hrabiego Tarnowskiego, o której powrócenie JW. Rzewuski rozpoczął process w assessoryi y tenże kontynuje; wypadł

był dekret w tej sprawie na kommissyę dla rozpoznania ubikacy Kahorlika, która to kommissya dzieło swoje skuteczniwszy inkwizycye y mapy odesłała do aśsessoryi, gdy przywilej locationis Bohusławia wyżej wzmiankowany oznacza granicę starostwu Bohusławskiemu w te słowa: począwszy od wierzchowiny Olszanicy aż do uyscia, która wpada w rzekę Roś na drugą stronę rzeki Rosi do uyscia Kotłuja Potoku—przeto JW. starosta bohusławski, wiedząc, iż ta granica zajmuje grónta, które Kahorlik posiada, dopomina się prawnie powrócenia dóbr tych, inaczey starostwo Bohusławskie mając prócz tego spór o grónta z dobrami Kahorlika nie miałyby czem próbować ściany bohusławskiej z dobrami sąsiedskimi, gdyby nie utrzymywał granicy w przywileju dla starostwa Bohusławskiego oznaczoney.

(Подпись также.)

9. Староство Кагорлицкое.

Działo się na gróncie dóbr miasteczka Kahorlika w dworze tamecznym r. 1789, dnia 11 listopada.

W przytomności ur. Michała Piotrowskiego, Joachima Kamińskiego, Jana Iwanickiego y innych, tudzież woznego generała wojewódstwa Kijowskiego y innych, opatrzego Piotra Burackowskiego, my, kommissarze y lustratorowie, na mocy w wyższych dziełach mienioney na grónt dóbr wyż wspomnionych zjehawszy, rządcom starostwa Kahorlickiego prawa posiadania przez JW. Jana Amar hrabiego Tarnowskiego, za któremi starostwo Kahorlickie posiada, y inwentarze w latach prawem przeznaczonych złożyć nakazaliśmy. A ponieważ ur. Mishał Piotrowski, ekonom tego starostwa, o dożywotnim posiadaniu starostwa Kahorlickiego przez JW. Jana hr. Tarnowskiego prawnie zawiadomiwszy, inwentarz jeden w latach

1786, 1787, 1788 co do intrat nie nieodmienny złożył. Przeto my do ułożenia dochodów przystąpiliśmy w ten spo ób:

Wieś Kahorlik. Osiadłość 216; ciągło (woły) 538. Exprese pańszczyzny ciągłej dni 7,956, po gr. 15 szacując—zł. 3,978; pieszey dni 3,276. po gr. 12 rachując każdy—zł. 1,310, gr. 12. Czynszu zł. 6,407. Kosowego zł. 756. Ralcowego zł. 172, gr. 24. Osypu pienieźnego zł. 760, gr. 22. Dziesięciny pszczelney pni 141, po zł. 7 każdy, wynosi zł. 987; oczkowego zł. 71, gr. 15. Za przedzenie motków z przedziwa dworskiego w pasem 20 sztuk 216, jeden po gr. 15—zł. 108. Warstatowego od tkaczów zł. 10, gr. 15. Kołowego od mielnika z młynów dwóch—zł. 36. Stawszczyzny zł. 126. Arędy karczemney z młynami dwoma na wsi będącemi—zł. 6,580. Ogólney summy wynosi zł. pol. 21,303, gr. 28.

Słoboda Kahorlicka Osiadłość 67, ciągło (woły) 194. Dni pańszczyzny ciągłej 2,652, dzień po gr. 15 rachując—zł. 1,326; pieszey dni 832, po gr. 12 dzień jeden—wynosi zł. pol. 332, gr. 24. Czynszu zł. 2,173. Kosowego zł. 234, gr. 15. Ralcowego zł. 53, gr. 18. Osypowego zł. 264, gr. 4. Dziesięciny pszczelney pni 29, pień po zł. 7—zł. 203; oczkowego zł. 28. Za przedzenie motków z przedziwa dworskiego w pasem 20 sztuk 67, po gr. 15 jedna sztuka—zł. 33, gr. 15. Warstatowego od tkaczów zł. 4, gr. 6. Kołowego od mielnika zł. 18. Arędy karczemney z młynkiem—zł. 2,730. Summy ogólney zł. 7,400, gr. 22.

Wieś Horochowatka. Osiadłość 43; ciągło (woły) 128. Dni pańszczyzny ciągłej 1,924, dzień rachując po gr. 15, zł. 962; pieszey dni 312, dzień po zł. 12—zł. 124, gr. 24. Czynszu zł. 1,465. Kosowego zł. 150, gr. 15. Ralcu zł. 34, gr. 12. Osypu pienieźnego zł. 190. Dziesięciny pszczelney pni 30, pień rachując po zł. 7—wynosi zł. 210; oczkowego zł. 15. Za przedzenie motków z przedziwa dworskiego sztuk 43, po gr. 15 jeden—zł. 21, gr. 15. Warstatowego od tkaczów zł. 2, gr. 3. Kołowego od mielnika zł. 18. Arędy karczemney z wyszynku trónków składającego się z młynkiem jednym—zł. 1,680. Ogólney summy wynosi zł. 4,873, gr. 9.

Wieś Janówka. Osiadłość 28; ciągło (woły) 60. Dni pańszczyzny ciągłej 988, dzień rachując po gr. 15—zł. 494; pieszey dni 468, po gr. 12 dzień—zł. 187, gr. 6. Czynszu zł. 752. Kosowego zł. 98. Ralcowego zł. 22. gr. 12. Osypowego pieniężnego zł. 86, gr. 24; oczkowego zł. 11, gr. 15. Za przedzenie motków z przedziwa dworskiego sztuk 28, po gr. 15 każda—zł. 14. Warstatowego od tkaczów zł. 4, gr. 6. Kołowego od mielnika zł. 18. Arędy karczemney z młynkiem jednym—zł. 1,225. Ogólney summy wynosi zł. pol. 2,913, gr. 3.

Słoboda Tarnówka. Osiadłość 21; ciągło (woły) 21. Dni pańszczyzny ciągłej 416, dzień po gr. 15, zł. 208; pieszych dni 312, dzień po gr. 12—zł. 123, gr. 24. Czynszu zł. 317. Kosowego zł. 49. Ralcowego zł. 11, gr. 6. Osypu pieniężnego zł. 34. Za przedzenie motków z przedziwa pańskiego w pasem 20 każdy, sztuk 14 po gr. 15 jeden—zł. 7. Arędy karczemney z wyszynku trónków składającey się—zł. 175. Summy ogólney wynosi zł. pol. 925.

Zbiór intrat rocznych z starostwa Kahorlickiego 1788 roku.		
	S u m m a.	
	Złote	gr.
Wieś Kahorlik	21,303	28
Słoboda Kahorlicka	7,400	22
Wieś Horochowatka	4,873	9
„ Janówka	2,913	3
Słoboda Tarnówka	925	—
Summa Summarum efficit . . .	37,416	2

Expresse złotych polskich trzydzieście siedm tysięcy, czterysta szesnaście, groszy dwa.

Powinności poddanych starostwa Kahorlickiego.

1-mo. Każdy poddany osiadły w starostwie Kaharlickim w roku jednym pańszczyzny dni 52, piesi pieszą, a ciągli ciągłem odrobiją.

2-do. Czynsz, ralcowe y inne daniny pieniężne w średnich dniach miesiąca października wypłacać są obowiązani.

3-tio. Za podatek kosowego wszyscy poddani kosić dui dwa, te zgromadzić, zstożyć y do dworu zwieść, lub gdy kosić nie będą, po zł. 3, gr. 15 zapłacać.

4 to. Z pszczoł dziesięcinę dawać mają, a oczkowego od zbywającego pnia jednego nad dziesięć po gr. 15 corocznie płacić powinni będą.

5-to. Motek jeden z przedziwa dworskiego w pasem 20 na motowidło siedmiopiędziowe wyprząść y do dworu oddać mają.

6-to. Szarwarków 12 na utrzymanie grobel, młynów, oraz na potrzebę folwarczną mają być obrócone w roku jednym, a tę ciągli ciąglem, a piesi pieszą odbędą.

7-mo. Arędarze karczemni szynki trónków w całym starostwie Kahorlickim trzymający, żadnych punktów do kontraktu nie mają, oprócz z trónkami miarę sprawiedliwą y ceną przyzwoitą szynkować są obowiązani.

Zbiór ogólnych intrat starostwa Kahorlickiego, z lat trzech złożonych inwentarzów, prawem 1789 roku oznaczonych, na gróncie tychże dóbr wyrachowany.

w roku 1786 zł. pol.	21,092, gr. 9
w roku 1787 „	21,637, gr. 20
w roku 1788 „	23,552, gr. 21
Summa Summarum	66,282, gr. 20.

Z tey summy podług prawa średney intraty wynosi	Złote.	Gr.
	22,094	6 ¹ / ₂
Ponieważ kommissya zupełna powiatu Kijowskiego w układzie swoim do każdego z czynszowych poddanych po dni 10 letnich dodawać postanowiła, a ze w dobrach starostwie Kahorlickim gromady przyznały, że po dniu jednym każdego tygodnia w		

	Złote.	Gr.
roku odrabiania pańszczyzny y motek jeden we 20 pasem przedziwa pańskiego przęda, czego y zwierzchność dworska Kahorlicka nie zaprzecza; przeto my w miejscu letnich dni tę powinność zdawna odbywaną, od każdego poddanego po 52 dni w roku odrabianych, do intraty wciągamy, podług szacunku teyże kommissyi w summaryuszach wyrażoney .	8,034	
Za motki w linjach wyrażone	163	
Podług prawa w uskutecznienu naszym będącego y ustawy Kommissyi powiatowey rachując na intratę kozaków y innych poddanych w usłudze dworskiej zostających stosownie z poddanemi powinność odbywającemi	649	3
Kosowego w lenjach wyrażonego nieumieszczonego w inwentarzach r. 1786 y 1787, a przez poddanych starostwa Kahorlickiego na tenże podatek po dni dwa corocznie kosowicą odbywających do intraty wciąga się	1,141	
Podług teyże Kommissyi do oczkowego przez poddanych starostwa Kahorlickiego od jednego pnia szczoł po gr. 10 opłaconego dodajem po gr. 5, wynosi	35	5
Z wsi Janówki, do tegoż starostwa Kahorlickiego należącey za prawem JW. starosty w possessyi W. Korwowskiego, stoł. Sanoc. zostającey .	2,913	3
Z slobody Tarnówki, do tegoż starostwa za prawem JW. starosty na osadstwo nadanym ur. Jmé p. Michałowi Piotrowskiemu, towarzyszowi kawaleryi narodowey, dotąd posiadaney	925	
Summa Summarum efficit	35,954	17 ¹ / ₂

Expresse złotych polskich trzydzieści pięć tysięcy, dziewięćset pięćdziesiąt cztery, groszy siedmnaście y szelągów dwa.

A po odebraniu ekstraktem przysięgi, w roku terażniejszym 1789, dnia 30, miesiąca czerwca przed Aktami Grodzkimi Sandomirskimi przez JW. hrabiego Tarnowskiego, starostę Kahorlickiego wykonaney, y uznania inwentarza starostwa Kahorlickiego za dokładny podpisami rąk naszych utwierdzamy.

(*Podnucu: Głębocki, Jakubowski, Goszczyński.*)

Ponieważ zaś ur. Jmć pan Michał Piotrowski, gubernator tegoż starostwa, przysięgę wyż wyrażoną swego pryncypała składający, czyniąc zadosyć prawu, przed nami przysięgę na niezmnieszenie y nieutajenie intrat Skarbu Koronnego wykonał, przeto z ogólney summy zł. pol. 35.954, gr. 17, szel. 2 roczney podług prawa wynalezioney, połowę, to jest zł. pol. 17,977, gr. 8, szelągów $2\frac{1}{2}$ przy JW. Tarnowskim, dożywoćnim starostwa Kahorlickiego posiadaczu zostawujemy. Drugą połowę, zł. pol. 17,977, gr. 8, szel. $2\frac{1}{2}$, aby tenże JW. Tarnowski, starosta Kahorlicki do Skarbu Koronnego Rzpltey, w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość wypłacał, a na rok dzisieyszy co do opłaty całkowitey intraty regule prawa dopełnił, nakazujemy. Zapustów lasowych od pożarów na wiosnę bronić y zasiewaniem pomnażać oneż przy zarosłach teraz będących zalecamy.

Dan w Kahorliku, 14 novembris 1790 roku.

(*Podnucu może.*)

Opisanie lenji docześnie używaney starostwa Kahorlickiego od sąsiadów.

1-mo. Poczyna się używanie starostwa Kahorlickiego od dóbr bohusławskich na rzece Rassawie przy grobli wsi Tarnówki do Kahorlika należącey; przy której grobli schodzą się trzy grónta—to jest—Rokiciański, Bohusławski y Kahorlicki; od tego miejsca obchodzenia trzech gróntów, przy wspomnioney grobelce do Kruchłych mogił, od nich do mogiłki nad wsią Janówką zwaną, czyli Zanodufką; od tej mogiłki do wpadnięcia jaru, Osików zwanego,

w rzekę Kahorlik mokry. Od wpadnięcia wspomnianego jaru, przez tenże do traktu kijowskiego, z różnych miejsc ciągnącego się, przy którym trakcie kończy się używanie z Bohusławiem, a poczyna się z Demowszczyzną.

2-do. Od miejsca, gdzie się schodzą grónta Bohusławia, Demowszczyzny z Kahorlikiem przy trakcie kijowskim, tymże traktem, do trzech mogił, przy których zaczyna się granica wsi Halczy."

3 tio. Od trzech mogił do grobli na jarze słonym, od tej grobli przez jary różne do mogiły dowhey, u której mogiły zaczyna się granica moskiewska.

4-to. Od tej dowhey mogiły granicą moskiewską ponad rogatki do kaławuru rogowego, od tego do ostrej mogiły nad wsią Dombrówką z rzeką Horochowatką, z prawej strony przypadającej.

5-to. Od wpadnięcia jaru Dombrówki w rzekę Horochowatką, tąż rzeką Horochowatką, na dół spłynieniem oneyże idąc—po prawej stronie rzeki Horochowatki grónta dziedziczne hermanowskie, alias wsiów Janówki y Tekłówki, po lewej wsi Horochowatki, do granicy czyli linji używania między wsią dziedziczną, Żydowski Stawy zwaną.

6-to. Od miejsca tego, w którym poczyna się używanie wsi Żydowskie Stawy, na rzekę Horochowatką przez pola na wierszynny samey rzeki Rassawy, którą na dół do grobelki wsi Tarnówki w 1-szym punkcie opisaney.

Rozległość starostwa Kahorlickiego.

Figura starostwa Kahorlickiego tak w krąg jako wszere ma mil 4.

Opisanie lokacyi starostwa Kahorlickiego y wsiów przyległych, do tegoż należących.

W Kahorliku dwór, z prawey ręki dwa pokoje, z lewey piekarnia z komórką, stajen dwie y szpichlerz, folwark y stodoła. Kahorlik leży nad rzeką Hniłuszą; cerkiew unicka.

Słoboda Kahorlicka nad tąż samą rzeką; cerkiew unicka.

Wieś Horochowatka nad rzeką Horochowatką.

Słoboda Tarnówka leży nad rzeką Rassawą.

Wieś Janówka leży nad rzeką Gniłuszą.

Młynów dwa na rzece Hniłuszy w Kahorliku, każdy o dwóch kołach; w starostwie Kahorlickim młynek jeden o dwóch kołach na teyże Hniłuszy. W Horochowatce młynek o jednym kamieniu, w Janówce młynek o jednym kamieniu.

Co do gróntów dobrości... grónta w szczególności są niezgorsze, to jest w ziemi czarney y urodzayney.

Подпису: Franciszek Goszczynski etc.

10. Староство Германовское.

Działo się w miasteczku Hermanówce w dworze tamecznym r. 1789, dnia 15 listopada w przytomności ur. Hipolita Słomowskiego, Joachima Kamińskiego, Jana Iwanickiego y innych, tudzież generała wojew. Kijowskiego y innych opatrzego Piotra Burakowskiego.

My kommissarze y lustratorowie, na mocy wyżey w dziełach naszych wyrażoney, na grónt dóbr wyżey pomienionych zjehawszy, przez rządców starostwem Hermanowskim prawa posiadania y inwentarze lat prawem nakazane złożyć nakazaliśmy; a ponieważ ur. Kasper Dąbrowski, arędowny possessor tegoż starostwa, r. 1773 m. marca dnia 10 w grodzie Żytomierskim oblatowaną zamianą miasteczka Hermanówki, wsiów Słobudki, Olszanki, Semenówki y części Mirówki, dziedzicznych JW. Mira, przedtem starosty Tyszowieckiego za starostwo Tyszowieckie, to jest za miasto Tyszowce y wsie Kłatwy, Mikulin, Perespe, Przewale ze wszystkimi przynależnościami y wóytowstwem w województwie Bełzkim położone

złożył y o dożywotnim posiadaniu nas zawiadomiwszy, rejestra dochodów podał, przeto my do zebrania intrat przystąpiliśmy w następujący sposób:

Miasteczko Hermanówka. Osiadłość 105*); ciągło 164. Dni pańszczyzny ciągłej 2,080, po gr. 15 dzień jeden szacując—zł. 1,040; pieszych dni 2,912, po gr. 12 rachując każdy—zł. 1,164, gr. 24. Czynszu zł. 1,459, gr. 15. Pofurszczyzny zł. 280. Kosowego zł. 593, gr. 18. Stawszczyzny zł. 89. gr. 18. Ralcowego zł. 64. Warstatowego od tkaczów zł. 28. Dziesięciny pszczelney pni 38, po zł. 7 każdy, wynosi zł. 266; oczkowego zł. 32, gr. 15. Kapłonów 96, po gr. 15—zł. 48. Za przedzenie motków z przedziwa dworskiego 96 po gr. 15—zł. 48. Kołowego z młynów dwóch—zł. 40. Spust w latach 3-ch rubli 60 w rok—zł. 140. Arędy karczemney z wyszynku trónków składającey się y młynami dwoma—zł. 4,785. Ogólney summy wynosi zł. pol. 10,079.

Słobódka. Osiadłość 70**); ciągło 130. Pańszczyzny ciągłej dni 1,508, dzień po gr. 15 rachując—zł. 754; pieszey dni 1,976, po gr. 12 dzień jeden—zł. 790, gr. 12. Czynszu zł. 1,113, gr. 15. Pofurszczyzny zł. 203. Kosowego zł. 415, gr. 24. Stawszczyzny zł. 62, gr. 16. Ralcowego zł. 44, gr. 20. Warstatowego od tkaczów ośmiu po zł. 2, gr. 10—zł. 18, gr. 20. Dziesięciny pszczelney pni 18, pień po zł. 7—zł. 245; oczkowego zł. 24, gr. 15. Kołowego z młynów dwóch zł. 32. Spust stawu w lat trzy czyni rubli 60, a na rok wynosi zł. 140. Kapłonów 67, po gr. 15—zł. 33, gr. 15. Za przedzenie motków z przedziwa dworskiego 67, po gr.

*) Въ эту цифру не вошли 11 платящих только чиншъ zł. 7 и вошли 4 еврея, платящих чиншъ zł. 14; Кроме того въ числѣ платящихъ есть 3, генералнухъ платящихъ чинши по zł. 14 и 18 и 2 „ubogich“, платящихъ чиншъ zł. 7 и gr. 10. szel. 15. Остальные несутъ всѣ повинности безъ исключеній.

**) Не вошли 11 хозяевъ платящихъ только чиншъ—хозяева zł. 7, вдовы zł. 3, gr. 15. Въ числѣ прочихъ есть ubogi, платящій чиншъ zł. 7, mielnik—zł. 56, братья—шляхтичи zł. 84. Остальные несутъ всѣ повинности. (Ткачей 8, см. въ текстѣ).

15—zł. 33, gr. 15. Arędy karczemney z młynami dwoma—zł. 3,500. Summy ogólney zł. 7,411, gr. 2.

Wieś Olszanka. Osiadłość 47*); ciągło 98. Pańszczyzny ciągłej dni w roku 1,196, dzień rachując po gr. 15, zł. 598; pieszych dni 1,092, dzień po zł. 12—zł. 436, gr. 24. Czynszu zł. 802, gr. 15. Pofurszczyzny zł. 161. Kosowego zł. 278, gr. 18. Stawszczyzny zł. 41, gr. 2. Ralcowego zł. 29, gr. 10. Warstatowego od tkaczów zł. 14. Dziesięciny pszczelney pni 42, pień rachując po zł. 7—wynosi zł. 294; oczkowego zł. 35. Kapłonów danych 44, po gr. 15—zł. 22. Za przedzenie motków z przedziwa dworskiego 44, po gr. 15 —zł. 22. Kołowego od mielnika zł. 8. Arędy karczemney z wyszynku trónków z młynkiem jednym—zł. 2,800. Ogólney summy wynosi zł. 5,542, gr. 9.

Cześć Mierówki. Osiadłość 13; ciągło 42. Pańszczyzny ciągłej dni 468, dzień rachując po gr. 15—zł. 234; pieszey dni 208, po gr. 12 dzień—zł. 83, gr. 6. Czynszu zł. 246. Pofurszczyzny zł. 63. Kosowego zł. 85, gr. 12. Stawszczyzny zł. 12, gr. 6. Ralcowego zł. 8, gr. 20. Warstatowego od tkacza zł. 2, gr. 10. Dziesięciny pszczelney pni 3 po zł. 7—zł. 21; oczkowego zł. 3. Kapłonów danych 13 po gr. 15—zł. 6, gr. 15. Za przedzenie motków z przedziwa dworskiego 13, po gr. 15—zł. 6, gr. 15. Arędy karczemney zł. 447. Ogólney summy wynosi zł. pol. 1,218, gr. 24.

Wieś Semenówka. Osiadłość 22; ciągło 56. Pańszczyzny ciągłej dni 728, dzień po gr. 15,—zł. 364; pieszych dni 416, dzień po gr. 12—zł. 166, gr. 12. Czynszu zł. 363. Pofurszczyzny zł. 98. Kosowego zł. 142, gr. 24. Stawszczyzny zł. 20, gr. 16. Ralcowego zł. 14, gr. 20. Warstatowego od tkaczów zł. 4, gr. 20. Dziesięciny pszczelney pni 7, po zł. 7 pień—zł. 49; oczkowego zł. 9. Kapłonów danych 22, po gr. 15—zł. 11. Za przedzenie motków z przę-

*) *He вошли 4 хозяевъ, платящихъ чиншъ* zł. 7,—zł. 3, gr. 15. *Есть миелник, пл. чиншъ,* zł. 70 и 2 *шляхтича чиншъ* zł. 70 и 14. *Остальные несутъ всѣ повинности.*

dziawa dworskiego 22, po gr. 15—zł. 11. Kołowego od mielnika zł. 8. Za spust stawu zł. 140. Arędy karczemney z młynkiem jednym zł. 1,750. Summy ogólney wynosi zł. pol. 3,152, gr. 2.

Zbiór intrat rocznych z starostwa Hermanowskiego 1788 roku.				
Osia- dłość.	Ciągło		S u m m a.	
			Złote	gr.
105	164	Miasteczko Hermanówka	10,079	
70	130	Słobódka	7,411	2
47	98	Olszanka	5,542	9
13	42	Mirówka	1,218	24
22	56	Semenówka	3,152	2
257	490	Summa Summarum efficit . . .	27,403	7

Expresse złotych polskich dwadzieścia siedm tysięcy, czterysta trzy, groszy siedem.

Powinności poddanych starostwa Hermanowskiego.

1-mo. Każdy poddany osiadły w starostwie Hermanowkim w roku jednym pańszczyzny dni 52, ciągli ciąglem a piesi pieszą, odrobią.

2-do. Czynsz, pofurszczyznę y inne daniny w lenjach wyrażone w średnich dniach miesiąca października wypłacać są obowiązani.

3-tio. Za podatek kosowego wszyscy poddani kosić dni trzy, te zgromadzić, zstożyć y zwieść, lub gdy kosić nie będą, tedy ciągly zł. 7, a pieszy zł. 5, gr. 18 zapłacą.

4-to. Tkacze od warstatu półsetek jeden z przędzy dworskiej w roku jednym wyrobią, lub gdy robić nie będą, po zł. 2, gr. 10 oddadzą.

5-to. Z pszczół pień dziesiąty dawać mają, a oczkowego od zbywającego pnia jednego nad dziesięć po gr. 15 corocznie płacić powinni będą.

6-to. Kapłona jednego y motek jeden z przedziwa dworskiego w pasem 20 wyprząść y do dworu oddać mają.

7-mo. Szarwarków 12 w utrzymanie grobel, młynów, oraz na potrzebę folwarczną mają być obrócone w roku jednym, a tę ciągli ciągiem, a piesi pieszą odbędą.

Oprócz tych powinności do żadnych innych poddani starostwa Hermanowskiego pociągani być nie powinni y odbywać nie są obowiązani.

Zbiór ogólnych intrat starostwa Hermanowskiego, z lat trzech złożonych inwentarzów, prawem 1789 roku oznaczonych, na gróncie tychże dóbr wyrachowany.

w roku 1786 zł. pol.	24,536, gr. 25
w roku 1787 „	24,536, gr. 25
w roku 1788 „	25,039, gr. 25
Summa Summarum	74,113, gr. 15.

	Złote.	Gr.
Z tey summy podług prawa średniej intraty wynosi	24,704	15
Podług prawa w uskutecznienu naszym będącego y ustawy Kommissyi powiatowey rachując na intratę kozaków y innych poddanych w usłudze dworskiej zostających stosownie z poddanemi powinność odbywającemi	1,407	6
Podług teyże Kommissyi ustawy do pańszczyzny szacunku położonego w latach 1786, 1787 po gr. 10 dzień dodajem do ciągłej gr. 5, a do pieszey gr. 2	920	16
Podług teyże Kommissyi powiatowego do oczkowego, opłacanego przez poddanych starostwa Hermanowskiego od jednego pnia pszczoł po gr. 10, dodajem po gr. 5, wynosi	34	20
Summa Summarum efficit	27,066	27

Exprese złotych polskich dwadzieścia siedm tysięcy, sześćdziesiąt sześć, groszy dwadzieścia siedm.

A po odebraniu ekstraktem przysięgi w roku terażniejszym 1789, dnia 24, miesiąca sierpnia przed Aktami Grodz. Krakow. przez JW. hrabiego Miera, kaszt. infl. starosty hermanowskiego za dokładny podpisami rąk naszych utwierdzamy.

(*Podnucu*: Głębocki, Jakubowski, Goszczyński).

Ponieważ zaś ur. JP. Kasper Dąbrowski, skarbnik sanocki, possessor arędowny przysięgą wyż wyrażoną swego jurisdatora składający, czyniąc zadosyć prawu przed nami przysięgą na niezmnieszenie y nientajenie intrat Skarbu Koronnego wykonał, przeto z ogólnej summy zł. pol. 27,066, gr. 27, intraty rocznej podług prawa wynalezioną połowę, to jest zł. pol. 13,533, gr. 13¹/₂ przy JW. Mieru, kaszt. infl., dożywotnim starostwa Hermanowskiego posiadaczu zostawujemy,—drugą połowę złotych polskich 13,533, gr. 13¹/₂ aby tenże JW. Mier, kaszt. infl., starosta hermanowski do Skarbu Koronnego Rzpltey w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość wypłacał, a na rok dzisiejszy co do opłaty całkowitey intraty regule prawa dopełnił nakazujemy, oraz aby zapustów nowych lasów nikomu na opał, budowlę y inne zdatności nie przedawano, ad pożarów także, a osobiście na wiosnę palenia w tychże nowych zapustach strzeżono, y na gróntach górzystych przy terażniejszych zapustach zasiewaniem nowych lasów rozmnażać zalecamy. Dan w Hermanowie dnia 21 listopada 1789 roku.

(*Podnucu mnóże.*)

Opisanie starostwa Hermanowskiego.

Hermanówka leży nad rzeką Krasną od zachodu do wschodu słońca płynącą; na tej grobel usypanych dwie, młynów dwa o kamieniach dwóch każdy y stępach. Dwór z drzewa zabudowany

w którym pokojów cztery y dwie garderobek, na wzgórku w starym zamczysku nad rzeką Krasną, fossą obwiedziony, częścią palami, częścią płotem z chrustu ogrodzony; oprócz tego officyna, w której pomieszkań dwoje y piekarnia z drzewa wybudowana dla pomieszkania rządców, dachy słomą ukryte; stajen dwie, z chrustu oplecione, dachy słomą pokryte; kuchnia z drzewa, w której izba, dach słomą ukryty; cerkiew uniacka, pod tytułem św. Mikołaja; karczma w której loch rznięty, tudzież lodownia, wierzch słomą ukryty. Koło tej Hermanówki popod jarami czyli górami nad rzeczką laskowe krzaczki niewielkie.

Wieś Słobudka nad tąż rzeczką Krasną do wschodu słońca płynąca, na tej grobel usypanych dwie, młynów trzy o kamieniach dwóch y stępach; folwark o dwóch izbach z chrustu plecionych, dach słomą ukryty; cerkiew uniacka pod tytułem św. Pokrowy. Takież laski małe mająca.

Wieś Semenówka, nad tąż rzeką Krasną wyżej Hermanówki osiadła, w tej folwark o dwóch izbach z alkierzami z drzewa wybudowanymi, dach słomą ukryty; na tejże rzece grobla usypana, młyn o kamieniu jednym y stępach; laski małe mająca. Karczma w której izba alkierz y komora.

Wieś Olszanka nad rzeką Olszanką od zachodu do wschodu słońca płynąca; na tej grobla usypana, młyn o kamieniu jednym y stępach, dach słomą ukryty; folwark pod laskiem, w którym izb dwie z alkierzami, naprzeciwko piekarnia z drzewa po połowie zabudowany, dach słomą kryty, szpichlerzyk mały z chrustu pleciony, dach słomą ukryty; staynia z chrustu pleciona, dach słomą ukryty; dziedziniec chrustem opleciony; cerkiew uniacka pod tytułem św. Iwana Złotoustaho; karczma, w której izba z alkierzem przez pół z drzewa zabudowana, dach słomą ukryty. Zarośle laskowe y dębowe mająca. Ta wioska nie ma nic gróntu w obłogach czyli przelogach zbywającego.

Mierówki część leży nad rzeką bezimienną od wschodu do zachodu słońca płynąca.

Grónt w dobrach tego starostwa jest żyzny y obrzerności mający mil dwie wszierz y wdłuż.

Подпись: Fr. Goszczycki, etc.

My niżej na podpisie wyrażeni gromada starostwa Hermanowskiego, mając moc dostateczną z mocy prawa JWW. panom daną, będąc więc skrzywdzeni od dóbr Wasylowskich JW. Tarnowskiego, hrabiego, w gróntach, którym zakwestyonowaniam y końca nigdy nie ma. Ponieważ od Hermanówki, od Daniłenkowey grobelki do Ostrey Mogiły więcej siedmset dni pola ornego, a od Gułego grobelki więcej dwuchset dni zabrał, od Semenówki tyle zabrał. Iż nie mamy acz małą wioską naszym siedzieć, y do trzechset dni także nam pola zabrał, gotowe role nasze w tymże roku pozasiawał.—Nam też gromadzie Olszanieckiey pola od Jacek, Mokijówki y Demerezny pozabierał, dozwalając swoim poddanym siłą w grónta liżć nasze; jako y tego roku tak korystycznego zabrał w Olszanieckich własnych gróntach na zawsze używanych hreczki kop 20, owsa kop. 20. A zatym jeżeli nie będziemy mieli gróntów przywróconych, które od nas pozabierali, zawsze w naszym będąc używaniu, to nie wiemy zkąd opłacać się będziemy, oraz powinności odrabiać. Składamy więc nasze prośby, a jako nieumiejętni pisma, znakiem Krzyża świętego podpisujemy się.

Iwan Janenko ⊕, Semen Łoza ⊕, Fedko Rud ⊕, Ihnat Tereszczenko ⊕, Ławryn Kowal ⊕, Maxym Storożyk ⊕, Trochym Kowalenko ⊕, Kalenik Szyc ⊕, Mykita Zahurny ⊕, Iwan Kowalenko ⊕.

II. Староство Рошовское.

Działo się na gróncie dóbr miasteczka Rożowa w zamku tamiecznym roku 1789, dnia 3 grudnia, w przytomności ur. Joachima Kamińskiego, Jana Iwanickiego y innych różney kondycyi ludzi, temu dziełu przytomnych. Tudzież przy bytności generała wojewódstwa Kijowskiego y innych opatrzneho Piotra Boraczkowskiego.

My kommissarze y lustratorowie mocą nam z prawa służącą do dóbr roku y dnia wyżey pomienionych zjehawszy, porządkiem na końcu inwentarza z okolicznościami nas przekonywającemi do zebrania starostwa Rożowskiego dochodów wyrażonym, przystąpiliśmy w następujący sposób.

Specyfikacya osiadłości y intrat starostwa Rożowshiego z wsiami do niego należącemu przez lustratorów powiatu Kijowskiego z nakazu prawa Seymu 1789 roku ustanowionego, dnia 6 grudnia ua gróncie sporządzona.

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
W mieście Rożowie chałup chrześcijańskich osiadłych 70. Domów żydowskich osiadłych 9.			
Od żydowskich domów otiadłych czynszu .	70		
Od mieszczan chrześcijańcow z chałup 13 na rok czynszu	140		
Za pańszczyznę letnią od przedmieszczan różowskich y wóyta z chałup 56 przez niedziel 23 po dni 2, dni 2,578, dzień jeden szacując po gr. 12	1,031	6	
Za pańszczyznę zimową przez tygodni 29 po dniu jednym wynosi dni 1,623, dzień po gr. 12	649	6	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Za zaorki, oborki, zakóski, obkóski, za- żynki, obżynki, zagrabki, obgrabki wynoszących dni 448, dzień szacując po gr. 12	179	6	
Podoroszczyzny od tychże poddanych ciąg- łych	1.6		
Czynszu od mielnika rożowskiego	32		
Za motków 112 od tychże przedmieszczan przędzenie po gr. 15	56		
Za grzybów danych sotek 56 a fl. uno	56		
Za kur danych sztuk 112 à gr. 10 sztuka	37	10	
Za jay sztuk 280 po szel. jednym sztuka	3	3	1
Za spust stawu w Rożowie będącego na rzece Zdwiz nazwaney, przychodzącej intraty na rok rozrzuconey, podaney w sposób staw- szczyzny	300		
Arędy karczemney w mięście Rożowie	4,500		
<hr/>			
Summa z miasta Rożowa	7,170	1	1
<i>Wież Żmurówka. W tey wiosce osiadłych</i>			
<i>poddanych 8, od których za pańszczyznę letnią</i> dni 322, dzień rachując po gr. 12	128	24	
<i>Za pańszczyznę zimową dni 203 po gr. 12</i>	81	6	
<i>Za zaorki, oborki etc. od poddanych</i> <i>siedmiu po dni 8, dni 56, po gr. 12</i>	22	12	
<i>Podoroszczyzny od tychże poddanych</i>	12		
<i>Czynszu od mielnika Żmurowskiego, pań- szczyzny nie robiącego</i>	26		
<i>Za przędzenie motków 14 z przędzywa</i> <i>dworskiego po gr. 15 motek</i>	7		
<i>Za grzybów sotek 7 à fl. uno</i>	7		
<i>Za kur sztuk 14 po gr. 10 sztuka</i>	4	20	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Za jay sztuk 35 a solido uno		11	2
Arędy karczemney w Żmurówce	100		
Summa Żmurówki	389	13	2
<i>Wieś Sitniaki.</i> W tey wsi Sitniakach jest osiadłych chałup 48, z których za pańszczyzną letnią dni 2,210 wynoszącą, rachując dzień po gr. 12, uczyni			
	884		
Za pańszczyznę zimową dni 1,391 wynoszącą, dzień po gr. 12	556	12	
Za zaorki, oborki etc. dni 384 à grosis 12	153	18	
Podoroszczyzny od ciągłych poddanych	286		
Za przedzenie motków z przedziwa dworskiego 96, à gr. 15	48		
Za grzybów sotek 48 à fl. uno	48		
Za kur danych sztuk 96, à gr. 10	32		
Za jay sztuk 240 à solido uno	2	20	
Arędy karczemney w tey wsi z wsią Komorówką y Rudnią Komorowską	4,650		
Summa Sitniak	6,660	20	
<i>Wieś Komarówka.</i> W tey wsi jest tylko poddanych dwóch, od tych za pańszczyzną letnią dni 92 wynoszącą, dzień rachując po gr. 12			
	36	24	
Za pańszczyznę zimową dni 58, dzień po gr. 12	23	6	
Za zaorki, oborki etc. dni 16 po gr. 12	6	12	
Podoroszczyzny od ciągłych	16		
Zo motków 4 przedzionych z dworskiego przedziwa à gr. 15	2		
Za grzybów sotek dwie à fl. uno	2		
Za kur danych sztuk 4, à gr. 10	1	10	
Za jay sztuk 10 a solido uno		3	1

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Za spust stawu na Rudni będącego Rudnia przy tej wiosce z której aręda wyżey do Sitniaków idzie przydana.	130		
Summa Komorówki	217	25	1
<i>Wieś Nebylica.</i> W tej wsi Nebylicy jest osiadłych chałup 39, z tych pańszczyzny letniey na rok wycbodzi dni 1,777, po gr. 12 . . .			
Za pańszczyznę zimową dni 1,130, à gr. 12	452	18	
Za zaorki, oborki etc. dni 312 po gr. 12	124	24	
Podoroszczyzny od ciągłych . . .	154		
Za grzybów sotek 39 à fl. uno . . .	39		
Za przędzenie motków 78 à gr. 15 . . .	39		
Za kur danych 78 à gr. 10 . . .	26		
Za jay sztuk 195 à solido uno . . .	2	5	
Arędy karczemney w tej wsi . . .	1,100		
Summa Nebylicy	2,647	17	
Dziesięciny pszczelney od poddanych klu- cza Rożowskiego inwentarzem podanym lustra- torom na rok przychodzący pni 10 à fl. 7 . . .			
Oczkowego z tychże pszczół . . .	70		
Za dań miodową z barci czyli ostrowów, od których po zł. 1 opłaca się . . .	15		
Za półszostu kamienia łaju topionego od arędarzów y rzeźników rożowskich . . .	100		
Za łanów trzy wybranieckicz z zamiany dóbr Bonowa y iunych na Rożów przeniesionych . . .	66		
Za łanów trzy wybranieckicz z zamiany dóbr Bonowa y iunych na Rożów przeniesionych . . .	300		
In summa efficit	551		
Wieś Nebylica	2,647	17	
Wieś Komorówka	217	25	1
Wieś Sitniaki	6,660	20	

	Złote polskie.	Gro- sze.	Sze- łagi.
Wieś Żmurówka	389	13	2
Miasto Rożów z przedmieściem	7,170	1	1
Summa Summarum	17,636	17	1
<i>Wieś Borówka po lustracyi 1766 osadzona y po wyszłym czasie slobody poddani tamteysi czynią intraty z chałup 10</i>			
	211	6	
Cunctim Summa	17,847	23	1

Expresse summy z starostwa Rożowskiego roczney wynosi zł. pol. siedmnaście tysięcy ośmset czterdzieście siedm, groszy dwadzieścia trzy y szeląg jeden.

Ponieważ JW. Cetner, wojewoda bełzki za świadectwem konstytucyi 1764 roku na mocy zamiany dóbr królewskich przez kommissarzów tą konstytucyą oznaczonych udziałaney we wsi Kniazach w wojew. Bełzkim a powiecie Ruskim, w ziemi przemyskiej od wsiów Bonowa, Lubienia, Hołyńcza y części Hruszowiec, w ziemi zaś Halickiej od wsi Nazawizowa dóbr królewskich a dobrami tegoż JW. wojewody dziedzicznymi r. 1765 w sobotę po święcie świętej Doroty Panny w grodzie Przemyskim oblatowaney, a potym przez lustratorów powiatu Kijow. r. 1766 dnia 14 czerwca powtórzoney starostwa Rożowskiego, to jest miasta Rożowa y przyległości wsiów Nebylicy, Sitniaków, Komarówki, Żmurówki, Rudni y Huty podług brzmienia teyże zamiany, a po nastąpieniu oney osadzoney wsi Borówki na gróntach starostwa Rożowskiego jest dzisiejszym dożywotnim posiadaczem, a z ostatney lustracyi 1766 roku okazuje się intraty roczney zł. pol. 15,160, gr. 26 y za trzy wybrańskie łany w pomienionych królewskich dobrach za dziedziczne rożowskie zamienionych tąż lustracyą oznaczonych zł. 300 od tegoż JW. posiadacza należy, przeto wymienioney intraty wynosi zł. pol. 15,460, gr. 26; ze zaś wieś Borówka po lustracyi osadzona po wyszłym czasie slobody poddani tameysi czynią intraty zł. 211,

gr. 6 y cena dni roboczych oraz danin rocznych z uchwały kommissyi powiatowej jest podwyższoną, a ztąd utworzona zł. polskich 17,847, gr. 23, szel. 1 intrata została; y inwentarzów w latach 1786, 1787 y 1788 ur. Wacley Wolski z rzeczy W. Rokitnickiego szan. JKMci dożywotnich JW. Cetnera, wojewody bełzkiego dochodów prawa nabywcy rządca, mieniać sobie być niespełna ćwierciorocznym tegoż starostwa zawiadowcą, nie złożył. My zaś, kommissarze y lustratorowie, zważając, iż y podczas lustracji 1766 roku, die 14 czerwca odprawiającej się przed lustratorami powiatu Kijowskiego intrata tego starostwa przez rządcę zaprzysiężona nie była y teraz nikt ani złożyć ani zaprzysiężić inwentarzów nie zbiera się, więc pomienioną intratę zł. pol. 17,847, gr. 23, szel. 1 roczną za rzetelną y należną uznawszy, połowę summy zł. polskich 8,923, gr. 26, szel. 2 przy JW. Cetnerze, wojew. bełzkim. posiadacz dożywotnim starostwa Rożowskiego czyli jego prawa nabywcy zostawujemy, a drugą połowę zł. pol. 8,923, gr. 26, szel. 2 aby tenże JW. Cetner, posiadacz tego starostwa dożywotni lub od niego prawonabywca do Skarbu Koronnego Rzpltey w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość wypłacał, a na rok dzisiejszy co do opłacenia oznaczoney kwoty należąc będzie regule prawa dopełnił, nakazujemy. Oraz aby lasów nikomu na opał, budowlę y inne zdatności nie przedawano pod winami w prawie wyrażonemi obowiązujemy. Mieszczanom zaś y mieszkańcom starostwa Rożowskiego na opał y ogrodzenie z drzewa leżącego, a na budowlę z pnia wycinać y bez opłaty wywozić nie broniono rządcom starościńskim zalecamy.

Dan w Rożowie dnia 7 grudnia 1789 roku.

Podnucu: M. Głębocki, Sz. T. Jabubowski, Fr. Goszczycki.

Opisanie położenia starostwa Rożowskiego.

Miasto Rożów zasiadłe nad rzeką Zdwież zwaną, na której Zdwیزی grobla y staw z obydwoma brzegami należy do starostwa Rożowskiego; jest na teyże grobli młynów dwa o kamieniach mącznych dwóch, stępach y foluszach.

Niedaleko tey grobli znajduje się zameczek rożowski nad stawem, ogrodzony dębową palisadą, ale to ogrodzenie jest stare y opadać już poczęło; jest górką na drugim piętrze do, mieszkania, na dole budynek z jedną izbą, alkierzem y dwoma garderobkami. Piekarnia z jedney strony y z drugiey strony także z piecami kaflowemi y piekarskiemi, a w sieniach kuchnia; w tymże miejscu jest staynia duża. Szopka przy stayni—ale ta cała budowla bardzo stara y po części opadła.

W tymże mieście Rożowie cerkiew jest jedna niedaleko zamczku.

Wsie do starostwa Rożowskiego należące:

Zmurówka czyli przyległość do Rożowa, leży pod samym Rożowem, nad stawem rzeki Zdwیزی.

Wieś Sitniaki położone są nad rzeką Zdwieżą. Brzeg oney rzeki, do tey wsi należący, ale młyna niemasz, bo W. Charliński, Juzówki do klucza Karaszyńskiego należący JW. Cetnera, wojew. bełzkiego y przed tym dóbr pomienionych dziedzica, prawonabywca, zabronił młyna na brzegu Sitniakowskim, chociaż był młyn przed czasem y w czasie zamiany dóbr rożowskich po rzekie Zdwież dobra królewskie determinującey.

Wieś Komarówka leży przy lasach rozległych nad rzeczką Komarówką czarnych y sosnowych.

Wieś Nebylica zasadzona koło rudy bez nazwiska.

Wieś Borówka po lustracyi 1766 roku przysposobiona, slobodę już wysiedziała, leży nad błotami przy dąbrowie.

Rudnia y Huta w tymże starostwie znajdują się, ale produktu zwyczajnego nie czynią.

Opisanie granic starostwa Rożowskiego.

Te dobra rożowskie dzielą się od dóbr ziemiańskich przedtem JW. Cetnera w. b., a teraz W. Antoniego Charlińskiego dziedzicznych rzeką Zdwizą nazwaną. Położenie tychże dóbr rożowskich królewskich po tej stronie teyże rzeki Zdwiz nazwaney, a po tamtej stronie teyże rzeki dobra inne, przedtem tegoż JW. Cetnera, w. b. dziedziczne, a teraz W. Charleńskiego. Też dobra rożowskie collateralitatem z dobrami najpierwey z góry rzeki Zdwiz nazwaney z dobrami Miasteczko czyli Stawiszcz nazwanemi, przedtem W. Pinińskiego, a teraz JW. Podoskiego, kasztelana dombrzyńskiego, w gróntach swoich znakami—jak powiedzono takimi—od rogu starego zamczyska w Karaszynie, wsi za rzeką Zdwizą leżącej, będącego, do Tereszkowey Krynicy, od tey do kopców nad brusiłowskim szlakiem będących, ztamtąd do ostrowu Pasieczyska Doroszewego, ztąd do kopca pod Wygodowem, od tego kopca do lasu Wygodow nazwanego, od Wygodowa do lasu nazwanego Piszczany, z Piszczan do lasu Kożuchów zwanego, z lasu Kożuchowego do lasu Bezwicz, z tego lasu w rzekę Wysochła zwaną, od Wysochli rzeki do rzeki Biłki y tam zaczynać się ma granica z wsią Wyszewiczami do klucza Radomyskiego, do metropolji kijowskiej należąca, gdzie z rzeki Biłki do uroczyska Chomówka nazwanego, od tego uroczyska poza Moskiewską górą do uroczyska Choychty zwanego, ztąd przez Kobyle błoto, mimo jeden futur Niżyłowski, do Michałowego zamczyska, od tego zamczyska do Michałowey grzędy, od tey grzędy do Wodoród y do rzeki Stalnica zwaney, w rzekę Zdwiz, niżej z Rożowa ku miasteczku Makarów zwanemu płynącą y tu kończyć się ma granica rożowska z dobrami Makarowskiemi; które to dobra rożowskie między wyż wyrażonemi dobrami w circumferencyi, od nich opisane, w te grónta rożowskie z dóbr Miasteczko czyli Stawiszcz nazwanych JW. Podoskiego, kaszt. dombrz., jako też y dóbr wsi Wyszewicz do metropolji kijowskiej należącej, upornie wdzierając się ludzie dóbr pomienionych w pola, sianozęci

y lasy do tychże dóbr przywłaszczają, o które process zaczęty w grodzie kijowskim.

Też dobra rożowskie mają swoje lasy sosnowe, dębowe, brzo-
zowe y miejscami czarne, jest zaś różnego gatunku lasów więcej
mil dwóch.

Подпису: Franciszek Goszczynski etc.

12. Староство Дымирское.

Działo się na gróncie dóbr miasteczka Dymira w wojewódstwie
y powiecie kijowskim położonych w zamku tamecznym r. 1789.
dnia 29 listopada w przytomności ur. Jana Kuryłowicza, Joachima
Kamińskiego, Jana Iwanickiego, tudzież przy bytności generała
wojew. Kijowskiego y innych opatrzego Piotra Burakowskiego.

My kommissarze y lustratorowie, na mocy wyżej w dziełach
naszych wyrażoney, na grónt dóbr wyżej pomienionych zjehawszy,
rządcom starostwa Dymirskiego prawa posiadania złożyć y inwentarze
podać nakazaliśmy; a ponieważ o posiadaniu dożywotnim za przywilejem
przez W. Kajetana Potockiego starostwa Dymirskiego, a w jego
prawie o dzierżeniu tegoż starostwa przez W. Kajetana Golejow-
skiego, buńczuczne JKMcI zawiadomieni jesteśmy y rządca dóbr
pomienionych inwentarze złożył, przeto my do zebrania intrat spo-
sobem następującym przystąpiliśmy:

Miasteczko Dymir. Osiadłość 106*); ciągło 89. Expresse dni

*) Въ эту цифру вошли только хозяева—христиане; кроме нихъ есть
sąsiady (17), за которыми не показано никакихъ повинностей и *żydzi* (10). пла-
таціе только чиншъ—одинъ зл. 14, а всѣ остальное по зл. 7. Между подданными
есть *czynszowi* или *generalny* (5), платяціе только чиншъ отъ зл. 28 до зл. 70,
мельники (2), тоже зл. 14 и 28. Остальные отбываютъ всѣ повинности; между
ними встрѣчаются *побережники* 3, *пахотки* 1, *ткачи* 15, *козаки* 5 (Semen Zaw-

pańszczyzny ciągłej w tygodniu 84, a przez tygodni 52 wynosi dni 4,368, po gr. 15 dzień jeden szacując—zł. 2,184; pieszych dni 76, a przez rok dni 3,952, po gr. 12 rachując każdy—zł. 1,580, gr. 24. Letnich dni*) 392 po gr. 12—zł. 156, gr. 24. Czyszu od mielnika y żydów zł. 2,159. Podoroszczyzny zł. 325. Warstatowego od tkaczów zł. 60. Oczkowego zł. 38. Miodu belcy 39, kwart 4^{1/2} po zł. 8 belce—zł. 314, gr. 24. Grzybów sotek 98 po zł. jednemu—zł. 98. Kur danych 98 po gr. 10 kura—zł. 32, gr. 20. Za przedzenie motków 98 po gr. 15—zł. 49. Kunicznego y jołowicznego zł. 44. Arędy karczemney z punktami w powinnościach wyrażonemi y rudnią zł. 6,589. gr. 12. Ogólney summy wynosi zł. pol. 13,631, gr. 14.

Wieś Kotiusanka. Osiadłość 52**); ciąгло 64. Expresse 38 pańszczyzny ciągłej dni na tydzień, a przez tygodni 52 dni 1,976. dzień rachując po gr. 15—zł. 988; pieszey dni 37, a w roku dni 1,924, dzień po gr. 12—zł. 769, gr. 18. Dni letnich 196, po gr. 12—zł. 78, gr. 12. Czyszu zł. 966. Podoroszczyzny zł. 145. Warstatowego od tkaczów dwóch zł. 8. Oczkowego zł. 8. Miodu belcy 16, kwart 4, po zł. 8 belce—zł. 131, gr. 6. Za grzybów sotek 49—zł. 49. Kur danych sztuk 49, po gr. 10—zł. 16, gr. 10. Za przedzenie motków z przędzy dworskiego 49, po gr. 15—zł. 24, gr. 15. Aręda karczemna wraz z Dymirem. Ogólney summy wynosi zł. 3,184, gr. 1.

rucha, Sawa Petruczenko, Neczypor Roszczynok, Denys Zdur, Pawel Lipniczenko.)
Одна *убога* платитъ чиншъ zł. 7.

*) Это: 1) zakóski, obkóski etc и 2) tuki.

***Mielnik* дасть только чиншъ zł. 28; czynszowy (3), дають чиншъ; одинъ только чиншъ zł. 70 другой чиншъ zł. 70 и miód (belce 1, kwart 6), третій чиншъ zł. 28, dnie letnie 4, grzyby, kury, motki. Wóyt, pobereźnik. tkaczy 2—несутъ всѣ повинности.

Zbiór intrat rocznych z starostwa Dymirskiego 1788 roku. *)				
Osia- dłość.	Ciągło		S u m m a.	
			Złote	gr.
116	89	Miasteczko Dymir	13,631	14
52	64	Wież Kotiużanka	3,184	1
168	153	Summa Summarum efficit . .	16,815	15

Expresse summy z starostwa Dymirskiego złotych polskich szesnaście tysięcy, ośmset piętnaście, groszy piętnaście.

Powinności poddanych starostwa Dymirskiego.

1-mo. Każdy poddany osiadły w starostwie Dymirskim pańszczyznę w lenjach wyrażoną inwentarza ciągli ciągiem a piesi pieszą odrobiją.

2-do. Czyszn, podoroszczyznę y inne daniny pieniężne w inwentarzu wyrażone w średnich dniach miesiąca października opłacać są obowiązani.

3-tio. Tkacze od warstatu półsetek jeden z przędzy dworskiej w roku jednym wyrobiją, lub gdy robić nie będą, po zł. pol. 4 oddadzą.

4-to. Oczkowego po gr. 15 od pnia każdego pszczoł w puszczy będącego w roku zapłacą.

5-to. Miód z barci, danny, grzyby, kury podług wyrazu w lenjach co rok oddać mają, lub pieniędzmi opłacić za grzybów sotkę zł. 1, belce miodu zł. 8, za kurę gr. 10.

6-to. Motek jeden podług zwyczaju dawnego z przędzy dworskiego na motowidło siedmiopiędziowe każdy z poddanych w roku wyprzędzie y do dworu odda.

*) Доходъ съ Рудни зл. 2,000 не принятъ въ соображеніе на основаніи сеймовыхъ постановленій.

7-mo. Szarwarków 12 w utrzymanie grobel, młynów, oraz na potrzebę folwarczną mają być obrócone w roku jednym, a tę ciągli ciąglem, a piesi pieszą odbędą.

8-vo. Arędarzowi siano kosić dni dwa, to zgromadzić y zstożyć powinni; dREW świątecznych fur dwie do winnicy wywieźć; do Fastowa każdy ciągło mający raz po zboże pojechać y przywieść kupione przez arędarza, a to parowy oziminy korcy 5, a jarzyny 6; pojedynk oziminy korcy 3, a jarzyny 4 korcy, y z tym raz w koley do młyna pojechać y zmić powinien. Chmielu korzec jeden dać, lub gdy nie da, tedy złoty jeden za korzec nieoddany zapłacić. Do teyże arędy dodaje się podług dawnego zwyczaju (ile że lasy borowe są obszerne, y prawie wiekiem nie wyrobione) maydan smolany na koni 12, które zawsze funduszem arędy być mają.

(Подпису: Głębocki, Jakubowski, Goszczyński).

A po odebraniu ekstraktem przysięgi w roku terażniejszym 1789, dnia 17, miesiąca lipca przed Aktami Grodz. Kijow. przez W. Ignacego Golejowskiego, possessora starostwa Dymirskiego wykonaney, uznaniu jednorocznego inwentarza starostwa Dymirskiego (ile gdy ur. Grzegorz Budziński, rządca tegoż starostwa imieniem W. Golejowskiego, buńczuczno JKMcI tenże jednoroczny inwentarz złożywszy, do przysięgi zabierając się twierdzi, iż w dwóch poprzedniczych 1786 y 1787 latach także same intraty były) za dokładny uznawszy podpisem rąk naszych utwierdzeniu y tegoż inwentarza na gróncie miasta Dymira, mieyscu starostwa pryncypalnym na niezmnieszenie y nieutajenie intrat Skarbu Koronnego przysięgi przez wyżrzczonego ur. Grzegorza Budzińskiego wypełnieniu z ogólney summy zł. pol. 14,715 gr. 15 intraty połowę, to jest zł. pol. 7,357, gr. 22¹/₂ przy W. Golejowskim, staroście Hryniewieckim, possessorze starostwa Dymirskiego, zostawujemy. Drugą połowę złotych polskich 7,357, gr. 22¹/₂ aby tenże do Skarbu Koronnego Rzpłtey w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość wy-

płacał, a na rok dzisiejszy co do opłaty całkowitej intraty regule prawa dopełnił nakazujemy; oraz aby lasów nikomu na opał, budowlę y inne zdatności nie przedawano, pod winami w prawie wyrażonemi.

Dan w zamku Dymirskim dnia 1 grudnia 1789 roku.

(Подпису мнѣе.)

Opisanie zamku starostwa Dymirskiego.

Na dziedzińcu dwór nad rzeczką Pychówką, po samym środku o pokojach pięciu y jednej garderóbce, officyny w których jedna izba z alkierzem, wokoło palisadami dębowemi osadzony. Kuchnia z dwoma izbami. Na bramie górka z dwoma izbami. Za zamkiem folwark z dwoma izbami y alkierzem, izdebka na jarzynie y szpichlerzyk, staynia, wozownia, loch. Za folwarkiem gumno, obora. Cerkwi dwie—jedna pod tytułem św. Kuźmy y Damiana pusta, a druga pod tytułem św. Mikołaja, w której nabożeństwo odprawia się; obydwie greko-unity. Karczma wjezdna, w której izb pięć, komor dwie; kramnic pięć. Szkoła żydowska jedna y szpichierzyk jeden. Młyn nad rzeką Pechówką o jednym kamieniu, który tylko na wiosnę y w jesieni miele, drugi młyn nad błotem, nazywajacym się Krywuszą o jednym kamieniu, intraty żadney nie czyni. Młyn na futorze Siedlisko Kamionka zwany o jednym kamieniu, żadney intraty nie czyni.

Wieś Kotużanka. Cerkiew jedna pod tytułem św. Michała, przy której niema kapłana greko-unita. Karczma jedna, reparacyi potrzebuje na nowo. Młyn na rzece Zdziż o jednym kamieniu. Rudnia na teyże Zdziży y młyn o jednym kamieniu. Huta, na której szopa do robienia szkła.

Obszerność lasów y pól starostwa Dymirskiego.

Od granicy Demidowskiej pól częścią piaszczystych, częścią ziemi czarney jest na milę. Lasów—sosniny, dębiny, brzeziny, olszyny, łożyny y innego rodzaju drzewa rachując z błotami y rzeczka-
kami jest także na milę.

Od granicy Abramowskiej wsi do Demidowa należącej do granicy wsi Waskówki dóbr Czarnobylskich JW. Chodkiewiczowej, starosciny żmudsk. pól jest na półmili takiejże dobrości, a lasów y błot także rodzajem podobnych znajduje się na półtrzecia mili.

Pól ziemi szarey jadąc ku rzeczce y Siedlisku Kamionce zwaney jest mila.

Lasu różowego na uroczysku Mokrzec zwany jest najmniej mila.

Las sosnowy wyżej mieniony jest sposobny do wyrobku towarów leśnych y potrzebom gróntowym dostarczać na długą przyszłość mogący.

Иоднучь: Fr. Goszczycki, etc.

Opisanie granic starostwa Dymirskiego przez poddanych tegoż starostwa dnia 29 listopada 1789 r. podane.

1-mo. Zaczawszy ścianą od dóbr Demidowa dziedzicznych sukcesorów nigdy JW. Józefa Jakubowskiego, podk. żyton. używa Dymirskie starostwo od uroczyska Jerkowszczyzny od małego mostku na dolenie y rzeczce Rykuni będącego, idąc daley ku zachodowi na uroczysko Kołodźyno błoto zwane, ztamtąd uroczyskiem Lisowicze aż do Nedyczyna jeziora y w lasæk Kurczyk prosto przez Skorzyn w rzekę Zdwiz. Odebrano zaś z tey ściany do dóbr Demidowskich podług starey granicy dymirskiej od uroczyska rozbitego wału nad rzeką Irpieniem będącego do jeziora Wulżyn nazywającego się, ztamtąd na uroczysko Czarna Grusza po pod Litwinowskie

pola dziedzictwa demidowskiego na kurhany y Kulinczyn kołodziej; daley na Oziercą lasem na Wieliki Czaszcz y Wyrozubowu Hołowu, oraz na rudę y rzeczkę Zdwiz.

Tego gróntu przez poddanych dóbr demidowskich od starostwa zabranego (od lat stu) biorąc wzdłuż od rozbitego wału do rzeczki Zdwiza jest na milę polską, a wszecz na ćwierć mili klinem, coraz wężiey ku teyże rzece Zdwizy ciągnącego się.

2-do. Przy ścianie dóbr iwankowskich JOX. Lubomirskiey, exwojewodziny kijow., używa Dymir od rzeki Zdwizy, tąż samą rzeką biorąc do młyna y grobli Kalenika, tudzież rudni dymirskiey, szlakiem do Dymira idącym do Smołowego Ostrowa. W teyże ścianie odebrano od tegoż starostwa lasów do Iwankowskiego klucza od rudy przez rzekę Zdwiz na uroczyska Jarusze y Rosocha, gdzie się schodzą trzy granice, to jest wsi Wachówki JW. Chodkiewiczowey, starościny Żmudsk. dziedziczoney, Iwankowa y Dymira. A ztamtąd na Wielki Potok, na Berezok, na Hodowicze, na Czerepkowu Horu, zkąd do Zwiżu rzeki, wzdłuż odebrano lasów na półmili y wszecz tyleż—przez dobra Wachowskie od lat 50, a przez Iwankowskie przez lat 15.

3-tio. Od ściany wsi Złodziejówki do metropolji kijowskiey należącej używa Dymir od Smołowego Ostrowa, rzeczką Trostią do lasu Hruzkiego na jezioro Sokole hało do Czerepkowey góry y Suderewa na Deremysku; zkąd na Kasiana drzewo y uroczysko jego w rzeczkę Żyd zwaną pod wieś Złodziejówkę, ztamtąd w rzeczkę Łosynkę y uroczysko czyli las Zawydów, oraz las Hołowuy, dąbrową do uroczyska Krahy, na Pawłuchnowe futorzyszcze w las Zimowiszczce schodzą się.—Od tey ściany odebrano grónta y lasy, zacząwszy od Czerepaszney góry na uroczysko Mokrzec zwane: różne w nim znajdujące się uroczyska, to jest Wchodne, Chomińsk, Wojisk, Czarny las w rzeczkę Żyd zwaną, tąż rzeczką w uroczysko Mosty, na Orlik, Laski, Trostiańcy, potokiem w Łas czarny, do uroczyska Jahodne, rzeczką Łozinką w uroczysko Dowżyk przez wieś Złodziejówkę w rzeczkę Żyd zwaną. Tego lasu y gróntu od

dóbr Dymira odebrano wzdłuż od Czerepaszney góry do Złodziejówki y rzeczki Żyda na milę jedną, a wszere na półmili dobrej od lat 30.

4-to. Od wsiów Hlibówki y Kozarowicz dziedzicznych JW. Kaczyńskiego od uroczyśka Chleptun y Krzywuszney na uroczyśka Baydak, Peszczane błoto polami do rozbitego wału po pod Hlibówką y Kozarowicze do Irpienia rzeczki, teraz Polskę z Moskwą graniczącey, od których wsiów, pół wzdłuż na półmili, a wszere na ćwierć mili od lat 70 odebrano.

To opisanie granic ludzie dymirscy y Katiuzańscy, jako nieumiejący pisać, podpisy swoje krzyżem świętym pokładają.

12 подписей—8 дымирскихъ и 4 котюжанскихъ.

Деляція.

Jaśnie wielmożni lustratorowie nayłaskawsi dobrodzieje.

My gromady miasteczka Dymiru y wsi Katiużanki w imionach y nazwiskach niżej wyrażeni Najjaśniejszego Króla Pana naszego miłościwego y Rzpltey wierni poddani a JWW. Panów dobrodziejów podnożkowie, głowy nasze schilając, dopraszamy się dla siebie litościwych y miłosierdnych względów, abyśmy w krzywdach od W. Golejowskiego poniesionych mogliśmy mieć dla siebie sprawiedliwość wymierzoną y krzywdą naszą nadgrodzoną w punktach niżej opisanych.

1-mo. Łuczyny po miar cztery przymuszają nas, abyśmy rąbali gróntowi, a ogrodnicy po miar dwie bez żadney nagrody.

2-do. Narzuca siłą mocą pieniędzy, aby każdy po miar sześć łuczyny wyrąbał, który narzut z krzywdą wielką dla nas jest.

3-tio. Podoroższynę płacimy, a jak tylko sanna droga wypadnie, każe nam kłody wozić do Dniepru na płyty bez żadney nagrody; a jeśli który czasu niema y nie odwiezie, każe łapać y zawiesiwszy do belka (?) niemiłosierdnie bić, y winne podróże bez żadney nagrody gonić.

4-to. Konopie wędlic y moczyć każe, narzucając nadzwyczajną miarą, tak że nigdy dobrze wywędlic nie można y swojemi zawsze dokładać musimy.

5-to. Kapustę, buraki wiele zbierze W. starościna Golejowska, ten na nas rozruca, abyśmy jey płacili ceną niepraktykowaną w tym kraju, to jest za sotku kapusty zgniłej zł. 5, a za buraków korzec zł. 4.

6-to. Kobietam naszym po motków 8 kaźdey W. starościna Golejowska każe narzucać, aby przędli bez żadney nagrody y wiele jest w chałupie kaźda musi wyprząść, a co nie stanie, to z swego przędziwa doprząć musi, a przy czynszach po gr. 15 za motki opłacamy. A my zaś sami od niedzieli do niedzieli ciągli ciąglem, a piesi pieszą powinność o głodzie odbywać musimy, tak że teraz ciągła poutracaliśmy, kto y miał za JP. Zawadzkiego pos sessyi wołów 8 ten teraz ledwie parę ma, a który 4, to żadnego niema, poutracaliśmy w różnych podrózach y na niepraktykowanych robotach.

7-mo. Kominowe za uszłych 56 poddanych z przyczyny W. Golejowskiego opłacać mnsimy, po których zbiegłych W. Golejowski chałup 28 rozebrać kazał y na kuchni spalił; a reszta chałup spustoszały y porozwalały się.

8-vo. Pawłowi Łypenkowi W. Golejowski smoły beczek 10 sprzedał, który opatrzywszy iż to nie smoła, tylko woda spuszczana z smoły w beczkach znaydowała się, na co zaświadczył się JP. Radziszewskim, pisarzem komory Kozarowickiey y innemi ludźmi y nie brał, a W. Golejowski za to wymógł u tegoż czerwonych złotych dziewięć y batogów sto kazał wyliczyć; tenże Paweł kozakował. Któremi W. starosta kazał rąbać miar dwie łuczyny bez żadney powinności, a że nie wyrąbał, kazał zapłacić sobie złotych dwadzieścia; a jedną miarę daremnie wyrąbał y odwiózł, za co należałoby zł. 10, gr. 15, tych nie zapłacił. Tenże kłód 10 odwiózł do Dniepru na płot, za co żadney nagrody nie odebrał. Do Berdyczowa jeździł w same zniwa po kucharza o mil 20, za co W.

starościna deklarowała dać zł. 18, a gdy powrócił, nic nie wziął. Temuż wzięto do skarbu W. Golejowskiego żyta korcy 10, a korzec płaci się po zł. 14, za co tylko wziął fl. 93, gr. 19 miedzią nemi pieniędzmi moskiewskimi, a resztę nie dopłacił.

9-no. Stróżczyzny po złotemu jednemu płacimy, a po dwóch stróżów najmować musimy do dworu.

10-mo. Arędarzowi żelazo do Czernobyła z Katiuzanki wozimy mil dwie, więc w roku tyle co potrzeba, a żadney nagrody za to nie mamy. Temuż po kłód trzy każdy ciągnęło z nas mający wywieść musimy do Dniepru na płyty.

11-mo. Iwan Tymoszenko siedział na czynszu, któremu wzięto wołów parę bez jego wiadomości do prowadzenia smoły na brzeg Dniepru, od której podróży wypraszał się u ur. Budzińskiego, ten go złajawszy przymusił, aby zaprowadził kufę dużą, w której podróży woły popodrywał y pozdychały, wartujący rubli 18.

12-do. Opanasowi Kowalowi sianożęć od lat 20 używana W. Golejowski kazał odebrać na skarb, opłacającemu czynsz rubli 5 y pańszczyznę po dni dwa na tydzień odbywającemu.

13-tio. Gromada kotiużańska radziła się z gromadą mieyską dymirską, aby wysłać ludzi dwóch do Warszawy do Stanów sejmujących z memoriałem. W. starosta Golejowski, dowiedziawszy się o tam, posłał ur. Budzińskiego z Jabłońskim, ci wpadłszy neliłościwie dwóch ludzi prawie na śmierć poubijali.

14-to. Chwedor Krykunenko, bednarz, zawsze daremnie robi we dworze, y raz sporządziwszy beczki nad Dnieprem smolanki, zakończywszy robotę, poszedł na noc do domu własnego. Ur. Budziński przyjechawszy y nie zastawszy Chwedora, pojechał za nim, a zastawszy w domu jego dał batogów 50. Tenże Krykunenko wyrobił własnym materiałem obręczów na potrzeb W. starosty kup kilkanaście, a za to y trzech groszy nie wziął.

15-to. Martyn Krykunenko kozakował y czynsz opłacał, musiał y pańszczyznę odrabiać. Kłód do brzegu Dnieprowego 12 odwiózł daremnie, łuczyny miar 4 wyrąbał y odwiózł, za co nic nie

wziął, jakoż w maydanie dziegciwym był niedziel kilka bezpłatnie.

16-to. Korniejowi Kuszniereńkowi W. Golejowski kazał zabrać drani kop 27, temuż W. starosta kazał wyliczyć batogów 20 za to, że kłód nie mógł wozić do Dniepru na płyty.

17-mo. Jakowa Illukowego wzięwszy za parobka do maydanu, trzymał w kaydanach zawsze w nocy, aby nie uciekł; a w dzień o głodzie musiał robić.

18-vo. Ustyma Buhaja ur. Rudzki, zastawszy dokładającego miarę łuczyny bez niemanie zaczął bić drągiem, który więcej pół-roku chorował.

19-no. Kornieja Jakubczyka wypędziwszy do prowadzenia kuffy z dziegiem parowołowej, który prosił się u W. starosty, aby dano pomoc, zamiast pomocy złajany został y przeładowaną beczką nadzwyczajnie wielką woły poderwał y nie przypędził do domu tych, w drodze pozdychały.

20-mo. Matwij Dermił ugodzony był od W. starosty do rąbania łuczyny miar trzech, które y wyrąbał y odwiózł swoim koniem na swojej charczy, za co należałoby zł. 30, za co nic nie dał.

21-mo. Ur. Leon Jankowski nigdy nie robiąc pańszczyzny przez W. starostę został obróconym w poddaństwo y musi odbywać tak, jak poddani.

Wołów sześć zajeździł wożąc kłody do Dniepru y kuffy z dziegiem, tenże łuczyny rąbał miar kilka daremnie bezpłatnie o głodzie, a gdy wysłał syna swego po chleb do domu, W. starosta zdybawszy zawrócił y kazał batogów kilkanaście wyliczyć, mówiąc że szyszki borowe jedz, nie chleb.

22-do. Łukian Jakubczyk wołów 4 mając za possessyi W. Zełińskiego te za terażniejszego starosty wszystkie pozdychały pod kłodami y beczkami smolnemi, transportowanemi do Dniepru.

23-tio. U Stepana Kulesza W. starosta kazał wziąć żyta korcy siedm, na ówczas płaciło się żyto po zł. 14, a pan starosta zapłacił po zł. 9 miednych. Tegoż gdy wypędzili do prowadzenia

smoły nad Dniepr, w tej drodze wół mu zdechł. Tenże łuczyny miar 4 wyrąbał y wywiózł, za to mu nic nie zapłacono; takąż siłomocą wzięto za parobka do maydanu, y gdy nie chciał być, dano batogów 50.

24-to. U pawła Mikitenka wzięto siana kopie 30, za co należało zł. 14, a nic nie dano; temuż woła wzięto do dworu y znędziono tak, że zdech.

Te nasze krzywdy dopraszamy się JWW. Panów dobrodziejów Stanom Rzpłtey seymującym przełożyć, a nam jako swoim wiernym poddanym nie zechceć odmówić sprawiedliwości.

Dan w Dymirze dnia 1 decembris 1789 roku.

24 nodnucu (krzyżykami).

13. Староство Таборовское.

Działo się na gróncie dóbr miasteczka Taborowa w dworze tamecznym roku 1789, dnia 29 grudnia, w przytomności WW. Theodora, viceregenta grod. kijow. y Michała Lowczyca Latyczowskiego Dunajewskich, braci między sobą rodzonych y urodz. Jana Iwanickiego, tudzież przy bytności generała wojewódstwa Kijowskiego y innych opatrzno Semena Kiryczenka.

My kommissarze y lustratorowie prawem do niżej wyrażoney czynności przyznaczeni na grónt dóbr roku y dnia wyżej położonych zjehawszy, W. Pawłowi Cyrynie, staroście taborowskiemu prawa posiadania y inwentarze lat 1786, 1787 y 1789 złożyć nakazaliśmy, a ponieważ roku 1768, dnia 1 sierpnia w Warszawie od Najjaśniejszego Stanisława Augusta, Króla polskiego, Pana Naszego Miłościwego W. Franciszkowi y Franciszce z Stojińskich Dogil Cyrynom, małżonkom sędziom ziem. nowogr. do ustąpienia

starostwa Taborowskiego na osobę ur. Pawła Cyryny, syna tychże consens roku tegoż, dnia 22 octobris w grodzie Łuckim od tychże na osobę syna zeznane ustąpienie roku tegoż, dnia 12 junii w Warszawie od Najjaśniejszego Stanisława Augusta, Pana Naszego Miłościwego dla Katarzyny z Rostkowskich Cyryny, ur. Pawła Cyryny, starosty taborowskiego, małżonki, na dożywotne dzierżenie starostwa pomienionego dany przywilej złożwszy, o posiadaniu swoim y żony prawnie nas zawiadomiwszy, inwentarze podał. Przeto my do zebrania dochodów przystąpiliśmy w ten sposób. A lubo w tabelli od Prześwietney Kommissyi Rzpltey Skarbu Koronnego nam do lustracyi Królewsczyzn przesłaney wyrażona jest przy starostwie Taborowskim wieś Jarosławka, gdy jednak miasteczko Taborów idąc za spadkiem wody z prawey strony przedmieścia Taborowa leży, które niegdyś Jarosławką sąsiedzi w myśli oderwania od Taborowa nazywali; a w samey istocie jest przedmieściem y my pod nazwiskiem Taborowa zlustrowawszy Prześwietney Kommissyi Rzpltey Skarbu Koronnego donosimy.

Miasteczko Taborów. Osiadłość 31*); ciągło 30. Expresse pańszczyzny roczney ciągłej dni 1,456, dzień po gr. 15 rachując—zł. 728; pieszey dni 1,040, po gr. 12 dzień jeden—zł. 416. Letnich dni ciągłych 28 po gr. 15—zł. 14; pieszych 232 po gr. 12—zł. 92, gr. 24. Czynszu zł. 132, gr. 15. Podoroszczyny zł. 115, gr. 15. Kapłonów 25 à gr. 15—zł. 12, gr. 15. Kur 49 po gr. 10—zł. 16, gr. 10. Jay sztuk 245 à solido uno—zł. 2, gr. 21, szel. 2. Motków 49 po gr. 15—zł. 24, gr. 15. Arędy karczemney zł. 700. Summy ogólney wynosi zł. pol. 2,256, gr. 25, szel. 2.

Wieś Złotucha. Osiadłość—poddanych 7 y szlachty 25; ciągło u podd. 6, u szlachty 26. Pańszczyzny ciągłej dni 312, po gr. 15—zł. 156; pieszych dni 312, dzień po gr. 12—zł. 124 gr. 24. Letnich

*) Въ томъ числѣ шляхціц платить чиншъ зл. 70; czynszowy generalny tożе зл. 35; pobereźnik, ubogi tożе зл. 7; starzec ubogi tożе зл. 3, gr. 15; chalupnik tożе зл. 10 и, кромѣ того, дни letnich pieszych 10.

dni ciągłych 6 po gr. 15—zł. 3; pieszych 64 po gr. 12—zł. 25, gr. 18. Czynszu zł. 528. Podoroszczyzny zł. 27. Oczkowego od pni 18—zł. 9. Kapłonów 7 po gr. 15—zł. 3, gr. 15. Kur 14 po gr. 10—zł. 4, gr. 20. Jay sztuk 70 à solido uno—gr. 23, szel. 1. Motków 14 po gr. 15—zł. 7. Arędy karczemney zł. 800. Ogólney summy wynosi zł. pol. 1,689, gr. 10, szel. 1.

Wieś Kamienna Grobla. Osiadłość—podd. 9, szlachta 30; ciągło 6 y 28. Dni pańszczyzny ciągłej roczney 312, po gr. 15—zł. 156; pieszey dni 520, po gr. 12—zł. 208. Letnich dni ciągłych 6 po gr. 15 dzień—zł. 3; pieszych 74 po gr. 12—zł. 29, gr. 18. Czynszu zł. 630. Podoroszczyzny zł. 33. Kapłonów 8 po gr. 15—zł. 4. Kur sztuk 16 po gr. 10—zł. 5, gr. 10. Jay sztuk 80, po szelągu jednym—gr. 26, szel. 2. Motków 16 po gr. 15—zł. 8. Spust stawu w latach trzech czyni zł. 600, w rok wypada zł. 200. Arędy karczemney z młynem jednym na rzece Skwirze zł. pol. 1200. Ogólney summy zł. 2,477, gr. 24, szel. 2.

Zbiór intra rocznych z starostwa Taborówskiego 1788 roku.					
Osia- dłość.	Ciągło		S u m m a.		
			Złote	gr.	Sz.
31	30	Miasteczko Taborów	2,256	25	2
32	32	Wieś Zołotucha	1,689	10	1
39	34	Wieś Kamienna Grobla	2,477	24	2
102	96	Summa Summarum . . .	6,424	—	2

Expresse summy z całego starostwa Taborowskiego roczney złotych pol. sześć tysięcy, czterysta dwadzieścia cztery y szelągów dwa.

Powinności poddanych y szlachty w starostwie Taborowskim.

1-mo. Poddani w starostwie Taborowskim osiedli latem y zimą po dni dwa y dni dwa letnich ciągłem a ośm pieszą; piesi zaś pieszą powinność y dnie letnie w lenjach wyrażone w roku odrabiać mają.

2-do. Czysz, podroszczyznę średnich dni października opłacić powinni będą.

3-tio. Tak ciągli, jako y piesi kapłona jednego, kur dwie, jay sztuk 10 w roku oddadzą.

4-to. Motków 2 w pasem 20 z przedziwa dworskiego na motowidło siedmopiędziowe każdy z poddanych wyprząść w roku y oddać do dworu ma.

5-to. Poddani starostwa Taborowskiego prosa wiele będzie z krescencyi zebranego te na siebie rozebrać y na jagły urządziwszy, podług próby we dworze uczynioney oddać mają.

6-to. Szlachta z całego starostwa Taraszczańskiego rezydencją do zamku taborowskiego W. staroście w koley odbywać po jednemu mają y z listami, gdzie interest wypadnie bez żadney sprzeczki y nadgrody jechać są obowiązani, na co zwierzchność znaczki na odbytą koley nie daley jak do Żytomierza dawać ma.

7-mo. Szarwarków dwanaście na utrzymanie grobel, młynów tak poddani jako y szlachta w rokn jednym ciągli ciąglem, a piesi pieszą odbędą.

Подпису: M. Głębocki, Sz. T. Jabubowski, Fr, Goszczycki.

A po uznaniu jednorocznego 1788 r. inwentarza podatnego w intratach 1786 roku y 1787 jakie zawierały w sobie intraty y uznaniu za dokładny podpisem rąk naszych utwierdzeniu y onego na gróncie miasta Taborowa, miejscu starostwa pryncypalnym na niezmnieszenie y nientajenie intrat Skarbu Koronnego przysięgi przez W. Pawła Dogił Cyrynę, starostę taborowskiego wypełnieniu z ógólney summy zł. pol. 6,424, szel. 2 intraty połowę, to jest zł. pol. 3,212, szel. 1, przy WW. Cyrnach, starostach taborowskich zostawujemy; drugą połowę zł. pol. 3,212, szel. 1 do Skarbu Kor. Rzpłtey w czasie prawem przepisany corocznie na przyszłość (aby) wypłacał, a na rok dzisiejszy co do opłaty całkowitey intraty regule prawa dopełnił, nakazujemy. Datum w Taborowie d. 29 decembris, anno 1789.

(Подпису тѣже.)

Opisanie dworu y wszelkiego zabudowania w starostwie Taborowskim.

Miasteczko Taborów położone jest nad rzeką Rastawicą na końcu którego od wsi Czubińce na skale w zameczku dwór frontem ku południowi stojący; w tym izba z sieńmi z alkierzem starego drzewa, okien dużych trzy z prostych okrągłych szybek w drzewo osadzonych, w sień wyszedłszy izdebka mała z starego drzewa o oknie jednym dużym z okrągłych szybek y komorą chruściana; ex opposito officynka, w której izba o czterech oknach także z szybek prostych; po drugiej stronie piekarnia o trzech oknach z kuchnią w sieniach drewnianą. Szpichlerz stary drewniany, loszek w ziemi kopany. Staynia na końcu chruściana. Ten dworek wałem w koło opasany leży nad rzeką Rastawicą. Naprzeciwko dworu stodoła na sochach dwóch dębowych, chruściana budowla, cała słomą pokryta. Zaraz za dworem cerkiew unicka pod tytułem św. Pokrowy o trzech kopulach (*sic*), dębowa stara, cmentarz częstokołem nawkół ogrodzony; paroch prezentowany od WW. starostów. Na środku miasteczka karczma z dębowego drzewa starego o jedney izbie z alkierzem, oknami czterma prostych szybek y sieńmi wjezdny, chrustem opleciona, drzwi dwoje lasowych, słomą nakryta. Loszek w ziemi wyrznięty przy wale. Młyn na rzece Rastawicy o dwóch kamieniach y stępach stary, słomą nakryty. Grobla z tarosu. Staw na rzece Rastawicy nie spustny. Młyn żadnego użytku skarbowi nie przynosi z przyczyny zalewu y podtapiania od Białocerkiewszczyzny, jako y powyższych młynów na rzece Rastawicy będących, z podniesienia młynów y grobel nastąpiło. To miasteczko całe wałami starożytnymi opasane z bywszemi dwoma bramami od wschodu białocerkiewska, a od północy kijowska, przez które trakt pocztarski z dawnych czasów bywał, a teraz przemocnie dla zakopania na Czubińce obrócony. Lasów, którehy skarbowi intratę przynieść mogły, żadnych nie ma, prócz czaharków nad rzeką Rastawicą koło Bezpieczney, w Kamiennej Grobli ponad rzeką Skwirą—

aż do granicy Pustowoytowskiej y Jchowskiej.—We wsi Zołotusie dwór, w którym izba z alkierzem y garderóbką o oknach czterech tafłowych a piątym w garderóbce małym z szybek prostych, przez sień piekarnia z oknami trzema małemi; obok tey izdebka o oknach dwóch małych; w ogródku loch w ziemi rznięty z szyją, kuchnia drewniana stara, obok komórka; chlewów trzy z chrustu, gliną oblepionych. Staynia na konie drewniana, wozownia chruściana, szopa y stodoła ściany chruściane, wrot w tey czworo; szpichlerz z drzewa dębowego rzniętego na sztandarach stawiony z drzwiami dębowemi na hakach żelaznych, podłoga z tarcie. Loch na pszczoły w ziemi wykopany. Pleconik, obora z chrustu, koszara na stadninę—ta wszystka budowla słomą pokryta, wkoło częścią chrustem y wożniami jest ogrodzona. Karczemką z różnego drzewa o chatach trzech prostych zabudowana; komórka w sieniach z drzwiami dębowemi na biegunie drewnianym z klamką y skoblem żelaznemi, słomą pokryta. W tey wsi stawu ani młyna niema, oprócz grobelek dwóch na przejazd na rudce do przejazdu.—W Kamienney Grobli dworek na wzgórkcu nad rzeką Skwirą, w którym izba duża z drzewa staro spruchniałego z oknami dwoma dużemi, a trzecie małe, alkierz o oknach dwóch, z sieni piekareńka o oknach dwóch małych. Staynia chruściana, chlewów trzy, stodoła stara o sochach czterech przy scchach jedenastu dębowych. Karczma stara z drzewa, gliną oblepiona z drzwiami dębowemi na biegunie drewnianym, oknami czterma szkła prostego, piec kaflowy stary, sień, chliwek, stajenka chruściane; loszek rznięty na trónki z szyją w słupy zarzucony z drzewa dębowego o kamieniach dwóch, stępach y foluszach z zasiekami dwoma na rozmiar; drzwi z deszczek dębowych na biegunach drewnianych; zabudowania wszystkie słomą przykryte, reparacyi potrzebują. Grobla kamienna (przez którą szlak z różnych zagranicznych krajów y do różnych zagranicznych krajów dla przejazdu woysk y kupców) z mostkami dwoma, jednym na upuście, a drugim na łotokach z drzewa dębowego. Stawy duże na rzece Skwirze. Cerkiew po środku wsi unicka pod tytułem św. Jana Teologa, pa-

roch prezentowany od W. starosty. Ta wieś po obydwóch bokach rzeki Skwiry jest położona y jedną stroną od wsiów Pustowarni y Tchorówki dziedzicznych kopcami ograniczona. Grónta tego starostwa są w ziemi czarney y urodzayne.

Подпись: Fr. Goszczycki, etc.

Деляции.

A po zlustrowaniu m. Taborowa, alias Taborówki slobody y terazniejszych przynależności, to jest wsiów Zołotuchy y Kamienney grobli podają delacyę WW. Paweł y Katarzyna Cyrynowie, starostowie taborowscy, małżonkowie, iż jeszcze należą wsie y uroczyska, jakoto: uroczyszcze Horodyszcze y inne w przywilejach wyrażone w possessyi JOX. Lubomirskiego, starosty romanowskiego, tudzież Czubińce y uroczysko Olszanka, teraz Rohużną zwana w possessyi WW. Dunajewskich braci, także Dulickie, Bepieczna, która pod samym przedmieściem taborowskim, płot z płotem ztyka się y jedną prawie osiadłość znaczące, w possessyi JW. Branickiego, h. w. k. zostające na gróntach starostwa Taborowskiego osadzone, a przemocnie pod wyż pomienione posiadania zagarnione, w które dobra y possessya w r. 1754, dnia 12 października na rzecz W. Franciszka Cyryny, oycy terazn. starosty, obwołana; potym nayprzód że Czubińce nad Olszanką rzeczką y rzeka Rastawicą leżące y uroczysko Olszanka, teraz Rohużną zwane, inwentarzem r. 1749 przy podaniu na rzecz oycy terazn. starosty taborowskiego są zajęte, o które to dobra czterdzieścioletnie nieprzerwanie tak z JW. Steckim, kaszt. kijow., jako też z JWW. Oźgo, regimentarzem partyi ukraińskiej, Ozdżyną pozostałą wdową bywyszemi, JOX. Józefem Lubomirskim, terazniejszemi starostami romanowskimi y WW. Dunajewskimi ciągiem w sądach JKM. assessorskich koronnych toczy się process,—powtóre z JOX. Jabłonowskim, wojewodą rawskim, jako też JW. Wandalinem Mniszkim, bywyszemi staro-

tami biało-cerkiewskimi, tudzież z JW. Franciszkiem Branickim, h. w. kor., terażniejszym posiadaczem toczy się process o pomienione wsie y o inne uroczyska, jako to: Horodyszczce, Skwira, Buki, Bakoszyn y Stroków podług przywilejów 1592 r., dnia 22 sunii w Krakowie, 1597 r., dnia 20 marca y 1620 r., dnia 26 novembris od Najjaśniejszego Zygmunta Trzeciego, dawniey panującego y od Najjaśniejszego Stanisława Augusta, Pana naszego Mił., teraz nam szczęśliwie panującego Królów Polskich wypadłych, dekjretami pierwszym r. 1782, dnia 29 kwietnia, powtórny r. 1783 dnia 13 marca w Warszawie w sądach JKM. Assessoryi Koronney na ubikacyą y z delineaacyą mappy Kommissyi na grónt miasta Taborowa jest wskazana, którey termin tak po limicie jako y odwołaniu dla trudności sprowadzenia kommissarzów upadł. Na ostatek młyn w Taborowie na rzece Rastawicy dawnie mielił dobrze, a w roku przyszłym 1789, gdy we wsiach Bepieczney z lewey strony od Taborowa idącey nad rzeką Rastawicą, a z prawey strony nad tąż rzeką w Dulickim, od Białocerkiewszczyzny przemocnie zasadzonych, groblą zajęty, y dotąd nieprzestannie powyższać usiłowaną, tedy tenże młyn tak podtopiony został, iż jednakowy wylew wody jest niżej grobli, jako y w samym stawisku znajduje się; podnieść zaś pomienioney w Taborowie grobli nie tylko iż mała osiadłość starostwa nie wystarczy, ale same uniknienie od pretensyi o podtopienie grobli w Czubińcach WW. Dunajewskich oney podnosić nie dozwala.

Paweł Dogiel Cyryna, starosta taborowski.

Katarzyna z Rostowskich Cyrynisza, star. taborowska.

Do tey delacyi y my gromada starostwa Taborowskiego z WW. Cerynami starostwem Taborowskim nieumiejętni pisma znakami Krzyża świętego podpisujemy się o krzywdy, ścińnienia nas od wyż wyrażonych dóbr y o inne wyżey wyrażone skargi, a nayszczególniejsze o podtopienie młyna na rzece Rastawicy w Taborowie bę-

dającego, a tym samym mliwa nam potrzebnego codziennie do żywności y przemocnym od dóbr biało-cerkiewskich w wsiach Biespieczney y Dulickim podniesieniem grobli odjęcia przyłączamy nasze skargi przy terażniejszey lustracyi starostwa Taborowskiego.

12 nodnuceū—krzyżykami.

Na którą delacyę WW. Piotr, stolnik sanocki, Teodor gerent grod. kijow. dobra wsi Rohożny y Michał, łowczy latyczow, dóbr wsi Czubińce dziedzice Dunajewscy, bracia między sobą rodzeni, odpowiadając przeciwko W. Pawłowi Cyrynie, staroście taborowskiemu protestowali się o to—iż lubo dobra wieś Rohożna po obu stronach rudy Rohozianka zwaney początek swój od traktu Korowańskiego mającey niepodaleko wsi Czubiniec po złączeniu się z rudą Nowosielicą, w rzeczkę Olszanke wpływającej, a zaś wieś Czubińce po obydwóch stronach rzeki Rastawicy y przy rzece Olszance; w tąż rzekę Rastawicę wpadającą w gróntach własnych ziemiańskich klucza Pawołockiego, od którego skarżącym się odprzedane, są zasiedlone; a to podług dokumentów granicznych, mianowicie listu ugodnego między mieszczanami białocerkiewskimi, a kniazem Mikołajem Rużyńskim, dziedzicem klucza Pawołockiego przez JOX. Janusza Ostrogskiego, wojewodz. wołyńskiego, starostę białocerkiewskiego r. 1587, dnia 8 maja w Czudnowie spisane go y podpisanego, którym zastanawiając spory, między gróntami białocerkiewskimi, a pawołockimi zaszłe, postanowił za dobrowolnym zezwoleniem mieszczan białocerkiewskich, aby kniaz Rużyński trzymał grónta na Kamienicy do Poczuyków na Rastawicy, po Olszanicę; a z tey strony przeciw Poszapinka, w czem kniaz Rużyński mienił być swoją krzywdę, ale uproszony od JOX. Ostrogskiego przyzwolił na to; jako też przywileju od Najjaśniejszego Zygmunta Trzeciego, Monarchy Polskiego mieszczanom białocerkiewskim roku 1597 z wyrażeniem w nim granic starostwa Białocerkiewskiego co do dóbr Pawołockich stosownych do zamiaru przez list ugodny

uczynionego, w Warszawie danego, niemniej innych dowodów w latach powyższych y poniższych utworzonych, granice dóbr klucza Pawołockiego ewinkujących, za któremi spokojne było y jest używanie gróntów ziemiańskich pawołockich od dóbr białocerkiewskich po rzeczkę Olszankę w rzekę Rastawicę wpadającą, zaczynającą się niedaleko traktu naprzeciw wsi Krasnolis do Białey-Cerkwi ciągnącego się. Przecież W. Cyryna, starosta taborowski mimo te realne dowody y własne w tym przekonanie się, iż starostwo Taborowskie, będąc w r. 1620 za przywilejem ur. Szymkowiczowi Syklińskiemu danym, oderwane od starostwa Biało-cerkiewskiego, nie może więcey sobie przywłaszczać gróntów, co do stykania się swego z Pawołockimi, jak tylko po rzeczkę Olszankę, ponieważ zdawna y teraz biało-cerkiewskie grónta połączone z taborowskimi zatrzymują swoją granicę przy teyże rzece Olszance, poważył się nieprawnie przez swoją delacyą, naturą ziemiańską dóbr y gróntów wsi Rohožney y Czubiniec zakwestyonować, mieniąc ją być królewskimi przeciwko wszelkim dowodom y tey nawet oczewistości, że przez blisko trzy wieki starostowie białocerkiewscy, a od r. 1620 starostowie taborowscy w używaniu y posiadaniu tych gróntów y dóbr nie byli y prozekucyi prawney o nie nie uczynili; gdyż dopiero w r. 1744 ur. Iwoni, dworzania JKMci do podania starostwa Taborowskiego na osobę W. Cyryny, oycy terażnieyszego starosty zesłany, za przyjęciem do aktu podawczego mieszczan taborowskich tego oświadczenia (jakoby grónt taborowski rozciągał się do rudy Rohuzianki, ale inne państwo odparło aż do rzeczki Olszanki) pierwszą kwestyę otworzył y dał powód WW. Cyrynom do utrzymywania jey, o którą dziedzice dóbr Rohožny y Czubiniec, a wraz o niesprawiedliwą delacyę zabespieczając swoje posiadanie przeciwko W. Cyrynie, staroście taborowskiemu podali skargę.

P. Dunajewski, T. Dunajewski, M. Dunajewski.

14. Староство Романовское.

Działo się na gróncie dóbr starostwa Romanowskiego w wojewódstwie y powiecie kijowskim leżącego, w pryncypalnych tegoż starostwa dobrach miasteczku Romanówka zwanym.

R. 1789, miesiąca października, 12 dnia.

My lustratorowie z pomiędzy kommissarzów wojewódstwa powiatu kijowskiego do wyrachowania podatku ofiary na wojsko prawem przeznaczonych wybrani, tak na mocy prawa Seymu terazniejszego pod tytułem bezpieczeństwa podatku z dóbr Królewskich napisanego Kommissyom wojewodskim do zlustrowania starostw y Królewskich obrac y wysłać z pomiędzy siebie trzech lustratorów zalecającego y sposób lustrowania przepisującego, jako też obwieśczenia od Prześwietney Kommissyi Rzpltey Skarbu Koronnego pod dniem 25 czerwca w roku terazniejszym nastąpionego, tudzież osobnego instrumentu, który nam prześw. Kommissya powiatu kijowskiego po odebranych od WW. lustratorów pierwey do wszystkich starostw powiatu kijowskiego wysłanych uwiadomieniu, że ciż dla rozległości wielu w tym powiecie starostw, opóźniającej ich dzieło, żądają przydania lustratorów, dogadzając przeto publiczney w tey mierze potrzebie przez przyspieszenie dzieła lustracyjnego, nas do zlustrowania starostwa Romanowskiego wyznaczyszy y wraz przysięgę rotą w prawie 1764 r. przepisaną od nas odebrawszy z zaświadczeniem tey wykonaney y wyrażeniem wspomnionego zlecenia swego na pismie rękami wszystkich WW. kommissarzów podpisanym dnia 30 września roku teraz idącego na sessyi kommissyjney w Żytomierzu wydała,—na czas y miejsce w górze na akcie wyrażone zjechawszy, mieszkańców y poddanych dóbr tegoż starostwa o niniejszey lustracyi obwieściwszy y przywoławszy, o zwyczajach, powinnościach, prawach, granicach, w sporach y stanie dóbr wypytawszy się y też dobra—mianowicie miasteczko Romanówkę, tudzież

wsie Czerniawkę, alias Rydkowo, Jerczyki, Czerniawką drugą, Koszlaki, Stawiszcze, Żydowce, Stroków, Buki, Bakożyn, Kazimierówkę, Dementówkę y miasteczko Skwirę do starostwa Romanowskiego należące objechawszy y podane inwentarze tychże dóbr trzyletnie, tudzież delacye y skargi przyjąwszy, nareszcie lasy y grónta zwiedziwszy co przynależy do opisania w szczególności stanu każdej wsi y miasteczka te przy inwentarzu każdym domieszczając przyłączony opis co się tyczy sytuacji w ogólności dóbr starostwa Romanowskiego...

Stan wygodny osady dla położenia swego po większej części nad wodą mające, w jednej las, a w drugiej stronie za wodą grónta, młyny; urodzajność gróntów y sianozęci w obszerności dostarczającej w miarę osiadłych y zrabiających je mieszkańców, sposobność utrzymywania budowli y lasu brzozowego w potrzebę przydatnego, lubo młodego y zapustowego, użyć się jednak mogąca, są pewnie istotnym wyrażeniem stanu tych dóbr.

Grónta. Urodzajność ich wyrównywa dobrości innych gróntów kraju tutejszego, zwyczajem którego mieszkańcy mają go dosyć. Wszakże potrzebują tyle, że się od ról ornych y sianozęci nie zostaje.

Lasy. Oprócz miasteczka Skwiry, które oddzielne ma laski kragłe niewielkie czarne y brzozowe, inne wsie tego starostwa nie mają, tylko prawie jeden ciągły las brzozowy z czaharami dębowymi. Przy konserwacyi dla własney potrzeby służyć może do obudowania domowego. Mierna zaś tego lasu w większej części młodego szczupłość od używania na opał wstrzymać powinna.

Prawa. Lubo Romanówka y Skwira zwane są zawsze miasteczkami, jeśliby jednak mieszczanie onych miały jakie prawa, nie podawali żadney o tym wiadomości. Przeto że mieszkańcy wyrażonych osad, jako y innych tegoż starostwa, nie mają żadnych praw, ani przywilejów szczególnych podług ichże samych, doniesienia adnotuje się. Delacya zaś od uprzywilejowanego possessora JOX. Lubomir-

skiego podana niżej umieszczona wykrzysła prawa, starostwu temu służące.

Sporę y skargi. Trzy znaczniejsze kwestye o granice,—pierwsza y największa ze strony dóbr Kornina, druga ze strony dóbr hrabstwa białocerkiewskiego, trzecia ze strony Pawłoszczyzny wzniecające się—źródłem są licznych skarg, sporów, które nam opowiadali mieszkańcy starostwa, podając na piśmie, y które my do dzieła niniejszego przyłączamy. Wsie niektóre nad rzeką Unawą leżące odpadły od używanych gróntów, chociaż urzędowe rozgraniczenie oddziału onych nie ustanowiło; większey połowy dóbr grónta leżą za rzeką Unawą, która jest od dziedzica Korśnińskiego pretendowaną granicą. Jak zaś pretendowana granica nie ściśnie, ale prawie do połowy znosi exystencyę starostwa, y nie same tylko grónta są w sporze, lecz y osada wioski Czerniawki, alias Rydkowa zwaney po drugiej stronie Unawy będąca jest zakwestyonowana. Gdy nam od possessora uprzywilejowanego JOX. Józefa Lubomirskiego inwentarzem, jako attynencya staróstwa Romanowskiego podaną do zalikwidowania intraty została, a wraz posiadający tąż wioskę za tradycyą W. Mikołay Proskura, czesn. kijow. dóbr Kornina dziedzic, mieniąc oną być zasadzoną na gróntach swoich Korśnińskich, że taż wioska jako dobra ziemskie przez niego samego już jest podaną, zalikwidowana sposobem ziemiańskim przez kommissyą powiatu kijowskiego, okazawszy inwentarz od wspomnioney kommissyi zaświadczony, tudzież że ta wieś z gróntami po rzekę Unawę tradycyą jest mu podana, zanotowanie teyże tradycyi y wyłączenia od niniejszey lustracyi wspomnionych dóbr żądał. My zatem akt rzeczoney tradycyi przez urząd gr. kijow. w r. 1786, dnia 15 sporządzony, a dnia 16 listopada tegoż roku do akt grod. kijowskich w oblatę podany adnotując, ponieważ zakwestyonowanie, rezolucyi w sądzie przyzwoitym potrzebujące, nie może nas wstrzymać od zlustrowania dóbr dotąd za starościńskie zawsze mianych y w dawniejsze lustracye weszłych, przeto inwentarz często rzeczoney wsi Czerniawki alias Rydkowey przyjąwszy zalikwidowaliśmy jako

dobra starościńskie y do dzieła ninieyszego włączony niżej do-
mieszczamy.

Zwyczaje y powinności poddanych składające się są w całym starostwie jednakowe, ani regularne, ani podług ciągła, ani też według gróntu posiadanego, który nie jest mierzony, lecz szczególnie w miarę majątku poddanego y tego sposobności. Czynsz y pańszczyzna dawniej ułożona trwa dotąd tak jak inwentarze okazują. Które to inwentarze przez rządców niżej wyrażonych w nieprzytomności JOX. Józefa Lubomirskiego z lat przeszło ostatnich trzech spisane y nam podane, a przez nas przyjęte y do dzieła ninieyszego włączone, stosownie do prawa sposobem dla dóbr ziemskich przepisany wyexaminowawszy, poprawiwszy żadnego rodzaju przychodów stałych y pewnych nie opuściwszy, ani expensów gróntowych żadnych nie potrąciwszy, ceną od kommissyi województwa y powiatu kijowskiego ustanowioną, a w summaryuszach intrat wyszczególnioną zrachowawszy. Ponieważ z tychże inwentarzy dóbr starostwa Romanowskiego rękoma naszymi podpisanych y do dzieła terażnieyszego przyłączonych okazuje się, że w r. 1786 m. *Romanówka* zł. 4,545, gr. 9. *Wieś Czerniawka alias Rydkowa* zł. 709. *Wieś Koszlaki* zł. 1,349, gr. 9. *Wieś Jerczyki* zł. 2,264, gr. 27. *Wieś Żydowce* zł. 6,493. *Wieś Czerniawka druga* zł. 1,542, gr. 12. *Wieś Stawiszczce* zł. 5,004, gr. 26. *Wieś Buki z Bakożynem* zł. 4,726, gr. 24. *Wieś Stroków* zł. 6,835, gr. 12. *M. Skwira* zł. 11,933, gr. 5. *Wieś Dementówka* zł. 1,246, gr. 27. *Wieś Kazimierówka* zł. 993. A zaś w r. 1787 m. *Romanówka* zł. 4,473, gr. 27. *Wieś Czerniawka alias Rydkowa* zł. 1,083, gr. 26. *Wieś Koszlaki* zł. 1,359, gr. 9. *Wieś Jerczyki* zł. 2,270, gr. 3. *Wieś Żydowce* zł. 6,711, gr. 29. *Wieś Czerniawka druga* zł. 1,635, gr. 27. *Wieś Stawiszczce* zł. 4,989, gr. 17. *Wieś Buki z Bakożynem* zł. 5,035, gr. 24. *Wieś Stroków* zł. 7,441, gr. 6. *M. Skwira* zł. 11,972, gr. 18. *Wieś Dementówka* zł. 1,246, gr. 27. *Wieś Kazimierówka* zł. 993. Nareszcie w r. 1788 m. *Romanówka* zł. 4,666, gr. 6. *Wieś Czerniawka alias Rydkowa* zł. 1,060, gr. 9. *Wieś Koszlaki* zł. 1,429,

gr. 26. *Wieś Jerczyki* zł. 2,075, gr. 15. *Wieś Żydowce* zł. 7,192, gr. 10. *Wieś Czerniawka druga* zł. 1,906, gr. 12. *Wieś Stawiszczce* zł. 5,049, gr. 19. *Wieś Buki z Bakożynem* zł. 5,088, gr. 3. *Wieś Stroków* zł. 7,663, gr. 9. *Miasto Skwira* zł. 12,083, gr. 6. *Wieś Dementówka* zł. 1,246, gr. 27. *Wieś Kazimierówka* zł. 993 intraty istotney czyniły. A ogół takowych trzechletnich intrat wynosi z dóbr m. *Romanówki* zł. 13,685, gr. 13. Ze wsi *Czerniawki alias Rydkowa* zł. 2,553, gr. 5. Ze wsi *Kozłak* zł. 4,138, gr. 14. Ze wsi *Jerczyk* zł. 6,610, gr. 15. Ze wsi *Żydowiec* zł. 20,397, gr. 9. Ze wsi *Czerniawki drugiey* zł. 5,084, gr. 21. Ze wsi *Stawiszczca* zł. 15,044, gr. 2. Ze wsi *Buków z Bakożynem* zł. 14,850, gr. 21. Ze wsi *Strokowa* zł. 21,939, gr. 27. Z m. *Skwiry* zł. 35,988, gr. 29. Ze wsi *Dementówki* zł. 3,740, gr. 21. Ze wsi *Kazimierówki* zł. 2,979. Średniey zatem podług prawa uprząporecyonowaney roczney wynajduje się intraty w dobrach m. *Romanówce* zł. 4,561, gr. 24, szel. 1. We wsi *Czerniawce alias Rydkowey* zł. 951, gr. 1, szel. 2. We wsi *Kozłakach* zł. 1,379, gr. 14, szel. 2. We wsi *Jerczykach* zł. 2,203, gr. 15. We wsi *Żydowcach* zł. 6,799, gr. 3. We wsi *Czerniawce drugiey* zł. 1,694, gr. 27. We wsi *Stawiszczach* zł. 5,014, gr. 20, szel. 2. We wsi *Bukach z Bakożynem* zł. 4,950, gr. 7. We wsi *Strokowie* zł. 7,313, gr. 9. W m. *Skwirze* zł. 11,996, gr. 9, szel. 2. We wsi *Dementówce* zł. 1,246, gr. 27. We wsi *Kazimierówce* zł. 993. Przeto stosując się do prawa nakazującego, aby dobra królewskie uprzywilejowane w dożywotnim dzierżeniu zostające dwie kwarty podług niniejszey lustracyi opłacały, tenże podatek dwukwartowy z wyż wymienionych dóbr starostwa Romanowskiego jako to: z m. *Romanówki* do zł. 2,280, gr. 27, szel. $\frac{1}{2}$. Ze wsi *Czerniawki alias Rydkowa* do zł. 475, gr. 16. Ze wsi *Kozłak* do zł. 689, gr. 22, szel. 1. Ze wsi *Jerczyk* do zł. 1,101, gr. 22, szel. 1 y pół. Ze wsi *Żydowiec* do zł. 3,399, gr. 16, szel. 1 y pół. Ze wsi *Czerniawki drugiey* do zł. 847, gr. 13, szel. 1 y pół. Ze wsi *Stawiszcz* do zł. 2,507, gr. 10, szel. 1. Ze wsi *Buków z Bakożynem* do zł. 2,475, gr. 3, szel. 1 y pół.

Ze wsi *Strokowa* do zł. 3,656, gr. 19, szel. 1 y pół. Z m. *Skwiry* do zł. 5,998, gr. 4, szel. 2. Ze wsi *Dementówki* do zł. 623, gr. 13, szel. 1 y pół. Ze wsi *Kazimierówki* zł. 496, gr. 15 wyrachowawszy y ryczałtem z całego starostwa Romanowskiego na tenże podatek zł. 24,552. gr. 4, szel. 1 y pół przeznaczywszy, aby wspomnioną summę uprzywilejowany possessor w czasie y sposobem w prawie zamierzonym do Skarbu Rzpltey wypłacał stosownie do tegoż prawa determinujemy. A zapatrzywszy się na manifest z przysięgą względem zlecenia rządcowi dóbr swoich dziedzicznych y za przywilejem posiadanych sprawiedliwego podania inwentarzów od JOX. Józefa Lubomirskiego, starosty romanowskiego, roku terażniejszego 1789, dnia 6 sierpnia w grodzie Winnickim w myśl prawa uczyniony, gdy tenże JOX. starosta romanowski sam przytomny na gróncie tych dóbr nie znajduje się u. p. Alexandra Bielawskiego, dóbr m. Romanówki y wsiów Czerniawki alias Rydkowey, Koszłaków, Stawiszcza, Jerczyk, Czerniawki drugiej y Żydowiec; Ignacego Wróblewskiego wsi Strokowa; Michała Jasińskiego wsi Buków y Bakożyna; Felicyana Petelczyca miasteczka Skwiry; Jakóba Borkowskiego wsi Dementówki y Alexandra Zaleskiego wsi Kazimierówki inwentarze podających do zaprzysiężenia na ratę w prawie dla podających intraty ziemiańskie przepisaną dopuściliśmy. Po której wykonaney inwentarze rzeczzone za dokładne uznawszy y delacye z ciągającymi się do dóbr opisami, tudzież ekstrakt manifestu z przysięgą wyż nadmienioną zebrawszy na dosyćuczynienie przepisom y obwieszczeniom prześw. Kommissyi Skarbu Koronnego przyłączamy wraz do niniejszego dzieła, które podpisujemy.

Datum ut supra.

Hilary Chojecki, prezes.

Józef Niezwojewski, podstoli żytomierski, kommissarz.

Wiktor Zaleski, regent ziemski żytomierski, kommissarz lustrujący.

Delacya ze strony JOX. Jmć. Józefa Lubomirskiego, starosty romanowskiego, dóbr wsiów Romanówki, Czerniawki alias Rydkowey, Żydowiec, Jerczyk, Czerniawki nowoosiadłey drugiey, Koszlak, Stawiszcz Buków, Bakożyna, Strokowa, miasteczka Skwiry, wsiów Dementówki, Kazmierówki, Zołotuchy y Kamienney Grobli—wszystkich do starostwa Romanowskiego należących uprzywilejowanego dożywotniego possessora do lustracyi tegoż starostwa przed JWW. Kommissarzami wojewódstwa kijowskiego przez Seym teraz agitujący się wyznaczonemi y dóbr starostwa Romanowskiego lustratorami podana.

Starostwo Romanowskie, przywilejem locationis r. 1591, dnia 12 junii od Najjaśniejszego Zygmunta Trzeciego, Króla Polskiego, kniaziowi Mikołajowi Rużińskiemu, woyskiemu kijowskiemu za czynny wojenne nadane, wzięło swoją pierwszą istność z gróntów pustych do starostwa Biało-Cerkiewskiego należących y po zdezelowanych y spustoszonych wówczas wsiach przez nieprzyjaciół oyczyzny, na same tylko uroczyska puste przy rzekach w tymże przywileju wytkniętych, a niżej wzmiankowanych nadane zostało, y tak jak w brzmieniu zostaje tegoż przywileju: nad reczkoju Skwiroju horodyszcze Skwir, nad katoroju reczkoju po oboch storonach oden hrunt łożaszczy, od toy reczki Skwiry do Rastawicy, nad Rastawicą uroczysko Buki, Bakożyn, Stroków, od ustia reki Olszanki hrunt po oboch storonach oden łożaszczy aż do rzeki Kamianyci, nad tojeju ryczkoju Kamianyceju uroczyszcze Stawyszcze, Krasnoje, Kołodeśzki nad Bołotom Chołopim aż do Unawy lisok y borok, od Unawy Stawyszcza, Koszlaków, Bernawa, Hrydkowo, Matwijowice y inne uroczyska teraz w tymże starostwie nie będące y wynależć się nie mogące w tymże przywileju wytknięte z wyszczególnieniem tych słów, gdzie skończył na rzece Unawie y daley szedł samemi już uroczyskami ad præsens wynależć się nie mogącemi aż do rzeki Skwiry, zkąd zaczął w te słowa, wyraźnie wytknięte w przywileju: nad kotorymy ryczkami po oboch storonach oden hrunt łożaszczy.

Ten przywilej wówczas od nikogo nie zaskarżony y od żadnego ziemianina izby ad male narrata wyrobiony został nienaganiony, dał następnym starostom prawo, iż podług tego najpierwszego przywileju locationis na gróntach w górze wzmiankowanych pustych najprzód miasteczko Romanówka nad rzeką Unawą leżące, od którego nomenklaturę swoją starostwo bierze, z zajęciem stawu na teyże rzeczce Unawie y wybudowaniem młynów, oraz zajęciem gróntów za rzeką Unawą leżących w mieyscu tym, w którym przywilej locationis wyraża, Bernowe osadzone zostało. Daley zaś, już po drugiey stronie rzeczki Unawy, w samcy wierzchowinie stawu romanowskiego, tak właśnie, jakby za stawem będąca wieś Rydkowo alias Czerniawka osiedlona została; postępując zaś ponad tą rzeką Unawą na uroczysku w przywileju locationis Matwijowice zwanym wsie Jerczyki y Żydowce nad tąż Unawą wzięły swój początek, a tak tylko nad Unawą mając swoje zasiedlenie całe, zaś lokacją grónta, sianożęci y pola wyrobione po drugiey stronie Unawy, począwszy od pięty biskupstwa Kijowskiego y starostwa Biało-Cerkiewskiego ponad Wepryk, Mochnackę, Biłki, Kornin aż do dóbr ziemiańskich klucza Pawołockiego biorąc w poprzek od zasiedlenia swego na mil dwie ukraińskich, a zaś powzdłuż od pięt do pięty idąc ścianą z dobrami Kornińskimi na mil trzy ukraińskich. Też wsie wzmiankowane Koszlaki, Romanówka, Rydkowo alias Czerniawka, Jerczyki y Żydowce pól, łąk, lasów y sianożęci w tych mieyscach używali. Dwa wieki stwierdzają onych posiadanie nie przerwane, tak ante hosticum, jako y post hosticum przy świadectwie naydawniejszych y naystarszych ludzi y poddanych z dóbr tychże, właścicielstwo tychże gróntów do starostwa Romanowskiego należących jaśnie objawiają. Najpierwsze lustracye—począwszy od r. 1616, r. 1622, r. 1647, nakoniec r. 1765 ostatnia—jaśnie istość wsiów wzmiankowanych na uroczyskach y nomenklaturach w przywilejach locationis wytkniętych, okazują. Nadto nieustanne skargi, kosztowne processa starostw, dzieła lustratorskie y assessorskie są jasnym dowodem, że grónta po drugiey stronie rzeki Unawy wyżey

opisane są własnością starostwa Romanowskiego, biorącego najpierwszą swoją istotę z przywileju locationis y z owego brzmienia słów, gdzie przyszedł do rzeki Unawy y szedł uroczyskami ponad Unawą leżącemi, a później przez wyżey wykreślone wsie zasiedlonemi skończył ten przywilej na tym, iż po oboch storonach tey reki Unawy oden hrunt należeć powinien do tegoż starostwa, jakoż z pod oka podpadającey rzeczy. Iż gdyby grónt za Unawą będący nie był fundamentem y gróntem do osadzenia wsiów wyżey wytkniętych, tedyby te wsie, nayprzód Koszlaki, potym m. Romanówka, daley Rydkowo alias Czerniawka, potym Jerczyki y Żydowce czyli Matwijowice, nie mogliby osieść y wziąć zasiedlenia swego. A nakoniec całe starostwo zkąd bierze swoją exystencyę, nie mogłoby być lokowane, albowiem po tamtey stronie rzeki Unawy łąki y pola wszystkie od dawniejszych czasów ma y mieć powinno, po tey zaś stronie rzeki Unawy, gdzie są wsie Koszlaki, Romanówka, Jerczyki y Żydowce mają chrusta, pasieczyska, a między chrustami y pasieczyskami miejscami wyrobione pola, granicą dóbr ziemskich Pawłockich ściśnione tak dalece, iż ledwie czwartą część w proporcji gróntów za Unawą będących posiadać może. Te zaś grónta wszystkie za Unawą wyszczególnione WW. Proskurowie dóbr ziemskich Wepryka, Mochnacki, Biłek y Kornina dziedzice, mając tylko za fundament działły między sobą sporządzone do ostrowów na Unawie będących y to tylko w tym miejscu, gdzie dobra białocerkiewskie, przedtem starostwo składające z dobrami fastowskiemi do biskupstwa kijowskiego należącemi mają swoje stykanie się, jako dostatecznie daje o tym wiedzieć lustracya Biało Cerkiewskiego starostwa w r. 1616 z akt y archiwu Skarbu Koronnego wydana. Iż W. Fedor Suszczański Proskura, pisarz ziemski kijowski zalił się przy teyże lustracyi przeciwko JOX. Ostrożskiemu, wówczas staroście białocerkiewskiemu o zabranie gróntów jego dziedz. Korniińskich y osadzenie na tymże gróncie slobody nowej pod Petuchami, a zaś ze strony biskupstwa kijowskiego reprezentowano się przeciwko obydwom, iż ani na Korniińskich, ani na Biało-Cerkiewskich zostaje

zasadzona, lecz na gróncie kościelnym fastowskim na własnych niwach miasta Fastowskiego, z którego dokumentu y to przekonywać każdego powinno, iż gdy była lustracya starostwa Romanowskiego w tymże r. 1616 y w niey domieszczona zostawała Czerniawka alias Rydków; pod tenczas tenże W. Suszczański Proskura, pisarz ziemski kijowski żyjący ani żalił się o jey zasadzeniu na tej stronie Unawy, gdzie ją zastała wówczas lustracya, y gdzie teraz leży, ani przy późniejszych lustracyach r. 1622, r. 1647 y r. 1765 żadney od dziedziców Kornina nie było o to skargi, lecz y process cały z biskupstwem kijowskim toczony ostrowy WW. Proskurów nie w innym mieyscu, jak tylko przy gróntach biskupskich okazuje. WW. zaś Proskurowie, nayprzód W. Fedor Suszczański Proskura, pisarz ziemski kijowski, część gróntów od ściany Kornieńskiej do starostwa Romanowskiego należących przemocą, jako na ówczas woźny y w urzędzie będący, w owym wieku nienależycie przywłaszczył, potym następcy jego w czasie trwającym rewolucyi, w czasie onym, gdy jurysdykcyja przemoc y opanowanie z kozakami cudzey własności bezkarnie przepuszczała, a starostowie bezsilni y poddani wsiów w górze wzmiankowanych, jako w poddaństwie czynić nie mogący, dośc sprawiedliwości nie mogli, coraz więcej przed r. 1765, jako świadczy delacya przy lustracyi tegoż starostwa Romanowskiego domieszczona, do dóbr swoich przywłaszczali gróntów. Nakoniec już w tym wieku, w którym sprawiedliwość rozciąga panowanie swoje, w czasie onym, kiedy przywilej ad male narrata wyjednano, rozdzielił to starostwo na Stawiskie y Romanowskie przed r. 1775, robiąc nowe jaśmy y objazdki, znaczną część gróntów starostwa Romanowskiego w swoją odebrali dzierzawę y przywłaszczyli. Nakoniec zawezwawszy JOX. Józefa Lubomirskiego ad praesens starostę romanowskiego extra forum w r. 1785 do ziemstwa kijowskiego o deokupacyę wsi Czerniawki z przyległościami, zyskawszy sobie uciążliwy dekret w tymże roku w ziemstwie z przyznaniem forum o dobra Królewskie czynienia w ziemstwie, po odstąpieniu JOX. Jmć Józefa Lubomirskiego, starosty romanowskiego

od komparycyi, po uzyskanym dekrete na komunikacyę dokumentów, kondemnata w zysku utracenia dobrodzieystwa komportowania dokumentow w tymże sądzie ziemskim kijowskim y tegoż roku otrzymawszy, przystosowawszy process wiekiem zatarty y znieiony, jako pierwszą kondemnatę 1610 r. na ur. Kuczyńskiej, na ówczas possessorce starostwa Romanowskiego, powtórna w r. 1628 na w. Łaszczu, trzecią w r. 1642 na tymże Łaszczu, lecz w zysku prywatnych na starostach pod ten czas będących otrzymane kondemnaty, dekret trybunal. executionis 1786 a. 14 octobris bez komparycyi xięcia starosty romanowskiego, tradycyą do dóbr wsi Czerniawki nakazujący, zyskali. Ten krok y postępek prawny, jako przeciwno prawom wielolicznym kor. utworzony, jasnie okazuje, że nayprzód sprawa ta ani w sądach kijowskich ziemskich, ani w sądzie głównym trybunal. kor. lubel., jako o dobra y grónta królewskie intentowana, nie powinna mieć mieysca y forum do sądzienia się y nieprzyzwoicie wywołana, a tem bardziej bez dekretu assessor-skiego, tey sprawie przyzwoitego, osądzona została, a to jeszcze mimo wyrażone prawa kor., gdzie tak w zadawnionych sprawach nakazują, aby po komunikacyi dokumentów, po przewidzionym zupełnie processie dekret in contumaciam dopiero następował, bez dopełnienia tey prawem przepisanej uroczystości, bez dekretu kontumacyalnego, sądzącego całą tę sprawę y decydującego, czyli te dobra są ziemskie, lub królewskie, bez konwikcyi nawet posiadającego starosty, prawem ostrzeżoney, sprowadziwszy urząd gr. kijow. dobra w górze wzmiankowane królewskie, wieś Czerniawkę alias Hrydkowo, do starostwa Romanowskiego od wieku należąca, ante y post hosticum posiadane, w swoją tradycyją r. 1786, dnia 15 novembris objęli possessyę, y nie dość na tym, że samą wieś zagarnęli y z oney wycisnęli, ale jeszcze chociaż nieprawnym w gorze wzmiankowanym dekretem trybunalnym. Sama tylko wieś Czerniawka nie należycie została nakazana do podania na rzecz WW. Proskurów, przecież jeszcze WW. Proskurowie znaleźli sobie tak

sprzyjającego officyalistę grodzkiego kijowskiego w osobie W. Kırkura vices gerenta, iż ten nie tylko wieś Czerniawkę w possessyę tradycyjną podał, ale jeszcze nad przepis dekretu trybunał., który exequował grónta, pola y sianożęci po rzekę Unawę z brzegami teyże rzeki Unawy, zaroślami, siedliskami y zabudowaniami, ze wszelkiemi przynależnościami bez ograniczenia, bez exequitacyi duktów y reduktów, bez zwykłych stopniów prawa, w takim przypadku przyzwoitych, w wieczną dzierżawę WW. Proskurom oddał y w swoją umieścił tradycyę, a tym samym za granicę między dobrami ziemskimi WW. Proskurów, a dobrami królewskimi starostwem Rożowskim rzeką Unawę nad prawo, prawność y sprawiedliwość przez tą tradycyę postanowić usiłował. A tak WW. Proskurowie mając grónt nieprawnością tradycyi pokryty, a bardziey przemocą y gwałtem wdarłszy się—nayprzód Koszłaki, potem Romanówkę, nakoniec Jerczyki od używania gróntów wyż nadmienionych tak dwory, jako y folwarki, niemniey poddanych ze wsiów tychże wycisnęli y w swoje odebrali posiadanie tak dalece, iż te wsie Koszłaki, Romanówka y Jerczyki dotąd zostają bez żadnego użytku gróntów swoich po tamtey stronie rzeki Unawy będących; siać y orać nie pozwalają, zboża zabierają, dziesięcinę z pól zasianych dawać każą, siana koszą, poddanych biją, kaleczą, bydło y konie z tamtey strony rzeki Unawy zabierają, wypasu nie pozwalają, zgoła do ostatniego ubóstwa, nędzy y rozeyścia się poddanych romanowskich y jerczyckich przyprowadzają y exystencyę starostwa Romanowskiego, całkiem z tychże gróntów biorącego swoją istotę y początek, niszczą y obbalają. Niedość jeszcze na tem. Ciż WW. Proskurowie, wyrobiwszy ad male narrata od Najjaśnieyszogo Pana reskrypt na swoją stronę y w nich dobra Czerniawkę ab antiquo królewskie za dobra ziemiańskie położywszy (nad prawo konstytucyą r. 1598, fol. 689 tytul. o pozwiech zadwornych przepisaną, iż te dobra za królewskie liquidi juris regii rozumiane być mają, które in revisionem literaram wchodzą y na nie rewizye y lustracye zasły albo zaydą, w lustracyach zaś 1616 r., 1622 r. y przywileju

Łaszczowi służącym 1647 r., nawet ostatniej lustracyi r. 1765 dobra Czerniawka są wyrażone, nad konstytucyą r. 1611 y r. 1661 de securitate bonorum et honorum wojew. kijowskiemu y bractawskiemu służące) sprowadziwszy kommissarzów po kilkakrotnie w roku teraźniejszym 1789 z osób w górze wyrażonych, którzy nie uważając na obrony ze strony JOX. Jmć starosty romanowskiego pokładane y przy aktach kommissarskich tłómaczone, nayprzód, iż ta sprawa póty nie może być za graniczną rozumiana y pod powagę reskryptu podciągana, póki owa tradycya, czyli jest prawna? lub nie? rozpoznana nie będzie, póki aktorat expulzyjny, który jest w sądach assessorskich przeciwko WW. Proskuirom wszczęty w sądzie przyzwoitym zrzekwowany nie będzie y nie zostanie, póki nakoniec nie ustanowi się natury dóbr Czerniawki alias Rydkowa, póty sprawa graniczna skutku swojego wziąć nie powinna y póty ten reskrypt uskuteczniiony być nie może. Acz to wszystko wnosił JOX. Jmć Józef Lubomirski, starosta romanowski do sądu kommissarskiego za reskrytem sądującego, przecież lubo xiąże jmć nie odstąpił od komparycyi y żądał na wyż wymienione okoliczności od kommissarzów rezolucyi, żadney na to sąd kommissarski WW. Proskuirom nie dał odpowiedzi y nie rozwiązał wyż wyszczególnioney prawności, tamującey uskutecznienia reskryptu, lecz dogadzając onym, kazał delienować mapę, dukta WW. Proskuirom prowadzić, nakoniec inkwizycyj kontumacyjnych słuchoć odważył się. A na ostatek, już po wysłuchanych inkwizycyach, nie adnotując obron JOX. Jmć starosty romanowskiego, mimo prawa, wyrażonego konstytucyą grodzieńską r. 1784, która w sprawach granicznych pod nieważnością dekretu założone apelacye do wyższych sądów jurysdykcyi dopuszczać każe, bez dania rezolucyi na założone apelacye, do sypania kopców nad rzeką Unawą zabierał się y grónt nie tylko tradycyą w górze wzmiankowaną zajęty, ale jeszcze od dóbr Żydowiec, dotąd nie kwestyonowany, zając y oddać WW. Proskuirom w posiadanie wieczne,—ciż WW. kommissarze przy akcie swoim kommissarskim r. 1789, dnia 15 augusti expedyowanym oświadczyli się.

Ludzi z motykami y rydlami do sypania kopców sprowadzić y już wszelką gotowość do usypania onych y uczynienia wieczney granicy na zniszczenie y zgładzenie starostwa Romanowskiego y gróntów oddawna do niego należących, a tym postępkim y dziełem niby jurysdycznym przyjaciół przytomnych z strony JOX. Jmć starosty romanowskiego dla wyperswadowania WW. Proskurom, aby tak gwałtownych kroków nie robili, do dania rewersu przynagli: iż ci imieniem xięcia jmci rozsądzić się w roku terażniejszym 1789, dnia 1-go novembris na terminie z limity przypadającym zaasekurowali się y addycyą kommissarzów imieniem xięcia jmci wyjednać obowiązali się, czyniąc to celem jedynie tym, aby przez zajęcie gróntów gwałtowne od WW. Proskurów poddani wsiów często wzmiankowanych Koszlak, Romanówki, Czerniawki, Jerczyk y Żydowiec nie rozeszli się y w inne y obce państwa do rozprawy prawney nie wyszli y wsie wyż nadmienione nie spustoszały. Lecz gdy JOX. Jmć starosta romanowski dla doycia prądzey sprawiedliwości dobram y poddanym swoim o wyjednanie na stronę swoją reskryptu y addycy kommissarzów zarządał, odebrał takową rezolucyę, iż sprawa ta bez wyraźney reguły sądów assessorskich, w których pryncypalnie w rozsądzeniu pod wpisem blizkim zostaje, rozsądzona za reskrytem być nie może y że kommissarze przez reskrypt od Najjaśniejszego Pana wyjednani y uproszeni być nie mogą. Zaczym JOX. Jmć Józef Lubomirski, starosta romanowski, ostrzegając całości gróntów y dóbr starostwa Romanowskiego, pod przywilej dożywotni od Najjaśniejszego Pana Stanisława Augusta, szczęśliwie nam panującego sobie łaskawie konferowany należących, a mianowicie—wsi Czerniawki alias Rydkowa, przedtem y zawsze do starostwa tegoż należących, a teraz przez WW. Proskurów gwałtownie odebranych y wyciśnionych, w tey delacyi przez instrumentowanego od siebie dla tego dzieła lustracyjnego tych wszystkich okoliczności, które zastaje lustracya, podaje wiadomość, oraz przytem oświadcza nayprzód, iż JW. Mikołay Proskura, czesnik kijow. nienależycie dobra też Czerniawkę od dawna starościńskie do dóbr

swoich ziemskich Kornina przywłaszczył, y one na podatek dziesiętego grosza przed Kommissyą pow. kijow. podał y inwentarze w porządku wynalezienia tegoż ziemiańskiego podatku w Żytomierzu zaprzysiągł; powtóre, tych wszystkich gwałtowności w górze wytkniętych, prawnych inwolucyj, w jakich też starostwo przez dwa wieki prawie zostaje, pamięć zostawując, y że ciężar dźwignia tak licznych processów do kilkadziesiąt tysięcy złotych polskich wynoszący tegoż JOX. starostę romanowskiego dotyka, a jeszcze przez własne z prawa obowiązki na starostwo bronienia dóbr y gróntów starościńskich, dochodzenia w assessoryi krzywd tak swoich, jako y poddanych starostwa Romanowskiego, sprawy o odebranie nieprawne y wyciśnienie gwałtowne z dóbr wsi Czerniawki alias Rydkowey, popierania w tychże sądach zadwórnym konieczną jest potrzebą y obowiązkiem X. Jmć starosty romanowskiego, tym więcej onego uciskać będzie, w późniejsze lata ślad zostawując, złożywszy najprzód przywilej locationis starostwa Romanowskiego od Najjaśniejszego Zygmunta Trzeciego, Króla Polskiego X ci Mikołajowi Rużyńskiemu na uroczyska przedtem puste, a teraz wsie osiadłe w r. 1591 służący, w górze dotknięty, potem lustracye lat 1616, 1622, przywilej r. 1647 y ostatnia lustracya r. 1765 okazawszy, jakie wsie pod lustracye w górze nadmienione podpadały—uprasza JWW. lustratorów, aby nie uważając na to, iż W. Proskura dobra Czerniawkę za ziemiańskie podał y zaprzysiągł, też wieś, oraz inne podług pierwszych lustracyj na zadosyćuczynienie prawu r. terażu. 1789 przy złożeniu inwentarzy z tychże dóbr przyjęli y działo swoje w tychże dobrach uskuteczнили.

Instrumentowany od x. jmć Józefa Lubomirskiego, starosty romanowskiego tak dla podania tey delacyi, jako y inwentarzy podpisuję się

Alexander Bielawski.

Niżey podpisany z dyspozycyi superintendentcy prowincyi ukraińskiej dnia 9 lutego 1789 r. w kancelaryi prowincjonalney datowanej, do attentowania kommissyi granicznej między starostwem Romanowskim a dobrami dziedzicznymi WW. Proskurów, kluczem Kornieńskim, reskryptem Najjaśniejszego Pana wyznaczoney, za położonym przypozwem przez WW. Proskurów na tą kommissyę po officyalistów Skarbu Koronnego, będąc wyznaczonym, a z obowiązku poprzysiężonego całości dochodów skarbowych przestrzegać będąc powinnym, gdy w czasie zjazdu na termin wyznaczoney kommissyi imieniem skarbowych officyalistów byłem przytomnym, dokładnie poznałem, że WW. Proskurowie wieś Czerniawkę, zdawna do starostwa Romanowskiego należącą, lustracyami tegoż starostwa, poczynawszy od naydawniejszych aż do naypóźniejszych objętą, zyskawszy dekret zaoczny, na mocy tylko takowego dekretu, ztradowali y w possessyi zostają. Aby więc Skarb Koronny w czasie lustracyi starostwa Romanowskiego przez podanie z tey wioski intraty do wyciągnięcia dziesiątego grosza sposobem ziemiańskich dóbr nie szkodował,—doprasza się niżey podpisany imieniem officyalistów Skarbu Koronnego WW. kommissarzy, iżby zapatrzywszy się na to, że ta wioska Czerniawka w lustracyach znajduje się y WW. Proskurom przysądzona ostatecznie nie jest, raczyli intratę z oney jako z należącey do starostwa Romanowskiego zaciągnąć, oraz aby WW. kommissarze process z WW. Proskurami o avulsa od starostwa Romanowskiego toczący się raczyli naydokładniey JO. Kommissyi Skarbu Koronnego opisać, który process JO. Kommissya roztrząsnąwszy udecyduje zapewnie sama, jak wieś Czerniawka do zupełnego rozrządzenia się ma opłacać dziesiąty grosz, czyli sposobem ziemiańskich dóbr? czyli też sposobem królewskich?

Działo się w Romanówce, dnia 14 października 1789 r.

J. B. Żórawski, r. k. w.

Cerkiew parochialna w miasteczku Skwirze do starostwa Romanowskiego należącym pod tytułem Uspienia Matki Boskiej dawny do niey fundusz, chociaż był znaczny, potem jednak został uchylony, a nowy od JO. xięcia Józefa Lubomirskiego, starosty romanowskiego w roku 1775 nadany dla parocha dni sto pola, a sianozęci na kosarzów pięćdziesiąt, osobnie dla wikarego po dni dziesięć pola oznaczający. Na wydział gróntów podług tego funduszu chociaż wypadł od JOX. kollatora w r. 1782 instrument, przez śmierć jednak W. Rostkowskiego, vicesgerenta grod. żyt. do tego dzieła wysadzonego nie jest uskuteczniiony y połowę gróntów funduszowych z woli JO. xięcia pana używa pani Bielawska wdowa, połowę ja, paroch, do czasu wydziału, o którego zaskutecznienie w niezadługim czasie wystaram się. Tą informacją o funduszu cerkwi pomienioney sprawiedliwie do JJWW. kommissarzom wojewódstwa kijowskiego podaję y dla lepszey wiary ręką własną podpisuję się.

Datum w Żydowcach 1789 r., dnia 16 października.

X. Grzegorz Łapiński, dyz. paroch skwirski.

Delacya gromady Romanowskiej y Jerczykoskiej, poddanych starostwa Romanowskiego, JJWW. kommissarzom wojewódstwa kijowskiego przy lustracy starostwa Romanowskiego podana.

My gromady Romaska (*sic*) y Jerczycka wyrażamy nasze krzywdy Prześwietney Kommissyi z przyczyny odjętych nam gróntów przez W. Mikołaja Proskurę, czesnika kijowskiego, z dawien dawna do starostwa Romanowskiego należących.

1-mo. WW. Proskurowie, a naywięcey W. Mikołay Proskura co roku odbierał od starostwa Romanowskiego grónta przemocą od lat kilkunastu y co wiosny objazdki robił z swoimi kozakami, w grónta romanowskie wdzierając się. A naostatek W. Proskura ze wszyskim nam grónta własne zabrał y granicę zrobił po rzekę Unawę, pola orane y pozasiowane pozabierał, sianozęci nasze po-

kosił y gotowe siana zabrał, y nie dopuszcza teraz do gróntów nas, nie mamy tedy gdzie orać, siać, kosić, musimy nasze chałupy rzucać y porozchodzić się, gdyż jaka korzyść dla nas bez gróntu, który całkiem zabrany przez W. Proskurę.

2-do. W. Proskura pozwał JOX. Józefa Lubomirskiego, starostę romanowskiego o rozgraniczenie do sądów ziemskich kijow., w którym otrzymał na JOX. w sądach ziemskich kondemnatę jedną. Tenże W. Proskura wyrobił dekret do tradowania w Trybunale kor. Lubel. wsi Czerniawki, która do starostwa Romanowskiego należała, do której tradowania sprowadziwszy sobie W. Proskura oficjalistę w osobie W. Kirkura, a ten nad przepis dekretu trybunal. nie tylko wieś Czerniawkę, ale y grónta nasze, za Unawę będące wszystkie WW. Proskurom oddał y za granicę rzekę Unawę ustanowić usiłował, tym tedy sposobem będąc oddaleni od gróntów własnych, musimy postronnie z dziesięciny pół do zasiewu dostawać, czekając jedynie końca tej ciężkiej gwałtowności.

3-tio. Roku przeszłego W. Proskura pozwolił nam niby z dziesięciny na własnych naszych gróntach przez niego zabranych siać, lecz gdyśmy zboża pożęli, on tedy całkiem naszą pracę do dóbr swoich dniem y nocą zabrał, zostawił nas tedy w stanie nędznym, żeśmy nadal nawet nasienia nie mieli.

4-to. W roku terażniejszym W. Proskura zaraz za groblą naszą y na naszych gróntach, niesprawiedliwie nam wydartych y odebranych zasiał jarzynę swoją, a że nie okopane były działnice, trudno było upilnować bydło, aby w szkodę nie szło, a tak bydło nasze zabierano y zatrzymywano póty, pókiśmy się pieniędzmi, zbożem y robotnikiem nie opłacili W. Proskurze. O co wszystko żaląc się, o pospieszeniu sprawy w sądach assessorskich depraśzamy się

Charko Tytorenko ⊕.

Matwiy Suprun ⊕.

Cyrkumferencya budowli wszelkiej w Romanówce.

M. Romanówka nad rzeką Unawą zasiedlona, której grónt ziemi średni.

Dwór nad samą rzeką Unawą, do którego wrota z żerdzi. W budynku mieszkań pięcioro pod słomą. Kuchenka z izbą z drzewa brzozowego zabudowana. Kurniki pod słomą, chrustem zagrodzone, loch z lodownią drzewa różnego, Szpichlerz z drzewa w węgły budowany z zasiekami, pod słomą. Staynia stara z chrustu zapleciona pod słomą. Stadnica czyli obora, chrustem zagrodzona z chlewkami pod słomą; zabudowanie całe chrustem ogrodzone. Ogród na dole przy drodze, chrustem opatrzone. Gumno za wsią, pod czaharami od Stawiszcza z ogrodem, chrustem zaplecione. Karczma z drzewa w słupy zabudowana pod słomą. Szpichlerzyk przy karczmie z brzeziny, pod słomą; loszek przy teyże karczmie z różnego drzewa w ziemi zabudowany. Staw y grobla na rzece Unawie, na której młynów dwa—pierwszy o kamieniach dwóch, a drugi ze stępami y foluszami, z różnego drzewa zabudowane pod słomą. Szluza reparacyi potrzebuje. Winniczka aręgarska pod słomą z chrustu zagrodzona.

Cerkiew w m. Romanówce jedna pod tytułem Narodzenia Najświętszey Panny Maryi; parochem presentowanym od JOX. Jmć Józefa Lubomirskiego, starosty romanowskiego xiądz Eliasz Suchodolski, ritu græco-uniti, ma w erekcyi w każdą rękę pola po dni 18, sianożęci zaś na kosarzów 15—futorek y pasiekę od dziesięciny wolną. Mielcie w młynie ma pozwolono bez miarki, lecz grónt według erekcyi nie wymierzony.

Opisanie granicy dawniey w używaniu będącey w Romanówce.

Począwszy od Stawiszcz, jaru głębokiego nad rzeką Kamionką będącego, od wschodu na zachód, ponad tą rzeką aż do jaru chrustem dębowym zarosłym, od rzeki Kamionki na prawą rękę niby na północ, wyżwspomnionym jarem do drogi z Romanówki do Po-

czujek idącej, od drogi w lewą rękę niby na zachód na mogiłki do drogi z Poczujek do Żydowiec idącej, od drogi wąłem czyli wzgórkim w lewą rękę ponad drożyną do krzaków dębowych, od tych krzaków w lewą, niby na południe przez pola powyżej Jacków od rudy Bernawy rozciągających się aż do teyże rudy Bernawy (nad którą rudą pola y sianożęci W. Rylski z dóbr wsi Poczujek dziedzic znaczną część zakwestyonował y niesprawiedliwie używa) przez rudę Bernawę jarkiem, zaczynającym się na jeziora w tymże jarku stojące aż do drogi z Romanówki do Pawołoczy idącej, gdzie grónt żydowiecki przypiera.

Pól y sianożęci miałyby Romanówka dość z siebie, gdyby ze strony innych, jako to Poczujek y z Kornina nie kwestyonowano y nie zabierano. Las zaś brzozowy od Jerczyk ku Koszlakom jest ciągły, częścią y dębiakami zarosły w szerokości nie nayrozleglejszey, w długości będzie na pół ćwierci mili, lasku zaś czarnego nad rzeką Unawą ma kawałek niewielki.

Inwentarz trzechletni dóbr miasteczka Romanówki.

Osiadłość: poddanych 60 *); pp. szlachta 10. Ciągło: 124 ■ 24.
Summaryusz intraty:

		Złote	Gr.
Pańszcz. roczna	ciągłych dni 2,325 à gr. 15	1,162	15
	pieszey dni 1,425. à gr. 12	570	
Dni letnie.	ciągłych № 70, à gr. 15	35	
	pieszych № 470, à gr. 12	188	
Rok 1786.	Czynszów	409	
	Podoroszczyzny	245	
	Kołowego od mielnika	21	
	Tkackiego od warstatu	12	

*) Въ томъ числѣ czynszowych generalnych 4 (и кромѣ того всѣ шляхтичи.)

		Złote.	Gr.	
Rok 1786.	z pasiek.	Motków № 86, à gr. 15	43	
		Kur № 89, à gr. 10	29	20
		Jay № 528, à szel. 1	5	26
		Dziesięcinnych pni 4, à fl. 7	28	
		Oczkowego	12	15
		Stawszczyzny od gromady	100	
		Od mielnika za karm wieprzy	16	
		Arędy karczemney ze wszystkim	1,667	24
		Summa	4,545	10
Pańszcz. roczna.		Ciągłych dni 2100 à gr. 15	1,050	
		Piesznych dni 1,275, à gr. 12	510	
Dni letnie.		Ciągłych № 68, à gr. 15	34	
		Piesznych № 442, à gr. 12	176	24
Rok 1787.	z pasiek.	Czynszów	543	15
		Podoroszczyzny	238	
		Kołowego	21	
		Tkackiego	16	
		Motków № 80, à gr. 15	40	
		Kur № 87, à gr. 10	29	
		Jay № 522, à szel. 1	5	24
		Dziesięcinnych pni 2, à gr. f, 7	14	
		Oczkowego	12	
Stawszczyzny	100			
Od mielnika za karm wieprzy	16			
Arędy karczemney	1,667	24		
Summa	4,473			
Pańszcz. roczna.		Ciągłych dni 2,100, à gr. 15	1,050	
		Piesznych dni 1,575, à gr. 12	630	

		Złote.	Gr.
Dni letnie.	{ Ciągłych № 64, à gr. 15	32	
	{ Pieszonych № 466, à gr. 12	186	12
Rok 1788.	{ Czyszów	600	
	{ Podoroszczyny	224	
	{ Kołowego	16	
	{ Tkackiego	8	
	{ Motków № 82, à gr. 15	41	
	{ Kur № 85, à gr. 10	28	10
	{ Jay № 510, à szel. 1	5	20
z pasiek.	{ Dziesięcinnych pni 6, à f. 7	42	
	{ Oczkowego	14	
	{ Stawszczyny	100	
	{ Od mielnika za karm wieprzy	16	
	{ Arędy karczemney	1,667	24
Summa		4,666	6

Intrata z lat trzech: zł. pol. 13,685, gr. 13.

Średnia intrata: zł. pol. 4,561, gr. 24¹/₃.

Podatek kwarty: zł. pol. 2,280, gr. 27¹/₆.

Powinności dworowi od poddanych starostwa Romanowskiego.

1-mo. Poddani tego starostwa ciągli y piesi oprócz Demen-tówki y Kazimierówki latem od św. Jurya do św. Pokrowy po dni dwa, a od św. Pokrowy do św. Jurya zimą po dniu jednym; ogrod-nicy zaś latem y zimą po dniu jednym pańszczyzny tygodniowej odrabiają, ciągli ciągłem a piesi pieszą.

2-do. Czysz jako w lenjach inwentarskich wyrażają, zwykł się płacić w jesieni, o święcie św. Pokrowy. Czyszownicy gene-ralni wolni są od wszelkich powinności.

3-tio. Podoroszczyny ciągly parowy siedm, a pojedynek zł. pol. trzy, gr. piętnaście w jesieni daje, lub gdy podoroszczyny

nie wypłaca, idzie tedy w drogę o mil dwadzieścia, nabierając parowy zboża korcy pięć, a pojedynek korcy trzy.

4-to. Mielnicy czynsz, podoroszczyznę y pokoleszczyznę czyli kołowe płacą, każdy według możności, jako się w lenjach wyrażało, ale od innych wszelkich powinności y danin opócz pasiek są wolni.

5-to. Stawszczyznę według oznaczenia w summaryuszach gromady za łowienie ryb w stawach zwykli corocznie w jesieni opłacać.

6-to. Z pasiek dziesięcinę dają y od pni nie weszłych w dziesięcinę oczkowego od każdego pnia pszczoł po gr. 15 płacą.

7-mo. Kapłony, kury y jaja podług zwyczaju jak lenje inwentarskie wyrażają, oprócz generalnych raz na rok dają.

8-vo. Motki z dworskiego przedziwa przędą, a to według podania w inwentarzach.

9-no. Tkacze z warstatu z dworskiej przędzy po jednym półsetku dworowi robią, a w niewyrobieńiu półsetka, jak się w lenjach kładzie, pieniądze dają.

10-mo. Dnie letnie, jako to: zaorki, oborki, zakóski, obkóski, zagrabki, obgrabki, zażynki, obżynki y tłok dwie powinny, oprócz generalnych, każdy odbywa, y tłok proszonych za gorzałkę dwie zwykło bywać.

11-mo. Żną y młócą na pańszczyźnie według zwyczaju wszędzie tu zwykłego.

12-do. Szarwarków każdy poddany na rok po dni 12 odbywać zwykł do utrzymania samey reparacyi dworów, grobel, młynów y karczem.

13-tio. Proso na jagły opychają y hreczkę na krupy wyrabiają.

Opisanje dóbr wsi Czerniawki alias Rydkowa.

Wieś Rydkowo dawniej, a teraz Czerniawką nazwana w wierzchowinie stawu romanowskiego za Unawą sytuowana, która przed tradycją WW. Proskurów była folwarkiem romanowskim, w której

zabudowanie dworskie takowe się znajduje: folwark z izbą, alkie-
rzem y piekarnia pod słomą. Szpichlerzyk z drzewa zabudowany
pod słomą. Stajenka z chrustu zagrodzona pod słomą. Gumno pło-
tém z chrustu zagrodzone, we środku którego stodoła, ściany chru-
stem zaplecione, pod słomą. Stadnica, szopy w kwadrat chrustem
ogrodzone pod słomą. Karczma z drzewa starego budowana z ko-
morą y sienkami.—Parafia poddanych do Romanówki.

Inwentarz trzechletni dóbr wsi Czerniawki.

Osiadłość: poddani 11 *); szlachta 12: ciągło (у двухъ podd.) 4.

		Złote.	Gr.
<i>Pańszcz.</i>	Ciągły dni 150, à gr. 15	75	
<i>roczney.</i>			
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych № 6, à gr. 15	3	
	{ Pieszých № 24, à gr. 12	9	18
Rok 1786.	{ Czyszów	292	
	{ Podoroszczynny	21	
	{ Tkackiego	4	
	{ Motków № 4, à gr. 15	2	
	{ Kur № 6, à gr. 10	2	
	{ Jay № 36, à szel. 1		12
	{ Arędy karczemney	300	
	Summa	709	—
<i>Pańszcz.</i>	{ Ciągłych dni 225, à gr. 15	112	15
	{ Pieszých dni 75, à gr. 12	30	
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych № 6, à gr. 15	3	
	{ Pieszých № 54, à gr. 12	21	18

*) Изъ нихъ czynszowych generalnych 7 (и всё шляхтичи).

		Złote.	Gr.	
Rok 1787.	{	Czynszów	589	15
		Podoroszczyzny	21	
		Motków № 7, à gr. 10	3	15
		Kur № 7, à gr. 10	2	10
		Jay № 40, à szel. 1		13 ¹ / ₃
		Arędy karczemney	300	
	Summa	1,083	26 ¹ / ₃	
Pańszcz. roczney.	{	Ciągłych dni 150. à gr. 15	75	
		Piesznych dni 150, à gr. 12	60	
Rok 1788.	{	Ciągłych № 4, à gr. 15	2	
		Piesznych № 36, à gr. 12	14	12
		Czynszów	589	15
		Podoroszczyzny	14	
		Motków № 6, à gr. 15	3	
		Kur № 6, à gr. 10	2	
		Jay № 36, à szel. 1		12
Arędy karczemney	300			
	Summa	1,060	9	

Intrata z lat trzech: zł. pol. 2,853, gr. 5.

Średnia intrata: zł. pol. 951, gr. 1²/₃.

Podatek kwarty: zł. pol. 475, gr. 16.

Opisanie wsi Koszlak do starostwa Romanowskiego należącej.

Wieś Koszlaki nad rzeką Unawą zasiedlona, w której zabudowanie dworskie znajduje się. Budynek czyli folwark z drzewa zabudowany z izbą, alkierzem, spiżarenką y piekarnią, z izdebką pod słomą, przy którym budynku komórka z chrustu zagrodzona pod słomą. Stajnia z komórką chrustem zagrodzona, poszyta słomą. Szpichlerzyk dopiero bndować się począł Chlewów dwa starych, z

chrustu zagrodzonych pod słomą. Loch stary y sadz do karmienia wieprzów takiż, reparacyi potrzebują. Stodoła dawna, chrustem za-pleciona, pod słomą. Stodoła opodal od dworu, niedawno zbudowana z chrustu, pod słomą. Gumno chrustem zgrodzzone, przy którym obora stara reparacyi potrzebuje. Karczma z izbą, alkierzem y komórką w sieniach, z drzewa zabudowana, słomą poszyta, przy której karczmie loch y szpichlerzyk. Staw, grobla na rzece Unawie, na której młyn jeden o sadach kamieni dwóch y folusznia ze stępami z drzewa zabudowane, pod słomą. — Parafia poddanych de Stawiszcz.

Ta wioska Koszlaki co do granicy czaharem z Biało-Cerkiewszczyzną zachowuje się spokojnie. Pól y sianożęci nad Unawą ma niewiele y to między krzakami wyrobne, wszystek zaś grónt swój rozciąga za Unawą, który zostaje w zakwestyonowaniu W. Proskurów od klucza Korniańskiego. Las brzozowy y zarośle dębowe ma ciągle, zaczęwszy od granicy biało-cerkiewskiej ponad rzeką Unawą ku Romanówce w długości y szerokości w okręgu ćwierć mili.

Inwentarz trzechletni dóbr wsi Koszlak.

Osiadłość: poddanych 14*), szlachta 7; ciąгло 21 y 8.

		Złote.	Gr.	
<i>Pańszcz.</i>	{	Ciągły dni 675, à gr. 15	337	15
		<i>roczna.</i> { Pieszey dni 75, à gr. 12	30	
<i>Dni letnie.</i>	{	Ciągłych dni № 18, à gr. 15	9	
		Pieszeych № 82, à gr. 12	32	24
R. 1786.	{	Czynszów	91	
		Podoroszczyny	59	15
		Tkackiego	4	

*) Изъ нихъ czynszowych generalnych (включая и мельника) 6.

		Złote.	Gr.	
Rok 1786.	{	Motków № 17, à gr. 15	8	15
		Kur № 19, à gr. 10	6	10
		Jay № 60, à szel. 1		20
		Stawszczyzny	70	
		Arędy karczemney	700	
	Summa	1,349	9	
Pańszcz. roczna.	{	Ciągłych dni 675, à gr. 15	337	15
		Pieszych dni 75, à gr. 12	30	
Dni letnie.	{	Ciągłych dni № 18, à gr. 15	9	
		Pieszych № 82, à gr. 12	32	24
Rok 1787.	{	Czynszów	101	
		Podoroszczyzny	59	15
		Tkackiego	4	
		Motków № 17, à gr. 15	8	15
		Kur № 19, à gr. 10	6	10
		Jay № 60, à szel. 1		20
		Stawszczyzny	70	
Arędy karczemney	700			
	Summa	1,359	9	
Pańszcz. 'roczna.	{	Ciągłych dni 900, à gr. 15	300	
		Pieszych dni 75, à gr. 12	30	
Dni letnie.	{	Ciągłych dni № 16, à gr. 15	8	
		Pieszych № 74, à gr. 12	29	18
Rok 1788.	{	Czynszów	200	
		Podoroszczyzny	52	15
		Tkackiego	4	
		Kołowego od mielnika	20	
		Motków № 15, à gr. 15	7	15

		Złote.	Gr.	
Rok 1788.	{	Kur № 22, à gr. 10		10
		Jay № 84, à szel. 1		28
		Stawszczyzny	70	
		Arędy karczemney	700	
		Summa	1,429	26

Intrata z lat trzech: zł. pol. 4,138, gr. 14.

Średnia intrata: zł. pol. 1,379, gr. 14²/₃.

Podatek kwarty: zł. pol. 689, gr. 22¹/₃.

Opisanie wsi Jerczyk do starostwa Romanowskiego należący.

Wieś Jerczyki nad rzeką Unawą zasiedlona, która dawniej była folwarkiem żydowieckim. teraz zaś robią poddani do Romanówki, gdzie karczma z drzewa różnego zabudowana z izdebkami dwoma pod słomą y przy karczmie szpichlerzyk, słomą ukryty. Staw—grobla na rzece Unawie, na której młyn jeden o sadach kamieni dwóch z stępami z drzewa różnego zabudowany pod słomą, folusznia z drzewa budowana pod słomą. Służa reparacyi potrzebuje. Parafia poddanych do Żydowiec. Ta wieś Jerczyki nad Unawą pól ma bardzo mało, oprócz że jest lasku brzoźowego y zarośli dębowych w długości stai pięcioro, a w szerokości stai dwoje, miejscami y troje. Gróna zaś wszystkie za Unawą ma w zakwestyjonowaniu W. Proskurów y brzeziny krągłaków niewielkich, sposobnych na pasieczyska dwa.

Inwentarz trzechletni dóbr wsi Jerczyk.

Osiadłość poddanych 27; ciągiło 32.

		Złote.	Gr.
<i>Pańszcz. roczney.</i>	{ Ciągłych dni 825, à gr. 15	412	15
	{ Pieszych dni 750, à gr. 12	300	
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych dni № 26, à gr. 15	13	
	{ Pieszych № 214, à gr. 12	85	18
R o k 1786.	{ Czynszów	142	
	{ Podoroszczyzny	91	
	{ Kołowego od mielnika	16	
	{ Tkackiego od warstatu	4	
	{ Motków № 36, à gr. 15	18	
	{ Kur № 37, à gr. 10	12	10
	{ Jay № 222, à szel. 1	2	14
<i>z pasiek.</i>	{ Dziesięcinnych pni 9, à f. 7	63	
	{ Oczkowego	5	
	{ Stawszczyzny od gromady	100	
	{ Arędy karczemney	1,000	
Summa		2,264	27
<i>Pańszcz. roczney.</i>	{ Ciągły dni 525, à gr. 15	262	15
	{ Pieszey dni 975, à gr. 12	390	
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych № 22, à gr. 15	11	
	{ Pieszych № 218, à gr. 12	87	6
R o k 1787.	{ Czynszów	219	
	{ Podoroszczyzny	77	
	{ Kołowego od mielnika	16	
	{ Tkackiego	4	
	{ Motków № 35, à gr. 15	17	15
	{ Kur № 36, à gr. 10	12	
	{ Jay № 216, à szel. 1	2	12
<i>z pasiek.</i>	{ Dziesięcinnych pni 9, à f. 7	63	
	{ Oczkowego	8	15

		Złote.	Gr.	
Stawszczyzny		100		
Arędy karczemney		1,000		
Summa		2,270	3	
<i>Pańszcz.</i>	{ Ciągłych dni 525, à gr. 15	262	15	
		<i>roczna.</i> { Pieszonych dni 375, à gr. 12	150	
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych № 22, à gr. 15		11	
		{ Pieszonych № 138, à gr. 12	55	6
<i>R o k 1788.</i>	{ Czynszów	286		
		{ Podoroszczyny	77	
		{ Kołowego	16	
		{ Tkackiego	4	
		{ Motków № 27, à gr. 15	13	15
		{ Kur № 27, à gr. 10	9	
		{ Jay № 162, à szel. 1	1	24
<i>z pasiek.</i>	{ Dziesięcinnych pni 12, à fl. 7	84		
		{ Oczkowego	5	15
Stawszczyzny od gromady		100		
Arędy karczemney		1,000		
Summa		2,075	15	

Intrata z lat trzech: zł. pol. 6,610, gr. 15.

Średnia intrata: zł. pol. 2,203, gr. 15.

Podatek kwarty: zł. pol. 1,101, gr. 22¹/₃.

Opisanie cyrkumferencyi budowli wszelkiej w Żydowcach.

Wieś Żydowce nad rzeką Unawą zasiadłe, gdzie dwór na górze nad samą rzeką Unawą, stawem zajęta z budynkami o pokojach czterech, sali jednej y garderobkach dwóch z drzewa zabudowanych y słomą przykrytych. Kuchnia z drzewa budowana z izbą piekarską y komórką pod dranią. Staynia porządna, duża, z drzewa w słupy zabudowana, częścią pod dranią y słomą. Wozownia w węgły z

drzewa budowana, pod słomą. Szopa chrustem zagrodzona, pod słomą. Loszek przy budynku w ziemi z drzewa zabudowany. Folwark stary zawalony z drzewa w słupy zarzucany z izbą, alkierzem, piekarnią y komórką, poszycie ze słomy; przy którym folwarku kunników (?) dwa, loszek jeden, stajenka jedna, sadzów dwa, loch na jarzynę, szpichlerzyk y komórka. Koszara na bydło chrustem ogrodzona z szopą jedną. Całe to zabudowanie częścią częstokołem y chrustem zagrodzone. Za groblą y rzeką Unawą chałupa folwarczna dworska, przy której chlewów dwa; dalej zaś pod górę gumno, częstokołem starym ogrodzone, w którym szpichlerz z drzewa zabudowany pod słomą y tuż plecionik koło niego. Stodoła ma ściany chrustem zagrodzone, pod słomą, przy gumnie zaś stadnica z częstokołu zagrodzona, w kwadrat szopami zabudowana pod słomą; wołownia w gumnie chrustem ogrodzona z szopą z częstokołu, pod słomą; obora na bydło przy gumnie z szopą jedną pod słomą, częstokołem y chrustem zagrodzona. Loch na pszczoły y pasieczysko w lasku czarnym za rzeką Unawą, przeciw samego dworu w prospekcie będącym zabudowany. Karczma we wsi zajezdna, duża, z sieniami, w której izb mieszkalnych z alkierzami dwie y komórek trzy y izdebka mała w sieniach jedna, zabudowana z drzewa w słupy y wzrąb pod słomą, przy której karczmie loszek z drzewa w ziemi zabudowany. Winnicka aręgarska niżej grobli z chrustu zagrodzona, pod słomą y przy winnicy chlew z chrustu, słomą ukryty. Staw, grobla na rzece Unawie, przy której młyn o sadach kamieni dwóch y stępach z drzewa budowany, pod słomą. Folusznia z drzewa wzrąb bez ukrycia postawiona, stara, naprawy potrzebuje, wyniesiona do gróntu powodzią.

Opisanie granicy dawniej używaney w Żydowcach.

Zacząwszy od wierzchowiny rudy Bernawy od wschodu na zachód przez pola na mogilkę niedaleko drogi z Jerczyk do Pawołoczy idącej aż do teyże drogi, a od tey drogi przez pola y

zarosłe górą od Paryps poza drożyną z Popielni do Jerczyk idącą na Mogiłę, od Mogiłek w prawą rękę do drogi z Żydowiec do Pawołoczy idącej, przy której y dąb stał z krzyżem wycięty, którego teraz tylko można znać miejsce, od drogi pawołockiej niby na zachód letni na jezioro, od jeziora gniłą Rudą do drogi z Popielni do Żydowiec idącej, przez tę drogę drożyną dawnią na dolinę Chwaszczowo, czyste jezioro, dziegciankę, drożyną na mogiłę rozkopaną do rzeki Unawy. Po drugiej zaś stronie za rzeką Unawą od Łozowik począwszy od kamienia na mogile stojącego przez Rudę y Krynicę w teyże Rudzie będącą do traktu Katelańskiego, przez trakt niby na północ przez bayrak Krzywińskiej do Żydowiec idącej, przez drogę krzywińską jarkiem do rudy Krzywińskiej, ponad tą rudą w prawą rękę na wschód od Kornina na bayrak zarosły wierzbami, od bayraka na Ostrą Mogiłę, od tey mogiły na bayraczek do drogi kornińskiej do Żydowiec idącej, przez drogę na bayraczek tarnowy do rudy y grobelki, na tey rudzie rozbitey, przez rudę brzegiem na wschód słońca do jarku, przy którym jamy lisie, w prawą rękę tym jarkiem na krzak dębowy aż do drogi biłeckiej do Żydowiec idącej, przez drogę na krzak tarnowy; tu się daley rozciągnęło używanie romanowskie, jerczykowskie, czerniawieckie y koszlackie od Biłek y Mochnaczki, dóbr dziedzicznych WW. Proskurów, na gruszkę na polu stojącą, aż do wierzchowiny jarów biłeckich, od wierzchowiny tych jarów na mogiłę ostrą od Mochnaczki, od mogiły na dolinę głęboką, łozki, bayrak duży tarnowy, na krzak brzostami młodemi zarosły aż do wału rozbitego, wałem w prawą niby rękę na południe przez drogę chrustowską do jaru głębokiego y tym jarem do rzeki Unawy. W takiej tey rozległości zostając przedtem starostwo Romanowskie, a nayszczególniej co do wsi Żydowiec, było gróntu dosyć, lecz teraz skąpo, gdy się Pawołoszczyzna znacznie ze szkodą Żydowiecką w grónt wparła, a to od Parypsy Popielni, daley wieś Łozowiki y klucz Korniński, jako delacya od JW. starosty naucza nie nagrodzoną w gróntach szkodą uczyniły y czynić daley nie przestają.

Lasu brzożowego nad Unawą ta wieś Żydowce od granic Łozowickiej y popielańskiej ma rozległości wzdłuż nad rzeką na półćwierci mili, a wszere klinem ma stay kilkanaście, daley zaś popod granicę parypską zarośli młode y pasieczyska z dąbczakami y brzezina ciągną się, między któremi zaroślami niwy kawałkami wyrobne dają się widzieć; tudzież za Unawą, zaraz za groblą w jarze lasek czarny młody, gdzie pasieczysko dworskie.

Cerkiew w tey wsi jedna pod tytułem świętey Trócy, w której parocniem xiądz Teodor Bilawski, prezentowany bez erekcyi od JOX. Jmć Józefa Lubomirskiego, starosty romanowskiego, erekcyą zaś tey parafii jest dawna, od JW. Steckiego, starosty romanowskiego, w której pól wyznacza tyle, ile swą pracą paroch może wyrobić, sianozęć zaś w głębokim jarze wyznaczona od fastowskiego gościńca zajmisko brzeziny między drogami pawołoską y na Kryniki drugą idącą. Trzymanie pasieki wolne bez dziesięciny. Mielenie w młynie bez czerhy y miarki. Zajęcie futorka w opatrzonym mieyscu y zabudowanie onego.

Inwentarz trzechletni dóbr wsi Żydowiec.

Osiadłość 107*); ciągło 163.

		Złote.	Gr.
<i>Pańszcz. roczna.</i>	{ Ciągłych dni 3,352 à gr. 15 . . .	1,676	
	{ Pieszych dni 2,510, à gr. 12 . . .	1,004	
<i>Dnl letnie.</i>	{ Ciągłych dni 94, à gr. 15 . . .	47	
	{ Pieszych dni 734, à gr. 12 . . .	293	18
<i>R. 1786.</i>	{ Czynszów	370	
	{ Podoroszczyzny	301	
	{ Kołowego od mielnika	16	

*) Въ томъ числѣ *połatarz* bez gróntu не платитъ никакихъ повинностей; *wozny* платитъ чиншъ zł. 18; *podberezniki* 3--czynsz zł. 18, а также и *podoroszczy-*

		Złote	Gr.			
Rok 1786.	}	Tkackiego od warstata	39			
		Motków № 98, à gr. 15	49			
		Kapłonów 33, à gr. 15	16	15		
		Kur № 83, à gr. 10	27	20		
		Jay № 696, à szel. 1	7	22		
	z pasiek.	{	Dziesięciny pni 18, à fl. 7	126		
			Oczkowego	19	15	
			Stawszczyzny	100		
			Arędy karczemney	2,400		
	Summa		6,493	—		
Pańszcz. roczny.	{	Ciągłych dni 3,502, à gr. 15	1,751			
		Piesznych dni 2,637, à gr. 12	1,054	24		
Dni letnie.	{	Ciągłych № 100, à gr. 15	50			
		Piesznych № 768, à gr. 12	307	6		
Rok 1787.	}	Czynszów	398			
		Podorszczyny	336			
		Kołowego	16			
		Tkackiego	45			
		Motków № 102, à gr. 15	51			
	}	Kapłonów № 40, à gr. 15	20			
		Kur № 87, à gr. 10	29			
		Jay № 762, à szel. 1	8	14		
		z pasiek.	{	Dziesięciny pni 18, à fl. 7	126	
				Oczkowego	19	15
Stawszczyzny	100					
Arędy karczemney	2,400					
Summa		6,711	29			

zny zł. 3, gr. 15; *assawula* панщина, куры, яйца; *wóyt* — тоже; *chałupnicy* 5-чинный zł. 10; *przybysze* 6—первый год не несут повинностей, потому работают; *stobodzian* 1—два года был свободанъ — потому чинный zł. 13 и данны.

		Złote.	Gr.
<i>Pańszcz.</i>	Ciągłych № 3502, à gr. 15	1,751	
	<i>roczna</i> Pieszycy № 2712, à gr. 12	1,084	24
<i>Dni letnie.</i>	Ciągłych № 102, à gr. 15.	51	
	Pieszycy № 778, à gr. 12.	311	6
R o k 1788.	Czynszów	414	
	Podorozszyzny	336	
	Kołowego	16	
	Tkackiego.	48	
	Motków № 103, à gr. 15	51	15
	Kapłonów № 40, à gr. 15.	20	
	Kur № 89, à gr. 10.	29	20
	Jay № 780, à szel. 1	8	20
	Stawszczyzny	100	
	<i>z pasiek.</i> Dziesięciny pni 22, à fl. 7.	154	
Arędy karczemney	2,800		
Summa		7,192	10

Intrata z lat trzech: zł. pol. 20,397, gr. 9.

Średnia intrata: zł. pol. 6,799, gr. 3.

Podatek kwarty: zł. pol. 3,399, gr. 16¹/₂.

Opisanje wsi Czerniawki drugiej, starostwa Romanowskiego.

Wieś Czerniawka osiadła na rudę Bernawę, wpadającą w rzekę Unawę. Pól y gróntów nie wiele mająca, między Bernawą y Unawą ciągnie się zapust brzozowy y dębowy, a za Bernawą lasek czarny; od traktu z Poczujek do Żydowiec idącego grónt swój rozciąga; graniczy od Romanówki rudką w lasku czarnym będącą do drogi z Romanówki do Pawołoczy idącey, gdzie po prawey ręce grónt czerniawski. a po lewey romanowiecki; daley tą drogą idąc do traktu wiekiego z Poczujek do Żydowiec biegiącego po prawey grónt czerniawski, a po lewey poczuykowski, aż do rudy Bernawy; prze-

szedłszy tę rudkę po prawey ręce grónt czerniawski, a po lewey romanowski aż do granicy parypskiej, która wzgórkciem ciągnie się, tym wzgórkciem idąc po prawey stronie grónt czerniawski, a po lewey parypski aż do granicy jerczykowskiej.

Opisanie cyrkumferencyi budowli wszelkiej w Czerniawce.

Budynek stary z izbą, alkierzem, piekarnią y komórką z drzewa zabudowany, pod słomą. Budynek nowy z izbą, alkierzem y garderóbką z drzewa budowany pod słomą. Komórka z chrustu zagrodzona, pod słomą. Szpichlerz chrustem ogrodzony, posyty słomą. Staynia z chrustu zagrodzona y komórka wzrąb z drzewa stawiona, pod słomą. Loszek z drzewa różnego zabudowany. Wozownia z chrustu grodzona, pod słomą. Chlew podobnie z chrustu zapleciony, pod słomą. Gumno chrustem ogrodzone, w którym sto- doła chrustem pleciona, pod słomą. Zabudowanie dworskie całkiem chrustem zagrodzone. Winniczka z chrustu, pod słomą. Izba fol- warczna z drzewa z komórką z chrustu, pod słomą. Stawek y grobla na rudzie Bernawie, przy której niedawno młynek o sadzie kamieni jednym, pod słomą, z drzewa zabudowany. Karczma z drzewa bu- dowana z alkierzem z chrustu pod słomą, przy której komórka z chrustu zagrodzona, pod słomą. Parafia poddanych do Żydowiec.

Inwentarz trzechletni dóbr wsi Czerniawki drugiey.

Osiadłość: poddanych 23*), szlachta 5; ciągło 46.

		Złote.	Gr.	
<i>Pańszcz.</i>	{	Ciągłych dni 675, à gr. 15 . . .	337	15
		<i>roczna.</i> { Piesznych dni 675, à gr. 12 . . .	270	

*) Въ томъ числѣ czynszowy generalny одинъ — платитъ чиншъ zł. 80.

		Złote.	Gr.
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych № 18, à gr. 15	9	
	{ Pieszonych № 162, à gr. 12	64	24
R o k 1786.	{ Czynszow	256	
	{ Podoroszczyzny	63	
	{ Tkackiego	4	
	{ Motków № 17, à gr. 15	8	15
	{ Kar № 29, à gr. 10.	9	20
	{ Jay № 174, à szel 1.	1	28
	{ Arędy karczemney	518	
	Summa	1,542	12
<i>Pańszcz. roczna.</i>	{ Ciągłych dni 825, à gr. 15	412	15
	{ Pieszonych dni 675, à gr. 12	270	
<i>Dni letnie.</i>	{ ciągłych № 22, à gr. 15	11	
	{ pieszych № 178, à gr. 12	71	6
R o k 1787.	{ Czynszów	242	
	{ Podoroszczyzny	77	
	{ Tkackiego	4	
	{ Motków № 20, à gr. 15	10	
	{ Kur № 33, à szel 1	11	
	{ Jay № 198, à szel. 1	2	6
<i>z pasiek.</i>	{ Dziesięcinnych pni № 1, a fl. 7	7	
	{ Arędy karczemney	518	
	Summa	1,635	27
<i>Pańszcz. roczna.</i>	{ Ciągłych dni 900, à gr. 15	450	
	{ Pieszonych dni 675, à gr. 12	270	
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych № 24, à gr. 15	12	
	{ Pieszonych № 186, à gr. 12.	74	12
R. 1788.	{ Czynszów	256	
	{ Podoroszczyzny	84	

		Złote.	Gr.
Rok 1788. z pasiek.	Tkackiego	4	
	Motków № 20, à gr. 15	10	
	Kur № 35, à gr. 10	11	20
	Jay № 210, à szel. 1	2	10
	Dziesięcinnych pni № 2, à fl. 7	14	
	Arędy karczemney	718	
<u>Summa</u>		1,906	12

Intrata z lat trzech: zł. pol. 5,084, gr. 21.

Średnia intrata: zł. pol. 1,694, gr. 27.

Podatek kwarty: zł. pol. 847, gr. 13¹/₂.

Opisanie cyrkumferencyi budowli wszelkiej w Stawiszczach.

Wieś Stawiszcze nad rzeką Kamionką zasiedlone, w której zabudowanie dworskie niżej wyraża się. Dwór nad traktem, idącym przez wieś, w którym budynek mieszkalny o pokojach sześciu y garderobkach dwóch pod słomą, obok którego budynki. Kuchenka z piekarnią z drzewa zabudowana, pod darniem. Oficynka z komórką o jednym pokoiku, pod słomą. Magazyn z częstokołu pod snopkami. Szpiżarenka z drzewa budowana, pod słomą. Staynia z wozownią chrustem ogrodzone, oboje pod słomą. Szpichlerz z drzewa dębowego, w słupy z dwoma przykomórkami budowany, pod snopkami. Folwark z izbą y piekarnią z drzewa, pod słomą zabudowany, przy którym chlewów trzy y zagród dwie z chrustu, pod słomą. Sadz na wieprze z drzewa zabudowany. Chlewów małych na drób trzy z chrustu, pod słomą. Lochów dwa z drzewa budowanych. Całe podwórze dworskie częstokołem ogrodzone. Wrot do wjazdu dwoje. Gumno częstokołem y wosynami ogrodzone, w którym stodoła z drzewa y szpichlerz zabudowane; obok gumna z jednej strony obora na bydło z jedną szopą, na drugiej zaś stadnica z szopą y staynią. Za oborą loch na pszczoły z drzewa zabudo-

wany. Karczma zajazdna z izbą, alkierzem z drzewa zabudowana, przy ktorey loch. Szpichlerzów dwa z drzewa budowanych, z izdebką jedną. Staw y grobla na rzece Kamionce z opustem jałowym, na młyn o dwóch sadach kamieni y stępach. Folusznia zaś osobno zabudowana.

Delacya gromady Stawiskiej względem granicy tameyszey.

Od czasu zasadzenia tey wsi na gróntach starostwa Romanowskiego przeszło lat 50 za possessyi JW. Steckiego, kaszt. kijow. grónta przez objazd samego JW. kasztelana: oznaczone były te: nayprzód od rzeki Kamionki jarem y lasem parywiańskim środkiem na drobne mogiłki przez szlak z Stawiszcz do Poczujek przeszedłszy, z tych mogiłek na grobelkę drugą poniżej Kobylańskiego stawku, z tamtąd zaś nawprost do wielkiej mogiły, od tey do dębów Rydkodubów zwanych, aż do szlaku korowańskiego z Pawołoczy do Trylis idącego, tym szlakiem przeszedłszy do miejsca tego, gdzie teraz karczma białocerkiewska stoi y od miejsca tego szlakiem przez jar aż do traktu skwirskiego, przez korowański nawkrzyż idącego, gdzie na tey stronie jaru nad traktem była postawiona przez JW. Steckiego, kasztelana kijowskiego karczma do Stawiszcz y krynica wykopana, przy teyże karczmie słoboda osiadać zaczęła do Stawiszcz należąca y już było chałup z dziesiątek, od tego miejsca ponad szlakiem do dwóch mogił Połuzne zwane, od których do jaru głębokiego po wierzch jeziora, z tego jaru przeszedłszy rzekę Kamionkę jarem y błotem przez las brzozowy ponad Stawiszcze ciągnący się, aż do wierzby nad szlakiem piwniańskim stojącej. Przeszedłszy zaś szlak do Łysej góry po drożyną z piwniańskiego szlaku do Koszlak idącej aż do Unawy. A od Unawy grónt starostwa Romanowskiego y wolne bez granicy między wsiami do starostwa tegoż należącemi używanie. W caley tedy tey cyrkumferencyi byliśmy w spokojnym używaniu więcey lat dwudziestu, aż do czasu śmierci JW. Steckiego, kaszt. kijowskiego; po śmierci tedy JW. kaszt. kijow., gdy był possessorem wsi Poczujek

W. Trzeciak, sędzia pograniczny zakwestyonował sianożęci y grónta y popaliwszy siana dworskie, oznaczył nam przemocnie używanie do żłobku pomiędzy jarem Borodynym y Głębokim nawprost do Grobelni stawku Kobylińskiego, a od tego stawku żłobkiem do Ostrey mogiły, gdzie kończy się granica między Poczujkami y Stawiszczami y w spokojnym zostaje używaniu. Od Białocerkiewszczyzny zas w lat kilka już za possessyi JW. Steckiey, kaszt. kijowskiey kwestya zaczęła się y karczmę do Stawiszcz należącą białocerkiewscy spalili, a spaliwszy y grónta odebrali do mogił wielkich y różne przykrości robili Stawiszczom, bo nawet ponad samą Kamionką dwór stawiski spalili y corocznie kwestyę robią, a lat kilka temu, że ani orać, ani siać, ani bydła za Kamionkę wypędzać nie dozwolali, y na samey grobli kozacy białocerkiewscy Jakowa Kuruszę, poddanego stawiskiego tak zbili, że do czasu śmierci z pobicia wykurować się nie mógł; a widząc takie przykrości nam wyrządzane, przymuszony został JOX. Józef Lubomirski, starosta ronanowski, pan nasz, za silną starannością swoją prosić o położenie przynajmniej do czasu rozrządzenia linii uznalney, która lubo obostronnie położoną została, y tak znaczną krzywdę naszą, bo więcej jak ćwierć mili od Stawiszcz odjęli, wszelako corocznie aż dotąd przykrości czynić nam nie przestają, y z własnych pól naszych poniżej linii uznawalney pługi nam kozacy zabierają y nas samych biją, a za własność swoją opłacać się musimy, wręczając siebie od kary y chudobę od zaboru y lubo corocznie zwierzchność nasza dworska z prozbą rekwiruje, przemocy jednak uchronić się nie możemy y do tego momentu krzywdy y ucisk cierpimy, od której inaczej nie uwolnimy się, aż przymuszeni będziemy opuścić siedziby nasze y grónta krwawo y dobytkiem naszym wyrobione, a szukać spokojności na innym gróncie przy wieku y starości naszej, gdyż się obawiamy gorszego jeszcze ucisku. Wszelako wolelibyśmy y lata nasze dokończyć na tym gróncie y dzieci swe przy własney pracy zostawić, byle nam tylko wrócona została spokojność y całość gróntów, tudzież by nam nadgrodzony był zabór oziminy z gróntów

naszych własnych więcej tysiąca kop przez stronę białocerkiewską uczyniony, które wyznanie znakiem Krzyża św. stwierdzamy.

Hawryło Hreczka ⊕, A(r)them Monka ⊕, Nazar Pilipenko ⊕, Trochim Makarenko ⊕, Omelko Bodnarenko ⊕, Sawka Zahornyko ⊕.

Cerkiew we wsi Stawiszczach pod założeniem św. Michała Archaniola, przy której parochiem xiądz Daniel Hrehorowicz, prezentowany od JW. Steckiego starosty z wyznaczeniem pola we trzy ręce po dni 25, sianozęci kosarzów 40. Pasieczysko czyli futór pasieka od dziesięcin wolna y' mlewo bez miarki.

Ta wieś Stawiszcze pól y sianozęci ma omal, gdyż ze strony hrabstwa białocerkiewskiego znaczną część oderwali; podobnie y do Poczujek, jako delacya poddanych przeźwiadcza. Lasu brzozowego jako to od Poczujek ma krągłaczek jeden, a drugi od wsi Zubarów, zarosły różnym drzewem czarnym, gdzie paroch stawiski trzyma swoją pasiekę. Las zaś stawiski przy granicy białocerkiewskiej wsi Kozanek (gdzie krzaków y zarosli część ze strony białocerkiewskiej zabrano) ciągnie się razem z koszackim y romanowskim wzdłuż na ćwierć mili, a wszereż na stay kilkoro; ma ten las w sobie y zarosli tak brzeziny jako y dębiny.

Inwentarz trzechletni dóbr wsi Stawiszcz.

Osiadłość: poddanych 59 *); szlachta 3; ciągi: 124.

		Złote.	Gr.	
<i>Pańszcz.</i>	{	Ciągłych dni 2,850, à gr. 15 . . .	1,425	
		<i>roczna.</i> { Piesznych dni 825, à gr. 12 . . .	330	
<i>Dni letnie.</i>	{	Ciągłych № 76, à gr. 15 . . .	38	
		Piesznych № 424, à gr. 12 . . .	169	18

*) Въ томъ числѣ czynszowych generalnych 2 (zł. 28 и 35) и mielnik 1.

		Złote.	Gr.	
Rok 1786.	z pasiek.	Czynszów	260	
		Podoroszczyszyny	259	
		Kołowego ad mielnik	21	
		Tkackiego ad warstatu	16	
		Motków № 81, à gr. 15	40	15
		Kaptónow № 34, à gr. 15	17	
		Kur № 5b. à gr. 10	18	10
		Jay № 534, à szel. 1	5	28
		Dziesięcinnych pni 9, à fl. 7	63	
		Oczkowego	13	15
	Stawszczyzny od gromady	100		
	Arędy karczemney	2,228		
	Summa	5,004	26	
Pańszcz. roczna.	Dni letnie.	Ciągły dni 2700, à gr. 15	1,350	
		Pieszych dni 900, à gr. 12	360	
		Ciągłych № 74, à gr. 15	37	
		Pieszych № 446, à gr. 12	178	12
Rok 1787.	z pasiek.	Czynszów	317	
		Podoroszczyszyny	241	15
		Kołowego	21	
		Tkackiego	16	
		Motków № 79, à gr. 15	39	15
		Kaptónow № 31, à gr. 15	15	15
		Kur № 54, à gr. 10	18	
		Jay № 510, à szel. 1	5	20
		Dziesięcinnych pni 8, à fl. 7	56	
		Oczkowego	6	
	Stawszczyzny	100		
	Arędy karczemney	2,228		
	Summa	4,989	17	

		Złote.	Gr.			
<i>Pańszcz.</i>	{	Ciągłych dni, 2,850, à gr. 15 . . .	1,425			
		<i>roczna.</i> Piesznych dni 900, à gr. 12 . . .	360			
<i>Dni letnie.</i>	{	Ciągłych № 78, à gr. 15	39			
		Piesznych № 472, à gr. 12	188	24		
Rok 1888.	{	Czynszów	270			
		Podoroszczyzny	255	15		
		Kołowego	21			
		Tkackiego	16			
		Motków № 84, à gr. 15	42			
		Kapłonow № 32, à gr. 15	16			
		Kur № 58, à gr. 10	19	10		
		Jay № 540, à szel. 1	6			
		<i>z pasiek.</i>	{	Dziesięcinnych pni 8, à fl. 7	56	
				Oczkowego	7	
Stawszczyzny	100					
Arędy karczemney	2,228					
Summa		5,049	19			

Intrata z lat trzech: zł. pol. 15,044, gr. 2.

Średnia intrata: zł. pol. 5,014, gr. 20²/₃.

Podatek kwarty: zł. pol. 2,507, gr. 10¹/₃.

Opisanie stanu dóbr wsi Buków y Bakożyn w starostwie Romanowskim.

Wieś Buki y Bakożyn jest to jedna osada, żadnym gróntem, lasem ani wodą nie oddzielona, tylko jeden koniec wsi nazywają Buki, a drugi Bakożyn. Leżą nad rzeką Rastawicą od Pawołoczy płynącą (dokąd y parafią należą). Od wschodu słońca graniczy rudą Rohużną ze wsią dziedziczną WW. Dunajewskich, tu żadnego kontrawersu nie ma teraz, ale dawniey od roku 1770 wieś Buki y

Bakożyn miały swoje grónta y używali onych za tą rudą Rohużną, lecz za possessyi W. Kosuckiego generała, gdy trzymał wieś Rohużną z dziedzictwa Pawołockiego, odparł wieś Buki y Bakożyn z tego używania po rudę bez żadnego prawa y processu o to czynionego. Na południe ze wsią Jerczykami wielkimi, należącemi do Pawołoczy, graniczy drogą, idącą z Czubiniec do Jerczyk małych, tu żadnego kontrowersu niema. Na zachód z Jerczykami małemi graniczy jarem głębokim, idącym od Rastawicy y polami do rudy popod krąglak idącej, tu kontrowersu żadnego niema. Na północ graniczy gróntami strokowskimi z Nowosielicą, do Pawołoczy należącą, tu kontrowersu żadnego także niema, z racyi że Buki, Bakożyn są to dobra jedney natury, to jest starostwo, ad corpus starostwa Romanowskiego dziś należące. Wieś ta ma pola we trzy ręce, ale mało, bo na tę osadę, jaka dziś jest, wymierzono w każdą rękę na pieszego pola dni trzy, na pojedyńka dni cztery, na parowego dni ośm, na pługowego dni dwanaście, do takiego wymiaru pola sianożęci osobnych poddaństwo y szlachta nie ma. Łany zaś dworskie we wszystkie trzy ręce nie są większe jak na wysiewu korcy sto, sianożęci zaś także we dwie ręce dwór niema osobnych, tylko w jedną rękę od Jerczyk małych ma sianożęć coroczną na kosarzów sześćdziesiąt, lasu wielkiego żadnego niema, tylko zapust od Jerczyk wielkich brzezina y dębiną zarosły wzdłuż na staj dobrych czworo, a wszereż na, staję jedną ten zapust ciągnie się, brzezina zdatna na krokwie, dębina na koły. W pilności wielkiej zostaje ten zapust, dwóch pobereźników od wszelkiej powinności excypowanych dziennie y nocno właśnie pilnują.

Cerkiew jest jedna w tey wsi, pod tytułem św. Michała erygowana, parocha ma swego ritus græci uniti. Ten ma erekcyę na fundusz życia od JOX. Jmć Józefa Lubomirskiego, starosty romanowskiego, z oznaczeniem gróntu we trzy ręce pola ornego po dni 20 y sianożęci na kosarzów co rok 20. Tenże xiądz paroch ma futor w brzezynie na gróntach bukowskich na konserwacyę pasieki, ograniczony z jedney strony rowem do rudy, z drugiey strony rudą.

Rezydencją ma we wsi niedaleko cerkwi z ogrodami obszernemi, gumnem y całym zabudowaniem gospodarskim, z częstokołu y wożyn, budynek zaś mieszkalny izba, alkierz y piekarnia z drzewa dębowego okrągłego, pod słomą.

Karczma z drzewa dębowego o izbie, alkierzu; sień takaz z jedney strony zajezdna; szpichlerz koło karczmy mały z drzewa dębowego. loch z drzewa rąbany; to wszystko zabudowanie stare, pod słomą. Obora z chrustu z ogrodem tuż koło karczmy. Arędarz w tey karczmie siedzący, trzyma młyny, w tey wsi będące, szynk bez winnicy, z kupney gorzałki, y sianożęć ma coroczną na łanach dworskich na kosarzów 60, którą powinna gromada corocznie skosić, zgromadzić y zrzucić, który punkt gdyby mu odebrany był, mniej raty zł. pol. 200 dawałby.

Młynów trzy o kamieniach pięciu y stępach na kołach trzech na rzece Rastawicy, do nich mielników trzy, którzy tylko z samych młynów żyją y kołowe tylko płacą, pańszczyzny żadney nie robią. Młyny są donośne y pewne z przyczyny przyporzyska dobrego, za skałą stoją, których żadna powódź nigdy nie zniesie, z drzewa dębowego wzrąb stawione, lecz już zastarzałe, słomą ukryte. Grobla nie jest pracowita, bo krótka y na kamieniu gać kładziona. Z tych to młynów aręda tak znaczna do skarbu płaci się, ale za czasem spodziewać się można, że upadnie, ho w okolicy sąsiedztwo dziedziców, którzy przedtem właśnie w tych młynach mielili, młynków na wodach małych w tych wsiach nabudowali, y w tych mlewa na potrzeb swoją y gromady czynią, a do tych bukowskich młynów, zdawna sławnych, tylko podczas suszy wielkiej latem, a zimą podczas mrozów wielkich mielą.

Dwór w tey wsi jeden nad rzeką Rastawicą z gumnem, oborą y ogrodem leży, miejscem wożynami, miejscem chrustem y częstokołem starym to wszystko ogrodzone y słomą nakryte, ma rezydencję o izbach czterech, kuchni y piekarni, o dwóch chałupach dla czeladzi dworskiej, ma staynie, wozownie, loch na nabiał, szope, szpichlerzów małych trzy z drzewa, stodołkę z chrustu. Most pod dworem na rzece Rastawicy z drzewa różnego na koby-

licach, z którego mostu żadne się mostowe nie bierze, bo niema na niego żadnego traktu, tylko dla wygody własnych ludzi, że za rzeką Rastawicą pola dwie rąk mają w tej stronie.

Inwentarz trzechletni dóbr wsiów Buków y Bakożyna.

Osiadłość—podd. 40, szlachta 17*); ciągot 56 u 22.

		Złote.	Gr.	
<i>Pańszcz.</i>	{ Ciągłych № 525, à gr. 15	202	15	
		<i>roczna</i> { Pieszonych № 1350, à gr. 12	540	
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych № 18, à gr. 15		9	
		{ Pieszonych № 339, à gr. 12	135	18
R o k 1788.	{	Czynszów	498	
		Podoroszczyzny	59	15
		Kołowego	135	
		Tkackiego	24	
		Motków № 37, à gr. 15	18	15
		Kapłonów № 9, à gr. 15	4	15
		Kur № 43, à gr. 10	14	10
		Jay № 528, à szel. 1	2	26
		Karmienie wieprzów od mielników № 5 à fl. 10	50	
		Arędy karczemney	2,973	
Summa		4,726	24	
<i>Pańszcz.</i>	{ Ciągłych dni 675, à gr. 15	337	15	
		<i>roczney.</i> { Pieszonych dni 1,200, à gr. 12	480	
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych dni № 20, à gr. 15		10	
		{ Pieszonych № 319, à gr. 12	127	18

*) *Szlachta* — платять чиншъ (zl. 12—24) и работаютъ по 1 дню гдней пащцины.

		Złote.	Gr.
Rok 1787.	Czynszów	530	
	Podoroszczyszyny	70	
	Kołowego ad mielnik	135	
	Tkackiego ad warstatu	24	
	Motków № 37, à gr. 15	18	15
	Kapłónow № 10, à gr. 15	5	
	Kur № 43, à gr. 10	14	10
	Jay № 258, à szel. 1	2	26
	Arędy karczemney	3,281	
Summa		5,035	24
Pańszcz. roczna.	Ciągłych dni 975, à gr. 15	487	15
	Piesznych dni 1,200, à gr. 12	480	
Dni letnie.	Ciągłych № 28, à gr. 15	14	
	Piesznych № 348, à gr. 12	139	6
Rok 1788.	Czynszów	488	
	Podoroszczyszny	98	
	Kołowego	135	
	Tkackiego	24	
	Motków № 44, à gr. 15	22	
	Kapłónow № 14, à gr. 15	7	
	Kur № 51, à gr. 10	17	
	Jay № 306, à szel. 1	3	12
	Arędy karczemney	3,173	
Summa		5,088	3

Intrata z lat trzech: zł. pol. 14,850, gr. 21.

Średnia intrata: zł. pol. 4,950, gr. 7.

Podatek kwarty: zł. pol. 2,475, gr. 3¹/₂.

Opisanie stanu dóbr wsi Strokowa, w starostwie Romanowskim.

Wieś Stroków nad rzeką Rastawicą położona, graniczy na wschód słońca ze wsią Bukami, do tegoż starostwa Romanowskiego należącemi po jar Mikolin zwany y po łąkę Skrypnikowa, daley idąc ku południowi graniczy ze wsią Jerczykami małemi, do klucza Pawołockiego należącemi, zaczawszy od rzeki Rastawicy popod czahary bukowskie taśmą aż do jaru Bezwodnik nazwanego, od jaru zaś traktem starym szamrajowskim, do Pawołoczy idącym, popod Jerczyki małe aż do grobli Gregoraszowey zwaney, od grobli zaś drożyną ponad jar Buhatowski nazwany idąc na zachód słońca aż do gróntów pawołockich (ponad jarem zostaje gróntu w kontrowersyi od Jerczyk małych na dni 200 wraz z czaharami, którego to grónta za umówieniem się stron obydwóch ani wieś Jeczyki, ani Stroków od lat czesnastu nie używają, ale obrócony jest na pastwiska dla koni y bydła, y tenże grónt obom wsiom razem tym sposobem służy), od gróntów zaś pawołockich wzięwsy się w prawą rękę niby na północ przez zapusty graniczy jarem Rohowszczyna nazwanym aż do rzeki Rastawicy. Na drugiej stronie przez rzekę biorąc wprost graniczy z wsią Hołubiatynem, także do Pawołoczy należącą jarem Strokowski nazwanym y wskrós przez pola, gdzie jest niedaleko y kamień na polu, granicę oznaczający, popod mogiłę Haydajowa nazwaną aż do mogiły wielkiej (w tym mieyscu także przywłaszczono gróntu do wsi Hołubiatyna na orania dni 250, który to grónt wieś Hołubiatyn od lat ósmnastu używa y objeżdża), daley idąc od mogiły graniczy traktem karawańskim pomiędzy gróntami do Pawołoczy, Sawarce y Strokowa należącemi aż do gróntów wsi Nowosielicy także do Pawołoczy należącey, do uroczyska Foszczyna nazwanego, a od tego uroczyska wprost taśmą pomiędzy grónta nowosieleckie y strokowskie do jaru Sucha dębina nazwanego, jarem zaś do rudy Rohużna zwaney, daley idąc ponad tąż rudą na wschód słońca graniczy tąż ruda z wsią Rohużną, dziedziczną W. Dunajewskiego, woysk. bydż. y Strokowem,

y przypiera aż do gróntów bukowskich. Ponad tą rudą przywłaszczono gróntu do wsi Rohużny strokowskiego na orania dni 300, który od lat ósmnastu taż wieś Rohużna spokojnie używa.

Lasu wielkiego taż wieś Stroków niema, tylko zapusty brzezina y dąbczakami zarosłe: drzewo sposobne na przysochy, kluczyny y okładziny w tychże zapustach znajduje się. Od Buków jest zapust wzdłuż na staj pięcioro, a wszecz na staj troje; od Pawłoczy zaś zapust na staj pięcioro, a wszecz na staj czworo, który w pilności przyzwoitey y menażu utrzymuje się. Pól ornych y sianożęci ma tylko tak dla dworu, jako też y dla poddaństwa, ile ta siedziba wymaga y wyrabiać może.

Opisanie zabudowania wszelkiego we wsi Strokowiee.

Dwór nad rzeką Rastawicą stawem zajęta z drzewa różnego. Budynek mieszkalny o pokojach czterech y garderobie jedney z gankiem zabudowany, pod słomą. Kuchnia z drzewa dębowego dylowana pod darniem. Stayni dwie y wozowni dwie z chrustu grodzone, pod słomą. Całe zabudowanie dworskie z jedney strony wodą oblane, z drugiey zaś chrustem ogrodzone. Folwark daleko od dworu na wsi o dwóch izbach y alkierzu jednym z drzewa zabudowany, pod słomą. Loch jeden rżnięty w ziemi, a drugi prosty na warzywo, z drzewa zabudowane. Stodoła z chrustu zagrodzona, pod słomą. Szpichlerzów dwa z drzewa dębowego w węgły zabudowane, pod słomą. Obora y stadnica chrustem zagrodzone, z szopami słomą ukrytemi. Chlewów dwa z chrustu grodzone, pod słomą. Karmników dwa z drzewa w węgły zabudowane, darniem ukryte.

Cerkiew w tey wsi Strokowie pod tytułem św. Michała erygowana; parochem tey cerkwi xiądz Grzegorz Motylewicz, ritus graeco uniti, ma prezentę wraz z erekcją od JOX. Jmé Józefa Lubomirskiego, starosty romanowskiego, w którey oznacza pola we trzy ręce po dni 12, a sianożęci na kosarzów 15, pasiekę bez dzieściny y mlewo wolne w młynach. Karczma w teyże wsi Strokowie

z drzewa dębowego o dwóch izbach nie zajezdna, zabudowana pod słomą, przy której znajduje się loch prosty dyłowany y szpichlerzyk z drzewa w węgły budowany, stary, pod słomą. Staw, grobla na rzece Rastawicy, przy której młynów trzy z drzewa budowanych pod słomą, z których pierwszy od dworu o kamieni sadach dwóch, stępach siedmiu y foluszach jednych, drugi daley o kamieniu jednym y stępach siedmiu, trzeci zaś ostatni o kamieniach dwóch y stępach siedmiu.

Inwentarz trzechletni dóbr wsi Strokowa.

Osiadłość 82*); ciągło 201.

		Złote.	Gr.	
<i>Puiszcz.</i>	{	Ciągły dni 1,200, à gr. 15	600	
		<i>roczeny.</i> Pieszey dni 1,500, à gr. 12	600	
<i>Dni letnie.</i>	{	Ciągłych № 82, à gr. 15	41	
		Pieszeych № 638, à gr. 12	255	6
Rok 1786.	{	Czynszów	1,479	
		Podoroszczyzny	246	
		Tkackiego	20	
		Motków № 134, à gr. 15	67	
		Kapłonów № 27 à gr. 15	13	15
		Kur № 113, à gr. 10	37	20
		Jay № 678, à szel. 1	7	16
<i>z pasiek.</i>	{	Dziesięcinnych pni 10, à f, 7	70	
		Oczkowego	32	15
		Od mielnika za karmienie wieprzy № 5, à fl. 18	90	

*) Szlachcic 1, generalny 1, mielnicy 3, pobereźnicy 2, dworskie ludzie 2 *платить чиншъ. Козак Iwan Szkola—чиншъ zł. 10, podoroszczyzny zł. 14 y податки (мотковое, куры etc.)*

		Złote.	Gr.																								
	Stawszczyzny	150																									
	Arędy karczemney	3,126																									
	Summa	6,835	12																								
<i>Pańszcz.</i>	{ Ciągłych dni 1,425, à gr. 15	712	15																								
				<i>roczna.</i>	{ Pieszonych dni 1,500, à gr. 12	600																					
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych dni № 86, à gr. 15	43																									
				{ Pieszonych № 624, à gr. 12	249	18																					
R o k 1787.	{ Czynszów	1,461																									
				{ Podoroszczyzny	258																						
							{ Tkackiego	24																			
										{ Motków № 134, à gr. 15	67																
													{ Kapłonów № 28, à gr. 15	14													
																{ Kur № 114, à gr. 10	38										
																			{ Jay № 684, à szel. 1	7	18						
																						{ Dziesięcinnych pni 6, à f. 7	42				
																									{ Oczkowego	13	15
{ Stawszczyzny	150																										
			{ Arędy karczemney	3,671																							
						Summa	7,441	6																			
									<i>Pańszcz.</i>	{ Ciągłych dni 1,575, à gr. 15	787																
													<i>roczna.</i>	{ Pieszonych dni 1,575, à gr. 12	630												
									<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych dni № 90, à gr. 15	45																
													{ Pieszonych № 630, à gr. 12	252													
									Rok 1788.	{ Czynszów	1,482																
													{ Podoroszczyzny	270													
																{ Tkackiego	16										
{ Motków № 144, à gr. 15	72																										
			{ Kapłonów 33, à gr. 15	16	15																						

		Złote	Gr.
Rok 1788.	{ Kur № 17, à gr. 10	39	
	{ Jay № 902, à szel. 1	7	24
z pasiek.	{ Dziesięciny pni 14, à fl. 7	98	
	{ Oczkowego	36	
	{ Od mielników za karmienie wieprzy № 5, à fl. 18	98	
	{ Stawszczyzny	150	
	{ Arędy karczemney	3,671	
Summa		7,663	9

Intrata z lat trzech: zł. pol. 21,939, gr. 27.

Średnia intrata: zł. pol. 7,313, gr. 9.

Podatek kwarty: zł. pol. 3,656, gr. 19¹/₂.

Stan dóbr miasteczka Skwiry w starostwie Romanowskim.

Miasteczko Skwira między rzekami Skwirą y Selezynówką położona, dawniej granice swoje używaniem dosyć znacznie rozciągała (a to począwszy od kamienia białego na uroczysku y rzece Szypinka zwanym na ostrowku, wodą oblanym, chłodnym jarem aż do wierzchowiny Suchey Zołotuchy, którą wciąż aż do rzeki Skwiry ciągnącą się, a rzeczką Skwirą do rudy y rzeczki Sobestyanowicze nazwanej, gdzie Pustowarka od Wołodarki przemocą osadzona, ztamtąd wciąż rzeczką Sobestyanowiczami w górę na uroczysko Towsta Dubyna nazywającego się, teraz wsią Thorówką osadzonego, którym wprost w górę do wierzchowiny rzeki Sobastyanowicz, z Krynic poczynającej się, prosto popod mogiłę rozkopaną na Wale Zmijowym będącą, a od tej mogiły Wałem Zmijowym do szlaku Tatarskiego, przez wał przechodzącego, gdzie zostawiwszy Zmijów wał w prawey, a w lewą rękę tym szlakiem tatarskim do ściany y granic gróntów szepijowskich, od których powróciwszy w prawo

popod tą ścianą szepijowską y bereziańską aż do rzeczki Skwiry y tą rzeczką Skwirą w górę aż do mogiły na nieyże będącey, a od tey mogiły środkiem dębiny poza jar głęboki, przez trakt krzywoszyniecki z miasteczka Skwiry idący do jaru y rzeczki Selezynówki pomimo młynek Stupnik nazwany na teyże Selezynówce będący, od którego młynka poza rudą Myśliwiec nazwaną do szlaku Łebedyńca nazywającego się, y tym szlakiem wprost do jaru głębokiego, którym jarem głębokim powyżey młyna na rzece Szepińce będącego do Kamienia białego wspomnionego dukt granic skwirskich poczynającego y kończącego); lecz teraz pól y sianożęci nie wiele ma, gdyż zewsząd do innych dóbr pourywali, jako do Jerczyk wzdłuż na pół mili, a wszecz na pół ćwierci mili z gróntami zapustu przez W. Zborowskiego od lat 30, do Zołotuchy y Kamienny Grobli od białego kamienia po Zołotuchę mokrą wzdłuż na milę, wszecz na półmili przez W. Cerynę, od lat więcey 16; tudzież y teraz w roku terażnieyszym na wiosnę przez W. Morzkowskiego na dni 100 orania. Do Wołodarki uroczynsko Sobestyanowicze Pustowarką osadzone, ale o to dekret assessorski zapadł y grónta kopcami ograniczono. Do Thorówki przez W. Sobańskiego, a do Selezynówki przez W. Straszynskiego wzdłuż na półtory mili, a wszecz na półmili z zasiewami przedmieszczan skwirskich odebrano gróntu, lecz y tu za dekretem assessorskim granicę kopcami oznaczono.

Zapusty, zarośle y laski skwirskie.

1-mo. Za młynem niższym nad rzeką Skwirą brzozowy zapust z krzakami pod Kamienną Groblą ciągnie się; 2-do nad rudą y rzeką Kononówką z pól w rzekę Skwirę wpadającą, po obydwóch stronach brzozowy y dębowy z krzakami ku traktowi Wołodorskiemu lasek zarosły; 3-tio: nad rzeką Skwirą w górę do wsi Dementówki przypierający czarny lasek z różnemi zaroślami; 4-to: nad rudą Dorosówką z dębiny w Skwirę wpadającą brzozowy lasek; 5-to: nad rudą y rzeką Selezynówką brzeziny y czarnego lasku nie

wiele; 6-to: po drugiej stronie Selezynówki brzozy y zarośle gęsto popod granicą pawołącką na pół ćwierci mili ciągną się. Z których zapustów drzewo na same tylko zabudowanie poddanych sposobne.

Opisanie cyrkumferencyi budowli wszelkiej w Skwirze.

Dwór między rzekami Selezynówką od północy a Skwirą od południa na wschód słońca schodzącemi się. Wjazd od miasta do dworu wałem y fosą obtoczony przez most stary y opadły, gdzie budynek mieszkalny z drzewa różnego pod słomą o pokojach y garderóbkach w № 7 zabudowany, stary y reparacyi potrzebujący. Kuchnia z piekarnią wzrąb stawiona y komórka do niej przybudowana. wszystko z drzewa, pod słomą. Stajnia z drzewa różnego z masztarenką. pod słomą zbudowana. Szpichlerzyk z drzewa oprawnego zabudowany, pod snopkami. Loch w ziemi rznięty, z szyją, drzewem dylowany, ziemią usypany. Za budynkiem szpichlerzyk z drzewa postawiony, pod słomą. Folwark czyli budynek mieszkalny, nowowynbudowany drugi, do którego wchód od pierwszego mostem na rzece Skwirze postawionym—gdzie pokojów dosyć porządnych ośm, wszystko z drzewa nowego zabudowane pod słomą. Folwark czyli izba dla dyspozytora z piekarnią, spiżarenką y kuchnią, z drzewa zabudowana, pod słomą. Loch w ziemi kopany, z szyją, dylowaną, ziemią ukryty. Szpichlerz z drzewa różnego zbudowany, pod słomą. Wozownia z chrustu zagrodzona, pod słomą. przeciwko której loch w ziemi rznięty z szyją dylowany, ziemią ukryty. Obora na bydło z szopami pod słomą, chrustem ogrodzona, potrzebuje reparacyi. Gumno rowem y żerdziem od pola opatrzone, a od stawu chrustem ogrodzone, we środku którego stodoła z chrustu zagrodzona stara, pod słomą. Loch na pszczoły od pola w ziemi rznięty z szyją, dylowany, na wierzchu którego szopa pod słomą.—Cerkiew w tym miasteczku jedna, której erekcyja w delacyi wyraziła się.

Inwentarz trzechletni dóbr miasteczka Skwiry.

Osiadłość 160 *) y żydzi 53. Ciągło 178.

		Złote.	Gr.
<i>Pańszcz. rocney.</i>	{ Ciągłych dni 450, à gr. 15	225	
	{ Piesznych dni 1,575, à gr. 12	630	
<i>Dni letnie.</i>	{ Ciągłych № 78, à gr. 15	39	
	{ Piesznych № 772, à gr. 12	308	24
R o k 1786.	{ Czynszów	3,276	11
	{ Podoruszczyzny	138	
	{ Tkackiego	60	
	{ Motków № 142, à gr. 15	71	
	{ Kur № 155, à gr. 10	51	20
	{ Jay № 930, à szel. 1	10	10
	{ z pasiek. { Dziesięciny pni 26, à fl. 7	182	
	{ Oczkowego	16	
	{ Stawszczyzny	100	
	{ Czynszów od żydów	207	
	{ Arędy karczemney	6.617	
	Summa	11,933	5
<i>Pańszcz. roczna.</i>	{ Ciągłych dni 525, à gr. 15	262	15
	{ Piesznych dni 1,200, à gr. 12	480	
<i>Dni letnie.</i>	{ ciągłych № 72, à gr. 15	36	
	{ pieszych № 728, à gr. 12	291	6

*) *Pałamarz bez gróntu никакихъ повинностей; szlachta 2 п czynszowi generalni 45 платять только чиншъ (какъ и евреи; assawuła, przysięzny, pobe-reznicy 3, kozacy 12 (Andrij Ostapenko, Kost Zawalny, Iwan Momot, Petro Kizku-renko, Wasyl Kiszly Mахym Dukatenko, Tysko y Jaków Postupetenki, Chwedko Tymoszczenko, Matwij Wasylenko, Hawryło y Wasyl Kowalenki, Daniło Illaszenko, Pawło Halczyński)—чиншъ и данны (мотковое куры, ябца).*

		Złote.	Gr.	
Rok 1787.	z pasiek.	Czynszów	3,373	6
		Podoroszczyzny	230	15
		Tkackiego	56	
		Motków № 132, à gr. 15	66	
		Kur № 146, à gr. 10	48	20
		Jay № 860, à szel. 1	9	16 ² / ₃
		Dziesięcinnych pni 26, à fl. 7	182	
		Oczkowego	12	
		Stawszczyzny	100	
		Czynszów od żydów	208	
Arędy karczemney	6,617			
Summa		11,912	18	
Puiszcz. roczna.	Dni letnie.	Ciągłych dni 450, à gr. 15	225	
		Pieszych dni 1200, à gr. 12	480	
		Ciągłych № 70, à gr. 15	35	
		Pieszych № 750, à gr. 12.	300	
Rok 1788.	z pasiek.	Czynszów	3,471	6
		Podoroszczyzny	132	15
		Tkackiego	40	
		Motków № 141, à gr. 15	70	15
		Kur № 150, à gr. 10	30	
		Jay № 900, à szel. 1	10	
		Dziesięcinnych pni № 50, à fl. 7	350	
		Oczkowego	14	
		Stawszczyzny	100	
		Czynszów od żydów	208	
Arędy karczemney	6,617			
Summa		12,083	6	

Intrata z lat trzech: zł. pol. 35,988, gr. 29.

Średnia intrata: zł. pol. 11,996, gr. 9²/₃.

Podatek kwarty: zł. pol. 5,988, gr. 4¹/₃.

Stan dóbr wsi Dementówki, do starostwa Romanowskiego należącej.

Wieś Dementówka nad rzeką Skwirą na gróntach skwirskich, starostwa Romanowskiego zasiadła. Granice ma spokojne, jako wieś na gróntach jednego państwa zasiedlona, gdzie zabudowanie dworskie—budynek z alkierzem z dzewa zrąbany, a sień z chrustu pod słomą. Staynia chrustem y szopa podobnie, pod słomą. Obora na bydło y chlewy z chrustu zagrodzone, pod słomą. Gumno ogrodzone płotem z chrustu, w którym stodoła z chrustu, pod słomą. Łoch w ziemi rznięty. Pól y sianożęci ma z potrzeb swej siedziby. Karczma z drzewa postawiona z sienią z chrustu, pod słomą.—Parafia poddanych do Skwiry.—Poddani pańszczyznę robią latem od św. Jana Chrzciciela do św. Pokrowy po dni dwa, a zimą od św. Pokrowy do św. Jana po dniu jednym; podróży zadney nie odbywają, tylko podoroszczynę, jak się w lenjach wyraża, dają dworowi.

Summaryusz intraty wsi Dementówki z roku 1788.

Osiadłość: podd. 16, szlachta 10. Ciągło (y podd.) 14.

		Złote.	Gr.	
<i>Pańszcz.</i>	{	Ciągłych dni 483, à gr. 15	241	15
		<i>roczna.</i> Pieszych dni 483, ę gr. 12	193	6
<i>Dnl letnie.</i>	{	Ciągłych № 14, à gr. 15	7	
		Pieszych № 112, à gr. 12	47	24
		Czynszow	215	
		Podoroszczyny	24	15
		Tkackiego	4	
		Motków № 21, à gr. 15	10	15
		Kar № 21, à gr. 10	7	
		Jay № 126, à szel 1.	1	12
		Arędy karczemney	498	
		Summa	1,246	27

Podatek kwarty: zł. pol. 623, gr. 13½.

Stan dóbr wsi Kazimierówki, do starostwa Romanowskiego należący.

Wieś Kazimierówka nad rzeką Skwirą, na gróntach skwirskich, starostwa Romanowskiego zasiedlona, graniczy na południe od Be-rezny wielkiej, czyli Samhorodka po rzece, a bardziej ruder Skwirę, na zachód y północ z Pawłowczyzną, a od wschodu grónt jeden ciągnie się skwirski, starostwa Romanowskiego. Pól y sianozęci ma udzielonych tyle, ile ta osiadłość zasiać y skosić może, gdzie budowanie dworskie takowe się znajduje.—Dwór czyli budynek nad Skwirą rzeczką o jedney izbie pod słomą, z drzewa zabudowany, za budynkiem na dole loch w ziemi rznęty, szopa wraz z chlewem, pod słomą. Obora z chrustu zagrodzona, pod słomą. Gumno z dwóch stron chrustem ogrodzone, przypierające do zagrodzenia chłopskiego, gdzie stodoła na sochach y kluczynach, pod słomą. Chlewek na bydło z chrustu zagrodzony, słomą ukryty. Karczma z drzewa izba zabudowana, sień y komórka z chrustu pod słomą, za którą oborka z chlewem, z chrustu zagrodzona, pod słomą. Przy teyże karczmie loszek w ziemi wykopany.—Parafia poddanych do Skwiry należy.—Powinności dworowi w robieniu pańszczyzny y płaceniu podoroszczyzny, podobnie jak w Dementówce.

Summaryusz intraty wsi Kazimierówki z r. 1788.

Osiadłość: podd. 14, szlachta 8. Ciągło 14 u 14.

		Złote.	Gr.	
<i>Pańszcz.</i>	{	Ciągłych dni 483, à gr. 15	241	15
		<i>roczna.</i> { Pieszych dni 483, à gr. 12	193	6
<i>Dni letnie.</i>	{	Ciągłych № 14, à gr. 15	7	
		Pieszych № 126, à gr. 12.	50	12
		Czynszów	202	15
		Podoroszczyzny	40	
		Za drób y jaja	10	12
		Tkackiego	8	
		Motków № 24, à gr. 15	12	
		Arędy karczemney	228	
		Summa	993	—

Podatek kwarty: zł. pol. 496, gr. 15.

Tabella intrat dóbr starostwa Romanówskiego, inwentarzami y summaruszami powyżey umieszczonemi wylikwidowanych, z wyszczególnieniem każdoroczney intraty jak było w latach 1786, 1787 y 1788, z okazaniem średniey z tychże trzech lat uproporcyonowanej y z wyrachowaniem dwukwartowego podatka na mocy prawa 1789 roku przy lustracyi na gróncie tychże dóbr expedyowanej ułożona.

S P E C Y F I K A C Y A.		Intrata starostwa Romanówskiego z lat trzech.						Comput teżże intraty.			Intrata średnia do podatku.			Podatek kwarty y połowie intraty.		
		Rok 1786.		Rok 1787.		Rok 1788.		zl.	ł.	sz.	zl.	ł.	sz.	zl.	ł.	sz.
		zl.	ł.	zl.	ł.	zl.	ł.	zl.	ł.	sz.	zl.	ł.	sz.	zl.	ł.	sz.
1.	Miasto Romanówka	4575	10	4473	27	4666	6	13685	13	4561	24	1	2280	27	1/2	
2.	Czerinawka Rydkowo	709		1083	26	1060	9	2853	5	951	1	2	475	16		
3.	Koszłaki	1349	9	1359	9	1429	26	4138	14	1379	14	2	889	22	1	
4.	Jerczyki	2264	27	2270	3	2075	15	6610	15	2203	15		1101	22	1 1/2	
5.	Żydowce	6493		6711	29	7192	10	20397	9	6799	3		3399	16	1 1/2	
6.	Czerinawka druga	1542	12	1635	27	1906	12	5084	21	1	94	27	817	13	1 1/2	
7.	Stawiszczce	5004	26	4989	17	5049	19	15044	2	5014	20	2	2507	10	1	
8.	Buki															
9.	Bakożyn	4726	24	5085	24	5088	3	14850	21	4950	7		2475	3	1 1/2	
10.	Stroków	6835	12	7441	6	7663	9	21939	27	7313	9		3656	19	1 1/2	
11.	Miasto Skwira	11933	5	11972	18	12038	6	35988	29	11996	9	2	5998	4	2	
12.	Dementówka	1246	27	1245	27	1246	27	3740	21	1246	27		623	13	1 1/2	
13.	Kazmierówka	993		998		993		2979		993			496	15		
Summa Summarum		47644	2	49314	3	50454	12	147312	27	49104	9		24552	4	1 1/2	

15. Староство Шаулицкое.

Roku 1789, dnia 24 sierpnia w dobrach miasteczku Szawulisie.

Przed nami kommissarzami y lustratorami powiatu kijowskiego ponieważ inieniem JW. z Ponińskich Bierzyńskiej, kasztelanowej żytomierskiej, wdowy, przez W. Piotra Zielińskiego, stolnika czerkaskiego, dóbr Szawulichi possessora okazana nam konstytucya roku 1775 na karcie 112 wyrażona, iż dobra m. Szawulicha z przyległościami przez Najjaśniejszego Jana Kazimierza, Króla Polskiego Samuelowi Zarudnemu, sędziemu woyskowemu zaporoskiemu w roku 1659 prawem lennym nadane, a przez ur. Jana Zarudnego, naturalnego successora w r. 1732 przez cessyą prawnie sporządzoną W. Felicyanowi Bierzyńskiemu ustąpione, w prawney y spokojney possessyi niegdyś JW. Onufrego Bierzyńskiego, kasztelana żytom., syna jego były, a teraz w possessyi JW. Bierzyńskiej, kaszt. żyt. żony tegoż zostają; potem zaś złożono przed nami tabellę w ziemiańskiej kommissyi pow. kijowskiego w porządku wyciągnięcia ofiary wieczystey grosza dziesiątego, z zachowaniem prawney uroczystości sporządzoną, summę z m. Szawulichi z trzech lat średniej intraty zł. pol. 4,809, gr. 26, szel. 2, y z wsiów Wesołego Kąta z tyleż lat średniej zł. pol. 3,683, gr. 10, Antonówki z dwuroczney połowę zł. pol. 2,330, gr. 10, Onufryjówki także z dwuroczney połowę zł. pol. 7,617, gr. 22¹/₂, z Bierzynki jednorocznego zł. pol. 6,229, wyszczególniającą; w ogólności zaś summę roczną z tych dóbr zł. pol. 24,670, gr. 9, szel. 1 wyrażającą. Przeto my prawo Seymu y roku terażniejszych pod tytułem ofiara wieczysta prowincyj obojga narodów na powiększenie sił krajowych w paragrafie pierwszym o lennych y summowych starostwach napisane uskuteczniając, Prześwietney Kommissyi Skarbu Koronnego o naturze dóbr szawulickich y intracie roczney sposobem wyżej opisanym wynalezioney, summę zł. pol. 24,670, gr. 9, szel. 1 wynoszącej, donosimy

—et per expressum tę sumę wyrażamy: złotych polskich dwadzieścia cztery tysiące sześćset siedmdziesiąt, groszy dziewięć y szeląg jeden.

Wieś Szenderówka y przynależności oney, to jest Buda stara Komarowiecka y Buda nowa Komarowiecka między dobrami starostwa Korsuńskiego położone. Roku 1789, dnia 7 października. Ponieważ przed nami kommissarzami y lustratorami pow. kijowskiego ur. Ignacy Mianowski, subdelegat grodzki winnicki r. 1659 w wigilią świętą świętej Małgorzaty Panny y męczenniczki w Warszawie podczas Seymu od Najjaśniejszego Jana Kazimierza szlachetnemu Ostafiejowi Feckowiczowi, małżonce jego y potomkom dobra królewskie wieś Szenderówkę, w wojewódstwie kijowskim, starostwie Korsuńskim leżącą, prawem lennym z wolnością onychże przedania, zamieniania y na wszelki swóy pożytek obrócenia, z warunkiem służby ziemiańskiej wojenney y wszelkich innych powinności zarówno z innemi tegoż wojewódstwa obywatelami odbywania, nadany przywilej; tegoż roku volumine 4-to folio 652 titulo nobilitacya Fedkowicza konstytucyą, którą Ostafiejowi Feckowiczowi na wieś Szenderówkę wydany przywilej potwierdzony został; r. 1767, dnia 20 listopada w Warszawie od Najjaśniejszego Stanisława Augusta, Króla, Pana naszego Miłościwego, W. Michałowi Ostrowskiemu na wieś Szenderówkę prawem dożywotnim nadany przywilej; roku 1775 volumine 8 folio 358 konstytucyą sprawę tegoż o wieś Szenderówkę do sądów JKMcI assessorskich Koronnych po rozrządzenie odsyłającą, w okazanie zaś dostatecznego prawa przez W. Ostrowskiego, gdyby wieś pomienioną przez sądową decyzję zyskać miał, tedy onemu tąż wieś prawem takim, jakie Ostafi Feckowicz miał, przyśądzić zlecającą y takowe rozrządzenie za prawo niezruszone deklarującą; r. 1775, dnia 17 czerwca w sądach JKMcI assessoryi koronney między W. Michałem Ostrowskim, pułkownikiem w woysku koronnym, a W. Ignacym Zielonką in contumaciam JOO. xiążąt Józefa Nowogrodzkiego y Antoniego Poznańskiego, wojewodów Jabłonowskich—jednego dawniejszego, drugiego podówczas będącego,

dóbr Szenderówki posiadaczów, nastąpiony dekret, którym tak przywilej juris caduci na te dobra przez JOO. xiążąt wyniesiony, jako też przywilej przez W. Zielonkę otrzymany uchylonemi zostały, y W. Michałowi Ostrowskiemu wieś Szenderówka prawem takim, jakim Ostafiemu Feckowi(czowi) przez przywilej r. 1659 wypadły nadana była, przysądzono; r. 1777, dnia 20 maja rezolucją Kommissyi Rzpltey Skarbu Koronnego na mocy rezolucyi Rady Nieustającej pod dniem 14, m. marca roku tegoż, oraz dyspozycyi swojej pod dniem 24, miesiąca tegoż, tudzież konstytucyi r. 1659 w górze wymienioney wieś Szenderówkę dekretem assessoryi koronney W. Ostrowskiemu przysądzoną za niepodległą kwarcie y półpodymnemu uznającą, a razem zalecającą regencyom kwarcianney y podymnego, aby z manualów kwarty y półpodymnego tąż wies wymazały; roku tegoż, dnia 23 grudnia w Warszawie od Najjaśniejszego Stanisława Augusta, Króla Polskiego, Pana naszego Miłościwego, szczęśliwie nam panującego, stosując się do przywileju r. 1659 na rzecz Ostafiego Feckowicza na wieś Szenderówkę wyszłego, alienacyi teyże wsi lenney pozwalającego, a konstytucją tegoż roku potwierdzonego do odstąpienia teyże wsi na osobę JOX. Jmć Stanisława Poniatowskiego, podskarbiego W. W. X. Lit. wielmożnemu Ostrowskiemu dany konsens; roku tegoż, dnia 29 miesiąca tegoż w xięgach metryki Kancellaryi mniejszey koronney od W. Michała Ostrowskiego na mocy niedawno rzezonego konsensu na rzecz JOX. Jmć Stanisława Poniatowskiego, podsk. w. W. X. Lit. y sukcesorów jego płci męskiej wsi Szenderówki ustąpienie złożwszy, iż ta wieś Szenderówka, w wojewódstwie kijowskim, w starostwie Korsuńskim leżąca, jest natury dóbr lennych płci męskiej Ostafiego Feckowicza z warunkiem służby ziemskiej wojenney y wszelkich innych powinności, zarówno z innemi tegoż wojewódstwa obywatelami odbywania, przywilejem r. 1659 od Najjaśniejszego Króla Jana Kazimierza nadana, w tymże roku prawem utwierdzona, pod prawo dóbr królewskich opłatą dwóch kwart niepodpadająca dowodzi, y prawem Seymu y roku terażniejszego pod tytułem ofiara

wieczysta powinności obojga narodów na powiększenie sił krajowych pod paragrafem pierwszym nastąpionym zaślaniając, za niepodległą dwom kwartom być żąda, przeto my do Prześwietney Kommissyi Rzeczypospolitey Skarbu Koronnego odsyłamy.

Подпису: M. Głębocki, Sz. T. Jakubowski, Fr. Goszczycki.

16. Староство Звенигородское.

Działo się na gróncie miasteczka Zwinogródki, w wojewódstwie y powiecie Kijowskim położonych, w zamku tamtejszym r. 1790, dnia 14, miesiąca stycznia.

W przytomności ur. Jana Sokołowskiego, Piotra Garlickiego, Jana Iwanickiego y innych wielu temu dziełu przytomnych, tadzież przy bytności generała wojewódstwa kijowskiego y innych opatrzego Semena Kiryzenka, my kommissarze powiatu kijowskiego y do wszelkich królewsczyzn obrani lustratorowie, na mocy tabelli, od Prześwietney Kommissyi Rzpłtey Skarbu Koronnego z przepisu prawa od kommissyi powiatu kijowskiego nadesłaney, pod datą w Warszawie roku niedawno przeszłego 1789, dnia 27 czerwca z oryginalnych manualów kwarcianych y lustracyi r. 1765 wypisany nam od kommissyi naszej po wzięciu lustratorskiego obowiązku do uskutecznienia wręczoney, starostwo Zwinogrodskie, do powiatu kijowskiego należeć wyszczególniającey, do miasteczka Zwinogródki, pryncypalnych dóbr starostwa Zwinogrodskiego roku y dnia wyż na akcie położonych zjechawszy, do pokazania praw, za któremi to starostwo posiadane jest, y złożenia inwentarzów pod niebytność JW. Sołtykowej, starościny zwinogrodskiej do dóbr miasteczka Kalnibłot, do tegoż starostwa należących przed samym czasem naszego przybycia odjechawszey, ur. Jana Sokołowskiego, ekonoma starostwa Zwinogrodskiego obowiązaliśmy. A ponieważ ur. Sokołow-

ski odwołał się do JW. Sołtykowej, pani swojej woli, y my po dwukrotną listownie odezwą uczyniwszy (sic) odebraliśmy rezolucyą, iż przez lustratorów wojewódstwa braclawskiego to starostwo zostało zlustrowane. A gdy żądaliśmy okazania nam dzieła pomienioney lustracyi, tedy w tym żądaniu naszym JW. staroscina zwinogrodzka uchyliła się; że zaś na fundamentie tabelli wyżej wspomnioney, starostwa y wszelkie królewsczyzny do wojewódstwa y powiatu kijowskiego należące do zlustrowania naszego nakazującey, y z powodu, że zdawna starostwo Zwinogrodzkie do wojewódstwa kijowskiego jest przynależne, cenę powiatu kijowskiego większą nad wojewódstwa braclawskiego, bez opuszczenia podatku z ludzi na usługę gróntową żądanych, a przez lustratorów w starostwie Zwinogrodzkim, do wojewódstwa kijowskiego należącym, jak nam, w tymże starostwie będącym, domieszczono jest, nad prawo opuszczonych, mianowicie y pańszczyznę ciągłą po gr. 15, nie po gr. 12; pieszą po gr. 12, nie po gr. 8; dni letnie ciągłe y piesze po tyleż groszy; pszczoł pień po zł. 7, nie po zł. 6; oczkowe po gr. 15; osyp zboża żyta korzec po zł. 6, nie po zł. 4. Jęczmienia korzec po zł. 5, nie po zł. 2; hreczki korzec po zł. 4, nie po zł. 3; jagiel korzec zł. 9, nie zł. 6; kurę po gr. 10, nie gr. 8; kapłona gr. 15, nie gr. 12; także y inne produkta ceną powiatu kijowskiego podłożyć usiłowaliśmy, a JW. staroscina, nie pomniąc na to, iż dobra starostwo Zwinogrodzkie królewskie y Rzeczypospolitey nadgraniczne do rzeki Wisi, granicy terażniejszey Rossyjskiej wsiami y słobodami tegoż starostwa rozciągające się, prawem płci białogłowskiej posiadać zabronione, na dożywocie swoje wyjednała y nie wywdzięczając się Skarbowi publicznemu w oddaniu ofiary wieczystey na powiększenie sił krajowych z własnych dóbr Rzpltey, lecz swoim staraniem z rady niektórych przychylnych sobie obywatelów wojewódstwa braclawskiego, udała się do lustratorów wojewódstwa braclawskiego y cenę mniejszą od tychże na starostwo Zwinogrodzkie zyskawszy, w dwóch kwartach Skarb publiczny ubliżywszy, przy sobie ubliżoną kwotę zostawić zażądała. Przeto my z obowiązku

na nas włożonego y dowodów wyżej wyrażonych niemódcz ceny wojewódstwa y powiatu Kijowskiego, tąż JW. starością zwinogradską uniknąć uznawszy, nakazaliśmy, aby tąż podług wyrachowania z tabelli lustracyi wojewódstwa braclawskiego y podłożenia przez exaktorów podatki z królewsczyzn, odbierających ceny powiatu kijowskiego kwoty z całego starostwa wynikającą dopłaciła.

(Подпису мною.)

My lustratorowie po ukończeniu roku dziś idącego 1790, dnia 14 stycznia w starostwie Zwinogradskim dzieła naszego lustratorskiego stosując się do przepisu Prześwietney Kommissyi Rzeczy Pospolitey Skarbu Koronnego toż dzieło nasze w dwóch exemplarzach na każdym starostwa gróncie sporządziwszy, y po jednemu exemplarzowi we wszystkich wyżej wyrażonych starostwach na gróncie zostawiwszy, drugie takie exemplarze, z przyłączeniem przysięgi naszej w kommissyi powiatu naszego kijowskiego wykonanej y tabelli królewsczyzn, nam przesłanej, do Prześwietney Kommissyi Skarbu Koronnego odsyłamy.

Michał Głębocki, woyski owrucki, kommissarz y lustrator starostw w powiecie kijowskim.

Szymon Tadeusz Jakubowski, miecznik powiatu owruckiego, kommissarz y lustrator starostw wojewódstwa y powiatu kijowskiego.

Franciszek Goszczycki, komornik ziemski kijowski, kommissarz powiatu kijowskiego y z tegoż powiatu obrany lustrator.

(Книга Архива Варшавской Казенной Палаты; отд. 46 № 4 л. 1—1026).

VII.

Люстрація староствъ Житомирскаго повѣта Кіевскаго воеводства, 1789 г.

Protokół lustracyi starostwa Żytomierskiego, tudzież królewsczyny wsi Weres.

Lustratorowie z mocy prawa seymu teraz agitującego, pod tytułem: «Bezpieczeństwo podatków z dóbr królewskich» uchwalonego, do lustrowania starostw y królewsczynn powiatu żytomirskiego z pomiędzy liczby kommissarzów od stanów Rzpltey skonfederowanych, do tegoż powiatu wyznaczonych, w dniu y miejscu prawem oznaczonym wybranych, po wykonaniu przed zgromadzonemi kommissarzami powiatu żytomirskiego, pod prezydencyą JW. Maxymiliana Potockiego, chorążego żytomirskiego, orderu św. Stanisława kawalera, na sessyi dnia 17 lipca agitującej się przysięgi na rotę konstytucyą 1764 roku, tytuło „kwarta sprawiedliwa“ przepisaną...*) dzieło nasze lustratorskie do dnia 27 augusta roku bieżącego zastanowiliśmy...**)

A na dniu 27 septembra do miasta JKMcі Żytomierza zgromadziwszy się, rozpoczęte dzieło lustracyi uskutecznić deklarowaliśmy. A najprzód w porze examinowania intrat starostwa Żytomierskiego do złożenia inwentarzy Kajetana Plińskiego, tegoż starostwa possessora uprzywilejowanego obowiążaliśmy się. A ponieważ

*) Опущено обычное замѣчаніе о собираніи лустраторами реестровъ и инвентарей.

**) Опущена обычная присяга лустраторовъ.

ur. Tomasz Gardliński, rządca dóbr ur. Ilińskiego, starosty żytomierskiego przy manifescie z przysięgą o zaleceniu podania sprawiedliwie intrat naywiadomszym ludziom od ur. Kajetana Ilińskiego, starosty żytomierskiego przed aktami grodskemi żytomierskiemi dnia 12 sierpnia 1789 roku zanesiony składa, oraz dekret kommissyiego dobrego porządku dnia 30 lipca 1785 roku w Żytomierzu między ur. Kajetanem Ilińskim, starostą żytom. z jedney, a szlach. magistratem miasta JKMcI Żytomierza z drugiey strony zapadły, a roku 1787, dnia 15 stycznia do akt grod. żytom. przez oblatę wniesiony, którym dowodzi, iż miasto Żytomierz, będąc uwolnione od wszelakich powinności y opłat, a powrócone do wolności innym publicznym miastom służącey, wszelkie prowenta y intratę z miasta JKMcI Żytomierza od roku 1785 magistratowi mieyskiemu wypłacało, który magistrat ryczałtową tylko summę tymże dekretem zdeterminowaną corocznie ur. staroście żytomirskiemu wypłacał, przez co że obowiązek podania inwentarzy intraty z miasta JKMcI Żytomierza do magistratu, nie zaś do ur. starosty sływa, daje przekonanie. A zaś z wsiów do starostwa Żytomierskiego należących, inwentarze intrat dwóchletnich, to jest 1787 y 1788 roku przed nami lustratorami, przez siebie podpisane składa. Przeto my lustratorowie złożone z wsiów inwentarze do weryfikacyi przyjąwszy, nakazujemy, aby magistrat miasta JKMcI Żytomierza inwentarze trzechletnie, bądź dwuletnie, miasta JKMcI Żytomierza przychodów wszelakich przed nami złożył; a jeżeliby w liczbie tych dochodów, miasta znajdowały się jakowe, któreby oddzielny od prowentów mieyskich czyniły dochód ur. staroście, tedy y ten, zniósłszy się z rządcą dóbr ur. starosty magistrat do produktu intraty miasta włączy. A gdy y szlach. magistrat inwentarze dwuletnie 1787 y 1788 roku intrat miasta Żytomierza przez szlach. prezydenta podpisane złożył, więc do sprawdzenia y wylikwidowania tych w następującym sposobie zebraliśmy się:

Tabella intraty dóbr starostwa Żytomierskiego w wojewódstwie Kijowskim, powiecie Żytomierskim.	Dwuletnia intrata.		Średnia intrata.		Na ofiary dla Rzeczypospolitej.	
	Złote.	Gr.	Złote.	Gr.	Złote.	Gr.
	1. Miasto Żytomierz	42,076	12	21,038	6	10,519
2. Wieś Staniszówka	12,045	27	6,022	28 ¹ / ₂	3,011	14 ¹ / ₂
3. Słoboda Zatateterowska	2,310	21	1,155	10 ¹ / ₂	577	20 ¹ / ₂
4. Wieś Pyszcza	5,228	25	2,614	12 ¹ / ₂	1,307	6 ¹ / ₂
5. Wieś Albinówka	1,957	9	978	19 ¹ / ₂	489	9 ¹ / ₂
6. Wieś Pobitówka	750	6	375	3	187	16 ¹ / ₂
7. Wieś Bohdanówka	572	17	286	8 ¹ / ₂	143	4 ¹ / ₂

8. Wieś Baraszówka	1787 r. zł. 1,405, gr. 26	2,328 17	1,164 8 ¹ / ₂	582 4 ¹ / ₂
	1788 r. zł. 922, gr. 21			
9. Wieś Sokołowa Góra	1787 r. zł. 1,011	1,973 8	986 19	493 9 ¹ / ₂
	1788 r. zł. 962, gr. 8			
10. Wieś Wacków	1786 r. zł. 2,562, gr. 17 ¹ / ₂	7,777 23	2,592 17 ¹ / ₂	1,296 8 ¹ / ₂
	1787 r. zł. 2,654, gr. 17 ¹ / ₂			
	1788 r. zł. 2,560, gr. 17 ¹ / ₂			
11. Wieś Hazyńka	1786 r. zł. 1,577, gr. 22	4,401 21	1,467 7	733 18 ¹ / ₂
	1787 r. zł. 1,351, gr. 7			
	1788 r. zł. 1,472, gr. 22			
12. Propinacyi z Rudni starej	1787 r. zł. 500	1 000 —	500 —	250 —
	1788 r. zł. 500			
13. Propinacyi z Rudni nowej	1787 r. zł. 170	340 —	170 —	85 —
	1788 r. zł. 170			
Summa ogólna intraty		82,763 6	39,351 20	— —

Tym tedy sposobem, z prawa dla dóbr ziemiańskich przepisany, intratę dóbr starostwa Żytomierskiego wyexaminowawszy y ustanowiwszy, do wykonania przysięgi na sprawiedliwe y rzetelne intrat podanie, rotą prawem przepisaną, tak ur. Tomasza Gardlińskiego, rządcę dóbr ur. starosty żytomirskiego, jakoteż z szlach. magistratu szlach. Jana Lewandowskiego y Jacka Gurskiego w roku 1787 y 1788 urząd prezydentów sprawujących y prowenta mieyskie odbierających, tudzież szl. Floryana Nowickiego w roku ter. 1789 prezydenta inwentarze prowentów podającego y podpisującego przypuściliśmy; po której odebraney, inwentarze przez nas podpisane z wyrażeniem ustanowioney intraty z dwóch lat średniy y zaleceniem konserwacyi onych na gróncie stronom oddaliśmy. Skutkując zaś dalszy obowiązek lustracyi do opisania praw miastu Żytomierzowi służących, stanu wsiów, gróntów, lasów, sporów, skarg o propinacye, granicę y inne okoliczności w niższych kategoriach wytknięte przystąpiliśmy. A nayprzód, gdy magistrat miasta JKMcI Żytomierza dla nieznaydowania się teraz w archivum magistrackim praw y przywilejów, odestanych do miasta JKMcI Warszawy do spraw tamże w sądach assessoryi koronney między miastem Żytomierzem, a ur. starostą żytomierskim y innemi intentowanych, w mieyscu złożenia praw y przywilejów sobie służących w oryginałach lub ekstraktach, składa xięgę pod tytułem „Zbiór praw y przywilejów urzędu magistrackiego“, w której wszystkie aktykowane zawierają się prawa y przywileje, przeto z tey złożoney xięgi magistrackiey służące miastu Żytomierzowi prawa y przywileje w następującej wyszczególnioney treści:

Opisanie praw y przywilejów miastu JKMcI Żytomierzowi służących.

1-mo. 1505 roku, dnia 30 grudnia, indykta 4, od Najjaśniejszego Alexandra, króla polskiego do ur. Dmytra Alexandrowicza, namiestnika żytomierskiego, którym mleszczan żytomierskich od powinności nieprzyzwoitych uwalnia, krzywd y ucisków czynić onym

zakazuje, przy własności gróntów y pasiek, które im ziemianie odebrać usiłowali, utrzymać zaleca, upominalny list, w rewizyi miasta Żytomierza 1545 roku zaaktywowany.

2-do. 1537 roku, dnia 11 lutego, indykta 7, między wóytem y mieszczanami żytomierskimi z jedney, a ur. Łukaszem Łozowiczem z drugiey strony w Wilnie od Zygmunta I-go, króla polskiego ferowany, o zabranie rud y sieliszcz, w których mieszczanie żytomierscy swe uchody mieli, którym wolność gróntów posiadania przez mieszczan żytomierskich dowodzi się dekret, którego dnia 17 września 1777 roku w xięgach ziemskich kijowskich oblata.

3-tio. 1540, dnia 27 stycznia, indykta 13, od Najjaśniejszego Zygmunta I-go, króla polskiego z wolnością od myt y ceł wszelkich mieszczanom żytomierskim w Krakowie datowany przywiley, później roku 1558, dnia 12 lipca w Krasnym stawie od Najjaśniejszego Zygmunta-Augusta, króla polskiego potwierdzony.

4-to. 1579 r., dnia 20 grudnia, w Warszawie na seymie walnym od Najjaśniejszego Stefana, króla polskiego, miastu Żytomierzowi na dwa jarmarki, oraz targi z uwolnieniem od ceł y myt udzielający szynkowanie wolne miodem y piwem nadany przywiley, w lustracy 1636 roku wpisany.

5-to. 1580 r., dnia 25 stycznia w Warszawie od Najjaśniejszego Stefana, króla polskiego do ur. Michała xięcia Czartoryjskiego starosty żytomirskiego na zaskarzenie wóyta y mieszczan żytomierskich o to, iż onym Wasyli Zaborowski, będąc sprawcą starostwa żytom., listy na wolność im od Najjaśniejszego króla Zygmunta-Augusta nadane podarł, do robocizn y powinności nieprzyzwoitych przymuszał, upominalny list, w lustracy miasta Żytomierza 1636 roku wpisany.

6-to. 1582 r., dnia 20 listopada, w Warszawie na seymie walnym Najjaśniejszego Stefana, króla polskiego, kupców y mieszczan żytomierskich od wszelkich ceł y myt uwalniający przywiley którego 1740 roku, dnia 30 kwietnia w grodzie Żytomierzu oblata.

Wykład sporów o propinacyę.—Podatki mieyskie y inne processami objęte okoliczności miasta JKMcI Żytomierza z ur. starostą żytomirskim y innemi.

Miasto Żytomierz na mocy praw y przywilejów wyżej wytkniętych dekretem kommissyi dobrego porządku 1785 roku, dnia 30 lipca w Żytomierzu między ur. starostą żytom. z jednej, a szl. magistratem miasta JKMcI Żytomierza y innemi ferowanym, od wszelkich ciężarów, robót y powinności, lustracyą 1765 roku na nich włożonych uwolnione, do prerogatyw y wolności mieyskich prawami y przywilejami najjaśniejszych królów polskich ostrzeżonych powróceni, nayprzód zyskało dekret roku 1787, dnia 30 maja w Żytomierzu kommissyi dobrego porządku z nakazem spisania inwentarza przez magistrat wszystkich, possessye w mieście mających. z opisaniem, jakim kto prawem grónt posiada, y wiele podatków mieyskich nie opłaca.

Spór miasta Żytomierza z possessorami gróntów w mieście od r. 1787 zaczęty.

Potym na podany od miasta memoriał zapadła w roku 1787, dnia 18 grudnia w Warszawie rezolucya rady nieustajacey, wszystkie w mieście possessye mających, podlegać juryzdykcji mieyskiej, y podatki mieyskie płacić nakazująca, którey gdy się dosyć od posiadaczów grónta mieyskie nie stało, zaniósł magistrat żytom. w roku 1788, dnia 13 stycznia w grodzie Żytomierzu o niepłacenie podatków mieyskich manifest, po tychże dnia 4 lutego roku tegoż w xiegach radzieckich miasta Żytomierza zeznanych wyniósł pozwy; za temi nie stawili się possessorowie gróntów mieyskich, owszem, za uczynionym wniesieniem zyskali w roku 1788, dnia 22 lutego w kommissyi porządkowej w Żytomierzu dekret, zapozwy magistratu miasta JKMcI Żytomierza uchylający, zaniósł magistrat roku tegoż, dnia 16 kwietnia w xiegach wóytowskich y ławnickich miasta star.

Warszawy manifest z apellacją do sądów zadwórnych JKMcI od wszystkich dzieł kommissyi dobrego porządku miasta Żytomierza, a naostatek w roku tymże 1788 od szl. magistratu pierwszy dnia 9 kwietnia po ur. kommissarzów dobrego porządku, drugi dnia tegoż po W. Cieciszowskiego biskupa y kapitułę żytomierską, trzeci dnia 10 kwietnia po kahał żytom., czwarty po ur. starostę żytom., obywatelów y innych, grónta mieyskie posiadających, piąty dnia 11 kwietnia po ur. Zielińskiego, s. g. kijow. y innych w xięgach radeckich żytom. do uchylenia lub poprawienia dzieł kommissyi porządkowej, do pokazania praw, do ulegania jurysdykcji mieyskiej y płacenia podatków mieyskich, do zniesienia propinacyi na jurydykach uformowanych y inne okoliczności do sądów zadwórnych JKMcI wydane zostały mandaty.

Spór szl. Portianiuchów mieszczan od roku 1783 zacząty.

Szlachetny Teodor Portianiucha, mieszczanin miasta JKMc Żytomierza, swym y braci swoich imieniem, przeciwko ur. Ilnickiemu, staroście żytom. y innym o rozrzucenie grobli na rzece Pobitówce, rozwalenie tamże winnicy y przywłaszczenie sobie ziemi bartney, tymże Portianiuchom, jak ślady dokumentów od roku 1605 poświadczają, niepamiętnym używaniem tak futora jakoteż ostrowa bartnego wsparte, od roku 1783 zaczął spór prawny. Po zapadłych w kommissyi dobrego porządku, w Żytomierzu, dwóch dekretach, pierwszego roku 1783, dnia 21 maja, drugiego 1786, dnia 23 lutego, zawieszających sprawę do rozpoznania praw, własność gróntu dowodzących. Gdy magistrat wyniósł mandaty o utwierdzenie praw swoich y oderwanie gróntów mieyskich do assessoryi koronnej włączonym, przeto został do tey sprawy ogólney y aktorat szl. Portianiuchów.

Spór o granice starostwa Żytomierskiego.

1-mo. Z dobrami klucza Łowkowskiego o grónta orne y zarosłe rozpoczęty od lat kilkudziesiąt;

2-do. Z miasteczkiem Leszczynem także o grónta orne y zarosłe od lat kilkudziesiąt;

3-tio. Z wsią Skomorochami o brzeg na rzece Huiwyie y małą partykułę gróntu, na którym osadzone są chałup kilka y cerkiew, zaczął się za dzierżawy terażnieyszego possessora W. Ilińskiego, starostę żytom.

4-to. Z Prażowem wsią o sam tylko brzeg rzeki Huiwy od lat pięciu.

5-to. Z wsią Deneszami klucza Trojanowskiego od rzeczki Perłówki wierzchowiny aż do uroczyska Olsów (?), o znaczną część lasów czarnych y barci, tudzież o rudę żelazną spór od niepamiętnych czasów jest zaczęty, który przecinając nastąpił dekret za reskryptem JKMcI kommissarski między temiż dobrami a starostwem Żytomierskim dnia 26 czerwca 1785 roku na gróncie spornym ferowany, determinujący dla stron granicę, ale dla założoney od starostwa Żytomierskiego apellacyi nastąpiło odesłanie do sądów assessorskich.

6-to. Z kluczem Wilskim o lasy, barcie y sianożęci od najdawniejszych czasów.

7-mo. Z wsią Kamionką WW. Pawszów y wsią Krosznia W. Bukara, sędziego ziemskiego żytom. dziedzicznemi spór y process graniczny rozpoczęty od roku 1780.

8-vo. Z wsią Trokowiczami o część znaczną dąbrowy, w niey sianożęci y drzewa bartnego od niepamiętnych czasów.

9-no. Z wsią Horodyszczem, klucza Koresteszowskiego o część dąbrowy z sianożęciami y drzewem bartnym spór dawny.

Stan aktualny w ogólności starostwa Żytomierskiego.

1-mo. Starostwo Żytomierskie w swojej cyrkumferencyi, tak miasto Żytomierz, jako y wsie do starostwa należące, niema odzielnych w swoich gróntach obwodów, ale tylko podług dawnego używania grónta posiada, w lasach zaś do starostwa należących tak miasto, jako y wsie nie mają swych podziałów, lecz są do użytku sianozęci, barci y potrzeby drzewa podług dawnych zachodów y rozrobku, tak dla miasta, jako też wsiów toż starostwo składających wspólnemi.

2-do. Graniczy starostwo Żytomierskie *na wschód* z dobrami klucza Korestyszowskiego ur. Olizarów wsią Studenicą dziedzicznemi y dobrami Łowkowem W. Pruszyńskiego, kasztelana żytom., *na południe* z dobrami miasteczkiem Leszczynem, wsiami Skomorochami, Prażowem, Syngurami ziemskimi; *na zachód* z dobrami klucza Trojanowskiego wsią Deneszami y kluczem Wilskim, także ziemskimi; *na północ* z dobrami Kamionką, Hoholówką, Trokowiczami, Horodyszczem dziedzicznemi y królewską Wercesami, teraz za osobnym przywilejem posiadaniem, dawniej zaś do starostwa Żytomierskiego należącą.

3-tio. Grónta rolnicze w małej tylko części są urodzajne, reszta piaszczystych y czczych.

4-to. Lasy y zarośle starostwa Żytomierskiego, obeymujące toż starostwo od zachodu, północy y wschodu, w ogólności biorąc, składają się w dwóch prawie częściach, z zarośli, do żadnego użytku (prócz ogrodzenia) niezdatnych; pomiędzy któremi zaroslami drzewa tylko bartne mieszczan żytomierskich znajdują się; a zaś od strony zachodniej, to jest od ściany dóbr klucza Trojanowskiego wsi Deneszów y klucza Wilskiego, zaczawszy od rzeki Teterów zwanej ponad rzeczka Petrówką y daley ponad ścianę gróntów wilskich, lasy czarne pod nazwiskiem Saków bór, las Płoski, Kamienny, Mały Kamieńczyk, Dowżek y Pusta Korma w jednym ciągu poło-

zone, w szerokości jednej mili, a w innych miejscach na półtorej mili, długości zaś na mil dwie rozciągający się, zdatnym jest do robienia potażu, klepek, balów, pędzenia dziegciów, przy których niektóre wydziały mało rozległe drzewem sosnowym zarosłe zdatnemi są do budowli, w zarosłach zaś, gdzie przez wycięcie do radeń y wyprzedanie do cudzych dziedzictw pnie tylko pozostały, z tych użytek pędzenia smoły być może.

5-to. Ż jednak wyszczególnione przez nas lasy do wyrobku leśnych towarów sposobne, jedne przez dawniejszy wyrobek potażu, dopiero młodo podnieśli się, inne poblizsze dóbr ziemiańskich stepowych przez złą pilność y sprzedaż mocno przerzedzone, zaledwie w połowie swej obszerności do użytku leśnego przydać by się mogły; a mając w uwadze, że miasto JKMcI Żytomierz w ludność codzienne wzrastające, a z nim y niekczemności dawniej wydobywające się, miastom kapitalnym w czasie wyrównać mogące, jest położone w brzegu lasów, gdzie okolica dóbr ziemiańskich w stepach bezleśnych żadnego do obudowania dać nie może wsparcia, y z własnych tylko lasów do budowli, reparacyi, z opału tak dla miasta jako y całego starostwa pozostaje fundusz; przez zakontraktowanie zaś lasów y onych wycięcie y miasto w budowlach swych dźwigać by się nie mogło, y wsie w gróntach piaszczystych y nieurodzajnych położone w niedostatku chleba z ręczney pracy lasowych robót utrzymujące się, upadaćby musiały. Jest zatem z przysięgłej wiary włożonym na nas obowiązkiem ostrzedz prześw. Kommissyą Skarbową, aby dla ulepszenia stanu starostwa Żytomierskiego, nie tylko do kontraktowania lasów na towary leśne nie przystępowała (wyjąwszy tylko pędzenie dziegciów y smoły, czem się lasy nie dezołują), ale nadto do utrzymania onych od dalszego pustoszenia skutecznym zabiegła rozrządzeniem.

Nota.

W czasie lustracyi lasów starostwa Żytomierskiego przez nas czynionej, widzieliśmy w lesie Saków Bór nazywającym się roboty

usposobiane z drzewa dębowego na kurzenie węgla do hamerni wsi Skomoroch WW. xięży karmelitów berdyczowskich. Na zapytanie nasze, z jakiey mocy mają sobie wstęp dozwolony WW. xięża karmelici do lasów starostwa Żytomierskiego—złożony nam jest ze strony konwentu berdyczowskiego przywilej od Najjaśniejszego Króla JMci sławney pamięci Jana Kazimierza we Lwowie dnia 22 maja roku 1663 dany, a przez Najjaśniejszych Królów polskich, nayprzód św. p. Augusta Wtórego, dnia 9 nowembra 1720 r. w Warszawie, potem św. p. Augusta Trzeciego, dnia 5 decembra 1752 roku w Warszawie, naostatek od Najjaśniejszego Króla JMci Stanisława-Augusta, szczęśliwie nam panującego, dnia 23 marca 1782 roku w Warszawie zatwierdzony do akt grodzkich żytomierskich, dnia 10 julij 1782 roku w oblatę podany, który w następującej jest treści: Jan Kazimierz, z Bożey łaski Król polski, W. X. Lit. etc. Oznajmujemy niniejszym listem naszym, wszystkim w obec y każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy. Przełożono nam imieniem wielebnych oyców karmelitów bosych fundacyi berdyczowskiey, iż tak do klasztoru samego, jako y do folwarków swych Skrzelówki y Skomorochy nazwanych, dostatecznego opału y osobliwie drzewa do budynku zgodnego nie mają na wygodę tak bardzo zruynowanego klasztoru y pomienionych folwarków, przeto mając osobliwy respekt, jak na to spustoszenie ich przez nieprzyjaciela, jakoteż y na to, aby w tym klasztorze zakonnicy, tak za żywota, jako y po śmierci naszej, Pana Boga za nas y panowanie nasze ustawicznie blagali, onym wszelkiego drzewa tak na opał domowy, jako y na budynek zgodnego wręb wolny w puszczech naszych do starostwa Żytomierskiego należących, wiecznemi czasy pozwalamy y nadajemy niniejszym przywilejem naszym, co y do wiadomości wszystkich, mianowicie ur. Eustachiego Tyszkiewicza starosty naszego żytm., także na potem będących dzierżawców naszych donosząc, mieć po nich chcemy, aby pomienionych zakonników przy tem nadania naszym cale zachowując w tych puszczech żytomierskich, tak ze pnia wycinać, jako y leżącego wedle potrzeby ich brać nie zabra-

niali pod łaską naszą. Na co dla lepszej wiary przy podpisie ręki naszej pieczęć koronną przycisnąć rozkazaliśmy. Dan we Lwowie dnia XXII miesiąca maja, roku Pańskiego MDCLXIII, panowania naszego polskiego XIII, szwedzkiego XV roku. Jan Kazimierz.

Na mocy tedy takowego przywileju wrębu tylko na opał y na budowlę zdatnego drzewa pozwalającego, czyli WW. XX. karmelici berdyczowscy są mocnemi używać lasów starostwa Żytomierskiego y do fabryk, nie mając sobie udzieloney mocy pod rezolucją y decyzją do kogo z prawa należy odzyłamy.—

Opisanie starostwa Żytomierskiego w szczególności.

1-mo Miasto Żytomierz leży nad dwoma rzekami, to jest Kamionka y Teterew zwanemi; pod miastem rzeczka Kamionka wpada w rzekę Teterew y w niey kończy swe nazwisko. Obydwie płyną od zachodu ku wschodowi. Przed złączeniem się tychże rzek jest na rzece Kamionce młynów trzy, pierwszy w górze jest na uroczysku Kokryn, przez Artema Pawlenka, mieszczanina żytomierskiego, z groblą przez tegoż zajętą zabudowany, a przez magistrat, do prowentów miejskich (gdy Artem Pawlenko żadnego użytku z tego młyna do miasta czynić nie chciał) przwłączony; o co Artem Pawlenko intentował process z szlach. magistratem do assessoryi koronney. Niżey, na teyże rzece Kamionce młyn drugi o kamieniach dwóch; młyn trzeci w dół rzeki idąc, na teyże rzece o kamieniach dwóch y stępach. Te wszystkie młyny należą teraz do prowentów miejskich. Grónta miasta Żytomierza od strony zachodney, to jest od wsi Baraszówki y Sokołowej Góry, są czcze y piaszczyste; z innych zaś stron, jakoto od Hażynki, Wackowa, Staniszówki grónta są orne, urodzayne, rozległość onych w proporcyja rolników jest pomierna, sianożęci po lasach obfitość, barci z pszczołami w lasach wszystkich wielki dostatek.

2-do Rudnia stara na rzece Teterewie zabudowana, w którą rzeka Huywa w wierzchowinie tegoż stawu wpada.

3-ia. Wieś czyli sloboda Albinówka od lat kilkunastu zasadzona, leży wśród zarośli y drzew bartnych do starostwa należących, nad potokiem Słobudskim lub Hnłym Ruczajem nazywającym się, na którym niżej wsi jest młynek o jednym kamieniu. Pola ma sytuowane w zaroślach ku wsi Pobitówce w obszerności bardzo małej, piaszczyste.

4-o. Wieś czyli sloboda Pobitówka położona przy lesie czarnym nieopodal od wsi zaczynającym się; pól ornych po lesie małemi kawałkami rozrzuconych ma szczupło, y te nieurodzayne, piaszczyste y nizkie.

5-o. Wieś Bohdanowka wposrod lasów czarnych, w mieyscu dawney budy potażowey osadzona. nad potokiem Cwiniowka zwanym; same tylko przy wsi ma ogrody; pól zaś, mało wyrobionych, małemi po lesie częstkami, ma niedostatek y te zupełnie nieużyteczne i nieurodzayne.

6-o. Wieś Baraszówka nad rzeczką Leśną położona w brzegu lasów czarnych, które wszere biorąc ku granicy Wilskiej rozciągają się, a zaś w stronie ku Żytomierzowi idąc ma zarośle, pomiędzy któremi drzewa bartne mieyskie znajdują się; pól ornych niewiele, pomiędzy zaroślami rozrobionych; natura ziemi tych pól piaszczysta y czcza.

7-o. Przy tey wsi jest rudnia dawna na teyże rzece Leśnej zabudowana od wsi Rudnią Baraszówką nazywającą się, przy której młynek o jednym kamieniu, dla wygody rudników stoi.

8-o Wies Sokołowa góra, czyli Sokorowa, jest zastedlona nad rzeczką Kamionką, na której młyn jest o dwóch kamieniach zabudowany, do teyże wsi należący; gróntów ma w miarę osiadłości, ale nieużytecznych. Ku północy idąc ma zarośle, w których sianozęci, y dwa laski czarne, pod nazwiskami Josiów Rog y Petryn, w używaniu wsi Kroszni będące; barci zaś tamże mieszczanie zytomierscy swoje mają. A zaś ku Weresowskiej dąbrowy zarośle y drzewa bartne. Nakoniec ku Trokowiczom za rzeką Kroszenką, dąbrowy, zarosle y bór bartny mieszczan zytomierskich ciągnie się.

9-o. Wieś Hażynka jest na niskim gróncie zasiedlona ku północy od granicy Weresowskiej, ma zarośle do opału zdatne, y w tey stronie grónta orne, urodzayne. Ku wschodowi od granicy wsi Horodyszcz y Studenicy, pola ma żyzne zarośle w których drzewa bartne do mieszczan żytom. należą. A zaś na wschód od granicy Korsteszwowskiej, grónt orny, piaszczysty y las dębowy na budowlą y klepki zdatny. Na południe, grónt używania Towkowskiego pod samą wieś przytyka; przez wieś Hażynke idzie trakt Berdyczowski do Owrucza.

10-o. Wieś Wacków od gróntów wsi Kalinówki klucza Łowkowskiego same tylko w tey stronie ma zarośle y sianożęci, a zaś od wsi Staniszówki rozciągają się pola orne y urodzayne. Od północy ku wsi Hażynce biorąc—same tylko zarośle y miejscami sianożęci posiada; na zachód ku Żytomierzowi idąc ma sianożęci y pola urodzayne. O polmилę do tey wsi należy młyn na uroczysku Krzywy Bród zabudowany.

11-o. Wieś Sielec czyli Słoboda Żateterowska jest zasiedlona nad samą rzeką Teterewią, z strony od miasta Żytomierza ma grónt glejowaty, a zaś z strony przeciwney zarośle, na opał tylko zdatne; ponad Teterewią rzeką pod wodę idąc ma zarośle z drzewem bartnym mieszczan żytomierskich; a jak pobożny paroch żytomierski Jakób Suchodolski mieni, iż to jest ostrów od dawna należący do cerkwi Spaskiej w mieście Żytomierzu będącey, y na dowód złożył nam dwa ekstrakty prezenty, pierwszy dnia 23 lutego 1753 roku w gr. Żytomierzu oblatowany od JW. Jacka Korczewskiego starosty na tenczas żytom. wieleb. Janowi Stupnickiemu na parafią cerkwi Spaskiej słyżący, drugi dnia 28 kwietnia roku tegoż od JW. Franciszka Roztworowskiego starosty żytom. na tąż parafią wieleb. Jakóbowi Żebedyńskiemu słyżący, w których ostrów zdawna należący jest do teyże parafii przyłączony, niemniej prezenty od Nayasniejszego Stanisława Augusta, szczęśliwie nam panującego Króla, dnia 18 grudnia 1779 roku w Warszawie na parafią cerkwi Przemienienia Pańskiego, z dawnymi dochodami y funduszami sobie daną.

12-o. Wieś Staniszkówka leży naprzeciwko teyże slobody nad rzeką Teterewą, na której rzece jest przewóz. Należące do teyże wsi grónta różney są natury, w części dobre, w części glejowate, a w części piaszczyste. Lasów niema, prócz zarośli na opał y ogrodzenie zdatnych. Młyn na rzece Teterewie o kamieniach trzech do obydwóch wsi należy.

13-o. Wieś Pszyszcze ma gróntów niewiele, y te piaszczyste y glejowate; zarośli dosyć, ale do budowli y innego użytku niezdatne, prócz tylko opału y ogrodzenia.

14. Rudnia nowa na rzece Kamionce w górze przedmieścia miasta Żytomierza zabudowana przy której młyn do rudnika należy. W gróncie starostwa Żytomierskiego ruda żelazna górna znajduje się w obfitości dostarczaiącej na rudnie y żelaza z niey mierney dobroci wychodzą. Naostatek przy dokończeniu dzieła ninieyszego lustratorskiego złożone napisane od magistratu miasta JKMcI Żytomierza nżalenie, późniey zaś od strony JW Ilinskiego st. żyt. objaśnienie sporu o wieś Sielec czyli slobodę Zateterowską, przed nami produkowaną, oraz dilatio odpowiednia W. Becha sędziego ziem. żytom. zaświadczywszy, ninieysze dzieło ukączyliśmy, y podpisem rąk naszych stwierdzamy. Działo się die 9 septembris 1789 roku na sessyi w Żytomierzu. Antoni Pieńkowski starosta przył. lustrator mp. Jakób Pawsza por. mt. powiatu żytom. kommissarz y lustrator mp. Ludwik Hurkowski KSZ lustrator.

Wieś Weresy królewszczyzna.

My lustratorowie po ukączeniu lustracyi starostwa Żytomierskiego sposobem wyżey opisanym, na grónt dóbr wsi Weres królewszczyzny w dzierzawie ur. Jana Steckiego starosty owruckiego będącej, dnia 10 septembris, roku 1789 przenieslismy się y dla dopełnienia dzieła lustracyi w dobrach królewskjch jako z prawa umocowani, juryzdykcyą naszą me dworze otworzylismy, a w porządku zweryfikowania intraty wsi Weres, y tey że ustanowienia, do złożenia

inwentarzy trzechletnich bądź dwuletnich, to jest od roku 1786 do roku inclusiwe 1788, rządce dóbr tychże zobowiązaliśmy. A ponieważ ur. Franciszek Witkowski dyspozytor wsi Weres przy manifikście z przysięgą od ur. Jana Steckiego starosty owruc., teyże, wsi uprzywilejowanego possessora, dnia 23 julij roku bieżącego 1789 przed aktami grodz. łuckimi zanesionym, składa inwentarze trzechletnie, to jest, 1786, 1787 y 1788 roku. dobr wsi Weres, więc do sprawdzenia onych y wylikwidowania intraty trzechletniej przystąpiliśmy. Która po przejrzeniu inwentarzów y poprawieniu onych w swej niedokładności, przez zeznanie y indagacya gromady jest takowa:

Tabella intraty dobr wst Weres:

	Trzechletnia intrata		Średnia intrata.		Dwie kwarty.		
	Złote	Gr.	Złote	Gr.	Złote	Gr.	
Wies Weresy.	r.1786 zł. 2,879 gr.10						
	r.1787 zł. 2,776 gr. 2	8,446	14	2,815	14 ¹ / ₂	1,407	22
	r.1788 zł. 2,794 gr. 2						

A tak ustanowiwszy intratę dobr wsi Weres do wykonania przysięgi na sprawiedliwe intrat podanie rotą prawem przepisana ur. Franciszka Witkowskiego, dyspozytora przypuściliśmy. Po której odebraniu inwentarze przez nas podpisane z wyszczególnieniem ustanowionej intraty y zaleceniem konserwacyi tychże inwentarzów na gróncie, stronie oddaliśmy, y do zwiedzenia gróntów, pól i lasów zabraliśmy się.

Stan aktualny dobr wsi Weres.

1-mo. Wies Weresy od północy ku zachodowi biorąc, graniczy z wsią Nekraszami y Trokowiczami, z zachodu zaś ku południowi Trokowiczami, po nad południem ku wschodowi wsią Krosznią y

miastem Żytomierzem, od wschodu ku zachodowi z wsią Hażynką do starostwa Żytomierskiego y wsią Horodyszczem do klucza Korosteszowskiego należącami.

2-do. Pola orne wsi Weres są nizkie i równe w całej swej rozległości, są zmieszane z zarosłami, do urodzaju zboża miernie użyteczne.

3-tio. Lasów niema ciągłych y do użytku zdalnych, same tylko przelaski pomiędzy polami i zarosłami, na ogrodzenie i opał przydatne, jednak w dozorze utrzymane mogłyby być w czasie do budowy sposobne. I tym celem zapust Futerek nazywający się y drugi Popowszczyzna, aby okopane, y od wszelakiego wrąbu wzbronione były, konserwacją onych U. dyspozytorowi y gromadzie zaleciliśmy.

4-so Spór o granice ze wszystkimi graniczącami ścianami jest nie rozsądzony i niema w całym obwodzie gróntów pewnych granic, w różnych latach ściennicy nowe robiąc (awulzie) uszczuplili w znacznej części gróntu y lasów do wsi Weres należących. Naybardziej zaś do wsi Trokowicz i Nekrasz, gdzie od lat 11 oderwano znaczną część gróntów y sianożęci z zapustami. Powtóre do wsi Kroszni równie wielka część dąbrowy z sianożęciami od lat kilku odjęta. Naostatek do wsi Horodyszcz więcey jak sto dni gróntu ornego odebrano przemocnie od lat 20.

5-to Odebraliśmy przełożone nam od gromady skargi na ur. possessora, że przed lat kilku, kiedy łąny y sianożęci były w swej obszerności, robili panszczyzny po dni dwa latem, a po dniu iednym zimą, więcey zaś żadnych innych nie odbywali powinności, lecz po oderwanin łąnów do cudzych gróntów, ur. possessor zamienił pańszczyznę na opłatę czynszową, którą, opłacać dla oderwanych gróntów nie są w stanie, y że do czynszu ustanowionego wzamian pańszczyzny ułożono na poddanych odbywanie dni letnich 12, y przędzy po pasem 10 na każdego, czego przedtym nie robili, że są bez powinności y zapłaty używani do transportowania kupnego na stronie zboża, y że corocznie prócz tego chodzą ciągli w drogą z zbożem o mi 18 do miasteczka Chabnego.

To opisanie imieniem całej gromady, jako nieumiejący pisma znakiem krzyża św. podpisuje się Iwan Pinczuk przysiężny ⊕. Iowchym Hawryluk ⊕. Pawło Kuczer ⊕. Michałko Romańczuk ⊕. Tą lustrację przez nas sporządzoną podpisujemy.

Tą lustracją przez nas sporządzoną podpisujemy. Dan w Weresach ut supra. Ludwik Hurkowsky k. s. z. lustrator. Iakób Pawsza p. w. powiatu żytomierskiego, kommissarz y lustrator. Antoni Pienkowski st-ta pszył. lustrator mpp.

Użalenie do Prześw. Kommissyi Skarbu Koronnego od szlachtetnego magistratu miasta JKMcI Żytomierza, stołecznego wojewódstwa Kijowskiego w czasie lustracji w okolicznościach uciążających mieyskie prawa y uszczuplających dochody onego, dnia 8 września 1789 r. podane.

1-mo. *Miasto Żytomierz* mogłoby się znacznie dźwignąć y być pomocą Rzeczypospolitey, gdyby tylko Prześw. Kommissya raczyła z dobrotliwej łaski swojej zapobiedz nieustające krzywdy, dla czego córaz to bardziey do upadku nachyla się z przyczyn następujących:

Jurydyka Pojezuicka W. Walentego Zielenkiego, sędziego gr. kijowskiego jest na wielkiey przeszkodzie dla miasta, ponieważ przedtem za jezuitów żadna nie była propinacya, teraz zaś za dzierżawy W. Zielenkiego, s. grod. kijow. nie tylko propinacya założona, ale wszystkie rzemiosła y handle, to jest rzeźnia, świece, chleb, dziegieć, smołę y inne rzeczy sprzedają, a żadnego podatku do miasta nie płacą. Niesie więc magistrat imieniem miasta całego JKMcI Żytomierza prośbę, aby jurydyka wspomniona mogła być do miasta powrócona. Oświadcza oraz płacić procent, gdyby jak największy do Skarbu Rzpltey, a to z tey przyczyny, że podczas licytacji prowentów mieyskich kontrahenci bardzo mało licytują, dla tego, że ta jurydyka jest ledwie nie w samym mieście, dwojaki

zatem wyniknąć może pożytek, raz że miasto podwyższone mieć będzie propinację y inne prowenta, z kąd y Skarb publiczny powiększone będzie miał dochody, a miasto od wszelkich y ustawicznych zakłóceń uwolni się.

2-do. *W. Adam Bukar*, sędzia ziemski żytom. posiada wieś Krosznie pod samym miastem Żytomierzem, którą po xx. jezuitach ma nabytą; z przyczyny tej wsi Kroszni miasto tak processami jest obarczone, że do kilkunastu tysięcy już ma expensy, a co większa, że tyle gróntu *W. Bukar* zapierać chce, że miasto drugie tyleby mieć nie mogło, a zatem do ostatniej ruiny przyjśćby musiało; gdyby więc ta wieś Krosznia mogła być powrócona do miasta, tedy oświadcza miasto taki podatek płacić, jakiby tylko mógł być największy ułożony, jedynie tylko dla tego, aby kłótnia y wyniszczenie miasta ustało. Tenże *W. Bukar* mając dworek prawem mieyskim w mieście tutejszym, w którym trzyma propinację wielką y nic prócz czopowego do miasta nie płaci, a ztąd wielkie pokrzywdzenie dla miasta dzieje się.

3-tio. *W. Mikołaj Kaleński*, pisarz grod. żyt., mając dworek na gróncie mieyskim na przedmieściu, niedość na tem, że tyle gróntu nad prawo swoje zajął, iż kilkadziesiąt domów na tymże stanąćby mogło, z którego nic do miasta nie płaci, ale nadto w r. 1785 wystawił austeryę. na której propinację trunkow wszelkich zaprowadził, świece, dziegieć, smołę y różne rzeczy sprzedawać kazał, gdy przychodziło już do tego, że nikt prowentów mieyskich licytować nie chciał, więc miasto tą austeryą *W. Kaleńskiego* w roku terażniejszym, 1789 za, zł. pol. 500 arędować przymuszono było.

4-to. *JW. Stefan Lubowidzki*, gni. w. k. ma na gróncie mieyskim dworek y plac, w którym trzyma propinację, bilar, browar za miastem, tak z dworku, jako browaru nic do miasta nie płaci. Prócz tego wiele innych dworów y dworków, a nayszczególniej *JW. Woroniczowey*, kaszt. beł. y *WW. Oraczewskiego*, Proskury, *Kamińskiego*, *Bilińskiego*, *x. Moklaka*, *Dunajewskiego*, *Żukowskiego*,

Cyryny, panien miłosierdnych y innych tak wielu propinacę trzymając żadnych ciężarów do miasta nie znają y nie płacą.

5-to. *Przewódz* o pół mili na rzece Teterewie we wsi Stanisówce tak wielką szkodę przynosi dla miasta, jak wielki by mógł być pożytek, gdyby przewozu tego nie było, a na tym samym miejscu miasto wybudowałoby most dla łatwiejszego przejazdu tak na jarmarki y targi, jako też obywatelom na seymiki y sądy. Gdyż żyd arędarz tamtejszy Majorco zdiera od przewożących ludzi różne wiktuały do miasta, albowiem to tylko jest miejsce, przez które z całej Ukrainy do miasta tutejszego przywożą wiktuały y różne produkta. Ta wieś należy do starostwa Żytomierskiego. Żyd ten już lat kilkanaście zdiera ludzi. Rzeka to jest nie naywiększa, możnaby most należyty na niey postawić.

6-to. *Żydzi* w m. Żytomierzu od początku tego miasta aż do wieku terażniejszego żadnych praw ani przywilejów do siedzenia w tym mieście nie mieli y nie mają; nawet żadna rewizya przed uniowa, ani żadna lustracya po uniowa, ani nawet prywatne starostwa w inwentarze biercze bytności żydów w tym mieście nie opisują--znac dopiero na początku wieku terażniejszego naród żydowski zaczął w tym mieście pod protekcyą starostw osiadać; dopiero 1.65 r. lustracya pierwszy raz żydów w Żytomierzu zastawszy, zł. 1,000 posiadzielszczyzny czyli czynszu taż lustracya przeznaczyła od żydów. Nie można opuścić tego, aby nie adresować Prześw. Kommissyi stan mieszczan tutejszych, który y od żydów y dla żydów ponosiło y ponosi. Od roku 1777 zaczęło się miasto dźwigać y wyrobiło dla siebie réskrypt r. 1778, postrzegło przewrotne żydowstwo, że mieszczenie przy prawach y przywilejach utrzymują się, chcąc ten zapęd mieszczanom zatamować, zadali krążałającym się (?) około wolności miasta, jakoby im miasto y szkołę spalili mieszczenie, które jak na nieszczęście podczas świąt żydzi sami przez nieostrożność spalili, a chcąc koniecznie mieszczanom tego dowiesć, świadków kilkunastu podkupili, jak zaświadcza po dziś dzień

w aktach grod. kijow. r. 1783 ferowany dekret, jak żydzi żytomierscy y ich świadkowie ukarani zostali; ciż żydzi przemocnym sposobem nie przestając na tem, gdy będąc ukaranemi w r. 1787 za zezwoleniem Prześw. Departamentu Policji w Radzie Nieustającej, miasto Żytomierz zaciągnęło w summę 30,000 zł. pol. na murowanie ratusza, przez dwa lata nie dopuścili żydzi murować w roku dopiero terażniejszym 1789, miasto widząc, że ta summa 30,000 zł. pol. wcale ginie jedna przez process z żydami, druga że materiały do murowania ratuszn przygotowane niszczeją, więc szl. magistrat murować rozkazał, żydzi jeszcze nie przestając szukać sposobów gnębienia mieszczan, podali illacyę do sądów ziemskich żytom. acz nie przyzwoitych dla mieszczan, zapobiegając, aby fabryka murowania ratusza wstrzymana była; nic w ziemstwie żytom. nie wskurali, idą do JW. Ilińskiego, starosty żytom., aby wstrzymał tę fabrykę; lecz JW. starosta, widząc żydów niesprawiedliwością tchnących, nie zabronił tey fabryki, y tego ratusza znaczna część już jest wymurowana; a nadto nie mając żydowstwo żadnego prawa za jedną tylko illacyę w Prześw. Kommissyę boni ordinis w r. 1784 podaną szkołę, to jest bożnicę między kościołem katedralnym kijow. y kościołem pojezuickim przy samym rynku murować zaczęli y w około tey bożnicy front tak wielki mają, gdzie domów kilka mieścić by się mogło, a na to wszystko mieszczanie z boleścią patrzeć się muszą. Posiedzielszczyzny, to jest czynszu daleko mniej od mieszczan płacą, bo tylko zł. 1,000 za sto kilkadziesiąt domów, to y po zł. 10. nie wynosi, a mieszczanie po zł. 24, drudzy więcey y mniej płacić muszą; y ciż żydzi grónta sprzedają mieyskie, na których siedzą, rezygnacye w aktach grod. zeznają, sprzedając szlachcie. Cechy swoje żydowskie ustanowili dla siebie, a do cechów mieyskich należeć nie chcą, có jest przeciwko prawu y słusności.

7-mo. Ze się mało okazało intraty z inwentarzów, które podaliśmy do lustracyi dla miasta, a dla JW. starosty znaczne, to dla tego, iż miasto Żytomierz, mając process z JW. starostą przez

lat kilka, znacznie się wyniszczyło, tak dalece, że później w Kommissyi boni ordinis sądzić się nie było o czem, przymuszeni będąc z tych powodów niektórzy mieszczanie choć nie mieli plenipotencyi do tej czynności podpisali skrypt dożywotni dla JW. starosty z tym warunkiem, aby dożywotnie jemu płacić 12,000 zł. pol., oprócz 4,700 zł. pol., które Prześw. Kommissya boni ordinis podług lustracyi 1765 w dekrete swoim 1785 r. JW. staroście żytom. przysądziła, te zaś 12,000 zł. pol. nie z samych prowentów mieyskich JW. staroście żytom. wypłacamy, bo by nigdy nie wystarczyło; lecz wiktuały, które nie powinny być licytowane, na mieszczan swoich licytujemy, a że y to nie wystarcza, otóż oprócz czopowego do Skarbu Rzpltey zamiast półczopowego tylko, czopowe całe mieszczanie od wyszynkowanych trónków opłacają, chociaż Najjaśn. Assessorya pół czopowego mieszczan do kassy mieyskiej, opłacać naznaczyła; takż to prowent JW. starosta przed JWW. lustratorami okazał, a zatem żeby ten prowent, który JW. starosta okazał, przed JWW. lustratorami, jako nie jest u dochodów mieyskich, tak żeby nie stanowił żadnego praejudicatum dla starostów, ile że process o to jest rozpoczęty w Najjaśniejszey Assessoryi koronney, gdyż więcey nie należy się od miasta płacić podług lustracyi 1765 y podług dekretu Kommissyi boni ordinis, jak 4,711 zł. pol., groszy 22^{1/2}, z których jeszcze dekret tenże włożył obowiązek na JW. starostę, aby corocznie wypłacał do kassy mieyskiej na reparacyę mostu y palisadu około zamku. Przeto szlach. magistrat wraz z porządkami imieniem całego miasta JKM. Żytomierza Prześw. Kommissyi Skarbu Koronnego z naygłębszym upokorzeniem doprasza się, aby temu zapobiedz można, bo gdy inaczey wypadłoby na żądanie y uzalenie ninieysze, tedy obywatele (których magistrat w nadzieji utrzymuje) rozjechałiby się, y miasto Żytomierz naywiększemu upadkowi podpaśćby musiało, które w pierwiastkach powstania ile możności y sił swoich dźwiga się. Na które uzalenie czekając łaskawey rezolucyi Prześw. Kommissyi Skarbu Koronnego

JWW. Panów dobrodziejów zostawujemy z naygłębszym upoważnieniem

Nayniższemi podnózkami

Floryan Nowicki, prezydent m. żyt.; Jan Lewandowski, starszy radny; Jacek Górski, radny.

To uzalenie od magistratu miasta JKMcI Żytomierza w czasie lustracyi starostwa Żytomierskiego p dpisujemy. Dan dnia 8 września 1789 r. na sessyi w Żytomierzu.

Подпису магистратовъ староства Житомирскаго.

Ur. Adam z Juncza Bukar, sędzia ziemski żytomierski, dóbr wsi Kroszni dziedzic, czytając opowiadanie granic y sporów granicznych od miasta JKMcI Żytomierza do protokołu lustracyi te- raźniejszey podane, odpowiada na to sposobem następującym. Wieś Krosznia od czasu nadania swojego domowi ur. Woroniczów przez Króla Jmci Alexandra mająca wielkie swoje rozległości, zostawszy później od starostwa Żytomierskiego, tudzież klucza Wilskiego, którego attynencyami były Kamionka y Wyszpól, oraz od dóbr Trokowicz do Czerniechowa należących odgraniczoną, jak przed tem odgraniczeniem, tak y po odgraniczeniu, była w aktualnym posiadaniu wszystkich sianóżęci, lasów, borów, uroczysk, siedlisk tak obszernym jakie jest duktem urodz. Bukara, sędziego ziemsk. żytom. z nakazu Kommissyi granicznej z reskryptu JKMcI odpra- wionej expedyowanym y na mapy obostronne wprowadzonym oka- zane, owszem daley, bo aż do pięty gróntów deneszowskich rozcią- gającym się. Byli zaś dziedzice dóbr wsi Kroszni w aktualnym tego wszystkiego posiadaniu aż do wojny Chmielnickiego, to jest do roku 1648, jako świadczą liczne dokumenta przed kommissyą graniczną r. 1784 składane, w dekrete jey wyszczególnione y nowe już po tey Kommissyi wynalezione. Gdy] zaś rewolucya owa, jednym dziedzicom życie odebrała, innychw odległe zapędziła kraje, staros-

towie zytomierscy nieśmiertelni, bo z tworczej Królów ręki rodzący się, tudzież mieszczenie wieś Krosznią od własnych opuszczoną dzie dziców, z całą jey rozległością, zagarnawszy w swoje posiadanie, całkiem też dobra lat sto aż do r. 1747 trzymali; przez ten czas barcie w lasach kroszeńskich wyrabiali, ostrowy zajmowali, uroczyskom, niwom, jeziorom, rzekom y wszelkim znakom w granicach dawnych opisany m nowe nazwiska na zatarcie dawnych dawali. Aż dopiero xx. jezuita za wieczystym funduszem zostawszy właścicielami dóbr Kroszni, wioskę tą zruynowaną z najmniejszą częścią gróntów y lasów wy dobywszy z rąk posiadania starostów zytomierskich, przez których w ten czas y miasto Żytomierz y wieś, a mieszczenie w chłopów pańszczyznę robiących byli obróćeni, względem granic dóbr Kroszni rozpoczęli process, lecz ciągnąc go aż do czasu zruszenia swojego nie mogli go przyprowadzić do końca, częścią dla przemocy starostów, częścią przez niedostatek granicę ewinkujących dokumentów, częścią przez zwyczajną a przedtem zamiaru nie mającą w sprawach granicznych zwłokę; gdy zaś ur. Bukar, sędzia ziemski zytom. został tych dóbr dziedzicem, powynaydował dokumenta, poparł dawny process y szczęśliwie go, acz z wielkim kosztem y staraniem przyprowadził do tego stopnia, iż po załatwioney komportacyi, po nastąpionych wzajemnych duktach y reduktach, po zrysowanych mapach ostateczne przed Kommissją r. 1784 nastąpiło rozsądzenie, a dla założonych apellacyi do sądów JKM. zadwor nych odesłanie; w tym tedy sądzie ur. Bukar, sędzia ziemski zytom. ostateczney oczekując decyzji, do niey się odwołuje, a delację terażnieyszą od miasta JKMci Żytomierza do protokołu lustracyi podana, granice przedwieczne wsi Kroszni z dobrami wsią Weresami Królewskimi; tudzież Trokowiczami zdawna niemieryczowskiemi; Wyszpołem, Kamionką, Wilskiem XX. Ostrogskich y Zaslawskich dziedzicznemi, potem w ordynacyą ostrogską włączonemi, od naydawniejszych czasów, przed unją, po unji aż do wojny Chmieinickiego będące, y aż z gróntami deneszowskiemi przy Olsach stykać się powinno, zatrzeć usiłującą, y wioski Baranówkę y Soko-

łową Gorę na gróntach Kroszenskich między rzeczkami Polną y Lesną Kamionkami leżących zasadzone do miasta przywłaszczającą zaskarża y o przyjęcie tey odpowiedzi prosi.

Adam z Juncza Bukar, sędzia ziemski zytomierski.

Te dilatio odpowiednią od W. Bukara s. żyt. złożoną w czasie lustracyi starostwa żytom. zaswiedczamy (уодпису).

Doniesienie do JWW. Komissarzów Kommissyi Żytomierskiej strony JW. Starosty Żytom. przy zaprzysiężeniu inwentarzew intryaty starostwa Żytom. przez ur. Garlińskiego w R. 1789 dnia 28 septembris w Żytomierzu wzyłędem dobr dziedzicznych Sielca podane.

Lubo z zlecenia JW. Jana Kajetana Jlińskiego star. żyt. spisując jakowy dokładney intryaty z dobr starostwa Żyt. dopeñilem w tym wolę JW. starosty Żyt. ze w ogulności wszelkie dochody starostwa Żyt. y w szczegolności mieyskie y wieyskie zaciągnięty zostały do inwentarzew tak dalece, że y Słoboda Zateeterowska zwana — na groncie dobr Sielca osadzona, a pod tytułem tylko starostwa posiadana z całym dochodem z poddanstwa, z młyna, z arędy karczemney y winnicy, y przewozu, od tegoż spisania y podania przed JWW. Lustratorami wylączona nie została; będąc a toli tak z informacyi w. starosty Żytom. jako też z dokumentow summariuszami okazuwanych, jako to r. 1588 dnia 25 junii w Krakowie od Nay-go Zygmunta III do ur. kommissarzow w sprawie w. Fryderika Tyszkiewicza, wojewody Brzeskiego względem rozgraniczenia dobr jego dziedzicznych Sielca od starostwa Żytom. listu; r. 1592 dnia 21 octobris w Warszawie od tegoż Nay-go Króla Jmć. ur. Denyskowi Matwiejowskiemu staroscie Żytom., aby się stawił w teyze sprawie w czasie oznaczonym mandatu; tegoż roku y dnia tamże od tegoż Króla Jmć. w teyze sprawie do mieszczan Żytom. taki-goż mandatu; r. 1593 dnia 7 w Słobodyszczach dobr ur. Tyszkiewiczow wojewodow Brzeskich spisaney rewizyi, w ktorey wyraża między innemi dobrami, że Sielce Siedliszcze nad rzeką Teterowem y rzeczką

Putiatynką z starostwem żytom. y Lowkowem, dobrami p. Strybyła y goscincem starym z Żytomierza do Kijowa idącym graniczące; tegoż roku dnia 13 nowembris w Łahoysku między w Chwedorem, Marcinem, Ostafiem, Jerzem, Aleksandrem, Piotrem Tyszkiewiczami, wojewodzicami Brzeskimi działu, którym Marcinowi Tyszkiewiczowi dostały się dobra Czartolesie alias Puliny, Sielec pod Żytomierzem z przydaniem dobr, aby była równość z włosciow Kodeńskiej y Słobodyskiej do tychże dobr Pulin; roku 1598 dnia 11 marca w grodzie Żytom. Zofij matce y Józefowi synowi Tyszkiewiczam N. W. Marcina Tyszkiewicza pazostały y sukcesorow w tez dobra służącey intromissyi y innych licznych w czasie y naturze złożyć się mających, zapewnionym o naturze tej Słobody Zateterowska zwanej, że to na znaczney części dobr dziedzicznych y prawom ziemskim podległych, a do własności JWW. Jlitńskich należących wsi Sielec jest osadzona y przez poprzednika terazniejszego JW. starosty Żytom. pod tytułem starostwa żytom. nieprawnie posiadana y datąd pod tymże tytułem wżywana, przy niemałym oderwaniu gróntow Sieleckich do starostwa Żytom. zostaje, chociaż zatym JW. Starosta, zostając possessorem dożywotnim starostwa Żytom. jest w sposobności odróżnienia dobr swoich dziedzicznych Sielca od starostwa Żytom. y przywrocenia tego wszystkiego do całości Sieleckiej, co kolwiek nieprawnie poprzednika jego do używania starostwa Żytom. z gróntow Sieleckich zostało; nie chcąc jednak być razem y stroną y sędzią swojej sprawy, raczey determinując się prawnym sposobem zakonczyć ograniczenie dorb swoich dziedzicznych Sielca od starostwa Żytom. z kim prawo przepisuje w przypadku posiadania oboiey natury stykających się z sobą dobr przez jedną osobę, tym czasem rzeczoną Słobodą Zateterowską zwaną acz do używania niesłusznego starosty Żytom. nie oddała, jednak aby to za jakąwą (не пасобрано) w pozniejszy czas przez starostą Żytom. użito nie zostało y nie ubliżało w czym prawom dziedzicznym JW. Starosty Żytom. co do Słobody Zateterowską zwanej pod prawo przedaży Ur. Grasowskiemu nastąpioney nie mogącey się bez srodkującego

ograniczenia w possessyą istotną poddać, donoszący imieniem y z wyraźnego zlecenia JW. Jlinskiego starosty Żytom. ninieysze czyni ostrzeżenie Gorlinski.

(Помты и подписи люстраторовъ).

Книга Гродская Житомирская 1789.

(Книга Киевскаго Центрального Архива № 287, л. 1176—1183).

VIII.

Люстрація староствъ Овручскаго повѣта Киевскаго воеводства, 1789 г.

Osiadłość miasta Owrucza.

Domów żydowskich w rynku najprzód przy ulicy z Bramy zwanej Kijowskiej w rynek idąc po lewej stronie dobrze zabudowanych domów dziewięć, z nich wjezdnych dwa, po prawej ręce tejże drogi domów jedynaście, w rynku na lewej pierzcy domów trzy, czwarty niedokończony, w drugiej pierzcy między muromaną cerkwią a zamkiem domów trzy z nich jeden wjezdny z nakrycia opadły, za kramami dom o dwóch mieszkaniach jeden, domek mały niepodaleko cerkwi murowanej stojący, podle szkoły żydowskiej domków pięć, na dole pod górą pojezuicką domów żydowskich dwa, koło szkoły pustych domków na zatyłku domów rynkowych stojących dwadzieścia dwa, kramnic dwadzieścia cztery w końcu kramnic ratusz miejski budować się zaczęty.

Przedmieścia Owruckie.

Na Za Mikulku chat. 13 *). Za Wałem chat. 3. W Haczyszczach chat. 7. Na Zaruczaju chat. 9, Domy puste 12. Koło cerkwi murowanej domy mieszkalne 8. Tamże domy puste 4.

Cerkiew w Owruczu uniackich pięć: pierwsza Święto Mikolska, na wale z plebanją, druga pod tytułem S. Bazylego drewniana w pośrodku starych murów zabudowana z plebanją, trzecia Woskresieńska budować się zaczęta bez plebanii, czwarta kapliczka Święto-Spaska, tej kaplicy cyrkumerencyą przez podaną i podpisaną notę W. J. X. Opat Owr. opisał w następującym sposobie: Cerkiewka czyli Manaster S. Spasa leży między murem miasta za cerkwią murowaną S. Bazylego jakoby na brzegach czyli rogu góry wiszącej po nad Norynią od południa po nad samą fossą od wschodu idącą poza miastem od wschodu słońca dzieli się od Nahornych fossą głęboką i szeroką i przypiera na południu ku rzece Noryniu od zachodu słońca styka się z cmentarzem cerkwi starej murowanej Świętego Bazylego; nadto wyraził Cerkwisko S. Mikołaja, od bramy między drogami narodyską i melednicką idącą, cerkwisko z cmentarzem S. Parascewiy, które leżeć ma obok Kościoła X. X. Dominikanów, plac czyli cerkwisko S. S. Piotra i Pawła pod samą górą zamku Owruckiego, plac czyli cerkwisko Świętego Jlli pod samą bramą zamku Owr. dekretem roku 1745 dnia 17 nowembra w Owruczu zapadłym opactwu Owr. przysądzone. Piąta cerkiew czyli kaplica Święto Preczyska gdzie przedtym X. X. Bazyl. był klasztor na zaruczaj o jednym piętrze murowany.

Dworki Szlacheckie przy wale i przy bramie czyli drodze Kijowskiej
Po lewej ręce dworek ur. Piotra Ciechanowskiego, na której dworek roku terazniejszego 1789 dnia 9 zerwca w Owruczu między sławetnym Jesypem Czyczyrko Laskiem Lantwojtem, Matwiejem Maszenskim Bur-

*) Имена владѣльцевъ пропускаются.

mistrzem i innemi mieszczanami Owr. a sobą podawającym wieczystej sprzedaży roku tegoż dnia 12 czerwca do ksiąg Majgdeburских Owr. wniesiony kontrakt roku tegoż dnia 12 czerwca od tychże mieszczan na osobę swoją wieczystej darowizny w księgach magdeburских Owr. przyznany, zapis tegoż roku dnia miesiąca tamże przyznane kontraktu wieczysto sprzedażnego roboracją i kwit od wspomnianych mieszczan z wypłaconej summy kontraktem przedaznym umowionej na osobę swoją przyznane, na ostatek tegoż roku dnia i miesiąca tamże z ządania swojego obwołaną w wymieniony plac wziętą i zapisaną possessją ur. Piotr Ciechanowski okazywał. Przy tejże bramie na prawej stronie dworek dziedziczny WWch Trypolskich. Prosto tego dworku między drogami w prawo do cerkwi S. Michalskiej, w lewą w rynek a wprost do klasztoru X. X. Dominikanów idącemi plac pusty w końcu którego placu chata żydoska na tym placu zabudowana. Trzeci dworek ur. Zerebiłowny za drogą do X. X. Dominikanów idącą z ogrodem ku dworowi W. Grzybińskiego P. Z. O. ciągnącym się i te obydwaj placy W. W. Trypolscy dziedzicznie posiadają na ktorem to dworek i plac ur. Jakob Tyszecki zapisane i przez siebie podpisane imieniem tychże W. W. Trypolskich roku 1675 dnia 5 czerwca w Owruclu datowany i pierwej roku 1648 dnia 17 kwietnia potym roku 1730 dnia drugiego Września w Akta Gr.Owr. wniesiony od I. Pa Iwanowicza Mialkiewicza JPa Lisowskiem na ziemię Medwedoską niapodaleko zamku Owr. leżącą zapis roku 1577 dnia 12 października w aktach ziemi Kijow. od JP Teodora Redczyca JPu Piotrowiczowi na połowę dworzysza w mieście Owruclu przyznany, zapis roku 1583 dnia 12 czerwca od W. Rudomskiego JPu Maszkiewiczowi na plac w mieście Owruclu wieczystej sprzedaży, zapis roku 1628 dnia 20 czerwca w Owruclu spisany od Jch PP. Maczulskich JPu Korkusze na plac w mieście Owruclu wieczystej sprzedaży, zapis roku miesiąca i dnia tegoż w Owr. od JP Maczulskiego JPu Korkuszcę na dworzysko w mieście Owr. wieczystej darowizny, zapis roku 1700 dnia 26 stycznia od Jch PP Korkuszków JP Michałowi Synhaiewskiemu na plac pewny

w mieście Owr., zapis roku tegoż dnia 13 czerwca w Gr. Kijow. z żądania tegoż ur. Michała Synhaiewskiego w plac w mieście Owr. zapisaną possessyą roku 1745 dnia 20 mar. w. (*не расобрано*) od Jch PP. Synhaiewskich na rzecz i osobę WW. Macieja i Zabelli Trypolskich małż. Podcz. Ziem. Kijow. na summu i plac w mieście Owr. i na część (*може*) dany, ustęp czy zapis roku tegoż dnia i miesiąca tamże od tychże ur. Synhaiewskich WW. Trypolskim małż. na część (*може*) i place w mieście Owr. wieczystej darowizny zapis summaryuszem okazywał. Za placem zaś WW. Trypolskich między drogami z jednej strony do rynku z drugiej strony do klasztoru Dominikańskiego idącemi dworek WW. Pawszów, za nim dworek W. Gałęckiego i Rozyckiego, dalej ur. Faustyna Suryna aż po mieszkanie Maryanki zydowki obywatelki Owr. ciągnące się w dziedzicznym posiadaniu zostają. A od bramy Kijow. w prawo drogę ku Mikulskiej cerkwi idąc zaraz przy dworku WW. Trypolskich dworek ur. Jakuba Bołsunowskiego dziedzicznie posiadany, którem mienili być zabudowany mieszczanie na placu miejskim. A za tym dworkiem dworek W. Ludwika Trzeciaka R. G. O. dziedziczny, przy którym mieszczanie powiadali że za dworkiem tym W. Trzeciak placu mieszczkańskiego ogrodem przyjął. A po między dworkiem W. Trzeciaka a mieszkaniem Hlibichy wdowy, grod Grzeciow i budynek tychże o którym U. Ur. Jakowieccy jakoby był ich dziedziczny mieszczan pozywają. A za pomieszkaniem Hlibichy wdowy dworek W. Wch. Rapsztynskich jako powiadali mieszczanie na placu miejskim do cerkwi S. Mikołaja należącym zabudowany, a przy dworku Ur. Serebitowny dworek pisarza miejskiego Sław. Losińskiego, przy którym wnosili mieszczanie że do tego placu WW. Trypolscy nie słusznie biorą się. Za nim dworek W-go Czerniechowskiego, na którym bez roku i dnia wieczystej sprzedaży od Hrehorego i Anastazyi Duminskich małżonków Adamowi Surynowi zatyłkowy list, także bez dnia i roku od Semena i Bohdana Duminskich temż na plac w mieście Owruca zatyłkowych wieczysto sprzedażnych listów dwa roku 1644 dnia 2 maja datowany i roku 1648 dnia 10 czerwca w Owr. przyznany od

Hrehorego i Anastazyi Duminskih Ur. Surynowi na te place wieczysto przedaży zapis. Roku 1645 dnia 20 sierpnia od Władysława Niemierycza Adamowi Surynowi na budowę stawilo Matusenka Ry-marza na placu jego kupnym list roku 1770 dnia 20 kwietnia między Faustunem Surynem a W. Józefem Łysogórskim na plac w mieście Owr. wieczysto przedaży kontrakt Extract. aktu w Grodzie Owr. od wrzeczonego Faustyna Suryna W. Łysogórskiemu na plac w mieście Owr. wiecznie darowany zapis roku terazniejszego 1789 dnia 26 sierpnia od Ur. Erazma Łysogórskiego WW. Józefowi i Maryannie z Łysogórskich Czerniechowskim małł. wieczysto darowny na plac w mieście Owruczy z całym onego zabudowaniem dany i służący zapis summaryuszem spisane i podpisane pokładając wieczyste swe posiadanie dowodził. Obok dworku tego dworek powstały S-sorów Ur. Faustyna Suryna do którego dworka pozostała i sukcesorowie jej wiell. Jana Trzeciaka, Chor. Kijow. possesją na siebie i S-sorów w części dobr. Hodotemla i Kuznicz i we dworek w mieście Owr. sytuowany roku 1788 dnia 4 kwietnia w Grodzie Owr. przyznana składała, mieszczanie zaś Owruczy wnosili jakoby stajnia dworka tego zabudowana została na gruncie miejskim. W tyle dworków tych dwor W. Grzybńskiego P. Z. O. dziedziczny jeszcze nie dobudowany. *W drugiej ulicy.* Od cerkwi S. Mikulskiej nad drogą do Hoczyszcz przedmieścia idącą w lewej ręce dworek ur. Tomasza Złotkowskiego; drugi dworek W. Ludowiki z Kosciuszków Steckiej Pisarzowej Ziem. Owr. wdowy; trzeci Ur. Benedykta Szawłowskiego Burgrabiego Owr.; czwarty Ur. Stankiewicza; piąty Ur. Stefana Hejewskiego; szósty Jm. Pana Potczaskiego; szosty (?) Ur. Baufego Dzienciołowskiego—wszystkie na gruncie mieszczzańskim. A w prawą stronę dworek Ur. Teodora Moszkowskiego za wałem; ścieżką w same Haczyszcz idącą dworek i plac W. Andrzeja Mrocza parkanem wkoło ostawiony; drugi dworek Ur. Klemensa Mrocza nowobudujący się—wszystkie od mieszczan dziedzicznie nabyte. Za cerkwią Mikulską blisko plebanii tejże cerkwi nad rowem gore X. X. Bazyliańów Klasztor pojezuicki przedzielającym dwór W. Gałęckiego

Komor. Ziem. Owr. dziedzictwem nabyty na któren W. y xiędz Józafat Ochocki Opat. Owr. dekret kommissyi roku 1745 dnia 17 listopada w Owr. zapadły plac cerkwi Prawadnickij z placem pomieszania Kapłańskiego i poddanych tejże cerkwi na górze między Cóllegium Jezuickim a cwontarzem S. Mikołaja Nahornego leżący opactwu Owr. X. X. Bazyl. przysądżający składał. Obok tego dworka dworek Ur. Jędrzejowskich na placu miejskim z drugiej strony na spadku góry tej chata WW. X. X. Dominikanów gdzie organista tego Konwentu mieszka z ogrodem na plebańskim prezbitera Święto Mikulskiego gruncie dworek Matensza Malarza. Pod górą tą w dole nad przetokiem ruczajem zwanym dworek WW. Pawszów roku 1643 dnia 1 września w Grodzie Owr. oblatowaną z wyrażeniem dworków Pawszyńskich i innych obywatelskich miasta JKMcI Owr. rewizją w której nietylko dworki WW. Pawszów ale też grunta i Kuniczników do tych dworków należących wytyka, w summaryuszu okazywano za ruczajem także mieszkanie czyli dom z sadem i polem o miedzę Bohryma mieszczanina Owr. leżącym chłopca czyli kunicznika W. Pawszów. *Na drugą stronę miasta Owruca* idąc droga z bramy Kijowskiej wychodzącą prostą w rynek za kramami miasta Owruca. Dworek W. Dubrawskiego Sédziego Grodsk. Zyt. z oficyną kuchenną i ogrodem w tyle dworku po nad górą ku browarowi miejskiemu ciągnącym się. Gdzie żalili się mieszczanie Owr. że nie małą gruntu miejskiego w dziedzińcu dworka tego gdzie przedtym żydowskie domy były jakoby przywłaszczył W. Dubrawski. Przytym dworku dworek Ur. Jakuba Becha. Drugi Ur. Piotra Steckiego vice Regenta Grod. Owr. obydwu na gruncie miejskim. Trzeci dworek Ur. Ignacego Zaleskiego vice Regenta Z. Owr. nazywający się Zbijewskich dziedziczny przy samej cerkwi murowanej S. Bazylego leżący. W zatyle dworków tych na Zawasyllu dworek Ur. Dymitra Kosciuszka drugi Ur. Tomasza Rybczyńskiego na gruncie bojar Owrukich zabudowane. Tamże po lewej ręce cerkwi S. Spaskiej dworek Ur. Wawrzyńca Duchnowskiego na placu bojarским i plac pusty Ur. Stefana Niewmierzyckiego, przy cerkwi Woskresenskiej; dworek WW.

Steckich dziedzicznie posiadany. Pod górą niżej tego dworku nad rzeką noryw dworek Ur. Andrzeja Wyhowskiego na gruncie mieszczkańskim dziedziczny; obok zaś tego dworku Jakubowskich dworek W. Trypolskiej Podczaszycowej Wędenskiej. Na gruncie mieszczkańskim za wałem niedochodząc bramy Kijow. przy stodole zamkowej Ur. starosty Owr. dworek W. Stanisława Trzeciaka komor. ziem. Owr. na którym izba stoi.

Wies Ostrow. Osiadłość 30 *); ciągnę woły 20, konie 57, panszczyzna tygodniowa dnie: ciągle 30, piesze 4. Danina: kury 34, motki 34. Czysz **) złt. 34.

Futor Kruki o mil dwie od Owruca leżący przy granicach dobr wsi Kobylińska w rogu między błotami, które błota futor ten od gruntów Chayczy Wielkiej do klucza Norzyńskiego należący i innych wsiów odgraniczają od dobr zas Kobylińska uznalna linja czyli granica idzie od błota przez wzgórek pola do rowu; gruntów futoru tego obejście małe zewsząd okiem dosięgnąć się mogące, na którym futorze chat trzy. Na którento futor z odesłania przez rezolucją komisji Sejmowej w roku niniejszym 1789 dnia 10 sierpnia w Owruca danej przychodzących do oblikwidowania zasiewow swych Ur. Krukowskich do nas Lustratorów, starostwa powiatu tego lustrować mających, odsyłającej, na dniu siedmnaście miesiąca września gdyśmy do futoru Krukowskiego przybyli i w pomieszkaniu Ur. Aleksandra Krukowskiego dzieło lustracji ranszey rozpoczęli. Składali przed nami najprzód Ur. Krukowscy w roku 1555 dnia 25 czerwca w księgach grodz. Owr. za rozkazaniem W. Józefa Chaleckiego S-tty Owr. przez szlchetnego Michała Kirykowicza Wajnowskiego Woznego na rzecz UUr. Mikołaja i Katarzyny z Kobylińskich Krukowskich małł. w Ostrow Kruki wziętą i przyznaną possessyą, oraz relacją mandatu czyli przypozwu od siebie UUr. Krukowskich po JW. Jana Steckiego S tte Owr. o nienależyte Ostrowa

*) Опушены фамилии поданныхъ.

**) Съ трехъ дворовъ.

Krukow do S-ttwa Owr. przywłaszczenie przed sąd Kompromisarski między szlachtą ptu Owr. a tymże S-ttą Owr. prawem ustanowiony wydanego w grodzie Moser. Roku 1787 dnia 23 kwietnia przyznana; oraz roku i miesiąca tegoż dnia 29 w Żytom. między szlachtą P-tu Owr. z jednej a Ur. Janem Steckim S-ttą Owr. z drugiej strony komisarski na kondescencyą dla dopełnienia komparcyj zapadły dekret, w którym i UUr. Krukowscy komparcyi i powodztwo swe domiescili; roku tegoż dnia 15 czerwca w Owr. z mocy wyrażonego dopiero dekretu kompr. przez urzędy zjazdowe grodz Kijow. i Żytom. Vices Gerencyalne forowany dekret którym chociaż UUr. Krukowscy komportacyą swoją S-ttacie Owr. dac i nawzajem od S-tty Owr. zyskać chcieli, jednak że nie o komportacyą dokumentów lecz o nienależyte Ostrowa Kruków przywłaszczenie czynil niemodz żądać komportacyi wskazano, jako też tak w roku 1777 dnia 14 czerwca w ziem. Owr. a roku dnia 3 stycznia w grodzie Kijow. od siebie przeciwko JW. Janowi Steckiemu S-ttacie Owr. o nienależyte gwałtowne czynszu z Ostrowa Krukow branie zaniezione manifesta i na mocy takowych przez siebie złożonych dokumentów wnosząc że dobra Futor Kruki ich są własne prawem dziedzicznym posiadane aby bydź mogli wyjęci od niniejszej lustracyi domagali się. UUr. zas Kobylińscy i inni dobr Kobylina dziedzice najprzód w roku 1650 dnia 10 stycznia od Jana Kazimierza Króla Polskiego w Warszawie dany i najprzod w Księgi ziem. Kijow. Roku 1715 dnia 15 marca, potym roku 1773 dnia 19 sierpnia w Księgi grodz. Luckie sposobem oblaty wniesiony wszystkie dawniejsze prawa i przywileje Książąt Ruskich i Królów Pols. na ziemie Kobylińską i Ostrow Kruków imieniowi UUr. Kobylińskich wieczyście nadane potwierdzający przywilej, że ten Ostrow Kruki nie Bojarski do S ttwa Owr. przynależny, lecz Ur. Kobylińskich jest dziedziczny wnoszą. Gdy jednak z strony Ur. Jana Steckiego S-tty Owr. umocowany skła. dając najprzod pod rokiem 1765 dnia 19 września przez Lustratorów z sejmu wyznaczonych czynioną lustracyą, że jeszcze za bywszego S-tty Owr. Ostrow Kruki do S-ttwa Owr. likwidowany czyn-

szu płacił zł. trzydzieści, oraz inwentarzami rejestrami bierzemi i kwitami tak z podymnego jako i hyberny na Ostrow Kruki jako Krolewskie razem z Starostwem Owr. tak za rok 1787 jako i 1788 z rat marcowych i zimnych danemi, ze Ostrow ten Kruki razem z Starostwem Owr. wszystkie podatki znosił i czynszu zł. trzydzieści na rok do tegoż S-twa Owr. płacił probuje, a nawet i samych ze UUr. Krukowskich przeciwko JW. Steckiemu o nienależyte czynszów wybieranie czynione manifesta wyżej po dacie wyrażone wnoszenie czynszow do S-twa Owr. przeświadczają. A zatym niemając mocy wdawania się w rozpoznanie praw, owszem dopełniając przepisów ustawy prawa sejmu terazniejszego w odnotowaniu dokumentów stron o własność Ostrowa tego wnoszących nieubliżając wolności czynić mu onie tam gdzieby z prawa należało a ocalając podatek skarbu publicznego, wnoszony dotąd do skarbu S-twa Owr. czynsz do zł. poll. trzydziestu między intraty S-twa tego zalicza.

Część dóbr Wsi Bilki o mil trzy od Owruca leżących za miastem Wielechnikami do której za okazaniem sobie podobnej ze komisji P-ttu Owr. sejmem oznaczonej roku niniejszego 1789 dnia 7 września w Owruca wydanej i podpisanej przychodzących dla oblikwidowania intrat części tej do dzieła lustratorskiego odsyłającej na dniu także siedmnastym wrzesnia przybywszy i w pomieszkaniu Sławet. Iwana Dobosza oblokowawszy się chociaż Ur. Jan Łaniewicz Saczko Białocki swym i innych współ braci swoich Saczkow Białockich imieniem okazując najprzod pod rokiem 1530 dnia 15 septembris w Krakowie od Najjasni. Zygmunta pierwszego Króla polskiego Ur. Chomic Łaniewiczowie na ziemię pustkowską Saczkowską list nadawczy w ekstrakcie i roku tegoż dnia szesnastego S-bris tamże od tegoż Monarchy temuż U. Chomic Łaniewiczowi ziemianinowi Kijow, na ziemi Zerebej blisko bratanicza jego nieboszczyka Andrzeja Turczynowicza znajdującą się, list drugi a roku 1574 dnia 2 marca w Kijowe u Jeska Łaniewicza Białockiego o to: że brat jego rodzony Jacko Łaniewicz Białucki wioząc przywileje do Krakowa do Króla na potwierdzenie na ziemi Bilke służące w

Toporzyszczach umarł i te przywileje poginęły uczyniony manifest; roku zaś 1599 dnia 27 sierpnia w Warszawie między Jeskem Łaniewiczem Białockiem a Ur. Jerzym Lasotą o rozebranie gwałtowne młyna i korczmy w Bilce dekret, który to dekret że te rozebranie Ur. Lasocie dowiedzione nie jest Ur. Białockiemu wolność upomnienia się o te krywdy u kogoby należało zostawiona, roku 1775 dnia 28 kwietnia w Owrczu między Ur. Janem Steckim S-ttą Owr. a szlachtą powiatu Owr. kommissyi dekret, którym to dekretem ziemie Zerebey UUr. Łanowiczom Białockim przysądzone i wolność dochodzenia onej gdzieby się znajdowała zostawiono; bez daty chłopow Bilczanskich spisany inwentarz; roku 1778 na memoriał Ur. Jana Łanowicza Białockiego i Leona Jakimowicza Szwaba do Ur. Jana Steckiego S-tty Owr. aby się od gwałtowności aż do zakończenia sprawy wstrzymał; upominalny list roku 1785 dnia 8 czerwca w dobra Część Bilki z żądania UU. Heleny wdowy matki Jana Marcina i Bazylego synów, Marcina ojca Stefana i Antoniego synów Łanowiczów Białockich obwołaną possessyą, roku tegoż dnia 9 grudnia w Bilce od poddanych w Bilce mieszkających na odbywanie powinności UU. Saczkow Łaniewiczom Białockim, dokument roku 1786 dnia 17 listopada w ziem. Owr. oblatowany wyjencia tej całkowitej części Bilki od lustracyi de S-ttwa Owr. wnoszą. Gdy jednak z strony Ur. Jana Steckiego S-tty Owr. Ur. Klemens Mroczek złożwszy tak podanie S-ttwa Owr. przez dworzanina JKMci skarbu koronnego Ur. Michała Sliwińskiego roku 1763 następnione w którym Część Bilki wyraznie między intraty i należności S-ttwa Owr. włączono, jako się w roku tymże dnia 15 maja w grodz. Owr. przyznana w części dobr wsi Bilki do S-ttwa Owr. należącą na rzecz i osobę Ur. Jana Steckiego wziętą a na odparcie przyjętego jakoby poddaństwa przez bojar Owr. w Bilce mieszkających dla UU. Saczków Białockich dokumentem okazanego składając manifest roku 1786 dnia 20 czerwca w grodz. Owr. od swobodnych Andrzeja ojca Pilipa Jakowa synów, Chwedora ojca, Denysa synai innych Bełockich bojar Owruckich p-wko UU. Helenie wdowie matce, Janowi, Marci-

nowi i Bazylemu synom, Martynowi ojcu, Stefanowi i Antoniemu synom Saczkom Białockim o najście na domy tychże bojar, onych dwuniedzielne w kłódkach trzymanie, koni wołów poodbieranie, pol sianożęci sumieźnych poprzywłaszczanie, a po dwuniedzielnym więzieniu do miasta Owruca przywiedzenie i tam na podpisanie się na dokumencie poddaństwa przymuszenie uczyniony na ostatek roku terazniejszego 1789 dnia 21 lutego w sądzie grodz. Owr. między sobą bojarami Owr. w asystencyi JW. Jana Steckiego S-tty Owr. czyniącymi a wymienionemy urodz. Saczkami Białockimi o wyrażone gwałtowności na kondescensyą zapadły dekret nie tylko wymozenie dokumentu poddaństwa ale też że zasie ciż bojarowe do S-ttwa Owr. należeli i należą obiecuje jakoż i osobiście stawając swobodni Andrzej Dawidek Stefan i Dmitro Onyskowi Pilip Dawidenko że tak oni sami jako też i nieprzytomni teraz w domu Jwanow dwóch Hryszko i Chwedor Kuzma Romanęki także Dawidowiczowie z dawna i dotąd po zł. pol. czterdzieści co roku do skarbu S-tty Owr. płacili w oczach samych że Ur. Saczków Białockich wyznają, a zatym niemożąc przez odtrącenie podatków do S-ttwa Owr. dotąd płaconych z których płaca do skarbu pokrzywdziech od wymienionych nieraz bojar Owr. sławetnych Andrzeja Dawidka Stefana i Dymitra Onyskowych Pilipa Dawidenka, Jwanow dwóch, Klima, Chwedora i Kuzmę Romanękow wypłacanego dotąd czynszu złł. poll. czterdzieści do intrat S-ttwa Owr. włączając. Urodz. zaś Helenę matkę, Jana Marcina synów, Marcina ojca, Stefana i Antoniego synów, Tomasza i Antoniego Saczków Białockich od niniejszej lustracyi wyjmując na podanie i zaprzysiężenie części swoich, tylko części nie tykając zlustrowanych teraz bojar S-ttwa Owr. części do kommissyi powiatu Owr. odsyłamy.

Rudnia Messna o mil trzy od Owruca leżąca, w lasach do miasta Owr. należących : wskros od Owruca ciągnących się sytuowana, w której kuźnia pod dranią stara i młynek do wygody rudników zabudowany o jednym kamieni sadzie bez faluszu. Rudnickich chat 6. Rudnie te Anton Cułka i Jwan Chomąt od dawnego

czasu trzymają; okazali kontrakt pierwszy roku 1786 w Chabnym sobie dany, a potem na lat dwie to jest 1787 i 1788, approbowany w bane za żelaza wozków 55 roku zaś przeszłego 1788 na rok 1 w terażniejszym roku kończyć się mający w bane żelaza wozków 58, wozek żelaza jak wyznają sami Rudnicy płaci się na miejscu po złł. 16, wynosi summy raty rocznej złł. poll. 928.

Rudnia Starościńska na rzece Zerewie o mil trzy od Owrucza leżąca gruntami ziem. dobr Chwosni, Potapowicz i Hoszowa od miasta Owrucza oddzielona; w tej Rudni kuźnia stara przez połowę z dachu opadła, ściany powalały się, młyn do wygody rudników zabudowany o jednym sadzie kamieni; rudnickich chat 6 a 7 pusta, wszystkie chaty stare opustoszałe, wiwnica nad rzeką Zerewem zabudowana jeszcze dobra we wszystkim teraz pustwie; grobla reperacyi potrzebująca. Grunta do tej rudni jak epowiadali rudnicy używają się od zachodu słońca biorąc z samej rzeki Zerewa na wpłynieniu rzeki Hrebiowki w rzekę Zerew i tą Hrebiówką w wierch udając się w las Szwabne zwany gdzie się oddzielają grunta klucza Norzyńskiego od gruntów do tej Rudni używanych, a przez ten las Szwabne przeszedłszy w poprzek w mech zielony, z tego mchu w Leznice, tą Leznicą za wodą idąc na wschod słońca do rzeczki Berezowki, z tej rzeczki idąc w poprzek przez las Cliwon do glinianych lasków, z tych lasków rowkiem do rzeki Zerowa. Do tej Rudni należy Siedlisko przy rzece Hrebionce leżące gdzie stawiali UUr. Uszczapowscy i okazywali list od Ur. Olszanskiego S-tty Owr. do siebie roku 1740 dnia 1 września z Poddębic pisany, w którym wyraża że chociaż stawiać Rudnie na Zerewie do ich brzegu groble przyparł jednak zjachawszy i dokumenta zwiedziwszy ugodzie ma; który list roku 1741 dnia 21 maja w grodzie Kijow, oblatowany roku tegoż 1740 dnia 25 października w grodzie Owr. od siebie p.wko Ur. Olszyńskiemu S-ttcie Owr. o przyparcie grabli do brzegu ich Ostrowa Czyhyrowskiego manifest wnosząc to że za Zerewem tam gdzie grobla przyparta jest ich grunt do Uszczapów należący dotąd spokojnie używany. UUr. zaś Baranowscy i inni dóbr Stoszowa dzie-

dzice okazując najprzód pod rokiem 1518 dnia 6 lipca indykta 13 w Wilnie od Najjaśniejszego Zygmunta Króla polskiego z aprobatą poprzedniczych Wielkich X. X. Lit. i Królow Polskich UUr. Waszkowskim i Stefanowi Andrzejowiczowi Baranowiczowi i innym szlachcie dane przywileje przywilej którym przywilejem połowę Stoszowic z Ostrowcem Zależnickim prawa i przywileje zatwierdził roku 1531 dnia 1 czerwca w Krakowie od Najjasniejszego Zygmunta Króla Pol. Urodz. Tomaszowi Baranowskiemu na ziemie Zadanowską i Ostrów Zależnicki z potwierdzeniem dawniejszych listów nadań i przywilejów dany do ksiąg grodz. Owr. pierwszej roku 1646 dnia 25 stycznia potym 1684 dnia 9 sierpnia w sposób oblaty wniesiony; przywilej na ostatek roku terazn. 1789 dnia 14 sierpnia w grodzie Owr. od siebie w pilności że Rudnia Zerewska jako na własnym gruncie Stoszowskim Ur. Baranowskich dziedzicznym zabudowa lustracyi do S-ttwa Owr. podpadać nie powinna uczyniony manifest, że cały grunt na którym Rudnia ta stoi i swe używania ma jest w Ostrowie Zależnickim wieczyście dziedzicom dóbr Stoszowa nadanym wnosili. A zatym tak żądaniu stron wnoszących jako też i obowiązkom nam przepisanyim dogadzając okazywane nam dokumenta zanotowawszy i że w tym używania do tej Rudni obejściu jako przy szczupłym ledwie na poł mili wszierz a tyleż wdłuż rozciągającym lasów zadnych użytecznych procz tylko wyrobienie robotek na węgle niema z wyznania tak Ostrowskich poddanych jako i Rudników zainformowani, uczciwych Jakuba Lisa i Pawła Zielezinskiego Rudnie te arędujących do złożenia kontraktów obowiązaliśmy. Z których złożonych gdy kontrakt pierwszy jeszcze w roku 1785 dnia 20-czerwca w Owruczu dany rudy z pod Rudni mesznej o pięć mil odległej wozów 80 przydał i ten rok drugi w roku 1787 kończyć się mający aprobowany został drugi kontrakt roku 1787 o tym że dniu i czasie w Owruczu raty zł. pol. 750 z dodaniem fur na wywóz rudy wozów 60 okazują, przeto ze wszystkich tych trzech lat summę do zł. pol. 2350 obliczoną i potym na części trzy podzieloną do zł. pol. 783 wynajdujemy; z niej za wywóz rudy podobnież do średniej licz-

by wyliczony na każdą furę rudy po dni dwa rachując okazujące się dni pańszczyzny 147, dzień po groszy 10 szacując zł. pol. 49 z oblikwidowanych 783 zł. pol. wyłączysz y wypada istotnej summy zł. pol. 734.

Opisanie gruntów pól i lasów do Starostwa Owruckiego należących.

Około miasta Owruca. Z bramy Kijowską zwana z mista wychodząc pole nazywające się Królowszczyzna, nad drogą do Lasków idącą bez żadnej kwestyi do miasta należące zaczawszy (od) Kijow. ku Kruczpolu ciągnące się cwierć prawie mili wzdłuż a wszersz miejscami na staj ośm miejscami na pięcioro a ku końcowi na staj czworo rozległe; te przez komplancją między starostą a mieszczanami po połowie przedzielone: od miasta łan starościński, a odległej mieszczkańskie pola, po lewej zaś stronie tej mogiły i drogi Łaskawskiej do rzeczki Mznia i wkoło miasta Owruca do rzeki Noryni, które tylko okazują się pola są w szachownicach między mieszczanami i Bojarami Owruckimi a szlachtą obywatelami to jest Redczycami, Stapkiewiczami, Dumińskimi, Persikami, Korczewskimi, UU. Trzeciakami, Trypolskimi, Pawszami; przy samym zaś miejscu łany i pola WW. X. X. Bazylianów Owr. oraz Prezbiterów cerkiew Święto Mikulskiej i Wasilewskiej tudzież X. X. Dominikanów konwentu Owr.

Lasy zaś o pół mili od miasta na uroczysku Luteniu nad brodem drogą do Sławkowa idącą prowadząc mieszczanie i na polu sławet Łukasza Ruli mieszczanina Owr. stanawszy ciż mieszczanie grunta swe w dwóch przedziałach, i w pierwszy przedział tą drogą do Sławkowa idącą prowadząc więcej nad mile do uroczyska Piel Łycznej, sosny bartne swoje okazywali, wprzeciągu którym upatrywaliśmy dąbrowy do udarcia brsostu na dziegieć sposobne i sami mieszczanie powiadali że ten grunt suderewnie z UUr. Tołkaczami Uzarewiczami Kończakowskiemi wzywają, pola i sianożęci zrabiają po obapoł drogi tej, Ur. zaś Tołkaczowie allegowali że tylko w barciach sławetni Rulowie i Haptarowie i to przez zkolligacenie się z niemi barcie mają. Z strony zaś WW. Pawszów poddani Hładkowsy Jan Korestecki bojarzyn i Kuzma Kostiaczeko poddany

mienił, że to jest cały grunt WW. Pawszów dziedziczny do Hładkiewicz używany. A UUr. Staszkievicze Redczyce wnosili, iż ich jest własny. Dalej po nadtą drogą okazali las Kostuckow, drugi las Zastup, z tamtąd przez las Luczne zwany w poprzek na wschód słońca na dobrą ćwierć mili przeszedłszy przyprowadzili do Siedliska Kamionki i zastanowiwszy na drodze która idzie z Hładkiewicz przez Kamionkę las w bród wielki prosto okazali; w lewej ręce tej drogi sianożęć z dawnych czasów na Starostę Owr. aż dotąd używaną i siano na pokosach leżące na terazniejszego S-ttę Owr. pokoszone, a po prawiej ręce zaraz i nie podaleko tych pokosów za drogą w prawą stronę stodołę a odległej trochę słobodę WW. Pawszów Kamionka zwaną, do Hładkiewicz należącą. Przez las i rzeczkę Kamionkę na rudnie przez WW. Pawszów budować się zaczęta przejechawszy okazywali bór uroczyskę Sokole gorę i Ostrow Stowieczne przez Ur. Konczakowskich używany gdzie i nahorni poddani S-ttwa Owr. swe uchody mają. A Hładkowscy poddani mienili bydź to wszystko gruntem Hładkowskim i że poddany Hładkowski Tyczeko używa. Urodz. zaś Redczycowie powiadali że grunt ten do nich należy. Od Sokolich gór prowadzili do uroczyska Ciosny zwanego i tam dopiero tak mieszczanie Owr. jako i UU. Tołkacze, Perszkowie i inni przyznali że się zaczyna grunt miejski od Lutenia wyzey położonego na Kamienny lasek, z lasu tego na Hornyski, z Hornyszek na Hostyczyn, z Hostyczyna na Lipniki, z Lipnik na Tuhomir, z Tuhomira do Jazwinek, z Jazwinek aż do tych Ciosnow zagraniczający się gdzie najsamprzód z strony WW. Pawszów umocowany Ur. Jósef Waskowski przez summaryusz okazał: roku 1532 dnia 5 marca w Krakowie od Zygmunta pierwszego króla polskiego utwierdzający dawniejsze prawa nad dobra Hładkiewicz z przyległościami i Ur. Andrzeja Niemierowicza w-dy Kijow. Dymitrowi Romanowiczewi dobra te odstąpił przywilej; roku 1690 dnia 7 marca w gr. Kijow. od Ur. Wenturego Hanskiego UU. Feodorowi i Barbarze Pawszom Małł. na dobra Hładkiewicz, Bechowicze i miasteczko Kamionkę z przyległościami donacyą; roku 1724 dnia

15 lipca w grodzie Kijow. od WW. Pawszów na bojarach i mieszczanach Owr. w zysku powrocenia oderwanych od dobr Hładkowicz gruntow kondemnatę; roku 1726 dnia 12 octobris od tych że na tych że w tej że sprawie w zysku powtornym kondemnatę roku; 1769 dnia 13 czerwca w Narodyczach dany a 1770 dnia 24 w grod. Żyt. oblatowany od bojar i mieszczan Owr. z wyznaniem gruntów Hładkowskich dziedzicznych i opisaniem onych granicy dokument; roku 1775 dnia 20 sierpnia od UU. Huzarowiczów oraz bojar i mieszczan Owr. z opisaniem granicy gruntow Hładkowskich dokument drugi którego obl. roku 1776 dnia 5 stycznia w grodz. Żyt; roku 1781 dnia 27 stycznia na gruncie dóbr wsi Tolkaczew w dobra Tolkacze oraz Sedelkowszczyzna na rzecz JW. Pawszy pod. Owr. tradycją. A UUr. Staszkiewicze: roku 1535 dnia 10 stycznia w Wilnie od N. Zygmunta króla polskiego Onufrejowi Jwanowiczowi z potwierdzeniem dawniejszych praw i przywilejów na Siedlisko Tymoszowskie i Demkowskie wieczyście nadanych przywilej; roku 1583 dnia 13 czerwca od Aleksandra Radomskiego potomka Onufrego Jwanowicza Fedorowi Redczycowi na dobra Sitki, Czyhyry i dwór w miescie Owr., pola u Kacowskiej mogiły, Kniaz poli i na innych miejscach donacya; roku 1600 dnia 30 oktobris od Piotra Stefanowicza Ondijowskiego Andrzejowi Redczycowi donacya; roku 1632 dnia 16 augusta Ur. Fedora Redczyca ostatniej woli testament którym dobra po ojcu swym na siebie spadłe Ur. Janowi zięciowi i Maryannie córce Staszkiewiczóm zapisują, którego roku 1632 dnia 4 januari oblata; roku 1640 dnia 18 października w grodz. Żyt. taryfy podymnego w-wa Kijów. Excerpt, który że Ur. Jan Staszkiewicz z ziemi Tenetyłowskiej i Jerlikowskiej za poddanych swoich podymne płacił wyraża; roku 1643 dnia 9 czerwca w Sądzie ziem. Kijow. z strony Maryi z Redczyców Janowej Staszkiewiczowej na Ur. i innych o Ostrow Czyhyrowski nad rzeką Zerewem leżącą kondemnata; roku 1775 dnia 28 kwietnia w gr. Owr. dekretu komisyjnego między S-ttą Owr. a szlachtą powietu Owr. oblata którym to dekretem przywilej prawa UU. Staszkiewiczów do ziemi Tenetyłow-

skiej i Jerlikowskiej i niwek Siwkowskich i przy placach Owr. zachowano. A WW. Dominik Skarbnik i Jan Mecznic Kijow. Pruszyńscy bracia: roku 1643 dnia 26 lutego w Warszawie dany a do Ksigg grodz. Owr. roku 1657 dnia 7 marca potym 1695 dnia 5 grudnia w sposób oblaty wniesiony od Najjaśniejszego Władysława czwartego króla polskiego Ur. Mikołajowi i Zofii z Trzeciaków Pruszyńskim małż. na ziemie Płaxynską i Połupanowską na lenność dany przywilej i 1756 dnia 4 maja w grodz. Zytt. w tęż ziemie i place w mieście Owruclu na tych że WW. Pruszyńskich przyznana possessya. Urodz. zaś Redczyce; roku 1522 indykta 21 paździer. od Zygmunta pierwszego króla pol. UU. Kononowi i Kalenikowi Redczycom na ziemie bartną Tenetyłowską przywilej i 1543 dnia 7 czerwca w Kijow. między Laryonem Redczycem a Jakowem Puszkarczem Owrucl. Fryderyka Hlebowicza Pronskiego w-wdy kij dekret, którym to dekretem tegoż Puszkarza od dworzyszcz Jerlikowskiego pol is ianożęci odsądził i takowy dekret roku 1547 dnia 28 marca w Wilnie Zygmunt August król pol. przez list swój potwierdził; roku 1615 dnia 23 marca w Warszawie od Zygmunta trzeciego przywilejow na wyrzeczone ziemie Tenetyłowskie i Jerlikowskie Ur. Redczycom potwierdził; 1635 dnia 13 marca w Warszawie od Władysława czwartego króla polskiego urodz. Redczycom na tęż ziemie aprobatę; roku 1639 dnia 1 czerwca w S. G. O. między UU. Redczycami a sławet. Daszkem Bohdanem Myszkiem i innemi Szowałyhami dekret którym od ziemi Tenetyłowskiej i Sławkowa tych że Sołyhow odsądzono; roku 1655 dnia 19 S-bris w Owr. między Redczycami a Szowałyhami o podarcie pszezoł w Płoskim i Slepetyszczach dekret; roku 1691 dnia 7 czerwca w Warszawie między UU. Redczycami a Ur. Potockim S-ttą Owr. odsądżający Potockiego S-ttę Owr. od pretendowanej ziemi Tenetyłowskiej dekret; roku 1700 dnia 27 lutego od Szowałyhow bojar Owr. na rzecz Ur. Redzcyców z rzeczeniem się od części ziemi Tenetyłowskiej i pszezoł pol i sianozęci danego kwitu oblatę. A urodz. Perszkowie; roku 1551 dnia 21 kwietnia w Krakowie od Zygmunta króla pol. Ur. Raszkowi Wasilewi-

czowi Perszkowi na ziemi Miłaszewską dany przywilej i 1570 dnia 14 marca w grodzie Owr. od Stepana Kolenikowicza bojarzyha gospodarskiego Dmitrowi Szołysie testiovi swemu części trzeciej ziem Tenetyłowskiej i Jerlikowskiej zastawnego zapisu ekstrakt; roku 1595 dnia 28 stycznia w Owr. od Jwana Perszka Sawie Szołyzyczu i Maryi małżonce jego części ziemi Miłaszewskiej z ograniczeniem onej i z placem w mieście Owr. wieczystej darowizny zapis; roku 1628 dnia 25 czerwca w Owr. między Ur. Raszkem Jesypowiczem i innymi Perszkami a Ur. Fedorem Dumińskim grunt Ur. Perszkom przysądżający dekret; roku 1635 dnia 28 kwietnia w Warszawie od Najjaśniejszego Władysława króla pol. Ur. Raszkowi Jwanowi, Daszkowi i Bohdanowi Perszkom na ziemi Miłaszewską dawniejsze prawa potwierdzający przywilej; roku 1713 dnia 31 paździer. w Owruclu między UU. Hrehorym i Tomaszem Redczycami, Aleksandrem i Janem Staszkiewiczami a swobodnemi Stefanem i Wasylem Bujakami i UU. Matyszem i Jwanem Perszkami, tudzież swobodnemi Szołyszami z ograniczeniem ziemi Tenetyłowskiej i Jerlikowskiej i osypaniem onej kopcami kompromisarski dekret. A mieszczanie i bojarowie Owr.: roku 1736 dnia 8 listopada w księgach grodz. Owr. od swobodnych Sawy Jerka Paiewicza swobodnemu Jwanowi Teslukowiczowi na czwartą część gruntu swego bojarzkiego wieczysty zapis i roku 1771 dnia 4 lutego w grodz. Owr. w tez część na rzecz i osobę Jwana Teslukowicza obwołana possessya; roku 1772 dnia 30 czerwca w grodz. Owr. od tegoż swobod. Teslukowicza przeciwko Ur. Perszkom o zabranie i spalenie papierów Pajowskich manifest i liczny z temiż Ur. Perszkami o grunt i Ostrowy bojarzkie process. A swobodni Paweł i Prokop Miłaszewscy bojarowie Owr.: roku 1692 dnia 25 paździer. w Owruclu między swobodne Jarczskami bojarami Owr. a Perszkami o niwę w uroczysku Jsajową Dolina zapadły dekret; roku 1720 dnia 26 lutego w księgach grodz. Owr. od swobodnego Sawki Hrehorowicza Jerka Pawłowi Wojtakowi na trzecią część gruntu swego Miłaszewskiego przyznany zapis i 1739 dnia 28 czerwca w gr. Owr. possessya i inny proces luzny z UUr. Perszkami o grunt i Ostrow dziedziczny

bojarski toczony. A UU. Aleksander, Andrzej, Roman Slouczikowscy, przywilej Aleksandra króla polskiego Wasilowi Michalkiewiczowi Konczukowskiemu na siedlisko Michalkowskie i Potanickie pod miastem Owr. wieczysto nadany indykta piątego dnia piątego lutego; Indykta drugiego dnia 25 czerwca w Wilnie od tegoż Najjaśniejszego króla polskiego do kniazia Hrehorya Borysowicza Hlinskiego na obżalowanie Wasyla Michalkiewicza Konczakowskiego o odebranie ziemi Konczakowskiej upominalny list i na fundamencie listu tego indykta szóstego dnia drugiego sierpnia uwiązanie z opisaniem granic; indykta szóstego dnia 21 sierpnia w Wilnie od tegoż Hrehorya kniazia Borysowicza ażeby Wasylu Michalkiewiczowi Konczakowskiemu odjętą ziemię Konczakowską oddał opominalny list i roku 1650 dnia 13 augusta w Owruczu od Mikity Bilicza Ur. Fedorowi Konczakowskiemu na część nazywającą się Biliczewska i Mojsijowska w suderewi z Ur. Konczakowskiemi i Hładkiewiczami wieczystej darowizny zapis, dowodząc należności gruntów tych wszystkich okazywali.

Drugi zaś przedział gruntów mieszczkańskich suderewnych także z Ur. Duminskiemi i Makarowiczami okazywali ciż mieszczanie na Mały Tynczyn, z Tynczyna na błoto Jzbiszcza, z Jzbiszcz uroczyszcz na Sołotyn lasek mały, z Sołotyńa w Berezest błoto, z Berezestu w wierch gór na uroczysko Tiosnow, z Tiosnowa w Ciemną grzędę gdzie się trzy pięty stykają: od wschodu Ostrow Stawkowski, od północy przypiera grunt Wysłupowski, a od zachodu grunta ciągną się mieszczkańskie, od Ciemnej grzędy na klonowaty mały lasek na staje tylko wciągający się, z klonowego lasu na błoto Ciosny także nazywające się, z błota Ciosna na Krzywe jezioro, z tamtąd na Białe Gorke uroczysko, z tamtąd nanosami w błoto Zoloń, z Zoloni w Zielony Ostrow, dalej w Lanią Hat, z Laniej Haty na Troski z tamtąd w błoto Przyłuki zwane, tym błotem Przyłukem do jeziora na przyłuce będącego zwanego Berniszczca, od tegoż jeziora tym że błotem Przyłukem do Koliszcz mchu czyli włuki, z tamtąd borem prosto na Rog Chotywli uroczyska na Sosnę Rubiczną, rzucając w

prawo stronę Ostrowi Werokowski pojezuicki, od tej sosny Rubiczami rzucając w ręce prawem grunt PP. Bazyljanek Korecki także Werokowski doklinca używany aż do lasu jamnego, przy którym z prawej strony skończył się grunt Werokowski PP. Bazyl. a zaczął się grunt Skorodenski, tym lasem jamnym aż do zejścia onego do Żółtego mcha, z tego mcha w przewale czyli rozdoł góry przedzielający na stary kolodzik, dalej żołobami czyli doliną na Czeliżową niwe czyli górę tak nazywaną się, za tą górą zaraz w mech od ust zaciągający się, z tego mchu w lasek mały Zylich zwany, tym laskiem w głębokie łoży uroczysko przy których to głębokich łożach kończy się w prawej stronie grunt Skorodeński a zaczyna się Moczulański i Pieszczanicki, z tamtąd w poprzek przez błoto Pintnickie włókę błotem czyli mchem z Pintnickiej włóki wychodzącym dalej dąbrową do Białego błota, w wierzzchu korczówek leżącego gdzie się skończyły lasy.

W tym obrębie czyli przedziele gruntu nie sprzecznie przez mieszczan, jednak wszędzie suderownie z UUr. Duminskiemi i Trypolskiemi, dobr Mznia dziedzicami, oraz po same jamne uroczyska z UUr. Makarewiczami używanego, nie tak opisania granic jako bardziej zdadności lasu dostrzegając i gdzieby tylko las jaki bydź mógł zwiedzając byliśmy u łasa Kroszowa zwanym, gdzie lasków czarnych dwa, których jednego wzdłuż na pół ćwierci mili, drugiego na staj dwie w szerz na staję jedne; między którymi UU. Duminscy fator swoi mają i sianożęci a mieszczanie tylko sosny i pola sobie wyrabiają; las drugi Zowity i ten nie więcej jak na pół ćwierci mili w szerz a staję w zdłuż i lasów blizkich siebie niemający; w borze las Przyłuki z błota na ćwierć mili wszęź na staję małe i to na dwoje podzielony Kinszymu y Lososz, także laski małe.

J tu UU. Duminski i inni dziedzice dobr Mznia najprzód roku 1623 dnia 24 marca w Warszawie od Zygmunta trzeciego króla polskiego Waśylowi Dawidowiczowi Poskrebce na ziemię Duminską z potwierdzeniem dawniejszych dziadowi jego danych praw i przy-

wilejów przywilej w ekstrakcie za teraz nam szczęśliwie panującego króla pol. wydany, a roku 1630 dnia 29 paździer. w gr. Owr. przed Ur. Stanisławem Horskim Kaszt. Kijow. S-ttą Owr. różnych praw i dokumentów UUr. Duminskim na te ziemie służących w jeden ekstrakt zebranych oblata; roku 1594 dnia 30 lipca w Owr. od Wasyla Martynowicza Krupskiego Tymosiejowi Dawidowiczowi Duninskiemu na sianożęc i pola w Buzankach z oznaczeniem granic; zapis roku 1664 dnia 2 września od Ur. Duminskich na Ur. Karwackim Podst. Owruckim o wpieranie się niesłuszne w Ostrowy ich dziedziczne Kreszow, Pryłuki, Jamne, Osowiu koło Mesznej rzeki, Zaberese, Tynczyn kondemnatę w trybun. koron. otrzymaną; roku 1671 dnia 1 sierpnia w księgach grodz. Włodzim. Dekretu dziedzictwo Ostrowa Kreszowej Ur. Duminskim przyządzającego oblata; roku 1689 dnia 29 marca Ur. Fedora Duminskiego o popalenie dokumentów w czasie Rebellij Kozackiej manifest, roku tegoż dnia 3 maja Ur. Mikołaja Duminskiego z rozporządzeniem substancyj swej w którym część na sianożęc w Hrezli i Ostrow Dniaw wzmiankują testament; 1769 dnia 5 lipca między UU. Duminskimi a Perszkami z odgraniczeniem gruntów przyjacielski dekret; 1775 dnia 3 lutego w Owr. dekretu komisyjnego UUr. Duminskich przy klejnocie szlacheckim i gruntach ich wieczyscie utrzymującego dekretu ekscerpt i przemnogi z Sttami Owr. process manifesta relacye. A Wiel. Imć ksiądz Ochocki opat Owr. roku 1745 dnia 17 listopada w Owruczu z dekretu assessorskiego komisyjnego Ostrowy: Zeliski z Ostrowem Zabołockim i większą częścią Ostrowa Klimskiego od zachodu a od wschodu i północy po rzekę Meszne i ze wsią Wyskipowiczami od południa z Ostrowem S. Mikulskim zgraniczający się; tudzież Ostrow drugi Zabołocki, od południa błotem wielkim i z polem od zachodu drugim błotem za którym błotem Ostrow Piatucki, od północy z Ostrowem Zelizkowskim po Mech usłyze, od wschodu z Ostrowem wyżej wyrażonem Zelizkim doliną nazwaną komatyze oddzielny; trzeci Ostrów Piatnicki między korczowkami od północy od Ostrowa S. Mikulskiego smuganiną Mcha od wschodu południa i zachodu od

gruntów Ur. Korczewskich także błotem odłączony; czwarty Ostrow S. Michalski czyli Zastrezelski mały i teraz w posiadaniu X. X. będący przysądżający W.O.O. Bazyl. Owr. dekret. A mieszczanie Owr bez roku i dnia z przyczyny oderwania się i zginienia jednego polarkusza między Lukijanem poddanym Klineckim i dannikiem Colleg. Xaver. Owr. a Fedorem Czelijem Kaszewskim Bojarynej(m?) JKMcI Owr. pszyjacielski dekret, który to dekret brzeg gruntu od uroczyska Wysocza i Przyłuka Bojarynowi Owr. i i innym mieszczanom Owr. a Werowkowszczyzny brzeg Lukjanowi poddanemu klin. dannikowi X. X. Jezuitów przysądziwszy Fedora Czelija nie należycie czynić uznał; roku 1722 dnia 8 stycznia między Zelizkami mieszczanami Owr. a swobod. Makarewiczami, Chwedorem Michalem Jwanem Haraszczukami z odesłania zamkowego na wysadzenie przyjaciół przyjacielski dekret, który przy uroczysku Przyłukie z jeziorami tam będącemi Makarowiczow i Mitnika jako grunt Antropowski posiadających a Zelizka i Jwana Haraszczuki jako część Prochorowską trzymających odsądził. UUr. zaś Makarewiczowie roku 1600 dnia 8 marca w Warszawie (przywilej?) od Aleksandra króla polskiego z potwierdzeniem dawniejszych praw Marcinowi Pawłowiczowi Makarowiczowi na ziemi pustą w Owruczu nazywaną się Remezowszczyzna składali i podług złożonych tych dokumentow, że jedni używania swc mają suderewne, inni o nie czynic mają, wnosili.

Z tego Białego błota w wierzch Koszelowszczyzny uroczyska w podwerbie po nad gruntem w prawo rękę Moczuluwzkim przez te podwerbie przeszedłszy w Brylow aż do uroczyska Mazka w tym obwodzie okazywali w lewą rękę wios Korczowki i mowili, że tu suderewnie wszędzie w polach przez szachownice z roznemi ciż mieszczanie Owr. używają i pokładali ciż mieszczanie process manifesta relacyi dekreta na kondescencyi zapadłe od roku 1768 wszczęty o oderwanie gruntów z Wiell. Trzeciakami od Czerepina.

Z drugiej strony Owrucza za Noryniem grunt do wsi Ostrowa cały w polu jak wyznawali poddani Ostrowscy w tych przed tym zostawał rągrzniczeniach od rzeki Noryni drogą na Raków most z

tamtąd w dolinę z tej doliny do dwóch kurhanów pod wielką Chwosnią leżących aż do traktu potapowskiego allegowali też że j. wiel Bierzyński już od lat trzydziestu pola na uroczysku Honeczarycha zwanym do dóbr wsi Chwosni wielkiej odebrał; 2-do że sianożęć zdawna do Ostrowa należąca, na skarb starościnski koszywaną potym dla wypustu tej wsi w oblog puszczonej, w roku przeszłym od dóbr wsi Kosciuszek poorano i do łanu przyłączono; 3-tio. iż i ichmc X. X. Dominikante Owr. sianożęć nad rzeczką, Noryniem leżącą, na kopic pięcset w roku 1784 do dóbr Jackiewicz przywłaszczyli; 4-to Żalili się ciż poddani iż jeszcze za ichmc X. X. Jezuitów do folwarku Zarzyczanskiemu w posiadaniu teraz JW. Steckiego Stty Owr. diplomaticznym będącego także gruntu niemało oderwano.

Z strony zaś JW. Józefa Bierzynskiego położono: Roku 1636 dnia 20 wicsnia spisana, a w księgach Grod. Owr. roku 1698 dnia 25 Stycznia oblatowaną między W. Księdzem Zaleskim Rektorem, Ignacym Jelcem Fundarem Coll. Xaver Owr. a W. Jerzym Niemieryczem swym i braci imieniem czyniącym z odgraniczeniem dóbr Wielkiej Chwosni, Potapowicz i innych a dobrami X.X. Jezuitów Zarzycem, Niewhodami, Ichnatpołem komplanacją gruntu dóbr Chwośni W. W. Niemieryczów z folwarkiem Zarzyczanskim od samej rzeki Norynia i Brodu Kamień nazywającego się zaczynać się determinującą której komplanacyi. roku 1648 dnia 16 maja w Grodzie Owr. przez osobnie przyznany zapis potwierdzenie indyktu szoctego dnia 21 Wrzesnia w Mińsku między Rabiem Połozowiczem a Mytkiem Kosciuszko graniczny list; roku 1641 dnia 5 stycznia w Gr. Owr. oblatowany roku 1713 dnia 18 lipca zapisu kompromisarskiego wieczystego rozgraniczenia między Markiem Piotrowiczem a Feodorem Szwabem ekstrakt; roku 1757 dnia 14 paździer. w Grodzie Owr. oblatowany reskrypt na kommissya, dóbr IKMci Owruckich z dobrami Chwością, Potapowiczami i innemi na żądanie Ur. JW. Feliciana Bierzynskiego stoln Owr. od Augusta Trzeciego króla polskiego wydany; roku 1759 dnia 25 maja w Grodzie Owr. W Bierzynskiego stoln. Owr. przeciwko WW. X. X. Bazyll Owr.

o przywłaszczenie gruntu Chwosińskiego i zabudowanie cegielni przy rzece Noryni manifest; roku tegoż dnia 26 maja tamże tegoż przeciwko W. Zagorskiemu staroscie Owr. o zasadzeniu nad rzeszką Norynią wsi Ostrowa na gruncie Chwosińskim manifest 1760 dnia 5 lutego w sąd grodzki między Ur. Zagorskim stta, a W. Bierzyńskim stol. Owr. remissionis ad forum competens dekret; roku 1765 dnia 17 maja w Grodzie Owr. od W. Bierzyńskiego chor. Owr. w ocaleniu gruntów Chwosińskich manifest; roku 1781 dnia 22 stycznia tamże od Wierzyńskiego teraz Podk. Zyt po X. X. Bazyliań Owr. o pokazanie prawa na cegielnie wydanego pozwu relacya; roku tegoż dnia 14 lutego w Sąd Gr. Owr. między temiż remissionis do ziem. Owr. dekret; roku 1782 dnia 30 Czerwca w sądach ziem. Owr. między temiż w tejże okoliczności na komunikacya, zapadły dekret; roku 1785 dnia 28 maj w Ziem. Owr. JW. Bierzyńskiego Podsk Zyt. z przysięgą na dopełnioną dokymentów komunikacyą manifest że wieś cała Ostrów na gruncie Chwosińskim zasadzona wnoszono.

A po takowym stanu, osiadłości, gruntów rozległości, i ich zagraniczeń, w sporow o granice, praw mieszczkańskich, zdatności lasów sttwa Owr. z jego przyledłosciami, jedynie dla wywiedzenia się należytego o dochodach sttwa tego i sprawdzenia przez wypytanie na każdym poosobnie miejscu podanego sobie inwentarza przed likwidacyą intrat ułatwionym, chcąc się wziąć do obliczenia ogólnego intrat starostwa Owruckiego i wynalezienia kwarty na skarb Rzpttej, schylając się do obowiązków prawa aby Ur. Ian Stecki Stta Owr. podany z strony swojej inwentarz w niektórych punktach przez nas Lustratorów polepszony na te rotę jako w podanym inwentarzu Sttwa Owr. z jego przyległosciami nic nie utaiłem i wszystkie podług polepszenia terazniejszego intraty podan nic na szkodę z skarbu Rzpltej nie umniejszyłem zaprzysiągł, a że Ur. Stefan Kozłowski dóbr Poleskich tegoż Ur. Jana Steckiego Stty Owr. Kommissarz składając manifest roku terazniejszego 1789 dnia 23 Lipca w Grodzie Luckim razem z przysięgą jako do wszystkich dóbr swych wiadomych intrat ludzi używa i inwentarze rzetelne na podanie i okazanie intrat zesłać kaze do zaprzysiężenia zabiera się do przysięgi na wyżej

wyrażoną rotę dopuściliśmy, a gdy zaprzysiągł ogół intrat zbierać zaczęli.

W. Szołomki. Osiadłość 44 ¹⁾). Robocizna: tygodniowa panszczyzna: ciągle dni 42, piesze—10; dule roczne w lecie odrabiają się: ciągle 56, piesze—232. Danina zbożem u produktami—owies korcy 37 garcy 16; chmiel korcy 12, garcy 16; len 50; kury—50; pieniądze—czynsz zł 80, gr. 7¹/₂; oczkowe—ulle 35, płata zł 17 gr. 15.

Wieś Słoboda. Osiadłość 9 ²⁾). Robocizna tygodniowa: panszczyzna—ciągle dni 11; dnie letnie ciągle 16, pieszi 48. Danina: zbożem y produktami—owies corcy 4, chmiel korcy 2 garcy 24, len 11, kury 11. Pieniędzne czynsz zł 4, gr. 22¹/₂.

A po sprawdzeniu inwentarzów, wyciągnięciu intrat i wynalezieniu na skarb Rz. Plt. należącej, zwiedzenie i objazd gruntu rozpoczęliśmy i tak. Począwszy od rzeki Noryni po za wies Szołomki płynącej na zachód słońca z prawego jej brzegu do gory nad rz. Norynią o kilkoro staj za wsią Szołomkami położonej idzie przez grunta dyferencyjne, używanie gruntów do gościńca z Owruca przez Szołomki do Norzynska idącego a przez ten gościniec okazywał prosto miedzę.

Gruntami zaś dyferencyjnymi idzie gruntów używanie dąbrowami blisko pół mili w wierszchowyńy rzeczki nazwanej Korostesz, a gdzie pięta granicom Szołomeckiej, Zbrankowskiej i Norzynskiej wsi bądarow przysła i w którym miejscu wszystkie te trzy strony przyznają te miejsca za piętę lecz podług dokumentów Sttwa Szolom. służących starodawna granica isć powinna dla wsi Szołomek ze wsią Zbrankami pojezuickimi w używaniu JW. Potockiego Stty Guzow. będącemi począwszy z tej że rzeki Noryni w górę jej ku Zbrankom postąpiwszy do doliny co jest z lewego brzegu rzeki Noryni pod wsią Dolhniczami wpadającej, p-ko której doliny na przeciw

¹⁾ Въ томъ числѣ: chalupnicy y ogrodnicy—3, зебраcy—3; и тѣ и другіе свободны отъ всякихъ налоговъ.

²⁾ Въ томъ числѣ войтъ—свободный ото всѣхъ повинностей.

jest ruczaj który wiosną dosyć bywa znaczny od pięty czyli wierszcho-
winy rzeki Korosteszy wyżej wyrażonej dąbrowami płynącej którą
doliną czyli raczej ruczajem do Noryni idąc w górze wody przez
drogę z Szołomek do Norzynska idąc jest na ruczaju na tejże dro-
dze niewielkie błoto i mostek z nakotu dany ziemią przysypany a
niedochodząc do drogi w zlejewej strony karczmy staroscinskie od
kilku lat przez poddanych Zbrankowskich wydzierających się nowinu
porozkopywane i porozorywane co zaświadcza manifest oto uczyniony.
Te więc wszystkie grunta wspomnionym ruczajem od Noryni
do pięty Korosteszy idącym dzielące a przedtem do Szołomek
używane JM X. X. Jezuci Owr. za czasów possessyów dóbr
Szołomek JW. Olszanskiego Stty Owr, W. Olszanskiego Stoln.
Wolynsk. i ich poprzedników w tę porę gdy we wsi Szołomkach kilku
poddanych tylko było zabrali i do używania terazniejszego zostawili,
allegował z strony JW. Prota Potockiego stty Guzow; O. st. K. (?)
dóbr Kluczów Ksawerowskiego i Bazarzkiego nam szczęśli Jm. krola
Stanisława Augusta polsk roku 1678 (sic) dnia 9 Kwietnia w Warszawie
W-u Antoniemu Hrabi Krasickiemu pułk. W. Kor. łaskawie danego
w Gr. Zyt. roku tegoż dnia 11 Marca w sposobie oblaty wniesionego
a przez prawo ustępcze, roku 1784 przed aktami kontraktami Du-
bienskiemi sobie służące doprasza się aby podług używania gruntów
dobrom Zbrankom dawniej i teraz należących zachowany został.

Od pięty czyli wierszchowiny rzeki Korosteszy poczyna się
granica z wsią Bondarami do dóbr Norzynska należącej która podług
terazniejszego używania idzie uroczyiskiem porohami nazwanym siano-
zęclami błotami, z których poczyna się rzeczka nazwana Haluniec
i płynie na południe do rzeczki Żerewa, używanie terazniejszych
gruntów przez wieś Bondary jest bardzo uszczupłone, które nieda-
leko za siedliskiem przedtym wsi Uhlanky do Szołomek należący
konczy się a zas podług dawnego używania grunta ciągnęły się
do rzeki Żerewa dzieląc grunta wsi Uhlancy szołomeckie od gruntów
Norzynskich rzeką Uhlanicą zwaną z siedliska Uhlancy ciągnie się
gruntów terazniejsze używanie do błota Siewierskiego a tym błotem

wzdłuż przychodzi używanie do uroczyska Bazarowki, które całe Siewierskie błoto przed kilkunastu laty jest kopane grabarzami na dóbr Szołomecki dla zrobienia na sianożęci od końca błota Siewierskiego zostawując grunt po lewej ręce Bazarowka zwany; pomimo kurhany wielkie ciągnie się grunt Szołomecki pod samą wieś Hoszow do wygona przy którym wygonie jest sianożęć Stawiszczka nazwana do Szołomek należącą około której sianożęci obeszłości przez rzekę Bazarowkę, na lewy jej brzeg grunta Bazarowskie nazwane po lewym brzegu rzeczki Bazarowki leżące; w poprzek tychże bazarowskich gruntów scianko do doliny Zabołotnia nazwanej w której dolinie są sianożęci szołomeckie po prawej ręce pola i grunta stoszowskie; od tych sianożęci zabołotni idzie ku wschodowi brzegiem pola Hoszowskiego sianożęci szołomeckie dzielącego do uroczyska nazwanego Ostrow w koło obłany błotem z tamtąd sianożęci szołomeckie od pola Hoszowskiego; wszakże w tym opowiadaniu używania szołomeckiego uroczysko Smoliny nazwane koło czterdziestu niw pola przez poddanych szołom. zdawna od lat kilkadziesiąt wyrobionych w sobie mające, tudzież wiele sianożęci w tymże uroczysku pod imieniem Smolin z okazji zapadłych kilku dekretów ziem. owr, do dóbr wsi Hoszowa że jedyną tylko inkwizycją od Szołomek odebrano o co w Assessoryi jest li dyspencyi tak względem oderwania do dóbr Stoszowa gruntów jako też i o zabrane siedlisko Minkoskie i Kłodkowskie, w samym Staszowie tudzież gruntów leźnich i innych na rzekę Zerewią położonych dalej od błota wielkiego wśie Hoszów, Chwośnie, Szołomki dzielącego bardziej nachylającego się ku wschodowi patrząc na miasto Owr. goliną między gruntami chwosienskiemi i szołomeckimi leżącą nad którą przedtym stał dąb staroświecki kilka barci w sobie mający którego pień i dotąd jest znaczny gwieć piędzy (?) dyamentru w sobie mający i jest tamże nad doliną kurhan od szołomkowców i chwosienców zagranicznej miany doliną, dalej idąc przeciw wody z którego ta dolina wypada, a błotem wlewo zakrzywionem do rzeczki małej zarosłej przedtym ze Szwabów do Stoszowa przez chelhowe błoto idącej; a tą drogą poszedzsy dalej gdy w

prawo udało na polu, opuściwszy tę drożkę, dąbrowo chrustami idzie używanie do werszchowy ruczaju nazwanego Szymenikowa Rudka a ta Rudnia, w dół idąc za wodą, do rzeki Noryni. W tym jednak obwodzie nad błotem Wielkim dobra Chwośni, dobra Stoszów i Szołomki dzielącym Chilkow lug nazwany są dwie niwy po obydwóch stronach drożki ze Szwabów do Stoszowa idącej przez Chiłków lug w górze wyżej wspomniana które obydwie niwy poddani szołomeccy za possessyą W. Jałowickiego wykopane zostały a dopiero lat kilka przez wieś Szwababy gwałtownie zasiewane bywają o co w Gr. Owr. proces. Lecz pomimo to wszystko granica dobrom szołomeckim staroświecka ze Szwabami bydz powinna począwszy od błota wspomnianego dobra Chwosnie, Stoszow i Szołomki dzielącego ze środka onego w dolinę przy kurhanie i przy pniu staroświeckiego dęba, a tą dolina w górę wody do błota pierwszego, od którego błota błotami aż do błota sitnego a z błota sitnego na drogę która koło niego z Szwabów do Stoszowa idzie polami toż drogą ku Szwabom idąc do rzeki Krosnopinski a tą rzeczką do rzeki Noryni. Z dobrami Klincem używanie jest takowe: począwszy z rzeczki Noryni na prawy jej brzeg przeciwko wsi Słobody Szołomek przez sieniożęcie patrząc na południe do rudki pod sama wsią Słobodą Szołomecką idącej, którą rudkę w górę wody idąc trochę bardziej ku południowi nachyliwszy się około pola w prawej ręce będącego nizinami do gościńca z Szołomek do Chwośni idącego a tym gościńcem ku Szołomkom idąc do między przez kurhany idącej aż do rzeki Noryni, rzekę zas Norynią w górę wody koło wsi Szołomek idącą przez młyn szołomecki na tejże Noryni stojący w górę stawu młyna szołomeckiego aż pod wieś Dołhnicze, z Doliny, z pola tamecznego do Noryni wpadającą; jednakże mienił Ur. Komar stta szołom, że starodawna granica szołom. pod imieniem dobr Ewrupicz nazywających się podług dokumentow powinna bydz takowa: począwszy od rzeki Noryni na lewej ręce jej brzegu za wsią Kliniecko lukami, doliną wielką Dziegicia nazwaną która dolina idąc w górę puki wystanie za drogę z Owruca przez Hodotow do Kobylina idącą a tą drogą do doliny Koskowej na-

wanej od ktorej tąż drogę Kobylinską polami teraz Klinieckimi idącą aż pod wieś Dolinicze do doliny Porubienica zwanej ktora doliną do rzeki Norynia oco proces toczy się. Ktorento obwod cały jak się w gorze pomienilo na pismie tylko Ur. Komar okazywał i że w niektorich miejscach używanie szołomeckie w innych zaś miejscach jako to w Smolanach i innych wielu poddani szołomeccy odparci zostali mienit. Objazd zas przez nas uczyniony takowy z Szołomek idąc stanęliśmy nad brzegiem Noryni pry polu poddanych szołomeckich, ztamtąd przez drogę z Owr. do Nerzynska idącą z tej drogi po nad polami w nieruwnej miedzy zachowanemi na drogę, tą droga w koniec niwy Michalka Duba do sosny na miedzy między polem poddanego Bendaroskiego a Michalka Duba leżącą, gdzie niepodaleko mienili bydź wszczątek rzeczki Korosteszy. A przejechawszy miedzą pola tego do błota Powhi, ktorego błota środkiem do brodu z Uhlanicy do Bondarow idącego, a od tego brodu w lewą ku wschodowi miedzą nad sianożęć dworską szołomecką, z tej sianożęci środkiem błota stanęliśmy na drugą stronę za błotem, i za siedliskie Uhlanicą gdzie chciał okazać Ur. Komar grunta swe u Siewerskiego błota y Krynicy ale Ur. Kalenski z poddanemi Bondaroskiemi sporząc dalej jechać niedopuscił; z tamtąd na północ po nad błotami na drogę z Szołomek i Zbranich do Jhnatpola idącej, tą drogą pomimo mogilki Uhlanickie z prawej strony drogi leżące, gdzie za tąż drogą i mogiłkami niwa jedna poddanego szołomeckiego Jakima Poliszuka, z tamtąd prosto polami ponad zaroslami w prawej ręce będącemi do drogi z Papierni do Bazarowki idącej, z tej drogi udawszy się w lewo polami do pola przez Ur. sttę szolom. teraz używanego, z tamtąd prosto na siedlisko Bazarowkę, z Bazarowki ku Chilkowemu lugowi, Chilkow lug w prawej ręce zostawający; od teg lugu Chilkowego ku północy prosto brzeziakiem zarosłymw kruszyną dolinę tą doliną do Szynkowej doliny, z tamtąd żywotkiem do mostku przez Watt(?) błoto do Norynia w górę idąc rzeką Norynią do wpłynienia Rudki która ciągnie z Humniszcz po nad słobodą Szołomkami, prosto Dichtiarowej doliny na tamtą stronę Norynia leżącej, żywotkiem

tej Rudki w górę idąc przez mostek, który leży na drodze przeszedłszy slobodkę szołom. mostek; ten przeszedłszy do pasieczyska szołomeckiego w dolinie leżącego, tąż doliną do drogi z Chwosni do Szołomek idącej, droga ta do między przez kurhany w Noryu ciągnącą Tu okazywali najprzód U Ur. Staszkievicz: roku 1576 dnia 9 Grud w Księgach Gr. Owr. że Ur. Wira Demidowna Radomska Onufrejowicza żona po wysłaniu synów swoich w powiat Orszański tak sama jako i dokumenta swe w opiekę Jwanowi Kołtakowi oddała w opiekę; ekstrakt roku 1578 dnia 25 Sier. tamże od Iwana Kołtaka p-ko Filonowi Siemaszkowi o najadz dworu Ewropickiego i o grabież manifest; roku 1579 dnia 7 Czer. w Kijowie między Matysem Jezierskim Just JKMcia Fedorem Parojonowiczem Redczycem że do bram po śmierci Saka Onufryowicza w dzierżaniu zamku Owr. zostawały i dopiero oddane zostały uwalniający dekret; roku 1583 dnia 13 Czer. w aktach kijow Teodorowi Larynowiczowi Redczycowi Aleksander Ratomski wieś Ewrupicze wieczyście sprzedał zapis którego oblata 1768 dnia 18 Jann. w Gr. Kij.; oblata roku 1632 Ur. Andrzeja Larynowicza Redczyca ostatniej woli testament którym substancyą swą Janowi i Maryannie Staszkieviczom małł zapisuje; roku 1721 dnia 18 Stycznia w Gr. Kij. od U. Ur. Staszkieviczów po W. Konstancyą z Pawszów Rybinką do oddania dobr Ewrupicz czyli Ewrupowicz i dokumentow polyczonich wydanego pozwu relacya ze dobra Ewrupowicze alias Szołomki nie są sttwem ale ich własne dziedziczne wnosili, a U Ur. Baranowscy, Waskowscy i inni okazując roku 1518 dnia 6 Llpca indykta trzynastego w Wilnie od Awguta kroła pol. Kononowi Chiniewiczowi Waškiewiczowi na grunt Waskowski i połowę Hoszowicz z siedliskiem Bazarowka, Ostrowem Podleznickim, a Stefanowi Baranowiczowi na grunt Baranowski i połowę Hoszowicz z Ostrowem Zaleznickim przywilej; roku 1531 dnia 17 Czer. indykta 4 go w Krakowie od Zygmunta kroła pol. Tomaszowi Baranowskiemu na ziemię Zadanowska Baranowską i Ostrów Zaleznicki przywilej; roku 1662 dnia 26 Listopada w Gr. Owr. od Ur. Pruszynskiej Semenowi i Józefowi Baranoskim służący

zapis; tegoż roku dnia 12 grudnia tamże z mocy tego zapisu w część gruntu Baranowskiego tymże służąca possessya; roku 1773 dnia 4 i 5 czer. w Gr. Owr. od UUr. Baranowskich, Waskowskich i innych p-ko Ur. Komarowi o nasłanie ludzi i na czynienia gwałtowności w gruntach Hoszoskich mandatow dwa; roku 1777 dnia 7 lutego tamże od tego p-ko temuż o zabranie gruntów Hoszowskich manifest; roku 1779 dnia 26 listopada i 1780 dnia 23 listopada między Baranowskimi i innemi a Ur. Komarem z przeczytanych inkwizycyi uroczysko Smolary i Biały Kamien do dóbr Hoszowa przysądżający dekretów dwa, że grunta Biała Krynica, Siewierskie, Biały Kamien i inne nie do stwa Szolom. nie należą, gwałtownie tylko w one wpierał się i które do dóbr Hoszowa przysądżone, aby lustracyi nie podpadali domawiali się. Na ostatek Ur. Jakimowscy zastawcy Szwabowie pokładając roku 1551 dnia 28 gbris w Warszawie od Zygmunta Augusta króla pol. szlachetnemu Jwanu Jakimowcu Szwabowi na pustą ziemię Bursoska w zastawie leżącą przywilej; roku 1577 dnia 15 kwietnia w Owr. między Markiem Piotrowiczem a Fedorom ojcem Onufrym i Pawłem synami Szwabami dzielczy kompromisarski dekret; roku 1599 dnia 18 czer. w Warszawie od Fedora Szwabowicza i innych p-ko Adama Rapsztynskiego o najechanie na ziemię Bursowską wydanego pozwu rel.; roku 1614 dnia 9 s-bris między Kaspreu Popławskim a Dymitrem Rapsztynskim w Krakowie za Władysława 4-tego króla pol. urodz Jwanowi Jakimowiczowi Szwabom i innym na ziemię Bursoską z opisaniem granic a mianowicie od pięty Ew-rupinskiej, od pięty przeciw Diohtianej Doliny w raz rzeką aż pod siedliszcze Jakima Szwabowicza przywilej, iż niesłusznie Ur. stta Szolom. do gruntów Szwaboskich wpiera się oświadczali. A po skończonym wyżej w górze wyrazonym objeździe do opisania stanu dóbr łanów i zabudowań przyskąpiliśmy.

Opisanie stanu terażniejszego tych dóbr.

Te dobra lasu czarnego niemają żadnego, nawet i boru sosniny barzo jest mało, tylko jak tyle co na potrzebę dwornę i wiosek do

zabudowania i opału, na lat kilkanascie posłuży. Granice tej dzierżawy bardzo są kłutliwe wkoło, o które possessor wiedzie proces z graniczącami. Zabudowania dawniejszego tylko folwark z izbą jedną i piekarnią, tudzież drugi budynek z izbą jedną kuchenny, obadwa poprostu z drzewa okrągłego zabudowane znajdują się i już bardzo stare, obalają się; innego zaś prócz tego zabudowania dawniejszego niema.

Zabudowanie nowe przez terazniejszego possessora najmowanym robotnikom uczynione. Cerkiew z drzewa w kostkę oprawnego, gontami pokryta, kształtnie kosztem possessora zabudowana i dokoła oparkaniana; więcej do półtora tysiąca zł. pol. kosztująca. Rezydencya possessora z drzewa rżniętego o szesciu pokojach z sionkami dwoma zbudowana, około której jest ogródek z kwaterami na kwiaty sztachetami roboty stolarskiej ogrodzony, z fortkami dwoma do wchodu i wychodu. Tej rezydencyi budowla z sztachetami do tysiąca zł. ekspensy uczyniła. Gumno z drzewa rżniętego z szczytami z tarcieć danemi kształtnie zabudowane, którego budowla zł. 1200 kosztuje. Stajnia, wozownia i obora na bydło dość obszerna, obok tego gumna od dziedzińca z drzewa rżniętego dalej z okrągłego na mech w kwadrat zabudowana kosztuje zł. 800. Budynek ex opozyto blisko folwarku zrobiony z drzewa rżniętego w którym lamusów dwa i chlewy dla trzody znajdują się cztery z dymnikami i szczytami po obydwóch końcach z tarcieć danemi wybudowany kosztem zł. 400. Młyn na rzece Noryni z drzewa w kostkę oprawnego gątą okryty o dwóch kamieniach z stępunikami i foluszach zabudowany, przy którym grobla przez grabarzów osypana; w końcu tej grobli na drugiej stronie upust jałowy kształtnie dany którego młyna z upustem dawnym jałownym budowla i usypanie grobli garami przyniosło ekspensy 5000. Teraz wśródku grobli przez zbytek wody przerwano i chrustem ugacono. Folwark o dwóch izbach i sienią dranicami kryty na uroczysku Bazarowce, karczma we wsi Szolomce z drzewa rżniętego izbę komorę i komorę mająca z wozownią i szczytami z tarcieć danemi dranią kryta z kominem na wierzch wyprowadzonym kosztująca około 1000. Karczma takaz druga

trochę mniejsza zanowo—buduje się na wiosce Stobodzie nie dokończona jeszcze kosztująca około 500 złotych. Ogród fruktowy dłużyny łokci 253 a szerzyny łokci 294 obszerności mającej którego dwie części więcej 900 drzewkami fruktowymi a trzecią część chmielem węgierskim zasadzono i dokoła parkanem opasany z bramką sztachetową stolarskiej roboty, a przez środek tego ogrodu idzie ulica ze dwora do cerkwi, wszystkie ulice koniczyną zasiane. Sadszawek dwie dużych na krynicach z upustami na wodę, z których jedna jest w koło ocembrowana, spustami zacęte, grabarzami wyrzniete i zarębione; tych robota do zł. 3000 kosztuje. Trakt przez całe grunta tej dzierżawy z Owruca do Norzyska idący, rowy na osuszenie błot i sianożęci na uroczysskach w Bazarowce w Siewierskim błocie i innych kosztować może zł. 500, gdyż na prętów 2000 wykopano. Zalit się dzierżawca iż ta dzierżawa Szolomki roku 1770 za konsensem JKMci od JW. Jełowickiego Oboznego pol. WX. Lit. za summe 20000 kupione chodząc dawnej w ręku sttów Owr. bardzo była opuszczona w pilnowaniu granic swoich i od sąsiadujących Bazylianek Kor. z ich dobrami Klincem nazwanemi ustępując sobie tę dzierżawę za dobra dziedziczne do tradycyi ich przychodziła o której całość i utrzymanie na wyszukanie dokumentów w Kijowie w metrykach litt. Kor. w Warszawie w actach trybunalskich w Lwowie, w aktach Luckich w Włodz., Krzem. i Owr. Zytt. i po obywatelach tutejszego W-wa terazniejszy possessor na wyszukanie dokumentów do ośmiu tysięcy złł. poll. miał wydatku, po tem razy ze sześć o milgo(?) ztąd olegley na assessoryą dla uchilenia prozekucyi trybunalskiej i dla powrucenia natury dóbr Królewskich dla zyskania dekretu na odgraniczenie z sąsiadującymi i trzy razy kommissyą sprowadzając wyłożył kosztu do 10000 i jeszcze proces w kontynuacyi wydatku potrzebuje, i na okazanie tej prawdy okazywał dokumenta tak przez summaryusz jako i w naturze, a że innych jeszcze w ręku niema które się znajdują w Warszawie do spraw dane wnosił. W gruntach teraz do stty Szol-go używanych lasów żadnych zdatnych niema, cały grunt orny do usiewów potrzebny. A po zakończonym co tylko

do urzędu lustratorskiego należało dziele, aby Ur. Andzej Komar stta Szol. lub od niego destynowany do podania inwentarzów na sprawiedliwie onych spisanie i podanie na tę rotę, jako regista, inwentarze i wszystkie dokumenta intratę stwa tego okazujące sprawiedliwie podał i nic z nich na krzywdę Skarbu Kor. nie utait obowiązali. A że Ur. Gabryel Odyniec, dóbr prowentów sttwa tego pisarz, okazawszy manifest wraz z przysięgą w Gr. Zytt. roku terazniejszego dnia 8 sierpnia na to jako wiadomego intrat i stanów dóbr stwa Szol-go do podania registrów pod lustracyą używa i nieutaie na krzywdę Skar. Kor. niekaże uczyniony przysięgę oświadcza a zatym onego na wyżej wyrażoną rotę do przysięgi dopuścili i przysięgę z zwykłą uroczystością przed wyobrażeniem Ukrzyżowanego Chrystusa Pana odebrali.

Atanazy Wyhowski Komor Ziemi Owr. lustrator.

Franciszek Ziołkowski Vicesgerent Grodzki Owrucki lustrator (M. P.).

Jakub Kościuszko Regent Ziem. Owr. lustrator (M. P.).

Выпись изъ книги, хранящейся въ Архивахъ бывшаго финансово въ Царствѣ Польскомъ Управленія—Отдѣль 46 книга 4. Lustracye i inwentarze wielu starostw i rożnych dobr Krolewskich w Wojewodztwie Kijowskiem położonych.

УКАЗАТЕЛЬ

ЛИЧНЫХЪ И ГЕОГРАФИЧЕСКИХЪ ИМЕНЪ КЪ ЛЮСТРАЦІЯМЪ СТАРОСТВЪ КІЕВСКАГО
ВОЕВОДСТВА 1765 И 1789 Г.

1910

1910

ИМЕНА ЛИЧНЫЯ.

А.

Августъ I (Сигизмундъ—), король польскій 592.

Августъ II, король польскій 167, 299, 547.

Августъ III, король польскій 42, 85, 132, 167, 186, 194, 196, 220,
236, 254, 299, 300, 547, 585.

Александръ, король польскій 540, 581, 584.

Александровичъ Дмитрій, намѣстникъ Житомирскій 540.

Аморъ—см. Тарновскій.

Б.

Бадини, повѣренный вн. Ст. Понятовскаго 327.

Барановичъ Стефанъ, шляхт. 575, 592.

Барановскій Юсифъ, шляхт. 592.

Барановскій Семень, шл. 592.

Барановскій Томашъ, шляхт. 575, 592.

Барановскіе, шл. 574, 592, 593.

Беднаржъ Хведько, войтъ с. М. Велнянки 232.

Белоцкіе (или Бялоцкіе), бояре Овруцкіе—см. Ланевичъ-Белоцкіе.

Березовскій Рафаль, шляхт. 118.

Бержинскій Юсифъ, шляхт. 585.

Бержинскій Фелиціанъ, шляхт. 585—586.

Бехъ, судья земскій житом. 551.

- Бехъ Якубъ, шл. 568.
Видный Иванъ. войтъ предмѣстья г. Таращи 223.
Виличъ Микита, бояринъ овруч. 561.
Вилавскій Теодоръ, священникъ 503.
Влешинскій Францискъ-Ксаверій, регентъ кварцяный 200.
Богдановичъ, городничій житом. 167.
Боговичи, шл. 192.
Богринъ, мѣщанинъ овруч. (хлопъ или куничникъ) 568.
Болсуновскій Якубъ, мѣщ. овруч. 566.
Борковскій Якубъ, шляхт. 476.
Боровицкій Алоизій-Каэтанъ, намѣстникъ земскій Киев. 414.
Боровицкій Томать, вице-рег. грод. Киев. 222.
Боровскій шлях. (основаль слободу Желѣзняковъ) 29.
Борхъ графъ Янъ, подканцлеръ 388.
Брагило Харитонъ, мѣщанинъ богусл. 382.
Браницкій Францискъ-Ксаверій, гетманъ великій коронный 377. 380.
395, 402, 403, 404, 405, 420, 467, 468.
Браницкій гр. Янъ Клеменсъ, каштелянъ краковскій, гетманъ вели-
кій коронный 65, 332, 401, 424.
Бржостовскій гр. Михаиль, подскарбій в. к. литовскаго 120.
Бржостовская гр. Казимира, (ур. Огинская), 120.
Бугай Устинъ, крестьянинъ 460.
Будерадскій, шлях. (основаль слободу въ стар. Бѣлоцерк.) 117.
Будзинскій Григорій, шляхт. 453, 459.
Букаръ Адамъ, (зъ Юнча —), судья земскій житом. 544, 555, 559.
560. 561.
Букоемскій Мартинъ, комиссаръ 143, 144, 182.
Бурачковскій Петръ, возный 201, 220, 254, 300, 427, 434, 442.
Буржинскій Онофрій, староста Шавулискій 30. 33.
Буржинскій, шляхт. 151.
Буркать, шляхт. (основаль слободу Ясеневку) 115
Бушевскій (онъ-же Бушовскій), староста Таращанскій 81, 84. 85, 234.
Бушевская (она-же Бушовская), Юанна пожизненная владѣлица старо-
ства Таращанскаго 81, 85, 119, 120, 220.
Буякъ Стефанъ, мѣщанинъ овр. 580.

- Буякъ Василій, мѣщанинъ овр. 580.
Бѣлавская, вдова 487.
Бѣлавскій Александръ, шляхт. 476, 485.
Бѣржинскій, подкоморій житом. 203, 218, 219.
Бѣржинскій Фелиціанъ, староста Шаулискій 530.
Бѣржинскій Онуфрій староста Шаулискій 530.
Бѣржинская, вдова 530.

В.

- Вайновскій Михаилъ, возный 569.
Валицкій (Лада—) Александръ. шлях. (основаль слоб. Колодисте) 28.
Валицкій Казимиръ, шляхт. 122.
Васьковскіе, шл. 199, 575, 577, 592, 593.
Васькевичъ Кононъ Хиневичъ, шляхт. 592.
Вержибицкій Федоръ, мѣщанинъ Богуславскій. лавникъ 395, 401, 407,
408, 410, 411, 414, 415, 416
Визерскій, парохъ Рокитянскій 119.
Виклинскій Юзеръ, губернаторъ м. Таганчи 54, 55.
Вирскій Антоній, регентъ гродск. 392, 408.
Витковскій Францишекъ, управитель с. Вересы 552.
Вишневецкіе кнн., (Корибутъ—) 121, 127.
Вишневецкій кн. Іеремія—Михаилъ, староста Каневскій 298.
Вишневецкій Михаилъ, король польскій 298, 299.
Владиславъ IV, король польскій 579, 580.
Войтякъ Павелъ, бояринъ овр. 580.
Войтъ Степанъ, крест., войтъ с. Юсковъ Рогъ 223.
Вовкъ Грицько, крест. войтъ с. Миколаевки 223.
Володаръ Всеволодовичъ, кн. переяславскій (основаль монастырь въ
Каневѣ) 297.
Володкевичъ Фелиціанъ, митр. кіевскій (уніатскій) 122.
Волошиненко (онъ-же Павлинскій) Игнатій, мѣщ. 388, 390, 395, 400.
Волошиненко Николай, мѣщ., лавникъ Богуславскій 395, 414.
Волынскій, шляхт. 167.
Волинскій, шляхт. 447.
Вонсовичъ, (см. Дунинъ-Вонсовичъ).

Вороничъ, каштелянъ кіевскій 167.
Вороничъ Филонъ, подкоморій кіевск. 129.
Вороничи, шляхт. 64, 174, 175, 555, 559.
Вонжъ Юзефъ, шляхт. 21.
Вроблевскій Игнатій, шл. 476.
Вржщевскій, шляхт. 388.
Выговскій Казимиръ, староста Нехворощскій 148, 152, 204.
Выговскіе, шл. 167, 180, 181, 425, 569, 596.
Высоцкій шл., губернаторъ староства Дымирскаго 147.

Г.

Гаврылюкъ Ефимъ, крестьянинъ 554.
Гадзянъ Янъ, мѣщ., лавникъ богуславскій 395, 407, 410.
Галецкій, шл. 566.
Галіевскій, шляхтичъ, землемѣръ 230.
Ганскій Вентура, шл. 577.
Гаптары, мѣщане-землевладѣльцы 192, 176.
Гаранинъ Григорій, мѣщанинъ м. Богуслава 409, 411, 414.
Гаращуки, мѣщане овручск. 584.
Гардлинскій Томашъ, шл. управитель житом. стар. 537, 540, 561, 563.
Гарлицкій Петръ, шляхт. 533.
Гаудзинскій, шл. (основалъ слоб. Веселый-Куть) 115.
Гедиминъ, в. к. литовскій 297.
Геевскій Стефанъ, шляхт. 567.
Гладкевичи, шляхт. 192, 581.
Глембоцкій Михаилъ, шл. люстраторъ 1789 г. 201, 228, 245,
293, 313, 329, 352, 363, 439, 447, 453, 464, 533, 535.
Глибиха, вдова 566.
Глинскій Григорій Борисовичъ 581.
Голейовскій Игнатій, староста Гриневецкій 453, 457, 459, 459, 460.
Голейовская, старостина 458.
Головинскіе, шляхт. 64, 370.
Горковскій Константинъ парохъ с. Велнянки 235.
Городенъо, мѣщан. богусл. 395.
Горскій Станиславъ, староста Овручскій 593.
Гощинскій Францишекъ, люстраторъ 1789 г. 201, 228, 231, 245.

258, 274, 293, 313, 320, 329, 352, 363, 366, 371, 434, 439, 440,
447, 450, 453, 455, 464, 533, 535.

Градовскій, шляхт. 400.

Грасовскій, шляхт. 562.

Гржибинскій, шляхт. 567.

Григоровичъ Даниль, священникъ с. Ставищи 511.

Громницкій, вецерегентъ гродскій кievскій 412.

Грохольскій, шляхт. 219.

Гурковскій, шляхт., люстраторъ 551, 554.

Гурскій Яцекъ, радный г. Житомира 559, президентъ магистратъ 540.

Гузаровичи, шл. 578.

Гусары, бояре овручскіе 187.

Д.

Давиденко Филиппъ, бояринъ овручскій 573.

Дермилъ Матвій, крестьянинъ 460.

Детына Аронъ, еврей 401, 402.

Дзiенці-олѳовскій, шл. 567.

Добржанскій, шл. (основаль слободу Яновку) 79.

Догиль-Цирина.—см. Цирина.

Доманскій, шл. (основаль слоб. Чаплинку) 115.

Домбровскій Касперъ, шл. арендаторъ стар. Германовскаго 434, 439.

Домецкіе,—см. Темберскіе.

Дубравскій, судья гродск. Житом. 568.

Думинскіе, бояре и мѣщане овручск. 576, 580.

Думинскіе, шляхт. овручск. 191, 193, 566, 567, 581, 582, 583.

Дунаевскій, ксендзь 555.

Дунаевскіе, шляхт. 127, 128, 167, 461, 467, 468, 469, 470, 513, 518.

Дунинъ-Вонсовичъ Станиславъ, шл. люстраторъ 186, 199.

Дунинъ-Карвицкій Юзефъ, шляхт., регентъ коронный 118, 124,
125, 126, 127, 128, 131.

Духновскій Вавржинець, шляхт. 568.

Дыбовскій Пегръ, шл. комиссаръ стар. житом. 171.

Е.

Езерскій Матышъ, инстигаторъ 592.

Елецъ Игнатій, фундаторъ іезуитск. коллегіума въ Овручѣ 584.

Еловицкій, обозный польный вол. кн. литов., староста Шоломецкій
194, 595.

Ендржейовскіе, шляхт. 568.

Ерко Савка Грегоровичъ, бояринъ овручскій 580.

Ерличъ, шляхт. 388, 390, 391, 394.

Ерчаки. бояре овручскіе 580.

Ж.

Жуковскій Янъ, комиссаръ стороства Богуславскаго 332, 333, 352,
373, 374, 376, 377, 378, 379, 380, 388, 389, 392, 395, 397, 398,
399, 400, 401, 402, 407, 408, 409, 411, 412, 413, 415, 420, 422,
426.

Жуковскій, ксендзъ 555.

Журовскій, регентъ коронный 486.

Желизко, мѣщанинъ овручск. 584.

Жеребиловна, шляхт. 565.

Жеребило, шляхт. (основаль слободу въ Дымирск. стор.) 148.

Жолудъ Василій, мѣщанинъ таращ. 85.

Жолудъ Матвѣй, мѣщанинъ таращ. 85.

З.

Заборовскій Василій, управитель стар житом. 541.

Завадскій, шляхт. поссессоръ стар. Дымирскаго 458.

Завроцкая вдова, шляхт. 222.

Загорскій (или Загурскій), староста овручскій 186, 187, 586.

Залевскій (или Залескій), регентъ коронный 390, 391, 394.

Залескій ксендзъ, ректоръ іезуитскаго коллегіума въ Овручѣ 585.

Заливаки, бояре овручскіе 187.

Залѣскій Александръ, шляхт. 476.

Залѣскій Викторъ, регентъ земск. житом. 476.

Залѣскій Игнатій, вице регентъ градск овручск. 568.

Зануда (или Зануденко) Грицько, мѣщанинъ, лавникъ г. Богуслава
395, 400, 407, 408, 410, 411, 414, 416, 417.

Заржицкій, шляхт. 222.

Зарудный Самуилъ, судья войсковоу запорожск., владѣлецъ староства Шаулисскаго 530.

Зарудный Янъ, наслѣдникъ Самуила 530.

Заславскіе кн., наслѣдники кн. Острожскихъ 127, 560.

Заславскій кн. Янушъ, староста житом. 175, 183.

Зборовскій, шляхт. 523.

Зеленко Игнатій, шляхт. 531, 532.

Зеленскій — (Ціолекъ-Зеленскій) Валентинъ, судья городскій кievскій 402, 554.

Зіолковскій Францишекъ, люстраторъ 596.

Злотковскій Томашъ, шляхт. 567.

Злотницкіе, мѣщане богусл. 400, 401.

Зѣлинскій, судья городск. кievск. 543.

Зѣлинскій Петръ, шляхт. 530.

I.

Герузальскій Гасперъ, комиссаръ стар. Таращ. 84, 119.

И.

Ивановскій, шляхт. 218.

Иваницкіе, шляхт. 201, 220, 427, 434, 442, 461, 533.

Ивановичъ Онуфрій, землянинъ Овручск. 578.

Ивони, дворянинъ королевскій 470.

Иллуковъ Яковъ, крестьянинъ 460.

Илинскій Янъ Каэтанъ, стар. житом. 165, 167, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 182, 183.

Илинскій Янъ Каэтанъ, стар. житом. 536, 537, 543, 544, 551, 557, 561, 562, 563.

Илинскіе, шляхт. 158, 164, 167, 185.

К.

Кадкевичъ, шляхт. державца стар. Таращ. 120.

Казимиръ IV, король польскій 298.

Каленскій Николай, намѣстникъ городск. кievск. 167, 177, 178, 179, 180.

- Каленскій Николай, чисарь гродск. житом. 555.
Каленскій шляхт. овручск. 591.
Каменскіе, шляхт. 119, 167.
Каминскій Юхимъ, шляхт. 201, 427, 434, 442, 535.
Каморовичи, бояре овручскіе 187.
Карвицкій, подстароста овручск. 583.
Карвицкій—см. Дунинъ-Карвицкій.
Карніевскій Игнатій, (и жена Марианна) староста Нехворощскій 201.
202, 204, 212, 218.
Катюжинскій, вице регентъ 414.
Качинскій, шляхт. 406, 457.
Кашевскій—см. Челій-Кашевскій.
Кириченко Семенъ, возный 461, 533.
Киркуръ, вице регентъ гр. кiev. 482, 488.
Киркуръ Станиславъ, шл. 180.
Клименко Игнатій, мѣщан. богуславскій 392, 394, 402, 407.
Климовичъ Панасъ, мѣщан. богуславскій 382.
Кобылинскіе, шляхт. (владѣльцы с. Кобылина) 510.
Кобылинскій Антоній, комиссаръ стар. Романовскаго 139, 140, 141.
Ковалевскій Яковъ, парохъ с. Юскова Рога 235.
Коваль Опанасъ, крестьянинъ 459.
Козловскій Стефанъ, комиссаръ стар. Овручскаго 586.
Колениковичъ Степанъ, бояринъ овручскій 580.
Колтакъ Иванъ, шл. 592.
Коляда Илько, крест. войтъ с. Лисовичъ 223.
Комаръ Андрей, староста шоломецкій 590, 591, 593, 596.
Кончаковскіе, шляхт. овручскіе 576, 577, 581.
Кончуковскій Василій, бояринъ овручскій 581.
Корестецкій Янъ, бояринъ овручскій (онъ-же подданный) 576.
Корженевскій Янъ, капитанъ, державца ст. Богуславскаго 79, 80.
81, 395, 396, 402.
Корибуть-Вишневецкіе, =см. Вишневецкіе.
Коркушка, мѣщ. овруч. 565.
Корленко Никита, мѣщан., лавникъ богуславскій 409, 411, 414.
Корнецкій Янъ, королевскій секретарь 388.

- Корчевскій Янъ, староста житомирскій 550.
Карчевскіе, бояре и мѣщане овручскіе 576.
Корчевскіе, шляхт. овручск. 584.
Корчинскій, маршалъ надворный 407.
Корчинскій Стефанъ, урядникъ вересовскій 183.
Корыцинскій Якубъ, ловчій овруцкій, поссессоръ стар. Звенигородского (основаль слоб. Верески, Чупиру, Ружки) 22, 27, 28, 29, 84, 113, 114, 117, 119.
Корыцинскій Руфянъ, мельникъ черниг. (основаль слоб. Лисича Балка и Петруфievское) 28.
Косинскій Криштофъ, шляхт., влад. м. Ракитна и Ольшаница (впосл. предводитель возстанія) 127.
Косинскій, судья земск. кievск. 415.
Косуцкій, генераль. поссессоръ с. Рогозной 514.
Косцюшки (онъ-же Костюшки) шляхт. овручск. 199, 568, 585.
Косцюшко Якубъ, регентъ овручскій, люстраторъ 1789 г. 596.
Косцюшко Янъ, деканъ Радомысльскій, прокураторъ метрополиі кievской 122, 123.
Косцѣцкій, вице регентъ 411.
Красицкій гр. Антоній, 588.
Красуцкій, мѣщанинъ богуславскій 388, 390, 392, 394, 395, 399, 400, 411, 414, 415, 416.
Крикуненки, крестьяне 459.
Круковскіе, шляхт. овручск. 569, 570, 571.
Крунскій Василь Мартиновичъ, землян. овр. 583.
Кудрицкій, лѣсничій таращ. 220.
Куклинскій Антоній, комиссаръ стар. Шаулискаго 33.
Кулеша Антоній, повѣренный г. Бржостовскихъ 120.
Кулешъ Степанъ, крестьянинъ 460.
Кульчицкій, шляхт. (основаль слободу Пясечну) 29.
Куруша Яковъ, крестьянинъ 510.
Кустовскій Андрей, мѣщанинъ таращ. 223.
Кучеръ Павло, крест. с. Вересы 554.
Кучинская, владѣлица стар. Ромоновскаго 481.
Кушнеренко Корній, крест. 460.

Л.

- Лада, (см. Валицкий).
- Лазаревичъ, полковникъ 274.
- Лазаренко Павло, крест., войтъ с. М. Березянки 223.
- Ланевичъ Хома, земян. овр. 571.
- Ланевичъ-Сачко-Белоцкіе, (Бѣлоцкіе, Балецкіе) шляхт. и бояре оvrучск. 571, 572.
- Лашинскій, дизунитскій парохъ сквирскій 487.
- Ласкій—см. Чичирко-Ласкій.
- Ласковскій Фелиціанъ, (основаль слоб. Бродецке) 28.
- Ласота Юрій, шляхт. 572.
- Лащъ Самуилъ, стражникъ коронный, староста Оvrуч. и Романовск 198 481, 483.
- Лебединскій Якубъ, священникъ Спасской церкви г. Житомира 550.
- Левандовскій Янъ, старшій радный, онъ-же президентъ магистрата въ Житомирѣ 540, 559.
- Ледуховскіе, шл. владѣльца Тетіевскаго ключа 118.
- Липенко Павелъ, крестьянинъ 458.
- Лисовскій, землевлад. оvrучскій 565.
- Лозинскій, писарь гродск. оvrучск. 566.
- Лозовицкій, шляхт. 541.
- Лопатынскій, шляхт. бѣлоцерк. 119.
- Лосевичъ, владѣлецъ м. Таращи 84.
- Лысогорскіе, землевлад. оvrучскіе 567.
- Лысогурскій, намѣстникъ гродскій оvrучскій 185.
- Любовидскій Стефанъ, 555.
- Любичъ, — см. Хоецкій.
- Любартовичи, (см. Сангушки).
- Любомирскій кн., староста Бѣлоцерковскій 122.
- Любомирскій кн. Іосифъ, староста Романовскій 467, 472, 473, 476, 477, 480, 483, 484, 487, 488, 489, 503, 510, 514, 519.
- Любомирскій, кн., Ксаверій, дѣдичъ ключа Межиричскаго 326.
- Любомирскій кн. Станиславъ, воевода Брацлавскій, дѣдичъ м. Жа-

ботына и Повалочи, поссессоръ королевск. имѣній Строковъ, Вуки и
Бложинъ 21, 133, 141, 144, 153, 157.

Любомирская кн., (урожд. Ржевуская) 326.

Любомирская кн., воеводина кievская, влад. м. Иванкова 456.

М.

Майорко, еврей, арендаторъ перевоза въ с. Станишовкѣ 556.

Макаревичи (или Макаровичи), землевлад овруч. 182, 581, 582, 584.

Маклакъ Янъ, шляхт. богуславск. 402, 406.

Малаховскій, канцлеръ великій коронный 405.

Маларъ Матеушъ, мѣщан. овручск. 568.

Маркевичъ Янъ, губернаторъ стар. Синицкаго 327, 330, 332.

Маскаровичи, бояре овручскіе 193.

Матвѣйовскій Дениско, староста житомирскій 561.

Матковскій Иннокентій, опать каневскій 299.

Матюшенко, мѣщан. овручск. 567.

Мацевичъ, шляхт. (основалъ слободу Виноградъ) 114.

Машенскій Матвѣй, бурмистръ овручскій 565.

Машкевичъ, мѣщан. овручск. 565.

Микеты, бояре овручскіе 192, 193.

Микитенко Павелъ, крестьянинъ 460.

Милашевскіе, бояре овручскіе 580.

Мирецкій Антоній, (основалъ слоб. Росохонату) 28.

Миръ, каштелинь инфляндскій, староста Тышовецкій, внослѣдствіи ста-
роста Германовскій 434, 439.

Михаилъ, король польскій — см. Вишневецкій.

Мицинскій Томашъ, пріоръ житомир. іезуитъ-братства 174.

Млодецкіе, шляхт. бѣлоцерк. (основали сл. В. Березянку и Круто-
горбы, 117, 118, 331, 332.

Мнишекъ Вандалинъ, староста Бѣлоцерковскій 467.

Мнишекъ Юрій, староста Бѣлоцерковскій 85, 113, 115, 116, 120, 122,
123, 125, 127, 129, 131.

Мнишкова, подкоморжина, владѣлица м. Володарки 140.

Моклакъ, всендзъ 555.

Молодецкій, шляхт. 222.

- Мержковскій, шляхт. 523.
Мотылевичъ Григорій, священникъ с. Строкова 519.
Мочульскіе, шляхт. овручск. 565.
Мошковскій, шляхт. овручск. 567.
Мрочекъ Андрей и Клеменсъ, шляхт. овручск. 567, 572.
Малкевичъ, землевлад. овручск. 565.
Мяновскій Игнатій, субделегатъ винницкій 275, 300, 320, 326
333, 531.
Мяновскій Адамъ, писарь стороства Черкаскаго 236, 246.
Мяновскіе, 382, 412.

Н.

- Налушненко Илько, мѣщанинъ Таращи 223.
Невмержицкій Стефанъ, мѣщан. овручск. 568.
Немиричъ, воевода Кіевскій 577.
Немиричъ Владиславъ, 567.
Немиричъ Юрій, 585.
Немиричи, землевладѣльцы 147, 182, 219.
Новицкій Игнатій, губернаторъ стар. каневского 54, 55, 56, 57, 60
Новицкій Флоріанъ, президентъ житом. магистрата 540, 559.
Нѣзвиевскій Юсифъ, подстолій житом. люстраторъ 476.

О.

- Одынець Габріель, шляхт. писарь стар. овручск. 596.
Ожга Антоній, региментарь украинской партіи, староста Романовскій
(и жена его — Ожджица) 117, 132, 133, 135, 467.
Окенцкій, бискупъ познанскій, канцлеръ коронный 412.
Оксентій, ротмистръ надворныхъ козаковъ 292.
Олизаръ Константинъ, подкоморій владимирскій, староста сминцкій
84, 117, 129, 327, 331, 332.
Олизаръ Леонардъ, подкоморій владим. 327.
Олизары гр., 182, 545.
Ольшанскій Юрій, староста овручскій 186, 187, 574, 588.
Ольшанскій Шимонъ, староста шоломецкій 194.

- Ондійовскій Петръ Стефановичъ земл. овр. 578.
Онисковы, бояре овручскіе 573.
Орачевскій, шляхт. житом. 555.
Островскій, державца стар. Таращанскаго 120.
Островскій Михаилъ, полковникъ 531.
Острожскій кн. Янушъ, каштелянъ краковскій, староста Бѣлоцерков-
скій, Каневскій, Богуславскій, дѣдичъ и Рокитно и Ольшаницы 61,
118, 125, 127, 128, 372, 383, 417, 418, 469, 479.
Острожскіе кн., 560.
Охоцкій Іосифъ, опать овручскій 567, 583.

П.

- Павленко Артемъ, мѣщанинъ житомирскій 548.
Павлинскій—(см. Волошиненко).
Павловскій, губернаторъ стар. таращанскаго 83.
Павша Якубъ, люстраторъ житом. стар. 551, 554.
Павши, шляхт. овручскіе 192, 193, 544, 566, 568, 576, 577, 578
Паевичъ (Сава и Ерко), бояре овручскіе 580.
Пенчельскій Александръ, губернаторъ стар. черкаскаго 8.
Пенчинскій Янъ, шляхт. 407, 408.
Пеньковскій Антоній, староста прилуцкій 551, 554.
Пересѣцкіе Андрей и Стефанъ, владѣльцы плаца въ Житомирѣ
177, 178.
Перетятко Иванъ, мѣщанинъ богуславскій 395, 401, 409, 411, 414.
Пержки (Першки, Пѣршки). мѣщане и бояре овручскіе 187, 576,
579, 580.
Петельчиць, шляхт. 476.
Пининскій, шляхт. 449.
Пинчукъ, крестьянинъ 554.
Піотровичъ, мѣщан. овручск. 565, 585.
Піотровскій Михаилъ, шляхт. губернаторъ Кагарлыкьскаго стар. (ос-
новаль слободу Тарновскую 427, 431, 432.
Плоцковскій, коморникъ граничный львовскій 222.
Плута Стефанъ, губернаторъ стар. Звенигор. 29.
Подгаецкій, шляхт. 183.

- Подгурскій, шляхт. 119.
- Подаржевскій Францишекъ, (основавъ слободу Юрковку) 28.
- Подаскій, шляхт. 449.
- Полозовичъ, равинъ овручскій 585.
- Поляновскій Юзефъ. повѣренный бердичевскихъ кармелитовъ 176.
- Пожазанскій Яковъ, парохъ Лисовецкій 235.
- Понятовскій (Цюлекъ Понятовскій) Станиславъ, подскарбій вел. кн. лит. староста Каневскій, Корсунскій, Синицкій, Богуславскій, владѣлецъ м. Таганчи и Шендеровки 276, 293, 301, 313, 314, 320, 321, 323, 325, 326, 327, 329, 330, 333, 366, 413, 532.
- Поплавскій Каспръ, 593.
- Портянюхи, мѣщане житомирскіе 543.
- Поскробка Василь Давидовичъ, бояринъ овручскій 582
- Потемкинъ кн. Григорій Александровичъ, влад. ключа Межиричскаго 326.
- Потоцкій Евстафій, генераль артилеріи литовской. стор. Дымирскаго 145.
- Потоцкій Игнатій, каштелянъ львовскій, стар. Каневскій 43, 55, 56, 57, 61.
- Потоцкій Михаилъ, люстраторъ 1789 г. 205.
- Потоцкій Николай, староста Каневскій 55.
- Потоцкій Протъ, староста Гузовскій 415, 587, 588.
- Потоцкій Янъ, каштелянъ львовскій, староста Каневскій 275, 276.
- Потоцкій, воевода Кіевскій 30, 33.
- Потоцкій, староста овручскій 579.
- Потоцкій, подстолій житомирск. 167.
- Потоцкій, хорунжій житом., люстраторъ 1789 г. 536.
- Потчаскій мѣщ, овручск. 567.
- Пржездзыцкій, ассесоръ 405.
- Пронскій Фридерикъ Глѣбовичъ, воевода Кіевскій 579.
- Проскуры-Суцанскіе, владѣльцы ключа Корнинскаго 140, 144, 473, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 493, 496, 498.
- Проскуры шляхт. житом. 167, 555.
- Прушинскіе, шляхт. 236, 545, 579, 592.
- Прушинскій Доминикъ люстраторъ 1789 г. 205.

- Пуликовскій, шляхт. (основаль слободу Шубина Гребля) 79.
Пясковскій Николай, подкоморій кременецкій, староста Таращанскій 220, 221, 223, 229, 235.
Пясковская Юанна (вдова, пожизненная влад. стар. Таращ. 221, 229, 230.
Пясецкій, губернаторъ стар овручскаго 188, 189.

Р.

- Радзивилъ кн., воевода Троцкій 55.
Радзишевскіе, шляхт. 196, 458.
Радомскіе, землевлад. овручскіе 578, 592.
Райко, шляхт. (основаль слоб. Босувку) 114.
Раковецкій Христофоръ, 387.
Раиштынскіе, шляхт. овручск. 566, 593.
Ратомскій Александръ, шляхт. 592.
Редчицы, бояре и шляхт. овручскіе 191, 192, 193, 565, 576, 577, 578, 579, 580, 592.
Ржевускій Францишекъ, стар. Богусл. ех-маршалекъ коронный 332, 333, 352, 372, 377, 388, 391, 395, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 413, 414, 417, 420, 422, 425, 426.
Ржевуская, старостина Богуславская 400, 401.
Ржевецкій Янъ, лѣсничій таращ. 220.
Рожницкій, шляхт. овруч. 566.
Розтворовскій Францишекъ, староста житом. 550.
Рокитницкій, шляхт. 447.
Романовскій Евстратій, священникъ г. Таращи 234.
Романчукъ Михаилъ, крестьянинъ 554.
Ромейко, шляхт. (основаль слободу Матвievку) 79.
Ростковскій, вице регентъ гродск. житом. 487.
Ростовскій Стефанъ, палестрантъ житом. 182, 183.
Рубановичъ Михаилъ, деланъ Бѣлоцерковскій 236.
Рудницкій Сильвестръ, опать каневскій 299.
Рудницкій Теодосій, опать каневскій 299.
Рудомскій, мѣщ. оvr. 565.
Рудскій, шляхт. 560.

- Ружинскій кн. Николай, войскій кіевскій, влад. Павлолочи, староста Романовскій 469, 477, 485.
- Рули, мѣщ. овручскіе 576.
- Рутковскій Станиславъ, шляхт. 404.
- Рыбинская Констанція, 592.
- Рыбинскій Доминику, люстраторъ 1789 г. 205.
- Рыбчинскій, шляхт. овруч. 568.
- Рыковскій Валеріанъ, шляхт., губернаторъ стар. Богуславскаго 400, 409, 410, 415.
- Рыльскій Шимонъ, губернаторъ стар. Бѣлоцерк. 113, 115, 119, 121, 123, 125, 126, 127, 128, 129.

С.

- Савка, крест. бурмистръ с. Сахновки 326.
- Савковичъ Захарій, мѣщан., войтъ богуславскій 374, 381, 388, 390, 392, 394, 400, 407, 408, 410, 411, 414, 415, 416, 417.
- Савченко Павелъ, крест, войтъ с. Потоки 223.
- Сангушко (Любартовичъ) кн. Иеронимъ, воевода Волинскій, стар. Черкасскій 1, 8, 236, 246.
- Сангушко кн. Іосифъ, староста Черкасскій 236.
- Сангушки кнн., 118, 127.
- Сасинъ Юзефъ, представитель стар. Трахтамировскаго 56, 61, 64, 80.
- Сачко—см. Ланевичи Бѣлоцкіе.
- Свейковскій Мартинъ, староста Брацлавскій, влад. м. Таганчи 54, 55, 56.
- Свѣнтоховскій Юзефъ, губернаторъ стар. Чигиринскаго 21.
- Серебитовна, мѣщ. овручск. 566.
- Сигизмундъ I, король польскій 541, 571, 575, 577, 578, 579, 592.
- Сигизмундъ II Августъ, король польскій 541, 579, 593.
- Сигизмундъ III, король польскій 372, 387, 388, 395, 396, 399, 404, 417, 418, 426, 468, 469, 477, 485, 561, 579, 582.
- Сикорскій, писарь городск. житом. 167.
- Сикорскій Іосифъ, писарь городск. житом., люстраторъ 1765 г. 158, 164, 185, 198.
- Скаржевскіе Янъ и Николай, шляхт. 118.

- Скаржинскій, шляхт. (основаль слоб. Сухую Величанку) 115.
- Скипаръ Игнатій, шляхт. камиссаръ стар. чигир. 254, 268.
- Славинскій, шляхт. (основаль слоб. Поповку) 115.
- Сливинскій Михайль, дворянинъ королевскій 572.
- Сломовскій Ипполитъ, шляхт. 434.
- Слушиковскіе, шляхт. овручскіе 581.
- Сницеръ Иванъ, мѣщанинъ богуславекій 395.
- Собанскій, шляхт. 523.
- Собѣскій Якубъ, староста красноставскій 121.
- Собѣщанскій Рохъ, комиссаръ стар. Синицкаго 131.
- Совинскій Ципріанъ, шляхт. 405.
- Соколовскій Янъ, экономя стар. Звенигор. 533.
- Соколовскій Калинъ, шляхт. житом. 177, 178, 179.
- Солтыкъ Феликсъ, староста Звенигородскій 22, 28, 29.
- Солтыкова, старостина Звенигородск. 533, 534.
- Спендовскій Іохимъ, опать каневскій 299.
- Спендовскій Юсифъ, губернаторъ ст. Таращанскаго 220, 221, 222, 223.
- Станиславъ-Августъ (Понятовскій), король польскій 221, 275, 276, 299, 301, 332, 333, 372, 381, 387, 388, 392, 395, 396, 397, 403, 404, 461, 462, 468, 484, 531, 547, 550.
- Станкевичи, бояре и мѣщане овручскіе 567, 576.
- Станскій Янъ, подвоеводій судовый житом. 388.
- Статевскій Антоній, губернаторъ ключа васьковскаго, комиссаръ староства кагорлыккаго 63, 64, 124, 128.
- Сташки (или Сташкевичи), шляхт. овручскіе 192, 193, 577, 578, 580, 592.
- Стемцскій, воевода Кіевскій 412.
- Стефанъ (Баторій), король польскій 541.
- Стецкій Янъ, каштелянъ кіевскій, стар. Ставищскій 141, 173, 181, 183.
- Стецкій Янъ, люстраторъ 1765 г. 185, 186, 199.
- Стецкій Янъ, каштел. кіевск., староста Рамановскій и овручскій 467, 503, 509, 510, 511, 551, 552, 569, 570, 571, 572, 573, 585, 586.
- Стецкіе, шляхт. 132, 147, 567, 568, 569.
- Стопчанскій Александръ, шляхт., повѣренный мѣщанъ богуслав. 391, 392.

- Страшинскій, шляхт. 523.
Стрыбыль, шляхт., владѣлецъ с. Левковъ 562.
Ступницкій Янъ, священникъ спасской церкви въ Житомирѣ 550.
•Супрунъ Матвѣй, крестьянинъ 488.
Суриновна Духна, владѣлица м. Рокитна и Ольшаницы 126.
Сурины, шляхт. овруч. 566, 567.
Суходольскій Антоній, комиссаръ стар. корсунскаго 39.
Суходольскій Илія, уніатскій священникъ м. Рамановки 489.
Суходольскій Якубъ, парохъ житомирскій 550.
Суцанскіе--см. Проскуры-Суцанскіе.
Сущевичи, шляхт. житом. 167.
Сыклинскій—см. Шимковичъ.
Сынгаевскій, намѣстникъ гродск. житом. 167.
Сынгаевскій Михайль, шляхт. овручск. 565, 566.
Сѣмашко Филонъ, шляхт. 592.

Т.

- Тарковскій Матвѣй комиссаръ стар. Нехворощскаго 151, 152.
Тарновскій (Аморъ—) гр. Янъ, дѣдичъ ключа Василевскаго и обуховскаго, староста кагорлыкскій 62, 64, 124, 128, 129, 426, 427, 432, 441.
Темберскіе-Домецкіе, шляхт. 222
Теслюковичъ Иванъ, бояринъ овручскій 580.
Тимошенко Иванъ, крестьянинъ 459.
Титаренко Харко, крестьянинъ 488.
Толкачи, бояре и шляхт. овручскіе 192, 193, 576, 577,
Тржецякъ, судья коронный 510.
Тржецяки, шляхт. овручскіе 566, 567, 569, 576, 584.
Тржецяки, шляхт. житом. 167.
Трипольскіе, шляхт. овручскіе 193, 196, 565, 566, 569, 576.
Турчиненко Степанъ, мѣщанинъ, лавникъ богуславскій 395. 407.
Турчиновичъ Андрей, шляхт. 571.
Тушевскій Войцѣхъ, шляхт. 198.
Тыновскій, шляхт. (основалъ слободу Красное Поле) 114.
Тышецкій, шляхт. 565.
Тышкевичъ Евстафій, староста житом. 547.

- Тышкевичъ Крыторъ, староста житом. 183.
Тышкевичъ Фридерикъ, воевода брестскій 561.
Тышкевичи, 151, 562.
Тышковскій, поручикъ кавалеріи (основалъ слоб. Яновку) 292.

У.

- Узаревичи, шляхт. овручск. 413.
Ущатовскіе, шляхт. овручск. 199, 574.

Ф.

- Фецковичъ Остафій, шляхт. 531, 532.
Физыкевичъ Бонифацій, опатъ Каневскій 300.
Фишеръ Янъ, шляхт. 200.
Фирлей, каштелянъ белзскій, дѣдичъ ключа Обуховскаго 118.

Х.

- Халенкій, староста Овручскій 569.
Харлинскій, шляхт. 448, 449.
Ходорковскій, регентъ кievскій 408.
Ходкевичова, старостина жмудская, владѣлица ключа Чернобыльскаго 455, 456.
Хоецкій (Любичъ) Григорій, судья земскій, люстраторъ 1789 г. 408, 476.
Хоецкіе, шляхт. 167, 381.
Хойновскій, поручикъ кавалеріи (основалъ слободу Сосновку) 267, 268
Хмельницкій Богданъ, гетманъ 128, 271, 298, 419, 559.

Ц.

- Цетнеръ Игнатій, воевода белзскій, староста Рожевскій 152, 162, 163, 164, 446, 447, 448, 449.
Ціолекъ—см. Ц.-Зелнскій и Ц.-Понятовскій.
Цюрупа Степанъ, мѣщанинъ, лавникъ богуславскій 395, 407, 409, 410, 411, 414.
Цырына (или Цирына, Догиль—) Казимиръ, 131, 132, 135, 139.

- Цырына (Догиль —) Павелъ и жена его Катерина, стар. таборовскій 461, 462, 464, 467, 468, 469, 470.
Цырына (Догиль —) Францишекъ и жена его Францишка 117, 131, 132, 133, 135, 139, 461, 467, 470, 523.
Цырына (Догиль —) ксендзь 556.
Цѣхановскій Петръ, шляхт. овручск. 564, 565.
Цѣцитовскій, бискупъ житомирск. 543.
Цѣшкевичъ, шляхт. 119.

Ч.

- Чайковскій Янъ, губернаторъ ключа Лисянскаго 42, 117.
Чорторыйскій кн. Михаилъ, староста житомирскій 541.
Челій-Кашевскій, бояринъ овручск. 584.
Чепелевскій, шляхт. 119.
Черленевскій Бозалій, представитель стар. житомирск. 173, 174, 179, 180.
Чернеховскій, шляхт. овручск. 566, 567.
Черныши, влад. с. Кошоватого 117.
Чернявскій, шляхт. 222.
Чеховскій, шляхт. (основалъ слободу Вотыловку) 115.
Чичирко-Ласкій, лантвойтъ овручск. 564.
Чухлибъ Иванъ, крест. войтъ с. В. Велнянки 223.

Ш.

- Шавловскій Бенедиктъ, бурграбій овручск. 567.
Швабы, шляхт. овручск. 572, 585, 593.
Швецъ Кариъ, крест., войтъ Сѣдлецкой слободы 223.
Шелестъ, полковникъ козацкій, влад. с. Юхны 352, 357.
Шелешонъ Иванъ, мѣщан. войтъ богуславскій 382, 383.
Шептицкій Аѳанасій, опать каневскій 299.
Шимковичъ Сыклинскій, первый староста таборовскій 470.
Шолайскій, судья пограничный, арендный влад. стар. тарацанскаго 221, 222.
Шолыги, бояре овручскіе 579, 580.

Щ.

Щеніовскій Станиславъ, подчашій житом., староста трактомировскій,
дѣдичъ с. Ходорова и Ржищева 56, 57, 61, 64, 65, 80.

Щуцкій, шляхт. (основаль слободу Красиловку) 114.

Ю.

Юрковскій, палестрантъ грод. житом 162.

Я.

Яблоновскій кн. Августъ Доброгость, воевода новгор., дѣдичъ Стеблов-
скій 320, 322, 325, 425, 426.

Яблоновскій кн. Антоній, воевода познанскій, стар. чигиринскій 9,
21, 254, 268.

Яблоновскій ин. Іосифъ, каштел. вислицк., стар. курсун. 301, 320, 326.

Яблоновскій кн. Рохъ, каштел. вислицкій, стар. курсун. 33, 320, 321.

Яблоновскій кн. Янъ Каэтанъ, воев. брацл. стар. чигиринск. 254,

Яблоновскій кн.?, воевода Равскій, стар. бѣлоцерковскій 133, 467.

Яблоновскіе кнн. 30, 33, 41, 42, 117, 531.

Яблоновская кн. Викторія (ур. Воронежская), воеводина новгородская,
владѣлица м. Стеблева 320, 321, 425.

Яблонскій, шляхт. 459.

Яковецкіе, шляхт. овручск. 566.

Якубъ, пушкарь овручскій 579.

Якубовскій Іосифъ, подкоморій житом., влад. с. Демидова 455.

Якубовскій Іосифъ, стольникъ овручск. 118, 126.

Якубовскій Шимонъ Тадеушъ, мечникъ овруч., люстраторъ 1789 года
201, 228, 245, 293, 313, 329, 352, 363, 439, 447, 453, 464,
533, 535.

Якубовскіе, шляхт. овручск. 569.

Якубчики, крестьяне 460.

Яловицкій, шляхт. 590.

Янковскій Леонъ, шляхтичъ обращенный въ подданство 460.

Янковскій, администраторъ крулевщины Сѣрковщина 197,

Янъ Казимиръ, король польскій 84, 85, 183, 298, 419, 530, 531, 532.
547, 548, 570.

Ярошевичъ, комиссаръ влѣча Павлочскаго 144.

Ясенскій (или Ясѣнскій) Михайлъ, шляхт. 156, 157, 476.

Ячевскій Теодоръ, комиссаръ стар. Каневского и Корсунскаго 277, 293.
301, 313, 323, 325.

Яцкевичи, шляхт. овручскіе 192.

ИМЕНА ГЕОГРАФИЧЕСКІЯ.

А.

- Адамовка с. Демидовскаго ключа 455.
Адамовка с. Чигиринскаго староства 12, 258, 264, 269.
Альбиновка с. Житомирск. стар. 538, 549.
Андрушовка с. Чигиринск стар. 258, 264, 269.
Андрушовка с. 151, 218.
Автоновка с. Шаулискаго стар. 530.
Анотоновъ с. 121.
Антроповъ грунтъ овручск. повѣта 584.

Б.

- Бабине Череве, урочище корсунскаго староства 315.
Бабичи с. Межирическаго ключа 299.
Базаровка с. Овручск. пов. 589, 591, 592, 594.
Базаровка, пустое селище въ стар. шоломецкомъ 196.
Байдакъ урочище Дымирскаго стар. 457.
Байраковъ лѣсъ, спорный между стар. Корсунскимъ и ключемъ Смѣ-
лянскимъ 41.
Бакалы с. Бѣлоцерк. стар. 109.
Баквиць, островъ Черкасск. стар. 247.

- Бакожинъ, корол. имѣніе вполсѣдствіи с. Романовскаго стар., оспари-
ваемое стар. Таборовск. и влад. Паволочскаго ключа 144, 154,
468, 474, 475, 476, 477, 513, 529. см. Буки и Строчковъ
- Бакомовка, село оспариваемое стар. Бѣлоцерк. 119
- Бакунка рѣка въ Корсунск. стар. 316
- Баранье Поле с. Богуславск. стар. 68, 339, 348, 364, 369.
- Барахты (иначе Петричинъ) с. Бѣлоцерк. стар. оспариваемое кievск.
уніатск. митр. 98, 122, 123.
- Барахтянка рѣчка 98.
- Барашовка с. Житом. стар. 169, 170, 539, 549, 560.
- Бастечки, слобода въ стар. Бѣлоцерк. 114.
- Баши с. Богусл, стар. 75, 335, 348, 365.
- Безбаховъ хуторъ, спорный между ст. Корсунск. и Богусл. 41.
- Безводникъ, яръ въ Романовск, стар. 518.
- Безвичъ, лѣсъ въ Рожовск. стар. 49.
- Безодня, криница въ Богусл. стар. 364.
- Безпечна с. спорное между стар. Бѣлоцерк., Таборовск. и частн. влад
91, 117, 133, 465, 467, 468, 469.
- Безугляки с. Бѣлоцерк. стар 91.
- Березестъ, болото въ овручск. стар. 581.
- Березна Великая или Самгородокъ 528.
- Березняки (или Березняхи) с. Каневск. стар. 50, 283, 290, 297.
- Березовка рѣка въ овручск. стар. 574.
- Березовъ островъ по р. Тясьминѣ въ Чигир. стар. 273.
- Березовый Гай, урочище въ Таращ. стар. 84, 220, 233.
- Березянка с. спорное между стар. Бѣлоцерк. и Таращ. 84, 104,
119, 120.
- Березянка Великая, влад. село оспариваемое ст. Бѣлоцерк. 117.
- Березянка Малая с. Таращ. стар. 220, 225, 228, 229, 230, 231.
- Березянка рѣчка въ стар. Таращ. 230, 233,
- Бережокъ, урочище Дымирск. стар. 456.
- Бержинка с. шаулискаго стар. 31.
- Бернава (или Берновъ) урочище на которомъ основано м. Романовка
477, 490, 501, 505.
- Бернище, озеро въ овручск. стар. 581.

- Бехи, с овручск. пов. 198.
Бехова Гребля с. Бѣлоцерк. стар. 111
Беховичи с. Овручск. пов. 577.
Билка р. Рожовск. стар. 449.
Билка с. овручск. стар. 571, 572.
Билки с. кievск. пов. 478, 479.
Билки с. овручск. стар. 187, 191.
Билый островъ — см. Опарчинъ
Бирюки с. Бѣлоцерк. стан., оспорив. кievск. ун. митр. 100, 123.
Біевка р. Богусл. стар. 364.
Біевцы с. Богусл. стар. 69, 336, 348, 364, 367.
Блощинцы с. Бѣлоцерк. стар. оспорив. кievск. ун. митр. 99, 123, 125
Бобрица с. Каневского стар. 49, 286, 290, 297.
Бобрица р. Каневск. стар. 48, 53, 297,
Богатыревъ лѣсъ въ Каневск. стар. 294.
Богачевка с. Звенигор. стар. 24, 27.
Богдановка с. Житом стар. 538, 549.
Богуславка рѣчка въ Богуславѣ 363.
Богуславское староство: люстрація 1765 г. 65—81, люстрація
1789 г. 322—427; деляціи 1765—80—81; деляціи 1789—372—
427; козаки 1765—79; козаки 1789—334, 335, 336, 337, 339,
340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347; уступается королю—276.
Богуславъ городъ: люстр. 1765—67; люстр. 1789—334, 353—359;
замокъ 1765—65—66, замокъ 1789—354—355.
Бузуковъ с. Черкасск. стар. 240, 243, 247, 252, 253.
Болкунъ, лѣсъ спорный между стар. Бѣлоцерк. и влад. Рокитна 119,
125, 126.
Болкунъ рѣчка 331.
Бондари с. овручск. пов. 191, 196, 587, 588, 591.
Боповъ с. въ пржемысльской землѣ 446.
Боревца р. въ Богусл. стар. 380, 383.
Боровица с. Чигир. стар. (оспориваемое ст. Черк.) 9, 17, 19, 262,
265, 270, 273.
Боровка с. Рожовск. стар. 446, 448.
Бародане с. Богусл. стар. 72, 340, 348, 363, 369.

- Бородинъ Ярѣ въ Романовск. стар. 510.
Босувка (или Босовка) с. Бѣлоцерк. стар. 114.
Боярка, р. въ Богусл. и Бѣлоцерков. 120, 219, 233, 264, 368, 369.
Боярка с. Бѣлоцерк. стар. 102, 233.
Братчикова Гребли с. Бѣюцерк. стар. 108.
Броварскія Буды (старо—и ново-броварск.) въ Корсунск. стар. 309, 311, 313, 319.
Броваскій лѣсъ въ Корсунск. стар. 317.
Бровахи с. Корсунск. стар. 35, 303, 310, 317, 319, 326.
Бродецкая слобода Звенигор. стар. 28.
Брыловка с. Бѣлоцерк. стар. 108.
Бугатовскій ярѣ уроч. въ Романовск. стар. 518.
Буда Камаровецка (см. Шендеровка)
Буда с. владѣльч. оспориваемое ст. Бѣлоцерк. 119, 124.
Буда новая—см. Потоки.
Будянскій лѣсъ въ Таращ. стар. 84, 220.
Бужанка р. въ Бѣлоцерк. стар. 117.
Бужинъ с. Чигир. стар. 18, 255, 264, 270, 273.
Бузанки урочище въ овручск. стар. 583.
Бузковъ с. Черкакск. стар. 5.
Бузуковецъ с. Смѣлянскаго ключа 247.
Буки, корол. имѣніе (виосл. с. Романовск. стар. оспариваемое стар. Табаровск. и влад. Навловочи) 144, 154, 468, 472, 474, 475, 476, 477, 513, 514, 519, 529. См. Бакожинъ и Строковъ.
Букринъ Великій с. Трахтамир. стар. 59, 61.
Букринъ Малый с. Трахтам. стар. 59, 61.
Буновъ корол. имѣніе (обимѣненное на Рожевъ) 152, 163, 164.
Бурсовская земля въ овручск. стар. 513.
Бутени Мокрая и Сухая—рѣчки въ Богусл. стар. 365.
Бучакъ с. Каневского стар. (спорное съ Трахтам.) 49, 56, 285, 290, 297.
Бѣлая Горка, урочище въ овручск. стар. 581.
Бѣлая Краница урочище въ овручск. стар. 593.
Бѣлая Церковь городъ: люстрація 1765—88—89; замокъ—87; крѣпость 86.

Бѣлоцерковское староство: люстрація 1765: 85—129; деяц. 115—129; козаки—113; уступається королю—276; упомин. 232, 463.

Бѣловодь, островъ въ стар. Черкасскомъ 248.

Бѣлозорь (Бялозорь) м. Черкесск. стар. 4, 239, 243 250, 252, 253.

Бѣлое болото уроч. въ овручск. пов. 584.

Бѣлошапчинъ Яръ уроч. въ Корсунск. стар. 316.

Бѣлый Камень уроч. въ овручск. стар. 593,

Бержинка с. шаулисакаго стар. 530.

В.

Василевскій ключъ 124, 128.

Василица островъ въ стар. Черкасск. 248.

Васкевичи (Васьковичи, Васковцы) с. овручск. пов. 191, 455.

Васковскій грунтъ овручск. пов. 592.

Васьковъ островъ на Днѣпрѣ Чигир. стар. 273.

Ваховка с. 456.

Вахутинцы с. Богусл. стар. 76, 344, 349, 365

Вацковъ с. Житом. стар. 169, 539, 548, 550.

Вежиско, островъ на Днѣпрѣ Чигир. стар. 274.

Веледники с. овручск. пов. 191, 571.

Велнянка с. Бѣлоц. ст. (спорн. съ Таращ.) 104.

Велнянка Великая с. спорное между стар. Бѣлоц. и Таращ. 84, 220, 222, 226, 230, 231, 233.

Велнянка Сухая, слобод. въ ст. Бѣлоц. (оспорив. стар. Таращ.) 84, 115, 119, 120, 220.

Велнянка Малая с. Таращ. стар. 222, 226, 230, 231, 233.

Велнянка Сухая и Гнилая, рѣчки въ Таращ. стар. 230, 232.

Великая Слобода—см. Скоморохи.

Великій Камень, урочище овручск. пов. 198.

Великій Чащъ, урочище Дымирск. стар. 456.

Веприкъ с. кievск. пов. 478, 479

Вергуны с. Черк. стар. 5, 240, 243, 247, 251, 252, 253.

Вересы, корол. имѣніе 173, 181, 185, 545, 549, 550—554, 560.

Верески слоб. Звенигор. стар. 29.

- Верещаки (см. Краснополе) с. Чигир. стар. 261, 263, 265, 270, 271.
- Вержбовець с. Звенигор. стар. 25, 27.
- Веровковщина, урочище овр. пов. 582, 584.
- Веселый Куть, слоб. Бѣлоц. стар. 115.
- Веселый Куть, с. Шаулиск. стар. 31, 530.
- Вильскъ (В. ключъ) житом. пов. 544, 545, 549, 559, 560.
- Виноградъ слоб. въ стар. Бѣлоцерк. 114.
- Вицентовка или Рогоуцкаго хуторъ с. Ракит.-ключа оспорив. стар. Бѣлоцерк. и кiev. ун. митр. 119, 123, 124, 370.
- Витятки, урочище овручск. стар. 192.
- Вовча Гать, уроч. въ Черк. стар. 247.
- Вовчій островъ на р. Тясминѣ въ Чигир. стар. 273.
- Водорады, уроч. Рожевск. стар. 449.
- Водяники с. спорное между стар. Звенигор. и ключ. Лисянскимъ 29.
- Войнаровка с. Бѣлоц, стар 108, 112, 121.
- Войскъ урочище Дымирск. ст. 456.
- Войтове с. Чигир. стар. 12.
- Войтовцы с. Чигир. стар. 259, 263, 264, 269.
- Володарка м. кiev. пов. 121. 140, 522, 523.
- Вороновка Чигир. стар. 16, 257, 264, 270, 273.
- Вороновскій островъ на Днѣпрѣ въ стар. Чигир. 273.
- Вотыловка, слобода въ ст. Бѣлоцерк. 115.
- Вульжинъ, озеро въ Дымирск. стар. 455.
- Вхолне урочище въ Дымирск. стар. 456.
- Выгодовъ лѣсъ въ Рожевск. стар. 449.
- Выграевъ с. Корсунск. стар. 37, 40, 306, 310, 317, 319, 322.
- Вырозубова Голова урочище въ Дымирск. стар. 455.
- Выскиповичи с. овручск. пов. 583.
- Выслуповскій грунтъ овручск. стар. 581.
- Высокая Гора, урочище въ Таращ. стар. 232.
- Высоча урочище въ овр. пов. 584.
- Выступовичи урочище въ овруч. пов. 192.
- Вышевичи Радомысльск. ключа 449
- Вышполь с. житом. пов. 173, 559. 560.
- Вятровка с. Чигир. стар. 257, 263, 264, 272.

Г.

- Гавриловскій хуторъ овручск. стар. 187.
Газинка с. Житом. стар. 169, 539, 548, 550.
Гайдаева Могила урочище Романовск. стар. 518.
Галунецъ рѣчка въ овручск. стар. 588.
Гальча с. кievск. пов. 433.
Гальчинскій шляхъ въ богусл. стар. 370.
Гальчинъ с. Житом. пов. 203.
Гаптары с. овручск. стар. 187.
Гарбузинка слобода (и рѣчка) въ Корс. стар. 40, 302, 310, 318.
Гарбузинъ с. Корсунск. стар. 34, 40, 302, 310, 318.
Гейсиха с. Бѣлоц. стар. 106.
Гердыновка—см. Ирдыновка.
Германовское староство: люстр. 1789 г. 434—441.
Германовка м. 434, 435, 437, 439, 440, 441.
Германовка с. обуховск. ключа 118.
Геронимовка с. Черкасск. стар. 239, 243.
Гладкевичи с. овручск. пов. 577, 578.
Глѣбовка с. кievск. пов. 457.
Глинище, урочище въ Таращ. стар. 84, 220, 232.
Глинча с. Каневск. стар. 50, 286, 290, 297.
Глубокая Долина, урочище въ овручск. пов. 198.
Глубокій Яръ, уроч. въ Романовск. ст. 510.
Глубочекъ рѣчка въ Таращ. ст. 81, 229.
Глубочка с. Бѣлоцерк. стар. 110.
Глубочка урочище и слобода спорн. между стар. Звенигор. и ключ.
Уманск. 30.
Глушки с. спорное между стар. Корсунск. и ключемъ Лисянск. или
Стебловскимъ 42, 320.
Глушки с. Бѣлоцерк. стар. 97.
Гнилой Ручай рѣчка въ Житом. стар. 549.
Гнилой Тыничъ, рѣчка 117, 120, 232, 380, 383.
Гнилуша рѣчка 64, 433, 4:4.

- Гноенки с. Корсунск. стар. 36, 304, 310, 317, 319.
Гоголевка с. Житом. стар. 545.
Годовичи урочище Дымирск. ст. 456.
Головний лѣсъ Дымирск. ст. 456.
Головковка с. кievск. пов. 272.
Голубятинъ с. Павлочск. ключа 518.
Голыньче с. въ пржемысльской землѣ 446.
Горло Великое уроч. въ Каневск. стар. 295.
Горнышко уроч. въ овруч. стар. 577.
Городище с. Бѣлоцерк. стар. 107, 121.
Городище другое, с. Бѣлоцерк. ст. 111.
Городище с. Житом. стар. (спорное), 544, 545, 550, 553.
Городище уроч. въ Каневск. стар. 294.
Городище уроч. въ стар. Романовск. оспариваемое ст. Табаровск.
467, 468.
Городищскій ключъ Жит. пов. 182.
Гороховатка с. и р. Кагорл. стар. 64, 428, 429, 433, 434.
Гороща рѣчка въ Нехворощк. стар. 212.
Горскій Тыкичъ, рѣчка въ Бѣлоцерк. стар. 122.
Гошовъ (Гошовичи) с. Овручск. пов. 191, 196, 574, 589, 590, 592, 593.
Гребенка р. въ овруч. ст. 574.
Гребенки с. Бѣлоцерк. стар. 96.
Гребинниковъ островъ на р. Тясвинѣ Чигир. стар. 273.
Грегорашева Гребля въ Романовск. стар. 518.
Грегоровка с. Бѣлоцерк. оспорив. кiev. ун. митр. влад. м. Обуховск.
99, 123, 128, 129, 295.
Грегоровъ с. Трахтом. стар. 59, 295.
Грезля рѣчка овр. стар. 191, 583.
Грековъ Хуторъ въ Бѣлоц. ст. (оспорив. кiev. ун. митр.) 123, 124.
Гринцовъ островъ на р. Днѣпрѣ въ Чигир. стар. 273.
Гришковщина, урочище въ Таращ. стар. 84.
Грищинцы (или Грищинъ) с. Каневского стар. 53, 287, 290, 297.
Грузкій лѣсъ въ Дымирск. стар. 451.
Грушки, урочище въ Тараш. стар. 232.
Грушковщина с. въ Таращ. стар. 232.
Грушовъ (или Грушово) с. Каневск. стар. 47, 56, 284, 290, 296.

- Грушовцы с. въ Пржемыльской землѣ 446.
Гудіевщина, урочище въ Корс. стар. 315.
Гузенская слобода—см. Дубова слобода.
Гузувка с. кievск. пов. 233.
Гуйва р. въ Жит. пов. 176, 177, 203, 212, 218, 544, 548.
Гули с. Богусл. стар. 76, 345, 349, 365.
Гуляйполе с. Звенигор. стар. 26.
Гусачовка с. Бѣлоцерк стар. 98, 123, 128, 129.
Гущовка с. Чигир. стар. 12, 259, 264, 269.

Д.

- Дахновка с. Черкасск. стар. 3, 237, 243, 250, 252, 253.
Дацки с. Корсунск. стар. 37, 40, 307, 310, 319, 322, 323, 325.
Дашки с. спорное между ст. Звенигор. и ключ. Смилянск. 30.
Дементовка с. Романовскаго стар. 472, 474, 476, 477, 492, 523, 527,
528, 529.
Демерзна с. кievск. пов. 441.
Демидовъ с. кievск. пов. 455.
Демковское с. овручск. пов. 578.
Демовщина с. кievск. пов. 294, 433—см. Ходоровъ.
Демонтовка или Домонтовка см. Пилипы.
Денеши с. Житом. пов. 173, 544, 545.
Денисъ, островъ на р. Роси въ Корсунѣ 318.
Деремьскъ уроч. Дымирск. ст. 456.
Деренковцы с. кievск. пов., смилянск. ключа 314.
Дешки с. Богусл. стар. 336, 348, 363.
Дехтировъ (Дюгтяна, Дзѣгця), Долина, уроч. въ овр. ст. 590, 591,
593.
Дидковичи с. овр. пов. 198.
Длуга Гребля с Бѣлоц. стар. 103.
Дмитренки с. богусл. стар. 68, 337, 348, 364, 367, 425.
Дмитровичи с. кievск. пов. 126.
Днѣпръ рѣка 1, 2, 7, 9, 17, 19, 43, 44, 48, 49, 53, 58, 246, 247

248, 252, 253, 269, 270, 273, 294, 295, 297, 364, 457, 458, 459,
460, 461.

Днявъ островъ, лѣсъ въ овручск. пов. 583.

Довгая Могила ур. кагорл. стар. 433.

Довжекъ, лѣсъ въ Житом. ст. 545,

Довжикъ. уроч. въ Дымирск. ст. 456,

Долгиничи с. овручск. пов. 587, 590, 591.

Должекъ. яръ въ Корс. ст. 316.

Должокъ, уроч. въ Канев. ст. 295.

Домброва рудня въ Канев. ст. 294.

Домбровка яръ въ Канев. ст. 433.

Домонтовка — см. Пилипы.

Дорошово пашчиско. островъ въ Рожовск. ст. 449

Дорошовка р. въ Романовск. стар. 523.

Дрозды с. Бѣлоцерк. стар. 92.

Дубіевка с. Черкасск. стар. 5.

Дубинцы (или Дыбинцы) с. богусл. ст. 72, 340, 348, 363, 369.

Дубицкое с. Таращ. стар. 82.

Дубіевка с. Черк. стар. 239, 243, 247, 251, 252, 253.

Дубова (или Гузенская) слобода Таращ. стар. 233.

Дубосля островъ Черкасск. стар. 248.

Дудары с. (и рѣчка) Каневск. стар. 289, 290, 292, 297.

Дулицкое с. Бѣлоцерк. стар. 90.

Дулицкое с. спорное Таборовск. стар. 467, 468, 469.

Дулицкое с. Таращ. стар. 220.

Думинцы с. Черкасск. стар. 6, 242, 243.

Дунаецъ, рѣчка у г. Канева 296.

Дыбинцы — см. Дубинцы.

Дымирское староство: люстр. 1765 г. 145—148; люстр. 1789 г.
450—461; деляціи 1765 г. 147; 1789—457—461; козаки 1765—
147, козаки 1789—450, 458, 459.

Дымиръ м.: люстр. 1765—145; люстр. 1789 г. 450, 452; замокъ
1765—145. замокъ 1789—454.

Дѣжова я рѣчка въ ст. корсунск. 314, 315.

Е.

- Еврупичи (Европичи, Евруповичи)—см. Шоломки.
Езерна с. бѣлоцерк. стар. 111, 121.
Езерна слобода Звенигор. стар. 30.
Емчиха—см. Ямчиха.
Ерки с. Звенигор. стар. 23, 27.
Ерковщизна уроч. Дымирск. стар. 455.
Ерликовская земля овручск. пов. 578, 579, 580.
Ермаѣи с. Чигиринск. стар. 11.
Ерчики великіе с. Кіевск. пов. Паволочск. ключа 514, 523.
Ерчики малые с. кіев. пов. Паволочск. кл. 514, 518.
Ерчики с. Романовск. стар. (прежде фольваркъ с. Жидовцы),—см.
Матвѣвцы, 472, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 482, 484, 487,
490, 501, 502, 529.
Ерчики с. Ставицкаго стар. 142.

Ж.

- Жаботынъ м. кіев. пов. 21.
Желизковскій островъ въ овр. пов. 583.
Жеребей, земля въ овр. пов. 571, 572.
Жерделы с. Нехвор. стар. 202, 203, 212, 213.
Жерево (Жеревье) рѣчка въ овручск. пов. 188, 191, 198, 574, 578, 588.
Желѣзняковъ слобода Звенигор. стар. 29.
Жидовека Гребля с. бѣлоцерк. стар. 103.
Жидовски Ставы с. кіевск. пов. 433.
Жидовцы с. ставицкаго стар. 142.
Жидовцы с. Романовск. стар. (см. Ерчики и Матвѣвцы). 472, 474,
475, 476, 477, 478, 479, 483, 484, 490, 500, 503, 529.
Жидъ рѣчка въ Дымирск. стар. 456, 457.
Житны Горы с. кіев. пов., оспариваемое стар. бѣлоцерк. 119.
Житомирское староство: люстр. 1765—165—181; люстр. 1789—336—
551; деяц. 1765—173, 1789—554.

Житомиръ г.: люстр. 1765—166; люстр. 1789—538, 548; замокъ 166, 172, упом. 201, 388, 390, 392, 394, 402, 408, 411, 412, 414, 415, 464, 471, 485, 536, 537, 540—543, 545, 546, 549, 550, 553, 554—560.

Жмуровка с. Рожевского стар. 161, 443, 445, 446, 448.

Журавлиха с. бѣлоцерк. стар. 105.

3.

Заборы с. кievск. пов. 203.

Забережное, лѣсъ въ овручск. пов. 583.

Заболоцкій островъ въ овручск. пов. 583.

Завидовъ лѣсъ въ Дымирск. стар. 456.

Задановская земля въ овручск. пов. 575.

Закутинцы с. кievск. пов. Кошоватскаго ключа 369.

Залевки с. кiev. пов. Смѣлянскаго ключа 247.

Залезникій островъ въ овручск. пов. 575.

Занудовка, (Занодуфка) с. Кагорл. стар.—см. Яновка.

Занатокъ островъ въ Черк. стар. 248.

Заржице, с. въ овручск. пов. 585.

Зарубинцы с. Трахтам. стар. 58.

Заручай рѣчка въ овр. пов. 190.

Засковъ хуторъ овручск. стар. 187.

Заслупъ лѣсъ въ овручск. стар. 577.

Застрежельскій островъ—см. Св. Михальскій.

Затетеревская слобода (или Селець) Житом. стар. 538, 550, 551, 561, 562.

Затонъ островъ на Днѣпрѣ въ Чигир. стар. 273.

Зашковска Рава, рѣчка въ бѣлоцерк. стар. 121.

Заячій Яръ, уроч. Таращ. стар. 233.

Збранки с. овручск. пов. 587.

Звиногородское (Звенигородское) староство: люстр. 1765—22—30; люстр. 1789—533—535; деляціи 1765—29; козаки 1765—28.

Звиногородка м. Люстр. 1765—22; замокъ 22.

- Здвижъ рѣка въ кiev. пов. 158, 164, 443, 448. 449, 454, 455, 456.
Зеленки с. богусл. стар. 74, 80, 81, 343, 348, 361, 365, 370, 371,
375, 396, 403, 420.
Зеленый островъ на р. Тясминѣ въ Чигир. стар. 273.
Зеленый островъ, уроч. въ овручск. стар. 581.
Зелинскій островъ, уроч. въ овр. пов. 583.
Зимовище, лѣсъ въ Дымирск. стар. 456.
Змагайловка с. Черк. стар. 4, 238, 243, 248, 252, 253.
Зміевъ валъ 522.
Злодѣевка с. кiev. пов. Радомысльск. вл. 456, 457.
Злодѣйскій трактиръ въ Корсунск. стар. 316.
Зовитый лѣсъ въ овручск. стар. 582.
Золонь болото въ овруч. ст. 581.
Золотовъ яръ, уроч. синицк. стар. 331.
Золотуха с. спорное между ст. Романовск. и Таборовск. 132, 133,
137, 139, 140, 462, 463, 466. 467, 523.
Золотуха Сухая, рѣчка въ Романовск. стар. 522.
Зубары с. бѣлоцерк. стар. 94, 511.
Зубовскій плацъ въ г. Житомирѣ 177.
Зыличъ—лѣсокъ въ овручск. пов. 582.

И.

- Иванковъ (или Иванковская пристань, также—Пшеничники), с. Каневского староства 49, 56, 285, 290. 297.
Иванковъ м. овручск. пов. 456.
Ивки - яръ въ Корс. стар. 315.
Игнатовка с. Звенигор. стар. 24, 27.
Игнатполе с. овручск. пов. 191, 591, 585.
Избища болото въ овручск. стар. 581.
Имбекъ, рѣчка въ Чигир. стар. 269.
Ирдыновка (Гердыновка) с. Черкасск. стар. 240, 243, 252.
Ирдынъ рѣчка въ Черк. стар. 246, 247.
Ирклій, рѣчка Чигир. стар. 265.

Ирпень р. 455, 457.

Исаева Долина, уроч. въ овручск. стар. 580.

Исайки с. Богусл. стар. 71, 339, 348, 364.

I.

Иосевъ рогъ лѣсъ въ житом. стар. 549.

II.

Кагарлыкское староство: люстр. 1765—62—65; люстр. 1799—427—434; деляціи 1765—63.

Кагарлыкъ мѣст. 62, 428, 429, 433.

Кагарлыцкая слобода 428, 429, 434.

Кагарлыкъ, рѣчка (Сухой и Мокрый)—62, 296, 297, 365.

Казимировка с. Романовск. стар. 138, 472, 474—477, 492, 528, 529.

Калабарекъ с. Чигир. стар. 17, 258, 263, 264.

Калантаевъ с. Чигиринск. стар. 13, 21.

Калиновка с. житом. пов. 550.

Каличанка р. въ Каневск. стар. 297.

Калнеблото (Калниболото) с. Звенигор. стар. 24, 27.

Калиоблотка рѣчка 27.

Каменица р. въ Таборовск. стар. 469, 477.

Каменка с. жит. пов. 173, 544, 545, 549, 560.

Каменка польная р. въ житом. стар. 561.

Каменка лѣсная р. въ житом. стар. 561.

Каменка р. въ житом. пов. 166, 170, 548.

Каменка р. въ кiev. пов. 94, 95, 141, 148, 319, 489, 508, 509, 510.

Каменка с. овручск. пов. 192, 193.

Каменка (или Фурсы) с. бѣлоцерк. стар. 92.

Каменная Гребля с. Таборовск. стар. (спорн. съ Романовск.) 132, 133, 137, 139, 140, 463, 465, 466, 467, 523,

Каменный Городъ с. бѣлоцерк. стар. 103, 117.

- Каменный лѣсъ, уроч. въ житом. стар. 545.
Каменный лѣсокъ, уроч. въ овручск. стар. 577.
Каменчикъ малый лѣсъ въ житом. стар. 545.
Камень с, кiev. нов. 151, 203.
Каміонка с Дымирск. стар 454, 455.
Каміонка с. овручск. пов 577.
Камлатыха, уроч. въ Каневск стар. 295.
Каневка р. у г. Канева 296.
Каневское староство: люстр. 1765—42—57; люстр. 1789—275—300;
 деляціи 1765—54—57; деляціи 1789—297—300; козаки 1765—
 54; козаки 1789—278, 279, 280, 281, 282, 284, 285, 286, 287,
 288, 292; уступається королю 276.
Каневъ г.: люстр. 1765—43; люстр. 1789—277, 239, 296; замокъ—
 43; монастырь 297, 299
Капитановка с. Чигир. стар. 14.
Карапдыцы с. Богусл. стар 74, 345, 349, 365.
Карапыши с. Богусл. стар. 73, 80, 81, 131, 342, 348, 360, 365, 370,
 375, 396, 403, 420.
Карашинка (или Карашинъ), с. Корсунск. стар. 39, 309, 311, 320,
 322, 323.
Карашинъ с. кievск. пов. 449.
Касьяново дерево и урочище въ Дымирск стар. 456.
Катюжанка с. кiev. пов. 459.
Кацовская могила въ овруч. стар. 578.
Квитки с. Корс. стар. 38, 40, 41, 308, 310, 320.
Керданы с. овручск. пов. 191.
Кердуны с. кievск. пов. 232.
Кейдановка (Кидановка) с. богусл. стар. 69, 337, 348, 364, 367,
 425.
Кичинцы с. корсунск. стар. 36, 304, 310, 317, 319.
Кищинцы с. бѣллоцерк. стар. 94.
Клиновъ, лѣсъ въ овручск. пов. 574.
Климскій островъ въ овручск. пов. 583.
Клинецъ с. овручск. пов. 191, 590, 595.
Клочки с. бѣллоцерк. стар. 100, 123.

- Клятвы с. Тышовецк. стар. 434.
- Княж поль, урочище въ овручск. стар. 192, 578.
- Князи с. белзскаго воев., русск. повѣта 440.
- Кобылинъ с. (Кобылинская земля) въ овручск. пов. 191, 509, 569, 570, 590.
- Кобылье болото въ Рожовск. стар. 449.
- Кобылья руда, рѣчка въ Нехвор. стар. 219.
- Кобылинскій Ставокъ въ Романовск. стар. 509, 510.
- Кобыльный островъ на Днѣпрѣ въ Чигир. стар. 273.
- Кобылякъ с. Звенигор. стар. спорное съ ключемъ Лисянск. 29.
- Ковалевка с. бѣлоцерк. стар. 95.
- Ковали с. Каневск. стар. 45, 288, 290, 297.
- Кодакъ с. бѣлоцерк. стар. 98, 123.
- Коденская волость въ житом. пов. 562.
- Кожанки с. бѣлоцерк. стар. 94, 511.
- Коженники с. бѣлоцерк. стар. 100, 123.
- Кожуховъ лѣсъ въ Рожевск. стар. 449.
- Козаровичи с. кievск. пов. 457.
- Козарки с. Чигир. ст. 19, 259, 264, 269.
- Козинъ с. Каневск. стар. 280, 289, 294, 296, 371.
- Козья рудка, рѣчка въ бѣлоцерк. ст. 121.
- Кокринъ урочище въ Житомирск. 547.
- Колесники уроч. въ стар. Тарац. 332.
- Колешница с. трахтом. стар. 59, 61.
- Колисище, уроч. въ овручск. стар. 581.
- Колодешки, уроч. въ Романовск. стар. 477.
- Колоджино, уроч. въ Дымирск. стар.
- Колодисте, слобода въ Звенигор. стар. 28.
- Колодовый островъ на Днѣпрѣ въ Чигир. стар. 273.
- Коломыйчинъ островъ на р. Тясминѣ въ Чигир. стар. 272.
- Колонтаевъ с. Чигир. стар. 258, 264, 269.
- Коморовка с. Рожовск. стар. 160, 444, 445, 446, 448.
- Коморовка рѣчка въ Рожевск. стар. 162, 164, 448.
- Коноплянка островъ въ стар. Черкасск. (вслѣдствіи измѣненіи теченія Днѣпра вошедшій въ сухопутную границу московскихъ владѣній 246, 248.

- Кононовка руда, рѣчка въ Романовск стар. 532.
- Кончаковская земля въ овручск. пов. 581.
- Копанки, уроч. въ синицк. стар. 331.
- Корецкій грунтъ въ овручск. пов. 582.
- Коржовка с. бѣлоцерк. стар. 110.
- Коринный островъ на р. Тясминѣ въ Чигир. стар. 272.
- Корнеловка с. Корсунск. стар. 35, 303, 310, 319.
- Корнинъ м. кievск. пов. 140, 473, 478, 479, 484, 490, 502.
- Коробіевка с. кievск. пов. 315.
- Коровницы с. кievск. пов. 232.
- Корованскій трактъ въ кievск. пов. 469.
- Королевка с. бѣлоцерк. стар. 94.
- Королевскій хуторъ въ овручск стар. 187.
- Коростешъ р. въ овручск. стар. 587, 588, 591.
- Коростышевъ м. Житом. пов. 544.
- Корсунка р. въ г. Корсунѣ 317, 319.
- Корсунское староство: люстр. 1765—33—42; люстр. 1789—300—326;
деляція 1765—41; деляція 1789—320; козаки 1765—41; козаки
1789—312, 324.
- Корсунъ г.: люстр. 1765—34, люстр. 1789—301, 310; замокъ—33.
- Корчоватый островъ въ стар. Черкасск. 248.
- Корчовка с. овручск. стар. 187, 584.
- Коротыще с. каневск. стар. 281, 289, 296.
- Костюковъ лѣсъ въ овручск. пов. 577.
- Косцюшки с. овручск. пов. 190, 191, 585.
- Косцянець (Костянець) с. каневск. стар. 51, 278, 289, 297.
- Косякова с. Бѣлоцерк. стар. 104.
- Котлуевъ с. кiev. пов. 126.
- Котлуй рѣчка въ стар. Таращ. и Богусл. 81, 229, 232, 380, 383,
427.
- Котовка с. Нехвор. стар. 150, 202, 203, 212, 213.
- Котюжанка с. Дымирск. стар. 146, 451, 452, 454, 457.
- Кошеловщина уроч. въ овруч. пов. 584.
- Кошлаки с. Ставищск. стар. 141.

- Кошляки с. Романовск. стар. 472, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 482, 484, 490, 493, 529.
- Кошмаковъ с. спорное между стар. Корс. и ключ. лисянск. и стеблевск. 42, 320.
- Кошовата с. Кіевск. пов. 117, 120, 331, 364, 369.
- Кошовата с. Синицк. стар. 84, 85.
- Краги, уроч. Дымирск. стар. 456.
- Крайники с. Кіевск. пов. 503.
- Красилонка, слобода въ стар. Бѣлоцерк. 114.
- Красна рѣка въ Бѣлоцерк.-Герман. стар. 99, 439, 440.
- Красногородка с. Богусл. стар. 68, 338, 348, 364, 369.
- Красное, урочище въ Романовск. стар. 477.
- Краснолисъ с. Бѣлоц. стар. 93, 470.
- Краснополе, слобода въ стар. Бѣлоцерк. 114.
- Краснополе (или Низшіе Верещаки) слобода въ Чигир. стар. 263, 270.
- Красноселка с. Каневск. стар. 46.
- Красный Куть слобода въ Тетіевск. ключъ Кіев. пов. 118.
- Красный ставъ 541.
- Крешовъ лѣсъ въ Овручск. стар. 582, 583.
- Крива Рѣчка, уроч. въ Таращ. стар. 84, 220, 232.
- Криве с. Рокитянск. ключа, оспариваемое стар. Бѣлоц. 119, 124, 125.
- Кривинскій байракъ въ Романовск. стар. 502.
- Кривое Озеро въ Овручск. стар. 581.
- Кривой Бродъ, уроч. житом. стар. 550.
- Кривуш(н)а, уроч. Дымирск. стар. 454, 457.
- Кролевецъ островъ въ стар. Черкасск. 248.
- Крошенка рѣчка житом. стар. 548.
- Брошня с. житом. пов. (владѣніе іезуитовъ) 174, 175, 544, 549, 552, 553, 555, 559, 560.
- Кротовы Балки въ Каневск. стар. 294, 371.
- Круглое Озеро въ Таращ. стар. 232.
- Круглыя Могилы въ Кагарл. стар. 432.
- Крулевщина, поле близъ г Овруча 576.

Круки (островъ, хуторъ, село) въ Овручск. стар. 187, 191, 569, 570, 571.

Крутогорбы с. Кіев. пов. спорное съ стар. Бѣлоцерк. 117, 120.

Кручиоле, уроч. въ Овруч. стар. 576.

Крыловечка рѣчка въ Нехвор. стар. 149.

Крыловка с. Нехвор. стар. 149, 202, 210, 213.

Крыловъ м. Чигир. стар. 16, 257, 263, 264, 272, 273.

Крымки высшіе с. Кіев. пов. 233.

Крымлидъ уроч. въ Таращ. стар. 84, 220.

Крыштофовка, слоб. Кіев. пов. рокит.-кл., спорное съ стар. Бѣлоц. 118.

Кудринъ Бродъ въ Черкасск. стар. 246.

Кудровщина островъ въ Черк. стар. (спорный между стар. и мошешск. ключ.) 246.

Куряловка с. Каневского стар. 50, 287, 290, 297.

Куровинцы с. Бѣлоц. стар. 103.

Курчикъ, лѣсокъ въ Дымирск. стар. 455,

Куршковъ яръ въ Корсунск. стар. 316.

Л.

Лагойскъ 562.

Лазурцы с. Каневск. стар. 52, 56, 283, 290, 297.

Ламана Гора, уроч. въ Корс. стар. 315.

Ланя Гать, уроч. въ Овручск. стар. 581.

Ласки уроч. въ Дымирск. стар. 456.

Латчинъ Яръ въ Корс. стар. 314.

Лебедина Гребля въ Таращ. стар. 220.

Лебединець, шляхъ (въ Роман. стар.) 523.

Лезница с. и р. Овручск. пов. 574.

Лейбины Бугры, уроч. въ ст. Черкасск. 246.

Лейбинъ Хуторъ въ Таращ. стар. 232.

Лепеловъ яръ въ Корс. стар. 315.

Лесна рѣка въ житом. стар. 549.

Леськи с. Черк. стар. 6, 242, 243, 248, 252, 253.

- Лещинъ м. житом. пов., спорное съ стар. 173, 544, 545.
Липники, уроч. овручск. стар. 577.
Липове, с. Чигир. стар. 16, 257, 264, 270, 273.
Липовець слобода в посл. село Богусл. стар. 79, 343, 349, 365, 370.
Липовець, руда въ Кагорл. ст. 64.
Липовецькій яръ въ Богусл. стар. 370.
Липянка руда Нехвор. стар. 219.
Лисовичи с. Таращ. стар. 82, 83, 220, 221, 222, 224, 229, 231.
Лисовичи, уроч. Дымирск. стар. 455.
Лисвинъ рѣчка въ Корс. ст. 40.
Лисича Балта (или Балка), слоб. Звенигор. стар. 28.
Листвина Великая р. въ Корс. ст. 320.
Литвинець с. Каневск. стар. 47, 288, 290, 297.
Лободина Гребля уроч. въ Таращ. ст. 84.
Ловковскій ключъ въ жит. пов., спорн. съ стар. жит. 173, 544,
545, 562.
Лозинка р. въ Дымирск. стар. 456.
Лозоватое болото въ Овр. пов. 192.
Лозовата Гребля ур. въ Таращ. ст. 84, 220.
Лозовики с. Кіев. пов. 502.
Ломовате м. Черк. стар. 6, 241, 243, 247, 248, 251, 252, 253.
Лотошова с. Звенигор. ст. 26, 27.
Лубень с. въ пржемысльской землѣ 446.
Лубяновка с. Кіев. пов. 233.
Лучка с. Бѣлоц. ст. оспарив. кiev. ун. митр. 123.
Лучне, лѣсъ въ Овручск. стар. 577.
Любачевъ (или Любашевъ) рѣчка въ Каневск. ст. 294, 296.
Люберчикъ, рѣчка въ Чигир. стар. 272.
Любомирка с. Кіев. пов. (Медвѣд. ключа) 272.
Лютень, урочище въ Овручск. стар. 576, 577.
Лютары (Лютеры) с. Богусл. стар. 73, 131, 340, 348, 363.
Лысая гора въ Таращ. ст. 84, 220.
Лысая гора въ Роман. ст. 509.
Лысянка с. Кіев. пов., оспарив. стар. Бѣлоцерк. 117.

М.

- Мазепинцы с. Бѣлоцерк. стар. 92.
Майдановъ 383.
Макаровъ м. Кіев. пов. 449.
Македоны с. Канев. стар. 51, 56, 281, 289, 296.
Масловка с. Каневск. стар. 51, 56, 280, 289, 296.
Матвіевска слоб. Богусл. стар. 79, 84.
Матвіевка с. Каневск. стар. 52.
Матвіевка с. Кіев. стар. 272.
Матвѣвцы уроч. въ Роман. ст. (гдѣ вполн. возникли с. Ерчики и Жидовцы) 477, 479.
Матюши с. Бѣлоцерк. стар. 90.
Матяшовка с. Бѣлоцерк. стар. 99, 123, 128, 129.
Махненкова Гребля въ Корс. стар. 316.
Медвинъ м. Богусл. стар. 68, 337, 348, 349, 359, 363, 364, 368, 369.
Медвинка рѣчка въ Богусл. стар. 363, 364.
Медведовка с. Каневск. стар. 47, 56, 284, 290, 296.
Медведовка м. Чигир. стар. 13, 15, 21, 260, 264, 271, 273.
Медведовка м. Кіев. пов. (часть бывшего старостинскаго Чигир. ст.) 247, 266, 269, 270, 271, 274,
Медведовка рѣчка въ Чигир. стар. 272.
Медведовка земля близъ г. Овруча 565.
Межиричскій ключъ Кіев. пов. 294, 298, 300.
Межиричъ м. Овр. стар. 198.
Мешна р. въ овр. стар. 598.
Мжень рѣчка въ Овручск. пов. 191, 192, 576, 582.
Микитяны с. Богусл. стар. 76, 345, 349, 365, 366, 371.
Миколаевка с. Каневск. стар. 51, 56, 281, 289, 296.
Миколаевка с. Таращ. стар. 222, 227, 230, 231.
Миколинъ Яръ въ романовск. стар. 518.
Макулинъ с. Тышовецк. стар. 434.
Микульскій (Свято-)островъ въ Овручск. пов. 583.

- Милашевская земля въ овручск. пов. 580.
Мировка с. Герман. стар. 434, 436, 437, 440.
Мироновка с. Богусл. стар. 75, 294, 344, 349, 362, 365, 371.
Мироновскія могилы 294,
Мисайловка с. Богусл. стар. 73, 341, 348.
Митаевка с. Богусл. стар. 338, 348, 364, 369.
Михайловка с. овручск. пов. 191.
Михайлова града и замчиско въ рожовск. стар. 449.
Михалковское с. въ овручск. пов. 581.
Михальскій (Свято-)или Застрежелскій островъ въ Овр пов. 584.
Млодецкое или с. Роздоложевъ с. кiev. пов. спорное со стар. Бѣлоц. 118.
Мнишкова с. Бѣлоцерк. пов. 107.
Мокіевка с. Кіев. пов. 441.
Мокрецъ уроч. въ Дымирск. стар. 456.
Момотовъ Яръ въ Богусл. стар. 364.
Момолы с. Богусл. стар. 70.
Монастырекъ Каневскій. 294.
Монастырекъ с. Трахтамир. стар. 58.
Мордва яръ и слобода въ Чигир. стар. 260, 263, 264, 271.
Моринцы с. корсунск. стар. 36, 41, 305, 310, 319.
Моринцы с. Кіев. пов. 314.
Морозовъ Яръ въ Богусл. стар. 367.
Морулинь с. Кіев. пов. 126.
Москалевъ Яръ уроч. въ Таращ. стан. 84, 220, 232.
Москаленки с. Богусл. стар. 42, 70, 346, 349, 363, 365, 366, 367.
Московская Гора въ рожовск. стар. 449.
Московчики с. Кіев. пов. 219.
Мосты уроч. въ Дымирск. стар. 456.
Мотренинскій монастырь въ Чигир. стар. 265.
Мохначка с. Кіев. пов. 478, 479, 502.
Моховое Озеро, уроч. въ Таращ. стар. 84, 220.
Мочуловскій (Мочулянскій) грунтъ въ Овручск. пов. 582, 584.
Мочульня с. овручск. пов. 191.
Мошанскаго Хуторъ въ Овручск. пов. 187, 192.
Мошки с. овручск. пов. 191.

- Мошны м. Киев. пов. 246, 247, 248.
Мудровка с. Чигир. стар. 262, 265, 270.
Мульчицы с. Киев. пов. (межиричск. ключа) 299.
Мухофды с. овручск. пов. 192.
Мысливецъ, руда въ Роман. стар. 523.
Мытница с. Бѣлоц. стар. 98, 123.
Мястечко или Отавища м. Киев. пов. 449.

Н.

- Набутовъ с. Корсунск. стар. 35, 302, 310, 313, 314, 319, 322.
Нагурна слобода въ ст. Бѣлоц. 114.
Назавизовъ с. въ галицкой землѣ 446.
Наливайковъ Яръ въ Корсунск. стар. 314
Напрасники с. Бѣлоцерк. стар. 92.
Насташка с. (и рѣчка) Бѣлоц. стар. 101, 233.
Небылица с. Рожовск. стар. 159, 445, 446, 448.
Невгоды с. овручск. пов. 585.
Недичино Озеро въ Дымирск. стар. 456.
Некраши с. кiev. пов. 552, 553.
Неморозъ с. спорное между ст. Звенигор. и ключ. Лисятк. 29.
Нетребка с. Корсунск. стар. 35, 302, 310, 326.
Нетеча ручей въ стар. Нехвор. 219.
Нехворощское староство: люстр. 1765, - 148, - 152 люстр. 1787. г.—
200—219; деляціи 1765 г.—151; деляціи 1782 г.—218,—козаки
1765 г.—151; козаки 1789 г.—213.
Нехворощъ м. люстр. 1765 г.—148; люстр. 1789—202, 213; замокъ
1765 г.—148; 1789 г. 205.
Нехворощъ с. Корсунск. стар. 306, 310, 319, 367.
Нехворощъ (или Хворосница) р. 203, 210, 315, 365, 366, 367, 380 383.
Нечаевка с. Черк. стар. 5, 240, 243, 247, 252, 253.
Нигиловецъ уроч. въ овручск. пов. 198.
Нижиновка с. Звенигор. ст. спорное съ кл. Лисянск. 29.
Нижилловскій хуторъ въ рожовск. стар. 449.

- Николаевскій монастырь въ Чигир. стар. 265.
Новоселица с. Звенигор. стар. 25, 27.
Новоселица с. Чигир. стар. 15, 262, 263, 265, 271, 273.
Новоселица с. Кіев. пов. 514, 518.
Новоселица рѣчка 271, 469.
Новояновъ с. Бѣлоц. стар. оспариваемое Кіев. ун. митр. 100, 123.
Норинскъ (Норынскъ) м. овручск. пов. 191 569. 587, 588, 591.
Норынъ р. въ Овр. пов. 189, 190, 191. 192, 576, 585, 586. 587, 590,
591, 592, 594.

О.

- Обополь, уроч. въ Таращ. стар. 84.
Обуховъ м. Кіев. пов. 128. 129.
Овручское староство: люстр. 1765 г.—185—193; люстр. 1789 г.— 563,
569.
Овручъ г. 189, 550, 563,—9.
О женинка рѣчка въ Чигир. стар. 272.
Озераны, селище въ Нехвор. стар. 219.
Окнины слобода стар. Звенигор. спорная съ ключ. Смлянск. 30.
Олексійовщина с. Кіев. пов. оспариваемое стар. Бѣлоцер. 119.
Олексіевъ Хуторъ с. Кіев. пов. оспариваемое стар. Бѣлоцер. 119.
Ольсы уроч. Житом. стар. 544, 560.
Ольховець с. Богусл. стар. 177, 347, 349, 362, 265, 366, 371.
Ольховець с. Кіев. пов. спорное между стар. звенигор. и ключ.
Лисянск. 29.
Ольховець рѣчка въ Корс. стар. 314.
Ольшана с. Кіев. пов. 233, 369.
Ольшанка Великая и Малая Бѣлоц. стар. 97, 110. 123.
Ольшанка с. (и рѣчка) Герман. стар. 434, 436, 437, 440.
Ольшанка (или Рогузна) с. Кіев. пов. оспариваем. стар. Таращ. и
рѣчка 133. 467, 469, 470, 477, 513. 514. 518.
Ольшаница с. Кіев. пов. (оспариваемое стар. Бѣлоцер.) 119. 125,
126, 127.

- Ольшаница р. въ Богусл. стар. 370, 380, 383, 427.
Орликъ урочище въ Дымирск стар. 456.
Онопріевка (Онуфріевка) с. Шаулиск стар. 32, 530.
Опарчинъ (или Бѣлый Островъ) на Днѣпрѣ въ Чигир. стар. 273.
Острая Могила въ Кагорл. стар. 94, 433, 441.
Острая Могила въ Романовск. стар. 502, 510.
Острая Могила с. Бѣлоц. стар. оспарив. ключ. Торчицк. 108, 121,
Острійки с. Бѣлоцерк. стар, оспарив. Кіев. ун. митр. 99, 123.
Осиковъ Яръ въ стар. Кагорл. 433,
Осовинъ лѣсъ въ овручск. пов. 583.
Островъ Залезниціи и Подлесниціи въ овручск. пов. 592.
Островъ, островъ на р. Роси. въ Корсунск. стар. 318.
Островъ с. Кіев. пов. (Рокит. ключа), оспариваемое стар. Бѣлоцерк.
119, 124, 125.
Островъ с. овручск. стар. 187, 190, 192, 569, 584, 586.
Охматовъ с. Кіев. пов. (Тетіевск. ключа), оспарив. стар. Бѣлоц. 118.
122.

п.

- Павлуково хуторище въ Дымирск. стар. 451.
Павлочь м. Кіев. пов. 141, 144, 157, 473, 490, 501, 502, 505, 509
513, 518, 519.
Паляничинцы с. Бѣлоцерк. стар. 95.
Паперня с. овручск. пов. 599.
Парисы с. Кіев. пов. 502.
Пархомовщина островъ спорный между стар. Черк. и кл. Мошенск.
247.
Пашины с. овручск. пов. 198.
Педенова Гребля въ Корс. стар. 316.
Пекари с. Кіев. пов. 294.
Пелча с. овручск. пов. 191.
Переспы с. тышовецк. стар. 434
Перловка р. житом. стар. 544.

- Песчане болото, уроч. въ Дымирск. стар. 457.
Петровка рѣка въ житом. стар. 545.
Петруфіовске, слобода Звенигор. стар. 28.
Петрушки с. Корсунск. стар. 39, 40, 308, 310, 347, 319.
Петрынъ лѣсъ въ житом. стар. 549.
Петрычинъ—см. Барахты.
Пещаница с. овручск. пов. 191.
Пещанскій грунтъ въ овручск. пов. 582.
Пивни с. Бѣлоцерк. стар. 93.
Пилипонская слобода Корсунск. стар. 309, 311, 320.
Пилипча с. Бѣлоцерк. стар. 110.
Пилипы (или Демонтовка) Романовск. стар. 138.
Пилява с. Каневск. стар. 45, 55, 279, 289, 296,
Пинтицкое болото въ овручск. пов. 582 .
Пиньчуки с. Бѣлоц. стар. (оспарив. кiev. въ ун. митр.) 96, 123.
Писки (Пишки) с. Корсунск. стар. 37, 41, 306, 310, 319.
Пищальники с. Каневск. стар. 48, 56, 284, 290, 207.
Пищане лѣсъ въ рожевск. стар. 449.
Пищики с. Бѣлоцерк. стар. 91.
Піи с. Каневск. стар. 50, 56, 288, 290, 297.
Плаксинцы, земля въ овручск. пов. 579.
Плоское уроч. въ овручск. пов. 579.
Плоска Долина с. Бѣлоцерк. стар. 101.
Плоскій лѣсъ въ житом. стар. 545.
Плоска руда въ Таращанск. стар. 232.
Побережье с. Бѣлоцерк. стар. 103.
Побитовка с. и р. въ житом. стар. 538, 541, 549.
Побуйна слобода Кіев. пов. (Тетіевск. ключъ) 118.
Повга, болото въ овручск. стар. 596.
Повствинъ (Полствинъ) с. Кіев. пов. (Таганецк. кл. 294.
Погребинка рѣчка въ Корс. стар. 315.
Погиблякъ с. Бѣлоцерк. стар. 102.
Погорильцы с. Чигириск. стар. 11, 260, 264, 271.
Погребы с. Бѣлоцерк. стар. оспарив. Кіев. ун. митр. 98, 123.
Подорожна с. Чигиринск. стар. 17, 257, 264, 270.

- Половецкая (Великая и малая) с. Бѣлоцерк. стар. 92, 93.
Пологи с. Бѣлоцерк. стар. 97.
Полонное м. 383.
Подлужная Могила въ Романовск. стар. 509.
Полупановская земля въ овручск. пов. 579..
Полчинская слобода въ овручск. пов. 198.
Попельня с. Кіев. пов. 502.
Поповка слобода въ Бѣлоц. стар. 115.
Поповщина лѣсокъ у с. Вересы. житом. стар. 553.
Поправка с. Бѣлоц. стар. 102.
Попружна с. Бѣлоц. стар. 106.
Порубенцы долина въ овручс. пов. 591.
Потаницкое с. овручск. пов. 581.
Потаповичи с. овручск. пов. 190, 191, 574, 585
Потапцы с. Каневск. стар. 53, 56, 283, 290, 297.
Потіевка с. Бѣлоцерк. стар. 102.
Потокъ с. Каневск. стар. 52, 56, 280, 289, 290, 371.
Потокъ Великій р. въ Дымирск. стар. 456.
Потока с. или Новая Буда Таращ. стар. 222, 225, 229, 231.
Поточекъ рѣчка близъ Канева 44.
Почапинокъ с. Кіев. пов. 469.
Почуйки с. Кіев. пов. 469, 490, 505, 509, 510, 511.
Пражовъ мѣст. житом. пов. спорное со стар. житом. 544, 545.
Пратва островъ на р. Тясминѣ Чигир. стар. 272.
Пржевалъе с. Тышовецк. стар. 434.
Просередъ островъ на Днѣпрѣ (противъ с. Липового и другой—
ниже с. Вороновки) Чигир. стар. 273.
Прохоровка с. въ овручск. пов. 584.
Процки с. Кіев. пов. 370, 371.
Проциха рѣчка въ стар. синице. 331.
Прилука болото и лѣсъ въ овручск. стор. 581, 582, 563, 584,
Прусы с. Кіев. пов. Рокитянск. вл.) оснашив. стар. Бѣлоцерк. 124,
125.
Пругтыльцы с. Корсунск. стар. 38, 308, 310, 319.

- Пруцка с. Каневск. стар. 51, 56, 282, 289, 296.
Псыща с. Житом. стар. 169, 538, 551.
Пулины—см. Чартолѣсье.
Пуста Корма лѣсь въ житом. стар. 545.
Пустоварка (Пустоварня) с. Кіев. пов. 467, 522, 523.
Пустовойты ч. Богусл. стар. 74, 342, 348.
Пустоха р. въ Дымирск. стар. 148, 149, 150.
Путянка рѣчка въ житом. стар. 562.
Пухачовка (или Пугачовка) с. Кіев. пов. (рокит. кл.) оспарив. стар.
Бѣлоц. 119, 124, 125.
Пшеничники — см. Иванковъ.
Пыховка р. въ Дымирск. стар. 454.
Пѣль Лычная урочище въ овручск. стар. 576.
Пѣтухи с. Кевск. пов. 479.
Пѣхоцкаго Хуторъ овруч. стар. 187, 193.
Пясечна слобода Звенигор. стар. 29.
Пятуцкій островъ въ Овруч. стар. 583.
Пятниккій островъ въ овруч. стар. 583.

Р

- Радки с. Богусл. стар. 78.
Расава с. Богусл. стар. 74, 344, 349, 365, 371.
Расава рѣчка 46, 52, 64, 75, 294, 295, 296, 367, 365, 370, 371, 383,
400, 432. †34.
Расовка рѣчка 264.
Роставка (Раставица. Ярославка) с. Романовск. стар. оспариваемое съ
Бѣлоцерк. и Таборовск. 117, 132, 139, 140.
Раставица рѣчка 90, 91, 117, 133, 135, 136, 137, 153, 154, 465, 468,
466, 470, 477, 513, 514, 515, 516, 518, 519, 520.
Рацове (Рацево.) Чигир. стар. 12, 259, 264, 269.
Ремезовщина земля въ овручск. пов. 584.
Реунъ — см. Стурьвъ.
Ржавецъ В. и Малый Каневск. стор. 45, 55, 278, 289, 296.

- Ржищевъ м. Кіев. пов. 370, 371.
- Ридкодубы с. Бѣлоцерк. стар. 102, 368, 509.
- Роговщина, яръ въ Романовск. стар. 518,
- Рогозно или Рогузна—см. Ольшанка
- Рогозянка руда въ Табор. стар. 469.
- Рогуцкаго хуторъ—см. Винцентовка.
- Розбитый Валъ уроч. Дымирск. стар. 455, 457,
- Роздоложевъ или Розволожье—см. Млодецкое.
- Розумиха с. Бѣлоцерк. стар. 106.
- Рожовское староство: люстр. 1765—158—165—люстр. 1789 г. 442--
450.
- Рожовъ (Рожевъ) владѣльческое имѣніе, обращенное въ королевское
152, 442, 445, 446, 448.
- Ровитно м. Кіев. пов. оспариваемое стар. Бѣлоцерк. 118, 119, 124,
125, 126, 127.
- Романовское староство: люстр. 1765—135,—141, люстр. 1782 г.—
471, деляціи 1765—139—141, деляціи 1789—477—488. козаки
1765—136, 137, 1789
- Романовка м. 136, 471, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 487, 489, 490,
539.
- Ромашки с. Кіев. пов. спорное между ст. Трахт. бѣлоцерк. и частн.
вл. 59, 61, 119.
- Ромейки слобода въ стар. Богусл. (спорное съ Корсунск.) 42.
- Роскопинцы с. Богусл. стар. 71, 341, 348.
- Росоха уроч. въ Дымирск. стар. 456.
- Росоховата слобода въ стар. Звенигор. 28.
- Росоховатый потокъ въ ст. Богусл. 364.
- Росошинцы с. Чигир. стар. 10, 259, 263, 264, 271.
- Рось рѣка 34, 40, 67, 69, 70, 72, 73, 86, 87, 88, 89, 101, 109, 110,
124, 125, 126, 127, 129, 131, 153, 314, 315, 316, 317, 318, 330,
353, 354, 356, 357, 358, 363, 364, 365, 367, 369, 380, 383, 427,
- Рудо с. Бѣлоцерк. ст. 90, 125.
- Рудавина, рѣчка въ овручск. пов. 192.
- Рудня (старая—и новая—) Житом. стар. 539, 548, 551.
- Рудня Мешна въ овручск. стар. 573.

- Рудня старостинская или Жеревская въ овручск. стар. 574, 575.
Ружки слоб. Богусл. стар. 114.
Ружки уроч. въ Таращ. стар. 232.
Рускополяна с. Черкасск стар. 3, 238, 243, 252, 253,
Рыдково см. Чернявка.
Рыжановка с. Звенигор. ст. спорное съ кл. Лисянск. 29.
Рыкуня рѣчка въ Дымирск. стар. 455.
Рыпки слобода въ стар. Бѣлоцерк. 114.

С.

- Саварка (Шаварка) с. Кіев. пов. Рокит. кл оспариваемое стар Бѣлоцерк.
119, 124, 125, 518.
Сакавица, рѣчка въ Корс. стар. 40, 41, 316, 319.
Саковъ Боръ в Житом. стар. 545, 546.
Саливонки с. Бѣлоцерк. стар. 96, 123.
Самгородокъ—см. Березна,
Самородня (Саморидня) с, Корс. стар. 37, 305, 310.
Самородинская слобода Корс. стар. 305, 310.
Сарнинка с. овручск. стар. 187, 191.
Сахновка с. Корсунск. стар. 35, 303, 310, 315, 318, 319. 326.
Сачковская земля въ овручск. пов. 571.
Свидовокъ (Свидувекъ) с. Черк. стар. 3, 237, 243, 246, 248, 252
253.
Севериновка с. Бѣлоц. стар. 101.
Седельковщина с. овручск. пов. 578.
Седлиско с. овручск. пов. 574.
Селезеневка с. Романовск. стар. 522, 523. 524.
Селець предмѣстье г. Канева. 44.
Селець—см. Затетеровская слобода.
Селище (или Царево Селище) с. Корсунск. стар. 38, 41, 307, 310.
Селище с. Каневск. стар. 48, 286, 290, 297.
Селище с. Кіев. пов. 126.
Сельце (Сельце, Селище) с. Житом. пов. 561, 562.

- Семеновка с. Германовск. стар. 434, 436, 437, 440.
Сѣмигоры с. Богусл. стар. 78, 346, 349, 365.
Сендзіовъ островъ въ Черк. стар. 248.
Серотинцы—см. Сиротницы.
Сибирь, островокъ на Днѣпрѣ Чигир. стар. 273.
Синицкое староство: люстр. 1765—129—131. люстр. 1789—327—
332; деляціи 1765—131; деляціи 1789—330—332, козаки 1765—
130, козаки 1789—327.
Синица м. вносл. село 129, 327, 330.
Синица рѣчка 129, 130, 369.
Синее озеро Нехвор. стар. 219.
Синява с. Кіев. пов. оспарив. стор. Бѣлоцерк. 119, 124, 125.
Синявка см. Сѣнявка.
Сикава сс. Черк. стар. 4.
Сиротинцы или Сиротинъ Хуторъ (см. Серотинцы) с. Бѣлоцерк.
стар. оспариваемое Кіев. ун митр. и ключ. Рокит. 119, 123, 124, 125
Сирковщина с. овручск. стор. 196, 199.
Ситки с. овручск. пов. 578.
Ситняки с. Рожовск. стар. 160, 444, 446, 448.
Сквира м. Романовск. стар. 133, 134, 136, 140, 472, 474, 476, 487,
522, 524, 525, 527, 528, 529.
Сквира Кіев. пов. оспарив. стар. Таборовск. 468.
Сквира рѣчка 465, 466, 467, 522, 523, 524, 527, 528.
Сквиръ, городище (въ XVI в.) 477.
Скибина Гребля с. Бѣлоцерк. стар. 107, 121.
Скоморохи фольваркъ. Бердич. конвента. 173, 174, 176, 177, 544, 545,
547.
Скаржинъ уроч. Дымирск. стар. 455.
Скородное с. овручск. пов. 192, 582.
Скребешы с. Бѣлоцерк. стар. 97, 123.
Скрегловка (Скржегловка фольверк. Бердич. конвента 547.
Скрипниковъ лугъ въ Романовск. стар. 518.
Славковъ с. овручск. пов. 576, 579.
Слобода въ стар. Дымирск. 148.
Слобода въ стар. житом.—см. Затетеревская Слобода.

- Слобода Шоломецкая овручск. стар. 196 587, 590, 595.
Слободка с. Бѣлоцерк. стар. (оспарив. Кіев. ун. митрон. и ключ. Василевск 123, 124.
Слободка с. Германовск. стар. 434, 435, 437, 440.
Слободка въ стар. житом.—см. Станишовка.
Слободка въ стар. Кагорл. 62.
Слободище м. житом. пов. 561, 562.
Смила (Смѣла) и. Кіев. пов. 247.
Смоляры уроч. овручск. пов. 593.
Смоловый островъ въ Дымирск. стар. 456.
Снижки с. Бѣлоцерк. стар. 107, 112, 121.
Собестіановичи рѣчка Роман. стар. 522, 523.
Сокольня, лугъ между стар. Богусл. и Таращ. 366.
Соколова Гора с. житом. стар. 170, 539, 548, 549, 560, 561.
Сокола Гора, уроч. овручск. стар. 577.
Соколье Гало, озеро въ Дымирск. стар. 456.
Солонный Яръ уроч. Кагорл. стар. 433.
Солотынъ лѣсовъ въ овручск. стар. 581.
Сорокотяги с. Бѣлоцерк. стар. 109, 121.
Сосновка слобода Чигир. стар. 261, 263, 265, 267, 268, 270, 271, 274.
Сотники с. Корсунск. стар. 36, 41, 304, 310, 319.
Спачиха (Шпачиха) уроч. въ Таращ. стар. 84, 220, 233.
Спортынъ островъ на р. Тасминѣ Чигир. стар. 270.
Срженява—см. Синява.
Ставищи—см. Мiestечко.
Ставищское староство: люстр. 1765—141—144; деляціи 144. козаки.
Ставище м. 141.
Ставище городъ Бѣлоц. стар. 105, 121.
Ставище с. Романовск. стар. 472, 474, 475, 476, 477, 508, 509, 510, 511.
Ставки Сухіе, уроч. Каневск. стар. 295.
Ставковскій островъ уроч. овручск. стар. 581.
Станиславчикъ с. Бѣлоцерк. стар. 106.
Станишовка (и Слобода) с. житом. стар. 168, 170, 172, 176, 177, 538, 548, 550, 551, 556.

- Станишовка слобода въ Таращ. стар. 233.
- Стара Гать—болото въ Богусл. стар, 367.
- Стебловъ (Стеблевъ) м. Кіев. пов. спорное между стар. Корс. и
ключ. Лисянск. 42, 316, 317, 425.
- Стебне, с. Звенигор. стар. 23, 27.
- Степанки с. Черк. стар. 5, 240, 243, 247, 252, 253.
- Степанцы Великіе и Малые с. Каневск. стар. 46, 55, 279, 289,
296.
- Степокъ с. Кіев. пов. 232, 233, 331.
- Стовпечне урочище овруч. стар. 577.
- Стальница рѣка въ Рожовск. стар. 442.
- Сторожева Могила уроч. въ стар. Житом. 84, 220, 233.
- Стошовъ (Стошовцы) с. овручск. пов. 574, 475.
- Строковъ, корол. имѣніе (с. Романовск. оспарив. стар. таборовск.
144, 153—158, 468, 472, 474, 475, 476, 477, 518, 519, 520, 529,—
см. Бакожинъ и Буки.
- Студенець с. Каневск. стар. 48, 286, 290, 297.
- Студеница с. житом. пов. (Коростыш. ключа) 173, 545, 550.
- Стурькъ или Реунъ, островъ въ Черк. стар. 248.
- Суботовъ (или Соботовъ) с. Чигир. стар. 10, 13, 262, 265, 270, 271, 273.
- Суботовка (Соботовка) рѣка въ Чигир. стар. 271.
- Судерево уроч. въ Дымирск. стар. 456.
- Суша Дубина уроч. въ Роман. стар. 518.
- Сухины с. Корсунск. стар. 39, 306, 310, 314, 316, 317, 519.
- Сухой лугъ островъ спорный между Черк. стар. и Мошенск. кл. 127.
- Сухой Яръ урочище впол. присѣлокъ въ Таращ. стар. 84, 220, 230,
232.
- Сухолисы с. кіев. пов. рокит. кл. оспариваемое стар. Бѣлоцерк.
119, 124, 125.
- Сыдоры с. Бѣлоцерк. стор. 96.
- Сынгуры с. житом. пов. 545.
- Сытники с. Корсунск. стар. 36, 305, 310, 319.
- Сѣверско болото въ овручск. стар. 588, 589, 591, 593, 595.
- Сѣдлецкаго слобода въ Таращ. стар. 221, 222, 255.
- Сѣнявка (Синявка) с. Каневск. стар. 50, 56, 279, 289, 296.

Т.

- Таборовское староство: люстр. 1765 г.—135; люстр. 1789 г.—461—470, деляціи 1765 г.—131—135, деляціи 1789 г.—467—470.
- Таборовъ м. (или Таборовка) 117, 134, 461, 462, 463, 464, 465, 467, 468.
- Талдыки с. Черк. стар. 6, 241, 243, 247, 252, 253.
- Тамарина Гребля 44, 247.
- Тарасовка с. Чигир. стар. 18, 30, 255, 264, 270, 283.
- Таращанское староство: люстр. 1765 г.—81—85; люстр. 1789—220,—236; деляціи 1765—84, 119; деляціи 1789,—231; *козаки* 1765,—84; служба таращ. шляхты при Табор. замѣ 464.
- Тараща м. 81, 85, 222, 223, 229, 231, 233; замокъ—81.
- Тараща с. Корс. стар. 38, 307, 310, 316, 317, 319, 322, 323; 325.
- Таращанскія Буда и Гута въ Корсунск. стар. 309, 311, 313.
- Тарновка слобода кагорл. стар. 429, 432, 433, 434.
- Тасминъ, рѣка 7, 9, 15, 21, 246, 247, 269, 270, 274, 272, 273.
- Тасминка слобода Кіев. пов. (Медвед. ключ.) 271.
- Татарскій мостъ, уроч. въ Нехвор. стар. 219.
- Татарскій шляхъ въ Романовск. стар. 522.
- Текловка с. Германовск. стар. 433.
- Телешовка с. Кіев. пов., спорное между Рокит. кл., кіев. уи. митр. и стар. Бѣлоцерк. 119, 123, 124, 370.
- Темная Гряда уроч. овручск. стар. 581.
- Тендра, островъ въ Черк. стар. 248.
- Тенетыловвская земля въ овручск. пов. 578, 579, 580.
- Тептѣевка с. Богусл. стар. 77, 334, 348, 363.
- Тетеревъ рѣка 166, 170, 172, 546, 549, 550, 551, 556.
- Тетеровка, слобода въ стар. Бѣлоцерк. 114.
- Тетѣевъ м. Кіев. пов. 118, 122.
- Тимошовское с. овручск. пов. 578.
- Тіосновъ урочище овручск. стар. 581.
- Тіунки (Тинки Тюнки) Чигир. стар. 11, 258, 264, 270.
- Товстая Дубина уроч. въ Роман. стар. 522.

- Товсты Роги с. Бѣлоцерк. стар 104.
- Толкачи с. овручск. пов. 578.
- Томиловка с. Бѣлоцерк. стар. оспарив.. Кіев. уи. митр. 100, 123.
- Топиловка. Чигир. стар. 28, 263, 265, 270, 274.
- Топелець урочище въ Корс. стар. 315.
- Топорища с. Житом. стар. 571.
- Торчица с. Кіев. пов. (Торчицкій ключь) 120, 121, 122.
- Трахтамировское староство: люстр. 1765:—57—61, деляциі - 60;
козаки 60.
- Трахтамировъ м. 58, 61, 295.
- Три Могилы урочище въ Каневск стар. 433.
- Трилисы село. (прежде городъ) стар. Бѣлоцерк. 93, 509.
- Троски уроч. овручск. стар. 581.
- Тростинка с. Бѣлоцерк. стар. 97. 123.
- Тростянецъ с. Каневск. стар. 48, 287, 290, 297.
- Тростянцы уроч. Дымирск. стар. 456.
- Трость рѣчка въ Дымирск. стар. 456.
- Троковичи с. житом. пов. спорное съ стар. житом. 173, 544, 545,
549, 552, 553, 559, 560,
- Троцкое (Троцковъ Млынъ) с. кіев. пов. оспарив. стар. Бѣлоцерк.
119, 124, 125.
- Трояновъ м. (Трояновскій ключь) жит. пов. оспарив., стар. житом.
544.
- Трощинъ с. Каневск. стар. 47, 285, 290, 297.
- Трушки с. Бѣлоцерк. стар. 91.
- Трушовцы с. Чигир. стар. 15. 260. 363, 264, 271, 273.
- Тугомиръ урочище въ овручск. стар. 277.
- Тулинцы с. Каневск стар. 46, 56, 282, 289, 297.
- Тунинки с. Богусл. стар. 76, 334, 348.
- Туники с. овручск. стар. 187, 192.
- Туркинцы с. Корс. стар. 308, 310. 319.
- Тхоровка с. Кіев. пов. 467, 522. 523.
- Тыкичъ рѣка 22, 27, 31, 32, 102, 103, 106, 108, 368,—см. также
Гнилой Тыкичъ и Горскій Тыкичъ.
- Тынчинъ лѣсъ въ овручск. пов. 581, 583.

Тышовцы г. въ Бѣлзскомъ веводствѣ 434.

Тюнки—см. Тіунки.

У.

Угляница, пустое селище, вполс. село овр. пов. 196. 588, 591.

Ужіевый Ярѣ въ Богусл. стар. 369.

Узинъ рѣчка въ Бѣлоцерк. стар. 124, 125.

Уклюй рѣчка въ стар. Таращ. 232, 233.

Улашовка с. Кіев. пов. Рокит. кл., оспарив. стар. Бѣлоцерк. 119.
124, 125.

Улашовка уроч. въ стар. Таращ. 232.

Уладовъ притокъ р. Днѣпра въ стар. Черкасск. 248.

Уляники с. Кіев. пов. 64.

Унава рѣка 135, 136, 473, 477, 478, 479, 480, 482, 483, 487, 488,
489, 490, 493, 495, 496, 498, 500, 501, 502, 503, 509.

Урвихость болото въ Богусл. стар. 369.

Устымовка с. Бѣлоцерк. стар. 95.

Ушар. въ овручск. 198.

Ушаповъ бояракъ урочище овр. пов. 198.

Ущаны с. овруч. пов. 574.

Ф.

Фастовъ м. 480.

Фастовка (Хвастовка) с. Бѣлоц. стар. 109, 121.

Федюковка с. Бѣлоц. стар. 106.

Фошинъ урочище Роман. стар. 518.

Фурсы—см. Каменка.

Футорекъ лѣсокъ у с. Вересы 553.

Футоръ с. Каневск. стар. 282, 289, 296.

Х.

Хабное м. овруч. пов. 553.

Хайча с. овруч. пов. 191, 509.

- Халайшгородокъ с. Житом. пов. 151, 203, 218.
Харсонъ (или Херсонъ) с. Чигир. стар. 255, 264, 270.
Хацки с. Черк. стар. 5, 239, 243, 247, 252, 253.
Хвесюры с. Бѣлоцерк. стар., оспар. ключ. Таращ. 109, 121.
Хворосня или Хворосницаꙗ рѣчка—см. Нехворощъ.
Хвосня (Великая—и Малая—) с. овруч. пов. 190, 191, 574, 585.
586, 589, 590, 592.
Хвощова Долина уроч. въ житом. стар. 502.
Хвощовой Яръ въ Корс. стар. 315.
Хижинка с. Кіев. пов. (Лисянск. кл.) 368.
Хилковъ лугъ въ овруч. стар. 590, 591.
Хлептунь. уроч. въ Дымирск. стар. 457.
Хмельницькое староство (уступается королю) 276,
Ходоліевка с. Чигир. стар. 14, 247.
Ходаровъ—см. Демовницзна.
Ходотовъ с. овруч. пов. 590.
Холоше Болото уроч. въ Роман. стар. 477.
Хомовка уроч. въ Рожовск. стар. 449.
Хоминекъ, уроч. въ Дымирск. стар. 456.
Хоихты уроч. въ Рожовск. стар. 449.
Харбра рѣчка въ Богусл. стар. 364.
Хотывля уроч. въ овруч. стар. 581.
Хохотва (Хохутва) с. Богусл. стар. 70, 336, 348, 358, 363.
Храначи с. Бѣлоцерк. стар. 97.
Храначовка р. въ овруч. пов. 198.
Хрещаты Яры уроч. въ Таращ. стар. 84, 220, 232.
Хрустовка с. Кіев. пов., оспарив. стар. Бѣлоц. и Синицк. 131.
Худоліевка с. Чигир. стар. 263, 264, 271.
Худяки с. Черк. стар. 6, 241, 243, 252, 253.

Ц.

- Царево селище—см. Селище.
Царевскій лѣсъ въ Корс. стар. 41 317.

Цвиневка р. въ житом. стар. 549.
Цвитна с. Чигир. стар. 261, 263, 565, 270, 271.
Цезарская слобода въ Черк. стар. 4, 238, 243, 252.
Цецыли уроч. въ Таращ. стар. 84, 220.
Цецилія р. въ Тара. стар. 232.
Ціосно (Ціосны) уроч. въ овруч. стар. 577, 581.

Ч.

Чайки с. Богусл. стар. 72, 340, 348, 363.
Чапли с. Каневск. стар. 53, 56, 283, 290, 297.
Чаплинка слобода въ стар. Бѣлоцерк. 115.
Чаплища с. Чигир. стар. 19, 256, 264, 270, 273.
Черный лѣсокъ въ Каневск. стар. 295.
Чартолѣсье (или Пулины) с. житом. пов. 562.
Червоное м. Кіев. пов. 152, 203.
Червоный Камень уроч. въ Канвск. стар. 295.
Черниновъ с. овручск. пов. 191, 584.
Черенкова (или Черепашная) Гора уроч. въ Дымирск. стар. 456, 457
Черкаское староство: люстр. 1765 г.—1—9; люстр. 1789 г.—236—
253, деляпи 1765 г.—8; козакн 1765—7; козакн 1789,—237.
239, 240, 241, 248.; заднѣпровскія владѣнія отнятыя моск. госуд.
9.
Черкасы г. 2, 3, 237, 243, 248, 252, 253, замокъ 1—2.
Черкаская слобода въ Черк. стар. 252, 253.
Черкасъ с. Бѣлоцерк. стар. 111.
Чернавка с. ставищ. стар. 142.
Чернеховъ м. (Черняховъ) житом. пов. 182, 192, 559,
Чернечій млынокъ въ Черк. стар. 247.
Чернечій островъ на р. Тасминѣ. 273.
Чернинъ с. Кіев. пов. (Рокит. ключъ) оспарив. стар. Бѣлоцерк. 119,
124, 125.
Черничій Ставъ въ Богусл. стар. 367, 368.
Чернобыль м. 459.

- Черный лѣсъ въ Дымирск. стар. 456.
Черный лѣсъ въ Корсунск. стар. 316.
Чернявка или Рыдково с. Романовск. стар. 136, 472, 473, 474, 475,
476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 485, 486, 488, 493, 529.
Чернявка и „другая“ с. Романовск. стар. 472, 474, 475, 476, 477, 505,
529.
Чернявка с. Черкасск. стар. 6, 242, 243, 247, 252, 253.
Чеховый островъ въ Черкасск. стар. 248.
Чигиринское староство: люстр. 1765 г.—9—22; люстр. 1789 г.—254—
275, деляціи 1765 г.—21, деляціи 1789—274, козаки 1765—21:
козаки 1789—255, 256.
Чигиринъ г. 29, 13, 263, 264, 269. замокъ 9; монастырь 265, слобода
великороссійскихъ войскъ 21.
Чигиrowsкій островъ въ овручск. стар. 574, 578.
Чигирь с. овручск. стар. 578.
Чистое озеро въ Романовск. стар. 502.
Черная Груша уроч. въ Дымирск. стар. 455.
Черныша р. въ Каневск, стар. 297.
Черныши (или Чернышевъ) с. Каневск. стар. 48, 56, 284, 290, 297.
Чортова руда въ Нехвор. стар. 219.
Чубинцы с. Кіев. пов., осларив. стар. таборовск. 133, 465, 467, 468,
469, 470. 514.
Чудновъ м. 469.
Чупиры слобода въ стар. Бѣлоцерк. 113.

Ш.

- Шабелники с. Чигир. стар. 18, 255, 264, 270.
Шаварка—эм. Саварка.
Шавулиское староство: люстр. 1765, г.—30—33, деляціи 33, козаки
32 люстр. 1789—530.
Шавулиха м. 31, 530.
Шандра с. Кіев. пов. спорное между стар. Каневск. и кл. Ходор.
56.

- Шандра рѣчка въ Кіев. пов. 46, 47, 296, 297.
Шарки с. Кіев. пов., оспариваемое стар. Бѣлоцерк. 119.
Швабы село въ овруч. пов. 187, 190, 191. 589, 590.
Швабне-лѣсь въ овруч. пов. 574.
Шевлюжинъ лѣсь въ Корс. стар. 315.
Шендеровка с. Корс. стар. 314, 531.
Шемраевка с. Вѣлоцерк. стар. 90.
Шинкова Долна въ овруч. стар. 591.
Шипинка р. въ Романовск. стар. 522, 523.
Шилувъ Садъ уроч. въ Таращ. стар. 84, 220, 232.
Шитовъ Ярѣ въ Таращ. стар. 232.
Шкаровка с. Кіев. пов. оспарив. стар. Бѣлоцерк. 118.
Шоломецкое староство: люстр. 1765г.—194—196: люстр. 1789 г. 587.
Шоломецкая слобода с. овруч. пов.—см. Слобода Шоломецкая.
Шоломка (Еврупичи, Евруновичи) с. овруч. пов. 590, 592, 593, 594.
595.
Шпола с. въ Звенигор. стар. 27.
Шпачиха—см. Спачиха
Шубяна Гребля (или Шубаневка) с. Богусл. стар. 79, 342, 348, 361,
365, 369, 370.
Шубины Ставы с. Бѣлоцерк. стар. 104.
Шупика с. Богусл. стар. 75, 335, 348, 365.
Шушковцы с. Бѣлоцерк. стар. 103.

Щ.

- Щербакн с. Бѣлоцерк. стар. (оспариваемое ключ. Торчицк) 109 121.
Щербашинцы с. Кіев. пов. (Стеблевск. кл.) 368.

Ю.

- Ювковцы с. Чигиринск. стар. 14, 260, 264, 271, 272.
Юзефовка слобода Шавулисаго стар. 33.
Юзовка с. Кіев. пов. (Карашинск. кл.) 448.

- Юркинцы с. Корс. стар. 38.
Юрковка слобода Звенигор. стар. 28.
Юрдыка Поіезуитска въ Житомирѣ 554.
Юсковъ Рогъ с. Таращ. стар. 222, 227, 230, 231, 232.
Юхны с. Богусл. стар. 75, 347, 349, 352, 365.

Я.

- Яблоновка с. Корсунск. стар. спорное съ кл. Лисянск. и Стеб. 42, 320
Яблоновка с. Бѣлоцерк. стар. 107.
Яблоновъ с. Каневск. стар. 44, 278, 289, 295, 296.
Ягодне уроч. въ Дымирск. стар. 456.
Язвинка уроч. въ овруч. стар. 577.
Якимовцы с. овручск. пов. 187, 190, 191.
Ям не лѣсъ овруч. пов. 583.
Ямчиха (или Емчиха) с. Каневск. стар. 279, 289, 296.
Янишовка ч. Бѣлоцерк. стар. (спорное съ ключ. Торчицк.) 108, 121
Яничъ с. Чигир. стар. 262, 263, 265.
Янковка фольваркъ въ стар. Черк. 250.
Яновъ хуторъ Кіев. пов. (Рокит. кл.) оспарив. стар. Бѣлоцерк. и др.
118.
Яновка слобода Богусл. стар. спорная съ Корсунск. 42, 79, 347, 349
362, 365, 366, 367.
Яновка (или Занодуфка) с. Кагорл. стар. 370, 429, 432, 434.
Яновка с. Германовск. стар. 433.
Яновка с. Каневск. стар. 289, 290, 292, 297.
Ярославка—см. Раставка.
Ярославка предмѣстье м. Таборова 462.
Яремишинъ островъ на р. Тасминѣ въ Чигир. стар. 273.
Яруши уроч. въ Дымирск. стар. 456.
Ясеневка слобода въ Бѣлоцерк. стар. 115.
Ясковцы с. Чигир. стар. 14.

Яхны с. Бѣлоц. стар. 95.

Яхны с. Богусл. стар. 77, 346, 349, 365.

Яцкевичи с. овруч. пов. 192.

Яцви с. Кіев. пов. 441, 490.

Яцюки с. Богусл. стар. 71, 339, 348, 364.

ОГЛАВЛЕНІЕ

стр.

Акты о заселеніи Южной Россіи XVI и XVII вв.—Предисловіе М. Ф. Владимірскаго-Буданова	I—LXXXI
I. Люстрація староствъ Кіевскаго воеводства 1570 года.	1—23
II. Реєстръ сбора людей на военную службу изъ королевскихъ имѣній въ воеводствахъ Волинскомъ, Браславскомъ и Кіевскомъ 1579 г.	23—28
III. Инвентарь Винницкаго замка 1604 г.	28—30
IV. Люстрація Кіевскаго замка 1616 г.	30—40
V. Люстрація Овруцкаго староства 1616 г.	40—47
VI. Люстрація Браславскаго староства 1616 г.	47—57
VII. Жалованная грамота кор. Сигизмунда III мѣщанамъ гор. Богуслава, съ опредѣленіемъ границъ городскихъ земель отъ староства Бѣлоцерковскаго. 1620 г. дек. 10.	57—62
VIII. Люстрація Луцкаго староства 1660—1663 годовъ.	63—88
IX. Перепись поселеній и дымовъ Волинскаго воеводства при взиманіи подымнаго. іюня 7, 1662 г.	89—170
X. Перепись населенія Владимірскаго повѣта, по поводу сбора поголовной подати въ 1678 г.	171—208
XI. Перепись населенія Луцкаго повѣта, по поводу сбора поголовной подати въ 1677—1679 г.	209—275
XII. Перепись еврейскаго населенія Луцкаго повѣта, по поводу сбора поголовной подати въ 1678—79 гг.	275—277

II

стр.

- XIII. Грамота короля Стефана Баторія п. Гвѣвошу Стрижевскому на право основанія города въ имѣннн его Яневѣ Браславскаго воеводства. 1578 г., марта 1. 278—280
- XIV. Вводъ во владѣннє пустыми городищами: Павлочю, Вчорайшимъ, Патокожиномъ, Лукой Остафьевою, Кнежатинымъ, Голубятинимъ и другими урочищами кн. Николая Ружинскаго по дарственной отъ Димитрія Елеца и жены его и князя Кирика Ружинскаго. 1588 г., мая 12. 280—281
- XV. Грамота кор. Стефана Баторія Яцку Бутовичу, хорунжему кievскому, на право вторичнаго основанія мѣстечка Брусилова, въ Кievскомъ повѣтѣ, разрушеннаго татарами. 1585 г., февр. 17. 281—284
- XVI. Грамота короля Стефана Баторія кн. Константину Острожскому на основаніе и заселеніе гор. Переяславля. 1585 г., марта 6. 284—286
- XVII. Дарственная князя Григорія Васильевича Довмонта женѣ его Полоніи Ѳедоровнѣ Тышанкѣ на имѣнн Мошны, Довмонтовичи и три дворища въ гор. Кievѣ. 1585 г., мая 22 289—291
- XVIII. Грамота короля Сигизмунда III п. Прокопу Мервицкому на право основанія мѣстечка въ имѣннн его Искоростинѣ на р. Ушѣ въ землѣ Кievской. 1589 г., мая 1 291—293
- XIX. Грамота кор. Сигизмунда III князю Александру Вишневецкому, старостѣ черкасскому, каневскому и пр., съ дарованіемъ магдебургскаго права новооснованному имъ городу въ имѣннн Александровѣ, въ землѣ Кievской, надъ р. Сулюю. 1591, янв. 16 293—295
- XX. Грамота кор. Сигизмунда III о дарованнн льготъ гор. Богуславу въ воев. Кievскомъ, основываемому на коронныхъ земляхъ кн. Янушемъ Острожскимъ, воеводою Волинскимъ. 1591 г., іюля 22 295—297
- XXI. Грамота короля Сигизмунда III кн. Александру Вишневецкому, старостѣ черкасскому, каневскому и пр., съ

III

	стр.
дарованіемъ магдебургскаго права новооснованному имъ гор. Пирятину, на собственныхъ маетностяхъ Вишневецкаго, надъ р. Удаемъ въ землѣ Кіевской. 1592 года, февраля 9	297—299
XXII. Грамота короля Сигизмунда III Василю Шашковичу, хорунжему браславскому, о дарованіи льготъ новооснованному имъ мѣстечку Новые Вышковцы на урочищѣ Ботниковцахъ въ воеводствѣ Брацлавскомъ. 1592 г., октября 4	300—301
Указатель именъ личныхъ	303—308
Указатель именъ географическихъ	309—317
Украинскія староства по люстраціямъ XVIII в. Предисловіе В. И. Щербини	1—22
I. Люстрація староствъ Кіевскаго воеводства и повѣта 1765 г.	1—152
II. Люстрація имѣній Строковъ, Буки и Бакожинъ, въ Кіевскомъ воеводствѣ и повѣтѣ. 1766 г.	153—158
III. Люстрація м. Рожева Кіевскаго воеводства и повѣта. 1766 г.	158—165
IV. Люстрація староствъ Житомирскаго повѣта Кіевскаго воеводства, 1765 г.	165—185
V. Люстрація староствъ Овручскаго повѣта Кіевскаго воеводства, 1765 г.	185—199
VI. Инвентари староствъ Кіевскаго воеводства, 1789 г. (въ извлеченіи)	199—535
1) Староство Нехворощское	200—219
2) Староство Таращанское	220—236
3) Староство Черкасское	236—253
4) Староство Чигиринское	254—275
5) Староство Каневское	275—300
6) Староство Корсунское	300—326
7) Староство Синидкое	327—332
8) Староство Богуславское	332—427
9) Староство Кагорлыцкое	427—434
10) Староство Германовское	434—441
11) Староство Рожовское	442—450

IV

12) Старство Дымирское	450—461
13) Старство Таборовское	461—470
14) Старство Романовское	471—529
15) Старство Шаульское	530—533
16) Старство Звенигородское	533—535
VII. Люстрація староствъ Житомирскаго повѣта Кіевскаго воеводства, 1789 г.	536—563
VIII. Люстрація староствъ Овручскаго повѣта Кіевскаго воеводства, 1789 г.	563—596
Указатель личныхъ именъ къ люстраціямъ староствъ Кіевскаго воеводства 1765 и 1789 гг.	1—24
Указатель географическихъ именъ къ тѣмъ же люстраціямъ	25—66
Указатель личныхъ и географическихъ именъ къ I тому актовъ о заселеніи Юго-Западной Россіи	1—60+61—140
Замѣчанныя опечатки	I—III

Замѣченныя опечатки.

Стр.	Строк.	Напечатано.	Должно быть.
9	12 св.	ponanski	poznanski.
11	2 св.	17	19.
20	4 ст.	prowentnow	prowentow.
22	4 св.	prewną	prawną.
24	5 ст.	Kalneblota	Kalnebloto.
29	8 св.	strarostwa	starostwa.
—	13 св.	dwie	dwa.
31	9 св.	Szamulich	Szamulicha.
32	8 св.	wydrukowana	wyredukowana.
63	5 ст.	specyfikowana	specyfikowane.
—	1 ст.	żalac	żaląc.
81	11 ст.	reduowane	redukowane.
84	12 ст.	siedlisk—	siedliska.
85	9 св.	obywate	obywatel.
—	9 ст.	starostwa Biało- cerkiewskiego	starosta Białocerkiewski.
86	9 св.	fortecy	fortecy.
—	6 ст.	rod	pod.
92	4 св.	podproszczyzny	podoroszczyzny.
98	13 св.	Barachliance	Barachtiance.
101	14 ст.	młyn	młynow.
111	9 св.	Jeziezna	Jezierna.
116	7 ст.	nayiasmeysza	nayiasnieysza.
119	1 св.	Zytne, gory	Zytne gory.
—	9 ст.	ostrzygat	ostrzeżał.
120	5 св.	htora	ktora.
123	5 св.	Tomitowka	Tomilowka.

II

Стр.	Строк.	Напечатано.	Должно быть.
124	8 сн.	tam aiętność	ta majątność.
128	14 св.	Białocerkw	Białocerkiew.
—	8 сн.	Szaszewski	Staszewski.
—	7 сн.	Wasyłowskiego... de	Wasyłowskiego... do.
—	2 сн.	przyriosła	przyniosła.
136	4 св.	po intraty	do intraty.
137	2 сн.	iutraty	intraty.
139	14 св.	zapzysiadł	zaprzysiągł.
143	4 сн.	Sową	tową.
—	5 —	tawiskiego	Stawiskiego.
144	5 св.	Stawiskim	Stawiskie.
157	15 св.	Bekożyna	Bakożyna.
164	5 сн.	attynedcyami	attynencyami.
176	11 сн.	Rosi	Bosi.
177	5 св.	Żytemier	Żytomier.
186	первую	строку сверху не	читать.
198	8 сн.	Woskowce	Waskowce
202	1 св.	Karniewskiepo	Karniewskiego.
214	11 св.	przryile tylko zwartym	przyzwoitym.
228	15 св.	lazow	lasow.
—	1 сн.	obrpnny... piuro	obrony... piuro.
273	8—9 св.	не читать какъ напечатанныя вторично.	
294	12 св.	palstwino	Polstwina.
299	4 св.	Kurybuta	Korybuta.
—	5 св.	Teodory	Teodozy.
---	9 сн.	łaskawle	łaskawie.
300	11 св.	Starow	Stanow.
305	1 св.	woły robocze	woły robocze 30.
308	10 сн.	gosp. 180.	gosp 180; pp. szlachta 7.
327	4 сн.	pien 10 ty 38	pni 10 tych 38 pozłł 2—złł 266.
330	3 сн.	zostają	zostaje.
345	4 св.	ciaglych 42	ciągłych 42 po gr 15—złł 21
347	16 сн.	Jachny	Juchny.
356	13 св.	wieżna	wjezdna.
367	7 сн.	Białocerkiewskich	Bohusławskich.
427	3 сн.	Mishof	Michał.
502	11 св.	Katelanskiego	Kotelanskiego.
530	8 св.	1775	1675.
541		въ концѣ страницы должно было добавлено:	

7-мо 1596 dnia 8 lipca od Nay-go Krola Zygmunta Trzeciego miastu Zytomierzowi poprzednie przywileja zatwierdzający przywilej. który w lustracyi 1636 jest wpisany 8-wo tegoż roku dnia 9 lipca w Warszawie od Nay-go Zygmunta Trzeciego K. P. miastu Zytomierzu

III

Стр.	Строк.	Напечатано.	Должно быть.
		stosowny do dawniejszych praw od celfy myt uwalniający przywilej, ktorego 1640 dnia 25 czerwa w хiegach grodzkich Zyтом oblata.	
569	5 сн.	Krukzwskich	Krukowskich.
575	6 св. и др.	Stoszowie	Hoszowie.
589	2 сн.	Stoszowa	Hoszowa.

- цѣна.
- 17 *Часть третья*, томъ 3-й. Акты о гайдамакахъ (1700—1768 гг.). Изд. 1879 г. 2 р. — к.
- 18 *Часть третья*, т. 5-й. Акты о мнимомъ крестьянскомъ возстаніи въ Юго-зап. краѣ въ 1789 г. Изд. 1902 г. . . 2 р. — к.
- 19 *Часть пятая*, томъ 2-й. Акты о евреяхъ въ XVIII ст. въ двухъ выпускахъ. Изд. 1890 г. Оба вмѣстѣ 4 р. — к.
- 20 *Часть шестая*, томъ 1-й съ Приложеніемъ въ видѣ особаго тома. Акты объ экономическихъ и юридическихъ отношеніяхъ крестьянъ въ юго-зап. Россіи въ XVI—XVIII вв. (1499—1795 гг.). Изд. 1876 г. Оба тома продаются вмѣстѣ 4 р. — к.
- 21 *Часть седьмая*, томъ 1-й. Акты о заселеніи юго-зап. Россіи (1386—1700 гг.). Изд. 1886 г. 2 р. — к.
- 22 *Часть седьмая*, т. 2-й. Акты о заселеніи юго-зап. Россіи (1471—1668 гг.). Изд. 1890 г. 2 р. — к.
- 23 *Часть восьмая*, томы первый и второй. Акты о мѣстномъ управленіи (Барское староство) 1576—1679 гг. Изд. 1897 г. За оба тома 4 р. — к.

Указатели къ изданіямъ Коммиссіи:

- 24 Томъ I. Имена личныя. Изд. 1878 г. 2 р. 50 к.
- 25 Томъ II. Имена географическія. Изд. 1883 г. 2 р. 50 к.

Б р о ш ю р ы:

- 26 О древнихъ сельскихъ общинахъ въ юго-зап. Россіи. Н. Иванишева, 1863 г., стр. 73 р. 50 к.
- 27 О началѣ христіанства въ Польшѣ — р. 40 к.
- 28 Пятидесятилѣтіе Кіевской Коммиссіи. Историческая записка о ея дѣятельности (1843—1893 г.) 1 р. — к.

Цѣна 2 руб.

18544 *вч*
Digitized by Google *Т/к*